

+ 300 BEPO 56

Δρ. εἰς.

ADPFA

EATON-CLUB

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόνας

100

74 5
78
6
74 5

745
17
76
985

985

98 5

ΑΠΡΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΛΙΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ,
ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ, ΟΔΗΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟ-
ΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ,

ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΑΛΛΩΝ ΕΘΝΩΝ,

*Μετατυπωθέντων ἀπαρλλάκτως, ἐκ τῆς
Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.*

ΥΠΟ

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΙ

Α. Ι. ΚΑΚΟΥΛΙΔΗ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Χ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ.

(Παρά τῇ Πύλῃ τῆς Ἀγορᾶς ἀριθ. 420.)

1859.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας
Αρ. 61 56

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφὴν μας θεω-
ρεῖται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Γνωσις τῶν νόμων εἶναι ἀπαραίτητος ἀνάγκη οὐ μόνον εἰς τὸν ὑπάλληλον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕκαστον πολίτην· ἄνευ τῆς μελέτης αὐτῶν οὔτε ὁ ὑπάλληλος δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ δεόντως τὰ καθήκοντά του, οὔτε ὁ πολίτης νὰ κάμῃ ἐννομον χρῆσιν τῶν δικαίων του πρὸς τοὺς ὁμοίους του καὶ τὴν πολιτείαν.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς ὠρίσθη ἡ δημοσίευσίς τῶν Νόμων καὶ Βασ. Διαταγμάτων ἀπὸ τῆς αἰσίας ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας, ἐξέλιπεν, ὥς γνωστὸν, κατὰ μέγα μέρος καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν δημοσίων γραφείων· ἄλλως τε δὲ, καὶ ὑπάρχουσα τιμωμένη ἄχρι τοῦδε πλέον τῶν 300 δραχμῶν, δυσκόλως ἀποκτᾶται· περιττὸν δὲ νὰ εἰπώμεν, ὅτι καὶ ἡ εὔρεσις ἐν αὐτῇ πάντων τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων Νόμων, περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου παρέχει πολλὰς δυσκολίας, καὶ ἐπομένως εὐμέθοδος συλλογὴ τῶν Νόμων κ.λ.π. καθίσταται ὁσημέραι ἐπαισθητοτέρα.

Ἡ ἐκδοσις τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Α. Ῥάλλη, πρώτου συνειδότος τὴν ἀνάγκην ταύτην, συλλέξαντος μετὰ προσοχῆς εἰς ἕν ὅλους τοὺς δικαστικοὺς Νόμους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συνεχομένους, πλουτισθεῖσα διὰ πλείστων παραπομπῶν καὶ διορθώσεων, ὠφέλησε μὲν τὰ μέγιστα τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως τὴν δικαστικὴν, δὲν ἀναπληροῖ ὅμως ἐντελῶς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν παντὶ γραφείῳ. Ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ Κ. Α. Πετσάλη ἐπιχειρηθεῖσα φιλοπόνως κατὰ τὸ 1842 κατὰ σειρὰν ἐκδοσις τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων δὲν προσέβη πέραν τοῦ 1840· ὅθεν οὐδὲ αὐτὴ ἀναπληροῖ τὴν εἰρημένην ἀνάγκην.

Τοιοῦτοι λοιπὸν λόγοι κατέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς

ἀνά χειρας συλλογῆς, ἐνθαῤῥυνθέντες ἰδίως ἐκ τῆς ἐγκρίσεως καὶ συνδρομῆς, ἣν παρέσχεν ἡμῖν, πρὸ ἐνὸς ἔτους ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Α. Κουμουνδοῦρος καὶ λοιποὶ ὡσαύτως συνάδελφοί του. Ἡ συλλογὴ δ' αὕτη διαιρουμένη εἰς τρεῖς τόμους, περιλαμβάνει ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως περιεχομένους Νόμους, Β. Διατάγματα, Συνθήκας, ἐγκυκλίους καὶ ὁδηγίας τῶν ὑπουργείων, πλήν τῆς ἐν αὐτῇ ἀχρήστου ὕλης, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν. Προετιμήσαμεν δὲ τὴν τοιαύτην τῶν Νόμων κλπ. κατάταξιν καὶ οὐχὶ κατ' εἶδος ἢ ὑπουργεῖα, σκεφθέντες, ὅτι τοιαύτη διάθεσις τῆς ὕλης ἴσως ἤθελε παρέξει σύγχυσιν, τὸ μὲν διότι πολλοὶ Νόμοι καὶ ὀργανικὰ Διατάγματα ἐξεδόθησαν συνάμα ὑπὸ πολλῶν ὑπουργείων, τὸ δὲ, διότι εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους, ἤθελεν εἶσθαι δύσκολον νὰ διακρίνωσιν ἐκ τῶν προτέρων εἰς τίνοος ὑπουργείου ἀρμοδιότητα ἀνάγεται Νόμος τις, οὗ ἔχουσιν ἀνάγκην, διὰ νὰ προσφύγωσιν εὐχερῶς εἰς ἀνευρέσιν του, καὶ καθόσον μάλιστα αἱ εἰς τοὺς Νόμους μας καὶ Διατάγματα ἀπαντούμεναι παραπομπαὶ δηλοῦνται διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ ἔτους καὶ τοῦ μηνὸς ὅτε ἐξεδόθησαν.

Δὲν διέλαθε δὲ τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ὅτι ἀληθῶς ἢ κατὰ σειρὰν κατάταξις τῶν Νόμων καταδεικνύει μὲν συνάμα τὴν πορείαν, ἣν ἐβάδισε βαθμηδὸν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως πρὸς διοργάνωσιν τοῦ ἔθνους, στερουμένου ὅλως πρότερον Νόμων καὶ τάξεως, στερεῖται ὁμῶς τῆς συναφείας τῶν σχετικῶν Νόμων, καὶ τῆς ταχείας ἀνευρέσεως αὐτῶν ἀνευ ἄλλου μέσου· δι' ὃ πρὸς ἄρσιν τούτου, ἐν τῷ τέλει τοῦ τρίτου τόμου προστίθεται ἀναλυτικώτατος καὶ μεθοδικώτατος ἀλφαριθμητικὸς πίναξ, περιλαμβάνων πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς τρισὶ τόμοις ὕλην, καὶ συνάπτων διὰ παραπομπῶν πάντας τοὺς σχέσιν ἔχοντας πρὸς ἀλλήλους Νόμους καὶ Διατάγματα· οὕτω π. χ. ὑπὸ τὴν λέξιν «*ἰατρὸς*» θέλει εὑρεῖ ὁ ἀναγνώστης διὰ παραπομπῆς εἰς τὸν οἰκεῖον τόμον καὶ σελίδα πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντας Νόμους, Διατάγματα, ὁδηγίας κλπ. σχέσιν ἔχοντας μὲ τὰ καθήκοντα τῶν ἱατρῶν· ὡσαύτως δὲ ὑπὸ τὰς λέξεις «*ἀρχαιότης, Δῆμος, κλπ.*»

ἅπαντας τοὺς περὶ τούτων ἐκδοθέντας Νόμους κλπ. Μετὰ δὲ τὸν πίνακα τοῦτον, θέλει προσαρτηθῇ, ἐκτὸς τοῦ χρονολογικοῦ πίνακος τῶν Νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ ἕτερος περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους κατὰ Δήμους, Ἐπαρχίας, Νομούς, καὶ περιλαμβάνων ἀκριβῶς καὶ τοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστου εἰρηνοδικείου ὑπαγομένους Δήμους μετὰ τῶν χωρίων αὐτῶν.

Οἱ ἐκδῶται ἐλπίζουν, ὅτι ἐν τέλει τοῦ Τρίτου Τόμου θέλουν δυνηθῇ νὰ προσθέσουν τὸν Ὁργανισμόν τῶν Δικαστηρίων, τὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Δικονομίαν καὶ τὸν Ἐμπορικὸν καὶ Ποινικὸν Νόμον, καίτοι δημοσιευθέντας δι' ἰδιαιτέρου παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα οὕτω ὁ ἀναγνώστης ἐν τρισὶ μόνον τόμοις ἔχῃ ἀνὰ χεῖρας τὸ Νομοθετικὸν ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος οἰκοδόμημα, ὅπερ ἀνήγειρεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς ἡ Βασιλεία ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1860. Ἐκ τούτων λοιπὸν ὁ παρὼν τόμος περιέχει τοὺς Νόμους κλπ. ἀπὸ τοῦ 1833—1839, ὁ δὲ δεύτερος θέλει περιλάβει τοὺς μέχρι τοῦ 1850, καὶ ὁ τρίτος μέχρι τοῦ 1860.

Διερχόμενος ὁ ἀναγνώστης τὴν συλλογὴν ταύτην θέλει βεβαίως ἀπαντήσῃ πολλὰ Διατάγματα καὶ Νόμους μὴ ἔχοντας πλέον οὐδεμίαν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν, καταργηθέντας ἐντελῶς, ἢ ἀντικαταστάνας δι' ἄλλων. Ἐθεωρήθη ὁμως ἀναγκαῖον νὰ συμπεριληφθοῦν τὰ Διατάγματα ταῦτα καὶ οἱ Νόμοι ὡς ἔχοντες ἱστορικὴν σημασίαν καὶ δυνάμενοι νὰ χρησιμεύουν πολλὰκις ὡς ὁδηγὸς πρὸς διασάφησιν ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων καὶ ἀνεύρεσιν τῆς βαθμιαίας προόδου τοῦ ἔθνους μας. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο ἱστορικὸν μέσον δύναται νὰ παρέξῃ ἀληθεστέραν εἰκόνα περὶ τούτου, εἰμὴ αὐτὴ, οὕτως εἰπεῖν, ἡ ἐπίσημος ἱστορία τοῦ ἔθνους μας, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν νόμων αὐτοῦ.

Ὁφέλιμος μὲν καὶ πρόχειρος, φρονοῦμεν, ἔσεται ἡ παροῦσα συλλογὴ οὐ μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοὺς κατὰ χρέος ἀσχολουμένους περὶ τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ νόμοι μας καθίστανται οὕτω κοινώτεροι καὶ εἰς τὰς ὑποδεεστέρας τά-

Ξεις τοῦ λαοῦ, ἀγνοοῦντος πολλάκις πλείστους ἐξ αὐτῶν, καὶ δυναμένου εὐκολώτερον νὰ ἐξοικειωθῇ μὲ τὰς διατάξεις των. Οἱ δὲ φίλοι ὁμογενεῖς οἱ τοσαῦτα ἀενάως παρέχοντες δείγματα σεβασμοῦ πρὸς τὴν πατρίδα δύνανται εὐκολώτερον νὰ πορισθῶσι τὴν παροῦσαν συλλογὴν πρὸς φωτισμόν των, περιέχουσαν ἅπασαν τὴν Νομοθεσίαν τῆς κοινῆς πατρίδος, ἥς θεία συνάρσει διὰ τε τῶν συνετῶν μέτρων τῆς Β. Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ ὑφισταμένου κοινοῦ συνδέσμου μεταξὺ τῶν ἐκτὸς ὁμογενῶν ταχέως ἐλπίζεται ἡ εὐρυτέρα ἀποκατάστασις. Ἡ ἐξάπλωσις τῆς παιδείας ὡς καὶ τῆς φιλελευθέρου Νομοθεσίας μας ἀναζωπυροῦσα καὶ τοὺς ἄλλους ὑφισταμένους δεσμούς θέλει φωτίσει τὸν νοῦν καὶ ἐνδυναμώσει τὴν καρδίαν στερουμένων πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἐπισπεύσει τὴν τοσοῦτον ποθουμένην ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἀγούστου 1859.

Οἱ Ἐκδότης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΛΗΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ:

ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΕΠΟΝΤΩΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ἐλέω Θεοῦ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

ΕΛΛΗΝΕΣ.

Προσκλημένος ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐνδόξων καὶ μεγαλοφύχων μεσιτῶν, διὰ τῆς κραταιᾶς βοηθείας τῶν ὑποίων ἀπεπερατώσατε ἐνδόξως τὸν τῆς καταστροφῆς πόλεμον τὸν ὑπὲρ τὸ δέον παρεκταθέντα, προσκεκλημένος προσέτι καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν σας ἐλευθέραν ἐκλογὴν, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅσας ὑποχρεώσεις ἀνέλαβον δεχθεὶς τὸ προσφερθὲν μοι Βασιλικὸν στέμμα, τόσον πρὸς ἐσάς, ὅσον καὶ πρὸς τὰς μεσιτευσούσας Μεγάλας Δυναμείας.

Διὰ μακροῦ καὶ φονικοῦ πολέμου, θυσιάζοντες ἐκούσιως τὰ μέγιστα καὶ πολυτιμώτατα ἀγαθὰ σας, ἀνεκτήσατε τὴν πολιτικὴν σας ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, τὸν θεμελιώδη ὄρον τῆς εὐτυχίας καὶ εὐημερίας παντὸς ἔθνους, καὶ διὰ τῆς ἡρωϊκῆς σας εὐτολμίας ἀνεδειχθῆτε ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν μεγάλων προγόνων σας, τῶν ὁποίων ἡ δόξα ἀπὸ τὸ σκότος τῶν ἀρχαιοτέρων αἰώνων μέχρι τοῦδε διαυγάζει μὲ ἀπαραιεῖστον λαμπρότητα· ἀλλ' ἕως τώρα στερεῖσθε ἀκόμη τοὺς καρποὺς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀγώνος σας. Οἱ ἀγροὶ σας εἶναι ἐρημωμένοι, ἡ βιομηχανία σας ἀπονεκρωμένη, τὸ ἐμπόριόν σας, τὸ ἄλλοτε τόσον ἀκμαζόν, εἰς πτώσιν. Εἰς μάτην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς εἰρήνης ἐπερίμεναν αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἤθελε ταῖς συγχωρηθῆ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα των. Ὁν τύπον τοῦ δεσποτισμοῦ κατέλαβεν ἡ ἀναρχία, ἡ ὁποία πλήττει ἀ νῶτά σας τὰ πᾶνθρώπως μὲ τὴν αἰμοεταγῇ μάστιγάν

ΤΟΜΟΣ Α΄

της Κ.ι. υ,τι καλὸν ὁ ἔρως τῆς πατρίδος ἀπέκτησε διὰ σᾶς, διὰ τοῦ πλέον εὐγενοῦς ἐθνουσιασμοῦ, τὸ ἀφανίζει ἡ ἐσωτερικὴ διχόνοια διὰ τοῦ πλέον βδελυροῦ ἐγωϊσμοῦ.

Τὸ νὰ δώσω τέλος εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, καθ' ἣν διὰ τῆς φθοροποιοῦ ἀλληλομαχίας καταναλίσκονται αἱ πρωτίσται δυνάμεις, τὸ νὰ συγκεντρώσω εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσαν σπουδὴν εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν, τὸν τῆς ἀκμῆς, τῆς εὐδαιμονίας καὶ δόξης τῆς πατρίδος σας ἀποκατασταθεῖσης ἤδη καὶ ἐδικῆς μου, τὸ νὰ ἐξαλείψω προσέτι κατ' ὀλίγον, διὰ τῆς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιβροχῆς τῆς κοινῆς εὐταξίας, τὰ πολυάριθμα τῶν προτέρων καὶ ἐσχάτων δυστοχημάτων ἔχνη, τὰ ὅποια καλύπτουσι τὴν τόσον ὠραίαν καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν τόσον πλουσίως προικισμένην γῆν σας, τὸ νὰ λάβω εἰς σκέψιν τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας σας καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις σας, τὸ νὰ ὑπερασπισθῶ μὲ τὴν αἰγίδα τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης τὰ πρόσωπά σας καὶ τὴν ιδιοκτησίαν σας ἀπὸ τὸ αὐθαίρετον καὶ τὴν ἀκολασίαν, καὶ δι' ὠρίμων καὶ σταθερῶς θεμελιωμένων θεσμοθεσιῶν, καὶ ἀναλόγων μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ μὲ τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους, νὰ σᾶς προμηθεύσω τὰ ἀγαθὰ μὲς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία δὲν εὐρίσκεται παρὰ ὑπὲρ τὸ σκέπτρον τῶν νόμων, καὶ οὕτως νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο εἶναι ὧ Ἕλληνες, τὸ ἐνδοξον μὲν, ἀλλὰ δυσχερὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεθέμην εἰς ἑμαυτὸν, καὶ χάριν τοῦ ὁποίου προθύμως θυσιάζω τὸν εἰς τὴν πατρῶν μου γῆν εὐφρόσυνον καὶ εὐδαιμονα βίον, τρέφων τὸ ἴδιον αἶσθημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κινούμενος ὁ Βασιλεὺς ὁ πατήρ μου πρῶτος μεταξὺ ὅλων τῶν Μοναρχῶν, σᾶς ἔδωκε χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡρωϊκὸν σας ἀγῶνα.

Μὲ πλήρη πεποίθησιν ἀποτείνω τὴν φωνήν μου πρὸς ἑσᾶς Ἕλληνες, καὶ ζητῶ νὰ ἀπερῶσατε μοναδικῶς εἰς τὸ ἐξῆς, ἐν πόλεμικῇ ἀγάπῃ, τὰς δυνάμεις σας ἐκ

συμφώνου μὲ ἐμὲ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ νὰ μὴ στερῆτε ποτὲ νὰ ἀφανισθῶσιν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπασμῶν καὶ τῶν σπαρχμῶν τῶν ἐμφυλίων διχονοιῶν καὶ τῆς ἀναρχίας, τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἀπεκτήσατε διὰ τῆς ἀνδρείας σας, διὰ τῆς εἰς τοὺς κινδύνους καρτερίας σας, διὰ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἐρωτὸς σας, καὶ διὰ τοῦ θάρρους σας εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, οὐδὲ νὰ καταδεχθῆτε νὰ σπλωθῇ ἀπὸ τὰς παραρράς τῶν χαμερπῶν παθῶν τὸ ὄνομά σας, τοῦ ὁποίου τόσαι ἡρωϊκαὶ πράξεις ἐγγυῶνται τὴν ἀθανασίαν. Ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ἦναι οἱ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ ὑψηλὸς οὗτος σκοπός, ἡ ἐπιτυχία του μόνη θέλει μᾶς εἶναι πλουσιωτάτη ἀνταμοιβή.

Ἀναβάνων τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, δίδω τὴν πάνδημον θεοκρίσιν τοῦ νὰ προστατεύω εὐσυνειδήτως τὴν θρησκείαν σας, νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους, νὰ διανέμεται ἡ δικαιοσύνη πρὸς ἓνα ἕκαστον, καὶ νὰ διασφαλίστω ἀκέραια διὰ τῆς θείας βοηθείας ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, τὰς ἐλευθερίας σας καὶ τὰ δικαιώματά σας.

Ἡ πρώτη μου φροντίς θέλει εἶναι ἡ ἀνθρώποις καὶ στερέωσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ὥστε νὰ ἀπολαύσῃτε καθεὶς ἐξ ἑσῶ ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεπηρεάστως νόμιμον ἀσφάλειαν. Παραδίδων εἰς τὴν λήθην τὰς εἰς τὸ παρελθὸν πολιτικὰς παραρράς, περιμένω πεποιθῶς ὅτι ἕκαστος ὑμῶν, ὧ Ἕλληνες, νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν τούτων ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰρηνικῶς εἰς τὴν ἐστίαν του. Τοιοῦτοτρόπως ἐλπίζω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι θέλω ἰδεῖ ἑμαυτὸν ἀπὸ πηλαγμένον τῆς Ὀλιβεράς ἀνάγκης τοῦ νὰ κάμω νὰ καταδιωχθῶσι μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων οἱ ταραττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ οἱ ἀποστάται.

Εἴθε ἡ θεία πρόνοια νὰ εὐλογῇ τοὺς κοινούς ἡμῶν ἀγῶνας, καὶ νὰ εὐδοκῇ νὰ ἀπανακμάσῃ λαμπρότερον ὁ ὠραίος οὗτος

τόπος, ὅστις καλύπτει τὴν κόνιν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν καὶ τῶν μεγίστων πολιτῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι ἀποτελοῦσιν μίαν τῶν ὠραιότερων ἐποχῶν τῆς ἱστορίας, καὶ τοῦ ὁποίου τόπου οἱ κάτοικοι εἰς τοὺς τελευταίους καιροὺς ἀπέδειξαν εἰς τοὺς συγχρόνους των ὅτι ὁ ἡρώισμός καὶ τὸ εὐγενές φρόνημα τῶν ἀθανάτων προγόνων των δὲν ἀπεσβέσθησαν ἀπὸ τὰς καρδίας των.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Ἰανουαρίου 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕἰΔΕΚ.

Ἀριθ. 1. Ο Θ Ν α:λ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἄ κολουθα.

Ἀρθ. 1. Ὅλοι οἱ φέροντες τὴν ἡμετέραν ὑπογραφὴν νόμοι καὶ διατάγματα ὅλαι αἱ δημοσιότητος χρῆζουσιν διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν ἡμετέρων ὑπουργείων, ἐπὶ δὲ αἱ περὶ διορισμῶν καὶ προβιθασμῶν εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ αἱ περὶ παραιτήσεων εἰδοποιήσεις, θέλουν δημοσιεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ μιᾶς ἐπισήμου ἐφημερίδος, ἣτις θέλει φέρει τὸ ὄνομα Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ Ἐφημερίς αὕτη τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι τοῦ λοιποῦ τὸ μόνον ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν γνωστοποιεῖσθαι ὅλοι οἱ νόμοι, διατάγματα καὶ διακηρύξεις, ὡς τὸ ἄρθρον 1.

Ταῦτα πάντα θέλουν ἔχει ὑποχρεωτικὴν δύναμιν δι' ὅλους τοὺς κατοίκους μιᾶς ἐπαρχίας, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῶσιν εἰς αὐτοὺς, διὰ τῆς εἰρημένης

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (α).

3. Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων τοῦ ἡμετέρου βασιλείου ὀφείλουν νὰ ἔχωσι τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκαστος διοικητὴς θέλει δηλώσει τὸ ποσὸν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ τμήμα του σωμάτων τῆς ἐφημερίδος, καὶ λαμβάνων αὐτὰ ἀπὸ τὸν ἐκδότην θέλει φροντίζει διὰ τὴν ταχίστην διανομὴν των.

Οἱ δημογέροντες ἐκάστης κοινότητος ὀφείλουν νὰ δημοσιεύσωσιν ἀμέσως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειας των τὰ εἰς ἕκαστον φύλλον ἐνδιαλαμβανόμενα.

4. Ἡ ἐφημερίς θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀρχείων ἐκάστης Ἀρχῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων ἐπομένως θέλουν κρατεῖ σειρὰν ὅλων τῶν ἐκδιδόμενων φύλλων, τὰ ὅποια θέλουν συσσωματωθῆναι εἰς βιβλίον εἰς τὸ τέλος ἕκαστου ἔτους, καὶ θέλουν ἐναποταμιεύεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Ὁ ἀρχαιοφύλαξ ἐκάστης Ἀρχῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἑλλειψιν φύλλου.

5. Τὰ διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαιούντα έξοδα θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει δοθῇ ἡ ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

6. Ἡ ἐφημερίς, ὁ Ἑ λ λ η ν ι κ ὸ ς Μ η ν ὕ τ ω ρ, ἣτις ἐξεδίδετο ἄχρι τοῦδε, θέλει παύσει ἀπὸ τὴν σήμερον.

7. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γραμματεία τῆς Ἐπικρ.

2. Πρὸς τοὺς Ἐκτάκτ. Διοικητάς καὶ τοποτηρητ. τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2 ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος ἐκδίδεται τοῦ λοιποῦ ἐφημερίς ὑπὸ τὸ ὄνομα, Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Δι' αὐτῆς θέλουν δημοσιεύεσθαι ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διάφορα Βασιλικά διατάγματα, καθὼς καὶ αἱ διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐτι δὲ καὶ αἱ εἰδοποιήσεις περὶ διορισμῶν, προβιβασμῶν καὶ παραιτήσεων ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἡ διαταγὴ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Κυρίου καὶ Μονάρχου εἶναι νὰ γίνωνται γνωστὰ ὅλοι αἱ ἐπίσημοι αὐταὶ πράξεις εἰς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ὑπάρχουσας τοῦ Βασιλείου. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα, τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος νὰ διανέμονται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Τμήματός σας μετὰ τὴν ἀναλογίαν, ἥτις ὑπόκειται τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα.

Προσκαλεῖσθε, Κύριοι, ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἀναφέρετε εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην ὅσα ἀντίτυπα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας κοινότητας.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀρχείων ἐκάστης κοινότητος, ἥτις θέλει τὴν λαμβάνει.

Επιβάλλεται εἰς τοὺς φύλλους τῶν ἀρχείων αὐτῶν τῶν κοινότητων τὸ ἱερὸν χρέος τοῦ νὰ ἐπαγρυπνώσιν, ὥστε νὰ μὴ ἑλλείψῃ κανὲν φύλλον τῆς ἐφημερίδος· πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους νὰ συνδέωσιν αὐτὰ εἰς ἓν, καὶ νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖά των μετὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ προσοχὴν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος ταύτης Κύριος Γεώργιος Ἀποστολίδης διατάχθη νὰ πέμπῃ τακτικῶς πρὸς ὑμᾶς διὰ τοῦ

Ταχυδρομείου τὰ ἀνάλογα φύλλα κατὰ τὸν κατάλογον, τὸν ὁποῖον προσεχῶς θέλομεν σχηματίσει ἀπὸ τὰς περὶ τοῦ-του ἀναφορὰς σας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλετε λαμβάνει ἕκαστος τρία μόνον ἀντίτυπα, καὶ κάμψτε τὴν ἀνήκουσαν χρῆσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1833

3. Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Σ. Τρικούπης,

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Χρ. Κλονάκης,

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Δ. Χρηστίδης,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Ι. Πέζος.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Α. Μαυροκορδάτος,

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Κ. Λωγιάφης,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Δ. Βούλγαρης,

Θέλουν ἐξακολουθεῖ ἐν ὀνόματι ἡμῶν τὴν διεύθυνσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτετραμμένων αὐταῖς Ὑπουργείων.

Β'. Ὅλοι οἱ εἰρημόνοιοι Ἀρχηγοὶ τῶν ἱερῶν Ὑπουργείων θέλουν φέρει εἰς τὸ ἑξῆς «Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας».

Γ'. Ἡ προεδρία, καθ' ὅλας τὰς κοινὰς συνεδριάσεις τῶν Ὑπουργῶν διὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεις, ἐπιτρέπεται ἐν τοσούτῳ εἰς τὸν ἡμέτερον Γραμματέα τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Κύριον Σ. Τρικούπην.

Δ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ

Ἐμπορικῶς Ναυτικῶς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Σ. Τρικούπης νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 25 Ἰανουαρίου 1838.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κύριος ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕἰΔΕΚ.

4. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπερχοίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς

1. Τὰ ἡμέτερα παρὰσημα θέλουν φέρεῖ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ἰσόπλευρον κυανοῦν θυρεὸν, ὁξυνόμενον εἰς τὸ μέσον τῆς κάτω πλευρᾶς, καὶ περιέχοντο τὸν Ἑλληνικὸν σταυρὸν ἀργυρόχρουν, φέροντα ἐν τῷ μέσῳ μικρότερον θυρεὸν μετὰ τοὺς ῥόμβους τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου τῆς Βασιλείας 21 τὸν ἀριθμὸν, τοιούτεσι 14 ἀργυρόχρους καὶ 10 κυανοῖς. Ὁ θυρεὸς κρατούμενος ἀμφοτέροθεν ἀπὸ δύο ἐστεμμένους λένοντας, φέρεῖ κεκλεισμένον Βασιλικὸν στέμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἡ σταυροφόρος σφαῖρα τοῦ κράτους· τὸ δὲ ὅλον εἶναι περιτειλιγμένον ἀπὸ Βασιλικὴν σκηνώμα, ἐξωθεν μὲν πορφυροῦν, ἔσωθεν δὲ κεκοσμημένον μετὰ λευκογαλῆν, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ εἶναι ὡσαύτως κεκοσμημένη μετὰ Βασιλικὸν στέμμα.

2. Η σφραγὶς τῆς Ἐπικρατείας φέρεῖ τὰ αὐτὰ παρὰσημα μετὰ τὴν περιγραφὴν «ΟΘΩΝ ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.»

3. Αἱ σφραγίδες τῶν Γραμματειῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ κράτους θέλουν φέρεῖ κύκλωθεν τὰς λέξεις «ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,» ἐν δὲ τῷ μέσῳ, τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ἐκαστὴ ἀνήκει.

4. Τὸ Ὑπουργικόν μας Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλε-

σιν τοῦ πρὸντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰανουαρ. 1838.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

5. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπερχοίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλοι οἱ ἡμέτεροι ὑπάκοοι, οἱ νομίμου ἡλικίας ἄρρεσις, θέλουσι δώσει τὸν εἰς τὸν Βασιλέα ὄρκον· ὁ ὄρκος εἶναι ὁ ἑξῆς (1).

«Θυμῶν εἰς τὴν ὑπερούσιον Τριάδα, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅτι θέλω φυλάξαι πιστὴν εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν ΟΘΩΝΑ, καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.»

2. Ἀμα λαβὼν ὁ Διοικητὴς ἐκαστῆς ἐπαρχίας τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναγκαίαις ὁδηγίας, θέλει προσδιορίσει, δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς δημογέροντας τῶν κοινοτήτων, ἡμέραν τοῦ ὄρκου τὴν προσεγγίζουσαν Κυριακὴν.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐκαστῆς κοινότητος, ὅσοι ὀφείλουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1, νὰ δώσωσι τὸν ὄρκον, θέλουν συέλθει κατὰ τὴν διωρισμένην ἡμέραν εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς κοινότητός των, καὶ ταύτην θέλει προσδιορίσει ὁ Διοικητής.

Ἐκεῖ θέλουν δώσει τὸν ὄρκον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς μὲν τὰ χωρία ἐνώπιον τοῦ πρωτοπαπᾶ, εἰς δὲ τὰς πόλεις, ἐνώπιον τοῦ πρωτεύοντος μεταξὺ τοῦ ἱερατείου.

Ὁ ὄρκος οὗτος θέλει ἀναγνωσθῇ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ Ἀρχιερέως, καὶ θέλει ἐπαναληφθῇ αὐτολαβῇ ἀπὸ τοῦ ὀρκιζομένου.

3. Οἱ δημογέροντες, ἐκαστῆς κοινότητος, θέλουν φροντίσει νὰ ὀρκισθῶσι ἰὸν ὄρκον τοῦτον ὅλοι, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 1, εἶναι εἰς χρέος νὰ τὸν δώσωσι.

Οἱ ἴδιοι δημογέροντες θέλουν κάμει

(1) Σ. Ε. δρ. τὸ ψηφ. Θ. τῆς ἐν Ἀθῆν. Συνεδ-
σεως

ἐπιτελεῖς πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐμπεριέχει τὸν ὅρκον καὶ τὰς ὑπογραφὰς ὧν τῶν ὀρκιζομένων.

4. Τὰ περὶ τοῦ ὅρκου εἰρημέα πρωτόκολλα θέλουν σταλῆ ἄνευ ἀντιβολῆς παρὰ τῶν δημογερόντων πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς ἐπαρχίας τῶν οἱ Διοικηταὶ θέλουν ἐνώσει πᾶντα εἰς ἓν, καὶ διευθύνουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν, ἣ ὅποια θέλει φροντίσει νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς τὸ Ἀρχιεπιτολίκιον.

5. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ῥωσικῶν Γραμματεὺς ἐπιφοριζέται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1833

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

6. Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀπονέμομεν εἰς πάντας καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὧν ἤθελαν ἀναγνώσει ἢ ἀκούσει τὸ παρὸν μας, τὰς προσρῆσεις μας, καὶ γνωστοποιούμεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐξῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς συνθήκης, ἣτις, συμφωνηθεῖσα κατὰ τὴν 9[21] Ἰουλίου 1832 εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐτῶν Γαλλίας, Μεγάλῃς Βρετανίας καὶ Ρωσσίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀφ' ἑτέρου μέρους, ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 52 Πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου, κατὰ τὴν 30 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ διὰ τῆς κατὰ συνέπειαν τῆς ῥηθείσης συνθήκης παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τριῶν συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους γενομένης ὁροθεσίας, προσδιωρίσθησαν θετικῶς καὶ ἀμεταβλήτως τὰ σύνορα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκκένωσις ὧν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν,

αἱ ὁποῖαι ἐννοούμεναι ἐντὸς τοῦ νέου Κράτους ἐδιοικεῖντο ἄχρι τοῦδε ἀπὸ Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς, ἣ κατεῖχοντο ἀπὸ Ὀθωμανικῶν στρατεύματα, ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1832 τελευταίαν προθεσίαν, ἀπεφασίσαιμεν, δυνάμει τῶν χορηγηθέντων εἰς ἡμᾶς διακαιωμάτων διὰ τῶν 4 καὶ 5 ἄρθρων τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832, νὰ διατάξωμεν νὰ κατασχεθῶσιν ὅλαι αἱ ῥηθείσαι ἐπαρχίαι ὀνομαστί, ἣ τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας, τοῦ Ζητούνιου, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ λοιπὰ μεταξὺ τῶν κόλπων τῆς Ἀρτης, καὶ τοῦ Βόλου κείμενα μέρη, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 9—21 Ἰουλίου 1832, καὶ διὰ τῆς κατὰ συνέπειαν γενομένης ὁροθεσίας, παρεχωρήθησαν ἡμῶς με ὅλας τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ ἰδιοκτησίας, εἰς τὴν παντοτεσὴν καὶ πλήρη Κυριαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀναδεχθῶμεν τὴν διοίκησιν τῶν.

Ἐπιχειροῦμεν λοιπὸν, δυνάμει τῆς παρούσης δηλοποιήσεως, τὴν κατοχὴν ταύτην, καὶ ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως καὶ περιμένομεν ἀπὸ ὅλων τοῦς κατοίκους καὶ ὑπηκόους τῶν ὑπὸ τὸ σκήπτρόν μας ἤδη μεταβαινουσῶν ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μᾶς ἀναγνωρίσωσιν ὡς νόμιμον Βασιλέα καὶ ἡγεμόνα τῶν, νὰ ἀποπέμψωσιν πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀνήκουσαν ὑπακοὴν καὶ πίστιν, νὰ ἐκπληρῶσιν, ἐν συνειδήσει καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τὰ νόμιμα πρὸς ἡμᾶς καθήκοντά των ὡς ὑπῆκοοι, καὶ νὰ κάμωσι τὸν ὅρκον τῆς πίστεως ὡς προσκληθεῖν.

Δίδομεν δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλομεν τοὺς ὑπερασπισθῆ πάντοτε εἰς ὅλα τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας των, καὶ ὅτι θέλομεν ἔχει διηγετική φροντίδα νὰ ἐπαυξήσωμεν τὴν εὐδαιμονίαν των.

Ἐνταυτῷ προσθέτομεν πανδημεὶ τὴν ὑπόσχεσίν μας, ὅτι θέλομεν ἐκτελέσει ἀκριβῶς ὅλας, ὅσας, διὰ τῆς ῥηθείσης συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 9-21 Ἰουλίου 1832 καὶ τοῦ 52 Πρωτοκόλλου

τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τῆς 30 Αὐ-
γούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀνεδέχθημεν
ὕποχρεώσεις, ὅχι μόνον νὰ μὴ προσε-
σώμας τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον εἰς τοὺς
κατοίκους καὶ ἰδιοκτητὰς τῶν ἐνσωματο-
νομένων μὲ τὴν ἐπικρατείαν μας ἐπερ-
χίων καὶ μερῶν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μετα-
ναστεύουν καὶ νὰ πωλήσουν τὰς ἰδιοκτη-
σίας των, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δια-
τῆς βρεθείσης ἀπὸ 9-21 Ἰουλίου 1832
συνθήκης περὶ μεταναστάσεως καὶ ἐκποί-
σεως συμφωνιῶν καὶ ὄρων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
ἐναντίου νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς πᾶ-
σαν ἀντίληψιν· καὶ ὅτι δὲν θέλομεν λειψέ-
ναι νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς προσεβύοντες τὴν
Ὀθωμανικὴν θρησκείαν, ὅσοι ἤθελον προ-
τιμήσει νὰ διαμείνουν εἰς τὸ Βασιλεῖόν
μας, πᾶσαν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁποίαν πρέ-
πει νὰ περιμείνωσιν ἀπὸ ἡμᾶς ὅλοι ἐπίση-
οὶ ὑπῆκοοί μας ὁποιασδήποτε καὶ ἂν ᾖναι
θρησκείας, καὶ ὅτι θέλομεν ἀπονέμει εἰς
αὐτοὺς τὴν ἐντελεστέαν, ὡς πρὸς τὰς
θρησκευτικὰς τῶν δοξασίας, ἐλευθερίαν.

Ἀνεθέταμεν δὲ τὴν κατοχὴν τῶν ἀνω-
τέρων ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν εἰς τὸν ἡμέτε-
ρον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖα τῆς Ἐπι-
κρατείας Κύριον Ρίζον, καὶ περιμέομεν
ὥστε ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ ὑπῆκοοι νὰ ὑπα-
κούωσι κατὰ χρῆς εἰς τὰς ἐν ὀνόματι
μας ἐκδοθησόμενας περ' αὐτοῦ διατάξεις.

Πρὸς ἐνδειξὴν ἐπεθέσαμεν εἰς τὴν πα-
ροῦσαν δημοσίωσιν τὴν ὑπογραφήν μας
καὶ τὴν Βασιλικὴν σφραγίδα μας.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ Βασιλικῇ καθέδρᾳ μας
ἐν Νικησίῳ, τὴν 40 Φεβρουαρίου 1833

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

7. ΟΘΩΝ κτλ.

Πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ νομισματικοῦ
εἰς τὴν Ἑλλάδα συστήματος, κατὰ τὰς
πρᾶξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματέως τῆς Ἐπικρατείας, διατάζαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ ἄχρι τοῦδε κανονισμοὶ τῶν νο-
μισμάτων εἶναι ἄκυροι διὰ τὸ μέλλον,
ἐκτὸς μόνον τῶν ἀφορώντων τὰς προσ-
διωρισμένας καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς
πλήρη ἐνέργειαν μενούσας ποινὰς, κατὰ
τὸ Ἀ' κεφάλαιον τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν
ἐγκληματικῶν.

2 Ἡ ἐκτύπωσις τῶν πολυτίμων με-
τάλλων, καθὼς καὶ ἡ τοῦ χαλκοῦ, κατὰ
τοὺς ἄχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντας τύπους
παύει.

3. Ἀντὶ τῶν ἄχρι τοῦδε νομισμάτων
θέλουν εἰσχυρὰ νέα, τῶν ὁποίων τὰ χρυ-
σὰ καὶ ἀργυρὰ ἐμπεριέχουν, ὡς πρὸς
τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἀξίαν, τὴν τιμὴν,
ἥτις εἶναι ἐπ' αὐτῶν χαρὰγμένη καὶ διὰ
τὴν ὁποίαν τὸ ταμεῖον τὰ ἐκδίδει. Ἐπο-
μένως δὲν θέλουν ἐμβῆ εἰς λογαριασμὸν
παντελῶς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως.

4. Εἰς τὸν τῆς ἄχρι τοῦδε προσ-
διωρισμένης μονάδας τοῦ Φοίνικος, ὅς-
τις ἦτον ἐλαφρότερος τῆς ληρωθείσης
βάσεως, θέλει εἰσχυρὰ νέον νόμισμα,
φέρων τὸ ὄνομα Δραχμῆς, καὶ θέλει
λογίζεσθαι ὡς μονὰς καὶ βάσις τοῦ νέου
νομισματικοῦ συστήματος.

5. Ἡ Δραχμὴ θέλει διαιρεθῆ εἰς
ἑκατὴν μόρια ὀνομαζόμενα λεπτά.

6. Ἡ Δραχμὴ συνίσταται ἀπὸ
έννέα μόρια ἀργύρου καθαρῦ καὶ ἐν μό-
ριον χαλκοῦ, περιέχει γραμμὰς 4,020
καθαρῦ ἀργύρου καὶ 0,448 χαλκοῦ, συ-
νάμα δὲ γραμμὰς 4,477 μετρικοῦ βάρ-
ους.

7. Ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς Δραχμῆς, θέλουν
ἐκδοθῆ νομίσματα πάντα Δραχμῶν, ἡ-
μισείας Δραχμῆς καὶ τεταρτημορίου τῆς
Δραχμῆς. (Πεντάδραχρον, Ἡμίδραχμον
καὶ τέταρτον δραχμῆς), ἔχοντα ὅλα τὴν
αὐτὴν ἀναλογίαν τοῦ μίγματος καὶ τῆς
ἐσωτερικῆς ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Μονόδραχ-
μον.

Τὸ πεντάδραχμον περιέχει γραμμὰς
20,147 καθαρῦ ἀργύρου καὶ 2,236
χαλκοῦ, συνάμα δὲ γραμμὰς 22,383 με-
τρικοῦ βάρους. Τὸ Ἡμίδραχμον περιέ-
χει γραμμὰς 2,013 καθαρῦ ἀργύρου

καὶ 0,2223 χαλκοῦ, συνάμα δὲ γραμμᾶς 2,238 μετρικοῦ βάρους. Τὸ τέταρτον δραχμῆς περιέχει γραμμᾶς καθαροῦ ἀργύρου 1,007 καὶ χαλκοῦ 0,112, συνάμα δὲ γραμμᾶς 1,119 μετρικοῦ βάρους.

8. Ὅλα τὰ ἀργυρὰ νομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους, τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως μὲ τὴν περιγραφὴν ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τὰ παράσημα τοῦ κράτους, καὶ κάτωθεν αὐτῶν τὴν σημείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

9. Θέλουν ἐκτυπωθῆ χρυσὰ νομίσματα 20 καὶ 40 δραχμῶν, συγκείμενα ἐξ ἐννέα μορίων καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἐνὸς μορίου χαλκοῦ. Τὸ ἀπλοῦν Εἰκοσάδραχμον περιέχει γραμμᾶς 5,199 καθαροῦ χρυσοῦ καὶ 0,577 χαλκοῦ, συνάμα γραμμᾶς 5,776 μετρικοῦ βάρους. Τὸ τεσσαράκοντάδραχμον περιέχει γραμμᾶς 10,398 καθαροῦ χρυσοῦ καὶ 1,155 χαλκοῦ, συνάμα γραμμᾶς 11,553 μετρικοῦ βάρους.

10. Τὰ χρυσὰ νομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἐκείνουτος πρὸς δεξιάν, μὲ τὴν περιγραφὴν, ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἀπὸ τοῦ ἐτέρου τὰ παράσημα τοῦ κράτους, καὶ κάτωθεν αὐτῶν τὴν σημείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

11. Πρὸς ἐνδοσίαν τῆς καθ' ἡμέραν μικρᾶς ἐντὸς τοῦ κράτους ὁποσολψίας καὶ πρὸς ἐξίσωσιν τῶν πληρωμῶν, θέλουν ἐκτυπωθῆ νομίσματα ἀπὸ καθαρόν χαλκὸν ἀνὰ 1, 2, 5 καὶ 10 λεπτὰ. Τὸ βᾶρος αὐτῶν προσδιορίζεται

Διὰ μὲν τὸ Λεπτὸν γραμμᾶς	1,299.
Διὰ τὸ Διλεπτόν γραμ.	2,598.
Διὰ τὸ Πεντάλεπτόν γραμ.	6,495.
Διὰ τὸ Δεκάλεπτόν γραμ.	12,990.

12. Τὰ χαλκονομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὰ παράσημα τοῦ κράτους μὲ τὴν περιγραφὴν, ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τὴν σημείωσιν τῆς τιμῆς καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

13. Τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθησομένων νομισμάτων θέλει κανονίζεσθαι διὰ τὸ μέλλον κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους.

14. Ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ χρήματα δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέχεται εἰς χαλκονομίσματα πλεῖστον τοῦ πεντηκοστημορίου, ἥτοι δύο τοῖς ἑκατὸν τῆς πληρωθησομένης εἰς αὐτὸν ποσότητος, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐγείνεν ἄλλη ῥητὴ ἐπὶ τούτῳ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐνεχομένων μερῶν.

15. Πληρωμαὶ εἰς τὸ ἔθνικόν Ταμεῖον δὲν γίνονται τοῦ λοιποῦ εἰμὴ εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διατίμησιν.

16. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν κανόνα ἐξαιροῦνται προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τὰ κάτωθι σημειωμένα νομίσματα, τὰ ὅποια θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὰς ἀκολουθούσας τιμὰς εἰς ὅλα τὰ ἔθνικα ταμεῖα.

Ἄ Ἐκ τῶν Γαλλικῶν νομισμάτων

1. Τὸ Μονόφραγκον πρὸς 1 Δρ. 41 Λεπ.

2. Τὸ Πεντάφραγκον 5 » 58

3. Τὸ χρυσ. νόμ. τῶν 20 Φ. 22 » 33

4. Ὁμοῖον τῶν 40 Φράγ. 44 » 66

5. Χρυσὸν Λουγγιγιὸν (νέον) 26 » 54

6. Τὸ Ἰσπανικὸν Μεξικαν. 6 » —

7. Τὰ Γερμ. τάλ. ὡς τὸ Ὁηρεσι. καὶ ἄλλα Αὐστρ. 5 » 78

8. Βαυαρ. καὶ λοιπὰ τάλ. » 95

9. Τὸ εἰκοσάρι κατὰ τὴν Γερμανικὴν διάταξιν 1 » 95

10. Τὸ Αὐστρ. ἀκέραιον Σαρ. 38 » 88

11. Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ 19 » 44

12. Τὰ Αὐστρ. καὶ Βαυαρ. φλρ. 13 » 6

13. Τὸ Ὁλλανδικὸν 13 » —

14. Οἱ πρότερον ἐκτυπωθέντες εἰς τὴν Ἑλλάδα Φοίνικες εἶναι παρὰ τιμὴν. Τὸ ἔθνικόν ταμεῖον θέλει τοὺς δέχεσθαι εἰς τὰς πρὸς τὸ δημόσιον γινομένης πληρωμᾶς κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἀξίαν, ἥτις, κατὰ τὰς γενομένης ἐξετάσεις, εἶναι γραμμῶν 3,747 ἀργύρου, ἥτοι 93 λεπτῶν, κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην δύναται καὶ νὰ τοῦς

ἀνταλλάξῃ τις εἰς τὸ ἔθνικόν Ταμεῖον.

18. Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀχρι τοῦδε ἐκ-
τυπωθέντων Ἑλληνικῶν χαλκονομισμά-
των θέλει παύσει. Ἡ Κυβέρνησις θέλει
τὰ συνάξει εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἤδη τι-
μὴν, τοῦτέστιν 80 0|0, ἥτοι 4 νέα
λεπτά ἀντὶ πέντε παλαιῶν, κατὰ τὸν
ἑξῆς τρόπον. Θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς
αὐτὴν τὴν τιμὴν εἰς ὅλα τὰ ἔθνικα τα-
μεῖα, ἢ θέλουν ἀνταλλάττεσθαι εἰς νέα
χαλκονομίσματα, ἢ θέλουν λαμβάνεσθαι,
διδομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς ἄλλα με-
ταλλικὰ νομίσματα. Ἡ συνάξις δι' ἀνταλ-
λαγῆς εἰς νέα χαλκονομίσματα, ἢ δι' ἀ-
ποδόσεως τοῦ ἀντιτίμου εἰς ἄλλο εἶδος
μεταλλικῶν, θέλει λάβει ἀρχὴν ἀπὸ 1
(13) Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἕως εἰς
ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὰ παλαιὰ χαλκονο-
μίσματα θέλουν εἶσθαι εἰς κυκλοφορίαν
κατὰ τὴν ὁποίαν ἤδη ἔχουν τιμὴν πρὸς
80 0|0.

19. Τὰ μερικὰ ἔθνικα ταμεῖα θέλουν
διαταχθῆ νὰ μὴ ἐκδίδωσι πλέον τὰ ὁ-
ποῖα συνάξουν χαλκονομίσματα καὶ φοί-
νικας, ἀλλὰ θέλουν τὰ διευθύνει εἰς τὸ
ἔθνικόν γενικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει
τὰ θέσει ἐκτὸς κυκλοφορίας.

20. Τὰ ξένα χαλκονομίσματα, κα-
θὼς ἐν γένει ὅλα τὰ ξένα ψιλά νομίσμα-
τα (billon), εἶναι ἀπηγορευμένα, καὶ
δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις των οὔτε εἰς
τὴν ὁσοληφίαν τῶν πολιτῶν.

21. Ὁ παρὼν κανονισμὸς δὲν θέλει
ἔχει καμμίαν ἰσχὺν εἰς τὰς πρὸ τῆς δη-
μοσιευσεως του συνθήκας καὶ ὑποχρεώ-
σεις. Ἀλλ' ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοι-
αύτης συμφωνίας εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέ-
χεται τὰ νέα νομίσματα, ἀφ' οὗ γενῇ
προλαβόντως ἡ ἀπαιτούμενη ἐλάττωσις.

22. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐμβαίνει εἰς
ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ. Ὁ ἐπὶ
τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν
καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγμα-
τος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 8(20) Φεβρουαρίου 1833.

8. ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ βα-
σιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναφορῶν τὰς ὁποί-
ας διευθύνουσιν ὁσημέραι οἱ κάτοικοι τῶν
διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας πρὸς
τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Γαληνότατον
ἡμῶν Βασιλέα διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἀ-
πορίωσιν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑποταγὴν
των εἰς τὰς Βασιλικὰς διατάξεις, πᾶσι
τῇ τῶσον, ὥστε δὲν εἶναι πλέον δυνατόν
νὰ δίδεται ἰδιαιτερώς εἰς ἐκάστην αὐτῶν
ἐπάντησις. Διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργικόν
Συμβούλιον διατάχθη κατὰ τὴν 8 (20)
τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς νὰ γνωστοποιήσῃ
εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος
ὅτι τὰ αἰσθημάτων, τὰ ἐξηγούμενα εἰς
τὰς ἀλλεπαλλήλους ταύτας ἀναφοράς,
εἶναι πρόξενα χαρᾶς εἰς τὴν Α. Μεγαλει-
ότητα, καὶ κινεῖσι τὴν ζωερὰν ἐγνω-
μοσύνην τῆς· καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. ἐλπίζει νὰ
ἰδῇ πεποιθότως τὴν πραγματοποιήσιν
τῶν αἰσθημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα θεω-
ρεῖ ὡς τὴν ἀσφαλετέραν ἐγγύησιν τῆς
μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ τόπου τού-
του, καὶ τῆς τῶσον ἐπιθυμητῆς κατα-
παύσεως τῶν δεινῶν τὰ ὁποῖα τοσού-
τον χρόνον ἐμάστισαν τοὺς κατοίκους
του. Τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον, ἐκτε-
λοῦν τὴν διαταγὴν ταύτην, πέποιθεν ὅτι
λοι οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνθαμιλλώ-
μενοι, θέλουν συνενώσει τὸν ζῆλόν των,
εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσωσιν εὐτυχῶς τὰς
ὕψας καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Α. Μ.

9. ΟΘΩΝ ΚΤΛ:

Ἀπεφασίσμεν νὰ διατάξωμεν νὰ πα-
ραβληθῶσι τὰ ξένα νομίσματα, τὰ ὁποῖα
εἶναι εἰς κυκλοφορίαν εἰς τὴν Ἑλλά-
δα, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν των ἀξίαν,
μὲ τὰ νέα Ἑλληνικὰ νομίσματα, τῶν ὁ-
ποίων τὴν κυκλοφορίαν διαώρισται διὰ
τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν δια-
τάγματος μας, καὶ νὰ γενῇ ὁ ἀμοιβαίος
παραλληλισμὸς αὐτῶν.

Διατάττομεν λοιπὸν νὰ δημοσιευθῇ
ἡ κατὰ συνέπειαν κανονισθεῖσα διατάξις.

Οἱ ἄχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντες Φοίνικες καταδικάζονται τῆς τιμῆς των, διότι ἐσωτερικῇ των ἀξία δὲν εἶναι ὅποια ἔπρεπε νὰ ᾖ κατὰ τὸν προλαβόντα κανονισμόν. Διὰ νὰ πύσῃ ἡ κυκλοφορία αὐτῶν τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, θελεῖ διαταχθῇ τὸ κεντρικόν καὶ τὰ τμηματικά Ταμεῖα νὰ τὰ δέχωνται εἰς πληρωμὰς, ἢ νὰ τὰ μεταλλάττουσι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν των ἀξίαν, τοῦτέστι πρὸς 93 Λεπτά ἢ ἑκατοστημόρια τῆς Δραχμῆς.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκτυπωθέντα χαλκονομίσματα ἔπρεπε νὰ καταδικασθῶν τῆς τιμῆς των, διότι ὑπάρχουσι εἰς μεγαλύτεραν ποσότητα καὶ εἰς μεγαλύτερα τεμάχια παρ' ὅτι ἀπαιτεῖ ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν νομισματομορῶν καὶ αἱ κατὰ συνέπειαν τοῦτου διατάξεις τοῦ νέου κανονισμοῦ. Κατὰ τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατήσαν σύστημα, ὁ τόπος ἐπλημύρισεν ἀπὸ χαλκονομίσματα, καὶ κατὰ τὸ νέον σύστημα δὲν θέλουσι ἐμβῆ εἰς κυκλοφορίαν περισσότερα, παρ' ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους ληψυδοσίας καὶ διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν λογαριασμῶν. Μεγαλύτερον τοῦ δεκαλέπτου χαλκονομίσμα δὲν θέλει ἐκτυπωθῇ. Τὸ νομισματομορῖον τοῦ παλαιοῦ συστήματος δὲν ἔδυνάτο λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ ὁμοῦ μετὰ τοῦ νέου.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τα Ταμεῖα συνάξεως τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ λαβῇ ὑπ' ὄψιν διαφόρους θετικὰς ἀναλογίας, ὡς ἐφείκης· τὸ παλαιὸν λεπτὸν εἶναι τὸ ἑκατοστημόριον τοῦ Φοίνικος, ἐπομένως ἐνὸς ἀργυροῦ νομίσματος, εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἀξία τοῦ ἀργυροῦ εἶναι $\frac{1}{100}$ κατωτέρα ἀπὸ ἐκείνην τῆς νέας Δραχμῆς. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν λόγον δὲν ἦτον δυνατόν νὰ δοθῇ εἰς τὰ παλαιὸν Λεπ. ἢ τιμὴ τοῦ νέου· ἀλλ' αὖ καὶ ἡ ὑπερβολὴ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα καὶ μέγεθος τοῦ παλαιοῦ χαλκονομίσματος ἐπέφερε τὸν ἤδη πρό καιροῦ ξεπεσμὸν τῆς τιμῆς του εἰς τὰς καθημερινὰς ληψυδοσίας. Κατὰ

τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατήσαν νομισματικὸν σύστημα, ἐξ Φοίνικες ἦτοι 600 λεπτά ἔπρεπε νὰ ἱσχυμῶνται μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἱσπανίας· ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἐνόησε καλῶς τὴν διαφορὰν τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν Φοινίκων καὶ λεπτῶν ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν φανερώουσι τιμὴν (τὴν ὀνομαστικὴν των ἀξίαν). Δὲν ἤνθει ἐπίσης, ὅτι ὅστις ἀνταλλάττει ἐν γονδρῶν ἀργυρῶν νομίσμα διὰ χαλκίνα νομισματομορῖα λαμβάνει μὲν ἴσην ὀνομαστικὴν, ἀλλ' ὄχι ἴσην μεταλλικὴν ἀξίαν. Συνέπεια τοῦτου ἦτον ὅτι τὸ δίσταλον δὲν ἔπρεπε πλέον 600 λεπτά εἰς χαλκονομίσμα, ἀλλ' ἀέθη εἰς 750 καὶ ἐπέκεινα. Ταῦτα πάντα δὲν ἔδυνάτο νὰ παραβλέψῃ ὁ νέος κανονισμὸς, οὔτε ἔπρεπεν οἱ κρατοῦντες παλαιὰ χαλκονομίσματα νὰ πλουτήσουν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐλήθησαν ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν περὶ συνάξεως τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων διατάξιν, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ σκοπούμενος περιορισμὸς τῶν κυκλοφορούντων χαλκονομισμάτων.

Ἐπροσδιορίσθη λοιπὸν νὰ μὴ ᾖ κατὰ τὰ παλαιὰ χαλκονομίσματα εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα εἰμὴ

α. Κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐμπόριον ἔδωσεν εἰς αὐτὰ ἀξίαν, ἥτις ὡς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν δὲν εἶναι ἀνωτέρω τῶν $80 \frac{0}{100}$.

β. Μὲ δόσιν μόνον 200 εἰς χαλκονομίσμα ἐπ' τῆς ὀλικῆς ποσότητος.

Καὶ γ. μόνον μέχρι 4 Ματοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην θέλει γενῆ ἐναρξὶς τῆς ἀνταλλαγῆς των· ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἀνταλλαγή θέλει περιορισθῇ εἰς τόσην μόνον ποσότητα, ὅσας τὴν κυκλοφορίαν ἐπιτρέπει τὸ νέον σύστημα. Τὸ διάταγμα προσδιορίζει τὴν εἰς μετρητὰ ἀποζημιώσειν διὰ τὸ ποσὸν τῶν παλαιῶν χαλκονομισμάτων, τῶν ὁποίων ἡ παραδοχὴ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, ἢ ἡ ἀνταλλαγή εἰς νέα χαλκονομίσματα, δὲν ἔθελεν ἐπιτραπῇ εἰς τὸ μετέπειτα ἐξ αἰτίας τοῦ

ἀναποφεύκτου περιορισμοῦ τῆς ἐκτυπώ-
σεως τῶν νέων λεπτῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐ-
πιφυλάττει εἰς ἐνυτὴν νὰ προσδιορί-
ζῃ ἐν καιρῷ τὸ μέτρον τῆς ἀποζημιώσεως
ταύτης, χωρὶς νὰ παραβλεψῇ ὅλας τὰς ἀ-
μοιβαίας τῶν νομιματάων ἀναλογίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ παραχρᾶ-
θησαν εἴτε Φοίνικες ἄργυροί, εἴτε χαλ-
κονομίσματα, εἶναι φανερόν ὅτι τὸ Τα-
μεῖον δὲν θέλει δεχθῇ εἰμὴ τὰ εἰς τὸ Νο-
μισματοκοπεῖον ἐκτυπωθέντα.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως τῶν ξέ-
νων χαλκίνων ἢ παντὸς ἄλλου εἶδους ψι-
λῶν νομισμάτων, τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι
ποτὲ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς τιμῆς των ἀξί-
αν, ἦτον τόσον ἀναγκαιοτέρα, ὅσον δὲν ἐ-
σύνφερε μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν μέχρι
τοῦδε ἐκτυπωθέντων παρὰ τιμὴν Ἑλληνι-
κῶν χαλκονομισμάτων (ἐξάλειψις ἧτις
γίνεται μετὰ σημαντικὴν ζημίαν τοῦ ταμεί-
ου, καὶ μετὰ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀσφα-
λισθῇ ἡ χρηματικὴ περιουσία τῶν ὑπηρεσιῶν
τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος) νὰ συγχωρηθῇ
ἡ ἐξάντλησις αὐτῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς
καὶ χρήσεως τοιοῦτων ξένων νομισμάτων.

Διὰ τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ μετὰ πολὺ πε-
ρισσότερον δίκαιον, δὲν συμπεριλαμβανόν-
ται εἰς τὴν διάταξιν, τὴν παραλληλίζου-
σαν τὴν ἀξίαν τῶν ξένων νομισμάτων ὡς
πρὸς τὴν Ἀρχαίαν, τὰ μέχρι τοῦδε κυκλο-
φοροῦντα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Τουρκικῶν
νομισμάτων. Ὁ προσδιορισμὸς ὁποιασδή-
ποτε τιμῆς δι' αὐτὰ εἶναι ἀδύνατος, πα-
ραλλάσσεται συνεχῶς ἡ ἐσωτερικὴ των ἀ-
ξία, διότι ἡ μίξις τοῦ χρυσοῦ μετὰ ἄλλα μὴ
πολύτιμα μέταλλα γίνεται εἰς βαθμὸν μὴ
ἐπιτρέποντα ἐκ πρώτης καὶ προχείρου
πείρας τὴν ἀληθὴ διάγνωσιν τῆς ἀξίας τοῦ
μίγματος, καὶ διότι αὐτὸ τοῦτο εὐκόλυνε
τὴν παραχάραξιν των ὥστε ἡ διάγνωσις
μεταξὺ τῶν ἀληθῶν Τουρκικῶν νομισμά-
των καὶ τῶν παρακεχραγμένων καθίσ-
ταται σχεδὸν ἀδύνατος. Δὲν εἶναι λοιπὸν
κρίμα ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ παρα-
σιώπησις τῆς ἀξίας τῶν νομισμάτων τού-
των εἰς τὴν δικτίμησιν, καθὼς καὶ ἡ μέ-
χρι τοῦδε ἐπιζήμιος πείρα τῆς χρήσεως

τῶν θάλει διδάξει καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ
ὅλους τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. ὅ-
τι καθ' ὅλας τὰς λόγους συμφέρει νὰ
παρῇ λαθῇ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιον
ἐκ τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε ὑπέφερον
ζημίας ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομι-
μάτων τούτων ἐντὸς τοῦ κράτους.

Διὰ τοῦ ἡθροῦ τοῦ βασιλικοῦ δια-
τάγματος ἀκυροῦνται οἱ μέχρι τοῦδε πε-
ρὶ νομιματῶν κανονισμοί, μετὰ μόνον ἐ-
ξαίρεσιν τῶν ὅτων εἰς τὸ Δ'. κεφάλαιον
τοῦ Ἀποκρίσματος τῶν ἐγκληματικῶν
περὶ κλοπῆς καὶ ἐψηφίσθησαν.

Ἀντίτυπον δλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου
τοῦτου συνάπτεται εἰς τὴν παρούσαν,
καὶ ἀρεῖσθε νὰ δώσετε εἰς αὐτὸ ὅλην
τὴν δυνατὴν δημοσιότητα διὰ νὰ μὴ
ὑπολάβῃ τις, ὅτι, πειστήσῃ τῆς ἐκτυ-
πώσεως τῶν μέχρι τοῦδε Ἑλληνικῶν
νομισμάτων, δὲν ὑπόκεινται εἰς ποινὴν
οἱ παραχράταται αὐτῶν.

Τοιχοκολλοῦντες καὶ διαδίδοντες ὅ-
σον τοῦ ἐρ' οὖν καὶ τὰ διατάγματα
καὶ τὴν διάταξιν, τῶν ὁποίων σὺς πέμ-
πονται ἱκανὰ ἀντίτυπα, θέλετε ἐπαγρυ-
πῆναι, Κύριοι, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν
δικταμεινόμενων εἰς αὐτὰ καθ' ὅλην
τὴν ἑκτασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 13 Φεβρουαρίου
1833.

11. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὰς προτάσεις τοῦ Γ-
πουργικοῦ μας Συμβουλίου ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάττομεν.

Δίδομεν γενικὴν ἀμνηστειάν δι' ὅλα τὰ
πρὸ τῆς 25 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρουαρίου)
τοῦ τρέχοντος ἔτους πραχθέντα πολι-
τικὰ ἐγκλήματα καὶ ἀμαρτήματα. Πέ-
ρα ἐξέτασις περὶ πολιτικῶν δοξασιῶν
ἔχει αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ἀπαγορεύεται.

Ἡ περὶ αὐτῆς ἀμνηστεια δὲν ἐκτελε-
ται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις, κα-
θὼς καὶ εἰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων.
Ὁ ἡδικημένος ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς
καὶ ἔχει τοῦδε, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς
ἀπαιτήσεις του ἐκτὸς μόνον ἀν πολι-
τικῇ βλάβῃ (lesion civile) ἦτον ἀμε-

σος καὶ ἀναπόφευκτος συνέπει· αὐτῶν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐνεργήσεων ἐχθροπαξίων.

Τὸ Ὑπουργικὸν μὲς Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9 (21) Φεβρουαρίου. 1833.

12. Ο Θ Ω Ν κτλ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὠρισμένα παρὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 9 (21) Φεβρουαρίου 1833, τοῦ ἀφορῶντος τὰ κατὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐγκλήματα καὶ πταίσματα ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς καθέναν τὸ φέρειν, χωρὶς ἰδιαιτέρον ἀδείας ἐγγράφον, ὅπλα πυροβόλα, ἐκτὸς μόνον ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον λάβει τὴν ἀδειαν ταύτην κατὰ τὴν περὶ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας διαταγὴν μας.

Ἰδιαιτεροὶ κανονισμοὶ ὁρίζουσι καὶ περιστάσεις, καθ' αἷς οὗτοι δύνανται νὰ φέρωσι τὰ προσιδωρισμένα πυροβόλα ὅπλα καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνται ἐγγράφα ἀδείας δι' ὀπλοφορίαν, παρὰ εἰς τοὺς τελειώσαντας τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Αἱ ἐξαιρέσεις ὁρίζονται παρὰ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

3. Ὅποιος ἔχει τὴν ὠρισμένην ἡλικίαν, λαμβάνει ἀδειαν ὀπλοφορίας, ὅταν.

1. Ἀποδειχθῇ πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὸν ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν του, ἢ νὰ ἐκπληρώσῃ νόμιμα δικαιώματα.

2. Ὅταν δοθῇ ἀξιοχρεως ἐγγύησις τοῦ νὰ μὴ κακομεταχειρισθῇ τὰ ὅπλα.

4. Οἱ δυνάμενοι νὰ ζητήσωσιν εὐλόγως τὴν ἀδειαν τῆς ὀπλοφορίας, εἶναι οἱ ἑξῆς.

1. Οἱ ποιμένες 2. Οἱ ὀδοιπόροι,

3. Οἱ κυνηγοί.

Θέλομεν ἐν τοσούτῳ λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας ἐπίσης ἀξιολόγους περιστάσεις.

Αἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐκδοσὴν τῶν τοιούτων ἐγγράφων Ἀρχαὶ θέλουσι πληροφρασεσθαι, ἂν ὁ αἰτῶν τὴν ἀδειαν ὑπάγεται εἰς τὰς προλαβούσας τρεῖς περιστάσεις, εἰδὲ μὴ ἀρνοῦνται τὴν ἐκδοσὴν αὐτῆς.

5. Συγγράσσεται εἰς τοὺς νέους τοὺς ὄντας εἰς ὑπηρεσίαν ἐμπόρων, ἐπιχειρημάτων ὀδοιπόρους δι' ὑποθέσεις των, καὶ ἂν ἤθελον ἔχει ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν, ἀλλὰ μεγαλητέραν τῶν 15, νὰ λαμβάνωσιν ἀδειαν ὀπλοφορίας, ὅταν συνοδεύουσι τοὺς κυρίους των εἰς τὴν ἐδοιοποισίαν.

Ἀλλ' εἰς ἑκαστον τῶν τοιούτων ἐγγράφων πρέπει νὰ σημειῖται ἰδιαιτέως ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀδείας, αἱ δὲ κύριοι των εἴαι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν κατάχρησιν τῶν ὀπλων, ἥτις ἤθελε προέλθῃ ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς των τούτους.

6. Ὅσοι κατέχοντες θέσιν δημοσίαν ὑπηρετουσιν ἢ τὴν ἐπικρατείαν ἢ κοινότητα, ἢ ἥσαν ἐχθροὶ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ὑποστατικὰ ἢ ποιμνία χιλίων δραμῶν ἄξις, ἢ ὅσοι ἐκ τοῦ ἔργου των, ἢ ἐκ τοῦ ἐμπορίου των, ἢ ἄλλοθεν παρίζονται κατ' ἔτος 400 δραμῶν εἰσόδημα, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχοντες ἀξιοχρεωσιν ἐγγύησιν. Ὅταν δὲ τις ἄλλος θελή νὰ λάβῃ ἐγγράφον τοιαύτης ἀδείας πρέπει νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν, ὅτις νὰ ὑπάγεται εἰς τὰς εἰρημένους τάξεις.

Δημόσιοι ὑπηρεταὶ τῆς ἐπικρατείας ἢ κοινότητός τινος, αἱ ὁποῖοι ὑπηρετῶν σωματικῶς, οἶον κληῖταρες, φύλακες, καὶ οἱ τοιοῦτοι, δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχοντες ὑπούργημα, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται εἰς τὴν ἀνωτέρω πρώτην τάξιν, ὅθεν καὶ διδούσιν ἐγγυητὴν, ἐκτὸς ἂν ἔχωσι κτήματα.

7. Ἡ ἐγγράφος ἐγγύησις θέλει γίνεσθαι πάντοτε παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Βιρηνοδίκου.

Ὅταν ὁ λαβὼν τὴν ἀδειαν, δικασ-

Θεὸς ἀποδειχθῇ ἔνοχος. διὰ κατάχρησιν τῶν ὅπλων, ἢ τῆς ἀδείας, ὃ ἐγγυητὴς εἶναι ὑπεύθυνος· δι' ὅλην τὴν ἀποζημίωσιν καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἡ δὲ ἀπόφασις γίνεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐγκληματικῷ Δικαστηρίου, εἰς τὸ ὅποιον ἤθελε παραδοθῇ, διὰ τὴν γενομένην κατάχρησιν, ὃ φέρων τὴν ἀδειαν.

8. Ὅστις βλάβας ἢ ὑποκείμενα ἢ τὴν ιδιοκτησίαν ἄλλων ὑπέπεσεν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ δὲν ἀπελύθη, τότε δύναται νὰ ζητήσῃ ἀδειαν ὀπλοφορίας. ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει χρεὶαν αὐτῇ· πρὸς ὑπεράσπισιν ἐαυτοῦ ἢ τῆς ιδιοκτησίας του, καὶ ἐν ταύτῃ δόσῃ ἐγγυητὴν ἔχοντα τὰς ἀνωτέρω ιδιότητες.

Γ. Ἴδιον γίνεται, καὶ δι' ἐκείνους, ὅσοι ἐγίνοντο ἀδειαν τὴν ἔδωσαν εἰς ἄλλου παραβιάζοντες· τοὺς ὑπάρχοντα κανονισμοὺς φυλάττοντες πάντοτε τῶν ποινῶν, αἵτινες δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶν εἰς αὐτοὺς ὡς ἐνόχους παραβίασεως τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου διατάγματος, περὶ τιμωρίας τῶν κατὰ τῆς δημοσίας ασφαλείας ἐγκληματικῶν καὶ πταισμάτων.

4. Ὁ ἐφωδιασμένος μὲ ἀδειαν, ἔχει δικαίωμα νὰ φέρῃ πυροβόλα ὅπλα, μόνον δι' ὅσον καιρὸν ὑπάρχει ὁ σκοπὸς, διὰ τὸν ὅποιον ἐξεδόθη ἡ ἀδεια.

10. Εἰς ἐκάστην ἀδειαν ὀπλοφορίας, θέλει σημειώσασθαι ἀκριβῶς,

1. Τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὅποιον ἐδόθη,

2. Ὁ σκοπὸς, διὰ τὸν ὅποιον ἐδόθη,

3. Τὸ διέστημα τοῦ καιροῦ, διὰ τὸ ὅποιον ἐδόθη.

Ἡ δὲ ἀδεια νὰ ὑπογράφεται καὶ νοσφραγίζεται ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης αὐτὴ Ἀρχῆς.

11. Αἱ ἐγγραφαὶ ἀδειας ἡμπερὸν νὰ δίδωνται δι' ἓν ἔτος, εἰάν δὲν ζητηθῶσι δι' ὀλιγώτερον καιρὸν, ἢ εἰάν ὁ ἀπαίτων τὴν ἀδειαν ἡμπερὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν

σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον τὴν ζητεῖ εἰς συντομώτερον.

12. Αἱ ἐκάστην ἐγγραφὴν ἀδείας, ἐκδοθὲν διὰ πλείωτερον καιρὸν ἀπὸ τρεῖς μῆνας, πληροῦνται δικαίωμα τριῶν Δραχμῶν.

Εἰάν δὲ ἐκδοθῇ μόνον διὰ τρεῖς μῆνας ἢ καὶ ὀλιγώτερον, πληροῦνται μία Δραχμὴ τοῦτο τὸ δικαίωμα περὶ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου Ταμείου.

13. Ἡ ἐκδοσις τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς ἐπαρχικάς· ἀστυνομικάς Ἀρχάς, τὰς ὁποίας κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ἤδη ὁργανισμὸν, ἀναπληροῦσιν οἱ Διοικηταί.

14. Ἡ ἰσχὺς ἐκάστου ἐγγράφου ἀδείας παύει,

1. Μὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ, διὰ τὸν ὅποιον ἐξεδόθη·

2. Μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ιδιοτήτων, καὶ ὁποιαὶ ἐπεκύρωσαν τὴν περὶ τῆς καλῆς χρήσεως τῶν ὅπλων ἐγγυήσιν ἢ μὲ τὴν παῦσιν τῆς δουλείας ἐγγυήσεως,

Α. Ἐάν συμβῇ μίαν τῶν δύο περιστάσεων τῶν εἰρημένων εἰς τὸ 7 ἄρθρον.

15. Ὁ φέρων ὅπλα πυροβόλα, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ δικαιολογηθῇ παρενθὺς περὶ τῆς ἀδείας· περρυτιζῶν νόμιμον ἐγγραφὸν ἀδείας φέρων τὸ ὄνομα του, παρέρμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 9 (21) Φεβρουαρίου.

16. Ὅσαι Ἀρχαί, παρὰ τὰ, εἰς τὸ παρόντα κανονισμὸν διατάξει, ἐκδώσωσι τοιαῦτα ἐγγραφα ἀδείας, καθυποβάλλονται εἰς πρόστιμον 10 ἔως 200 Δραχμῶν. τὸ δὲ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν αὐτέως ἀνωτέραν Ἀρχὴν των.

17. Ὅστις μὴνύσῃ πᾶράνομον τινὰ τῶν εἰρημένων ὄρων, λαμβάνει παρὰ τοῦ μὴνυθέντος, εἰάν οὗτος ἐξελεγχθῇ καὶ καταδικασθῇ, 20 Δραχμάς.

18. Ὁ παρὼν κανονισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἢ ἐκτελέσει· του ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν

Ἐν Ναυπλῳ, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1833.

13. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Τὰ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχοντα εἰς Ἑλλάδα τακτικά σώματα με ὅλας τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτὰ ἀρχὰς διολύονται, καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶται αὐτῶν μετατίθενται εἰς τὸ νεωστὶ ὀργανιζόμενον στράτευμα.

2. Τὸ κατὰ ξηρὰν στράτευμα θέλει σχηματίζεται ἀπὸ ὁκτώ πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, τὰ ὅποια θέλουσι προσνομαζεσθαι διὰ τῶν Ἀριθμῶν 1 ἕως 8.

Ἐν Σύνταγμα λοχιοφόρων Ἱππέων,

Ἐξ Λόχου Πυροβολικοῦ, Ἀρ. 1 ἕως 6,

Ἐνα Λόχον Ζευγυτῶν, Ἐνα Λόχον Τεχνιτῶν καὶ Ἐνα Λόχον Μηχανικοῦ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, με δύο Λόχους Σκαπανέων πρὸς κατασκευὴν τῶν στρατιωτικῶν αἰκιοδομήσεων, δρόμων καὶ γεφυρῶν, Ἀρ. 1 καὶ 2.

3. Ἡ δύναμις αὐτῶν θέλει εἶναι

Α'. ἐνὸς πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς α) οἱ Ἐπιτελεῖς:

1, Ταγματάρχης 1, Ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος (Ὑπολοχαγός) 1, Λοχαγός τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὅπλισμοῦ, 1, Καταλυματίας, 1 Ἰατρός Ἀ τάξεως, 1 Ἰατρός Β' 1 Ἀνθυποασπιστὴς κατὰ βαθμὴν ἀνωτέρου τοῦ Ἐπιλοχίου, 1 Ἀρχιτομπανιστής, καὶ 6) Ἐξ Λόχοι, ἡτοι 1 Ἐπιλέκτων

1ον τοῦ Κέντρου
2ον
3ον
4ον
1 Εὐζώνων.

Ἐκαστος Λόχος τάττεται κατὰ τὴν διαληφθεῖσαν ταξιν ἀπὸ τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερόν, καὶ θέλει ἔχει τὴν ἀκόλουθον δύναμιν 1 Λοχαγόν, 1 Ὑπολοχαγόν 1 Ἀνθυπολοχαγόν, 1 Ἐπιλοχίαν, 3 Λοχίαι, 8 Δεκανεῖς, 3 Τυμπανιστὰς (εἰς

τὸν Λόχον τῶν Εὐζώνων Σαλπικτὰς,) 2 Ἐυλογογούς, 100 ἀπλοὺς στρατιώτας, 120 ἐν ὄλοις.

Β'. Τὸ Ἱππικὸν Σύνταγμα, ἀπὸ α) Ἐπιτελεῖς, 1 Συναγματοάρχην, 3 Μοιράρχους 1 Ὑπασπιστὴν τοῦ Συναγματος (Ὑπολοχαγόν), 1 Λοχαγόν τοῦ ἱματισμοῦ, ὅπλισμοῦ, καὶ ἱπποσκευῆς, 1 Καταλυματίαν 1 Ἰατρὸν Α' τάξεως, 2 Ἰατροὺς Β' τάξεως 1 Ἱππιατρὸν, 3 Ἀνθυποασπιστὰς κατὰ τὸν βαθμὸν ἀνωτέρους τοῦ Ἐπιλοχίου, 1 Ἀρχισαλπικτὴν καὶ 6) Ἐξ Ἰλας, ἐκάστη αὐτῶν ἀπὸ 1 Λοχαγόν 1 Ὑπολοχαγόν, 2 Ἀνθυπολοχαγούς, 1 Ἐπιλοχίαν, 3 Λοχίαι, 8 Δεκανεῖς, 3 Σαλπικτὰς, 4 Πεταλωτὴν, 4 Σχηματοποιὸν καὶ 90 ἀπλοὺς Ἱππεῖς, 144 τὸ ὅλον με

144 Ἱππους τῆς ὑπηρεσίας.

Γ. Εἰς Λόχον Πυροβολικοῦ, συνίσταται ἀπὸ 1 Λοχαγόν, Διοικητὴν τοῦ Λόχου, 1 Δεύτερον Λοχαγόν, 1 Ὑπολοχαγόν, 1 Ἀνθυπολοχαγόν, 1 Ἐπιλοχίαν, 4 Λοχίαι, 8 Δεκανεῖς, 12 Πυροτεχνίτας, 24 Πυροβολιστὰς Α' τάξεως, 40 Πυροβολιστὰς Β' τάξεως, 3 Σιδηρουρογούς, 1 Ἀμαζοποῖον, 3 Σαλπικτὰς, 100 ἐν ὄλοις.

Δ'. Εἰς Λόχον Ζευγυτῶν, ἀπὸ 1 Λοχαγόν, 1 Ὑπολοχαγόν, 2 Ἀνθυπολοχαγούς.

1 Ἐπιλοχίαν Ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν ταύτων προσδιορίζει ἕναν ὁ Λοχαγὸς πρὸς ἐκπληρωσιν τῶν χρεῶν τοῦ Σιτιστοῦ.

4 Πεταλωτὰς, 2 Σχηματοποιούς, 100 Ἀπλοὺς Ζευγίτας, 3 Σαλπικτὰς, 126 ἐν ὄλοις με τοὺς ἀνγκάτους Ἱππους καὶ φορηγὰς.

Ε'. Εἰς Λόχον Τεχνιτῶν, περιέχει 1 Λοχαγόν, Διοικητὴν τοῦ Λόχου, 1 Ὑπολοχαγόν, 3 Ἀνθυπολοχαγούς.

5. Ἀρχιτεχνίταις (ισονίμους τῶν Ἀνθυποασπιστῶν), 1 Ἐπιλοχίαν 8 Λοχίαι, 10 Δεκανεῖς, 3 Σαλπικτὰς, 50 Τεχνίτας Α' κλάσεως, 50 Τεχνίτας Β' κλάσεως 132 ἐν ὄλοις.

Σ'. Εἰς Λόχον Σκαπανέων, συνίσταται ἀπὸ 1 Λοχαγόν Διοικητὴν τοῦ

Λόχου, 4 δευτερόν Λοχαγόν, 4 Ὑπολοχαγόν, 1 Ἀνθυπολοχαγόν, 1 Ἐπιλοχίαν, 6 Λοχίας, 12 Δεκανεῖς, 30 Σκαπανεῖς ἀτάξεως, 30 Σκαπανεῖς β'. τάξεως, 3 Σαλπικτάς 86 ἐν ὅλοις.

4. Ἐκτός τῆς τακτικῆς ταύτης μορφώσεως τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, θεωρουμένων τῶν ἐνεστούσων ἐκτάκτων περιστάσεων, θέλει διαταχθῇ ὁ σχηματισμὸς ταγμάτων Ἀεροβολιστῶν, περὶ τοῦ ὁποίου θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρα διάταξις.

5. Ὁ κανονισμὸς περὶ σχηματισμοῦ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ναυτικοῦ κεῖται ὑπ' ὄψιν, καὶ θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρα περὶ τούτου διάταξις.

6. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ θέλει γίνεαι κατὰ τάγματα, Ἰλας καὶ Λόχους· καὶ ἀφοῦ συμπληρωθῇ εἰς ἀριθμὸς, θέλει ἀρχίσαι νέος, μέχρι τέλους τοῦ ὅλου σχηματισμοῦ.

7. Ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ θέλει ἐκλέγει τοὺς Ὑπαξιωματικούς, καὶ Τυμπανιστάς, ἢ Σαλπικτάς, οἵτινας θέλουν καταταχθῇ εἰς τὰ διαληφθέντα σώματα, καὶ θέλει διανέμει τοὺς στρατιώτας κατὰ τὸ εἶδος τῶν ὀπλῶν, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ.

8. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἰλῶν καὶ Λόχων θέλουν διορισθῇ ἄξιοι πρὸς τοῦτο Ὑπαξιωματικοί.

9. Ὅσοι Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Τυμπανισταὶ ἢ Σαλπικταὶ ὅλων τῶν ὀπλῶν δὲν καταταχθῶν εἰς τὸ νέον ὀργανιζόμενον σῶμα ἀνίσως δὲν προκρίνουν νὰ ἔμβουν εἰς εὐτὸ ὡς ἄπλοι στρατιῶται θέλουν σχηματίσαι ἑνα Λόχον ὀνόματι Λόχος γυμνάσεως τῶν Ὑπαξιωματικών, ὅτετι θέλει ἐνωθῇ προσωρινῶς μὴ τὴν στρατιωτικὴν μουσικὴν.

Ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ Λόχου τούτου εἶναι ἡ ἐντελής ἐκπαίδευσις τῶν Ὑπαξιωματικῶν εἰς τὰς γυμνάσεις, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ στρατιωτικὴν παιδαγωγίαν.

10. Τὰ ἀναγκαῖα ὄπλα, ἐνδύματα, ἀπο-

σκευαί, σκευὴ τοῦ στρατωνισμοῦ κτλ. διὰ τὰ συστηνόμενα βασιλικά στρατεύματα, καὶ διὰ τὸν Λόχον τῶν Ὑπαξιωματικῶν, θέλουν ληφθῇ ἀπὸ τὰ διαλυόμενα τακτικὰ σώματα· τὰ ἐπίλοιπα θέλουν χορηγηθῇ δι' ἀποδεκτικῶν, δηλ. τὰ ὄπλα ἀπὸ τὴν ἐν Ναυπλίῳ διευθύνσιν τοῦ Πυροβολικοῦ, τὰ ἐνδύματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀποσκευὴ, ἀπὸ τὸ κατὰστημα τοῦ ἱματισμοῦ.

11. Ὅσοι τεχνῖται καὶ μαθηταὶ τοῦ διαλυομένου Λόχου τῶν τεχνιτῶν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετήσουν, θέλουν καταταχθῇ εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν Λόχον τῶν τεχνιτῶν, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὴν αὐτὴν πληρωμὴν καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια καὶ οἱ λοιποὶ τεχνῖται καὶ μαθηταὶ τοῦ διαληφθέντος Λόχου.

Περὶ τῶν Ὑπαξιωματικῶν τοῦ διαλυομένου Λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλει καταστρωθῇ ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ ἡμετέρου Λόχου τῶν τεχνιτῶν, ἂν ἡμπαροῦν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν Λόχον καὶ μὲ ποῖον βαθμὸν, καὶ ἀνίσως δὲν ἦναι ἱκανοὶ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαξιωματικοῦ, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ ἔμβωσιν εἰς αὐτὸν ὡς ἄπλοι τεχνῖται.

12. Ἡ μέχρι τοῦδε διευθύνσις τοῦ Πυροβολικοῦ παύει, καὶ ἐνόνεται κατὰ τὸ παρὲν μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ ἡμετέρου Λόχου τῶν τεχνιτῶν. Περὶ ὑπηρεσίας, ἐργασιῶν, καὶ ἐν ἐνεργείᾳ θέσεως τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων Ἀξιωματικῶν περιμένομεν πληροφορίας.

13. Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, καὶ τοῦ Λόχου τῶν Ἀπομέων, διαφυλάττουν προσωρινῶς τὰς μέχρι τοῦδε θέσεις τῶν

14. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἐπισκευὴ, καὶ ὁ ὀπλισμὸς, τὰ ὅποια θέλουν φέρει τὰ ἡμέτερα Βασιλικά στρατεύματα, διατάσσονται κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον Α, καὶ ἡ μεθοδεσία, ἡ τροφοδοσία καὶ λοιπὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἀπονέμονται

εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν στρατὸν,

Ὁ σχηματισμός τοῦ Συντάγματος γίνεται εἰς Ἀργος.

Ὁ Μορραρχος Τουρέτ θέλει μένει μέχρι νεωτέρας διαταγῆς πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συντάγματος.

Ναύπλιον, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1833.
15.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ὁ Λόχος τῶν Ζευγυτῶν πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἀμέσως κατὰ τὸ ἄρθρον Γ' § 4 τοῦ ἡμιτέρου ψηφίσματος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ.

Διορίζονται εἰς αὐτὸν προσωρινῶς Ὁ Λοχαγὸς Δαύριας, Ὁ Ὑπολοχαγὸς Τοζαδρόδσκης, Ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς Πολυμήρης.

Οἱ ἀναγκαῖοι στρατιῶται πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ φύλαξιν τῶν εὐρισκομένων ἵππων καὶ φορτηγῶν, καθὼς καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ σαλπιγκταί, θέλουν ληφθῇ προσωρινῶς ἀπὸ τῶ ἱππικῶν.

Ὁ Λόχος τῶν Ζευγυτῶν θέλει συμπληρωθῇ εἰς Ναύπλιον, ὅπου θέλουν ἐπισκευασθῇ κτίρια πρὸς ἐνοίκισιν τοῦ στρατοῦ καὶ διαφύλαξιν τῶν ζώων.

Ὁ Λοχαγὸς Δαύριας θέλει κατεστρώσει ἀνυπερθέτως τὸ μητρῶν τοῦ Λόχου καὶ τῶν φορτηγῶν ζώων. καὶ θέλει τὸ διατηρεῖ ἀκελούτως μετ' ἀκριβείαν.

Περιμένομεν νὰ μᾶς καθυποβληθῶσιν ὡς τάχιστα αἱ καταστάσεις τῶν εὐρισκομένων ὑποζυγίων καὶ τῆς λοιπῆς ἱπποσκευῆς τῶν Ζευγυτῶν, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἑλλειπόντων σκευῶν ἢ μερῶν τῶν σκευῶν.

Ὅσα σκευὴ δὲν θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν θέλουν ἀποτεθῇ εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς ἀποσκευῆς.

Ναύπλιον 27 Φεβρ. 1833.

16. ΟΘΩΝ κ. λ. π.

Λαβόντες ὑπ' ἄψιν τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ἡμιτέρου ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου τοῦ τρ. ἔτους διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Καθίστανται δέκα Τάγματα Ἀκροβολιστῶν, εἰς τὰ ὅποια κατατάσσονται οἱ

στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν πρῶην ἀτάκτων στρατευμάτων, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ §. 5 ἀριθ. 3 τοῦ σημερινοῦ διατάγματος μᾶς, περὶ διαλύσεως αὐτῶν τῶν στρατευμάτων.

2. Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου Τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν σύγκειται προσωρινῶς.

Α'. Ἀπὸ ἐν Συμβούλιον ἀξιωματικών ὧν, συγκροτούμενον ἀπὸ 1 Ταγματάρχην 1 Ὑπασπιστὴν ἔχοντα βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ, 1 Καταλυματίαν, 1 Σημαιοφόρον, ἔχοντα βαθμὸν ὑπαξιωματικοῦ.

Β'. Ἀπὸ τέσσαρας λόχους ἀκροβολιστῶν, τῶν ὁποίων ἕκαστος συνίσταται ἀπὸ 1 Λοχαγόν, 1 Ὑπολοχαγόν, 1 Λοχίαν συτιστὴν, 2 Λοχίας, 4 Δεκανεῖς, 1 Τυμπανιστὴν, 40 Ἀκροβολιστάς, Τὸ ὅλον 50 ἄνδρας.

3. Δι' ἐνδυμασίαν οἱ Ἀκροβολισταὶ, θέλουν φέρει ἱμάτιον (βέσταν) ἐκ τσόχας σιδηροχρόου, ἔχουσαν τὸ περιτραχηλίον, τὰς χειρίδας (τὰ ἄκρα τῶν μανικίων) καὶ τὰς λοιπὰς περυφάς (στολίσματα) κόκκιναν, φουστανέλλαν ἐξ Ἀμερικανικοῦ πανίου, περικνημίδας σιδηροχρόου τσόχας, καὶ φέσι κόκκινον. Τὰ κομβία τοῦ ἱματίου νὰ ᾖναι κίτρινα, ἔχοντα ἐγκεχαρᾶγμένον τὸν ἀριθμὸν τοῦ τάγματος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ φέρουν ἱμάτιον καὶ περικνημίδας ἐκ τσόχας κυνῆς, ὡς καὶ ἐπωμίδα λεπιδωτὴν ἐκ μετάλλου κίτρινου.

Ὅλοι οἱ Ἀκροβολισταὶ ἀνεξαίρετως φέρουν ἐμπροσθεν εἰς τὸ φέσι των τὰ βασιλικά περάσσημα, ἥτοι σταυρὸν λευκὸν τσόχινον, ἐπὶ ἐδάφους κυανοῦ ἐπίσης τσόχινον.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν τὸν σταυρὸν ἀργυροῦν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ βασιλικὸν στέμμα χρυσοῦν· τὸ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν εἶναι ἀπὸ κίτρινην τσόχαν.

Πρὸς διάκρισιν τῶν διαφορῶν βαθμῶν, οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἔχουν κίτρινον περιήτιον ἐπὶ τοῦ περιτραχηλίου· καὶ ὁ μὲν ἐπιλοχίας ἔχει τρεῖς μικρὰ ὀριζόντια ἑκατέρωθεν, ὁ δὲ λοχίας δύο, καὶ ὁ δεκανεὺς ἓν.

Οἱ τυμπαριστὰς ἔχουν περὶ τὸ περι-
τραχήλιον ἐν μικρὸν σπειρήτιον ἐξ ἑρίου
κίτρινον.

Ὁ λοχαγὸς φέρει ἐκκτέρωθεν τοῦ περι-
τραχήλιου τρεῖς χρυσεῖα σπειρήτια ὀριζόν-
τια, ὃ δὲ ὑπολοχαγὸς δύο.

Ὁ Ταγματάρχης ἔχει εἰς ἐκάτερον μέ-
ρος τοῦ περιτραχήλιου ἐν ὀριζόντειον σπεί-
ρήτιον, καὶ περὶ τὸ περιτραχήλιον ἐν ἄλ-
λο πλατὺ χρυσοῦν.

Ὁ σημαιοφόρος ἔχει τὴν ἐνδυμασίαν
τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ χωρὶς τὰ ἐπὶ
τῷ περιτραχήλιῳ διακριτικὰ σημεῖα.

4. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιώ-
ται τῶν Ταγματῶν τῶν Ἀκροβολιστῶν
φέρουν κυρτεῖς μὲ λόγχην καὶ περιτομή-
και μὲ μακρὸν λαβρὸν δεμένον περὶ τὴν
ζώνην.

Οἱ ἀξιωματικοὶ φέρουν σπάθην περὶ
τὴν ζώνην.

5. Δίδουμεν εἰς τὰ ἡμέτερα Τάγματα
τῶν Ἀκροβολιστῶν τοὺς ἐφεξῆς μισθοὺς
καὶ ὀψώνια.

Μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν

1. Εἰς τὸν Ταγματάρχην κατὰ μῆνα
δραχ. 220. 2. Εἰς τὸν ὑπαπιστὴν, (προ-
στιθεμένων καὶ 10 Δραχμῶν διὰ τὴν
ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπαπιστοῦ) 110. 3. Εἰς
τὴν καταλυματίαν 120. 4. Εἰς τὸν λοχα-
γὸν 120. 5. Εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν 100.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ πορί-
ζωνται διὰ τοῦ ἰδίου μισθοῦ τῶν τὰ
πρὸς ζωάρκειαν, τὰ τῆς ἐνδυμασίας, τὴν
κατοικίαν, τὰ ὅπλα, καὶ τὴν τροφὴν τῶν
ἵππων τῶν.

Μισθοὶ καὶ ὀψώνια τῶν
στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωμα-
τικῶν Α'. Μισθοί. Δραχ. Λεπ.

1. Εἰς τὸν σημαιοφόρον κα-
τὰ μῆνα. 45.

2. Εἰς τὸν λοχίαν σιτιστὴν καθ' ἡμέραν 72

3. Εἰς τὸν λοχίαν 56

4. Εἰς τὸν δεκανέα 44

5. Εἰς τὸν στρατιώτην 32

Β'. Ὀψώνια.

Ἐκαστος στρατιώτης καὶ ἕκαστος ὑ-
παξιωματικὸς λαμβάνει καθημερινῶς μι-

αν μερίδα ἀλεύρου ἀνά 230 δράμια ἢ 703
γραμμῆς μετρικοῦ βάρους.

Γ'. Ἰμντισμός.

Ἐκαστος στρατιώτης καὶ ὑπαξιωματι-
κὸς λαμβάνει ἐτησίως: δύο ἱμάτια, δύο
φρουστανέλλα, ἐν φέσι, μίαν ζώνην κοκ-
κίνην, δύο ζευγάρια περικνημίδας, δύο
ἐσώδρακα ἀπὸ πανίον τῆς Ἀμερικῆς,
δύο ὑπακάμισα ἀπὸ τὸ αὐτὸ πανίον, καὶ
δύο ζευγάρια παπούτσια.

Δ'. Στρατωνισμός.

Ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται
κατοικοῦσιν εἰς στρατώνας, ὅπου τοιοῦτοι
εὕρισκονταν ὅπου δὲ μὴ, θέλει γίνεαι
φροντίς κατὰ τὰ δοθητομένα: διαταγὰς.

6. Τὰ γυμνάσια καὶ αἱ ὀπλασκίαι τῶν
ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν, νὰ περιορι-
σθῶσι κυρίως εἰς τὴν ἐλαφρὰν ὑπηρεσίαν.

Τὰ Τάγματα τάττονται κατὰ δύο μό-
νον ζυγούς, καὶ μεταχειρίζονται μόνον
τὸ πολεμικὸν λεγόμενον βῆμα. Ὁ γενικὸς
κανονισμὸς διὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰς ὀπ-
λασκίας τῶν πεζῶν Ταγμάτων τῆς γραμ-
μῆς, θέλει τροπολογηθῇ κατὰ ταύτας τὰς
διατάξεις.

7. Τὰ Τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν
καθυποβάλλονται, ὡς καὶ τὰ στρατεύμα-
τα τῆς γραμμῆς, εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ
πειθαρχίας καὶ τιμωρίας νόμους, οἱ ὅ-
ποιοι νὰ γνωστοποιηθῶσιν εἰς αὐτὰ λε-
πτομερῶς.

8. Ὁ καιρὸς τῆς ὑπηρεσίας διορίζεται
διὰ δύο ἔτη ἔμπορσι ὅμως νὰ παραταθῇ
κατὰ θέλησιν τοῦ ὑπηρετοῦντος.

9. Ὅστις σκοπὸν ἔχων νὰ ἐπιχειρισθῇ
βιομηχανίαν ἢ ἀγρονομίαν ζητήσῃ τὴν
παραίτησιν τοῦ ἐντὸς τοῦ διαστήματος
τούτου νὰ μὴ ἐμποδίζεται νέει ὅμως
στρατολογίαι νὰ μὴ γίνωνται.

10. Οἱ ἀξιωματικοὶ διὰ τὰ νέα Τάγ-
ματα τῶν Ἀκροβολιστῶν νὰ ἐκλεχθῶσι
κυρίως ἐξ ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν
πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων, οἱ ὅποιοι
οἱ μετέσχον τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνος,
ἐπολέμησαν ἀνδρείως, καὶ τῶν ὁποίων ἡ
ἀναγωγή ἦτο πάντοτε ἀμεμπτος.

11. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ἅμα διορισθῶσι,

καὶ οἱ ὑπαξιωματικοί, καὶ στρατιῶται, ἐνῷ καταγράφονται, θέλουν δώσει ἐπὶ τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου τὸν ἀκόλουθον περὶ ὑπηρεσίας καὶ ὑπὲρ τῆς σημαίας ὅρκον, ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, παρόντων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Τάγματος.

«Ὑπὸ κρίζομαι ἐν ὀνόματι τῆς ἀγίας καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος καὶ εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον νὰ ὑπηρετῶ πιστῶς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Ὁθωνα, νὰ ἐμποδίζω ὅσα δύνανται νὰ τῷ ἐπιφέρωσι βλάβην, καὶ νὰ συνεργῶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν Του, νὰ ἔχω τὸ ἀνήκον σέβας καὶ τὴν ὑπακοήν εἰς τοὺς Ἀρχηγούς μου καὶ εἰς πάντας τοὺς διωρισμένους παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, νὰ ἐκτελῶ ἄνευ ἀντιλογίας καὶ ἀόκνης τὰς διαταγὰς τῶν, μὲ ὅσῃ προθυμίᾳ ὑπερασπίζομαι τὴν τιμὴν καὶ ζωὴν μου, νὰ φαίνομαι ἡμέραν καὶ νύκτα, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, εἰς ὁδὸν καὶ φυλακὴν, εἰς πολιορκίαν, καὶ προσβολὰς καὶ μάχας ἀνδρείως καὶ θαρρᾶλεως στρατιώτης ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως, νὰ ὑπερασπίζω εὐτόλμως καὶ ἀφόβως τὰς σημαίας, καὶ μὲ τὴν ἐσχάτην βράνιδα τοῦ αἱματός μου, καὶ νὰ μὴ ἀποχωρίζομαι ποτὲ ἀπὸ αὐτὰς οὔτε ἐνὰ τὰς ἐγκαταλείπω ἐπιόρκως· ἐξεναντίας νὰ φυλάττω τοὺς ἐνεστώτας καὶ τοὺς ἐκδοθησομένους στρατιωτικούς νόμους, ἀποφεύγων τὰς ὀρισμένας βερσίαις ποινῶν, καὶ ἐν γένει φερόμενος καθῶς πρέπει εἰς στρατιωτὴν φιλότιμον καὶ χρηστὸν ».

Τὸ περὶ ταύτης τῆς ἐπισήμου πράξεως πρωτόκολλον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ὀρισθέντας, καὶ ἀποτίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Τάγματος.

12. Τὸ Μητρώον πρέπει νὰ κρατῇται ὁρθῶς, καὶ νὰ ἐξοκολουθῇται πάντοτε ἀκριβῶς.

13. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγραφῆς των, οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται λαμβάνουν τοὺς διὰ τοῦ §. 11 προσδιο-

ρισθέντας μισθοὺς καὶ ὀφώνια.

14. Μετὰ τὸν ὀργανισμόν τῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν, θέλομεν διορίσει τὰς ἀναλόγους θέσεις, ὅπου αὐτὰ θέλουν τοποθετηθῇ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁρίων τοῦ κράτους, τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων, τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐθνικῶν δασῶν.

15. Ἐξασφαλίσαντες τὴν τύχην τῶν εἰς τὸν στρατὸν μας μεταβαλλόντων ἀτάκτων στρατιωτῶν, προσηνόμενοι μὲ ποίησιν ὅτι θέλουν ἐκπληρώσει μετὰ ζήλου τὰ ὅποια ἀναλαμβάνουσι νὰ καθήκοντα· ἂν δὲ παρὰ τὰς προσδοκίας μας συμβῇ τὸ ἐναντίον, οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι νὰ ἐκτελῶνται μὲ πᾶσαν αὐστηρότητα διὰ καὶ δίδομεν εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ταγμάτων τὴν ἄδειαν νὰ συγκροτῶσιν εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων ὀρισμένας περιστάσεις πολεμικὰ δικαστήρια, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἄνευ ἀνωτέρας ἐγκρίσεως.

Ὡσαύτως περιμένομεν ἀπὸ τοὺς διωρισμένους πρὸς ἡμῶν ἀξιωματικούς παντὸς βαθμοῦ νὰ ἐκτιμῶσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην μας, νὰ φέρωνται ἀμέμπτως καὶ καθῶς πρέπει εἰς τὴν τάξιν των, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ τῆς πειθαρχίας, καὶ νὰ συντελῶσι τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν στερέωσιν καὶ διατήρησιν τῆς πολιτικῆς εὐταξίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 (14) Μαρτίου 1833

17.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἡμετέρας διατάξεως τῆς 25 Φεβρουαρίου περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἀπεφασίσαν νὰ ἀκόλουθα.

1. Κατὰ πρῶτον σχηματίζονται τρία πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, καὶ διορίζονται εἰς αὐτὰ οἱ ἐξῆς ἀνώτεροι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοί.

Πρώτον Τάγμα. Ταγματάρχης... Ίπασπιστής, Καταλυματίας, Ιατρός, Ίπια-
τρός. — Λόχος τῶν Ἐπιλέκτων. Λοχαγός,
Ἱπολοχαγός, Ἀνθυπολοχαγός. — Λόχος
τῶν Εὐζώνων. Λοχαγός, Ἱπολοχαγός, Ἀν-
θυπολοχαγός.

Περὶ τῆς περαιτέρω συμπληρώσεως τοῦ
Τάγματος τούτου θέλει γίνεαι ἀπόφαισις
μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐν Βαυαρίᾳ συλλε-
γομένων στρατευμάτων διὰ τὴν ἡμετέραν
ὕπηρεσίαν.

Δεύτερον Τάγμα. Ταγματάρχης... Ίπασ-
πιστής, Καταλυματίας, Ιατρός, Ίπο-ια-
τρός, Ἀνθυπασπιστής. — Λόχος τῶν Ἐπι-
λέκτων. Λοχαγός, Ἱπολοχαγός, Ἀνθυπο-
λοχαγός. — Πρώτος λόχος τοῦ Κέντρου.
Λοχαγός, Ἱπολοχαγός, Ἀνθυπολοχαγός. —
Δεύτερος Λόχος τοῦ Κέντρου. Λοχαγός,
Ἱπολοχαγός, Ἀνθυπολοχαγός.

Τρίτον Τάγμα. Ταγματάρχης... Ίπασ-
πιστής, Καταλυματίας, Ιατρός, Ίπο-ια-
τρός, Ἀνθυπασπιστής. — Λόχος Εὐζώνων.
Λοχαγός, Ἱπολοχαγός, Ἀνθυπολοχαγός. —
Τρίτος Λόχος τοῦ Κέντρου. — Λοχαγός,
Ἱπολοχαγός, Ἀνθυπολοχαγός. — Τέταρ-
τος Λόχος τοῦ Κέντρου. Λοχαγός, Ἱπο-
λοχαγός, Ἱπολοχαγός.

2. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β' καὶ Γ'
Τάγματος ἐμβαίνουν ἀπὸ σήμερον εἰς ἐ-
νέργειαν. Θέλουσι κάμει τὸν ὄρκον ἐνώπιον
τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις θέλει κα-
ταστρώσει πρωτόκολλον, καὶ θέλει τὸ πα-
ραδώσει εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Στρα-
τιωτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

3. Εἰς ἕκαστον τῶν νεοσυστηθησομέ-
νων ἐξ Λόχων τοῦ Β' καὶ Γ' Τάγματος
θέλουσι καταταχθῆ τοῦλάχιστον 50 στρα-
τιῶται ἀπὸ τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον τα-
κτικὸν σῶμα.

Ἡ κατάταξις τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ
τυμπανιστῶν ἢ σαλπικητῶν θέλει γίνεαι
κατὰ τὸν ἀριθ. 7 τῆς διατάξεως περὶ
σχηματισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ταγμάτων θέλουσι
φροντίσει νὰ καταστρώσουν ὅσον τάχιστα
ἀκριβεῖς καὶ περιληπτικὸν Μητρώον τῶν
ταγμάτων τῶν, καὶ νὰ τὸ ἐξακολουθῇ

συν κατὰ τάξιν.

4. Μετὰ τὴν ἐντελῇ συμπλήρωσιν τῶν
ἐξ πρώτων λόχων τοῦ Β' καὶ Γ' Τάγμα-
τος εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀριθμὸν ἑκα-
τὸν ἀπλῶν στρατιωτῶν, πρέπει νὰ ἀρ-
χίσῃ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπομένων Λό-
χων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ Β' Τάγμα
νὰ σχηματισθῇ πρῶτον ὁ τρίτος Λόχος
τοῦ Κέντρου, καὶ εἰς τὸ Γ', ὁ δεύτερος·
καὶ ἀφοῦ συμπληρωθῶσι καὶ αὐτοί, ν' ἀρ-
χίσῃ ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἐπομένου Λόχου.

Ἡ συμπλήρωσις τῶν δύο Ταγμάτων
πρέπει νὰ γίνεται συγχρόνως· καὶ ἐπο-
μένως τὸ Τάγμα, τὸ ὅποιον ἤθελεν συμ-
πληρώσει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸν ἀπαιτού-
μενον ἀριθμὸν, εἰς σχηματισμὸν τῶν δια-
ληφθέντων Λόχων, θέλει δίδει τὸ περισ-
σεῦον τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸ ἄλλο
Τάγμα, ἕως ὅτου ν' ἀποκασταθῇ ἡ ἰσότης.

Ἐκαστος νέος Λόχος θέλει προμηθεύε-
ται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σχηματισμοῦ
μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἀξιωματικοὺς καὶ ὑ-
παξιωματικοὺς. Οἱ ἀξιωματικοὶ θέλουσι
διορίζεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐν ἀργίᾳ κατὰ πρό-
τασιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτι-
κῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ θέλουσι λαμβάνονται
ἀπὸ τὸν Λόχον τῶν ὑπαξιωματικῶν, κατὰ
τὸν δοθέντα κανονισμὸν εἰς τὴν ἡμετέ-
ραν διάταξιν τῶν 25 Φεβρουαρίου τ. ἔ.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ταγμάτων θέλουσι
φροντίσει νὰ κατατάττωνται εἰς τοὺς νεο-
συστάτους Λόχους ἱκανὸς ἀριθμὸς παλαιῶν
στρατιωτῶν, καὶ ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐπι-
θεωρητὴς θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἰδίως εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

5. Ὅταν τὸ Β' καὶ Γ' Τάγμα συμπλη-
ρωθῶσι εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀριθμὸν
τῶν 600 ἀπλῶν στρατιωτῶν, θέλει ἀρ-
χίσῃ ὁ σχηματισμὸς τοῦ Α' Τάγματος.

6. Εἰς τὸν Λόχον τῆς γυνάσεως τῶν
ὑπαξιωματικῶν, εἰς τὸν ὅποιον θέλουσι
ἐμβῆ, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἡμετέρας
διατάξεως τῆς 25 Φεβρουαρίου τ. ἔ., ὅ-
σοι ὑπαξιωματικοὶ δὲν καταταχθῶσι εἰς
τὰ νέα Τάγματα, διορίζονται οἱ ἀκόλου-
θοι ἀξιωματικοί.

ὁ Ἰποταγματάρχης... ὁ Λοχαγός... ὁ πολοχαγός, ὁ Ἀνθυπολοχαγός.

7. Μεταξὺ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν θέλουν συμπεριληφθῇ καὶ οἱ εἶναι διωρισμένοι εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας, εἰς τὰ διάφορα ἀποσπάσματα τοῦ Βασιλικοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας καὶ εἰς τὴν φροντιστικὴν ἐπιτροπὴν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθυποβάλλει ἀνωπεθέτως ὑπ' ὅψιν ἡμῶν τοὺς καταλόγους ὧν τῶν διαληφθέντων ἀξιωματικῶν, διὰ τὰ ἐτοιμασθῶν ἀκολούθως τὰ νέα τῶν διπλώματα.

8. Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ, οἱ ὅποιοι δὲν εὐρίσκονται μεταξὺ τῶν εἰρημένων καὶ μένουσιν εἰς ἀργίαν, θέλουν μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον Αἴγινα, ἔξου καθυποβάλλουν τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν ψηφίσματα καὶ διπλώματα, πρὸς θεμελίωσιν τῶν δικαιωμάτων των, εἰς τὴν πρὸς τοῦτο διορισθεῖσαν σήμερον ἐπιτροπὴν, ἥ ὅποια θέλει καταγράψει αὐτοὺς εἰς τὸ νέον Μητρώον.

9. Οἱ αὐτοὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν.

10. Αἱ σημαίαι τῶν προλαβόντων τῶν σάρων τακτικῶν Ταγμάτων, καθὼς καὶ ἐκεῖνη τοῦ Τυπικοῦ, θέλουν παραδοθῇ εἰς τὴν ἡμέτερον Πενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ στρατοῦ, ὅστις θέλει χορηγήσει εἰς τὰ νεοσύστατα Τάγματα τὰς ἡμετέρας Βασιλικὰς σημαίας μετὰ τὴν κανονικὴν ἐπισημότητα, καὶ θέλει ὀρκώσῃ τὰ τάγματα εἰς αὐτάς.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργῆσαι ἀνωπεθέτως τὴν παρούσαν διάταξιν.

Ἐν Ναυπλίᾳ, τῇ 26 Φεβρουαρίου. 1835.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς ἐπισκευῆς καὶ τοῦ

ὀπλισμοῦ τῶν Βασιλικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Α. ΠΕΖΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ.

α) Στρατιῶται καὶ Ἰππασματικοί.

Ἰματισμός. Ἀπὸ τῶν Ἐπιλοχι-

αν καὶ κάτω, κοντὰ ἱμάτια ὑπὸ κυανόχρουν τσόχαν μετὰ ὕσωνα ἐπιχειρίδια, περιλέματα, καὶ περιουραῖα, καὶ ἄλικο ἐπιβραχίον (basseroils). Τὸ ἱμάτιον κλείεται μετὰ μίαν σειρὰν ἄσπρων μεταλλίνων κομβίων ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἔκτυπωμένος ὁ ἀριθμὸς τοῦ τάγματος· τὸ ἐπιβραχίον τοῦ περιλαμφοῦ γαλαζίνον παντάλονι τσόχινον κυανόχρουν μετὰ κόκκινον ἐπιβραχίον, καὶ τὸ καλοκαίρι ἄσπρα παντάλονια, μαῦραι τσόχιναι, ἢ ἄσπρα πάντοιχοι περικνημίδες· σανδάλια διὰ τοὺς ἀπλοὺς στρατιώτας μία βέστα, ὡς τὸ ἱμάτιον, χωρὶς οὐρᾶν, ἔμπρὸς μετὰ ὅσοι ὀρίζοντες, τσέπας, καὶ μετὰ περιχειρίδια γαλαζίνου μετὰ κόκκινον ἐπιβραχίον κα-
κῶται ἀπὸ σιδηροχρῶν τσόχαν· οἱ Ἐπιλέκτοι φέρουσιν ἄλικας μαλλίνους πα-
σωμίδας ἐπὶ τῶν ἱματίων, ἢ καπώτων· οἱ
Εὐζώνοι πρασίνους, καὶ οἱ Λόχοι τοῦ Κέν-
τρον ἄσπρας· οἱ πρῶτοι γρανάτας ἀπὸ
ἄσπρου τσόχαν εἰς τὰς οὐρὰς τοῦ ἱματίου,
καὶ οἱ τελευταῖοι κέρατοι· οἱ δὲ σάλπιγγ-
γας· ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, σκαθὰ ἀπὸ
κυανόχρουν τσόχαν, μετὰ κόκκινον ἐπιβρα-
χίον, ἔμπρὸς μετὰ βασιλικὸν τσόχινον στέμ-
μα.

Ἀποσκευὴ. Κόκκινον ἀπὸ ὑλιστὸν πῖ-
λον μετὰ ἀκτινοβόλον ἥλιον ἀπὸ μεταλλῶν,
εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ἔν Ο, καὶ ἐπ' αὐτοῦ
τὸ Βασιλικὸν στέμμα ἑκπεσείας. Τὰ κύ-
θαρα θέλουν στολισθῆναι μετὰ κορδόνια
καὶ πομπόνια διὰ τοὺς Ἐπιλέκτους κόκ-
κινα, διὰ τὸ Κέντρον ἄσπρα, καὶ διὰ τοὺς
Εὐζώνους πράσινα. Τὰ πομπόνια ἀπὸ μαλ-
λὶ διὰ τοὺς Ἐπιλέκτους κόκκινα, καὶ
διὰ τοὺς Εὐζώνους πράσινα. Τὰ πομπό-
νια τῶν Ἐπιλέκτων καὶ Εὐζώνων ἀνα-
θεν μετὰ φλογὰ τοῦ χρώματος τῶν πομ-
πονίων. Μανδρὰι ὑλισταὶ πυριτοθῆκαι, ἐ-
πὶ τῶν ὁποίων διὰ μίαν τοὺς Ἐπιλέκτους
θέλει εἶναι μία γρανάτα ἀπὸ κίτρινον

μέταλλον, διὰ δὲ τοὺς Εὐζώνους κερατοειδὲς σάλπιγγι, τὰ λωρία τῆς πυριτοθήκης τοῦ σπάθιου καὶ τῆς τσάντας λευκά.

Ὁπλισμός. Τουφέκι μὲ λόγχην, σπάθη μὲ λαβὴν ὀρειχάλκινον, καὶ λεπίδα ἰσομήκη μὲ τὴν λόγχην εἰς τοὺς Εὐζώνους οἱ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ δέκα τῶν στρατιωτῶν караβίνοι βαδδοταὶ μὲ λόγχην, ἡ ὁποία χρησιμεύει ἐν ταῦτῳ καὶ ὡς σπαθί.

β) Ἀξιωματικοί.

Ἰματισμός. Τὰ ἱμάτια ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸ κόψιμον, ὅμως μὲ μικροτέρας οὐράς ἐπανωφόρεμα ἀπὸ κυανόχρου τσόχαν μὲ δύο σειρὰς κομβίων, πανταλόνια ὅμοια μετὰ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ κόψιμον, καὶ τὸ χρῶμα, σιδηρόχρουσι μανύαι, ἡμιὑποδήματα, κορδόνια ἀργυρᾶ.

Ἀποσκευή καὶ ὀπλισμός. Ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ἡμιέληνον ἀργυροῦν εἰς τὴν μέσην τοῦ ὁποίου θέλει εἶναι τὰ Βασιλικά μεγάλα παράσημα χρυσοῦ, καὶ εἰς τὰ δύο ἅκρα κεφαλαι, λεόντων εἰς μαῦρον ὑαλιστὸν ἀορτήρα, μία σπάθη μὲ κίτρινον λαβὴν.

Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπασπισταὶ φοροῦσι περνιστήρια, τὴν σπάθην εἰς ζωστήρα, λεπιδωτὰς ἐπωμίδας ἀργυρᾶς.

β'. ΙΠΠΙΚΟΝ.

α) στρατιῶται καὶ Ὑπαξιωματικοί.

Ἰματισμός. Ἰμάτιον ἀπὸ βαθυπράσινην τσόχαν κατὰ τὸ Παλλωνικὸν κόψιμον μὲ ἄσπρα κομβία, ἐπιλαίμιον, περιχέριον, καὶ ἐπὶ ῥάφα κερμεζόχρον, ζώνην ἄσπρην καὶ κυανὴν, πανταλόνια βαθυπράσινα μὲ κερμεζόχρον ταινίαν, βέστα τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου, χωρὶς οὐράς, μὲ μίαν σειρὰν κομβίων καπὸτα ἀπὸ τσόχαν ἄσπρην, ἡμιὑποδήματα μὲ περνιστήρια, πράσινον σκιαδίδιον ὡς ἐκεῖνον τοῦ Πεζικοῦ.

Ἀποσκευή. Σάκκα ἀπὸ τσόχαν κερμεζόχρον μὲ σκιαδίσκην μαῦρην καὶ ἐμπρὸς ἥλιον ἀκτινοβολοῦντα μὲ ἐστεμμένον Ο, ἄσπρα κορδόνια, μαῦραι με-

κράι πυριτοθήκαι μὲ ἄσπρα λωρία, ἄσπρο ζωστήρ, καὶ σπαθί καμπύλον εἰς σιδηρὰν θήκην, καὶ μὲ ἀπλὴν σιδηρὰν λαβὴν λεπιδωταὶ ἐπωμίδες ἄσπρου μεταλλοῦ, πιστόλαι καὶ λόγχαι μὲ ἄσπρας καὶ κυανὰς ταινίας.

β) Ἀξιωματικοί.

Ἰματισμός, ἀποσκευή καὶ ὀπλισμός. Ἐν γένει καθὼς καὶ οἱ στρατιῶται μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὅλα τὰ στολίσματα, τὰ ὁποία εἰς τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατιώτου εἶναι ἄσπρα, εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς εἶναι ἀργυρᾶ, ὡς καὶ ὁ ζωστήρ καὶ τὰ λωρία τῆς πυριτοθήκης, τὰ ὁποία ἀμφότερα διαγράφονται κατὰ τὸ μήκος ἀπὸ δύο κυανὰ πηλίσματα (ταπαρία) ἡ πυριτοθήκη φέρει ἐπὶ τοῦ ἀργυροῦ σκεπασματός τῆς τὰ μεγάλα Βασιλικά παράσημα ἀργυραὶ λεπιδωταὶ ἐπωμίδες, καὶ ἀργυροὶ ἀορτήρες τῆς σπάθης πλεγμένοι μὲ κυανὰς κλονάς.

Γ'. ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ.

Ἰματισμός καὶ ἀποσκευή. Ἡ ἐνδυμασία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν θέλει εἶναι ὅμοια μὲ ἐκείνην τοῦ Πεζικοῦ μόνον ἀντὶ κυανοχρόου τσόχας, ἀπὸ μελανόγλαυκον (μαβιάν), καὶ ἀντὶ ὑσγίνου, ἀπὸ κερμιζόχρον μὲ γαλάζια περιουραία.

Τὰ κομβία, τὰ κορδόνια, αἱ πλάκες τῶν κυδάρων, καὶ αἱ ἐπωμίδες ἐξ ὀρειχάλκου, ἐπὶ τῶν οὐρῶν κίτριναι γρενάται.

Τὸ σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἀξιωματικῶν θέλει εἶναι μία μαῦρη ὑαλιστὴ πυριτοθήκη μὲ μαῦρα ὑαλιστὰ λωρία. Οἱ στρατιῶται ὀπλισμένοι μὲ караβίνας λογχοφόρους, καὶ μὲ ἕσον δίστομον σπαθίον μὲ ὀρειχάλκινον λαβὴν ἡ δὲ λοιπὴ ἀποσκευὴ ὅμοια μὲ τὴν τοῦ Πεζικοῦ.

Δ'. ΖΕΥΓΙΤΑΙ.

Ἰματισμός. Ὡς τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας ὅμως ἀντὶ σιδηρῶν ἡμιὑποδήματα μὲ περνιστήρια, καὶ ἀντὶ περιλαϊμίων καὶ περιχειριδίων κερμεζοχρόων, μελανόγλαυκα.

Ὁπλισμός. Οἱ στρατιῶται φέρουν σπαθί, πυριτοθήκην καὶ λωρία ὅμοια ὡς τὰ τῶν λογχοφόρων ἱππέων οἱ δὲ Ἀξιωμα-

τικοί ὡς ἐκεῖνα τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ε'. ΔΟΧΟΣ ΣΚΑΠΗΝΕΩΝ.

Ἀπαρλλάκτως ὡς τοῦ Πυροβολικοῦ, μόνον ἀντὶ κιτρίνων, ἄσπρα κομβία, καὶ διακριτικὰ τῶν βαθμῶν σημεῖα.

ΣΤ'. ΔΟΧΟΣ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ.

Ἀπαρλλάκτως ὡς τοῦ Πυροβολικοῦ, ἀλλὰ μὲ περιλαίμια καὶ περιχειρίδια μαύρα.

Οἱ βαθμοὶ τῶν ἔπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν διακρίνονται διὰ τῶν ἐπὶ τῶν περιλαίμων σειριτίων, τὰ ὅποια εἶναι ἀργυρὰ ἢ χρυσὰ, κατὰ τὸ χρῶμα τῶν κομβίων.

Ὁ Συνταγματάρχης καὶ ὁ λοχαγὸς φέρει τρία εἰς κάθε μέρος τοῦ περιλαίμου· ὁ Ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὁ ἵπολοχαγὸς δύο, ὁ Ταγματάρχης καὶ ὁ Ἀνθυπο-

λοχαγὸς ἓνα, 8 γραμμῶν πλάτους· εἰς δὲ τοὺς ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς τὸ περιλαίμιον εἶναι προσέτι περιφασμένον μὲ πηνίσμα ἐνὸς καὶ ἡμίσεος δακτύλου πλάτους.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ Ἰπαξιωματικοὶ ἔχουν τὸ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου περιφασμένον μὲ ἐν ἄσπρον ἢ κίτρινον μάλλινον πηνίσμα, καὶ περιπλέον ὁ ἔπι- λοχίας φέρει 3, ὁ Δοχίας 2, καὶ ὁ Δεκανεὺς 1 μικρὸν σειρίτιον.

Οἱ δὲ Σαλπισταὶ καὶ Τυμπανισταὶ γυνώτερον πηνίσμα εἰς τὰ περιλαίμια καὶ περιχειρίδια.

Οἱ Ἀνθυπασπισταὶ ἐνδύονται ὡς οἱ Ἀξιωματικοί, χωρὶς ὅμως τὰ εἰς τὸ περιλαίμιον διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ σημεῖα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β.

Εἰς τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους Περί σχηματισμοῦ τοῦ στρατεύματος διάταγμα.

Προσδιορισμὸς τῶν μισθῶν καὶ προσεπικτήσεων τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Α. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Πεζικοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῶν βαθμῶν	Μηνιαῖος μισθός		Ὅλοι μισθοὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ	Ἡμερο- σίου μισθοῦ τῶν ὑπὲρ καὶ ἑξα	Ἡμεροσίου ἐπιμίσθιον	Ἀριθ. τῶν ἡ- μερῶν μισθοῦ		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμ.	τῆς ὑπηρεσίας				ἄρτου	χορτοῦ.	
Ταγματάρχης	75	225	300	»	»	»	2	Οἱ ἀξιωματικοὶ θέ- λουν λαμβάνει καὶ οἰκίημα χάριν. 1
Υπασι(Υπολ.)	30	100	130	»	»	»	1	
Ὁ ἐπὶ τοῖ ἱμα- τισμ. καὶ τοῦ ὀ- κλισμοῦ λοχαγ.	50	150	200					
Καταλυματίας	40	100	140					
Χειροῦργος	40	100	140					
Υποχειροῦργος	30	70	100					
Λοχαγός	50	150	200					
Ἱπολοχαγός	30	70	100					
Ἀνθυπολοχαγός	25	55	80					
Υπαξ. Ἀνθυπ.	20	28	48					
Ἐπιλοχίας	»	»	»	1:20	»	1		
Ἀρχιτυμπανισ.	»	»	»	68	»	1		
Δοχίας	»	»	»	72	»	1		
Δεκανεὺς	»	»	»	60	»	1		
Κεραύλης α' τάξ.	»	»	»	60	»	1		
Ὁμ. β' τάξ.	»	»	»	52	»	1		
Τυμπανισ. α' τάξ.	»	»	»	36	8	1		
Ὁμ. β' τάξ.	»	»	»	32	8	1		
Στρατιώτης	»	»	»	32	8	1		

Β. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ της μισθοδοσίας του Ἱππικου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῶν βαθμῶν	Μηνιαίος μισθός		Ολκὸς σάββ.	Ἡμερῶν μισθός τῶν ἱπ. καὶ στρ.	Ἡμερῶν ἐπιμίσθιον	Ἀριθμὸς τῶν ἡ- μερῶν μερίδων		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμ.	τῆς ὑπηρεσ.				ἄρτου	χορτοδ.	
Δρχ. τοῦ Συντ.	120	320	440	»	»	»	4	
Μοίραρχος	75	235	310	»	»	»	3	
Καταλυματίας	40	100	140	»	»	»	»	
Ὁ ἐπὶ τοῖ ἱματι- σμοῦ καὶ τοῦ ὀπλι- σμοῦ λοχαγός	50	170	220	»	»	»	»	Οἱ ἀξιωματ. λαμβάνουν οἰκὴμα χάριν
Ὁ χειρ. τοῦ Συντ.	40	100	140	»	»	»	»	
Ὁ ὑποχειροῦργος	30	70	100	»	»	»	2	
Ῥπασ. (Υπολοχ.)	30	110	140	»	»	»	2	
Λοχαγός	50	170	220	»	»	»	2	
Ῥπολοχαγός	30	90	120	»	»	»	»	
Ἀνθυπολοχαγός	25	75	100	»	»	»	»	
Ῥπαξ. Ἀνθυπασ.	20	28	48	»	»	»	»	
Ἱππιατρός	30	70	100	»	»	»	»	
Ἐπιλοχίας.	»	»	»	1:28	»	1	»	
Ἀρχισαλπικκτής	»	»	»	1:16	»	1	»	
Λοχίας	»	»	»	80	»	1	»	
Δεκανεὺς	»	»	»	68	»	1	»	
Σιδηροῦργός	»	»	»	80	»	1	»	
Σαγματοποιοὺς	»	»	»	90	»	1	»	
Σαλπικκτής α' τάξ.	»	»	»	80	»	1	»	
Ομ. β' τάξ.	»	»	»	60	»	1	»	
Ἱππενὺς	»	»	»	40	8	1	»	

Γ'. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τῆς μισθοδοσίας τοῦ Πυροβολικοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῶν βαθμῶν	Μηνιαίος μισθός		Ολκὸς σάββ.	Ἡμερῶν μισ- θός τῶν ὑπαξ. καὶ στρατιωτ.	Ἡμερῶν ἐπιμίσθιον	Ἀριθμὸς τῶν ἡ- μερῶν μερίδων		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμ.	τῆς ὑπηρεσ.				ἄρτου	χορτοδ.	
Δρχ. Δρχ. τοῖ λο.	50	170	220	»	»	»	»	
Δεύτερος λοχαγός	50	110	160	»	»	»	»	
Ῥπολοχαγός	30	90	120	»	»	»	»	
Ἀνθυπολοχαγός	25	75	100	»	»	»	»	
Ἐπιλοχίας	»	»	»	1:40	»	1	»	Οἱ ἀξιωματ. λαμβάνουν οἰ- κὴμα χάριν.
Σιδηρ. καὶ τέκτων	»	»	»	80	»	1	»	
Λοχίας	»	»	»	92	»	1	»	
Δεκανεὺς	»	»	»	68	»	1	»	
Βομβοβολιστής	»	»	»	54	»	1	»	
Σαλπικκτής α' τάξ.	»	»	»	80	»	1	»	
Ομ. β' τάξ.	»	»	»	60	»	1	»	
Πυροβολ. α' τάξ.	»	»	»	44	8	1	»	
Ομ. β' τάξ.	»	»	»	40	8	1	»	

Δ'. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τῆς μισθοδοσίας τοῦ Λόχου τῶν Ζευγυτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῶν βαθμῶν	Μηνιαῖος μισθός		Ὀλικὸς μισθός	Ἡμερο- σίου μισ- θοῦ τῶν ὑπαξ. καὶ στρατ.	Ἡμεροσίον ἐπιμίσθιον,	Ἀριθμὸς τῶν ἡ- μερῶν, μερίδων,		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμ.	τῆς ὑπηρεσ.				ἄρτον	χορτ.	
Λοχαγός	50	160	210	»	»	»	1	Οἱ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν οἰ- κημα χάριν
ὑπολοχαγός	30	80	110	»	»	»	1	
Ἀνθυπολοχαγός	30	60	90	»	»	»	1	
Ἐπιλοχίας	»	»	»	1:28	»	1	»	
Λοχίας	»	»	»	80	»	1	»	
Σιδηροουργός	»	»	»	80	»	1	»	
Σαγματοποιός	»	»	»	90	»	1	»	
Δεκανεύς	»	»	»	68	»	1	»	
Σαλπιστῆς α' τάξ.	»	»	»	80	»	1	»	
Ὁμ β' τάξ.	»	»	»	60	»	1	»	
Στρατιώτης	»	»	»	40	8	1	»	

Ε'. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τῆς μισθοδοσίας τοῦ Λόχου τῶν Τεχνιτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῶν βαθμῶν	Μηνιαῖος μισθός		Ὀλικὸς μισθός	Ἡμερο- σίου μισ- θοῦ τῶν ὑπαξ. καὶ στρατ.	ἀντίμισθον τῆς ἐνδυ- μασίας καθ' ἐκά- στην.	Ἀριθ. τῶν ἡμερῶν μερίδ.		Παρατηρήσεις
	τοῦ βαθμ.	τῆς πηρεσ.						
Λοχαγ. Ἀρχηγός τοῦ λόχου.	50	170	220					Οἱ Ἀξιωματικ. θέλουν λαμβάνει οἰκημα χάριν.
Δεύτερος λοχαγός	50	110	160					
ὑπολοχαγός	30	90	120					Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ὑπαξιωματι- κῶν, καὶ τὰ ἡμε- ρομίσθια τῶν τε- χνιτῶν, ὅτε ἐργά- ζονται πλέον τοῦ προσδιωρισμένου ἐργασίμου καιροῦ θέλουν προσδιο- ρισθῇ ἰδιαιτέρως
Ἀνθυπολοχαγός	25	75	100					
Ἀρχιτεχ. α' τάξ.	»	»	100					
Ὁμ β' τάξ.	»	»	80					
Τεκτονογράφος καὶ σχεδιαστής	25	»75	100					
Δομιστῆς	20	»40	60					
Ἐπιλοχίας	»	»		1:40	24	1		
Λοχίας	»	»		92	24	1		
Δεκανεύς	»	»		68	24	1		
Σαλπιστῆς α' τάξ.	»	»		80	24	1		
Ὁμ β' τάξ.	»	»		60	24	1		
Τεχνίτης α' τάξ.	»	»		56	16	1		
Τεχνίτης β' »	»	»		48	16	1		

ΣΤ'. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τῆς μισθοδοσίας τοῦ Λόχου τῶν Σκαπανέων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ τῶν βαθμῶν	Μισθ. τοῦ βαθμοῦ	Μισθ. τῆς ὑπηρεσίας	Ὀλικὸς μισθὸς	Ἡμεροῦσιος μισθὸς τῶν ὑπαξιωματ. καὶ σκαπαν.		Ἀριθμὸς τῶν ἡμε- ρων. με- ρίδων. ἄρτου	Παρατηρήσεις
				δραχ.	λεπ'		
Λοχαγὸς καὶ Δι- ευθύν. τοῦ λόχου	50	170	220	»	»	»	Οἱ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν οἰκη- μα χρεῖν.
Δεύτερος Λοχαγ.	50	110	160	»	»	»	
ὑπολοχαγὸς	30	90	120	»	»	»	
Ἀθυπολοχαγὸς	25	75	100	»	»	»	Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν σκαπανέων θέλει προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως.
Ἐπιλοχίας	»	»	»	1	40	1	
Λοχίας	»	»	»	»	92	1	
Σκαπανεύς	»	»	»	»	68	1	
Σκαπανεύς τῆς α' τάξεως	»	»	»	»	»	»	
τῆς β'	»	»	»	»	56	1	
Κεραιολῆς τῆς α'	»	»	»	»	48	1	
τῆς β'	»	»	»	»	80	1	
	»	»	»	»	60	1	

Ἰδιαιτέρως προσδιορισμοί.

§. 1. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν δια-
ρίθνυνται εἰς μισθοῦς τοῦ βεθμοῦ, καὶ εἰς
μισθοῦς τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ ἀξιωματικοὶ
λαμβάνουν ἀμειψιμῶς τοὺς μισθοὺς, ὅτε
εὐρίσκονται εἰς ἐνέργειαν καὶ πράτοντες
εἰς ὑπηρεσίαν, ἢ καὶ ὅτε λείπουν ἐπι-
φορτισμένοι δημοσίου παραγγελίας. Ἐ-
σὼ δ' ἀξιωματικὸς εἶναι ἀπὸν μὲ ἀδειαν,
καὶ ἐνὸς μὲν διὰ τὸ νοσοκομεῖον μὲ
δημόσια ἐξόδα, καὶ ἐνὸς μὲν διαθεσί-
μος, δὲν λαμβάνει εἰμὴ τὴν μισθὸν τοῦ
βεθμοῦ.

2. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν πλη-
ρόνουνται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

3. Ἡ πληρωμὴ τῶν μισθῶν τῶν νεο-
διορισμένων ἀξιωματικῶν, καθ' ἡμέραν καὶ ἡ
τοῦ περιπλέον μισθοῦ τῶν προβιβασμένων,
ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μετὰ
τὸν διορισμὸν ἢ προβιβασμὸν τῶν μηνός.

4. Ἡ χορτοδοσία σύγκειται ἀπὸ 3 ὀκά-
δας κριθῶν καὶ 5 ὀκάδας ἄχυρα. θέλει δὲ
χορηγεῖσθαι καθ' ὅσον ὑπάρχει ὁ προσδιω-
ρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἵππων.

5. Ὅταν οἱ ἵπποι βόσκωνται εἰς ἐθνικὰ
λειβάδια, παύει ἡ χορηγία τῆς χορτο-
δοσίας.

6. Εἰς τὸν ἀξιωματικόν, θέλει δίδε-

σθαι ἀμισθὶ οἴκημα ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ὁ
ἀνθυπολοχαγὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λόχου
ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ὅπου
ἔνα θάλαμον μὲ τὴν ἀποσκευὴν του, ὁ
λοχαγὸς ἔνα θάλαμον μὲ τὴν ἀποσκευὴν
του καὶ ἔνα κοιτῶνα, ὁ δὲ τῶν Ἐπιτελῶν, δύο
θαλάμους μὲ τὴν ἀποσκευὴν του καὶ ἔνα κοι-
τῶνα. Ὁ Συνταγματάρχης καὶ ὁ Ταγματάρ-
χης τρεῖς θαλάμους μὲ τὴν ἀποσκευὴν τῶν
καὶ ἔνα κοιτῶνα. Ἐνὸς μὲν ἡ Κυβέρνησις δὲν
δύναται νὰ τοῦ χορηγήτῃ τὸ οἶκημα, ἢ καθ'
ὅσον οἱ ὑπανδρευμένοι ἀξιωματικοὶ δὲ
ἡμποροῦν νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ διδόμενα
εἰς αὐτοῦς οἰκήματα, θέλουσι δίδεσθαι προ-
σωνινῶς δι' αὐτὴν τὴν ἀνάγκην εἰς μὲν
τὸν Συνταγματάρχην 80 Δραχμὰι, εἰς δὲ
τὸν Ταγματάρχην καὶ Μείραρχον 60 Δραχ.
εἰς τὸν Λοχαγὸν 40, εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν
20, καὶ εἰς τὸν Ἀθυπολοχαγὸν ὁμοίως
20 Δραχμὰι.

7. Οἱ ἀνύπανδροι ἀξιωματικοὶ εἶναι ὑ-
πόχρεοι νὰ συντρέγωνται.

8. Ὁ προβιβασθεὶς ἀξιωματικὸς θέλει
στερεῖσθαι τοῦ περιπλέον ἐκ τοῦ προβι-
βασμοῦ τοῦ μισθοῦ διὰ τοῦ τρεῖς πρώτους
μηνῶν τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο θέλει δίδε-
σθαι εἰς τὰ συστάσια τῶν ἀξιωματικῶν
ἐκείνου τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὅσον ἀνή-

και ὁ προδιδασθεὶς ἐν ἐλλείψει δὲ συσσι-
τίων θέλει μένει διὰ λογαριασμὸν τοῦ
Ἑθνικοῦ Ταμείου.

9. Ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ ὁ στρατιώτης
λαμβάνουν μίαν μερίδα ἄρτου, ζυγίζουσιν
260 δράμια, καὶ τὸν μισθὸν τῶν, μετὰ τὸν
ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ τῆς
τροφῶσεως καὶ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τῶν.

10. Ὁ μισθὸς θέλει πληρόνεσθαι μετὰ
παρέλευσιν πάσης πέμπτης ἡμέρας.

11. Τὴν ἐνδυμασίαν λαμβάνουν οἱ ὑπα-
ξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ἀνεξαίρε-
τως ἀπὸ τὸ δημόσιον, κατὰ τὸν ἀκόλου-
θον τρόπον.

α. Θέλουν προσδιορισθῇ ἐκ προσιμίων
τὰ ἐνδύματα, τὰ ὑφάσματα, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων κατασκευάζονται, τὸ σχῆμα αὐ-
τῶν, καὶ ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας τῶν.

β. Κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τούτους
θέλει ὑπολογισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐνδυμά-
των δι' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας,
καὶ τὸ δι' αὐτὰ ἐξόδον συμπεραβληθέν-
τος δὲ τοῦ ἐξόδου τούτου μετὰ τὸν καιρὸν
τῆς ὑπηρεσίας, θέλει προσδιορισθῇ τὸ ἀ-
νάλογον μιᾶς ἐκάστης ἡμέρας.

γ. Τὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει
ὁ στρατιώτης, ὅταν καταταχθῇ εἰς τὸ
στράτευμα, καθὼς καὶ ἐν διαστήματι τῆς
ὑπηρεσίας του, θέλουν ἐκτιμᾶσθαι ἐπὶ τῇ
βάσει τοῦ ὡς ἄνωθεν ὑπολογισμοῦ, καὶ
θέλουν γράφεσθαι εἰς βάρος του εἰς τὸ βι-
βλίον τοῦ ἱματισμοῦ του.

δ. Εἰς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τούτου
θέλει πιστώνεσθαι ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ
στρατιώτης εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἱματισμοῦ
του δι' ἐκάστην ἡμέραν, καθ' ἣν εἶναι πα-
ρὼν εἰς ὑπηρεσίαν, μετὰ τὸ ὡς ἄνωθεν ἀνά-
λογον μιᾶς ἡμέρας, καὶ μετὰ μόνον ἐν τέ-
ταρτον αὐτοῦ δι' ἐκάστην ἡμέραν, καθ' ἣν
λεῖπει μετὰ ἄδειαν.

ε. Ἀφ' οὗ παρέλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ὑπηρε-
σίας του, θέλει γένει ὁ ὑπολογισμὸς καὶ
ὅσα μένου εἰς βάρος του ἐκ τοῦ ἐξόδου
τοῦ ἱματισμοῦ, θέλουν πληρόνεσθαι παρ'
αὐτοῦ, ὅσα ἐκ τοῦ ἐναντίου μένου εἰς πί-
στωσίν του, θέλουν τοῦ ἀποδίδεσθαι εἰς

ματρητά. Τὰ ἐνδύματα μένου ἰδιοκτησία
τοῦ στρατιώτου.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ στρατιώτης εἰμὲν
προσέχει καὶ οἰκονομεῖ τὰ ἐνδύματά του,
ἡμπορεῖ ν' ἀπολαύσῃ ὄφελος, ἐκ τοῦ ἐναν-
τίου ζημιούται ὑποπίπτων εἰς μεγαλήτη-
ρον ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ του χρέος, ἀν' ἐξ αι-
τίας τῆς ἀπροσεξίας του γενῇ χρεὶα νὰ
τοῦ δοθῇ νέον ἐνδυμα πρὶν τῆς προσδιω-
ρισμένης προθεσμίας.

12. Ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ ὁ στρατιώ-
της κατοικοῦν εἰς τὸν στρατῶνα, ὅπου
ἔχουν τὸ οἰκημὰ τῶν, τὴν ἀναγκαίαν διὰ
τὴν θερμασίαν καὶ τὸ μαγείρεμα καύσι-
μον ὕλην, προσέτι ἐν κρεβάτι μετὰ ἐν ἄχυ-
ρόστρωμα, ἐν προσκέφαλον ἀπὸ ἄχυρα, ἐν
σινδόνι, καὶ ἐν μάλινον σκέπασμα.

13. Ὅσκις ἀρρώστησιν, θέλουν ἐπι-
σκέπτεσθαι παρὰ τοῦ ἱατροῦ, θέλουν λαμ-
βάνει τὰ ἱατρικὰ καὶ τὴν τροφῶσεϊαν ἀ-
μισθίαι εἰς τὰ στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα.

14. Δι' ὅσας δὲ ἡμέρας διαμένουν εἰς
τὸ νοσοκομεῖον, δὲν λαμβάνουν πίστωσιν
εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἱματισμοῦ· ἐπίσης δὲν
λαμβάνουν οἱ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διαμέ-
νοντες στρατιῶται, καθὼς οὐδὲ οἱ ἀπόν-
τες μετὰ ἄδειαν, μισθὸν καὶ μερίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 25 Φεβρουαρ. 1833.

18. ΟΘΗΠ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ 16 ἄρθρον τοῦ
ἀπὸ τῆς 2 (14) τοῦ ἐνεστῶτος διατάγ-
ματός μας περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἀτά-
κτων στρατευμάτων, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Θέλει συστηθῇ εἰς Ναύπλιον ἐπιτροπὴ,
χρέος ἔχουσα νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀτομικὰς
περιστάσεις καὶ ἐκδουλεύσεις τῶν ἀξιω-
ματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων σω-
μάτων, καὶ νὰ μᾶς καθυποβάλῃ τὴν γνώ-
μην τῆς περὶ τῶν προσδιορισθησομένων
θετικῶν μέτρων.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κάμνει τὴν ἐξέτα-
σιν ταύτην, εἰμὴ δι' ἐκείνους μόνον, οἱ-
τινες ἤθελον τὸ ζητήσῃ.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἕκαστος ἀξιωματικὸς
τῶν διαλυθέντων στρατευμάτων, ὅστις

νομίζει ότι έχει δικαιώματα απαιτήσεων, οφείλει να υποβάλῃ ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὰ ἀνὰ χεῖράς του ἀποδεικτικά, ἃ Περι τῆς ἀρχαιότητος του, 6' Περι τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς αἰτίας, διὰ τὴν ὁποῖαν τὸν ἀπῆλause, γ' Περι τῆς ἀπαιτήσεως μισθῶν, καὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν, δ' Περι τῶν καθυστερησάντων αὐτοῦ μισθῶν, ἂν ὑπάρχωσι, καὶ περι τῆς νομιμότητος αὐτῶν, ε' Περι τῶν ἐκδουλεύσεων του εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, 5' Περι τῆς οἰκιακῆς του καταστάσεως, καὶ περι τοῦ ἂν ἡ κατάστασις αὕτη ἀπαιτῇ βασιμῶς ἰδιαιτέραν ἐξοικονόμησιν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωθεν τῶν δύο μηνῶν προθεσμίας δὲν εἶναι πλέον δεκτικαὶ αἱ τοιαῦται ἀναφοραὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

3. Αἱ ἀναφοραὶ καὶ τὰ ἀποδεικτικά θέλουν παραδίδεσθαι ἰδιοχείρως παρ' ἐκαστοῦ ἀξιωματικοῦ. 1 Ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἢ 2 Εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Τοποτηρητὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποῖαν διαμένει.

Τὰ ἀποδεικτικά θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ σύντομον καὶ ὀριστικὴν ἐγγραφὸν ἐκθεσιν τῶν ἀπαιτήσεών του.

Περὶ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς ἀναφορᾶς καὶ τῶν συνοδεύοντων αὐτὴν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν, θέλει λαμβάνει ἀποδείξιν, ἂν τὴν ζητήσῃ.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ τοποτηρηταὶ σημειοῦν εἰς τὰς παρουσιαζομένας εἰς αὐτοὺς ἀναφορὰς τὴν ἡμέραν τῆς παρουσιάσεως, καὶ διευθύνουν αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐγγραφα ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα, ὅστις τὰς παραπέμπει εὐθὺς εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν.

4. Ἄμα ἡ ἐπιτροπὴ λάβῃ μίαν ἀναφορὰν ἢ ἀμέσως ἢ διὰ τῆς κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ὁδοῦ, κάμει ἐναρξιν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων, ἐξιχνιάζει τὴν νομιμότητα αὐτῶν, ζητοῦσα πρὸς τῶν ἀρμοδίων Γραμματεῶν τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες καὶ ἀποδείξεις, καὶ πορίζεται

διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ἀκριβεστέρως πληροφορίες περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀναφερομένου, περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν, ἂν ὑπάρχωσι, καὶ περὶ τῆς ἱκανότητος του διὰ στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει φροντίσει νὰ πληροφορηθῇ, μὲ ὅσπιν ἐνδέχεται ἀκριβείαν, περὶ τῆς ὀλικῆς ποσότητος τῶν μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1831 εἰς χρήματα ἢ προϊόντα γενομένων φορολογιῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, ἢ ἀμέσως παρὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, καὶ θέλει υποβάλλει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξακριβῶσιν ταύτην, διὰ νὰ ἐκτιμῇσθαι πρεπόντως κατ' αὐτὴν τὰς παρουσιασθησομένας ἀτομικὰς ἀπαιτήσεις.

Ἐπ' αὐτῷ τοῦτῳ θέλει διευθύνει ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν γενικὴν σημειῶσιν τῶν ποσοτήτων, τὰς ὁποίας τὸ ἔθνικόν Ταμεῖον ἐπλήρωσεν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ἀποδεικτικά ἀπ' ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν ἀρχηγῶν.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, συλλέξασα τὴν ἀπαιτούμενην ὕλην, θέλει συντάξει τὴν γνωμοδότησιν τῆς περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀναφερομένων, καὶ θέλει τὴν καταποβάλλει εἰς ἡμᾶς.

6. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἰπουργικοῦ μας Συμβουλίου ὀνομάζομεν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τοὺς Κυρίους Κ. Βότσαρην, Γ. Ἰατράκον, Ἀνδρέαν Λόντον, Α. Μακρῆν, Βάσον Μαυροθευνιώτην, Π. Πανουριᾶν, Α. Πλαπούταν, Ἀλ. Βλαχόπουλον.

Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει προεδρεύει ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ., ἕως οὗ ὀνομάσομεν ἐπίτιδες Πρόεδρον.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει διορίσει ὑπάλληλον, ἔχοντα τὴν ἀπαιτούμενην ἱκανότητα, διὰ νὰ κρατῇ τὰ πρωτόκολλα καὶ νὰ φροντίζῃ τὰ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου πληρόνονται ἀπὸ τὸ ἔθνικόν Ταμεῖον, καὶ, χρεῖα καλῶσεως, δίδεται καὶ ἡ ἀναγκαία διὰ ταῦτα προπληρωμή.

7. Ὁ προεδρεύων τὴν ἐπιτροπὴν διατάτ-

τεί τὰ δέοντα διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀναφορῶν, διανέμει τὰς ἐργασίας, διοργανίζει καὶ διευθύνει τὴν πρόσδον αὐτῶν, καὶ προσδιορίζει τὰς συνεδριάσεις.

Εἰς περίστασιν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἀποφασίζει.

Ὅσάκις ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ διασαφήσεις καὶ πληροφορίας, διευθύνεται ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἰς τὰς ἀρμοδίους Γραμματείας, δὲν λαμβάνει ὁμῶς καμμίαν ἀμεσον ἀλληλογραφίαν μὲ ἀρχάς ἢ μὲ ἄτομα.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας νὰ τὸ ἐκτελέσωσι καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 13 Μαρτίου 1833.

19. ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ πολυπόθητος ἡμῶν Βασιλεὺς μόλις ἐπάτησε τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι χαρίζει πρὸς τοὺς ὑπηκόους του λήθην τῶν πολιτικῶν παραφορῶν, ὅσαι, συνέπειαι τῶν σχισμάτων τῶν προσελθόντων ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν δοξασίων, δὲν ἔφερον ἐν ἐκυταῖς συμπτώματι ἐγκληματικῆς διαστροφῆς, ἢ ἀπονεννημένης κακίας. Ἡ ἀμνηστία καὶ τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος εἶναι δύο ἀπὸ τὰ λαμπρότερα τοῦ θρόνου προνόμια, καὶ ἡ Α. Μ. δὲν ἐδίστασε, παραχωροῦσα εἰς τὰ αἰσθητά τῆς Βασιλικῆς εὐμενείας, νὰ κάμῃ ἐξ αὐτῶν τῶν προοιμίων χρῆσιν ἐκείνης διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου διατάγματος εἰς ὄφελος τῶν ἰδίων Της ὑπηκόων, ὅσους ἡ ἑξῆς ἢ ἡ σύγκρουσις τῶν πολιτικῶν φρονημάτων παρέσυρεν..

Ἀλλ' ἂν ἐξ ἐνὸς μέρους ἀπένειμε μεγαλοφύχως ἄφεσιν τῶν ποινῶν τῆς αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, δὲν ἦτον ὁμῶς ἐξ ἄλλου ἔργον οὔτε τῆς νομίμου δυνάμεως τῆς Α. Μ. οὔτε τῆς δικαίας θελήσεώς Της, νὰ παραβιέλῃ τὰς ζημίας, ὅσας οἱ βλαπθέντες ὑπῆκοι ἀνατίως ἰδοκίμασαν. Ὁ

Βασιλεὺς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος προστάτης τῆς ἰδιοκτησίας ἐκάστου, τὴν ὁποῖαν περιβάλλει μὲ τὴν δυνατὴν τῶν νόμων αἰγίδα. Ὅλοι λοιπὸν οἱ ζημιωθέντες ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἀνθρώπου δύνανται νὰ προσφύγουν εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ὁσονούπω ἀνεγείρονται, καὶ νὰ εὗρουν πλήρη καὶ ἀσφαλῆ δικαιοσύνην.

Τὰ δημόσια ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ὅσα δὲν προήλθαν ἀπὸ πολιτικά φρονήματα, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἀμνηστίαν. Ἡ συγχώρησις αὐτῶν ἤθελεν εἶσθαι βαρεῖα ὕβρις εἰς τὴν δικαιοσύνην, σκάνδαλον διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ ἀπόλυτος ἄδεια πρὸς ἀταξίαν καὶ ἀκολασίαν.

Διὰ τὰ πολιτικά ἐγκλήματα μετὰ τὴν Βασιλικὴν εὐμένειαν ἔρχεται ἡ αὐστηρότης τῆς δικαιοσύνης, ἐτοίμη νὰ ἐκδικήσῃ τὴν ἐπηρεασθεῖσαν κοινωνίαν. Ἄν ὅσοι ἐγνώρισαν ἢ μάλιστα ἀπῆλυσαν τὴν χάριν τῆς ἀμνηστίας, τολμήσουν, ἀμετανόητοι καὶ ἀδιόρθωτοι, νὰ ἐμμενούν εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ἔξεις τῆς ἀταξίας καὶ ἀναστατώσεως τῶν καθεστώτων, οὗτοι παρὰδίδονται εἰς τὰ ἤδη συστηθέντα ἐγκληματικά δικαστήρια.

Τὸ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου διάταγμα διακρίνει τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, καὶ προσδιορίζει τὰς ἐφαρμοζομένας ἐπ' αὐτῶν ποινάς. Αἱ διατάξεις του, ὠρισμέναι ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὸν ποινικὸν ἡμῶν νόμον τῆς 1 Ἰουλίου 1824, ἀνεπτύχθησαν σαφέστερα ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν κώδικα, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ νομοθέτης τοῦ ποινικοῦ μας τούτου νόμου ἠκολούθησεν ὡς ὑπογραμμὸν, καὶ αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις παρεδέχθησαν διὰ τὴν μέλλουσαν νομοθεσίαν. Ποίας ἐγγυήσεις ἰσχυροτέρας καὶ δικαιοτέρας ἡμπορούσαμεν νὰ ἐπιθυμήσωμεν τόσον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν ἢ τῶν δικαζομένων;

Ἡ ὀπλοφορία ἦτον ἀκανόνιστος καὶ ἐγκυκαταλειμμένη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος, Ὅποιοσδήποτε Ἕλληνα, ἢ καὶ ξένου ὀπλοφορῶν ὅπου καὶ ὅπως ἤθελε, δὲν ἐμποδίζετο οὔτε ἀπὸ τὸν νόμον, οὔτε ἀπὸ

τὰς Ἀρχάς, νὰ κάμῃ ὅποιαν χρῆσιν τῶν ὅπλων ἢ φαντασία του ὑπηγόρευεν. Ἡ ἀπόλυτος καὶ ἀνεξάφρετος αὐτῇ ἄδεια ἐτρεφε τὸ πνεῦμα τῆς ἀταξίας, καὶ ἐγεννοῦσε συχνὰ διαφορὰς καὶ ῥήξεις· τὰ δὲ μερικώτερα παραδείγματα, μένοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτιμώρητα, ἐδίδαν εἰς τὸν καθένα θάρρος νὰ ἐπιχειρήσῃ στάσεις δημοσίους καὶ ταραχὰς γενικὰς, αἱ ὁποῖαι τολμηθεῖσαι πολλάκις καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν μεγάλων κινδύνων, ἔφερον τὸ ἔθνος ἕως τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ. Ἦτον καιρὸς νὰ δοθῇ τέλος εἰς τὴν ἀχαλίνωτον ἢ δυσάγωγον ἀκολασίαν, καὶ νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις, πῶς νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν καὶ κοινὴν ἡσυχίαν.

Διὰ τοῦτο τὸ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου διάταγμα ἐκανόνισε τὰ τῆς ὀπλοφορίας, καὶ διέκρινε προβλεπτικῶς τὰς τάξεις, εἰς ὅσας ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων εἶναι ἀναγκαία ἀπὸ τὰς ἄλλας, εἰς τὰς ὁποίας ἀντὶ ὠφελείας δύνανται νὰ φέρῃ βλάβην ἢ ὀλεθρον καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐρανίσθησαν ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, τοὺς ὁποίους τόσων αἰώνων πείρα καὶ φῶτα ἀνῆγειραν ὡς ἀθάνατα εὐνομίας μνημεῖα. Ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν μᾶς ἤνωσε μὲ τὴν μεγάλην τοῦ εὐνομουμένου κόσμου οἰκογένειαν, καὶ εἶναι καιρὸς νὰ συμμορφωθῶμεν ἀπροφασίστως μὲ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τῆς μακρᾶς καὶ γενναίας κηδεμονίας, τὴν ὁποίαν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἐπεδαψίλευσαν πρὸς ἡμᾶς. Ἀφοῦ ἐτελειώσαμεν τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀνεξαρτησίας, δὲν μᾶς μένει πλέον νὰ φροντίσωμεν παρὰ πῶς νὰ ἀνακτήσωμεν καὶ τὸν πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ πρόγονοί μας ὡς ἐνδοξον κληρονομίαν μᾶς παρέδωσαν, καὶ ἡ περισπούδαστος εὐτυχία τοῦ ἔθνους ἐπικαλεῖται ὡς μόνον μέσον δραστήριον.

Ὅχι ὀλίγοι ἐγκαλούμενοι, στενάζοντες πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς φυλακάς, ἐπικαλοῦνται ὡς χάριν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κριθῶσιν. Ἄν ἐξ ἐνὸς μέρους ἡ δικαιοσύνη δι-

ἀσφαλείαν τῆς κοινωνίας ἐγκαταλείπη τὸν ἐγκαλούμενον νὰ παλαιῇ μόνος ἐναντίον τῆς ἀκαταμετρήτου δυνάμεως τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐξ ἄλλου δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ παρατείνῃ αὐθαιρέτως τὴν κάθειρξίν του, καὶ νὰ τὸν βασανίσῃ ἀνωφελῶς εἰς τὰ σκότη τῶν φυλακῶν. Πόσον ἀναγκαιότερον δὲν κατασταίνει τὸ μέτρον τοῦτο ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ συγχισθῇ παλλάκις ὁ ἀθῶος μὲ τὸν ἐνοχον! Διὰ τοῦτο τὸ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου διάταγμα ἀνωρίζει εἰς τοὺς ἐγκαλουμένους ὁδὸν ἐλευθερίας τοῦ νὰ ὑπερασπισθοῦν εἰς τὰ συστηθέντα δικαστήρια τὴν ὁποίαν ὑπόσχονται ἀθώωτητά των.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9 Μαρτίου 1833.

20. ΒΙΔΙΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως τῶν Προξένων.

Δυνάμει τῆς κατὰ τὴν 4 τοῦ Νοεμβρίου 1832 μεταξύ τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς Βασιλικῆς Βαυαρικῆς ἀφ' ἑτέρου μέρους γενομένης συνθήκης, ὑποχρεοῦνται οἱ κατὰ τὰς διαφόρους παραλίας ἢ μεσογείους ἐμπορικὰς πόλεις τῶν ξένων Δυνάμεων διαμένοντες Πρόξενοι καὶ Πράκτορες μίᾳς τῶν ἀνωθεν. δύο Κυβερνήσεων νὰ χωρηγῶσι πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἄλλης. Οἱ Πρόξενοι καὶ Ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἀμφοτέρων τῶν συμφωνησασῶν Δυνάμεων διετάχθησαν τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν ὅρων τῆς ἀνωθεν συνθήκης.

Ἐπομένως δημοσιεύεται κάτωθεν ὁ κατάλογος ὅλων τῶν Β. Βαυαρικῶν Προξένων καὶ Ἐμπορικῶν Πρακτόρων διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας διαμένοντες ὑπήκοοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ ζητήσωσι, χρειὰς τυχούσης, τὴν ἀπὸ μέρους αὐτῶν ὑπεράσπισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαρτίου 1833

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

24. ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν μίαν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀληθὴν στάσιν τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ διὰ νὰ λάβωμεν παρ' αὐτῆς προτάσεις περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς, καὶ ὀνομαστὶ πρὸς σχηματισμὸν Σχολείων τοῦ Λαοῦ, Ἑλληνικῶν Σχολείων, γυμνασίων, καὶ ἐνὸς Πανεπιστημίου, καὶ ἐκθεσὶν περιεκτικὴν περὶ τοῦ σημαντικοῦ τούτου διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἀντικειμένου.

Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀνομάζομεν τοὺς Κυρίους Κωνσταντῖνον Δ. Σχινᾶν, Ἀναστ. Πολυζωίδην, Ι. Κοκκώνην, Ἀλέξ. Σούτσον, Ι. Βενθόλον, Δοκτ. Φράντζ.

Τὴν προεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει ἔχει ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐν ἀπουσίᾳ δὲ αὐτοῦ ὁ Κ. Κωνστ. Σχινᾶς.

Ὅλα τὰ μέλη θέλουν εἰδοποιηθῇ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τοῦ διορισμοῦ των, καὶ θέλουν προσκληθῇ τὸ ταχύτερον νὰ συναχθῶσιν εἰς Ναύπλιον διὰ τὸ ἀρχίσωσι τὰς συσκέψεις των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Μαρτίου 1833.

22. ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ καταστήσωμεν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μοναστηρίων, καὶ νὰ προβάλλῃ τὰ μέσα πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ὀνομαστικῶς τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου κλήρου, καὶ τῆς συστάσεως Συνόδου μονίμου διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, νὰ παρῇρησάσῃ δὲ καὶ περιεκτικὴν ἐκθεσὶν περὶ τοῦ σημερινικοῦ τούτου ἀντικειμένου.

Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀνομάζομεν τοὺς Κυρίους Πανοῦτσον Νοταρᾶν, Ἰγνάτιον Ἐπίσκοπον Ἀρδαμερίου, Παΐσιον Ἐπίσκοπον Ἑλαίας καὶ Τοποτηρητὴν Μεσσηνίας, Θεόκλητον Φαρμακίδην, Ἰγρέα, καὶ Ἐφορον τῶν ἐν Αἰγίνῃ καταστη-

μάτων, Σκαρλάτον Δ. Βυζάντιον, καὶ Κωνσταντῖνον Δ. Σχινᾶν.

Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προεδρεύει ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔλλειψιν δὲ αὐτοῦ ὁ Κ. Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

Ὅλα τὰ μέλη θέλουν εἰδοποιηθῇ καὶ προσκληθῇ τὸ ταχύτερον νὰ συναχθῶσιν εἰς Ναύπλιον, διὰ τὸ ἀρχίσωσι τὰς σημαντικὰς τῶν συσκέψεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Μαρτίου 1833.

23. ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάττομεν τὰ ἑξῆς (α).

1. Τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἀκυρομένης τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης διατάξεως τῆς Ἐπικρατείας, διαιρεῖται εἰς δέκα Νομοὺς καὶ 42 ἐπαρχίας.

Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν καθίστανται ἄνευ ἀναβολῆς κοινότητες, ἧτοι ἀῖμα, καὶ εἰς ἐκάστην τούτων ἀπονέμεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Δήμων θέλει ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἰδίαι τέρρα κοινοποιήσις.

2. Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι Α'. ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Β'. ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, Γ'. ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας, Δ'. ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας, Ε'. ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας, ς'. ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Ζ'. ὁ Νομὸς τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, Η'. ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Θ'. ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας, Ι'. ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων.

3. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἀργους, Κάτω Ναχαγὲ καὶ Κορινθίας, ὡσαύτως καὶ τὰς νήσους Ὑδραν, Σπέτσας καὶ Πόρον, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας.

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ν α υ π λ ί α ς, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας

Σ. Ε' Ὅρα καὶ τὰν κατὰ τὸ 1845 ψηφισθέντα νόμον περὶ τούτου.

τῆς Ναυπλίας. Πρωτεύουσα **Ναυπλία**.
 2. Τὴν ἐπαρχίαν **Ἄργους**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τοῦ Ἄργους. Πρωτεύουσα **Ἄργος**. 3. Τὴν ἐπαρχίαν **Κορινθίας**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς Κορίνθου. Πρωτεύουσα **Κορίνθος**. 4. Τὴν ἐπαρχίαν **Ἰδρας**, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου. Πρωτεύουσα **Ἰδρα**. 5. Τὴν ἐπαρχίαν **Ἐρμιονίδας**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τοῦ Κάτω Ναχαγῆ περιεχοῦσας τὸ Καστρί, καὶ τὸ Κρανίδι, καὶ ἐκ τῆς νήσου Σπατσῶν (Τιπαρήνου). Πρωτεύουσα **Σπάτσα** (Τιπάρηνος). 6. Τὴν ἐπαρχίαν **Τροιζηνίαν**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Δαμαλῶν** (Τροιζήνης) καὶ τῆς νήσου Πόρου. Πρωτεύουσα **Πόρος**.

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ εἶναι ἡ **Ναυπλία**.

4. Ὁ Νομὸς τῆς **Ἀρχαίας** καὶ **Ἠλίδος** περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Βοστίτσας**, **Πάτρας**, **Καλάβρυτα**, **Γαστούνης** καὶ **Πύργου**, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀλφειοῦ κειμένων μερῶν τῆς τελευταίας ἐπαρχίας, καὶ διακρίνεται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας.

1. Τὴν ἐπαρχίαν **Αἰγιάλειαν**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς **Βοστίτσας**. Πρωτεύουσα **Βοστίτσα** (Αἴγιον). 2. Τὴν ἐπαρχίαν τῆς **Κιναίθης** (Καλαβρύτων) συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῶν **Καλαβρύτων**. Πρωτεύουσα **Καλάβρυτα** (Κίναθα). 3. Τὴν ἐπαρχίαν **Πατρῶν**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῆς **Γαστούνης** (Ἠλίδος) καὶ τῶν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀλφειοῦ κειμένων μερῶν τῆς ἐπαρχίας **Πύργου**. Πρωτεύουσα **Πύργος** (Πύλος Τριφυλική).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ αἱ **Πάτραι**.

5. Ὁ Νομὸς τῆς **Μεσσηνίας** περιλαμβάνει τοὺς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀλφειοῦ κειμένους τόπους τῆς ἐπαρχίας

Πύργου, καὶ τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Φαναρίου**, **Αρκαδίας**, **Μεθώνης**, **Νεοκάστρου**, **Κορώνης**, **Καλαμάτας**, **Νησίου**, **Ἀνδρούσσης**, **Ἰμπελακίων** καὶ **Μικρομάνης**.

Τὸ ὄριον τῆς Μεσσηνίας, πρὸς μὲν τὴν Ἠλίδα θέλει σχηματίζειν ὁ Ἀλφειὸς, πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν Λακωνίαν ἡ ἀπὸ τοῦ Ταυγέτου προβαίνουσα ῥάχης **Βέργα** παρὰ τὸν Ἀρμυρῶν.

Ὁ Νομὸς οὗτος διακρίνεται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας.

1. Τὴν ἐπαρχίαν **Ὀλυμπίαν**, τὴν ὅποιαν σχηματίζουν ἡ μέχρι τοῦδε ἐπαρχία **Φαναρίου**, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀλφειοῦ κείμενα μέρη τοῦ **Πύργου** (ἡ ἀρχαία **Πισάτις**). Πρωτεύουσα **Φανάριον** (Παρόρασις). 2. Τὴν ἐπαρχίαν **Τριφυλίαν**, συγκειμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Αρκαδίας**. Πρωτεύουσα **Ἀρκαδία** (Κυπαρισσία). 3. Τὴν ἐπαρχίαν **Μεθώνης**, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν **Μεθώνης**, **Νεοκάστρου** (Μύλου) καὶ **Κορώνης**. Πρωτεύουσα **Μεθώνη**. 4. Τὴν ἐπαρχίαν τῆς **Μεσσηνίας**, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν **Ἀνδρούσσης**, **Ἰμπελακίων** καὶ **Μικρομάνης**. Πρωτεύουσα **Ἀνδροῦσσα**. 5. Τὴν ἐπαρχίαν **Καλαμών**, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν **Καλαμάτας** καὶ **Νησίου**. Πρωτεύουσα **Καλαμάτα** (Καλάμα).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ τούτου εἶναι ἡ πόλις **Ἀρκαδία** (Κυπαρισσία).

6. Ὁ Νομὸς τῆς **Ἀρκαδίας** περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Λεονταρίου**, **Καρυταίνης**, **Τριπολιτσᾶς**, **Ἀγίου Πέτρου** καὶ **Πραστοῦ**, καὶ διακρίνεται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας.

1. Τὴν ἐπαρχίαν **Μεγαλοπόλεως**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Λεονταρίου**. Πρωτεύουσα **Λεοντάριον**. 2. Τὴν ἐπαρχίαν τῆς **Μαγνησίας**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Τριπολιτσᾶς**. Πρωτεύουσα **Τριπολιτσα** (Τρίπολις). 3. Τὴν ἐπαρχίαν **Γορτύνης**, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας **Κα-**

ρυταίνης· Πρωτεύουσα Καρύταινα (Γόρτυνα). 4. Τὴν ἐπαρχίαν Κυνοῦρίαν, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ. Πρωτεύουσα Πραστός (Πρασιαί).

Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ Τρίπολις τῶν Τρίπολις.

7. Ὁ Νομὸς τῆς Ακωνίης περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Μιστρά, Μονεμβασίας καὶ Μάνης, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ακκεδαίμονα, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τοῦ Μιστρά. Πρωτεύουσα Μιστράς (Σπάρτη).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Μονεμβασίας· Πρωτεύουσα Μονεμβασία (Ἐπιδάουρος Λιμηρᾶ).

3. Τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Γυθείου, συνισταμένην ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης· Πρωτεύουσα Μαράθωνησι (Γύθειον). 4. Τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου, συνισταμένην ἐκ τῆς δυτικῆς Μάνης· Πρωτεύουσα Βοίτουλον (Οἰτύλος). Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ Μιστράς (Σπάρτη).

8. Ὁ Νόμος τῆς Ἀχαρνάνης καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ἐπιομέρου, Βονίτσης, Βάλτου, Ζυγοῦ, Ναυπάκτου, Βενετίκου, Κραθάρων, Ἀποκούρου, Καρπενησίου καὶ Ἀγράφων· καὶ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδα τοῦ Νομοῦ τῆς Λοκίδος καὶ Φωκίδος περιορίζεται ἀπὸ τὸν ποταμὸν Μόρνον (Δάφνον). Διαιρεῖται δὲ ὁ Νομὸς οὗτος εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνάνης, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ἐπιομέρου, Βονίτσης καὶ Βάλτου· Πρωτεύουσα Δραγαμέστον (Λοτακός).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ζυγοῦ· Πρωτεύουσα Μεσολόγγιον.

3. Τὴν ἐπαρχ. Ναυπακτίαν, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ναυπάκτου, Βενετίκου καὶ Κραθάρων καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Εὐήνου κειμένου μέρους τῆς μέχρι

τοῦδε ἐπαρχίας Ἀποκούρου (τῆς Κουρήτιδος)· Πρωτεύουσα Ναύπακτος. 4.

Τὴν ἐπαρχ. τοῦ Ἀγρινίου, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Βλοχού, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Εὐήνου κειμένου μέρους τῆς ἐπαρχίας Ἀποκούρου.

Πρωτεύουσα Βραχώριον (Ἀγρίνιον).

5. Τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Καρπενησίου, καὶ τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνήκοντος μέρους τῶν Ἀγράφων· Πρωτεύουσα Καρπενήσι (καλλιδρόμη). Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ τὸ Βραχώρι (Ἀγρίνιον).

9. Ὁ Νομὸς τῆς Λοκίδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει τὰς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας Ζητούνιου, Πατρατικίου, Λοιδωρικίου, Μαλανδρινίου, Ταλαντίου, Βουδουνίτσης, Σαλώνων καὶ Γαλαξιδίου, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδα, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ζητούνιου καὶ Πατρατικίου· Πρωτεύουσα Ζητούνιον (Λαμία).

2. Τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδα, συγκειμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Λοιδωρικίου καὶ Μαλανδρινίου μέχρι τοῦ ποταμοῦ Μόρνου (Δάφνου). Πρωτεύουσα Λοιδωρικίον.

3. Τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδα, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Ταλαντίου καὶ Βουδουνίτσης· Πρωτεύουσα Γαλάντιον (Ἀταλάντη).

4. Τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδα, συνισταμένην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν Σαλώνων καὶ Γαλαξιδίου. Πρωτεύουσα Σάλωνα (Ἄμφισσα)· Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ Σάλωνα (Ἄμφισσα).

10. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, περιλαμβάνει τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας ὁμοῦ μετὰ τὴν Μεγαρίδα, καὶ τὰς νήσους Σαλαμίνα, Αἴγινα καὶ Ἀγκίστριον, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνα, συνισταμένην ἐκ τῆς νήσου Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου· Πρωτεύουσα Αἰγίνα. 2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδα, συνισταμένην ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπαρχίας τῶν μεγάλων

ρων καὶ τῆς νήσου Σαλαμίνας· Πρωτεύουσα Μέγα ρα. 3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικὴν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας· Πρωτεύουσα Ἀθῆναι.

4. Τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας· Πρωτεύουσα Θῆβαι. 5. Τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίαν, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας· Πρωτεύουσα Λεβαδιά. Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ αἱ Ἀθῆναι.

11. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει τὴν νήσον Εὐβοίαν καὶ τὰς Βορείους Σποράδας, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολουθοῦς ἐπαρχίας· 1. Τὴν ἐπαρχίαν Χαλκιδεάμειν, τὴν ὁμωνύμον πρωτεύουσαν Χαλκίδα. 2. Τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίαν μετὰ τὴν πρωτεύουσαν Κάρυστον. Ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῶν ὁρίων τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν ἀναβάλλεται εἰς τὸ μετέπειτα. 3. Τὴν ἐπαρχίαν τῶν Βορείων Σποράδων, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Σκοπέλου, Σκιαθοῦ, Σκύρου καὶ Ἠλιοδρομίων μετὰ τῶν εἰς αὐτὰς ἀναγομένων· Πρωτεύουσα Σκόπελος. Μητρόπολις Νομοῦ ἡ Χαλκίς.

12. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων, περιλαμβάνει ἀπάσας τὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο γνωριζομένας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολουθοῦς ἐπαρχίας· 1. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀνδρου, συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου· Πρωτεύουσα Ἄνδρος. 2. Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Τήνου, Μυκῶνων καὶ Δήλου· Πρωτεύουσα Τήνος. 3. Τὴν ἐπαρχίαν Σύρον (Σύραν), συνισταμένην ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου· Πρωτεύουσα Ἐρμούπολις. 4. Τὴν ἐπαρχίαν Κύθνου, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Κύθνου (Θερμίων), Κέας καὶ Σερίφου· Πρωτεύουσα Θερμιά (Κύθνος). 5. Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Κιμῶλου, Σίφνου, Πολυκάδρου (Φολεγάνδρου) καὶ Σικίνου· Πρωτεύουσα Μήλος. 6. Τὴν ἐπαρχίαν Θήραν, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Θήρας (Σαντορήνης), Ίου, Ἀνάφης καὶ Ἀμοργοῦ Πρωτεύουσα Φηρά ἐπὶ τῆς

Θήρας. 7. Τὴν ἐπαρχίαν Νάξου, συνισταμένην ἐκ τῶν νήσων Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου· Μητρόπολις τοῦ Νομοῦ ἡ Ἐρμούπολις ἐπὶ τῆς Σύρου.

13. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν μέτρον τοῦδε ἐπικρατήσασαν διαίρεσιν τοῦ Κράτους συμπίπτει πολλαχοῦ νὰ περιλαμβάνωνται τόποι μιᾶς ἐπαρχίας εἰς τὰ σύνορα τῆς ἄλλης, διὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ δι' ἄλλας ὁμοίας, ἡ διασάφησις καὶ ὁ ἀκριβέστερος προσδιορισμὸς τῶν νέων ἐπαρχιακῶν συνόρων ἀναβάλλεται εἰς τὸ μέλλον, καθ' ὅσον ἤθελον τὸ ἀπαιτήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς διοικήσεως καὶ τῶν διοικουμένων.

14. Τὰ πρῶτιστα τῆς Διοικήσεως τῆς ἐπικρατείας ὄργανα εἶναι αἱ Γραμματεῖαι.

15. Πρὸς συζήτησιν τῶν σπουδαιοτέρων τοῦ Κράτους ὑποθέσεων καὶ λύσιν διοικητικῶν ἀμφισβητήσεων θέλει συστηθῇ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

16. Ἐκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη διοικητικὴ διεύθυνσις ἐμπιστεύεται εἰς ἓνα Νομάρχην.

Σιμὰ τοῦ Νομάρχου θέλει εὐρίσκεσθαι Συμβούλιον Νομαρχικόν, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς διοικουμένους.

17. Εἰς τὴν διοίκησιν ἑκάστης ἐπαρχίας θέλει προϊστασθαι Ἐπαρχος, ὑπαγόμενος εἰς τὸν Νομάρχην. Σιμὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ θέλει εὐρίσκεσθαι Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς διοικουμένους.

18. Ἡ διοίκησις ἑκάστου Δήμου ἐμπιστεύεται εἰς ἓνα Δήμογέροντα, προτεινόμενον ἀπὸ τοὺς δημότας καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ ἀμέσως, ἢ διὰ τοῦ Νομάρχου. Σιμὰ τοῦ Δήμογέροντος θέλει ὑπάρχει ἐν Δήμῳ γερωντικὸν Συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς Δημότας.

19. Ἡ διοίκησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν τοιαύτων, ἡ εἰσπραξις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν φόρων καὶ ἄλλων δημοσίων προσόδων, χωριζόμενα ἀπὸ τὴν ἐσω-

τερικὴν διοίκησιν, ἐπιτρέπονται εἰς ἰδιαι-
 οτέρους οικονομικὰς Ἀρχάς.

20. Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 14,
 19 ἀπαιτούμεναι διατάξεις, ἀφορώσαι τὸν
 σχηματισμὸν, τὰ καθήκοντα, τὴν ἐκλογὴν
 καὶ τὰ δικαιώματα, θέλουν ἐκδοθῇ προ-
 σεχῶς.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ δημο-
 σιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

24. ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργι-
 κοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ
 διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ἀρ. 1. Θέλουν ὑπάρχει ἐπὶ τὰ Γραμμα-
 τεῖαι Α'. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ
 ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Β'. Ἡ ἐπὶ τῇ Δι-
 καιοσύνῃ, Γ'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν,
 Δ'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῇ Δημοσίῳ
 Ἐκπαιδεύσεως, Ε'. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
 κῶν, ς'. Ἡ ἐπὶ τῶν Σιρατιωτικῶν, Ζ'. Ἡ
 ἐπὶ τῶν Νηυτικῶν.

Πᾶσι Γραμματεῖς προτίθεται εἰς
 Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας· οὗτος δι-
 νάται νὰ διευθύνῃ συγχρόνως καὶ πλειον-
 τέρας Γραμματείας. Ἐν ὁ προϊστάμενος
 μιᾶς Γραμματείας Γραμματεῦς τῆς Ἐπι-
 κρατείας ἐμπνέειται τοῦ νὰ τὴν διευθύνῃ
 εἴτε δι' ἀθέλειαν, εἴτε δι' ἀπορίαν θέλει
 γίνεσθαι προτί· περὶ τῆς προσωρινῆς αἰ-
 τῆς διευθύνσεως δι' ἰδιαιτέρου διορισμοῦ
 Τοποτηρητοῦ.

3. Ὅλοι οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
 εἶναι ἰσόβαφοι· φυλάττουν δὲ τὴν σερά-
 τῆς ἀρχαιότητα· τῆς ὑπογεσίης, ἐξαιρου-
 μένου τοῦ κατὰ καιρὸν Προέδρου τοῦ Ὑ-
 πουργικοῦ Συμβουλίου, ὅστις προεδρεύει.

4. Εἰς πᾶσαν Γραμματεῖαν θέλει δοθῇ
 διὰ Βασιλικοῦ διορισμοῦ τὸ ἀπαιτούμενον
 προσωπικὸν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπη-
 ρεσίας· οἱ περὶ τούτου λεπτομερέστεροι
 ὁρισμοὶ ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἰδιαιτέρως
 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ἐκάστης Γραμμα-
 τείας διατάγματα· εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν
 ἐξῶθεν τοῦ Γραβίου καὶ τῶν ἀντικειμένων
 τὰ ὁποῖα θέλουν διδασθαι εἰς τοὺς κατὰ

καιρὸν διορισθησάμενους προσωρινούς βα-
 θύς, θέλει πιστωθῇ πᾶσα Γραμματεία εἰς
 τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῆς μετ' ἐπὶ-
 λογιᾶς τινος.

5. Ἡ ὁλομέλεια τῶν Γραμματέων τῆς
 Ἐπικρατείας σχηματίζει τὸ Ὑπουργικὸν
 Συμβούλιον, τοῦ ὁποῖου ὁ Πρόεδρος ἀνα-
 ῥάσσεται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

6. Εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, θέ-
 λουν ὑποβάλλεσθαι καὶ συζητῆσθαι ἄ-
 ὅλα αἱ περὶ Κυβερνητικοῦ συστήματος
 ὑποθέσεις· β'. Ὅλοι οἱ ἐκδοθησόμενοι ὀρι-
 σμοὶ περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν διαφόρων
 Ἀρχῶν, καὶ περὶ τῆς διακρίσεως τῆς Ἐπι-
 κρατείας, γ'. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς νο-
 μοθεσίας, καὶ ὅλα τὰ ἐκδοθησόμενα περὶ

τῆς ἐκτέλεσεως τῶν νόμων καὶ τῆς τα-
 κτοποιήσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους
 γενικὰ διατάγματα, κατ' ἐξουχίαν δὲ ὅλοι
 οἱ νέοι ὁρισμοὶ περὶ τῆς σχέσεως τῆς ἐκ-
 κλησίας πρὸς τὴν Ἐπικρατείαν, καὶ τῶν
 κατὰ μέρος ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας, καὶ
 ὅσα ἤθελον συμπέσει ἀπορίαι περὶ τῆς ἐ-
 ξηγήσεως τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

δ'. Αἱ μετ' ἄλλας ἐπικρατείας συνθήκαι, καὶ
 αἱ ἐπ' αὐτῶν τοῖς ἐκδοθησόμεναι ὀδηγίαι
 καθ' ὅσον ἡ ἰδιαιτέρα φύσις τῶν σχέσεων
 δὲν ἤθελεν ἀπαιτῆσαι ἐξαίρεσιν· ε'. Ὅλα τὰ
 ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα διαφόρων
 Γραμματειῶν ἀντικείμενα, καθ' ὅσον οἱ
 Γραμματεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει ἡ
 ἐκτὸς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ συμβα-
 ῖναι περὶ αὐτῆς· ς'. Αἱ περὶ ἀρμοδιότη-
 τος τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ἀμφισβη-
 τήσεις· ζ'. Ὁ κατ' ἑτος ἐκδοθησόμενος ὁι-
 κονομικὸς νόμος, καὶ ὁ ὑποβληθησόμενος
 περὶ τῆς δημοσίου οἰκονομίας καθ' ἑκάστην
 ἑτος λογαριασμός· ἡ. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα

τῆς περὶ τῶν ὁποίων σύσκεψιν ὁ Βασιλεὺς
 ἤθελεν ἀναθέσει ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Ὑπου-
 ργικὸν Συμβούλιον ἢ ἤθελεν προσδιορίσει
 εἰδικῶς οἱ διαφοροὶ νόμοι ἢ διατάγματα.

Ἡ περὶ τούτων ἐκθεσις γίνεται ἀπὸ τοῦ
 ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
 καὶ ἔγχειρίζεται κατὰ τὰς ἐγγράφως εἰ-
 τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου πρὸ τῆς συ-
 νεδριάσεως.

7. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν ὁποίων ἡ κατὰ τοῦτο σειρά θέλει προσδιορίζεσθαι ἀπὸ τὸν Πάτριον τοῦ Συμβουλίου. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει περιέχει ἐν συντόμῳ ὅχι μόνον τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν αἰτιολόγησιν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς τυχόν διαφόρους ἐναντίας γνώμας ἐνὸς ἢ πλειοτέρων τῶν μελῶν, καὶ θέλει υποβάλλεσθαι εὐθὺς εἰς τὸν Βασιλέα διὰ νὰ ἐκδῶται τὰς ἀποφάσεις του.

8. Ἐκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι, ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν Γραμματείας, τὸ μόνον καὶ ἄμεσον ὄργανον τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν βλαπτικῶν τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων· ἐπομένως ἀπαιτεῖται νὰ προσυπογράφεται ὁ ἀρμοδῆς Γραμματεὺς εἰς πάντα Νόμον, πᾶν διάταγμα, καὶ πᾶσαν δημοσίαν πράξιν ἀφορῶσαν τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἀπόφασιν περὶ διοικητικῶν υποθέσεων, ἐκδιδομένην μετὰ τὴν υπογραφήν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὰς διαφόρους εἰς τὰς Γραμματείας ὑπαγομένης Ἀρχάς.

9. Ἐκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι εἰς ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν ἀνχομένους υποθέσεις ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, διὰ τὴν κατὰ συνείδησιν διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐπικρατείας, καὶ διὰ τὴν πιστὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν ἰδιοκτησίας τῆς ἐπικρατείας. Ἡ εὐθύνη αὕτη θεωρεῖται πρὸ πάντων εἰς ὅλας τὰς φερούσας τὴν υπογραφήν τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας Κυβερνητικὰς πράξεις.

Διὰ ἰδιαιτέρου νόμου θέλει ὁρισθῇ τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ καταδιώκηται καὶ νὰ παλεῖται πᾶσα κατὰ τοῦτο παράπτωσις.

10. Ἐκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διακρίνεται ὡς ἀνώτατος διευθυντὴς εἰς τὴν Γραμματείαν του ἀνχομένους, ὁφείλει νὰ διατάτῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν

ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβὴ αὐτῶν διαφύλαξιν· νὰ προβάλλῃ τοὺς κατὰ τὴν γνώμην του ἀναγκαίους νέους νόμους, διασαφέςις νόμων καὶ διατάγματα, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτων ἔκθεσιν του εἰς τὸ Ἑπουργικὸν Συμβούλιον.

11. Τὰ διὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστης Γραμματείας ἀναγκαῖα ἔξοδα προσδιορίζονται κατ' ἔτος εἰς τὸν οἰκονομικὸν νόμον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ τούτου ὑποβληθέντων προϋπολογισμῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν θέλει δίδεσθαι ἡ ἀναγκαία παρὰ τῷ ἔθνικῳ Ταμείῳ πίστωσις. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διαθέτει ἀμέσως ἂς διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου προσδιοριθείσας δι' αὐτὸν ποσότητες, εἶναι πρωτοπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβὴ συνήρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἐκτὸς λόγον ἂν ἡ παρέκθεσις δικαιολογῇται ἀπὸ ἔκτακτα καὶ ἀναπόφευκτα συμβάντα, τὰ ποῖα τῷ δίδουν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀποθεματικοῦ ταμείου (fonds des reserves) τὴν πληρωμὴν τῆς περὶ πλέον δαπάνης. Ἡ ἀκριβὴς χρῆσις τῶν δοθεισῶν πιστώσεων κατὰ τοὺς γενικοὺς προϋπολογισμοὺς θέλει ἐξασφαλισθῇ δι' ἀκριβοὺς ἐλέγχους. Τὰ περὶ τούτου ἀναγκαῖα θέλουν ὁρισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

12. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι μιᾶς Γραμματείας, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὴν Ἀρχαὶ καὶ ὑπηρεσίαι, ὁφείλου ἀκριβὴ ὑπικουῇ εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας· ἔχουν μόνον τοῦτο τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ κἀνουν τὰς παρατηρήσεις των εἰς αὐτόν, ἂν ἐκδοθείσῃ τις διαταγὴ ἀντιθεταί εἰς τοὺς ὑπαρχόντας νόμους καὶ διατάγματα, ἢ προσβάλλῃ τὰ δημόσια συμφέροντα. Εἰς κατεπειγουσας περιπτώσεις ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἐκ τούτου ἡ ἐκτέλεσις. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ὑψηλῶν, θέλει προσέχει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ἐπαγ-

γευματικήν διαγωγήν τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ θέλει ἐνεργεῖ κατ' αὐτῶν τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν κατὰ τοὺς τύπους καὶ ὁρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζουν οἱ ἐπὶ τούτῳ νόμοι καὶ διατάγματα.

Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται νὰ προβάλῃ περὶ διορισμοῦ, προβλεπτοῦ, μεταθέσεως καὶ παύσεως τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Γραμματεῖαν του. Εἰς τὰς προτάσεις του δὲ θέλει λαμβάνει πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν τὴν ἱκανότητα, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἀμεμπτον διαγωγήν καὶ τὰς σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ προβληθησομένου.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δέχωνται ἢ νὰ ἀποβάλλουν δημοσίους ὑπηρετάς, ἀνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως, εἰμὴ μόνον καθ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα τοῖς τὸ ἐπιτρέπουσι ῥητῶς.

13. Εἰς τὸ τέλος παντὸς διοικητικοῦ ἔτους ἕκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας χρεωστεῖ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Βασιλέα περὶ ἐκτετικῆν ἔκθεσιν περὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας του, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτὸν κλάδου, καὶ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ποσοτήτων, αἵτινες εἶχαν τεθῇ εἰς τὴν διαχείρισίν του.

Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον, τὴν 3 Ἀπριλίου 1833.

25. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

*Ἀρθ. 1. Ἡ διευθύνσις ὅλων τῶν ὑπαγομένων εἰς μίαν Γραμματεῖαν ὑποθέσεων ἐναπόκειται ἰδίως εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, εἰς τὸ ὅποιον ὁ Γραμματεὺς χρεωστεῖ νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου. Ως πρὸς τὴν διαρμὴν δὲ ταύτην θέλει λάβει ἐκεῖνα τὰ

μέτρα, τὰ ὁποῖα νομίζει συμβάλλοντα εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ προαγωγήν τῶν ἐργασιῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐδόθησαν ἰδιαίτεροι περὶ τούτου κανόνες.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν θέλουν ὑπάρχει δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν φροντίζει ὅλας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν ὑποθέσεις, τὸ δὲ ἕτερον τὰς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

2. Εἰς πᾶσαν Γραμματεῖαν θέλει διορίσει ὁ Βασιλεὺς ἓνα τῶν Γραμματέων νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου, τὰ τῆς Καταχωρήσεως (registre), τὰ τοῦ Γραφείου καὶ τῆς Διεκπεριώσεως (expédition), τὴν διατήρησιν τῆς εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας τάξεως, καὶ τὴν ταχθεῖαν προόδους τῶν εἰς αὐτὸ ἀναφερομένων ἐργασιῶν.

3. Ἐκαστος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει διαθέσει τὰ τῆς Γραμματείας του εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ᾔηται πάντοτε σαφῆ τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ του δοθέντα παρ' αὐτοῦ ἢ ἐγκριθέντα γραμμάτια, καὶ νὰ δύναται πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀκριθεῖς διατήρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

4. Ὅλας αἱ εἰσερχόμεναι εἰς πᾶσαν Γραμματεῖαν Βασιλικαὶ ἀποφάσεις, ὅλα τὰ γράμματα, ἢ διακηνώσεις, ἀναφοραὶ καὶ ἐκθέσεις, πρέπει νὰ παραδίδονται ἀνευ ἀνὰ λόγου εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτὴν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνοίγοντι δὲ ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἢ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέλος τοῦ εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἀνήκοντος προσωπικοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ᾔθελεν ἀνατεθεῖ τὸ χρέος τοῦτο· σημεινέται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παραλαβῆς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγμένου (referendaire), καὶ διευθύνεται ἔπειτα εἰς τὸ Πρωτόκολλον.

5. Τὸ Πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι παρ' ἑνὸς Γραμματέως ἢ γραφέως κατὰ τὸν ἐπιτυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α'. Τύπον. Ἐκτὸς τούτου θέλει κρατεῖσθαι καὶ ἰδιαίτερος κατ' ἀλοάβητον ἐλεγχος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ εὐρίσκαται εὐθὺς πᾶν εἰσερχόμενον καὶ ἡ θέσις, τὴν ὁποῖαν κατέχει εἰς τὸ Πρωτόκολλον.

6. Ἀφοῦ καταγραφῇ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ Πρωτόκολλον διευθύνεται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Καταχωρήσεως, σημειοῦται ἐκεῖ εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρήσεως βιβλίον, καὶ υποβάλλεται ἔπειτα συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίους προλαβούσας πράξεις ἄνω ἀναβολῆς εἰς τὸν εἰσληγτὴν εἰς τὸ διωρισμένον διὰ τὸν Γραφεῖον.

7. Οἱ εἰσληγταὶ θέλουν σχεδιάζει εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα περὶ πάσης διακινουμένης εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως καὶ θέλουν υποβάλλει τὰ σχέδια τῶν εἰς τὸν Γραμματεὰ τῆς ἐπικρατείας κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόντας ἐπὶ ταύτῃ διορισμοὺς. Οἱ εἰσληγταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πιστὴν καὶ σύμφωνα μὲ τὰς πράξεις ἔκθεσιν τῶν περιστατικῶν ἑκάστης ὑποθέσεως.

8. Ἐκαστος Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας δύναται νὰ συγκαλέσῃ τοὺς συμβούλους τῆς Γραμματείας του καὶ νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν σύσκεψίν των διαφορὰς ὑποθέσεις. Αἱ γνωμοδοτήσεις των εἰς αἱ μόνον συμβουλευτικαί, καὶ ἐπομένως ὄχι ὑποχρεωτικαί διὰ τὸν Γραμματεὰ τῆς ἐπικρατείας.

9. Τὰ ἐγκρινόμενα σχέδια ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Γραμματεὰ τῆς ἐπικρατείας καὶ παραδίδονται εἰς τὸν κατὰ τὸ Ἄρθ. 3 σημειούμενον Γραμματεὰ τῆς Γραμματείας αὐτὸς χρεωστῇ νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν θέλει δὲ σημειωθῇ ἐν συντόμῳ εἰς τὸ πρωτόκολλον ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας, τὸ δὲ ἐνεργηθῆν μὲ τὰ συνοδευόμενα αὐτὸ ἔγγραφα παραδίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταχωρήσεως. Ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως θέλει ἐπιβεβαιώνει τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ θέλει φυλάττει τὰ ἔγγραφα, ἀφοῦ τὰ καταγραφῇ εἰς τὰ βιβλία τῆς καταχωρήσεως.

10. Ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς Γραμματείας ἔγγραφα, καὶ ὅσον ἀφορῶσι μόνον ἀντικείμενα ἐκτελέσεως Βασιλικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπομένως δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Βασιλέως, ἐκδίδονται ὑπογεγραμμένα μόνον ἀπὸ τὸν Γραμματεῖαν.

τῆς ἐπικρατείας, καὶ προσυπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν εἰς τὸ Ἄρθ. 2. μνημονευθέντα Γραμματεὰ.

11. Ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως, ὑπεβάλλονται εἰς αὐτόν μὲ σύντομον ἀλλὰ αἰτιολογημένην ἔκθεσιν εἰς ἡμίελαστον χαρτί, ἀντικρὺ σημειοῦται ἐν συντόμῳ ἡ περίληψις καὶ ἂν ἡ ἔκθεσις ᾖ συντομία προλαβούσας ἀποφάσεως, προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς. Ἄν πρέπῃ νὰ ἐκδοθῇ κατὰ τὴν ἐπίεικον ἔγγραφον, ἡ ἐπισυνάπτεται τὸ σχέδιον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἡ γνωμοδοτεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἀκριβῶς καὶ ὀριστικῶς περὶ ὧν αὐτὸ πρόκειται νὰ διαλαμβάνῃ διὰ τοῦ Ἄρθ. 7 τοῦ ἐκ τὴν σημερινῇ ἡμερομηνίαν περὶ τῆς συγκατασκευῆς τῶν Γραμματειῶν ἐκδιδόντος καταγμάτων, διορίζεται τίνε τρόπῳ νὰ καθυποβάλλωνται τὰ παρὰ τοῦ ἑμπορικῶν Συμβουλίου προβαλλόμενα.

12. Αἱ δικαιοῦσις τῶν Γραμματειῶν πρὸς ἀλλήλας θέλουν γίνεσθαι διὰ προσωρικῆς συνεννοήσεως· ἂν ὅμως αὐτὴ δὲν ᾖ ἐλεγχόμενη, δι' ἔγγράφων, ἡ διὰ περὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου.

13. Τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰς Γραμματείας πρὸς τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς ἔγγραφα διευθύνονται πάντοτε εἰς τὴν ἀμέσως ὑπαγομένην Ἀρχήν, ἂν ἐξειδικασμένοι σχέσεις δὲν ᾖ ἐλεγχόμενοι κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσιν. Ἐπιγράφονται δὲ ὡς ἐφεξῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἡ ἐπὶ τῶν . . . Γραμματεία πρὸς τὸν . . .

Ὁ τρόπος τοῦ γράφειν εἶναι προστακτικός. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουν ἐπιβάλλει ἑαυτοῖς τὸν νόμον νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας.

14. Αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ εἰς τὰς ἀναφοράς των, καθὼς καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς τὰς παραστάσεις ἢ αἰτήσεις των πρὸς τὰς Γραμματείας, θέλουν φυλάττει τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς ἢ προσαγορεύσεως εἶναι. Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν . . . Βασιλικῇ Γραμματείαν.

Κάτωθεν τῆς προσαγορεύσεως σημειοῦται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος (κατὰ τὴν σημειωτικὴν ἱεραρχίαν) ἐννοίαν τῆς λέξεως ἐν συντόμῳ ἢ περίληψιν. Εἰς δὲ τὰς ἀναφορὰς τῶν Ἀρχῶν, ἂν ἐγείνων κατὰ προλαβούσαν παρρηγήλειαν τῆς Γραμματείας, προστίθεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διακεκριώσεως αὐτῆς τῆς παρρηγήλειας κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐπὶ τοῦ . . . ἀριθμοῦ τῆς διακεκριώσεως ἀναφορὰ τοῦ . . . ἀπορρίπτει . . .

Ἡ ὑπογραφή εἶναι: Εὐπειθεστάτ' . . . (ὑπηρεσίᾳ) ἢ εὐπειθέτατος (ΥΝ).

14. Ἡ εἰσόδος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς κατωγράφσεως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ γραφεῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ξένον.

16. Ὅλοι οἱ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν Γραμματεῶν ἐνδισκόμενοι χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀναφερομένων ὑποθέσεων, καὶ νὰ ἀποφύγῃσι ἀκριβῶς ἀπὸ πάσαν ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διακρίνωσιν, ἀπὸ πάσαν ὑποκρίσιν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πάσαν φανεράν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὕτως νὰ δέχονται δῶρα, τὰ ὅποια τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται διὰ ὑποθέσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν, ἢ πρὸς θέρουςιν τῆς εὐνοίας τῶν. Πᾶσα παράβασις παιδεύεται μετὰ τὴν παύσιν τοῦ νόχου καὶ μετὰ τὰς ἰδιαιτέρας ποινὰς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν καθεστώτων νόμων.

17. Ὅλοι αἱ Γραμματεῖαι χρεωστοῦν νὰ ἀποφύγῃσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ὅλας τὰς περιττογραφίας καὶ πάσαν μὴ ἀναγκαίαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, διὰ νὰ μὴ περισπᾶται εἰς μικρολογίας ἢ διὰ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ἀναγκαίᾳ ἐνέργειά τῶν.

18. Αἱ ἐκδουλεύσεις τῶν θέλουν ἐκτιμᾶσθαι μόνον κατὰ τὰ πραγματοποιηθέντα ἀποτελέσματα, καὶ ὅχι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεργηθέντων ἐγγράφων, ἢ κατὰ τὴν ἐκτασιν τῆς πολυγραφίας.

18. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀπομακρύνεται

ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως πλέον τῶν 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς θέσιν του. Ἡ δὲ ἀδεία διὰ τὴν προσωπικὴν ἐκάστης Γραμματείας δίδεται ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον Γραμματέα. Αὐθαίρετος ἀπομακρύνσις παιδεύεται κατὰ τοὺς νόμους τῆς πειθαρχίας καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μετὰ τὴν μετάθεσιν ἢ τὴν ἀπομακρύνσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καθ' ὅσον εἰς ἐκαστὸν ἀναφέρεται, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρῶντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1833.

26. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματείας σύγκαιται, ὑπὸ τὴν καθύλησιν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ ἑνα Συμβουλίου. Τρεῖς Γραμματεῖς, ἕνα Γραφεῖον, ἕνα Κλήτορα. Αὐξήσεις τοῦ Προσωπικοῦ τούτου δὲν συγχωρεῖται παρὰ μόνον ὅτε ἡ ἀναπόρρευτος καὶ καταπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσῃ.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραμματεῖαν ὑπάγονται ὅλοι οἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως διορισμένοι διπλωματικοὶ Ἠράκτορες (agents diplomatiques) παντὸς βαθμοῦ, καὶ οἱ Ἐμπορικοὶ Ἠρόξενοι.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Γραμματείας ὑπάγονται.

α. Ἡ διατήρησις τῶν δικαιομάτων καὶ συμφερόντων τοῦ Βασιλείου καθ' ὅλας τὰς ἑξωτερικὰς σχέσεις του, ἡ φροντίς περὶ ὅλων τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἀνταποκρίσεων μετὰ ἑξωτερικὰς Κυβερνήσεις καὶ μετὰ τοὺς παρὰ τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διαπιστωμένους διπλωματικούς Ἠράκτορας τῶν ἐνῶν Δυνάμεων, ἢ καθο-

δήγησις τῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας Ἑλληνικῶν Πρέσβειων καὶ Προξένων, ἡ μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφία καὶ ἡ ἐκπεριείωσις, διατήρησις καὶ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν συνθηκῶν μετὰ τὰς ξένας Δυνάμεις.

β'. Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶς κρατεῖ τὴν δημοσίαν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βασιλέως μετὰ τοὺς ξένους Βασιλεῖς καὶ Κυβερνήσεις.

γ'. Ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰς οἰκειακὰς συνθήκας καὶ εἰς τὰ ἰδιαιτέρα ἡγεμονικὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου.

δ'. Ἡ διαφρόντισις τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποκῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας καὶ παρὰ ταῖς ξένας Δυνάμεις. Ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι πρὸ πάντων χρέος τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας νὰ φροντίξῃ νὰ παραλαμβάνῃ ἐπὶ τὴν Αὔλὴν τοῦ Πάπα τὰς ὅτις οἱ Καθολικοὶ Δίπλωματοι ὑπάρχουσιν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἶναι ζητήσῃ ἐκ λησιπαικτικῆς ἀδείας.

ε'. Διὰ τῆς αὐτῆς Γραμματείας κρατεῖται ἡ ἀλληλογραφία μετὰ τῆς Παιδικῆς Αὔλης ἢ τῶν Ἀρχῶν καὶ Πρακτόρων αὐτῆς καὶ τοῦ καθολικοῦ ἱερατείου τοῦ τόπου· ὁ Γραμματεὺς χρεώσεται νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν κατὰ τοῦτο ἀνέλευσιν καὶ παράνομον ἐμπόδισιν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ.

ς'. Ἡ ἐκδοσις καὶ ἐπιμέρισις τῶν διὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας διαβατηρίων, καὶ ὅως καὶ ἡ ἐπιμέρισις τῶν διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διορισμένων ἐγγράφων.

ζ'. Ἡ μετὰ παραβολῆσαν συγκρατήθεισιν τοῦ Βασιλέως ἐκδοσις τῶν ἀδείων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται τινὶ νὰ ἐμβῇ εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ δεχθῇ ξένον διάστημα (τάγμα, τα οὐδρες) ἢ ἄλλας διαθραβείσεις, ἢ ξένας συντάξεις, (pension).

η'. Αἱ μεταναστεύσεις καὶ ἐξαγωγαὶ τῆς περιουσίας.

θ'. Αἱ περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις.

ι'. Τὰ περὶ τῶν διασῶν ταγμάτων (ordres).

ια'. Ἡ ἐπιστασία καὶ ἀνωτάτη διαύθυνσις

τῶν ἀρχείων τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὸν ἑνέστερον ἐπὶ τῶν Ἐξ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον, 3 (15) Ἀπριλίου 1833,

27. ΟΘΩΝ κ. λ. π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Συμβούλου, ἐπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τε ἐφεξῆς·

1. Τὰ προσωπικὰ τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης σύγκειται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως, ἀπὸ ἑνὸς Συμβούλου, ἑπτὰ Γραμματέων, Δύο γραφέων, καὶ ἑνὸς κλητόρου. Καθότι δὲ διαρκεῖς αἱ κοινωδειαὶ κατὰ τὸ παλαιὸν ἐργασίᾳ θέλει προστεθῇ καὶ δευτέρος ἀλλοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ προσωπικοῦ δὲν περιλαμβάνεται, εἰμὲν ὅτι ἀνεπάρκτορας ἀρχὰς τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτῆσαι.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ὑπάρχοντα·

α) Ἡ καθήκοντος διόρισσις καὶ ἐπιστάσις ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης εἰς πολιτικὰ καὶ ἐγκληματικά· ὑποθέσεις διαγραφῶν καταδικάσεων, ὁ διορισμὸς τῶν Δικαστηρίων, αἱ περὶ τῶν προσωπικῶν αὐτῶν ταχίσαις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὰ ἐπαγρύπνησις, ὁ διορισμὸς τῶν πρὸς ἀναισθησίαν ὑπαρξάντων νεκρῶν καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ δικαστικοῦ ὁποῦσιν αὐτοῦ.

β) Ἡ ἐπιστάσις ὅλων τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαιοσύνης ταγμάτων, πρὸς πάντων δὲ τῶν εἰς αὐτὴν εἰσαγμένων καὶ ἡ φωνὴ δὲ τὴν ἐπιστάσιν καὶ διατήρησιν τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης ἀπαραίτων αἰκιδωμάτων.

γ) Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τοὺς Ἐπιστάτους τῆς Ἐπικρατείας, ἡ μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφία καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ ἢ πύσεως αὐτῶν προτάσεις.

δ) Ἡ περὶ Μετανοίας, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τοὺς Μνημοναγὰς καὶ Συγρόφους

καθώς καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν προτάσεις·

ε) Αἱ προτάσεις περὶ βελτιώσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν Κωδίκων, καὶ τῶν περὶ διαδικασίας εἰς πολιτικὰς ἢ ποινικὰς ὑποθέσεις Κωδίκων καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν διεκμηγεύσεως·

ς') Ἡ ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δ' καστικῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἡ σύμ-πραξις εἰς τὴν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους δάλυσιν τῶν ἀναφυόμενων περὶ τούτου διενέξεων μεταξὺ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν·

ζ') Αἱ προτάσεις περὶ ἀφέσεως ἢ ἐλαττώσεως τῆς ποινῆς· εἰς τὰς παρὰ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων γενομένας ἀποφάσεις·

η) Αἱ προτάσεις περὶ ὅλων τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀδειῶν, τὰς ὁποίας οἱ πολιτικοὶ νόμοι ἐναποθέτουσιν εἰς τὸν Βασιλέα εἰς πολιτικὰς δίκας·

θ') Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν εἶναι ὑποτεταγμένοι ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός τῃς ὅλα τὰ Δικαστήρια, οἱ Ἐπιτροποὶ τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Μητρώονες, οἱ Συνήγοροι καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸ ὅποιον τυγὼν ἤθελεν εἰσθῆαι διωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης.

δ. Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία θέλει ὅμως ἀπύχει αὐστηρῶς ἀπὸ πάσης παρέμβασις εἰς τὴν ἀποφασὶν κατὰ μέρους δικῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ πάσης παρεμβάσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθερίων, τὰς ὁποίας οἱ νόμοι χορηγοῦσιν εἰς τοὺς Συγκλήτους, εἰς τοὺς Μητρώονες καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ὑπηρεσίαν τινὰ εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Νευκλίῳ τὴν 3 Ἀπριλίου 1833.

28. ΟΘΩΝ κ. λ. π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἱπουργοῦ γικῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ

διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ προσωπικόν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας σύγκειται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως, ἀπὸ Τέσσερας Συμβούλων· ἐξ ὧν ὁ εἰς ἱατροσύμβουλος. Τέσσερας Γραμματεῖς, δύο γραφεῖς. Ἐνα κλήτορα.

Αὐξήσις τοῦ προσωπικοῦ δὲν συγγράσσεται εἰμὴ ὅταν ἀναπόφευκτοί ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον τὸ ἀπαιτήσῃ.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ὑπάγονται.

α) Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὰ ὅρια τοῦ Βασιλείου, καὶ ἡ διαφύλαξις αὐτῶν· ἂν ἡμεῖς συμπέσει ὑπὸθεσις τις περὶ ὁρίων, θέλει συνεννοεῖσθαι ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν.

β') Ἡ διατήρησις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Βασιλείου, τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἡγεμονικῶν δικαιωμάτων (régales) τοῦ Βασιλέως, τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων πάση Κοινοτήτι καὶ παντὶ πολίτῃ, ἡ ὑποστήριξις τῶν νόμων περὶ ἐκλογῆς καὶ συλλήψεως τῶν Συμβούλων τῶν Δήμων, Ἐπαρχῶν καὶ Νομῶν, καὶ περὶ τῶν συζητήσεων αὐτῶν.

γ') Ἡ διαίρεσις τοῦ Κράτους καὶ ὁ σχηματισμὸς Δήμων Ἐπαρχιῶν καὶ Νομῶν.

δ') Ἡ στρατιωτικὴ ἀπογραφὴ, τὰ περὶ πολεμίας καὶ ἐπισταθῆς ἐσω καὶ στρατιωτικῶν, καὶ ὁ διοργανισμὸς τῆς πολιτοεὐλακείας.

ε) Ἡ ἐξαφελιστικὴ Ἀστυνομία, καὶ ἐπομένως αἱ γενικαὶ διατάξεις πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, πρὸς ὑποστήρηξιν τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὸν μυστικὸν ἐταίριον, περὶ διαθορητῶν, καὶ περὶ ψευδοκλήτων καὶ ἀγυρτῶν, ὁμῶν, ἡ διεύθυνσις τῆς πολιτικῆς κρυψῆς καὶ ὅσον σφίγγει τὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ ἡ διάταξις περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτῆς.

ς') Ἡ σύστασις καὶ ὁ ἀρμοδῖος διοργανισμὸς τῶν ἐπακροθωτικῶν καὶ πρὸς ἐνασχόλησιν τῶν ἐν αὐτοῖς διωρισμένων

Καταστημάτων, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν.

Ζ'. Ἡ σύστασις καὶ ὁ ἀρμόδιος διοργανισμὸς τῶν ποινικῶν ἐγκλημάτων κατὰ τοὺς περὶ τούτου διορισμοῦ τοῦ ποινικοῦ Κώδικος ἡ ἀνωτέρα διεύθυνσις τῆς δικικῆς αἰῶς τῶν.

η) Τὰ περὶ πτωχῶν, καὶ τὰ πρὸς περιουσίᾳ τῶν πενιτευόντων συστηθόμενα κατὰστήματα.

θ') Ἡ παραστασιακὰ καὶ λοιπὰ προκείμενα τῆς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα προερχομένης βλάβης Καταστήματα, ἡ φροντίς περὶ τῆς περιουσίᾳ τῶν βλαφθέντων.

ι) Ἡ εἰσαγωγή ἡ εὐρυθμία τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία, ἡ φροντίς περὶ καταστροφῶν εὐθυμίας γεωργικῶν σχεδίων δια πόλεις καὶ χωρία καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διατήρησιν τῶν τούτων διατάξεων.

ια) Ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς δημοτικῆς πίστεως (credit) διὰ καταστημάτων ἐφαρμοσμένων εἰς τὴν περιστάσιν.

ιβ) Ἡ ἐμφύχωσις καὶ προστασία τοῦ ἐλευθέρου κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπορίου, ἡ σύστασις ἐμπορικῶν πανηγυρίων (foires) καὶ ἀγορῶν (marchés), καὶ τὰ περὶ τῆς ἀγορευτικῆς.

ιγ) Ἡ ὑποστήριξις τῆς ἀγορευτικῆς, ἡ ἀντιμέτωπος ὁλοῦ τὴν κατὰ τῆς προστασίας αὐτῆς ἐμπορίων, ἡ διατήρησις τῆς ἐλευθερίας ἐκείνου τοῦ πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέλῃ καὶ νὰ διανέμῃ ἐλευθερίως τὴν ἐκκίνητον περιουσίαν του, ἡ ἀνεμπόδιτος ἀνάπτυξις τῆς ἀγορευτικῆς βιομηχανίας διὰ καταλλήλων περὶ καλλιέργειας νόμων, ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ θελήσεις τῆς κτηνοτροφίας, τῆς καλλιέργειας τῶν ἐλαιῶν καὶ κηπευμάτων καὶ τῆς δένδρουκμίας, ἡ ἐμφύχσις τῆς καλλιέργειας τοῦ μεταλλίου καὶ τῆς οὐτείας διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων φυτῶν, καθ' ὅσον τὸ κλίμα καὶ ἡ ποιότης τῆς γῆς ἤθελα τῷ ἐπιτρέψει.

ιδ) Ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ ἐμφύχωσις τῶν βαναύσων τεχνῶν, τῶν χειρουργημάτων (manufactures), καὶ πυρουργημάτων

(fabriques), ἡ φροντίς περὶ συστάσεως βαναυσικῶν καὶ πολυτεχνικῶν σχολείων ἐκ συμφώνου μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.

ιε) Ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ ἀναζωογονησις τοῦ ἐμπορίου, ἡ εἰσαγωγή οὐνοσιμῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν περὶ τούτου προσδιορισμῶν.

ις) Ἡ σύστασις καταλλήλων ταχυδρομείων, ὁ διοργανισμὸς καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ.

ιζ) Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς ὁδοποιίας, γεφυροποιίας καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν, ἡ φροντίς περὶ τῆς συγκοινωνίας διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους διὰ καταλλήλων ὁδῶν ἐκ συμφώνου μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, ἡ γνωμοδότησις περὶ δικαίων προσδιορισμῶν ἀπορώτων τὴν φοροθεσίαν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοποιίας, γεφυροποιίας καὶ ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν, καὶ ἡ διατήρησις τῶν περὶ τούτων ἐκδοθησομένων νόμων.

ιη) Ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐπιθυμητῶν ἀμετανάστευσον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῆς διευθύνσεως τῶν νέων ἀποικίων σχεδίου, ἡ διατήρησις τῶν περὶ τούτου ἐκδοθησομένων διατάξεων.

ιθ) Ἡ ὑγειονομικὴ Ἀστυνομία, ἐπὶ μὲν ὡς ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν ἀνγκυρίων ὑγειονομικῶν καταστημάτων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τόπου, καὶ εἰς τὰ σύνορα πρὸ πάντων δὲ εἰς τοὺς λιμένας, ἡ πρότασις περὶ τῶν ἐκδοθησομένων κατὰ τῆς παρεπισρήσεως τῆς πανώλους νόμων, καὶ ἡ ὑποστήριξις αὐτῶν, αἱ διατάξεις κατὰ τῆς παλαιότερας διαδόσεως τῶν ἐκταγμένων ἐπιδημιῶν καὶ ἐπιζωοτιῶν, αἱ διατάξεις περὶ ἀνθεωρήσεως τῶν νεκρῶν (νεκροταφείας), καὶ περὶ διασώσεως τῶν κατὰ τὰ φαινόμενα νεκρῶν, (mort en apparence), οἱ προσδιορισμοὶ περὶ τῆς συστάσεως νεκροταφείων, ἡ σύστασις καὶ ὁ ἀρμόδιος διοργανισμὸς τῶν νοσοκομείων διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, ἡ διὰ τὸς φρενοβλαβεῖς, αἱ διατάξεις πρὸς καὶ

τάργησιν τῶν μετερχομένων τὴν ἰατρικὴν ἀμαθῶν καὶ ἀνεξείακτων ἱατρῶν, ἡ σύστασις μηχανικῶν καὶ χειρουργικῶν σχολείων, ἡ ἐκπαίδευσις ἀξίων κτηνιατρῶν ἢ φροντίς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φαρμακοποιῶν ἢ ὑποστήριξις τῶν κατὰ πύσης ἱατρικῆς ἀπειροτεχνίας ἐκδοθησομένων νόμων, αἱ διατάξεις περὶ σχηματισμοῦ τῶν φαρμακοπωλείων, ἡ ἐπίθεσις ἱατρικῶν καὶ φαρμακοπωλικῶν φόρων, ἡ ἐπιτήρησις εἰς ὅλους τοὺς διωρισμένους εἰς δημοσίαν ἐπὶ τῆς ἱατρικῆς ὑπηρεσίαν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν ἱατρικὴν ἢ κλαδὸν αὐτῆς·

κ') Ἡ ἐπὶ τῆς ἡλικίης Ἀστυνομία·

κα) Ἡ ἀνωτάτη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν Κοινοτήτων, καθὼς καὶ ἡ ὑποστήριξις καὶ τῶν περὶ τούτου νόμων καὶ τῶν ὧσιν ἀφορᾷ τὴν οἰκονομίαν τῶν κατὰ τοὺς Δήμους, Ἐπαρχίας καὶ Νομοῦ Κοινοτήτων, ἡ πρόδοξος καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑπηρεσίας τῶν Κοινοτήτων·

κε') Αἱ προτάσεις περὶ διορισμοῦ ἢ παραιτήσεως ὧν τῶν διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως ἀναγκαίων ὑπαλλήλων, ἡ φροντίς περὶ ἀνακινήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰκονομῶν·

κγ') Ἡ ἐκτελέσις τῶν δευσιῶν εἰς τὰς διαφόρους τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως Ἀρχὰς ὀδονόμων ἂν δεῖ θέλοντες προκύψει συγκρούσεις περὶ ἀρμοδιότητος μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλων Ἀρχῶν, πάντων τῶν δικαστηρίων, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει διαλύει τὰς συγκρούσεις ταύτας κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων·

κδ') Ἡ κατάστασις ἐντελοῦς πολιτισιογραφίας τοῦ Βασιλείου.

3. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν εἶναι ὑποτεταγμένοι ἕλαι καὶ Ἀρχαὶ καὶ ὑπαλλήλοι, οἵτινες εἶναι διωρισμένοι εἰς ὁποιοδήποτε κλάδον τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἡ ὑπηρεσίας τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς κἄναι μικράν τινα ἐξαιρέ-

σιν διασαφηνίζομένην εἰς τὸ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν διάταγμα περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

4. Τὰ περὶ ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν, γεφυροποιίας καὶ ὁδοποιίας, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ οἰκονομικαὶ, καθ' ὅσον ἡ κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, θέλουσι ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος τῶν μηχανικῶν τοῦ στρατοῦ κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἐκδοθησομένους λεπτομερεστέρους προσηρισμούς, χωρὶς νὰ ὑποβῇ τὸ σῶμα τοῦτο τὴν παρμηκράν, ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ θέσιν, ζημίαν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Ἀπριλίου 1833.

29. ΟΘΩΝ κ. λ. π.

Ἀκουσάντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Α. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως Γραμματείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπισκοπείας, θέλει συνίστασθαι ἐκ Δύο Συμβούλων τριῶν γραμματέων. Δύο Γραφεῖαν. Ἐὶς κλήτορος. Ἐκκλησιαστικῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου θέλει γένει, ὅταν ἐπιδειχθῇ ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

Β. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως Γραμματείας ἀνήκουσιν·

1. α') Αἱ τῶν διαφόρων χοριστικῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἄλλων θεολογικῶν κοινοτήτων πολιτικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ σχέσεις, καὶ ἡ ἀριθμὴς τῶν ἐπὶ τούτῳ διατεταγμένων νόμων διατετήρις·

β') Ἡ διατήρησις τῶν νομίμων ὁρίων μεταξὺ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, ἡ διαφύλαξις τῶν ἰκατωμάτων τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ δημοσίου εἰς παρεμπέσωσκα ὡς πρὸς

τὰ ἐκκλησιαστικά κτήματα καὶ καταστήματα διανεξίς·

γ) Ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν διαταγμάτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων, πρὸ πάντων δὲ τῶν αὐτογράφων, βουλῶν (Bulles) καὶ παπικῶν τοῦ Παπᾶ τῆς Ῥώμης πρὶν γνωστοποιηθῶσιν, ἢ Γραμματεία ἀρρελκεῖν καὶ ζητήσῃ τὴν περὶ γνωστοποιήσεως ἀδελφὴν ἀπὸ τὸν Β. σιλέν.

δ) Ἡ ἐγκλιθεῖς τῶν συνοδικῶν Ἀρχόντων, ἢ ἐπιτήρησις εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ἢ ἐκδόσις τῶν κατὰ συνάσεων ἀποφάσεων.

ε) Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν θεῖαν λατρείαν καὶ συμφώνως μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων ὁ περιορισμὸς καὶ ἢ κατὰ μέρος τῶν μὴ οὐσιωδῶν ἐκκλησιαστικῶν πανηγυρεων καὶ τῶν τοιούτων ἑορτῶν, αἱ ὅποιαι ἐπιβέβησιν ἀκέρωςιν·

ς) Τὰ ἡμερονικά δίκαια ὡς πρὸς τὴν διορισμὴν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά ὑπουργήματα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀδειαν τῆς χειροτονίας ἱερέων καὶ διακόνων·

ζ) Ἡ ἀδεία συστάσεως θερησκευτικῶν ἐταιριῶν τε καὶ καταστημάτων, καὶ ἢ καθάρσεις αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχουσιν εὐλογοφανεῖς εἰς τοῦτο αἰτίαι·

η) Ἡ ἀνακρίσις καὶ ἢ σύστασις ἱερατικῶν καταστημάτων πρὸς ἐκπαίδευσιν, διαστίσιν καὶ διδασκίαν τοῦ Κλήρου, τε περὶ ἐξετάσεων τῶν διὰ τὸ ἱερατεῖον ὑποψηφίων·

θ) Ἡ διαίρεσις τῶν ἐπαρχικῶν τῶν διαιρητῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων·

ι) Ἡ φροντίς περὶ ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν αναγκαίων οἰκδομῶν διὰ ἐκκλησίας καὶ διὰ κατοικίαν τῶν ἐφημερίων·

κα) Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς διὰ θερησκευτικᾶς ἀνάγκης ἀφιερωμένης περιουσίας.

II. α) Ἡ ἐπιτήρησις καὶ διεύθυνσις τῶν ὅλων ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν καθ' ὅλην τὴν ἑκκλῆσιαν, ἢ φροντίς περὶ συστάσεως καὶ ἀσολογίου ὀργανισμοῦ τῶν στοιχειωδῶν καὶ τῶν ὑψηλοτέρων παιδευτικῶν καταστημάτων, ἢ

τῶν Πανεπιστημίου, καὶ μιᾶς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν (d' une Université et d' une Académie des sciences).

β) Ἡ φροντίς περὶ προκλήσεως τῶν σχολείων καὶ τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων καὶ ἢ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν τῆς τῶν σχολείων περιουσίας.

γ) Ἡ φροντίς περὶ μορφώσεως ἐξίων διδασκῶν διὰ τὰ σχολεῖα καὶ διδασκῶν (professeurs) καὶ ἢ ἀνέγερσις τῶν ἐπὶ τοῦ ὧ ἀπαιτουμένων καταστημάτων·

δ) Ἡ διὰ σχολικῶν μισθοδοτημάτων (Γαλλιστὶ heures) καὶ ἄλλων ἐξοικονομήσεων ἐμφύχωσις ἐκείνων τῶν μαθητῶν, ἵτινες ἤθελαν ἀναπτύξει ἐξελχόν τινα εὐδελαν·

ε) Ἡ σύστασις δημοσίων βιβλιοθηκῶν, ἀστρονομικῆς σκοπιᾶς, καὶ ἄλλων τοιούτων καταστημάτων καὶ ἢ εἰς αὐτὰ ἐπιτήρησις·

ς) Ἡ διεύθυνσις τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας, καὶ ἢ ἐπιτάχυνσις τῆς εἰς τὸ ἑλληνικὸν μεταφράσεως τῶν ἀξιολογωτέρων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων τῶν ἄλλων ἐθνῶν·

ζ) Ἡ εἰς τὰς τέχνας προόδους καὶ ἢ σύστασις τεχνοδιδασκτικῶν σχολείων καὶ συλλογῶν (collections), καὶ ἢ ἀνέγερσις Ἀκαδημίας τῶν πλασματογραφικῶν τεχνῶν, ἢ προπαρασκευὴ εἰς ἀνασκαφὴν καὶ ἀνακάλυψιν τῶν ἀπολεσθέντων ἀριστουργημάτων τῶν τεχνῶν, ἢ φροντίς περὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων, καὶ ἐπαγρύπνησις εἰς τὸ νὰ μὴν ἐξάγωνται ἀπὸ τὸ Κράτος·

η) Ἡ ἐμφύχωσις τῶν καταγινομένων εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας πρὸς παρέκτασιν τῆς σφαίρας τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, καὶ πρὸς δημοσίευσιν τῶν εὕρισκομένων εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν μοναστηρίων χειρογράφων, καθ' ὅσον οὐτὰ ἤθελαν εἰσθαι εἰσέτι ἄγνωστα καὶ ἀξιώσιμα δι' ὅποιανδήποτε ἐπιστήμην·

θ) Προτάσεις περὶ τοῦ προσωπικοῦ δι' ὅλας τὰς διδασκαλικὰς θέσεις ἢ διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν δημόσια καταστήματα,

ἔρριος

σωπικού αὐτοῦ πρότασις. Ἡ ἀρχὴ αὕτη διαφυλάττει μὲν ὅλον τοῦτο τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ὡς ἀνώτατος κριτῆς εἰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον, 3 Ἀπριλίου 1833.

34. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως, συγκεῖται· α) Ἀπὸ δύο διευθυντῶν τμημάτων, οἵτινες θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ, οἵτινες διέπρεψαν διὰ τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἀξίας των.

β) Ἀπὸ ἀριθμὸν τινὰ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ, δοθησομένων εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν τμημάτων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας· γ) Ἀπὸ τρεῖς Γραμματεῖς· δ) Ἀπὸ τέσσαρας γραφεῖς· ε) Καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγκάσιους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀγγελιαφόρους (ordonnances).

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ὑπάγονται· α) Ὁ διοργανισμὸς καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ στρατοῦ, τὰ ἀφορῶντα τὴν πειθαρχίαν καὶ τὰ τῆς ἀστυνομίας αὐτοῦ·

β) Ἡ προμήθευσις τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸν στρατὸν ἐνδυσμασίας, τοῦ ὅπλισμοῦ καὶ τῶν διὰ τὴν ἱππικίαν, διὰ τὸν στρατιωτικὸν καὶ διὰ τὰς στρατοπεδεύσεις ἀπαραιτούμενων σκευῶν·

γ) Ἡ φροντίς περὶ τῆς προμηθεύσεως τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸ πυροβολικόν, διὰ τὸ μηχανικόν καὶ διὰ τοὺς λόγους τῶν τεχνικῶν καὶ τῶν σκαπανέων ὕλικου·

δ) Ἡ οἰκοδόμησις, ἐπισκευὴ καὶ διατήρησις τῶν φρουρίων, ὀρηκτηρίων (places d'armes), καὶ τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων·

ε) Ὅλα τὰ διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ προμήθευσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγκάσιων δημόσια καταστήματα.

5) Οἱ στρατιωτικοὶ ποινικοὶ νόμοι καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὅπλασκιαν κανονισμοί·

ζ) Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὰ διὰ τὴν δικασιν ἰδιαιτέρων στρατιωτικῶν ἀμαρτημάτων ἢ ἐγκλημάτων ὑπάρχοντα στρατιωτικὰ δικαστήρια·

η) Τὰ υγειονομικὰ καταστήματα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ·

θ) Ἡ μετατόπισις καὶ αἱ κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ μετακομίσεις·

ι) Ἡ φροντίς περὶ συστάσεως καταστημάτων διὰ τὴν διασίτισιν ἀπομάχων, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καθὼς καὶ ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ στρατοῦ, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν·

ια) Ἡ περὶ τῶν αἰχμαλώτων φροντίς.

ιβ) Αἱ προτάσεις περὶ προκηρύξεως στρατιωτικῆς ἀμνηστίας·

ιγ) Αἱ χωροφυλακαὶ (gendarmeries) καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικόν καὶ τὸ οἰκονομικόν αὐτῶν·

ιδ) Αἱ προτάσεις περὶ διορισμοῦ, περὶ ἐπὶ σιτηρεσίᾳ ἀναπαύσεως ἢ περὶ ἀφέσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ·

ιε) Ἡ ὅλική δαπάνη τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ περὶ αὐτῆς λογιστικόν·

ισ) Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν ὑπάγονται ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαλλήλοι τοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ναύπλιον, 3 Ἀπριλίου 1833.

32. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ὑπὸ τὴν διεύθυν.

αν του αρμοδίου Γραμματέως της Επι-
κρατείας, σύγκειται από

α) Ένα διευθυντή του γραφείου, ὅστις
θέλει ἐκλεχθῇ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνωτέρων
ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Ναυτικοῦ,
οἵτινες διέπρεψαν διὰ τῶν γνώσεων καὶ
ἀξίας των.

β) Ἀπὸ ἀξιωματικούς ἢ ὑπαλλήλους
τοῦ Ναυτικοῦ δοθησομένους εἰς τὸν διευ-
θυντὴν, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς θέλει
ὀρισθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

γ) Δύο γραμματεῖς· δ) Ἐνα γραφεὺς·
ε) Ἐνα κλήτορα.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν Γραμματείας ὑπάγονται.

α) Ὁ σχηματισμὸς, ἡ βελτίωσις καὶ
διατήρησις τοῦ Ναυτικοῦ, ἡ εἰς αὐτὸ πει-
θαρχία, ἡ χρῆσις αὐτοῦ καὶ αἱ κινήσεις
του, ἔτι δὲ ἡ ναυπηγία, ἡ ἐπισκευή, ἡ
διατήρησις καὶ ἐρόπλισις ὅλων τῶν πλοίων
τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ διατήρησις τῆς
τιμῆς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας.

β) Ἡ ναυτολόγησις τῶν Ναυτῶν καὶ
τῶν ἐπινητῶν στρατιωτῶν, ἡ ἐνδυμασία,
ὁ ὅπλισμός, καὶ ἡ μισθοτροφодότησις αὐ-
τῶν.

γ) Ἡ πρότασις περὶ διορισμοῦ, περὶ ἐπι-
τιτηρσιῶ ἀναπαύσεως, ἡ περὶ ἀφέσεως
τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ
Ναυτικοῦ, ἔτι δὲ τὰ περὶ στολῆς καὶ μι-
σθοδοσίας των.

δ) Οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ
ἀναγκαῖοι κανονισμοὶ καὶ ἰδιαιτέροι ποι-
νικοὶ νόμοι, καθὼς καὶ ἡ ἐπιστασία τῶν
διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν διορισθησομένων
δικαστηρίων.

ε) Ἡ ἀνακαίνισις, διατήρησις καὶ βελ-
τίωσις τῶν λιμένων, τῶν ναυστάθμων καὶ
ναυτικῶν ἀποθηκῶν, καθὼς καὶ τῶν ἀναγ-
καίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ
οἰκοδομῶν.

ς) Τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀξίων ναυτῶν,
ἐπινητῶν πυροβολιστῶν καὶ ἀξιωματικῶν
τοῦ ναυτικοῦ καταστήματα.

ζ) Τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
Ναυτικοῦ ὑγειονομικὰ καταστήματα.

η) Τὰ διὰ τοὺς ἀπομάχους, τὰς χήρας

καὶ διὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ δι'
ἄλλας ναυτικὰς ἀνάγκας συστηθῆσθαι
φιλανθρωπικὰ καταστήματα.

θ) Ἡ ἐκδούσις τῶν διπλωμάτων, διὰ
τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζονται τὰ ἐμπορικὰ
πλοία ὡς ἐθνικὰ, καὶ διὰ τῶν ὁποίων τοῖς
δίδεται ἡ ἄδεια νὰ ὑψώσωσιν Ἑλληνικὴν
σημαίαν· ἡ φροντίς περὶ τῆς διαφυλάξεως
τῶν πρὸς τρίτων ὑπαρχόντων κανονισμῶν.

ι) Ἡ διανομὴ τῶν λειῶν καὶ ἡ ἐπιστα-
σία τῶν πρὸς διάλυσιν ἀπάσης περὶ τοῦ-
του διενέξεως συστηθῆσομένων δικαστη-
ρίων.

κ) Ἡ ὁλικὴ διὰ τὸ Ναυτικὸν δαπάνη,
καὶ τὸ περὶ αὐτῆς λογιστικόν.

3. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ-
ματείας ὑπάγονται ὅλαι αἱ Ἀρχαί, αἱ ἀξι-
ωματικαὶ καὶ ὑπαλλήλοι τοῦ Ναυτικοῦ τῆς
Ἐπικρατείας.

Ὁ κμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ-
ματείας τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται
νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διά-
ταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 3 Ἀπριλίου 1833.

33. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν
οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀεφασίσμεν
καὶ διατάτταμεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Αἱ ἀλικαὶ τῆς Ἐπικρατείας δὲν
θέλουν ἐνοικιαζεσθαι εἰς τὸ μέλλον. ἀλλὰ
θέλουν καλλιεργεσθαι διὰ λογαριασμῶν
τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Μόνον αἱ ἀλικαὶ τοῦ Μεσολογγίου,
τῆς Δοδωνέας, τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ζη-
τουρίου εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, αἱ τῆς
Θερμίδας καὶ Ἀρχινῶν εἰς τὴν Πελοπόν-
νησον, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς νήσου Μήλου, θέλουν
καλλιεργεσθαι, αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν ἐγκα-
ταλεῖσθαι μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ὅσον
δὲ διὰ τὴν ἄρτι τοῦδε ὑπὸ ἐνοίκιον ἀλικὴν
τῆς Νήσου, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματεῶν θέλει πράξει τὰ δέοντα πρὸς διά-
λυσιν τῆς ἐνοικιάσεως, χωρὶς ὅμως νὰ
προσβάλῃ τὰ ἰδιαιτέρα τοῦ ἐνοικιαστοῦ
δίκαια.

Γ'. Θέλουν συστηθῇ ἀποθήκη, ὅθεν

δύναται ἑκάστος νὰ προμηθεύηται τὸ ἀναγκαῖον ἄλλας πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν, ἢ πρὸς μεταπώλησιν. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀποθήκας νὰ πωλῶσιν ὀλιγωτέρων τῶν 20 ἐκάδων ποσότητες.

Δ'. Τοιαῦται ἀποθήκαι θέλουν συστηθῇ εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου κατὰ τὸ ἄρθρ. Β' ὑπάρχουν ἀλικαὶ διὰ καλλιέργειαν· ἐκ τῶν δὲ τούτων καὶ εἰς τοὺς Μύλους Ναυπλίας, εἰς τὸ Ἄστρος, εἰς τὸ Λενίδι, εἰς τὴν Μονεμβασίαν, εἰς τὸ Μακρathonῆσι, εἰς Καλαμάταν, εἰς Μεθώνην, εἰς Φιλιατρά, εἰς Κατάκωλον, εἰς Π. Πάτρας, εἰς Ακράταν, εἰς Σάλωνα, εἰς Ναύπακτον, εἰς Δραγαμέστον, εἰς Καλαμάκι, εἰς Ὀρωπό, εἰς Ταλάντι καὶ εἰς Ξεροχώρι.

Ε'. Ἄν εἰς τὰ ῥηθέντα μέρη δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἀποθήκαι ἐθνικαί, θέλουν οἰκοδομηθῇ μετὰ δημόσια ἐξόδα.

ΣΤ'. Εἰς πᾶσαν ἀλικὴν θέλει διορισθῇ εἰς ἐπιστάτης· αὐτὸς ὀφείλει νὰ υποβάλῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τὰ περὶ καλλιέργειας σχέδιά του, καὶ τὰ κατεσκευασμένα τῶν ἐξόδων. Θέλει δὲ προσπαθεῖ νὰ κατορθοῦται ἄλλας καλὸν καὶ ἐλεύθερον ἀπὸ χῶματα.

Ζ'. Αἱ ἐπιστάται τῶν ἀλικῶν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραπέμπωσιν εὐθὺς ὅλον τὸ ἄλς εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν μερῶν, ὅπου εἶναι αἱ ἀλικαί, καὶ αἱ ὅποιαι εἶναι προδιωρισμέναι ὡς γενικαὶ ἀποθήκαι. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἀλικῶν νὰ πωλοῦν ἄλς, ἢ νὰ τὸ ἐξοδεύουν ἄλλως πως.

Η'. Αἱ ἀποθήκαι τῶν μερῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀλικαί, καλλιεργούμεναι, θέλουν λαμβάνειν τὸ ἄλς ἀπὸ τὰς γενικὰς ἀποθήκας ἐκείνων τῶν μερῶν, ὅπου ὑπάρχουν ἀλικαί, κατὰ τὴν περὶ τούτου διὰ ταξίν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Θ'. Αἱ ἀποστολαὶ τῶν ἐπιστασιῶν πρὸς τὰς γενικὰς ἀποθήκας θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παρακλῆς ἀπὸ μέρους τῶν ἀποθηκάρων. Αἱ ἀποδείξεις αὗται θέλουν κόπτεσθαι ἐξ ἐνὸς βιβλίου διπλοτύπου (αἰ λον), κατὰ τὸ δειγμα Α, καὶ θέλουν ὑπο-

γράφεσθαι. Οἱ ἐπιστάται θέλουν ὑπογράφει τὸ μένον εἰς τὸ βιβλίον γραμματίον. Αἱ ἀποδείξεις θέλουν στέλλεσθαι πᾶσαν δεκάτην ἡμέραν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν δια νὰ χρησιμεύωσι πρὸς ἐλεγχον.

Ι. Εἰς πᾶσαν γενικὴν ἀποθήκην θέλει διορισθῇ εἰς ἀποθηκάριος· οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ἐν ταυτῷ καὶ οἱ ταμίαι τῶν ἐπιστασιῶν διὰ τὰ ἐξόδα τῶν. Ὅσον δὲ διὰ τὰς λοιπὰς ἀποθήκας, ἢ θέλουν διορίζεσθαι ἐπιτηδὲς ἀποθηκάριοι, κατὰ τὴν σημαντικότητά τῆς θέσεως, ἢ, ἂν ἦναι δυνατόν, θέλουν ἀνατίθεσθαι εἰς τὴν φροντίδα τῶν Γελωνῶν, ἢ καὶ εἰς ἐγκατοίκου καὶ ἀσφαλεῖς πολίτας.

ΙΑ. Εἰς τὰς ἀποστολὰς τοῦ ἄλτος ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἀποθηκὴν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἀποθηκάριον, πρὸς τὸν ὅποιον ἀποστέλλεται τὸ φορτίον, ἀπόδειξιν, ὡς ὑπ' Αριθ. 9 ἀνεφάρμακον, καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν γραμματίον ἢ ἀποδείξει αὕτη θέλει παραδίδεσθαι ἀπὸ τὸν πλοίαρχον εἰς τὸν Ἀμενάρχον τοῦ μέρους, ὅπου ἀποδίδασθαι τὸ ἄλς, ὅστις χρεωστῇ νὰ τὴν παραπέμπῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα.

ΙΒ'. Οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ ἄλτος τακτικὰς ἀποδείξεις κατὰ τὸ δειγμα Β, κῆτινες θέλουν περιέχειν τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ, τὴν ἀγορασθεῖσαν ποσότητα τοῦ ἄλτος, τὸ μέρος, ὅπου διευθύνεται, τὸ πληρωθὲν δι' αὐτὸ ἀντίτιμον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παρακλῆς. Αἱ ἀποδείξεις αὗται θέλουν κόπτεσθαι ἐκ βιβλίου διπλοτύπου, καὶ τὰ γραμματικά ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν.

ΙΓ'. Ἐκαστος ἀποθηκάριος θέλει κρατεῖν ἐν καθημερινῶν, εἰς τὸ ὅποιον θέλει καταγράφει καθ' ἑκάστην τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὴν πώλησιν ἄλτος χρήματα. Πᾶσαν δεκάτην ἡμέραν θέλει στέλλεσθαι εἰς μὲν τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα ἀντίγραφον αὐτοῦ τοῦ καθημερινοῦ, εἰς δὲ τὸν ταμίαν τοῦ Νομοῦ, ὅπου εὐρίσκεται

ἢ ἀποθήκη, τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ τῆς πω-
λήσεως χρήματα.

ΙΔ'. Ἡ τιμὴ τοῦ ἄλατος θέλει εἶθαι ἡ
αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς ἀποθήκας, καὶ προσδιο-
ρίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ὁκτώ λε-
πτά τὴν ὁκάν.

ΙΕ'. Τὸ ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἀλικῶν ἄλας,
τὸ ὁποῖον μετακομίζεται εἰς τὰς ἀποθήκας
καὶ παραπεμπεται ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἐπι-
κρατείαν ἢ οἰα σφραγίς, ἢ οἰα θαλασσης, δὲν
ὑπόκειται εἰς κανὲν τελωνιακὸν δικαίωμα,
ἢ εἰς ἄλλον τινὰ φόρον.

ΙΣΓ'. Ὅλον τὸ ὑπαρχον καθ' ὅλην τὴν
Ἐπικρατείαν ἄλας, τὸ οὗτοιν εἶναι ἐκτε-
θειμενον οἰα νὰ πωληθῇ χονδρικῶς, πρέπει
νὰ καταγραφῇ ἀνευ ἀνασολῆς καὶ με με-
γίστην ἀκριβοῦσαν.

Τὸ ὅσον ἄλας εἶναι ἐναποταμιευμένον
ἀπὸ τοῦς πρῶν ἐνοικιστάς, ἢ ἀπὸ ἐκεί-
νους, οἵτινες τὸ ἡγόρασαν ἐπὶ κερδοσκο-
πία, θέλει ληρθῇ δυνάμει συμβιβασμοῦ,
διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ
ἀντίτιμον θέλει πληρωθῇ εἰς τὰς συμφω-
νηησομένας προθεσμίας. Ἄν ὁ τοιοῦτος
συμβιβασμὸς δὲν ᾔθελε κατορθωθῇ, τὰ
ἐναποταμιευμένα ὡς ἄνωθεν ἄλατα μένουν
ὄχι μόνον ὑποκείμενα εἰς τὸ τελωνιακόν,
ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε, δικαίωμα, ἐὰν τοῦτο
δὲν ᾔθελεν εἶσθαι ἤδη πληρωμένον, ἀλλὰ
καὶ ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς ἄχρι τοῦδε τι-
μῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 προσδιο-
ρισθείσης θέλει πληρῶνεσθαι ἀπὸ τοῦς ἰδι-
οκτῆτας ὡς ἰδιαιτέρος φόρος.

Ὅσον ἄλας προήχθη ἀπὸ ἐθνικὰς ἀλικὰς
αὐθιχέρως καλλιεργηθείσας ἀπὸ ἰδιώτας,
ἢ ἀπὸ κοινότητος, καὶ ἐξετέθη εἰς πώλη-
σιν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνήκον εἰς τὸ
δημόσιον, καὶ ἐπομένως θέλει δημοσυχῇ τὸ
δὲ ἐξῶθεν εἰσπραχθέν ἄλας, τὸ ὁποῖον δὲν
ἐπλήρωσε τὸ κατὰ τὴν διατίμησιν προσδιο-
ρισθέν τελωνιακὸν δικαίωμα 10 Λεπτά τὴν
ὁκάν, θέλει κρατηθῇ ὑπὸ φύλαξιν, ἕως οὗ
πληρωθῇ τὸ τελώνιον, καὶ θέλουν ἐνεργηθῇ
αἱ ποιναὶ, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ὁ νόμος,
ἂν ἐπράχθη τι ἐναντίον τῶν περὶ τελω-
νίων κανονισμῶν.

ΙΖ'. Ἀπὸ αἱ Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἐ-

τους καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαγορεύεται ἐξ ὁλο-
κλήρου ἡ εἰσαγωγή ξενοῦ ἄλατος. Πᾶσα
παράβασις παινέσθεται ὄχι μόνον μετὰ τὴν
ἐκώλειαν τοῦ πραγματοῦ καὶ τοῦ μέσου
τῆς μετακομίσσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ πρόστιμον
ἴσον μετὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἄλατος, κατὰ τὸν
ὑπ' Ἀρ' 1Α προσδιορισμόν.

Δ αὖ δὲ τὸ εἰσπραχθὲν μέχρι αἱ Ἰου-
λίου ξένον ἄλας θέλει πληρῶνεσθαι τελω-
νιακόν δικαίωμα 10 Λεπτά τὴν ὁκάν.

ΙΗ'. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἐξωρίου ἄλατος
διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας συγχωρεῖται ἐπὶ
τυμφωνίας, αἱ ὅποιαι πρέπει νὰ γινώσκων
με τοῦς κερδοσκόπους (entrepreneurs).

ΙΘ'. Ἄν ἄλας προσδιορισμένον εἰς εἰσα-
γωγὴν διὰ ξέναν Ἐπικρατείαν ᾔθελεν εἰσα-
χθῇ εἰς ὅπου νύποτε μέρος τοῦ Βασιλείου
καὶ, θέλει θεωρηθῇ ὡς εἰσπραχθέν ἀπὸ ξέ-
νην Ἐπικρατείαν, καὶ ἐπομένως θέλουν ἐμ-
εῖ εἰς ἐνέργειαν αἱ διοριζόμεναι ὑπ' Ἀρ.
1Ζ'. ποιναί.

Κ'. Ἄν ᾔθελεν εἰσπραχθῇ ἄλας εἰς τὸ
ἐσωτερικόν τοῦ Βασιλείου, χωρὶς νὰ λάβῃ
ὁ ἰδιοκτήτης ἀπόδειξιν τοῦ ἀποθηκαρίου,
ὡς ὑπ' Ἀρ. 1Β' εἰρηται, τὸ ἄλας τοῦτο θέ-
λει θεωρηθῇ ὡς εἰσπραχθέν ξένον ἄλας, καὶ
ὁ ἰδιοκτήτης ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς
κατὰ τὸ ἄρθρον 1Ζ'.

ΚΑ'. Οἱ ἐπιστάται τῶν ἀλικῶν, οἱ ἀπο-
θηκαριοὶ, αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, καὶ οἱ λιμε-
ναρχοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβοῦς
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέας
ἐπιφορτίζεται τὴν διὰ τῆς Ἐρημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλε-
σιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ναύπλιον, 11 Ἀπριλίου, 1833.

34. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀπερτίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ
ἐξῆς.

Ἀρθ. 1. Θέλει διορισθῇ Γενικὸς Ἐπι-
θεωρητὴς ὅλων τῶν στρατευμάτων.

2. Εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν θέλει
δοθῇ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς Ἀξιωματικῶν.

3. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἀναφέρεται

εἰς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὰς διαταγὰς μᾶς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου τῷ κοινοποιεῖνται ὅσα ἀφορῶσι τὸν σχηματισμὸν, ἰκτισμὸν, ὅπλισμὸν, μεταθέσειν κλπ. τῶν στρατευμάτων.

4. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει διευθύνει τὰς περὶ διορισμῶν τῶν Ἀξιωματικῶν διὰ τὸν Βασιλικὸν στρατὸν μα: προτάσεις του εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ὅς τις θέλει τὰς υποβάλλει εἰς ἡμᾶς μὲ ἐπὶ τούτῳ ἀναφορὰν του.

5. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει ἐπιθεωρεῖ ὅλα τὰ Τάγματα, τὰ Ἰλὰς, τοὺς Λόγους καὶ Μοίρας τοῦ στρατοῦ μᾶς, καὶ πληροφορεῖσθαι τοιοῦτοτρόπως περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἱκανότητός των, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὅπλισμοῦ, ἰκτισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς των, περὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πειθαρχίας τῶν στρατευμάτων, ἐν γένει περὶ ὧσων ἀφορῶσι τὴν πελεμικὴν ἱκανότητα θέλει δὲ ἀνυψεῖ περὶ τῶν Ἀξιωματικῶν, ἂν δεικνύσι προθυμίαν εἰς τὰ χρεῖα των, καὶ ἂν ᾖναι εἰς κατάστασιν νὰ χρητῶσιν εἰς πειθαρχία τοὺς στρατιώτας, νὰ τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὸ πεδίου, ἂν ἐνεργοῦν τὰς ὁπλαστικὰς κατὰ τοὺς κανονισμοὺς, ἢ ἂν πρέτῃ ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ στράτευμα διὰ τὴν ἀνικανότητα των, τὴν ἀμέλειαν, καὶ τὴν ἀπρεπὴ διαγωγὴν των.

Τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις θέλει κάμνει ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἄνευ προαδποθέσεως, ἡσάκις τὸ κρίνῃ εὐλόγον, τοῦλάχιστον ὅμως δις κατ' ἔτος.

6. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς θέλει φερεσθαι μὲ τὰς αὐτὰς πρὸς ὅλας τὰς Μοίρας τοῦ στρατοῦ μᾶς ἀρχὰς, ἔχων πρὸ ὀρθακλῶν μόνον τὸ συμπέρον καὶ τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τελειοποιήσειν τοῦ Βασιλικοῦ μᾶς στρατοῦ. Εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις θέλει καταβάλλει ὅλην του τὴν δραστηριότητα καὶ λεπτομερεστάτην ἀκρίβειαν.

7. Ὡς ἰδιαίτερον προνομίον ἀπονέμεται εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν μᾶς τὸ δικαίωμα νὰ διατάτῃ τὴν διὰ τομπαν-

κρουσίας ἢ διὰ σφλπισμοῦ ἀλαλαγὸν τοῦ καθολικοῦ ἐμβατηρίου μέλους (la générale) εἰς ὅσα μέρη δὲν ἔχομεν τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν διαμονήν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ στρατεύματα θέλουν συγκεντρῶνεσθαι εἰς τὰς θέσεις τῆς συναθροίσεως, καὶ θέλουν περιμένει τὰς περὶ τέρῳ διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9 Φεβρ. 1883.

35. ΘΘΩΝ κ. λ. π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε διαμεινάντα ὑπὸ Τουρκικὴν Διοίκησιν μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θέλουν συμπεριληφθῇ ἥδη, ἀφοῦ ἡ κατάσχεσις αὐτῶν ἐνεργήθη, εἰς τὸν γενικὸν τελωνιακὸν σύνδεσμον, ἐπομένως θέλουν μετατεθῇ αἱ τελωνιακαὶ γραμμαὶ εἰς τὰ σύνορα, καὶ θέλουν διορισθῇ ἄνευ ἀναβολῆς οἱ πρὸς φύλαξιν αὐτῶν καὶ πρὸς σύναξιν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι.

2. Τόσον τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἔθρον μερῶν, καθὼς καὶ τὰ εἰς αὐτὰ εὐρισκόμενα κατὰ τὸ παρὸν προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας ξένων ἐπικρατειῶν, θέλουν εἰσθῆαι ἀπὸ 5 (17) Ἀπριλίου Τ. Ε. εἰς τὴν διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Βασιλείου μετακρίσιν των ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἶδη, καὶ δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι, εἰμὴ μόνον εἰς τὰ ὅποια πληρόνουν δικαιώματα, κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦτας νόμους, ὅλα τὰ ἐγχώρια προϊόντα, καὶ ὅλα αἱ τελωνιζόμενα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν των ξένα πραγματεῖαι.

3. Ἐξαιρεῖται τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ 2 ἄρθρον τὸ ἄλλας τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ζητούνιου. Αὐτὰ ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ διὰ τὰ ἑνα ἄλλα τιμωρισμένον δικαίωμα εἰσαγωγῆς, ἀνά

δέκα λεπτά τὴν ὁρὰν, ἕως οὗ τοῦ κοινοποιή-
θωσιν αἱ ὅσον οὕτω ἐκδοθησόμεναι διατά-
ξεις περὶ τῆς καλλιέργειας τῶν ἀλικῶν
τοῦ Βασιλείου καὶ περὶ τῆς πωλήσεως
τοῦ προϊόντος αὐτῶν.

Ἐ Ναυπλίου, τῇ 25 Μαρτίου 1833.

(α)

36. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου
Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Περί ἐκάστου διορισμοῦ εἰς δη-
μόσιον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν, ὀφείλει ἡ Ἀρχὴ
ἐκείνη, δι' ἧς γίνεται ὁ διορισμός, νὰ
ἐκδώσῃ δίπλωμα καὶ νὰ τὸ ἀποστείλῃ
πρὸς τὸν διοριζόμενον διὰ τοῦ ἀμέσου
ἀνωτέρου του.

Ἐὰν ὁ διορισμός γίνεται κατὰ συνέπει-
αν ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, πρέπει νὰ
ἀναφέρηται ῥητῶς εἰς τὸ δίπλωμα ἡ ἀπό-
φασις αὕτη εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτω-
σιν πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ διατάγμα,
διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθη εἰς τὴν διορίζουσαν
Ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν
περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν διὰ πᾶσαν παρά-
θεσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπόκειται
ἡ διορίζουσα Ἀρχὴ εἰς πρόστιμον 100
Δραχμῶν καὶ ἂν οἱ διορισμοὶ ἦναι πα-
ράνομοι, θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ ἄλλαι
κατὰ νόμον ποιναί.

Ἐκαστος ὑπηρετῆς τῆς Ἐπικρατείας καὶ
δημόσιος ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ δι-
δῇ, πρὶν ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του, τὸν
ἀκόλουθον ὅρκον. (β)

« Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν
» Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ
» βασιλείου, νὰ διαχειρίζω εὐσυνειδή-
» τως τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπηρε-
» σίαν, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὸ κοινὸν
» καλὸν, νὰ ἀφίνω κατὰ μέρος πᾶσαν ἐκ
» πλαγίου σκέψιν (arrière pensée), καὶ

(α) Σ. Ε. Τὸ διατάγμα περὶ τῆς ἀρμοδιότητος
τῶν νομαρχῶν καὶ περὶ τῆς κατὰ τὰς νομαρ-
χίας ὑπηρεσίας παραλείπεται ἐνταῦθα, ὡς δη-
μοσιευθὲν μεταγενεστέρως τελειότερον διὰ τῆς
Ἐφ. τῆς Κυβερν. τοῦ ἔτους 1845.

(β) Σ. Ε. Τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐ-
πισυναλειψέως

» νὰ ἐκπληρῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ τῆς ὑπηρε-
» σεως καθήκοντά μου. »

Ἐν ταύτῳ ὀφείλει ὁ ὑπηρετῆς τῆς
Ἐπικρατείας καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος
νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνὸρκως, ὅτι οὔτε εἶναι,
οὔτε θέλει εἶσθαι μέλος μυστικῆς ἀγνώ-
στου εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐταιρίας.

3 Οἱ μὲν Γραμματεῖς καὶ οἱ Σύμβουλοι
τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν εἰς τὸ ἄρ-
θρον 2 ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως· οἱ
δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι καὶ δημόσιοι ὑπηρε-
τάται, ἐνώπιον τοῦ ἀμέσου ἀνωτέρου των,
καὶ οἱ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ἐνώπιον
τοῦ συναθροισμένου δικαστηρίου, κατὰ
τοὺς ἰδιωτέρους μὲ τὸν δικαστικὸν διορι-
σμοῦν συνεκδοθησόμενους ὁρους, καὶ
κατὰ τοῦ θερηκευτικοῦ τύπου ἐκείνου
τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος, τὸ ὅποιον
προσβλεπεί ἕκαστος.

4. Περί τῆς ὁρκουσίας θέλει συντάττε-
σθαι πρωτόκολλον· πᾶσα Γραμματεία
ἡ Ἐπικρατείας θέλει συναρτᾷ καὶ δια-
μολύττει τὰ περὶ ὁρκουσίας πρωτόκο-
λα ὅλων τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑπαλ-
λήλων.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἄρ-
ξίζει ἀπ' ἧς ἡμέρας γίνῃ ἡ ἐγκαθίδρυσις.

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς
πηρεσίας γίνεται μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομέ-
νην πομπήν· πρὸ πάντων δὲ παρουσίας
ὅλων τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν τοῦ νεοδιο-
ρισθέντος ἀρχικοῦ, ὅσοι διαμένουν εἰς
τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἐνὸς παρητημένου ὑπαλλή-
λου ἢ δημοσίου ὑπηρετοῦ παύει ἀπ' ἧς
τῆς παραδοθῇ τὸ περὶ παραιτήσεώς του
ἔγγραφο, ἂν δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολου-
θῇ τὰ καθήκοντα του μέχρι τῆς ἐλεύσεως
τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακολουθεῖ
καὶ ὁ μισθὸς ἕως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν
ἐλλογὸς ἀναλαμβάνει τὰ χρεὶν του.

7. Ὑπηρετᾷ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι,
ἵτινες παραιτοῦσι τὰς θέσεις των ἄνευ
κδείας, χάνουν τὸν μισθὸν των ἀπ' ἧς
ἡμέρας αὐθαίρετως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ
καταδύνονται περιπλέον μὲ τὰς ποινὰς τὰς
ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τοῦς καθιστώτας νό-

μου, διὰ πᾶσαν τῶν δημοσίων καθηκόντων παράβασιν.

Ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρ. ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἀπριλίου 1833

37. ΟΘΩΝ κ. λ. π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν ταῖς Γραμματεῖαις καὶ τῶν κατὰ τὰς ἄλλας ἄχρι τοῦδε διοργανισθείσας Διοικητικῆς Ἀρχᾶς προσδιορίζονται ὡς ἑφεξῆς:

1. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρ. κατ' ἔτος Δραχ. 12000.

2. Ὁ Νομάρχης . . . » 6000.

3. Ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος (Σύμβουλος Γραμματείας) . . . » 4200.

4. Ὁ Διευθυντὴς Νομαρχίας . . . » 3600.

5. Ὁ Ἐπαρχος . . . » 2400.

καὶ Δραχ. ἑξακοσίαι κατ' ἔτος διὰ τὰ ἔξοδα τῆς κατὰ συνέπειν διαταγῶν περιουσίας τοῦ εἰς τὴν ἐποχὴν.

6. Ὁ Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς (Γραμματεὺς Γραμματείας) . . . » 2400.

Ὁ κατὰ συνέπειν τοῦ δευτέρου άρθρου τοῦ ὑπὸ 3 (15) Ἀπριλίου Τ. Ε. περὶ τῆς κατὰ τὰς Γραμματείας ὑπηρεσίας διατάγματός μας ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Πρωτοκόλλου, τῶν Γραφείων τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως Γραμματεῶν, λαμβάνει ἐπιμίσθιον Δραχμῶν τριακοσίων κατ' ἔτος.

7. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Δραχμῶν 1800.

Ἀρθ. 11. Οὐδείς τῶν ὑπ' Ἀρθ. 1 δημοσίων ὑπηρετῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ τιμὴν διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας του.

Εἰς πᾶσαν Ἀρχὴν θέλει δοθῇ δημοσίαι δαπάναις τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κατάλυμα.

Οἱ προσδιορισμένοι μισθοὶ θέλουσι πληροῦσθαι κατὰ μῆνα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν

τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 26 Ἀπριλίου 1833.

38. ΗΜΕΙΣ ΟΘΩΝ κ. λ.

Γνωστοποιούμεν διὰ τοῦ παρόντος μας, Ἀφ' οὗ κατὰ τὴν ἀ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔγειναν με-αὐτῶν ἡμῶν καὶ τοῦ ἡγαπημένου Κυρίου Πατρός μας, τοῦ Μεγαλειότητος Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, ἡ κάτωθεν αὐτολεξεῖ ἐπυσυναπτομένη συνθήκη φιλίας καὶ μαχίας.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, παρακινήθεντες ὑπὸ τοῦς δεσμοῦς τοῦ αἵματος, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ προσωπικά πρὸς ἀλλήλους αἰσθήματα, νὰ διακωνίσωσι τὴν στηγμὴν τῆς ἐθρουσίως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος με τρόπῳν καταλλήλων, καὶ ἐπισφραγίσωσι παρρημὶ τὰ βρεθέντα αἰσθήματά των διὰ συνθήκης, μεταβληθησομένης μετὰ τὴν ἐφ' ἡμεῖς τῆς Α. Μ. εἰς αἰώνιον συνθήκην οἰκογενείας, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ θεμελιώσωσι καὶ νὰ στερεώσωσι τὴν δμόνοιαν με-αὐτῶν τῶν βασιλευμένων εἰς τὴν Βαυαρίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μελῶν αὐτῆς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὠνόμασιν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου τούτου λαοῦ ὡς πληρεξουσίου των.

Ἡ ΜΕΝ Α. Μ. Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ

ΒΑΥΑΡΙΑΣ.

« Α. Τὸν Κύριον Βαρῶνα Λύγουστον Γκιτσε, Σύμβουλον, τῆς Ἐπικρατείας τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν τῆς, Κάτοχον τοῦ μεγάλου σταυροῦ τοῦ Βαυαρικοῦ τάγματος τῶν πολιτικῶν ἐκδουλεύσεων, Διοικητὴν τοῦ Λεοντείου τάγματος τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν.

» Β'. Τὸν Κύριον Φίλιππον Φλάδ μυστικὸν Αὐτῆς Σύμβουλον Πρεσβείας, ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ τάγματος τῶν πολιτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ρωσικοῦ τάγματος τῆς

Λγίας Άννης δευτέρας τάξεως, Λξίωμα-
τικόν του τάγματος τής Βασιλικής Γαλ-
λικής Λεγεώνας τής τιμής, Κομενδούρον
του τάγματος του Β. Βιρτεμβεργικού σέ-
ματος.

Η ΔΕ Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

» Τό συμπληρωματικόν μέλος τής Άν-
τιβασιλείας του Βασιλείου Κύριον Κάρο-
λον Άβελ, μυστικόν Σύμβουλον Πρεσβείας,
Ιππότην του Β. Βαυαρικού τάγματος των
πολιτικών εκδουλεύσεων.

» Οί φηθέντες Πληρεξούσιοι ανταλλά-
ξαντες αμοιβαίως τὰ ἐν τάξει εὑρεθέντα
Πληρεξούσια ἔγγραφα των προσδιώρισαν
καὶ ἀπεφάσισαν τὰ ἐφεξῆς.

1. » Μεταξὺ τής Α. Μ. του Βασιλέως τής
Βαυαρίας, καὶ τής Α. Μ. του Βασιλέως
τής Ελλάδος, μεταξὺ τῶν αμοιβαίων κλη-
ρονόμων καὶ διαδόχων των, καθὼς καὶ
μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων καὶ
τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, θέλει ὑπάρχει ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ διατηρεῖσθαι εἰς αἰώνιον και-
ρὸν στερεὰ καὶ ἀδιάλυτος εἰρήνη, καὶ ἀλη-
θὴς καὶ εὐλικρινὴς φιλία.

2. » Κατὰ συνέπειαν τῶν φιλικῶν τού-
των σχέσεων, καὶ τής εἰς αὐτάς θεμελιω-
μένης Συμμαχίας, ἥτις συγκροτεῖται διὰ
τῆς παρούσης συνθήκης μεταξὺ τῶν δύο
Αὐλῶν, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τής Βαυα-
ρίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τής Ελλάδος
θέλουν θεωρεῖ αμοιβαίως πᾶσαν Δύναμιν,
ἥτις ἠθέλην ἐπιχειρεῖσαι ἐχθρικὴν προσβο-
λὴν καθ' ἑνὸς τῶν δύο Βασιλείων, ὡς ἴδιον
Αὐτῆς ἐχθρὸν, καὶ θέλει φέρεσθαι ὡς πρὸς
τοιοῦτον.

3. » Ἐπειδὴ ἡ Συμμαχία αὕτη δὲν θεμε-
λιούται εἰς ἐπιθυμίαν κατακτήσεως ἢ αὐ-
ξήσεως ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων καὶ
τῆς χώρας αὐτῶν, ἀλλ' ἀπλῶς εἰς τὸν ὁ-
ποῖον τρέφουσι πόθον νὰ διατηρηθῇ καὶ
νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἡσυχος καὶ ἀτάραχος
αὐτῶν κατοχὴ, τὰ συμμαχοῦντα μέρη
ἐξασφαλίζουν καὶ ἀλληλεγγυῶνται τοὺς
ὑποτεταγμένους εἰς τὴν νόμιμον κυριαρ-
χίαν των τόπους καὶ ἐπαρχίας, καθ' ὅν
τρόπον τὰς κατέχει τὴν σήμερον ἡ Α. Μ.
ὁ Βασιλεὺς τής Βαυαρίας, καὶ καθ' ὅν τρό-

πον ἐτέθησαν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τής Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως τής Ελλάδος κατὰ συν-
πειαν τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῆς 7 Μαΐ-
ου 1832, καὶ τῆς κατὰ τὴν 24 Ἰουλίου
1832 μεταξὺ τῶν Αὐλῶν Ἀγγλίας, Γαλ-
λίας καὶ Ρωσσίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Ὀθω-
μανικῆς Πόρτας ἀφ' ἑτέρου μέρους γενο-
μένης συμφωνίας.

4. » Ἄν ἐναντίον πάσης προσδοκίας, καὶ
ἐναντίον τῶν εἰρηνικῶν σκοπῶν ἀμφοτέ-
ρων τῶν Μοναρχῶν, ὁ εἰς ἐξ' αὐτῶν ἤθε-
λε προσβληθῇ ἐφ' ὁποιαδήποτε προφάσει
ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰς τὴν κατοχὴν
τοῦ Βασιλείου του καὶ τῶν ὑπαγομένων
εἰς αὐτὸ μερῶν, ὁ ἕτερος, ἂν προσκληθῇ
ἀπὸ τὸν προσβαλλόμενον, ὀφείλει, κατὰ
συνέπειαν τῆς παρούσης ἀλληλεγγυήσεως
νὰ μεσολαβήσῃ μὲ δραστηριότητα ὅπου
δεῖ διὰ νὰ παύσουν ὅσον τάχος αἱ περαι-
τέρω ἐχθροπραξίαι καὶ διὰ νὰ δοθῇ εἰς
τὸν Σύμμαχόν του, ὅσον ἐνεστιν, ἐντελὴς
ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐκ τῆς προσβολῆς
βλάβην· νὰ μεταχειρισθῇ δὲ καὶ ἄλλα
ἐνεργητικώτερα μέτρα, ἂν ἡ μεσολαβη-
σις αὕτη ἠθέλων ἀποθῇ ματαία.

5. » Τὸ μέτρον καὶ ὁ τρόπος τῆς χρειᾶς
τυχούσης, αμοιβαίως δοθησομένης συμμα-
χικῆς ἐπικουρίας θέλουν προσδιορισθῇ ἀ-
κριβέστερον εἰς τὴν καθολικὴν συνθήκην,
ἥτις θέλει γενῇ πρὸς στερέωσιν ἀδιαλύτου
μεταξὺ τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Ελλάδος
Συμμαχίας τοῦ οἴκου καὶ τῆς οἰκογενείας
καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ προσδιορίζει τὸ ἄρθρ.
9 τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης, τουτέστιν ὅτε
ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τής Ελλάδος θέλει
ἀναδεχθῇ τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ
Βασιλείου του.

6. » Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τής Βαυαρίας,
ἐπιθυμοῦσα ἐν τούτοις νὰ συμπράξῃ μὲ
δραστηριότητα εἰς στερέωσιν τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ θρόνου κατὰ τὰς ὁποίας διὰ τῆς φη-
θείσης συνθήκης ἀνεδέχθη πανδημεῖ ὑπο-
χρεώσεις, καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ
πατρικοῦ Αὐτῆς φίλτρου, θέλει διατάξει
μὴν μοῖραν τοῦ στρατοῦ Τῆς, συγκεκριμέ-
νην κατὰ τὴν συνθήκην ἀπὸ πεζικῶν, ἱπ-
πικῶν καὶ τῶ ἀναγκαῖον πυροβολικῶν, καὶ

ἀναγκάινουσιν εἰς περίπου 3,500 ἄνδρας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐνὸς τῶν στρατηγῶν Του, νὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Μ. τὸν ἄρχηγον μένον Αὐτῆς υἱὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ διαμενῇ ἐκεῖ, διαδεχομένη τὰ ἔργα τοῦδε διατελέσαντα εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον στρατεύματα τῆς Συμμαχίας, τὰ ὁποῖα θέλουν κενώσῃ εὐθὺς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ συνέπειαν τοῦ 14 ἄρθρου τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης.

7.» Ὁ καιρὸς τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς τοῦ Β. Βαυαρικοῦ τούτου σώματος προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τρία ἔτη· θέλει μὲν διατελεῖ, ὡς ἔργον τοῦδε τα συμμαχικὰ στρατεύματα, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διατελῇ διὰ σκοποῦς ἀντιδικήνοντας εἰς τοὺς ῥητοὺς θεσμοὺς τῆς ἐν Λονδίῳ καὶ τῆς παρούσης συνθήκης. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ θέλει φυλάττει ἀκριβῶς τὰς ὁσας περὶ τούτου ἔλαβε διαταγὰς ἀπὸ τὸν Βασιλέα Αὐτοῦ καὶ Κόριν, μένων μόνος ὑπεύθυνος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Βαυαρίας διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν.

8.» Τὸ ῥηθὲν σῶμα θέλει λαμβάνει τοὺς μισθοὺς του, κατὰ τοὺς περὶ τούτων ὑπάρχοντας εἰς τὸν Βαυαρικὸν στρατὸν κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, ἀπὸ τοῦ Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποζημιωθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τὴν Βασ. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἰδιαιτέρως ὁρισθέντα, ἀφοῦ γενῇ πρότερον ἡ ἀναγκαιὴ ἐκκλήθῃς τοῦ λογαριασμοῦ. Καθ' ὅλην των τὴν διαμονὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Βασιλικὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα θέλουν ἐπισταθμεύεσθαι καὶ διαφροντίζεσθαι ἀμισθὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν ὡς ἄνωθεν συμφωνίαν.

9.» Ἐπίσης θέλει ἀποζημιωθῇ ἐντελῶς τὸ Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον ἀπὸ τὴν Β. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δι' ὅσα ἔξοδα ἤθελαν προκύβει ἐκ τῆς μεταπολίσεως, πορείας καὶ διαφροντίσεως τῶν στρατευμάτων, καθ' ὅσον διαμένουν εἰς τὰ Βαυαρικὰ ἢ εἰς τὰ ξένης ἐπικρατείας χώ-

ματα, ἐκ τοῦ ἐπιβιβασμοῦ καὶ τῆς μετακινήσεως αὐτῶν τε καὶ τῶν ἀναγκαίων δι' αὐτὰ πολεμικοῦ καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς· ἐπίσης θέλει ἀποζημιωθῇ καὶ διὰ τὰ ἔξοδα ὅσα ἤθελε προξενῆσαι ἡ ἐντὸς τῶν δύο ἐτῶν ἐκ τῆς Βαυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολὴ τῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἀναγκαίων ἀποσπασμάτων καὶ ἡ ἐν καιρῷ ἐπιστροφῇ τῶν Βασ. Βαυαρικῶν ἐπιχωρικῶν στρατευμάτων. Περὶ τούτων πάντων θέλουν φυλάττει οἱ ὁρισμοὶ τῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν γενομένης ἰδιαιτέρας ἐπισυνθήκης.

» Μολονότι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ ἴδιον αὐτῆς στρατιωτικὸν σῶμα εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοιοῦτοτρόπως κατὰ συνείδησιν τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 14 τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης ἀνεδέχθη ὑποχρεώσεις, ἐπιθυμεῖ μολοντοῦτα νὰ ἴδῃ προσδεύουσιν τὴν ἐντὸς τῆς Βαυαρίας συναινέσει. Αὐτοῦ ἐνεργουμένην ἤδη πρὸ τίνος καιροῦ στρατολογίαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασ. τῆς Ἑλλάδος· τὰ ἴδια συμμαχοῦντα μέρη ἐπιφυλάττοντα ἀκριβεστέραν περὶ τούτου συνεννόησιν, ἂν κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς στρατολογίας ταύτης ἤθελε γενῇ δυνατόν νὰ μετακληθῶν αἱ μοῖραι τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμενοντων Βαυαρικῶν στρατευμάτων καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 7 προσωρινῶς διωρισμένης ἐποχῆς, καὶ νὰ διαδεχθῶν αὐτάς ἴσα Ἑλληνικαὶ μοῖραι στρατολογηθέντων εἰς τὴ Βαυαρίαν ἐθελοντῶν.

» Ἐπειδὴ ἡ τέλος πάντων γενομένη ἀποκατάστασις τῆς ἡσυχίας καὶ κοίτης εὐταξίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀναγόμεναις ἐνὸς Πρίγκιπος τοῦ Β. Βαυαρικοῦ ἴκνου εἰς τὸν θρόνον ἐκεῖνου τοῦ βασιλέως, προϋποσχομένη εὐτυχὲς μέλλον, καὶ διὰ τὸ μεταξὺ τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον καὶ ληψοδοσίαν, θέλει παρακινήσει τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμοῦντες νὰ τοὺς εὐκολύνουν καὶ νὰ τοὺς ὑποστη-

ρίζουν κατὰ τοῦτο ὅσον εἶναι δυνατόν, θέ-
λουν συμφωνήσῃ ὅσον οὕτω περὶ ἐμπο-
ρικῆς συνθήκης θεμελιωμένης ἐπὶ δικαίας
ἀμοιβαιότητος. » Ἐν τούτοις θέλουν δο-
θῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς
τὸ Βαυαρικὸν κατὰ τὰς νήσους καὶ τοὺς
λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον ὅλαι αἱ
ὠφέλειαι καὶ εὐκολίαι, τὰς ὁποίας ἀπο-
λαμβάνουσιν ἐκεῖ οἱ ὑπήκοοι καὶ τὰ προί-
όντα τῶν πλέον εὐνοουμένων ἐθνῶν ἢ
Βαυαρικῇ Κυβερνήσει ὑποχρεοῦνται ἀφ'
ἐτέρου μέρους νὰ φέρῃται πρὸς τοὺς ὑπη-
κούς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλ-
λάδος μὲ ὅλην ὅσῃν δύναται ἀμοιβαιότη-
τα, οἱ δὲ κατὰ τὰ ξένα παραθαλάσσια ἢ
ἄλλα ἐμπορικὰ μέρη διαμένοντες Πρόξε-
νοι τῆς μιᾶς Δυνάμεως θέλουν διαταχθῇ
νὰ χορηγῶσιν, ὅσον ἀπ' αὐτοῦς ἐξαρτᾶται,
ὑπεράσπισιν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ὑπη-
κούς τῆς ἄλλης.

» Ἡ παρούσα ἀγάπης καὶ συμμαχίας
συνθήκη θέλει ὑ. ἀρχεῖ ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.
ἕως οὗ συγκροτηθῇ ἡ ἐπιφυλαττομένη θε-
τικὴ μεταξὺ τῶν Α. Α. Μ. τῶν Βασιλέων
τῆς Βουαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος συνθήκη
τοῦ οἴκου καὶ τῆς οἰκογενείας, ἐπ' αὐτῷ
τούτῳ θέλει ἐπικυρωθῇ ἐντός 8 ἡμέρας
δυν ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰ συμμαχοῦντα μέ-
ρη, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ
μετέπειτα ἀνευ ἀναβολῆς.

2. » Εἰς ἐνδειξιν τούτων πάντων οἱ ἀμ-
φοτέρωθεν Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν
παρούσαν συνθήκην καὶ ἐπεκύρωσαν αὐτὴν
μὲ τὰς σφραγίδας των.

» Οὕτως ἐγένετο ἐν Μονάχῳ τὴν 4
Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοστοῦ
τριακστοῦ δευτέρου ἔτους Μ. Χ.

(Τ.Σ.) ΒΑΡΩΝ ΓΚΙΖΕ, (Τ.Σ.) ΦΛΑΔΕ,
(Τ.Σ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΒΕΛ.

Ἐπικυρόνομεν, ἐγκρίνομεν καὶ καθιερό-
νομεν τὴν παρούσαν μὲ τὴν γνώμην μας
πάντῃ σύμφωνον συνθήκην καθ' ὅλα τῆς
τὰ ἄρθρα καὶ ὁρίσμοις, ὑποσχόμεθα ἐν
ὀνόματι ἡμῶν τε καὶ τῶν κληρονόμων
καὶ διαδόχων μας νὰ τὴν φυλάζωμεν ἀ-
κριβῶς, καὶ νὰ μὴν ἐπιχειρίσωμεν τι εἰς
παράβασιν αὐτῆς, οὔτε νὰ ὑποφέρωμεν

νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιοῦτόν τι δι' ἄλλων.

Πρὸς ἀλήθειαν τούτων ἐνδειξιν ὑπεγρά-
ψαμεν ἰδιοχείρως τὴν παρούσαν περὶ ἐπι-
κυρώσεως πρᾶξιν καὶ διατάξαμεν νὰ ἐφο-
διασθῇ μὲ τὴν βασιλικὴν ἡμῶν σφραγίδα.

Οὕτως ἐγένετο ἐν Μονάχῳ τὴν ἐννάτην
Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοστοῦ
τριακστοῦ δευτέρου ἔτους Μ. Χ. καὶ
πρώτου τῆς βασιλείας μας.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

39. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἱπουρ-
γικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Συσταίνεται διὰ τὸ Βασίλειον τῆς
Ἑλλάδος Τάγμα Ἀριστείας, τὸ ὁποῖον φέ-
ρον τὸ ὄνομα Τάγμα τοῦ Σωτῆρος, θέ-
λει ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην τῆς, θείας συνάρ-
σει, θαυμαστῶς καὶ αἰσίως ἐκπεραιωθει-
σης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος διαιρεῖται εἰς
πέντε κλάσεις, τοῦτέστι, α) Τῶν Ἱππο-
τῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ, β) τῶν τοῦ
Χρυσοῦ Σταυροῦ, γ) Τῶν Ταξιαρχῶν,
(Commandeurs), δ) Τῶν Ἀνωτέρων
Ταξιαρχῶν, (Grand Commandeurs),
ε) Τῶν Μεγαλοσταυρῶν (Grand Croix).

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν κλάσιν τῶν
Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ κατατα-
χθησομένων μελῶν εἶναι ἀπεριόριστος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ
Σταυροῦ περιορίζεται εἰς 120, ὁ τῶν Τα-
ξιαρχῶν εἰς 30, ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξι-
αρχῶν εἰς 20, ὁ ἀριθμὸς τέλος τῶν τοῦ
Μεγάλου Σταυροῦ εἰς 12. Δὲν ἐπιτρέπε-
ται δὲ νὰ γενῇ αὐξήσεις τῶν ἀνω ἀριθμῶν.

Οἱ Πρίγκιπες τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος Οἴκου, καθὼς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ξέ-
νων τιμηθῶσι μὲ μίαν τῶν ἀνωτέρων
κλάσεων τοῦ Ταγματος τούτου, δὲν συμ-
περιλαμβάνονται εἰς τὴν προσδιορισθέν-
τα ἀριθμὸν.

4. Τὸ διάσημ. ν(ies insignes) τοῦ Ταγ-
ματος συνίσταται εἰς ἑκατομνηστικῶς ἐξυπό-
μενον Σταυρὸν ἀπὸ λευκὸν σμάλτον καὶ
ἑστειμένον μὲ τὸ Βασιλικὸν διάδημα

κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

Τὸ μέσον τοῦ Σταυροῦ περιζωσμένον ἀπὸ στέφανον κλάδων ὀρυζῶς καὶ δάφνης παριστᾷ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους (καθὼς καὶ τὸ παράσημον τοῦ Κράτους) τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν μὲ τὸν ἐνδότερον θυρεὸν καὶ τὴν περιγραφὴν, Ἡ ΔΕΞΙΑ ΣΥΤΧΕΙΡ, ΚΥΡΙΕ, ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥΙ.

Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου δὲ τὴν προτομὴν τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Τάγματος μὲ τὴν περιγραφὴν, ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

5. Οἱ ἱππῶται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ παράσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπ' ἀργύρου καὶ προσηρτημένον εἰς κυανὴν κυματοειδῆ μεταξωτὴν ταινίαν, ἣτις ἔχει στενὸν λευκὸν περιθώριον καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου εἰς τὸ στῆθος.

Οἱ ἱππῶται τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ διάσημον σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ καθ' ὃν τρόπον ἐκανονίσθη διὰ τοὺς ἱππῶτας τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ.

Οἱ Ταξιάρχαι φέρουν εἰς τὸ στῆθος τὸ ἐπὶ χρυσοῦ σμαλτωμένον διάσημον τοῦ Τάγματος, ἐξαρτώμενον ἀπὸ ὁμοίαν, ἀλλ' ὀλίγον πλατυτέραν ταινίαν περιβαλλομένην περὶ τὸν λαιμὸν.

Οἱ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ταξιάρχας κανονισμένον τρόπον, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἱματίου εἰς τὸ στῆθος ἀστέρα ἀργυροκέντητον ὀκτάκις ῥαζυόμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται σταυρὸς κατὰ τὸν ὑπ' Ἀρ 4 κανονισμόν, καὶ τὴν ἐκεῖ σημειουμένην περιγραφὴν μὲ χρυσᾷ ψηφίᾳ ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου.

Ἡ διάμετρος τοῦ σμάλτου εἶναι 7 ἐκατοστομῶν.

Οἱ Μεγαλόσταυροι τοῦ μεγάλου σταυροῦ φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ ἐξαρτώμενον ἀπὸ μεταξωτὴν ταινίαν τοῦ ἑνωρηθέντος χρώματος διευθυνομένην ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὤμον εἰς τὴν δεξιὴν πλευράν. Ἐν ταύτῳ δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ

ἱματίου εἰς τὸ στῆθος ἀστέρα ἀργυροκέντητον κατὰ τὸν διὰ τοὺς Ἀνώτερους Ταξιάρχας διωρισμένον κανονισμόν ἢ διάμετρόν του ὅμως εἶναι 10 ἐκατοστομῶν.

6. Ὅσοι τῶν ὑπηρετῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι μέλη τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, πρέπει νὰ φέρουν τὰ διὰ τὴν κλάσιν των προσδιορισμένα διάσημα, ὁσάκις ἐμφανίζονται εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ εἰς Πρίγκιπας τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ἢ ὁσάκις, κατὰ πρόσκλησιν Βασιλικῆς τιμῆς Ἀρχῆς, παρευρίσκονται εἰς ὁποιοδήποτε δημοσίαν τελετὴν ἢ συνέλευσιν.

Εἰς κάθε ἄλλην περίστασιν συγχωρεῖται εἰς τοὺς Ταξιάρχας, καὶ ἀνωτέρους Ταξιάρχας καὶ Μεγαλοσταυροὺς νὰ φέρωσι τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος κατὰ τὸν διὰ τοὺς ἱππῶτας τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ κανονισθέντα τρόπον, ἐὰν δὲν φέρουν ἤδη τὰ εἰς τὴν κλάσιν των κατάλληλα κοσμήματα (décorations).

7. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι Ἀρχηγέτης τοῦ Τάγματος (Grand maître), καὶ φέρει κατ' ἀρέσκειαν τὸ διάσημον μίαν ἢ ἄλλαν κλάσεως. Εἰς αὐτὸν μόνον ἀπόκειται νὰ δίδῃ τὸ Τάγμα τοῦτο.

8. Ὁ μὲ τὸ Τάγμα τοῦτο τιμηθεὶς, τὸ φέρει ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἀποθανόντος δὲ τινος τῶν λαβόντων αὐτὸ, ἐπιστρέφονται τὰ δοθέντα διάσημα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν.

9. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει διδασθαι μόνον,

α) Εἰς ὑπηρετοὺς τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἢ διεπρεψαν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ἢ ἠθελον ἀριστεύσει ἐρεξῆς εἰς ὁποιοδήποτε κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον, εἰς τὸ διπλωματικόν, εἰς τὸ δικαστικόν, εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν, εἰς τοὺς κανονισμένους βαθμοὺς τῆς ἑθνικῆς παραστάσεως, εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας, εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον,

ἢ ἤθελαν διαπρέψει καθ' ὅποιανδὴ ποτὲ ἑλληνικὴν κοινωνικὴν σχέσιν δι' ἐξόχου πολιτικῆς ἀρετῆς καὶ διὰ λαμπρῶν ἐκδο-λεώσεων πρὸς τὸν Θρόνον, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Πατρίδος·

β') Εἰς ξένους, οἵτινες ἢ ἔχουν ἐν τῶν προεκτεθειμένων πλεονεκτημάτων, ἢ εἶναι ἱκανοὶ νὰ προσποιήσων τιμὴν εἰς τὸ Τάγμα διὰ τῆς ἐξόχου προσωπικῆς ἀξίας καὶ λαμπρότητός των.

10. Οὐδεὶς ὑπὴρκος τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ λῶν μίαν τῶν ἀνωτέρων κλάσεων χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν κατωτέρων. Κατὰ τὴν πρώτην μόνον σύστασιν τῶν ἀνωτέρων τοῦ Ταγματος κλάσεων γίνεται ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου.

Ὅτε πρόκειται λόγος περὶ προδικασμοῦ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι παντελῶς τὸ ἐπάγγελμα ἢ ὁ βαθμὸς τοῦ ὑποψηφίου, ἀλλὰ μόνον τὸ πόσον διέπρεψεν, ὅποια ἢ ἀξία καὶ ὅποια ἢ ἀριστεία του.

11. οἱ ὑπὴρκοι τῆς Ἑλλάδος δὲν λαμβάνουν τὸ Τάγμα, οὔτε προδικάζονται εἰς ἀνωτέρας αὐτοῦ κλάσεις, εἰ μὴ διαμέσῃ Διατάγματι, ὑπογεγραμμένου ἰδιοχειρῶς παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ πιστοποιηγμένου παρὰ τοῦ ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ Διάταγμα τοῦτο περιέχει ἐν συνόψει τὰ δικαιώματα τοῦ διοριζομένου ἢ προδικαζομένου.

Εἰς τοὺς ξένους δίδεται τὸ Τάγμα καὶ διὰ Βασιλικῆς Αὐτογράφου.

12. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτήρος, θέλει προκηδοθῇ ἐν καιρῷ ἐναλλάξ, ὥστε ἐκ τῆς προκηδοσίας ταύτης νὰ ἀπονεύωνται ἐτήσια σινεῖσαι εἰς πισθιωρικὸν τιμὰ ἰριθμὸν μελῶν ἐκαστῆς κλάσεως.

Περὶ τῶν δοθησομένων εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταγματος ἰδιαιτέρων τιμῶν θέλει ἐκδοθῇ ἐπίτεδες κανονισμός.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέων νὰ δημοσιεύσιν καὶ ἐν γρήτῃ τὸ πρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, τῇ 20 Μαΐου 1838.

40. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείων, δι' ἧς εἰδοποιούμεθα, ὅτι οἱ στρατιῶται τῶν διχλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες παρὰδόντες ἀξιοποίνως τὰ χρέη τῆς ὑπακοῆς εἶχαν ἀποσυρθῇ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου μας, ἐπέστρεψαν ἤδη σωρηδόν, καὶ ὁ στασσόμενοι ἐν μετανοίᾳ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προεκδοθέντων διατάγμάτων ἐπικαλοῦνται τὴν ἡμετέραν ἐπιείκειαν καὶ ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματός των.

Πόθῳ κινούμενοι νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πατρίδα τὰ ἀποπληνυμένα τέκνα τῆς, εἰς τὰς ἐγκαταλειφθείσας οἰκογενίας τοὺς οἰκείους των, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἤδη, ὅτε κατὰ πρώτην φοράν ἐορτάζομεν τὰ γενέθλιά μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐκδώσωμεν πρᾶξιν ἡγεμονικῆς ἐπιεικειᾶς, ἡμετέρας καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς τοὺς τοὺς στρατιώτας τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων, ὅσοι, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους περὶ διαλύσεως αὐτῶν τῶν σωμάτων ἐκδοθέντος διατάγματος μας, δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπεσώθησαν ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Βασιλείου μας εἰς τὰ χόματα τῆς γειτονικῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, χαρίζεται ἀνεξαιρέτως ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν των ἢ ποιή, ἥτις ἐπρεπε νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος, καὶ ἐπομένως θέλουν τοῖς δοθῇ ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους τῶν ἐφορίων μερῶν, ἀπὸ παρουσιασθῶν εἰς αὐτοὺς, τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γενέσεώς των, ἂν ἔ. Ἦναι κατὰ τὴν πατρίδα ὑπὴρκοι τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος·

6'. Ἄν τὸ πολὺ μέχρι τῆς 3 (15) Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους παρουσιασθῶν προσωπικῶς εἰς τὸν Ἐπαρχον τῆς Φθιώτιδος ἢ τῆς Καλλιδρόμης, καὶ γ' παραδώσωσιν ἐκεῖ τὰ ὄπλα των, καὶ ἐνταῦτ' ἂν φανερώσωσιν, ἂν θέλουν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γενέσεώς των, ἢ

ἀν προτιμοῦν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς.

Ὁ ἐπαρχος, εἰς τὸν ὅποιον θέλουν παρουνιζέσθαι, ὀρεῖται νὰ καταστρώσῃ ἀκριβῆ καταλογὸν τῶν παρουσιασθησομένων, καθ' ὃν τρόπον τὸ κανονίζει τὸ 6 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου περὶ διαλύσεως τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων διατάγματός μας, νὰ παραληφθῇ τὰ ὅπλα σημειῶν αὐτὰ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ᾔναι δυνατὴ ὑποκατάστασις ἀνταλλαγῇ αὐτῶν, καὶ νὰ τὰ παραπέμπῃ εἰς τὸν ἐν Ναυπλίᾳ ὀπλοστάσιον, ὅπου θέλουν φυλάττεσθαι προσωρινῶς, χωρὶς νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου ἡ παρεμικρὰ μείωσις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀκρι τοῦδε ιδιοκτήτου αὐτῶν.

Τὰ διαβατήρια θέλουν γράφεσθαι κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ παρουσιαζόμενος ἤθελεν ἐκφράσει ἐπιθυμίαν, ἢ διὰ τὴν πατρίδα ἐκάστου, ἢ διὰ τὸ πλησιέστερον μέρος στρατιωτικῆς φρουρᾶς, περιεχοντα ἐν ταύτῳ καὶ τὴν σημείωσιν τῆς ὁδοῦ, τὴν ὅποια ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ.

Οἱ κατάλογοι θέλουν διευθύνεσθαι διὰ τῶν Νομαρχῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν περὶ ἀμνηστίας διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ 20 Μαΐου 1833.

41. ΗΜΕΙΣ ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀφ' οὗ ὁ ἡγαπημένος ἡμῶν Κύριος Πατὴρ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπέτρεψεν εἰς ἡμᾶς, δυνάμει τοῦ 14 ἁρθροῦ τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης, νὰ στρατολογήσωμεν εἰς τὴν Βαυαρίαν στρατιωτικὸν σῶμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν μας, καὶ ἀφ' οὗ οἱ ἀμφοτέρωθεν πληρεξούσιοι συνεννοηθέντες ἀκριβέστερον περὶ τῶν συμφωνιῶν, ὑπὸ τὰς ὁσίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Βαυαρίας νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, καθὼς καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας θέλομεν ἀναδεχθῆ ὡς πρὸς αὐτοὺς, συντάξαν τὴν ἐφεξῆς αὐτολεξεί-

συναπτομένην συμφωνίαν.

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμοῦντες ἐνθέρμως νὰ διαγράψωσι τὰς συμφωνίας τῆς κατὰ τὸ 14 ἄρθρον τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου 1832 ἐπιτραπέους στρατολογίας σώματος στρατιῶν οὗ εἰς τὴν Βαυαρίαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐκολυνθῇ μὲν καὶ νὰ προαχθῇ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, ἀλλὰ νὰ προσδιορισθοῦν ἐν ταύτῳ καθ' ὅλους τοὺς λόγους καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αἱ σχέσεις τῶν καταταχθησομένων εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπηκόων τῆς Βαυαρίας, ἐδιώρισαν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὡς πληρεξούσιους τῶν,

« Ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας τὸν Κύριον Φίλιππον Φλάδα, ἱππότην τοῦ Βαυαρικοῦ Τάγματος τῆς Ἀστυκῆς Ἀριστείας, καὶ τοῦ Αὐτοκρ. Ρωσικοῦ Τάγματος τῆς Ἀγίας Ἀννης Δεστ. Κλάσ. Ἀξιοματικὸν τοῦ Τάγματος τῆς Β. Γαλ. Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Β. στέμματος τῆς Βυρτεμβέργης,

« Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἄδελ, συμπληρωματικὸν Μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἱππότην τοῦ Β. Βαυαρικοῦ Τάγματος τῆς Ἀστυκῆς Ἀριστείας.

» Οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ κατὰ τοὺς τύπους εὐρεθέντα πληρεξούσια ἐγγράφα τῶν, ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς.

1 « Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπιτρέπει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ στρατολογήσῃ ἐντὸς τῶν ἐπερχομένων τριῶν ἐτῶν, ἂν τὶ νομίσῃ κατάλληλον, εἰς ὅλα τὰ τμήματα τοῦ Βασιλείου τῆς Βαυαρίας, στρατιωτικὸν σῶμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενον ἀπὸ 3, 500 στρατιῶτας καὶ ἐκλεκτοὺς, καὶ ὑπηρετούμενον ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιτελεῖς, ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς καὶ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν

της στραταρχίας, σχηματισθόμενον δὲ ἀπὸ 4 τάγματα πεζικοῦ ἀνὰ 6 λόχους, ἀπὸ 6 ὕλας ἱππικοῦ, ἀπὸ 4 λόχους πυροβολικοῦ, ἀπὸ ἓνα λόχον τεχνιτῶν, καὶ νὰ συμπληρῇ αὐτὸ τὸ σῶμα καθ' ὅλον τὸ διοριζόμενον διὰ τοῦ 6 ἄρθρου διάστη-μα τῆς στρατιωτικῆς θητείας (engagement).

» Εὐθὺς ἀφ' οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κρίνει εὐλόγον νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῆς στρατολογίας, θέλει διορίσῃ εἰς ἕκαστον τμη-μα τοῦ βασιλείου τῆς Βαυαρίας τὸν ἀναγκάσιον ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἄξιωματικῶν, καὶ θέλει ἀναθέσῃ τὴν ὑπεράτακτον διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς μίαν διορισθησομένην εἰς Μόναχον ἐπὶ τῆς στρατολογίας. Ἐπιτροπὴν, εἰδοποιούσα ἐν ταύτῃ περὶ τῶν ληφθησομένων μέ-τρων τὴν Β. Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἄξιωματικούς πᾶσαν ὅσπῃ δύναται συνδρομὴν διὰ τῶν Βαυα-ρικῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν. Εἰς τὴν Βασ. Ἑλληνικὴν Κυβέρνη-σιν ἐναπόκειται νὰ διορίσῃ νὰ γενῇ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς αὐτὴν στρατολογία καὶ κατὰ μέρος πρὸς σχηματισμὸν μοναδικῶν μοιρῶν.

2. » Συνανθροπίσεως μέρη διὰ τοὺς στρατολογηθισμένους προσδιορίζονται α) εἰς τὸν νομὸν τοῦ Ἰσάρου αἱ πόλεις Μόναχον, Λαχδσούτ· β) εἰς τὸν νομὸν τοῦ Δουνά-βεως Πασσαυτά, Σκουβίγγ· γ) εἰς τὸν νομὸν τοῦ Ρηγένου Ρεγενσβούργ, Ἀμβέργ· δ) εἰς τὸν ἄνω νομὸν τοῦ Δουνάβεως Αὐ-γούστη, Νεϋβούργιον· ε) εἰς τὸν νομὸν τοῦ Ρετσάτ Ἄν χαῖβ, Νορμπεργ· ς) εἰς τὸν ἄνω νομὸν τοῦ Μήνου Βαυερέϋθ, Βαμ-βέργ. ζ) Εἰς τὸν κάτω νομὸν τοῦ Μήνου Βυρτσβούργ, Ἀσσαρφενδούργ· η) εἰς τὸν νομὸν τοῦ Ρήνου Σπείρα, Διέφμυρον.

» Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν ἄνωθεν μετῶν τῆς συνανθροπίσεως ὅσα νομίζει καταλληλό-τερα διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ συγκροτηθησομένου σώματος· ἐκεῖ θέλουν συγκεντρώσθαι τότε τὰ δι-

εθυνομένα στρατεύματα, ἀπὸ ἱματι-σθῶν.

3. » Ἡ Β. Βαυερικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγήσῃ κατὰ τὰ ὡς ἄνωθεν μέρη τῆς συνανθροπίσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς στρατολογηθέντας κα-τάλυματα ἐντὸς τῶν ἐκεῖ στρατῶνων, καθόσον οὗτοι δὲν εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ κατέχονται ἀπὸ Βαυα-ρικὰ στρατεύματα, καὶ θέλει δώσῃ πρὸς προσωρινὴν αὐτῶν χρῆσιν τὰ ἀναγκαῖα ἐφοδίασματα (fournilures) ὕλας καὶ λοι-πα σκεύη.

» Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦ-ται ἀπο μέρους τῆς νὰ δώσῃ πλήρη ἀπο-ζημιώσεις διὰ πᾶσαν προαύψουσαν τῶν ἄνωθεν βλάβην καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὀ-τιῶν ἐξ αὐτῶν ἤθελιν ἀπολεσθῇ.

4. Ἄν ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος ἤθελαν ἀσθενή-σαι ἐν τῇ εἰς Βαυαρίαν διαμονῇ των, ἡ Βασιλικὴ Βαυερικὴ Κυβέρνησις θέλει τοὺς τοποθετῇ κατὰ τὸν καταλληλότερον τρό-πον εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεία τῆς, καὶ θέλει φροντίζει τὸ περὶ νοσηλείας καὶ θεραπείας των, ἐπὶ ἀποζημιώσει 40 καραντανίων διὰ πᾶσιν ἡμέραν τῆς ἀσθε-νείας των.

5. Τὰ Βασιλικά Ἑλληνικά στρατεύ-ματα διαβαίνοντα διὰ τῆς Βαυαρίας θέ-λουσιν διασπιδίζεσθαι καὶ ἀρρηλατίζεσθαι κα-τὰ τοὺς ὁρισμούς, οἵτινες ἐσμφωνήθησαν διὰ τὰ Κ. Β. Αὐστριακὰ στρατεύματα δύναμει τῶν συνθηκῶν τῆς 24 Ἰουλίου 1818 καὶ τῆς 7 Μ. Ἰουλίου 1822· ἡ δὲ Ἑλ-ληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ τὰς διὰ τῶν ῥηθισῶν συνθηκῶν ὁρισμένας ἱερηματικάς ἀποδόσεις. Ἡ ὑδοιοποίησις τῶν εἰς κίνησιν ἐκτεθησομένων Βασιλικῶν Ἑλ-ληνικῶν στρατευμάτων θέλει διαγραφεί-σθαι πρὸς τῶν ἀρμοδίων Βασιλικῶν Βαυα-ρικῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ τῇ βράσει τῶν συντο-μοτέρων μεγάλων δρόμων.

6. » Ἡ διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς θη-τείας τῶν συλλεχθησομένων στρατευμά-των προσδιορίζεται ἔτη τέσσαρα.

Τὰ στρατεύματα ταῦτα θέλουν σχημα-

τι(ζει καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν χειρὸν σώμα αὐτοσύντακτον (μεμονωμένον) θέλουν δμως ὀκισθῇ ὡς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἐθνικὸς στρατὸς εἰς τὰς σημαίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

7. «Ὅλοι οἱ διορισμοὶ καὶ προβιζισμοὶ εἰς θέσεις ἀξιωματικῶν καὶ κατὰ τὸ συνηματισθόμενον στρατιωτικὸν σώμα ἐναπόκειται μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος.

8. «Διὰ νὰ εἶναι λυγρὴ δὲ ὁ διορισμὸς τῶν ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν, Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βασιλείας ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὰς ὁποίας διὰ τοῦ 15 ἄρθρου τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832 ἀνεδέχθη ὑποχρεώσεως, θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸν πρὸς συνηματισμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἀναγκαιὸν ἀρμόν ἐπιτελῶν, καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιστών καὶ ἀκολούθων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, ὅσοι ζητήσουν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας τὴν περὶ τούτου ἀδειαν ἢ καταταχθῶν προσωρινῶς ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ἡγαπημένου Αὐτοῦ Υἱοῦ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἂν δὲν ὑπάρχουν ἰδιαιτέρως κατὰ τοῦτο ἐμπόδια, καὶ νὰ ἐπιστρέψουν μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἀδείας τῶν εἰς τὸν Βασιλικὸν στρατὸν διαφυλάττοντες τὴν ὑπηρεσίαν, τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀρχαιότητά των.

«Ἐπιστρέφοντες λοιπὸν θέλουν θεωρηθῇ ὡς νὰ εἴλε πον καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἀπὸ τὰ συντάγματα ἢ σώματά των ἐπ' ἀδείας ἄνευ μισθοῦ.

«Περὶ τῶν ζητούντων τὴν ἀδειαν τῆς μεταθέσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν θέλει εἰδοποιεῖσθαι εὐθύ, ἢ ἀντιδικεῖν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ καθοδηγηται εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιφυλάττεται εἰς αὐτὴν διορισμούς.

9. «Ἡ διάρκεια τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 δοθησομένης ἀδείας προσδιορίζεται μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ δύο ἐτηδ' ἂν προληφθῇ ὁμως ἡ βλάβη, ἥτις ἀφ' ἑαυτῆς ἔχει προκύψει, ἂν σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ᾗθη-

λον ἀναγκασθῇ συγχρόνως ἀπὸ τὸ στρατολογηθήσμενον σώμα, ἢ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βασιλείας, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὡς ἀνωθεν δύο ἐτῶν θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸν ἥμισυν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μετατεθέντων ἐπιτελῶν, καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιστών, καὶ ἀκολούθων, ἀφ' οὗ ζητήσουν τὴν περὶ τούτου ἀδειαν, νὰ διαμείνουν εἰς τὸ ῥηθὲν σώμα ἐπὶ ταῖς εἰς τὸ ἄρθρον 8 διαγραφείσαις συμφωνίαις μέχρι συμπληρώσεως τῆς τετραετοῦς θητείας, καὶ ἐπομένως θέλει παρατείνει τὴν δοθείσαν εἰς αὐτοὺς ἀδειαν.

«Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πρέπει νὰ σταλῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν Βασιρεὶν Κυβέρνησιν τοῦ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο ἐτῶν καταλόγος τῶν ἀξιωματικῶν, ὅσοι ἐπαρουντὶ ἀσπασαν ζητοῦντες ἀνακένωσιν τῆς ἀδείας των, ἢ μεταθέσιν εἰς τὸν Βασιλικὸν στρατὸν.

10. «Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θέλει δώσει εἰς ὅλους τοὺς καταταχθησομένους εἰς τὸ ῥηθὲν σώμα Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, ἀνθυπασιστές, καὶ ἄλλους σταθερῶν μισθῶν ἀπολαμβάνοντας ὑπαλλήλους τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, θέσιν ἐνὸς βαθμοῦ ἀνωτέρων ἐκείνης τῆς ὁποίας εἰς αὐτὸν κατεῖχαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγήσει ἐπιπλέον δι' ἐξοδα τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ποσότητά ἴσην μετὰ τὸν διμνηνον μισθὸν των κατὰ τὴν νέαν μισθολοσίαν.

11. «Μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς Βασιλικούς συγχωρεῖται νὰ ἐμβῶσιν ὡς ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἰς τὸ νεοσυλλεθσόμενον σώμα, ὅσοι ἐκπληρώσαντες ἔδην πρὸς τὴν πατρίδα τὰς ὁποίας οἱ νόμοι τοῖς ἐπιβάλλουν στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις, δύνανται εἰς ἐνδειξιν τούτου νὰ παρουσιάσωσιν τακτικὰ ἀρέσειως ἔγγραφα.

Εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑπόκειται καὶ ὅσοι ἐκτὸς τῶν ὡς ἀνωθεν μετατεθησομένων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιστών καὶ ἀκολούθων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, ἔελαν λάβεαι θέσεις ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ῥηθὲν σώμα.

12. » Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὅσοι ὑπηρετήσαν εἰς αὐτὸν μίαν θητείας διάρκειαν δὲν θέλει δυσκολευθῇ ἢ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν σῶμα μεταθέσεις, ἐπομένως θέλει τοῖς δοθῇ ἡ ἀφεσις τῶν ἀφοῦ τὴν ζήτησούν· ἐξαιροῦνται δὲ τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ὅσοι κατεγράψαν ὡς ἀντίστρατοι (remblacants).

13. » Ὅλοι οἱ εἰς τὸ στρατολογηθσόμενον σῶμα μεταβαίνοντες Βαυαροὶ μένουν ὑποκείμενοι εἰς ἐκείνας τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ κατὰ τὸ σύνταγμα τῆς Βαυαρίας νόμοι ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ἐμβαλίνοντας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

14. » Οἱ Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, οἱ ἔχοντες βαθμὸν Ἀξιωματικοῦ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ συλλεχθσομένου σώματος θέλουν λαμβάνει τοὺς μισθοὺς τῶν εἰς μεταλλικὰ νομίσματα κατὰ τὸν συναπτόμενον κανονισμόν.

15. » Ἡ μισθοληψία ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς ἐπιτελεῖς καὶ ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς καὶ διὰ τοὺς φέροντας βαθμὸν Ἀξιωματικοῦ ὑπάλληλους, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ τὸ δίπλωμά των, διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὀρκισθῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ καταγραφῶν εἰς τὰ στρατολόγια (ἐλέγχους).

» Οἱ μισθοὶ τῶν Ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν φερόντων βαθμὸν Ἀξιωματικοῦ ὑπάλληλων θέλουν πληρόνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

» Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται προπληρόνονται τὸν μισθὸν τῶν ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἡμέρας.

16. » Ὅσοι στρατιωτικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ στρατοῦ, ἀπολαμβάνοντες ὡς ἱππῶται τοῦ Βαυαρικοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος τοῦ Μαξιμιλιανῶ Ἰωσήφ, ἢ ὡς μέλη τῆς Βασιλ. Γαλλικῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, συντάξεις ἐκ τοῦ Βαυαρικοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρατείας, μεταβῶν μὲν ἄδειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλ. τῆς Βαυα-

ρίας εἰς τὸ στρατολογηθσόμενον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ἡγαπημένου Αὐτῆς υἱοῦ καὶ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος στρατιωτικὸν σῶμα, θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς ρηθείσας συντάξεις καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Βαυαρίας. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν μνημονομισμάτων (medailles) προσεπικτήσεις, τὰς ὁποίας τυχὸν ἀπολαμβάνουν τινὲς τῶν ἀνωθεν ρηθέντων στρατιωτικῶν.

17. » Πᾶς ὑπαξιωματικὸς καὶ στρατιώτης λαμβάνει, ἀφ' ἧς ἡμέρας διορισθῇ καὶ καταγραφῇ εἰς τὸ στρατολόγιον, καθ' ἐκάστην μίαν μερίδα ἄρτου εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα κατὰ τοὺς διὰ τὸν Βαυαρικὸν στρατὸν ὑπάρχοντας περὶ ζυγίου καὶ ἀντιτίμου τῆς μερίδος κανονισμοὺς.

18. » Ὡς πρὸς τὴν διαφρόνησιν τῶν στρατιωτῶν, ὅτε ἐπισταθεύουν ἢ ὅτε εὐρίσκονται εἰς τόπους φρουρᾶς, θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ἐνυπάρχοντες διὰ τὰ Βαυαρικὰ στρατεύματα περὶ συσσιτίων κανονισμοὶ μὲ ἐκείνας μόνας τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας αἱ τοπικαὶ περιστάσεις ἤθελαν ἀπαιτήσῃ.

19. » Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ συλλεχθσομένου στρατοῦ θέλουν λαμβάνει ἐμβαλίνοντες εἰς αὐτὸν καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας των τὰ εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα σημειούμενα ἐνδύματα. Εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα εἶναι σημειωμένος ὁ λογαριασμὸς τοῦ ὑπαξιωματικοῦ καὶ στρατιώτου διὰ τὰ εἰς αὐτὸν δοθησόμενα ἐνδύματα, καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀναλογούντος εἰς πᾶσαν ἡμέραν ἀντιτίμου τοῦ ἱματισμοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει γράφεσθαι εἰς πίστωσιν ἐκάστου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐμβῇ εἰς τὴν γραμμὴν· ἐναπόκειται δὲ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ κατὰ τοῦτο ἐκείνας τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας αἱ τοπικαὶ περιστάσεις ἤθελον ἀπαιτήσῃ ὡς ἀναγκαίας ἢ καταλλήλους.

20. » Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὅσοι ἐμβῶν εἰς τὸ συλλεχθσόμενον σῶμα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 12 ἄρθρου, συγ-

χωρεῖται νὰ συμπαραλάβουν ὅλα τὰ χρήσιμα ἐνδύματά των, ὅσα εἶναι σημειωμένα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα, ἀφοῦ πληρώσουν πρότερον τὸ μείνον εἰς βάρος των ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ χρέος.

Ὅσα δὲ ἐνδύματα εἶναι μὲν σημειωμένα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα, ἀλλὰ δὲν χρησιμεύουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, θέλουν ἐπιστρέφουσαι εἰς τὰς Βασ. Βαυαρικὰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς εἰς προσδιορισθεσμένην παρ' αὐτῶν τιμὴν ἀνάλογον μὲ τὴν εὐχρηστίαν τοῦ ἐνδύματος· ἡ τιμὴ δὲ αὕτη θέλει ἐκπίπτουσαι ἀπὸ τὸ ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ χρέος.

Ἄν δὲ ἐκκαθαρσθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἱματισμοῦ, ὁ μεταβαίνειν εἰς τὸ νεοσυλλεχθέν σῶμα, ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ ποσότητά τινα εἰς ἐξόφλησιν ἀφίνονται εἰς τὴν διάθεσίν του τὰ ὅσα εἶναι περασμένα εἰς τὸν λογαριασμὸν ἐνδύματα.

21. » Τὰ στρατολογηθησόμενα σώματα φθάσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουν τοποθετηθῇ ἐντὸς τῶν τόπων τῆς φρουρᾶς, ὅσον ἔνεστι τάχιον, εἰς στρατώνας, ἢ εἰς καταλύματα ἀρκετὰ εὐρύχωρα.

» Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίζει ἐπίσης καὶ περὶ τῆς εἰς τὰ νοσηκομεῖα νοσηλείας καὶ θεραπείας τῶν ἀσθενησάντων.

22. » Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀπονέμει εἰς ἐκείνους τῶν Ἐπιτελῶν καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν, τῶν ἀπολαμβανόντων στερεὸν μισθὸν ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ συλλεχθησομένου σώματος, ὅσοι ἀποκατασταθοῦν κατὰ τὸ διάστημα τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀνίκαναι διὰ περαιτέρω ὑπηρεσίαν, ἐκείνας τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρχοντες τὴν σήμερον κανονισμοὶ ἀπονέμουσιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει εἰς τοὺς κατὰ τὰ βαυαρικὰ σώματα στρατιωτικοῦ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ.

» Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ρηθέντων στρατιωτικῶν, ὅσοι ἐνυμφεύθησαν κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους καὶ διατάγματα, καὶ

ἐτελεύτησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἢ ἐνῶ ἀπελάμβανον συντάξεις κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης συνθήκης.

23. » Ὅσοι τῶν καταταχθέντων εἰς τὸ Ἑλλ. Στρατιωτικὸν σῶμα θελήσουν νὰ νυμφευθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας, ὀφείλουν ὄχι μόνον νὰ ἐκπληρώσουν τὰς δαὰς οἱ Βαυαρικοὶ νόμοι τοῖς ἐπιβάλλουν ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ζητήσουν καὶ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

24. » Ὅλοι οἱ τοῦ στρατολογηθησόμενου σώματος ὑπάγονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν καθόσον ἀφορᾷ ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐγκλήματα ἢ πταίσματα, καὶ προσωπικὰς δίκας.

» Εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους στρατιωτικῆς σχέσεως θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ὑπάρχοντα τὴν σήμερον εἰς τὸν Βαυαρ. στρατὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ κοινὰ ἐγκλήματα καὶ πταίσματα κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα εἰς τὴν Βαυαρίαν ποινικὸν Κώδικα.

25. » Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ συλλεχθησομένου σώματος θέλει δοθῇ, ὅτε λάβουν τὴν ἀφασίν των, τρίμηνος μισθὸς διὰ ἐξόδα τῆς ἐπιστροφῆς των, καὶ θέλουν σταλῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀνεξόδως μέχρι Τεργεστίου, ἢ Ἐνετίας.

» Εἰς δὲ τοὺς Ἐπιτελεῖς καὶ ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς τοῦ ρηθέντος σώματος, καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας σταθερὸν μισθὸν ὑπαλλήλους αὐτοῦ, θέλει δοθῇ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρατείας διὰ ἐξ μῆνας ὁ μισθὸς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιχορηγήματα τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἔκατος κατεῖχεν εἰς τὸ σῶμα· ἡ πληρωμὴ δὲ αὕτη ἐννοεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίσεώς των. Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει περιπλέον καὶ διὰ τὸν ἀνέξοδον διάπλουν των μέχρι Τεργεστίου ἢ Ἐνετίας.

26. » Ὅσοι τῶν τοῦ συλλεχθησομένου σώματος, συμπληρωθείσης τῆς θητείας,

θελήσουν νά μείνουν θετικῶς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἢ νά ἀποκατασταθῶν καὶ γενοῦν κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, θέλουν λαμβάνει, ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας, ἀπὸ τὴν Β. Βαυαρικῇ Κυβέρτησιν τὴν ἀπαιτούμενην παραίτησιν τῶν ἐκ τοῦ συνδέσμου τῶν ὑποκόων τῆς Βαυαρίας, εὐθὺς ἀφ' οὗ ζητήσουν τὸ τοιοῦτον.

27. • Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν παρουσιασθῇ καὶ ἀνταλλαχθῇ τὸ πολὺ μετὰ ἐξ ἐβδομάδας.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ ὑπέγραψαν αὐτὴν οἱ ἀμφοτέρωθεν Πληρεξούσιοι, ἐπιβαλόντες καὶ τὴν σφραγίδα των.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ τὴν πρώτῃν Νοεμβρίου τοῦ 1832. (ὑπογεγρ.) Δ. Ε. ΦΛΑΔΕ, (ὑπογεγρ.) ΚΑΡΟΛΟΣ Δ' ΑΒΕΛ.

Ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυρόνομεν τὴν ἄνωθεν συμφωνίαν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄρθρα καὶ ὁρισμοὺς, καὶ θέλομεν διαιτᾶσαι ἐγκαίρως τὰ δέοντα διὰ τὴν ἀπὸ μέρους μας ἐκτέλεσιν των.

Πρὸς ἐνδειξιν δὲ καθιερώσαμεν τὴν παρούσαν περὶ ἐπικυρώσεως πρᾶξιν, ἐπιβαλόντες τὴν Ἡμετέραν Ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν, καὶ τὴν Ἡμετέραν Βασιλικὴν σφραγίδα.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν ἐνάτην Δεκεμβρίου 1832 μετὰ Χριστὸν καὶ πρῶτον τῆς Βασιλείας μας ἔτος.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

42. ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθ. 1. Ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρεταὶ ὀφείλουν νά φοροῦν στολὴν (uniforme) ὁσάκις παρουσιάζονται εἰς τὴν Βασιλικὴν ὑμῶν Αὐλὴν, ὁσάκις ἐκτελοῦσι δημοσίως ὑπηρεσίας τινὰ τῆς ἀρμοδιότητός των, ἢ ὁσάκις παρευρίσκονται εἰς δημοσίαν τελετὴν παρασταίνοντες τὸν δημόσιον χαρακτῆρά των.

Τὸ εἶδος τῆς στολῆς προσδιορίζεται διὰ

πᾶσαν τάξιν δημοσίων ὑπηρετῶν δι' ἰδιαιτέρων τύπων.

2. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας φοροῦν

Α. Ὡς μεγάλην στολὴν ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦ βούχον μὲ λευκὸν μεταξωτὸν ἐσώπανον (doubleure) τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ τὰ ἐπιχειρίδια εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ βούχου ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα, στρογγυλὰ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένα τὰ μικρὰ παράσημα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος (ἄνευ τοῦ σκηνώματος) τὸ ἔνδυμα καθ' ὅλον του τὸ μῆκος, τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα (pallies) τῶν θυλακίων (τσεπῶν) εἶναι πλουσίως ἀργυροκεντημένα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὑπὸ ψηφ. Α.

Βέσταν ἀπὸ λευκὸν βούχον ἢ καζιμῆρι μὲ ὅμοια κομβία, καὶ ἄνευ κεντημάτων.

Μακρὰ πανταλόνια ἀπὸ κυανοῦ βούχον, τῶν ὁποίων αἱ πλάγια ἐξώθεν ραφαὶ εἶναι κεκοσμημέναι μὲ ἀργυρὰ πηνίσματα, ἢ καὶ μὲ λευκὴν λεπτὸν βαμβάκινον ὕφασμα. Ἀργυρᾶς ἐπωμίδας χροσωτάς, ἐπ' αὐτῶν δὲ εἰς πετάλωμα ἀπὸ γαλάζιον (οὐρανί) κατηφὲν τὸ ἀρχικὸν ψηφεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἐστεμμένον μὲ ἀργυροκεντήτον Βασιλικὸν γέμμα. Τρίπτυχον πῖλον μὲ μαῦρα πτερὰ, κορδέλαν καὶ φούντας ἐξ ἀργύρου χροσωτάς καὶ μὲ τὸ ἐθνόσημον. Σπάθην μὲ λαβίδα ἐκ λευκοῦ μετάλλου, καὶ μὲ παραρτήματα ἐξ ἀργύρου χροσωτά.

Β'. Ὡς μικρὰν στολὴν

ἔνδυμα ἀπὸ κυανοῦ βούχον μὲ ὅμοιον ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια. τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια, καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων εἶναι ἀργυροκεντήτα κατὰ τὸ προηγούμενον σχέδιον. Αἱ ἐπωμίδες καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς εἰς τὴν μεγάλην στολὴν.

3. Ἡ στολὴ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας τῶν Ἐκτάκτων Ἀπεσταλμένων καὶ Πληρεξουσίων Ἱπουργῶν τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς ξένας Αὐλὰς εἶναι ὡς ἡ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ κεν-

τήματα δὲ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ ψηφ. Β. σχέδιον.

4. Οἱ Νομάρχαι φοροῦν

Α'. Ὡς μεγάλην στολὴν

Ἐνδυμα ἀπὸ κυανοῦν βούχον μὲ ἐσώπανον, ὀρθὸν περιλαίμιον, καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ἐνδυμα καθ' ὅλον τοῦ τὸ μήκος, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων εἶναι ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ ψηφ. Γ. σχέδιον.

Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπὸ Ἀρ. 2.

Β'. Ὡς μικράν στολὴν

Ἐνδυμα ἀπὸ κυανοῦν βούχον μὲ ἐσώπανον, ὀρθὸν περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ κεντήματα ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην στολὴν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου, ἐπὶ τῶν ἐπιχειρίδιων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπτέρων τῶν θυλακίων. Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς εἰς τὴν μεγάλην στολὴν.

5. Οἱ Σύμβουλοι τῶν Γραμματεῶν φοροῦν ἐνδυμα ἀπὸ κυανοῦν βούχον μὲ ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ σχέδιον Δ. Ὁ τρίπτυχος πῦλος ἄνεν πτερῶν. Ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπὸ Ἀρ. 2.

6. Οἱ Ἐπαρχοὶ καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Γραμματεῶν φέρουν ἐνδυμα ἀπὸ κυανοῦν βούχον μὲ ἐσώπανον, περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ τὰ ἐπίπτερα τῶν θυλακίων ἀργυροκέντητα κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Ε. σχέδιον. Δύο ἀργυρᾶς ἀντεπωμίδας (contre-épaulettes) ἄνεν μὲν κροσσῶν, ἀλλὰ μὲ τὸ πετάλωμα. Τὰ λοιπὰ μέρη τῆς στολῆς ὡς ὑπὸ Ἀρ. 5.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀναφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 6 Ἀπριλίου 1833.

Δ. Περὶ σχηματισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.
43. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μὲν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Συσταίνεται χωροφυλακὴ (gendarmérie), σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι νὰ στερεώσῃ καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, ἐπιτηροῦσα μὲ ἀγρυπνον ὄμμα εἰς τὴν νὰ προλαμβάνηται πᾶσα διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας, καὶ νὰ ἐμποδίζηται πᾶσα ἐγκληματικὴ ἐπιχειρήσις, καὶ παρεμβαίνουσα μὲ δραστηριότητα καὶ ταχύτητα πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων ὡςάκις ἤθελε πρᾶξθαι ἐγκλημά τι χρεὸς τῆς ἰδίας εἶναι καὶ νὰ διατηρῇ τὴν ἰσχύϊν τῶν νόμων, καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ στρατόπεδα καὶ εἰς τὸν στρατόν.

2. Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς εἶναι συμπληρωματικὸν μέρος τοῦ στρατοῦ ἐπομένως ὑπόκειται εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῶν στρατιωτικῶν νόμων, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τροπολογιῶν, ὅσαι ῥητῶς ἤθελαν διορισθῇ διὰ τὸ ἰδιοφύες τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

3. Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς σύγκαιται ἀπὸ 4 Ἀρχηγῶν τοῦ σώματος, 40 Μοιράρχους, 24 Ἱπομοιράρχους, 4 Καταλυματίαν, 403 Ἐνωμοτάρχας, 120 Χωροφύλακας ἐφίππους, 800 — ὄμ. — πεζοὺς.

4. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστου Νομοῦ τοῦ Βασιλείου θέλει τοποθετηθῇ εἰς κῦτόν μίρα μοῖρα συγκεκριμένη ὑπὸ ἐφίππους καὶ πεζοὺς χωροφύλακας ἀπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς Μοιράρχου.

Ἡ δύναμις ἐκάστης μοίρας καὶ ἡ ἀναλογία τῶν εἰς αὐτὴν ἐφίππων πρὸς τοὺς πεζοὺς θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

5. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἔχει πλησίον τοῦ ἑνὸς Ἱπομοιράρχου ὡς ὑπαξιωτήν, ἕνα καταλυματίαν, ἕνα ἐνωμοτάρχην, Πᾶς δὲ Μοιράρχος ἕνα ἐνωμοτάρχην.

6. Πᾶσα μοῖρα σύγκαιται ἀπὸ ἐνωμο-

τίας ἐκ δέκα ἀνδρῶν καὶ ἑνὸς ἐνωμοτάρχου.

Εἰς κάθε τρεῖς ἕως πέντε ἐνωμοτίας διορίζεται ἀρχηγὸς εἰς ὑπομοίραρχος.

7. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου· πᾶς δὲ μοίραρχος εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Νομοῦ.

Ἡ μετατόπισις τῶν ἐνωμοτικῶν κατὰ μέρος καὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων ἀξιωματικῶν θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν.

8. Ὡς ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἅπλοὶ στρατιῶται δὲν εἶναι δεκτοί, εἰμὴ μόνον ὅσοι.

α) Δὲν εἶναι κατωτέρας τῶν 25 ἢ ἀνωτέρας τῶν 40 ἐτῶν ἡλικίας,

β') Ὑπηρετήσαντες τοὐλάχιστον 4 ἔτη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔλαβον ἐν τιμῶν ἀφῆσιν,

γ') ἔχουν τὸ ἀνάστημα, τὸ ὁποῖον τὸ 19 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Τ. Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ στρατοῦ διάταγματός μας προσδίδει διὰ τὸ πεζικὸν καὶ διὰ τὸ ἵππικόν, καὶ τέλος,

δ) Ἡξέουσιν νὰ ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν ὀρθῶς.

Οἱ στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῶν πρώην ἀτάκτων σωμάτων ἀφίπλουν νὰ παρουσιάσουν περιπλέον ἀποδείξεις, ὅτι ὑπῆκουσαν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ (2) 14 Μαρτίου Τ. Τ. Ε. περὶ διαλύσεως τῶν ἀτάκτων σωμάτων διατάγματός μας.

9. Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ δὲ ἡ εἰς τὴν χωροφυλακὴν εἴσοδος εἰς τοὺς μέγρι τοῦδε πιστῶς καὶ τιμίως ὑπηρετήσαντας τὴν πατρίδα καὶ συμμεθέξαντας τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος, θέλουν γενῇ χάριν αὐτῶν αἱ ἐφεξῆς ἐξαιρέσεις ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς τοῦ 8 ἄρθρου·

α) Οἱ τοιοῦτοι θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἂν ἐπέρασαν ἤδη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὅχι ὁμῶς καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον.

β') Ἄν οἱ τοιοῦτοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμ-
βοῦν εἰς τὸ σῶμα ὡς ἅπλοὶ στρατιῶται

δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ ὅσα ἐνδιαλαμβάνει ὁ ἀριθμὸς δ' τοῦ ρηθέντος ἄρθρου. Διὰ νὰ διορισθῇ δὲ τις τῶν τοιούτων ἐνωμοτάρχης ἢ διὰ νὰ προβιβασθῇ εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν, δὲν θέλει ἀπαιτεῖσθαι ἀφεύκτως νὰ γνωρίζῃ τὴν ὀρογραφίαν.

10. Ὅστις θέλει νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὡς ἅπλους στρατιώτης, θέλει παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν Μοίραρχον τοῦ Νομοῦ, ὅπου κατοικεῖ, παραδίδων εἰς αὐτὸν τὰς ἀποδείξεις περὶ τοῦ ὅτι ἔχει τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες. Ὅταν ὁ Μοίραρχος εὐρῇ αὐτὰς ἀποχρώσας, ἢ ἂν οὐ τὰς συμπληρώσῃ δι' ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων, θέλουν παραπέμπεσθαι πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀφίπλαι νὰ καταστρώσῃ κατάλογον ἐκ τῶν διευθυνομένων πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωδιασμένων μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδεικτικὰς ἀναφορῶν. Ὅσakis δὲ χρεῖται θέσις ἁπλοῦ στρατιώτου, ὁ Ἀρχηγὸς θέλει προτείνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείων τέσσαρα ὁνόματα ἐκ τοῦ ρηθέντος καταλόγου, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς παρουσιασθέντας ἐγγράφας φαίνονται νὰ ἔχουν τὰ πλεόστερα δικαιώματα.

Ἡ Γραμματεία ἀποσπάζει ἐπειτα καὶ δίδει διπλωμα εἰς τὸν ἐγκριθέντα.

Ὁ πρῶτος σχηματισμὸς τῆς χωροφυλακῆς θέλει γενῇ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτῳ δοθείσας ἐδηγίας.

11. Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων, οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν διὰ πιστῆς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των, δι' ἀνδρείας καὶ γενναιότητος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δι' ἀμέμπτου πρὸς τοὺς συμπολίτας των διαγωγῆς, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐν ταύτῃ τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ ἱκανότητα. Δὲν πρέπει νὰ ᾔναι κατωτέρας τῶν 25, οὔτε ἀνωτέρας τῶν 50 ἐτῶν ἡλικίας.

12. Οἱ κατὰ τὸ σῶμα τῆς χωροφυ-

λακῆς προβιβάσμοι γίνονται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον·

Α'. Αἱ χρεούσαι ἐνωματάρχαι ἀπονέμονται ἢ εἰς ἀπλοὺς χωροφύλακας, οἱ ὅποιοι ἐδούλευσαν ἀμέμπτως ὡς τοιοῦτοι τοῦλάχιστον δύο ἔτη, ἢ εἰς ὑπαξιωματικούς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, οἱ ὅποιοι ὑπηρετήσαντες ὡς τοιοῦτοι τρία ἔτη εὐπρέστησαν τοὺς ἀνωτέρους τῶν ἐκ τριῶν χρεουσῶν ἐνωματάρχων διδόνται μόνον τοῦτο πάντοτε αἱ δύο εἰς τοὺς παλαιότερους καὶ ἀξιωτέρους χωροφύλακας.

Β') Αἱ χρεούσαι θέσεις Ἱπομοιάρχων δίδονται κατὰ μὲν τὰ δύο τρίτα εἰς ἀξιωματικούς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι κατωτέρας τῶν 25, οὔτε ἀνωτέρας τῶν 40 ἐτῶν ἡλικίας, καὶ ἐδούλευσαν ἀμέμπτως τοῦλάχιστον τρία ἔτη ὡς ἀξιωματικοί· κατὰ δὲ τὸ μένον τρίτον εἰς ἐνωμοτάρχας τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὅποιοι ἐδούλευσαν ὡς τοιοῦτοι τοῦλάχιστον τρία ἔτη, καὶ διέπρεψαν διὰ τῆς ἱκανότητος, ζήλου καὶ καλῆς διαγωγῆς τῶν.

Γ') Εἰς τὰς χρεούσας θέσεις Μοιάρχων θέλουν προβιβάσθαι κατὰ τάξιν μόνον Ἱπομοιάρχοι τῆς χωροφυλακῆς.

Χρεουσῶν δὲ δύο θέσεων, ἡ μὲν ἀπονέμεται εἰς τὸν διαπρέψαντα περισσότερον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀναδειχθέντα ἐπομένως μεγαλητέρας ἀξιοτήτος, ἡ δὲ, εἰς τὸν παλαιότερον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Δ') Εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ σώματος δὲν προβιβάζονται εἰμὴ Μοιάρχοι τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἀνωτέροι ἀξιωματικοὶ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων. Ὅτε δὲ οἱ ὑποψήφιοι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἱκανότητα, ἀξίαν καὶ διαπρέπειαν προτιμᾶται ὁ παλαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

13. Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς χρεούσας ἐνωματάρχας γίνονται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ὅλοι δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς διορίζονται παρὰ

τοῦ Βασιλέως.

14. Ἡ Τάξις (rang) τῶν ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ἀλλήλους προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν· συμπίπτουσης δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, προσδιωρίζεται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ Βασιλέως.

15. Οἱ ἐνωμοτάρχαι τάττονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν παλαιότητα τοῦ ἐκ τῆς ἐνωμοταρχίας διορισμοῦ τῶν· συμπίπτουσης δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν παλαιότητα τῆς προλαβούσης ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸν στρατὸν.

Οἱ αὐτοὶ ὅρισμοι ἰσχύουν καὶ μεταξὺ ἀπλῶν χωροφύλακων ὅτε τύχη λόγος περὶ πρωτείων.

16. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὡς πρὸς τοὺς τοῦ στρατοῦ θεωροῦνται κατὰ τὴν τάξιν ὡς ἐνός βαθμοῦ ἀνωτέροι, τοιοῦτοτρόπως ὥστε οἱ δώδεκα νεώτεροι Ἱπομοιάρχοι ἰσοτιμῶνται μετὰ τοὺς Ἱπολοχαγούς, οἱ δὲ δώδεκα παλαιότεροι μετὰ τοὺς Λοχαγούς, οἱ δὲ Μοιάρχοι μετὰ τοὺς Ταγματάρχας.

Ἄν ὅμως ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς εὐρεθοῦν μετὰ ἐνός βαθμοῦ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, οἱ τελευταῖοι ἀρχηγετεύουσιν.

Ἡ τάξις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος προσδιορίζεται κατὰ τὸν ὅποιον ὁ Βασιλεὺς ἤθελε τῷ δώσει βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας· ἂν δὲ αὐτὸς εὐρεθῇ μετὰ ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, τότε ἀποφασίζει ἢ ἀρχαιότης τοῦ διορισμοῦ περὶ τῶν πρωτείων καὶ τῆς ἀρχηγίας.

17. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς ἐμβαίνοντες εἰς τὸ σῶμα δίδουν κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς θρησκείας, τὴν ὅποιαν πρεσβεύουν, τὸν ἐφεξῆς ὅρκον εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τοῦ κατὰ τὸν Νόμον Δικαστηρίου.

«Ὁρκίζομαι καὶ ὑπόσχομαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μετὰ πίστην καὶ ζήλον, νὰ φέρω τὸ ἀνήκον σέβας πρὸς τοὺς ἀνωτέρους μου εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ μὴ κά-

» μω χρήσιν τῆς δοθείσης μοι ἐξουσίας
 » εἰμὴ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς
 » ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ εἰς ἐκτέλε-
 » σιν τῶν νόμων. »

Τὸ περὶ τῆς ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον παραδίδεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸν ἀρχιδιόν Μοίραρχον, καὶ ἂν ὁ ὀρκισθεὶς ᾗτο Μοίραρχος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος· παρ' αὐτῶν δὲ διευθύνεται ἔπειτα διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν ῥηθέντα ὄρκον εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως.

18. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὅπλισμός τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων εἶναι ὡς ἑφεξῆς·

ἱμάτιον ἀπὸ μελανόγλαυκον (pleu de roi) ρούχον μὲ περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ ρούχου, μὲ κερμεζόχρῳ ἐπιβράχῃ καὶ λευκομετάλλινᾳ κομβίᾳ, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένον Βασιλικὸν στέμμα. Τὸ κόψιμον εἶναι κατὰ τοῦς διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς δοθέντας κανονισμοὺς· Πανταλόνια ἀπὸ μελανόγλαυκον ρούχον μὲ δύο ταινίας ἀπὸ κερμεζόχρου ρούχον ἐνὸς δακτύλου πλάτους· Μανδύας ἐκ σιδηροχρόου ρούχου· Ὑποδήματα καὶ πτερνιστήρια ὡς οἱ ἵππεῖς τῆς γραμμῆς· Λευκομετάλλινοι ἐπὶ κερμεζόχρου ρούχου ἐξβραμμένοι λεπιδωταὶ ἐπωμίδες μὲ λευκοὺς θυσάνους (franges)· Ἐλαφρά περικεφαλαία, φέρουσα ἐπὶ λευκοῦ μετάλλου τὰ Βασιλικὰ παράσημα· λευκομετάλλινᾳ περιπωγόνια· Σκιαδίων ἀπὸ μελανόγλαυκον ρούχον μὲ κερμεζόχρῳ ἐπιβράχῃ εἰς τὸ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μέρος ἐπιβράπτεται Βασιλικὸν στέμμα κομμένον ἐκ κερμεζόχρου ρούχου· Μαύρη ὑαλιστὴ φυσικοθήκη τοῦ ἵππικου, καὶ ἐπ' αὐτῆς Βασιλικὸν στέμμα ἐκ λευκοῦ μετάλλου, μὲ λευκὰ λωρία. Κυρτὴ σπάθη μὲ ἀπλὴν σιδηρὰν λαβίδα ἐν σιδηρᾷ θήκῃ, λευκὸς ζωστήρ· Δύο πιστόλια.

19. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ, καὶ ὁ ἐφοπλισμὸς τῶν πεζῶν χωροφυλάκων εἶναι ὡς ἑφεξῆς· ἱμάτιον, πανταλόνια

καὶ μανδύας ὡς τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων μὲ μόνην-ῆν διαφορὰν, ὅτι τὰ πανταλόνια ἔχουσιν ἀντὶ τῆς ταινίας κόκκινον ἐπιβράχον· Περικεφαλαία ἀπὸ μαύρον ρούχον, καὶ σκανδαλία· Ἐπωμίδες ὅλως δι' ὅλου ἐκ λευκοῦ ρούχου μὲ λευκοῦς θυσάνους· Περικεφαλαία καὶ σκιαδίων ὡς οἱ ἐφίπποι χωροφύλακες· Τσάντα λευκὴ ὡς εἰς τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς, μὲ λευκὰ λωρία· Μαύρη ὑαλιστὴ φυσικοθήκη μὲ λευκὰ λωρία· ὡς εἰς τοὺς λόχους τοῦ κέντρου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς· Καταβίνα ἐλικοειδῶς ἔσωθεν τετρανευμένη· Σπάθη μὲ λευκὸν ἀορτήρα· Πιστόλια εἰς λευκὸν λωρίον, ἐξερτώμενον ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὦμον·

20. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὅπλισμός τῶν ἀξιωματικῶν δὲν διαφέρει οὐτωδῶς τοῦ τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων.

Τὰ περιουρεῖα τῶν ἱματίων των εἶναι ὅμως μακρότερα· ἐκτὸς τοῦτου φέρουν ἐπανόφρεμα ἀπὸ σιδηροχρόου ρούχον μὲ δύο σειρὰς κομβίων.

Ὅλα τὰ στολίσματα εἶναι ἀργυρᾶ. Ὁ ζωστήρ καὶ τὰ λωρία τῆς φυσικοθήκης εἶναι σκεπασμένα κατὰ τὸ ἔξω μέρος μὲ σειρίτια ἀργυρᾶ διαγραφόμενα ἀπὸ δύο κυκλῶς γραμμῶς.

Τὸ σκέπασμα τῆς φυσικοθήκης εἶναι ἀργυροῦν καὶ στολισμένον μὲ μεγάλα Βασιλικὰ παράσημα.

Αἱ ἐπωμίδες εἶναι λεπιδωταὶ ἀργυραὶ μὲ ἀργυροῦς θυσάνους· Ὁ σπαθιστήρ (port-épée) ἀργυροῦς δι' ὀφασμένος μὲ κυκλῶν νῆμα.

Οἱ βαθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν διακρίνονται διὰ τῶν ἀργυρῶν σειριτίων εἰς τὰ περιλαίμια κατὰ τὸν διὰ τὸ στράτευμα τῆς γραμμῆς γενικῶς κανονισμένον τρόπον.

21. Ὁ χωροφύλαξ ἔχει νὰ προμηθεύηται ἰδίαις δαπάναις τὸν ἐντελὴ ἱματισμόν του, ὅστις πρέπει νὰ ᾔναι καλῆς καὶ πολυαρκοῦς ποιότητος, καὶ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ δαθησόμενα εἰς πᾶσαν μοῖραν δαγμάτα. Οἱ ἐφίπποι χωροφύλακες θέλουσιν

προμηθευθῇ ἰδίαις δαπάναις καὶ τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των ἀναγκαίους ἵππους, καὶ ἵπποσκευάς, φυλάττοντες ἀκριβῶς ὅσα περὶ τούτου ἐκανονίσθησαν διὰ τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς.

22. Ὁ ἐφοπλισμὸς δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον. ἀλλὰ τὰ ἐξόδα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ διατηρῶνται τὰ ὄπλα εὐχρηστα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, δαπανῶνται παρὰ τῶν χωροφυλάκων.

23. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος λαμβάνει ὡς μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ὅποια ἤθελε κάμει χάριν ἐπιθεωρήσεων ταξείδια κατὰ μῆνα δραχμάς

450

Διὰ τὴν διαφρόντισιν 2 ἵππων

60

Διὰ ἐξόδα γραφείου

12

Συνάμα δραχ. 522

24. Ὁ Νοίρχος λαμβάνει ὡς μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν δι' ἐξόδα τοῦ δρόμου κατὰ μῆνα δραχ.

260

Διὰ τὴν διαφρόντισιν 2 ἵππων

30

Διὰ ἐξόδα γραφείου

10

Συνάμα δραχμ. 300

25. Ὁ καταλυματίας κατὰ μῆνα 140 δραχ. διὰ μισθόν.

26. Ὁ Ὑπομοίραρχος ὡς μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν δι' ἐξόδα τοῦ δρόμου κατὰ μῆνα δραχμ.

135

Διὰ τὴν διαφρόντισιν ἑνὸς ἵππου

15

Συνάμα δραχ. 150

Ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος περίπλεον κατὰ μῆνα ἐπιμίσιον δραχμ.

10

Καὶ διὰ δεῦτερον ἵππον δραχμ.

15

Συνάμα δραχμ. 25

27. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν Ἐνωμοτάρχων καὶ ἀπλῶν στρατιωτῶν προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

Ἐνωμοτάρχης ἑφιππος δραχμ.

75

Ἀπλοὺς στρατιώτης ἑφιππος δραχμ.

60

Ἐνωμοτάρχης πεζός

42

Ἀπλοὺς στρατιώτης πεζός

32

Οἱ ἑφιπποὶ Ἐνωμοτάρχαι καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται θέλουν προμηθεύεσθαι ἐκ τοῦ

μισθοῦ των τοὺς ἵππους, τὴν ἵπποσκευὴν, καὶ τὴν ἵπποφορβίαν (fourage).

28. Οἱ Ἐνωμοτάρχαι καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται λαμβάνουν εἰς τὰς συνήθεις ἐπισταθμεύσεις (stations) οἶκημα δωρεάν, αἱ ἑφιπποὶ καὶ σταύλους διὰ τοὺς ἵππους των. Ὅσάκις δὲ ἀπερχόμενοι δι' ὑπηρεσίαν διανυκτερεύουσιν μακρὰν τῶν σταθμῶν των, θέλουν λαμβάνει δωρεάν παρὰ τῆς κοινότητος, ὅπου διαμένουν τὴν νύκτα, οἶκημα καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ καύσιμον ξύλα. Ὁφείλουν ὅμως νὰ πληρώνουν εἰς μετρητὰ τὰ τῆς διασιτίσεως των ἐξόδα ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως.

29. Ἄν ἑφιππος χωροφύλαξ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ του δι' ὑπηρεσίαν, ἢ κοινότητος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ βιασθῇ νὰ διαμείνῃ τὴν μεσημβρίαν, ἢ νὰ διανυκτερεύσῃ, θέλει τῷ χορηγεῖ τὴν ἀναγκαίαν ἵπποφορβίαν (fourage) κατὰ τὸ διὰ τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς κανονισμένον μέτρον λαμβάνοντα δι' ὅλην τὴν μερίδα ἀποζημίωσιν λεπ. 48.

30. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν ἑφιππον χωροφύλακα νὰ πωλήσῃ τὸν ἵππον του ἢ νευ ἀδείας τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχηγίαν διατελεῖ.

31. Ἄν ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ἢ ἑφιππος χωροφύλαξ (Ἐνωμοτάρχης ἢ ἀπλοὺς στρατιώτης) ἀπωλέσῃ τὸν ἵππον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀποδείξῃ ὅτι τοῦτο δὲν προήλθεν ἀπὸ σφάλμα του, λαμβάνει ἀπὸ τὸ δημόσιον ἀποζημίωσιν 240 δραχμάς.

32. Οἱ διαπρέψαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ, Ἐνωμοτάρχαι, καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς, ἔχουν δικαίωμα νὰ λαμβάνουν ὅλας ἐκείνας τὰς ἱμοιβάς, αἱ ὁποῖαι ἀπονέμονται εἰς τοὺς τοῦ λοιποῦ στρατοῦ.

Περίπλεον θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείαν κατ' ἔτος προσδιορισμένη τις ποσότης χρημάτων, τὰ ὅποια θέλει διανέμει εἰς τοὺς Ἐνωμοτάρχας καὶ στρατιώτας, ὅσοι διέπρεψαν εἰς τὴν σύλληψιν ἐπικινδύνων κακούργων ἐκθέσαντες ἑαυτοὺς κατὰ τοι-

αύτας περιστάσεις εις ιδιαιτέρους κινδύνους.

33. Πᾶς ἐνωμοτάρχης καὶ στρατιώτης τῆς χωροφυλακῆς παράσκει τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ ἀποκατασταθεὶς ἀνίκανος ἐκ τῆς εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὑπηρεσίας του, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀφυσὶν του, καὶ τὴν ἐπὶ σιτηρεσίᾳ ἀνάπαισιν (σύνταξιν pension).

Τὸ πρὸς τῆς συντάξεως ταύτης θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρων κανονισμῶν.

34. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἰσοτιμῶνται ὡς πρὸς τὰς συντάξεις μὲ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 20 (1) Ἰουνίου 1833.

44. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ Τῆς ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Τοῦ Βασιλικοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Σχέσεις τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τὰς διαφόρους Ἀρχάς.

Καθ' ἕκαστον τῆς Χωροφυλακῆς ὡς πρὸς τὰς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Βασιλικὸν σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά.

Α. Τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ὀργανισμόν, τὸ προσωπικόν, τὴν περὶ θαρξίαν, τὸ ὕλικόν (ἱματισμὸν ἀποσκευὴν καὶ ὅπλισμὸν) καὶ τὸν μισθὸν καὶ στρατωνισμόν.

Β. Τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν.

Γ. Τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῆς Δικαστικῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Δ. Τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαγρύπνησιν εἰς τοὺς ναύτας καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λιμένων καὶ ναυπηγικῶν ἐργοστασιῶν.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Γραμματείαν ἀνάγονται ὅσα ἀφορᾷ τὴν κατάταξιν εἰς τὸ σῶμα, τοὺς διορισμοὺς καὶ προβιδιασμοὺς, τὰς μεταθέσεις τῶν φρουρῶν, τὴν διατήρησιν τῆς περὶ θαρξίας καὶ εὐταξίας, τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν διανομὴν καὶ κίνησιν τῶν ἐνωμοτιῶν, τὸν προσδιορισμὸν τῶν θέσεών των, τὴν ἀπάρτησιν τῶν στρατώνων, τὸν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ, τὸν ἱματισμὸν, ὅπλισμὸν, τὴν ἀποσκευὴν, ἱπποναίαν καὶ ἱππονομήν, τὴν χρῆσιν τῶν καταθέσεων, τὴν οἰκονομίαν, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν λογαριασμῶν καὶ τὰς μερικὰς καὶ γενικὰς ἐπιθεωρήσεις.

3. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν ἀνάγεται πρὸς τοῦτοίς ἡ διὰ τῆς χωροφυλακῆς ἐνεργουμένη ἐπαγρύπνησις εἰς τοὺς ἀπόντας ἀπὸ τοῦ σώματος τῶν στρατιωτικῶν. Πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην θέλει διευθύνεσθαι καθεκαστὸν μῆνα ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς χωροφυλακῆς ἰδιαιτέρα ἀναφορὰ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνωμοτιῶν ὡς πρὸς τὴν ἀναζήτησιν καὶ σύλληψιν τῶν λειποτακτῶν καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὸ σῶμά των.

4. Ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν διδόνται διαταγαὶ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀφορῶσαι τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν, τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, τὴν συνάθροισιν ἐνωμοτιῶν. Ἡ Γραμματεία αὕτη λαμβάνει ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἀναφορὰς περὶ τῆς συνήθους καὶ καθημερινῆς ὑπηρεσίας τοῦ σώματος, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐκτελουμένης κατὰ πρόσκλησιν τῶν Ἀρχῶν, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἢ γενικῶν διατάξεων, περὶ ὅλων τῶν συλλήψεων, περὶ μετακομίσεως τῶν συλληφθέντων ἀπὸ ἐνωμοτίας εἰς ἐνωμοτίαν, περὶ παραπομπῆς αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδίκων, περὶ τῆς συνοδείας Βασιλικῶν χρημάτων, περὶ ταχυδρόμων, περὶ ἐνεργουμένης ἐπαγρύπνησεως εἰς τοὺς ἐπαίτας, ἀγύρτας

καὶ ἀνεστίους ἢ περὶ συλληφθέντων ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς καθὼς καὶ περὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν.

5. Θέλει γνωστοποιεῖται πάντοτε εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν ἢ ὑπηρεσία, τὴν ὁποῖαν θέλουν ἐκτελεῖ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὡς βοηθητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία λαμβάνει ἀναφοράς ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν περὶ ἐνεργηθειῶν παρ' αὐτῇ συλλήψεων λειποτακτησάντων ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Ὅταν δραπετεύουσιν κατάδικοι ἀπὸ τοῦ Ναυπηγείου καὶ συλληφθῶν ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν, γίνεται ὡσαύτως ἡ περὶ τοῦτο ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν.

7. Αἱ κατὰ συνέπειαν τῶν προηγηθέντων διευθυνόμεναι ἀναφοραὶ πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, συντάττονται ἐν περιλήψει καὶ σχηματίζουν κατὰ τὴν σειρὰν τῶν διαφόρων Ἀρχῶν, τὰς ἐβδομαδιαίας ἀναφοράς τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστης μοιραρχίας· αὗται αἱ ἐβδομαδιαίαι ἀναφοραὶ πέμπονται τακτικῶς διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας, αἱ ὁποῖαι κοινοποιοῦν ὡσαύτως εἰς αὐτὸν τὴν γενικὴν ἐποφὴν περὶ τῆς ἐτησίου ὑπηρεσίας τῶν ἐνωμοτιῶν.

Ἰτα τῶν τοιούτων ἐβδομαδιαίων καὶ ἐτησίων ἀναφορῶν καὶ διατάξεων θέλουν διευθύνεσθαι ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

8. Ἐκτὸς τῶν τοιούτων διευθυνόμενων ἀναφορῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν, θέλουν γνωστοποιεῖσθαι εἰς αὐτὴν ἀνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς, ὅσα συμβεβηκότα ἐκ τῆς φύσεώς των ἡμπορῶν νὰ τεράξουν τὴν δημόσιον ἡσυχίαν. Αὗται αἱ ἀναφοραὶ διευθύνονται ἀμέσως καὶ ἀνευ ἀναβολῆς ἱεραρχικῶς ἀπὸ τὴν ἐνω-

μοτίαν εἰς τὴν ὑπομοιραρχίαν, ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὴν μοιραρχίαν, καὶ ἀπὸ τὴν μοιραρχίαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, ὅστις τὰς διευθύνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Τοιαῦτα ἐκτακτα συμβάντα εἶναι πρωτίστως·

Βίβει κλοπαὶ ἐνεργούμεναι ἀπὸ περισσοτέρων τῶν δύο ἀνθρώπων.

Ἐγκλήματα πυρπολήσεως καὶ δολοφονίας.

Προσβολαὶ καὶ ὀδυνίμων, ταχυδρόμων, παραπομπῶν Βασιλικῶν χρημάτων ἢ πολεμεφιδίων, κυρίστεις καὶ διαρπαγὴ δημοσίων ταμείων καὶ ἀποθηκῶν.

Σύλληψις ψευδοστρατολόγων, κατακόπων, οἱ ὅποιοι ἤθελαν εὑρεθῆ καταμετροῦντες φρούρια ἢ τόπους ἢ πληροφοροῦμενοι περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῶν κινήσεων τῶν στρατευμάτων. Ἡ κατάσχεσις τῆς ἀλλογογραφίας τῶν ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἡμπορῶν νὰ χρηρηγήσων ἐνδείξεις ἢ ἀποδείξεις τῶν γενομένων ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Βασιλείου.

Ἡ πρόσκλησις εἰς στάσιν ἢ ἐπανάστασιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως· αἱ στασιαστικαὶ συνωμοτίσεις πρὸς διαρπαγὴν γεννημάτων καὶ καταστροφὴν τῶν καρπῶν.

Αἱ ἐπανάστασεις.

Ἡ ἀντάλυσις ἐργοστασίων, καὶ ἐργαλείων, κτεθλοποιῶν, καὶ ἡ σύλληψις αὐτῶν.

Αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι ἢ ἐκτελεσθεῖσαι δολοφονίαι δημοσίων ὑπαλλήλων.

Αἱ ἐνοπλοὶ ἢ ἀοπλοὶ συστάσεις, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς ἐπαναστατικαὶ ἀπὸ τοῦ νόμου.

Ἡ διανομὴ χρημάτων, οἶνου, μεθυσιῶν ποτῶν ἢ ἄλλων δοκιμῶν πρὸς παρακίνησιν τῆς λειποταξίας, ἢ πρὸς παραπομπίσιν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὸ σῶμα των.

Ἡ ὀδηγία ἢ ἐκτέλεσις προσβολῶν κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τοῦ Κράτους, ἧτις εἶναι ἐπιφορτισμένη τὰς παραπομπὰς κατηγορουμένων, ἢ καταδίκων.

Αἱ συνάξεις, ἐκδρομαὶ ἢ προσβολαὶ συνθηροισμένων ἢ ὠργανισμένων συσσωματώσεων ληστῶν πρὸς καταστροφὴν καὶ διαρπαγὴν τῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἡ ἀνακάλυψις κεκρυμμένων ἀποθηκῶν ὄπλων, ἀπληθικῶν γραφῶν, σημείων καὶ συνθημάτων διὰ συσσωματώσεις, ἐγγράφων, τοιχοκολλημάτων, ἀπειλῶν πυρπολήσεως, τὰ ὅποια παρακινῶν εἰς στασιασμὸν, ἀπειθειαν, δολοφονίαν καὶ διαρπαγὴν.

Ἐν γένει ὅλα τὰ συμβάντα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν ἀποφασιστικὰ μέτρα πρὸς ἀπάντησιν, ἢ καταστολὴν τῆς ταραχῆς.

Αὗται αἱ ἄμεσοι ἀναφοραὶ περὶ πράξεων καὶ συμβάντων ἐκτάκτου φύσεως, πρέπει νὰ ἐκθέτῳ καὶ εἰς τὰς συνήθεις ἀναφορὰς τῶν φυλακῶν.

9. Περὶ τῶν περιλαμβανομένων συμβάντων εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον πρέπει νὰ γίνωνται αἱ αὐταὶ ἀναφοραὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματοεἰσίων.

10. Ἡμποροῦν νὰ γίνουσι ἰδιαιτέραι προτάσεις ἀνταμοιβῶν, ἀντιμισθίων καὶ ἀποζημιώσεων, διὰ σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις στρατιωτικῶν τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς ἀποτίσεων τοῦ ἀντιτίμου χαθέντων πραγμάτων ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας· αὐταὶ αἱ προτάσεις θέλουσι γίνεσθαι πάντοτε, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀρμοδιότητα, πότε πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματοεἰσίων, καὶ πότε πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡμεῖς τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τὰς δικαστικὰς, πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχάς.

ΤΜΗΜΑ Α.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ.

11. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν διὰ τῆς χωροφυλακῆς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν τῆς δημοσίου ταύτης ἐνόπλου δυνάμεως, ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ μόνον δι' ἐπισήμων ἐγγράφων αἰτήσεων. Τὰ ἐγγράφα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ περιέχουν κατ' οὐδένα λόγον προστακτικὰς ἐκφράσεις, ὡς διατάττο-

μεν, θέλομεν, ἐπιφορτίζομεν, προσκαλοῦμεν κ.τ.λ.

12. Αὗται αἱ αἰτήσεις θέλουσι διευθύνεσθαι πάντοτε πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς τοῦ τόπου, ὅπου πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶν καὶ, ὅταν ὁ διαληφθεὶς Διοικητὴς ἀποποιῇ τὴν ἐνέργειάν των, πρὸς τὸν ἀξιωματικόν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὰς ἀμέσους διαταγὰς εὕρισκεται ἐκείνος, ὅστις ἀπεποιήθη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως.

Αἱ τοιαῦται ἐγγράφοι αἰτήσεις ἡμποροῦν νὰ ἐκδίδωνται καὶ νὰ ἐνεργῶνται εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου εὕρισκεται ὁ ἐκδίδων καὶ οἱ ἐκτελοῦντες αὐτάς.

13. Ἐνόπλιος δύναμις πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸ τοιοῦτον δικαίωμα διὰ τῶν ἐνεστώτων νόμων ἢ διὰ ἐκδεδομένων διαταγμάτων.

14. Αἱ περιπτώσεις καθ' αἷς ἡμπορεῖ νὰ προσκληθῇ ἡ χωροφυλακὴ προσδιορίζοντα διὰ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν ὑπηρεσίας.

15. Αἱ αἰτήσεις πρέπει νὰ περιλαμβάνουν τὸν ἐπιτρέποντα τοῦτο νόμον, τὴν αἰτίαν, τὴν διαταγὴν, τὴν δίκην, ἢ τὰ διοικητικὰ ἐγγράφα, δυνάμει τῶν ὁποίων προσκαλεῖται ἡ χωροφυλακὴ.

16. Αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ἡμποροῦν νὰ διαγράφουν μέτρα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθῶν· δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς αὐτάς κατ' οὐδένα τρόπον νὰ παρεμβαίνουν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐκτελέσεις, τῶν ὁποίων ἡ διάταξις ἀπόκειται εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς.

17. Αἱ προσκλήσεις πρέπει νὰ γίνωνται ἐγγράφως, φέρουσαι τὴν ὑπογραφήν καὶ ἡμερομηνίαν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

« Συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς καὶ δυνάμει τοῦ (νόμου, ἀποφάσεως, κανονισμοῦ) παρακαλοῦμεν τὸν (βαθμὸν καὶ διαμονὴν) νὰ διατάξῃ, νὰ ἐνεργήσῃ νὰ μεταβῇ εἰς νὰ συλλάβῃ κ.τ.λ. καὶ νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃ τὴν ἐκτέλε-

» σιν τῆς αἰτήσεως, τὴν ὁποίαν κάμνο-
» μεν ἐν ὀνόματι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειό-
» τητος.»

Ἐκδοθὲν, τὴν

18. Ὅταν ἡ χωροφυλακὴ προσκαλῇται πρὸς ὑποστήρηξιν τῶν Ἀρχῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν διατάγματος, ἢ ὁποιοῦδήποτε μέτρου, δὲν θέλει χρῆσιμεῦσι, εἰμὴ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐνεργείας τῆς αἰτήσεως, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαιτουμένης ἀπαντήσεως τυχούσης ἐναντιότητος ἢ ἐμποδίων.

19. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπασχόλησις τῆς χωροφυλακῆς ἀπὸ τὰς ἐργασίας ἢ τὰ χρέη τῆς εἰς μετακομήσεις ἐγγράφων πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν. Ἀνίσως ὁμῶς σημαντικὰ συμβάντα ἀπαιτοῦν τὴν καταπεύγουσαν ἐπίσημον κοινοποίησιν εἰδήσεως πρὸς τινὰ τῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, ἡ ὁποία δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἰδοποιηθῇ ταχύτερα δι' ἄλλης ὁδοῦ, τότε ἡ χωροφυλακὴ χρεωστεῖ νὰ φέρῃ τὰ ἐγγράφα. Διὰ τὰς τοιαύτας ὁμῶς ἐξαίρεσεις τῶν κανονισμένων θέλει γίνεσθαι πάντοτε ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν.

20. Ἡ χωροφυλακὴ χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς ὅλας τὰς ἀφορώσας εἰδήσεις, τὴν δημόσιον εὐταξίαν περὶ τῶν ὁποίων ἤθελεν εἰδοποιηθῇ ἀφ' ἑτέρου μέρους αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ διευθύνουν εἰς τὴν χωροφυλακὴν τὰς κοινοποιήσεις καὶ αἰτήσεις, τὰς ὁποίας κρίνουν ἀναγκαίας διὰ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

21. Αἱ κοινοποιήσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν καὶ τῆς χωροφυλακῆς πρέπει νὰ γίνωνται ἐγγράφως καὶ νὰ φέρουν ὑπογραφήν καὶ ἡμερομηνίαν.

22. Ὅταν χωροφύλαξ ἔχῃ ἀνάγκην σφραγίδος, ἢ πολιτικῆς Ἀρχῆς τῆς ἐπαρχίας, ὅπου τύχη αὕτη ἢ περίπτωσις, θέλει ἐκτελεῖ τὴν σφραγίσιν, καὶ ὁ χωροφύλαξ δὲν εἶναι ἠναγκασμένος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τοῦ περιεχομένου εἰς τὸ ἐγγράφον.

23. Οἱ Πρόεδροι τῶν βασιλικῶν δι-

καστηρίων, οἱ Ἐπίτροποι τῆς ἐπικρατείας Εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ Νομάρχαι, ἡμποροῦν νὰ προσκαλοῦν τοὺς διοικητὰς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ νομοῦ, ὡσάκις τὸ κρίνουν, ἀναγκαῖον διὰ νὰ συνηγορῶνται μετὰ αὐτοὺς περὶ ὑπηρεσίας.

Ἀνίσως ὁμῶς τὸ βασιλικὸν δικαστήριον δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ νομοῦ, οἱ διαληφθέντες πρόεδροι καὶ ἐπίτροποι δὲν ἡμποροῦν νὰ προσκαλέσων, εἰμὴ τὴν διοικοῦντα ἀξιωματικὸν τὴν χωροφυλακὴν τῆς ἐπαρχίας.

Οἱ Ἐπαρχοὶ ἡμποροῦν ὡσαύτως νὰ προσκαλοῦν δι' ἀνάγκην ὑπηρεσίας τὸν ὑπομείραρχον τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς ἐπαρχίας.

24. Ὅταν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς εὐρίσκονται εἰς ἀνάγκην νὰ ζητήσουν συμβουλὰς ἀπὸ τὰς Ἀρχάς, ἀνταμόνου ἐπὶ τούτῳ τοὺς εἰς αὐτάς διωρισμένους ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως.

25. Αἱ ἐγγράφοι, καθὼς καὶ αἱ προσωρικαὶ κοινοποιήσεις περὶ τινος ἀντικειμένου ὑπηρεσίας, θέλουν διευθύνεσθαι πάντοτε ἀπὸ τὰς Πολιτικὰς Ἀρχάς πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς τοῦ σταθμοῦ ἢ τῆς ἐπαρχίας· αὗται αἱ Ἀρχαὶ ἡμποροῦν νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ἀξιωματικὸν κατὰ βαθμὸν, μόνον ὅταν ἔχουν νὰ διευθύνουν παράπονα περὶ ἀναβολῆς ἢ παραμελήσεως μέτρου τινος.

26. Περὶ ὅλων τῶν παρεκβάσεων ἀπὸ τοῦ ἐνεστώτος ὅρισμους θέλει γίνεσθαι ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Σχέσεις τῆς χωροφυλακῆς μετὰ τὰ Δικαστήρια.

27. Οἱ μείραρχοι τῆς χωροφυλακῆς τοῦ νομοῦ εἰδοποιοῦν ἀμέσως τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἐπικρατείας εἰς τὰ Βασιλ. Δικαστήρια, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ, τοὺς ἀντικατασταίνοντας αὐτοὺς, περὶ συμβάντων, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς

των, δίδουν αἰτίαν δικαστικῆς καταδίω-
ξεως (α).

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δὲν εἶναι ὑπο-
χρεωμένοι νὰ κάμουν ἀναφορὰς ἀποφα-
τικὰς, π. χ. ὅτι τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα συμ-
βάν δὲν ἠκολούθησε.

28. Τὰ δικαστικὰ ἐντάλματα ἡμπο-
ροῦν νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τοὺς ἐνόχους,
καὶ νὰ ἐκτελῶνται διὰ τῆς χωροφυλα-
κῆς (β).

29. Οἱ χωροφύλακες ἡμποροῦν νὰ
χρησιμεύουν, ὡς κοιμιστὰ δικαστικῶν
διατάξεων, μόνον εἰς περίπτωσιν κατε-
πειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης.

30. Ἡ χωροφυλακὴ, ἡ ὁποία προσκα-
λεῖται εἰς περίπτωσιν θανατώσεως κατα-
δικασμένων ἐγκληματιῶν ἀπὸ τὰ Βασιλι-
κὰ δικαστήρια, ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ
μόνον ὡς ὑπερασπιστικὴ φυλακὴ καὶ
ἐνοπλος δικαστικὴ δύναμις, ἡ ὁποία πα-
ρευρίσκεται πρὸς διατήρησιν τῆς εὐτα-
ξίας, πρὸς ἐμπόδισιν συστάσεων καὶ ὑ-
περάσπισιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δικαστη-
ρίου, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι με-
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφά-
σεων.

Τ Μ Η Μ Α Γ'.

Σχέσεις τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τὰς διοι-
κητικὰς Ἀρχάς.

31. Οἱ μοίραρχοι διευθύνουν εἰς τοὺς
Νομάρχας καθημερινῶς ἀναφορὰν περὶ
ὅλων τῶν συμβάντων, τὰ ὅποια ἀφοροῦν
τὴν κοινὴν εὐταξίαν· τοὺς γνωστοποιοῦν
ἐνταυτῷ πληροφορίας καὶ εἰδήσεις, τὰς
ὁποίας λαμβάνουν διὰ τῆς κοινωνίας μετὰ
τὰς ἐνωμοτίας, καθόσον ἀφοροῦν αὐταὶ
αἱ εἰδήσεις τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς
εὐταξίας, καὶ ἡμποροῦν νὰ δώσουν αἰτί-
αν εἰς διατάξιν προβλεπτικῶν ἢ κατα-
σταλτικῶν μέτρων.

Παρόμοιοι ἀναφοραὶ διευθύνονται ἀπὸ
μέρος τῶν ὑπομοιράρχων τῆς χωροφυ-
λακῆς πρὸς τοὺς ἀνήκοντας Ἐπαρχοὺς.

32. Ἐκτὸς τούτου οἱ ὑπομοίραρχοι τῆς

χωροφυλακῆς διευθύνουν πρὸς τοὺς Ἐπαρ-
χοὺς κάθε πέντε ἡμέρας πῖνακα, εἰς τὸν
ὅποιον γίνεται ἀπλή σημείωσις ὅλων
τῶν πταισμάτων καὶ φυλακισμῶν, περὶ
τῶν ὁποίων εἰδοποιήθησαν διὰ τῶν ἀνα-
φορῶν τῶν ἐνωμοτιῶν.

Παρόμοιος πῖναξ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν
ἐπαρχίαν τῆς μητροπόλεως τοῦ νομοῦ
διευθύνεται πρὸς τὸν Νομάρχην ἀπὸ τὸν
μοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς τοῦ νομοῦ.

33. Οἱ μοίραρχοι καὶ ὑπομοίραρχοι
δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διευθύνουν ἀ-
ποφατικὰς πῖνακας ἢ ἀναφορὰς, ἐν ὅσῳ
ἡ ἀλληλογραφία δὲν χορηγεῖ αἰτίαν κοι-
νοποιήσεως.

34. Ὅταν ἐπίσημοι ἀναφοραὶ προμη-
νύουν ἐπανάστασιν τινα ἢ στασιαστικὰς
συστάσεις, οἱ Νομάρχαι, ἀφοῦ συνενοηθῶν
μετὰ τὸν διοικοῦντα ἀξιωματικὸν τὴν χω-
ροφυλακὴν τοῦ νομοῦ, ἐὰν αὐτὸς εἶναι
παρὼν, ἢ μετὰ τὸν παλαιότερον ἀξιωμα-
τικὸν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὴν μητρό-
πολιν τοῦ νομοῦ, ἡμποροῦν νὰ ἐνεργή-
σουν τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀναγκαίων
ἐνωμοτιῶν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὰς ἐπα-
πειλουμένας θέσεις, μέχρι τῆς ἀποκατα-
στάσεως τῆς εὐταξίας.

Περὶ τούτων θέλει διευθύνεσθαι ἀμέ-
σως ἀναφορὰ ἀπὸ μέρος τοῦ Νομάρχου
πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμα-
τεῖαν καὶ ἀπὸ τὸν μοίραρχον διὰ τοῦ ἀρ-
χηγοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς
πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματεῖαν.

35. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις
οἱ Ἐπαρχοὶ ἡμποροῦν νὰ προσκαλέσωσι
τοὺς διοικοῦντας τὴν χωροφυλακὴν ὑπο-
μοίραρχους πρὸς συγκέντρωσιν πολλῶν
ἐνωμοτιῶν, χρεωστοῦντες ἐνταυτῷ νὰ εἰς
δοποιήσουν τοὺς νομάρχας, οἱ ὅποιοι συν-
ενοοῦνται μετὰ τὸν διοικοῦντα ἀξιωματι-
κὸν τὴν χωροφυλακὴν τοῦ νομοῦ περὶ
τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ὡς τοῦτο προ-
σδιωρίσθη εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

36. Ἐκτὸς τούτων χρεωστοῦν οἱ ἀ-
ξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἄνευ ἀρ-
γοπορίας νὰ καταδιώκουν ἢ νὰ διαλύουν

(α) Σ. Ε. ἱδ: ἀρθρ. 149, 150 Π. Δ.

(β) ἱδ: ἀρθρ. 209—211 καὶ 214—218.

συνάξεις ἢ συσσωματώσεις ληστῶν ὅπου καὶ ἐν φανούν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤμπορουν νὰ συνενώσουν πολλὰς ἐνωμοτίας χωροφυλακῆς, περὶ τοῦ ὁποίου εἰδοποιούν ἀμέσως τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχάς.

37. Ὅταν τύχη νὰ φθάσωσιν αἱ καταδιώκουσαι ἐνωμοτίαι τοὺς ληστὰς ἢ φονεῖς ἕως τὰ σύνορα τοῦ νομοῦ, χωρὶς νὰ δυνήθουν νὰ τοὺς συλλάβουν, μεταβαίνουν τότε εἰς τὸ ἕδαφος τοῦ γειτονικοῦ νομοῦ, διὰ νὰ τοὺς συλλάβουν, εἰ δυνατόν, ἢ νὰ εἰδοποιήσουν τὰς ἐνωμοτίας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται πλησιέστερα τῆς ληφθείσης διευθύνσεως ἀπὸ τοὺς ληστὰς.

Περὶ τούτου εἰδοποιούνται ἀμέσως οἱ Νομάρχαι καὶ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ τοῦ ἀνήκοντος νομοῦ.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ σχέσεων τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς τὰ στρατεύματα τῆς γραμμῆς.

38. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων καὶ εἰς τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὰς ἐπαρχίας στρατιωτικοὺς διοικητὰς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ εἰς τοὺς διωρισμένους φρουράρχους εἰς τὰ διάφορα φρούρια.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατευμάτων, οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ καὶ οἱ φρουράρχοι λαμβάνουν τὴν πρώτην ἐκάστης πενταμερίας κάθε μηνὸς καταστάσεις τῆς δυνάμεως τῆς εὐρισκομένης χωροφυλακῆς εἰς τὸ Βασιλεῖον, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἢ εἰς τὸ ἀνήκον φρούριον. Αἱ καταστάσεις θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς διοικητὰς διὰ τῶν μοιράρχων, καὶ εἰς τοὺς φρουράρχους διὰ τοῦ διοικοῦντος τὴν ἐν τῷ φρουρίῳ χωροφυλακὴν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ.

Ὁ διοικὼν τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων ἕλκες τὰς μεταβολὰς τοῦ προσωπικοῦ, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τοὺς

ἀξιωματικοὺς κάθε βαθμοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

39. Ἡ ἱεραρχία τῆς ὑπηρεσίας προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως:

α. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπόκεινται οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς εἰς τοὺς φρουράρχους καθ' ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀφορροῦν τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ φρουρίου, χωρὶς νὰ ᾔηται ὑποχρεωμένοι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι νὰ λίδουν εἰς αὐτοὺς λόγον τῆς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς, μήτε νὰ ἐνεργοῦν ἄλλας διαταγὰς, εἰμὴ ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου.

β. Ἐν καιρῷ πολέμου οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς τῶν εὐρισκομένων ἐπαρχιῶν καὶ φρουρίων εἰς στάσιν πολέμου ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν στρατευμάτων καὶ φρουράρχους, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνήθους τῶν ὑπηρεσίας, καὶ χρεωστοῦν πρὸς τούτοις νὰ ἐνεργοῦν τὰς διατάξεις τῆς εὐταξίας, καὶ ἀστυνομίας, ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου καὶ τῶν στρατιωτικῶν θέσεων.

γ. Εἰς φρούριον εὐρισκόμενον εἰς στάσιν πολιορκίας εὐρίσκεται ὅλη ἡ δύναμις εἰς χεῖρας τοῦ φρουράρχου, καὶ θέλει ἐνεργεῖται ὡς πρὸς τὴν χωροφυλακὴν, καθὼς καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ στρατεύματα.

40. Ἐπειδὴ ἡ χωροφυλακὴ ἔχει χρέη, τὰ ὁποῖα διαφέρουν οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν καθαρὰν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατευμάτων ἐντὸς τῶν φρουρίων ἐξαιρουμένης τῆς στάσεως τῆς πολιορκίας, δὲν ἡμπορεῖ νὰ θεωρῇται ὡς κάμνουσα μέρος τῆς φρουρᾶς τοῦ φρουρίου, ὅπου εὐρίσκεται.

Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ καὶ οἱ φρουράρχοι δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐπιθεωρήσουν τὴν χωροφυλακὴν, νὰ τὴν συμπεριλάβουν εἰς παράταξιν, καὶ νὰ τὴν προσκαλέσουν εἰς ὑπηρεσίαν, ἔχουσιν ἀντικείμενον ξένον ὡς πρὸς τὰ χρέη τῆς.

41. Εἰς τὰ φρούρια, ὅπου εἶναι διωρισμένη φρουρά, γνωστοποιούνται εἰς τὴν

χωροφυλακὴν αἱ διαταγαὶ τοῦ φρουραρχείου, καθὼς καὶ τὸ σύνθημα καὶ παρασύνθημα.

42. Εἰς τὰ φρούρια, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς διοικητὰς τῆς χωροφυλακῆς, εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ καλεῖ, νὰ ἀπαιτοῦν διὰ τὴν εἰσόδον καὶ ἐξόδον τὸ ἀνοιγμα τῶν πυλῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἀποτείνονται εἰς τὸν φρούραρχον.

Αὗται αἱ ζητήσεις πρέπει νὰ γίνωνται πάντοτε ἐγγράφως καὶ μὲ τὴν ὑπογραφήν καὶ ἡμερομηνίαν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον·

Ἐκτακτος ὑπηρεσία τῆς χωροφυλακῆς.

Ἐνωμοτία

Πρὸς ἐκτέλεσιν (τῆς διαταγῆς, ἢ προσκλήσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ (σημειώσεως τῆς Ἀρχῆς) ὁ ὑποφαινόμενος διοικητῆς τῆς . . . Ἐνωμοτίας τῆς χωροφυλακῆς παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀνοιχθῇ ἡ πύλη κατὰ τὴν . . . ὥραν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν χωροφυλάκων τῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐνωμοτίας, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν.

Ἐγράφη ἐν . . τῇ . . (ὑπογραφή)

Οἱ φρούραρχοι μένουσιν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αἰτήσεων τούτων.

43. Ὁ διοικῶν τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς εἰδοποιεῖ τοὺς στρατιωτικοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν περὶ ὅλων τῶν ἐκτάκτων συμβάντων, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ τοὺς παρακινήσουν νὰ λάβουν ἰδιαίτερα μέτρα ὑπηρεσίας.

Τοιαῦτα συμβάντα εἶναι·

Ἐπαναστάσεις καὶ ἐνοπλοὶ ἢ ἀσπλοὶ συστάσεις, τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὁ νόμος ὡς στασιαστικὰς·

Διευθυνόμεναι ἢ ἐκτελούμεναι προσβολαὶ κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως·

Περιοφαὶ καὶ ἐπιδρομαὶ ληστῶν συσσωματωμένων·

Φυλακισμοὶ παρακινητῶν λειποταξίας, ἀγγελιοφόρων ἢ κατασκόπων, οἱ ὁποῖοι χρησιμεύουσιν πρὸς καταμέτρησιν φρουρίων

ἢ διερεύνησιν εἰδήσεων περὶ δυνάμεως καὶ κινήσεως τῶν στρατευμάτων·

Ἀνακαλύψεις ἀποθηκῶν, ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων·

Επιδρομαὶ ἐναντίον παραπομπῶν στρατιωτικῶν σκευῶν καὶ πολεμεφοδίων·

Διαρπαγαὶ στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν· πταίσματα ἢ ἐγκλήματα ἐκτελούμενα ἀπὸ στρατιώτας, ἢ ὅπου εἶναι ὁποψηφία ὅτι ἔγειναν αὐτὰ ἀπὸ στρατιωτικούς, ἢ ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐνοχοί·

Ἐπιχειρήσεις στρατιωτικῶν ἐναντίον στρατιωτικῶν ἢ μὴ στρατιωτικῶν, ἐξυβρίσεις καὶ βίαια στρατιωτικῶν ἐναντίον πολιτῶν.

Λί αὗται ἀναφοραὶ διευθύνονται ἀπὸ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων, ὁ ὁποῖος θέλει λαμβάνει ἐκτὸς τούτων καὶ καθημερινὴν κατάστασιν τῶν γενομένων συλλήψεων στρατιωτικῶν ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν, καθὼς αὗται διευθύνονται πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἀπὸ τοὺς μοιράρχους.

44. Οἱ διημερεύοντες ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἐντὸς φρουρίων, ὅπου εἶναι διωρισμένοι φρούραρχοι, διευθύνουν πρὸς αὐτοὺς ἀναφορὰς περὶ ὅλων τῶν συμβάντων, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου.

45. Ὅταν κατὰ τὰς διαληφθείας περιπτώσεις εἰς τὸ ἄρθρον 31, ἢ ἀπακατάστασις τῆς εὐταξίας δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ διὰ συνενώσεως μεγαλητέρας δυνάμεως εἰς τὰς ἐπαπειλουμένους θέσεις, τότε κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Νομάρχου ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων, ἢ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ἐκτὸς τῆς χρήσεως στρατευμάτων τῆς γριμμῆς, ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνιπερθέτως, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν σύναξιν πολλῶν ἐνωμοτιῶν χωροφυλακῆς. Τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα τῆς χωροφυλακῆς ἡμποροῦν νὰ λαμβάνονται ἀπὸ τὰς γειτονικὰς μοιραρχίας, ἢ ἀνηκούσης περιφερείας, καὶ μόνον δι

ἐπισήμων διαταγῶν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἣτις συνεννοεῖται ἐπὶ τούτῳ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἡμποροῦν νὰ συναχθοῦν ὅλαι αἱ ἐνωμοτίαι μιᾶς μοιραρχίας εἰς ἓν μέρος, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς ἐνωρίας τῶν.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἰδοποιοῦνται οἱ ἀνήκοντες Νομάρχαι περὶ τῶν κινήσεων τούτων ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

46. Τὰ διαταττόμενα μέτρα εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐκδίδονται ἐγγράφως διὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν στρατευμάτων, ἢ διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς πρὸς τοὺς μοιράρχους.

47. Ὅσῳκις ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατευμάτων ἐκδῶσει διαταγὴν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς, ἢ ὁποία ἀφορᾷ τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς αὐτῆς νὰ κάμουν πρὸς αὐτὸν δικαιολογημένας ἀπαντήσεις.

Ἀνίσως ὁμοῦ ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ἐπιμένῃ εἰς τὰς διαταγὰς του, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν, κάμναι ὁμοῦ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν του διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

48. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάμνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν στρατευμάτων ἢ πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων περὶ σημαντικῶν πειθαρχικῶν πταισμάτων, διὰ τὰ ὅποια διέταξεν αὐτοὺς περιοσμὸν ἢ ποινὴν φυλακισμοῦ.

49. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἀποφάσεων στρατιωτικῶν δικαστηρίων, εἰς φρουράς, εἰς στρατόπεδα, καθὼς καὶ εἰς ἐκστρατείας, ἡμπορεῖ ἡ χωροφυλακὴ, ὅταν ᾖ ναι παρούσα, νὰ διορισθῇ μόνον πρὸς ἐπαγρύπνησιν τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας.

Πρὸς συνοδίαν τῶν καταδίκων εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, πρέπει νὰ διορίζε-

ται πάντοτε ἀπόσπασμα στρατευμάτων τῆς γραμμῆς, καὶ ὅταν δὲν ᾖναι διωρισμένη κεφαλικὴ ποινὴ, παραδίδονται οἱ καταδικασμένοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὴν χωροφυλακὴν, ἢ ὁποία προσκαλεῖ ἀπόσπασμα στρατευμάτων τῆς γραμμῆς. πρὸς ὑποστήριξιν τῆς, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἀσφαλῶς τὴν συνοδίαν τῶν καταδίκων ἐκ τῶν εἰρκτῶν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν.

50. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς καὶ τῆς πολιτοφυλακῆς δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνουν κατ' οὐδένα λόγον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς.

51. Ὅταν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς χρειάζονται μεγαλητέραν δύναμιν πρὸς διάλυσιν στασιαστικῶν συστάσεων, καταστολὴν ἐγκλημάτων, μετακόμισιν μεγάλου ἀριθμοῦ ἐνοχοποιημένων καὶ ἐν γένει πρὸς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν προσκλησέως τινος τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, εἰδοποιοῦν τοῦτο ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν Νομάρχην ἢ εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὁ ὅποιος προσκαλεῖ τὸν πλησιέστερον εὐρισκόμενον ἀρχηγὸν στρατευμάτων, ἢ τὸ πλησιέστερον φρουραρχεῖον, νὰ ὑποστηρίξουν τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, στέλλοντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς.

Αὗται αἱ εἰδοποιήσεις καὶ ζητήσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς πρέπει νὰ περιλαμβάνουν σύνψιν τῆς διαταγῆς ἢ προσκλησεως, καὶ τὰς αἰτίας, αἱ ὅποιαι δικαιολογοῦν τὴν χορήγησιν τοῦ προσκληθέντος ἀποσπάσματος.

52. Ὅταν ἀπόσπασμα στρατευμάτων τῆς γραμμῆς εὕρισκεται εἰς κοινὴν ὑπηρεσίαν μετὰ χωροφυλακὴν, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς λαμβάνει τὴν διοίκησιν, ἂν ᾖναι ἴσου βαθμοῦ.

Ὅταν ὁ διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς, ᾖναι ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς χωροφυλακῆς, λαμβάνει ὁ πρῶτος τὴν διοίκησιν, εἶναι ὁμοῦ ὑπόχρεως νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διδομένας εἰς αὐτὸν ἐγγράφους προσ-

κλήσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὁ ὅποιος μένει ὑπόλογος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, ἅμα δ' ἀξιωματικὸς τῆς γραμμῆς ἐνεργήσῃ τὴν πρόσκλησίν του.

53. Ὅταν δὲν εὐρίσκωνται πρόχειρα στρατεύματα τῆς γραμμῆς, ἢ εἰάν δὲν παρευρίσκῃται ἱκανὸς ἀριθμὸς αὐτῶν, τότε οἱ ἀξιωματικὲί τῆς χωροφυλακῆς ζητοῦν τὴν βοήθειαν τῆς πολιτοφυλακῆς, ἀποτεινόμενοι ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὰς τοπικὰς Ἀρχάς.

54. Τὰ προσκληθέντα ἀποσπάσματα πολιτοφυλακῆς μένουσιν πάντοτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις τὰ ἐπρόσκάλεσε.

55. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς θεωροῦν ὡς ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν των, νὰ ὑποχρεώσων τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των εἰς εὐγενὲς καὶ κόσμιον φέρισμον πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς ἐκάστου βαθμοῦ· ἰδιαίτερος δὲ καθ' ἃς περιπτώσεις εὐρίσκονται δι' ὑπηρεσίαν εἰς ἄμεσον κοινωνίαν μετ' αὐτῶν, ἢ ὅταν ἀπόκηται εἰς αὐτοὺς ἡ νοθεύσεις, ἢ ἡ σύλληψις ἀξιοτιμωρήτων στρατιωτικῶν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Γενικοὶ κανόνες.

56. Ἐπειδὴ ἡ Βασιλ. χωροφυλακὴ διαμένει πλησίον τῶν διαφορῶν Ἀρχῶν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων εἶναι θέλησις τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ αὐταὶ εἰς τὰς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς σχέσεις των μὲ τὴν χωροφυλακὴν νὰ ἀπέχουν ἀπὸ ὅλους τοὺς τύπους καὶ τὰς ἐκφράσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τοὺς περιεχομένους κανονισμοὺς καὶ τὰς ἀρχὰς εἰς τὰ προλαβόντα ἄρθρα, καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲ συγχωρεῖται εἰς αὐτὰς ἀπόλυτος ἐξουσία ἐπὶ τῆς χωροφυλακῆς, οὔτε παρέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας τῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Μεγαλειότης θέλει ὡσαύτως, οἱ στρατιωτικοὶ τῆς χωροφυ-

λακῆς παντὶς βαθμοῦ, νὰ περιωρίζωνται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις εἰς τὴν σφαῖραν τῶν χρεῶν των ὡς πρὸς τὰς Ἀρχὰς ταύτας, καὶ εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις νὰ ἀπονέμουν πρὸς αὐτὰς τὸ προσήκον σέβας καὶ ὑπακοήν.

Περὶ ἀπονομῆς τιμῶν παρὰ τῆς χωροφυλακῆς.

57. Ὅταν ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Μεγαλειότης ὁδοιπορῇ εἰς τοὺς Νομοὺς, διορίζονται κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ τῆς Α. ὑψ. Μεγαλειότητος ἀποσπάσματα χωροφυλακῆς διὰ συνοδίαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ δίδονται πάντοτε ἰδιαίτεραι διαταγαὶ πρὸς τοὺς μοιράρχους.

Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τὰς ὁδοιπορίας περιγίπων τοῦ βασιλικοῦ Οἴκου.

58. Ὅταν οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ὁδοιποροῦν δι' ὑπηρεσίαν, καὶ γνωστοποιεῖται ἡ ὁδοιπορία αὐτῶν, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ὁ ὅποιος εἶναι τοποθετημένος εἰς τόπον κείμενον πλησίον τῆς ὁδοῦ, παρουσιάζεται εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἵππων ἢ εἰς τὸ ἐσπερινὸν κατάλυμά του διὰ νὰ λάβῃ τὰς διαταγὰς του.

Κατὰ τὴν ἄφιξιν Γραμματέως εἰς μέρος, ὅπου θέλει ἐκτελέσει ὑπηρεσίαν τινα, ὁ διοικῶν ἀξιωματικὸς τὴν χωροφυλακὴν τῆς ἐνορίας, πηγαίνει ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν εἰς προϋπάντησίν του μὲ τέσσαρας χωροφύλακας, διὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ ἕως τὸ προδιορισθὲν δι' αὐτὸν κατάλυμα, ὅπου παρευρίσκεται καὶ ὁ διοικῶν ἀξιωματικὸς τὴν χωροφυλακὴν τοῦ νομοῦ. Πλησίον τοῦ Γραμματέως διορίζεται εἰς χωροφύλαξ, ὡς ἀγγελιαφόρος.

Κατὰ τὸν μισυμὸν του ἀπονέμονται εἰς αὐτὸν αἱ αὐταὶ τιμαί.

59. Ὅταν ὁ Νομάρχης ἔρχεται διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ νομοῦ, ὁ διοικῶν τὴν χωροφυλακὴν ἀξιωματικὸς πηγαίνει ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν μὲ τέσσαρας χωροφύλακας εἰς προϋπάντησίν του καὶ τὸν συνοδεύει, ἕως εἰς τὸ κατάλυμά του.

60. Όταν ὁ Νομάρχης περιέρχεται ἐντὸς τοῦ νομοῦ, ἡ χωροφυλακὴ τῶν διαφόρων μερῶν, διὰ τῶν ὁποίων διαβαίνει, ἐκτελεῖ τὰς διατάξεις, τὰς ὁποίας ἤθελε κρίνει αὐτὸς ἀναγκαίας διὰ τὴν κοινὴν εὐταξίαν· ἐπομένως οἱ ὑπομοίραρχοι καὶ διοικηταὶ τῶν ἐνωμοτιῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἅμα εἰδοποιηθοῦν περὶ ἀφίξεως τοῦ Νομάρχου, χρεωστοῦν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ κατάλυμά του, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν, ἂν πρέπη νὰ ληφθῇ κανὼν μέτρον περὶ ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς.

61. Ὅσῳκις ἡ χωροφυλακὴ ἐξέρχεται πρὸς ἀπονομὴν τιμῶν πρέπει νὰ ᾔται μὲ μεγάλην στολὴν καὶ ὠπλισμένῃ.

Δημόσιοι Τελεταί.

62. Ὅταν εἰς ἑλλειψιν ἄλλων στρατευμάτων ᾗται ἡ ἀναγκασμένη ἡ χωροφυλακὴ εἰς ἑορτάς καὶ δημοσίους τελετὰς νὰ χορηγήσῃ φυλακὰς τιμῆς, τότε συνεννοοῦνται αἱ διαφορὰ Ἀρχαὶ μὲ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς τοῦ τόπου διὰ τὰς ἀναγκαίας συνοδίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤμπορουν νὰ διορισθοῦν, εἰμὴ ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν τοῦ σταθμοῦ.

63. Εἰς ὅλας τὰς ἑορτάς οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἀκολουθοῦν τὴν σειράν των μὲ τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος.

Προσωπικαὶ ὑποχρεώσεις.

64. Εὐθὺς ὅπου εἰς ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἀναλάβει τὴν θέσιν του, ἐντὸς 24 ὥρων, μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας του, χρεωστεῖ νὰ ἐπισκερθῇ μὲ μεγάλην στολὴν ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀνώτεραι αὐτοῦ κατὰ τὴν τάξιν.

Ὅπου εὐρίσκονται φρουραὶ ἢ φρουρχεῖα ἐπισκέπτεται ὡσαύτως τὸν φρουρχὸν ὁποιοῦνδήποτε βαθμὸν καὶ ἂν ἔχῃ αὐτός.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς θέχονται ἐπισκέψεις ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι εἶναι κατώτεροι αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἐπιστρέφουν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπίσκεψιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

65. Εἶναι ῥητὸς ἐμποδιζόμενον εἰς τὴν χωροφυλακὴν νὰ ἀπονέμῃ ἄλλας τιμὰς, πρὶν μόνον τὰς προλαβόντως προσδιορισθείσας καὶ διὰ τὰς σημειωθείσας περιπτώσεις, ἢ νὰ χορηγῇ ἄλλας προσωπικὰς συνοδίας, ὑφ' ὁποιοῦνδήποτε πρόσχημα καὶ ἂν ᾔται.

ΚΕΦ. Β'. ΤΜΗΜΑ Α'.

Χρὴν τῶν ἀξιωματικῶν ἐκάστου βαθμοῦ.

Περὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος.

66. Ὁ διοικῶν τὴν χωροφυλακὴν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐπαγγυρεῖ εἰς τὸ ὅλον τῆς ὑπηρεσίας, τὴν οἰκονομίαν καὶ λογιστικότητα.

67. Δὲν ἐνασχολεῖται εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας ἡ ὁποία κανονίζεται διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ ἐκάστης μοιραρχίας. Ὅταν ὅμως παραστήσῃ παραμέλησιν ἢ παρέκδοσιν τῶν κανονισμῶν, ἢ ἄλλως διευθυνοῦν παράπονα πρὸς αὐτόν, ζητεῖ λόγον περὶ τῆς συστάσεως τῆς ὑπηρεσίας, διορθοῖ τὰς ἐπιτυμώσας καταχρήσεις καὶ δίδει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας πρὸς καλλίτεραν διευθύνσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνωμοτιῶν.

68. Ὁ διοικῶν τὸ Σῶμα ἀνώτερος ἀξιωματικὸς κάμνει ἐτησίως ἐπιθεώρησιν τῶν ἐνωμοτιῶν κατὰ τὴν διανομὴν τῶν ὑπομοιράρχων ἢ ἐπιθεωρητῆς αὐτῆς ἀρχίζει κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον. Κατ' ἑξῆς μεταβάλλεται ὁ τόπος τῆς συνάξεως τῶν ἐνωμοτιῶν, ὥστε νὰ ἡμπορῇ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος νὰ ἐπιθεωρῇ διαδοχικῶς ὅλας, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐκάστην εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῆς.

69. Πρὸς τοῦ νὰ διαταχθῇ ὁποιαδήποτε κίνησις, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς γνωστοποιεῖ εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐπιστρατιωτικῶν Γραμματειῶν, εἰς τὸν γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων καὶ εἰς τὸν Νομάρχην τοῦ ἀνέχοντος νομοῦ, τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐκάστης μοιραρχίας, καθὼς καὶ τὸν τόπον τῆς συνάξεως τῶν ἐνωμοτιῶν ὡσαύτως γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν, ὅτι ἐπιθεωροῦνται ἐνωμοτίαι, αἱ ὁποῖαι ἀ-

μουν ὑπηρεσίαν, εἰς κατὰστάματα τοῦ Ναυτικοῦ. Ὄταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ζητεῖ ἀπὸ τῆν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν ἓνα λογιστικὸν ὑπάλληλον τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς οἰκονομίας καὶ λογιστικῆς.

70. Εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις πληροφoρεῖται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἀπὸ τὰς διαφόρους Ἀρχάς, ἂν ἡ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται μὲ ἀκρίβειαν, ἂν οἱ στρατιωτικοὶ ἐκάστου βαθμοῦ δεικνύουν ζῆλον καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἂν φέρωνται ἀμειψτως εἰς τὰς ἐπισταθμεύσεις των.

Ἐπιθεωρεῖ λεπτομερῶς ἕκαστον, ἐξετάζει ἂν γνωρίζῃ τὰ χρῆτ τοῦ βαθμοῦ του, καὶ ἂν ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην μαθησιν πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των. Πληροφoρεῖται ἂν τρέφονται καλῶς οἱ ἵπποι, ἂν ᾖναι εἰς καλὴν στάσιν, καὶ ἂν οἱ ληφθέντες εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλων ἀνικάνων ἐκλήχθησαν καλῶς καὶ ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας· ἐξετάζει τὸν ἱματισμὸν, τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν ὅπλισμον. Παρατηρεῖ, ἂν ᾖναι τὰ σκευῆ κατὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν, κατὰ τὸ πρωτότυπον καὶ εἰς καλὴν στάσιν, καὶ ἂν αἱ διαταχθεῖσαι ἐπισκευαὶ καὶ ἀντικαταστάσεις εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἐπιθεώρησιν ἐξετελέσθησαν κατ' ἀκρίβειαν.

Λαμβάνει εὐκαιρίαν κατὰ τὴν σύναξιν τῶν ἐνωμοτιῶν διὰ νὰ συστήσῃ εἰς ὅλους τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, τὴν ἐποῖαν ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία των, ἀκάματον ζῆλον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατεταγμένων διὰ τὴν ἀστυνομίαν, πειθρχίαν καὶ ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν· ἐπαινεῖ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διαπρέπουσιν διὰ τῆς διαγωγῆς των καὶ καλῆς των ὑπηρεσίας, καὶ ἀναφέρει ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν εἰς τὴν γενικὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἐπιπληττεῖ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν αἰτίας βασιμῶν παραπόνων, καὶ ἐνεργεῖ ἀμέσως κατὰ

τῶν ἀξιοματικῶν, ὑπαξιοματικῶν καὶ χωροφυλάκων, τὰς νομίμους ποινάς, τυχοῦσης περιστάσεως.

71. Ἀντικείμενον τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος πρέπει νὰ ᾖναι καὶ αἱ προμήθειαι τῆς ἵππονομῆς, ζητεῖ τὰ γενόμενα συμφωνητικὰ χορηγήσεως τῶν ἐνωμοτιῶν καὶ δι' ἐξετάσεως πληροφoρεῖται ἂν ἀκολουθῶνται ἀκριβῶς οἱ διωρισμένοι κανονισμοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

72. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ζητεῖ λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατωνισμοῦ, διευθύνει ἀναφορὰν περὶ τῶν ἐπισκευῶν καὶ ἐπιδιρθώσεων, τὰς ὁποίας ἔθελεν ἀναγνωρίσει ὁ ἴδιος ὡς ἀναποφεύκτως ἀναγκασίας, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀτομικῆς ἐπισταθμεύσεως τῶν χωροφυλάκων ἂν ὑπάρχῃ.

73. Βεβαιόηεται ἂν ᾖναι γυμνασμένη ἡ χωροφυλακὴ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, καὶ παραγγέλλει δι' ὅσους δὲν εἶναι καλῶς γυμνασμένοι, νὰ γυμνάζωνται ἐπιμελῶς δασάκις τὸ συγχερεῖ ἡ ὑπηρεσία.

74. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς κρατεῖ·

Ἐν βιβλίον δι' ὅλα τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα κατὰ τὸ πρωτότυπον Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως Ἀρθρ. 43 Σελίς 37.

Πίνακα τῶν ἡθῶν καὶ τῆς ἱκανότητος, βιβλίον τῶν πινῶν περὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν ἰθαγένειαν του, ὅπου σημειοῦται καὶ ἡ αἰτία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἔγγραφα διαθέτονται κατὰ τὴν ὑπόθεσιν καὶ διατηροῦνται ἐντελῶς.

Ὄταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἐβγαίῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του, περαδίδει εἰς τὸν διάδοχόν του ὅλα τὰ ἔγγραφα ταῦτα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται σημειωμένα εἰς ἓνα πινάκα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν Μοιράρχων.

75. Οἱ Μοιράρχοι τῆς βασιλικῆς χωροφυλακῆς εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἰδίως καὶ προσωπικῶς τὴν διαχείρησιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις ἐμπιστεύεται εἰς αὐτοὺς, καὶ

ἐπὶ τούτῳ εὐρίσκονται πάντοτε εἰς ἀμείνων κοινωνίαν μετὰ τὰς διαφόρους Ἀρχάς.

76. Κάμνουν κατ' ἔτος δύο περιόδους πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐνωμοτιῶν των, ἡ μία ἀρχίζει τὸν μῆνα Φεβρουάριον καὶ ἡ ἄλλη τὸν μῆνα Σεπτέμβριον.

Ἐξετάζουσιν μὲ μεγίστην προσοχὴν, ἂν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες ἔκτελουν μὲ ἀκριβείαν τὴν ὑπηρεσίαν των, ἂν διάγουν εἰς τοὺς σταθμούς των μὲ εὐταξίαν καὶ πειθαρχίαν, ἂν δὲν κάμνουν χρῆν, ἐκ τῶν ὁποίων πρὸς κύπτουν παράπονα, ἀνίσως φέρονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περιπόλων μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐθύτητα, ἀνίσως ἔδωσαν αἰτίαν παραπόνων διὰ παραβιάσιν, καταδυναστείαν, κακὴν χρῆσιν τῆς δυνάμεώς των, ἢ ἐξ αἰτίας παραβάσεως τῶν χρεῶν των ὑπ' ὁποίων δῆποτε πρόβλημα.

Πληροφοροῦνται ὡσαύτως, ἂν αἱ ἐνωμοτίαι ἐχορήγησαν τὴν ζητηθεῖσαν ἐνοπλὴν δύναμιν, κατὰ τὰς σημειωθείσας περιπτώσεις, εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν, ἀνίσως ἠκολούθησαν ἐνταυτῷ τοὺς προσδιωρισμένους κανόνας διὰ τὰς προσκλήσεις, ἀνίσως δὲν συνέδρουν ἀντιποιήσεις, παρεμβάσεις ἢ ἀντιλογίαι ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχῶν, τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τῶν διοικητῶν τῶν ἐνωμοτιῶν, ἂν οἱ χωροφύλακες δὲν διωρίσθων εἰς ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι δὲν τοὺς ἀνήκουν, ἢ ἂν δὲν ἀπεποιήθων ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐκτελοῦν.

Αἱ ἀπαιτήσεις καὶ τὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν προκύψει, ὡς ἐκ τούτων, πρέπει νὰ ἐξετάζωνται ἀκριβῶς διὰ τῶν μοιράρχων καὶ νὰ τιμωρῶνται οἱ ὑπ' αὐτοῦς, ὅταν εὐρεθῶν ἐνοχοὶ εἰς καθὲς ὅμῳ περιπτώσει νὰ διευθύνεται ἀναφορὰ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

77. Οἱ Μοιράρχοι ἐπισκέπτονται τοὺς στρατῶνας καὶ βεβαιώνονται, ἂν εὐρίσκωνται εἰς ἐντελῇ καθαρὰν στάσιν, ἀνίσως δὲν συνέδρουν ζημίαι εἰς τὰ οἰκήματα, ἢ εἰς τὰ σκεύη, καὶ ἂν ἔκαστος ᾔναι καλῶς ἐνωμισμένος ἐπισκέπτονται τοὺς ἵππους

εἰς τοὺς σταύλους καὶ πληροφοροῦνται ἀνίσως τρέφονται καλῶς, ἂν καθαρίζωνται καὶ πεταλόνωνται κανονικῶς, τελευταῖον ἐξετάζουν τὴν στάσιν τοῦ ἵματισμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ ὀπλισμοῦ, ἐνεργοῦν τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις καὶ λαμβάνουν τὰς ἀπαιτούμενας σημειώσεις περὶ τούτων τῶν ἀντικειμένων, διὰ νὰ τὰ συμπεριλάβουν εἰς τὴν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος ἐπιθεώρησεως ἀναφορὰν των.

78. Οἱ Μοιράρχοι πληροφοροῦνται, ἂν ὁ μισθὸς τῶν ἐνωμοτιῶν πληρόνεται κανονικῶς, ἂν δὲν γίνεται κάμμία ἀρροπορία, καὶ ἂν ἔκαστος ἀπολαμβάνῃ ὅ,τι τὸν ἀνήκει καὶ δὲν ἔχει κἀνὲν παράπονον.

79. Ζητοῦν ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῶν ἐνωμοτιῶν τοὺς διαφόρους πίνακας καὶ ἡμερολόγια, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι καταγεγραμμένη ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαφορῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐπιπλήττουν ἐνταυτῷ καὶ τιμωροῦν τοὺς ὑπαξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν κρατοῦν τὰ διαληφθέντα βιβλία μὲ τάξιν.

Παρατηροῦν, ἂν τὰ κρατούμενα βιβλία ἀπὸ τοὺς ὑπομοιράρχους ᾔναι εἰς τάξιν.

80. Οἱ μοιράρχοι πρέπει νὰ κρατοῦν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ἑξῆς:

Ἐν πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

Τὰ σχέδια τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ αὐτοῦς διαταγῶν καὶ ἐγγράφων.

Τὰ λαμβανόμενα διατάγματα, ἀναφορὰς καὶ λοιπὰ ἐγγράφα.

Τὰ ἐγγράφα ὅλα πρέπει νὰ τοποθετῶνται κατὰ τάξιν, νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ καταγράφωνται εἰς πίνακα.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ μοιράρχου πρέπει νὰ παραδίδωνται τὰ ἐγγράφα μὲ τὸν πίνακα εἰς τὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ὑπομοιράρχων.

81. Οἱ ὑπομοιράρχοι τῆς Βασιλ. χωροφυλακῆς ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν τῶν ἐνωμοτιῶν, κρατοῦν ἀδιάκοπον ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν διοικητὴν τῆς μοίρας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀναφέρονται

δι' ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια ἤθελαν ἀπαντηθῆ, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅταν συμπέσῃ εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν ἐκτακτῶν συμβάν, μεταβαίνουν ἐπιτοπίως, διευθύνουν τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τῶν πρὸς τὸν μοιραρχον, καὶ ὅταν τὸ εἶδος τοῦ συμβάντος ἀπαιτῇ τὴν ἐκτέλεσιν ταχέων μέτρων, μέχρι τῆς ἀφίξεως περαιτέρω διαταγῶν, ἀναφέρουν τὰ ἤδη ἐνεργηθέντα μέτρα.

82. Οἱ ὑπομοίραρχοι ἐπιθεωροῦν τὰς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἐνωμοτίας ἐξ ὧν κατ' ἑτος, ἡ καθε δὺο μῆνας, δηλαδὴ τὸν Ἰαννουάριον, Μάρτιον, Μαῖον, Ἰούλιον, Σεπτέμβριον, καὶ Νοέμβριον.

83. Εἰς αὐτὰς τὰς ἐπιθεωρήσεις πληροποροῦνται οἱ ὑπομοίραρχοι ἂν ἡ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται καθ' ὅλας τὰς θέσεις με ἀκριβείαν καὶ δραστηριότητα, ἂν αἱ ἐνωμοτίαι ἐπεσκέφθησαν δις τοῦ μηνὸς ὅλας τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας, ἂν κατὰ τὴν περιδίαν τῶν κῆδων καὶ συνέλαβον ἀγύρτας καὶ ἐνόχους, καὶ ἂν κατεδίωξαν τοὺς λειποτάκτας καὶ ἄλλα ὑποκείμενα σημειωμένα δι' ἐνταλμάτων συλλήψεως.

84. Αἱ περιδίαι ἐπιθεωρήσεων δὲν ἡμποροῦν νὰ δώσουν αἰτίαν ἢ πρόφασιν διακοπῆς ἢ ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας· καὶ οἱ ἐνωμοτάρχαι χρεωστοῦν, καὶ ἂν λάβουν εἰδήσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ὑπομοιράρχων, νὰ ἐνεργοῦν τὰς διευθυνομένους πρὸς αὐτοὺς προσκλήσεις, καὶ νὰ χορηγοῦν τοὺς χωροφύλακας, οἱ ὅποιοι ζητηθοῦν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑποαποδῆποτε νομίμου ὑπηρεσίας.

Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιθεωρήσεων οἱ ὑπομοίραρχοι πρέπει νὰ μεταβαίνουν εἰς τὰ διάφορα μέρη, ὅπου γίνεται ἡ ἐνωσις τῶν ἐνωμοτιῶν, διὰ νὰ βεβαιώνονται ἀνίσως ἐκτελεῖται ἡ ὑπηρεσία ἀκριβῶς κατὰ τὰς θέσεις ταύτας, καὶ ἂν οἱ χωροφύλακες διατηρῶνται εἰς καλὴν στάσιν.

85. Ἐπισκέπτονται τοὺς στρατώνας καὶ τοὺς ἵππους, βεβαιώνονται περὶ τῆς καλῆς ποιότητος τῆς ἵππονομῆς καὶ ἐξετάζουν λεπτομερέστατα τὸν ἱματισμόν,

τὴν ἀποσκευὴν, τὸν ὅπλισμόν καὶ τὴν ἱποσκευὴν· διευθύνουν περὶ τούτων ἀναφορὰν πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς μοιραρχίας, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων καὶ τῶν δοθεισῶν διαταγῶν πρὸς κατὰπαυσιν αὐτῶν.

86. Οἱ ὑπομοίραρχοι κρατοῦν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων·

Τὰ σχέδια τῶν ἐκδιδομένων διαταγῶν καὶ τῆς ἀλληλογραφίας·

Σύνοψιν τῶν διευθυνομένων ἀναφορῶν καὶ πρωτοκόλλων ἀπὸ τὰς ἐνωμοτίας·

Τὰς ληφθείσας διαταγὰς καὶ ἐγγράφα.

Τὰς εἰδοποιήσεις, αἱ ὁποῖαι περιέχουν ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν κοινὴν εὐταξίαν.

Ὅλα τὰ ἐγγράφα ταῦτα καταχωροῦνται κατὰ τάξιν, ἀριθμοῦνται καὶ καταγράφονται εἰς ἓνα ἀλφabetικὸν πῖνακα καὶ φυλάττονται. Δι' ὅλα τὰ ἐγγράφα γίνεται γενικὸς κατάλογος.

Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως ὁ ὑπομοίραρχος παραδίδει εἰς τὸν ἀντικατασταίνοντα αὐτόν, τὸν πῖνακα με' ὅλα τὰ ἐγγράφα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὡς βοηθητικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας.

87. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς βασιλικῆς Χωροφυλακῆς μεταβαίνουν ὡς ἐξεταστικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς ἐπαρχίας τῶν διὰ νὰ δέχωνται τὰς καταμηνύσεις καὶ τὰ παράπονα, νὰ ἐξελέγχουν τὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, καὶ νὰ συνάξουν ὅλας τὰς ἀποδείξεις πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν αὐτουργῶν. Διὰ νὰ περιορίζωνται ὅμως ἐν ταυτῷ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς προσδιοριζομένης ἐξουσίας διὰ τῶν ὁρισμῶν τῶν νόμων, χρεωστοῦν νὰ διακρίνουν καλῶς τὴν ἐννοίαν τῶν λέξεων· ἐγκλημα, πταίσμα, καὶ ἀπλὴ ἀστυνομικὴ παράβασις.

Ἡ ἐννοία καὶ τὰ διακρίνοντα τὰ διαληφθέντα τρία εἶδη ἀξιοτιμωρῆτων πράξεων εἶναι προσδιωρισμένα εἰς τὸν ποινικὸν κώδικα.

88. Εἰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς δὲν ἔμπο-
ροῦν νὰ δεχθοῦν παράπονα καὶ ἀναφορὰς
ἐξ ἐναντίας, πρέπει νὰ παραπέμπουν τοὺς
κατηγόρους ἢ καταμηνυτάς πρὸς τὸν διευ-
θυντὴν τῆς ἀστυνομίας, πρὸς τὸν ἡμο-
γέροντα ἢ τοὺς συμβοητοὺς του, οἱ ὅποιοι
θεωροῦνται ὡς ἐξεταστικοὶ ὑπάλληλοι
πρὸς ἀποδοχὴν παρομοίων παρὰπόνων καὶ
ἀναφορῶν.

89. Ἀνίσως αἱ παραβάσεις ὑπάγων-
ται εἰς διορθωτικὰς ἢ ἐγκληματικὰς ποι-
νὰς, τότε οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλα-
κῆς δέχονται ὡς ἐξεταστικοὶ ὑπάλληλοι
τὰ διευθυνόμενα πρὸς αὐτοὺς παράπονα ἢ
τὰς καταμηνύσεις περὶ παρομοίων πται-
σμάτων ἢ ἐγκλημάτων, μόνον ὅπως ἐκεί-
νων, ὅσα ἀναγονταὶ εἰς τὴν περιφέρειαν
τῆς ἀρμοδιότητος τῶν συνήθων χρεῶν του.

90. Καταμηνύσεις ἔμποροῦν νὰ γίνων-
ται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἀπὸ τοῦ
κατηγόρου ἢ καταμηνυτάς.

Εἰς τὴν πρώτην, καθὼς καὶ εἰς τὴν
δευτέραν περίπτωσιν καταστρώνει ὁ ἀξιω-
ματικὸς τῆς χωροφυλακῆς πρωτόκολλον
περὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως, τὸ ὅποιον ὑπο-
γράφεται ἀπὸ τοῦ κατηγόρου ἢ καταμη-
νυτῆς, ἀπὸ τοῦ ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυ-
λακῆς καὶ ἀπὸ δύο μάρτυρες.

Ὅταν ὁ κατήγορος, ὁ καταμηνυτής, ἢ ὁ
πληριεσὺς τῶν δὲν ἔμπορῃ, ἢ δὲν θέ-
λῃ νὰ υπογράψῃ, σημειώνεται τότε φηδὼς
εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὸ ἐγγράφον τῆς πληρεξουσιότητος πρέ-
πει νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν κατηγορίαν
ἢ καταμηνύσιν.

91. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς
ἔμποροῦν νὰ ἀναδεχθοῦν μίαν κατηγο-
ρίαν ἢ καταμηνύσιν, ἥτις διευθύνεται δι'
ἐνὸς πληρεξουσίου, μόνον ὅταν ὁ ἐπιζέ-
ρων τὴν πληρεξουσιότητα ἀποδείξῃ ρη-
τῶς καὶ θετικῶς, ὅτι ἔχει τὴν ἐξουσίαν
νὰ καταμηνύσῃ τὸ πταίσμα, διὰ τὸ ὅποιον
διευθύνθη ἡ κατηγορία ἢ ἡ καταμηνύσις.

92. Ὅταν κατηγορία ἢ καταμηνύσις
δοθῇ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλα-
κῆς ἐντελῶς συντεταγμένη, δὲν ἔμπο-

ρεῖ πλέον μήτε ὁ ἴδιος νὰ προσθέσῃ τι
μήτε δι' ἄλλου νὰ κάμῃ προσθήκας, ἄλ-
λὰ πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ πα-
ρασημείωνῃ ἕκαστον φύλλον, νὰ ἐπισυνά-
πτῃ αὐτὴν εἰς τὸ συνταττόμενον περὶ τῆς
ὅλης ὑποθέσεως πρωτόκολλον καὶ νὰ κα-
ταχωρῇ εἰς αὐτὸ τὰς τυχοῦσας προσθή-
κας ἢ μεταβολάς. Ὅταν διευθυνθῇ κατη-
γορία ἢ καταμηνύσις ὑπογεγραμμένη,
πληροφορεῖται ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωρο-
φυλακῆς, ἂν ἡ ὑπογραφή ἦναι πραγματι-
κῶς ἐκείνη τοῦ κατηγόρου, τοῦ καταμη-
νυτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου.

93. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς
ὁ ὅποιος εἶναι προσκεκλημένος νὰ δεχθῇ
κατηγορίαν ἢ καταμηνύσιν, πρέπει νὰ ἐκ-
θέσῃ τὸ πταίσμα σαφῶς μὲ ὅλα τὰ πε-
ριστατικά, τὰ ὅποια σμικρύνουν ἢ ἐπιβα-
ρύνουν τὸ πταίσμα καὶ ἔμποροῦν νὰ ὁδη-
γήσουν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐνόχων· ὑπο-
γράφει ὁ ἴδιος καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τὴν
κατηγορίαν ἢ καταμηνύσιν, συμφώνως
μὲ τὰς ἀρ. 90.

94. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς
χρεωτοῦν νὰ διευθύνουν πρὸς τὸν Ἐπι-
τροπὸν τῆς ἐπικρατείας, τὰς ὁποίας ἀνε-
δέχθησαν κατηγορίας ἢ καταμηνύσεις ὡς
ἐξεταστικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἡ ἀρμοδιότης
αὐτῶν δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα. Προσωρι-
νὴν ἐξέτασιν ἔμποροῦν νὰ κάμουν, ὅταν
πρόκειται κίνδυνος εἰς τὴν ἀναβολὴν, ἢ
ὅταν εἰς ἐπ' αὐτοφώρῳ πταίσματα ἢ καὶ
εἰς ἄλλα πταίσματα ἢ ἐγκλήματα, συμ-
βάνα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οἰκίας τινος, προσ-
κληθῇ ἀπὸ κατοικίου αὐτῆς, πρὸς ἐξέτα-
σιν τοῦ πταίσματος ἢ ἐγκλήματος.

95. Ἐπ' αὐτοφώρῳ πταίσματα εἶναι·
Ὅταν ἐν ἐγκλήματι συμβῇ κατ' ἐκείνην
τὴν στιγμήν·

Ἀμέσως μετὰ τὴν πράξιν·
Ὅταν ὁ κατηγορηθεὶς εὐρεθῇ καταδιω-
κόμενος ἀπὸ δημοσίους κραυγὰς.

Ὅταν ὁ κατηγορούμενος, ἅμα συμβῇ
τὸ πταίσμα εὐρεθῇ μὲ ἐργαλεῖα, ὅπλα,
σκιῶν, ἐγγράφα καὶ ἄλλα ἐνοχοποιητικά
εἶδη, τὰ ὅποια δηλοποιοῦν, ὅτι αὐτὸς εἴ-
ναι αἷτιος ἢ συνένοχος τοῦ πταίσματος.

96. Όταν συλληφθῇ πιαίστης ἐπ' αὐτοφώρῳ, μεταβαίνειν ἀνυπερθέτως οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἐπιτοπίως διὰ τὴν συντάξουν περὶ αὐτοῦ πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτουν τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν θέσιν. ὅπου συνεδῇ, καὶ σημειώνει ἐνταυτῷ τὰς μαρτυρίας τῶν κατοίκων, τῶν γειτόνων, καθὼς καὶ τῶν συγγενῶν καὶ ὑπηρετῶν, τελευταίων καὶ ὅλων τῶν ὑποκείμενων, τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ δώσουν πληροφορίας.

Εἰδοποιῶν, ἀμέσως τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, οἱ μετέβησαν οἱ ἴδιοι ἐπιτοπίως.

Ἡμποροῦν νὰ μεταχειρισθῶν, πρὸς τοῦτο ἓνα γραφεῖα, τὸν ὁρκόουν νὰ ἐκπληρώσῃ καλῶς καὶ πιστῶς τὰ προκείμενα χρεῖ, περὶ τοῦ ὁποῖου γίνεται ἀναφορὰ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

97. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὑπογράφουν τὰς δεθείσας μαρτυρίας, αἱ ὁποῖαι προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰς ἐχορήγησαν.

Ὅταν αὐτοὶ ἀποποιῶνται νὰ ὑπογράψουν, γίνεται περὶ τούτου ἀναφορὰ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡμποροῦν νὰ ἀπαγορεύσουν εἰς τὸν καθένα νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἢ ἀπὸ τὸν τόπον πρὸ τοῦ νὰ κλεισθῇ τὸ πρωτόκολλον, διατάττουσιν τὴν σύλληψιν τῶν παραβαινόντων τὴν πρᾶγματιαν ταύτην, καὶ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ φυλακτήριον· δὲν ἡμπορεῖν ὅμως νὰ ἐπιβάλουν εἰς αὐτοὺς καμμίαν ποινὴν καὶ διευθύνουν ἀναφορὰν περὶ τούτου πρὸς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

Συγχρόνως ἀφαιροῦν ὅλα τὰ παρευρισκόμενα ὅπλα καὶ λοιπὰ, ὅσα ἡμποροῦν νὰ συνεισφέρουν πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας· χρεωστοῦν νὰ δεικνύουν τὰ τοιαῦτα εἰς τὸν κατηγορούμενον, νὰ ζητοῦν ἐξηγήσεις ἀπ' αὐτόν, νὰ ὑποβάλλουν τὸ πρωτόκολλον πρὸς ὑπογραφὴν καὶ εἰς περίπτωσιν ἀποποιήσεως νὰ κάμνουν ἀναφορὰν περὶ τούτου εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον.

98. Ἄν τὸ ἔγκλημα ᾖναι φύσεως τοι-

αύτης, ὥστε ἡμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ δι' ἐγγράφων ἢ ἄλλων σκευῶν εὐρισκόμενων παρὰ τῷ κατηγορουμένῳ, τότε οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς πηγαίνουν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ φροντίσουν τὴν ἀναζήτησιν ἐκεῖνων τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια φαίνονται εἰς αὐτοὺς ἀναγκαῖα πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας· εἶναι ὅμως ζητῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐμβαίνουν εἰς τὰς οἰκίας διὰ νυκτός, κατὰ τὸ ἄρθρον 89· πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὸ νὰ λαμβάνουν τὰ προσδιοριζόμενα μόνον μέτρα εἰς τὸ ἄρθρον 90.

99. Ὅταν εὑρεθῶν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν πρὸς διέλεγχιν ἢ ἀθώωσιν, συντάττουσιν πρωτόκολλον καὶ περιλαμβάνουν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἢ τὰ ἔγγραφα.

Εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κλείσουν καὶ νὰ σφραγίσουν τὰ ἀφαιρεθέντα ἀντικείμενα, καὶ ὅταν δὲν ᾖναι ἐπιδεικτικὰ ἐπιγραφῆς μετ' ἐλάνην, θέτονται ἐντός ἀγγείου ἢ σάκου, περὶ τὰ ὅποια δένουν λωρίδα χαρτίου, καὶ τὰ σφραγίζουν μετ' ἐλάνην τῶν σφραγίδων καὶ μετ' ἐλάνην τοῦ κατηγορουμένου, ἂν τὸ ἐπιθυμῇ αὐτός, καὶ μετ' ἄλλον τρόπον, ὥστε χωρὶς παραβίασιν τῆς σφραγίδος νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἀφαιρεθῇ τι ἀπὸ τὰ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ἢ σάκῳ εὐρισκόμενα ἀντικείμενα.

Ἀνίσως τὰ ἀντικείμενα ᾖναι τοιούτου ὄγγου, ὥστε νὰ μὴ ἡμποροῦν νὰ ἀφαιρεθῶν ἀμέσως, θέτονται τότε ὑπὸ τὴν ἐπίστασιν ἐνὸς φύλακος, τὸν ὁποῖον ὀρκίζουν ἐπὶ τούτῳ.

100. Εἶναι ζητῶς ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς νὰ ἐμβαίνουν εἰς ἄλλην οἰκίαν παρὰ ἐκείνην τοῦ κατηγορουμένου, ἐκτὸς εἰς ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα, ἢ ἄλλο ἀνοικτὸν δημόσιον ὀίκημα, τῶν ὁποίων ἡ εἴσοδος εἶναι ἐπιτετραμμένη καὶ διὰ νυκτός, μόνον μέχρι τῆς ὥρας κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὰ τὰ μέρη πρέπει νὰ μένουν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

101. Ὅταν τυχὴν περιπτώσιν οἱ ἀξιωματικοὶ

ματικοί τῆς χωροφυλακῆς νὰ υποπεύθουν ὅτι εἰς ἄλλο οἶκημα, παρὰ τὴν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου ἤμπορουν νὰ εὑρεθῶν ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα πρὸς ἐξέλεγχιν ἢ ἀθώωσιν αὐτοῦ, εἰδοποιούν ἀμέσως τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

402. Ὅταν ἡ οἰκία τοῦ κατηγορουμένου κῆται ἐκτός τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ ἀξιωματικοί τῆς χωροφυλακῆς ἐκτελοῦν τὴν συνήθη των ὑπηρεσίαν, δὲν ἤμπορουν τότε νὰ ἐνεργήσουν ἐκεῖ κάμμίαν ἀναζήτησιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰδοποιηθῶσιν περὶ τούτου τὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

403. Ὅλαι αἱ διαληφθεῖσαι ἐργασίαι ὑπηρεσίας ἐκτελοῦνται παρούσῃ τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν συλληφθῇ, ἢ παρόντος ἐνὸς πληρεξουσίου, ὅταν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἤμπορῇ νὰ ἦναι παρὼν, ἢ δὲν θέλῃ νὰ ἦναι παρὼν.

Ἐπὶ τούτῳ δεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ ἀντικείμενα, ὥστε νὰ ἤμπορῇ νὰ τὰ ἀναγνωρίξῃ, νὰ τὰ ἀπαρνήται, ἢ ἂν πρόκηται αἰτία, νὰ προβάλλῃ τὰς ἀμυβολίας του· ὅταν ἀποποιηθῇ τὴν ἐξομολόγησιν, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς κάμνει ἀναφορὰν περὶ τούτου εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ὅταν δὲν ἦναι παρὼν κανεὶς πληρεξούσιος, εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖα ἡ παρουσία δύο μαρτύρων.

404. Εἰς πταίσμα ἢ ἐγκλημα φωραθέν ἐπ' αὐτοφώρῳ, οἱ ἀξιωματικοί τῆς χωροφυλακῆς συλλαμβάνουν τὸν κατηγορούμενον· ἂν δὲν ἦναι παρὼν αὐτός, ἐκδίδουν διαταγὴν ἐμφανίσεως· πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδίδοντος τὴν διαταγὴν ἀξιωματικοῦ, καὶ νὰ περιγράψῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέστερα τὸν κατηγορούμενον διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν ἀλλαγὴν.

Ἡ καταμήνυσις, ἡ κατηγορία δὲν δίδει αἰτίαν βασίμου ὑποψίας πρὸς ἐκδοσιν διαταγῆς ἐμφανίσεως ἐναντίον κτηματίου τινός· ὁ τοιοῦτος ἤμπορεῖ νὰ φυλακισθῇ, ἂν ἦναι παρὼν, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ του νὰ ἐκδοθῇ διαταγὴ ἐμφανίσεως, ὅταν ἀναφανθῶν ἰσχυρὰ αἰτία ὑποψίας κατὰ τοῦ ὑποκει-

μένου.

Ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀπὼν, πρέπει νὰ περιέχῃ ἡ διαταγὴ τῆς ἐμφανίσεως τὴν παραγγέλλιαν μετὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ νὰ τὸν ὀδηγήσουν ἐμπροσθεν τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὸν βοηθητικὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐξέτασιν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως.

Διὰ τοὺς ἀγύρτας, ἀνεστίους καὶ ὑποδίκους ἀρκεῖ ἡ κατηγορία ἢ ἡ μαρτυρία πρὸς σύλληψιν αὐτῶν, ἢ πρὸς ἐκδοσιν διαταγῆς ἐμφανίσεως τῶν τοιούτων.

405. Οἱ ἀξιωματικοί τῆς χωροφυλακῆς χρεωστοῦν νὰ ἐξετάζουσιν ἀμέσως τοὺς ὀδηγηθέντας ἐμπροσθέν των.

406. Δι' ὅλας τὰς διαλαμβανόμενας ἐργασίας τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ ἄρθρα 97, 98, 99, 403, 404 καὶ 408, ζητοῦν πρὸς βοήθειαν τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας τοῦ τόπου ἢ, εἰς ἑλλείψειν αὐτοῦ, τὸν ἀστυνόμενον ἢ τὸν βοηθόν του, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ δύο κατοίκους κτηματίας τῆς ἐπιτοπίου κοινότητος.

Ἀνίσως δὲν ἤμπορέσουν νὰ εὑρῶν μάρτυρας, δὲν ἐμποδίζεται ἡ σύνταξις τοῦ πρωτοκόλλου του.

Ἵπογράφουν οἱ ἴδιοι τὰ πρωτόκολλα των, προσυπογράφονται δὲ καὶ τὰ καλεσθέντα πρὸς βοήθειαν ἄτομα· ὅταν ἦναι ἀδύνατον, ἢ ἀποποιηθῶν αὐτοὶ νὰ ὑπογράψουν, πρέπει νὰ γίνῃ ἰδιαιτέρα ἀναφορὰ περὶ τούτου εἰς τὸ πρωτόκολλον.

407. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐγκλήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέλεγχις ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρας γνώσεις, ὡς π. χ. εἰς διάρρηξιν, βάρειαν πληγὴν, βίαιον θάνατον κτλ. τότε οἱ ἀξιωματικοί τῆς χωροφυλακῆς πρέπει νὰ προσκαλοῦν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν των γνώσεων, διὰ τῆς τέχνης ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των, εἶναι ἱκανοὶ νὰ κρίνουν περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐπὶ τούτῳ τοὺς ὀρκίζουν, ὅτι θέλουν κάμει τὴν ἐκθεσὶν των καὶ θέλουν δώσει τὴν γνώμην των ἐν συνειδήσει καὶ τιμῇ· ἐν ταύτῃ δὲν

πρέπει νά παραμελήσουν κἀνὲν τῶν ἀνω-
σημειωθέντων μέτρων, καὶ θέλουν φροντί-
ζει τὴν σύνταξιν εἰς τῶν ἐνδείξεων, αἱ
ὁποῖαι ἔμπορουν νά ὁδηγήσουν πρὸς ἀνα-
κάλυψιν τῆς ἀληθείας.

108. Ὅσας προσκληθῶν ἀξιωματικοὶ
τῆς χωροφυλακῆς διὰ νά ἐξετάσουν πται-
σμα ἢ ἐγκλήματι, ἂν καὶ μὴ ἐπ' αὐτο-
φῶρῳ φωραθῇ, τὸ ὁποῖον ὁμῶς συνέβη ἐν
τῇ οἰκίᾳ, ἀκολουθοῦν εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ
ἐξελεγχθῇ αὐτοῦ τοὺς αὐτοὺς τύπους, ὡς
τοῦτο γίνεται εἰς πταίσμα ἢ ἐγκλήμα ἐπ'
αὐτοφῶρῳ.

109. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς
ἐνεργοῦν τὰς πρὸς αὐτοὺς ζητήσεις, ὅταν
γίνονται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τῆς οἰκίας,
ἢ καὶ ἀπὸ ἑνὸς τῶν πρωτίστων ἢ λοιπῶν
ἐνοικιαστῶν.

110. Ἐπειδὴ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χω-
ροφυλακῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν παρομοίων
δικαστικῶν ἐργασιῶν ἐμφανίζονται ὡς
βοηθοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἐπι-
τρόπου τῆς ἐπικρατείας, χρεωστᾷ αὐτῶς,
ἂν παρευρεθῇ ἐπιτοπίως κατὰ τὴν ἐξακο-
λουθῆσιν τῶν ἐργασιῶν, πρὸς ἐξελεγχθῇ
ἐνὸς πταίσματος ἢ ἐγκλήματος συμφῶ-
νως μὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 94,
νά ἐξακολουθήσῃ ἀμέσως τὰς ἀνηκούσας
ἐργασίας εἰς τὴν δικαστικὴν ἀστυνο-
μίαν.

Εὐθὺς ὅπου εἰδοποιηθῇ ὁ ἐπίτροπος τῆς
ἐπικρατείας ἔμπορ νά ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν
ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς τὴν ἐξακο-
λουθῆσιν τῆς ἐξετάσεως, ἢ ἀνίσως τὴν ἤρ-
χισεν ὁ ἴδιος, ἔμπορ νά ἐπιρροτίσῃ τὸν
ἀξιωματικὸν μὲ ἐν μέρος τῶν ἀνηκόντων
εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἐργασιῶν.

111. Ἄρα οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωρο-
φυλακῆς τελειώσουν συμφῶνως μὲ τὴν
περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 94, τὰς ἐργασίας
τῶν προσωρινῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας
ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νά κάμουν, χρεωστοῦν
νά παραδώσουν ἀμέσως εἰς τὸν ἐπίτροπον
τῆς ἐπικρατείας τὰ πρωτόκολλα καὶ ὅ-
λας τὰς παρ' αὐτῶν γενομένας ἐξετάσεις,
ὅλα τὰ κατασχθέντα ἔγγραφα καὶ ἀντι-

κείμενα, ἢ τὸν εἰδοποιοῦν περὶ τῶν λη-
φέντων μέτρων πρὸς φύλαξιν καὶ διατή-
ρησιν τῶν ἀντικειμένων τούτων.

112. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλα-
κῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
δικαστικῆς ἀστυνομίας κείνται ὑπὸ τὴν
ἀνοίτεραν ἐπιστάσιαν τῶν ἐπιτρόπων τῆς
ἐπικρατείας.

113. Ἐπειδὴ ὁ πρότιςτος σκοπὸς τῆς
Βασ. χωροφυλακῆς εἶναι ἡ ἀσφαλὴς δια-
τήρησις τῆς εὐταξίας καὶ ἡ ἐκτέλεσις
τῶν νόμων, χρεωστοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ
τοῦ σώματος τούτου, ἐκτὸς τῶν ἐργα-
σιῶν, τὰς ὁποίας ἐνεργοῦν, ὡς βοηθητικοὶ
ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, νά πέμπουν ἀνευ
ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἐπίτροπον τῆς ἐπικρα-
τείας τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὅποια κατα-
στρόνονται ἀπὸ τοὺς ἐνωματάρχας καὶ
χωροφύλακας ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας των,
καὶ ἔμπορουν νά χρησιμεύσουν πρὸς ἐξε-
λεγχθῇ ἐγκλημάτων ἢ πταισμάτων, τῶν
ὁποίων ἀνεκρίθησαν ὑποψία. Εἰς αὐτὰ
τὰ πρωτόκολλα ἐπισυνάπτονται καὶ ὅσαι
εἰδήσεις ἔμπορουν νά συνεισφέρουν πρὸς
ἀνακάλυψιν τοῦ πρωταιτίου ἢ τῶν συνε-
νόχων. Ἐπίσης παραδίδουν εἰς τὸν διευ-
θυντὴν τῆς ἀστυνομίας ἢ τὸν δημογέροντα
τοῦ τόπου, ὅπου συμβαίνουν ἀπλᾶι παρα-
βάσεις, τὰ πρωτόκολλα καὶ τὰς εἰδήσεις,
τὰ ὅποια ἀφορῶσι τοὺς κατηγορουμένους
διὰ τὰς παραβάσεις ταύτας.

ΤΜΗΜΑ Ε.

Παραγγελίαι ἀφορῶσαι τοὺς ἀξιωματ.
παντὸς βαθμοῦ.

114. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωρο-
φυλακῆς χρεωστοῦν κατὰ τὰς ὁδοιπορίας
καὶ ἐπιθεωρήσεις των, καὶ ὅσας ἀντα-
μόνονται δι' ὑπηρεσίαν μὲ τὰς Ἀρχάς, νά
ᾤναι πάντοτε μὲ κανονικὴν ἐνδυμασίαν,
ἀποσκευὴν καὶ ὅπλισμόν.

115. Εἶναι ῥητῶς ἀπηγορευμένον εἰς
ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλα-
κῆς νά δέχονται κατὰ τὴν ἐπιθεωρήσιν
των κατάλυμα ἢ δεῖπνον εἰς τοὺς κατω-
τέρους των.

116. Εἰς χρευσούσας θέσεις, ἢ εἰς πε-
ρίπτωσιν ἀπουσίας καὶ ἀσθενείας, λαμβά-

νει τὴν θέσιν τοῦ ἑλλείποντος ὁ ἀμέσως κτῆς τῆς ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος εἰς ταύτην τὴν μετ' αὐτὸν ἀκολουθῶν κατὰ βαθμὸν.

Περὶ τῆς συνήθους ὑπηρεσίας τῶν ἑνωμοτιῶν.

117. Αἱ διηγεαὶ καὶ συνήθεις ἐργασίαι τῶν ἑνωμοτιῶν τῆς βασιλικῆς χωροφυλακῆς εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

1^ο. Περιφέρονται καὶ ἐκτελοῦν περιπόλους εἰς τοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς δρόμους καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς προσδιωρισμένης ἐνορίας, καὶ ἐπικυρόνουν τοῦτο καθ' ἡμέραν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐβδομαδιαίας ὑπηρεσίας διὰ τοῦ δημογέροντος, τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἢ ἄλλων γνωστῶν ὑποκειμένων.

2^{ον}. Συνάξουν καὶ ἐκθέτουν ὅλας τὰς δυνατάς εἰδήσεις περὶ ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων κάθε εἶδους, καθὼς καὶ περὶ τῶν πρωταιτιῶν καὶ συνενόχων αὐτῶν καὶ γνωστοποιοῦν αὐτὰ εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς.

3^{ον}. Ἀναζητοῦν καὶ καταδιώκουν τοὺς κακούργους.

4^{ον}. Συλλαμβάνουν τοὺς φωραθέντας ἐπ' αὐτοφώρῳ, καθὼς καὶ τοὺς χαρακτηριζομένους ὡς ἐγκληματίας ἀπὸ τὴν κοινὴν φωνήν.

5^{ον}. Συλλαμβάνουν ὅσους ἀπαντήσουν μὲ αἵματωμένα ὅπλα, μελεημένα σκεύη ἢ μὲ ἄλλα ἀντικείμενα ἐνδεικνύοντα τὴν πρᾶξιν ἐγκλήματος τινος.

6^{ον}. Συντάττουν πρωτόκολλα περὶ τῶν γενομένων ἐξομολογήσεων ἀπὸ τοὺς κατοίκους, γείτονας, συγγενεῖς, φίλους ἢ ἄλλα ὑποκείμενα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς στάσιν νὰ χορηγήσουν μαρτυρίας, ἀποδείξεις ἢ εἰδοποιήσεις περὶ τῶν πρωταιτιῶν καὶ συνενόχων ἐγκλημάτων, ἢ πταισμάτων.

7^{ον}. Συντάττουν πρωτόκολλα περὶ πυρκαϊῶν, διαρρήξεων, φόνων καὶ ὧλων τῶν λοιπῶν ἐγκλημάτων, τῶν ὁποίων φαίνονται δείγματα.

8^{ον}. Συντάττουν πρωτόκολλα ὡσαύτως περὶ ὧλων τῶν νεκρῶν, οἱ ὁποῖοι εὐρεθοῦν εἰς δρόμους, ἀγρούς, ἢ εἰς νερά, καὶ εἰδοποιοῦν ἀμέσως περὶ τούτου τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς ἢ τὸν ὑπομαίραρχον τῆς χωροφυλα-

κῆς, ὅπως εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν, ἅμα λάθῃ εἰδήσιν περὶ τούτου, εἶναι ὑποχρεωὺς νὰ μεταβῇ ἀτομικῶς ἐπιτοπίως.

9^{ον}. Πρὸς τούτοις ὁδηγοῦν εἰς τὴν πλησιεστέραν τοπικὴν Ἀρχὴν ἀνθρώπους κολωθόμενους, ἀσθενεῖς, φρενοβλαβεῖς, ὑποχονδριακοὺς, ἢ ἄλλως παθόντας ἢ ἐκτεθειμένους εἰς προσεχὴ κίνδυνον, εὐρεθέντας εἰς ἀγρούς, ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν κειμένους ἢ περιπλανωμένους εἰς κακὴν στάσιν, καθόσον τὸ συγχωρεῖ ἡ ὑγεία των· ἐκτὸς τούτων ὅμως κἀμύνουν ἀμέσως τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν των, καὶ λαμβάνουν φροντίδα καὶ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀπαλλαγὴν μεγαλητέρου κινδύνου.

10^{ον}. Ἐμποδίζουν τὰ λαθρεμπόρια καὶ περιλαμβάνουν τὰς λαθρεμπορευομένας πράγματείας, συντάττοντες πρωτόκολλον περὶ τῆς γενομένης περιλαβῆς· συλλαμβάνουν τοὺς λαθρεμπόρους καὶ λοιποὺς ἐγκληματίας τοιούτου εἶδους καὶ τοὺς διευθύνουν εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς.

11^{ον}. Διαλύουν πᾶσαν ἔνοπλον σύστασιν καὶ φυλακίζουν τοὺς πρωταιτίους τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος.

12^{ον}. Διαλύουν πᾶσαν σύστασιν θεωρουμένην ἀπὸ τοὺς νόμους ὡς ἐπαναστατικὴν, καὶ συλλαμβάνουν κάθε ὑποκείμενον, τὸ ὅποιον ἔλαβε μέρος εἰς αὐτήν.

13^{ον}. Διαλύουν πᾶσαν ταραχώδη σὺναξιν, ἂν ᾖ καὶ ἀσπλος, κατὰ πρῶτον μὲ λόγους, ἔπειτα μὲ προφορικὰς διαταγὰς, καὶ τελευταίον, ἂν καταντήσῃ ἀναγκαῖον, διὰ τῆς βαθμηδὸν χρήσεως τῆς ἐνόπλου βίας, κατὰ τὰς περιστάσεις.

14^{ον}. Συλλαμβάνουν κάθε ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπιχειρεῖται νὰ ταραξῇ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν διὰ παρενοχλήσεως τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θείας λατρείας, καθὼς καὶ τοὺς μεταχειριζομένους δύναμιν ἢ βίαν ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ιδιοκτησίας.

15^{ον}. Συλλαμβάνουν τοὺς καταστροφεῖς τῶν δασῶν, δεινδροφυτειῶν, καρπύμων δένδρων καὶ λοιπῶν γεωπονικῶν φυτειῶν, καθὼς

καὶ τῶν γεννημάτων, τοὺς ἀνευ ἀδείας φέροντας πυροβόλα κυνηγούς, ἅμα συλλήφθῃν μὲ αὐτά.

16^α. Συντάττουν πρωτόκολλα περὶ τῶν υποκαίμενων, τὰ ὅποια εὗρεθον ὡς παραβάται τῶν διατάξεων τῆς ἀγρονομικῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν θηρευτικῶν νόμων.

17^α. Ἐκτελοῦν τὴν ἀστυνομίαν εἰς τοὺς μεγάλους δρόμους, διατηροῦν ἐλευθέραν τὴν κοινωνίαν καὶ τὰς διόδους, καὶ ἀνακρέουν ἐπὶ τούτῳ ὅλας τὰς παραβάσεις εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς.

18^α. Ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων περὶ πλωτῶν ποταμῶν, διὰ πλοίων ἢ σχεδίων, περὶ γεφυρῶν ἐπὶ πλοίων, περὶ διορύγων, φυτειῶν πλησίον ἐπιχωμάτων καὶ λιμένων· καταστρώνουν πρωτόκολλα περὶ παραβάσεων τῶν διατάξεων τούτων καὶ γνωστοποιοῦν τοὺς αἰτίους εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς.

19^α. Συλλαμβάνουν ὅσους τύχουν κόπτοντας ἢ βλάπτοντας καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰ εὐρισκόμενα δένδρα πλησίον τῶν δρόμων, εἰς δημοσίους περιπάτους, ὄχυράματα ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ τῶν πόλεων ἢ ἄλλων μερῶν· προσετι καὶ τοὺς καταστρέφοντας ἢ βλάπτοντας τὰς εὐρισκόμενας εἰς τὰ διαληθθέντα μέρη ἀρχαιοτήτας, δημοσίους ὑδραγωγούς, βρύσεις καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τῶν δημοσίων κτημάτων, χρησιμεύοντα εἰς γενικὴν ὠφέλειαν.

20^α. Ὑποχρεώνουν τοὺς ὁδηγούς τῶν ἐξευγμένων ἀμαξῶν ἢ ἄλλων ζευγῶν, καθὼς καὶ τοὺς ὁδηγούς τῶν φορτηγῶν νὰ μένουν πλησίον αὐτῶν, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς δημοσίας ὁδούς ἢ πλατείας· συλλαμβάνουν καὶ ὁδηγοῦν ἐμπροσθεν τοῦ δημοφέροντος ἢ τοῦ βοηθοῦ τοῦ τοὺς παρεμποδίζοντας ὅποιονδήποτε δημοσίαν διόδον.

21^α. Συλλαμβάνουν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀσυλογίστως ἢ ἀπροσέκτως τρέχοντες ἐριπποι ἢ μὲ ἀμάξας ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον πληγώσουν κανένα ἢ προξενήσουν ὅποιονδήποτε ζημίαν εἰς δημοσίους ὁδούς ἢ ἄλλα κοινὰ μέρη.

22^α. Ὑπερασπίζονται τὴν γεωπονίαν καὶ συλλαμβάνουν κάθε ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος ἢ

ἔβαλε προξενήσει ζημίαν εἰς ἀγρούς, δάση ἢ εἰς τοίχους, φραγμούς, φράκτας καὶ τὰ φρούς, τὰ ὅποια χρησιμεύουν ὡς περιοχαί, καὶ ὅταν τὰ πταίσματα δὲν περιλαμβάνουν καὶ πράξεις κλοπῆς· ὡσαύτως συλλαμβάνουν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εὗρεθον ὡς κλοπεῖς γεννημάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων καλλιστεργημένου τόπου.

23^α. Συλλαμβάνουν ἀμέσως τὰ εὗρεθέντα ὕψη εἰς ὁδούς, δρόμους, πλατείας, δημόσια μέρη, ἢ εἰς ἀγρούς ἀφειθείας ἡλιάγρας, σιδηρὰς ράβδους, κλίμακας καὶ ἄλλα σκεύη ἢ ὅπλα, τὰ ὅποια ἔμποροι νὰ μεταχειρίζονται κλέπται, καὶ τὰ παραδίδουν εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, γνωστοποιοῦντες τοὺς ιδιοκτῆτας αὐτῶν.

24^α. Ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν διόδον τῶν ζωοτρογιῶν, καὶ συλλαμβάνουν τοὺς παρεμποδίζοντας αὐτήν.

25^α. Βεβαιολογῶν τὴν ἐσωτερικὴν κοινωνίαν τοῦ βασιλείου, ὥστε νὰ ἔμποροι ὅλοι οἱ ἔμποροι, τεχνίται καὶ λοιποὶ ὁδοιπόροι νὰ διαβαίνουν ἀσφαλῶς.

26^α. Παρευρίσκονται εἰς πολυαριθμούς συνάξεις τοῦ πλήθους, π.χ. πανηγυρεῖς, ἐτήσιους ἀγοράς, ἐορτὰς καὶ δημοσίας τελετὰς, καὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας· πρὸς τὸ ἐσπερας κάμνουν περιπόλους εἰς τὰς ὁδηγούσας εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ὁδούς καὶ δρόμους, καὶ προσυλλάττουν ἀπὸ προσβολὰς τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς τὰ ἴδια.

27^α. Συλλαμβάνουν τοὺς λειποτάκτας, καθὼς καὶ τοὺς μὴ φέροντας διαβατήρια, τακτικὰς ἀφείσεις ἢ φύλλα ὁδοιπορίας τρατωτικούς.

28^α. Ἀποπέμπουν τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, τῶν ὁποίων ἡ ἀδεία ἐτελείωσεν, εἰς τὰ σώματα των, καὶ ἀναγκάζουν τοὺς ἀργοποροῦντας νὰ μησεύουν. Ἐπὶ τούτῳ οἱ εὐρισκόμενοι εἰς ἀδείαν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίζουν τὰς ἀδείας των εἰς τὸν διοικούντα τὴν ἐνωμοτίαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου μεταβαίνουν· αὐτὸς ὑπογράφει τὴν ἀδείαν καὶ λαμβάνει σημείωσιν περὶ τούτου.

29^α. Ακολουθοῦν τὰ βαδίζοντα στρα-

τεύματα διὰ τῆς ἐπαρχίας των εἰς τὰ ὀπίσθια καὶ εἰς τὰ πλευρά, συλλαμβάνουν τοὺς βραδύνοντας καὶ τοὺς ἐγκαταλείποντας τὴν ὁδόν, καθὼς καὶ τοὺς κἀνοντάς ἀτάξιας κατὰ τὴν πορείαν ἢ εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ παραδίδουν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀρχηγόν των στρατευμάτων.

3^α. Ἐπαγρυπνοῦν τοὺς ἐπαίτας, ἀγύρτας καὶ ἀέργους ἀνθρώπους, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι ὑπόχρεοι οἱ δημογέροντες νὰ δίδουν εἰς τὴν χωροφυλακὴν καταλόγους τῶν ποιούτων ὑποκειμένων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπαγρυπνήσιν.

31^α. Συλλαμβάνουν τοὺς ἐπαίτας εἰς περιστατικά καὶ περιπτώσεις, τὰ ὅποια τοὺς καθιστοῦν ἀξιωμαγῶντες, καὶ τοὺς ὀδηγοῦν ἀνευ ἀναβολῆς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα κατ' αὐτῶν κατὰ τὰς ἐνεστῶσας δικτάξεις.

32^α. Συλλαμβάνουν ἐκαίνους, οἱ ὅποιοι εἰς δημοσίας πλατείας, εἰς πανηγυρεῖς καὶ ἐτησίους ἀγοράς κ.τ.λ. παίζουν κοινὰ παιγνίδια, τὰ ὅποια εἶναι ἐμποδισμένα ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς δικτάξεις.

33^α. Μεταφέρουν τοὺς συλληφθέντας, κατηγορηθέντας ἢ καταδικάτους, καὶ τότε ἡ δύναμις τῆς συνοδίας πρέπει νὰ ᾖ ἀνάλογος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνόχων καὶ μὲ τὰς δυσκολίας, αἱ ὅποια ἡμποροῦν νὰ ἀπαντηθοῦν ἐν καιρῷ τῆς μετακομίσεως.

34^α. Συλλαμβάνουν κάθε ὁδοιπόρον ἢ ἄλλον εὐρεθέντα ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ὅστις περιφέρεται ἐντὸς τοῦ βασιλείου χωρὶς διαβατήριον ἢ ἄλλην ἐπαρκοῦσαν ἀπόδειξιν κατὰ τὰς ἐνεστῶσας δικτάξεις, ἢ μὲ διαβατήριον ἐναντίον τῶν κανόνων, καὶ χρεωστοῦν νὰ τὸν ὀδηγήσιν ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ δημογέροντος ἢ τοῦ βοηθοῦ του τῆς πλησιεστεράς κοινότητος. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ στρατιωτικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅποιοιδήποτε βαθμοῦ, θεωροῦν τὰ διαβατήρια τῶν ὁδοιπόρων καὶ κἀνεις ἐξ αὐτῶν δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τούτο, ὅταν ὁ ἀξιωματικός, ὑπαξιωματικός ἢ ἀπλοὺς χωροφύλαξ ᾖ καὶ μὲ

τὴν στρατιωτικὴν του στολὴν καὶ ἐμφανίζεται ὡς τοιοῦτος.

35^α. Ἡ χωροφυλακὴ χρεωστεῖ νὰ φέρεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης καὶ πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας, καθὼς ἐν γένει καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας μὲ κοσμιότητα χρεωστεῖ νὰ φέρεται πρὸς ἕκαστον, ἂν ᾖ καὶ τῆς κατωτάτης τάξεως, μὲ τὴν ὑπόληψιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει δικαίωμα ὡς πολίτης τοῦ κράτους, καὶ δὲν πρέπει νὰ κἀνῃ καμμίαν πράξιν, ἢ ὅποια νὰ ἡμπορῇ νὰ παρασταθῇ ὡς δυναστεία, ὕβρις ἢ κατάχρησις τῆς ἐξουσίας.

118. Αἱ διαφόροι αὗται συνεχεῖς ἐργασίαι ἐνεργοῦνται πάντοτε ἀπὸ τὰς ἐνωμοτίας τῆς χωροφυλακῆς, χωρὶς νὰ ᾖ ἀνάγκη προσλήψεως τινος ἀπὸ μέρος τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας ἢ ἄλλης ἰδιαιτέρας διαταγῆς. Περὶ ὧν τῶν συνεχῶν τούτων ἐργασιῶν γίνεται σημείωσις εἰς τὰ ἡμερολόγια τῶν ἐνωμοτιῶν.

Ἐπὶ τούτῳ πρέπει ἕκαστος χωροφύλαξ νὰ κρατῇ ἰδιαιτέρον βιβλίον περιπόλων, εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦνται κάθε περίπολος μὲ τὴν παρατήρησιν « Περὶπόλος ἡμέρας ἢ νυκτός » ἀπὸ τὸν ἐνωμοτάρχην ἢ διοικητὴν τοῦ σταθμοῦ δι' ἕκαστον χωροφύλακα ἀπερχόμενον εἰς ὅποιανδήποτε ὑπηρεσίαν. Μετὰ τὴν σημείωσιν ταύτην πρέπει νὰ ἐκτελῇται κατ' ἀκρίβειαν ἡ περίπολος καὶ νὰ καταχωρῇται ἀπὸ τὸν χωροφύλακα πᾶσα ἐργασία τῆς ὑπηρεσίας καὶ κάθε συμβάν. Τὸ βιβλίον τοῦτο πρέπει νὰ καθυποβάλλεται εἰς ὑπογραφὴν τῆς ἀστυνομικῆς καὶ τοπικῆς Ἀρχῆς, καὶ αὗται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπικυρόνουν, ὅπου ἀνέκει, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς παρουσιάσεως τῆς περιπόλου. Δὲν εἶναι συγχωρημένον ὅμως νὰ γίνεταί ἡ ἐπικυρώσις αὕτη ἀπὸ ὑπρέτας ἢ κλητόρας τῶν Ἀρχῶν κτλ.

Τὰ βιβλία ταῦτα τῶν περιπόλων, καὶ ὡς καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν ἐνωμοτιῶν, εἰς τὰ ὅποια χρεωστεῖ ὁ ἐνωμοτάρχης ἢ ὁ διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ νὰ καταχωρίσῃ ὅλας τὰς σημειωθείσας εἰς τὰ προλαβόν-

τα βιβλία περιπόλους ολοκληρώου της χωροφυλακής με τὰς ἐνεργουμένας ἐνταυτῷ ἐργασίας της ὑπηρεσίας, χορηγοῦνται ἑκὼν διὰ της ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εἰς τὰς ἐνωμοτίας, διὰ νὰ δίδεται κατὰ μῆνα ἐν πρωτότυπον εἰς τὸν μοίραρχον, καὶ τὸ ἄλλο νὰ εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῶν διοικητῶν τῶν ἐνωμοτιῶν, οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν νὰ σημειοῦν εἰς τὰ ἡμερολόγια ταῦτα καὶ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ὑπομοίραρχοι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ἐνωμοτίας ἢ εἰς τοὺς τόπους της συνεντεύξεως δι' ἐπιθεώρησιν ἢ δι' ἄλλην ὁποιαδήποτε ὑπηρεσίαν.

119. Αἱ περιγραφαὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἀγυρτῶν, κλεπτῶν, φονέων, ταρξίων της κοινῆς ἡσυχίας ἢ δραπετευσάντων ὑποκειμένων ἀπὸ εἰρκτῆς, ἢ μέρη καταδικῆς, καθὼς καὶ ἐκεῖναι τῶν λειποτακτῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων, κατὰ τῶν ὑποίων ἐδόθη διαταγὴ συλλήψεως, πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν χωροφυλακὴν, ἢ ὅποια εἰς περίπτωσιν συλλήψεως, τοὺς ὁδηγεῖ ἀπὸ ἐνωμοτίαν εἰς ἐνωμοτίαν ἕως εἰς τὸ σημειονόμενον μέρος παραδόσεως διὰ της εἰρημένης περιγραφῆς.

120. Πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν καταδικωμένων ἀτόμων δι' ἐντάλματων συλλήψεως, ἢ τῶν ὑποίων ἢ συλλήψεως εἶναι νομίμως διατεταγμένη, ἢ χωροφυλακὴ κάμνει ἀναζητήσεις εἰς τὰ ξενοδογεῖα, καπηλεῖα καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέρη εἰς τὸ δημοσίον, ὅπου ἀκολουθεῖ τοὺς διαληθθέντας ὁρισμούς εἰς τὸ ἄρθρ. 121 καὶ 122.

121. Οἱ Ξενοδόχοι καὶ καπηλοὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δεικνύουν τὰ βιβλία τῶν διαβατῶν εἰς τὴν χωροφυλακὴν, ὡς αἰς αὐτὰ τὰ ζητεῖ, καὶ νὰ χορηγοῦν εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ πληροφορίες, αἱ ὅποια ἡμποροῦν νὰ εὐκολύνουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν της ὑπηρεσίας των.

122. Ἡ οἰκία ἐκάστου πολίτου εἶναι ἄσυλον, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἢ χωροφυλακὴ, χωρὶς νὰ ἐνοχοποιηθῇ ὡς καταχρωμένη τὴν δύναμιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξῆς περιπτώσεων

α. Ἐν καιρῷ εἰς μίαν οἰκίαν, ὅταν προῦποτεθῇ, ὅτι ὁ νόμος συγχωρεῖ τοῦτο ῥητῶς, ἢ ὅταν ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν οἰκίας τινος δι' ἐκδιδομένης ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρας ἀδείας παρὰ της ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

β. Ἐν καιρῷ της νυκτός ἡμπορεῖ νὰ ἐμβῇ, μόνον εἰς περίπτωσιν πυρκαϊᾶς, πλημύρας ἢ κραυγῆς ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν της οἰκίας πρὸς βοήθειαν. Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις χρεωστῇ νὰ περιμένῃ τὴν αὐγὴν, καὶ τότε λαμβάνει τὰ προσδιοριζόμενα μέτρα κατὰ τὸ ἄρθρ. 123.

γ. Ἡ διάρκεια της νυκτός προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου ἀπὸ τὰς 8 ὥρας της ἑσπέρας ἕως τὰς 6 τὸ πρωῒ.

Απὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὰς 9 τὸ ἑσπέρας ἕως τὰς 5 τὸ πρωῒ.

123. Ἀνίσως πρόκειται αἰτία ὑποψίας, ὅτι καταδιωκόμενός τις δι' ἐντάλματος συλλήψεως, ἢ καταγορεύμενος διὰ πταισμα ἢ ἐγκλημα, κατὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη κάμνῃ διαταγὴ, κατέφυγεν εἰς οἰκίαν πολίτου τινός, ἢ χωροφυλακὴ ἡμπορεῖ μόνον νὰ παρατηρῇ τὴν οἰκίαν ταύτην, ἢ καὶ νὰ τὴν περικυκλώσῃ περιμένουσα τὴν διαταγὴν διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ νὰ συλλάβῃ τὸν καταφυγόντα εἰς αὐτήν.

124. Ὅταν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες κατὰ συνέπειαν τῶν διαληθθέντων διατάξεων, συλλαμβάνουν ὑποκείμενα, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὰ ὁδηγοῦν ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου ὑπαλλήλου της δικαστικῆς ἀστυνομίας, καθυποβάλλοντες καὶ τὰ περιληθθέντα ὅπλα, σκευὴ, ἔγγραφα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἐνδεικτικὰ της πράξεως.

125. Ὅλα τὰ συνταττόμενα πρωτόκολλα ἀπὸ τὰς ἐνωμοτίας γίνονται διπλᾶ ἐκ τούτων παραδίδεται τὸ ἐν ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν ἀρμοδίον Ἀρχὴν, τὸ ἄλλο διεσθύνεται εἰς τὸν ὑπομοίραρχον της ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος ἀποῦ προσκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων ὡς πρὸς τὰ ἀπαντηθέντα σφάλμα-

α. Ἐν καιρῷ της ἡμέρας ἡμπορεῖ νὰ εἰ-

τα ἢ τὰς ἐλλείψεις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρωτοκόλλων τούτων, τὰ διευθύνει πρὸς τὸν μοιράρχον, συνωδευμένα μὲ τὰς παρατηρήσεις του.

Περὶ ἐκτάκτου ὑπηρεσίας τῶν ἑνωμοτιῶν.

126. Ἡ ἐκτακτὸς ὑπηρεσία τῆς χωροφυλακῆς συνίσταται·

α. Εἰς χορήγησιν βοηθείας ἐνόπλου.

Αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων πρὸς εἰσπραξὶν τῶν φόρων τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, πρὸς καταστολὴν λαθρεμπορίων ἢ εἰσόδου ἐμποδισμένωνπραγματειῶν ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ Βασιλείου.

Εἰς τοὺς διωρισμένους ὑπαλλήλους καὶ δημοσίους ὑπηρετάς πρὸς διαρύλαξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν δασῶν. Εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἄλλων διωρισμένων ὑπαλλήλων πρὸς εἰσπραξὶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων.

Εἰς τοὺς δημοσίους ὑπηρετάς καὶ ἄλλους ἐκτελεστάς τῶν διαταγῶν τῆς δικαιοσύνης, εἰς κομιστάς ἐγγράφων ὑπηρεσίας, περὶ τῶν ὁποίων εἶναι αἱ τοὶ ὑπόλογοι.

β. Εἰς χορήγησιν συνοδηγῶν διαταττομένων διὰ νόμων ἢ διατάξεων.

Αἱ προσκλησεις πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκτάκτου ὑπηρεσίας γίνονται ὡς ἀκόλουθως· εἰς τὰς μητροπόλεις τῶν νομῶν πρὸς τοὺς μοιράρχους, εἰς ἐκείνας τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τοὺς υπομοιράρχους, ὅπου εὐρίσκονται ὑπομοιράρχοι, καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη πρὸς τοὺς διοικητάς τῶν ἐνωμοτιῶν.

127. Οἱ προσκληθέντες ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφυλακες, οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν νὰ χορηγήσουν βοήθειαν εἰς τοὺς διαληφθέντας δημοσίους ὑπηρετάς καὶ ἐκτελεστάς, ἡμποροῦν νὰ ὑπογράψουν τὰ συνταττόμενα παρ' αὐτῶν πρωτόκολλα, ἀφοῦ λάβουν γνῶσιν τῶν περιεχομένων εἰς αὐτά.

128. Εἰς περίπτωσιν πυρκαϊᾶς, πλημύρας καὶ ἄλλων συμβεβηκότων τοῦ αὐτοῦ εἶδους, μεταδίδει ἡ χωροφυλακὴ ἐπιτοπίως εἰς τὴν πρώτην εἰδησιν ἢ τὸν πρῶτον σημεῖον. Ἀνίσως δὲν εὐρίσκεται ἐκεῖ ἀστυνομία ἢ ἄλλη πολιτικὴ ἀρχή,

οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἢ οἱ ἐνωμοτάρχαι λαμβάνουν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἡμποροῦν νὰ προσκαλέσουν τοὺς κατοίκους πρὸς ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν, οἱ ὅποιοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑπακούουν, ἀνεὶ ἀναβολῆς καὶ νὰ χορηγοῦν ἵππους, ἀμάξας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα δυνάμενα νὰ συντελέσουν πρὸς σωτηρίαν ἀτόμων καὶ ἰδιοκτησιῶν.

Εἰς τὰ πρωτόκολλα πρέπει νὰ γίνεταί ἀναφορά περὶ τῶν ἀποποιήσεων καὶ ἀναβολῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶνται εἰς παραιτίας περιπτώσεις.

Εἰς περιπτώσεις πυρκαϊᾶς ἡ χωροφυλακὴ συντάττει λεπτομερεστάτας ἀναφοράς περὶ τῶν αἰτίων τῶν, καὶ ἂν σημειώνεται διὰ τῆς κοινῆς φήμης ἀτομόν τι ὡς ἔνοχον, τὸ συλλαμβάνει καὶ τὸ ὁδηγεῖ ἐνώπιον τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας τῆς ἐπαρχίας.

129. Οἱ χωροφυλακες γνωστοποιοῦν ὅσον τὸ δυνατόν πυρκαϊὰν ἀναφανείσαν μακρόθεν καὶ φροντίζουν, ὥστε ἀπὸ τὰ γειτονικὰ μέρη, ὅθεν διαδίδουν, νὰ χορηγῇται ὅσον τάχιστα ἡ ἀπαιτούμενη βοήθεια· αὐτοὶ ὅμως οἱ ἴδιοι χρεωστοῦν τότε νὰ διπλασιάζουν τὴν προσοχὴν των, ὥστε νὰ μὴ συμβοῦν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἐγκλήματα εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς ἢ εἰς τὰ πλησιόχωρα, πρὸ πάντων κατὰ τῶν κατοίκων, οἱ ὅποιοι συνέδραμον εἰς βοήθειαν.

Περὶ χρεῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνήθους καὶ ἐκτάκτου ὑπηρεσίας τῆς.

130. Καθ' ἡμέραν, ἐν καιρῷ καλοκαίριου πρὸ τῶν 6 ὥρων, καὶ τὸν χειμῶνα πρὸ τῶν 8, ὁ διοικητὴς ἐκάστης ἐνωμοτίας διορίζει τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δίδει τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Εἰς τὰ μέρη, ὅπου εὐρίσκεται ὑπομοίραρχος, ὁ ἐνωμοτάρχης πηγαίνει καθ' ἡμέραν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἀναφοράν.

Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, ὅπου εὐρίσκονται πολλοὶ ἐπισταθμευμένοι· ὁ κατώτερος κατὰ βα-

θμόν πηγαίνει καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἀναφο-
ράν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερόν του κατὰ
ἐκθεσίαν, ἢ εἰς τὸν ἐκτελοῦντα τὰ χρέη
αὐτοῦ.

131. Οἱ ἐνωμοτάρχαι διδουν λόγον εἰς
τοὺς ὑπομοιράρχους περὶ τῆς ἐκτελέσεως
τῆς ὑπηρεσίας των· αἱ ἀναφοραὶ περιέχουν
τὰς λεπτομερεῖας ὅλων τῶν συμβάντων,
τὰ ὅποια ἐγιναν γνωστὰ εἰς αὐτούς.

Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, καὶ
ἂν ἡ ἀγγελία των ᾔθελεν ὑποφέρει τὴν
παραμικροτέραν ἀναβολὴν διὰ τῆς ἱερar-
χικῆς ὁδοῦ, ἔμπορουν οἱ ὑπαξιωματικοὶ
νὰ ἀναφθερῶν ἀμέσως εἰς τὸν μοιράρχον.
Αὗται αἱ ἀμεσοὶ ἀναφοραὶ ὅμως δὲν τοὺς
συγχωροῦν νὰ ἀπολείπουν ἀμέσως μετὰ
τοῦτο τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν ὑ-
πομοιράρχον των.

132. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἐνωμοτάρχης,
ὁ ὅποιος ἀνέφερε συμβάν τι, χρεωστεῖ νὰ
ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀναφορὰν του περὶ τῶν
ἀκολουθῶν συμβεβηκότων, τὰ ὅποια εἶναι
συνέπεια τοῦ πρώτου, καθὼς καὶ περὶ
τῶν ἀποτελεσμάτων των· Αἱ ἀκολουθοῦ-
σαι ἐκθέσεις πρέπει νὰ ἀναφέρουν τὴν ἡ-
μερομηνίαν τῆς ἀρχικῆς ἀναφορᾶς.

133. Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ὑπηρεσία τῆς
χωροφυλακῆς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ καθ'
ὅλας τὰς θέσεις, οἱ μοιράρχοι χρεωστοῦν
νὰ συντάξουν κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἐ-
παρχίας, λεπτομερῆ περιγραφὴν διὰ τὴν
ἐκτασιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἐπιστά-
θμευσιν τῶν ἐνωμοτιῶν, μὲ σημειώσιν τῶν
κοινοτήτων, χωριδίων, ὁδῶν, δασῶν καὶ
ὄρυμνων, τὰ ὅποια χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυ-
πνοῦν καὶ νὰ ἐπισκέπτωνται κανονικῶς.

134. Οἱ ἐνωμοτάρχαι χρεωστοῦν νὰ
ἐπιθεωροῦν τὰ ἀπομακρυσμένα ἀποσπá-
σματα ἀπὸ τὸν σταθμόν τῶν ἐνωμοτιῶν
συχνάκις, ἢ τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδο-
μάδος, διὰ νὰ βεβαιώνωνται περὶ τῆς στά-
σεως τῶν χωροφυλάκων, καθὼς καὶ περὶ
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ
κάμουν τὴν περὶ τούτων σημειώσιν των
εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ εἰς τὴν ἀναφορὰν
των.

135. Αἱ ἐνωμοτίαι συνενόγονται εἰς

ἰδιορριζήσας ἡμέρας καὶ θέσεις· ἀντικειμέ-
νον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐσιασδῶς εἶ-
ναι ἡ παραδοσις ὑποδίκων, ἡ κοινοποιήσις
πληροφοριῶν, παρατηρήσεων καὶ εἰδήσε-
ων, τὰς ὁποίας ἐδυνήθη νὰ συνάξῃ ἡ χω-
ροφυλακὴ ὡς πρὸς τὴν κοινὴν εὐταξίαν,
καὶ τὰ συνδυαζόμενα μέτρα πρὸς ἀπάν-
τησιν ἐγκλημάτων, καθὼς καὶ τὴν σύλ-
ληψιν κακούργων.

Διὰ τῶν ἐντεύξεων τούτων ἔμπορουν
νὰ διευθύνωνται καὶ ἀναφοραὶ ὑπηρεσίας
πρὸς τοὺς μοιράρχους καὶ πρὸς τὸ ἀρχη-
γεῖον τοῦ σώματος.

Τὰ ἡμερολόγια τῶν ἐνωμοτιῶν ἀπο-
δεικνύουν τὴν ἀκριβείαν τῆς ἐντεύξεως
τῶν περιπόλων καὶ τῶν ἐνεργηθειῶν
ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἐπομένως πρέ-
πει νὰ σημειώνωνται ὅλα ἀκριβῶς εἰς
αὐτά.

136. Αἱ περιοδίαί, παραπομπαί, συ-
νοδίαί καὶ περιουδικαὶ συνεντεύξεις ἐκάστης
ἐνωμοτίας ἐκτελοῦνται τοῦλάχιστον ἀπὸ
δύο ἀνθρώπων. Εἰς ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν
μεταλλάζουσιν οἱ ἐνωμοτάρχαι μὲ τοὺς χω-
ροφυλάκας.

Πρέπει δὲ νὰ ᾔναι κανονισμένοι μὲ τρό-
πον, ὥστε ὅσοι χρησιμεύουσιν εἰς βῆτόν
διάστημα χρόνου ἐκτὸς τῆς διαμονῆς τῆς
ἐνωμοτίας, νὰ ἐκτελοῦν ἀμέσως μετὰ τοῦ-
το τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, καθ'
ὅσον ἰδιαιτέραί αἰτίαι, καθὼς ἀσθένεια ἢ
ἄλλα ἐμπόδια δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἐ-
ξακολούθησιν τῆς τάξεως ταύτης.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐνωμοτίας εἶναι
ἄπών εἰς ὑπηρεσίαν, ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐ-
τοῦ ὁ παλαιότερος τῶν παρόντων χωρο-
φυλάκων.

137. Κατὰ τὰς περιοδίας των, οἱ ὑπα-
ξιωματικοὶ καὶ χωροφυλάκες θέλουν πλη-
ροφορεῖσθαι μὲ φρόνησιν καὶ κοσμιότητα
ἀπὸ τοὺς ὁδοιπόρους ἂν δὲν συνέβῃ κανὲν
πταῖσμα ἢ ἐγκλημα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν
των· τὰς αὐτὰς πληροφορίες λαμβάνουν
εἰς τὰς κοινοτήτας ἀπὸ τὸν δημογέροντα
ἢ τὸν βοηθόν του.

138. Ἀνίσως σημειωθῶν εἰς αὐτοὺς
ἐγκληματίαι, ἀγύρται καὶ ἀνέστιαί ἂν

ἥρωποι, ἐπιχειροῦσι νὰ τοὺς προφθάσουν καὶ νὰ τοὺς συλλάβουν. Ἀποὺ βεβαιωθῶν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ὑποκειμένων δια τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐγγράφων των καὶ διὰ τῆς ἐρωτήσεως τῶν ὀνομάτων, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς διαμονῆς των καὶ τῶν τόπων, ὅθεν ἔρχονται, συλλαμβάνουν ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι φαίνονται ὑποπτοὶ πταισματος ἢ ἐγκλήματός τινος ἢ ἀγρυπτίας καὶ συνάπτουν περὶ τούτου πρωτόκολλον. Ἐξεναντίας ἀφίνουν ἀμέσως ἐλευθέρους ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι εἶχον μόνον σημειωθῇ ὡς τυχοδιώκται καὶ ἀνέστιοι καὶ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς δικηγῆς καὶ τῶν ἐμπεριλαμβανομένων εἰς τὰ ἀποδεικτικά των.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς συλλήψεως πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν εὑρεθέντων ἐγγράφων καὶ σχευῶν παρὰ τῷ ὑπόπτῳ, πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν συλλαμβανόμενον, εἰ δυνατόν καὶ ἀπὸ δύο κατοίκους ἐκ τῶν πλησιεστέρων εἰς τὸν τόπον τῆς συλλήψεως. Ἀνίσως φανερώνουν ὅτι δὲν θέλουν νὰ υπογράψουν ἢ ὅτι δὲν ἡμποροῦν, γίνεται περὶ τούτου ἀναφορά εἰς τὸ πρωτόκολλον. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες ὁδηγοῦν μετὰ τοῦτο τοὺς ἐνόχους ἐνώπιον τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας τῆς ἐπαρχίας, παραδίδοντες τὸ πρωτόκολλον, τὰ ἔγγραφα καὶ σχευή.

139. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες πληροφοροῦνται ὡσαύτως εἰς τὰς ἐκδρομάς καὶ περιοδεῖας των, ἂν οἱ εἰς ἄδειαν εὐρισκόμενοι στρατιωτικοὶ δὲν κἀμουν ἀτάξιας ἢ δὲν ταράττουν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν· εἰς περίπτωσιν παραπτῶν τούτους συλλαμβάνουν κατ' ἔγγραπον πρὸς κλησιν τοῦ δημαγέροντος ἢ τοῦ βοηθοῦ του, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται ἀναφορά εἰς τὸ κρατούμενον πρωτόκολλον. Οἱ στρατιωτικοὶ οὗτοι ὁδηγοῦνται ἐνώπιον τοῦ ὑπομοιράρχου τῆς ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ περιστατικά τοὺς φυλακίζει καὶ δίδει λόγον τούτου ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν μοίραρχον, διευθύνων καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς συλλήψεως.

140. Ὅσακις παραδίδονται κατηγορούμενοι ἢ κατὰδικοι ἀπὸ ἐνωμοτίας εἰς ἐνωμοτίαν, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὴν διαταγὴν τῆς παραπομπῆς, χρεώσται νὰ σημειώσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν χωροφυλάκων ἐκ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συνίσταται· ἐνταυτῷ σημειώνει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπαξιωματικοῦ, ἢ τοῦ χωροφύλακος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν διοίκησιν τοῦ ἀποσπάσματος καὶ εἶναι ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸν συνήθη σταθμὸν τῆς ἐνωμοτίας.

Ὅταν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ κατὰδικοι μετατρεθῶν κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς διαταγῆς, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται πάντοτε εἰς τὴν διαταγὴν τῆς μεταθέσεως ἀντίγραφον τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, μετὰ σημείωσιν τῶν ἀναφερομένων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα συναρπαστέλλονται· τὰ ἔγγραφα ταῦτα σφραγίζονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ ἀποσπάσματος, ὁ ὁποῖος σημειώνει τὴν περιλαβὴν των ἐπὶ τῆς διαταγῆς μετὰ τὰς λέξεις·

«Παρέλαβον τὴν διαταγὴν καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἔγγραφα.»

Τὰ χαρακτηριστικά των ὁδηγουμένων ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ τέλος τῆς διαταγῆς.

141. Αἱ διαταγαὶ τῆς παραδόσεως, ἢ τῆς ὁδοιπορίας τῶν κατηγορουμένων ἢ κατὰδικῶν, ὅσας καὶ ἂν ᾖναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, πρέπει νὰ ᾖναι χωριστὰ δι' ἕκαστον ἄτομον, ὥστε ἀνίσως ἀσθενήσῃ τις ἐξ αὐτῶν καὶ ὁδὸν νὰ ἡμπορῇ νὰ ἀποδοθῇ εἰς κἀνὲν νοσοκομεῖον, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πορεία τῶν λοιπῶν.

142. Καθ' ἕκαστην νύκτα οἱ κατηγορούμενοι ἢ κατὰδικοι πρέπει νὰ διανυκτερεύουν εἰς τὴν φυλακὴν.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος παραδίδει τοὺς κατηγορουμένους ἢ κατὰδικους εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς εἰρηκτῆς ἢ εἰς τὸν δεσμοφύλακα, καὶ ἐγγράφει δι' αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δεσμοφυλάκου ἐνώπιόν του, τὰς ληφθεῖσας διαταγὰς, τὴν ἐπικύρωσιν τῆς

παραδόσεως τῶν παραπεμπομένων εἰς τὸν δεσμοφύλακα μὲ σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς φυλακίσεως τῶν.

Τὸ ὅλον πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν χωροφύλακα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα, ὁ ὁποῖος δίδει ἀντίγραφον αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀποσπάσματος πρὸς ἀσφάλειάν του.

143. Ὅταν τύχη εἰς τὸν σταθμὸν τῆς ἐνωμοτίας νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰρκτὴ ἢ δεσμοκτήριον, οἱ κατηγορούμενοι ἢ κατὰδικοι πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς τὸ φυλακτήριον τοῦ καταλύματος τῆς χωροφυλακίης, ὅπου φυλάττονται ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας τοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ μισεσμοῦ των τὴν ἐπαύριον, ἢ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν πρὸς ἐντεύξιν τῶν ἐνωμοτιῶν· ἂν ὅμως οἱ παραπεμπόμενοι ᾖναι διαφόρου γένους, αἱ γυναῖκες παραδίδονται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι προντίζουν διὰ τὴν ἐνοικίασίν των.

144. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, ὁ ὁποῖος προντίζει τὴν διευκρίτισιν τῶν παραδοθέντων εἰς αὐτόν, δίδει τὴν διαταγὴν τῆς παραδόσεως καὶ τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὴν ἐγγράφα εἰς τὸν διοικητὴν τῆς ἐνωμοτίας, ὁ ὁποῖος τὰ περιλαμβάνει καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὰ ὀνόματα τῶν φυλακισμένων, τὸν ἀριθμὸν τῶν παραλαβέντων ἐγγράφων καὶ τὸν τόπον εἰς τὸν ὅποιον θέλουν ἀποσταλῆ, καὶ ἔκτοτε μένει ὑπόλογος τῆς παραδόσεως των.

Ἡ προσδιορισμένη καταχώρησις γίνεται πάντοτε ἐν παρουσίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀποσπάσματος, ὁ ὁποῖος συνώδευσε τοὺς ὑπὸ φύλαξιν, ὑπογράφει ἐπὶ τοῦ βιβλίου μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐνωμοτίας καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ χρεῖα αὐτοῦ χωροφύλακος.

Ὅταν ἐν ἐλλείψει εἰρκτῆς ἢ δεσμοκτηρίου, ἐνοικισθοῦν οἱ κατηγορούμενοι ἢ κατὰδικοι εἰς τὸ φυλακτήριον τῆς ἐνωμοτίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, ὅστις ἐπὶ πρᾶγμα τοποίησε τὴν ἐνοίκισιν ταύτην, καταχωρεῖ ἀπόδειξιν τούτου εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του ἢ βιβλίον τῆς υπηρεσίας.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α΄.

145. Παρομοία τάξις φυλάττεται εἰς ὅλας τὰς ἐνωμοτίας· ἡ τελευταία συνοδία λαμβάνει, μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν κατηγορουμένων ἢ κατὰδικῶν εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον, γενικὸν ἀποδεικτικὸν περὶ τῶν παραδοθέντων ὑποκειμένων, καλῶς καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐγγράφων. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὸν σταθμὸν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος κάμνει σημείωσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου εἰς τὸ βιβλίον του, καὶ ἐνώνει τὸ ἀποδεικτικὸν μὲ ἄλλα ἐγγράφα ἀφαιρῶντα τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐνωμοτίας, διὰ νὰ ἡμπορῇ νὰ τὰ καθυποβάλῃ, χρείας τυχοῦσης.

146. Ἀνίσως ἡ παραπομπὴ τῶν κατηγορουμένων, κατὰδικῶν κτλ. ἐκτελεῖται δι' ἐντεύξεως τῶν ἐνωμοτιῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς συνοδίας, ὁ ὁποῖος προντίζει τὴν παράδοσιν ἢ τὸ σημεῖον τῆς ἐνώσεως, ἀφοῦ πληροφρηθῇ περὶ τῆς υπάρξεως τῶν παραδοθέντων ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιάν του ὑποκειμένων ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς νέας συνοδίας, καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν ὅλων τῶν διαλαμβανομένων ἐγγράφων εἰς τὴν διαταγὴν τῆς παραδόσεως, καταχωρεῖ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς περὶ τοῦ ὅλου εἰς τὸ βιβλίον τῆς υπηρεσίας.

Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν παραπεμφθέντων ὑποκειμένων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐντεύξεως, ἢ ἰδιαίτεροι περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἐνίσχυσιν τῆς δυνάμεως, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, ὅστις θέλει ἐξακολουθήσῃ τὴν παραπομπήν, ἡμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἐκ τῶν παρόντων χωροφυλάκων τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὑπὸ φύλαξιν εὑρισκομένων.

147. Οἱ ἐπιφορτισμένοι χωροφύλακες μὲ παράδοσιν τινὰ, εἴτε γίνῃ αὕτη δι' ἐντεύξεως τῶν ἐνωμοτιῶν, εἴτε ἐξακολουθήσουν τὴν συνοδίαν ἕως εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πρώτης ἐνωμοτίας, πρέπει νὰ ἐπιστρέφουν αὐθημερὸν εἰς τὸν σταθμὸν των, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται ἐμπόδιον ἐξ αἰτίας τῆς υπηρεσίας ἢ τῆς ἀποστάσεως τῶν σταθμῶν. Εἰς κάμειαν περίπτωσιν ὅμως δὲν ἡμποροῦν νὰ ὑπερβοῦν τὸν σταθμὸν

τῆς πρώτης ἐνωμοτίας, χωρὶς βῆτην διαταγὴν τοῦ μοιράρχου.

148. Οἱ διοριζόμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες δι' ὑπηρεσίαν παραδόσεως ἢ ἐντεύξεως τινος, ὅταν δὲν ἔχουν νὰ ἐπιστρέψουν φυλακισμένους, δὲν ἐπινέρονται ποτὲ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ χρέος τῶν εἶναι νὰ περιφέρωνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τόπου, νὰ ἐπισκέπτονται τὰς ἐρημίας, νὰ ἀνερκευοῦν τὰ δάση καὶ ὑποπτα μέρη, καὶ νὰ λαμβάνουν εἰς τὰς ἐπαύσεις καὶ μεμονωμένας οἰκίας ὅλας τὰς δυνατάς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι ἔμπορουν νὰ τοὺς χορηγήσουν ἐπωφελεῖ τεκμήρια καὶ ἀγγελίας.

149. Οἱ ῥιπποὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ παραπομπὴν κατηγορουμένων ἢ καταδίκων, μένουν πάντοτε ῥιπποὶ, ἐντελῶς ὀπλισμένοι καὶ φυλάττοντες τὴν στρατιωτικὴν θέσιν. Οἱ πεζοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες φέρουν ἐπίσης ἐντελὴ ὀπλισμὸν καὶ ἀποσκευήν.

Ὅταν οἱ ὑπόδικοι κατὰ συνέπειαν ἀνωτέρων διαταγῶν μετακομίζονται εἰς κλεισμένας ἀμάξας, ἢ συνοδίαι τῶν χωροφυλάκων συγρᾶθῃται μετὰ τῶν ὑποδίκων ὅταν ὁμοῦ ἢ μετακομιστῆς γίγεται εἰς ἀνοικτάς ἀμάξας, ἢ συνοδία βαδίζει πλησίον τῆς ἀμάξης, λαμβάνουσα ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ασφαλιστικὰ μέτρα. Οἱ ὁδηγοὶ τῶν ἵππων δὲν πρέπει νὰ ὁδηγοῦν ταχύτερα παρὰ ὅ,τι ἔχει ἀνάγκη ἢ συνοδία διὰ νὰ βαδίζῃ μὲ ἀνέσιν, καὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπακούουν εἰς κάθε φωνὴν ἢ ζήτηθεῖσαν βοήθειαν. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς ὑποδίκους νὰ κάμουν κἀνὲν σχῆμα ἢ κίνησιν πρὸς παραβίαν ἢ δραπέτευσιν, καὶ χρεωστοῦν αὐτοὶ νὰ ὑπακούουν ἀμέσως εἰς κάθε ὁδηγίαν τῆς συνοδίας, ἐπὶ κινδύνῳ νὰ μεταχειρισθῶν οἱ χωροφύλακες τὰ ὅπλα τῶν κατ' αὐτῶν κατὰ τὰς περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι σημειώνονται ἰδίως εἰς τὸ ἀρθρ. 227.

150. Προτοῦ νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ δεσμοτήριον τὰ ὑποκείμενα, τῶν ὁποίων εἶναι διατεταγμένα ἢ παράδοσις ἀπὸ ἐνωμο-

τίαν εἰς ἐνωμοτίαν, οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες πρέπει νὰ βεβαιωθῶν κατὰ πρότον, ἂν ἔχουν πλησίον τῶν κοπτερὰ ἐργαλεῖα ἢ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἔμπορουν νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δραπέτευσίν των. Ἄν ᾖναι εἰς στάσιν νὰ ὑποπέρουν τοὺς κόπους τῆς ὁδοπορίας, καὶ ἂν ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα σκεῆ ἐνδυμασίας καὶ ὑποδήσεις.

151. Ὅταν εἰς ἐκ τῶν παραδοθέντων ὑποκειμένων εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀσθενήσῃ ἢ ἐθόλῃ ἀσθενῆς εἰς σταθμὸν ἐνωμοτίας τινος, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε δεσμοτήριον, οὔτε νοσοκομεῖον, παραφυλάττεται τότε εἰς τὸ φυλακτήριον τοῦ καταλύματος τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἀναγκαῖα βοήθεια χορηγεῖται εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν ἢ τοῦ βοηθοῦ του, μόνον ὅμως ἔως ὅτου νὰ ἔμπορῃ νὰ μετακομισθῇ χωρὶς κινδύνον εἰς τὸ πλησιέστερον δεσμοτήριον ἢ νοσοκομεῖον.

Ὅταν εἰς ἐκ τῶν παραπομπωμένων κατηγορουμένων ἢ καταδίκων ἀπὸ πεζὴν χωροφυλακὴν ἀσθενήσῃ κατ' ὁδόν, ὁ προεδρεύων τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν τοῦ πλησιέστερου μέρους ἢ ὁ βοηθὸς του εἶναι ὑποχρεωσ, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ἢ χωροφύλακος νὰ φροντίσῃ τὰ μέσα τῆς μετακομίσεως τοῦ ἀσθενοῦς μέχρι τοῦ πλησιέστερου σταθμοῦ, δεσμοτηρίου ἢ νοσοκομεῖου καίμενον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ ἂν ᾖναι δεσμοτήριον ὁ ἀσθενὴς οὗτος ἐνοικίζεται εἰς ἐν οἶκον ἀσθενῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ δεσμοφύλακος, ὁ ὁποῖος δίδει ἀποδοτικὸν περὶ τούτου ἂν ᾖναι πολιτικὸν νοσοκομεῖον, ἐνοικίζεται εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ὑπὸ τὴν ἐπαγροῦνησιν τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ χαρτί, ἀντικείμενα ἀποδείξεων καὶ ἄλλα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐγγράφα, ἂν ὑπάρχουν, μένουν εἰς χεῖρας τοῦ διοικούντος τὴν χωροφυλακὴν τῆς ἐπαρχίας ὑπαξιωματικοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀνάβρωσιν τοῦ ὑπὸ φύλαξιν εὑρισκομένου ὑποκει-

ένω, συναναπέλλονται με την διαταγήν των ενομοσίων, με δημοσιονομικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς παραταθείσης ἐκτελέσεως τοῦ εἰς τὸ δεσμοπτηρίον, ἢ εἰς τὸ φυλακτήριον τῆς χωροφυλακῆς.

Οἱ διοικηταὶ τῶν ἐνωμοσίων θέλουν προντίζει, ὥστε οἱ εἰσερχόμενοι ἐξ αὐτῶν εἰς πολιτικὰ νοσοκομεῖα, νὰ μὴ διατρέθουν εἰς αὐτὰ περιστάσεων τοῦ ἀπαιτουμένου καιροῦ διὰ τὴν ἀνάβυσιν των.

152. Ὅταν τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐγγράφα εἰς τὴν διαταγὴν τῆς παραδόσεως ἀποβλέπουν συγχρόνως πολλὰ ὑποκειμένα, ἐκ τῶν ὁποίων μένει ἐν ὀπίσῳ δι' ἀσθένειαν, δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζεται διὰ τοῦτο ἡ μετακόμισις τῶν λοιπῶν, μήτε νὰ μένουν ὀπίσῳ τὰ ἀναφερόμενα ἐγγράφα· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας εἰς τὴν διαταγὴν τῆς παραδόσεως τοῦ ἐπομένου ἀτόμου πρέπει νὰ γίνεται ἀναφορά περὶ τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνέβαλον τὴν μετακόμισιν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἀτόμων.

153. Ὅταν τύχη νὰ δραπετεύσῃ τις ἐκ τῶν ἐνοικισθέντων κατηγορουμένων ἢ καταδικῶν εἰς νοσοκομεῖον, δεσμοπτηρίον, ἢ ἄλλων νοσοκομείων, ὁ διοικητὴς τῆς ἐνωμοτίας τῆς χωροφυλακῆς, μετὰ τὴν πρώτην εἰδησίην περὶ τούτου, διατάσσεται τὴν ἀναζήτησιν καὶ καταδιώξιν αὐτοῦ· μεταδίδει εἰς τὸν τόπον τῆς δραπετεύσεως καὶ ἐξετάζει, ἂν ὑπάρχῃ συγεννήσις, ἢ ἂν συνέβῃ ἀπὸ μόνῃν ἀπροεξίαν τοῦ δεσμοφυλάκος· συντάττει τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐξετάσεων του, καὶ τὸ ἐμβάλλει ἀμέσως μετὰ τὰ λοιπὰ ἀφωρῶντα ἐγγράφα τὸν δραπέτην πρὸς τὸν ὑπομάρχον τῆς ἐπαρχίας, καὶ αὐτὸς τὸ ἐπέχει πρὸς τὸν μάρκαρον, ὅστις δίδει ἕλκον εἰς τὴν ἀρμόδιον Ἀρχήν.

154. Εἰς περίπτωσιν ἀποδιδώσεώς τινος ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδικῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἢ πολιτικὸν νοσοκομεῖον, διοικητὴς τῆς ἐνωμοτίας λαμβάνει δημοσιονομικὸν τοῦ θανάτου του, διὰ νὰ τὸ συνάψῃ εἰς τὰ ἄλλα πρωτόκολλα, τὰ ὅσα ἀποβλέπουν τὸν ἀποθανόντα, καὶ

προντίζει τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὅλου, ἐντὶς εἰκοσὺτεσσάρων ὡρῶν, πρὸς τὸν ὑπομάρχον τῆς χωροφυλακῆς τῆς ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος τὰ διευθύνει πρὸς τὸν μάρκαρον.

155. Ὁ μάρκαρος, ἀφοῦ συνάξῃ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα ἐγγράφα εἰς τὸν δραπετεύσαντα, ἢ ἀποθανόντα, τὰ ἐξαποστέλλει ἀνευ ἀναβολῆς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματέων, ἂν αὐτὸς ἦτον στρατιωτικὸς. Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, ἂν ἦτον ναυτικὸς. Τελευταίον, ἂν τὸ ὑποκείμενον ἔχῃ κατηγορηθῇ δι' ἐγκλημα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν βασιλικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ ἀνεκκλητοῦ δικαστηρίου, διευθύνονται πρὸς τὸν ἐκτελεστήν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος, εἰς δόξας τὴν διαταγὴν πρὸς παράδοσιν, διαφύλαξιν ἢ φυλάκισιν, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐνήργησε τὴν μετάθεσιν, καὶ ἂν ἦτον καταδικῶν, τῆς πρὸς τὸν ἐπίτροπον ἐπικρατίας, εἰς τὸ κρητήριον ἢ τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν.

Εἰσχύτως γνωστοποιεῖται ἡ δραπέτευσις ἢ ἡ ἀποδιδώσις ὑπὸ φύλαξιν εὑρισκομένου ὑποκειμένου, εἰς τὴν Ἀρχὴν πρὸς τὴν ὁποίαν αὐτὸς διευθύνετο.

156. Ὅταν στρατιωτικὸς τις ἀποθάνῃ εἰς τὸ δεσμοπτηρίον, ἢ δραπετεύσῃ ἀπὸ αὐτοῦ, ὁ διοικὼν τὴν χωροφυλακὴν τῆς ἐπαρχίας ὑπαξιωματικὸς χρεωστὴ νὰ καταστρώσῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἀπολεσθέντων χρημάτων καὶ σκευῶν, καὶ σημειῖναι μετὰ προσοχὴν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου, τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, τὸν νομόν καὶ τὴν ἐπαρχίαν, καὶ τὸ σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετήσεν.

Ὁ κατάλογος καταστρώνεται τριπλοῦς, καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ δεσμοπτηρίου, ὅστις κρατεῖ εἰς χεῖρας ἕνα τῶν καταλόγων τούτων.

Τὰ σκεῆ καὶ τὰ χρήματα παραδίδονται ἄνευ ἀναβολῆς, δι' ἐντεύξεως τῶν ἐνωμοσίων, εἰς τὸ πλησιέστερον στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, μετὰ τὸ δεύτερον ἔσον τοῦ καταλόγου εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου τοῦ

νοσοκομείου, ὁ ὁποῖος, βεβαιούμενος περὶ τῆς ἀκριθείας του, ἐπικυρώνει τὴν παραλαβὴν ἐπὶ τοῦ τρίτου καταλόγου, ὅστις μένει τότε εἰς χεῖρας τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐνωμοτίας τῆς ἐπαρχίας, ὅπου εὐρίσκεται τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ τούτου. Ὁ κατάλογος οὗτος καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαταγῶν τῆς ἐνωμοτίας. Εἰς ἑλλειψὶν στρατιωτικοῦ νοσοκομείου εἰς τὸν νῦν, παραδίδονται τὰ διαληθέντα σκεύη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς χεῖρας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πλησιεστέρου πολιτικοῦ νοσοκομείου, προϋποτιθεμένου ὅτι τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια δέχονται ἀσθενεῖς στρατιωτικούς.

157. Ὄταν ὁ ἐπιστάτης τοῦ δεσμωτηρίου δηλοποιήσῃ ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἤδραπετεύσας στρατιωτικὸς δὲν ἔχει μὴτε σκεύη, μὴτε χρήματα, ὁ διοικὼν τὴν χωροφυλακὴν ὑπαξιωματικὸς συντάττει πρωτόκολλον περὶ τῆς δηλοποιήσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον ὑπογράφει. ὁ ἐπιστάτης τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ καταχωρεῖ τὴν περίληψιν αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δεσμωτηρίου.

Τὸ πρωτόκολλον διευθύνεται ὡσαύτως πρὸς τὸν μοίραρχον.

158. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες πρέπει νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται ἀδύνατος ἡ δραπέτευσις τῶν ὑπὸ φύλαξιν εὐρισκομένων ὑποκειμένων. Πᾶσα σκληρότης, ἥτις δὲν εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐξασφάλειαν τοῦ ἀτόμου τοῦ κατηγορουμένου, εἶναι ῥητῶς ἀπηγορευμένη· ὁ νόμος ἐμποδίζει ὅλους καὶ ἰδίως ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐμπιστευμένη ἡ ἐνοπλος δύναμις, νὰ μεταχειρίζωνται κακῶς ἢ ὕβριστικῶς τοὺς ὑπὸ φύλαξιν εὐρισκομένους, ἢ νὰ μεταχειρισθῶν ὅποιονδήποτε βίαν κατ' αὐτῶν, καθόσον δὲν γίνῃ ἀντίστασις ἢ ἐπανάστασις ἀπὸ μέρους αὐτῶν· καὶ τότε μόνον εἶναι συγχωρημένον νὰ μεταχειρισθῶν δύναμιν κατὰ τῆς ἀπαντωμένης ἐναντιώσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γερῶν των.

159. Εἰς περίπτωσιν δραπέτευσως

πολλῶν, ἐκ τῶν παραπεμπομένων ἀπὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἀπόσπασμα καὶ ἀκολουθούτων τὴν εὐτὴν διέβυσαν τοῦ δρόμου, πρέπει πάντοτε νὰ ἀποδίδωνται οἱ ἐναπολειφθέντες εἰς τὸ προσδιορισμένον μέρος μετὰ ἀναφερόμενα ἐγγράφα. Ἀνίσως ὅμως κατορθώσων νὰ δραπετεύσων ὅλοι οἱ παραπεμπομένοι, τότε στέλλονται τὰ ἐγγράφα μετὰ τὸ συνταχθὲν πρωτόκολλον περὶ τῆς φυγαδεύσεως τῶν ὑποκειμένων πρὸς τὸν ὑπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς τῆς ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ ὅλας τὰς δυνατὰς ἐξετάσεις περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν περιστατικῶν τοῦ συμβάντος, αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ βεβαιώσων ἂν ὑπῆρξε συνεννόησις ἢ μόνον ἀμέλεια τῶν χωροφυλάκων.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος διατάττει τὰς ἀναζητήσεις καὶ καταδιώξεις, τὰς ὁποίας κρίνει ἀναγκαίας πρὸς μεταφυλάκισιν τοῦ δραπετεύσαντος, διευθύνει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰδοποιεῖ τὸν μοίραρχον.

Ὡσαύτως γίνεται περὶ τούτου ἀναφορά, ἄνευ ἀναβολῆς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν δραπετευσάντων στέλλονται κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀρθροῦ 153.

Ὁ διοικητὴς τῆς ἐνωμοτίας, ὅστις ἐχορήγησε τὴν συνοδίαν διὰ τοὺς καταδικούς, κάμνει ἀναφορὰν περὶ τῶν συμβασῶν δραπέτευσων εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ σημειώνει τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφορτισθέντων χωροφυλάκων μετὰ τὴν παραπομπήν.

160. Κάθε ὑπαξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ, ὅστις ἀποδειχθῇ ὡς δανεισθεὶς ἢ δεχθεὶς ὑφ' ὁποιοῦνδήποτε πρόσχημα χρεώματα ἢ σκεύη ἀπὸ τινος τῶν ὑπὸ τὴν ἐμπιστάσειν του παραπεμπομένων ὑποδικῶν ἢ καταδικῶν, ἀποβάλλεται ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τιμωρεῖται ἀκόμη μετὰ τὰς ἀντικείμενας ποινάς.

161. Δὲν πρέπει κάποιος χωροφύλαξ νὰ συγχωρῇ ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς ὑπόδικον παραδοθέντα ὑπὸ τὴν φύλαξιν του, ἂν ᾖ καὶ ἐκ τῶν συστρατιωτῶν του, ἢ

νά συγχωρῇ ἐπίσκεψιν ἢ νά ὑποφέρῃ νά δοθοῦν εἰς αὐτὸν ζωοτροφίαι ἢ ἄλλα πράγματα, εἰμὴ ἀνίσως εἶναι δεδομένη ἀνωτέρα ἀδεια περὶ τούτου· ὡσαύτως δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς ἓνα χωροφύλακα νά λάβῃ σχέσιν μὲ τινα τῶν ὑποδίκων, ἢ νά ἐξακολουθῇ προλαβούσας σχέσεις μὲ αὐτόν.

Πᾶσα παραμέλησις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ ἀπλὸν περιορισμόν, καὶ πᾶσα ἐξεπίτηδες χάρις ὡς πρὸς τοὺς ὑποδίκους μὲ στενὴν περιορισμόν· εἰς ἐπανάληψιν ὅμως καὶ μὲ ἐπιβαρύνοντα περιστατικά, ἀκόμη ἀνστήσεται.

162. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες εἶναι ὑπόχρεοι νά προνέμωσιν τὴν ἀκριβῆ χορήγησιν τῶν ζωοτροφῶν εἰς τοὺς φυλακτομένους, ἥτις πρέπει νά γίνεσθαι κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν τῶν γνωστοποιῶν εἰς τοὺς δημογεροντάς ἢ εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν τὰς γινόμενας ἢ γινομένας καταχερήσεις, διὰ νά ἡμπορῶν νά τὰς ἀπαντήσουν ἀμέσως.

163. Εἰς τοῦτο πρέπει νά ἐπιστατοῦν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐνωμοτιῶν, ὅταν εὐρίσκωνται στρατιωτικοὶ εἰς τὸ φυλακτήριον ἢ τὸ δεσμωτήριον· ἢ βεβαιώνονται ἂν οἱ φύλακες τῶν εἰρητῶν τούτων χορηγοῦν εἰς αὐτοὺς ἀκριβῶς τὴν κανονισμένην τροφήν· ἀνίσως τὸ ἄχρυν ἀναγεννέται κατὰ τὰς ὁρισμένας ἐποχὰς καὶ ποσότητας, καὶ ἂν τὰ οἰκήματα ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα ἐπιπλα. Εἰς περίπτωσιν διευθύνσεως παραπόνων ἀπὸ μέρος τῶν φυλακισμένων, οἱ διοικηταὶ τῶν ἐνωμοτιῶν χρεωστοῦν νά βεβαιώνωνται περὶ τῆς θετικότητος τοῦ πράγματος καὶ νά ἀναφέρουν εἰς τοὺς ἀνωτέρους τῶν τὰς ἀπαντηθείσας καταχερήσεις. Οἱ Μοίραρχοι γνωστοποιοῦσι ἀμέσως τὰς καταχερήσεις εἰς τοὺς νομάρχας καὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

164. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τὴν χωροφυλακὴν νά ἀναλαμβάνῃ τὴν παραπομπὴν ἀτομικῶς ἢ εἰς ἀποσπάσματα βαδίζοντων στρατιωτικῶν, ἀνίσως αὐτοὶ δὲν ἔχουν ἀτομικὰ φύλλα ὁδοιπορικὰ, τὰ ὅ-

ποια περιέχουν τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτοὺς χορηγήσεις κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν.

Ἡμποροῦν μᾶλλον τοῦτο νά γίνωνται καὶ περιληπτικά τὰ ὁδοιπορικὰ φύλλα, μόνον ὅμως ὅταν οἱ στρατιωτικοὶ οὗτοι ἀνέκουν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα καὶ βαδίζον πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος.

Ἐπομένως ὁσάκις οἱ διοικηταὶ τῶν ἐνωμοτιῶν χορηγοῦν παρομοίας παραπομπὰς, τὸ φρουραρχεῖον ἢ εἰς ἔλλειψιν, ὁ ἐπαρχος διδε πρὸ τοῦ μισεμοῦ τῶν στρατιωτικῶν τὰ ἀναγκαῖα ὁδοιπορικὰ φύλλα τὰ ὅποια περιέχουν τὰ ἄνω εἰρημένα.

165. Ἡ χωροφυλακὴ θεωρεῖ τὰ ὁδοιπορικὰ φύλλα τῶν στρατιωτικῶν, οἱ ὅποιοι βαδίζον χωρὶς συνοδίαν.

Ἐἰς πρὸς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους συγχωρεῖται ζεῦγος ἢ ἄλλα μέσα ὁδοιπορίας βεβαιώνεται δι' ἐξετάσεως τοῦ δηλοποιητικοῦ τῆς ἐγκρίσεως, τὸ ὅποιον πρέπει νά φέρῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἢ ὁ ἀγωγεὺς, μήπως ἀντὶ τῶν χορηγήσεων τούτων ἐδόθησαν ἢ ἐλήφθησαν χρήματα.

Κάθε στρατιωτικὸς, διὰ τὸν ὅποιον ἐγκρίνεται τοιοῦτον μέσον μετακομίσεως, χάνει τὴν ἀπόλαυσιν ταύτην, ὅταν εὐρεθῇ κάμων τὴν ὁδοιπορίαν τοῦ πεζός. Ἐπὶ τούτῳ ὁ διοικὼν τὴν ἐνωμοτίαν τῆς ἐπαρχίας ὑπαξιωματικὸς λαμβάνει τὸ εἰς χεῖρας τοῦ εὐρισκόμενον δηλοποιητικόν, καὶ σημειώνει ἐπὶ τοῦ ὁδοιπορικοῦ φύλλου, ὅτι εἶναι ἐστερημένος τῆς μετακομίσεως.

Τὰ δηλοποιητικὰ ταῦτα διευθύνονται ἀμέσως πρὸς τὸν μοίραρχον, ὅστις τὰ ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἀρχὴν, ἥτις τὰ ἐξέδωκε διὰ νά τὰ ἀκυρώσῃ.

166. Ὅταν ποσότης πυρίτιδος ἢ πολεμοφοδίων παραπέμπεται παρὰ τῆς χωροφυλακῆς καὶ πρέπει νά σταματήσῃ εἰς κοινότητά τινα, ὁ διοικὼν τὸ ἀπόσπασμα ὑπαξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ἂν δὲν παρευρίσκηται διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ πυροβολικοῦ, συνεννοεῖται μετὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς διὰ νά χορηγηθῇ μέρος καταυλίσεως ἐκτὸς παντὸς κινδύνου.

Οἱ συνοδεύοντες χωροφύλακες δὲν ἡμποροῦν νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς παρα-

δοθείσας υπό φύλαξιν των ἀμάξας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, πρὸ τοῦ νὰ ἀλλάγῃ. Τὰ αὐτὰ προφυλακτικὰ μέσα λαμβάνονται ἀπὸ κάθε νέον ἀπόσπασμα.

167. Παραγγέλλεται ῥητῶς εἰς τὴν χωροφυλακὴν κατὰ τὰς περιόδους, ἐκδρομὰς καὶ περιπόλους τῆς, νὰ παρατηρῇ μὲ μεγίστην προσοχὴν ὅ,τι ἔμπορεῖ νὰ ᾖναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν υἱείαν, διὰ νὰ ἀπαντᾷ ὅσον τὸ δυνατόν ὁ προξενούμενος ὁλεθρὸς ἀπὸ τὰς ἐπιδημικὰς ἀσθενείας καὶ τοὺς λοιμοὺς, περὶ τῶν ὁποίων ὅ,τι ἀνακαλυφθῇ, πρέπει νὰ γνωστοποιῇται ἀμέσως εἰς τὰς Ἀρχάς.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες εἶναι πρὸς τοῦτο ὑπόχρεοι νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν διοριζομένων ἀστυνομικῶν μέτρων διὰ τῶν διατάξεων συντάττουν πρωτόκολλα περὶ τῶν γενομένων παραβάσεων, διὰ νὰ ἔμπορουν νὰ ἐνεργηθῇ νομίμως τὰ δέοντα κατὰ τῶν παραβάτων.

Ὅταν εὐρίσκουν εἰς τοὺς δρόμους ἢ ἀγροὺς πτώματα ζώων, γνωστοποιοῦν τοῦτο εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχάς καὶ τὰς προκαλοῦν νὰ παραγγείλουν τὴν παράχυσιν τῶν. Εἰς περίπτωσιν ἀποπονήσεως οἱ ὑπομοίραρχοι καὶ μοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς, κατὰ τὰς ληψείσας ἀναφορὰς ἀπὸ τοὺς ἐνωμοτάρχας, εἰδοποιοῦν τοὺς Νομάρχας καὶ ἐπαρχοὺς διὰ νὰ ληρῇ μέρη ὡς πρὸς τοῦτο.

168. Οἱ τοποθετημένοι χωροφύλακες εἰς παραλίους πόλεις, ὅπου εὐρίσκονται λιμένες, εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἰδίως τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀναφερομένης εἰς τὰς καταγραφὰς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ ὅλας τὰς εἰς αὐτὴν ἀναφερομένας διατάξεις, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ λιμένος· ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ διαδήματα τῶν ναυτῶν, παρατηροῦν τὰς συνθείας των εἰς τὸν λιμένα καὶ πασχίζουν νὰ τὰς ἀναγνωρίζουν εὐκόλως διὰ νὰ ἐμποδίσουν λειποταξίας καὶ νὰ ἔμπορουν νὰ τὰς καταστέλλουν.

169. Συγγράφουν εἰς τοὺς ὁδηγοῦντας εἰς τοὺς λιμένους δρόμους, διὰ νὰ συλλαμ-

βάνουν καὶ νὰ διατάττουν τὴν σύλληψιν ὅλων τῶν λειποτακτῶν ἢ διεκφυγόντων καταδίκων.

170. Ἀνίσως παρατηρήσουν εἰς ἐμπόρους ἢ ἰδιώτας σκευὴ μὲ τὸ σημεῖον τοῦ ναυτικοῦ, ἢ νομίζουν ὅτι αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τὸ ναυτικόν, συντάττουν ἀμέσως πρωτόκολλον περὶ τοῦτου, ἢ ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν παραδίδουν ἀμέσως εἰς τὴν ἀρμόδιον Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὰ δέοντα κατὰ νόμους κατὰ τῶν παρόντων ἰδιοκτητῶν τῶν διαληφθέντων σκευῶν.

171. Συντάττουν πρωτόκολλα περὶ κλοπῶν, διαρρήξεων, φυλακισμῶν καὶ ἄλλων συμβάντων περὶ τῶν ὁποίων λαμβάνουν εἰδήσιν, ἢ διὰ τὰ ὁποία προσκαλοῦνται.

172. Οἱ χωροφύλακες παραδίδουν εἰς τὰ ναυτικὰ δικαστήρια τὰ ὑποκείμενα, τὰ ὁποία εἶναι ὑποπτα ἐγκλήματός τινος, τοῦ ὁποίου ἡ δίκη ἀπόκειται εἰς αὐτὰ τὰ δικαστήρια.

173. Οἱ τοποθετημένοι εἰς τοιαύτην πόλιν ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες δὲν πρέπει μὴτε δι' ὑπηρεσίαν νὰ ἐξέρχονται ἔξω τῆς προσδιορισμένης περιφερείας των, χωρὶς εἰδήσιν τοῦ λιμενάρχου.

ΚΕΦ. Γ'

Ἀστυνομία καὶ πειθαρχία, ἐσωτερικὴ εὐταξία, πταίσματα καὶ ἐγκλήματα τῶν χωροφυλάκων.

174. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες ὑπόκεινται εἰς τὰ συνήθη δικαστήρια διὰ τὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὁποία πράττουν ἐκτὸς τῶν χρεῶν των, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας, τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιφορτισμένοι· εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια, διὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὁποία πράττουν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν.

Κάθε ἄτομον τῆς χωροφυλακῆς, ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ, θεωρεῖται ὡς εἰς ὑπηρεσίαν, ὅταν εὐρίσκεται μὲ στρατιωτικὴν στολὴν.

175. Ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς, ὑπαξιωμα-

τικός ἢ χωροφύλαξ κατηγορηθῇ ὡς πρᾶξας στρατιωτικὸν πταίσμα ἢ ἐγκλήμα καὶ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀνήκον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν συνήθων δικαστηρίων, τότε ἀπόκειται ἡ ἐξέτασις εἰς τὰ τελευταῖα δικαστήρια, τὰ ὅποια κατὰ τὰς περιπτώσεις ἡμποροῦν νὰ ἐφαρμόσουν τὰς ποινὰς τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος, καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ ἀξιωματικοί, κατὰ συνέπειαν τοῦ προχθέντος στρατιωτικοῦ πταίσματος ἢ ἐγκλήματος, εἶναι ἄξιοι θανάτου, πονῆς, ἀπὸ ἐκείνην ἥτις ἠθέλει ἐπιβληθῇ εἰς μὴ στρατιωτικά, πταίσματα ἢ ἐγκλήματα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν.

176. Οἱ στρατιωτικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὅποιοι ὑπερβαίνουν τὴν προθεσμίαν τῆς ἀδείας των, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐγκαταλείπουν τὰς θέσεις των ἀνευ ἀδείας, διαγράφονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἐλέγχους τοῦ σώματος, καὶ τιμωροῦνται ἐκτὸς τούτου μὲ τὰς ἀνγκούσας κατὰ νόμον ποινὰς.

Ἀνίσως ληρθοῦν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐκ τῆς γραμμῆς, διὰ νὰ ἐκτελέσουν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χωροφυλακὴν διὰ νὰ συμπληρώσουν αὐτήν, ὑπόκεινται μέχρι τῆς διορίας τοῦ προσδιορισμένου χρόνου τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, τὰ ὅποια ἀποβλέπουν τοὺς στρατιωτικούς τῆς γραμμῆς.

Σφάλματα ἀντιπειθαρχικά.

177. Ὡς σφάλματα ἐναντίον τῆς πειθαρχίας θεωροῦνται.

Πᾶσα ἑλλειψὶς ὑπακοῆς, καθόσον δὲν φέρει τύπον ἐγκλήματος.

Κάθε γοργισμὸς, ἀντιλογία καὶ σημείον δυσχερεστήσεως πρὸς τοὺς ἀνωτέρους· κάθε παρὰμέλῃσις τῶν χρεωστούμενων εἰς αὐτοὺς τιμῶν.

Κάθε ταπεινωτικὸς ἢ ὑβριστικὸς λόγος ἐναντίον κατωτέρου καὶ κάθε κακομεταχείρισις τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Κάθε παρὰμέλῃσις ἀπὸ μέρους τῶν ἀνωτέρων εἰς τὸ νὰ τιμωροῦν τὰ σφάλματα τῶν κατωτέρων των, καὶ εἰς τὸ νὰ ἡλίου λόγον περὶ τούτου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των.

Κάθε παράβασις πειθαρχικῆς ποινῆς, ἄτακτον καὶ ἀκανόνιστον φέρισμον, πάθη παρηνιδίων καὶ συνήθειαι χρεωκοπιῶν.

Φιλονεικίαι, εἴτε μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς χωροφυλακῆς, εἴτε μετ' ἄλλων στρατιωτικῶν ἢ καὶ κατοίκων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς τελευταίους, μόνον ὅταν αἱ διαφοραὶ δὲν ἦναι τοιαῦται, ὥστε νὰ ἀνήκουν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, τὰ ὅποια πρέπει νὰ κρίνουν περὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεων.

Ἡ μέθην μόνον ὅταν ταράττῃ τὴν κοινὴν ἢ στρατιωτικὴν εὐταξίαν.

Ἡ ἀπουσία ἀπὸ τῆς συνάξεως, καθὼς καὶ κάθε ἑλλειψὶς χωρὶς ἀδειαν ἢ διαταγὴν.

Κάθε ἐναντίωσις κατὰ τῶν διατάξεων τῆς ἀστυνομίας, τῆς πειθαρχίας καὶ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἢν δ. τι ἀπαγορεύεται εἰς τὴν διαγωγὴν ἢ εἰς τὴν συνήθη βίον τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς εὐταξίας, τὸ πνεῦμα τῆς ὑποταγῆς καὶ τὴν ἀπονομήν τῶν τιμῶν, τὰ ὅποια χρεωστοῦνται ἀπὸ τὸν κατώτερον πρὸς τὸν ἀνώτερον.

Τελευταῖον κάθε φέρισμον διὰ τοῦ ὁποίου ἡμπορεῖ νὰ βλαπταται ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἀξία τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τοῦ σώματος καὶ τῶν ἀτόμων, καθὼς καὶ ἡ ἐνοχὴ τοῦ τοιούτου φερσίματος ὅταν ἡμπορῇ νὰ ἐμποδισθῇ.

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

178. Οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες, καθόσον τοῦτο ἀφορᾷ ἕκαστον, ὑπόκεινται εἰς τοὺς στρατιωτικούς πειθαρχικούς κανονισμούς καὶ τὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας ἡμποροῦν νὰ ἐπιβάλουν οἱ ἀνώτεροι διὰ σφάλματα καὶ παρὰμέλῃσις τῆς ὑπηρεσίας.

179. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἡμπορεῖ κατὰ τὰς ληρθείσας ἀναφορὰς νὰ ἀκυρώσῃ, νὰ σμικρύνῃ ἢ νὰ αὐξήσῃ τὰς ποινὰς, αἱ ὁποιαὶ διορίζονται ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἐνωμοτάρχας. Χωρὶς ὅμως νὰ ἀπομακρύνεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀπὸ τοὺς κανονισμούς, οἱ

ὅποιοι προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς διὰ τὸν τρόπον καὶ τὴν διάρκειαν τῶν ποινῶν.

180. Αἱ ποιναὶ, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται διὰ πειθαρχικὰ πταίσματα, εἶναι· Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς· Ἐπιπλήξεις, ἀπλοὺς περιορισμὸς, Βίαιος περιορισμὸς, Στενὸς περιορισμὸς. Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ χωροφύλακας· Ἐπιπλήξεις, Περιορισμὸς εἰς τὸ κατάλυμα, Φυλακτήριον, Δεσμωτήριον.

181. Ἡ ποινὴ τοῦ ἀπλοῦ περιορισμοῦ, τοῦ βικίου περιορισμοῦ, τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὸ κατάλυμα, τοῦ φυλακτηρίου καὶ τοῦ δεσμωτηρίου δὲν ἔμπορεῖ νὰ διορισθῇ δι' ὀλιγωτέρας τῶν τριῶν ἡμερῶν καὶ περισσοτέρας τῶν δεκαπέντε.

Ἐντοσούτω ἀνίσως ἀξιωματικός, ὑπαξιωματικός ἢ χωροφύλαξ πράξῃ σφάλμα ἀντιπειθαρχικὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἀξίξῃ αὐστηροτέραν ποινὴν, τότε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἔμπορεῖ νὰ παρατείνῃ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς τοῦ δεσμωτηρίου, ἕως ὅτου νὰ ἀποφασίσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς, ἂν τοῦτο ἀποβλέπῃ ὑπαξιωματικὸν ἢ χωροφύλακα· ἢ ἕως ὅτου νὰ λάβῃ τὰς ἡμετέρας διαταγὰς, ἂν πρόκειται περὶ ἀξιωματικοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος εἶναι ὑποχρεωὸς νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν τὴν παράτασιν τῆς ποινῆς τοῦ δεσμωτηρίου, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὸν διορισμὸν τῆς.

182. Ὁ ἀπλοὺς περιορισμὸς, ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ κατάλυμα καὶ τὸ φυλακτήριον δὲν ἐλευθεροῦν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

183. Οἱ ἐνωμοτάρχαι ἔμποροῦν νὰ διορίσουν ποινὴν περιορισμοῦ εἰς τὸ κατάλυμα καὶ εἰς τὸ φυλακτήριον, ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἔμπορεῖ νὰ διορισθῇ ἀπὸ μόνον τοὺς ἀξιωματικούς.

Ὁ ἀπλοὺς περιορισμὸς ἔμπορεῖ νὰ διορισθῇ εἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν ἀπὸ τὸν ἀνώτερον τοῦ κατὰ βαθμὸν ἢ τὸν κατέχοντα τὴν θέσιν αὐτοῦ· στενὸν περιορισμὸν καὶ ποινὴν δεσμωτηρίου ἔμπορεῖ μόνον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος νὰ διορίσῃ.

184. Κάθε ἀξιωματικός, ὑπαξιωματι-

κὸς ἢ χωροφύλαξ, καὶ ἂν φρονῇ ὅτι τιμωρεῖται ἀδίκως καὶ ἔχει δίκαιον νὰ παραπονέθῃ, εἶναι μ' ὅλον τοῦτο ὑπόχρεως νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν διορισθεῖσαν εἰς αὐτὸν ποινὴν εἶναι ὅμως συγχωρημένον εἰς αὐτὸν μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινῆς, νὰ διευθύνῃ τὰ παράπονά του πρὸς τὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀμέσως ἀνώτερος τοῦ ἐπιθέσαντος τὴν ποινὴν.

185. Περὶ ὅλων τῶν ποινῶν, τῶν αἰτιῶν τῶν, καὶ τῶν τυχόντως γενομένων παραπόνων, γίνεται ἀμέσως ἡ ἀνήκουσα γνωστοποίησις ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος. Κατὰ τριμηνίαν θέλει διευθύνεσθαι συνοπτικὴ ἀναφορὰ περὶ τούτων πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν.

Ἰδιαιτέραι Κανονισμοί.

186. Οἱ μείραρχοι θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν νὰ μὴ κάμουν ἔξοδα, τὰ ὁποῖα γίνονται αἰτία χρωσικοπίας· τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαιτούμενα πρὸς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων ἢ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, πληροῦνται διὰ κρατήσεως, ἢ ὁποῖα δὲν ἔμπορεῖ νὰ υπερβῇ τὸ πεμπτημόριον τοῦ καθ' αὐτὸ μισθοῦ.

Αἱ κρατήσεις αὗται διατάττονται ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τὰς ὁποίας αὐτὸς ἢ θελε κρίνει ἀναγκαίως.

187. Κάθε ἀξιωματικός τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις προσκληθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διὰ χρῆν εἰς ἀποδεικτικά, συναλαγματικά, συμφωνητικά ἢ λογαριασμοὺς καὶ καταδικασθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, δὲν ἔμπορεῖ νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀνίσως μετὰ παρέλυσιν 2 μηνῶν δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς γενομένας συμφωνίας· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, μετὰ τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ἢ κατ' αὐτοῦ γενομένη ἀπόφασιν, θεωρεῖται ὡς ὀριστικὴ ἄφεςις ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

188. Ἡ ἐξίς τῆς μέθης, καὶ ἂν δὲν ᾔναι συνδεδεμένη μὲ ἐπιβαρύνοντα περιστατικά, εἶναι ἱκανὴ διὰ νὰ δικαιώσῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς χωροφυ-

λακῆς ἐπομένως, ὅστις καθυποβλήθη κατ' ἐπανάληψιν τρίς εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν διὰ μέθην ἀποβάλλεται ἀπὸ τοῦ σώματος.

189. Ἐκαστος μοιράρχος κρατεῖ σημειώσιν περὶ πειθαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν καταχωρεῖ ὅλας τὰς ἀξιωματικῶν πράξεις, ὅλας τὰς σημαντικὰς ἐπιχειρήσεις, ὅλα τὰ γενόμενα σφάλματα καὶ τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς· ἐπιτομὴν τῆς σημειώσεως ταύτης διευθύνει κατὰ μῆνα πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

190. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος θεωρεῖ εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τὰς σημειώσεις ταύτας περὶ πειθαρχίας καὶ βεβαιώνεται περὶ τῆς ἀκριβείας των διὰ τῶν ἰδιαιτέρων πληροφοριῶν του.

191. Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος παρατηρήσῃ, ὅτι ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ ἢ χωροφύλακες καθυποβλήθησαν κατ' ἐπανάληψιν εἰς πειθαρχικὰς ποινάς, ἀναφέρει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεσιᾶν περὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους δὲν κρίνει ἀξίους νὰ διαμείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς, ἢ ἔμπορουν νὰ προταθοῦν πρὸς μετάθεσιν εἰς ἄλλαν μοιραρχίαν.

192. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος θέλει ἀπονέμει δημόσιον ἔπαινον κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις του εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ χωροφύλακας οἱ ὅποιοι ἐφάνησαν ἀξιοὶ τούτου διὰ τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐκδουλεύσεών των· ἐπιπληξείς ὅμως κἀννεῖ ἰδιαιτέρως, ἢ μόνον ἐν παρουσίᾳ τῶν στρατευμάτων.

Ἐσωτερικὴ τάξις

193. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κἀνένα ἀξιωματικὸν τῆς Βασιλικῆς χωροφυλακῆς νὰ νομρευθῇ, χωρὶς πρὸ τούτου νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

194. Τὸ αὐτὸ ἀπαιτεῖται καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ χωροφύλακας, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ διευθύνουν ὡσαύτως τὰς αἰτήσεις των διὰ τῶν μοιράρχων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεσιᾶν.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

195. Ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες κατοικοῦν εἰς τὰ διωρισμένα δι' αὐτοὺς οἰκήματα καὶ δὲν ἔμπορουν νὰ μείνουν κἀμμίαν νύκτα ἐκτὸς αὐτῶν, χωρὶς νὰ τοὺς ἀναγκάξῃ εἰς ταῦτα ἡ ὑπηρεσία. Καθόσον αἱ περιστάσεις δὲν ἀπαιτοῦν τὴν χρῆσιν ὅλης τῆς ἐνωμοτίας, πρέπει πάντοτε νὰ μένῃ εἰς χωροφύλαξ εἰς τὸ κατάλυμα ὡς φύλαξ.

196. Αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφύλακων, ἔμπορουν νὰ κατοικοῦν εἰς τοῦτο τὸ οἶκημα· πρέπει ὅμως νὰ φέρωνται πρεπόντως, καθότι ἄλλως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος, κατὰ πρότασιν τοῦ μοιράρχου, ἔμπορὲ νὰ τὰς ἀπομακρύνῃ.

197. Εἰς κἀνένα ὑπαξιωματικὸν ἢ χωροφύλακα δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κἀμνῃ ἐμπόριον, νὰ κρατῇ ξενοδοχεῖον, ἢ νὰ ἐκτελῇ ἄλλο ἐπάγγελμα· ὡσαύτως δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τὰς γυναῖκας νὰ συστήνουν εἰς τὰς κατοικίας των συζύγων των καπηλεία, σφαιροτυπεία, καφφενεῖα ἢ αἰνοποιεῖα.

198. Ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν των χρεῶν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιστρέφουν κατὰ τὰς διωρισμένας ὥρας εἰς τὰ καταλύματά των τὸν χειμῶνα κατὰ τὴν 9 ὥραν τὸ ἑσπέρας, καὶ τὸ καλοκαίριον εἰς τὰς 11.

199. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν κατοικίαν των χωρὶς νὰ εἰδοποιῶν τὸν ἐνωμοτάρχην πού πηγαίνουν, διὰ νὰ ἔμπορῃ νὰ τοὺς εὐρίσκῃ, χρεῖας τυχούσης· πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς αὐτοὺς πάντοτε νὰ διατηροῦν στρατιωτικὸν φέρσιμον.

200. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στρατωνος· φροντίζουν, ὥστε πάντοτε νὰ εὐρίσκεται εἰς στάσιν μεγίστης καθαριότητος, καὶ νὰ μὴ συμβαίνουν ζημίαι ὅποιουδήποτε εἶδους.

201. Καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ὑπηρεσία, πρέπει νὰ ἐκτελῇται ἡ καθαριότης τῶν ἵππων καὶ ἡ διανομὴ τῆς ἵππονομῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν. Οἱ ἐνωμοτάρχαι

πρέπει νὰ ᾖναι παρόντες εἰς τοῦτο καὶ εἶναι ὑπὸ λογοὶ πάσης παραμελήσεως, καὶ καταχρήσεως, τὴν ὁποίαν ἤθελαν παραβλέψει.

202. Οἱ διωρισμένοι εἰς ὑπηρεσίαν χωροφύλακες δὲν πρέπει νὰ ἐκδοῦν ἀπὸ τὸν στρατῶνα, πρὸ τοῦ νὰ κάμῃ ὁ ἐνωμοτάρχης ἐπιθεώρησιν αὐτῶν καθὼς καὶ τῶν ἵππων καὶ ὄπλων.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γίνεται ἡ αὐτὴ ἐπιθεώρησις, διὰ νὰ βεβαιωθῶν, ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐπέστρεψαν εἰς καλὴν κατάστασιν ἂν οἱ ἵπποι δὲν παραβιάσθησαν καὶ ἂν τὸ πατάλαμα εὐρίσκεται εἰς καλὴν στάσιν.

Ἰππωνεῖα.

203. Ἐκαστος στρατιωτικὸς κατατάττομενος εἰς τὴν ἐφιππον χωροφυλακὴν χρεωστὲι νὰ ἀγοράσῃ ἵππον μὲ τὰ ἐξοδά του, ὁ ὁποῖος νὰ ᾖναι τοῦλάχιστον πέντε ἐτῶν καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ ὀκτὼ, νὰ ἔχῃ ὕψος 1, 46 μέτρων, χρῶμα ὁποιοῦνδήποτε καὶ νὰ ᾖναι ὑγιής, δυνατός, εὐστροφος καὶ ἐντελὴς πρόσφορος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

204. Οὗτοι οἱ ἵπποι θέλουσι ἐξετάζεσθαι πρὸ τῆς παραδοχῆς τῶν ἀπὸ ἐπιτροπὴν διωρισμένων, ἐπὶ τούτῳ, καὶ εἶναι δεκτοὶ μόνον, ὅταν ἔχουν τὰς διαληθεύσας ιδιότητας. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἵππων, θέλουσι συντάττεσθαι αἱ ἀνάγκουσι ἐγγυήσεις διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελε γίνεαι ἀκύρωσις τῆς ἀγορᾶς· εὐθὺς μετὰ τὴν παραδοχὴν τῶν κατατάττονται οἱ ἵπποι εἰς τοὺς ἐλέγχους τῆς μοιραρχίας, καὶ ἐνεργεῖται ἡ διανομὴ τῆς ἵππονομῆς.

205. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ ἔχουν φοράδας, ὡς ἵππους ὑπηρεσίας.

206. Οἱ εἰς ὑπηρεσίαν εὐρισκόμενοι ἀξιωματικοὶ ὁποιοῦνδήποτε βαθμοῦ, ἐξαιρουμένου τοῦ καταλυματίου, χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἔχουν τοὺς ἀπαιτούμενους ἵππους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν, δι' ὅσους δίδεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἵππονομή. Ἄν τις ἐξ αὐτῶν μείνῃ περισσότερον ἐνός μηνός

χωρὶς ἵππον, γίνεται εἰς αὐτὸν κράτησις μιᾶς δραχμῆς καθ' ἡμέραν ἀπὸ τὸν μισθὸν του, καὶ ἂν μείνῃ περισσότερον ἀπὸ τρεῖς μῆνας χωρὶς ἵππον, τότε τάττεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαθεσίμων.

207. Ὅταν ὑπαξιωματικὸς τις ἢ χωροφύλαξ τῆς ἐφιππου χωροφυλακῆς εὐρίσκειται χωρὶς ἵππον, πρέπει νὰ λάβῃ ἕνα μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητας ἐντὸς ἐνός μηνός· μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, χορηγεῖ ὁ μοιραρχος ἕνα ἵππον μὲ τὰ ἐξοδα τοῦ χωροφύλακος.

208. Εἰς τὰ δέχματα τῶν ἐπιθεωρήσεων δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ὑπαξιωματικὸν ἢ χωροφύλακα νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἀλλάξῃ τὸν ἵππον του.

Ἀνίσως ὁμοῦς ἀξιόχρεοι περιστάσεις δεικνύουσιν ἀναγκαίαν τὴν ταχείαν ἀποβολὴν ἐνός ἵππου, τότε ἔμπορεῖ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος, κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπομοιραρχοῦ, ἐγκρίθεισιν παρὰ τοῦ μοιραρχοῦ, νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀλλαγὴν ἢ τὴν πώλησιν του. Εἰς τὴν πρῶτην ἐπιθεώρησιν ὁμοῦς εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατευμάτων, ὁ ὁποῖος βεβαιώνεται περὶ τῆς θετικότητος τῶν ἐκτεθειμένων περιστατικών, καὶ εἰς περίπτωσιν καταχρήσεως διευθύνει ἰδιαιτέραν ἀναφορὰν περὶ τούτου πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν.

209. Τὸ ἀντίτιμον τῶν πωλουμένων ἵππων κατὰ συνέπειαν ἐπιθεωρήσεως τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἢ δι' ἐγκρίσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος, ἀποτίθεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς μοιραρχίας, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀγορὰν ἄλλου ἵππου.

210. Εἶναι ῥητῶς ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ χωροφύλακας νὰ δανείζουσιν τοὺς ἵππους τῶν ἢ νὰ τοὺς μεταχειρίζονται εἰς ἄλλο τι παρὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· αἱ παραβάσεις θέλουσι τιμωρεῖσθαι, καὶ εἰς περίπτωσιν ἐπαναλήψεως θέλουσι μετατίθεσθαι εἰς τὴν πεζὴν χωροφυλακὴν.

211. Οἱ ἐνωμοτάρχαι ἐπαγρυπνοῦν, εἰς τοὺς ἵππους τῶν ἀπόντων, ἢ ἀσθενῶν

χωροφυλάκων νὰ χορηγῆται ἡ ἀπαιτού-
μένη διαφρόντισις καὶ θεραπείαις· ὅρον-
τίζουν νὰ ὀδηγῶνται ἔξω κατὰ πρόπον
καὶ δὲν ἔμπορουν νὰ χρησιμεύσουν εἰς
κάμμιαν ὑπηρεσίαν.

212. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύ-
λακες, οἱ ὅποιοι ἐγκαταλείπουν τὸ σῶμα,
ἔμπορουν νὰ μεταχειρισθῶν τοὺς ἵππους
τῶν κατ' ἀρέσκειαν. Ὅταν ὅμως τύχη ὁ
ἀπεργόμενος νὰ ἔχη χρῆν εἰς τὸ ταμεῖον
καὶ δὲν ἔμπορῃ ἢ δὲν εἶναι εἰς στάσιν
νὰ τὰ πληρώσῃ κατ' ἄλλον τρόπον, πρό-
πει νὰ πωλῇ ὁ ἵππος τοῦ κατὰ νόμον
ἐπὶ δημοπρασίας καὶ τὸ περιπλέον ἀπο-
δίδεται εἰς αὐτὸν εἰς ματητά.

Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται μὲ τοὺς ἵππους
τῶν ἀποθησαυρόντων ὑπαξιωματικῶν καὶ
χωροφυλάκων, ὅταν ἀρίνουν χρῆν εἰς τὸ
ταμεῖον· ἐκτὸς τούτου, ἢ ὅταν πληρω-
θῶν τὰ χρῆν κατ' ἄλλον τρόπον, μένει ὁ
ἵππος ἰδιοκτησίᾳ τῶν κληρονόμων. Κατ'
οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν πρέπει νὰ θε-
ραπείσῃ ὁ ἵππος περισσότερον τῶν 15
ἡμερῶν δι' ἐξόδων τοῦ ταμεῖου.

Χορήγησις ἀδειῶν ἢ ἀρέσεων.

213. Οἱ στρατιωτικοὶ, οἵτινες μετὰ
τὸ τέλος τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν
εἰς τὴν γραμμὴν, καταταχθῶν εἰς τὴν
χωροφυλακὴν, ἔμπορουν νὰ ζητήσουν τὴν
ἀφῆσιν τῶν εἰς τῆς ἐπιθεωρήσεις· αἱ αἰ-
τήσεις αὗται ἐξετάζονται παρὰ τοῦ γε-
νικοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ διευθύνονται πρὸς
τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν,
ἥτις ἀποφασίζει.

Ἄν ὅμως ὑπάρχουν βέσιμοι λόγοι διὰ τινὰ
τῶν στρατιωτικῶν τούτων, διὰ τοὺς ὁποίους
ἀναγκάζεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀφῆσιν τοῦ πρὸ
τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπιθεωρήσεως, τότε διευ-
θύνεται ἡ αἴτησις διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁ-
δοῦ διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος καὶ
τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, ἡ ὁποία
ἀποφασίζει περὶ τούτου.

214. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύ-
λακες, οἱ ὅποιοι εὐρεθῶν ἀνίκανοι διὰ
τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην λαμβάνουν τὴν ἀ-
φῆσιν τῶν· ἂν ἡ ἀνικανότης τῶν ᾗται συ-

νέπεια μακρᾶς ὑπηρεσίας ἢ διαστροφῶν
ἐπισιμῶσιν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τότε
ἀπολαμβάνουν τὰ ἀνήκοντα δικαιώματα
διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις εἰς τοὺς
στρατιωτικούς τῆς γραμμῆς.

215. Ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμ-
ματεῖα ἔμπορῃ, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρ-
χηγοῦ τοῦ σώματος, νὰ συγχωρήσῃ εἰς
ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ χω-
ροφύλακας, κατὰ τὰς περιστάσεις, περιω-
ρισμένην ἀδειαν, διὰ νὰ θεωρήσουν ἰδίαις
ὑποθέσεις μὲ τὰς κανονισμένας ἐπὶ τού-
τω κινήσεις τοῦ μισθοῦ. Ἡ τοιαύτη ἄ-
δεια δὲν ἔμπορῃ νὰ υπερβῇ τοὺς τρεῖς
μῆνας. Ὅταν καταπεύγουσιν περιστάσεις
ἀναγκάζουν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν
ἢ χωροφυλάκων νὰ ζητήσῃ ἀδειαν 8 ἡμε-
ρῶν μόνον, ἔμπορῃ νὰ τῷ δοθῇ αὕτη πα-
ρὰ τοῦ μοιράρχου, ὁ ὁποῖος εἰδοποιεῖ ἀ-
μέσως περὶ τούτου τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώ-
ματος.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἔμπορῃ, διὰ
τοὺς αὐτοὺς ἐκτεθέντας λόγους, νὰ παρα-
τείνῃ τὴν ἀδειαν ἕως τέσσαρας ἐβδομά-
δας.

Ἀλλαγὴ σταθμῶν.

216. Ἀλλαγὰς τῶν σταθμῶν ἔμπορουν
νὰ ἐνεργηθῶν διὰ τὸ καλὸν τῆς ὑπηρε-
σίας ἢ πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀξιωματικῶν
καὶ χωροφυλάκων· ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν τοιούτων ἀλλαγῶν ἀπόκειται
εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμμα-
τεῖαν.

Γενικοὶ δρισμαί.

217. Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς
βασικῆς χωροφυλακῆς εἶναι νὰ ὑπερα-
σπίκεται τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν, ἐπο-
μένως χρεωστέῃ βοηθεῖν εἰς καθένα, ὁ ὁ-
ποῖος ἠθέλει τὴν καλέσει πρὸς βοήθειαν
ἐν καιρῷ κινδύνου· εἰς ἕκαστον στρατι-
ωτικὸν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ὁ
ὁποῖος δὲν ἠθέλει ἐκτελέσει τὸ τοιοῦτον
χρῆμα, ὅπου εἶναι δυνατόν, θέλει προσα-
φθῇ λησμονησίᾳ τῶν χρεῶν τοῦ εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

218. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν
τῆς ἐν γένει καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν και-

νὴν πίστιν τῶν εἰδοποιήσεων καὶ ἀναφορῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἡ χωροφυλακὴ ἀπολαμβάνει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ λοιποὶ δημόσιοι ὑπαλλήλοι.

Κάθε παράπονον διευθυνόμενον ἐναντίον τῆς διαγωγῆς τινὸς τῶν χωροφυλάκων, πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἀμέσως κατ' ἀκριβείαν καὶ νὰ τιμωρῆται ὁ ἐνοχὸς κατὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

219. Πᾶσα πράξις τῆς χωροφυλακῆς, ἥτις προσβάλλει τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, θεωρεῖται ὡς κατὰ χρεὶς τῆς δυνάμεώς της.

Οἱ διὰ τοιαύτας πράξεις ἐνοχοποιούμενοι ἀξιωματικοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες θέλουν τιμωρεῖσθαι διὰ τῶν ἐνεστώτων ποινικῶν νόμων, καὶ ἐκτός τούτου, κατὰ τὰς περιστάσεις θέλουν ἀποβῆλασθαι ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

220. Ἐκτός τῶν προσδιορισμένων περιπτώσεων διὰ τῶν νόμων εἰς ἐγκλήματα φωραθέντα ἐπ' αὐτοφώρῳ, δὲν ἔμπορεῖ ἡ χωροφυλακὴ νὰ συλλάβῃ κανένα, εἰμὴ κατὰ συνέπειαν διαταγῆς, ἢ προσκλήσεως ἐκδεδομένης παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Κάθε ἀξιωματικὸς, ὑπαξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ, ὁ ὁποῖος ἐναντίον τοῦ ὀρισμοῦ τούτου, ἐκδώσει διαταγὴν πρὸς σύλληψιν τινος τὴν υπογράψῃ, τὴν ἐνεργήσει ἢ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, θέλει μεταχειρίζεσθαι κατὰ νόμους καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι ὡς αἵτιος τῆς αὐθαιρέτου συλλήψεως.

221. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἕκαστον στρατιωτικὸν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις εἰς περίπτωσιν συλλήψεως τοῦ ἐγκληματίου ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν συλλήψεως ἐπιτετραχμένης παρὰ τῶν νόμων, ἤθελεν ὀδηγήσει ἢ φυλάξῃ ἐν ἄτομον εἰς μὴ νόμιμον δεσμοτήριον ἢ μὴ σημειωμένον ἐπισήμως ὡς τοιοῦτον διὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

222. Ἐκαστον ὑποκείμενον συλληφθὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ παρὰ τῆς χωροφυλακῆς, κατὰ τὰς σημειούμενας περιπτώ-

σεις εἰς τὸν ἀριθ. 417 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, κατὰ τοῦ ὁποῦ δὲν ἐξεδόθη οὔτε ἐντάλμα συλλήψεως, οὔτε ἀπόφασις ἐπιθέσεως διορθωτικῆς ἢ ἐγκληματικῆς ποινῆς, ὀδηγεῖται ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου· δὲν ἔμπορεῖ ὅμως νὰ διευθυνθῇ εἰς κανὲν φυλακτήριον ἢ δεσμοτήριον, εἰμὴ κατὰ συνέπειαν διαταγῆς ἐκδεδομένης ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου.

223. Μόνον ὅταν δι' ἀπουσίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁ συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ, δὲν ἔμπορῇ νὰ ἐξετασθῇ ἀμέσως, συγχωρεῖται νὰ φυλαχθῇ εἰς ἐν οἶκον τῆς δημογεροντίας, ἕως ὅτου νὰ ἔμπορῃ νὰ ὀδηγηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, τὸ ὅποιον δὲν ἔμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ὑπὸ κανέναν πρόσχημα περισσότερον τῶν 24 ὥρων. Ὁ ἀξιωματικὸς, ὑπαξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ, ὁ ὁποῖος ἤθελε φυλάξῃ περισσότερον τὸν κατηγορούμενον, χωρὶς νὰ τὸν ὀδηγήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐνοχὸς αὐθαιρέτου συλλήψεως.

224. Ἐκαστον ἄτομον, τὸ ὅποιον ἤθελεν ὑβρίσει ἢ ἀπειλήσει ἓνα στρατιωτικὸν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἐν καιρῷ τῆς ἐκτέλεσεως τῶν χρεῶν του, θέλει συλλαμβάνεσθαι καὶ ὀδηγεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἐπαρχίας, διὰ νὰ τιμωρῇ κατὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

+ 225. Ἡ χωροφυλακὴ ἐν γένει, καθὼς καὶ ἕκαστον ἄτομον τοῦ σώματος τούτου, ὅταν εὐρίσκεται εἰς ὑπηρεσίαν, ἢ ὅταν μὲ ἐντελὴ στολὴν καὶ ὅπλισμόν ἐκτελῇ ἐργασίαν τινὰ τῆς ὑπηρεσίας, θεωρεῖται ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὸ ἀπαράβιαστον καὶ τὴν τιμωρίαν τῆς γινομένης ἀντιστάσεως καὶ τῶν ὑβρεων, ὡς καὶ οἱ διωρισμένοι εἰς θέσεις στρατιωτικοὶ καὶ σκοποὶ, καὶ καθείς, διατηρῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραπονεθῇ ἀκολούθως, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑπακούῃ ἀπολύτως εἰς τὰς προσκλήσεις καὶ διατάξεις τῆς χωροφυλακῆς.

226. Όταν προσβληθῇ ἡ χωροφυλακὴ ἐν καιρῷ τῆς ἐκτελέσεως τῶν γρεῶν τῆς, τότε προσκαλεῖ « Ἐν ὀνόματι τῶν νόμων » τὴν βοήθειαν τῶν παρευρισκομένων πολιτῶν, διὰ νὰ ἀποβάλλῃ τὴν κατ' αὐτῆς ἐνεργουμένην προσβουλὴν, καθὼς καὶ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς προσκλησεις καὶ διαταγὰς μὲ τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένη.

227. Οἱ στρατιωτικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, προσκαλούμενοι πρὸς ἐκτελέσιν τῶν νόμων, τῶν ἀποφάσεων, διαταγμάτων, διαταγῶν τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἀστυνομίας, ἢ πρὸς διάλυσιν ὀχλαγωγίας ἢ ὀχλαγωγικῆς συστάσεως, ἢ διὰ νὰ συλλάβουν τοὺς στασιαστὰς, πρωταίτιους ἢ τοὺς συμπράκτορας αὐτῶν, ἢμποροῦν νὰ μεταχειρισθῶν τὰ ὅπλα τῶν μόνον εἰς τὰς ἀκολουθούσας δύο περιπτώσεις.

α. Όταν ἐνεργῇται βία ἢ ἐναντίως κατ' αὐτῶν.

β. Όταν δὲν δύνανται ἄλλως νὰ ὑπερασπισθῶν τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον κατέχουν, τὴν θέσιν ἢ τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν ὑπὸ φυλακῆν τῶν ἢ τελευταῖον ὅταν ἡ ἀντίστασις ᾖ ταιαύτη, ὥστε δὲν ἢμπορεῖ ἄλλως νὰ κατατροπώῃ, εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων.

228. Εἰς περίπτωσιν ἐπαναστάσεως καὶ ὅταν δὲν ᾖ δυνατὸν νὰ καταδαμασθῇ ἄλλως ἢ ἀντίστασις, εἰμὴ διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων, δὲν πρέπει νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν ἡ χωροφυλακὴ πρὸ τοῦ νὰ προσκαλέσῃ ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ τοὺς στασιαστὰς. « Ἐν ὀνόματι τῶν νόμων » νὰ ἀπέλθουν εἰρηνικῶς εἰς τὰ ἴδια.

Ἀνίσως ἡ ἀντίστασις διαρκῇ μετὰ τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐπαναληφθεῖσαν τρεῖς, ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας, θέλει μεταχειρίζεσθαι τὴν βίαν τῶν ὅπλων κατὰ τῶν στασιαστῶν καὶ οἱ συλληφθέντες θέλουν ὀδηγεῖσθαι ἐνώπιον τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐξετασθῶν καὶ νὰ τιμωρηθῶν κατὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Τελευταῖον εἰς ἑλλειψιν ἢ εἰς ἀπουσίαν

τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, ἡ χωροφυλακὴ ἀφοῦ ἐπὶ ματαίῳ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ μέσα τῆς πειθούς, καὶ μετὰ τρεῖς ἐπαναληφθεῖσαν πρόσκλησιν « Ἐν ὀνόματι τῶν νόμων » ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἄνευ εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας, νὰ καταστείλῃ τὴν ἀντίστασιν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων.

229. Ἀνίσως ἡ ἐπανάστασις λάβῃ τοιοῦτον χαρακτῆρα καὶ τοιαύτην δύναμιν, ὥστε ἡ χωροφυλακὴ εὐρίσκεται πολλὰ ἀδύνατος διὰ νὰ τὴν καταδαμάσῃ διὰ τῶν ὅπλων, τότε ἐκθέτει τὴν οὐσίαν τῆς πράξεως μὲ σημειώσιν τῶν πρωταιτίων καὶ τῶν συμπράκτων τῆς στάσεως.

230. Οἱ στρατιωτικοὶ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι ἀποποιοῦνται τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων αἰτήσεων τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, ἀποβάλλονται κατὰ τὰς ἀναφοράς, αἱ ὁποῖαι διευθύνονται ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, ἐκτὸς τῶν ποινῶν, αἱ ὁποῖαι ἢμποροῦν νὰ ἐπιβληθῶν εἰς αὐτοὺς, ἂν διὰ τῆς ἀποποιήσεώς τῶν ἤθελε κινδυνεύσει ἡ κοινὴ ἀσφάλεια.

231. Ὅσάκις ἡ χωροφυλακὴ προσκληθῇ εἰς ὁποιαδήποτε ὑπηρεσίαν, καταστρέφει περὶ τούτου πρωτόκολλον, καὶ εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας, διὰ νὰ ἢμπορῇ νὰ ἀποδείξῃ διὰ τούτου, ὅτι μετέβη ἐπιτοπίως καὶ ὅτι ἔκαμε τὰς ἀπαιτουμένας ἀναζητήσεις.

232. Ἐπειδὴ γρεῖς τῶν δασονομικῶν ἐπιστατῶν εἶναι εἰς καιρὸν ἀνάγκης, νὰ συμπράττουν μετὰ τῆς χωροφυλακῆς πρὸς συντήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, καθὼς καὶ αἱ ἐνωμοτίαι τῆς χωροφυλακῆς χρεωστοῦν νὰ χορηγοῦν ἐνόπλιον βοήθειαν πρὸς καταστολὴν δασονομικῶν ἐγκλημάτων οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ διοικηταὶ τῆς χωροφυλακῆς γνωστοποιοῦν πρὸς ἀλλήλους τοὺς σταθμούς τῶν δασονομικῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ἐνωμοτιῶν καὶ τὰς θέσεις τῆς χωροφυλακῆς, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἐκ συμφώνου τὴν ἐνέργειαν τῶν μέτρων καὶ προσκλήσεων, ὅσάκις πρέπει νὰ πράττουν συγχρόνως.

233. Οἱ ἀγροφυλάκες τῶν κοινοτήτων εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐνωσιῶν τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὅποιοι, κρατοῦν ἰδιαιτέρον πῖνακα, εἰς τὸν ὁποῖον καταχωροῦν τὰ ὀνόματα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κατοικίαν τούτων τῶν ἀγροφυλάκων.

234. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς βεβαιώνονται κατὰ τὰς περιουσίας των, ἂν οἱ ἀγροφυλάκες ἐκτελοῦν μὲ ἀκριβείαν τὰ χρεῖα των καὶ κἀμουν τὰς ἀνηκουσὰς κοινοποιήσεις εἰς τοὺς ἐπάρχους περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ ἥλου ἐκάστου αὐτῶν.

235. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις καὶ διὰ σημαντικούς σκοποὺς, ἡμποροῦν οἱ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς νὰ προσκλήσων τοὺς ἀγροφυλάκας τῆς ἐνορίας των, καθὼς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκείνους τῆς ἐπαρχίας, εἴτε πρὸς σύμπραξιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐκδεδομένων διαταγῶν, εἴτε πρὸς διαχείρισιν τῆς ἀστυνομίας καὶ κοινῆς ἡσυχίας· εἶναι ὅμως ὑπόχρεοι νὰ εἰδοποιῶν τοὺς δημογέροντας καὶ ἐπάρχους περὶ τῶν προσκλήσεων τούτων, καὶ νὰ τοὺς σημειοῦν τὰς πρωτίστας αἰτίας τοῦ μέτρου τούτου.

236. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, εἰς καιρὸν ἀνάγκης διευθύνουν εἰς τοὺς δημογέροντας τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀτόμων, μὲ τῶν ὁποίων τὴν σύλληψιν εἶναι ἐπιφορτισμένοι, διὰ νὰ τὰ παραδώσων αὐτοὶ εἰς τοὺς ἀγροφυλάκας.

237. Οἱ ἀγροφυλάκες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ γνωστοποιῶν εἰς τοὺς δημογέροντας καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, ὅ,τι ἤθελαν ἀνακαλῶναι ἐναντίον τῆς συντηρήσεως τῆς εὐταξίας καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας· κοινοποιῶν εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὅποια ἤθελαν συμβῆναι εἰς τὴν περιφέρειάν των.

238. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφυλάκες εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε πληρωμῆν ὁδοῦ, γεφύρας καὶ περάματος, καθὼς καὶ αἱ ἄμασαι, οἱ ἵπποι, τὰ φορτη-

γὰ καὶ τὰ ἄτομα ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ αὐτοῦς.

239. Οἱ στρατιωτικοὶ παντὸς βαθμοῦ τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸν κανονισμόν εἶναι ἐλεύθεροι τῆς πληρωμῆς τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἤθελαν καταχρασθῆναι τὸ δικαίωμα τούτο, δι' ἀλληλογραφίαν ἔξενον τῶν χρεῶν των, θέλουν μετατιθεσθαι εἰς ἄλλον νομὸν καὶ εἰς ἐπανάληψιν θέλουν ἀποβάλλεσθαι.

240. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κἀνένα ἐκ τῶν ὧν κἀμουν μέρος τῆς χωροφυλακῆς, νὰ δεχθῇ δῶρον τι, ἂν καὶ μακρόθεν μόνον ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ εἰς τὰ συνδεδεμένα μὲ αὐτὴν χρεῖα· εἰς κανένα δὲν συγχωρεῖται νὰ τρέφεται ἀνεξόδως εἰς καπηλεία, ξενοδοχεία, ἢ εἰς ἐλλειψιν αὐτῶν εἰς τὰς κοινότητας ἢ εἰς ἰδιώτας, μήτε νὰ λαμβάνῃ νομὴν διὰ τὸν ἵππον του ἀμισθί (ἀρρίρ 24) καὶ ἂν ἤθελαν ἀποποιηθῇ νὰ λάβουν τὴν πληρωμὴν, ἣτις πρέπει νὰ γίνεται ἀμέσως, ἀκόμη ὅμως ὀλιγώτερον συγχωρεῖται ἢ παραμικρὰ παραβίασις· ἐνταυτῷ αἱ ἀμισθί ὑποχρεωτικαὶ χορηγήσεις τῶν κοινοτήτων προσδιορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 28.

241. Οἱ χωροφύλακες δὲν ἡμποροῦν νὰ ἀποσπασθῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν των, διὰ νὰ χρησιμεύσων ὡς ἀγγελιοφόροι εἰς ἰδιωτικὰς ἢ προσωπικὰς ὑπηρεσίας· οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ παραβλέπων τὴν σειράν ὑπαξιωματικῶν ἢ χωροφυλάκων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν διὰ νὰ πράξῃ τὰ δέοντα.

242. Ὅλοι αἱ παρακλήσεις καὶ ἐξαιτήσεις, τὰς ὁποίας θέλουν νὰ καθυποβάλουν στρατιωτικοὶ τοῦ σώματος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, εἴτε ἀναφέρονται εἰς ἀτομικὰ συμφέροντα ἢ εἰς ἐπισυμβάσας ζημίας ἢ εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλα οἰκονομικὰ ἀντικείμενα, θέλουν διευλύνεσθαι πρὸς αὐτὴν διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ

τοῦ σώματος μὲ τὰς ἀπαιτούμενας σημειώσεις, τὰ ἐπισυναπτόμενα καὶ τὴν γνώμην του.

Μόνον εἰς περίπτωσιν ἀποπονήσεως εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς στρατιωτικούς τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς νὰ ἀναγέρονται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, ἔστω καὶ διὰ κατὰπαισιν κατὰχρήσεως ἢ ποινῆς διὰ τὴν ὁποίαν παραπονέονται.

Εἰς αὐτὰς τὰς αἰτήσεις πρέπει νὰ ἐγγραφῶν ὅλα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα, διὰ νὰ ἔμπορῇ νὰ ενεργηθῇ τὸ δίκαιον κατὰ τὴν στάσιν τῆς ὑποθέσεως.

RE49. Α'.

Ὑπηρεσία τῆς Χωροφυλακῆς πλησίον σώματος στρατευμάτων εἰς ἐκστρατείας.

243. Καὶ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐν καιρῷ πολέμου, καθὼς καὶ εἰς καιρὸν εἰρήνης, ἔμπορῇ ἡ χωροφυλακὴ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν τῆς ὑπηρεσίαν καὶ νὰ προσκληθῇ εἰς τὴν ἐνοπλίον δύναμιν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, ἀρῶν προλαβόντως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, προσδιορίζει ποῖον μέρος τοῦ σώματος ἔμπορῇ κατὰλληλότερον νὰ ἀποσπασθῇ καθὼς καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀποσπασμάτος τούτου τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον τίθεται τότε ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ, ὡς πρὸς τὴν διαχείρησιν τῆς ἀστυνομίας, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτελουμένην ὑπηρεσίαν κατὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Εἰς τὸν ἀρ' ἡρὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ἀπόκειται ἡ διανομὴ τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατεύματος, καθὼς καὶ ἡ συνένωσις τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδιαιτέρου σκοποῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τότε εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εὐρίσκεται τὸ ἀπόσπασμα τῆς χωροφυλακῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὁδηγίαν του.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

244. Ἡ χωροφυλακὴ πλησίον σώματος στρατευμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπε-

σπασμένη ἐν καιρῷ ἐκστρατείας, ἢ ἄλλης συναθροίσεως, ἐκτελεῖ ἀναλόγως τὰ αὐτὰ χρέη, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἐπαγρύπνησις εἰς τὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, συνταγὴς τῶν προτοκόλλων καὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν πράξεων, κατὰδίωξις καὶ σύλληψις τῶν ἐνόχων, ἐνέργεια τῆς ἀστυνομίας, συντήρησις τῆς εὐταξίας ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της καὶ διαγράφουν τὴν περιφέρειαν τῶν χρεῶν της.

Μόνον εἰς περιπτώσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης ἔμπορῇ νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν συνοδίων καὶ ἀγγελιοφόρων.

245. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῶν στρατευμάτων εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργοῦν τὰς ἐπιτήσεις τῆς χωροφυλακῆς, ὅταν αὐτὴ νομίζῃ, ὅτι ἔχει χρεῖαν ὑπερασπίσεως.

246. Τὰ πλησίον σώματος στρατεύματος εὐρισκόμενα ἀποσπάσματα τῆς χωροφυλακῆς τίθενται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἐνός ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Ἄν τὸ ἀπόσπασμα συγκηται ἀπὸ μεγάλον ἀριθμὸν ἐνωμοτιῶν, πρέπει νὰ διορισθῶν καὶ περισσότεροι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκτὸς τούτων ἔμπορῇ νὰ διορισθῶν πλησίον τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος καὶ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς.

247. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς, πλησίον τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος περιλαμβάνονται ὅσα ἀνάγονται εἰς ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα συμβαίνουν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος· τὸ πρῶτιστόν του χρέος εἶναι νὰ ὑπερασπίζεται τοὺς χωρικούς ἀπὸ λεηλασίαν καὶ βίαν.

248. Οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς εὐρισκόμενοι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, ἔχουν τὰ αὐτὰ χρέη ὅ καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἀποσπασμάτος, πλησίον τοῦ ὁποίου εἶναι διωρισμένοι.

249. Κάθε στρατιωτικὸς τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος, ὁ ὁποῖος ἔχει γνώσιν περὶ ἐνός ἐγκλήματος ἢ πταίσματος,

χρεωστὴ νὰ εἰδοποιῇ ἀνυπερθέτως περὶ τούτου τὸ διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλον τινὰ ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς, καὶ εἶναι ἐνταυτῷ ὑπόχρεως νὰ δίδῃ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ ὀριστικὴν ἀπάντησιν.

250. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς, εὐθὺς ὅπου λάβει εἰδήσιν περὶ ἐνὸς ἐγκλήματος ἢ πταισματος, ἀρχίζει ἀμέσως τὰς ἐξετάσεις τῶν μαρτύρων· εἰς περίπτωσιν πράξεως φωραθείσης ἐπ' αὐτοφώρῳ, διὰ τὴν ὁποίαν διορίζεται σωματικὴ ἢ ἀτιμωτικὴ ποινὴ, μεταβαίνει ἀμέσως ἐπιτοπίως, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκεῖ τὴν σύνταξιν τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνταυτῷ διὰ νὰ συντάξῃ πρωτόκολλον ὅλων τῶν ἐξομολογήσεων καὶ παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἡμπορεῖ νὰ συνάξῃ αὐτός.

Ἐνεργεῖ τὴν ἐξέτασιν καὶ σύλληψιν τῶν ὑπόπτων καὶ παραπέμπει τοὺς συλληφθέντας ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατεύματος, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει.

Παραδίδει εἰς τοὺς εἰσηγητὰς τῶν πολιτικῶν συμβουλίων ὅλα τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια ἤθελαν ζητήσαι αὐτοὶ καὶ τὰ ὅποια εἶναι αὐτὸς εἰς στάσιν νὰ τοὺς χορηγήσῃ· εἶναι ὑπόχρεως κατὰ τὴν διευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὸν αἴτησιν νὰ παρουσιασθῇ ὡς μάρτυς, ὅταν ἡ αἵτησις αὕτη ᾖ συνταγμένη κατὰ κανόνας.

251. Ἐπισκέπτεται συχνάκις ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὰ ὅποια φρονεῖ ὡς ἰδιαιτέρως ἀνγκαλιούντα ἐπαγρυπνήσεως· δίδει πληροφориὰς ἀπὸ τοῦ ἡμερολόγιόν του. Εἰς τοὺς στρατηγούς καὶ ἀρχηγούς, πλησίον τῶν ὁποίων εἶναι διωρισμένος.

252. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς πλησίον σώματος στρατεύματος ἔχει ἓνα σκοπὸν πρὸ τοῦ καταλύματός του. Εἰς τὰς πορείας καὶ εἰς τὰς περιόδους ἔχει μαζὴ του συνοδίαν ἐφιππων χωροφυλάκων.

Μ ἢ Στρατιωτικὰ ἄτομα.

253. Ἡ ἀστυνομία πρὸς τὰ μὴ στρατιωτικὰ ἄτομα, πρὸς τοὺς ἐμπόρους εἰς συνοδίαν τῶν στρατευμάτων, τοὺς πωλητὰς καὶ ὑπρέτας ἀνήκει ἰδίως εἰς

τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς.

254. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ στρατιῶται καὶ ὑπάλληλοι σώματος στρατεύματος, οἱ ὅποιοι ἔχουν γραφεῖς, διερχόμενοι κτλ. εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδουν εἰς τὸν παρὰ τῷ σώματι τῶν στρατευμάτων διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς τὸ ὄνομα ἐπώνυμον, τόπον γεννήσεως καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκάστου.

255. Τὰ ἄτομα ὅσα θέλουν νὰ ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν τινα εἰς τὴν συνοδίαν σώματος στρατευμάτων, καταγράφονται ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς διὰ νὰ λάβουν ἀπὸ αὐτὸν ἀδείαν καὶ διπλώμα. Εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ χορηγοῦν ἀποδείξεις περὶ τῆς καλῆς τῶν διαγωγῆς καὶ τῶν λοιπῶν σχέσεών των, καθὼς καὶ περὶ τῆς καταστάσεώς των, καὶ νὰ δηλοποιοῦν πῶς ἐίδος ὑπηρεσίας θέλουν νὰ ἐκτελέσων· ὅσοι εὐρεθῶν ἀνεῖ ἀδείας εἰς τὴν συνοδίαν τῶν στρατευμάτων, θέλουν ὀδηγεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ ἀντιστατοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὁ ὅποιος κατὰ τὴν περίστασιν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιβέσῃ εἰς αὐτοὺς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων, ἐπὶ αὐστηροτέρα ποινῇ, ἂν ἡθελεν ἀποδεχθῇ ὅτι αὐτοὶ εἶχαν εἰσχωρήσει μὲ κακοὺς σκοποὺς.

Ἡ χωροφυλακὴ γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς οἰκονομίας, οἱ ὅποιοι δὲν φέρουν συνήθως τὴν προσδιορισμένην στολὴν διὰ τῶν κανονισμῶν. — Κ ά π η λ ο ι, Οἰνοπῶλαι καὶ Ἐμποροί.

256. Οἱ κάπηλοι τοῦ στρατηγείου λαμβάνουν διπλώματα ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

257. Οἱ κάπηλοι λαμβάνουν πρὸς τούτοις παράσημα μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν Κ ά π η λ ο ς καὶ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλώματος των, τὸ ὅποιον πρέπει πάντοτε νὰ ἔχουν μαζὴ των. Δεύτερον παράσημον μετὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀτόμου, τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλώματος καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ

στρατηγού ἢ τοῦ σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν, καρφώνουν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν των ἢ ἐπὶ τῶν ἐπιπιπῶν των φορτηγῶν των.

258. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, οἱ διοικηταὶ τῶν σωμάτων τοῦ στρατεύματος, οἱ προσκολλημένοι εἰς αὐτὰ ἀξιωματικοὶ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ ἡ χωροφυλακὴ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦν, ὥστε αἱ ζωοτροφίαι καὶ τὰ ποτὰ, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται ἀπὸ τοὺς καπῆλους, νὰ ᾖναι καλῆς ποιότητος καὶ ἱκανῆς ποσότητος, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν εὐθηνότερα ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν συμφωνίαν συμμορφοῦνται μετὰ τὴν ιδιότητα τοῦ τόπου καὶ τὰ περιστατικὰ περὶ χορηγήσεως τῶν ζωοτροφῶν.

259. Πρέπει νὰ γίνωνται συχναὶ ἐξετάσεις εἰς τὰς ἀμαξὰς καὶ εἰς τὰ φορτώματα τῶν ἐμπόρων καὶ καπῆλων, διὰ νὰ ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἀμαξὰς καὶ τὰ φορτηγὰ νὰ μετακομίζουσιν ἄλλα ἀντικείμενα, παρ' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχουσιν. Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑπασιπισταὶ τῶν ταγμάτων εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπαγρυπνοῦν, ὡς πρὸς τοῦτο τοὺς καπῆλους τῶν σωμάτων.

260. Ἡ χωροφυλακὴ θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἰδίως, ὥστε εἰς τὴν συνοδίαν τῶν στρατευμάτων νὰ μὴ εὐρίσκωνται ζῶα πάσχοντα ἀπὸ ἐπιδημικὰς νόσους, ἐνομαστί ἵπποι καὶ φορτηγὰ ἄνισως ᾖναι ὑποψία καὶ εὐρεθῇ αὕτη βάσιμος διὰ μέσου ἱατρικῆς ἐξετάσεως, πρέπει νὰ θανατώνωνται ἀνεὺ ἀναβολῆς τὰ τοιαῦτα ζῶα, καὶ νὰ παραχώνωνται εἰς ἀσφαλὲς μέρος.

Ποιναί.

261. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς πρέπει νὰ ἐξετάζουσιν συχνάκις τοὺς σταθμούς καὶ τὰ μέτρα καὶ νὰ δημεύουν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐσφαρισμένα.

Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς θέλει τιμωρῇ τοὺς παραβάτας πειθαρχικῶς κατὰ τὸ πταίσμα των, τοὺς ἀφαιρεῖ δι' ἀνάλογον καιρὸν τὰ διπλώματά των καὶ

εἰς περίπτωσιν ἐπαναλήψεως, ἡμπορεῖ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος νὰ τοὺς ἀναγκάζῃ εἰς ἀποζημίωσιν, τὴν ὁποῖαν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐκπληρῶνουν καὶ νὰ ἐπιθέτῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ποινὰς, τῶν ὁποίων ἤθελαν γένει ἄξιοι ἐξ αἰτίας τῆς ἀπάτης.

262. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθέτῃ χρηματικὴν ποινὴν εἰς τὰ ὑποκείμενα, ὅσα εὐρίσκωνται εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ στρατεύματος ἀνεὺ ἀδείας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς καπῆλους, οἰνοπώλας, καὶ ἐμπόρους, οἱ ὁποῖοι μεταχειρίζονται ἀσφαρίστα μέτρα καὶ σταθμούς, ἢ οἱ ὁποῖοι σφάλλουν ἐναντίον τῶν κανονισμῶν τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας· αὕτη ὅμως ἡ ποινὴ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς· ἢ ἐκ τῶν ποινῶν τούτων προερχομένη ποσότης τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὁ ὁποῖος διὰ συγκατανεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν τὴν μεταχειρίζεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ διδὲι ἀτομικῶς λογαριασμὸν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν στρατευμάτων μετὰ τὰς ἀπεσούμενας ἀποδείξεις.

Ἱππρέται.

263. Οἱ Ἱππρέται τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων σώματος στρατεύματος πρέπει νὰ ἔχουν δηλοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς κυρίους των, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει, ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο θεωρεῖται εἰς τὰ σώματα στρατεύματος ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς καὶ εἰς τὰς οικονομικὰς Ἀρχὰς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους τῶν στρατευμάτων, ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς.

Οἱ ὑππρέται πρέπει νὰ δεικνύουν τὰ μαρτυρικά ταῦτα, ὅποτε τοῦτο ζητηθῇ τὰ διαβατήριά των θεωροῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ λάβῃ τις ὑππρέτην ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ στρατεύματος, χωρὶς νὰ τὸν προμηθεύσῃ μετὰ κανονικὸν διαβατήριον. Ὅποιος ὑππρέτης

ἀρήση τὸν κύριόν του ἐν καιρῷ ἐκστρατείας, θεωρεῖται ὡς ἀγύρτης καὶ συλλαμβάνεται ὡς τοιοῦτος.

Δεσμωτήρια.

264. Εἰς τὸ στρατηγεῖον συσταίνονται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς δεσμωτήρια ἢ φυλακτήρια, διὰ νὰ δέχωνται στρατιωτικούς παντός βαθμοῦ καὶ διὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ ἐνοικίξουν καὶ νὰ διαφυλάττουν ἀγύρτας καὶ ὑπόπτους, οἱ ὅποιοι τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατηγεῖου.

Συλλαμβανόμενοι ἢ δραπετεύοντες

Στρατιωτικοί.

265. Οἱ συλλαμβανόμενοι παρὰ τῆς χωροφυλακῆς στρατιωτικοὶ παραδίδονται ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὰ σώματά των, καθύσων τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνοχοποιήσεώς των δὲν ἀνάγκηται εἰς τὴν ἀρμολύτητα τῶν πολεμικῶν δικαστηρίων· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ ἐνδεικτικὰ ἔγγραφα διευθύνονται πρὸς τὸν ἀρχηγόν των γενικῶν ἐπιτελῶν, ὁ ὁποῖος λαμβάνει τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ διὰ νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἐξετάσεων.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν λειποτακτῶν καὶ τῶν δραπετευόντων ὑποδικῶν διευθύνονται, τὸ πολὺ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, εἰς τὴν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς ἢ τὸν ἀπεσπισμένον ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς πλησίον τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος, ὁ ὁποῖος χρεώσται νὰ λάβῃ τὰ ἀρμόδια μέτρα πρὸς σύλληψιν αὐτῶν.

Χρὴς τῆς χωροφυλακῆς εἰς πορείας.

266. Εἰς πορείας ἡ χωροφυλακὴ ἀκολουθεῖ τὰς φάλαγγας, συλλαμβάνει τοὺς λεηλατοῦντας, βιάζει τοὺς καθυστεροῦντας, χορηγεῖ ἀποσπάσματα πλησίον τῶν ἀμαξῶν καὶ φορτηγῶν διὰ νὰ ἐπαγρυπνοῦν αὐστηρῶς εἰς τὴν εὐταξίαν, καὶ διὰ νὰ βεβαιώνωνται, ὅτι οἱ εὐρισκόμενοι πλησίον αὐτῶν ἀνήκουν τῷ ὄντι εἰς αὐτά, ἢ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εὐρίσκωνται πλησίον αὐτῶν καὶ τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος.

Χωρικά Φορτηγὰ

267. Κάνεις ἀξιωματικὸς ἢ ὑπάλληλος τοῦ στρατεύματος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ χωρὶς ἰδιαιτέραν ἀδείαν, ἀμάξας, ἵππους, ἢ φορτηγὰ. Ἡ χωροφυλακὴ εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἀναδέχεται τὰ γενόμενα παράπουν τῶν ἰδιοκτητῶν ὡς πρὸς τοῦτο, ἢ περὶ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε ἀντικειμένου, καὶ τυχοῦσης ἀνάγκης πρέπει νὰ ἐνεργῇ τὰ ἀνήκοντα.

Παιγνίδια, γυναῖκες κακῆς διαγωγῆς.

268. Τὰ παιγνίδια τῆς τύχης εἶναι ἀπηγορευμένα. Οἱ διοικηταὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ αὐτῆς εἶναι ἰδίως ἐπιφορτισμένοι τὴν διατήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Τὰ ὑποκείμενα τὰ ὁποῖα ἀπαντηθοῦν ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν ἐνασχολούμενα εἰς παρόμοια παιγνίδια, γνωστοποιούνται εἰς τοὺς ἀνήκοντας διοικητὰς τῶν σωμάτων. Οἱ ὁδηγοὶ τοιούτων παιγνιδίων, ἂν δὲν ἦναι στρατιωτικοί, ἀπομακρύνονται ἀνυπερβέτως ἀπὸ τὸ στράτευμα.

269. Ἡ χωροφυλακὴ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὰ στρατεύματα ὅλας τὰς κακῆς διαγωγῆς γυναῖκας.

Λαφυραγωγημένοι ἵπποι.

270. Οἱ λαμβανόμενοι ἵπποι ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μένουσιν εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατεύματος, τὰ ὁποῖα τοὺς ἔλαβον, ἂν ἀνήκουν εἰς τὸ ὄπλον καὶ ἂν ἦναι ἀναγκαῖα εἰς αὐτά· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν παραδίδονται ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των γενικῶν ἐπιτελῶν εἰς τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην αὐτῶν. Εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἵππους, ἀπὸ τὸν κατώτερον βαθμὸν, καὶ εἰς ἑκάστον βαθμὸν οἱ ἀρχαιότεροι, νὰ ἐκλέγουν πινὰς ἐκ τῶν λαφυραγωγηθέντων ἵππων· ὁ ἀρχηγὸς ἐκάστου σώματος στρατεύματος προεδρεύει εἰς τὴν διανομὴν ταύτην, καὶ ἐπικυρόνει τὴν περὶ τούτου καταστρώνομένην κατάστασιν. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀγοράζουν, ἢ τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα τοὺς περιλαμβάνουν, τοὺς πληρώνουν καθ' ἓνα κατάλογον διατιμήσεως συντιθέμενον ἀπὸ τὸν ἀρχιστρά-

τηγον, καὶ τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διανέμεται μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐλαφρυαγώγησαν τοὺς ἵππους.

Ἐχθρικοὶ λειποτάχται.

271. Οἱ ἵπποι τῶν αὐτομόλων ἀγοράζονται εἰς λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τιμὴν προσδιορισμένην ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος τοῦ στρατεύματος καὶ κατ'ἀλλήλον δι' ὅλην τὴν ἐκστρατείαν, καθόσον εὐρεθῶν ἱκανοὶ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ ἱππικοῦ ἢ τοῦ πυροβολικοῦ· οἱ λοιποὶ πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας διὰ τῶν διοικητῶν τῶν σωμάτων, ἀπὸ δημοσιευθῆ δι' ἡμερουσίου διαταγῆς.

Οἱ λειποτάχται παραδίδονται εἰς τὸ στρατηγεῖον, τὰ ὅπλα τῶν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ τὰ δερμάτινα σκεύη εἰς τὸν ἐπιμελητὴν.

272. Εἶναι ἀπγορευμένον νὰ ἀγοράζωνται ἵπποι ἀγνώστων ὑπακειμένων· οἱ εὐρισκόμενοι ἀνευ κυρίων παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς, ὁ ὅποιος τοὺς ἀποδίδει, ὅταν ζητηθῶν· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, ἀπὸ ζητηθῶν περὶ τοῦ διαταγαὶ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, παραδίδονται εἰς τὰ ἀνήκοντα σώματα.

Κλαπέντες ἢ εὐρεθέντες ἵπποι ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν, ὅταν αὐτοὶ παρουσιασθῶν.

Πολεμικὰ Δικαστήρια.

273. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων συγκαλεῖ τὸ πολεμικὸν δικαστήριον, ὡςάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀναφοραὶ τῶν διοικητῶν τῆς χωροφυλακῆς.

274. Οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων εὐρισκόμενοι ἀξίωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, ἐκτὸς τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διευθύνουν πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων περὶ ὧν τῶν ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας τῶν, πρέπει νὰ διευθύνουν καὶ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν στρατευμάτων,

πλησίον τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται, καθημερινὴν ἀναφορὰν, ὅπου πρὸ πάντων θέλουν ἀναφέρει τὰς ἐκδιδόμενας διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων, περὶ ἀστυνομικῶν μέτρων.

275. Λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τοὺς διοικητῆς καὶ ἀρχηγούς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν τῶν σωμάτων τοῦ στρατεύματος περὶ τῆς καθημερινῆς τῶν ὑπηρεσίαις καὶ εἶναι ὑπόλογοι περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς· ἡ αὐτὴ ἀναλογία εἶναι καὶ εἰς τὰ ἀποσπάσματα τοῦ στρατεύματος, πλησίον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ἀξίωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς.

276. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων διευθύνει πρὸς τοὺς εὐρισκόμενους ἀξίωματικούς τῆς χωροφυλακῆς πλησίον ἀποσπασμάτων τοῦ στρατεύματος, τὰς λαμβανόμενας διαταγὰς παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων, ἢ παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, ἐπισυνάπτων εἰς αὐτάς καὶ τὰς ἰδιαίτερας τοῦ ὁδηγίας· οἱ ἀξίωματικοὶ εἶναι ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀ ρυθῇ ἐκτέλεσιν τῶν καὶ εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἀρχηγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ στρατεύματος.

277. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων κρίνει καθημερινὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς του.

Κάθε ὁκτὼ ἡμέρας ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ συχνότερα διευθύνει γενικὴν ἀναφορὰν περὶ τῆς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, ὁ ὅποιος τὴν ἀνυποβάλλει εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος τῶν στρατευμάτων.

Φάλαγξ ζευγῶν.

278. Εἰς τὴν σῶμα τῶν στρατευμάτων δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ εὐρίσκωνται ἄλλαι ἀμμάξαι, ζεύγη ἢ ροστηγά, εἰ μὴ ὡς ἀποσπασθέντες ἀπὸ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας. Πρὸς δικτήρησιν τῆς τάξεως ταύτης, πρέπει νὰ σημειώνωνται ὅλαι αἱ ἀμμάξαι τῶν ἀντιτερον ἀξίωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῆς οἰκ-

νομίας καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ στρατεύματος, μετὰ τὸ σημεῖον τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν καὶ τὰ ζεύγη μετὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, αἱ ἀμαζαὶ καὶ τὰ ζεύγη τῶν συνταγματῶν ἢ ταγματῶν σημειοῦνται μετὰ τοῖς ἀριθμοῦς αὐτῶν· αἱ ἀμαzaὶ τῶν ἐμπόρων, καπήλων καὶ οἰνοπωλῶν ἔχουν τὰ προσδιορισμένα παράσημα κατὰ τὸ ἄρθρον 257. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς βεβαιῶνεται εἰς τὰ στρατηγεῖα περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν μέτρων τούτων. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν παραγγέλλει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον μετὰ τὴν ὁδηγίαν τῶν ζευγῶν ἀξιωματικῶν, ἢ κατὰστασις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ στρατεύματος, οἱ ὅποιοι ἔχουν δικαίωμα νὰ ἔχουν ἀμαζαὶ καὶ ζεύγη.

279. Ἡ χωροφυλακὴ χρησιμεύει πλησίον τῶν ζευγῶν καὶ φορτηγῶν, μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ ὄχι πρὸς συνοδίαν αὐτῶν.

280. Ἡ τάξις τῆς πορείας τῶν ἀμαζῶν καὶ φορτηγῶν πρέπει νὰ διατεθῇ μετὰ τρόπον, ὥστε ἐκεῖνα τοῦ στρατηγεῖου νὰ μὴ ἐμποδίζουν τὴν πορείαν τῶν στρατευμάτων, καὶ νὰ μὴ συμπέπτουν μετὰ ἐκεῖνα τῶν σωμάτων τοῦ στρατεύματος.

Κατ' αὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται νὰ εὐρίσκωνται μεταξὺ τῶν στρατευμάτων ἀμαzaὶ ἢ φορτηγὰ, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ποτὲ ἡ πορεία τῶν.

Ὅταν ἀπαντῶνται, δύο τοιαῦτα φάλαγγες, ἡ πορεία αὐτῶν κανονίζεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν.

281. Οἱ διωρισμένοι ἀξιωματικοὶ πλησίον τῶν ζευγῶν τῶν στρατευμάτων, καθὼς καὶ ἡ χωροφυλακὴ ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ μεταχειρίζωνται ὅλα τὰ βίαια μέσα ἐναντίον τῶν ὁδηγῶν τῶν ἀμαζῶν καὶ φορτηγῶν, καὶ ἐναντίον τῶν ὑπηρετῶν, οἱ ὅποιοι δὲν φιλάττουν κήρυκιν τάξιν κακομεταχειρίζονται τὰ ζῶα τῶν, ἢ ἀπομακρύνονται ἀπὸ αὐτὰ διὰ νὰ πίνουσι. Οἱ ἐναντιούμενοι διὰ τῆς βίας, οἱ μεταβαίνοντες εἰς λεηλασίαν, ἢ οἱ ζητοῦν-

τες νὰ διαφύγουν εἰς τὴν στιγμὴν προσβολῆς, καθυποβάλλονται εἰς πολεμικὸν δικαστήριον.

282. Οἱ διωρισμένοι ἀξιωματικοὶ πλησίον τῶν ζευγῶν τῶν στρατευμάτων, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐξετάζουν ἂν ἀκολουθῇ τὸ κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς ιδιότητας τῶν ζευγῶν· εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις περιορίζουν τὰ μὴ ἀνήκοντα φορτηγὰ καὶ τὰς ἀμαζαὶ, καὶ παραδίδουν τοὺς ἵππους καὶ τὰ φορτηγὰ εἰς τὸ πυροβολικόν, λαμβάνοντες ἀποδεικτικόν περὶ τούτου εἰδοποιῶν ἐνταυτῷ καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

283. Ὅλοι αἱ Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, καθύψον ἀφορᾷ ἐκάστην ἰδιαιτέρως, θέλουν ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, 29 Ὀκτωβ. (10 Νοεμβ.) 1833.

45. ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διακριτικῶν σημείων τῶν Ἐνωμοταρχῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α. τοῦ 12 ἁρθροῦ καὶ τοὺς τοῦ 13 καὶ 15 ἁρθροῦ τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

284. Ὅλοι οἱ ἐνωμοτάρχαι τοῦ ἡμετέρου σώματος τῆς χωροφυλακῆς θέλουν διαιρεθῇ εἰς δύο τάξεις· ἐκάστη αὐτῶν θέλει περιέχει τὸν ἀριθμὸν ἐνωμοταρχῶν, ἡ πρώτη τάξις θέλει φέρει τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἐπιλοχίου, καὶ ἡ δευτέρα τὰ τοῦ λοχίου τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων τῆς γραμμῆς· ὡς ἐκ τούτων θέλει προσδιορισθῇ ἡ σειρά τῶν ἐνωμοταρχῶν πρὸς τοὺς ὑπαξιωματικούς τῆς γραμμῆς.

285. Ἡ εἰς τὴν 1 καὶ 2 τάξιν κατὰ τάξιν τῶν ἤδη εὐριπομένων ἐνωμοταρχῶν εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἐκείνων ὅσοι θέλουν καταταχθῇ μέχρι τῆς συμπλη-

ρώσεως τοῦ σώματος, θέλει ἐκτελεσθῇ συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ διαληφθέντος διατάγματος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1833.

Ἡ ἀντικατάστασις τῶν χρεωστικῶν θέσεων ἐνωμοταρχῶν θέλει ἐνεργεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 12 στοιχ. ἀ. τοῦ ἀνω διαληφθέντος διατάγματος εἰς τρόπον, ὥστε αἱ θέσεις τῶν ἐνωμοταρχῶν τῆς πρώτης τάξεως νὰ δίδονται μόνον εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας τῆς δευτέρας τάξεως καὶ εἰς τοὺς ἐπιλογίας τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς.

286. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει γνωστοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ναύπλιον, 31 Ἰαν. (24 Φεβρ.) 1834.

46. Δ. Περί πολεμικῆς καὶ ναυτικῆς σημαίας τοῦ Βασιλείου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἡ πολεμικὴ ναυτικὴ σημαία (l'anseigne) τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σύγκειται, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ἀπὸ ὀριζοντίας ἰσοπλατεῖς ταινίας, πέντε μὲν κυανᾶς, καὶ τέσσαρες λευκᾶς τιουτοτρόπως, ὥστε ἡ ἀνωθεν, καὶ ἡ κάτωθεν νὰ ᾖναι κυαναί, αἱ δὲ ἄλλαι ἐναλλάξ λευκαὶ καὶ κυαναί· εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀνωθεν γωνίαν εἶναι τὰ ἡμέτερα παράσημα τοῦ Κράτους, κατέχοντα ἓν τρίτον τοῦ μήκους τῆς σημαίας, καὶ ἐμπεριλαμβάνοντα ἀπὸ ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω τρεῖς ταινίας κυανᾶς καὶ δύο λευκᾶς.

Ὁ ἐπισείων (la Flamme, banderole) εἶναι κυανοῦς ἔχων εἰς τὴν ἀνω γωνίαν μικρὸν σταυρὸν λευκόν. Ἡ Βασιλικὴ μαξιλλέμβιος σημαία (l'étendard) ἔχει ἐπὶ κυανοῦ δαπέδου λευκὸν ἰσόπλευρον σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτοῦ τὸν ἐστεμμένον θυρεὸν τοῦ Βασιλικοῦ πατρογονικοῦ μας οἴκου, μὲ ρομβοειδεῖς λευκᾶς καὶ κυανᾶς ταινίας.

Ἡ ἐμπορικὴ σημαία ὁμοιάζει τῇ πολεμικῇ κατὰ τὰς ἐννέα ὀριζοντίας κυανᾶς καὶ λευκᾶς ταινίας, ἀλλὰ δὲν φέρει τὰ παράσημα τοῦ Κράτους· ὡσαύτως δὲν

συγχωρεῖται εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ φέρωσι τὸν ἐπισείοντα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 4 (16) Ἀπριλίου 1833

47. Δ. Περί τῶν καθηκόντων, τῶν βοηθῶν τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐπικρατείας.
ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι περὶ τῶν καθηκόντων τὰ ὅποια ἀπόκεινται εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, διατάττομεν. Εἰς περίπτωσιν ἐμποδίου τῶν Ἐπιτρόπων θέλουν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντα αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἰδίων, οἱ βοηθοὶ τῶν, τόσον κατὰ τὰς συνδριάσεις, καθὼς καὶ ἐκτὸς αὐτῶν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου 1833.

48. Δ. Περί παρατάσεως τοῦ περὶ ἀμνηστίας διατάγματος.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ δοθεῖσα διορία τῆς δημοσιευθείσης γενικῆς ἀμνηστίας διὰ τοῦ Ὑψ. διατάγματος τῶν 7 (19) Μαρτίου Τ. Ε. διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ διαλελυμένου τακτικοῦ σώματος, παρατείνεται διὰ τοὺς ἀπλοὺς στρατιώτας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπαξιωματικῶν, μέχρι τῆς 18 (30) Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους.

Οἱ παρουσιαζόμενοι εἰς τὸ ἑξῆς ὑπαξιωματικοὶ θέλουν κατατάττεσθαι μόνον ὡς ἀπλοὶ στρατιῶται.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1833.

49. Δ. Διακήρυξις περί τῆς ἀνεξαρ-
τησίας τῆς Ἑλλην. Ἐκκλησίας. (α)
ΟΘΩΝ κλπ.

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ διακηρύξε-
ως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ περὶ συστάσεως Συνόδου δι-
αρκοῦς ὁμοφώνως ἐκφρασθεῖσαν ἐφασιν
τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων Μητροπολιτῶν.
Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων τοῦ ἡμε-
τέρου Κράτους, ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν
γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ
ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ θεοδόχος Ἀνατολικὴ Ἀπο-
στολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλ-
λάδος, ἐν Πνεύματι μὴ ἀναγνωρίζουσα ἄλ-
λην κεφαλὴν, παρὰ τὸν Θεμελιωτὴν τῆς
Χριστιανικῆς πίστεως τὸν Κύριον καὶ
Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, κατὰ δὲ
τὸ διοικητικὸν μέρος ἔχουσα ἀρχηγὸν τὸν
Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι αὐτεκέφαλος
καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐξου-
σίας, φυλαττομένης ἀπαρχαράκτου τῆς
δογματικῆς ἐνότητος, κατὰ τὰ παρὰ πα-
σῶν τῶν θεοδοξῶν Ἀνατολικῶν ἐκκλη-
σιῶν ἀνέκαθεν προσβεβύμενα.

2. Ἡ ὑπεράττη Ἐκκλησιαστικὴ ἐξου-
σία ἐναπόκειται, ὑπὸ τὴν τοῦ Βασιλέως
κυριαρχίαν, εἰς χεῖρας Συνόδου διαρκοῦς,
φερούσης τὸ ὄνομα « Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ
Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ».

Ὁ Βασιλεὺς προσδιορίζει δι' ὀργανικοῦ
διατάγματος τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπι-
κρατίας, ἣτις θέλει ἐνεργεῖ τὰ τῆς Κυ-
ριαρχίας ταύτης, καὶ ὑπὸ τὴν ὁποίαν θέ-
λει διατελεῖ κατὰ τοῦτο ἡ Σύνοδος. Ἡ
Σύνοδος αὕτη παρέδρεται εἰς τὴν καθέδραν
τοῦ Βασιλείου, κρατεῖ ἰδίαν σφραγίδα ἔ-
χουσαν ἐγκεχραγμένον σταυρὸν ἀπαράλ-
λακτον μετὰ τὸν ἐν μέσῳ τῶν παρασῆμων
τοῦ Κράτους καὶ φέρουσαν τὴν περιγρα-
φὴν « Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου τῆς
Ἑλλάδος ».

3. Ἡ Σύνοδος σύγκαιται ἀπὸ πέντε μέ-

λη, ἐξ ὧν εἰς Πρόεδρος καὶ δύο τοῦλάχισ-
στον Σύμβουλοι· τὰ λοιπὰ δύο μέλη ἡμ-
ποροῦν νὰ ᾖναι ἐπίσης Σύμβουλοι· ἀλλ' ἡ
Κυβέρνησις, ἂν τὸ ἐγκρίνη, δύναται νὰ
διορίσῃ ἀντ' αὐτῶν ἓνα ἢ δύο παρέδρους,
ἐκτὸς δὲ τούτου ἓνα ἢ δύο συμπληρωτι-
κοὺς Συμβούλους ἢ παρέδρους, οἵτινες
ὅμως δὲν ἔχουν χώραν εἰς τὴν Σύνοδον,
εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας
ἐνὸς ἐνεργεῖα μέλους.

Ὅλοι οὗτοι διορίζονται παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως.

4. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύμβουλοι θέ-
λουν λαμβάνεσθαι ἐκ μόνων Μητροπο-
λιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων ἢ Ἐπισκόπων, οἱ
δὲ παρέδροι ἐκ πρεσβυτέρων ἡ ἱερομονά-
χων.

Κατ' ἔτος θέλει γίνεσθαι νέα ἐκλογή·
ἀλλὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα μέλη
ἡμποροῦν νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου. Ἐκα-
στός τῶν ἐνεργεῖα Συμβούλων καὶ παρέ-
δρων λαμβάνει, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, τὸν
ὅποιον πορίζεται ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερον του
ἐκκλησιαστικὸν ὑποῦργημα, καὶ ἐπιμίσθι-
ον, δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συνоди-
κῶν χρεῶν του.

5. Αἱ ὑποθέσεις θεωροῦνται ἐνταῦθα,
καθ' ὅν τρόπον συμβαίνει καὶ εἰς ὅλας
τὰς λοιπὰς ἐπιτροπὰς. Εἰς τὰς συζητή-
σει ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων.
Κατὰ δὲ ἰσοψησίαν, ὁ Πρόεδρος ἔχει τὴν
νικῶσαν.

Ὅλα τὰ μέλη χρεωστοῦν νὰ ὑπογρά-
φουν τὰς ἀποφάσεις· ἀλλ' οἱ ἑτερογνώμο-
νόντες ἡμποροῦν νὰ καταχωρήσουν εἰς
τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεών των τοὺς
λόγους τῆς διαφόρου γνώμης των.

6. Εἰς τὴν Σύνοδον παρευρίσκεται εἰς
βασιλικὸς ἐπίτροπος διοριζόμενος καὶ αὐ-
τὸς, καθὼς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Συ-
νόδου, παρὰ τοῦ Βασιλέως· οἱ λοιποὶ
ὑπάλληλοι τοῦ γραφείου διορίζονται ἀπὸ
ἐθέσιας παρὰ τῆς Συνόδου καὶ ἐπικυροῦν-
ται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

7. Ὁ Γραμματεὺς εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ
γραφείου καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν
συνεδριάσεων· ἡμπορεῖ προᾶν νὰ λαμ-

(α) Σ. Ε. ὄρα ἄρθρ. 2. τοῦ Συντάγματος
καὶ Νόμ. τῆς 9. Ἰουλίου 1852 περὶ Ἐπισκό-
πων κ.λ.π.

θάνη μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, χωρίς όμως νὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν ψήφον.

Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παραδρέμει εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, καὶ ἀντιπροσωπεῖ παρ' αὐτῇ τὴν Κυβέρνησιν. Κάθε πρᾶξις γενομένη ἐν ἀπουσίᾳ του εἶναι ἄκυρος.

Ὁ αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ παραγγελίαν Βασιλικῆς τινος Ἀρχῆς, ἢ καὶ δυνάμει τῆς ἰδίας του θέσεως, νὰ καθυποβάλλῃ προτάσεις εἰς τὴν Σύνοδον, τὰς ὁποίας αὐτὴ λαμβάνει ἀμέσως εἰς σκέψιν καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν, ὅ,τι κρίνῃ εὐλογον.

8. Ὁ Πρόεδρος, οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ παρόντες ὀρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον.

« Ὁμῶς πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, δ-
» ποταγὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Βασι-
» λείου, εὐσυνειδήτῳ ἐκπλήρωσιν τῶν
» διαπιστευθέντων μοι χρεῶν, πίστην
» διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ προ-
» νομίῳ τῆς Ὀρθοδόξου Ανατολικῆς
» Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἱασιλείου
» τῆς Ἑλλάδος, διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτη-
» σίας της ἀπὸ πάσης ξένης ἐξουσίας, ἐν-
» θερμον ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων
» αὐτῆς, ἀποχὴν ἀπὸ παντὸς πλαιγίου
» σκοποῦ, καὶ ἀκριθεὶς ἐκτέλεσιν ὅλων
» ἐν γένει, καὶ ἐν μέρει ἐνὸς ἐκάστου τῶν
» καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας μου».

Ὁ δὲ Β. Ἐπίτροπος, ὁ Γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου, θέλουν ὀρκισθῇ τὸν συνήθη τῶν ὑπαλλήλων ὅρκον.

Ὁ ὅρκος θέλει γίνεσθαι παρὰ μὲν τοῦ Προέδρου, τῶν συμβούλων, τῶν Παρόντων, τοῦ Βασιλ. Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέως ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρὰ δὲ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, συνεδριάζοντων ἐπὶ τούτῳ.

9. Εἰς ὅλα τα ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργεῖ ἡ Σύνοδος ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐξουσίας. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν τοῦ Κράτους ἀνήκει ἡ κυριαρχικὴ ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γενομένων πράξεων, συμβεβηκότων καὶ σχέσεων, ἔχει ἡ Κυ-

βέρνησις τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαπραγματεύσεως, καὶ ἐπομένως, πρὶν ζητηθῇ ἡ ἔγκρισις (τὸ ἐνεκρίθῃ) τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἔμπορεῖ νὰ κοινοποιηθῇ οὐδὲ νὰ ἐκτελεσθῇ καμία συνοδικὴ ἀπόφασις. Εἰς τὸ προοίμιον τῆς ἐκδόσεως τῆς τριαύτης ἀποφάσεως πρέπει πάντοτε νὰ ἀναφέρεται ἡ ζητηθεῖσα καὶ ληφθεῖσα ἔγκρισις.

10. Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 11, 12, καὶ 17 ἀναφερομένους λεπτομερεστέ-
ρους προσδιορισμούς.

α. Ἡ περὶ τῶν δογμάτων διδασκαλία.
β. Τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς λατρείας. γ. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἐκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου. δ. Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία τοῦ λαοῦ. ε. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία (la discipline de l'Église). ς. Ἡ δοκιμασία καὶ ἡ χειροτονία τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου. ζ. Ἡ καθιέρωσις τῶν εἰς τὴν λατρείαν ἀναγομένων πραγμάτων καὶ οἰκοδομημάτων. η. Ἡ δικαιοδοσία εἰς καθ' αὐτὸ Ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα π. χ. εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως, τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν, κατὰ τὰ δόγματα, τὰ δογματικὰ βιβλία καὶ τὸν ἐπὶ τούτων τεθεμελιωμένον κανονισμόν τῆς Ἐκκλησίας.

11. Ἡ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριθεὶς διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς Ανατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων δογμάτων, καὶ ἰδιαίτερως εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου προσδιορισμένων καὶ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων, καὶ, ὅσας περισφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ταραξῇ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, προσκαλεῖ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν εἰς τὸ κακὸν κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους.

12. Ἡ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προσέτι περὶ τὴν ἀκριθεὶς ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλη-

σιαστικῶν διατάξεων καὶ ἐθίμων, περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν καὶ ἐν γένει περὶ τὴν δημόσιον λατρείαν, διατάττει, ὅσα κρίνει συντείνοντα εἰς τὴν εὐκοσμίαν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ εἰς βελτίωσιν αὐτῶν, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ἱερωμένοι νὰ μὴ ἐνασχολῶνται, ἀπεναντίας τῶν ῥητῶς ἀπαγορευόντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν θεσμῶν, εἰς πολιτικὰ πράγματα, μηδὲ νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά.

13. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα ἀνάγονται μὲν εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν ἀφορῶσιν ὅμως τὸ δογματικόν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ᾔκηι καθ' αὐτὸ κοσμικῶς, ἔχουσιν εἰς τὴν σχετινὴν πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων, εἶναι μὲν τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀλλὰ χωρὶς ἰδιαιτέρων συγκαταθεσιν καὶ σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς Ἀρχῆς, δὲν ἡμπορεῖ ἡ Σύνοδος μόνη νὰ διατάξῃ τὰ περὶ αὐτῶν.

Ἡ ὑπεράτη ἐξουσία τοῦ Κράτους ἔχει μάλιστα τὸ δικαίωμα, ὅχι μόνον νὰ ἀπαίτῃ τὸ νὰ πληροφωρῇται προηγουμένως περὶ ὧν τῶν τοιούτων διαθέσεων, ἀλλὰ καὶ δι' ἰδίων διαταγμάτων νὰ ἐμποδίσῃ, ἂν ὑπάρχῃ τι ἐν αὐταῖς δυνάμενον νὰ κατασταθῇ ἐπιβλαβὲς ὡς πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον.

14. Τοιαῦτα ἀντικείμενα συμμίκτου εἶδους (ἄρθρον 13) εἶναι, πρὸς τοὺς ἄλλοις κατ' ἐξοχὴν τὰ ἑξῆς:

1. Διατάξεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας, περὶ τοῦ καιροῦ αὐτῆς, τοῦ τόπου εἰς ὃν, τοῦ ἀριθμοῦ κ.λ.

2. Ἡ σύστασις, διάλυσις, ἢ ὁ περιορισμὸς μοναστικῶν καταστημάτων.

3. Ὁ περιορισμὸς, ἢ ἡ κατάπαυσις τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κ.λπ. καθόσον αὗται ἀνάγονται εἰς τὸ ἀποπειρῶδες μέρος τῆς λατρείας.

4. Ὁ διορισμὸς εἰς θέσεις ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἡ ἀδεια τῆς χειροτονίας πρεσβυτέρων καὶ διακόνων.

5. Ἡ διαίρεσις τῆς περιφέρειας τῶν

διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν.

6. Διατάξεις περὶ εκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ τιμωρητικῶν καταστημάτων διὰ τοῦς ἐκ τοῦ Κλήρου.

7. Ὑγειονομικαὶ διατάξεις, καθ' ὅσον ἀνάγονται συγχρόνως εἰς ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα.

8. Ἐκτακτοὶ ἐκκλησιαστικαὶ τελεταί, πρὸ πάντων ὅταν αὗται πρόκνται νὰ γένουν εἰς ἐργασίμους ἡμέρας, ἢ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ.

9. Νόμοι ἀφορῶντες τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθ' ὅσον δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν πολιτικὴν συμφωνίαν.

15. Διατάττει ἀναγόμεναι εἰς ἀντικείμενα συμμίκτου εἶδους, καὶ ἀποφασισθεῖσαι μὲν παρὰ τῆς Συνόδου, ἐπικυρωθεῖσαι δὲ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔχουν ἰσχύον νόμων, καὶ ὡς τοιοῦτοι κοινοποιοῦνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ἰδίης αὐτῆς ἐφημερίδος.

16. Ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Βασιλείου δικτελοῦν ὑπὸ τὴν ὑπεράτην ἐφορεῖαν τῆς Συνόδου, λαμβάνουν παρ' αὐτῆς διαταγὰς, καὶ ἀναφέρουν πρὸς αὐτὴν ὅλα ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ καλῆκοντά της.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἐκτασις τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Αἱ ἐπισκοπὴ θέλουν προικοδοτηθῇ καταλλῆλως· οἱ δὲ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι διορίζονται μὲν κατὰ πρότασιν τῆς Συνόδου, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ δὲ γνωμοδότησιν τῆς αὐτῆς ἱερᾶς Συνόδου, πλὴν καὶ τοῦτο μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων προσδιορισμέναις περιπτώσεσι, μετατίθενται, πύκνυνται, καὶ πρὸς ποινὴν, γίνονται ἐντελῶς ἐκπτώται τῆς θέσεώς των. Περὶ Διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν, περὶ προικοδοτήσεως αὐτῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ εἰς αὐτάς, καὶ εἰς ἄλλας Ἐκκλησιαστικὰς ὑπηρεσίας διορισμοῦ, θέλει γίνεαι φροντίς δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

17. Εἰς τὰ καθ' αὐτὴν ἐκκλησιαστικὰ

ἀντικείμενα ἔχει ἡ Σύνοδος τὴν ὑπερτά-
την δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ
Κλήρου, καὶ κατὰ τὰ εἰς τὸν 8 ἀριθμὸν
τοῦ 10 Ἀρθρ. ἐνδιαλαμβανόμενα, οὐχ
ἤττον καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν αὐτῶν· ἀλλ'
αἱ ἀποφάσεις τῆς δὲν ἔμπορουν νὰ ἐκτε-
λεσθῶν εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἐπικύ-
ρωσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συμφώνως
μὲ τούς ὑπάρχοντας νόμους.

Εἰς κοσμικὰ ἀντικείμενα ὑπόκεινται
οἱ ἐκ τοῦ κλήρου εἰς τοὺς κοσμικοὺς νό-
μους καὶ τὰ κοσμικὰ πολιτικὰ ἢ ἐγκλη-
ματικὰ δικαστήρια.

18. Ἀντικείμενα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ
θεωρῶνται ὡς πολιτικὰ, νὰ δικάζονται
κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους, καὶ νὰ δι-
ευθετῶνται μόνον παρὰ τῆς κοσμικῆς
ἐξουσίας, εἶναι.

1. Συμφωνίαι, διαθήκαι καὶ ἄλλαι πο-
λιτικαὶ πράξεις τῶν ἐκ τοῦ κλήρου·

2. Προσδιορισμὸς περὶ κινητῶν καὶ ἀ-
κινήτων κτημάτων, περὶ εἰσοδημάτων,
ἐπικαρπίας, καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων
τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν
ἐκ τοῦ Κλήρου ατόμων.

3. Διατάξεις καὶ ἀποφάσεις περὶ ὅλων
τῶν πολιτικῶν πράξεων τῶν ἐκ τοῦ Κλή-
ρου, ὡςαι δηλ. ἔμπορουν νὰ θεωρηθῶν
ὡς αστυνομικῶν διατάξεων παραβάσεις
καὶ ὡς πολιτικὰ πταίσματα ἢ ἐγκλήματα.

4. Νόμοι ἀφορῶντες τὰ κατὰ τοὺς γά-
μους, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν πολιτι-
κὴν συμφωνίαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα
αὐτῆς.

5. Διατάξεις περὶ διευθετήσεως τῶν
βιβλίων τῶν γεννήσεων, θανάτων καὶ γά-
μων, θεωρουμένων ὡς καταστάσεων τῆς
πολιτικῆς καταστάσεως, καὶ περὶ τῆς τά-
ξεως καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῶν
βιβλίων, τὰ ὅποια θέλουν κρατεῖ οἱ ἱερεῖς
τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ὅλων τῶν εἰς τὰς ἐ-
φημερίας ἀναγομένων ἀποδεικτικῶν ἐγ-
γράφων.

6. Γενικαὶ διατυπώσεις περὶ ὑποχρε-
ώσεως πρὸς οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν ἐκ-
κλησιῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων.

19. Μὲ ἐξωτερικὰς κοσμικὰς ἢ ἐκκλη-

σιαστικὰς Ἀρχάς, οὐδὲ ἡ Σύνοδος οὐδ'
ἄλλος τις τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἡμπορεῖ
νὰ ἔχη ἀλληλογραφίαν ἢ κάμνιαν ἄλλην
ἄμεσον σχέσιν. Πᾶσα τοιαύτη ἀλληλο-
γραφία γίνεται διὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμ-
ματείας τῆς Ἐπικρατείας.

20. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καθ'
ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόν-
των τῆς, ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ὑπερά-
σπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπο-
μένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρε-
οῦνται, ὅσας ἀποδειχθῇ, ὅτι προσεβλή-
θησαν τὰ δίκαιά της, νὰ τὴν προστατεύ-
ουν καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξουν κατ' αἰτησί-
ν της.

21. Ἐπίσης ὁμοῦ καὶ κάθε Ἕλλην,
ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἀδικούμενον παρὰ
τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἀπ' ἐναντίας
τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, ἔχει τὸ δι-
καίωμα νὰ ἐπικαλῆται τὴν Βασιλικὴν
ὑπεράσπισιν.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ καταχρήσε-
ων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἡμπο-
ροῦν νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν
Κυβέρνησιν, ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην διοι-
κητικὴν Ἀρχήν· θέλουν δὲ ἐξετάζεσθαι
παρὰ τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας τῆς
Ἐπικρατείας, ἥτις δὲν ἀποφασίζει περὶ
αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκοῖσῃ τὴν γνώμην
τῆς Συνόδου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν
περιστάσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦν ταχύτη-
τα, καθ' ἃς ἡ εἰρημένη Γραμματεία ἡμ-
πορεῖ, πρὶν ἐπὶ ἐρωτῆσθαι τὴν Σύνοδον, νὰ
ἀναβάλῃ τὴν διάταξιν, ἥτις ἔδωκεν αἰτί-
αν εἰς τὰ παράπονα.

22. Ἡ Κυβέρνησις ἡμπορεῖ εἰς ἐπι-
σήμους περιστάσεις νὰ διατάξῃ διὰ τῆς
Συνόδου δημοσίους δεήσεις καὶ εὐχαρι-
στηρίους ἐφορτάς.

Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἔχει ἐκτὸς τοῦ-
του τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ, ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῆς, γενικὰς Συνόδους τοῦ
Κράτους, νὰ διευθετῇ τὰ πρὸς τοῦτο
ἀναγκαῖα, π. χ. νὰ διορίξῃ Πρόεδρον
καὶ Γραμματεῖς, χωρὶς ὁμοῦ νὰ παρει-
σθῇ παντάπασιν εἰς τὰ περὶ δογμα-
των.

περικλιν αὐτῆς θέσιν (φυλαττομένης ἀπαρχαρχάτου τῆς δογματικῆς ἐνότητος κατὰ τὰ παρὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος ἀνέκαθεν πρεσβευόμενα) 2.) ἡ σύστασις διαρκoῦς Συνόδου, διοριζομένης παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ θεωρουμένης ὡς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τὸ παρὰδειγμα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας.»

«Ἄν δὲ καὶ ἡ ἀπὸ 15 (27 Μαρτίου) πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ, καθὼς καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνέκρινεν ἤδη τὰ ἐνταῦθα ἐκτεθέντα, ἔχει μὲν ὅλον τοῦτο σκοπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ κάμῃ κἀνεν ὀριστικὸν κίνημα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, πρὶν ζητήσῃ προηγουμένως καὶ πληροφορηθῇ τὴν περὶ τῶν ὑπο τούτων προτάσεων ἀτομικὴν γνώμην τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, ὡς προαρχόντων καὶ προϊσταμένων τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας» καὶ πρὸς τοῦτο μόνον ἀποβλέπει ἡ συγκάλεσις καὶ προσκλησις τῆς Σεβασμιότητος τῶν.»

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ κατωτέρω ὑπογεγραμμένοι Μητροπολίται, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι, ἐπέστειλαν εἰς αὐτὰ τῶν νουν ἑφ' ἑκατόν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεὺς ἐπρόβαλεν εἰς τὴν ὁμῆγριν, ὅτι δύναται νὰ σκεφθῇ ἐν ἀνέσει καὶ κατ' ἑαυτὴν διότι ἡ γνώμη τῶν συγκροτούντων αὐτὴν ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ ἐν καθαρῷ καὶ ἀνεπηρέαστῳ συνειδήτῃ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξῆλθον τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦ ὁμιλήσαντος τῶν συνδιαλέξεων.

Προκληθεῖσα μετ' ἑκατόν ἡ Ἐπιτροπὴ παρὰ τῆς ὁμῆγρεως, ἐπανῆλθε καὶ ἔδωκε νέας περὶ τῶν προκειμένων ἀναπτύξεις, ἥτις ὅποιας ἐπροκάλεσεν ἡ ὁμῆγρις, ἥτις ἐπρόβαλε καὶ αὖθις νὰ συζητήσῃ κατ' ἑαυτὴν τὰς προτάσεις.

Ἐπ' αὐτῷ ἀνεχώρησεν αὖθις ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ ἐπανελθοῦσα μετὰ μακρόν, ἤκουσε παρὰ τῆς ὁμῆγρεως, ὅτι καὶ ἐνδόμογος πεποιοθεῖται τῶν εἶναι κατ' ὅλα σύμφωνα

μὲν τὰς γενομένας προτάσεις ἐπομένως ἐπιθυμοῦν εἰς ὅλην καρδίαν, πρῶτον νὰ διακηρυχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὴ ἡ ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νεν πνεύματι μὴ ἀναγνωρίζουσα ἄλλαν κεφαλὴν, εἰμὴ τὸν ἀρχηγὸν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἶναι αὐτοκέφαλος καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐξουσίας, φυλαττομένης ἀπαρχαρχάτου τῆς δογματικῆς ἐνότητος, κατὰ τὰ παρὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν ἀνέκαθεν πρεσβευόμενα» κατὰ δὲ τὸ εἰς τὸν Βασιλικὸν Θρόνον ἀνήκον δικαιοῦσιν τῆς Ἐκκλησίας μέρος, μὴ ἀντιβαίνειν εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, γνωρίζει ἀρχηγὸν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Δευτερον νὰ συστήθῃ διαρκὴς Σύνοδος συγκεριμένη ἀπὸ μόνους Ἀρχιερεῖς, καθισταμένη παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ θεωρουμένη ὡς Ὑπερτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, διευθύνουσα τὰ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.»

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ἀναγνωσθὲν παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου Κ. Σχινῆ, καὶ ἐγερθὲν, ὑπεγράφη ὑπὸ πάντων τῶν παρευρεθέντων, καὶ διελύθη ἡ Συνεδρίασις περὶ τὴν τετάρτην ὥραν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰουλίου 1833.

Ὁ Κορίνθιος Κύριλλος. Ὁ Εὐρίπου Ταχιδης. Ὁ Οἰθῶν Παΐσιος. Ὁ Ὑδρας καὶ Αἰγίνης Γεράσιμος. Ὁ Ῥέοντος Διονύσιος. Ὁ Λαρίσης Κύριλλος, Τοποτηρ. Ὑλῆνης. Ὁ Τζίνης καὶ Θερμίων Νικόδημος. Ὁ Δαμαλῶν Ἰωάννης, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρ. Ναυπλίας. Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος, Τοποτηρ. Ἀθηνῶν. Ὁ Ἀργύρας Ἀγαθάγγελος. Ὁ πρῶτος Σηλυβρίας Μακάριος. Ὁ Τριπόλεως Διονύσιος. Ὁ Καρυστοπόλεως Κύριλλος. Ὁ Ἀρδαμερίων Ἰγνατίος. Ὁ Ἐλαίης Παΐσιος, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρ. τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων. Ὁ πρῶτος Μετρώων Μελέτιος, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρ. τῆς Ἀργεῖος. Ὁ Πηλιοπόλεως Ἀνθίμος. Ὁ Ρεθύμνης Ἰωαννίκιος. Ὁ Εὐ-

δοκιάδος Γρηγόριος. Ὁ πρῶτον Παραμυθείας Προκόπιος. Ὁ πρῶτον Μενδενίτης Γρηγόριος, Τοποττρ. Σαλῶνων.

Διὰ τὸν ἅγιον πρῶτον Μασχονησίου Κ. Βαρθολομαῖον, ὁ Λαρίσης Κύριλλος, ὡς ἔχων τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΑΔΕΞΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΧΙΝΑΣ,
ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

(Συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω πρωτοκόλλου.)

Τῇ 16^ῃ Ἰουλίου, περὶ τὴν δευτέραν μετὰ μεσημβρίαν.

Εἰς τοὺς σήμερον ἐμφανισθέντας Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους ἐκοινοποιήθη παρομοίως καὶ ἀνεπύχθη κατ' ἑκτασιν ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεως καὶ προσκλήσεως τῶν, καὶ ἐπομένως ἀνεγνώσθη τὸ πρωτόκολλον τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως μεθ' ἧς ἐξεφράσθησαν ὅλοι ὁμοφώνως, ὅτι ἡ ἐννοια τοῦ πρωτοκόλλου εἶναι ἐντελὴς σύμφωνος μετὰ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν πεποιθήσιν, καὶ μετὰ τὰς πρὸ πολλοῦ ἐκπεμπομένας ἐγκαρδίους εὐχὰς τῶν. Ὅθεν καὶ συγκατατίθενται εἰς τὰ διαλαμβανόμενα, καὶ ἐπικυροῦν κατὰ πάντα τὸ εἰρημένον πρωτόκολλον, προσθέτοντες καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16^ῃ Ἰουλίου 1833.

Ὁ Ναυπάκτου καὶ Μεσολογγίου Πορφύριος, Ὁ Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδείας Ἀνθίμος, Ὁ Τήνου Γαβριήλ, Ὁ Ἀνδούσης Ἰωσήφ, Ὁ Καρύστου Νεόφυτος, Ὁ Χαριουπόλεως Δανιήλ, Τοποτηρητὴς Λακεδαιμονίας, Ὁ Χίου Δανιήλ, Ὁ Μυρρίνης Σωφρόνις, Τοποτηρητὴς Σύρας.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(Συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω Πρωτοκόλλου.)

Τῇ 21^ῃ Ἰουλίου 1833 περὶ τὰς 4 μετὰ μεσημβρίαν.

Σήμερον τῇ 21^ῃ Ἰουλίου, παρόντων τῶν ὑπογεγραμμένων δύο Ἀρχιερέων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεγνώσθη πρῶτον ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀνδρου καὶ Σύρας Κυρίου Διονυσίου, αἰτουμένου μὲν τὴν συγγνώμην τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐξ αἰτίας τῆς ὑγείας του δὲν ἤμπορεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον, βεβαιούντος δὲ, ὅτι εἶναι σύμφωνος εἰς πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ ἄγιον κατὰ τοὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας ἐγκρίνη ἡ ὁμήγυρις τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ ἡ Α. Μ. ἐπικυρώσας εἰς δόξαν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκοινοποιήθη ἐπομένως καὶ ἀνεπύχθη κατ' ἑκτασιν εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας ἁγίου Ἀρχιερεῖς ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεως τῶν καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ πρωτόκολλα τῶν δύο προλαβουσῶν συνεδριάσεων, τῶν ὁποίων τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εὐρόντες αἱ εἰρημέναι κατὰ πάντα σύμφωνα μετὰ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν πεποιθήσιν, καὶ μετὰ τὸ πρὸ πολλοῦ ἐκπεμπομένας ἐγκαρδίους εὐχὰς τῶν, συγκατατέθησαν εἰς αὐτὰ καὶ ἐπικύρωσαν κατὰ πάντα προσθέσαντες καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 21^ῃ Ἰουλίου 1833.

Ὁ Βρεσθένης Θεοδόρητος. Ὁ Ζαρνατά Γαβριήλ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

(Συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω Πρωτοκόλλου.)

Τῇ 26^ῃ Ἰουλ. 1833 περὶ τὴν 1 μ. μ.

Εἰς τοὺς σήμερον ἐμφανισθέντας Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας ἐκοινοποιήθη παρομοίως καὶ ἀνεπύχθη κατ' ἑκτασιν ὁ σκοπὸς τῆς συγκαλέσεως καὶ προσκλήσεως τῶν, καὶ ἐπομένως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρωτόκολλα τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων μεθ' ἧς ἐξεφράσθησαν ὅλοι ὁμοφώνως ὅτι ἐννοια τῶν πρωτοκόλλων εἶναι ἐντελὴς σύμφωνος μετὰ τὴν ἐνδόμυχον αὐτῶν πεποιθήσιν, καὶ μετὰ τὰς πρὸ πολλοῦ ἐκπεμπομένας ἐγκαρδίους εὐχὰς τῶν ὅθεν καὶ συγκατατίθενται εἰς τὰ διαλαμβανόμενα, καὶ ἐπικυροῦν κατὰ πάντα τὰ εἰρημένα πρωτόκολλα, προσθέτοντες καὶ αὐτοὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26^ῃ Ἰουλίου 1833.

Ὁ Σίφνου Καλλίνικος, ὁ πρῶτον Βιζύτιος

Ἰωάσαφ, ὁ πρῶν Μπελιγραδίου Ἀνθιμας.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

51. Δ. Διορισμός τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσίως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν.

1. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν Μητροπολίτην Κορίνθου Κ. Κυρίλλον.

2. Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας τὸν Ὑπουργικὸν Σύμβουλον Κ. Κωνσταντῖνον Δ. Σχινᾶν.

3. Συμβούλους, τὸν Μητροπολίτην Ὁχρῶν Κ. Παῖτιον, τὸν Μητροπολίτην Σαντορίνης Κ. Ζαχαρίαν, τὸν πρῶν Μητροπολίτην Λαρίσης, Ἐκκλησιαστικόν Τοπικὴν Ἡλίδος, Κ. Κυρίλλον, καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀνδρουσῆς Κ. Ἰωσήφ, καὶ

4. Γραμματέζ, τὸν ἱερομόναχον Κ. Θεόκλ. Φαρμακίδην.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Προέδρου προσδιορίζεται εἰς 3,000 Δραχμὰς καὶ ἔτος, τὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐκάστου Συμβούλου, εἰς 2,400 Δραχ. ὁ μισθὸς τοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 2,400 Δραχ. ἑτησίως· τῷ δίδεται δὲ καὶ ἐπιμίσθιον 600 Δραχμ. Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας θέλει πληρῶνεται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· τὸ δὲ ἐπιμίσθιον καὶ ὁ μισθὸς τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Συνόδου πρὸς τὸ παρὸν θέλει χορηγηθῇ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλὰ θέλει ἀποδοθῇ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸ διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικά καὶ τὴν Δημόσιον Ἐκπαίδευσιν σχηματισθόσμενον Ταμεῖον.

Τέλος διορίζομεν ὡς πρῶτον συμπληρωτικὸν Σύμβουλον τὸν Ἐπίσκοπον Ἡλιούπολεως Κ. Ἀνθιμον, καὶ ὡς δεύτερον συμπληρωτικὸν Σύμβουλον τὸν Ἐπίσκοπον Ταλαντίου Κ. Νεόφυτον.

Εἰς ἕκαστον τῶν Κυρίων τούτων θέλει γνωστοποιηθῇ ὁ διορισμός του, καὶ ἕκαστος θέλει προσκληθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ὀρκω-

μοσίαν του ν' ἀναλάβῃ τὴν σημαντικὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ κοινοποιήσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰουλίου 1833.

52. Δ. Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἀπὸ 4 (16) Μαΐου ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματείας, προσθέτομεν εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) ἀπόφασίν μας τὰ ἐφεξῆς. Εἰς τὰ δικασθόσμενα ὑπὸ στρατιωτικῶν δικαστηρίων στρατιωτικὰ πταίσματα ὑπάγονται καὶ τὰ κοινὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, ὅσα πράττονται ἀπὸ στρατιωτικὸν ἢ ὑπάλληλον τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ὅποιον διατελεῖ σῶμα ἢ φρουρὰν (garrison) τῆς ἀρμοδιότητος τῶν κοινῶν δικαστηρίων εἶναι λοιπὸν ἐκτείνε μόνον τὰ κοινὰ πταίσματα καὶ ἐγκλήματα, τὰ ὅποια πράττονται ἀπὸ στρατιωτικὸν ἢ ὑπάλληλον τοῦ στρατοῦ ἐλλείποντα ἐπὶ ἀδείᾳ ἢ ἀπὸ λειποτάκτην, ἢ ἀπὸ στρατιωτικὸς ἐκ συμφώνου μὲ πολίτας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματέως νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν ἀπόφασίν μας.

Ναύπλιον, 2 Ἰουνίου 1833.

53. Δ. Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Διευθυντηρίου.

ΟΘΩΝ κλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Α. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Συσταίνεται διευθυντήριον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τὸ ὅποιον θέλει καθεδρεύει εἰς τὸν πρωτεύοντα ἡμῶν πολεμικὸν λιμένα, προσωρινῶς δὲ εἰς Πόρον.

2. Τὸ Διευθτήριο τοῦτο σύγκαιται ἀπὸ α) Ἐνα Διευθυντὴν, β) Ἐνα Ἐφορον τοῦ λιμένος, γ) Ἐνα Ἐφορον τοῦ προσωπικοῦ καὶ

τῶν ἐπιθεωρήσεων, δ') Ἐνα Ἐφορον τοῦ Ναυορίου, ε') Ἐνα Ἐλεγκτὴν.

Οἱ ποῶτοι τέσσαρες θέλουσι ἐκλεχθῆ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ μας, ὁ δὲ πέμπτος ἐκ τῶν τῆς οἰκονομίας ἀδμινιστράτου. ς') Ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου, ζ') Ἐνα τροφιδότην, η') Ἐνα ταμίαν, θ') Ἐνα γραμματεῖα τῆς ἐφορίας ἐπιτετραμμένον ἐν ταύτῳ καὶ τὰ τῆς καταχωρίσεως, προσέτι

Ἀπὸ δύο λογιστὰς, τέσσαρες ὑπογραμματοῖς καὶ τρεῖς ἀντιγραφεῖς, οἵτινες φροντίζουν δι' ὅλας τὰς ἀντιγραφὰς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου, τέλος ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας τῶν ἀποθηκῶν.

Β. Καθίκοντα τοῦ Διευθυντοῦ.

3. Ὁ Διευθυντὴς ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

4. Εἰς αὐτὸν δὲ εἶναι ὑπαταταγμένον ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ διευθυντηρίου, τῆς ναυτικῆς οἰκονομίας, τοῦ ναυστάθμου, καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα τῶν πολεμ. πλοίων.

Ὅλα τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν καταστατικά πρέπει νὰ παρουσιάζωνται προηγουμένως εἰς τὸν διευθυντὴν, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ οὐοίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γείνη καμία πληρωμή.

5. Ἐπίσης πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν ἐπικρασίαν τοῦ πάσα προμήθευσις ἐνδυμάτων διὰ τὰ πληρώματα, τροφῶν, ὀπλῶν καὶ πολεμοφοδίων, ναυπηγησίου ξυλείας, σιδήρου, χαλκοῦ, σχοινίων καὶ πανίων, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐφοπλισμὸν τῶν πλοίων καὶ τῶν πληρωμάτων, καθὼς καὶ τῆς διὰ τὸν ναυστάθμον ἀπαιτουμένης ὕλης, διότι ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γείνη καμία πληρωμή.

6. Αὐτὸς ἐπιτρέτει εἰς πᾶσαν ναυπηγίαν καὶ ἐπισκευὴν τῶν παλαιῶν κτιρίων τοῦ ναυστάθμου.

7. Ὅφειται νὰ ἐπιθεωρῇ τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος τὸν ναυστάθμον διὰ νὰ πληροφορηται ἰδίαις ὀφθαλμοῖς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐρ-

γοστασίων καὶ περὶ τῶν προῦδων εἰς τὰς ἐργασίας.

8. Ἐπιστάται εἰς τὸν ἐφοπλισμὸν καὶ ἐφοπλισμὸν τῶν βασιλικῶν μας πλοίων.

9. Θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τὰ δείγματα ὅλων τῶν ἀγορασθησομένων πραγμάτων μὲ σημείωσιν τῆς τιμῆς τῶν, καθὼς καὶ τὰ σχέδια καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων διὰ πᾶσαν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης καταστρώνονται ἔπειτα καὶ ἐλέγχονται οἱ λογαριασμοί.

10. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ διαρίζονται παρ' αὐτῷ τρεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες ὁμοῦ μὲ τὸν ἐλεγκτὴν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου προεδρευόμενον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τὰ δὲ πρωτόκολλα τοῦ συμβουλίου τοῦτου κρατοῦνται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ παρ' ἐκάστου τῶν μελῶν.

11. Ὁ διευθυντὴς θέλει συγκαλεῖ εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἄλλ' ἢ ψήφος αὐτῶν εἶναι μόνον συμβουλευτική. Ὅσῳκις συζητεῖται εἰς τὸ συμβούλιον περὶ τῶν ἀφορώντων τὸ πρῶτον συμβολικὸν ἢ τῆς τροφῆς, ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐπιφορτισμένων εἰδικῶς τοῖς κλάδοις τοῦ τοῦς ὑπαλλήλων καὶ νὰ τὴν καταχωρίσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον· γενομένης δὲ ἀποφάσεως μὴ συμφωνούσης μὲ τὴν γνώμην ταύτην, πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ αἰτίαι τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

12. Γενομένης συζητήσεως καὶ διχογνωμονούντων τῶν μελῶν, καταχωρίζεται εἰς τὸ πρωτόκολλον ἡ ψήφος ἑνὸς ἐκάστου ὁ δὲ διευθυντὴς ἀποφασίζει· ὅσῳκις ὁμοῦ εἰς σημαντικὰς περιπτώσεις ἢ τελεία ἀποφάσεις δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ διευθυντοῦ, πρέπει νὰ σταλῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀντίγραφα τῶν πρωτοκόλλων ἐπικυρωμένα.

13. Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντοῦ

ρίου συζητούνται ὅλαι αἱ ἀγοραί, συμφωνίαι, καὶ προμνηθεύσεις, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτ. Γραμματ. Ὅσακις πρόκειται νὰ γανοῦν συμφωνίαι περὶ προμνηθεύσεως ὧλων, πρέπει νὰ φυλάττεται ἡ ὁδὸς τῆς δημοσιότητος, διὰ νὰ γίνηται ἡ συνδρομὴ τῶν πωλητῶν μεγαλητέρα.

14. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου πρέπει νὰ κρατῶνται τὰ ἀκόλουθα βιβλία.

α) Βιβλίον τοῦ προσωπικοῦ ὧλων τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου καὶ τῶν τοῦ ναυστάθμου. β) Καταστατικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ διευθυντηρίου καὶ τοῦ ναυστάθμου. καθὼς καὶ ὧλων τῶν εἰς ὑπηρεσίαν πληρωμάτων. γ) Τὰ ἐπὶ τοῦ ὕλικου βιβλία. δ) Τὸ περὶ ἐσοδεύσεως καὶ ἐξοδεύσεως τοῦ ὕλικου βιβλίον ἀποδεικτικῶν. ε) Πρόχειρον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. ς) Τὰ πρακτικὰ τῶν κατὰ τὸν ναύσταθμον ἐργασιῶν καὶ τὰ πρωτόκολλα τῶν συνεδριάσεων.

15. Ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἡμᾶς κατ' ἔτος διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἐλθεσιν τῆς διαγωγῆς ὧλων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου καὶ τοῦ ναυστάθμου.

Τοιαύτῃ ἐλθεσιν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ εἰς πᾶσαν πρότασιν περὶ προβιβάσεως, ἀρρέσεως ἢ βραβεύσεως ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων.

16. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, ὀφείλει τὸ διευθυντήριον νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ληψοδοσίας τοῦ εἰς τὴν ἐγγραψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτ. Γραμματείας, καὶ πρὶν τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μίαις τριμηνίας νὰ παρουσιάσῃ ἐν καιρῷ τὸν ὡς ἐγγιστὰ προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐπερχομένης τριμηνίας.

17. Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ καὶ αἱ προτάσεις τοῦ διευθυντηρίου πρέπει νὰ φέρωσι παρὰ τὴν τοῦ διευθυντοῦ ὑπογραφήν καὶ τὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀρμοδίου κλάδου τῆς ὑπηρεσίας· οἱ λογαριασμοὶ δὲ ἐπιπλέον καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐλεγ-

κτοῦ.

Θέλουν ἐκδοθῇ τύποι τοῦ λογιστικοῦ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παρεκτραπῇ τὸ διευθυντήριον.

18. Ὁ ἐφόρος δέχεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας τὰς ἀγγελίας (rapports) τῶν ἐφορευόντων ἐκαστον κλάδον τῆς ὑπηρεσίας μελῶν τοῦ διευθυντηρίου περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν παρεμπεισόντων συμβάντων, καὶ δίδει τὰς καταλλήλους ὁδηγίας καὶ διαταγὰς· τὸ ἑσπέρας ἀφοῦ κλεισθῇ ὁ ναύσταθμος, ὁ ἐφόρος τοῦ λιμένος ἀναφέρει τοῦτο πρὸς τὸν διευθυντὴν εἰδοποιῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῶν παρεμπεισόντων συμβάντων.

19. Ὁ διευθυντὴς ἐπιβάλλει εὐθύνην εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν διὰ πᾶσαν κατάχρησιν· εἶναι δὲ ἐκ τῶν καθηκόντων του, ὅσακις πληροφορηθῇ βασιμῶς περὶ τῶν τοιούτων νὰ τ' ἀναφέρῃ αὐτὸς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, ἣτις δὲν θέλει λείψαι νὰ μᾶς εἰδοποιῇ περὶ πάντων. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ κάμῃ ὁ διευθυντὴς καὶ διὰ πᾶσαν ἀταξίαν ἢ παραμέλειαν χρεῶν ὁποιοῦδήποτε τῶν εἰς αὐτὸν ὑποτεταγμένων.

Γ. Καθήκοντα τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος.

20. Ὁ ἐφόρος τοῦ λιμένος ἐπιτρέπεται τὴν κατὰ τὸν λιμένα καὶ ναύσταθμον ἀστυνομίαν. Διορίζεται δὲ πλοσίον του εἰς ὑπασπιστὴς τοῦ λιμένος· αἱ εὐρισκόμεναι εἰς τὸν λιμένα μοῖραι ἐπινηίων σρατιωτῶν εἶναι ὑποτεταγμέναι εἰς αὐτόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸν λιμένα ὑπηρεσίαν.

21. Ὁ ἐφόρος τοῦ λιμένος ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του. 1) Διὰ τὴν ἀστυνομίαν· τὸν ἀξιωματικὸν τῶν τεχνιτῶν, ὅστις ὑπηρετεῖ εἰς τὸν ναύσταθμον. 2) Τὸν ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου. 3) Τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀποθήκης, ἣτις περιέχει τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχοντα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἀρμένιων, ἐπὶ τῶν πληρωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν πηδαλιούχων ναύκληρον. 4) Τὸν ἀρχιτεχνίτην τοῦ διὰ κατασκευὴν σχοινίων ἐργοστασίου. 5) Τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀποθήκης τῶν τροφῶν (ὅστις

διευθύνει καὶ τὰ ἀρτοποιεῖα). 6) Ἐνα ὑπογραμματέα.

Ὅλαι αἱ ἀντιγραφαὶ γίνονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου.

Ἀφοῦ εἰς τὸ μέλλον τελειοποιηθῇ ὁ διοργανισμὸς τοῦ ναυτικοῦ, θέλουν διορισθῇ παρὰ τῷ ἐφόρῳ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τοὺς κλάδους τῆς τῶν πηδαλιούχων, τῶν ἀρμένων καὶ τῶν πληρωμάτων διευθύνσεως.

22. Πρωίως πρὶν ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι, θέλει ἀνοίγει ὁ ἐφορὸς τοῦ λιμένος ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ λιμένος τὰς θύρας τοῦ ναυστάθμου, διὰ νὰ ἐμβαίνουσιν οἱ ἐργάται.

23. Ἀμα ἡχρήσῃ ὁ κώδικς τῆς πρώτης ἐργασίμου ὥρας, τοποθετοῦνται οἱ ἐργάται ἐμπροσθέν του. Οἱ ἀρχιτεχνῖται ἀναγινώσκουσιν τὰ ὀνόματά των, ὁ δὲ εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τῶν ἐργατῶν (ὅστις ἀλλάσει καθ' ἑβδομάδα κατὰ τὴν σημεῖωσιν τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος) ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν ἐγγράφως περὶ τῆς παρουσίας τῶν ἐργατῶν ἢ περὶ τῆς ἀπουσίας των διὰ νὰ κρατῇται ὁ ἐλεγχος, ὅτε παιδεύονται διὰ στερησεως τῶν μισθῶν των.

24. Δοθείσης τῆς ἀγγελίας (rapport) ἀπέρχονται οἱ ἐργάται εἰς τὰ χρέη των.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολιτικούς ἐργάτας ἢ βαναύσους, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν ἐργάζεσθαι εἰς τὸν ναυστάθμον (ἐκτὸς τοῦ σχηματισθησομένου λόγου τῶν ἐργατῶν τοῦ ναυτικοῦ). Περὶ τῶν τοιούτων θέλει κρατεῖσθαι παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ λιμένος ὀνομαστικὸς κατάλογος κατὰ τὸ δειγμα Α.

Οἱ πολιτικοὶ ἐργάται καταγράφονται διὰ τοῦ ἀρχιτεχνίτου τοῦ ἐργοστασίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἕκαστος ὑπηρετεῖ, εἰς ὀνομαστικὸν κατάλογον διὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας. Τοὺς καταλόγους τούτους ἐπικυρόνει ὁ εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τῶν ἐργατῶν.

Κατὰ τοὺς καταλόγους τούτους ἐκδίδει ὁ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τὸ γραμματεῖον τοῦ ἐβδομαδιαίου μισθοῦ τῶν ἐργατῶν

καὶ βαναύσων, τὸ ὁποῖον προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐλεγκτὴν, ἐπικυροῦνται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν καὶ παραπέμπεται εἰς τὰ ταμεῖον διὰ νὰ πληρωθῇ.

25. Ἀφοῦ τὸ ἐσπέρας παύσουν αἱ ἐργασίαι, διατάττει νὰ γενῇ καὶ πάλι κλήσις (appel) τῶν ἐργατῶν. Ἀφοῦ διμετέπειτα ἀπέλθουν οἱ ἐργάται, καὶ γενῇ παρὰ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἐπινητῶν στρατιωτῶν περίπολος ἐντὸς τοῦ ναυστάθμου, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν μήπως ἐκρύβη τις ἐντὸς αὐτοῦ ἐπὶ κακῷ σκοπῷ, ὁ ἐφορὸς τοῦ λιμένος κλείει ὁ ἴδιος τὴν θύραν καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν διευθυντὴν.

Τὰ κλειδιά τῆς πύλης τοῦ Ναυστάθμου φυλάττει ὁ ἴδιος εἰς τὴν οἰκίαν του.

26. Ὁ ἐφορὸς τοῦ λιμένος φροντίζει διὰ τὴν ἐφοπλίσιν καὶ ἀφοπλίσιν τῶν βασιλικῶν πλοίων ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ὕλικου τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ ὑπάγονται εἰς αὐτὸν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

27. Εἰδικῶς ἐφορεύει τὰς ἀποθήκας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι περιέχουσιν σχοινία, ἄρμενα, πολὺσπαστα, σχοινιάκλινας, βαρέλια ὕδατος, αἶνου, ἐλαίου καὶ βακχῆς, σκεύη μαγειρικὰ, σκεύη ὑδροφόρα, πυξίδας, φανάρια, σημαίας, διασκευὰς τῶν διὰ τοῦ πλοιάρχους καὶ ἀξιωματικῶν τῶν πλοίων θηλάμων.

Ἄν συστήθῃ ἐργοστάσιον σχοινοπλοκίας ὑπάγεται καὶ αὐτὸ εἰς τὴν εἰδικὴν τοῦ ἐπιστασίαν.

28. Θέλει φροντίζει ἐπίσης καὶ διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν τροφῶν εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἐπομένως ἐπιτηρεῖ καὶ τὰς ἐπὶ τούτοις ἀποθήκας.

29. Ὅτε πρόκειται λόγος νὰ ἐφοπλισθῇ ἓν πλοῖον, θέλει διατάξῃ νὰ γενῇ ἡ περὶ ἐφοπλίσεως ἐκθεσις κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον δειγμα (X), εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καταφαινῇται.

α' Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, β' Ἡ χωρητικότης αὐτοῦ κατὰ τόνους, ἢ κατὰ τὸ βάρος τοῦ ἔρματος, τὸ ὁποῖον τῷ ἀναγ-

καυῶ. γ' Ὁ ἀριθμὸς τῶν βαρελίων διὰ ὕδωρ, αἶνον, ἔλαιον, ξακὴν, καθὼς καὶ τῶν μαγειρικῶν καὶ ὑδροφόρων ἀγγείων, δ'. Ἡ ποσότης καὶ ποιότης τῶν σχοινίων, τὰ ὅποια ἀναγκαιοῦν ὄχι μόνον διὰ τὸν πρῶτον ἐφοπλισμὸν, ἀλλὰ καὶ δι' ἀπόθεσιν (reserve). Πρέπει δὲ νὰ σημειοῦται τὸ μῆκος, χόνδρος, καὶ βάρος αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ μέτρον τῶν διὰ τὰς κεραίας καὶ δι' ἀπόθεσιν ἀναγκαίων ἀρμένων, τοῦ δι' ἐπισκευὰς τῶν ἀρμένων ἀναγκαίου πανίου, καὶ τῶν σχοινοκλινῶν διὰ τοὺς ναύτας, ε'. Τὰ σχοινία καὶ ἀρμενα διὰ τὰς λέμβους τοῦ πλοίου, ζ'. Τὰ εἰς τὸν ἀρχιπηδαλιούχον ἀναγκαῖα, ὡς πυξίδα, φανάρια, σημαῖας, ἐπιπλά καὶ διασκευὴν τῶν θαλάμων τοῦ πλοιαρχοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ἢ ὅσα ἀπορώσι τὴν κατὰ λεπτομέρειαν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυκλήρου, τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρμένων καὶ τοῦ ἀρχιπηδαλιούχου.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη καθυποβάλλεται εἰς τὸν διευθυντὴν διὰ νὰ τὴν υπογράψῃ, καὶ εἰς τὸν ἐλεγκτὴν διὰ νὰ τὴν προσυπογράψῃ (καὶ νὰ τὴν περάσῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων). Κατ' αὐτὴν ἐξοδεύεται ἡ ὕλη ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Πρὸς ἔλεγχον τῆς παραδόσεως καὶ τῆς παραλαβῆς γίνονται δύο τοιαῦτα ἀποδείξεις, αἵτινες ἀνταλλαχθεῖσαι μένουσιν ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἡ δὲ εἰς τὸν ναύσταθμον (δειγμ. Β).

30. Ὁ ἐφορος τοῦ λιμένος ἐπιτηρεῖ, ὥστε νὰ ἐπιβιβασθοῦν τῷ ὄντι εἰς τὸ πλοῖον τὰ ἀναγκαῖα πυροβόλα καὶ ὅπλα, ὅτι διευθετῇ, ἡ πυρίτις, τὰ πολυμορφία, καὶ ἀντικείμενα τοῦ ἐφοπλισμοῦ, τὰ ὅποια ὁ ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου λαβὼν τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐφόρου ὀφείλει νὰ στείλῃ ἐκ τοῦ περιβάλλου (parc) τοῦ ὀπλοστασίου καὶ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ ναυτικοῦ. Ὀφείλει δὲ νὰ πληροφορῇται καὶ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν ποιότητος.

Ὁ κατάλογος τῶν δοθέντων πυροβόλων, ὀπλῶν καὶ πολυμορφῶν καταστρώνεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ ἀπὸ τὸν ἐφορον τοῦ λιμένος, ὑπογράφεται πα-

ρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου ἀξιωματικοῦ διὰ τὴν ἀκριβεῆ παραδόσιν, καὶ μένει ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸ διπλὸν αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ παραλαβόντος τὰς ὕλας πλοιαρχοῦ μένει εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ὀπλοστασίου τὸ τριπλὸν δὲ αὐτῶν δίδεται εἰς τὸν ἐλεγκτὴν (δειγμ. Δ).

31. Τέλος θέλει ἐπιτηρεῖ ὥστε αἱ διὰ τῆς σερούσης τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ ἐκθέσεως διαταττόμεναι τροφαί, ὡς παξιμάδι, ξηρά ὀσπρία, παστὸν κρέας, παστὰ ὑψάρια, οἶνος, ἔλαιον, εἴτε ἀγορασθῶσιν, εἴτε δοθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας, νὰ ἐπιβιβασθοῦν τῷ ὄντι εἰς τὸ πλοῖον. Θέλει δὲ πληροφορεῖσθαι καὶ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν ποιότητος.

Ἡ περὶ τούτων ἐκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ, προσυπογράφεται παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ (διὰ νὰ περασθῇ εἰς τὸ καθολικόν), καὶ ὑπογράφεται εἰσέτι παρὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος καὶ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀρμολίας ἀποθήκης, ἡ ἐκθεσις γράφεται, εἰς διπλὸν, μίαν μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιστάσεως τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἄλλη ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ὁ ἀφοπλισμὸς τοῦ πλοίου, καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν παραδόσις τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὰς ἀποθήκας (δειγμ. Ο καὶ Π).

32. Ὁ ἐφορος τοῦ λιμένος ζητεῖ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου τὰ καταστατικὰ τῶν εἰσελθουσῶν καὶ ἐξελθουσῶν ὕλων καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις τὰ παραπέμπει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν (κατὰ δειγμ. Αρ. 1).

33. Διὰ νὰ πληροφορηται δὲ περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου, ὁ ἐφορος τοῦ λιμένος διατάττει πάντα βον ἢ βον μῆνα νὰ παραβάλλωνται αἱ ποσότητες αἵτινες κατὰ τὰ βιβλία τῆς ἀπογραφῆς (inventaires) πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰς τὰς ἀποθήκας, μετὰ τὰς εἰς αὐτάς τῷ ὄντι ἐναποταμιευμένα.

34. Ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος φροντίζει ὥστε ἡ σημαία τοῦ λιμένος νὰ ὑψώνηται καὶ νὰ καταβιβάζεται εἰς τὰς προσδιωρισμένας ὥρας. Εἰς τὴν πύλιν τοῦ Ναυστάθμου θέλει διορίσῃ φυλακὴν διὰ τὴν ἀστυνομίαν αὐτοῦ, καὶ δύο φύλακας τῶν ὑποίων χρέος ἐξειδικασμένον εἶναι νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐμποδίζωσιν, ὥστε νὰ μὴν ἐξάγωνται λαθραίως παρὰ τῶν ἐργατῶν ἢ τεχνιτῶν πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Ναυστάθμον ἢ εἰς τὸν λιμένα.

Ἀποῦ περάσουν αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τὰς ἐργασίας ὥραι, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐκτὸς τῶν περιπόλων, νὰ πατήσῃ εἰς τὸν Ναυστάθμον ἢ εἰς τὸν λιμένα, ὅπου γίνονται αἱ ναυπηγίαι.

Δ. Καθήμενα τοῦ ἐφόρου τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

35. Ὁ ἔφορος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων φροντίζει ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὸ προσωπικόν καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ κάτω.

36. Ὅλα λοιπὸν τὰ περὶ πληρωμῆς καταστατικά τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Διευθυντηρίου, τοῦ λιμένος, τοῦ Ναυστάθμου καὶ τῶν κλάδων αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰ τῶν πληρωμάτων πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ χωρὶς νὰ ὑπογραφοῦν παρ' αὐτοῦ, δὲν δύναται ὁ Διευθυντὴς νὰ διατάξῃ ὅποιανδήποτε πληρωμὴν ὑπηρετοῦ ἢ πληρώματος, οὔτε ὁ ταμίης νὰ τὴν ἐνεργήσῃ (δειγμα Ε).

37. Ὅλα τὰ τοιαῦτα ἐγκριθέντα καταστατικά πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς τὸν ἐλεγκτὴν διὰ νὰ τὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον, νὰ σημειώσῃ ἐπ' αὐτὰ τὴν καταχώρισιν ταύτην καὶ νὰ τὰ ὑπογράψῃ (δειγμα Δ).

38. Συγκροτηθέντος τοῦ πληρώματος, κάμνει τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ 24 ὥρας πρὸ τῆς ἐκπλεύσεώς του, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον μέχρι τοῦ ἐσχάτου παιδὸς κατὰ τὰ ναυτολόγια, τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ φροντιστὴς ἢ γραμματεὺς τοῦ πλοίου, καὶ νὰ ὑπογράψῃ ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ ἄ υποπλοίαρχος.

39. Θέλει πληροφοροῦσθαι εἰσέτι, ἂν ὁ καθείς ᾖναι σημειωμένος μὲ ἐκείνον τὸν μισθόν, ὅστις τῷ ἀνήκει· θέλει σημειῶναι τὰ ἄτομα τοῦ πληρώματος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ κάτω ὅσα ἐπιθυμοῦν νὰ πληροῦνται μέρος τῶν μισθῶν των εἰς τὰς οἰκογενείας των, καθ' ὅσον καιρὸν αὐτοὶ εἶναι ἀπόντες· ἂν δὲ ἡ ἀπουσία των θέλει παραταθῇ πλέον τοῦ ἐνὸς μηνὸς, πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ πῶς τοῦ μισθοῦ των ἐπιθυμοῦν νὰ ἀρῇσιν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὴ διευθυντήριον θέλει φροντίζει διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διορισθεῖσων ποσοτήτων εἰς τὰς ἐκθεσίας οἰκογενείας, αἵτινες ὀφείλουσιν νὰ δίδουν τὴν ἀπαιτουμένην τῆς παραλαβῆς ἀπόδειξιν, ἥτις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἢ καὶ τὴν ἀντὶ μετρητῶν καὶ ἂν καιρὸν γενῇ ἡ ἐξόφλησις τοῦ λογαριασμοῦ του.

40. Τὴν αὐτὴν ἐπιθεώρησιν κάμνει ὁ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἔφορος καὶ ὅτε ἐπιστρέφει τὸ πλοῖον. Αἱ τυχοῦσαι μεταβολαὶ πρέπει νὰ δικαιολογῶνται διὰ τοῦ ἡμερολογίου.

41. Κατ' αὐτοὺς τοὺς ἐλέγχους τῶν ἐπιθεωρήσεων πληροῦνται ὁ μισθὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς, ἢ ἐκπεραιωθείσης τῆς ἀποστολῆς, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ γένῃ ἐπ' οὐδεμὶν προφάσει ἐξαιρέσεις. Τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου εἶναι ὑπεύθυνον κατὰ τοῦτο.

42. Εἰς πᾶσαν τριμηνίαν ἢ ὁσάκις δοθῇ διαταγή, θέλει κάμει τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ λιμένος καὶ τοῦ Ναυστάθμου εἰς τὸ κατάστημα τοῦ διευθυντηρίου ἢ εἰς ἄλλα κατάλληλον μέρος.

43. Θέλει κάμει ἐπίσης τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν τεχνιτῶν, ἐπινητῶν στρατιωτῶν, ἀπομάχων καὶ ναυτῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦν ἢ φρουροῦν εἰς τὸν λιμένα ἢ εἰς τὸν Ναυστάθμον. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις οἱ ἐπιθεωρηθησόμενοι τοποθετοῦνται εἰς δύο στίχους, τὰ ὀνόματα ἀναγινώσκονται μεγαλοφώνῳ, ὁ τόπος τῶν ἐπιθεωρήσεων τούτων εἶναι ἡ ἀγορὰ (place) τοῦ Ναυστάθμου.

Ε. Κεθήκοντα τοῦ ἑφόρου τῶν νεωρίων.

44. Ὁ ἑφορος τῶν νεωρίων διευθύνει τὰς κατασκευὰς καὶ ἐπισκευὰς τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐπιτηρεῖ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας ὕλας, φροντίζει διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν παλαιῶν καταστημάτων εἰς τὸν Ναύσταθμον καὶ κατὰ τὸν λιμένα.

45. Ἐξετάζει τὰ εἰσπλέοντα εἰς τὸν λιμένα Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοία, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἂν τυχὸν χρήζουσιν ἐπισκευῆς, καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰ θέοντα εἰς τὸν διευθυντὴν.

46. Ἐπίσης ἐπιθεωρεῖ καὶ τὰ ἐτοιμόπλοια διὰ νὰ πληροφωρηθῇ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν καταστάσεως.

47. Ἐξετάζει τὰς ἀναφορὰς τῶν πλοιάρχων καὶ πληρωφρεῖται ἂν αἱ προβολόμεναι ἐπισκευαὶ καὶ μεταλλάξαι ᾖναι κατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀναφέρεται περὶ τούτου πρὸς τὸν διευθυντὴν.

48. Εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἑφόρου τῶν νεωρίων ὑπάγεται ὁλόγως τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ, τοὺς ὁποίους διανέμει κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

49. Δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἡ ναυπηγία νέων καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν βεβλημένων πλοίων μας, καὶ αὐτὸς ἐπιτηρεῖ τὰς περὶ τούτου ἐργασίας.

50. Ἐπιτηρεῖ τὰς ἀποθήκας, αἱ ποταὶ περιέχουσιν τὴν ναυπηγίαιον ὕλην, τὰ κατὰστραδοῦλα, σανίδια, τὰς λέμβους, τὰ καρφία καὶ σιδηρικά, καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν βαρελίων ἀναγκαῖα.

51. Ὅτε πρόκειται λόγος νὰ ἐφοπλισθῇ πλοῖον, διατάττει νὰ γενῇ ἐκθεσις περὶ ἐφοπλισμοῦ ἀπαρallάκτως ὡς διεγράφη καὶ διὰ τὸν ἑφορον τοῦ λιμένος. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην καταρτίζονται, 1) Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, 2) Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταρτίων καὶ κεραίων καὶ τὸ μέτρον αὐτῶν, 3) Τὰ παρκατάρτα, τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐπισκευὴν τῶν καταρτίων, ἂν ἡ χρεια τὸ καλέσῃ, 4) Ἀποθεματικαὶ (de reserve) δοκοί, σανίδια καὶ λοιπὰ ξύλα, διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς, ἂν ἡ χρεια τὸ καλέσῃ, 5) Αἱ λέμβοι, καὶ τὰ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν τυχόν ἀναγκαῖα τρα-

δοῦλα καὶ σανίδια, 6) Ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν ξυλουργόν καὶ διὰ τὸν καλαφατιστὴν ἐργαλεῖα καὶ ὕλαι.

52. Ὁ ἑφορος τοῦ νεωρίου ἐκτελεῖ ὡς πρὸς τὴν ναυτικὴν οἰκονομίαν καὶ ὡς πρὸς τὸ λογιστικὸν τὰ εἰς τὸν ἑφορον τοῦ λιμένος ἐπιτεταγμένα.

53. Οἱ τὰς διαφόρους ἐργασίας τῆς ναυπηγίας ἐπιτετραμμένοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς ναυπηγείας ὕλην τὰ ἀναγκαῖα πράγματα ἐπὶ τετυπωμένοις ἀποδεικτικοῖς (τύπος Β) ὑπογεγραμμένοις παρ' αὐτῶν. προσυπογεγραμμένοις δὲ παρὰ τοῦ ἑφόρου τοῦ νεωρίου.

54. Ὁ διευθύνων τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ κρατεῖ τὰ τῆς πληρωμῆς καταστατικὰ περὶ τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὰς ἡμερουσικὰς ἀγγελίας τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν. Τῶν καταστατικῶν τούτων οἱ τύποι θέλουν ἐκδοθῇ κατόπιν καὶ κατ' αὐτὰ γίνεται ἡ πληρωμὴ.

Τὰ ἀφορῶντα τοὺς πολιτικούς τεχνίτας καὶ ἐργάτας ἐξετέθησαν εἰς τὰς δοθείσας εἰς τὸν ἑφορον τοῦ λιμένος ὁδηγίας.

55. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἑφόρου τοῦ νεωρίου ἀνάγονται ὅλαι αἱ μηχαναὶ, τὰ σιδηρεῖα τῆς ὀπλοθήκης, καὶ τὸ ἐργαστάσιον τῶν πυξίδων. Ἡ ἐπιτήρησις αὐτῶν ἐναπόκειται ἀμέσως εἰς αὐτὸν καὶ ἐμμέσως εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ, οἱ ὅποιοι ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὸν κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῆς τέχνης.

Κεθήκοντα τοῦ Ἑλεγκτοῦ.

56. Ὁ ἐλεγκτὴς εἶναι ὁ διευθυντὴς τοῦ λογιστικοῦ εἰς τὸ διευθυντήριον τῶν ναυτικῶν.

57. Συνεδριάζει καὶ ἔχει ψῆφον εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου, εἰς τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ ἐκθέτῃ πᾶν μέτρον προσβάλλον τὴν ναυτικὴν διοίκησιν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν ναυτικὴν οἰκονομίαν.

58. Εἶναι συνυπεύθυνος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν προϋπολογισμῶν.

59. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γένῃ κάμμία

πληρωμή ἀποδεικτικοῦ ἢ καταστατικοῦ ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Διευθυντηρίου χωρὶς τὴν προσυπογραφὴν του.

60. Ἀφ' οὗ προσυπογράφῃ τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ καταστατικόν, τὸ καταχωρίζει εἰς τὸ καθολικόν, ἀδιαφόρως ἂν τὰ ἀποδεικτικά ἢ καταστατικά ταῦτα ἀνάγωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος, (τοῦτέστιν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν ἐφοπλισμὸν) ἢ εἰς τὴν τοῦ ἐφόρου τῶν νεωρίων ἢ τέλος εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

61. Κρατεῖ εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸ μέγα βιβλίον τοῦ ὕλικου, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζει ὕλην τὴν εἰς τὰς ἀποθήκας ἐκάστου κλάδου εἰσερχομένην καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐξερχομένην ὕλην, προσυπογράφων ὅλα τὰ ἐπὶ τούτῳ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δεκτὰ ἄνευ τῆς προσυπογραφῆς του.

62. Κατὰ τὰ μεγάλα ταῦτα βιβλία ἐλέγχεται ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἥτις πρέπει νὰ ᾖναι σύμφωνος μὲ τὸ εἰς τὰ βιβλία σημειούμενον ὑπόλοιπον.

63. Ὅσάκις ὁ ἐλεγκτὴς τὸ κρίνῃ εὐλόγον, προσκαλεῖ τὸν διευθυντὴν δι' ἀνφορῶς του γὰρ διατάξῃ τὴν ἐπὶ τύπου ἐξέτασιν καὶ καταμέτρησιν τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὕλων. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ διευθυντής, ὁ ἐλεγκτής, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀρμυδίου κλάδου σχηματίζουν τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Καθ' ἕκοντα τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου.

64. Τὸ ὀπλοσάσιον τοῦ ναυτικοῦ ἐπιτηρεῖται ἀπὸ ἑνα ἀξιωματικὸν τοῦ πυροβολικοῦ.

65. Ὁ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου ἀξιωματικὸς οὗτος ὑπάγεται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ λιμένος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

66. Ἡ διέθυνσις τοῦ ὀπλοσασίου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην, ἀνάγεται μὲν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου ὁσάκις

εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ διευθυντηρίου συζητῶνται ἀντικείμενα ἀναγόμενα εἰς τὸ πυροβολικόν, ἀκούεται ἡ γνώμη τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

67. Παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου θέλουν διορισθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἢ πε ἰσσότεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, καθὼς καὶ ἐκὰν ἄποσπασμα ἀποσράτων (velérgans) τοῦ πυροβολικοῦ.

68. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου ἀνάγονται ὅλα τὰ πυροβόλα, οἳ διευθεῖται, τὰ πρὸς ἐφοπλισμὸν χρεϊώδη, τὰ πολεμφοδία καὶ ὅπλα τόσον ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων μας, καθὼς καὶ εἰς τὸ ὀπλοσάσιον.

69. Περὶ τούτων πάντων ὀφείλει νὰ κρατῇ λεπτομερῇ σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν νὰ καταφαινῶνται τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα εἶδη.

70. Ὅσάκις γένῃ ἀνάγκη τοῦ νὰ κατασκευασθῶσιν ἢ νὰ πισκευασθῶσι διευθεῖται καὶ ἀντικείμενα ἐφοπλισμοῦ, θέλει εἰδοποιεῖ περὶ τούτου διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος τὸν διευθυντὴν, ὅς τις δατάττει τὴν διὰ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν κατὰ τοὺς περὶ τούτου κανονισμούς· ὁ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου δίδει τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικά διὰ τὰς γενομένας κατασκευὰς ἢ ἐπισκευὰς.

71. Ὁ ἐπὶ τοῦ ὀπλοσασίου ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν διατήρησιν καὶ διευθέτησιν τῶν ὕλων τῆς ἐπιστάσεως του.

72. Αἱ κἀναι τῶν πυροβόλων θέλουν τοποθετηθῇ ἐντὸς τοῦ πυροβόλου ἐπὶ σφριγμάτων κατὰ σειρὰν· αἱ σιδηραὶ θέλουν ἀλειφθῇ μὲ ἐλαιότριπτον χρῶμα.

73. Ὅλα τὰ ὅπλα διὰ τοὺς στρατιώτας τοῦ ναυτικοῦ, οἷον τουφέκια, μουσκέτα, πιστόλια, σπάθαι, λόγχαι, πρέπει νὰ καταταχθῶσιν εἰς τόπον στεγνὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισμένον διὰ νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τὴν σκωρίαν.

74. Ἡ ὑπάρχουσα πυρίτις πρέπει νὰ κατατεθῇ εἰς ἀποθήκην ἐπὶ τούτῳ διορισμένην καὶ νὰ φυλάττηται ἐπιμελῶς· πάν-

τοτε πρέπει νά φρουρη στρατιώτης εμπροσθεν τῆς ἀποθήκης.

75. Αἱ κενεὶ γράνεται καὶ αἱ σφαῖραι θέλουν συσσωρεύεσθαι κατὰ τὸ μέγεθος των πυραμιδοειδῶς εἰς τὸν περιβόλον τοῦ ὀπλοστασίου· τὰ μισθράλια φυλάττονται κατὰ τὸ μέγεθος των εἰς τὴν ὀπλοθήκην εἰς ἐπὶ τούτῳ πυλίδας, εἰς τὰς ὁποίας σημειῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν βολιῶν· αἱ γεμισμέναι μὲ μισθράλια κάνναι συσσωρεύονται ἐπίσης πυραμιδοειδῶς.

76. Ὅτε πρόκειται νά ἐφοπλισθῇ πλοῖον, παραδίδει ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὀπλοθήκης (ὡς κατὰ στοιχ. X μὲ τὰς ἀπαιτούμενας τροπολογίας) τὴν περὶ ἐφοπλισμοῦ ἐκθεσιν, καὶ τότε γίνεται ἡ παράδοσις κατὰ τὸν ἐξηθέντα τρόπον ἀνταλλακτικῶν τῶν ἀποδεικτικῶν, καὶ κρατουμένου τοῦ διπλαῦ ἀπὸ τὸν ἐλεγκτήν.

77. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν, ἀφοπλιζομένου ἑνὸς πλοίου, ἐπιστρέφονται τὰ πυροβόλα εἰς τὴν ὀπλοθήκην. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων καταστρόνεται πρωτόκολλον, καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου, ὑποβάλλεται διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ διὰ τούτου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν.

78. Αἱ διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ διὰ τὸ λογιστικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου ὁδηγίαι εἶναι ὅμοιαι μὲ τὰς δοθείσας εἰς τὸν ἔφορον τοῦ λιμένος ὑπ' Ἀριθ. 5 καὶ 6.

Καθίσκοντα τοῦ τροφοδότου.

79. Διὰ νά προμηθεύωνται τὰ πλοῖά μας τὰς ἀναγκαίας τροφάς, πρέπει νά ἀγοράζωνται τὰ ἐπὶ τούτῳ χρεωδῆ ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ τοῦ Διευθυντηρίου μας, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νά ἀκούσῃ ἐκάστοτε τὴν γνώμην τοῦ τροφοδότου καὶ νά τὴν καταχωρίσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον· ὅτε ἡ ἀπόφασις τοῦ Διευθυντοῦ διαφέρει ἀπὸ τὴν γνώμην ταύτην, πρέπει νά ἀναφέρονται εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ αἰτίαι τῆς μὴ ἀποδοχῆς.

80. Ἡ διαχείρισις τῶν ἐναποταμιευμένων τροφῶν ἀποτίθεται εἰς τὸν τροφοδότον, ἐπιτηροῦντος ὁμῶς τοῦ ἐφόρου τοῦ

λιμένος.

81. ἔχει ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀρτοποιίαν καὶ παξιμαδοποιίαν.

82. Αἱ τῶν τροφῶν ἀποθήκαι πρέπει νά ᾔναι στεγναὶ διὰ νά προφυλάττωνται ἀπὸ πάσαν φθοράν τὰ ἐναποταμιευμένα εἰς αὐτὰς ἄλευρα, παξιμάδια, ξηρὰ ὀσπρία, παστὰ ψάρια, παστὰ κρέατα, ἔλαιον κτλ.

83. Ἐφοπλιζομένου ἑνὸς πλοίου, ὀφείλει ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος νά δώσῃ σημείωσιν τῶν χρεωδῶν (κατὰ τὸν τύπον X) εἰς τὸν τροφοδότον, ὡς πολλὰκις εἴρηται, ὀφείλει νά κρατῇ λογαριασμὸν ἐκωδισμένου μὲ τὰς ἀναγκαίας τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς ἀποδείξεις.

84. Ἀφοπλιζομένου τοῦ πλοίου μετὰ τὴν εἰς τὸν λιμένα ἐπιστροφὴν του, θέλουν ἀποταμιεύεσθαι πάλιν εἰς τὰς ἀποθήκας κατὰ πρωτόκολλον ὅσα εὑρεθῶν περισσεύσαντα ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀτόμων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τοῦ ταξειδίου παρέχουσι τὸν ἐλεγχον διὰ τὰς ἐξοδευθείσας παρὰ τοῦ φροντιστοῦ τοῦ πλοίου τροφάς.

85. Ἡ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ πλοίου ἐπιτροπὴ χρεωστῇ νά δέχεται μόνον καλὰς καὶ συμφώνους μὲ τὸν κανονισμόν τροφᾶς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν· ἀναφύσεις περὶ τούτου διενέξεως, ἀναφέρεται ὁ ἔφορος τοῦ λιμένος εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Διευθυντηρίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποφασίζει.

86. Αἱ δοθησόμεναι εἰς τὰ πλοῖον τροφαὶ δὲν πρέπει ποτὲ νά λογισθῶσιν ἐπὶ πλεότερον καιρὸν τῶν τριῶν μηνῶν.

87. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς χρεωστῇ ὁ τροφοδότης νά ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος εἰς τὸν Διευθυντὴν τὸν ἐλεγχον περὶ τῶν εἰς τὴν ἀποθήκην του εἰσαχθεῖσων καὶ ἐξαχθεῖσων ὑλῶν, καὶ περὶ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς· ὁ δὲ Διευθυντὴς θέλει στείλει αὐτὸν εὐθὺς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν μας. Οἱ ἔλεγχοι οὗτοι συντάττονται κατὰ τὸν ὑπ' Ἀριθ. 4 τύπον.

88. Περὶ ἐξετάσεως καὶ καταμετρήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑλῶν ἰσχύοντων οἱ διὰ τοὺς λαίπους κλάδους τεθέντες ὅρισμοι.

Χρέη τοῦ ταμείου.

89. Παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν διευθυντηρίῳ συσταίνεται γενικὸν ταμεῖον, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ πληρόνωνται τὰ διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ναυστάθμου καὶ διὰ τὸ διευθυνηθῆναι ἀναγκαῖα ἐξόδα.

90. Τὸ ταμεῖον τοῦτο ἔχει τρεῖς κλειδωνίας, τῆς μίης τὸ κλειδίον φέρει ὁ διευθυντής, τῆς ἄλλης ὁ ἐλεγκτής καὶ τῆς τρίτης ὁ Ταμίας· οἱ τρεῖς οὗτοι σχηματίζουσι τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, καὶ εἶναι κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ κατάστασιν.

91. Ἐκ τούτου ἐπισταὶ ὅτι μόνον παρόντων καὶ τῶν τριῶν συγχωρεῖται νὰ λαμβάνωνται χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου. Τὰ περὶ πληρωμῆς ἔγγραφα πρέπει νὰ ᾖναι υπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρετῶν, προσυπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

92. Εἰς τὸ ταμεῖον ἐναποκλείεται καὶ τὸ καθημερινὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον, παρούσης τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς, γράφονται τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἐξόδα· τὰ ἀθροίσματα γράφονται μὲ στοιχεῖα καὶ ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ταῦτα δὲ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἐξόδα θέλει γράφει καὶ ὁ ταμίας εἰς τὸ καθημερινὸν του, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ γραφεῖόν του.

93. Εἰς ἄλλο βιβλίον, μένον καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ταμεῖον, γράφονται τὰ ἀθροίσματα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τούτων, προστίθενται εἰς τὴν νεωτάτην κατάστασιν τοῦ ταμείου ἢ ἀφαιροῦνται ἀπ' αὐτὴν, καὶ εὐθὺς πάλιν ἀποδεικνύεται τοιοῦτοτρόπως ἡ παρούσα κατάστασις τοῦ ταμείου.

94. Τὰ εἶδη τῶν εἰς τὸ ταμεῖον εἰσερχομένων νομισμάτων πρέπει νὰ ἐκτίθενται λεπτομερῶς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου. Πᾶσα τροπολογία καὶ ἀνταλλαγὴ θεωρεῖται ὡς ἀπάτη, καὶ παιδεύεται.

95. Ὁ ταμίας κρατεῖ, ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ του, ἄλλο βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ ἐξόδα κατὰ τοὺς διαφόρους τῆς

ὑπηρεσίας κλάδους, ὥστε νὰ καταφαίνεται ἂν καὶ πόσα ἐξωδεδύθησαν ἐκ τοῦ ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν κλάδων.

96. Περί ἐξετάσεως τοῦ ταμείου εἴρηται ἀκριβέστερον εἰς τὸν 5,7 τῶν εἰς τὸν ἐλεγκτὴν δοθεισῶν ὁδηγιῶν.

97. Πρὸς εὐκολίαν τῆς πληρωμῆς θέλει συστηθῆναι ἐκτὸς τοῦ γεν. ταμείου καὶ ἄλλο πρόχειρον, εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδονται ἐκ τοῦ γενικοῦ ταμείου τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ καθ' ἡμέραν μικροτέρας πληρωμῆς ἢ τοῦ προχείρου ταμείου ἐπιτροπῆ· δίδει ἀποδείξιν παραλαβῆς διὰ πᾶσαν ποσότητα.

98. Καὶ τοῦτο τὸ ταμεῖον ἔχει τρεῖς κλειδωνίας, τῆς μὲν τὸ κλειδίον κρατεῖ ὁ ταμίας, τῆς δὲ, ὁ ὑπασιπιστής τοῦ λιμένος, τῆς τρίτης, ὁ πρῶτος λογιστής. Οὗτοι οἱ τρεῖς σχηματίζουσι τὴν ἐπὶ τοῦ προχείρου ταμείου ἐπιτροπὴν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου θέλει κρατεῖσθαι ὡς καὶ τὸ τοῦ κεντρικοῦ.

Κ. Χρέη τοῦ γραμματέως τοῦ Διευθυντηρίου.

99. Ὁ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου.

100. Διευθύνει τὸ πρωτόκολλον, τὰ τῆς καταχωρήσεως καὶ διεκπαιρέσεως, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰς τὰ γραφεῖα εὐταξίας καὶ διὰ τὴν ἀρίστην ἀποπεράτωσιν τῶν εἰς αὐτὰ ἐργασιῶν, καλ' ὃν τρόπον ἐκαυονίσθησαν ταῦτα πάντα εἰς τὴν περὶ τῶν ἀφορώντων τὰ γραφεῖα τῶν Γραμματειῶν διάταγμά μας τῶν 3(13 Ἀπριλ.) τ.τ.ε.

Καθήκοντα τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν.

101. Εἰς πᾶσαν ἀποθήκην διορίζεται εἰς ἐπιστάτης, ὅστις εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς τὴν διευθύνοντα τὴν ἀποθήκην ἀνώτερον ὑπηρετήν.

102. Ὡς ἐπιστάται τῶν ἀποθηκῶν ἐκλέγονται ἄνδρες πιστοὶ καὶ τίμιοι, οἱ ὅποιοι ἔχουσι καὶ ἱκανὴν πείραν διὰ νὰ φυλάττωσι τὰς ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν των

ἐναποταμιευμένας ὕλας καὶ νὰ καταστρώ-
νῃσι τὰ περὶ τῆς κατὰ καιροῦς καταστά-
σεως τῶν ἀποθηκῶν βιβλία καὶ καταλό-
γους.

103. Ὁ ἐπιστάτης κρατεῖ καθημερι-
νὴν διὰ τὰς εἰσερχομένας καὶ ἐξερχομέ-
νας ὕλας (κατὰ τὸν τύπον 1).

104. Ἐξαγωγή ὕλης δὲν γίνεταί, ἐὰν
δὲν παρουσιασθῶσιν αἱ κατὰ τοὺς τύπους
ΑΒ, ΑΓ καὶ Β προσδιωρισμέναι ὑπογραφαί.

105. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰσαγω-
γὴ ὕλων εἰς τὰς ἀποθήκας ἄνευ τῶν περὶ
παρὰδοσί-ς ἀποδεικτικῶν (κατὰ τὸν
τύπον Ο).

106. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὁ-
ρεῖσιν οἱ τῶν ἀποθηκῶν ἐπιστάται νὰ
ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἀνώτερόν των τὴν
ἰσολογισμόν τῶν εἰς τὴν ἀποθήκην εἰρι-
σκομένων ὕλων, ὑποστηριζόμενον διὰ τοῦ
καθημερινοῦ των. Ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος
ἐπικυροῦται τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἰνωτέρου
ὑπηρετοῦ.

107. Οἱ ἐπιστάται δὲν ἐμποροῦν νὰ
κλείσωσι τὸ γραφεῖόν των, ἢ νὰ ἀναχω-
ρήσωσιν ἀπὸ αὐτοῦ, εἰμὴ μετὰ πρὐλεύειν
τῶν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων ὥρων.

108. Ἄν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, ἐπι-
τρέπεται νὰ δοθῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας
τῶν ἀποθηκῶν φύλακες διὰ τὴν ὕλικὴν
ληψοδοσίαν.

Β. Τελευταῖαι διατάξεις.

109. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γρεμμα-
τεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν
δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος
διατάγματος.

Ναύπλιον, 20 Ἰουλίου 1833.

§ 4. Α. Περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν τουρκικῶν
νομισμάτων.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ὅτε διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου
Διατάγματός μας ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴν
ᾔναι δεκτὰ τὰ Τουρκικὰ νομίσματα εἰς
τὰ Βασίλ. Ταμεία, καὶ δὲν ἀναφέραμεν
παντελῶς περὶ Τουρκικῶν νομισμάτων
εἰς τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐκδοθεῖ-
σαν διατίμησιν, ἥτις ἐπροσδιώριζε τὴν

ἐσωτερικὴν ἀξίαν τῶν ξένων πρὸς τὰ νέα
Ἑλληνικὰ νομίσματα, ἐπεριμέναμεν, ὅτι
οἱ ὑπὸκοοί μας ἤθελαν παρακινήθῃ ἐκ
τούτου νὰ μὴ δέχωνται αὐτὰ εἰς τὴν
ληψοδοσίαν των τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον
ἡ κατὰστασίς των διακινδυνεύει μεγάλως
ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου μεταβολῆς τῆς ἐσω-
τερικῆς αὐτῶν τῶν νομισμάτων ἀξίας·
ἐπειδὴ ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἐπληρώθη ἡ
προσδοκία μας αὕτη, ἀλλὰ μάλιστα πλη-
σοφοροῦμεθα, ὅτι εἰσάγεται μεγάλη πλη-
θὺς Τουρκικῶν νομισμάτων, καὶ ἀνταλ-
λάττεται εἰς Ἑλληνικά, τὰ ὅποια ἔπειτα
ἐξάγονται, βλέπομεν τὴν ἀνάγκην νὰ δια-
τάξωμεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Ἡ κυκλοφορία τῶν Τουρκικῶν νο-
μισμάτων ἀνεξικρέτως ἀπαγορεύεται καθ'
ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

2. Ὅσα Τουρκικὰ νομίσματα εὑρεθῶν
εἰς κυκλοφορίαν δημεύονται.

3. Ὅστις φωραθῇ ὅτι εἰσῆξε Τουρκικὰ
νομίσματα καὶ τὰ ἀντήλλαξεν, ἢ ἐπροσπά-
θησε νὰ τ' ἀνταλλάξῃ εἰς Ἑλληνικά, θέ-
λει παιδεύεσθαι, ἐκτὸς τῆς δημεύσεως
τῶν νομισμάτων, καὶ μὲ πρόστιμον 100-
500 Δραχμῶν.

4. Ὅστις εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀρχὴν, ὅτι
εδέχθη τις, ἢ ἔδωκεν εἰς τὴν τοπικὴν
ληψοδοσίαν τοῦ Τουρκικὰ νομίσματα, ἢ
ὅτι εἰσῆξε τοιαῦτα καὶ τὰ ἀντήλλαξεν,
ἢ ἐπάσχισε νὰ τ' ἀνταλλάξῃ μὲ Ἑλλήνι-
κά, λαμβάνει, ὡς ἀμοιβὴν, ἂν ὁ ἐγκαλού-
μενος καταδικασθῇ, τὸ ἥμισυ τῆς δημευ-
θείσης ποσότητος, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπι-
βληθέντος καὶ εἰσπραχθέντος προστίμου.

5. Ἐπὶ συμφωνίᾳ, ἢ συναλλάγματι
γενομένῳ εἰς Τουρκικὰ νομίσματα παρὰ
τῶν ὑπὸκοῶν μας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμ-
πόριόν των, δὲν δύναται νὰ θεμελιωθῇ
καμία κατηγορία ἐνώπιον τῶν δικαστη-
ρίων μας.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς
πλήρη ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ὀκτωβρίου.

7. Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτι-
καὶ Ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι ἔχουσιν ἰδιαι-
τερον χρέος νὰ ἐπαγρυπνώσι καὶ νὰ συμ-

πράττωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διατάγμα.

Ναύπλιον, τῇ 17 Αὐγούστου 1833.

Β5. Δ. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου.

ΘΘΩΝ κ.λ.π.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κ.τ.λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 9-12 τῆς διακηρύξεως ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως τότε μόνον νὰ ζητῆται ὅταν πρόκειται νὰ ἐκδοθῶσι νέοι νόμοι, ἢ νέοι διατάξεις, ἢ ἄλλοι γενικοὶ περὶ ἐσωτερικῶν τῆς Ἐκκλ. ὑποθέσεων ὁρίσμοι, μὲ ἐπιστηριζόμενοι εἰς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάξεις.

2. Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 9. 12 τὸ ἐθεωρήθη τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἀναπληροῦ τὸν τύπον τῆς ἐγκρίσεως, ἥτις τότε μόνον εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῆται, ὅταν ὁ ἐπίτροπος φρονῇ, ὅτι πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τὸ ἐθεωρήθη.

3. Τὸ ἐθεωρήθη τοῦ Β. Ἐπιτρόπου πρέπει νὰ γράφεται εἰς τὸ σχέδιον, εἰς δὲ τὸ καθαυτὸ ἐγγράφον μόνον νὰ ἀναφέρεται· εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ μνηολογῆται καὶ νὰ ὑπογράφεται κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Ὁ Β. Ἐπίτροπος εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐρημένων ὅρων, καὶ ἰδιαιτέρως ὅταν γράφῃ τὸ ἐθεωρήθη.

4. Κατὰ τὰς εἰς τὸ 14 ἄρθρον, ἀριθ. 1 καὶ 8 περιεχομένας περιπτώσεις, καὶ ὅταν κατὰ τὸν Ἀρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρ. πρόκειται περὶ ἀδείας διὰ χειροτονίαν ἱερέων ἢ διακόνων, ἡ ἔγκρισις τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἀρκεῖ.

Κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 14. Ἀρ. 3, 6 καὶ 7 περιεχομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ λαμβάνεται ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν

Ἐκκλησ. κ.τ.λ. Γραμματείας· κατὰ πάσαν ἄλλην ὅμως περίπτωσιν, καθὼς καὶ ὅταν ἀρνηται τὴν ἔγκρισιν ὁ Β. Ἐπίτροπος ἢ ἡ Γραμματεία, ἀνάγκη νὰ ζητῆται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἔγκρισις τίθεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ τῆς Συνόδ. ἀποφάσεως.

Ἡ ἔγκρισις πρέπει νὰ μνηολογῆται καὶ νὰ ὑπογράφεται κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον.

5. Καθόσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου δίδεται ἡ ἐπικύρωσις.

α. Παρὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, ὅταν πρίνεται λόγος περὶ ποινῆς ἀσημάντων σφαλμάτων περὶ τὴν πειθαρχίαν, π. γ. περὶ ἀπλῶν ἐπιπλήξεων, χρηματικῶν προστίμων κατωτέρων τῶν 50 Δραχμῶν, ἢ περὶ σωματικοῦ περιορισμοῦ, διαρκούντος ἐλιγώτερον τῶν 3 ἡμερῶν·

β. Παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικ. κ.τ.λ. Γραμματείας διὰ σημαντικωτέρας πειθαρχικὰς ποινὰς, διὰ χρηματικὰ πρόστιμα 50-500 Δραχμ. διὰ σωματικὸν περιορισμὸν ἀπὸ 2 ἡμερῶν μέχρις 6 ἐβδομάδων, διὰ προσωρινὴν παύσιν τῶν χρεῶν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 6 ἐβδομάδας, δι' ἐκκλησιαστικὰ μὴ δημόσια ἐπιτίμια, κα τέλος·

γ. Παρὰ τοῦ ἰδίου Βασιλέως, δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρας ποινὰς, δηλ. διὰ παύσεις χρεῶν ὑπερβαίνουσας τὰς 6 ἐβδομάδας, διὰ καθαιρέσεις, ἐκπτώσεις τ. ὁ ὑπουργήματος, διὰ δημόσια ἐπιτίμια καὶ ἄλλας δημόσιας ποινὰς, ἀναγομένας εἰς τὴν τιμὴν τοῦ τιμωρουμένου, δι' ἀφορισμοὺς, χρηματικὰ πρόστιμα, ὑπερβαίνοντα τὰς 500 Δραχ., καὶ διὰ σωματικὸν περιορισμὸν ἐπέκεινα τῶν 6 ἐβδομάδων.

6. Ἡ ἐπικύρωσις δίδεται κατὰ τὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ 4 ἁρθρ. προσδιορισθέντα τρόπον.

Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται καθ' ὅλας τὰς ἀπλὰς ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς, καὶ τὰ ἐπιτίμια διὰ τῶν ἐκκλησ. ἀρχῶν καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς, διὰ τοῦ ἀνήκοντος Νομάρχου.

Τὰ χρηματικά πρόστιμα ἐμβαίνουν εἰς τὸ συστήθησόμενον γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

7. Διατάξεις καὶ αἰτήσεις τῆς Συνόδου πρὸς πολιτικάς ἀρχάς δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ.σ. κ.τ.λ. Γραμματείας. Περὶ δὲ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, θέλομεν ἐκδώσει ἐν καιρῷ ἀκριβεστεροῦς ὁρισμούς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεία νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημ. σιύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, τὴν 15 Αὐγούστου 1838.

56. N. Περὶ Ἐκτάκ. Στρατιωτικῆς Δίκης. (α)
ΟΘΩΝ κ.τ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Ἡ ἔκτακτος Στρατιωτικὴ δίκη δύνανται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὰ ἐφεξῆς ἐγκλήματα.

α. Εἰς ἀποστασίαν, ὅταν διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ πεισμονὴν τῆς ἀπεκατέστησεν ἀναγκαῖα ἔκτακτα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας, καὶ ἀσφαλείας ὡς ἀποστασία θεωρεῖται: ὅταν διάφορα ἄτομα συσσωματωθῶσι δημοσίως διὰ νὰ ἀντισταθῶσιν ἐνωμένοι εἰς μίαν Ἀρχὴν, ἢ εἰς μίαν διάταξιν ὁποιοῦδήποτε εἶδους, ἢ διὰ νὰ κατορθώσουν διὰ τῆς βίας τὴν ἀπὸ μέρους μιᾶς Ἀρχῆς ἀκύρωσιν μιᾶς διατάξεως, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν σὺλληψιν, ἢ τις διετάχθῃ ἀπὸ μίαν Ἀρχὴν, ἢ διὰ νὰ ἐλευθερώσουν ἓνα φυλακισμένον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ διὰ νὰ ἐκδικηθῶσι μίαν Ἀρχὴν διὰ δημοσίαν τῆς πράξιν, ἀδιαφόρως ἂν ἡ παραβίασις ἐπεχειρήσθῃ ἐναντίον τοῦ ἀτόμου τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐναντίον τῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς, ἢ ἐναντίον τῆς ἀποσταλείσης στρατιωτικῆς δυνάμεως

β'. Ὅταν εἰς μέρη τινὰ ἐξαπλωθῶν ὑπὲρ τὸ σύνθημα φόνοι, ληστεῖαι, πειρατεῖαι, ἢ ἐμπρησμοί, πρὸ πάντων δὲ ἂν ὁλόκληροι σπεῖραι συσσωματωθῶσι διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, καὶ ἂν τὰ συνήθη μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας ἀποδοῦν μάταια

2. Ἡ νόμιμος ἐνέργεια τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης εἶναι.

α.) Ἡ τακτικὴ ποινικὴ δικαιοδοσία εἶναι ἄκυρος ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ἐγκλήματα καὶ ἐντὸς ἐκεῖνων τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ τὰς ὁποίας ὀνομαστὶ διεκηρύχθη ἡ ἔκτακτος στρατιωτικὴ δίκη

β.) Ὅσοι, διακηρυχθείσης τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης, γενοῦν ἔνοχοι τοιοῦτου ἐγκλήματος, δικάζονται ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξαγόρευσιν τῶν δὲν ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀφέσεως, ἐπιφυλαττομένου μολοντοῦτο τοῦ κατὰ τὸ Ἀρθρ. 16 διορισμοῦ.

γ.) Ὅσοι ἀποδεχθῶν ἢ ὁμολογήσουν, ὅτι μετὰ τὴν διακηρύξιν τῆς στρατιωτικῆς δίκης ἔγειναν ἔνοχοι, συνένοχοι ἢ καὶ ἀπλῶς βοηθοὶ ἐγκλήματος, τὸ ὑποῖον πρέπει νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὸ Ἐκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον, παιδεύονται μὲ τὸν θάνατον, ἀδιαφόρως ἂν ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκλήματος τῶν παιδεύεται κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας γενικοὺς ποινικοὺς νόμους μὲ ποινὴν θανάτου, ἢ ὄχι, καὶ χωρὶς νὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν τὰ ὅσα εἰς τὸ Τακτικὸν Δικαστήριον ἐδύναντο ἴσως νὰ σμικρύνουν τὸ ἐγκλήμα τῶν

δ.) Ὡς πρὸς τὰ πραχθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ὀνομαστὶ εἰς αὐτὴν ἀναφέρονται, ἡ δικαιοδοσία τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων μεταβαίνει εἰς τὰ διορισθέν Ἐκτακτον Δικαστήριον, ἂν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἰσέχηται ἤδη εἰς δίκην διὰ δικαστικοῦ διατάγματος τοῦ πρώτου. Ἡ διαδικασία εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂν αὐτοὶ δὲν ἐπαρκοῦν κατὰ τοὺς γενικοὺς δικανικοὺς κανονισμοὺς περὶ τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἡ ποινὴ ὁμῶς

(α) Σ. Ε. Ὅρα ἀρθ. 89 τοῦ Συντάγ.

προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας γενικούς ποινικούς νόμους.

Ε.) Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐκτείνεται ἀνεξαρτέτως εἰς ὅλους τοὺς ὁμέσις καὶ ἐμμέσις πρωταιτίους ἢ συναιτίους, καθὼς καὶ εἰς ὅλους, οἵτινες καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον συνέπραξαν συνεβοήθησαν εἰς τὸ ἐγκλημα.

3. Ἡ σύστασις Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐναπόκειται εἰς μόνον τὸν Βασιλέα.

Θέλει ὁμως ἀκούσει ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτου πάντοτε τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατ' ἐξαιρέσιν ὁμως, ὅταν συμβῇ ἐπανάστασις, ὅταν δευθαλοσφάνης κίνδυνος πηγάζῃ ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὁ Νομάρχης συνεννοούμενος μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διακηρύξῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς στρατιωτικῆς δίκης.

4. Τὸ Ἐκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ τεσσάρων Δικαστῶν μὲ Πρόεδρον καὶ Γραμματέα.

Οἱ Δικασταὶ ἐκλέγονται οἱ μὲν ἡμίσεις ἐκ τῶν Δικαστῶν ἐγκληματικοῦ τινος Δικαστηρίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ.

Ἡ Προεδρία δίδεται ἢ εἰς τὸν Πρόεδρον ἐγκληματικοῦ τινος Δικαστηρίου ἢ εἰς ἄνωτερόν τινα ἀξιωματικὸν τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ζητεῖ τὴν γνώμην ἐκάστου, ἐτοιμάζει τὰς ἀποφάσεις καὶ εἶναι ἰσόψιφος μὲ τοὺς λοιποὺς Δικαστάς.

Τὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ Δικαστοῦ ἐκτελεῖ ἑκαίνας τῶν δύο ἐγκληματικῶν Δικαστῶν, τὸν ὅποιον ἐνομαζέει ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ Εἰσηγητὴς κάμνει τὴν ἐξέτασιν, ἀκούει τοὺς μάρτυρας, καὶ τὸν ἐγκαλούμενον, συλλέγει τὰς τυχόν ἄλλας ἀποδείξεις καὶ ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἐντάλματα ἐμφανίσεως καὶ συλλήψεως τῶν ἐγκαλουμένων.

5. Εἰς τὸ Ἐκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον διορίζεται Ἐπίτροπος τῆς Ἐπι-

κρατείας ἐκλεχθὲς ὁμοίως μεταξὺ τῶν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους ἐπιτρόπων τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τῶν βοηθῶν αὐτῶν.

Αὐτὸς συνάξει τὰς ἀποδείξεις κατὰ τὸ κατηγορουμένου, τὰς ὑποβάλλει εἰς τὸ Δικαστήριον, προτείνει τὰς τελευταίας προτάσεις, γενομένης ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐξετάσεως καὶ συζητήσεως καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

6. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ Ἐκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἀποφάσεων γίνεται διὰ Βασιλικὰς ἀποφάσεως· εἰς περίπτωσιν ὁμως τοῦ Ἀρθρ. 3, §. 3 ἀποκαταλείβεται κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὸν Νομάρχην ἐκ συμφώνου μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν προσδιορίζεται καὶ ὁ τόπος καὶ καιρὸς τῆς συναθροίσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐκαστος τῶν εἰς αὐτὸ ἀναγομένων ἔχει χρέος ἐπὶ μερίτῃ εὐθύνῃ ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος ὅλως τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις καὶ νὰ παρευρεθῇ ἐγκαίρως εἰς τὸν διορισμένον τόπον.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου, ὅσα δὲ ἔκαμαν ἀκόμῃ τὸν δικαστικὸν ὕκρον, δύνανται αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ Νομάρχου.

Εἰς τὸν αὐτὸν κανονισμὸν ὑπάγεται καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου, εἰς δὲ ἔκαμαν ἀκόμῃ τὸν ὕκρον.

7. Διοριζομένου τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, συναποστέλλεται ἢ ἀναγκαῖα πρὸς ὑποστήρηξιν τοῦ στρατιωτικοῦ δυνάμεις.

Ἄν ἡ σύστασις τοῦ Ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐγείναι ἀπὸ μέρους τοῦ Νομάρχου, αὐτὸς ἔχει νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸ πλησιέστερον στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὅποιον θέλει τῷ χορηγήσει ἀνυπερθέτως τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν.

8. Ὁ Ἐπαρχος τοῦ μέρους, ὅπου θέλει γίνεσθαι ἡ Ἐκτακτος στρατιωτικὴ δίκη, ἔχει χρέος νὰ λάβῃ ἐν τάχει τὰ καταλληλότερα μέτρα, ὥστε νὰ ἐτοιμασθοῦν τὰ ἀναγ-

καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κτίρια καὶ λοιπὰ χρειώδη διὰ τὸ Δικαστήριον.

9. Εὐθὺς ἀφοῦ γενοῦν οἱ ἀναγκαῖοι διορισμοὶ καὶ προετοιμασίαι, διακηρύττεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐκτακτος στρατιωτικὴ δίκη, κατὰ τοῦτο διὰ τυμπανοκρουσίας ἢ σάλπισμου.

Ἄν ἡ ἐκτακτος στρατιωτικὴ δίκη διορισθῇ δι' ὁλόκληρον ἐπαρχίαν, ἢ δι' ὁλόκληρον Νομὸν, διακηρύττεται ἡ ἐναρκὺς τῆς ἐνεργείας τῆς κατὰ τὸν ἄνωθεν τρόπον εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας ἢ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς κοινότητας κοινοποιεῖται ἢ δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήτων διακηρύξεων.

Ἡ διακήρυξις αὕτη πρέπει νὰ περιέχῃ·
α.) τὴν ὀνομασίαν τοῦ ἐγκλημένου, διὰ τὸ ὅποιον ἐμβαινεῖ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐκτακτος στρατιωτικὴ δίκη·

β.) τὴν διαταγὴν νὰ ἀπέχουν ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα, ἢ ἀπὸ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ γ.) τὴν ἀπειλὴν ὅτι ὅστις μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης πράξει τοιοῦτον ἐγκλημα ἢ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτό, ἢ συμπράξῃ κατ' ὅποιονδήποτε τρόπον, θέλει παιδευσθῇ, ἄνευ συγκαταβάσεως, μὲ θάνατον.

Ἡ διακήρυξις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ Νομάρχου ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Εὐθὺς μετὰ τὴν διακήρυξιν γαίνεται εἰς δημοσίαν ἀγορὰν ἐνώπιον τοῦ διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δικαστηρίου προσδιορισθέντος μέρους, ἐρυθρὰ σημεῖα, ἥτις διαμένει ὑπὸ φρουρὰν σημεῖα, ἕως οὗ παύσῃ ἡ ἐκτακτος στρατιωτικὴ δίκη.

10. Ἡ δικαδικασία τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης διαφέρει ἀπὸ τὴν τακτικὴν κατὰ τὰ ἐφεξῆς οὐσιώδη κεφάλαια·

1) Ὅλη ἡ δικογραφία περὶ τοῦ παραδοθέντος εἰς τὸ ἔκτακτον στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἀτόμου γίνεται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἄνευ διακοπῆς δημοσίᾳ ἐνώπιον τοῦ συναθροισμένου Δικαστηρίου.

2) Περιορίζεται ὡς πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον εἰς ἐκεῖνον μόνον τὸ ἐγκλημα, διὰ τὸ ὅποιον ἐδιωρίσθη ἐκτακτος στρατιωτικὴ

δίκη·

3. Περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ ἐγκαλουμένου δὲν γίνεται πράξις, καὶ ἡ κατηγορία δὲν γίνεται ἐγγράφος·

4) Διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ συνηγόρου δὲν πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἡ πρόδος τῆς δικολογίας, ἐπομένως ἂν ὁ κατηγορούμενος ἀποποιῇται τὴν ἐκλογὴν ἢ ἐκλέγῃ συνηγόρον, ὅστις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐλθῇ ἄνευ ἀναβολῆς τῆς δικολογίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου ἐκλέγει ἓνα συνηγόρον ἐξ ἐπαγγέλματος·

5) Ἡ ἐξέτασις ἐκτείνεται μόνον εἰς ἐκείνα τὰ οὐσιώδη περιστατικά τῆς κατηγορουμένης πράξεως, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ πράξις εἶναι τωόντι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου·

6) Ἡ ἐξέτασις καὶ προαγωγή τῶν ἀποδείξεων δὲν ἀπαιτεῖ τοὺς τύπους τῆς συνήθους δικολογίας, καὶ διὰ νὰ ἐκδοθῇ ποινικὴ ἀπόφασις δὲν ἀπαιτοῦνται, εἰμὴ ὅσα ἐμποροῦν νὰ καταπέσουν τὴν συνείδησιν τοῦ δικαστοῦ ὅτι ἡ πράξις ἔγινε καὶ ὅτι ἔγινεν ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον.

11. Τὸ Ἐκτακτὸν Στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ παραγγῆμα διὰ προφορικῶν διαταγῶν τοὺς ἀπαιτούμενους μάρτυρας, ὁποιοῦδήποτε καὶ ἂν ᾖ οὗτοι· καὶ ἂν δὲν θελήσουν νὰ ἐμφανισθῶσι, νὰ τοὺς εἰσάξῃ διὰ τῆς βίας καὶ νὰ τοὺς κρατῇ ὅσον καιρὸν ἐγκρίνει ἀναγκάσιν·

12. Ἄν ὑπάρχωσιν ἀξιώσιμοι μάρτυρες, οἵτινες ἐν γνώσει διδοῦν περὶ αὐτῆς τῆς πράξεως μαρτυρίαν ἐννοκον κατὰ τοῦ δικαζομένου, ἕκαστος τῶν τοιούτων μαρτύρων θέλει δώσει τὰς πληροφορίες τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐγκαλουμένου, οὗτος δὲ θέλει ἐρωτηθῇ, τί ἔχει νὰ ἀντεῖπῃ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τούτου καὶ τί νὰ προσφέρῃ πρὸς ἀπολογίαν ἑαυτοῦ.

13. Ἀφ' οὗ τελειωθῇ ἡ ἐπὶ συνεδριάσει ἀκρόασις, ἀκολουθεῖ ἡ εἰδικὴ ψηφοδοσία περὶ τῶν ἐξῆς ἐρωτημάτων.

1) Ἄν τὸ ἐγκλημα, διὰ τὸ ὅποιον ἐγκαλεῖται ὁ δικαζόμενος, ᾖναι τοιοῦτον, τὸ

ἀποῖον κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν διακήρυξιν νὰ κριθῇ διὰ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου.

Καὶ γινομένης κατὰ πλειοψηφίαν καταφατικῆς τῆς εἰς αὐτὸ ἐρωτήσεως.

2) Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ᾖ ἢ ἐνοχος τοῦ ἐγκλήματος τούτου ὡς ἔμμεσος ἢ ἄμεσος αἵτιος ἢ συναίτιος, ἢ ὡς συμβοηθός.

44. Εἰς τὴν ψηφοδοσίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸ Ἄρθρ. 13 δευτέρου ἐρωτήματος, ὁφείλει ἕκαστος δικαστὴς νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του λέγων ἐνοχος ἢ ἀνένοχος.

45. Ὅταν διὰ τῆς πλειοψηφίας ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐνοχὴ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἀκλύονται κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν αἱ περὶ τῆς ἐφαρμοσθησομένης ποινῆς προτάσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ γίνεται ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

16. Ἡ παρὰ τοῦ Ἐκτ. Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου γενομένη ποινικὴ ἀπόφασις διακοινώνεται εὐθὺς εἰς τὸν καταδικασθέντα, καὶ ἐκτελεῖται παραυτίκα.

Ἄν ἡ ἀπόφασις ᾖ θάνατος, ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐντὸς δύο ὥρων.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον τουφεκίζεται.

Δὲν ἐπιτρέπεται δικαστικὸν μέσον ἢ αἰτήσις ἀφέσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις μιᾶς κεφαλικῆς ἀποφάσεως τότε μόνον ἀναβάλλεται, ἂν τὸ Δικαστήριον νομίσῃ χρεὸς τοῦ νὰ ἀναφερθῇ πρότερον ἐπισήμως, ἢ ἂν τὸ, ὑπεύθυνος, δὲν ἀπεφασίσθῃ παμπληθεῖ, ἢ ἂν μὲ πλειοψηφίαν τεσσάρων ψήφων κατὰ μιᾶς εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἡ ἀπόφασις μετὰ τῶν προτοκόλλων τῆς δικαγραφίας καθυποβάλλεται ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἥτις προβάλλει περὶ ἀφέσεως εἰς τὸν Βασιλέα.

17. Περὶ τῶν συζητήσεων τῆς δίκης θέλει κρατηθῇ τακτικὸν πρωτόκολ. ἀλλ' εἰς αὐτὸ ἐκθέτονται μόνον τὰ οὐσιώδη, πρὸ πάντων ὅσα ἀφορῶσι τὴν πρᾶξιν καὶ τὰς ἀποδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου, τὰς εἰς τὴν συζήτησιν ψήφους, τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς· τὸ

πρωτόκολ. τοῦτο ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλων τῶν κριτῶν, καὶ στέλλεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἥτις ἐνταυτῷ κάμνει καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν συζητήσεων τῆς δίκης κατὰ τὸν Δικαστήριον ἐκτεταμένην ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἥτις τὴν καθυποβάλλει εἰς τὸν Βασιλέα.

18. Ὅλοι αἱ κυβερνητικαὶ καὶ δημοσὶαι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν Ἀρχῶν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀκούσουν τὰς προσκλήσεις καὶ παραγγελίας τοῦ Ἐκτάκτου Στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ, καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ Ἐκτακτὸν Στρατιωτικὸν Δικαστήριον ἔχει δικαίωμα νὰ παιδεύῃ διὰ τὴν ὁδὸν τῆς πειθαρχίας μὲ πρόστιμον μέχρι 200 Δραχ. καὶ μὲ φυλακισμὸν ἕως δύο ἐβδομάδων τοὺς ῥαθυμοῦντας· καὶ ἂν παρακoή των ῥέρη χαρακτηρὰ βαρύτερον νὰ τοὺς ἐνάξῃ εἰς ἔκτακτον στρατιωτικὴν δίκην, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ κατ' αὐτῶν τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουν οἱ ὑπάρχοντες ποινικοὶ νόμοι.

19. Τὸ Ἐκτακτὸν Στρατιωτικὸν Δικαστήριον διαμένει εἰς ἐνέργειαν, ἕως κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Δικαστηρίου κληρυχθῇ διαλυμένον.

Ἄν ὅμως οἱ πρωταίτιοι συλληφθοῦν καὶ κριθοῦν κατὰ τὴν ἔκτακτον στρατιωτικὴν δίκην, καὶ τὸ Δικαστήριον νομίσῃ ὅτι τὸ δοθέν παράδειγμα ἐπέτυχεν τὸν σκοπὸν του, δύναται νὰ ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν ἐργασίαν του, ἕως αὐτὸ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἀναποφύκτως ἀναγκαῖα ἡ συναίνεσις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ πλειοψηφία τεσσάρων ψήφων κατὰ μιᾶς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀναφέρεται ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄν τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα ὑπηγάρευσαν τὴν ἀναβολὴν, παραλλάξουν ἐν τῇ μεταξῷ, μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ ἂν διὰ πλειοψη-

σίας τεσσάρων ψήφων, και συναινέσει του
Επιτρόπου της Επικρατείας, γνωρισθῇ
ἐπ' ἀνάγκης τὸ νὰ ἐμβῇ τὸ Δικαστήριον πάλιν
εἰς ἐνέργειαν, ἔχει χρέος νὰ ἐνεργῇ
αὐτὸ τοῦτο.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Ἐπι-
τροπος τῆς Επικρατείας ἀναφέρεται εἰς
τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν.

20, Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῇ εἰς
ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυρόνονται
ὅλοι οἱ προλαβόντες νόμοι καὶ διατάγ-
ματα, ὅσοι ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν διά-
ταγμα.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἰουλίου
1833.

57. Δ. Περί τῶν κατὰ Σμύρνην, Χανιά,
Πρέβεζαν καὶ Θεσσαλονίκην
Προξένων.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργι-
κοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν εἰς Σμύρνην,
Χανιά, Πρέβεζαν καὶ Θεσσαλονίκην Προ-
ξένων προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς
6,000 Δραχμῶν. Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα
Προξενικὰ δικαιώματα περὶ εἰς λογα-
ριασμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Ὁ θετικὸς τοῦ μισθοῦ τῶν κανονισμὸς
ἀναβάλλεται ἕως ὅτου καθυποβληθῇ ὁ
πρῶτος ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῶν Προ-
ξενικῶν δικαιωμάτων.

2. Ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέ-
σεως, εἰς τοὺς διωρισμένους εἰς τὰ ἀνω-
τέρω μέρη καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀνο-
μασθησομένους τοῦ λοιποῦ ὑπὸ μισθὸν
Προξένους, τὸ νὰ ἐμπορεύωνται ὅπωςδὴ
ποτε δι' ἑαυτὸν ἢ ἄλλου τινὸς λογαριασμὸν,
ἢ νὰ μετέχωσιν ὅπωςδὴποτε τοιούτων
ὑποθέσεων.

3. Οἱ διὰ τὴν Σμύρνην, Χανιά, Πρέ-
βεζαν καὶ Θεσσαλονίκην διορισθέντες Πρό-
ξενoi, θέλουν παρουσιασθῇ προσωπικῶς
ἐπὶ ὀρκωδυσίᾳ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερι-
κῶν Γραμματείαν τῆς Επικρατείας.

Οἱ αὐτοί, πρὶν ἀναχωρήσουν εἰς τὰς
θέσεις των, θέλουν προμηθευθῇ τὴν προσ-
τεταγμένην στολήν.

4. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν Γραμματεία νὰ φροντίσῃ τὴν δη-
μοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀπο-
φάσεως. Ἡ αὐτὴ νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ
περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς δοθησομένης εἰς ἕνα
ἕκαστον τῶν νεοδιωρισμένων Προξένων
προσεπιχορηγήσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ
γραφείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Αὐγούστου. 1833.

58. Δ. Περί τῆς στολῆς τῶν Προξένων.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ
Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμ. τῆς
Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ ἡμέτεροι Πρόξενoi θέλουν φέροι
τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου Διάταγμά
μας διωρισμένην διὰ τοὺς ὑπουργικοὺς
Συμβούλους στολήν.

2. Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν
Ἐξωτερ. Γραμ. νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσί-
ευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀπο-
φάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Αὐγούστου. 1833.

59. Δ. Περί τοῦ δικαιώματος τοῦ μετέρ-
χεσθαι τὴν Τυπογραφίαν, λιθογραφίαν
ἢ βιβλιοπωλίαν.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουρ-
γικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθ. 1. Ὁ θέλων νὰ μετέρχεται τὴν
λιθογραφίαν ἢ τυπογραφίαν διὰ νὰ ἐκδί-
δῃ ἐγγράφα ἢ εἰκονικὰς παραστάσεις δι'
ἄλλους ἢ διὰ νὰ ἐξοδεύῃ καθ' ὅποιονδὴπο-
τε τρόπον ὁ ἴδιος τὰ ἐκδοθησόμενα, ἔχει
χρέος νὰ ζητῇ τὴν ἀδειαν τῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ χρέος ἔχει καὶ ὁ ἐπιθυμῶν
νὰ μετέρχεται ὅποιονδὴποτε κλάδον τῆς
βιβλιοπωλίας.

2. Εἰς τὸν Νομάρχην ἐναπόκειται νὰ
δίδῃ τὰς ἀδείας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ

μετέλθωσι τὴν τυπογραφίαν, λιθογραφίαν, καὶ βιβλιοπωλίαν κατὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ὑπὸ τὴν διευθυνσίν του Νομοῦ, ἢ κατὰ τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν. Ὡς ἐγγραφον τῆς ἀδείας ἐκδίδεται ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ σφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀδειαὶ δι' ἄλλα μέρη παρὰ διὰ τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν καὶ τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἐκδίδονται μόνον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματείας, ἥτις τὰς δίδει ἀναφορῶντως, ἀφοῦ λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἰδῆ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀστυνομικὸν ἐμπόδιον.

3. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἄδειαν διὰ νὰ μετέρχεται τὴν λιθογραφίαν, ἢ τυπογραφίαν, ἢ βιβλιοπωλίαν ἔχει ν' ἀποδείξῃ,

1) Ὅτι εἶναι εἰς νόμιμον ἡλικίαν,

2) Ὅτι εἶναι κάτοικος κοινότητός τινος τοῦ Βασιλείου. Ἀποκλείεται,

1) Ὁ καταδικασθεὶς δι' ἐγκλήματα,

2) Ὁ ὑποπεσὼν τρίς εἰς ποινὴν διὰ πταίσματα τοῦ τύπου.

4. Πᾶσα ἄδεια ἰσχύει μόνον εἰς ἐκεῖνον τὸν Νομὸν καὶ δι' ἐκεῖνον τὸν κλάδον τῆς λιθογραφίας ἢ τυπογραφίας ἢ βιβλιοπωλίας, ὅπου καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη.

5. Ἡ ἄδεια αὕτη γίνεται ἄκυρος

α) Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ λαβόντος αὐτήν,

β) Διὰ παραιτήσεως. καὶ ὡς τοιαύτη θεωρεῖται πρὸ πάντων ἢ μὴ ἐνέργειαι τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους,

γ) Διὰ τῆς καταδικάσεως δι' ἐγκλήματα.

δ) Διὰ πάσης τρίτης καταδικάσεως διὰ πταίσματα τοῦ τύπου.

9. Ἀναβάλλεται ἡ ἐνέργεια τῆς ἀδείας ἂν ὁ ἔχων αὐτὴν δὲν κρατῇ τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ κρατῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ περὶ τυπογραφικῆς ἀστυνομίας νόμου. Παύει ἡ ἀναβολὴ εὐθὺς ἀφοῦ γένουν οἱ κατὰ νόμους κατάλογοι.

7. Ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέ-

λεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ναύπλιον, τὴν 14 Σεπτεμ. 1833.

80. Α. Περί τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Τύπου (α).

61. Ν. Περί καταχρήσεως τοῦ τύπου (α)

62. Α. Περί συστάσεως Νέων ὁδῶν.

ΟΘΩΝ Χ.Λ.Π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματείας μας, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ὁδοποιίαν τῶν ἐφεξῆς ὁδῶν.

α. Μιᾶς ὁδοῦ ἀγούσης ἐκ Πατρῶν διὰ Μισθρᾶ εἰς τὸ Γύθειον. β'. Μιᾶς ἐκ Νεοκαστροῦ διὰ Μεγαλοπόλεως καὶ Τριπόλεως εἰς Κόρινθον. γ'. Μιᾶς συγκοινωνικῆς ὁδοῦ ἐκ Ναυπλίου, διὰ τὴν ὁδὸν ἀριθμ.

2. δ'. Μιᾶς ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Θηβῶν καὶ Λεβαδίας εἰς Ἀγρίνιον, Ἀμβρακίαν καὶ Βόνιτσαν. ε. Μιᾶς ἐκ Θηβῶν εἰς Χαλκίδα. ς'. Μιᾶς ἐξ Ἀμφίσσης (Σκλῶν) εἰς Λάμιαν (Ζητούνιον) καὶ εἰς τὰ ὅρια τῆς Τουρκίας. ζ'. Μιᾶς ἐκ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον. Διὸ παραγγέλλεται ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεία νὰ συνεννοηθῇ

ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμ. διὰ νὰ ἀποσταλῶσι τὸ πολὺ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ σώματος πρὸς ἀκριβεστέρον ὁρίσμον καὶ σπρεῖωσιν τῶν ῥιθυσίων ὁδῶν, καὶ διὰ νὰ ἐμπορέσῃ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ὁδοποιία μετ' οὐ πολὺ. Οἱ ἀποσταλισόμενοι ἀξιωματικοὶ θέλουν συνεννοηθῇ παντοῦ μετὰ τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν διὰ νὰ διατηρῶνται εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁδῶν τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιμέλειαν, καθὼς τὰ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Κράτους· οἱ αὐτοὶ προσδιορίζοντες τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ὁδοποιίας θέλουν ἔχει πρεπόντως ὑπ' ὅψιν τὰς χρεῖας καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ Βασιλείου καὶ ἐξαίρετως τὴν ὅσον δυνατόν μεγίστην φειδωλίαν.

Πρὸ πάντων θέλουν διαγραφῇ διὰ πάλιν, καὶ κατασκευασθῇ ἐκεῖναι αἱ ὁδοί.

(α) Σ. Ε. Παραλείπονται, διότι ὁ περὶ τούτου Νόμος τοῦ 1837 διέλαβε περὶ τούτων.

ινες συνδέουν τὴν ἐσωτερικὴν γῆν μετὰ τὴν κατ' ἐναντία παράλια λιμένων. Αἱ αὐταὶ εἶναι α'. Ἡ ἐκ Πατρῶν εἰς Γύ-
ον ὁδὸς· β'. Ἡ ἐκ Ἀγρινίου διὰ τὴν
βραχίαν καὶ Βόνιτσαν ὁδοῦ μετὰ τῆς
Ἀγρινίου διὰ τὸ Μεσολόγγιον· γ'. Ἡ
τοῦ λιμένος τῶν Σαλῶνων εἰς τὴν Δά-
αν καὶ μέχρι τῶν ὀρίων· δ'. Ἡ ὁδὸς ἡ
Ἀθηνῶν εἰς Θήβας μετὰ τῆς ἐκ Θη-
νῶν εἰς Χαλκίδα.

Οἱ ἀποσταλησόμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ
μηχανικοῦ σώματος, ὅφ' οὐ προχωρήσω-
ν αἱ ἐργασίαι τῶν τοσούτων, ὥστε ἡ
ὁποία μερικῶν ὁδῶν νὰ ἐμπορέσῃ νὰ
χρίσῃ, θέλουν καθυποβάλλει αὐτὰς εὐθὺς,
ὄντες ὁμῶς ὑπ' ὅφιν ὅτι ἡ ὁδοποιία
ἔσται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶν λιμένων διὰ νὰ
ἐκπορεύῃ νὰ χρησιμεύουν εὐθὺς αἱ ἀτα-
κασυθεῖσαι ὁδοί.

Ἡ πρὸς τὰς δύο μεγάλας διὰ τῆς Πε-
λοποννήσου ὁδοῦς θέλουν θεωρηθῇ ὅλαι αἱ
ἐκτεταταίαι καὶ ἐξεταχθῇ, ἂν ἡ Μεγαλοῦ-
δος, ἢ Τρίπολις πρέπει νὰ προτιμηθῇ
ὁ τόπος τοῦ συνδέσμου.

Ἡ μεγάλη, ἐκ Ἀθηνῶν διὰ Βόνιτσαν
ὁδὸς θέλει ἐξετασθῇ ἐπιμελῶς, ἂν πρέπει
ἀφ' ἑκτὸς ἐκ Λεβωδίας διὰ Σαλῶνων καὶ
ἀπολαύσας εἰς Ἀγρίνιον, ἢ μᾶλλον διὰ
ἀβουνα καὶ διὰ τὴν μεγαλητέραν ἐγ-
κρίτητα διὰ Σαλῶνων καὶ Ἀμουράνης εἰς
Ἀγρίνιον.

Προσμένοντες ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ.
γραμματεία θέλει δώσει ἐξαίρετον προ-
σοχὴν καὶ δραστηριότητα εἰς τὸ περὶ οὗ
λόγος ἐμβριθέστερον ἀντικείμενον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Αὐγούστ. 1833.

3. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας
τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ
Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου διορίζεται
εἰς μητρόπολιν τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀκαρνανίας
καὶ Αἰτωλίας, καὶ ἀκολουθῶς ἡ καθέδρα
τοῦ Νομάρχου θέλει μετατεθῇ ἀπὸ τὸ Ἀ-

γρίνιον εἰς τὸ Μεσολόγγιον, ἡ δὲ καθέδρα
τοῦ Ἐπαρχοῦ τοῦ Μεσολογγίου θέλει με-
τατεθῇ εἰς τὸ Ἀγρίνιον.

Οἱ ἐναντίοι προσδιορισμοὶ τοῦ ἀρθρ. 8
τοῦ διατάγματος μας τῶν 3 (15) Ἀπρι-
λίου Τ. Ε. ἀφορῶντος τὴν διαίρεσιν τοῦ
Βασιλείου, καθίστανται διὰ τοῦ παρόντος
ἀνίσχυροι.

Τὸ ἡμέτερον Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποίησιν καὶ
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1833.

64. Δ. Περὶ συστάσεως λόχου τῶν

Ἀπομάχων.

ΟΘΩΝ κτλ.

Πρὸς περίθαλψιν τῶν Ἰπαξιωματικῶν
καὶ στρατιωτῶν, ὅσοι ὑπηρετοῦντες τὴν
πατρίδα ἀπεκατεστάθησαν ἀνίκανοι ἀκού-
σαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
Στρατιωτικῶν Γραμματέως, διατάττομεν
τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ Ἰπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται,
οἱ ὅποιοι ἀποδειχθῶν ἀνίκανοι ὑπηρεσίας,
κατατάττονται εἰς τὸν λόχον τῶν Ἀπο-
μάχων.

2. Εἰς τὸν λόχον τῶν Ἀπομάχων ἀνή-
κουν καὶ θέλουν καταταχθῇ οἱ στρατιῶται
καὶ ὑπαξιωματικοὶ, οἵτινες διὰ προεβη-
κυῖαν ἡλικίαν, πληγὰς ἢ ἄλλο τι σωματι-
κὸν πάθος, δὲν εἶναι εἰς στάσιν νὰ ὑπηρε-
τήσουν εἰς τὴν γραμμὴν, καὶ ἐκ τῶν νέων
στρατιωτῶν ὅσοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀπέ-
κτησαν τοιαῦτα πάθη, τὰ ὅποια καθιστοῦν
αὐτοὺς ἀνικάνους εἰς τὴν τῆς γραμμῆς
ὑπηρεσίαν, καὶ οἵτινες δὲν προτιμοῦν τὴν
ἀφεσίαν των.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ
στρατιῶται τοῦ λόχου τῶν Ἀπομάχων
ἀπολαμβάνουν κατὰ τὸν βαθμὸν τῶν τὸν
μισθὸν των, τὸν ἄρτον ὅλας τὰς λοιπὰς
χορηγήσεις, καθὼς καὶ τὸ πεζικὸν τῆς
γραμμῆς.

Αὐτοί, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ συντάξεις λαμ-
βάνοντες, ὅσοι φέρουν παράσημόν τι, νέ-
μονται καὶ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον ἐπιμίσθιον.

4. Ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶ-
ται, οἱ ὅποιοι προδελθῶν διὰ τὸν λόχον

τῶν Ἀπομάχων, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἢ φθινοπωρινὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἐπιθεωροῦντα Στρατηγόν, καὶ ἐνταυτῷ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς αὐτὸν τὴν μητρώον καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ὕγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς συνωδευμένα με ἀναφορὰν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος ἢ τοῦ Συντάγματος σημειώνει τὰς ἀναγκαίας περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ προβαλλομένου παρατηρήσεις.

Ὁ ἐπιθεωρῶν βεβαιώνεται προσωπικῶς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ προτεινομένου ὑπαξιωματικοῦ ἢ στρατιώτου ὡς ἀπομάχου, καὶ ἀναφέρεται περὶ ὅλων τῶν εὕρισκόμενων εἰς τὰ σώματα ἀτόμων, ὅσα εἶναι κατὰλληλα διὰ τὸν λόγον τῶν Ἀπομάχων.

5. Ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας χρέος εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνίκων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, θέλει συντάττει, μὲ εὐσυνείδητον ἀκριβείαν καὶ κατὰ τοὺς προσδιορισθέντας κανόνας, τὰ ἀποδεικτικά, διὰ τὴν ὀρθότητα τῶν ὁποίων μένει ὑπεύθυνος.

6. Ἡ δύναμις τοῦ λόγου τῶν Ἀπομάχων εἶναι 1 Λοχαγὸς Διοικητῆς τοῦ λόγου, 1 Ὑπολοχαγός, 2 Ἀνθυπολοχαγοί, 1 Ἀνθυπασπιστής.

Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὅσοι εὐρεθῶν ἀνίκαναι εἰς τὰ διάφορα ὅπλα.

Οἱ ἀναγκαιοῦντες ὑπαξιωματικοὶ θέλουν λαμβάνεσθαι μετὰ τῶν παλαιότερων κατὰ βαθμὸν καθόσον ἔχουν τῆς ἀπαιτουμένης ιδιότητος. Ἄν, χρεουούσης θέσεως ὑπαξιωματικοῦ, δὲν εὕρισκεται εἰς τὸν λόγον στρατιωτικὸς τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἀναδέχεται τὴν ὑπηρεσίαν ὁ ἀμέσως κατώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἕως οὗ προσέλθῃ νέος ὑπαξιωματικὸς εἰς τὸν λόγον.

7. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ λόγου περιορίζεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου, ὅπου εὕρισκεται, εἰς διαφύλαξιν τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

8. Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὀπλισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λόγου τῶν Ἀπομάχων εἶναι ὅμοια μετὰ τοῦ

πεζικοῦ, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ ἱμάτιον εἶναι μελανόγλαυκον μετὰ κυανᾷ περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια, κομβία ἀνευ ἀριθμῶν.

Ὁ χειμερινὸς ἱματισμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν συνίσταται ἐκ ἐπανωφόρεμα φθάνον ἕως τέσσαρα δάκτυλα ὑπὲρ τὸ γόνυ μετὰ μίαν σειρὰν ὀκτὸς κομβίων ἀνευ ἀριθμῶν, μετὰ περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια κυανᾷ. Πανταλόνια μετὰ μελανόγλαυκα μετὰ κυανᾷ ἐπιρρόφα· διὰ δὲ τὸ καλοκαίριον βέσταν μελανόγλαυκα μετὰ κυανᾷ ἐπιρρόφα καὶ περιλαίμιον καὶ πανταλόνια ὡς τοῦ πεζικοῦ· διὰ ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ἱματισμοὺς σανδάλια καὶ περικνημίδας. Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς εἶναι σκιαδίων μελανόγλαυκον μετὰ κυανᾷ ἐπιρρόφα καὶ λευκὸν στέφανον κατὰ τὸ προσδιορισμένον σχῆμα. Μανδύας καὶ λινὸς στολὴ ὡς τοῦ πεζικοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ ἀποσκευὴ καὶ ὀπλισμὸς.

9. Ὁ λόγος τῶν Ἀπομάχων ἀναφέρεται πρὸς τὸν Γ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων καὶ λαμβάνει ἀπὸ αὐτοῦ ὅλας τὰς διαταγὰς.

10. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἡμῶν θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἰουλίου 1833

65. Α. Περί συστάσεως τοῦ Μηχανικοῦ
Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Τὸ σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ πρέπει νὰ συνίσταται εἰς τὸ ἐξῆς, ἀπὸ ἑνα Διοικητῆ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ (Συνταγματάρχην ἢ Ἀντισυνταγματάρχην) μετὰ ἑνα Ὑπασπιστήν, (Λοχαγὸν ἢ Ὑπολοχαγόν), ἑνα Λογιστὴν καὶ ἑνα γραφέα διὰ τὸν λόγον τῶν σκαπανέων, 2. Ταγματάρχας, 4. Λοχαγοὺς ἁ τὰς τῶν, 4 Ὑπολοχαγοὺς, 8 Ἀνθυπολοχαγοὺς, 1. Ἀνθυπασπιστήν. Μετὰ τὸ Μηχανικὸν σῶμα εἶναι ἐνωμένοι οἱ 2 λόγοι τῶν σκαπανέων κατὰ τὴν

προσδιορισμένην δύναμιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν.

2. Τὸ σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν σχεδίσκιν, διέθυσιν τῆς οἰκοδομ. καὶ διατήρησιν ὕλων τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, τῶσον διὰ τὰ στρατιωτικόν, ὅσον καὶ διὰ τὸ πολιτικόν, ἐπὶ μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν, γεφυρῶν, καὶ ὑδραυλικῶν οἰκοδομῶν ἐκτὸς τῶν οἰκοδομῶν διὰ τὴν ἡμετέραν Αὔλῃν.

3. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τῆς κυβερνήσεως.

4. Εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκάστου Νομοῦ, ἐξαιρουμένου ἐκείνου τῶν Κυκλάδων, θέλει διορισθῇ ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ, ὅστις θέλει ἀνασχολεῖται εἰς τὸν Νομόν τοῦ μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ ὑδραυλικῶν οἰκοδομῶν, μὲ τὴν σύνταξιν τῶν ἀνηκόντων σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν, μὲ τὴν διέθυσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομῶν καὶ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν φροντίδα τῆς διατηρήσεως τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Κράτους, καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δημοτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων.

5. Διὰ τοὺς Νομοὺς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Μεσσηνίας, Ἀχαρνανίας, καὶ Αἰτωλίας πρέπει νὰ διορισθοῦν Λοχαγοί, διὰ τὴν Εὐδοίαν ὁ παλαιότερος Ἀνθυπολοχαγός, διὰ τοὺς λοιποὺς Νομοὺς ὑπολοχαγοὶ ὡς Μηχανικοὶ τῶν Νομῶν.

6. Εἰς ἕκαστον Μηχανικὸν τοῦ Νομοῦ θέλει δοθῇ ἱκανὸς ἀριθμὸς Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασιπιστῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τῶν εἰς τὸν Νομόν θέλει προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως.

7. Οἱ δὲ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ θέλουν μένει πλησίον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ ἀφ' ἑνὸς μέρους ὡς τεχνικοὶ ἐλεγκταὶ τῶν σχεδίων, τῶν προϋπολογισμῶν καὶ λογαριασμῶν καὶ ὡς σχεδιασταὶ σημαντικῶν οἰκοδομῶν ἀφ' ἑτέρου μέρους ὡς ἐπιθεωρηταὶ τῶν οἰκο-

δομῶν τῆς πρωτείουσης καὶ τῶν Νομῶν. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλει κάμνει ἐπιθεωρήσεις οἰκοδομῶν καὶ θέλει περιέρχεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν εἰς τοὺς Νομοὺς. Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασιπιστῆς, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι διωρισμένοι εἰς τοὺς Νομοὺς, ἢ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν, διαμένουν πλησίον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος.

8. Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλει σχεδιάσει περιεκτικὴν ὁδηγίαν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομῶν, περὶ τῶν καθηκόντων ταύτης τῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς Γραμματείας, περὶ τῆς ἀρμοδιότητός της, καθὼς καὶ ἐκείνης τῶν Μηχανικῶν τῶν Νομῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἀξιωματικῶν περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ προϋπαρχεῖα, πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ, περὶ καταστρώσεως τῶν σχεδίων, τῶν γενικῶν καταστάσεων, τῶν μερικῶν ὑπολογισμῶν, περὶ ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομῶν δι' ἰδίαν ἐπιχειρήσεως ἢ διὰ κεκομμένης συμφωνίας, περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς διαχειρίσεως τῶν γραμματίων καὶ τῶν τύπων τῶν πληρωμῶν, περὶ ἐπιθεωρήσεως καὶ καταμετρήσεως τῶν οἰκοδομῶν, περὶ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν, περὶ ἐξετάσεως τῶν σχεδίων, ὑπολογισμῶν, καταστάσεων καὶ λογαριασμῶν.

Διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ἐντέλεια εἰς αὐτὸ τὸ σχέδιον, θέλουν προσδιορίσει καὶ Γραμματεῖαι τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ἐκάστη ἓνα ὑπ' ἀλλήλῳν της, μετὰ τῶν ὁποίων ἡμπορεῖ νὰ συνεννοηθῇ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τούτου.

Αὕτη ἡ ὁδηγία ἀφοῦ ἐτοιμασθῇ, πρέπει νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ προκαταρκτικὴν ἐπιτροπὴν, συγκεκλιμένην ἀπὸ τὸν Διοικητὴν καὶ τοὺς δύο ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ καὶ

ἀπὸ τοὺς ἄνω εἰρημένους ὑπαλλήλους τῶν ἁ Γραμματειῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ μετέπειτα νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸ Ἱπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς τελικὴν ἐπεξεργασίαν.

9. Ἔως ὅτου νὰ καθυποβληθῇ καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡ ὁδηγία αὕτη, ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλει σχεδιάσει σύντομον ἐλθεσιν περὶ καταστρώσεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τύπου τῶν πληρωμῶν, ἡ ὅποια θέλει διευθυνθῇ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείας εἰς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν, καὶ ἀκολούθως θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρισιν. Εἰς ταύτην, καθὼς καὶ εἰς τὴν ὀριστικὴν ὁδηγίαν, πρέπει νὰ μὲνῃ ὑπ' ὅψιν ὁ κανὼν, ὅτι ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομῆς, δὲν πρέπει μῆτε νὰ λαμβάνῃ, μῆτε νὰ διανέμῃ χρήματα.

10. Ὁ εἰς τῶν ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν θέλει ἐκτελεῖ ἀπαξ κατ' ἔτος γενικὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα. Μερικὰς ἐπιθεωρήσεις θέλει προσδιορίζῃ ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ, ὅποτε καὶ ὅπου τὸ κρίνει ἀναγκαῖον.

11. Εἰς τὰς ὁδοποιίας ταύτας τῶν ἐπιθεωρήσεων οἱ ἐπιθεωροῦντες Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ πρέπει νὰ βεβαιώνωνται περὶ τῆς καταστάσεως ὅλων τῶν καθ' ὁδὸν κειμένων δημοσίων κτιρίων, νὰ διορίζουν ἀμέσως τὰς ἀναγκαίους μικρὰς ἐπιδιορθώσεις καὶ ἐπισκευὰς καὶ, εἰς σημαντικώτερα ἀντικείμενα, νὰ διευθύνουν ἀμέσως περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας διὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ.

12. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ Νομοῦ Ναυπλίας ἐκτείνεται καὶ ἕως τὸ φρούριον Μονεμβασίας ὡς πρὸς τοῦτο ὑποκατατῇ εἰς αὐτὸν ὁ Μηχανικὸς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Μηχανικοῦ

τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας εἰς τὸ φρούριον Ῥίου, καὶ ἐκεῖνη τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ κτίρια, Ζητούνιου, Εὐρύπου, Καρχαμπαμπᾶ καὶ Καρύστου, ἕως ὅτου ὑπάρξῃ τὸ ἐκεῖ φρούριον. Ὅταν πρέπῃ νὰ ἐκτελεσθῶν δημοσίου οἰκοδομᾷ εἰς τὸν Νομὸν Κυκλάδων, θέλει διορίζεται ἰδίως ἐκεῖ Ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ.

13. Διὰ νὰ γυμνασθῶν ἐν γένει οἱ νέοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ ἐφαρμόσουν πρακτικῶς τὰς προσκτηθείσας θεωρητικὰς γνώσεις, καὶ νὰ ἐκπαιδευθῶν ἐντελῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μηχανικοῦ, οἱ προδιδασμοὶ γίνονται ἕως τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγῶ ἡ τάξεως διὰ τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων, ὥστε εἰς χρευστάς θέσεις ὁ παλαιότερος Ἀνθυπασπιστὴς τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ, ἂν ἔχῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἰδιότητας, προδιβάλλεται ὡς Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων, καὶ ὅταν γίνῃ εἰς τοῦτον τὸν λόχον ὁ παλαιότερος, μεταβαίνει εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ. Ὁ παλαιότερος Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ προδιβάλλεται Ἱπολοχαγὸς εἰς τοὺς σκαπανεῖς κ.τ.λ.

14. Ἐπομένως ἐννοεῖται ὅτι καὶ εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς τῶν σκαπανέων δίδονται ἐργασίαι οἰκοδομῶν.

15. Οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος τοῦ Μηχανικοῦ θέλουν ἀπολαμβάνει μίαν μερίδα νομῆς καὶ τὴν συνήθη ἀποζημίωσιν ἵππου, διὰ νὰ ἔμπορουν νὰ κἀμνουν τὰς ἀναγκαίαις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁδοποιίας. Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ λαμβάνουν μερίδα νομῆς διὰ 2 ἵππους.

16. Ὁ σχηματισμὸς οὗτος θέλει πραγματοποιεῖται βαθμικῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἀνίσως ἀκολούθως κριθῇ ἀναγκαῖα ἡ ἔκτασις τοῦ παρόντος σχηματισμοῦ, θέλει καθυποβληθῇ ἡ ἀναγκαία περὶ τούτου ἀναφορὰ διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπόφασίς μας.

17. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει γνωστοποιήσει διὰ

τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ναύπλιον, 4 (13) Αὐγούστ. 1833.

66. Δ. Περί σχηματισμοῦ Διοικήσεως τοῦ Πυροβολικοῦ.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν 2 (14) Ιουνίου τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας μας περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, διατάττομεν ὡς ἀκολουθῶς.

1. Θέλει συστήθῃ Διοίκησις τοῦ Πυροβολικοῦ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θέλει εὐρίσκεισθαι ὅλον τὸ προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν τοῦ ὅπλου τούτου.

2. Διοικητὴς τοῦ τάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ θέλει εἶσθαι ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ παλαιότερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Πυροβολικοῦ. Παρ' αὐτῷ διορίζονται 1 Ἰπασπιστὴς (Λοχαγὸς ἢ Ὑπολοχαγός) 1 Λογιστής.

3. Εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Πυροβολικοῦ ὑπόκεινται ὁ Διοικητὴς τοῦ τάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ Ὀπλοστασίου.

4. Ὁ Διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ ἔχει ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του τοὺς 6 λόχους τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τὸν λόχον τῶν ζευγιτῶν, ἔχοντες τὴν προσδιορισμένην δύναμιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν.

5. Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ συνίστανται ἀπὸ 1. Ἀντισυνταγματάρχην Διοικητὴν Ταγματάρχην Διοικητὴν, Ταγματάρχην προέδρον τῆς οἰκονομίας 1 Ἰπασπιστὴν 2 Καταλυματίας τοῦ τάγματος 1 Ἰατρὸν τοῦ τάγματος 2 Ἰπνιότρούς, 1. Ἰπνιότρον, 2. Ἀνθυπνισπιστάς 4. Λογιστὴν, 4. Ἀρχισάλπιγγιν.

6. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ Ὀπλοστασίου ἔχει ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν της 1.) Τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν, 2.) Τὸ τεχνουργικὸν ὄπλοστασιον 3.) Ὅλα τὰ καταστήματα τῶν ἐργοστασίων τοῦ πυροβολικοῦ, ὡς νιτροποιεῖα, πυριτοποιεῖα, τεχνουργεῖα καὶ ἀκολουθίως τὸ χωνευτήριον καὶ τρυπητήριον τῶν πυροβόλων, καθὼς καὶ τὰ ὀπλοποιεῖα, 4.) Ὅλας τὰς διεύσεις τῶν ὀπλοστασίων.

7. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ Ὀπλοστασίου συνίσταται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κεντρικοῦ Ὀπλοστασίου, (Ἀντισυνταγματάρχην) καὶ ἀπὸ ἓνα Ταγματάρχην διὰ τὸ οἰκονομικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ ταμεῖον, 1. Ἀρχαιοφύλακα (Λοχαγὸν ἢ Ὑπολοχαγόν) διὰ τὰ σχέδια καὶ πρωτότυπα, 1. Καταλυματίαν συντάγματος (ἐλεγκτὴν καὶ ἐπὶ τῶν καταστίχων διδῶν τὰ ὀπλοστάσια), 1. Ταμίαν, 1. Ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ (Καταλυματίαν τάγματος) 2. Λογιστάς διὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὸ γραφεῖον.

Ἐκτὸς τούτων διορίζονται.

1. Ἀρχιπυροτεχνίτης (Λοχαγὸς ἢ Ὑπολοχαγός) με 1. Πολεμοφοδιοποιόν (Ἰπαξιωματικόν), 1. Ἀρχεπαποθηκοφύλακας, διὰ τὰ ὀπλοστάσια Ναυπλίας, Μοθώνης, Ναβαρίνων καὶ Μεσολογγίου (Λοχαγοὶ ἢ Ὑπολοχαγοί), 6. Ἀποθηκοφύλακες, διὰ τὰ ὀπλοστάσια Βονιτσης, Ρίου, Ἀντιβρίου, Κορίνθου, Μονεμβασίας, Εὐρίπου καὶ Καραμπαμπᾶ, (Ἀνθυπολοχαγοὶ ἢ ἐπιλοχαγοί).

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀποθηκοφυλάκων θέλουν διορισθῇ αἱ ἀναγκαῖαι ὑπηρεταὶ ἐκ τοῦ λεγοῦ τῶν ἀποσρατεῦτων.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὀπλοστασίων θέλουν διορίζεσθαι διαδοχικῶς ἐκ τῶν πυροβολιστῶν τῆς γραμμῆς, 1. Λοχαγὸς β' τάξεως πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν πολεμοφοδίων 1. Λοχαγὸς β' τάξεως διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ τεχνιτῶν.

Πρὸς τούτοις ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς γραμμῆς θέλει διορίζεσθαι ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὀπλοστασίου καὶ διὰ τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν.

Ὁ σχηματισμὸς οὗτος θέλει πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν πρόδον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πυροβολικοῦ καὶ θέλει χρησιμεύει ὡς μέτρον διὰ τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

Αἱ ἐκτεθεῖσαι ἀρχαὶ καὶ γενικαὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ περὶ ἐργασιῶν τῆς διεύθυνσεως τοῦ Κεν-

τρικου Ὀπλοστασίου ἐγκρίνονται, καὶ πρέπει κατ' ἐκείνας νὰ συνταχθοῦν αἱ λεπτομερέστεραι ὁδηγίαι.

Ναύπλιον, τὴν 9 Ἰουλίου 1833.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΑΕΙΑ

68. Α. Περί συλλήψεως τῶν λειποτακτῶν.

ΟΘΩΝ κτλ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Διὰ τὴν σύλληψιν ἐκάστου ἐπιόρκως δραπετεύοντος ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς σημαίας στρατιώτου πρέπει νὰ χορηγῆται εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν σύλληψιν ἀντιμισθία δέκα δραχμῶν.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γίνεσθαι κατὰ προκαταβολὴν ἀπὸ τὸ ταμεῖον· θέλει δὲ ἀποδίδεσθαι εἰς αὐτὸ ὅσον τάχιστα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ λειποτακτοῦ· καὶ ἂν αὐτὸς δ.ν ἔχῃ, ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐκείνων οἵτινες ἐν γνώσει ἤθελον δώσει εἰς αὐτόν, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, χεῖρα βοηθείας.

2. Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας θέλουσιν ἐνεργήσαι τὸ παρὸν διάταγμα, καθόσον ἀφορᾷ ἐκάστην, καὶ δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ναύπλιον, τῇ 3 (13) Σεπτεμβρίου 1833.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΑΕΙΑ

69. Α. Περί τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Ἐπιτελῶν.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν τὴν ἐξῆς ἐνδυμασίαν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ἡμετέρου σώματος τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, διάπνευχον πῖλον με χρυσοῦν ἀστεροειδῆ ὄχρα, ἀργυροῦν καὶ κυανοῦν ἐθνόσημον, ὀλοία κορδόνια καὶ κυανόλευκα πίπτοντα πετρά.

Ἰμάτιον καὶ ἐπωμίδας χρώματος καὶ σχήματος, ὡς τοῦ πυροβολικοῦ, με τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ περιουρπία πρέπει νὰ ᾖναι κερμιζόχροα· εἰς τ' ἄκρα αὐτῶν κεντηταὶ καὶ πτερωταὶ γρενάται· εἰς τὰ κομδία εἶναι ἐκτυπωμένον βασιλικὸν στέμμα, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπομένῃν τοῦ δεξιῦ ὤμου χρυσῇ

ὠμοδελῶνις.

Πανταλόνια μελανόγλαυκα με δύο λωρίδας κερμιζόχρου τοσούτας ἐπὶ τῶν δύο ἐξωτερικῶν λαφῶν, ὡς τοῦ ἱππικοῦ.

Τὸ καλοκαίρι ἄσπρα πάνινα πανταλόνια, καθὼς καὶ ὅλον τὸ γράτευμα.

Ἵποδήματα με πτερνιστήρια, ὡς τοῦ ἱππικοῦ.

Δι' ὀπλισμὸν σπαθία τοῦ ἱππικοῦ, κρεμάμενα εἰς ζωστήρα ἀπὸ μαῦρον ὑαλινὸν πετσά, συνεχόμενα κατὰ τὸ μέσον με χρυσοῦς ὀχρεῖς, καὶ κεφαλὰς λεόντων.

Εἰς σημεῖον ὑπηρεσίας πυριτοθήκη, ὡς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ναύπλιον, τὴν 27 Αὐγούστου 1833.

70. Περί συστάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Α.

Σχηματισμὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§ 1. Διορίζεται Ἐλεγκτικὸν συνέδριον δι' ὅλον τὸ Βασίλειον.

§ 2. Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι.

α) Νὰ πληροφοροῦνται διὰ ἐπεξεργασίας τῶν λογαριασμῶν ὅτι διατηροῦνται αἱ γεν. ἀρχαὶ τοῦ ἐγκριθέντος οἰκονομικοῦ τοῦ Κράτους συστήματος· ὅτι πᾶσα ἐντὸς τοῦ Κράτους διαχείρισις γίνεται κατ' αὐτὸ τὸ σύστημα· ὅτι αἱ ἐπιτετραμμέναι ὅποιανδήποτε εἰδικὴν διαχείρισιν Ἀρχαὶ ἐκτελοῦν τὰ διοικητικὰ (administratifs) καθήκοντά των εὐσυνειδώς κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διατάγματα, ὁδηγίας καὶ καταστάσεις, ὅτι τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα εἶναι ἐν τάξει ἀποδεδειγμένα, καὶ ὅτι τὰ εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς δοθέντα χρήματα διετέθησαν δι' ἃς ἀνάγκας ἐδόθησαν.

β) Νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχείρισεως, ἂν, καὶ ὅποια μεταβολαὶ εἶναι ἀναγκαῖαι ἢ

κατάλληλοι διὰ τὸν γενικὸν σκοπὸν.

Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ἡ ἀνωτάτη ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν (administratiou) ἐλεγκτικὴ Ἀρχή.

§ 3. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάγεται ὅλον τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους, αὐτὸ ἐπιτηρεῖ τοὺς ὑπολόγους ὑπηρετίας αὐτοῦ.

§ 4. Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον σύγκαιται ἀπὸ 4. Προέδρου. 1. Ἐπιτροπὸν τῆς Ἐπικρατείας. 1. Ἀντιπρόεδρον. 4. Ἑλεγκτάς. 1. Γραμματέα, ὅστις ἐπιφορτίζεται καὶ τὰ τῆς καταχωρήσεως. 2. Ὑπογραμματεῖς καὶ ἓνα κλήτορα.

§ 5. Εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον προστίθενται διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασ. καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ταμείων 6. Λογισταὶ πρώτης. καὶ 6. Δευτέρας τάξεως.

§ 6. Διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς ἀπόφασιν τὸ Συνέδριον, πρέπει νὰ παρευρίσκωνται 4 μέλη, ἐμπεριεχομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Ἰσοψηφίας τυχούσης, ὁ Πρόεδρος ἔχει τὴν νικῶσαν.

§ 7. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἔχει τὰς αὐτὰς ἐργασίας ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἑλεγκταὶ ἄλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου ἀναπληροῖ τὸν τόπον του.

§ 8. Οἱ Λογισταὶ δύνανται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ὅτε γίνονται συζητήσεις περὶ προσκομμάτων, τὰ ὅποια ἀπῆντησαν εἰς τὸν ἐπεξεργασθέντα παρ' αὐτῶν λογαριασμὸν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

§ 9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος κάμνουν τὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Βασιλ. τὸ δὲ λοιπὸν προσωπικὸν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου ἐν πλήρει συνεδριάσει.

§ 10. Ὁ Πρόεδρος ἐπιτηρεῖ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰς ἐργασίας.

§ 11. Χρεουδύτης θέσεως, τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ὑπεβάλλει, γενομένης συσκέψεως, τὴν περὶ ἀντικαταστάσεως πρότασιν του διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως εἰς τὸν Βασιλέα.

Εἰς περιθωριασμοὺς χρεουδύτων θέσεων Ἑλεγκτῶν, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων οἱ διαπρέψαντες Λογισταὶ α' τάξεως.

Ἐξαιρουμένων τῶν πρώτων διορισμῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεδρίου, δὲν ἐμπορεῖ νὰ γενῇ Λογιστὴς πρώτης τάξεως ὅστις δὲν ἦτο τοῦλάχιστον ἓνα χρόνον Λογιστὴς δευτέρας τάξεως.

§ 12. Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεδρίου, εἶναι ὡς ἐφεξῆς. Πρόεδρος κατ' ἔτος Δραχ. 7200. Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας 5100. Ἀντιπρόεδρος 5400. Ἑλεγκταὶ 4200. Γραμματεὺς 2000. Λογιστὴς πρώτης τάξεως. 2400. Δευτέρας 2000. Ὑπογραμματεῖς 800. Κλήτωρ 600.

Διὰ ἐξόδα τοῦ γραφ. θέλει προσδιορισθῇ ἐπιχορήγησις.

§ 13. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Συνεδρίου νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ χρέη του ἀνεὺ ἀδείας.

Ὁ Πρόεδρος ἐπιτρέπεται νὰ δίδῃ ἀδειαν ὅχι ἀνωτέραν τῶν 8 ἡμερῶν.

§ 14. Ἡ στολὴ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεδρίου θέλει εἶναι ἡ αὐτὴ, ὡς καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§ 15. Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ πάσαν Γραμματείαν ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας του Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματ. ἐπιτηρεῖ αὐτὸ καθ' ὃν τρόπον ἐπιτηρεῖ ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὰ Δικαστήρια.

§ 16. Τὸ Ἑλεγκ. Συνέδριον ἔχει χρέος νὰ ἐξετάξῃ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς λογαριασμοὺς ὅλων, ὅσοι, ἡ δυνάμει τῆς ὑπηρεσίας των, ἡ δυνάμει ἐιδικῆς παραγγελίας, ἡ δυνάμει ἀμφοτέρων τούτων, εἰσπράττουν ἢ ἐξοδεύουν δημόσια χρήματα.

§ 17. ἔχουν χρέος ὅλοι οἱ ὑπόλογοι νὰ καταστρώνουν τοὺς λογαριασμοὺς των εἰς τὸν διατεταγμένον τρόπον, νὰ παρα-

πέμπουν αὐτοὺς εἰς τὰς προσδιορισμένας προθεσμίας εἰς τὸ Συνέδριον μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Εἰς περίπτωσιν ἀπειθείας ἢ ἀργοπορίας κατὰ τοῦτο, ἔχει τὴν ἀδειαν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ὑπόλογον πρόστιμον 30-300 δραχ., καὶ ἂν τὸ νομίζῃ ἀναγκαῖον νὰ ἀποστέλλῃ δαπάναις τοῦ πταίσαντος ἐπιτηδὲς ἐπιτροπὴν νὰ ζητήσῃ τὸν λογαριασμόν. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας λαμβάνει γνῶσιν τοῦ τοιούτου, ἐνεργεῖ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. ὥστε νὰ γενῇ ἡ ἀκριβεστέρα τοῦ πράγματος ἐξέτασις, καὶ, χρείας καλούσης νὰ ἀποβληθῇ ὁ ἄδρανὲς ὑπάλληλος.

§. 18. Ἐναπόκειται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ προσδιορίσῃ τὰς προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίαν τῶν λογαριασμῶν, ἀλλ' ἔχει χρέος νὰ φροντίσῃ ὥστε τὸ πολὺ 12 μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ἑνὸς οἰκονομικοῦ ἔτους νὰ ᾖναι ἐντελὲς ἀποπερατωμένον τὸ Ἐλεγκτικὸν ὄλου τοῦ Κράτους.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς προθεσμίας πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ τοῦλάχιστον ὀκτὼ ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ ἔτους, πρέπει νὰ ᾖναι ὁμοίᾳ διὰ τοὺς ὑπολόγους ἐκάστης κατηγορίας, καὶ ἔμπορεῖ νὰ παραταθῇ μόνον διὰ πολλὰς εὐλογοφανεῖς αἰτίας.

§. 19. Τὸ Συνέδριον ἐξετάζει τοὺς ὑποβαλλομένους εἰς αὐτὸ λογαριασμούς, ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν καὶ διατάττει ὥστε νὰ γενῇ ἡ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τελεία ἐξόφλησις τοῦ ὑπολόγου μετὰ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ταμεῖον.

Ἄν ὁ ὑπόλογος ἀποδείξῃ διὰ γενικοῦ ἐξοφλητικοῦ, ὅτι παρέδωκε τὰ εἰς ἐξόφλησιν χρήματα, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δίδει εἰς αὐτὸν ἐξοφλητικόν.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατ. ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἡ ὀρθότης αὐτοῦ διὰ προηγουμένης ἐπισκέψεως.

Ἄν ὁ ὑπόλογος ἀργοπορῇ τὴν παράδοσιν τῶν πρὸς ἐξόφλησιν χρημάτων ὁ

Ἐπίτρ. τῆς Ἐπικρ. διακονᾷ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. διὰ νὰ δυνθῇ αὐτὴ νὰ τὸν καταδιώξῃ διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς.

§. 20. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου ἐνεργοῦνται εὐθὺς. Ἐκκλήσεις εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια δὲν συγχωρεῖται.

§. 21. Γενομένης τῆς θετικῆς ἀποφάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ καὶ νέα ἐξέτασις εἰς τὸ Συνέδριον, ἢ ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ὑπόλογος παρουσιάζων νέας ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἔλαβε μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιπτώσεις, ἡ νέα ἐξέτασις γίνεται ἂν εἰς τὸν ἐλαττωθέντα λογαριασμόν ᾖναι σημειωμένα καὶ δόλιχα δις, ἢ ἂν ἠκολούθησε λάθος λογιστικόν, ἢ ἂν ἐλησημονήθη τι, ἢ ἂν ἀνεκαλύφθη ἀπάτη.

§. 22. Ἄν ὁ ὑπόλογος νομίσῃ ἑαυτὸν ἀδικημένον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου εἴτε ὡς πρὸς τὴν παράβασιν τῶν τύπων ἢ τοῦ νόμου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς του, δύναται νὰ ἐκκλήσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸ πολὺ ἐντὸς 30 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως.

Παραδίδων ἔγγραφον τῆς ἐκκλήσεως ἔχει νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἀποδείξῃ ὅτι ἐξόφλησε τὸ χρέος τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως ἔχει καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 23. Ἄν εἰς λογαριασμόν ἀπαντηθῇ κατάχρησις ἢ καταπίεσις, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἰδοποιεῖ περὶ τοῦτου τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὴν τελευταίαν ἐπὶ σκοπῷ νὰ διατάξῃ τὴν καταδιώξιν τοῦ ἐνόχου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

§. 24. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφασίζει ἂν κατὰ τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς πρέπει νὰ αὐξηθῇ, νὰ ἐλαττωθῇ, νὰ μεταβληθῇ, ἢ νὰ σκιαθῇ ἡ ἐγγύησις τῆς ὑπηρεσίας, ἔχων πάντοτε ὑπὸ ὄψιν

ν εξασφάλισιν τῶν δικαίων τοῦ Ταμείου.

§. 25. Τὸ Συνέδριον θέλει κρατεῖ κα-
στοιχόν, εἰς τὸ ὅποιον νὰ καταγράφῃ
αὐτὰς τὰς πωλήσεις ἐθνικῶν πραγμάτων
καὶ δικαιωμάτων, καθὼς καὶ τὰς δι' αὐ-
τῶν πωλήσεις.

Τὰ δοθησόμενα εἰς τοὺς ἀγοραστάς
γράφῃ τῆς ιδιοκτησίας νὰ ᾖναι ἐπι-
ρωμένα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέ-
δρου τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐσφωδιασμένα μὲν
ἀριθμὸν τοῦ καταστήλου.

Ἄν εἰς τοιαύτας πωλήσεις δὲν ἐφυ-
γῇσιν οἱ γενικοὶ κανονισμοί, δὲν ὑπο-
φέρει ὁ Πρόεδρος, ἀλλὰ ἀναφέρει ἀπὸ
θέσεως πρὸς ἡμᾶς ἐντὸς 24 ὥρων τὴν
ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου.

§. 26. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλε-
γτικοῦ Συνεδρίου ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπε-
ξεργασία, καὶ ἐκκαθάρισις τῶν παλαιῶν
λογαριασμῶν, ὅχι ὁμῶς πρὸ τῆς 1^{ης} Ἰαννουα-
ρίου 1822.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν δοθῇ εἰς αὐτὸ οἱ
λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς πρώτης
λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ὅλοι ἐν
ῥήματι οἱ λογαριασμοὶ καὶ ἀποδείξεις.

ἔχει εἰσέτι δικαίωμα καὶ χρέος νὰ
ἐκτελέσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ συμπληρω-
σῇ, οἷς δὴποτε τρόποις, οἱ παλαιοὶ
τελείεις λογαριασμοί.

§. 27. Εἰς αὐτὸ ἀνατίθεται καὶ ἡ φρονι-
μία νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν νομιμότητα τῶν
ἐκ τῶν γενομένων ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτη-
μάτων καὶ τὰ ἐφευρόμενα ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ ἀνακάλυψις παρανόμων τίτλων καὶ
ἀβυστερησάντων χρεῶν ἐκ τῆς ἀγορᾶς,
ἀνακινῶνται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Γραμματέα διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ ἐνεργή-
σῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ κτήματος ἢ
ἀπαλλαγῇ τῶν χρημάτων.

§. 28. Περί ὅλων τῶν ἐνεργητικῶν ἀ-
ναιτήσεων τῆς Ἐπικρατείας διὰ παλαιὰ
ῥήματα, πρὸ πάντων διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκπονή-
σεως ἐθνικῶν κτημάτων πηγάζοντα θέλει
κρατεῖ τὸ Συνέδριον ξεχωριστὸν βιβλίον,
καὶ νὰ ἐλέγξῃ τὴν πραγματοποιήσιν αὐ-
τῶν (ὅτε ἀποπερατωθῇ τὸ λογιστικόν)

ἐκάστου ἔτους.

§. 29. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέ-
λει ἐξετάζει τὰ συστηθόμενα γενικὰ
βιβλία τῆς ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν καὶ
ἀκινήτων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ θέλει
κρατεῖ τὸν ἔλεγχον τῆς προσθήκης ἢ ἀφαι-
ρέσεως. Ἐπὶ τούτῳ ἐναπόκειται εἰς αὐτὸ
ἡ ἐξέτασις καὶ θετικὴ ἐκπεραίωσις τῶν
παραχωρητηρίων ἐγγράφων ὅλων τῶν ὑ-
παλ. οἰκονομικῶν Ἀρχῶν.

§. 30. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπα-
γρυπνεῖ, ὥστε νὰ μὴ ὑπερβαίνωνται αἱ
διδόμεναι εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Μαξ γενικαὶ
καὶ εἰδικαὶ πιστώσεις. Πᾶσα ὑπέρβασις
δὲν εἶναι δεκτὴ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς
τοῦ Κράτους, καὶ πρέπει νὰ μὴς ὑποβλη-
θῇ ἀμέσως.

§. 31. Ἐπίσης εἶναι χρέος τοῦ Συνε-
δρίου νὰ φροντίσῃ εὐσυνειδῶς νὰ παρα-
δίδωνται εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον
ὅλα ἐκεῖνα τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὅποια
θέλουν διορισθῇ εἰς αὐτὰ διὰ ἰδιαιτέρων
νόμων καὶ διαταγμάτων.

§. 32. Τὸ Λογιστικὸν τῶν φιλανθρω-
πικῶν καταστημάτων, τῶν σχολείων καὶ
τῶν κοινοτήτων θέλει τεθῇ ἐπίσης εἰς τὴν
δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
διὰ τῶν ἐν καιρῷ ἐκδοθησομένων διαταγ-
μάτων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ΄.

Σύστημα ὑπηρεσίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου.

§. 33. Ἀμα εἰλθῇ λογαριασμός εἰς τὸ
Συνέδριον, ὁ Πρόεδρος τὸν παραδίδει εἰς
ἓνα τῶν Ἐλεγκτῶν, καὶ σημειοῖ τὸν Ἐπε-
ξεργαστὴν, εἰς τὸν ὅποιον ἀνατίθεται ἡ
ἐπεξεργασία. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ τὸν ἐπε-
ξεργασθῇ ἀνεξ ἄλλης τινὸς βοήθειας μὲν
ὅλην τὴν ἀκριβείαν καὶ εὐσυνειδῶς, καὶ
νὰ καταστρώσῃ τακτικὸν πρωτόκολλον
περὶ τῶν ὅσων ἀπαντήσῃ προσκομμάτων.

§. 34. Τὰ προσκόμματα εἶναι δεκτά,
ἀφορῶντα ἢ τὴν διοίκησιν ἢ τὸν ὑπόλο-
γον.

Κατὰ τῆς Διοικήσεως ἐμποροῦν νὰ ᾖναι
προσκόμματα, ἂν αὐτὴ διέταξεν εἰσπρά-
ξεις ἐναντίον τῶν νόμων, ἢ ἂν ἐξ ἀμελείας

ἢ ἐξ ἐπιθλαβῶν μέτρων εὐειώθη ἢ εἰσπρα-
ξις, ἢ ἂν ἡ Διοίκησις ἔκαμιν ἔξοδα ἐναν-
τία τῆς τάξεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Περὶ τούτων τῶν προσκόμματα γίνεται εἰδικὸν πρωτοκόλλον, καὶ ἂν κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Εἰσηγητοῦ Ἐλεγκτοῦ καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου εὐρεθῶν βάσιμα, εἰδοποιεῖται ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἂν πρόκειται λόγος περὶ ἀμέσων διατάξεων τῶν Γραμματειῶν, ὁ Β. σιλεύς.

§. 35. Δι' ὅσα προσκόμματα ἀφορῶσι τὸν ὑπόλογον εἴτε διὰ μὴ τακτικῶς καταστρωμένον λογαριασμόν, εἴτε διὰ μὴ καταχώρησιν εἰσπράξεων, τὰς ὁποίας ὁ ὑπόλογος ἔκαμιν ἢ ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἢ διὰ ἔξοδα μὴ δικαιολογημένα (μὴ προυναιζομένης δηλονότι τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, ἢ ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς, ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν,) γίνεται εἰδικὸν πρωτοκόλλον καὶ παραδίδεται παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ εἰς τὸν Ἐλεγκτήν.

Εἰς αὐτὸ τὸ πρωτοκόλλον σημειοῦνται ὅλα τὰ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ἀνακαλυφθέντα λάθη, ἐλλείψεις, ἐσφαλμένα ἢ διπλά κονδυλία, καὶ τὰ μὴ δικαιολογημένα ἔξοδα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦτου τίθεται ἢ παρὰ τοῦ ὑπολόγου γενομένη ἐκκάθαρσις, σημειουμένης τῆς ὀλικῆς εἰσπράξεως, τῆς ὀλικῆς ἐξοδεύσεως, καὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ παθητικοῦ ὑπολοίπου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρωτοκόλλου ἀνακεφαλαιοῦνται τὰ ἐκ τῶν ἐλλείψεων προκύπτοντα περισσείματα ἢ μειώματα κατὰ τὴν σειρὰν τῶν παραγράφων ἢ μετὰ τὰς διορθώσεις προσωρινῇ ἐκκάθαρσις παραβάλλεται μὲ τὴν ἐκκάθαρσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμιν ὁ ὑπόλογος. Διόρθωσις θετικῆ τῶν λογαριασμῶν γίνεται μόνον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὸν κατωτέρω λεχθησόμενον τρόπον.

§. 36. Ὁ Ἐλεγκτὴς ἔχει χρέος νὰ ἐξετάζῃ τὰ παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ ὑποβλλόμενα εἰς αὐτὸν προσκόμματα,

καὶ νὰ πληροφορῇται δι' ἰδίας ἐξετάσεως τῶν γενικῶν μερῶν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τῶν ἀποδείξεων, ὅτι ἡ πρώτη ἐπεξεργασία ἔγινε μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

Μετὰ τὴν προετοιμασίαν ταύτην ὁ Εἰσηγητὴς Ἐλεγκτὴς εἰσάγει τὸν λογαριασμόν εἰς τὴν Συνεδρίσιν, καὶ ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρὰ τοῦ Ἐπεξεργαστοῦ καὶ παρ' αὐτοῦ γενομένων ἐξετάσεων.

§. 37. Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ διὰ τὴν ἐμδρίθειαν τῆς ὑποθέσεως ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν ἓνα συνεισηγητὴν διὰ νὰ εἰσάξῃ καὶ αὐτὸς τὴν ὑπόθεσιν, γενομένης τῆς πρώτης εἰσαγωγῆς.

§. 38. Ἄν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς φανῇ, ὅτι ὑπάρχουν οὐσιώδεις καὶ ἀλλοιούντες τὸ ἀριθμητικὸν τῶν λογαριασμῶν διαταγμοί, οἱ ὅποιοι δὲν ἐμποροῦν νὰ διαλυθῶν εἰμὴ ἀρὸς ἀκουσθῇ καὶ ἐξετασθῇ ὁ ὑπόλογος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφασίζει καὶ στέλλει εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐπεξεργασίας παραγγέλλον αὐτὸν νὰ ἀπαντήσῃ θετικῶς εἰς ταθεῖσάν τινα προθεσίμην καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν ἀπάντησίν του καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἀργοπορίας ἐνεργοῦνται τὰ κατὰ τὸν §. 47.

§. 39. Ἄν δὲν ὑπάρχουν ἐναντίον τοῦ λογαριασμοῦ ὡς ἀνωτέρω οὐσιώδη προσκόμματα ἢ ἂν ὑπάρχουν τοιαῦτα μόνον, τὰ ὅποια ἐκκαθαρίζονται καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ ὁ ὑπόλογος, τὸ Συνέδριον ἀποφασίζει θετικῶς, ἀλλάσσει κατὰ συνέπειαν τὸν λογαριασμόν, κάμνει τὴν ἐκκάθαρσιν, καὶ δηλοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ὑπόλογον καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ Ταμεῖον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ὡς διετάχθη εἰς τὸν §. 49. Εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ λογαριασμοῦ κατ' αὐτὴν καὶ κατὰ πάσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀναφέρονται ἐν συντόμῳ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸν ἀρμόδιον παράγραφον τῆς ἀποφάσεως μὲ κακκίην μελάνην τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ὁ πρωτότυπος λογαριασμός νὰ μὴ παραμορφωθῇ ἢ γενῇ δυσανάγνωστος. Ἡ εἰς αὐ-

τὴν τὴν διόρθωσιν ἐκκάθαρσις πρέπει νὰ ᾖται ὑπογεγραμμένη εἰς τὸ σχέδιον παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ἁρμοδίου Ἐλεγκτοῦ καὶ Ἐπεξεργαστοῦ.

§. 40. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁ εἰσάγων Ἐλεγκτής, ἀφοῦ τελειώσῃ τὴν ἐκθεσὶν του, προβάλλει τὰς προτάσεις του. Ὁ Πρόεδρος προθέτει αὐτάς εἰς συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν. Προσκαλεῖται νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του πρῶτον ὁ Εἰσηγητής, ἔπειτα ὁ Ἀντιπρόεδρος, τέλος οἱ Ἐλεγκταὶ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των. Ὁ Πρόεδρος φανεροῦναι τὴν κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασιν, ἢ ὅποια καταχωρίζεται εὐθὺς εἰς τὸ τῆς συνεδριάσεως πρωτόκολλον παρὰ τοῦ παρόντος εἰς τὴν συνεδρίαν Γραμματέως.

Ὅταν τοιοῦτοτρόπως ἀποφασισθῇ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς λογαριασμὸν τινα, ὁ Εἰσηγητής συντάττει τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει καὶ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον διὰ νὰ διατάξῃ τὴν διεκπεραίωσίν της. Ἡ ἀπόφασις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ προσυπογράφεται παρὰ τοῦ Γραμματέως· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ σχέδιον.

§. 41. Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως καὶ ἐμπεριέχουν εἰς τὸ τέλος τὴν παρατήρησιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ ὅτι εἶναι ἐκτελεστικά, τὴν δὲ ἐκτέλεσιν ἐνεργεῖ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας. Πᾶς ὑπόλογος ἔχει χρέος νὰ διαβεβαιώσῃ δι' ἀποδεικτικὸν τὴν παραλαβὴν τῆς ἀποφάσεως· παραμελῶν δὲ τοῦτο τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50-100 Δραχμῶν.

§. 42. Καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπεξεργασίας διεκρινώθη εἰς τὸν ὑπόλογον διὰ νὰ ἀποκριθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, παραδίδεται ἢ ἀπάντησις του, ἃμα εἰσέλθῃ εἰς τὸ Συνέδριον, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὸν ἐπεξεργαστὴν, ὅστις ἦτον ἐπιφορτισμένος τὴν εξέτασιν τοῦ λογαριασμοῦ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν δικαιολόγησιν ἀκριβῶς, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ

τὴν γνωμοδότησιν του εἰς τὸν Εἰσηγητὴν Ἐλεγκτὴν, ὅστις ἀναθεωρεῖ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ὑποβάλλει εἰς τὸ Συνέδριον. Ἐκαστον πρόσκομμα ἐξετάζεται, συζητεῖται καὶ ψηφοφορεῖται ἰδιαιτέρως ὡς εἰρηται εἰς τὸν § 39 41.

§. 43. Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει νὰ διορθώσῃ, κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν, τὸ σχέδιον τοῦ λογαριασμοῦ του καθὼς καὶ τὰ κατὰστιχά του, καὶ νὰ τὰ κλείῃ θετικῶς.

§. 44. Εἰς κανένα Ἐπεξεργαστὴν ἢ Ἐλεγκτὴν δὲν δύναται κατὰ τάξιν νὰ ὑποβληθῇ ἡ εξέτασις τοῦ λογαριασμοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπολόγου δύο οἰκονομικὰ ἔτη κατὰ συνέχειαν.

§. 45. εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὁ Γραμματεὺς καταστρώνει κατὰλογον τῶν εἰς ἐπεξεργασίαν ἢ συζήτησιν λογαριασμῶν ἢ ἄλλων ἐλεγκτικῶν ὑποθέσεων, καὶ τὸν ὑποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις ἔχει χρέος νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀποπερατώσεως. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου δίδεται εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Καθήκοντα τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 46. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχει χρέος νὰ ἐπιτηρῇ τὸ ἐλεγκτικὸν τοῦ Κράτους πανταχοῦ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ἐνεργῇ πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ ἐπομένως νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου. Ὅσαι ἀποφάσεις γίνονται ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, εἶναι ἄκυροι.

§. 47. Κρατεῖ γενικὸν καταστατικὸν ὅλων τῶν ὑπολόγων τοῦ Κράτους, καὶ παρατηρεῖ, ἂν οἱ λογαριασμοὶ των καθυπεβλήθησαν εἰς τὸ Συνέδριον τὸν προσδιωρισμένον καιρὸν, καὶ ἐπεξεργάσθησαν εἰς αὐτὸ κατὰ τάξιν.

ἔχει ἐπίσης χρέος νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ Λογιστικοῦ Συνεδρίου νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τοὺς ῥαθύμους αἱ εἰς τὴν ῥαθυμίαν ἐπιβαλλόμενα ποινὰ.

§. 48. ἔχει δικαίωμα καὶ χρέος νὰ ζητῇ τὴν διακοίνωσιν ὅλων τῶν λογαριασμῶν καὶ ἐλεγκτικῶν ἐγγράφων, ὅσα τῷ φανοῦν ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθήκόντων του.

§. 49. Χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρ. δὲν δύναται οὔτε νὰ σηκωθῇ οὔτε νὰ μεταβληθῇ, οὔτε νὰ μετατεθῇ εἰς ἄλλον ἢ ἐγγύησις τῆς υπηρεσίας.

§. 50. Ὁ Ἐπίτρ. τῆς Ἐπικρ. ἔχει χρέος νὰ διακοινώσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκομικῶν Γραμματέα τὰς περὶ τῶν λογαριασμῶν ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου καθὼς καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις, ὅσαι δύνανται νὰ συμφέρουν τὴν ῥηθείσαν Γραμ.

§. 51. Ἐπίσης καὶ μετὰ τὰς λοιπὰς Γραμματείας ἐμφαίνει ὁ Ἐπίτροπος εἰς ἀλληλογραφίαν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς αὐτὰς ὑποθέσεις ἀναφερομένας.

§. 52. Ἐμποδιζομένου τοῦ Ἐπιτρ. τῆς Ἐπικρ. ἀναδέχεται τὴν θέσιν του εἰς τῶν Ἐλεγκτῶν, τὸν ὁποῖον προσδιορίζει ὁ Βασιλεὺς.

ΤΙΤΑΟΣ Ε΄.

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως.

§. 53. Ὁ Γραμματεὺς παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, κρατεῖ πρωτόκολλον αὐτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν συνεδρίασιν, καὶ καταχωρίζονται αἱ γενόμεναι ἀποφάσεις.

§. 54. Αὐτὸς παραλαμβάνει ὅλα τὰ εἰσερχόμενα, τὰ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις τὰ ἀνοίγει, ἐπισημιοῖ τὴν παρουσίαν αὐτῶν καὶ τ' ὄνομα τοῦ Ἐλεγκτοῦ καὶ Ἐπεξεργαστοῦ, καὶ τὰ ἐπιστρέφει εἰς τὸν Γραμματέα, διὰ νὰ τὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ἐπεξεργαστὴν ἢ Ἐλεγκτὴν μετὰ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

§. 55. Ὁ Γραμματεὺς ἐναποταμιεύει καὶ διατηρεῖ εἰς καθ' ἑνὴν τάξιν τὰ ἀποπερατωθέντα ἔγγραφα, μετὰ τὰς ἀποδείξεις των. Ἐπὶ τούτῳ θέλει κρατεῖ ἐντελὲς βιβλίον καταχωρίσεως.

ΤΙΤΑΟΣ Σ΄.

Ἐπιτήρησις τῶν ὑπολόγων καὶ τῶν ταμεί-

ων αὐτῶν διὰ τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρ.

§. 56. Ἐκτὸς τῶν καθήκόντων του, ὡς ἀνωτάτη Ἐλεγκτικὴ Ἀρχὴ, ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς ὑπολόγους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικόν, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ταμείων καὶ τὴν κράτησιν βιβλίων ταμείου.

§. 57. Ἐπομένως ὀφείλει τοῦλάχιστον ἀπαξ κατ' ἑτος, καὶ ὁσάκις τὸ κρίνει εὐλογον, νὰ ἐξετάζῃ ὅλα τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς υπηρεσίας.

§. 58. Ὁ σκοπὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐξετάσεως εἶναι: νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ὁ ὑπόλογος εἰσέπραξε τὰ ὅσα ὤφειλε νὰ εἰσπράξῃ χρήματα ἐγκαίρως καὶ κατὰ τάξιν, ὅτι ἔκαμε τῷ ὄντι τὰς πληρωμὰς, καὶ ὅτι τὰς ἔκαμε κατὰ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν, ὅτι καὶ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα ἐπέρασαν ἐγκαίρως εἰς τὰ βιβλία, ὅτι τὰ βιβλία κρατοῦνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τύπους, ὅτι αἱ ἀποδείξεις εἶναι νόμιμοι, ὅτι τὰ ἔσοδα παρεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τὸ ἀνώτερον Ταμεῖον, καὶ ὅτι τὰ περισσεύοντα ἐκ τῶν ἐσόδων χρήματα εὐρίσκονται τῷ ὄντι εἰς μετρητὰ εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ διατηροῦνται κατὰ χρέος.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης γίνεται τακτικὸν πρωτόκολλον.

§. 59. Διὰ νὰ δυνηθῇ δὲ νὰ γενῇ ἡ ἐξέτασις αὕτη ἐντελής, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς θέλει διακοινώνει εἰς τὸ Συνεδριον τὰς μηνιαίας καταστάσεις τῶν Ταμείων, καὶ τὰ γραμμάτια τῶν Ταμείων.

§. 60. Ἄν οἱ ἐπιθεωροῦντες Ἐπίτροποι τοῦ Συνεδρίου ἀνακυλύπτοντες κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν των ἐγκλήματα ἢ πταίσματα, τὰ ἀφήσουν ἀνεξέταστα καὶ δὲν τὰ περάσουν εἰς τὰ πρωτόκολλα των, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς συνένοχοι τοῦ ἐγκλήματος ἢ τοῦ πταίσματος καὶ παιδεύεσθαι ὡς τοιοῦτοι.

§. 61. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἐπίτρ. δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιφορτισθῇ δις κατὰ συνέχειαν τὴν ἐξέτασιν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἐλεγκτικῆς Ἀρχῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ.

§. 62. Όλα τὰ διατάγματα, τὰ ψήφισματα, καὶ ὅλαι αἱ γενικαὶ διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν προϋπολογισμῶν τῆς δημοσίας δαπάνης, ἢ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λογαριασμῶν τῶν εἰδησιῶν λογιστικῶν Ἀρχῶν, πρέπει νὰ διαβιβάζονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

§. 63. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ νεγρηθῇ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὅσοι ἕκαστον ἀφορᾷ.

Ναύπλιον, τὴν 27 Σεπτεμβρ. 1833.

70. Δ. Περί Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας (α)
71. Δ. Περί εἰσαγωγῆς βιβλίων τῆς ποιότητος τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθ. 1. Θέλομεν τοῦ λοιποῦ νὰ κρατοῦνται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Δικητικῆς ὑπηρεσίας βιβλία τῆς ποιότητος, διὰ νὰ δυνήθῃ ἡ Κυβέρνησις δι' αὐτῶν νὰ ἔχῃ δυνάμεις καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῶν προσωπικῶν περιστάσεων ὧν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ κάμῃ ὅ, τι κρίσιν περὶ τῶν γνώσεων, τῆς ἱκανότητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τῶν ἐκουλεύσεων ἐνὸς ἑκάστου.

2. Τὰ τῆς ποιότητος βιβλίον, ἐτοιμαζόμενον εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ὀνόματα τῶν ὑπαλλήλων νὰ καταγράφονται κατ' ἀλφάβητον, πρέπει νὰ προσθήσῃ παρὰ ἑκάστῳ ὀνόματι, κατὰ ἑχωριστὰς ὁμῶς τῆλεις.

1) τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον, 2) τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἔτος τῆς γενέσεως, 3) τὴν μερικὴν πατρίδα (τῆς γενέσεως,) 4) τὰ τῆς οἰκογενείας, ἡγουν α) ἂν νυμφευμένος ἢ ἄγαμος, β) πόσα ἔχει παιδιά, γ) εἰς ὁποίας ὑπηρετήσεις πρότερον πολι-

τικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις, δηλαδὴ α) τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας, β) πόσον καιρὸν διέμεινεν εἰς αὐτὴν γ) διὰ ποῖον αἷτιον τὴν ἀφῆσεν, 6) τὴν τωρινὴν θέσιν, 7) τὸ ἔτος καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διορισμοῦ, 8) τὸ εἶδος τῶν ἐκδουλεύσεων, ἢ γον, ἂν ᾖναι α) ἐπιμέλεια καὶ δραστηριότης, β) εὐφυΐα καὶ γνώσεις, γ) ἐπιδεξιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, 9) τὴν ἡθικὴν διαγωγήν, 10) τὴν ἐκθασιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δηλαδὴ α) τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκθάσεως, β) τὸν τρόπον τῆς ἐκθάσεως, 11) γενικὰς παρατηρήσεις.

3. Τὸ εἶδος τῆς ἐκδουλεύσεως πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς πᾶσαν ὡς ἀνωτέρω ὑποδιαίρεσιν διὰ τῶν ἀκολουθῶν τεσσάρων ἐπιθέτων 1) κακὴ, ἂν ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐπαρκῇ παντελῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, 2) μετρία, ἂν ἡ ἐπιμέλεια καὶ δραστηριότης, τὸ πνεῦμα καὶ αἱ γνώσεις ἢ ἡ ἐπιδεξιότης εὐαρεστῶσι μὲν κατὰ πολλὰ, κατὰ πολλὰ δὲ οὐ, 3) καλὴ, ἂν ὁ ὑπάλληλος ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, 4) ἐξαιρετός, ἂν ὁ ὑπάλληλος διαπρέπῃ μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν καὶ δραστηριότητα, μὲ ἰδικίτερον πνεῦμα καὶ γνώσεις, ἢ μὲ ἰδιαιτέραν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπιδεξιότητα.

4. Εἰς τὴν στήλην τῶν ἰδιαιτέρων παρατηρήσεων πρέπει νὰ ἀναφῆται, α) ἂν ὁ ὑπάλληλος ἐσπούδασε, καὶ τί ἐσπούδασε, β) ἂν ἤξεύρῃ γλῶσσαις καὶ ποίας, γ) ἂν ἐτιμωρήθῃ ποτὲ ἢ ἐπεπλήχθῃ διὰ παραμέλησιν τῶν καθηκόντων του.

5. Τὰ βιβλία τῆς ποιότητος διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους καὶ τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν μεσαίων ἀρχῶν θέλουν κρατεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν τελευταίων, τὰ δὲ τῶν ἀρχηγῶν τούτων, καθὼς καὶ τὰ τοῦ ὑπουργικοῦ προσωπικοῦ, παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Οὗτος δὲ θέλει συνθέσῃ ἐξ αὐτῶν τὸ γενικὸν βιβλίον τῆς ποιότητος ὧν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου του.

6. Πᾶς ἀρχηγὸς μὲς μεσαίας ἀρχῆς

(α) Σ. Ε. Κατηργήθη καὶ ἀντικατέστη διὰ τοῦ ἀπὸ 1836. Διατ.

ὁρεῖται νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἀνήκουσαν Γραμματεῖαν μετὰ πᾶσαν παρέλευσιν ἑξ μηνῶν περὶ τῆς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγῆς τῶν κατωτέρων ἑαυτοῦ ὑπαλλήλων, καὶ νὰ ἐφοδιάζῃ, καθ' ὅσον δυνατόν, τὴν κρίσιν του μὲ διδόμενα. Τὰ βιβλία τῆς ποιότητος νὰ ἐπιδιορθώνωνται πάντοτε κατὰ τὰς ἀναφορὰς ταύτας. "Αν ἡ ἀνήκουσα Γραμματεία στοχασθῇ ὅτι πρέπει νὰ ἐκφράσῃ κρίσιν διαφέρουσαν τῆς τοῦ ἀναφέροντος ἀρχηγοῦ, θέλει παρατηρήσῃ τοῦτο ῥητῶς εἰς τὴν προσήκουσαν στήλην, εἰς δὲ τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων θέλει ἐξηγήσει ἀκριβῶς τὰς αἰτίας.

7. "Αν μετατεθῇ εἰς ὑπάλληλος ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος μιᾶς μεσαίας ἀρχῆς εἰς ἐκείνην μιᾶς ἄλλης, ἡ πρώτη χρεωστῇ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν δευτέραν ἐντελὲς ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ποιότητος ἀπόσπασμα ἀφορῶν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον.

8. Οἱ ἀρχηγοὶ (διευθυνταὶ) τῶν μεσαιῶν ἀρχῶν καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ὅσα δίδουν μαρτυρικὰ τῆς ποιότητος.

Τὸ γενικὸν τῆς ποιότητος βιβλίον πρέπει νὰ μᾶς παρουσιασθῇ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἡμερομηνολογικοῦ ἔτους παρὰ πάσης ἀρμοδίου Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς γνῶσιν μας.

Πᾶσα πρότασις περὶ προδιδασμοῦ θέλει στηρίζεσθαι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ποιότητος.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιφορτίζονται, ἐκάστη καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Αὐγ. 1833.

72. Δ. Περί μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ

τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης θέλει μετατεθῇ εἰς Δημητσάνην.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποιήσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ναύπλιον, 27 Ὀκτωβρ. 1833.

73. Δ. Περί προσωρινῆς διαιρέσεως τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου προσδιορίζεται εἰς δέκα.

Κάθε Νομὸς ἀπαρτίζει μίαν Ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν.

Ἐπισκοπικὴ καθέδρα εἶναι ἡ μητρόπολις τοῦ Νομοῦ, ὅπου καθεδρεύει καὶ ὁ Νομάρχης.

Κάθε ἐπισκοπὴ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Νομοῦ.

Β'. Ἐως οὗ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰς τὸ ἄρθρον προσδιορισθεῖσα μόνιμος διαιρέσις, διαιροῦνται προσωρινῶς αἱ Ἐπισκοπαὶ τοῦ Κράτους κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

1. Εἰς τὸν Νομὸν Κορινθίας καὶ Ἀργολίδος.

α'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κορινθίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας (πολιτικῶς ἐνοουμένας) Κορινθίας καὶ Ἀργους. Καθέδρα τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Κόρινθος.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἐρμιονίδος (ἑξαίρουμένης τῆς νήσου Τιπαρήνου) καὶ Τροιζηνίας. Καθέδρα Ναύπλιον.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἰδρας καὶ Τιπαρτίου περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Ἰδρας καὶ τὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἐρμιονίδος κειμένην νήσον Τιπαρτήνον. Καθέδρα Ἰδρα.

2. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

α'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀχαΐας ἀνήκειται

ἐκ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Καθέδρα Π. Πάτριαι.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἠλείας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Πύργος.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Αἰγιαλείας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Αἰγίον.

δ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κυναιθῆς σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Κυναιθαι.

3. Εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας.

α' Ἡ Ἐπισκοπὴ Τριφυλίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας. Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας. Καθέδρα Κυπαρισσία. β' Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεσσηνίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν. Καθέδρα Νησί. (Στενὸν κληρος).

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεθώνης σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

4. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀρκαδίας.

α' Ἡ Ἐπισκοπὴ Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως περιέχει τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας. Καθέδρα Μαντίνεια.

β'. Ἡ ἐπισκοπὴ Κυνουρίας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Πρασινά.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἐρυμανθίας περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γορτύνης κειμένας ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπὰς Δημιτσάνης καὶ Ἀκόθων. Καθέδρα Ψωφίς.

δ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Γορτύνης σύγκειται ἐκ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης. Καθέδρα Γόρτυνα.

5. Εἰς τὸν Νομὸν Λακωνίας.

α' Ἡ Ἐπισκοπὴ Λακεδαιμόνος σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ἐξαιρουμένων τῶν ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπῶν Βρεσθένης καὶ Ἐλους. Καθέδρα Σπάρτη.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Σελλασίας περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λακεδαιμόνος κειμένας ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπὰς Βρεσθένης καὶ Ἐλους. Καθέδρα Χρυσάφα.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Ἐπιδάουρος Λιμηρᾶ.

δ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Γυθείου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας παρεκτὸς τῆς

ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπῆς Λαγίας. Καθέδρα Γύθειον.

ε'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀσίνης σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γυθείου κειμένης ἄχρι τοῦδε ἐπισκοπῆς Λαγίας, περιεχομένης καὶ τῆς κόμης Κολοκυνθίας. Καθέδρα Ἀσίνη (Κολοκῦθη).

ζ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Οἰτύλου σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ὁμωνύμῃ ἐπαρχίᾳ κειμένης ἄχρι τοῦδε Ἐπισκοπῆς Μαίνης. Καθέδρα Οἰτύλον.

η'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ζυγοῦ περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου κειμένας ἄχρι τοῦδε Ἐπισκοπὰς Πλάτσης καὶ Μηλέας. Καθέδρα Πλάτση.

θ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρδαμύλης περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου κειμένας ἄχρι τοῦδε Ἐπισκοπὰς Ἀνδρούβιστας καὶ Ζαρνάτας, καθόσον ἡ τελευταία αὕτη δὲν συμπεριλαμβάνεται ἐν μέρει εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαιμόνος. Καθέδρα Καρδαμύλη (Σκαρδαμούλα).

6. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

α' Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀκαρνανίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ἀκαρνανίας, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας καὶ Ἀγρινίου. Καθέδρα Μεσολόγγι.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Καλλιδρόμης σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Καλλιδρόμη.

7. Εἰς τὸν Νομὸν Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

α' Ἡ Ἐπισκοπὴ Φωκίδος περιέχει τὰς ἐπαρχίας Παρνακίδος καὶ Δωρίδος. Καθέδρα Ἀμφίσσα.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Φθιώτιδος σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Λαμία.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Λοκρίδος σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Ἀταλάντη.

8. Εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

α' Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀττικῆς περιέχει τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος παρεκτὸς τῆς Σαλαμίνος. Καθέδρα Ἀθῆναι.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Βοιωτίας περιέχει τὰς ἐπαρχίας Θηβῶν καὶ Λεβαδίας. Καθέδρα Θῆβαι.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Αἰγίνης περιέχει τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης, καὶ τὴν νῆσον Σαλαμίνα ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Καθέδρα Αἶγινα.

9. Εἰς τὸν Νομὸν Εὐβοίας.

α'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Εὐβοίας σύγκειται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος. Πρωτεύουσα Χαλκίς.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρυστίας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Πρωτεύουσα Κάρυστος.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκοπέλου σύγκειται ἐκ τῆ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Βαρείων Σποράδων κειμένης ὁμωνύμου Ἐπισκοπῆς. Καθέδρα Σκόπελος.

δ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου σύγκειται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Βαρείων Σποράδων κειμένης ὁμωνύμου Ἐπισκοπῆς. Καθέδρα Σκύρος.

10. Εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων.

α'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κυκλάδων περιέχει τὰς ἐπαρχίας Σύρου καὶ Τήνου. Καθέδρα Ἐρμούπολις.

β'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀνδρου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Ἀνδρος.

γ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Κύθνου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Κύθνος.

δ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Μήλου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Σίφνος.

ε'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Θήρας σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Θήρα.

ζ'. Ἡ Ἐπισκοπὴ Νάξου σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Καθέδρα Νάξος.

Γ'.

Ὅταν μία τῶν ἐν τῷ Β'. ἀρθρῷ ἀναφερομένων προσωρινῶν Ἐπισκοπῶν χηρεύσῃ, θέλει ἐνώνεσθαι μετὰ τὴν ἐν τῷ Α'. ἀρθρῷ ἀναφερομένην μόνιμον Ἐπισκοπὴν τοῦ Νομοῦ, τῆς ὁποίας ὁ Ἀρχιερεὺς καθεδρεύει ἐν τῇ Μητροπόλει.

Δ'.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησια-

στικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Νοεμβρίου 1833.

74.Α. Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ Βασιλικοῦ μας Ναυτικοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχηγίαν ἐπιφυλαττόμεθα ἡμεῖς ὡς Ἀρχιναύαρχος, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Τοῦ λοιποῦ θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ Βασιλικὸν Πολεμικὸν Ναυτικὸν οἱ ἀκόλουθοι βαθμοί.

Ἀξιωματικοί.

α. Αντιναύαρχος (α) (Contre Admiral), β. Πλοίαρχος ἁ κλάσεως (Capit. de vaisseau), γ. — β' — (Capit. de frégate), δ. — γ' — (Capit. de brick), ε. Ὑποπλοίαρχος (Lieutenant), ς. Σημαιοφόρος.

Ἰατροί.

Ἰατρός ἁ κλάσεως,

— β' —

Ὑποἰατρός

Προσωπικὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.

Φροντιστὴς ἁ κλάσεως, — β' — Τροφодότης.

Ὑπαξιωματικοί.

Ναύκληρος ἁ καὶ β' κλάσεως,
Πηδαλιούχος ἁ καὶ β' κλάσεως,
Πυροβολιστὴς ἁ καὶ β' κλάσεως,
Ὀπλοποιὸς ἁ καὶ β' κλάσεως,
Ἀρχιλεπτοργός ἁ καὶ β' καὶ κλ.
Ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμένων ἁ καὶ β' κλάσεως.
Καλαφαιτιστὴς ἁ καὶ β' κλ.

Ναῦται κ.τ.λ.

(α) Σ. Ε. Διὰ τοῦ ἀπὸ 5. Φεβρ. 1841 Β. Διάταγμα μετανομοκρίτη ὑπαναρχος

Πλοίων κυβερνώμενον
παρά ναυκλήρ. φέρει
κατὰ τάξιν ἓνα μόνον
Ναύτην α^ης κλάσεως.
— σημ. ἢ ὑποπλ. 2.
— πλοίαρ. 3 κλ. τέσ.
— 2 — 6.
— 1 — 10.

Ναῦται α κλάσ.
— β' —
— γ' —

Παῖς α καὶ β'. κλάσεως,
Αὐλῆτης, Τυμπανιστῆς, Βαρελοποιός,
Λάγειρος, Ὑπηρετής.

2. Τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐπιμέσθια τῶν
ἱερωματικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν
αὐτῶν ἐμπεριέχει τὸ ὑπὸ στοιχ. Α ἐπι-
ναυαπτόμενον σχέδιον· τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ.
Β, τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν τρο-
φίμων, καὶ τὸν κανονισμόν τῆς τροφοδο-
σίας καθ' ὅλην τὴν ἐξοδόμυδα.

3. Ὁ περὶ τῆς στολῆς καὶ τῶν δια-
κριτικῶν σημείων κανονισμὸς περιέχεται
ἐν τῇ τὴν ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν
ἀπόφασίν μας.

4. Διὰ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ εἰς ἀξιωματι-
κοὺς ἀνωτέρων βαθμῶν ἀνάρμοστος εἰς
αὐτοὺς ὑπηρεσία, προσδιορίζομεν.

Εἰς τὸν Ναύαρχον δὲν δύναται νὰ ἐπι-
φορτισθῇ ἄλλη ὑπηρεσία παρὰ τὴν τοῦ
Ἀρχηγοῦ ἐνὸς στόλου, τὴν τοῦ Γραμμα-
τέως τῶν Ναυτικῶν, ἢ τὴν τοῦ Διευθυντοῦ
τῶν Ναυτικῶν.

Πλοίαρχ. α κλάσ. δὲν πρέπει νὰ κυ-
βερνᾷ εἰμὴ πλοῖον τῆς γραμ. ἢ φρεγάτ. α
τάξ. καὶ ὅχι μικροτέρων τῶν 44. κανο-
νίων.

Πλοίαρχος β' κλάσ. φρεγάταν β' τάξ.
ἢ μέγα ἀτμόπλοον 8 κανονίων τῶν 68
λιτρῶν, ἢ κορβέταν.

Ὅταν πλοίαρχος α ἢ β' κλάσεως λάβῃ
τὴν διεύθυνσιν μοίρας τινὸς, ἔχει καθ' ὅ-
λον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης
τὸν τίτλον Μοίραρχος (Commodore)
καὶ λαμβάνει πλείοντα ἐξοδα τραπέζης,
ἢ διεύθυνσις μοίρας ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ ἐν
συνεπιφέρει καὶ τὸν τίτλον Μοιράρχου,
ἀλλ' ὁ κατὰ τὴν τάξιν ἀνώτερος ἢ ἀρχαι-
ότερος ἀξιωματικὸς τῶν πλοίων, τὰ ὁ-

ποῖα ἀποτελοῦν τὴν μοῖραν, ἀναδέχεται
τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν διεύθυνσιν Γαβάρρας, μεγάλου
βρικίου, ἢ γολέττας (ὅχι κατωτέρας τῶν
12 κανονίων), ἢ μικροῦ ἀτμόπλοου, διο-
ρίζεται πλοίαρχος γ' κλάσεως.

Τὰ μικρὰ βρίκια ἢ τὰς μικρὰς γολέτ-
τας διευθύνουσιν ὑποπλοίαρχοι.

Τὰ κότερα καὶ τὰς κανονοφόρους, ση-
μαιοφόροι.

Τὰ δὲ μύστικα, τὰς βελούδας καὶ τὰ
μικρότερα πολεμικὰ πλοίαρκα, ναύκλη-
ροι.

5. Εἰς περιπτώσεις ἀσθενείας, νομί-
μου ἀπουσίας. ἢ θανάτου τοῦ Διευθυντοῦ
μοίρας ἢ πλοίου τοῦ στόλου μας, παρα-
λαμβάνει εὐθὺς ὁ κατὰ βαθμὸν ἀρχαιότε-
ρος ἢ πλησιέστερος τὴν χτρεύουσαν διεύ-
θυνσιν, μέχρις οὗ γελῇ ἢ τακτικῇ ἀντι-
κατάστασις, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ
γενῇ εὐθὺς διὰ τῶν ἀνηκουσῶν ἀρχῶν ἢ
πρότασις.

6. Ἀξιωματικοί, οἰκονομικοὶ ὑπάλλη-
λοι τοῦ ναυτικοῦ καὶ ὑπαξιωματικοὶ α
κλάσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται
εἰμὴ μόνον εἰς πλοῖα τῆς γραμμῆς καὶ εἰς
φρεγάτας α τάξεως ἢ εἰς τὸν Ναύσταθμον·
οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ α κλάσεως μόνον εἰς
πλοῖα τῆς γραμμῆς, εἰς φρεγάτας α καὶ
β' τάξεως, εἰς μεγάλα ἀτμόπλοια, ἢ κορ-
βέττας, καὶ εἰς τὸν Ναύσταθμον.

7. Τὰ ἐξοδα τῆς τραπέζης διὰ τοὺς
Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ὑγειονο-
μίας καὶ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ὑπαλλήλους,
καθὼς καὶ ἡ τροφοδοσία τῶν ὑπαξιωματι-
κῶν ναυτῶν κ.τ.λ. παῖον ὁμοῦ μετ' αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίαν τῶν.

Οἱ εἰς τὸν Ναύσταθμον διοριζόμενοι καὶ
οἱ ἐπὶ τῶν ἀφωπλισμένων πλοίων φρου-
ροῦντες ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται λαμ-
βάνουσιν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τῶν μόνων με-
ρίδα ἄρτου.

8. Περὶ τῶν λόγων τῶν ἐπινηίων γρα-
πτῶν θέλει ἐκδοθῇ εἰδικὴ ἀπόφασίς μας.

Περὶ τῆς συστάσεως σώματος Δοκί-
μων τοῦ Ναυτικοῦ θέλει ἐκδοθῇ κατόπιν
ἀπόφασίς μας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, 3 (15) Νοεμβρίου 1833.

75 Α. Προσδιορισμὸς τῶν ἐργασίμων ὥρων εἰς τὰ γραφεῖα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους προσδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὥραι καθελκστὴν ἡμέραν.

Ἀνοίγουσι δὲ τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἕως ἐκαλῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωὶ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἔτους.

Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται τακτικῶς κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ χρεὶν τοῦ ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου καιροῦ.

2. Ὅταν αὐταὶ αἱ ἐργασίμοι ὥραι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τινὸς προσωρινῶς κατεπειγούσης ὑποθέσεως, εἴτε ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κλάδου μιᾶς Ἀρχῆς, ὑποχρεούνται, ἢ ὅλα τὰ εἰς τοιαύτην Ἀρχὴν διωρισμένα ἄτομα, ἢ καὶ μέρος αὐτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης κατασταθησμένους ὁρισμούς, νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ Γραφείῳ καὶ ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ὥρων εἰς τοῦτο ὑποχρεούνται πρὸ πάντων οἱ τῶν Λιμεναρχικῶν καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν, ἔπειτα τῶν Ὑγειονομικῶν καὶ Τελωνειῶν ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰς Ἀστυνομίας θέλει κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία εἰς τρόπον, ὥστε καὶ ἀφοῦ κλεισθῇ τὸ γραφεῖον καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν νὰ ᾖναι ἐν ἄτομον τοῦ προσωπικοῦ ἔτοιμον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀπαιτούσας τὴν παρευθὺς ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ὁ Διευθυντής, πού εὐρίσκεται, νὰ γιγνώ-

σκηται, εἰς τὸ γραφεῖον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τῶν Ταχυδρομικῶν ἡ ὑπηρεσία καννίζεται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ταχυμικῶν.

3. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, οἷον 1) Τὸ νέον 2) Τὰ Θεοφάνεια, 3) Τὴν 25 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρουαρίου), ὡς ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Βασιλέως, 4) Τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἐλευθερισμοῦ, 5) Τὴν Μεγάλαν Παρσχάην καὶ τὸ Μεγ. Σάββατον, 6) Τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν δευτ. τῆς Πεντηστής, 7) Τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, 8) Τὴν « τῆς Ἀναλήψεως, 9) Τὴν « τῆς ἁγίων ἀποστόλων, 10) Τὴν « τῆς κοίτης τῆς Παναγίας, 11) Τὴν « τοῦ ἁγίου Δημητρίου 12) Τὰς δύο ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, περιορίζονται ἐργάσιμοι εἰς τὰ γραφεῖα ὥραι εἰς 4, κατὰ μὲν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους ἀπὸ 9 ἡμέρας, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τῶν 10. Εἰς τὰς 9 ἡμέρας εἰς τὰς 10 ἡμέρας εἰς τὰς 11 ἡμέρας εἰς τὰς 12 ἡμέρας. ὅπου κατεπειγουσαν ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀσχιολῶν.

Εἰς τὰς Ἀστυνομίας καὶ Ὑγειονομίας θέλει γενῇ φροντίς, ὥστε καὶ κατὰ εἰρημένους ἡμέρας νὰ μὴ ἀργοπορῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν κατεπειγόντων.

4. Εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὴν ἑορτὴν ὀνόματος τοῦ Βασιλέως διακόπτονται τὰ ἀσχιολία μόνον ὅσον καιρὸν ἀπαιτεῖται ἐπίσημος λειτουργία.

5. Περιμένομεν πεποιθότως ὅτι ὅλα Ἀρχαὶ καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρεταὶ θέλει ἐκτελεῖν μὲ τὸν προσήκοντα ζῆλον τὰς ἀσχιολίας καὶ φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ τοῦ ρόντος Διατάγματος.

Κατὰ τῶν τοῦτο ἀμελούντων θέλει ἐφαρμόζεσθαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, καὶ μὲν ὑπαλλήλων μιᾶς Ἀρχῆς παρὰ προϊσταμένου αὐτῆς, κατὰ δὲ τῶν παρὰ τῆς ἀμέσως ἐφορήσεως Ἀρχῆς.

Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι πρῶτον μὲν πλῆτεις, δεύτερον δὲ ὑστέρησις τῶν σθῶν ἕως ἐνὸς μηνός· ἀποφασίζοντα

ἀφ' οὗ ἐξετάσθῃ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἐὰν δὲν ἀπολογηθῇ κατὰ τὴν προσδιορισμένην προθεσίμian διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως, καὶ σημειόνονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ποιότητος ἐξακολουθούσης τῆς ἀμελείας, θέλει μᾶς καθυποβληθῇ ἀναφορά περὶ τοῦτου, καὶ θέλωμεν ἀποφασίσαι ἔπειτα περὶ καταβιβασμοῦ ἢ ἐξώσεως.

6. Οἱ διευθυνταὶ καὶ αἱ ἐφορῶσαι Ἀρχαί, αἵτινες ἀμελοῦσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιμελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀκριβοῦς διαφυλάξεως τῶν ὡρῶν τοῦ Γραφείου, καταδικάζονται διὰ τὴν ἀμελείαν ταύτην μὲ τὰς κατὰ τὸ ρθρ. 5 ποινάς.

7. Ὅλοι αἱ Γραμματεῖς ἡμῶν παραγγέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ναύπλιον, τὴν 2 Νοεμβρ. 1833.

76. Α. Περί διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ὁρσανοτροφείου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατ. ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν ἄλλον διοργανισμόν καὶ καταλλήλοτερον προσδιορισμόν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Ὁρσανοτροφεῖον, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ κατάστημα θέλει σύργασθαι ἀπὸ 100 ὁρσανοῦς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς θέλει μένει ὁ αὐτὸς πάντοτε. Παραδεικτικοὶ εἶναι μόνον ἄρρενες, ὁρσανοὶ πατρὸς ἢ μητρὸς, ἐπταεῖς ἕως δωδεκαεῖς, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ ἀπέθανον εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἢ ἀνέδειξαν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα.

Πρὶν τοῦ 10 ἔτους τῆς ἡλικίας του δὲν πρέπει ν' ἀναχωρῇ τοῦ καταστήματος· οὐδεὶς τῶν ὑποτρόφων. Ἡ παραδοχὴ καὶ ἀποβολὴ γίνεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας.

2. Σκοπὸν ἔχει τὸ κατάστημα τὴν διδασκίαν ἐπωφελοῦς τινος τέχνης. Θέλουσι δὲ διδάσκεισθαι πρὸς ταῦτους οἱ ὁρσανοὶ νὰ

ἀναγινώσκουν, νὰ γράφουν, νὰ ἀριθμοῦν, καὶ νὰ ἰχνογράφουν.

3 Ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς καὶ ἡ διδασκαλία θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγίων. Διὰ τὸ μέλλον ἔτος ἐγκρίνομεν τὰς καθυποβληθείσας ὁδηγίας μὲ τὰς σημειωθείσας τροπολογίας, ἀλλὰ πρὶν τοῦ τέλους τοῦ ἔτους θέλει γένει ἐκθεσίς πρὸς ἡμᾶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος, περὶ τῶν μεταβολῶν, ὅσαι κριθῶσι ἀναγκαῖαι. Ἡ ἀνάγκη τῶν ὁδηγίων τούτων θέλει ἐπιτρέπεσθαι εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀνταρφευμένων ὁρσανῶν, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

4 Τὸ κατάστημα ὑπάρχει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείων. Θέλει ἐπιθεωρεῖσθαι ἐπομένως τοῦλάχιστον ἅπαξ κατὰ μῆνα παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ κατὰ τριμηνίαν παρὰ τοῦ Νομαρχοῦ, ὅστις, ὡς καὶ ὁ Ἐπαρχος, θέλει ἀναφέρεισθαι εἰς τὴν Γραμματείαν περὶ τῆς καταστάσεώς του.

5 Τοῦ καταστήματος προΐσταται εἰς διευθυντῆς.

Ἐπὶ τὴν ἐπιστάσιν ἢ ὁδηγίαν τοῦ διευθυντοῦ ἔχει τὸ κατάστημα ἐπὶ ἑνα ἐπιστάτην, ἑνα ἱατρὸν, ἑνα ταμίαν, τὸν ἀναγκάσιον ἀριθμὸν διδασκάλων καὶ τεχνιτῶν καὶ τοὺς ἀπολύτως ἀναγκαίους ὑπηρέτας.

6 Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι λαμβάνουν προσδιορισμένον μισθόν, ἀλλ' οὐδὲ τροφοδοτοῦνται, οὐδὲ κατοικοῦν ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

Μόνος ὁ διευθυντῆς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἔχουν τὴν κατοικίαν των ἐντὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ νοσοκόμη καὶ ὁ μάγειρος, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν τροφὴν των.

7 Μόνον οἱ τεχνῖται δὲν ἔχουν προσδιορισμένον μισθόν, ἀλλὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν ἔργων, ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, καὶ τῶν διὰ τὸ κατάστημα ἀναγκαίων ἐργαλείων.

Τὸ ἄλλο τρίτον προσδιορίζεται ὡς α-

μοιᾷ τῶν διαπρεπόντων μαθητῶν, διδομένην ὅμως εἰς αὐτοὺς μόνον μετὰ τὴν ἐκ τοῦ καταστήματος ἐξοδὸν τῶν διὰ τὴν περαιτέρω μόρφωσιν, ἢ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν.

8 Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποιήσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ναύπλιον, 23 Ὀκτωβρίου 1833.

77. Δ. Περί συστάσεως Γυμνασίου εἰς Ναύπλιον.

ΟΘΩΝ. κ.τ.λ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1 Εἰς Ναύπλιον θέλει ἀνυψοῦν ἓν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ ἓν Γυμνάσιον.

Τὸ Ἑλληνικὸν θέλει διακρίσθαι, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας κλάσεις· τὸ δὲ Γυμνάσιον θέλει ἔχει πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον δύο τάξεις· εἰς ἑκάστην δὲ τᾶξιν θέλουν εἶναι ἀφιερωμένα καθ' ἑβδομάδα 24 ἕως 26 ὥραι.

2 Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει διδάσκεισθαι κατ' ἐξοχὴν ἡ νέα καὶ παλαιὰ Ἑλληνικὴ, εἰς δὲ τὰς δύο τελευταίας τάξεις καὶ ἡ Λατινικὴ, προσέτι δὲ ἡ Κατήχησις, Ἀριθμητικὴ, Γεωγραφία καὶ Καλλιγραφία.

3 Εἰς τὸ Γυμνάσιον θέλει διδάσκεισθαι, ἐκτὸς τῆς νέας καὶ παλαιᾶς Ἑλληνικῆς, ἡ Λατινικὴ, ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Γερμανικὴ, προσέτι Κατήχησις, Ἱστορία μετὰ Γεωγραφίας, Μαθηματικὴ, ἀρχαὶ Φυσικῆς Χημείας καὶ φυσικῆς Ἱστορίας.

4. Διευθυντὴν ἀμφοτέρων τῶν σχολείων, διδάσκαλον τῆς Ἱστορίας, τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Φιλολογίας, διορίζομεν τὸν Κ. Κ. Ἀσσωπίου.

Διδασκάλους δὲ καὶ τῶν δύο σχολείων:

1. Τὸν Κύριον. Ι. Βενθύλον κυρίως διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν.

2. Τὸν Κ. Λεόντιον Ἀναστασιάδην κυρίως διὰ τὴν Ἑλλην.

3. Τὸν Κ. Ι. Π. Γκινάκην διὰ τὴν παλαιάν καὶ νέαν Ἑλλην.

4. Τὸν Λαχαγὸν Κ. Δ. Σταυρίδην, διδάσκαλον τῆς ἐνταῦθα πολεμικῆς σχολῆς, διὰ τὰ Μαθηματικά.

5. Τὸν Κ. Δ. Ι. Νικολαΐδην Λεβαδίαν διὰ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας.

6. Τοὺς δύο γραμ. τοῦ γραφείου τῶν διεργνηνέων Κ. Ερόλδον καὶ Κ. Εὐμάνον, διὰ τὴν Γερμαν. καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν, Μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κ. Ἀσσωπίου, ἐπιφορτίζεται τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς ὁ Κ. Βενθύλος.

7. Ὁ μισθὸς ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν δύο σχολείων· θέλει δὲ πληρόνεσθαι τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τοῦ συστηθισμένου Ἑκκλησιαστικὸν ταμεῖον· μέχρι δὲ τῆς συστάσεως αὐτοῦ θέλει προκαταβληθῆ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ.λ.π. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ναύπλιον, 21 Νοεμβρίου 1833.

78. Δ. Περί τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει καταμετρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ἢ τῶν πλοίων χωρητικότης.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὰς προτάσεις τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν σύστημα περὶ καταμετρήσεως τῶν πλοίων, διατεταγμένον ἀπὸ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 5917 16 Ψήφισμα τῆς 20 Αὐγούστου 1828 παύει, καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἡ καταμέτρησις αὕτη πρὸς διάνωσιν καὶ ἐξακριβωσιν τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων ἐν γένει καὶ τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

α. Λαμβάνεται τὸ μῆκος τοῦ κατεστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην ἄκραν, προστίθεται εἰς αὐτὸ καὶ τὸ ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν κοράκι ἕως εἰς τὸ ὀπίσθεν κοράκι μῆκος τῆς τροπίδος ἀπὸ τοῦ προκύπτου κεφάλαιον ἀφαιρεῖται τὸ ἡμισυ,

τὸ ὅποιον πολλαπλασιάζεται μετὰ τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ μεγαλητέρου καμαρίου μέγιστον πλάτος τοῦ πλοίου, πολλαπλασιάζεται ἔπειτα καὶ τὸ ἐκ τοῦτου γεόμενον μετὰ τὸ μεγαλήτερον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἑσωτροπίου μέχρι τοῦ μεσαίου καταστρώματος (καρδαίου καλουμένου) καὶ διαιρεῖται τὸ γινόμενον διὰ τοῦ 94, τὸ δὲ πηλίκον δίδει τὸ πᾶν τῶν τόνων, λογισμένου τοῦ τόνου ἀνὰ 42 κυβικοὺς πόδας.

Ἡ Καταμέτρησις γίνεται κατὰ Γαλλ. τρόπον.

β'. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἓν μόνον κατὰστρώμα, λαμβάνεται τὸ μεγαλήτερον μήκος τοῦ πλοίου, πολλαπλασιάζεται τοῦτο μετὰ τὸ μεγαλήτερον πλάτος, λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ μεγαλητέρου καμαρίου, καὶ τὸ γινόμενον πολλαπλασιάζεται ἔπειτα μετὰ τὸ μεγαλήτερον ὕψος, καὶ ἐπομένως διαιρεῖται τὸ γινόμενον διὰ τοῦ 94.

Ἰδὼν ἀτμοπλῶν ἢ κατὰμ. γίνεται κατὰ ἓν ἑρξῆς τρόπον.

γ'. Μετράται τὸ μήκος τοῦ ἀτμοπλῶν ἀπὸ τὴν μίαν ἑως τὴν ἄλλην ἄκραν κατὰ τὸ ἄρθρ. α'.

δ'. Αἰρεῖται ἀπὸ τὸ προκύπτον ἐκ τούτου ποσὸν τὸ μήκος τοῦ ἀπὸ τὴν μηχανὴν καὶ τὴν ἀποθήκην τῶν γαιανθράκων κατεχομένου μέρους.

ε'. Ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος μετράται τὸ πλάτος τοῦ πλοίου ἔξωθεν κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ παρὰ τῆς μηχανῆς κατεχομένου μέρους, χωρὶς ὅμως νὰ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ κατεχόμενον ἀπὸ τὰ περὶ τὴν πυλῶνα καὶ τοὺς διὰ τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς τροχούς συνάπτονται αἱ ἐκ τῆς μετρήσεως τῶν δύο τούτων ἄκρων ποσότητες, καὶ τὸ προκύπτον κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς δύο.

ς'. Τὸ μέσον τοῦτο πλάτος πολλαπλασιάζεται μετὰ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον γ' καὶ δ' ἄρθρ. καὶ τὸ γινόμενον τούτων μετὰ τὸ ὕψος, μετρούμενον κατὰ τὴν ἀντίαν τοῦ πλοίου.

ζ'. Τὸ γινόμενον διαιρεῖται διὰ τοῦ πηλίκου καὶ τὸ ἐκ τῆς διαιρέσεως πηλίκον

εἶναι ὁ ὅρος τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.

ἢ. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ' ἣν ὅποι-αιδήποτε πραγματεία ἤθελαν εἶσθαι θεμεναι καταχρηστικῶς εἰς μέρος προσδιωρισμένον, εἴτε διὰ τὴν μηχανὴν, εἴτε διὰ τὴν ἀποθήκην τῶν γαιανθράκων, τὰ ναυτιλιακὰ δικαιώματα θέλουν πληροῦσθαι ἐπὶ τῆς χωρητικότητος, προσδιοριζομένης τότε κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. α'.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτ. Γραμ. νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ναύπλιον, 29 Νοεμβρίου 1833.

79. Δ. Περί διοργανισμοῦ τοῦ Βασιλ. Τυπογραφείου ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίσασμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ Βασιλικὴ Τυπογραφία θέλει διαίρεσθαι εἰς δύο Τμήματα, εἰς τὸ τῶν Δημοσίων, καὶ εἰς τὸ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων. Εἰς ἕκαστον Τμήμα θέλει δοθῇ τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων πειστηρίων.

2. Ἐκαστὸν Τμήματος προέσταται εἰς Πρῶτος (Pr^oie ἐπὶ τῶν ἔργων), ἡ δὲ ὑπερτάτη διεύθυνσις τοῦ Καταστήματος ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν, καὶ θέλει ἐνεργεῖσθαι δι' ἐνὸς Ἰπουργικοῦ Συμβούλου ἢ Ἰπουργικοῦ Γραμματέως, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ, ὅστις ἔχων τὴν κατὰ τοῦτο ὑπερτάτην ἐφορεῖαν, θέλει ἐπιθεωρεῖ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ ὁ ἴδιος τὸ κατὰστήμα.

3. Τὸ ὕλικόν τοῦ Τυπογραφείου θέλει διαίρεθῇ ἀνάλογως εἰς ἀμφοτέρω τὰ Τμήματα, μετὰ τρόπον ὅμως, ὥστε νὰ προτιμῶνται πάντοτε τὰ δημόσια τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων, καὶ νὰ διακόπτονται αὐτὰ, ὅταν εἰς ἐκεῖνα τὸ ἀπαιτοῦσιν. Ὅσακις δὲ, ἐξ ἐναντίας, τοῦ πρώτου Τμήματος τὸ ὕλικόν σφαλᾷ, νὰ δανείζεται εἰς τὸ δεύτερον Τμήμα.

4. Ἐκάστη Ἀρχὴ θέλει πληρῶναι κατὰ μῆνα, κατὰ προδιωρισμένην διατίμησιν, τὴν τιμὴν τῶν εἰς λογαριασμὸν τῆς τυπωθέντων.

5. Ἐκτὸς τῶν δύο Πρώτων θέλουν προσληφθῇ εἰς τὸ κατὰστημα καὶ οἱ ἐξῆς ὑπάλληλοι: 12 Τυπογράφοι, ἐξ ὧν 7 διὰ τὸ πρῶτον καὶ 5 διὰ τὸ δεύτερον Τμήμα, τρεῖς παῖδες μελανωταί, ἐξ ὧν 2 διὰ τὸ πρῶτον καὶ 1 διὰ τὸ δεύτερον Τμήμα, καὶ εἰς κλήτωρ δι' ἀμφοτέρω τὰ Τμήματα.

Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ῥηθέντα περὶ τῆς πρὸς ἀμοιβαίαν τῶν δύο Τμημάτων βοήθειαν χρήσεως τοῦ ὕλικου, ἐραρμύζονται ἀπαρλλάκτως καὶ εἰς τὸ προσωπικόν.

Εἰς τοιαύτην περιστάσιν θέλουν λογαριάζεσθαι τὰ δύο Τμήματα μεταξύ των διὰ τὸν μισθὸν τὸν ἀναλογούντα εἰς τοὺς ὡς ἐπονοῦς ἐργαζομένους ὑπάλληλους.

6. Οἱ Πρώτοι τῶν δύο Τμημάτων, ἄντες ἴσοι μεταξύ των καὶ ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων, θέλουν ἀντιβουβείσθαι· αὐστηρὰ δὲ ποινὴ ἐπικεῖται εἰς τὸν παρεμποδίζοντα τὸν ἄλλον εἰς τὰς ἐργασίας του.

7. Τὸ Τυπογραφεῖον θέλει δέχεσθαι ὅλα τὰ πρὸς τυπῶσιν δημόσια ἔργα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαίδ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ὅλα ἐπομένως αἱ Γραμματεία καὶ αἱ Ἀρχαὶ θέλουν παραδίδει τὰ δημοσίοις ἐξόδοις τυπωτέα χειρόγραφα τοῦ κλάδου των εἰς τὴν ῥηθείσαν Γραμματείαν· αὕτη δὲ θέλει ἐπαγρυπνεῖ νὰ δοθῶσι τὰ χειρόγραφα εἰς τὴν Τυπογραφίαν, καὶ νὰ τυπωθῶσιν ἐγκαίρως.

Ἐκάστη Γραμματεία καὶ ἑκάστη Ἀρχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβοῦς τῶν χειρογράφων τῆς ἑκάστη δὲ ζήτησις, προερχομένη ἀπὸ ἀτέλειαν αὐτῶν, κυρίως δὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα, ἂν ἐξ αἰτίας τοιαύτης γένῃ χρεὶα μετατυπώσεως, εἴνε εἰς βάρος τῆς. Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν ἀντιτύπων θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν ἀνηκουσῶν Γραμματεῶν.

Καθῆκον τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων εἶνε νὰ παραλαμβάνῃ τὰ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν

Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας στελλόμενα πρὸς αὐτὸν χειρόγραφα, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτυπώσεως των, νὰ κρατῇ βιβλίον περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν χειρογράφων καὶ τῆς παραδόσεως των ἐκτύπων, κατὰ τὸν τύπον, ὅστις θέλει τῷ δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας, καὶ ἀδιακώπως νὰ ἐπαγρυπνῇ περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὕλικου καὶ τῆς μεταξὺ των ὑπ' αὐτὸν ἐργατῶν εὐταξίας. Παραδίδων τὰ ἐκτυπὰ εἰς ἑκάστην Γραμματείαν, θέλει λαμβάνει παρ' αὐτῆς παραλαβῆς ἀποδείξεις, αἱ ὅποιαι θέλουν χρησιμεύει ὡς ἔλεγχοι τῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους θέλει καθυποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν.

Ὅταν διάφορα ἔγγραφα διαφόρων Ἀρχῶν τῷ σταλῶσιν ἐν ταύτῳ, θέλει ἐρωτᾷ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεῶν εἰς ποῖον νὰ δώσῃ τὴν προτίμησιν.

9. Θέλει ἀναρρέσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεῶν δι' ὅλα, ὅτι ἀσφρῶσι τὴν διοικητικὴν τοῦ κατὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, δηλ. τὸ προσωπικόν καὶ τὸ ὕλικόν αὐτοῦ, ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ τὴν πρόσδον τῶν ἐργασιῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν Γραμματεῶν, θέλει καθυποβάλλει προσέτι καὶ τοὺς λογαριασμούς του, τοὺς ὁποίους αὐτῇ, συνοδευμένους κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παρατηρήσεις, θέλει στέλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκεῖνη τὰ περαιτέρω, καὶ νὰ τοὺς διευθύνῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

10. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 θέλει καθυποβάλλει κατὰ μῆνα ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεῶν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὕλικου, περὶ τῆς προθυμίας καὶ ἱκανότητος τῶν ἐργατῶν, περὶ τῆς ἐργασίας τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἐξοδευθείσης ὕλης (μελάνης, χαρτίου), καὶ κατὰ λογὸν τῶν τυπωθέντων.

11. Οἱ ἐργάται τοῦ πρώτου Τμήματος ὑποχρεοῦνται νὰ δουλεύωσιν, εἰς κατὰ

πειγούσας περιστάσεις, και τὰς κυριακάς και τὰς ἑορτὰς και τὴν νύκτα ἀκόμη.

Ὡσαύτως και οἱ τοῦ δευτέρου, ὁσάκις ὑπηρετοῦσιν ὡς βρῆθοι εἰς τὸ πρῶτον.

12. Ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν διορίζεται κατὰ βαθμοὺς. Εἰς τοὺς διαφοροὺς τούτους βαθμοὺς προδιβάζονται ἢ μετατίθενται οἱ ἐργάται κατὰ τὴν ἱκανότητα ἢ διαγωγὴν τῶν ἐπὶ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἔργων. Δι' ἀνικανότητα ἢ ἢμποροῦν και ν' ἀποβάλλωνται παντάπασι ἐπὶ προτάσει ὡσαύτως τῶν ἐπὶ τῶν ἔργων.

13. Οἱ μισθοὶ διὰ τὸ πρῶτον Τμήμα προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων κατὰ μῆνα, Δρ. 200,	
— διορθωτῆς (δι' Ἀμφ. τὰ Τμ. » 120,	
— ὁ ἄ στοιχειοθέτης . . . » 100,	
— ὁ β' » 80,	
— ὁ γ' » 70,	
— ὁ ἄ πιεστής » 80,	
— ὁ β' » 70,	
— ὁ γ' » 60,	
— ὁ ἄ παῖς μελανωτῆς . . » 25,	
— ὁ β' » 20,	
και ὁ κλήτωρ » 40,	

14. Ἡ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν εἰς τὸ δεῦτερον Τμήμα τυπωτέων συγγραμμάτων ἄδεια θέλει δίδεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας, αἱ δὲ συμφωνίαι θέλουν γίνεσθαι μετὰ τοῦ ἐκδότου και τοῦ ἐπὶ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων, κατὰ τοὺς δοθησομένους ὅρους τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Και δημόσια καταστήματα ἢμποροῦν νὰ συμφωνοῦν μὲ τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τύπωσιν συγγραμμάτων.

15. Μεταξὺ διαφορῶν συγγραμμάτων, τυπωτέων εἰς τὸ Τμήμα τοῦτο, προτιμᾶται ἐκείνο, περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει συμφωνία παλαιότερα.

16. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν ἐκδότην διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς πρὸς τὴν τύπωσιν συμφωνιῶν του. Εἰς τὴν φροντίδα του ἀνατίθεται ὁμοίως ἢ διατήρησις τοῦ ὕλικου και τῆς μετὰ τῶν ἐργατῶν εὐταξίας·

θέλει κρατεῖ, ὡς και ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων, τὸ εἰς τὸ ἀρθρ. 8. ἀναφερόμενον βιβλίον.

17. Οἱ μισθοὶ τοῦ Τμήματος τούτου προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς·

Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων κατὰ μῆνα Δρ. 150,	
— ὁ ἄ στοιχειοθέτης . . . » 95,	
— ὁ β' » 75,	
— ὁ γ' » 65,	
— ὁ ἄ πιεστής » 75,	
— ὁ β' » 55,	
Και ὁ παῖς » 25,	

18. Τὰ δέκατον τοῦ καθαρῶ εἰσοδήματος τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων ἀφήνεται εἰς τὸν Πρῶτον τοῦ Τμήματος τούτου· τὰ δὲ 9 [10] εἰσέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

19. Ὅσάκις οἱ ἐργάται τῶν ἰδιωτικῶν ἔργων δὲν ἐξαρκουσι, θέλουν προσλαβῆναι και ἄλλοι, πληρωτέοι ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ συγγραμματος, διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ ὁποίου προσελήθησαν. Περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἢ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεία· αὕτη δὲ πάλιν θέλει εἰδοποιεῖ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

20. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει ἐκθῆται ὁ ἐπὶ τῶν Ἰδιωτικῶν ἔργων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείαν τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὕλικου, τῆς καθ' ὅλον τὸν μῆνα ἐργασίας, και τῆς ἱκανότητος και προθυμίας τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Τμήμα του. Εἰς τὴν αὐτὴν Γραμματείαν θέλει καθυποβάλλει και τὸν μηνικὸν λογαριασμὸν, ἣτις θέλει ἐνεργεῖ τὰ κατὰ τὸ ἀρθρ. 10,

21. Ἀμφοτέρω: οἱ Πρῶτοι θέλουν ἀναφέρεσθαι ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείαν, ὁσάκις πρόκειται περὶ τινος μέτρου, τὴν Τυπογραφίαν ἐν γένει ἀφορῶντας.

22. Ὡς πρὸς τὸ λογιστικὸν και τὸ ταμεῖον, ὑπάρχοντα ἀμφοτέρω: οἱ ἐπὶ τῶν ἔργων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. και λαμβάνουν παρ' αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας παραγγελίας.

23. Περὶ τῆς ἔφην. τῆς Κυβερνήσεως

θέλει γίνεσθαι ὅ,τι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ματικοὶ μας φέρουν ζωνάρια ὑφασμένα πρὸς τύπωσιν διδομένων ἐγγράφων παρὰ τῶν διαφορῶν Γραμματειῶν ἢ Ἀρχῶν, καὶ θέλουν ἐνεργεῖσθαι καὶ περὶ αὐτῆς τὰ εἰς τὸ 7 ἄρθρ. διαταχθέντα. Ἡ διόρθωσις τῆς Ἐφημερίδος θέλει γίνεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας.

24. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀνατίθεται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἐκάστην, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ναύπλιον, 10 (22) Δεκεμβρ. 1833.

80 Δ. Περὶ ἱματισμοῦ καὶ διακορετικῶν ση-
μείων τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ
Ναυτικοῦ. (α)

ΘΘΩΝ κλπ.

Διὰ τὰ στολίσωμεν τὸ Βασιλικὸν μας Ναυτικόν, ἐξομοιοῦντες αὐτὸ καὶ ἐξωτερικῶς μὲ τὰ Ναυτικά τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ ἱμάτια τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μας θέλουν εἶσθαι ἀπὸ ξουχον βαθὺ κυανόχρου (bleu roi), μὲ ὕγινα περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια· τὰ περιουραία ὁμοίχροα μὲ τὸ ἱμάτιον, τὰ δὲ ἐπιζέφα ἀσκήνια, τὸ κόψιμον ὡς τὸ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

2. Τὰ κομδία ἐκ μετάλλου κιτρίνου, ἐπιχρυσωμένα, ἀνυψωμένα περὶ τὸ χεῖλος· ἐπ' αὐτῶν δὲ ἄγχυρα ἐστεμμένη.

3. Τὰ χειμερινὰ βρακία θέλουν εἶσθαι ὁμόχροα μὲ τὸ ἱμάτιον, τὸ δὲ κόψιμον, ὡς τῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς· ἀμφοτέρωθεν τῶν κοκκίνων ἐπιζέφαφων τοῦ βρακίου διατείνεται ἀπὸ ἐπάνω ἕως κάτω τετράγραμμον χρυσοῦν σειρήτι (galon). Τὸ κίλοκαῖρι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἡμετέρου Ναυτικοῦ φέρουν λευκὰς περισελίδας (πανταλόνια) ἄνευ κασμιμάτων, ὡς οἱ τῶν τῆς γραμμῆς.

4. Ὡς σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἀξιο-

(α) Σ. Ε. Μετεβλήθη διὰ τοῦ 'πὸ 25
Ιουλίου 1852. διατάγματος.

ματικοὶ μας φέρουν ζωνάρια ὑφασμένα βαδσοειδῶς ἀπὸ λευκὸν καὶ γαλαζιον με-
τάξι· τὰ βαδσοειδῶς ἀμφοτέρων τῶν χρω-
μάτων εἶναι τετράγραμμον τὸ πλάτος,
τὰ μὲν τρία λευκά, τὰ δὲ τέσσαρα γαλα-
ζα. Τὰ ζωνάρια εἶναι ὡς τὰ τῶν ἀξιο-
ματικῶν τῆς Ἀγγλίας.

5. Ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς θέλουν φορεῖ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ μας τριπτύχους πῖλους κατὰ τὸ Ἀγγλικόν ὄψιμον μὲ ἐθνόσημα ἀπὸ γαλαζιον καὶ ἀργυροῦν ὕφασμα, μὲ θυσανούς, καὶ χρυσοῦν ἀστροειδὲς ἐπικόσμημα.

6. Οἱ πλοίαρχοι· πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἰσοβάθμιοι μὲ το ἐπιτελεῖς τῆς γραμμῆς, φέρουν περὶ τὸν πῖλον χρυσοῦν ἀπλοῦν σειρήτι (galon) μονοδάκτυλον τὸ πλάτος.

7. Ὁ ὅπλισμός τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μας συνίσταται εἰς ἓν σπάθιον μὲ Ἀγγλικὴν λαβὴν· αἱ λεπίδες καὶ αἱ θῆκαι ὡς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς· τὸ σπάθιον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ μέλανα στιλπνὴν ζωστήρα, ὅστις κλείεται ἐμπροσθεν μὲ δύο κεφαλὰς λέοντος ἐξ ἐπιχρυσωμένου μετάλλου, συσφιγγομένας διὰ σιγματοειδοῦς πόρπης (κόπτσας)· ὁ αὐρτῆρ τῆς σπάθης ὡς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

8. Ὑπὸ τὰς περισκελίδας (πανταλόνια) ὑποδήματα ἀπὸ μαῦρον πετσὶ ἐπιδεκτικὸν μελάσματος.

9. Οἱ βαθμοὶ θέλουν διακρίνεσθαι ὡς ἑξῆς.

Οἱ δόχμοι φέρουν μὲν τὴν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ὄχι ἐπωμίδας, οὐδὲ σειρήτια, καὶ εἰς τὸν θορτήρα θυσανίστους (franges) ὡς οἱ ἀνθυπασιισταὶ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὁ ὑποπλοίαρχος φέρει ὑπὸ τὸ ὡς ἄνωθεν σειρήτι καὶ ἕτερον, τὸ ὅποιον ὁμοῦ δὲν ἐπεκτείνεται καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ περιλαίμιου, ἀλλὰ μόνον περὶ τὰ δύο τρίτα αὐτοῦ, ἀρίνον τὸ λοιπὸν τρίτον ὅπισθεν εἰς τὴν μέσση ἀνοικτὸν ἰσοβάθμιος μὲ τὸν ὑπολοχαγὸν τῆς γραμμῆς.

Ὁ Πλοίαρχος τρίτης τάξεως (Διευθυν-
της βρικίου) φέρει καὶ τρίτον σειρήτι, τὸ
ὅποιον κατέχει τὰ δύο τρίτα τῆς περι-
φρείας τοῦ περιλαίμιου ὡς καὶ εἰς τὸ τοῦ
ὑποπλοιάρχου ἰσοβάθμιος μετὸν λοχα-
γὸν τῆς γραμμῆς.

Ὅλοι οἱ ἐκθέτες ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὸν
σημαιοφόρον μέχρι τοῦ πλοιάρχου τρίτης
τάξεως φέρουν δύο χρυσᾶς ἐπωμίδας
μετὰ ἀπλοῦς κροσσούς κατὰ τὸ Γαλλικὸν
σχῆμα.

Ὁ πλοίαρχος β' τάξεως φέρει ἐκτός
τοῦ σειρητοστολιστοῦ πύλου δύο χρυσᾶς
ἐπωμίδας μετὰ χονδρὸς κροσσούς (rouil-
lou) περὶ δὲ τὸ περιλαίμιον, σειρήτι χρυ-
σοῦν [4 δακτύλου πλάτους, καὶ εἰς τὴν
σηματιζομένην ἀπὸ αὐτὸ τὸ σειρήτι
ἐμπροσθεν γωνίαν φαίνεται ἀμφοτέρωθεν
πλαγίως κειμένη μία χρυσὴ ἀγκυρά περι-
πλεγμένη μετὰ σχοινίον· τὸ ἐπιχειρίδιον εἶ-
ναι παρυφασμένον μετὰ χρυσὸν ἐξάγραμ-
μον σειρήτι. Διευθυντῆς φρεγάτας ἡ κορ-
δέττας εἶναι ἰσοβάθμιος μετὰ τὸν ταγμα-
τάρχην τῆς γραμμῆς.

Ὁ πλοίαρχος α' τάξεως (Διευθυντῆς
πλοίου τῆς γραμμῆς ἢ φρεγάτας) εἶναι
ἰσοβάθμιος μετὰ τὸν ἀντισυνταγματάρχην
τῆς γραμμῆς, φέρει περὶ τὸ περιλαίμιον
καὶ ἐπιχειρίδιον διήγραμμον σειρήτι κά-
τωθεν τοῦ ὡς ἄνωθεν πρώτου πλατυτέ-
ρου· κατὰ τὰ ἄλλα ὡς ὁ πλοίαρχος β'
κλάσεως.

Ὅταν ὁ πλοίαρχος α' ἢ β' τάξεως μοι-
ραρχῇ, λαμβάνει τὸ ὄνομα Μοίραρχος,
καὶ φέρει βαθμὸν συνταγματάρχου τῆς
γραμμῆς, ἄνευ ἄλλου τινὸς διακριτικοῦ
σημείου.

Ὁ Ἀντιναύαρχος φέρει χρυσοῦφαντον
περιλαίμιον καὶ περιχειρίδια κατὰ τὸ
ἐπισυναπτόμενον λιθογραφ. σχέδιον, καὶ
ἐπὶ τῶν κροσσῶν ἐπωμίδων ἀργυροῦ-
φαντον στέμμα (α).

Εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν οἱ ἀξιω-
ματικοὶ παντὸς βαθμοῦ φέρουν κοντὰ ἱμά-
τια ἢ ἐπανωφόρια ὁμοχρώα μετὰ τὴν στο-

(α) Σ. Ε. Ἰδὲ τὸ ἀπὸ 13 Ἰουνίου Β. Δ. πε-
ρὶ στολῆς ὑποναυάρχου.

λὴν, καὶ ἔχοντα τὸ περιλαίμιον μετὰ τὰ ἐπ'
αὐτοῦ διακριτικὰ σημεῖα ὡς τὸ τῆς σολῆς,
τὰ δὲ ἐπιχειρίδια ὁμοιόχρωα μετὰ τὸ ἱμά-
τιον μετὰ κόκκινον ἐπὶ ῥαφόν· φέρουν
σκιᾶδιον ὡς τὸ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ναῦται φέρουν ἐνδύματα κοντὰ βα-
θυκυανοῦ χρώματος, ἐπικλειόμενα ἐμπρο-
σθεν μετὰ 14 εἰς δύο σειράς διηρημένα κομ-
βία ἐκ μετάλλου κιτρίνου μετὰ τύπον ἀγ-
κύρας· τὰ ἐνδύματα δὲν ἔχουν ἐπὶ ῥαφα, ἀλλὰ
περιλαίμιον ἐνὸς δακτύλου ὕψους,
τὸ ὅποιον σκεπάζεται ἀπὸ τὸ ἐπεκτεινό-
μενον λευκοκυανοῦν ἐπιτραχήλιον τοῦ ὑπο-
καμίσου· τὰ ἐπιχειρίδια ἐκ βαθυκυανοῦ
βούχου μετὰ κόκκινα ἐπὶ ῥαφα· κόκκινα ζω-
νάρια ἀπὸ μερινὸν (merine)· περισκελί-
δας (πανταχλόνια) τὸ μὲν καλοκαίρι ἀπὸ
λευκὸν λινὸν παννίον, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ
βαθυκυανοῦν βούχον· λευκὰς κάλτσας καὶ
σινδάλια συσφιγγόμενα μετὰ κορδέλλας·
πίλους ὡς οἱ Ἀγγλοὶ ναῦται, ἐπὶ τῶν ὁ-
ποίων εἶναι σημειωμένον μετὰ ἐλαιότριπτον
χρῶμα τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, εἰς τοῦ ὁ-
ποίου τὸ πλήρωμα ὑπάγεται ἕκαστος. Τὰ
μαλλία πρέπει νὰ ᾖναι κομμένα προγυ-
λοισιδῶς εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ὀπισθο-
κρανίου.

Τὸ θέρος φέρουν περισκελίδας (παντα-
χλόνια) καὶ κοντὰ ἱμάτια ἀπὸ Ῥωσικὸν
λινὸν παννίον.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ β' τάξεως ἐπὶ τοῦ
ἡμίσους τοῦ ἐπιχειριδίου χρυσοῦφαντον
ἀγκυράν, ἔχουσιν δύο-ἡμισὺ δακτύλων
μῆκος.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ α' τάξεως δύο τοιαύ-
τας ἀγκύρας, ἀπεχούσας τὴν μίαν τῆς ἄλ-
λης ἡμισὺ δακτύλου.

Οἱ ἱατροὶ τῶν πλοίων φέρουν τὴν σολὴν
καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν τοῦ στρα-
τεύματος τῆς γραμμῆς, τοιοῦτοτρόπως
ὥστε ὁ ἱατρός α' κλάσεως, εἶναι ὁμοιό-
βαθμος μετὰ τὸν ἱατρὸν τοῦ συντάγματος,
ὁ τῆς β' μετὰ τὸν τοῦ τάγματος, καὶ ὁ ὑπο-
ἱατρός μετὰ τὸν ὑποἱατρὸν τῆς γραμμῆς.

Οἱ φροντισταὶ β' τάξεως φέρουν τὴν
σολὴν τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἀντὶ κιτρί-
νων λευκὰ κομβία, κορδέλλαν εἰς τοὺς πί-

λους, καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ περιλαίμιου τρίγραμμον ὁδοντωτὸν περιπλεγμα, δὲν φέρουν ὅμως ἐπωρίδας.

Οἱ φροντισταὶ αὐτῆς τῆς φέρουν εἰς τὰς ἐμπροσθεν γωνίας τοῦ περιλαίμιου μίαν ὀρθὴν ἀγρυροκέντητον ἄγκυραν, κατὰ τὰ ἄλλα ὡς οἱ τῆς β' τάξεως.

Ὁ τροποδότης φέρει τὴν σολὴν τῶν δοκίμων, ἀλλὰ μὲ λευκὰ κομβία καὶ λευκὰς ταινίας εἰς τὸν πῖλον, δὲν φέρει ὅμως ἀορτήρα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, 3 (13) Νοεμβρ. 1833.

81. Ν. Περὶ συστάσεως τῶν Δήμων.

ΘΕΩΝ κ' π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς διαρρύθμι-
τῶν Δήμων.

1. Ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος θέλει διαιρεθῇ εἰς Δήμους· ἐκάστου δὲ Δήμου θέλει προσδιορισθῇ ἡ περιοχὴ.

Ἐκτεταχμένα δάση, ἔλη, καὶ ἄλλοι ἀκαλλιεργήτοι καὶ ἀλίγους κατοίκους ἔχοντες τόποι θέλουν διαιρεθῇ εἰς ἰδίας περιοχάς.

2. Τὰ ὅρια τῶν Δήμων καὶ περιοχῶν θέλουν τεθῇ, λαμβανομένης ἐπιμελῶς ὑπὸ ὅσιν τῆς φυσικῆς τοποθεσίας, καὶ, ὅπου εἶναι δυνατόν κατὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνιμα σήματα. διηλαθῇ τὰς ῥάχας τῶν βουνῶν, τὰς φάραγγας, τὰ νερά καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὰ ὅρια θέλουν σημειωθῇ δι' ὀροθετικῶν λίθων.

3. Ἐκαστος ὑπάκοος τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ᾔηται αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του μέλος Δήμου τινός.

Οἱ κατοικοῦντες τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 1. β' διαλαμβανομένας ἰδίας περιοχάς ὑπάγονται εἰς τὸν πλησιέστερον Δήμον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαιοδικτικὸν καὶ τὴν αὐτοχθονίαν ἐκσώτου, αἰχμαλωτέου τοῦ ἀριθμοῦ των· ἀπαρτίσωσιν ἴδιον Δήμον.

4. Πᾶν χωρίον ἔχων τοῦλάχιστον 300 κατοίκους δύναται νὰ σχηματίσῃ ἴδιον Δήμον μετ' ἰδίου Δημοτικῆν Ἀρχήν.

Μικρότερα χωρία, σποράδην καίμενοι οἰκαῖ, μύλοι καὶ ἄλλαι οἰκοδομαί, πρέμνα νὰ ἐνωθῶν εἰς Δήμον ἢ μετ' ἄλλων ἢ μετ' ἄλλων τι καίμενον μεγαλήτερον χωρίον, ἢ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 3, διαλαμβανομένην περίπτωσιν, νὰ προελθῶν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν πλησιέστερον Δήμον. Κατὰ τοῦτο δὲ θέλουν φθῇ μετ' ἐπιστάσεως ὑπὸ ὅσιν αἱ ὑπάρχοντες σχέσεις καὶ συγκοινωνίαι.

Τὸ αὐτὸ θέλει γινῇ καὶ ὡς πρὸς τὰ ναστήρια.

5. Ὁ σχηματισμὸς Δήμων ἐχόντων λιγωτέρους τῶν 300 κατοίκων ἐμπεδυνά τὸν κατ' ἐξαιρέσιν τότε μόνον, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων πηγῶν ἰδιαιτέροι λόγοι πρὸς τοῦτο, καὶ οὐδὲ ὁ διορισμὸς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς οὐδὲ ἡ εκπλήρωσις τῶν δημοτικῶν πᾶν παρεμποδίζεται διὰ τοῦ τοιοῦτο σχηματισμοῦ.

Πρὸ πάντων δὲ θέλουν διδασθαι τοῦτο αἱ δύναται εὐκολίαι, ὅταν πρὸς τὸν λόγον νὰ συνοικισθῶσι νέα χωρία διὰ τῶν ποίκων.

6. Ἐνωθέντων πλειοτέρων χωρίων ἓνα Δήμον, ἐπιφυλάττεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἡ ἰδιοκτησία του, ἡ ἀπόλαυσις περιουσίας, τὴν ὅποιαν ἤθελεν ἔχειν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνώσεως, καὶ ἡ τέρα αὐτῆς διαχείρησις· ἡ δὲ περιουσία δὲν δύναται νὰ συγχωνευθῇ, εἰς τὴν τὰ ἐνωθέντα χωρία συγκατατεθειμένην εἰς τοῦτο, καὶ ὅταν καὶ ἔχοντα δικαίωμα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτὴν ἀγοράσωσι τὴν εἰς αὐτὴν γῆν, κατὰ τὰ ἐκδοθησόμενα Διατάγματα.

7. Οἱ Δήμοι διαίρουσιν κατὰ τὴν φύσιν τῶν κατοίκων εἰς τρεῖς τάξεις· α' τάξις. Δήμοι μετὰ δέκα τοῦλάχιστον χιλιάδας κατοίκων·

β' — Δήμοι μετὰ δύο τοῦλάχιστον χιλιάδας κατοίκων·

γ. — Δήμοι με ὀλιγωτέρας τῶν δύο γυνάδων.

8. Ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ διαίρεσις τῶν Δήμων διατάσσεται παρὰ τοῦ Βασιλέως· ἀλλὰ διὰ νὰ γένῃ εἰς τὸ μέλλον μεταβολὴ τοῦ ἀπαξ προσδιορισμένου διοργανισμοῦ αὐτῶν, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ καὶ τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου.

Περὶ τῶν Ἀρχαίων.

9. Ἡ ιδιότης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δημότου ἀποκτῶνται.

α. Διὰ τῆς γεννήσεως. Δι' αὐτῆς ὑπάρχοντι τὰ μὲν γνήσια τέκνα εἰς τὸν Δῆμον τοῦ πατρὸς, τὰ δὲ νόθα εἰς τὸν τῆς μητρὸς.

β. Διὰ τῆς κατατάξεως. Ὅταν ὁ Δῆμος εἰς τὸν ὅποιον ὑπάγεται τις διὰ τῆς γεννήσεώς του, δὲν ᾔναι γνωστὸς, ἢ ὅταν οἱ γονεῖς του ᾔσαν ἀπάτριδες, τότε ἰσχύουν οἱ ἐφεξῆς ὁρίσμοι. Ἐκθετα τέκνα (enfants trouves) κατατάσσονται προσωρινῶς καὶ ἄχρι τῆς ἀνακλύσεως τῶν γονέων τῶν εἰς τὸν Δῆμον, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν ἢ ἀνετράφησαν, καὶ ἀντιστοιχούντος τοῦ τόπου τῆς ἀνατροφῆς, εἰς τὸν Δῆμον, ὅπου ἐσχάτως ἀπαντήθησαν. Ὅσοι Ἕλληες ἐν δικαστήματι τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐγκατέλιπον τὰ ξένα μέρη ὅπου διέμεναν, καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ οἱ οὐκ ἑλλήες, συμμεθεξάντες τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἀπέκτισαν μέχρι τοῦδε δημοτικὸν δικαίωμα, θέλουν καταταχθῇ εἰς ὑπάρχοντά τινα Δῆμον, καὶ οἱ ἐνδεεῖς ἐξ αὐτῶν θέλουν λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ ἀποκτήσωσι πύρον ζωῆς.

γ. Διὰ τῆς κατὰ τοὺς νόμους γενομένης γνωμοδότησεως ἐντὸς ἐνὸς Δήμου.

δ. Διὰ τῆς κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις γενομένης εἰς ἓνα Δῆμον τελείας ἀποκαστάσεως.

10. Τὸ ὅποῖον ἀπαξ ἀπῆλυσέ τις δημοτικὸν δικαίωμα διαρκεῖ ἑωσὺ ἀπολαύσῃ νέον εἰς ἄλλον Δῆμον, καὶ τότε χάνει ὁ τοιοῦτος τὸ ἀρχαιότερον δημοτικὸν δι-

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

καίωμα, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν, ἐπιφυλαττόμενος αὐτό, ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε Δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ καὶ λάβῃ τὴν συγκατάθεσίν της.

11. Πᾶς δημότης ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ Δήμου

α. Διαικονίην καὶ, εἰς περίπτωσιν ἐνδείας καὶ ἀποθεδευμένης ἀνικανότητος τοῦ ἐργάζεσθαι, τὴν ἀπαιτούμενην περίθαλψιν.

β. Ἰσὴν μετοχὴν τῆς ἐπικαρπίας καὶ τῆς ἀπολύσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καθ' ὅσον δὲν διετάχῃ ἄλλο τι δι' ἰδιαίτερων νομίμων ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν μετοχὴν ἐν γένει, ἢ πρὸς τὸ μέτρον αὐτῆς.

γ. Μετοχὴν εἰς ὅλα τὰ δημοτικὰ καταστήματα, ὅσα δὲν ἔχουν ἀποκλειστικὸν τινα προσδιορισμόν,

12. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀρεῖται πᾶς δημότης νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς κοινὰς ὑποχρεώσεις καὶ βάρη πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν σκοπῶν, καθ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν ἐπιτρέπουσι κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσιν.

13. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς δημοτικάς ἐκλογάς ἀνήκει γενικῶς μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς δημότας, οἵτινες ὑπερέβησαν τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχουσι τὴν μόνιμον διαμονὴν των εἰς τὸν Δῆμον, ζῶντες ἀνεξαρτήτως, καὶ ἔδωκαν τὸν ὄρκον τῆς ὑποταγῆς κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου (1^η Φεβρουαρίου) 1833 Διάταγμα. Ἐξαίρουνται δὲ γενικῶς

α. Γυναῖκες,

β. Ὅσοι στεροῦνται τῆς ἐλευθέρως διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των,

γ. Οἱ κατηγορημένοι ἐπ' ἐγκλήματι,

δ. Ὅσοι δυνάμει ἀποφάσεως ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔχασαν ἢ διὰ πάντα ἢ πρὸς καιρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

14. Πᾶς δημότης ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ὀρεῖται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς δημοτικάς ἐκλογάς καὶ νὰ ψηφοφορῇ κατ' αὐτάς· πᾶς δὲ, ἔχων τὸ δικαίωμα

μα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς Δημοτικάς ἀρχάς, ὀφείλει νὰ δέχεται, ἐν ἐλλείψει νομίμων παραιτήσεως λόγων, τὴν δι' ἐκλογῆς ἐπιτραπείσαν εἰς αὐτὸν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ ἐκπληροῖ αὐτὴν πιστῶς καὶ εὐσυνειδότης καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν διάρκειαν.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν Δήμων.

15. Πᾶς Δήμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως.

α. Νὰ ἐνεργῇ κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους τὴν κατωτέραν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου τοπικὴν καὶ ἀγρονομικὴν Ἀστυνομίαν.

β. Νὰ διοικῇ ἀνεξαρτήτως τὰς ὑποθέσεις του καὶ νὰ διαχειρίζῃ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν.

γ. Νὰ διαχειρίζῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων (fondations pieuses), καθ' ὅσον αὕτη εἰς συμμίκτους Δήμους δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδιαίτεράν θρησκείαν.

δ. Νὰ ἐκλέγῃ τὰς Δημοτικάς Ἀρχάς του ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν.

Αἱ ὑπὸ στοιχ. α ὑποχρεώσεις καὶ ἐξουσίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν Δήμων ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Κράτους· τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. β, γ, δ, δικαιώματα, ἐν ὀνόματι τῶν ἰδίων αὐτοῦ Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

16. Ὡς πρὸς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν δύνανται οἱ Δήμοι νὰ ἐνεργοῦν ὅλα τὰ δικαιώματα, καὶ νὰ ἐμβάλλουν εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα, ὅσα οἱ πολιτικοὶ νόμοι συγχωροῦσιν εἰς τοὺς ἰδιώτας ἐν γένει, καὶ δὲν ἀπαγορεύουσι ρητῶς εἰς τοὺς Δήμους.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἀνηλίκων δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς Δήμους.

17. Ἀντίθεται εἰς τοὺς Δήμους ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσαι πηγάζουσιν ἢ ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ των ἢ ἐκ νομίμων ἐδικῶν λόγων.

Ἡ προστώσα πολιτικὴ Ἀρχή, εἴαν ἡθελε παρατηρήσῃ ἀμέλειαν κατὰ τοῦτο ἀπὸ μέρους των, ὀφείλει νὰ τοὺς παραινῇ εἰς ἐπαγγέλματος νὰ ἐκπληρῶσι τὰ καθή-

κοντά των.

18. Ὡς τοιαῦται ὑποχρεώσεις τῶν μὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 θεωροῦνται πάντων:

α. Ἡ ἀναγκαία δαπάνη πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς νομίαις καὶ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀπαιτουμένων Ἀστυνομικῶν καὶ ματῶν.

β. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐπιβαλλομένων τὴν δημοτικὴν περιουσίαν φόρων καὶ τὸς ἄλλου δημοσίου βάρους.

γ. Ἡμισθοδοσία τῶν διὰ τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἡ ἀντιμισθία τοῦ Διευθυντοῦ διὰ τὰς ὁποίας ὑποφέρει εἰς τὸ ὅλον τῆς ὑπηρεσίας του ἐκ τῆς μελήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ζημιῶς καὶ ἔξοδα.

δ. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις προκαταρκτικῶν σχολείων.

ε. Ἡ οἰκοδόμησις ἡ ἐνοικίασις διατήρησις τῶν ἀναγκαίων δημοτικῶν καταστημάτων.

ς. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις δημοτικῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, τῶν καίων ὑδραγωγείων καὶ πρεσβύτων.

ζ. Ἡ τοποθέτησις καὶ διατήρησις βροθετικῶν σημείων τῶν ἀγρῶν τοῦ Δήμου.

η. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ νερά ὑδραγωγείων, καθόσον ἡ περὶ τούτων φροντιστικὴ ἐκτελεῖται εἰς τὸν Δήμον.

θ. Ἡ δαπάνη διὰ τὰς δημοτικὰς λογὰς.

ι. Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀναγκαίων δανῶν δι' ἐκεῖνα τὰ κατὰ τόπον ἀγαθὰ καταστήματα, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη ἐλλείψει ἰδίας περιουσίας, ἡ ἐξάντλησις τῶν βαθμυδῶν τῶν κεφαλαίων των, εἰς βάρος τοῦ Δήμου.

ια. Ὅλοι αἱ συνδρομαί, ὅσαι ζῶσιν ἀπὸ νομίμων μεταξὺ τῶν ἰδίων σχέσεων.

Περὶ τῶν πόρων τῶν Δήμων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δημοτικῶν ὑποχρεώσεων.

9. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπο

σαι πηγάζουν ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ, ἢ ἐξ ἰδιαιτέρων νομίμων αἰτιῶν, πορίζονται οἱ ἄνθρωποι τὰ μέσα ἐκ τῶν προσόδων τῆς δημοτικῆς περιουσίας, τῶν δι' ἀστυνομικὰς παραβάσεις προστίμων, τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, τῶν ἀμέσων ἐράνων, καὶ τῶν ἀμισθί γενομένων δημοτικῶν ἐργασιῶν.

Περὶ τῆς δημοτικῆς περιουσίας.

20. Ὅλη ἡ δημοτικὴ περιουσία, μηδὲν αὐτῆς μέρους ἐξαίρουμένου, εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ὁλομελείας τῶν δημοτῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ἡ περιουσία τῶν κατὰ τόπον ἀγροθερίων καταστημάτων, καὶ ὅσον αὕτη εἰς συμπλήτους Δήμους δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδιαιτέραν ἰρρησίαν.

21. Ὅλη ἡ πρὸς ἄμεσον ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν σκοπῶν διωρισμένη καὶ ἀπαραιτήτος δι' αὐτὴν περιουσία τοῦ Δήμου εἶναι ἀναπαλλοτριώτως.

Ἡ λοιπὴ περιουσία τοῦ Δήμου εἴμπορεῖ, ἢ ἂν. νὰ ἐκποιηθῇ :

1. Πρὸς ἐκπλήρωσιν δημοτικῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἀναπόφευκτον ἀνάγκην.

2. Πρὸς προσηνῆ τοῦ Δήμου ὠφέλειαν ἀπὸ οικονομικῶν λόγων, φυλακτομένων τῶν νομίμων τύπων ἢ β'. νὰ διαμοιρασθῇ πρὸς ἐπαύξησιν τῆς καλλιέργειας κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ νόμους.

22. Τὸ εἰσόδημα τῆς ὀλικῆς δημοτικῆς περιουσίας προσδιορίζεται διὰ τὰς ἀρκετοῦς καὶ ἐπωφελεῖς τῶν Δήμων ἀνάγκας.

23. Ὅσα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὕλων τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν περισσεύουν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἢ καταθέτονται ὡς κεφάλαια, ἢ χρησιμεύουν πρὸς σύστασιν νέων ὠφελίμων δημοτικῶν καταστημάτων δὲν ἐπιτρέπεται δὲ τὸ νὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Δήμου.

24. Ὅσον μέρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἶναι προσδιωρισμένον διὰ νὰ δίδεται εἰς τοὺς δημῶτας πρὸς ἐπικαρπίαν, ἀρτίζεται ἀπ' αὐτοῦ, ὅταν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου (ἀρ.

17 καὶ 18). Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ δαπάνη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαρκῶν τὰ εἰσοδήματα τῆς λοιπῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἐπιβάλλεται ἀναλόγως εἰς τοὺς ἐρχοντας τὴν ἐπικαρπίαν δημῶτας, ἂν δὲν προκρίνῃσι νὰ παραιτήσῃσι διόλου τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην.

25. Ἐκαστος Δήμος λαμβάνει διὰ τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας τὰ πρόστιμα, ὅσα ἐπιβάλλονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν Ἀρχῶν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν Δήμων γενομένας παραβάσεις τῶν ὅρων τῆς τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς Ἀστυνομίας.

26. Ἄν τὸ εἰσόδημα τῆς ὀλικῆς τοῦ Δήμου περιουσίας καὶ τὰ διαληφθέντα πρόστιμα δὲν ἀρκῶσι πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν, καὶ ὁ σκοπὸς δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ οὐδὲ διὰ κοινῆς ἐργασίας (προσωπικῶν δουλειῶν, *services personnels*) τὸ ἐλλείπον συμπληρόνεται ἢ δι' ἐμμέσων φόρων, ἢ δι' ἀμέσων ἐράνων τῶν δημοτῶν.

Περὶ τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

27. Διὰ νὰ ἐπιβληθῶν ἐμμεσοὶ δημοτικοὶ φόροι ἀπαιτεῖται ἂν. Νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ τακτικὰ τῶν Δήμων εἰσοδήματα δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς δημοτικὰς ἀνάγκας. β'. Νὰ γενῇ ἐκλογὴ ἐκείνων τῶν φόρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίθεσις εἶναι ὀλιγώτερον ἐνοχλητικὴ, γ'. Νὰ τεύῃ προθεσμία τὸ πολὺ 15 ἐτῶν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἔκτακτος φόρος νὰ παύῃ, ἂν δὲν ἀνανεωθῇ ἐν τοσούτῳ.

Εἰς ἔμμε οἱ δημοτικοὶ φόροι θεωροῦνται οἱ ἀπὸ ἀντικείμενα καταναλώσεως δασμοί, τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐπισήμων ἐγγράφων δικαιώματα, τὰ διὰ τὰς γεφύρας καὶ τοὺς λιθοστρώτους δρόμους διόδια, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων καὶ τῶν κατ' αὐτὰς παραπηγμάτων (*baraganes*) πόροι, τὰ ἐκ τῶν γατήρων, τῶν ἀποθηκῶν, τῶν μακελλείων καὶ κρεοπωλείων δικαιώματα.

Περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν ἐράνων.

28. Ἄν, πρὸς ἀπάντησιν ἀναγκαῖων καὶ ἐπωφελῶν τοῦ Δήμου ἐξόδων, δὲν ἐπαρ-

κέσουν οὔτε τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσοδήματα, οὔτε τὰ πρόστιμα, οὔτε οἱ ἔμμεσοι φόροι, δύνανται νὰ ἐπιβληθῶν καὶ ἄμεσοι ἔρανοι.

29. Ὅλοι οἱ δημόται καὶ ὅλα τὰ ἐν τῇ τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου εἰς φόρον ὑποκείμενα πράγματα καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν δημοτικῶν ἐράνων.

Ἡ συνεισφορά αὕτη κανονίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμείνων φόρων. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλο καταλλήλοτερον περὶ τῆς ἀναλογίας τῆς συνεισφοράς μέτρον.

Ἡ συνεισφορά τῶν δημοτῶν, τῶν μὴ ἐχόντων ἰδιοκτησίαν ὑποκειμένην εἰς φόρον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου, μὴ τε μετερχομένων ἐν αὐτῇ φορολογούμενόν τι ἐπιτήδευμα κανονίζεται ἐκάστοτε δι' ἰδιαίτερων ἀποφάσεων τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

30. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐράνους α. Οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ δημόσιοι διδάσκαλοι, ἂν διὰ τούτου ᾔθελον ἐλαττωθῆναι τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκάζοντα. β. Ἡ δημοτικὴ περιουσία. γ. Ἡ περιουσία τῶν ὑπ' ἄρθρ. 17 διαληφθέντων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐὰν τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν δὲν ἐξαρκῶσι διὰ τοὺς ἀγαθοεργούς αὐτῶν σκοπούς.

31. Οὐδεὶς τῶν δημοτῶν ὑποχρεύεται νὰ συνεισφέρῃ εἰς ἔρανον προσδιωρισμένον διὰ τὰς ἀνάγκας ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων ἄλλης παρ' εἰς ἣν ὑπάγεται θρησκείας, ἐὰν ἢ ἐκ τούτων ὠφέλεια δὲν ᾔναι κοινῇ, ἢ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερα τις νόμιμος περίστασις.

32. Οἱ Δήμοι ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν, χρείας τυγνύσης, νὰ εἰσπράττωσι διὰ τῆς βίας τοὺς ἐράνους.

Ἡ βαθμολογία τῆς τοιαύτης βιαίας εἰς πράξεως εἶναι ἡ ἐξῆς:

α. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐπλήρωσεν εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, ἀποστέλλεται τὴν ὀγδόην μηνυτὴς πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ δίδεται νέα προθεσμία οὐκ ὡς ἡμερῶν.

β. Παρελθούσης δὲ ἀπρακτὶ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀποστέλλεται ποινή-

τωρ πρὸς αὐτὸν, ὅστις προμηνύει τὴν βιαίαν εἰσπράξιν. Διαμένει δὲ οὗτος παρὰ τῇ φορολογουμένῳ τρεῖς μόνον ἡμέρας.

γ. Ἐὰν δὲ καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν ἐνεργηθῇ ἡ πληρωμὴ, μεσεγγυῶνται καὶ πωλοῦνται τὰ κινητὰ κτήματα τοῦ χρεώσου, καὶ ἐὰν αὐτὰ δὲν ἐξαρκῶσι, πωλοῦνται καὶ τὰ ἀκίνητα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ὑπαρχόντων περὶ βιαίας εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ως δὲ πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν διὰ τὴν βιαίαν εἰσπράξιν τῶν δημοτικῶν ἐράνων ἀναγκάσιων μηνυτῶν καὶ πηνοιτόρων, θέλει ἰσχύει ὁ ἐξῆς κανονισμός.

Ἄν ὁ μηνυτὴς ζητῇ πρὸς ἓνα δημότην, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου ἐδρεύει τὸ Δημαρχεῖον, λαμβάνει 15 λεπ. παρὰ τοῦ μηνυθέντος μέλους, ἐὰν δὲ ζηλεται ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τοῦ χωρίου τούτου λαμβάνει λεπτὰ 30, ἐὰν δὲ ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν, 45 λεπτὰ, ἐὰν δὲ μίαν ὥραν, 60 λεπτὰ. Ἄν ὁ μηνυτὴς κατοικῇ ἀκόμη μακρύτερα ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖον, πληρῶναι δι' ἕκαστον τέταρτον τῆς ὥρας 15 λεπτὰ περισσύτερον.

Ὁ δὲ ποινήτωρ λαμβάνει, ἐκτὸς τῶν ἄνω ῥηθέντων ποδοκροτίων, καὶ ἄλλα 60 λεπτὰ τὸ πολὺ τὴν ἡμέραν.

33. Τὰ παράπονα ὡς πρὸς τοὺς δημοτικούς ἐράνους ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τῆς διοικητικῆς οδοῦ, καὶ ἀπορροῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Περί τῶν Δημοτικῶν ἐργασιῶν.

34. Οἱ δημόται ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται πρὸς ὅσας ἐκτελεσθῶσιν τῶν ἀναγκάσιων δημοτικῶν καὶ διδασκαλικῶν καταστημάτων, τῶν φρεάτων, τῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν, τῶν κατὰ τὰ παράλια καὶ ὕδατα ὑδραυλικῶν ἐργῶν, καθ' ὅσον ἡ περιουσία αὐτῶν φροντίς ἀπολείπει εἰς τὸν Δήμον, ἐτι δὲ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καθ' ὅσον δὲν ἐγείνεν ἄλλως πως φροντίς περὶ τούτου.

Ἐκαστος ἔχει ὅμως τὸ ἐλεύθερον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον.

35. Ὅταν ἡ ἐργασία μέλλῃ νὰ γένῃ

μὴ ὑποζύγια ἢ φορτηγά ζῶα, οἱ κύριοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τοῦτο κατ' ἀναλογίαν τῶν ζευγῶν καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φορτηγῶν ζῶων. Διὰ τὰς τοιαύτας ὁμοῦ ἐργασίας λαμβάνουν ἢ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἢ δι' ἐράνων ἀποζημιωσάν τινα, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν προσδιορίζεται κατ' ἐκτίμησιν. Συγχωρεῖται δὲ εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ παύσωσι διόλου τὰς τοιαύτας ἐργασίας, ἀναθέτουσιν τὴν φροντίδα τῶν μετακομίσεων ἢ διασχέων ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν ἀναδεχόμενον αὐτὴν μὲ τὴν μικροτέραν πληρωμὴν.

36. Ὅλοι οἱ δημόται ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίας' μόνος ὁ Δήμαρχος· καὶ οἱ Πάρεδροι εἶναι ἐλεύθεροι τῆς υποχρεώσεως ταύτης.

Ἡ διανομὴ γίνεται κατὰ κεφαλὴν, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται καμμία ἀντιμισθίας ἀπαίτησις.

37. Εἰς τὰς δημοτικὰς υποχρεώσεις καταριθμεῖται καὶ ἡ χορήγησις καταλυμάτων εἰς τοὺς διερχομένους ἢ σταθμευμένους στρατιώτας· ἡ διανομὴ δὲ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν τοπικῶν φάρων, ἐνῶσι δὲν προσδιορισθῇ ἄλλο καταλληλότερον μέτρον.

Περὶ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

38. Οἱ Δήμοι θέλουν ἐνεργεῖν τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα δικαιώματα δι' ἐκλεγομένων Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

Αἱ Ἀρχαὶ αὗται ἐκλέγονται, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν ἐχόντων δικαιώματα ἰσολογῆς δημοτῶν. Συνελείψεις δὲ τῆς ὠριμείας τῶν δημοτῶν πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ δημοτικῶν ἢ ἄλλων υποθέσεων δὲν ἐπιτρέπονται.

39. Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ σύγκειται ὡς ἐφεξῆς:

α'. Εἰς μὲν τοὺς Δήμους α'. τάξεως ἀπὸ ἑνὸς Δήμαρχου, τέσσαρας ἕως ἑξὶ Πάρεδρους, καὶ ἀπὸ ἑνὸς Δημοτικῶν Συμβούλιον δεκάκωτόν μελῶν.

β'. Εἰς τοὺς Δήμους β'. τάξεως ἀπὸ τὸν Δήμαρχον, ἀπὸ δύο ἕως τέσσαρας Πάρε-

δρους, καὶ ἀπὸ ἑνὸς Δημοτικῶν Συμβούλιον δέκα μελῶν.

γ'. Εἰς δὲ τοὺς Δήμους γ' τάξεως ἀπὸ ἑνὸς Δήμαρχου, ἑνὸς Πάρεδρου καὶ ἑνὸς Δημοτικῶν Συμβούλιον ἑξὶ μελῶν.

Ἐνωθέντων πλειοτέρων χωρίων εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Δήμον, διορίζεται εἰς Πάρεδρος δι' ἕκαστον χωρίον, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία ἀπατεῖ τὸν τοιοῦτον διορισμὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς τοῦ Νομοῦ.

Περὶ τοῦ Δήμαρχου.

40. Ὁ Δήμαρχος εἶναι ἡ πρώτη ἐκτελεστικὴ τοῦ Δήμου Ἀρχή, ἐνεργοῦσα καὶ διακπεραιούσα ὅλας τὰς δημοτικὰς υποθέσεις. Αὐτὸς ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, καὶ ἐκτελεῖ ἐν ταύτῃ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως (état civil), περὶ τῆς ἐξ-πραξείας τῶν δημοσίων φάρων καὶ περὶ στρατιωτικῶν υποθέσεων. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς ὅλας τὰς παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐκδιδομένου νομίμου ἀποφάσεις. Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται ὅλον τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου διορισμένον προσωπικόν. Ὅφείλει δὲ πρὸ πάντων νὰ ἐλέγ-χῃ τὰ ἀφαιρῶντα τὸ ταμεῖον τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ περιοδικῶς τὴν πραγματικὴν χρηματικὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

41. Τὸ δημοχρῆστικόν ἀξίωμα δίδεται τιμῆς χάριν. Ἐπομένως ὁ Δήμαρχος οὔτε σταθερὸν μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας ἐπιβαλλόμενα βάρη τῶν Δήμων εἶναι ἐλεύθερος· μόνον τοῦτο θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν κατ' ἔτος προσδιωρισμένη τις ποσότης χρημάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ἀνγκαίου εἰς τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, κατὰ τὴν ἑκτασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τῆς δημοτικῆς περιου-

σίας, χωρίς νὰ ἦναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἄνω ποσότητος.

Ὅσακις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαίτησιν τὸ νὰ ἐξέλθῃ ὁ Δημάρχος τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν δι' ἰδιαιτέρων κανονισμῶν διορισθισμένην ἀντιμισθίαν.

42. Ὁ Δημάρχος διορίζει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ εἰς τὸ γραφεῖον ἀναγκαῖον προσωπικόν· ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κάμῃ μονίμους διορισμούς.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἀστυνόμων ἐναπόκειται εἰς τὸν Βασιλέα· γίνεται δὲ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Δημάρχου.

43. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου διαρκεῖ τρία ἔτη. Ἄν δὲ ἐν τῷ μεταξύ παύσων αἱ ἰδιότητες, δυνάμει τῶν ἱστίων ἔγεινεν ἡ ἐκλογὴ, ἢ ἂν συμβῶσι περιστάσεις τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐμποδίσαι τὴν ἐκλογὴν, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν δύναται νὰ παύσῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου, καὶ πρὶν παρέλθῃ ὁ ἄνω προδιωρισμένος καιρὸς.

44. Ἡ παύσις τοῦ Δημάρχου ἐνεργεῖται μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, ἀκούσαντος τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἢ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παύῃ εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις προσωρινῶς τὸν Δημάρχον· ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Γραμματεῖαν τῆς Βικρατείας, ἐκθέτων τὰς αἰτίας τῆς τοιαύτης παύσεως, καὶ ἐπισυνάπτων καὶ τὰς περὶ τούτου πράξεις.

Ἡ Γραμματεία ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀποῦ λάβῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ προσωρινῶς πεποιημένου Δημάρχου, ἢ νὰ προβάλῃ τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα.

Περὶ τῶν Παρέδρων.

45. Οἱ Παῖδρες εἶναι βοηθοὶ τοῦ Δη-

μάρχου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ· θέλουσι δὲ ἐνεργεῖν κατὰ τὰς παραγγελίας του.

46. Τὰ εἰς τὰ 43 καὶ 44 ἄρθρ. περὶ τοῦ Δημάρχου διατεταγμένα ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν Παρέδρων.

47. Ἄν τύχῃ εἰς τὸν Δημάρχον ἐμπόδιόν τι, ὁ Παῖδρος τοῦ μέρους, ὅπου διαμένει ὁ Δημάρχος, τὸν διαδέχεται. Ἄν δὲ ἦναι περισσότεροι Παῖδρες εἰς τὸν αὐτὸν Δήμον, ἡ προτίμησις δίδεται κατὰ τὴν προδιορισθεῖσαν παρὰ τοῦ Βασιλέως σειράν.

48. Οἱ Παῖδρες ὑπηρετοῦν ἀμισθί· τότε δὲ μόνον λαμβάνουν τὴν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν διορισθισμένην ἀντιμισθίαν, ὅσακις ἐξέλθωσι τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου δι' ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των. Κατὰ δὲ τὴν εἰς τὸ 47 ἄρθρ. ἀναγερομένην περίπτωσιν ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Δημάρχου λαμβάνει τὴν κατὰ τὸ 44 ἄρθ. ἀριθ. 2 διωρισμένην εἰς τὸν Δημάρχον ἀντιμισθίαν καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του.

Περὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

49. Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον βοηθεῖ τὸν Δημάρχον ὡς συμβουλευτικὴ καὶ συνεπιτηρούσα Ἀρχή. Ἐπαγρυπνεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁλομελείας τοῦ Δήμου εἰς τὸ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν πᾶσα δυνατὴ ὠφέλεια καὶ εἰς τὴν νὰ ἀπομακρύνηται ἀπ' αὐτὸν πᾶσα ζημία.

50. Ἡ σύσκεψις καὶ ἀποφασίς τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται ὅσακις πρόκειται λόγος.

1. Περὶ τοῦ κατὰ ψηφοφορίαν ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐνδεχομένης ἐκτάκτου δαπάνης.

2. Περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἔτι δὲ καὶ περὶ ἐλέγχου τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ δημάρχου.

3. Περὶ συντάξεως χρεωλυτικοῦ σχεδίου.

4. Περὶ ἐκποίησεως, ἐνεχυριάσεως, ἢ ἐπιβαρύνσεως κατ' ἄλλον τρόπον τῶν ἀκινή-

των κτημάτων ἢ πραγματικῶν δικαιωμάτων τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

5. Περί προσκτήσεως καὶ ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς ἐνοικιάσεως κτημάτων κινήτων, ἢ δικαιωμάτων.

6. Περί οὐσιώδους μεταρρυθμίσεως τοῦ τρόπου τῆς ἐπικαρπίας, ἢ τῆς οἰκονομίας τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν Δήμον ἢ εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα κτημάτων.

7. Περί νέων οἰκοδομῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπισκευῶν.

8. Περί δανείων δοθησομένων ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ περὶ δανείων ληφθησομένων εἰς βάρος τοῦ Δήμου.

9. Περί συμφωνιῶν καὶ συνεννοήσεων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν.

10. Περί προσδιορισμοῦ τῆς εἰς τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ Δημάρχου ἀναγκαίας ποσότητος.

11. Περί κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς τὰς δημοτικὰς ὑπηρεσίας ἐνρισκομένων, καὶ περὶ συτάσεως νέων δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν.

12. Περί προτάσεως ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἢ οἰκονόμου τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

Δι' ἐκάστην αὐτῶν τῶν θέσεων προβάλλονται τρεῖς ὑποψήφιοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς.

13. Περί συστάσεως νέων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ προσδιορισμοῦ εἰσοδημάτων δι' αὐτά.

14. Περί ἀπλλαγῆς τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων ἢ δικαιωμάτων ἀπὸ τὰς ὑποθήκας, καὶ τῶν κτημάτων τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἀπὸ τὰ ἐπικείμενα βάρη.

15. Περί διαιρέσεως τῆς εἰς πολλοὺς Δήμους ἢ ἀγαθοεργὰ καταστήματα κοινῆς περιουσίας.

16. Περί ἀποδοχῆς εἰς βάρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας τοῦ εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων ἀγαθοεργοῦ τινος καταστήματος ἐλλείποντος (deficit).

17. Περί συστάσεως νέων δημοτικῶν καταστημάτων.

18. Περί ἐνεργείας ἀντιπροσωπικῶν δικαιωμάτων τοῦ Δήμου, ἢ περὶ δημοτικῶν μισθοδοτήσεων.

19. Περί διαφορᾶς ἀναγομένης εἰς τὰ Δικαστήρια, καὶ περὶ διορισμοῦ συναγέγων ἢ νομοσυμβούλων.

20. Περί ἀπιστολῆς ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου.

21. Περί συγκαταθέσεως εἰς πληρωμὰς καὶ περὶ χορηγήσεως ἀμοιβῶν καὶ δώρων.

22. Περί κανονισμοῦ τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν καὶ περὶ ἀφέσεως τῆς δι' ὑποζυγίων καὶ φορτηγῶν ζώων ἐργασίας.

23. Περί κανονισμοῦ τῶν δημοτικῶν ἐράνων καὶ περὶ εἰσαγωγῆς μέτρου συνεισφοράς διαφέροντος τοῦ συνήθους.

24. Περί ἐπιθέσεως ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, καὶ περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀφορώσης τὴν εἰσπράξιν αὐτῶν ἐγκρίσεως.

51. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον λαμβάνει μέρος εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, κατὰ τοὺς περαιτέρω εἰς τὸ ἔκτον μέρος ἐκτεθησομένου ὁρίσμου.

52. Κατὰ πᾶσαν τριετίαν τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλουσιν ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν ἓνα Πρόεδρον καὶ ἓνα πρωτοκαλλιστήν.

Τὰ χρέη τοῦ Προέδρου εἶναι:

Νὰ συγκαλῇ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς συνεδριάσιν καὶ νὰ διεύθυνῃ αὐτά. Θέλει δὲ συνεννοεῖσθαι προφορικῶς μὲ τὸν Δήμαρχον, καὶ, χρειὰς καλούσης, θέλει θεωρεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ γνωρίξῃ πάντοτε ὅλας τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις καὶ τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἀφορῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου.

53. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται εἰς συνεδριάσιν, ὡσάκις ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ προσκληθῇ εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἢ ὡσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον πρὸς συζήτησιν σπουδαίας τινὸς ὑποθέσεως τοῦ Δήμου.

54. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτι-

κοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ προσκαλῆται ἐκάστοτε ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, καὶ ὅσας πρόκειται λόγος περὶ ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν διαχείρισιν τῶν ἀντικείμενων εἰς ἐκκλησιαστικά, εκπαιδευτικά ἢ φιλανθρωπικά κατὰ-σχέματα, χρημάτων, πρέπει νὰ προσκαλῆται ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἡ σύσκεψις ἀφορᾷ κατηγορίαν κατὰ τοῦ προσκληθησομένου.

55. Παρευρισκόμενοι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ, τε Δήμαρχος, οἱ Πάρεδροι καὶ ὁ Ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἐκθέτουν τὰ ἀντικείμενα τῆς συσκέψεως, κάμνουν προτάσεις, δίδουν τὰς ἀναγκαῖας διαισαφήςεις, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι ψῆφον εἰς τὰς ἀποφάσεις. Τὸ Συμβούλιον κοινοποιεῖ εἰς αὐτοὺς περίληψιν τῶν πρακτικῶν πρὸς γνῶσιν τῶν γενομένων ἀποφάσεων. Οὗτοι δὲ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωσι τὰς περὶ τῶν ἀποφάσεων παρατηρήσεις, ἢ τὰ κατ' αὐτῶν παράπονά των εἰς τὴν προϋπταμένην Ἀρχὴν, ἥτις ἐπομένως ἀποφασίζει.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται, ὅσαςκι νομίζει ὅτι αἱ παρὰ τῶν εἰρημένων διδόμεναι εἰς αὐτὸ πληροφορίαι δὲν εἶναι ἀπογρῶσαι, νὰ διορίξῃ ἓνα συνεισηγητὴν, καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν.

56. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του, καὶ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων ἰσοψηφίας τυγούσης, ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἀποφασίζει.

57. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀφορῶσα ἀντικείμενον ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητός του, εἶναι ἄκυρος.

58. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγόνται δι' ἐννεατίαν. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἢ ἐπικυρώσεις τῆς προσαγωγῆς Ἀρχῆς.

Κατὰ πρῆστίαν ἐξέρχεται μὲν τὸ ἀρχαιότερον τρίτον, γίνεται δὲ ἡ ἀντικατάστασις διὰ νέων ἐκλογῶν.

Σχηματισθέντος ὅλου τοῦ Δημοτικοῦ

Συμβουλίου διὰ συγχρόνου ἐκλογῆς, προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου ἡ σειρά τῆς ἐξελεύσεως.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξέλῃ μέλος τι πρὸ τοῦ προσδιορισμένου καιροῦ, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 43 ἀναφερομένων περιπτώσεων.

Συμπεσούσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἡ ἀποθνήσκωντος ἑνὸς μέλους, εἰσέρχεται τὸ πλησιέστερον συμπληρωτικὸν μέλος, τὸ ὅπου ὡς γενοσται νὰ διακινή εἰς τὸ Συμβούλιον ὅσον καιρὸν ἤθελε διακινῆσι εἰσέτι τὸ ἐξελθὼν ἢ τὸ ἀποθανόν μέλος.

59. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Τούτου δὲ γενομένου, πρέπει νὰ γενῇ νέα ἐκλογὴ ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων.

60. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπηρετοῦν ἀμισθί, ἐκτὸς τῆς ἀντιμισθίας, τὴν ὁποῖαν λαμβάνουν, ὅσαςκι δι' ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας ἐξέλθουν τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου.

Περὶ τῶν Δημορεσιῶν.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων

61. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόνται ἀμέσως.

62. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται, συνεργουμένων ἐπὶ τούτῳ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας (ἀρθ. 13) δημοτῶν.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην συγκαλοῦνται ἐκ τῶν ῥηθέντων δημοτῶν οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι ὡς πρὸς τοὺς ἀμέσους φόρους τοῦ δήμου, εἰς τρόπον δὲ ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεργουμένων εἰς τοὺς δήμους τῆς τρίτης τάξεως νὰ ἐξισοῦται μὲ τὸ ὅσον μέρος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων εἰς δὲ τοὺς τῆς δευτέρας, νὰ αὐξάνῃ ἀνά εἴς διὰ πᾶσαν ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων ἑκατοντάδα κατοίκων εἰς δὲ τοὺς Δήμους τῆς πρώτης, νὰ προβαίνῃ αὐξάνων κατὰ πέντε εἰς ἐκάστην περὶ τέρῳ ἑκατοντάδα.

Ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς συνέλευσεως δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ᾔναι ὀλιγώτερος τῶν 30, ἐνῶς ὑπάρχουν εἰς τὸν αὐτὸν Δῆμον τόσοι δημόται, ὑπαγόμενοι

εἰς ἀμεσον φορολογίαν καὶ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας.

63. Πᾶς δημότης, ἔχων τὰς κατὰ τὸ ἄρθ. 13 ιδιότητας, δύναται νὰ ἐκλεγθῇ.

Πρέπει ὅμως τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν.

64. Ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀποπειρηθῶσι τὴν ἐκλογὴν.

1. Ὅσοι δις ἤδη ἐξετέλεσαν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Ὅσοι ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν σωματικὴν ἢ νοερὰν ἀνικανότητα, ἢ ὅτι συνεπλήρωσαν τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

3. Ὑπάλληκτοι τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργεῖς στρατιωτικοί, ἱερεῖς, καὶ διδάσκαλοι σχολείων.

65. Ἐκάστη ἐκλογὴ δημ. σιέεται τοῦλάχιστον δέκα πέντε ἡμέρας πρότερον παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ προσδιορίζεται ἐνταῦθα ἡ διάρκεια τῆς περὶ ἐκλογῆς πράξεως· συγχρόνως δὲ ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ κατάλογος ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Δήμου τῶν ἐχόντων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθ. 13 τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἢ τοῦ ἐκλεγέσθαι.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον προηγουμέναι αἱ εἰς τοὺς ἀμέσους φόρους υποκειμενοὶ δημόται κατὰ τὴν βεβηολογίαν τῆς φορολογίας, καὶ, ἐκτιθεμένου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, σημειοῦνται ἐκεῖνοι, ὅσοι πρόκειται νὰ συγκροτήσουν τὴν συνέλευσιν.

66. Πᾶς δημότης, ἔχων δικαίωμα ψήφου, εἴμπορεῖ νὰ παραπνευθῇ, ἂν εἰς τὸν ἐκτεθειμένον κατάλογον παρελείφθησαν ἱκανοὶ ἢ κατεχωρήθησαν ἀνικανοί.

Ὁ δήμαρχος, ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ λαμβανομένης ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν, κρίνει εὐθὺς τὰ παράπονα, καὶ δηλοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τοὺς παραπνευθέντας ἐντὸς 24 ὥρων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημάρχου δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Νομάρχην.

Γενομένης τῆς ἐκκλήσεως, ὁ Δήμαρχος υποβάλλει ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις ἀποφασίζει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως πηγάζουσαι τροπολογίαι τοῦ καταλόγου τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου δημοτῶν κατεχωροῦνται εἰς αὐτὸν ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ Δημάρχου.

67. Αἱ ἐκλογαὶ διευθύνονται παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ παρ' ἐνὸς Παρέδρου, καὶ παρὰ μιᾶς διμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένης διὰ ψήφου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ γραμματεὺς τῆς Δημαρχίας, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ διδάσκαλος τοῦ τόπου κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ Ἐπαρχος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συμπαραευσκῇται εἰς τὰς δημαρχειάς, ὅσας τις τὸ κρίνει εὐλογον.

68. Δήμοι πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως διαιροῦνται, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐκλογῶν, εἰς δύο ἢ καὶ πλείοτερα τμήματα, δι' ἑκάστον τῶν ὁποίων σχηματίζεται ἰδιαιτέρα δημαρχειακὴ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ἴδιον πρωτοκολλιστὴν, καὶ προεδρευομένην παρ' ἐνὸς Παρέδρου.

Ἡ γεννησομένη διαίρεσις θέλει σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐκτεθησόμενον κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου δημοτῶν (ἄρθ. 65).

69. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συντάσσεται ἀκριβὲς πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδέλτιων παρασκευασμένων ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ σημειωμένων μὲ ἀύζοντας ἀριθμοὺς, τὰ ὅποια, ἀνακατωθέντα, διανέμονται εἰς τοὺς συγκροτοῦντας τὴν συνέλευσιν.

Ἐκαστος ἐκλογεὺς καταγράφει, ἢ ὁ ἴδιος ἢ δι' ἄλλου, εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του ὅσους τῶν δημοτῶν κρίνει ἀξιῶνς ἐκλογῆς, σημειόνων τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα αὐτῶν, καὶ

παραδίδει αὐτὸ ἰδιοχείρως ἐσφραγισμένον ἢ διπλωμένον εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρασιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ καὶ υπογεγραμμένον τὸ ψηφοδέλτιον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρασιακῆς Ἐπιτροπῆς φροντίζει νὰ καταχωρισθῇ ἀμέσως εἰς τὸ πρωτόκολλον τὸ ὄνομα τοῦ παραδύσαντος τὸ ψηφοδέλτιον, τὸ ὅποιον ῥίπτει, χωρὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ, παρόντος τοῦ ἐκλογέως, εἰς ἐπίτηδες προετοιμασμένην καὶ ἐσφραγισμένην κάλπην.

70. Εἰς τὰς ἐκλογάς τῶν δημοτικῶν Συμβούλων ἕκαστος τῶν ψηφοφορούντων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ:

α. Εἰς τοὺς Δήμους α' τάξεως,

1 Ἐάν μὲν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον πρόκειται νὰ σχηματισθῇ κατὰ πρώτην φοράν, 27 ὑποψηφίους.

2 Ἐάν δὲ μέλλῃ νὰ ἀνανεωθῇ κατὰ τὸ τρίτημόριον (ἀρθ. 58), ἑννέα.

β. Εἰς τοὺς Δήμους β' τάξεως,

1 Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, δέκα ὀκτώ.

2. Κατὰ τὴν δευτέραν, ἑξ.

γ. Εἰς τοὺς Δήμους τῆς τρίτης τάξεως.

1 Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἑννέα.

2. Κατὰ τὴν δευτέραν, τρεῖς.

Οἱ ἀμέσως μετὰ τὰ ἐκλεχθέντα μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου λαβόντες τὰς περισσότερας ψήφους γίνονται σ' πληρωτικά μέλη.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι:

1. Εἰς μὲν τοὺς Δήμους πρώτης τάξεως, ἑννέα.

2. Εἰς δὲ τοὺς Δήμους δευτέρας τάξεως, ἑξ.

3. Εἰς δὲ τοὺς Δήμους τρίτης τάξεως, τρεῖς.

71. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος μία πρᾶξις ἐκλογῆς, ἀπαιτεῖται: νὰ ψηφοφορήσωσι τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἡ δι' ἀντιπροσώπων ψηφοφορία.

Ἄν διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν πρὸς ψηφοφορίαν συνελθόντων δημοτῶν, ἡ ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ ἐκ-

περαιωθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας, προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως οἱ Δημόται, ὅσοι, χωρὶς νὰ ᾖ καὶ ἐμποδισμένοι ἀπὸ ἀσθένειαν ἢ ἀπουσίαν, δὲν παρευρέθησαν εἰς τὰς ἐκλογάς. Τὰ ἐκ τῆς προσκλήσεως καὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς προκύπτοντα ἐξόδα πίπτουν εἰς βάρος των.

72. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνοίγει ἡ κάλπη καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ψηφοδέλτια ἕκαστον τῶν ὁποίων καταχωρεῖται εἰς τὴν ἐκλογῇ πρωτόκολλον ὑπὸ τὸν ὅτιον φέρει ἀριθμὸν, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ ἐκλογὴς ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν ἡσάν τῶν καταγεγραμμένων.

Ἀφοῦ καταχωρηθῶσιν ὅλα τὰ ψηφοδέλτια, ἐξάγεται καὶ δηρυσίεσται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, εἰς δὲ τοὺς ἐκλεχθέντας κοινοποιεῖται ἰδιαιτέρως.

Ἄν κατὰ τὸ ἀρθ. 68 ἐγείνηται ἡ ἐκλογὴ κατὰ τμήματα, ἀντιπροσβάλλονται πρὸς τὸν τὰ ἀποτελέσματα τῶν τμηματικῶν πρωτοκόλλων, καὶ ἐντεῦθεν ἐξάγεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

73. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἐκλογὴ, αἱ ἐκλεχθέντες πλειοψηφίαι ἰσοψηφίας δὲ χούσας, ἀπορραϊζει ὁ λαχνός.

74. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, μένουσιν τὰ πρωτόκολλα τρεῖς ἡμέρας ἐκτεθειμένα εἰς τὸν Δημοκράτην, διὰ νὰ δυναθῶσιν οἱ ἔγοντες δικαίωμα ψήφου δημόται νὰ βῶσι γνῶσιν τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ νὰ φέρωσι τὰς ἐνδεχομένας ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις των εἰς τὸν Δήμαρχον. Οἱ δὲ ἐκλεχθέντες νὰ ἐκθέσωσι τὰς ἀντιρροπὰς τῆς παραιτήσεως των, ἂν τυχὼν ζητήσουν,

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν ἐφόρων

75. Διὰ πᾶσαν θέσιν Δημάρχου ἐκλέγονται τρεῖς ὑποψήφιοι: διὰ πᾶσαν Παρέδρου εἰς μόνος.

Ἡ ἐκλογὴ τούτων ἀνατίθεται εἰς αἰτερον Δημοκρασιακὸν Συμβούλιον.

76. Τὸ Δημοκρασιακὸν τοῦτο Συμβούλιον σύγκαιται:

1 Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ

2. Ἐξ ἰσοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλέον φορολογουμένων καὶ ἐχόντων κατὰ τὸ ἀρθ. 13 τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας δημοτῶν.

77. Ἐκαστὸς δημότης, ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἀρθ. 13 χαρακτηριστικά, καὶ μὴ ἐξαιρούμενος δι' ὁποιαδήποτε τῶν ἐκεῖ ἐκτεθειμένων αἰτιῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεγέσθαι.

Εἰς τὴν θέσιν Δημάρχου καὶ Παρέδρου δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγθῶν.

1 Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ ἐνεργεῖς στρατιωτικοί.

2 Οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ δημόσιοι διδάσκαλοι.

78. ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπηθῶν τὴν ἐκλογὴν ὅλοι ἐκείνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἀρθ. 63 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἐνδιαλαμβανόμενα.

79. Τὸ Δημαιορεσιακὸν Συμβούλιον συνέρχεται κατ' ἐγγράφον πρόσκλησιν τοῦ Ἑπαρχοῦ εἰς ἡμέραν προδιωριζομένην ῥητῶς παρ' αὐτοῦ.

80. Αἱ ἐκλογαὶ διευθύνονται παρὰ Δημαιορεσιακῆς Ἐπιτροπῆς, συγκεκλιμένης ἀπὸ ἑνᾶ Προέδρου καὶ δύο μελῶν τοῦ Δημαιορεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Ἐπαρχὸς εἶναι Πρόεδρος τῆς Δημαιορεσιακῆς Ἐπιτροπῆς· δύναται δὲ νὰ παραχωρήσῃ τὴν προεδρίαν εἰς ἓν μέλος τοῦ Δημαιορεσιακοῦ Συμβουλίου.

Τὰ δύο μέλη τῆς Δημαιορεσιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται παρὰ τοῦ Δημαιορεσιακοῦ Συμβουλίου.

Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ἀρκεῖ ἡ σχετικὴ πλειψηφία.

81. Εἰς τὸ διὰ τῆς δημαιορεσίας διωρισμένον κατὰστημα πρέπει νὰ ᾔναι ἐκτεθειμένος ὁ κατὰ τὸ ἀρθ. 63 κατάλογος ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογῆς δημοτῶν, διὰ νὰ τὸν λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ μέλη τοῦ Δημαιορεσιακοῦ Συμβουλίου.

82. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημαιορεσίας, ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ δημαιορεσιακοῦ Συμβουλίου ὀρκίζεται ἐνώπιον τοῦ ἀνέκτου ἐφημερίου τὸν ἐξῆς ὅρκον:

« Ὀμνῶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν καὶ ἁδιάρκτον Τριάδα καὶ εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγελίον, ὅτι θέλω δῶσαι τὴν ψήφόν μου κατὰ συνείδησιν, καὶ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα μου, πρὸς τὴν Πατρίδα, καὶ πρὸς τὸν Δῆμόν μου χρέη, ἐλεύθερος ἀπὸ πάσαν ξένην ἐπιβέβλην, κατ' ἰδίαν μου πεποιθήσιν, καὶ ὅτι δὲν ἐδέχθην, οὔτε θέλω δεχθῆν ποτὲ ἐπὶ τούτῳ δῶρα ἢ ὑποσχέσεις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως.

83. Μετὰ τὸν ὅρκον τοῦτον γίνεται ἐναρξὶς τῆς ἐκλογῆς, περὶ τῆς ἰποίας πρέπει νὰ καταστρωθῇ ἀκριβὲς πρωτόκολλον. Αἱ ψῆφοι δίδονται δι' ἐγγράφων ψηφοδελτίων, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἐκλογέως.

Εἰς δὲ τὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον καταχωρήσιν παραλείπεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέως, καὶ σημειοῦται ὁ αὐτῶν ἀριθμὸς, τὸν ὁποῖον φέρει τὸ ψηφοδέλτιον.

84. Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ ἐκλογὴ, ἀπαιτεῖται τοῦλάχιστον ἡ παρουσία τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ Δημαιορεσιακοῦ Συμβουλίου, καὶ ἡ ἀπόλυτος πλειψηφία. Ἰσψηφίας δὲ τυχούσης, ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

85. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς, δημοσιεύεται ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ κοινοποιεῖται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἐκλεγθέντας· τὰ δὲ τοῦ πρωτοκόλλου γίνονται ὡς εἰς τὸ ἀρθ. 74.

Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκλογὴν πραγματοποιούντων.

86. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὴν ἀμέσως μετ' ἐκείνην γεννησομένην ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν διὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκλογῆς διωρισμένων τριῶν ἡμερῶν, διευθύνονται τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐξετάζεται, ἂν ἡ πράξις τῆς ἐκλογῆς ἔγινε κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἂν οἱ ἐκλεγθέντες εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεγέσθαι, καὶ ἂν ᾔναι παραδεκταὶ αἱ προβαλλόμεναι αἰτιολογίαι τῶν ἐπιθυμούντων νὰ παραιτηθῶσι. Τούτων γενομένων, τὸ Ἐπαρχεῖον ἀναφέρει περὶ πάντων εἰς τὴν

Νομαρχίαν, ἥτις, ἢ ἐπικυροῖ τὴν πράξιν τῆς ἐκλογῆς, ἢ διορίζει νῆαν ἐκλογὴν, ἀναφέρουσα τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἐπικυρώσεως. Οἱ αὐτοὶ τύποι φυλάττονται καὶ ὅταν πρόκηται λόγος περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς μόνου ὑποψηφίου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας κοινοποιεῖται εἰς τὴν Δημαιρεσιακὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκλητῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἂν ἡ Νομαρχία δὲν ἐπικυρώσῃ τὴν πράξιν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ περὶ τούτου ἀναφορὰ παραπέμπεται ἀναγκαιῶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις ἄνευ ἀναβολῆς τὴν διεκθύνει εἰς τὴν Νομαρχίαν μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, καὶ διὰ τῆς Νομαρχίας καθυποβάλλεται ἔπειτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

87. Ἐπικυρωθεῖσης δὲ τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς, γίνεται ὁ διορισμὸς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων.

Οἱ Δημαρχοὶ καὶ οἱ Παῖρες διορίζονται εἰς μὲν τοὺς Δήμους α' καὶ β' τάξεως παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς δὲ τοὺς δήμους γ' τάξεως, παρὰ τῆς Νομαρχίας, λαμβανούσης ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίουτητα παρὰ τοῦ βασιλέως.

88. Οἱ μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Δημάρχου ὑπόλοιποι δύο υποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου δύνανται νὰ διορισθῶσι Παῖρες.

89. Ἄν θέσῃς Δημάρχου ἢ Παέδρου χρευσθῇ ἐν τῷ διαστήματι τῆς τριετοῦς περιόδου, γίνεται εὐθὺς νέα ἐκλογή.

Ὁ νεοδιορισθεὶς ἐνεργεῖ τὰ τῆς υπηρεσίας του δι' ὅσον μόνον καιρὸν ἔπρεπε νὰ διαρκέσῃ ἡ υπηρεσία τοῦ προκατόχου του.

90. Ἐπικυρωθεῖσης τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ γενομένου τοῦ διορισμοῦ τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων, ἔπεται ἡ διὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ ἐγκαθίδρυσις καὶ ὀρκωδασία αὐτῶν τε καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Περὶ ἐνὸς ἐκάστου κλάδου τῆς δημοτικῆς διοικήσεως.

Περὶ Ἀστυνομικῆς Διοικήσεως.

91. Ἡ εἰς τοὺς Δήμους ἐναποτεθεὶσα καὶ διὰ τοῦ Δημάρχου διευθυνομένη Ἀστυνομικὴ διοίκησις περιλαμβάνει ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κατωτέρας τοπικῆς καὶ ἀστυνομικῆς Ἀστυνομίας.

Τὰ περὶ τούτου προσδιορίζονται δι' ἰδίαιτέρων ὁδηγίων.

92. Ὁ Δημάρχος δὲν ἔχει οὔτε ποινικὴν ἐξουσίαν εἰς ἀστυνομικὰς παραβάτας οὔτε δικαστικὴν εἰς ὑποθέσεις τοῦ ἀμειψιτομένου διοικητικοῦ, καθ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν διαλαμβάνουσιν περὶ τούτου εἰδικὰς ἐξαιρέσεις.

93. Εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν πτωχομίαν ὁ Δημάρχος λαμβάνει μέρος καὶ τὰς περὶ τούτου ἰδιαίτερας διατάξεις.

94. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστάσιν τῶν κατὰ τόπους διδασκαλείων θέλει προσδιορισθῇ τὰ δέοντα δι' ἰδιαίτερων διατάξεων.

95. Εἰς τοὺς μεγαλητέρους Δήμους διορίζονται παρὰ τῷ Δημάρχῳ, χρεῖς καὶ ὑποχρεῖς, εἰς ἃ δύο Ἀστυνόμοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας· οἱ Ἀστυνόμοι οὗτοι διορίζονται καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει τὸ ἀρθ. 42.

96. Οἱ μεγαλήτεροι Δήμοι πρέπει διαιρεθῶσιν εἰς ἀνάλογον ἀριθμὸν τμημάτων κατὰ τὰς ἀγορὰς καὶ πλατείας, τὰς ἐκβολὰς τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως.

Περὶ διαχωρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας.

Α. Περὶ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦ.

97. Ἡ φροντίς περὶ εἰσπράξεως ἐξοδεύσεως τῶν δημοτικῶν χρημάτων περὶ κατεστρώσεως τῶν περὶ τούτων χρευσμῶν ἀνατίθεται εἰς ἓνα εἰσπρακτὴ κατὰ ἄμυν.

98. Ὁ Δημοτικὸς οὗτος εἰσπρακτὴς διορίζεται καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει ἀριθμὸς 12 τοῦ ἀρθ. 50.

99. Ἄν τὰ ἐξόδα καὶ ἐξόδα ᾖναι μαντὰ, ἐνώνονται περισσότεροι γενησόντες Δήμοι εἰς ἓν εἰσπρακτορικὸν τμήμα.

Ἄν εἰς τοιαύτην περίστασιν αἱ Δ

Δημοτικὴ Κεντρικὴ Β

ταίς Ἀρχαί δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ τοῦ εἰσπράκτορος πρότασιν, ὁ Βασιλεὺς ἐκλέγει ἓνα ἐκ τῶν προβληθέντων.

100. Οὔτε οἱ Δήμαρχοι, οὔτε οἱ Πάριδοι, οὔτε τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ᾤκη συγχρόνως καὶ εἰσπράκτορες.

Ὁ εἰσπράκτωρ πρέπει νὰ κατοική εἰς τὸ τμήμα, ὅπου εἰσπράττει, καὶ ἔχει χρεὼς νὰ φροντίξῃ ὁ ἑαυτοῦ διὰ τὴν εἰσπράξιν.

Δύναται νὰ απαιτηθῇ ἀπὸ αὐτὸν νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν.

101. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ληβάνει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἀντιμισθίαν καὶ υπερβαίνουσαν τὰ τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατὸν τῆς ὅλης πραγματικῆς εἰσπράξεως καὶ κανονισμένην παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἔως μεγαλητέρας Δήμους εἰσπορεῖ νὰ προσδιορισθῇ καὶ μόνιμος μισθὸς εἰς τὸν εἰσπράκτορα.

102. Ὁ Βασιλεὺς δύναται εἰς πᾶσαν περιστάσιν νὰ παύσῃ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα διὰ διοικητικὰς αἰτίας.

103. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν ἔχει νὰ κἀμὴ ἄλλα, εἰσπράξεις, εἰμὴ ὅσα διαλαμβάνει ὁ ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς, ἢ περὶ ὧν διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ συνέπειαν ἰδιαιτέρων νομίμων διαταγμάτων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁμοίως δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ ἄλλα πέρα ὅσα διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 109 ὁρισμούς.

Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ φροντίζει ὥστε νὰ κρατῶνται ἀκριβῶς αἱ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου διαλαμβανόμεναι μερίδες, καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος.

104. Δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν θέλουσιν προσδιορισθῇ τὰ περικείμενα περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

Περὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

105. Δι' ἕκαστον Δήμον συντάσσεται κατ' ἔτος προϋπολογισμὸς κατὰ τοὺς διορισθησομένους περὶ τούτου τύπους.

Θέλει δὲ ἐμπεριέχει διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος:

1. Ὅλας τὰς δημοτικὰς εἰσπράξεις, τὸς τὰς σταθερὰς ὁρισμένας ἢ ἀορίστους, καθὼς καὶ τὰς μὴ σταθερὰς.

2. Ὅλας τὰς δημοτικὰς δαπάνας μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαιῶν (fonds de réserve) δι' ἀπροσδοκῆτους περιστάσεις, καὶ

3. Ὅλα τὰ πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων συντελοῦντα μέσα.

106. Τὸ κακαστρωθήσομενον περὶ ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον πρωτόκολλον πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτιολογίαν διὰ πᾶσαν μερίδα, καὶ, τυγούσης διγογνωμίας, νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαφορὰς γνώμας τῶν μὴ συμφωνούντων μετὰ τὴν πλειοψησίαν. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἐκτίθενται ὅ,τε ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συσκέψεων εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὁπῶς ἡμέρας διὰ νὰ λάβουν γνώσιν αὐτῶν οἱ φορολογούμενοι, διευθύνονται ἔπειτα εἰς τὸν Ἐπαρχὸν τοῦλάχιστον δύο μῆνας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου διοικητικοῦ ἔτους.

Γνωστοποιεῖται δὲ εἰς τοὺς δημότας, ὅτι τὰ εἰρημένα ἔγγραφα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

107. Ἀκόμιν ὁ Ἐπαρχὸς τὸν προϋπολογισμὸν, τὸν ἐξετάζει ἄνευ ἀνταρτίας καὶ τὸν καθυποβάλλει μετὰ τῆς γνώμης ὁδοῦ τῶν εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις χρεώσται νὰ δώσῃ τὴν ἐγκρίσιν του ἀνυπερθέτως, εἰ μὴ εὖρη τίποτε προσβάλλον τὰ συμφέροντα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ δήμου, ἢ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας.

108. Ἐὰν ἀποποικιθῇ τὴν ἐγκρίσιν, πρέπει νὰ ἐκθέσῃ ἀκριβῶς τοὺς λόγους.

Ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν πολιτικὴν Ἀρχήν.

109. Κατὰ τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν καὶ ἐντὸς τῶν ὧρων αὐτοῦ διευθύνει ὁ Δήμαρχος τὰ τοῦ Δήμου κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ διαχειρίσεως κανονισμούς.

καὶ ἐκθίδει πρὸς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον εἰδικὴν διαταγὴν διὰ πᾶσαν μερίδα εἰσπραξέως ἢ δαπάνης.

Πρὸ πάντων δὲ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀμέσους δημοτικούς ἐράνους, πρέπει εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ καταστρόνωνται οἱ περὶ διανομῆς αὐτῶν κατάλογοι δι' ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὴν συνεισφορὰν δημότας, καὶ νὰ ἐκτίθενται ὁκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνώσιν πάντων· παρελθούσης δὲ τῆς ἐκταγμένου ταύτης προθεσμίας, ὁ Δήμαρχος κηρύττει τοὺς καταλόγους, ὡς ὑποχρεωτικούς καὶ παραπέμπει αὐτοὺς εἰς τὸν Δημοτικὸν εἰσπρακτορὰ, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξίν. Τὰ κατὰ τῆς διανομῆς προκύπτοντα παραπικρὰ ἐξετάζονται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, δὲν ἐμποδίζουσι ὅμως τὴν κατὰ τοὺς καταλόγους εἰσπραξίν. Ὁ Δήμαρχος δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν νὰ διατάξῃ δαπάνην, μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἐκτὸς μόνον ὅταν διαταχθῇ παρὰ τῆς πρεσβύτης Ἀρχῆς κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 176, ἢ ὅταν λάβῃ τὴν πληρεξουσιότητα δι' ἰδιαιτέρων νομίμων ἀποφάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς πᾶσαν πληρωμὴν ἢ διαταγὴ ἢ ἀπόφασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας αὕτη θεμελιούται.

Περὶ τοῦ Δημοτικοῦ λογαριασμοῦ.

110 Ὁ Δημοτικὸς εἰσπρακτορὶς καταγράφει τὸ πολὺ 2 μῆνας μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἔτους τὸν δημοτικὸν λογαριασμόν κατὰ τοὺς διατεταγμένους τύπους, καὶ τὸν παραδίδει εἰς τὸν Δήμαρχον.

Εἰς τὸν λογαριασμόν τούτον ἐκτίθενται ὅλα τὰ εἰς χρήματα ἢ εἶδη ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ δήμου.

111. Ὁ Δημοτικὸς λογαριασμός καὶ ὁ παρὰ τοῦ Δημάρχου ὕστερον καταστρωμένος λογαριασμός τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως ἐκτίθενται, ἀφοῦ πρότερον δημοσιευθούσι, ὁκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς πληροφориὴν ἐκαστοῦ τῶν φορολογουμένων. Ἐξετάζονται ἐπειτα παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπο-

στέλλονται πρὸς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις τοὺς καθυποβάλλει μετὰ τῶν παρατηρήσεών του εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀρχῆς ταύτης γίνεται ἡ ἐκκλησις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Γενικαὶ διατάξεις περὶ τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως

112. Εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας θέλουσι διατηρεῖσθαι ἀπαραιτήτως αἱ ἐρεῖξαι γενικαὶ διατάξεις:

α. Ὅλαί αἱ πωλήσεις καὶ ἐνοικιάσεις ὁποιοῦδήποτε μέρους τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ὅλα τὰ ἐπὶ μισθῷ γινόμενα δημόσια ἔργα, ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ καὶ ὅλαι αἱ προμηθεύσεις θέλουσι γίνεσθαι ἐπὶ δημοπρασίαις, ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ καταστρωμένου παρ' εἰδημόνων.

Τότε δὲ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ γένωσι ἰδιαιτέραι συμφωνίαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων.

1. Ὅταν τὰ ἔργα ἀπαιτῶσι ξεχωριστὴν ἐπιτηδεύτην, πρέπει ὅμως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ γενῇ προϋπολογισμός.

2. Ὅταν τὰ ἔργα ᾗσι τόσον ἀσήμαντα, ὥστε τὰ ἔξοδα τῆς δημοπρασίας δὲν ἔχουν καμμίαν ἀνελόγιαν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος.

3. Ὅταν ἀπειλήται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

4. Ὅταν ἡ δημοπρασία ἀπαντήσῃ ἀνυπερβλήτῃ ἐμποδίῃ.

β. Διὰ νὰ γενῇ ἐκουσίᾳ ἐκποιήσις μέρους τινὸς τῆς δημοτικῆς περιουσίας, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πάντοτε ἀκριβεστάται, ἂν ἐξετελέσθησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμενα, καὶ νὰ ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως νὰ διατεθῇ εὐθὺς ἐπωφελῶς, ἐὰν δὲν προσιδωρίσθῃ δι' ἄλλον σκοπὸν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

γ. Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν πληρεξουσιότητα, πρὸς ἐξόφλησιν ὑπαρχόντων χρεῶν, νὰ δανειζῶνται νέας κεφαλαιαὶ μετὰ ἢ καλλιτέρας συμφωνίας

ἂν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ ληφθοῦν ὡς δά-
νεια νέα κεφάλαια, εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγ-
χωθέντων προϋπολογισμῶν ἢ χρεωλυτι-
κῶν σχεδίων, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἄλλων μέσων,
πρὸς ἀπάντησιν ἐκτάκτων, ἀναποφεύκτων
καὶ ἀνυπερθέτων δαπανῶν.

Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ θέλουσι ζητήσει συγ-
γρῶνως μετ' ἐπιμονῆς κατάλληλα χρεωλυ-
τικὰ μέσα.

δ'. Διὰ νὰ γένωσιν νέαι δημόσιαι οἰκο-
δομίαι, ἀπαιτεῖται νὰ συνταχθοῦν πρότε-
ρον παρ' εἰδημόνων τὰ σχέδια καὶ οἱ προ-
ϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων.

ε'. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν δημοτι-
κῶν γαιῶν θέλουσι διατηρεῖσθαι οἱ περὶ
καλλιεργείας νόμοι.

ς'. Διὰ τὰς συσκέψεις περὶ νομικῶν
ἐπιτημάτων αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ θέλουσι
ζητεῖν τὴν συμβουλὴν τῶν ἀναγνωρισμένων
πατηρῶν.

113. Διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν
εἰς τοὺς Δήμους ἐκ τῆς παραμελήσεως τῶν
ἐπιτημάτων περὶ διαχειρίσεως κανονισμῶν,
καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ἀξιοποιῶν πράξεων
ἢ ἀδρανείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοτι-
κῆς διαχειρίσεως, ἀποζημιοῦται ὁ Δήμος
παρὰ τῶν αἰτίων, οἵτινες περιπλέον ὑπό-
κονται καὶ εἰς τὰς κατὰ νόμους ποινάς.

Περὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς περιουσίας τῶν
κατὰ τόπους ἀγαθοεργῶν Κατα-
στημάτων

114. Ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ἀγα-
θοεργῶν καταστημάτων τίθεται ὑπὸ τὴν
ἀμεσον διεύθυνσιν τῶν δι' ἰδιαιτέρων δια-
τημάτων σχηματισθησομένων ἐπιτρο-
πῶν, ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν τοπικῶν κατα-
στημάτων ἀνατίθεται εἰς τὰς συστηθησο-
μένας τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων.

Διὰ τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν καταστημάτων διορίζονται Ἐκ-
κλησιαστικά Συμβούλια, συνιστάμενα ἀπὸ
τον Δήμαρχον, τὸν ἀνήκοντα Ἐφημέριον
καὶ δύο ἕως τέσσαρας Δημώτας, διορίζο-
μένους παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

115. Ὅταν ἡ ἔκτασις τῆς ἀκινήτου
περιουσίας ἐνὸς ἀγαθοεργοῦ καταστήμα-
τος ἀπαιτῇ τὸν διορισμὸν ἰδιαιτέρου Οἰ-
κονόμου γίνεται ἡ ἐκλογή αὐτοῦ κατὰ

τὸ ἄρθρ. 80 ἀριθ. 42. Ὁ Οἰκονόμος ὑπά-
γεται εἰς τὴν ἀνωτέραν διοικητικὴν Ἀρ-
χὴν τοῦ καταστήματος.

116. Αἱ εἰς τὸ ἄρθ. 114 διαλαμβα-
νόμεναι Ἀρχαὶ ἔχουν πρὸς τὸ Δημοτικὸν
Συμβούλιον, τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔχει ὁ
Δήμαρχος πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλι-
ον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δημοτικὴν πε-
ριουσίαν.

Ὅλα τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς δη-
μοτικῆς περιουσίας ἐν τῷ παρόντι νόμῳ
κανονισμένα ἐφαρμόζονται ἐξίσου καὶ εἰς
τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα.

Περὶ τῆς ὑπαλλήλων τῶν Δήμων εἰς
τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ Νομάρχους.

117. Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Διοικητικαὶ αὐ-
τῶν Ἀρχαὶ ὑπάρχοντα εἰς τοὺς Ἐπαρ-
χοὺς. Εἰς τοὺτους ἀπόκειται τὸ νὰ ἐπι-
τηρῶσιν ἀμέσως τὴν διοίκησιν τοῦ Δη-
μάρχου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων,
καὶ νὰ διατάττουν κατὰ τοῦτο ὅσα εἶναι
ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων.

Εἶναι ὅμως ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς,
ἐπὶ βαρυτάτῃ εὐθύνῃ, νὰ παρεμβαίνουν
εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δημοτικῶν δικαιο-
ματίων, ἢ νὰ παρεμποδίζωσιν ἀθεμίτως
τὴν νόμιμον καὶ ἐλευθέραν κίνησιν τῶν
Δημοτικῶν διοικητῶν Ἀρχῶν.

118. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου θέλει καθυποβάλλεσθαι, ἐπὶ
ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν Ἐπαρχον
καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Νομάρχην ἀφοῦ
δὲ παρέλθωσι δέκα πέντε ἡμέραι μετὰ
τὴν πρὸς τὸν Ἐπαρχον κοινοποίησιν, ἂν
ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐκδοθῇ δια-
ταγὴ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπαρχοῦ ἐμποδι-
ζουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, εἴτε
ὡς παρανόμου, εἴτε κατὰ συνέπειαν ἀνα-
φορᾶς τῶν φορολογουμένων, ἢ ἀπόφασις
θεωρεῖται ὡς ἔχουσα κῦρος, καὶ ἐνερ-
γεῖται.

119. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου χρήζουσι τῆς ῥητῆς ἐγκρί-
σεως τοῦ Νομάρχου εἰς τὰς ἐφεξῆς πε-
ριπτώσεις:

α. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ δημοτι-
κοῦ προϋπολογισμοῦ.

β. Εἰς τὴν ἐγκρίσιν ἐκτάκτων δαπα-

νών, τὰς ὁποίας δὲν προεῖδεν ὁ προϋπολογισμός, ἐξαίρετως δὲ ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ἀναδεχθῇ ἐκουσίως ὁ ἄνθρωπος βάρη, εἰς τὰ ὁποία δὲν εἶναι ὑπόχρεως, οὔτε δυνάμει τοῦ κοινωνικοῦ του σκοποῦ, οὔτε δ' εἰδικῶς νομίμους αἰτίαι·

γ'. Εἰς τὴν ἐκποίησιν, πρόσκτησιν, ἢ ἀνταλλαγὴν ἀκινήτων κτημάτων ἢ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας·

δ'. Εἰς συμφωνίαις ἐνοικιάσεων ἐπέκεινα τῶν ἐννέα ἐτῶν.

ε'. Εἰς μεταρρυθμίσεις τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας, τοῦτέστιν, ὅταν πρόκηται λόγος, ἀντὶ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δήμου καλλιεργείας, νὰ διορισθῇ ἐνοικίασις ἢ τ' ἀνάπλιν·

ς'. Εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις δημοτικῶν φόρων·

ζ'. Εἰς τὴν σύνταξιν χρεωλυτικῶν σχεδίων·

η'. Ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ληφθῶν δανειακῶς νέα κεφάλαια, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δάνειον τοῦτο γενῇ πρὸς ἐξόφλησιν ὑπαρχόντων χρεῶν μὲν ἢ καλλιτέρας συμφωνίας, ἢ ἐπὶ τῇ βάρει ἐκτιθέμενων προϋπολογισμῶν, ἢ χρεωλυτικῶν σχεδίων·

θ'. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀνηλόντων εἰς τὸν Δῆμον δασῶν.

ι'. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν γενικῶν περὶ οἰκοδομῶν καὶ περὶ ἐξουγγραμμίας σχεδίων·

ια'. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ εἰσαγωγῆς δίκης·

ιβ'. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ συμβιβασμῶν·

ιγ'. Ὅταν πρόκηται νὰ οἰκοδομηθῶσι νέα δημοτικά κτίρια, ἢ νὰ γενῶσι καθολικά ἐπισκευαὶ εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα·

ιδ'. Ὅταν πρόκηται νὰ δοθῶν δάνεια εἰς τοὺς Δημάρχους, εἰς τοὺς Παρέδρους, καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, εἰς τοὺς ἀνιόντας, κατιόντας, ἐκ πλαγίου ἢ καὶ πρώτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχισίας συγγενεῖς αὐτῶν.

ιε'. Ὅταν πρόκηται νὰ δεχθῇ ὁ ἄνθρωπος κληροδοσίας ἢ δῶρα ἐνκαμένα μὲν βάρη, ἢ

νὰ τὰ ἀποποιηθῇ.

ις'. Εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν διὰ τοὺς ἐμμέτους δημοτικούς ἐράνους συνεισφορῶν ὡς ἐκ μέρους τῶν δημοτῶν, τῶν μὴ ἐχόντων φορολογουμένην περιουσίαν, μηδὲ μεταρχομένων ἐπιτήδευμα ὑποκείμενον εἰς φόρον.

Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔχουν κύρος, εἰμὴ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου.

120. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως ἀπαιτεῖται·

α'. Εἰς τὸν διορισμὸν νέων ἐμμέτων ἢ ἐμμέτων δημοτικῶν φόρων·

β'. Εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐμμέτων δημοτικῶν φόρων, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἴσχυον·

γ'. Εἰς τὸν διορισμὸν ἄλλου μέτρου περὶ τῆς εἰς τοὺς ἐμμέτους δημοτικούς ἐράνους συνεισφορᾶς, πρὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει βάσιν τοὺς ἐμμέτους φόρους.

121. Οἱ μὲν ἑπαρχοὶ ὀφείλουσι νὰ καθυποβάλλουν, οἱ δὲ Νομαρχαὶ νὰ ἐνεργοῦν ἢ νὰ ἐμποδίζουσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅσαι χρήζουσιν τῆς ἐγκρίσεώς των, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πάντων ζημιῶν, προκύπτουσιν ἀπὸ τὴν ἐκ μέρους των ἀξιοποίησην ἀργυροπρίαν.

122. Εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπόκειται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν Ἀρχὴν πᾶσαν ἀποφασίν τῆς Νομαρχίας τροπολογούσαν ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν ἀπόφασίν του.

Τελευταῖος ὁρισμός.

123. Ὁ παρὼν Νόμος πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ ἀναβολῆς, ἢ δὲ ἐκλογῇ τῶν ἐκ διαλαμβανομένων νέων δημοτικῶν Ἀρχῶν νὰ γενῇ εἰς κάθε Νομόν, ἅμα ὁ σχηματισμός των ἐν αὐτῷ Δήμῳ λαβὼν τὴν ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως.

Οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὰς πρώτας δημοπρασίας ἐνεργηθησόμενοι προσωρινοὶ κανονισμοὶ θέλουσι προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

124. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Δεκεμβρ. 1833.

82. Ὁδηγίαι περὶ τῶν Δημαιορεσιῶν.

Ο Θ Ω Ν χ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Μέρος Α. Περί ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

Ἄρθρ. 1. Ἐκλογή τῶν δημοτικῶν Συμβούλων θέλει γίνεσθαι.

1) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, θέλει παύει τὸ τριτημῶριον τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ὅσάκις τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον καθαιρεῖται ἀπὸ τὴν Α. Μεγαλειότητα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 59 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ὅπότεν οἱ ἐκ τῆς πρώτης ἐκλογῆς κατασταθέντες δημοτικοὶ Σύμβουλοι λήξωσι τῶν χρεῶν των, προσδιρίζονται τὰ περὶ τούτου εἰς τὰ 10 ἄρθρον §. 2 τοῦ προσωμένου νόμου ὑπὸ ἡμερομηνίαν (6 Μαΐου) 24 Ἀπριλίου Τ. Ε.

2. Ἡ πράξις τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν ἀρτίζει εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἔγγραφον πρόσκλησιν τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχοῦ.

Ἄμα συμβῇ ἐν ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 1 ἄρθρον τούτων τῶν ὁδηγίων σημειωθέντα αἰτία, πρέπει ἀμέσως νὰ ἐκδίδηται ἀπὸ τὸν Νομάρχην αὕτη ἡ πρόσκλησις πρὸς τὸν ἀνήκοντα Δήμαρχον, κατὰ μὲν τὴν Ἐπαρχίαν τῆς τοῦ Νομοῦ πρωτεύουσας, ἀμέσως κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Νομοῦ Ἐπαρχίας, διὰ τῶν ἐφισταμένων εἰς αὐτάς Ἐπαρχων.

Ἄμα συμβῇ ἐν ἀπὸ τὰ προεκτεθέντα αἰτία, τὰ ὅποια ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόσκλησιν, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς πρέπει νὰ γίνῃ χωρὶς οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, καὶ τὸσαν ἐγκαίρως ὥστε ἡ νῆα ἐκλογή νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν διαστήματι τεσσάρων μὲν ἐβδομάδων, μετὰ τὴν παντελῆ διάλυσιν τοῦ Δημοτι-

κοῦ Συμβουλίου, μετὰ δὲ τὴν ἐξέλευσιν τοῦ ἀρχαιοτέρου τριτημωρίου, ἕως εἰς τὸ κατὰ τὸ 74 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ὀριζόμενον διάστημα.

Αἱ πρώται δημαϊρεσίαι θέλουσι γίνεαι, κατὰ διαταγὴν τῶν Νομαρχῶν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἤθελε φθάσει εἰς αὐτοὺς ἡ περὶ ἐγκρίσεως Βασιλικῆς ἀπόφασις, διὰ προγράμματος σκληρομένου ἀμέσως εἰς τοὺς ἀρμοδίους Εἰρηνοδίκας τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των Νομοῦ, καὶ θέλουσι τελειώσει ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἤθελεν ἐκδοθῇ τὸ ῥηθὲν πρόγραμμα.

3. Ὁ Δήμαρχος, εἴτε ἐκείνος, ὅστις ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς δημαϊρεσίας, ὑποχρεοῦται, ἅμα συμβῇ ἐν ἀπὸ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τῶν παρουσῶν ὁδηγίων προεκτεθέντα αἰτία, νὰ ἐνασχοληθῇ ἡμέσως εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι, ὥστε ἡ ἐνέργειά του νὰ ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἅμα λάβῃ ὁ τὴν δημαϊρεσίαν διεύθυνων τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 μνησθεῖσαν πρόσκλησιν.

Ὁ δὲ κατάλογος οὗτος θέλει περιέχει·

- 1) Τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὅποιον ἕκαστος εἶναι καταγεγραμμένος.
- 2) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ.
- 3) Τὴν ἡλικίαν.
- 4) Ἐὰν ἦναι νυμφευμένος ἢ ἄγαμος.
- 5) Ἐκ ποίας ἐποχῆς ἕκαστος ἔχει τὴν γυθεράν οἰκισιν ζῶν ἀνεξαρτήτως εἰς τὸν δῆμον.

6) Τὸν πρὸς τὸ ζῆν πόρον (τουτέστι τὴν γεωργίαν, τὸ ἐπιτήδευμα, τὴν ἐνασχόλησιν εἰς τέχνην τιὰ ἢ ἐπιστήμην), σημειουμένου εἰδικῶς τοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου.

7) Πότε καὶ ποῦ ἔδωσε τὸν τῆς ὑποταγῆς ὄρκον.

8) Τὸ ποσὸν κάθε εἵδους ἀμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος δημότης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

9) Τὰς τυχοῦσας παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν σφέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως χρήσεως τῆς περιουσίας, εἴτε διὰ προλαβούσας εἴτε δι' ἐκκρεμεῖς εἰστέ-

τι κατηγορίας καὶ τὰς συνεπείας αὐτῶν.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον προηγούνται οἱ εἰς τοὺς ἀμέσους φόρους ὑποκείμενοι δημόται κατὰ τὴν βαθμολογίαν τῆς φορολογίας ἐκάστου, καὶ ἐκτεθειμένου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, θέλουσι σημειωθῇ μόνον οἱ μέλλοντες νὰ συγκροτήσωσι τὴν δημοκρασιακὴν συνέλευσιν.

Αἱ εἰς ἑκάστον Δήμον συστηθόμεναι τῶν δημοτῶν καταγραφαὶ θέλουσι σχηματίζειν τὰς βάσεις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταλόγου.

Διὰ τὰς μέχρι τῆς 1 (13) Μαρτίου 1837 γενησομένης δημοκρασίας θέλει καταστρωθῇ ὁ κατάλογος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νομάρχου προσδιορισθούσης προθεσμίας.

4. Ἄμα ὁ Δήμαρχος εἴτε ἡ ἀντ' αὐτοῦ διευθύνουσα τὴν δημοκρασίαν Ἀρχὴ λάβῃ τὴν περὶ δημοκρασίας τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν πρόσκλησιν, ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ κοινὸν διὰ τοιχοκολλημένου προγράμματος ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 3 μνηθείσης προθεσμίας.

α) Ἐκ ποίων αἰτιῶν καὶ ἐπὶ ποίαις βάσεσιν ἀνεδέχθη αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς δημοκρασίας.

β) Ὅτι ἐκθέτει ὑπ' ὅψιν ἐκάστου τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 3 διαληφθέντα κατάλογον εἰς τὸν κοινὸν τοῦ Δήμου οἶκον.

γ.) Ποία ἡμέρα προσδιορίζεται διὰ τὰς τυχόν γενησομένης ἀπαιτήσεις ἐναντίον τοῦ ρηθέντος καταλόγου, κατὰ τὸ 66 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ εἰς ποῖον μέρος καὶ εἰς ποίαν ὥραν θέλουσι ἐγκαταταχθῇ αὐταὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

δ.) Ποίαν ἡμέραν θέλει ἀρχίσει τὸ πρὸς ψηφοφορίαν δημοκρασιακὸν πρωτόκολλον, ποῦ καὶ εἰς ποίαν ὥραν ἢ περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπὴ θέλει συνεδριάζει.

ε.) Ἔως εἰς ποίαν ἡμέραν θέλει περαιωθῇ τὸ περὶ ἐκλογῆς πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκδοθῆσα ἐκδοποίησις θέλει κοινοποιηθῇ δημοσίως καὶ τοιχοκολληθῇ, διὰ

τὰς ἐκ πολλῶν χωρίων ἢ περιοχῶν συσταμένας κοινότητες, ὅχι μόνον εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Δημάρχου, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου εἰσπίσκειται ἡ διαίτησις τῶν πᾶρεδρος.

5. Μεταξὺ τῆς ἡμέρας τῆς εἰδοποιήσεως, καὶ ἐκείνης, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ περὶ ἐκλογῆς πράξις, πρέπει πάντοτε νὰ μεσολαβῇ ἐν διάστημα δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ἡ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις συγχωρημένη διορία (κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 στοιχ. γ.) δὲν θέλει ἔχει χώραν οὔτε πρὸ τῆς τρίτης, οὔτε μετὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀφ' ἧς ἤθελε κοινοποιοῦν ἡ εἰδοποίησις, διὰ νὰ μὴν ἀρκετὸς καιρὸς πρὸς ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου, καὶ διὰ νὰ συλλέγωνται οἱ πρὸς ἐπιστήριξιν τῶν ἀπαιτήσεων ἰσχυροὶ καὶ ἀναγκαῖοι λόγοι.

6. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀκροάσεως τῶν παραπόνων ἢ ἀπαιτήσεων, ὁ Δήμαρχος, ἢ ὁ ἀντιπροσωπεύων αὐτὸν, ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν, καὶ, θεωρήσας τὰς εἰσαγομένας ἀπὸ τοῦ ψηφοφοροῦντος δημότου ἀπαιτήσεις καὶ τὰ παράπανα δι' ἐπιτηδεύουσι παραινέσας, ἢ ἀνικάνους παραδεχθέντας, νὰ τὰς καταχωρίσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσεως.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρωτοκολλιστοῦ ἀνήκει εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν ἀντιπροσώπῳ του. Ἐκαστὸς παραπονούμενος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ αἰτιολογῇ τὰς ἀξιώσεις του με ἀποχρώσας ἀποδείξεις.

Ἄμα αὐτὸς κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραπόνων τοῦ καὶ γραφῇ αὐτὴ εἰς τὸ πρωτόκολλον, ὀφείλει ν' ἀκούσῃ ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντιπροσώπός του τὴν περὶ τῶν προκειμένων δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἀπάντησιν, καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν του.

Ἡ συζήτησις πρέπει νὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὴν τάξιν ἀμέσως καὶ δὲν πρέπει νὰ παρατείνεται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας.

Ἐὰν αὕτη δὲν γένη ἀμέσως, τότε πρὸς

τουλάχιστον ν' ανοίγεται τὸ πρωτό-
κόλλον εἰς τὸν ἔχοντα ἀπαιτήσεις ἢ πα-
ράπονα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν
αὐτὸς δεύει νὰ ἐμφανισθῇ πάλιν εἰς τὴν
ἐκκλήσιν τῆς συζητήσεως.

Ἐὰν αὐτὸς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστα-
σιν δὲν ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμέ-
νην ὥραν, τότε πρέπει νὰ δηλωθῶσιν εἰς
τὸ πρωτόκολλον τὰ δέοντα περὶ τούτου,
καὶ ἡ συζήτης νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡδη ἀρ-
ημένη.

7. Ὅσων τὰ ὀνόματα ἀπαιτεῖται νὰ
ἐμφανθῶσιν ἀπὸ τὸν κατάλογον, ὡς μὴ
ἔχοντων τὰς ἀπαιτούμενας ἀπὸ τοὺς νό-
μους ιδιότητας διὰ νὰ κάμουν παράπονα,
οἱ τοιοῦτοι δὲν προσκαλοῦνται οὔτε κατὰ
τὴν πρᾶξιν τῆς συζητήσεως οὔτε κατὰ τὴν
ἐκκλήσιν τῆς ἀπορίσεως.

Οὗτοι θέλουν φυλάξε: καὶ ὑποστηρίξει
τὰ δικαιώματά των κατὰ τὸν εἰς τὰ ἄρ-
θρα 9 καὶ 10 τῆς παρούσης ὁδηγίας ἐκ-
τεθέντα τρόπον.

Ἐὰν ὁμοῦ οὗτοι παρευρεθῶσι: κατὰ τὸν
αἰὸν τῆς παρουσίσεως τῶν ἀπαιτήσεων
εἰς τὸ κατὰ στήμα τῆς συνεδριάσεως, τότε
εἰς τὴν πρᾶξιν ν' ἀποβρίθωσιν αἱ ἀντιλογίαι
αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ κατὰ γράφωσιν εἰς τὸ πρω-
τόκολλον, ἂν ζητήσουν τοῦτο.

8. Ἡ πρὸς ἀκρόασιν τῶν παραπόνων
προσδιωρισμένη συνεδρίασις δὲν θέλει δια-
κρίθῃ πρὶν ἢ παρέλθωσιν αἱ διὰ τῆς κατὰ
τὸ ἄρθρ. 4 ὑπὸ στοιχ. γ ἐκδοθείσης προ-
βλεψέως προσδιορισθῆσαι ὥραι.

Ἐὰν δὲν ἐξαρκῶσιν αὐταὶ αἱ ὥραι πρὸς
ἀποκρίσεις τῆς πράξεως τῶν παραπόνων,
οὔτε ἡ συνεδρίασις θέλει ἐξακολουθήσει
εἰς τὴν ὠρισμένην αὐτὴν ἡμέραν πρὸς
ἀποκρίσεις τῶν ἀπαιτήσεων καὶ,
ἐὰν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ᾖ μικρὸς, θέλει
ἐξακολουθεῖ ἡ συνεδρίασις χωρὶς διακοπὴν
εἰς τὴν ἐπόμεναι ἡμέραν.

Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας δὲν ἐμφανίζεται κα-
τὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν καθ' ἣν
τοῦτο διατάσσεται τὸν διὰ τὴν παραδο-
σὴν τῶν ἀπαιτήσεων ὠρισμένων ὥρων,
οὔτε διαδηλοῦται συνοπτικῶς τοῦτο εἰς
τὸ πρωτόκολλον, ἀναγνωρίζεται ὁ ἐκτε-

θεὶς εἰς ἀνάκρισιν κατάλογος, καὶ δὲν
εἶναι δεκταὶ πλέον αἱ μετὰ ταῦτα κατὰ
τοῦ καταλόγου ἀπαιτήσεις ἢ παράπονα.

Ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν δύναται ἕ-
καστος μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, πρὶν τῆς
ἀποπεράτωσεως τοῦ πρωτοκόλλου, νὰ κά-
μῃ εἰς αὐτὸ ἐκείνας τὰς παρατηρήσεις,
τὰς οποίας ἤθελε κρίνει εὐλογον κατὰ τοῦ
ἐκτεθέντος καταλόγου ὡς πρὸς τὴν ἐγ-
γραφὴν ἀνικάνων δημοτῶν, ἢ τὴν παρά-
λειψιν ἱκανῶν· ὁ δὲ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντι-
πρόσωπος τοῦ χρεωστῆ τοῦτο νὰ ἐκδώσῃ
ἀνεὺ ἀναβολῆς τὴν περὶ τούτου ἀπό-
φασιν του.

9. Θέλει ὑπογράφεσθαι ἡ ἐν τῇ πρω-
τοκόλλῳ πρᾶξις τῶν ἀπαιτήσεων παρὰ
τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του,
τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ πρω-
τοκολλιστοῦ.

Ἀφοῦ γένωσιν αἱ ἀπαιτήσεις, τότε τὸ
πρωτόκολλον, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν
τῆς πράξεως αὐτῶν, θέλει ἐκτεθῇ ὑπ' ὄψιν
ἐκάστου εἰς τὸν δημοτικὸν οἶκον ἐν δια-
στήματι τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ γένωσιν
αἱ τυχούσαι παρ' ἐκάστου ἀντιλογίαι ἢ
παρατηρήσεις.

Ἐὰν ὅμως δὲν γένῃ καμμία ἀπαίτησις
τότε ἡ ἐκθεσίς του δὲν θέλει διαρκέσει
πλέον τῶν 24 ὥρων.

Θέλει σημειωθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἡ
ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἣς ἐγένεν ἡ ἐκθε-
σίς, καὶ τὴν αὐτὴν στιγμὴν θέλει γνωστο-
ποιηθῇ τοῦτο διὰ προγράμματος.

10. Θέλουσι δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
ἐκκλέουσιν τὴν κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων
ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Δημάρχου.

1) Ὅλοι οἱ ψηφοφοροῦντες δημόται.
2) Οἱ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπαιτήσεων
ἢ παραπόνων στερηθέντες τὸ δικαίωμα τοῦ
ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Ἡ ἀναρχὴ τῆς ἐκκλήσεως θέλει γίνεαι
ἐγγράφως, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας
τριῶν ἡμερῶν, πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν
ἀντιπρόσωπόν του, καὶ θέλει συνοδεύεσθαι
μετὰ τὰς ἀνταρκτικὰς ἀποδείξεις.

Ἡ δὲ προθεσμία αὕτη ἀρχεταὶ ἀπὸ τὴν
ὥραν καθ' ἣν ἐκτεθεῖται τὸ περὶ τῆς πρά-

ξως τῶν ἀπαιτήσεων πρωτόκολλον κατὰ τὸ ἀρθρ. 9.

11. Ἐὰν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας γένωσιν ἀντιλογίαι, τότε ὀφείλει ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του, ἅμα παρέλθῃ ἢ προθεσμία, νὰ πέμψῃ εἰς τὸν Νομάρχην τὸ πρωτόκολλον καὶ τὴν ἐκκλητήν ἀναφοράν, τὴν ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν παρόντων γενομένην, μὲ ἐπίτηδες ἰδιαιτερον ταχυδρομῶν, ἐὰν τοῦτο δὲν ἡμπορῇ νὰ γείνη διὰ τοῦ συνήθους ταχυδρομείου.

Ὁ δὲ Νομάρχης ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακρίνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν εἰς αὐτὸν πεμφθεῖσαν ἐκκλητήν ἀναφοράν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τὰ πρακτικὰ ταῦτα συνιδεόμενα μὲ τὴν ἀπόφασίν του μὲ τὸν ὅσον ἐνερῶ συντομώτερον καὶ ταχύτερον τρόπον.

12. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Νοάρχου θέλουν ἐκτεθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἐκάστου.

Μετὰ ταῦτα θέλει γνωστοποιηθῇ ὁμολογῶς διὰ προγράμματος ἢ ἀφιεῖς τῆς ἀποφάσεως.

13. Ὅλοι αἱ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀπαιτήσεων προσελθούσαι μεταβολαὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι δημοτῶν, θέλουσι καταχωρηθῇ εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἅμα λάβωσι κύρος αἱ ἀποφάσεις αὗται.

Ἡ καταχώρησις λοιπὸν θέλει γίνεαι.

α. Ἐπὶ ἀποφάσεων δημορχικῶν, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἔγινεν οὐδεμία ἀντιλογία εἰς τὸ διάστημα τῆς τριημέρου προθεσμίας (ἀρθρ. 10).

β. Ἐπὶ ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξεκλήσθησαν, ἅμα ἤθελε ρηθῇ ἢ ἀνωτέρω τῆς Νομαρχίας ἀποφάσεις.

14. Κατὰ δὲ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν καθ' ἣν ἤθελεν ἀρχίσει ἡ περὶ ἐκλογῆς πράξις, θέλουν συνέλθει ὁ Δήμαρχος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του, ἡ δημοκριτικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ ὁ πρωτοκολλιστὴς εἰς διωρισμένον τόπον καὶ εἰς ὠρισμένην ὥραν διὰ νὰ ἀρχίσουν τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον καὶ διὰ νὰ συλλέξωσι τὰ ψηφοδέλτια ἐξα-

κολουθοῦντες καθ' ἑκάστην τὰς συνεδριάσεων τῶν μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 4 στοιχ. ε.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτῶν δημοτῶν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ἀκαταπαύστως εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον ὅπου γίνεται ἡ ἐκλογὴ ἐκαστος ἐκλογεὺς παραγγέλλεται ῥητῶς, παραδίδων τὸ ψηφοδέλτιόν του νὰ προσέξῃ εἰς τὰ ἐν τῷ 63 ἀρθρῳ τοῦ περὶ δῆμων νόμου ἐνδιαλαμβανόμενα.

15. Ἡ δημοκριτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ Πρόεδρος αὐτῆς ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνοῦσιν, ὥστε

1. Νὰ διατηρᾷται καθ' ὅλην τὴν πρῶτην τῆς ἐκλογῆς ἡμεραλητέρα ἡσυχία καὶ εὐταξία.

2. Νὰ διαφυλαχθῶσιν οἱ ὠρισμένοι τοῦ τοῦ ὑπηρεσίας ταύτης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, καὶ νὰ μὴ παραλειφθῶσι οὐδαμῶς οἱ περὶ ταύτης διαταττόμενοι κανονισμοί.

3. Νὰ μὴ ἐπιτραπῇ εἰς κανένα νὰ ψεφορήσῃ, ὅστις δὲν ἔχει δικαίωμα καὶ δὲν κατετάχθῃ ὡς τοιοῦτος εἰς τοὺς ἐκτεθέντας καὶ διορθωθέντας καταλόγους.

4. Νὰ γένῃ τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον ἀκριβῶς καὶ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντες τύπους, καὶ ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης τῶν ψηφοδελτίων, νὰ γένῃ εὐσυνειδήτως καὶ ἀκριβεστάτῃ ἡ διαχωρίσις, ἡ ἀπρὸς μνηεῖς καὶ ἡ παραβολὴ τῶν δοθεισῶν ψήφων.

5. Νὰ μὴ γένῃ δεκτὴς μεταξὺ ἐκτεθέντων κανεὶς ὅστις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ δὲν κατετάχθῃ ὡς τοιοῦτος εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρ. τοῦ περὶ δῆμων νόμου ἐκτεθέντα κατάλογον, καὶ νὰ διατηρηθῶσι πρὸ πάντων ἀκριβῶς τὰ διαταττόμενα ἀπὸ τοῦ ἀρθρου παράγρ. 2 τοῦ περὶ δῆμων νόμου.

Πᾶσα ἐπέκτασις ὑπὲρ τοὺς ὅρους τῶν καθηκόντων τῆς δημοκριτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἄλλα ἀντικείμενα εἶναι ἀσυγχώρητος καὶ ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῶν γενομένων πράξεων καὶ τῶν ἐντεῦθεν διατάξεων, καὶ τὴν κατ' αὐτῆς ἐξαρμογήν τῶν ἐπιβλαβέντων ἀπὸ τοῦ νόμου ποινῶν.

16. Εἰς ἑκάστον τῆς δημοκρασιακῆς συ-
 νελεύσεως μέλος, ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον
 τῆς δημοκρασιακῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ
 παραδώσῃ τὴν ψήφον του, ἐγχειρίζεται
 ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἓν ψηφοδέλτιον κατὰ
 τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. ἀντίτυπον διὰ νὰ τὸ ἀνα-
 πληρώσῃ.

Ταυτῷτα ψηφοδέλτια θέλου προπαρ-
 ασκευασθῇ εἰς ἀρκετὸν ἀριθμὸν διὰ τῆς λι-
 θογραφίας ἢ τοῦ τύπου, καὶ θέλου εἰσθαι
 ἑτοιμα εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς δημοκρασιακῆς
 πράξεως.

Θέλου σημειωθῇ ὑπὸ αὐξοντα ἀριθ-
 μούς, πρὶν ὅμως τῆς διανομῆς τῶν θέλου
 ἀναμειγθῇ οὕτως, καὶ κατὰ τὴν διανομὴν
 θέλου παραδίδεσθαι οὕτως ὥστε μήτε ὁ
 Πρόεδρος τῆς δημοκρασιακῆς ἐπιτροπῆς,
 μήτε τὰ μέλη ταύτης νὰ γνωρίζωσι τὸν
 ἀριθμὸν τοῦ εἰς ἓνα ἑκάστον μέλος τῆς δη-
 μοκρασιακῆς συνελεύσεως παραδοθέντος ψη-
 φοδέλτιου.

Καὶ εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ψηφοδέλτιον ἐγγρά-
 φονται τόσοι ἀριθμοὶ εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἐπι-
 γραφὴν « Αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν ἐκλεχ-
 τήσων » σημειωθείσας στήλας, ὅσαι,
 κατὰ τὸ ἄρθρ. 70 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου
 μέλλου νὰ δοθῶσι ψῆφοι ἀπὸ ἑκάστον
 ἐκλογέα.

Ἐὰν οἱ ἐξηθέντες τύποι περιέχωσι πε-
 ρισσοτέρους ἀριθμούς, τότε οἱ περιττοὶ ἐ-
 λαίφονται πρότερον, εἰς τρόπον ὥστε ὁ
 ἐκλογεὺς νὰ ἴδῃ τόσους εἰς τὸ ψηφοδέλτι-
 ον του, ὅσας ψήφους ἔχει νὰ δώσῃ.

17. Ἐκάστος ἐκλογεὺς ὁρεῖται, ἀφοῦ
 ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ,
 ἀναπληρώσῃ τὸ ἐγχειρισθὲν εἰς αὐτὸν ψη-
 φοδέλτιον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ καταγραφῆς
 τοῦ ονόματος καὶ ἐπωνύμου. τοῦ ἐπιτη-
 δεύματος ἢ ἐπαγγέλματος ἐκείνων τῶν
 ἐκλεκτῶν δημοτῶν, τοὺς ὁποίους κρίνει
 ἀξίους ἐκλογῆς (γίνεται δὲ ἡ καταγραφὴ
 αὕτη ἐπὶ τινος ἐπίτηδος μετὰ τὸ ἀναρχαῖον
 μελανοδοχεῖον ἐρωδιασμένης τραπέζης θε-
 μένης εἰς τὸ δημοτικὸν ἀρχεῖον, ὅπου ἡ
 Δημοκρασιακὴ ἐπιτροπὴ κάμνει τὰς συνε-
 δριάσεις της), καὶ ἀφοῦ διπλώσῃ τὸ ψη-
 φοδέλτιον, ὁρεῖται ἀμέσως νὰ τὸ παραδώ-

σῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.
 Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ υπογράφεται τὸ
 ψηφοδέλτιον.

Ἡ ψηφοφορία δὲ δι' ἀντιπροσώπου εἶναι
 ἀσυγχώρητος.

18. Ὁ Πρόεδρος τῆς δημοκρασιακῆς ἐ-
 πιτροπῆς θέλει διορίσῃ νὰ ἐγγράψουν εἰς
 τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον τὸ ὄνομα ἐ-
 νὸς ἐκάστου ἐκλογέως ὅστις παραδίδει τὸ
 ψηφοδέλτιον του, διὰ νὰ διακρίνονται εὐ-
 κλῶς οἱ ἀμελοῦντες τὰ χρῆμα τῶν ἐκλογεῶν,
 καὶ νὰ προτρέπωνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
 τῶν υποχρεώσεών των κατὰ τὸ ἄρθρ. 71
 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἐὰν ἤθελε συμπέ-
 σῃ νὰ μὴ περαιωθῇ ἡ δημοκρασία εἰς τὸ
 τέλος τῆς δημοκρασιακῆς προθεσμίας διὰ
 τὸ ἄλλειπὲς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπὶ ψηφοφο-
 ρίᾳ ἐμφανισθέντων ἐκλογέων.

19. Ἐκάστον παραδιδόμενον ψηφοδέλ-
 τιον πρέπει νὰ τίθεται ἀμέσως εἰς τὴν
 κάλπην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐκλογέως χωρὶς
 ν' ἀνοιχθῇ.

Τὸ ἐπίβλημα τῆς κάλπης πρέπει νὰ
 ἀσφαλίσθῃ διὰ πολλῶν κατὰ τὰς δύο ἑκ-
 ρας μετὰ τὴν δημοτικὴν σφραγίδα προσκολ-
 λημένων χαρτίων ἢ ἄλλου εἴδους ταινιῶν,
 εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ᾔται δύνασθαι νὰ
 ἐδῶχῃ τις κἀνὲν ψηφοδέλτιον πρὶν τῆς
 ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς
 δημοσίου ἀνοίξεως τῆς κάλπης.

20. Ἄμα παρέλθῃ ἡ διορισθεῖσα τῆς
 δημοκρασίας προθεσμία, πρέπει νὰ ἐξα-
 κριθῶσιν ἀμέσως δι' ὑπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ
 βάσει τοῦ δημοκρασιακοῦ πρωτοκόλλου,
 ἐὰν ἔδωκαν τὴν ψήφον των τὰ δύο τρίτα
 τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ᾔται
 πλήρης, ἡ δημοκρασιακὴ ἐπιτροπὴ ὁρεῖται
 νὰ κηρύξῃ τὴν δημοκρασιακὴν πρᾶξιν ὡς
 ἐκπεραιωμένην, καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὴν κάλπην.

Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας δὲν ἔδωκαν εἰσέτι
 τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων τὴν ψήφον
 των, τότε ἐφαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρον
 71 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ὁριζομένη πρᾶ-
 ξις, καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ συμπληρωματικὴ
 τῶν ψήφων συλλογὴ ἐως οὗ πληρωθῶσι
 τὰ παρὰ τῶν νόμων ἀπαιτούμενα δύο τρί-
 τα τῶν ἐκλογέων, καὶ μετὰ ταῦτα διεκ-

περαιούται ἡ δημοκρασιακὴ πράξις, καὶ ἀνοίγεται ἡ κάλπη.

21. Μετὰ τὸ ἀνοίγμα τῆς κάλπης ὁρᾷ-
λει ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐξάγῃ
τὰ ψηφοδέλτια ἀνὰ ἓν, νὰ τὰ ἀνοίγῃ, καὶ
δεικνύων αὐτὰ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτρο-
πῆς νὰ τὰ καταγράψῃ ἑπειτα εἰς τὸ δη-
μακρασιακὸν πρωτόκολλον (παραλείπων
τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγθέντων) ὑπὸ τὸν
ἀριθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστον εἶναι
σημειωμένον, κατὰ τὸ ἄρθρον 69 παρὰ-
γρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

22. Ὅσακις ἕκαστον ψηφοδέλτιον κα-
ταχωρίζεται εἰς τὸ δημοκρασιακὸν πρω-
τόκολλον κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμούς
τοῦ ἄρθρου. 21, πρέπει ἡ ἐν αὐτῷ ἐμ-
περιχομένη ψηφοφορία νὰ καταγράφεται
ἀπὸ τὸν πρωτοκολλιστὴν κατὰ τὴν ὑπό-
στοιχ. Β τίππον ἢ περὶ τοῦ ἀποτελέσμα-
τος τῆς ἐκλογῆς περίληψις, ἣτις συνα-
παρτίξει μέρος τοῦ μεγάλου πρωτοκόλ-
λου.

Ἐν ταύτῃ τῇ περίληψι περὶχωρεῖται
εἰς τὸν ὅστις ἔλαβε μίαν ψήρον ἐκλογῆς
εἰς ὁποιοῦνδήποτε ψηφοδέλτιον ἰδιαιτέρος
τόπος διὰ νὰ προσέθῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
δι' οὗ ἐξελέχθη ψηφοδέλτιον εἰς τὰς ἐπὶ
τούτῳ διωρισμένας στήλας.

Ἀφοῦ ἀνοικθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον
τὸ καλὸν ἀπὸ τὰ ψηφοδέλτια χρυσιτὰ,
καὶ γραφῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἡ ἐν αὐ-
τοῖς ἐμπεριλαμβανομένη ψηφοφορία, τότε
μεταγράφονται ἀπὸ τὴν προηγηθεῖσαν
περίληψιν εἰς τὸ μέγα πρωτόκολλον τὰ
ὀνόματα ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον
ψήφους, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ περιλήψαντος
τῶν εἰληγμένων ψήρων ὁ δὲ Πρόεδρος
τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ.
73 παρὰγρ. 1 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου
δικαλαμβάνοντα, ἐφαίνει νὰ κηρύξῃ καὶ
νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐκείνου,
ὅστις μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς,
ἐξελέχθη δηλοποιῶν διὰ πῶσιν ψήρων ἐξε-
λέχθη ἕκαστος αὐτῶν, εἴτε ὡς ἐν ἐνεργείᾳ
εἴτε ὡς συμπληρωματικὸν μέλος τοῦ
Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς

θέλει δημοσιευθῇ ἀμέσως διὰ προγράμμα-
τος εἰς τὸ Δημοτικὸν ἀρχεῖον, καὶ θέλει
κοινοποιηθῇ εἰς ἕκαστον τῶν ἐκλεγθέντων
δι' ἰδιαιτέρας ἐγγράφου εἰδοποιήσεως
τῆς δημοκρασιακῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν δὲ συμβῇ ἰσοψηφία εἰς δύο ἢ τρεῖς
ἐκ τῶν ἐκλεγθέντων, τότε θέλει προσδι-
ρισθῇ ἡ σειρά τούτων ἀπὸ τὰ μέλη τῆς
δημοκρασιακῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον
73 παρὰγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

23. Μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς ἀποπερατοῦ-
ται τὸ πρωτόκολλον, ὑπογράφεται ἀπὸ
τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς δημοκ-
ρασιακῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸν πρωτοκολλι-
στην, ἑπειτα δὲ αὐτὰ τε καὶ ἡ κατὰ τὸν
αὐτὸν τρόπον ὑπογραφησάμενη τῶν κατα-
μέρος ψηφοφοριῶν περίληψις καὶ τὰ ψη-
φοδέλτια ἐκτίθενται τρεῖς ἡμέρας, ὑπὸ
τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πρωτοκολλιστοῦ, εἰς
τὸ Δημοτικὸν ἀρχεῖον, κατὰ τὸ ἄρθρον
74 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

24. Ἐν τῷ δικαστήματι τῶν εἰς τὸ
ἀνωτέρω 23 ἄρθρ. εἰρηγμένων τριῶν ἡμερῶν,
θέλει περαιοῦσασθαι εἰς τὸ δημοτικὸν
ἀρχεῖον ὁ Πρόεδρος τῆς δημοκρασιακῆς
ἐπιτροπῆς εἰς ὠρισμένους ὥρας διὰ νὰ κα-
ταχωρῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰς τυχόν
ἀπὸ τούτους ἔχοντας ψήφου δικαιώμα δημο-
τικῆς γεννησιμένης ἐνστάσεως, καθὼς καὶ τὰς
περὶ ἐνδεχομένης παραιτήσεως αἰτίας.

Μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν
ἡμερῶν, θέλει συγκαλέσει ὁ Πρόεδρος
τὴν δημοκρασιακὴν ἐπιτροπὴν ἄνευ ἀνα-
βολῆς, καὶ πληροφορησάμεν αὐτὴν περὶ τῶν
γεννημένων ἐνστάσεων καὶ τῶν περὶ πα-
ραιτήσεως τινος αἰτιῶν ἀφοῦ δὲ καταχω-
ρισθῶσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ περὶ
τούτων παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, τότε
παραύσης αὐτῆς, θέλει συνάξει ὅλα τὰ
τῆς ἐκλογῆς πρακτικὰ, θέλει τὰ κατα-
ποιήσει καὶ συνοδεύσει μὲ κατάλογον
ὁ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ ὅλα τὰ μέ-
λη τῆς δημοκρασιακῆς ἐπιτροπῆς.

25. Εἰς δὲ τὸν πρώτον καὶ δευτε-
ρὸν τάξεως αἱ δημοκρασιακαὶ συνελεύσεις
θέλουν διακρισθῆναι εἰς δύο ἢ περισσοτέ-
ρας τάξεις.

α τμήματα, καὶ διὰ ἕκαστον τμήμα θέλει συσταθῇ ἰδιαιτέρα δημοκρασιακὴ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ἴδιον πρωτοκολλιστὴν καὶ προσδρευομένη παρ' ἐνὸς Παρέδρου κατὰ τὸ 68 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Περὶ δὲ τοῦ τρόπου, καὶ ὅν θέλουν γίνεαι αἱ πρῶται δημοτικαὶ ἐκλογαί, διδάσκει τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) προσωρινοῦ νόμου.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ δήμου εἰς τμήματα, δύναται πάντοτε νὰ ληρῇ προηγουμένης πρόνοια κατὰ γνώμην τοῦ Νομαρχοῦ, ἐὰν τὸ τοιοῦτον ἀπαιτῇται διὰ τὴν ἐνότητα τῆς δημοκρασίας καὶ διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν καὶ διατήρησιν τῶν δημοκρασιακῶν κανονισμῶν.

21. Ὅσακις ἡ δημοκρασιακὴ συνέλευσις διαιρεῖται εἰς πολλὰ τμήματα, πρέπει νὰ προσεπισημειωθῇ τοῦτο ἀκριβῶς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῶν παρουσῶν ὁδηγῶν ἐκδοθησομένην δημοποίησιν.

Θέλει ἐπίσης φανερωθῇ εἰς αὐτὴν ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον θέλουν κάμει τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων αἱ ἰδιαιτέραι δημοκρασιακαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν καὶ ἑκάστα τμημάτων.

Αἱ δὲ ἐπιτροπαὶ τῶν καὶ ἑκάστα τμημάτων θέλουν ἀρχίζει κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅλαι τὴν περὶ ἐκλογῆς πράξιν, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν θέλουν τελειώνει.

27. Εἰς τὸν κατὰ τὸ 65 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἐκτεθησόμενον κατὰλογον, ὅσακις ἡ δημοκρασιακὴ συνέλευσις διαιρεῖται εἰς τμήματα θέλει γνωστοποιεῖσθαι ἀκριβῶς ποιοὶ ἐκλογαὶ ὑπάρχοντα εἰς ἕκαστον τμήμα θέλει δὲ σημειωθῆναι τοῦτο καὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 26 ἐκδοθησομένην δημοποίησιν μετὰ τῆς εἰς τοῦτον τὸν κατὰλογον παραπομπῆς.

28. Κἀνὲν τμήμα δὲν θέλει ἐκλέγει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁρισμένον τινὰ ἀριθμὸν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ θέλει λαμβάνει μέρος ἕκαστον τμήμα εἰς τὴν ὅλικήν ἐκλογὴν κατὰ τὸν εἰς τὸ 70 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου σημειούμε-

νον τρόπον, φυλάττον ἀκριβῶς τὰς περὶ τοῦτου ὁδηγίας.

Κατὰ πᾶν λοιπὸν δημοκρασιακὸν τμήμα θέλει ἐκτίθεσθαι ὁμοίως, καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐκλογῆς πράξεως, ἰδιαιτέρον ἀντίτυπον τοῦ ὅλικου καταλόγου περιέχοντος ὅλους τοὺς ἐκλεκτέους δημότας.

29. Ἐὰν ἐγείναι ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τμήματα, τότε, ἂν παρέλθῃ ἡ τῆς ἐκλογῆς προθεσμία, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πρῶτον διὰ καθὲ τμήμα ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐγείναι κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν περὶ ταύτης ὁρισμῶν καὶ κανονισμῶν.

Τὰ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλα καὶ τὰ ψηφοδέλτια ὅλων τῶν τμημάτων ἐναποτίθενται τότε ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο ἐξ αὐτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον διέβηκε τὴν δημοκρασιακὴν πράξιν ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του. Διερευνᾶται δὲ ἀπὸ τὴν δημοκρασιακὴν τοῦ τμήματος τοῦτου ἐπιτροπὴν τὸ καὶ ὅλικόν συμπέρασμα διὰ συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατὰ τμήματα ἐδικῶν ἐκλογῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα γνωστοποιεῖται.

Μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς περιπτώσεως γίνεσθαι ὁ εἰς τὸ 73 ἄρθρον παραγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου προσδιοριζόμενος λαχνός.

30. Παρελθούσης τῆς περὶ ἐκλογῆς προθεσμίας, τὰ ἐδικὰ τμήματα θέλουν ἐκπεραιώσει τὴν δημοκρασιακὴν πράξιν των, καὶ ἐὰν εἰς ἓν εἴτε εἰς ἄλλο τμήμα δὲν ἤθελαν δώσει τὰς ψήφους των εἰσέτι τὰ δύο τρίτα τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων ἐκλογέων.

Ἐὰν, μετὰ τὴν εἰς τὸ πρῶτον τμήμα παρουσιάσιν τῶν τῆς ἐκλογῆς πρωτοκόλλων τῶν λοιπῶν τμημάτων, ἤθελε φανῇ εἰς τὸν ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι (ἄρθρ. 29 παραγρ. 2) γενησόμενον λογισμὸν ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰσέτι τὰ δύο τρίτα τῆς ὅλικῆς δημοκρασιακῆς συνελύσεως, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν θέλουν βληθῇ εἰς πράξιν τὰ διὰ τοῦ ἀρθρου 20 τῶν παροι-

σῶν ὁδηγῶν διοριζόμενα, καὶ θέλουν προσκληθῆ εἰς τὰ χρέη των οἱ ἀμελήσαντες ταῦτα ἐκλογεῖς ὄλων τῶν τμημάτων.

31. Ἀφοῦ γένῃ γνωστὸν εἰς τὸ πρῶτον τμήμα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, θέλουν ἐκτεθῆ τὰ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλα ὄλων τῶν τμημάτων μετὰ τῶν ἀρμοδίων εἰς αὐτὰ περιλήψεων καὶ ψηφοδελτίων εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

32. Ἡ κατὰ τὸ 24 ἀρθρον παραγρ. 1 τῶν παρουσῶν ὁδηγῶν προσδιορισθεῖσα δημοκρασιακὴ πρᾶξις θέλει γίνεσθαι πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, εἰάν ᾔθελε γένῃ ἡ ἐκλογὴ κατὰ τμήματα.

Ὁ Δήμαρχος θέλει συγκαλεῖ, μετὰ παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν, τὰς δημοκρασιακὰς ὄλων τῶν τμημάτων ἐπιτροπὰς μετὰ τῶν Προέδρων αὐτῶν διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὁμοῦ μετέκαστην αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περ' αὐτῆς διευθυνηθεῖσαν δημοκρασιακὴν πρᾶξιν, ἂν ἔγινε κατὰ τὸν εἰς τὸ ἀρθρον 24 παραγρ. 2 προσεκεθέντα τρόπον.

33. Ἐάν ὁ Ἐπαρχος παρίσταται εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς δημοκρασιακῆς ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ 67 ἀρθροῦ τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τὸ ὅποιον χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦτο, τότε ἔχει τὴν ἐξουσίαν καὶ ὀφείλει νὰ καμῇ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν δημοκρασιακὴν ἐπιτροπὴν δι' ὅσας ᾔθελεν ἰδεῖ παρεκτροπὰς ἀπὸ τοῦς καθεστῶτας νόμους καὶ κανονισμοὺς, καὶ νὰ τὴν προσκαλέσῃ εἰς τὰ χρέη τῆς.

Ἐάν ὅμως ἡ δημοκρασιακὴ ἐπιτροπὴ δὲν θέλῃ ν' ἀκούσῃ ταύτην τὴν πρόσκλησιν, τότε θέλει γίνει μεία εἰς τὸ τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον τόσον περὶ τῆς προτροπῆς καθὼς καὶ διὰ τὰς αἰτίας τῆς ἀρνήσεως, νὰ ἐξακολουθῇται ὅμως χωρὶς διακοπὴν ἢ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς· ὁ δὲ Νομάρχης, ὅπταν ᾔθελεν καθυποβληθῆ εἰς αὐτὸν τὰ πρακτικὰ τῆς δημοκρασίας (ἀρθρ. 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου), θέλει ἀποφασίσαι περὶ τῶν ἐπισυμβαστῶν διχογνωμιῶν, καὶ εἰάν ἡ δημοκρασιακὴ πρᾶξις

ἔχῃ κύρος ἢ ὄχι.

Μέρος Β'. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων.

34. Ἡ πρὸς ἐκλογὴν Δημάρχων καὶ Παρέδρων πρᾶξις γίνεται:

1. Αφοῦ παρέλθῃ ἡ προθεσμία καθ' ἣν πκύει ὁ Δήμαρχος ἀπὸ τὰ χρέη του, κατὰ τὰ ἀρθ. 43 καὶ 46 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ ἀρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 προσωρινοῦ Νόμου·

2. Ὅπταν ὁ Δήμαρχος ἀποβάλλεται καὶ πρὶν παρέλθῃ ὁ ἔτιω προσδιορισμένος καιρὸς διὰ τὰς εἰς τὸ ἀρθρ. 43 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου προβλεφθεῖσας περιπτώσεις·

3. Ὅπταν ὁ Δήμαρχος εἴτε ὁ Πρόεδρος καταπαύωνται τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὰ ἀρθρα 44 καὶ 46 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

35. Ὅσakis κατὰ τὸ ἀρθρ. 34 ἀριθ. 1 γίνεται ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, ὁ Νομάρχης ὀφείλει πάντοτε νὰ προσδιορίξῃ τὴν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεχθησομένων Παρέδρων, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 39 τοῦ περὶ Δήμων νόμου ὁρισμούς.

36. Ἡ περὶ ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων πρᾶξις εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας διευθύνεται παρὰ τῶν Ἐπαρχίων, εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ παρὰ τὸν Νομάρχου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νομοῦ, φυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τῶν εἰς τὸ ἀρθρ. 80 § 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς προηγεῖται ἔγγραφος τοῦ Νομάρχου πρόσκλησις καὶ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ πρὸς βουλευτικὴν ἔγγραφος ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ, ἥτις θέλει καταταχθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοκρασίας.

Ἐκαστὴ ἐκλογὴ, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται ἀνυπερόβιτα ἐμπόδια, πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς προσκλήσεως, καὶ κατὰ τὸν τρόπον, τὸν ὅποιον διαγράψαι ἢ προβουλευτικὴ πρᾶξις.

37. Ἄμα ἡ μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς δημοκρασίας ἐπιφορτισμένη Ἀρχὴ σχημα-

ση τὴν δημαρειακὴν περὶ ταύτης συνέ-
λυσιν κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων διατα-
γμένα, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν,
καὶ προσκαλέσει ἐγγράφως τὰ μέλη ταύ-
της, κατὰ τὸ ἄρθρ. 79 τοῦ περὶ Δήμων
νόμου.

38. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημαρεσίας
πρέπει οἱ τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως ταύ-
της νὰ συναθροισθῶσιν εἰς προσδιορισμέ-
νον τόπον καὶ καιρὸν, καὶ νὰ ἐκλέξωσι
τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ 80 ἄρθρ.
τοῦ περὶ Δήμων Νόμου· ἐκεῖνα δὲ τὰ μέ-
λη, τὰ ὅποια ἐμποδίζονται νὰ ἐμφανισθῶ-
σι, χρεωστοῦν νὰ δικαιολογηθῶν περὶ
αὐτοῦ ἐγγράφως, προσθέντα τὴν θετι-
κὴν αἰτίαν τοῦ ἐμποδίου.

Ὁ κατὰλογος τῶν ἐχόντων δικαιώμα-
τα ἐκλέγεσθαι δημοτῶν πρέπει νὰ ἐκτε-
θῇ εἰς τὸ δημαρειακὸν κατὰστημα.

39. Ὁ Ἐπαρχος, εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν
τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ ὁ Νομάρχης,
ἐν αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νομοῦ,
θέλουν προεδρεύει τὴν δημαρειακὴν ἐπι-
τροπὴν, ἐκτὸς ἐάν ᾔθελαν κρίνει εὐλογον
νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν προεδρίαν ταύτην εἰς
ἐν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως.

Θέλουν δὲ μεταχειρισθῇ τὴν ἐξουσίαν
ταύτην, ὅποταν λόγοι ἀποχωρῶντες τῆς
ἐπιτροπῆς τῶν τοῦς ὑπαγορεύωσι τοῦτο,
ὅταν ὁ ἐπιτετραμμένος τοῦτο ἐμποδι-
ζέται τοῦ νὰ διευθύνῃ τὴν δημαρειακὴν
πράξιν.

40. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὰ
ἄρθρ. 81 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου διατα-
γμένων, καὶ ἄφω πληρορηθῇ ὁ Πρό-
εδρος τῆς δημαρειακῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι
συνήχθησαν τὰ τρία τέταρτα τῶν μελῶν
τῆς δημαρειακῆς συνελεύσεως, τὰ ὅποια
ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἐκλογὴ,
κατὰ τὸ ἄρθρ. 81 τοῦ περὶ Δήμων Νό-
μου, τότε αὐτὸς ἀρχίζει νὰ κάμνῃ τὴν
διανομὴν τῶν προτεινόμενων ψηφοδελ-
τίων.

Τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα θέλουν γίνεαι,
καθ' ὃν τρόπον διδάσκει τὸ ὑπὸ στοιχείον
B. σχῆμα.

Διὰ μὲν τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου θέλουν

ἐγγραφῇ ἐν ταῦτῳ τρία ὀνόματα, διὰ δὲ
τὴν τῶν Παρέδρων μόνον ἓν.

Οἱ ἐκλογαὶς θέλουν ἐπιστῇσι πολὺ τὴν
προσοχὴν τῶν εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 77
τοῦ περὶ Δήμων Νόμου διοριζόμενα, ὅπο-
ταν διανέμονται τὰ ψηφοδέλτια.

41. Ἀμα γείνωσιν ὅλα τὰ ψηφοδελ-
τία καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον
τῆς δημαρειακῆς ἐπιτροπῆς, δεῖται οὗ-
τος νὰ τὰ ἀνοίξῃ καθ' ἓν ἕκαστον, καὶ
νὰ τὰ δείξῃ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς,
καὶ μετὰ τοῦτο θέλει ἐγγράφει εἰς τὸ
πρωτόκολλον, παρουσίας τῆς συνελεύ-
σεως, τόσον τοὺς ἀφύοντες ἀριθμοὺς, τοὺς
ὁποίους πρέπει νὰ περιέχῃ ἕκαστον ψη-
φοδέλτιον, καθὼς καὶ τὰς εἰς αὐτὸ περιε-
χόμενας ψήφους. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέως
οὐκ πρέπει νὰ λέγεται, διὰ νὰ μὴν ἀνε-
πρέχστος ἡ μυστικότης τῆς ἐκλογῆς.

Θεωροῦνται ὡς ἄκυρα τὰ ἀνυπόγραφα
ψηφοδέλτια, καὶ δὲ τοῦτο εἶναι ἀδιάφο-
ρον τὸ νὰ τεθῶσι κατὰ μέρος ἢ μὴ.

42. Καθ' ὃν καιρὸν ὁ Πρόεδρος τῆς
ἐπιτροπῆς κατατάττει εἰς τὸ πρωτόκολλον
τὰς εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον περιεχομέ-
νας ψηφοφορίας, ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπι-
τροπῆς θέλει καταγράψῃ εἰς τὸ ἴδιον τὴν
περίληψιν τοῦ αποτελέσματος αὐτοῦ:

α) Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου.

β) Δι' ὅλας τὰς θέσεις ἑαυτοῦ τῶν ἐν τῇ
καθόδῳ τοῦ Δημάρχου διορισθησομένων
Παρέδρων.

γ. Θέλει καταστρώσει ἰδιαιτέρον πί-
νακα κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχείον Δ. σχῆμα
διὰ πᾶσαν εἰδικὴν συστηνησομένην θέσιν
Παρέδρων ἐκτὸς τῆς καθόδου τοῦ Δη-
μάρχου, κατὰ τὸ ἄρθρον 39. τοῦ περὶ
Δήμων Νόμου, καὶ καταχωρίζει εἰς αὐτὸν
τὸν πίνακα τὰ ὀνόματα ἐκάστου ὑποψη-
φίου, ὅστις προτείνεται εἰς τὸ ψηφοδέλτιον,
καὶ, σὺν εἰς τὸ ὄνομα, ἀμέσως τὸν ἀφ-
φύοντα ἀριθμὸν τοῦ ψηφοδελτίου, διὰ τοῦ
ὁποίου ἐδόθησαν αἱ ψῆφοι.

43. Ἀφ' οὗ καταχωρισθῇ κατὰ τὸν εἰς
τὰ ἄρθρ. 41 καὶ 42 προσδιορισμένον
τρόπον τὸ περιεχόμενον ἐκάστου ψηφο-
δελτίου τότε εἰς τὰ μέλη πρωτόκολλον

καθώς καὶ εἰς τὴν ἐν τούτῳ ἀνέκουςαν περίληψιν ἐκάστης ψηφοφορίας καὶ διερευνηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, τότε ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ δημαρειακὸν συμβούλιον.

Ἐὰν δὲν προταθῶσι δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας διὰ μὲν τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου τρεῖς ὑποψήφιοι, δι' ἐκείνην δὲ τῶν Παρέδρων εἰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τότε θέλει ἐπαναληφθῇ ἡ πράξις τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς ἐκείνας τὰς θέσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔγινεν ἐντελῶς, εἴτε διόλου, ἢ κύρος ἔχουσα ἐκλογή τῶν ὑποψηφίων, ἕως οὗ συμπληρωθῇ ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων.

Ἐὰν δύο ὑποψήφιοι ἔλαβαν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων, τότε τὰ πρωτεῖα θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τοῦ λαχοῦ, τὸν ὅποιον θέλει ἐκβάλλει ἐν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς δημαρειακῆς ἐπιτροπῆς.

44. Ἄμα ἡ ἐκλογή τῶν ὑποψηφίων γένηται μὲ τὴν ἀπαιτούμενην ἐντέλειαν, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει διαλύσει τὸ δημαρειακὸν συμβούλιον, θέλει δημοσιεύσει χωρὶς ἀναβολῆς διὰ προγράμματος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς καὶ θέλει κοινοποιήσει τοῦτο εἰς ἕκαστον ἐκλεχθέντα δι' ἰδιαιτέρας ἐγγράφου εἰδοποιήσεως, συγχρόνως δὲ θέλει ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ὅτι ἔγινεν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 43 διαταττομένων.

45. Μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, θέλουν ἐκπεραιώσει τὸ πρωτόκολλον, καὶ, διατηρήσαντες τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 33 καὶ 24 τῆς παρούσης ὁδηγίας διαταττόμενα θέλουν

πράξει ὅ,τι διατάττει τὸ ἄρθρ. 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Δὲν θέλουν ὅμως ἐκθέσει τὰ εἰδικὰ ψηφοδέλτια τοῦ καθενὸς ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ πρακτικὰ τῆς δημαρειας, διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ μυστικότης τῆς ἐκλογῆς.

Συμφέρει δὲ κάλλιον νὰ καῶσιν ὅλα αὐτὰ τὰ ψηφοδέλτια, πρὶν διαλυθῇ τὸ δημαρειακὸν συμβούλιον.

46. "Ὅ,τι διατάσσεται εἰς τὸ ἄρθρ. 15 τῆς παρούσης ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς δημαρειακῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ αὐτὸ διατάσσεται καὶ διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, ἔξαιρουμένων ὅμως τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθ' ὅσον αὐταὶ ἔχουν σχέσηιν μὲ τὸν κατὰλογον τῶν ψηφοφορούντων, μὲ τὴν κάλπην, καὶ μὲ τὸ ἄρθρ. 63 παραγρ. 2 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, καὶ ἐκ τούτου δὲν εἶναι εὐχρηστος εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

47. "Ὅστις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν πράξεων καὶ δὲν ἤθελε φυλάξει τὰ περὶ τούτων διαταττόμενα καὶ τὰς διορισθείσας προθεσμίας, θέλει παιδεύεσθαι μὲ πρόστιμον ἕως ἑκατὸν Δραχμῶν.

48. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ πκρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1834.

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Α.

Ψηφοδέλτιον Ν.

Ὅς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου (ὄνομα τοῦ Δήμου) ἐκλέγονται.

Λῆξιν ἀριθμὸς τῶν ἐκλεχθσομένων.	Ὅνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐκλεχθέντων.	Ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τῶν ἐκλεχθέντων.
1.		
2.		
3.		
κτλ.		

"Ὅνομα τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς, ἔτος, μῆν καὶ ἡμέρα.

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Β. (εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῶν ὁδηγιῶν)

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκλεγθέντος ὡς μέλους τοῦ Δήμου (θεῖνος) Δημοτ. Συμβουλ. τοῦ	Ἀὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν εἰδικῶν ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὅποια ἐμπεριέχονται αἱ δοθεῖσαι ψῆφοι.	Ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐμπεριεχομένων ποσοτήτων.
---	---	--

N. N. 5 | 13 | 22 | 1 | 4 | 12 | 1 | 1 | 1 | 1 |
Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Γ. (εἰς τὸ ἄρθρον 40 τῶν ὁδηγιῶν).
Ψηφοδέλτιον.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐκλέγει διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων τοῦ Δήμου.

Ἀὔξων ῥυθμὸς τῶν ἐκλεγθσομένων.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐκλεγθέντων.	Ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τῶν ἐκλεγθέντων
I		
1.	Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου	
2.		
3.		
II		
1.	Διὰ τὰς θέσεις τῶν Παρέδρ.	
2.		
3.		
	Παρατηρητέον ὅτι πρέπει νὰ σημειοῦται ἀκριβῶς τὸ ὄνομα ἐκείνου τοῦ τόπου, διὰ τὸν ὅποιον ἠθέλει ἐκλεχθῇ ἰδιαιτέροι Παρέδροι, κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.	Ὄνομα τοῦ τόπου ἐνθα γίνεται ἡ ἐκλογὴ, ἔτος, μῆν, ἡμέρα.
		Υπογραφοῦ ἐκλογ.

Σχῆμα ὑπὸ στοιχ. Δ. (εἰς τὸ ἄρθρον 42 τῶν ὁδηγιῶν)

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκλεγθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου τοῦ δήμου (ὄνομα τοῦ Δήμου).	(α.) Ἀὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων, εἰς τὰ ὅποια ἐδόθησαν αἱ εἰδικαὶ ψῆφοι διὰ τοὺς ὑποψηφίους.
I. N. N.	5 6 13 9 21
II. K. K.	1 4 12 7 19
III. Δ. Δ.	3 2 10 11 15

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐκλεγθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Παρέδρου εἰς τὸν Δήμον (ὄνομα τῆς καθέδρας τοῦ Δημάρχου).	(β.) Ἀὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὰ ὅποια ἐδόθησαν αἱ εἰδικαὶ ψῆφοι διὰ τοὺς ὑποψηφίους.
I. A. A.	19 6 13 21
II. B. B.	15 4 12 19
III. Γ. Γ.	13 2 20 15

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἐκλεγθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν Παρέδρου τοῦ τόπου (ὄνομα τοῦ τόπου) τοῦ Δήμου (ὄνομα τοῦ Δήμου).	(γ.) Ἀὔξοντες ἀριθμοὶ τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὰ ὅποια ἐδόθησαν αἱ ἰδιαιτέροι ψῆφοι διὰ τοὺς ὑποψηφίους.
II. Δ. Δ.	6 13 17
II. E. E.	1 5 9
III. Γ. Γ.	3 4 16

81 Ὁργ τῶν Λιμενίων Ἀρχῶν (α)

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Α' Περὶ διαιρέσεως τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου.

1. Ὅλα τὰ παράλια τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται εἰς πέντε τμήματα.

Τὸ πρῶτον, ἔχον πρωτεύοντα τὸν λιμένα Ἰθάρας, συμπεριλαμβάνει τοὺς λιμένας τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου καὶ τῶν μεσημβριανητολικῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα, καὶ τοὺς τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ταϊνάρου, τέλος τὰς νήσους Τίπαρνον (Πέτσαν), Καλαύριαν (Πόρον), Ἀγιναν καὶ Πιτυόνησον (Ἀγίγερσον), καὶ ὅλον τὸν Σαρωνικὸν κόλπον μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σουνίου.

Τὸ δεῦτερον τμήμα, τοῦ ὁποίου πρωτεύων λιμὴν εἶναι ὁ τῆς Σύρας, ἐκτείνεται εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων, καὶ εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σουνίου καὶ Καφηρέως μέχρι τοῦ γενοῦ τῆς Χαλκίδος λιμένας τῆς Ἀττικῆς, Βοιωτίας, καὶ Εὐβοίας.

Τὸ τρίτον τμήμα, ἔχον πρωτεύοντα τὸν λιμένα Σκιάθου, ἐμπεριέχει ὅλους τοὺς ἀπ' ἐνὸς μέρους τοῦ γενοῦ τῆς Χαλκίδος, καὶ ἀπ' ἐτέρου ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο Καφηρέως πρὸς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἐντὸς τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ὀπουνησιακοῦ κειμένους λιμένας τῶν τριῶν Νομῶν Εὐβοίας, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Λοκρίδος καὶ Φωκίδος ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ λιμένος τῆς Χαλκίδος.

Τὸ τέταρτον τμήμα, ἔχον πρωτεύοντα λιμένα τὸ Μεσολόγγιον, περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, καὶ ἐκτείνεται ἀπ' ἐνὸς μέρους μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ἀπ' ἐτέρου δὲ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ.

(α) Ἰδὲ καὶ τὰ ἀπὸ 9 Φεβρ. 1834. καὶ 22 Δεκεμβρίου 1837. Β' Α. δι' ὧν προσδιορίσθησαν αἱ Λιμενικαὶ θέσεις καὶ τὰ ἀπὸ 24 Ἰουν. 1838 καὶ 7 Ἰουνίου 1843. δι' ὧν κατηγγήθησαν καὶ συνεχωνεύθησαν τινές.

Τὸ πέμπτον τμήμα, τοῦ ὁποίου πρωτεύων εἶναι ὁ λιμὴν Νεοκάστρου, περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ταϊνάρου κειμένους λιμένας.

Β'. Περὶ σχηματισμοῦ Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

2. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου διορίζεται εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος οὗτοι δὲ διαίρουνται εἰς τρεῖς τάξεις.

α. Λιμενάρχης, μὲ βαθμὸν πλοίαρχο γ'. τάξεως.

β'. Ὑπολιμενάρχης, μὲ βαθμὸν ὑποπλοίαρχου.

γ'. Ἐπιστάτης λιμένος, μὲ βαθμὸν ναυτικοῦ σημασιφόρου.

3. Εἰς τοὺς πρωτεύοντας λιμένας τῶν παραλίων τμημάτων θέλουν διορίζεσθαι πάντοτε Λιμενάρχαι (capitains de port). Οὗτοι προϊστάνται ὅλων τῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ τμήματος ἀξιωματικῶν. Ἡ πλειοψηφία τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας ἕκαστου τμήματος ἀξιωματικῶν προσδιορίζεται ἀναλόγως μὲ τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡμίονον ἐμπορικὴν σημαντικότητα ἕκαστου λιμένος.

4. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν εἶναι:

α) Ἡ ἐπιτήρησης τῆς εὐταξίας τῶν λιμένων καὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

β) Ἡ ναυτικὴ ἀπογραφή.

γ) Ἡ φροντίς περὶ πάσης ναυτικῆς ὑποθέσεως, ἐπιβληθησομένης εἰς αὐτοὺς δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων, ἢ ἀποφάσεως.

Συγχρόνως ἐπιστατοῦσιν εἰς τὰ ὕψιστά νομικά, ὅπου ἡ ἔκτασις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δὲν ἀπαιτεῖ τὸν προσδιορισμὸν εἰδικῶν ὑγειονόμων.

5. Ως ἀξιωματικοὶ ἐπὶ τῶν λιμένων δύνανται νὰ διορίζωνται μόνον, ὅσοι ἐκλείψαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, μετῃ λθόν τοῦλάχιστον δέκα ἐτη ναυτιλίαν μὲ διαγωγὴν ἀκρίδωτον, καὶ ἀπέκτησαν τὰς ἀναγκαίας γνώσεις.

6. Οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

7. Εἰς πάντα λιμενάρχην δίδεται μία λέμβος με τέσσαρας ναύτας, δύο τῆς β' τάξεως, καὶ δύο τῆς γ'. Εἰς ἕκαστον δὲ ἄλλον ἀξιωματικὸν τοῦ λιμένος, μία λέμβος με δύο ναύτας τῆς γ' τάξεως.

Ὅπου οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ἐμπληροῦσι συγγρόνως καὶ τὰ ὑγειονομικὰ χρέη, οἱ δοθέντες εἰς αὐτοὺς ναῦται χρησιμεύουσι καὶ ὡς ὑγειονομικοὶ φίλακες.

8. Οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ λαμβάνουν τὸν μισθὸν, καὶ φέρουσι τὴν σπολὴν τῶν εἰς τὸν Ναύσταθμον ὑπηρετούντων ὁμοεθαθυμένων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ναύτας, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὴν διωρισμένην μερίδα ἄρτου, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντες, ἀλλ' εἰς μετρητὰ, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν.

9. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικῶν προσδιορίζεται, διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου του, ἐτήσιος προπεπιοχρήγισις, ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας τῆς υπηρεσίας, καὶ πληρωτέα κατὰ μηνιαίας δόσεις. Περὶ δὲ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς πρέπει νὰ δίδωσι λόγον.

10. Παρὰ τοῖς λιμενάρχαις θέλουν ὡριζέσθαι εἰδικοὶ γραμματεῖς. Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ μισθὸς των εἶναι 400 δραχμαὶ κατὰ μῆνα. Παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀξιωματικοῖς ἐπὶ τῶν λιμένων οὗτε γραμματεῖς διορίζονται, οὐτε γραφεῖς ἔχοντες μισθὸν παρὰ τοῦ ταμείου.

Γ'. Περί τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν (Ἀρχῶν).

11. Τῆς ἀρμοδιότητος των ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν εἶναι ἡ ἐπιτήρησις τῆς εἰς τοὺς λιμένας εὐταξίας καὶ ὅλην τὴν ἑκτασίαν. Ὡς πρὸς τοῦτο δὲ ἔχουν τὰ ἀκόλουθα χρέη.

1) Ὅφειλουν νὰ προσδιορίζωσι τὰ μέρη, ὅπου πρέπει νὰ ῥίπτονται αἱ ἀκαθαρσίαι καὶ τὸ ἔρμα, καὶ ὅπουθεν πρέπει νὰ λαμβάνηται τοῦτο· νὰ ἐπαγρυπνῶσι δὲ εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαίνηται ἡ διάταξις αὕτη μήτε ἀπὸ τὰ εἰς τὸν λιμένα πλοῖα,

μήτε ἄλλως πως, καὶ εἰς τὸ νὰ δίδηται ὡς πρὸς τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τοῦ ἔρματος ἡ ἀναγκαία προσοχή, ὥστε νὰ μὴ γεμίζεται ὁ λιμὴν.

2) Νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὰς παρακειμένας τῷ λιμένι ἁκτὰς, τὰ ναυπηγεῖα καὶ τὰς ἀγοράς, ἐφαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτούμενων κανονισμῶν πρὸς διατήρησιν τῆς καθαριότητος καὶ εὐταξίας, πρὸς ἀποφυγὴν πυρκαϊῆς, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ εὐκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου.

3) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπιμελῶς, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωνται, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, αἱ ἁκτὰι καὶ τὰ προσορμίσματα τοῦ λιμένος, ἢ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα κτίρια καὶ καταστήματα.

4) Νὰ ἐξακριβώσιν ἂν ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἢ εἰς τὰ πέριξ αὐτοῦ, ὑπάρχωσιν ὑψαλοὶ πέτραι, ἢ ἀβασθὴ ὕδατα, καὶ νὰ θέτωσι σημεῖα, ὅσον τὸ δυνατὸν καταφανῆ καὶ στερεὰ, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων κινδύνων.

5) Νὰ παρατηρῶσι καὶ πληροφορῶνται ποῖα εἶναι τ' ἀσφαλέστερα πρὸς ἀγκυροβολίαν μέρη τοῦ λιμένος, καὶ νὰ προσδιορίζωσι τὰς καταλληλοτέρας θέσεις εἰς προσορμίσμα τῶν πολεμικῶν, ἢ τῶν ἐμπορικῶν, τῶν μεγάλων, ἢ μικρῶν πλοίων.

6) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε οἱ φανοὶ τῶν λιμένων ν' ἀνάπτονται ἐγκαίρως, καὶ νὰ διατηρῆται ἐκριβῶς ἡ λαμπρὴ των, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς σκοτεινὰς νύκτας, καὶ ὅταν πνέωσι σφοδροὶ ἄνεμοι.

7) Νὰ προσέχωσιν, ὥστε τὸ στόμιον τοῦ λιμένος νὰ μὴ παρεμποδίζεται ἀπὸ προσορμίσμα πλοίων, ἢ ἄλλως πως, ἀλλὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἐλευθέρον.

8) Νὰ προσδιορίζωσι τὰς πηγὰς, ὅπου δύνανται νὰ ὑδρεύονται τὰ πλοῖα, καὶ, ἐὰν αὐταὶ εὐρίσκωνται πλησίον τοῦ λιμένος, νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν, καὶ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας κατὰ τὴν ὑδροφορίαν.

9) Ἐὰν παρουσιασθῇ πλοῖον διευθυνόμενον πρὸς τὸν λιμένα, οἱ λιμενάρχαι ὀφείλουν νὰ πλησιάζωσιν αὐτὸ μετὰ τὴν

λέμβον των, καὶ νὰ μανθάνωσι τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοίαρχου, πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ διευθύνεται· προσέτι δὲ, ἐὰν τὸ πλοῖον ᾖναι ἐμπορικόν, τὴν χωρητικότητά του, τὸ φορτίον του, τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματός του, καὶ ἰδιαίτερώς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ τὰ παρόμοια·

10) Χρέος ἰδιαίτερον τῷ λιμεναρχῶν εἶναι νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς πλοίαρχους τῶν εἰς τὸν λιμένα διευθυνομένων πλοίων, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐντὸς τοῦ λιμένος ὑφαλοι, ἢ ἀβαθῆ ὕδατα, ἢ ἄλλο τι, δυνάμενον νὰ προξενήσῃ κίνδυνον ἢ ζημίαν, νὰ δεικνύωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ διωρισμένον πρὸς ἀγκυροβολίαν μέρος, καὶ νὰ δίδουν πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν, ἢ χρήσιμον πληροφορίαν. Ἐὰν δὲ τὰ πλοῖα ᾖναι πολεμικά, σφείλουν νὰ τὰ ἐδηγῶσι μετὰ τὴν λέμβον των εἰς τὴν θέσιν τοῦ προσορμίσματος αὐτῶν, ἥτις ἀπαιτεῖται ν' ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου κινδύνου. Ἐν γένει δὲ σφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ ἐλλιμένισμα τῶν πλοίων, προσδιορίζοντες, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστου, τὸν τόπον τῆς ἀγκυροβολίας του, καὶ δίδοντες, χρείας τυγούσης, εἰς αὐτὰ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν·

11) Νὰ προσέχωσιν, ὥστε αἱ κάμηλοι τῶν ἐλλιμενισμένων διαφόρων πλοίων νὰ μὴ περιπλέκονται, διορίζοντες νὰ ἔχωσιν αἱ ἀγκυραὶ ἐκάστου πλοίου τοὺς σημαντικὰς τῶν (ταμαδούρας).

12) Νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ἄνευ ἀνάγκης ἢ εὐλόγου αἰτίας νὰ μεταθέτῶνται πλοῖα ἀγκυροβολήσαντα ἤδη, διὰ νὰ λάβωσιν ἄλλα τὴν θέσιν των·

13) Νὰ φροντίζωσιν, ὥστε τὰ ἔχοντα πυριτιδα ἐμπορικά πλοῖα ν' ἀποσιθάζωσιν αὐτὴν εἰς τὸ διωρισμένον μέρος, μ' ὕλας τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις, πρὶν ἐλλιμενισθῶσιν· ἢ, ὅπου εἰσὶ δὲν ὑπάρχει μέρος προσδιορισμένον εἰς ἀπόθεσιν πυριτιδᾶς, νὰ φροντίζωσιν, ὥστε νὰ παρασκευασθῇ τι τοιοῦτο, καὶ ἕως τότε νὰ λαμβάνωσι τ' ἀνήκοντα μέτρα ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ ἀράγματος

πρὸς ἀπομάκρυνσιν παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα, τὰς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οἰκοδομὰς καὶ τοὺς ἀνθρώπους·

14) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, συνεννοούμενοι μετὰ τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς· νὰ προσέχωσι δὲ ἰδιαίτερώς, ὥστε, ὅσα πλοῖα φέρουσι θεῖον, ἄχυρα, καλὰ μύρα, ξύλα, ἀνθράκας, οἶνόνπνευμα, ξιτίνη, ἢ ἄλλας τοιαύτας εὐεξάπτους ὕλας, νὰ προσορμίζονται καὶ νὰ ἐκφορτώνωσιν εἰς χωριστὸν μέρος·

15) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡσαύτως, ὥστε τὴν ἡμέραν ν' ἀνάπτηται μέτριον πῦρ ἐπὶ τῶν πλοίων, τὴν δὲ νύκτα, μετὰ τὴν διωρισμένην ὥραν, ποσῶς, καὶ ν' ἀπαγορεύωσιν ἐπίσης τὸ νὰ ἀνάπτηται πῦρ εἰς τὰ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν μέρη τοῦ λιμένος, ὅπου ὑπάρχουν πλοῖα προσωρμισμένα, ἢ πλοίαρῖα συρμένα εἰς τὴν ξηράν, ἢ περὶ τὰ ναυπηγεῖα, ἢ εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἐκφορτώνονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ σημειωθέντα εἶδη, ἢ ἐμπροσθεν τῶν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐμπορικῶν ἀποθηκῶν. Ὅταν δὲ ἀνάπτηται πῦρ διὰ καλαφάτισμα, νὰ προσέχωσιν, ὥστε νὰ λαμβάνωνται ὅλα τ' ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα·

16) Νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα νὰ ἔχωσι τὴν νύκτα φῶτα, ἐὰν δὲν ᾖναι προφυλαγμένα ἐντὸς φαναρίων.

17) Συμβάσης τυχόν εἰς τὸν λιμένα πυρκαϊᾶς, θέλουν διατάττει κατὰ ποῖον τρόπον τὰ πληρώματα τῶν παρόντων πλοίων νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς, φροντίζοντες νὰ ἐκτελῶνται αἱ διαταγαί, τὰς ὁποίας ἤθελαν δώσει ἐπὶ τούτῳ.

18) Εἰς περίστασιν τρικυμίας, ὃ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς θέλει δίδει εἰς τοὺς πλοίαρχους τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων τὰς τυχόν ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς ἀποφυγὴν βλάβης καὶ ζημιῶν ὡς πρὸς τὰ ἐκτὸς τῶν καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα·

19) Ὅσαςκις πλοῖον ἤθελε βλαφθῇ ἐντὸς τοῦ λιμένος, εἴτε ἀπὸ ἄλλο πλοῖον, εἴτε

κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιοματικὸς θέλει προσπαθῇ νὰ συμβιβάζῃ διὰ τῆς πειθούς τὰ διχρερόμενα μέρη· μὴ κατορθουμένου δὲ τούτου, νὰ ἐξετάζῃ λεπτομερῶς τὰ αἷτια καὶ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας, καὶ νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως τὸ συμβάν καὶ τὴν γνώμην του, ὥστε ἡ πρᾶξις αὕτη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ὁδηγίαν τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου·

20) Οἱ λιμεναρχαὶ θέλουν ἐπιτηρεῖν τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος διαγωγὴν τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων, καὶ θέλουν προλαμβάνειν τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ μέρους αὐτῶν ἀτυχήματα.

21) Τυχούσης ταραχῆς ἢ συγκρούσεως ὁποίας δήποτε ἐπὶ Ἑλληνικοῦ πλοίου μεταξὺ τοῦ ἰδίου πληρώματος αὐτοῦ, ἢ τῶν πληρωμάτων διχόρων Ἑλλήνων, ἢ ξένων πλοίων, Οἱ Λιμεναρχαὶ ὀφείλουσι νὰ καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν εἰς κατάτασιν αὐτῆς, καὶ χρειᾶς τυχούσης, νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τοῦτο καὶ τὴν βίαν· ἐν δὲ ἡ ταραχὴ ἤθελε συμβῇ ἐπὶ πλοίου ἐκείνου σημαίαν ξένης Δυνάμεως, νὰ εἰσποικίσι μὲν ἀμέσως, διὰ τῶν διοικητῶν Ἀρχῶν, τὸν ἀρμοδίον Πρόξενον, ἢ Ἀντιπρόξενον, νὰ συντελῶσι δὲ οὐχ ἥττον μ' ἅλα τ' ἀναγκαιὰ μέσα εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσι ἀμέσως τὴν ἡσυχίαν.

22) Κατὰ τὰς κυριακάς καὶ ἄλλας ἐορσὰς ἡμερᾶς ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσι, ὥστε ὅσα τὰ Ἑλληνικὰ πλοία καὶ πλοίαρχα νὰ ἔχουν ὑψωμένας τὰς σημαίας των, ἐὰν δὲν ὑποδίζωνται ἀπὸ μεγάλην κακοκαιρίαν.

23) Ἄν τὸ ἐλλεινιζόμενον Ἑλληνικὸν ξένον πλοῖον ὀφείλῃ νὰ μείνῃ ὑπὸ κάταρσιν, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιοματικὸς θέλει εἰδοποιεῖ τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβεν ἐλευθέραν κοινωνίαν, χρειαστὴν ἀπαρτισθῆναι εἰς τὸ λιμεναρχεῖον διὰ δώσῃ ὅλας τὰς περὶ τοῦ διαπλοῦ του κηλυθησόμενάς τυχόν παρ' αὐτοῦ πληροφαιάς.

24) Κατὰ τὴν ἀπόλαυσιν παντὸς πλοίου, νὰ πληροσφῇται ἂν ἐξεληλῶσε τὰ νόμιμα καθήκοντα, καὶ ῥητῶς, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ἄν ἤθελον ὑπάρχει νόμιμα αἷτια, ἀπαρτίζοντα νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀναχώρησις τῶν πλοίων, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιοματικὸς θέλει λάβει τ' ἀναγκαιὰ ἐπ' αὐτῷ μέτρα.

Ἐναπόκειται εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ναυτιλιακῶν ὄλων τῶν ξένων ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ αὐτῶν τῶν μὴ ἀνγκόντων εἰς τὸν λιμένα του·

25) Ὀφείλῃ νὰ χορηγῇ ταχέως τὴν δυνατὴν συνδρομὴν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὅποιον, εἴτε εἰσπλένῃ εἰς τὸν λιμένα, εἴτε ἀγκυρωμένον ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτε ἐκπλέον, εἴτε καὶ εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν τινα τοῦ λιμένος, ἤθελε περιπέσει εἰς κίνδυνον ἢ εὐρεθῇ εἰς ἀνάγκην, ἢ ναυαγήσῃ.

26) Οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιοματικοὶ ὀφείλουσι νὰ καταστρόνωσι περὶ πασῶν τῶν ἐντὸς τοῦ λιμένος συμβαινουσῶν ἀξιοποιῶν πράξεων, κατ' ὅσον ἡ γνώσις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐντοπίους Ἀρχάς, πρωτόκολλα πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν ἀποδείξεων, καὶ πρὸς διακρίσιν τῶν ἐνόχων, καὶ νὰ φροντίζουσιν ἀεὶ ἐπιβάλληται εἰς τοὺς πταίστας ἢ ἀνήκουσα ποινὴ, διατηροῦντες ὡς πρὸς τὰ ξένα πλοία τὰς ἐφεξῆς Ἀρχάς·

α. Ὅλα τὰ πλοία, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἔχουν χρέος νὰ φυλάττωσι τοὺς καθεστώτας κανονισμοὺς ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς κατὰ τὸν λιμένα εὐταξίας.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τούτων τῶν κανονισμῶν, ἐξαίρετως δὲ πᾶσα διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἀνήκει ἀπολύτως εἰς τὴν ἀρμοδ. ὄτητα τῆς ἐγχωρίου Ἀρχῆς.

β. Ὅσακι συμβαίνουσιν ἐπὶ τινος ξένου πλοίου ἐγκαλήματα ἢ πταίσματα ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος, ἢ μεταξὺ τῶν, ἢ πρὸς τοὺς ἐπιβάτας, ἢ γίνονται παραβάσεις τῆς ἐπὶ τῶν πλοίων εὐταξίας, ἢ μὲν τιμωρῶνται ἐναπόκειται εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρόξενους ἢ πλοίαρχους, ἢ εἰς τὰς ἄλλας ἀρμοδίας ξένας Ἀρχάς· φροντιστέον δὲ δι' ὅσα μέτρα απαιτεῖ ἡ διατήρησις τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ἐντὸς τοῦ λιμένος, καὶ δι' ὅσα φαίνονται κατὰ τὰς

περιστάσεις ἀναγκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀτιμωρησίας τῶν ἐγκλημάτων ἢ πταισμάτων, καὶ τῆς δραπετεύσεως τῶν ἐνόχων.

γ'. Ὅσα ἐγκλήματα ἢ πταίσματα γίνονται ἐπὶ ξένου πλοίου παρὰ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ κατ' ἄλλων ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ στοιχ. 6' ἀναφερομένων ἀτόμων, ἢ τ' ἀνάπαλιν, δικάζονται παρὰ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων.

δ'. Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐκτὸς τοῦ πλοίου καταπραπτόμενα παρὰ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἐγκλήματα ἢ πταίσματα.

12. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν ἀνήκει πρὸς τοῦτοίς ἡ ἐπιτήρησις τῆς εὐταξίας εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Ὅθεν χρεωστοῦν:

1) Νὰ ἐκπληρῶσιν ὑπὸ πρωτοπικῆ ἐκπαιδευμένη ἀκριβῶς ὅλους τοὺς διαλαμβανομένους κανονισμοὺς εἰς τὸ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἡμέτερον διάταγμα, ἐκδοθὲν τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου, καὶ καταχωρηθὲν εἰς τὸν 36 Ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2) Ἐπισκεπτόμενοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας των τὰ ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, θέλουσι πληροφορεῖσθαι ἐκ τῶν ὁποίων φέρουσιν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἡμερολογίου των, καὶ διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξομολογήσεως τοῦ πληρώματος, ἂν ἐφυσάχθησαν οἱ κατὰ νόμους κανονισμοί, καὶ, ἂν ἀνακαλύψωσι παράβασιν ἢ κατὰχρησιν, δεῖλουν ν' ἀναγγείλουν αὐτὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

3) Ὡς πρὸς τὴν καταμέτρησιν τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων δεῖλουν νὰ ἐνεργοῦν τὰ κανονισθέντα εἰς τὸ ἡμέτερον διάταγμα τῆς 17 (29) Νοεμβρίου τ. τ. ε. περὶ τῆς τοιαύτης καταμετρήσεως. (Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως Ἀρ. 44.)

4) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς, ἐπὶ παντὶ δωροδοκίας, νὰ λαμβάνωσι φιλοδωρήματα διὰ τὴν καταμέτρησιν· τὸ δὲ κανονισμένον δικαίωμα τῆς καταμετρήσεως

πληρόνεται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου εἰς τὴν πελοποννησικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου ὡς ἐθνικοῦ.

5) Πρὸ τῆς ἐκπλεύσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῶν λιμένων δεῖλουν, ἐπισκεπτόμενοι αὐτά, νὰ παρατηρῶσιν ἂν ἔχωσιν ὅλα τὰ χρειώδη διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοῦ, οἷον σχοινία, πανία, ἀγκύρας, καμήλους, ἀντλίας, λέμβους κτλ., ἂν τὸ σκάφος τοῦ πλοίου δεῖ ἦναι σεσαθρωμένον ἢ παραμελημένον, ἂν οἱ ἴστοι (κατάρτια) καὶ αἱ κεραῖαι (ἀντέναι) δὲν ἦναι βεβλαμμένα εἰς τρόπον, ὥς νὰ κινδυνεύσῃ κατὰ τὸν πλοῦν· καὶ, ἂν ἀνακαλύψωσι τι τοιοῦτον, δεῖλουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐκπλευσίν του, ἕως ὅτου διορθωθῶσιν αἱ ἐλλείψεις αὐταί, ἀναφερόμενοι συγχρόνως εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχήν.

6) Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην θέλουσι κινεῖται μετὰ περισσοτέρας αὐστηρότητος ὅταν τὸ πλοῖον μέλλῃ νὰ κάμῃ μακρὰ πλοῦν· καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁ πλοῦν ἀπαιτεῖ ὄχι μόνον τὸ νὰ ἦναι ἐκ καλῆν κατὰστασιν τὸ σκάφος καὶ ἡ ἀπαιτούμενη τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐρίσκωνται ἐν αὐτῷ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διόρθωσιν ἢ ἀντικατάστασιν τῶν κυριωτέρων σχοινίων, πανίων καὶ ἄλλων ἀναγκαιῶν τοῦ πλοῦ.

13. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν ὡς πρὸς τὴν ναυτικὴν ἀπογραφὴν θέλουσι κανονισθῇ δι' ἐπίτηδον διάταγμα.

Οἱ λιμενάρχαι ὡς δεῖλουν καὶ ἡμεῖς νὰ συλλέγωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες περὶ τῶν εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐμπορικῶν ναυτῶν, περὶ τοῦ πόσου αὐτῶν ὑπηρετήσαν ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας ἢ εἰς τὸν Νεοσταθμόν, πόσοι ὑπηρετοῦν ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ τέλος πόσοι μετέρχονται μικρὰν ἀντοπλοῖαν, ἢ τὴν ἀλιεῖαν.

Τὰς δὲ πληροφορίες ταύτας, ὅσον ἀπὸ ἀκριβεστερας, δεῖλουν νὰ διευθύνωσι

εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν
πρὸς Ἐπικρατείας.

Περὶ τῶν σχέσεων τῶν ἐπὶ τῶν λιμέ-
νων ἀξιωματικῶν ὡς πρὸς τὰς
ἄλλας Ἀρχὰς καὶ περὶ τῶν τῆς ὑπη-
ρεσίας αὐτῶν.

14. Οἱ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὑπά-
γνται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ-
ματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ εἰς αὐτὴν
ἀπελθόντες ἂν ἀναφέρωνται περὶ παντός ἀν-
τικειμένου, ἀφορῶντος τὸν κλάδον τῆς
ἐπιτετραμμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, καὶ
να ἐκπληρῶσι τὰς διαταγὰς τῆς.

Οἱ μὲν λιμενάρχαι θέλουν ἀναφῆρεσθαι
ἀμεσῶς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ-
ματεῖαν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιω-
ματικοὶ διὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν λιμε-
ναρχῶν.

Ὅσακις οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματι-
κοὶ ἐπιφορτισθῶσι νὰ ἐκπληροῦν συγγρά-
μας καὶ τὰ ὑγειονομικὰ χρῆν, ὑπάγονται
ὡς πρὸς αὐτὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερι-
κῶν Γραμματεῖαν καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας.

Κατ' ἀμοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις οἱ
ἀξιωματικοὶ τῶν λιμένων ὀφείλουν νὰ
ἐνεργῶσι τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ
Νομάρχου, ἢ Ἐπαρχίου ὅπου δὲ ὑπάρ-
χουσι λιμενάρχαι, νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐγ-
γραφὰς τοῦ Ἐπαρχίου προσκλήσεις.

15. Ἄν τυχὸν διαταγὴ τις τῆς ἀνωτέ-
ρας Διοικητικῆς Ἀρχῆς, διευθυνομένη πρὸς
τινα ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν περὶ
αντικειμένου τῆς ἀρμοδιότητός του, ἀν-
τιβῇ εἰς τὰς ὁποίας ἔχει γενικὴς ὁδη-
γίας τῶν προμνημονευθεισῶν Γραμματεῖ-
ων, ἢ εἰς μερικὴν προηγηθεῖσαν διαταγὴν
αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχὴ ὀφείλει
να ἐκθέτῃ τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὴν
Διοικητικὴν Ἀρχήν, καὶ, ἂν αὕτη, ἀνα-
δεγόμενη τὴν εὐθύνην, ἐπαναλάβῃ ἐγγρά-
φως τὴν πρώτην τῆς διαταγὴν, ὀφείλει
νὰ τὴν ἐκτελῇ, ἀναφερομένη περὶ τοῦ-
του συγγράμματος εἰς τὴν ἀρμοδίαν Γραμ-
ματεῖαν.

16. Ἐκάστην ἑσπέραν ὀφείλουσιν οἱ
ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ νὰ διευθί-
νωσιν εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχήν τοῦ μέ-
ρους εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ λιμὴν, σημειώ-
σαν.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΥ Α'.

σιν ὅλων τῶν εἰσπλευσάντων ἢ ἐκπλευσάν-
των πλοίων, ἀναφέροντες εἰς τὴν στήλην
τῶν παρατηρήσεων πᾶν ἀξιοσημείωτον
συμβάν ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἢ κατὰ τὴν
πέριξ ὁρίσασαν.

17. Συνεννοούμενοι μετὰ τῶν τελωνια-
κῶν Ἀρχῶν οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωμα-
τικοὶ ὀφείλουν ὅχι μόνον νὰ συντελῶσιν
εἰς τὴν ἀκριθεῖ διατήρησιν τῶν ἀφορῶν-
των τὰ τελωνειακῶν καὶ διαταγμάτων,
ἀλλὰ καὶ νὰ διδῶσιν ὅλην τὴν ἐπ' αὐτοῖς
συνδρομὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν λαθρεμ-
πορίων, εἰδοποιούντες τοὺς διευθυντὰς καὶ
ἐπιστάτας τῶν τελωνείων περὶ πάσης
ἀνακαλύψεως, ἢ παρατηρήσεως, τὴν ὁποί-
αν ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἢ οἱ ὑπ' αὐτοὺς δη-
μόσιοι ὑπηρεταὶ ἤθελον κάμει.

18. Τὰς ὡς πρὸς τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγρα-
φα μὲ τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς σχέσεις τῶν
ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν διαγράφει
τὸ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου ἡμέτερον
Διάταγμα περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὀφεί-
λουν νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ἀκριθεῖ δια-
τήρησιν αὐτῶν.

19. Ὅπου οἱ λιμένες κεῖνται ὑπὸ φρου-
ριον, οἱ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοὶ ὀφεί-
λουν νὰ ἐνεργῶσι τὰς προσκλήσεις τῶν
φρουράρχων, καὶ ὅσον αὐταὶ ἀφορῶσι
τὴν ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου καὶ τὴν στρα-
τιωτικὴν εὐταξίαν.

Ἄν τυχὸν αἱ τοιαῦται προσκλήσεις ἡ-
θελαν ἀντιβῆναι εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι
γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἀρμοδίας Γραμματεῖ-
ας, θέλουν κάμει τὰς παρατηρήσεις τῶν
εἰς τὸν φρουράρχον, οὐχ ἥττον ὁμοῦς ὀφεί-
λουν νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πρόσκλησιν, ἂν
ὁ φρουράρχος ἐπαναλάβῃ αὐτὴν ἐγγράφως.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οἱ ἐπὶ τῶν
λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν ν' ἀναφερ-
θῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τε τὴν Διοικητι-
κὴν Ἀρχήν τοῦ μέρους, καὶ εἰς τὴν ἀρμοδίαν
Γραμματεῖαν.

20. Αἱ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἐλλι-
μενιζομένων πολεμικῶν μας πλοίων σχέ-
σεις τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικῶν προ-
πολογούνται κατὰ τὴν βαθμολογίαν τῆς

ναυτικῆς ἱεραρχίας. Ὅθεν ἂν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῷ λιμένι εὐρισκομένου πολεμικοῦ πλοίου ᾖναι ἢ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἢ ὁμοιοβάθμιος μὲν, ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοῦ, οὗτος ὀφείλει νὰ προσφέρῃ τὸ πρὸς τὸν ἀνώτερον ἢ ἀρχαιότερον ἀξιωματικὸν ὀφειλόμενον σέβας, καὶ νὰ διευθύνῃ εἰς αὐτὸν δι' ἀναφορὰς τοῦ τὴν αὐτὴν σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ λιμένος, τὴν διευθυνομένην καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους κατὰ τὸ ἄρθρ. 16. Ὅταν δὲ ᾖναι τ' ἀνάπαλιν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ διευθύνῃται εἰς τὸν λιμενάρχην διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν σημείωσιν.

21. Αἱ προσκλήσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικούς εἶναι ὑποχρεωτικαί, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου, ἢ τὴν ναυτικὴν εὐταξίαν· ἂν αὐταὶ ἀντιβαίνωσιν εἰς τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς, ἀφοῦ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ὡς εἰς τὸ ἄρθρ. 17, ὀφείλει νὰ τὰς ἐνεργήσῃ ἐν ὃ ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου ᾖναι ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἢ ὁμοιοβάθμιος· μὲν, ἀλλ' ἀρχαιότερος.

Ἀν ὁ προκαλὼν ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου δὲν ᾖναι οὔτε ἀνωτέρου βαθμοῦ, οὔτε ἀρχαιότερος, ἂν καὶ ὁμοιοβάθμιος, ὁ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην τῆς ἀρνήσεως· ἀμφότεροι δὲ ὀφείλουσιν, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ν' ἀναφερθῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

22. Αἱ προσκλήσεις τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικῶν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν πολεμικῶν καὶ πλοίων εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺτους, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὴν εὐταξίαν τοῦ λιμένος· ἂν δὲ αὗται ἀντιβαίνωσιν εἴτε εἰς τὰς γενικὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πλοίου, εἴτε εἰς μερικὴν διαταγὴν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀπὸ ἀνωτέρου Ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικόν, καὶ ἂν οὗτος ἐπιμένῃ ἀναδεχόμενος τὴν εὐ-

θύνην, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πλοίου ἐὰν ἔχῃ κατώτερον βαθμὸν, ἢ ὅμοιον μὲν, ἀλλ' εἶναι νεώτερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ.

Ἀνωτέρου δὲ βαθμοῦ ὢν τοῦ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικοῦ, ὁμοιοβάθμιος καὶ ἀρχαιότερος, δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσκλήσεως ὑπὸ ἰδίᾳ τοῦ εὐθύνη· εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀμφότεροι ὀφείλουσιν ν' ἀναφερθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

23. Ἐν γένει οἱ τε ἀρχηγοὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουσιν νὰ συνυπακούωνται καὶ νὰ συμβουλευθῶνται, κοινοποιούντες ἀμοιβαίως πᾶσαν εἰδήσιν ἀφορῶσαν τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ δυνάμεν νὰ συντελέσῃ εἰς αὐτήν.

24. Ὅλοι οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὑποχρεοῦνται :

α. Νὰ κρατῶσι βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσιν καταγράφει ὅλα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τῶν λιμένων, καὶ ἐξερχόμενα πλοῖα.

β. Νὰ ἀναφέρωνται περὶ πάντων ἐντὸς τοῦ λιμένος ἢ εἰς τὰς πέριξ αὐτοῦ θαλασσίων συμβεβηκότων, ἢ ἄλλων ὅχι ἀδικημάτων διὰ τὸ ναυτικὸν συμβάντων, οἱ μὲν κατώτεροι ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ πρὸς τοὺς λιμενάρχας, οἱ δὲ λιμενάρχαι πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

γ. Νὰ κρατῶσιν ἀκριβὲς ἡμερολόγιον ὅλων τῶν ἐγγράφων πράξεων.

δ. Νὰ πρωτοκολλίζωσι καὶ νὰ κρατῶσιν ἐν τάξει πρακτικὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

25. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου δεκαήμερου ὀφείλουσιν οἱ ὑποδεδείκται ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ νὰ στέλλουσιν εἰς τοὺς λιμενάρχας περιλήψιν τοῦ ἐν ἄρθρ. 24. στοιχ. α' ἐνδιαλαμβανομένου βιβλίου, τὴν ὁποίαν οἱ λιμενάρχαι ἀντιγράφουσιν εἰς τὸ ἰδίῳ των βιβλίον.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ στέλλωσι κατὰ δεκαήμερον περιλήψεις τοῦ κρατουμένου περὶ αὐτῶν βιβλίου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

26. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὀφείλουν οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ νὰ στέλλωσιν εἰς τοὺς λιμενάρχας, καὶ οὕτω εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καταστάσιν γενικὴν καὶ περιληπτικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ φαίνεται·

α. Πόσα ἐμπορικὰ πλοῖα ἡτομάσθησαν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ τμήματός των·

β. Πόσα ἐξ αὐτῶν ἐξέπλευσαν κενά, καὶ πόσα μὲ φορτίον, καὶ διὰ ποῦ·

γ. Πόσα εἰσέπλευσαν μὲ φορτίον, καὶ πόσα κενά·

δ. Πόσα μετέβησαν εἰς τὴν κυριότητα πολιτῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλων λιμένων, ἢ τμημάτων.

ε. Πόσα ἐπωλήθησαν εἰς ξένους ὑπηκόους·

ς. Πόσα ἐναυπηγήθησαν ἐξ ὑπαρχῆς τῆς

ζ. Πόσα ἐχάθησαν, ἢ διελύθησαν, καὶ ποῦ.

Τὴν κατάστασιν ταύτην θέλουν συνοδεῖν πάντοτε μὲ ἐκθέσιν.

27. Οἱ λιμενάρχαι ὀφείλουν τοὺλάχιστον ἅπασι τοῦ ἐναυτοῦ νὰ περιέρχωνται εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν κατὰ τὸ τμήμα των λιμένων· μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς περιόδου των νὰ ἐκθέτωσι δι' ἀναφορᾶς των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τὰς ἐπιτοπίους παρατηρήσεις των περὶ τῆς καταστάσεως τῶν λιμένων, περὶ τῆς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγῆς των ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν, περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς τάξεως τῶν ἀρχείων των, περὶ τῶν ἀναγκαιῶν βελτιώσεων, καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀναγομένου εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ὅταν ἐπιχειρίσουν τὴν περιοδεῖαν των, ὀφείλουν ν' ἀναφέρωνται πάντοτε εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν.

Ἡ βιβλίσκα Γραμματεία, ὅσκις τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία, θέλει ἀποστέλλει καὶ ἀμέσως ἐπιθεωρητῆς εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῶν λιμένων.

28. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς λιμενάρχας ν' ἀπέρχονται ἄνευ ἀδείας

τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀπὸ τῶν λιμένας τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ κατωτέρω ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ ὀφείλουν νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ προϊσταμένου λιμεναρχοῦ τὴν ἀδείαν τοῦ νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ λιμένος τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ ποτὲ τὴν ταχείαν ἀπουσίαν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἀδεία, πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, ἢ εἰς τὸν ἀρμοδίον λιμεναρχὴν, τὰ αἴτια τῆς ἀπουσίας.

Οἱ συγχρόνως τὰ τοῦ Ἰγυιονομείου ἐπιφορτισμένοι ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικοὶ, ὅσκις ἐξέρχονται τοῦ λιμένος τῆς ὑπηρεσίας των, ὀφείλουν ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους ἐκείνου.

29. Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λιμεναρχῶν, ἐκπληροῖ τὰ χρῆμα τῶν ὁ Γραμματεὺς αὐτῶν, καὶ ὅσον δὲν ἤθελε διορισθῇ ἰδιαιτέρως ἄλλος τις παρὰ τῆς Γραμματείας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν κατωτέρων ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν, ὀφείλουν οἱ λιμενάρχαι νὰ λαμβάνωσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα.

30. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ἰανουαρ. 1834.

84. Δ. Περί ἀτελείας τῶν εἰς φυτεῖαν χρησίμων καρπίμων δένδρων.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ πρὸς φυτεῖαν χρήσιμα καὶ δι' αὐτὴν διωρισμένα καρπίμα δένδρα, ὅταν εἰσάγονται ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν, εἶναι ἐλεύθερα εἰσαγωγικοῦ τελωνίου.

2. Ἡ ἐνέργεια τοῦτου τοῦ διατάγματος, κοινοποιηθεῖσάσης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσίευσώς του.

3. Τὸ ἡμέτερον Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 (26) Ἰαν. 1834.

85. Α. Περὶ ἀνεγέρσεως ναοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς Ἀθήνας.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Λαβόν.ες ὑπ' ὄψιν τὰ ἔθροα 1, 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1829 ἡ ψηφίσματος τῆς τετάρτης τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Θέλει ἀνεγερθῇ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν Ναός, τιμώμενος ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος πρὸς αἰώνιον μνήμην τῆς θαυματουργοῦ ἀντιλήψεως τῆς θεῆς Προνοίας, τῆς ρυσαμένης τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ δεινῶν καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μεταγενεστέρων εἰς τὴν πίστιν, δι' ἧς οἱ προπάτορές των ἀνεκλήσαντο τὴν ἐλευθερίαν των εἰς τοὺς ἀπὸ τῶν 1821 μέχρι τῶν 1830 αἱματώδεις πολέμους.

2. Θέλομεν τὸ μνημεῖον τοῦτο νὰ ᾖναι ἄξιον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ συμβάντος, πρὸς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται.

Θέλει ἐπομένως γένει ἀνευ ἀναβολῆς ἡ ἐκλογή τῆς θέσεως καὶ ἡ σύνταξις τοῦ προγράμματος· μετὰ δὲ ταῦτα θέλουν προσκληθῇ ἀμέσως ἀρχιτέκτονες, ἐντόπιοι καὶ ξένοι, διὰ νὰ παρουσιάσουν σχέδια κατασκευῆς τοῦ μνημείου.

3. Ὁ πρῶτος λίθος θέλει τεθῇ τὴν 25 Ἰανουαρίου 1835, καὶ ἐπομένως αἱ προπαρασκευαί τῆς τελετῆς πρέπει νὰ ἐπιτελῶνται.

Ἡ πρὸς τοὺς ἀρχιτέκτονας πρόσκλησις διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰ περὶ κατασκευῆς σχέδια των, θέλει γένει ἐντὸς ὀλίγου, καὶ θέλει δοθῇ προθεσμία τοιαύτη, ὥστε ἡ ἔγκρισις τοῦ σχεδίου νὰ εἴπωρῃ νὰ γένῃ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἡ δὲ κατασκευὴ νὰ ἀρχίσῃ καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἀνεμποδίστως, ἅμα τεθῇ ὁ πρῶτος λίθος.

4. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης πεσόντων φιλελλήνων, καθὼς καὶ

τῶν ὅσοι συνετέλεσαν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, θέλουν καταγραφῇ ἀκριβῶς καὶ καθυποβληθῇ εἰς ἡμᾶς εἰς δύο χωριστοὺς καταλόγους.

Θέλει ληρῇ προνοία, ὥστε νὰ προμηθευθῶσιν ἀπὸ ἀξίους τεχνίτας σχέδια τοῦ μνημείου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ψηφίσματος ψηφίσματος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ ἀνεγερθησομένου.

Νομίζομεν ὅτι, συμφώνως μὲ τὰ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐκπρασθέντα, καὶ εἰς τὸ 6' ἄρθρ. τοῦ ψηφίσματος τῆς τετάρτης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διακηρυχθέντα αἰσθήματα, τὸ μνημεῖον τοῦτο χρεώται νὰ παραδῶσθαι κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τὴν τελεσιουργὸν ὑπὲρ Ἑλλήνων ἀντίληψιν τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου τῶν φιλελλήνων τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸ ἡμέτερον Ἰπουργεῖον Συμβούλιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1834.

86. Α. Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Πρωτοσυγγέλων καὶ Ἀρχιδιακόνων.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κοῦσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμμάτων τῆς Ἐπιμελητείας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Εἰς ἐκάστην τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) ἡμετέρου Διατάγματος δέκα Ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου θέλουν ὑπάρχει εἰς Πρωτοσύγκελλος καὶ εἰς Ἀρχιδιάκονος, ἐκλεγόμενὰ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μεταξὺ τῶν ζωτέρων ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ διοριζόμενα παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Β'. Ἀμφότεροι θέλουν ἔχει τὴν διακονίαν τῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ἔχει τὴν ἀδειαν ἡ Σύνοδος νὰ μεταθέ-

τὴν καθέδραν θατέρου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν κατὰ τὸ 6'. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) ἡμετέρου Διατάγματος σχηματισθεῖσιν προσωρινῶν Ἐπισκοπῶν. Ἡ τοιαύτη μετάθεσις τῆς διαμονῆς ὑπάρχει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας.

Γ'. Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν Πρωτοσύγκελλος, ἐπὶ τὸν τόπον Συμβούλου τῆς Ἐπισκοπῆς λαμβάνει μέρος εἰς τὰς περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων σκέψεις, ἂν καὶ ἡ γνώμη τοῦ δὲν ᾔνε ὑποχρεωτικὴ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐπιτροπεύει τῆς Ἐπισκοπῆς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐνεργῶν ἐν ὀνόματί του καὶ κατὰ παραγγελίαν του ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος, ὡς πρῶτος Γραμ. τῆς Ἐπισκοπῆς, ἔχει τὴν ἀρχηγίαν τοῦ γραφείου, κρατεῖ τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα, προσυπογράφεται κατὰ τὴν τάξιν ἐς ὅλα τὰ ἐπίσημα τῆς Ἐπισκοπῆς ἔγγραφα, καὶ φυλάττει ὑπὸ ἰδίᾳ εὐθύνην τα τῆς Ἐπισκοπῆς ἀρχεῖα.

Ἐν ἐλλείψει τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἡ διεύθυνσις τοῦ γραφείου ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρωτοσύγκελλον.

Δ'. Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἰδίως ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βιβλίων, τὰ ὅποια θέλουν κρατεῖσθαι καὶ εἰς τὰς λοιπὰς προσωρινῶς διρημέναις Ἐπισκοπᾶς ἐκάστου Νομοῦ, ἀπεπιστευμένα ἐν τοσούτῳ παρὰ τοῦ κατὰ τύπον Ἐπισκόπου εἰς τὸν ἰαυανότερον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς του, καὶ θέλει φροντίζει περὶ τὰ τέλη ἐκάστου ἔτους νὰ τὰ παραλαμβάνη, καὶ, ἀφ' οὗ τὰ ἐξακριβώσῃ, νὰ ἐναποθέτῃ μὲν τὰ πρωτότυπα εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀρχαιοφυλάκειον, συνοπτικὸν δὲ καὶ ἀκριβὴ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων πίνακα νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

Ε'. Εἰς τὰς ἐπίσημοτάρας ἑορτάς τοῦ ἐαυτοῦ καὶ τὰς δημοτελεῖς ἱερουργίας προεστυῶν ἄμφότεροι, ἡ ὁ ἐκάστοτε παριστημένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν, νὰ συλλειτουργοῦν μὲ τὸν Ἐπίσκοπον, προεξάρχοντες τῶν λοιπῶν ἱερέων καὶ διακόνων. Ὡς δὲ τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ Ἐπισκόπου λειτουργίας δὲν ὑποχρεοῦνται, ὡς ἐκ τῆς

θέσεώς τιν, νὰ λάβουν μέρος.

ΣΤ'. Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν Πρωτοσυγκελλοῦ προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς 160 δραχμὰς τὸν μῆνα, τοῦ δὲ Ἀρχιδιακόνου εἰς 120 ἄμφότεροι δὲ μισθοδοτοῦνται παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ζ'. Εἰς τὸν περὶ καθηκόντων τῶν Ἐπισκόπων ἐκδοθησόμενον κανονισμόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρ.) ἡμετέρου Διατάγματος, θέλουν διαγραφῇ λεπτομερέστερον καὶ τὰ καθήκοντα τῶν κατὰ Νομούς Πρωτοσυγκελλῶν καὶ Ἀρχιδιακόνων.

Η'. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίεσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1834.

87. — Περὶ ἀναγέσεως μνημείων εἰς Πύλον (Ναβάρινους) καὶ Ἰερελίδι.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ γ' ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1829 ἡ Υψηλίστατος τῆς Ἀ' Συνελεύσεως, διατάξαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Θέλουν ἀνεγερθῇ δύο μνημεῖα, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἰς Ναβαρίνους πρὸς μνήμην τῆς ἐνδόξου ναυμαχίας τῆς 8 Ὀκτωβρ. 1827, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς χρεωστέῃ τὴν σωτηρίαν τῆς· τὸ δὲ εἰς Πεταλίδιον, διὰ νὰ δικαιοῖσιν τὴν μνήμην τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν, κατὰ γενναίαν ἀπόφασιν τῆς Συμμαχίας, ἡ Γαλλικὴ στρατιὰ ἀπέβη εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἡλευθέρωσε τὸν τόπον ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τὸν ὄλεθρον τῆς πανώλης, καὶ ἀνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν.

2. Ἀνατίθεται εἰς τὸ ἡμέτερον Ἰνουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἐκλέξῃ τὸν καταλληλότερον διὰ τὴ μνημεῖον τόπον, νὰ προτείνῃ καὶ νὰ μᾶς καθυποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τὰ πεμφθησόμενα παρὰ τῶν τεχνιτῶν σχέδια τῶν μνημείων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ᾔναι εἰς ὕψος ἀπλῶν, ἀλλὰ σεμναπρεπῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰανουαρ. 1834.

88. Α. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῆς τῶν πλοίων χωρητικότητος πληρω-
τοῦ τέλους (α)

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τέλος προσδιορίζεται, διὰ μὲν τὰ πλοῖα α' τάξεως χωρὶς κατασρώματος, ἀνὰ 20 λεπτά τὸν τόνον, διὰ δὲ τὰ ἔχοντα κατασρώμα, ἀνὰ 25, καὶ δι' ὅλα τὰ πλοῖα β' τάξεως, ἀνὰ 30 λεπτά τὸν τόνον.

2. Ἡ καταμέτρησης ἐκάστου πλοίου γίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 περὶ ἐμπορικῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας Διαταγματος, καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 17 (20) Νομβρίου 1833 περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων Διάταγμα (Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως Ἀρ. 36 καὶ 41), πρὶν ἐκδοθῇ τὸ ἀναγνωριστικὸν ἔγγραφον τοῦ πλοίου ὡς ἐθνικοῦ παρὰ τῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς ὃν ἀνάγεται τὸ πλοῖον. Τὸ τῆς καταμετρήσεως ἔγγραφον, ἐκτεθειμένον κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον Α, παραδίδεται εἰς τὸ ἀρμοδίον τελωνεῖον, τὸ ὁποῖον εἰσπράττει τὸ δικαίωμα τῆς καταμετρήσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1.

3. Εἰς τὰς ναυτικὰς καὶ τελωνιακὰς Ἀρχὰς κεῖται πάντοτε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν πρώτην καταμέτρησιν. Ἄν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς δευτέρας καταμετρήσεως καὶ τῆς πρώτης ᾖ, πρὸς ζημίαν τοῦ ιδιοκτῆτου τοῦ πλοίου, δηλαδὴ ἂν ἐκ τῆς δευτέρας ἀναφανῇ ὅτι ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου εἶναι μεγαλύτερα παρ' ὅ,τι ἐδείχθη κατὰ τὴν πρώτην, τότε ὁ ιδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον διὰ τὴν ἀποδεδειγμένως προκύπτουσαν ἑλλειψιν.

(α) Σ. Β. Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1834 Β. Διατάγμ. ἐκانونίσθη νεωτέρα διατίμησις τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰ ἔμπορ. Πλοῖα δικαιωμάτων

ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, θέλουν ἀποδοθῇ αὐτῷ τὰ ἀποδεδειγμένως ὑπὲρ τὸ δέον παρ' αὐτοῦ πληρωθέντα. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τιμωρεῖται, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὁ κακῶς καταμετρήσας ὑπάλ-
ληλος.

4. Ὁ ιδιοκτῆτης τοῦ καταμετρηθέντος πλοίου δύναται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ν' ἀναφερθῇ κατὰ τὰς γενομένας καταμετρήσεις καὶ νὰ ζητήσῃ δευτέραν. Ἡ ζήτησις αὐτῇ γίνεται πρὸς τὴν Ἀρχὴν, ἣτις προέ-
ζεται τοῦ πρώτου καταμετρήσαντος.

Ἄν τὸ ἐκ τῆς δευτέρας καταμετρήσεως ἀποτέλεσμα συμφωνήσῃ μὲ τὸ τῆς πρώτης, ἢ ἂν διαφέρῃ ὀλίγον τι μόνον, ὁ ἀναφερθεὶς θέλει πληρώσει ἐκ δευτέρου τὸ δικαίωμα* ἐξ ἐναντίας δὲ, παιδεύεται ὁ πρῶτον καταμετρήσας διὰ τῆς πειθαρχικῆς ὁδοῦ, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, διὰ ποινικῶν δικαστηρίων.

Ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν παρὰ τὸ δέον ἢ ὑπὲρ τὸ δέον πληρωθέντων ἐμφε-
μόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3.

5. Αἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιρροτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκ-
τέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ὅσον ἐλάχιστην ἀφορᾷ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 5 Ἰανουαρ. 1834.

89. Α. Περὶ συστάσεως δώδεκα ἀνεξόδων θέ-
σεων εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ σχολεῖον
τῶν κορασίων.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιασ. κτλ. Γραμ. τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Συνιστῶνται εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ σχο-
λεῖον τῶν κορασίων, διευθυνόμενον παρὰ τῇ Κυρίᾳ Βολυμεράντζ, πρὸς τὸ παρὸν δι' ἐν ἔτος 12 ἀνέξοδοι θέσεις διὰ κοράσια, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ ἐπescan εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἢ ἀνέδειξαν ἄλλας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα.

2. Ἐξ ἐκάστου Νομοῦ θέλει ληφθῇ τὸνλάχιστον ἐν κοράσιον ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. Α. ἀπαιτούμενα.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Γραμματεία ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ σχολείου τούτου.

Ἀπαξ τοῦλάχιστον ἐκάστου μηνὸς θέλει, ἐπισκέπτεσθαι αὐτὸ εἰς ἀπεσταλμένους, καὶ καθ' ἑξαμηνίαν θέλει γίνεσθαι εξέτασις τῶν κορασίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ εἴσοδος εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς ἕκαστον, προσκλινομένων καὶ τῶν γυνέων τῶν παρθένων.

4. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1834.

30. 3. Περὶ συστάσεως ἱατρῶν κατὰ νομοὺς καὶ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπερραίσκαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Δίδεται εἰς ἐκάστην Νομαρχίαν τοῦ Βασιλείου εἰς ἱατροὺς τοῦ Νομοῦ, ἔχων θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῆς ἱατρικῆς, τῆς χειρουργίας καὶ τῆς μαμμολογίας.

2. Ὁ ἱατρός τοῦ Νομοῦ ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν Νομαρχὴν, καὶ ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ εὐθύνην τοῦ αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Νομαρχίας ἀναγόμενα ἱατρικὰ ἀντικείμενα.

Ὁ ἱατρός τοῦ Νομοῦ δὲν σχηματίζει ἰδίαν καὶ καθ' ἑαυτὴν Ἀρχήν. Ὅλα τὰ παρ' αὐτοῦ συνταττόμενα ἔγγραφα θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸν Νομαρχὴν πρὸς εξέτασιν καὶ ἔγκρισιν, καὶ, ὑπογραφέντα παρ' αὐτοῦ, διεκπεραιοῦνται καὶ δημοσιεύονται ἐν ὀνόματι τῆς Νομαρχίας με μόνον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Νομαρχοῦ.

3. Χρὴς τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ ἰδιαιτέρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Νομαρχίας εἶναι:

α) Νὰ παρατηρῇ ὅλας τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας τῆς ὑγειονομικῆς ἀστυνομίας, καὶ μὴνὴ τὰς τοιαύτας, νὰ δίδῃ γνώμην περὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐπανόρθωσιν

μέτρων, καὶ νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων.

β) Νὰ κρατῇ κατάλογον ὄλων τῶν εἰς τὴν Νομαρχίαν μετερχομένων τὴν τέχνην τῶν ἱατρῶν, χειρουργῶν, κτηνιατρῶν, φαρμακοπῶν, καὶ μαμμῶν, περιέχοντα τὸ ὄνομα, τὴν ἡλικίαν, τὴν θρησκείαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τῆς διαμονῆς, καὶ πῶσον καιρὸν μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα. Ἐκαστον ἄτομον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει παρὰ τῆς Νομαρχίας τὴν ἀδειαν νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα, καταχωρεῖται εἰς τὸν κατάλογον τούτον. Εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον θέλει προσεπισημεῖσθαι καὶ πᾶσα μεταβολή, γενομένη εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἱατρικοῦ κλάδου τοῦ Νομοῦ ἢ ἀπὸ θάνατον, ἢ μετανάστευσιν, ἢ κατ' ἄλλον δῆποτε τρόπον, τὴν ὁποίαν οἱ Ἐπαρχοὶ θέλουν δηλοποιεῖ ἐκάστοτε, ἄνευ ἀναβολῆς, διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναφορῶν των. Οἱ κατάλογοι οὗτοι θέλουν στέλλεσθαι ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν.

γ) Νὰ κάμνῃ περίληψιν ἐκ τῶν βιβλίων ὄλων τῶν κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ διὰ τὰς γεννήσεις, τὰ συνοικέσια καὶ τὰς ἀποθιώσεις (ταῦτα δὲ τὰ βιβλία θέλουν στέλλεσθαι ἐπὶ τούτῳ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς τὴν Νομαρχίαν), καὶ νὰ πέμπῃ ἐτησίως τὰς περίληψεις ταύτας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν.

δ) Νὰ διευθύνῃ τὸ ἔργον τῆς ἐμφυλλίσσεως τῆς Διχαλίδος, καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμφυλλιασθέντων, καὶ νὰ τοὺς στέλλῃ ἐτησίως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν.

ε) Νὰ περιέρχεται περιοδικῶς τὸν Νομὸν διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν, ὅποτε θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὰ ὑπάρχοντα φαρμακοπωλεῖα, νὰ ἐξετάζῃ τὴν ποιότητα τοῦ καταστήματος καὶ τῶν σκευῶν τοῦ φαρμακοπωλείου, τὴν καθαρότητα καὶ γνησιότητα τῶν ἱατρικῶν, καὶ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῆς τάξεως τῶν φαρμακοπωλείων, καὶ τῆς προσδιορισμένης τιμῆς (λακῆ) τῶν ἱατρικῶν ἐπίσης θέλει ἐπισκέπτεσθαι καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸν Νομὸν εὐ-

ρισκόμενα δημόσια καταστήματα, τὰ ὅποια ὑπάρχοντα εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν, ὡς νοσοκομεῖα, καταστήματα διὰ φρενοβλαβεῖς, διὰ τὰς γένηας, διὰ τὰ ἐκθετα βρέφη, ὀρφανοτροφεῖα, νεκροστάσια, νεκροταφεῖα, ποινικὰς εἰρκτὰς, πτωχοκομεῖα, σχολεῖα, φυλακὰς, σφαγεῖα, διασωστικὰ καταστήματα, πηγὰς ἰαματικῶν ὑδάτων, λουτρά, κτλ. Ὁ ἰατρός τοῦ Νομοῦ θέλει δίδει τὴν προσοχὴν του, κατὰ τὰς περιοδείας ταύτας ἐξαιρέτως εἰς τὴν διατήρησιν τῶν διατάξεων τῆς ὑγειονομικῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων, καὶ εἰς τὴν συντάξιν ὁρίμων καὶ καλῶς ἐσκεμμένων διορθωτικῶν προτάσεων, καὶ καθ' ἑκάστην περιοδεῖαν νὰ κίνη συντομον, ἀλλ' ἀκριβῆ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Νομάρχην περὶ τῆς καταστάσεως τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ τοῦ Νομοῦ ἐν γένει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Νομάρχης ἔπειτα θέλει πέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμάτων συνωδευμένην μὲ τὰς ἰδίας του παρατηρήσεις, ὁμοῦ μὲ τοὺς τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποβιώσεων καταλόγους τῶν ἱατρῶν τῶν καταστημάτων τούτων.

ζ) Νὰ παρατηρῇ ἐπιμελῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συμπτωμάτων καὶ τῆς προόδου τῶν συνήθων καὶ μὴ συνήθων νόσων, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμάτων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεων τούτων.

η) Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀναφάνησιν καὶ διάδοσιν κολλητικῶν, ἐπιδημικῶν, ἐπιζωοτικῶν καὶ μισσματικῶν νόσων, νὰ διορίζῃ ἀρμόδια πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ καὶ πρὸς βοήθειαν μέσα, μέρος μὲν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ὁδηγίας, μέρος δὲ κατὰ τὴν παρούσαν στιγμιαίαν ἀνάγκην.

Νὰ ἀναφέρῃ, ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμάτων περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀναφανίσσεως, τῆς προόδου, καὶ τῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου, καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ἐναντίον αὐτῆς.

θ) Νὰ κρατῇ σημειώσιν ὅλων τῶν εἰς

τὸν Νομὸν περιέργων παρατηρήσεων, συμβεβηκότων καὶ ἀντικειμένων, τῶν ἀναρρομένων εἰς τὴν ἱατρικὴν, φυσικὴν ἱστορίαν καὶ μετεωρολογίαν, διὰ νὰ δυνάτῃ ὅσοι τάχιστα νὰ καταστρωθῇ ἐντελής ἱατρικὴ τοπογραφία τοῦ Νομοῦ.

ι) Νὰ κάμῃ τὰς δικαστικοῖατρικὰς ἐξετάσεις εἰς ὅλας τὰς ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τῆς καθέδρας τοῦ Νομοῦ περιπτώσεις.

Ὅσῳκις προσκληθῇ ἰδίως ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου, νὰ δίδῃ τὴν περὶ τούτου ἀπαιτουμένην γνώμην του.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ τὸ Δικαστήριον ἐπιφορτίζει τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς ἄλλον ἐπὶ τούτῳ ὀρκισθόμενον ἱατρὸν ἢ χειρουργόν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς δικαστικοῖατρικὰς περιπτώσεις καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας.

κ) Νὰ δίδῃ τὰς εἰς διοικητικὰς ὑποθέσεις ἀναγκαζούσας ἱατρικὰς διαπιστώσεις ἢ γνώμας, καὶ τὴν σύμπραξιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ὡς ἀναγκαῖα.

4. Ὁ ἰατρός τοῦ Νομοῦ θέλει ἔχει τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Νομοῦ, καὶ δὲν δύναται ἄνευ ἰδιαίτερας προσκλησεως, ἢ ρητῆς ἀδείας, τοῦ Νομάρχου, νὰ ἀπομακρυνθῇ αὐτόθεν πλείοντον τῶν 24 ὡρῶν.

5. Οἱ ἱατροὶ τῶν Νομῶν ἔχουσι τὸν βαθμὸν καὶ τὴν στολὴν τῶν Επαρχιῶν. Ὁ μισθὸς τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ προσδιορίζεται ἐτησίως εἰς χιλίας ὀκτακοσίας Δραχ. Τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας ὅλων ἀποζημιωσθαι κατὰ μέτρον, διορισθέντων μὲνον διὰ περαιοτέρων διαταγῶν.

6. Εἰς τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ θέλει δίδει τὸν ὅρον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1834.

91. Περὶ δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων τῶν κληροδοτησάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τὰ ὀνόματα τῶν φιλελλήνων, ὅσοι

ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγώνος συνεισέφεραν διὰ κληροδοσιῶν ἢ προικοδοτημάτων ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν σχολείων, ἢ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐν Ἑλλάδι.

2. Πᾶσα μέλλουσα ἀγαθοεργὸς διάθεσις ὑπὲρ Ἑλληνικῆς τινος ἐκκλησίας, ἢ σχολῆς, ἢ κοινότητος, ἢ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος, θέλει δημοσιεύεσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀποδιδεσθαι ἐπισήμως εἰς τὸν κληροδοτοῦντα ἢ τὸν προσφέροντα ἡ ἀνήκουσα εὐχαριστήσις.

3. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κατ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Ἰανουαρίου 1834.

92. Δηλ. Περὶ τῶν ἐν Ἀγκῶν περὶ ἁλτος καὶ ταμπάκου διατάξεων.

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ εἰς Ἀγκῶν Διοίκησις τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος δημοσίευσεν ἐσχάτως διατάξεις περὶ ἁλτος καὶ ταμπάκου, αἵτινες κοινοποιούνται πρὸς ὁδηγίαν τῶν Ἑλλήνων πλοιάρχων, καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ὅσοι τῶν πλοιάρχων φέρουσιν ἐπὶ τῶν πλοίων των ἐκ τῶν ἀνωτέρων δύο εἰδῶν, ἂν δὲν ὁμολογήσωσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὴν ποσότητα ὑποπίπτουσαν εἰς πρόστιμον δέκα σκούδων δι' ἐκάστην λίτραν καὶ δι' ἀμφοτέρα τὰ εἶδη ἐπίσης, ὅταν ταῦτα, ἐπισκεφθέντες τοῦ πλοίου, ἤθελον εὐρεθῇ εἰς αὐτό.

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον, ἔστις ἐξ ἀγνοίας δὲν ἤθελε φανερώσει τὴν ὀλικὴν ποσότητα τῶν εἰδῶν αὐτῶν, διότι εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ μένη ἐπὶ τοῦ πλοίου περισσότερον ἀπὸ ἐκατὸν λίτρας ἁλτος, καὶ δέκα ταμπάκου ἢ δὲ λοιπῇ ποσότης, ἂν ὑπάρχῃ, ἐναποτίθεται εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ πλοίαρχοι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐκεῖθεν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1834.

93. Δ. Περὶ στείλης τῶν Γενικῶν Προξένων καὶ τῶν Ὑποπροξένων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ ἡμέτεροι Γενικοὶ Προξένοι θέλουν φέροι τὴν κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18) Ἀπριλίου 1833 Διάταγμά μας μικρὰν στολὴν τῶν Νομαρχῶν, ἀλλὰ πῖλον ἂνευ πτερῶν.

2. Οἱ δὲ ἡμέτεροι Ὑποπροξένοι θέλουν φέροι τὴν παρὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος προσδιοριζομένην στολὴν διὰ τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ Ἱπουργικοὺς Γραμματεῖς.

3. Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 12 Ἰανουαρίου 1834.

94. Δ. Περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν κ.λ. π.

Ἐπὶ τῇ πριτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ πληρωθησόμενα δικαιώματα εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὄρμους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ προσωριμίζοντα εἰς αὐτοὺς Ἑλληνικὰ ἢ καὶ ξένα ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος 1834 ἔτους, κατὰ τὴν ἐπισυναπτομένην διατίμησιν.

2. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν ξένων ἐθνῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς βαρύτερον φόρον παρὰ τὰ Ἑλληνικὰ, ἐν ὅσῳ εἰς τοὺς λιμένας τῶν διαφόρων ἐθνῶν διατηρεῖται ἀμειψαίως, καὶ ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἡ βᾶσις τοῦ αὐτοῦ ἀπαράλλάκτως συστήματος.

Ἄν ὅμως τυγὼν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς ἐπικρατείας ἤθελον εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα βαρύτερα λιμενικὰ δικαιώματα παρὰ ἀπὸ τὰ ἴδια αὐτῆς ἐγχώρια πλοῖα, τότε καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας θέλει γενῆ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἀναλογίαν αὐξήσεως τῶν κατὰ

παντός δικαιώματος, ἐὰν αὐτὰ οὔτε ἐκφορτώσωσιν οὔτε φορτώσωσι· δύνανται δὲ νὰ μείνωσιν ἐλευθέρως 8 ἡμέρας.

β. Ὅσα πλοῖα ὠρισμένα δι' ἄλλον λιμένα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμποδίζονται ἐξ αἰτίας τινὸς ὑποθέσεως, ἤθελον εἰσελθεῖν εἰς ἄλλον λιμένα, ἀλλ' ἤθελον δηλοποιήσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικὸν ὅτι δὲν ἔχουσι σκοπὸν οὔτε ν' ἀποδιβάσωσιν οὔτε νὰ παραλάβωσι φρετίον, δύνανται νὰ μείνωσι 5 ἡμέρας εἰς τὸν λιμένα, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ φάρου δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἐκτός τούτου νὰ παραδώσωσι καὶ νὰ παραλάβωσιν ἐλευθέρως γράμματα καὶ χρήματα, μέχρις ὅτου ἰδιαίτερα διατάγματα διατάξωσιν ἄλλως περὶ τούτου.

96. Α. Περὶ διαιρέσεως τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς περιφέρειας ἐκάστου.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας λιμένας τοῦ Βασιλείου διορίζονται ἀξιωματικοί,

Καὶ Πρώτον Λιμενάρχαι.

α. Εἰς τὸ πρῶτον παραλίον τμήμα ἐν Ἰδρᾷ μὲ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν εἰς τοὺς μικροτέρους μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σκυλλαίου καὶ Βουπόρθμου λιμένας καὶ κόλπους, ἐμπεριλαμβανομένης τῆς Ἐρμιόνης.

β. Εἰς τὸ δεύτερον τμήμα, ἐν Σύρα.

γ. Εἰς τὸ τρίτον τμήμα, ἐν Σιδήθῳ.

δ. Εἰς τὸ τέταρτον τμήμα, ἐν Μεσολογγίῳ, μὲ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τῆς μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐῖνου (Φίδαρη) καὶ τοῦ Ἀγελφίου (Ἀσπροποτάμου) παραλίας.

ε. Εἰς τὸ πέμπτον τμήμα, ἐν Νεοκάστρῳ, μὲ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ ('Ρουφιᾶ) παραλίας.

Δεύτερον. Ὑπολιμενάρχαι τοῦ πρώτου τμήματος.

α. Ἐν Πειραιεῖ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Σουνίου μέχρι Βουκε-

φάλου παραλίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς Σχλαμῖνος.

β. Ἐν Καλαθρία (Πόρῳ), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Μεθάνων ἕως Σκυλλαίου παραλίας.

γ. Ἐν Τιπαρνήῳ (Πέτσαις), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Βουπόρθμου (Καβοδοκό) ἕως Κοράκης παραλίας.

δ. Ἐν Ναυπλίῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἀπὸ Κοράκης ἕως τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα.

ε. Ἐν Γυθείῳ (Μαρζθωνησίῳ), μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Ταινάρου ἕως Μαλέα παραλίας, ἐμπεριλαμβανομένης τῆς νήσου Ὀνουγνήθου ('Ελαφονήσι).

Τοῦ τρίτου τμήματος.

ς. Ἐν Καλκίδι, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν ἀμφοτέρωθεν τοῦ Ὀπουντιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ τῆς Λαμίας παραλίων, ἕως εἰς Ποντικονήσι.

Τοῦ τετάρτου τμήματος.

ζ. Ἐν Πάτραις, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ρίου παραλίας, ἐμπεριλαμβανομένου τοῦ λιμένος Ρίου.

η. Ἐν Γαλαξειδίῳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Λουτρακίου ἕως τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐῖνου (Φίδαρη) παραλίας.

θ. Ἐν Βονίτῃ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν παραλίων τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Τοῦ πέμπτου τμήματος.

ι. Ἐν Καλαμάτᾳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν ἀπὸ Κιτριῶν ἕως τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκρίτα (Καβογάλλο) παραλίων.

Τρίτον Ἐπιστάται λιμένων

Τοῦ πρώτου τμήματος.

α. Ἐν Αἰγίνῃ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῆς ἀπὸ Βουκεφάλου ἕως Μεθάνων παραλίας, καὶ τῆς νήσου Πιτυονήσου ('Αγκιστρίου) ἐμπεριλαμβανομένης.

Τοῦ δευτέρου τμήματος.

β. Ἐν Ἐρετρίᾳ, μὲ τὴν ἐφορείαν τῶν παραλίων ἀπὸ Σουνίου ἕως τοῦ γενοῦ τῆς Εὐρίπου, καὶ ἐκεῖθεν ἕως τοῦ Κασπρέως. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος θέλει διαμένει ἐν Καρύστῳ ἕως ὅτου ἀποκατασταθῇ ἡ πόλις Ἐρέτρια.

γ'. Ἐν Κέα, μετὴν ἐφορείαν τῶν νή-
σων Θερμιῶν καὶ Σερύφου.

δ'. Ἐν Ἀνδρῶ.

ε'. Ἐν Μυκόνῳ, μετὴν ἐφορείαν τῶν
νήσων Τήνου καὶ Δήλου.

ς'. Ἐν Πάροι, μετὴν ἐφορείαν τῆς Ἀν-
τιπάρου καὶ Νάξου.

ζ'. Ἐν Μήλῳ, μετὴν ἐφορείαν τῶν
νήσων Σίφου, Σικίνου, Κυμώλου καὶ Φο-
λεγάνδρου (Πολυκάνδρου).

η'. Ἐν Θήρᾳ, μετὴν ἐφορείαν τῶν νή-
σων Ἀνάφης, Ίου καὶ Ἀμοργού.

Τοῦ τρίτου τμήματος.

θ'. Ἐν Σκοπέλῳ, μετὴν ἐφορείαν τῆς
νήσου Ἡλιοδρομίας.

ι'. Ἐν Σκύρῳ.

ια'. Ἐν Κούμῃ, μετὴν ἐφορείαν τῶν
παράλιων ἀπὸ τοῦ Κακηρέως ἕως Παντι-
κονησίου, ἐμπεριλαμβανομένων τῶν ἀντι-
κρυ παράλιων.

Τοῦ τετάρτου τμήματος.

ιβ'. Ἐν Αἰγίῳ (Βοστίτσα), μετὴν ἐφο-
ρείαν τῆς παραλίας ἀπὸ Ῥίου ἕως Λου-
τρακίου, ἐμπεριλαμβανομένου τοῦ τελει-
οταίου τούτου λιμένος.

ιγ'. Ἐν Ἀστακῷ, μετὴν ἐφορείαν τῶν
παράλιων ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀχελώου
ἕως τοῦ Ἀκτίου.

Τοῦ πέμπτου τμήματος.

ιδ'. Ἐν Οἰτύλῳ, μετὴν ἐφορείαν τῶν
παράλιων ἀπὸ Ταινάρου ἕως Κιτριῶν.

ιε'. Ἐν Μεθώνῃ, μετὴν ἐφορείαν τῆς
παραλίας καὶ τῶν νήσων ἀπὸ τοῦ ἀκρω-
τηρίου Ἀκρίτα ἕως τοῦ λιμένος Νεοκάστρου.

2. Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι, ἐκαστῇ
ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς, νὰ συντρέχουσι
τοὺς ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικούς ὡς
πρὸς τ' ἀφορῶντα τὴν ἐφορείαν τῶν ἐκτὸς
τῆς καθέδρας τῶν μικροτέρων λιμένων καὶ
κόλπων, συνεργοῦσαι καὶ κοινοποιοῦσαι
ὅλα τὰ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῶν λιμένων
ἀναγόμενα, καὶ εἰς κατεπειγούσας περι-
πτώσεις λαμβάνουσαι τὰ ἀπαιτούμενα
προσωρινὰ μέτρα. Εἰς ὅντινα δὲ τῶν μι-
κροτέρων λιμένων εἶναι ἀνάγκη τῆς ὑπερ-
ρεσίας, θέλουσι διορισθῇ φύλακες, ὑπαγώ-
μενοι εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ λιμένος

ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφορεία ἀνήκει εἰς
αὐτόν.

3. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία
ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέ-
λεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Φεβρουαρίου. 1834.

97. Νόμος περὶ δημοτικῶν σχολείων.

ΟΘΩΝ κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργί-
κου Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν.

Τμ. Α'. Περί δημοδιδασκαλίας ἐν γένει.

1. Εἰς ἕκαστον δημοτικόν, ἢ τοῦ λαοῦ
σχολεῖον, θέλουσι διδάσκεισθαι τὰ ἐξῆς:

Κατῆχσεις, στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς,
ἀνάγνωσις, γραφή, ἀριθμητικὴ, ἡ γνώσις
τῶν κατὰ τοὺς νόμους παραδεδεγμένων
σταθμῶν καὶ μέτρων, ἡ γραμμικὴ ἰχθυο-
γραφία καὶ ἡ φωνητικὴ μουσικὴ, εἰ δυνα-
τὸν δὲ, καὶ στοιχεῖα τῆς γεωγραφίας, τῆς
Ἑλληνικῆς ιστορίας, καὶ ἐκ τῶν φυσικῶν
ἐπιστημῶν τὰ ἀναγκασιότερα.

2. Ἐκτὸς τούτου, θέλουσι γίνεσθαι ὑπὸ
τὴν ἐποπτείαν τοῦ διδασκάλου δις τῆς
ἐβδομάδος σωματικαὶ γυμναστικαὶ (σωμα-
στικαὶ), καὶ θέλει διδάσκεισθαι πρακτικῶς
ἡ ἀγρονομία, ἡ κηπουρικὴ, καὶ κυρίως ἡ
δενδροκομία, βομβυκοτροφία καὶ μέλισσο-
τροφία.

Εἰς κορασίων σχολαῖα (ἄρθρ. 58) θέ-
λει γίνεσθαι γυμναστικὴ εἰς γυναικεῖα ἐργό-
χειρα.

3. Περί διδασκῆς τῆς κατῆχέσεως εἰς
τοὺς παῖδας θέλει ἀποφασίζει πάντοτε ὁ
πατήρ, ἢ ἡ μήτηρ εἰς ἑλλείψιν τοῦ πατρὸς,
ἢ ὁ ἐπίτροπος εἰς ἑλλείψιν ἀμφοτέρων.

Τμ. Β'. Περί τῶν δημοσυντηρητῶν
δημοτικῶν σχολείων.

ΚΕΦ. Α'. Γενικοὶ ὅροι.

4. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει συστήθῃ
ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνὰ ἓν σχολεῖον δημο-
τικόν, διατηρούμενον, κατὰ τὰ ὀριζόμενα
εἰς τὸν περὶ δῆμων νόμον.

5. Πρὸς τὸ παρὸν θέλουσι ἐνώνεσθαι
πολλοὶ γειτνιαζόντες δῆμοι πρὸς ἀνέγερ-
σιν καὶ διατήρησιν ἐνὸς δημοτικοῦ σχο-
λείου.

Ἡ ἐνωσις αὐτὴ θέλει γίνεαι ἢ κατ' ἐλευθέραν θέλησιν τῶν διαφορῶν δῆμων, ἢ, ὅπου ἡ χρεια τὸ καλέσῃ, κατ' ἐπίσημον διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Πάντοτε ὅμως, διὰ τὰ ἐχρ. κύρος ἢ τοιαύτη ἐνωσις, προαπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει διδασθαι κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

6. Ὅλοι οἱ εἰς δῆμον, ἔχοντα σχολεῖον δημοτικόν. ἀνήκοντες παῖδες ἀπὸ τοῦ 5 συμπεπληρωμένου μέχρι τοῦ 12 συμπεπληρωμένου ἔτους τῆς ἡλικίας των, χρεωστοῦν νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον.

Εἰς γονεῖς, μὴ ὑποχρεοῦντας τὰ τοιαύτης ἡλικίας τέκνα των νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐπιβάλλεται, δι' ἐκάστην ὥραν ἀπουσίας τοῦ παιδὸς ἀπὸ τοῦ σχολείου, πρόστιμον ὅχι ἐλιγώτερον τῶν δέκα λεπτῶν, μὴ ὑπερβαῖνον δὲ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς.

Διὰ τοὺς ἐβδομάδας ἢ καὶ μῆνας λαίψαντας παῖδας ἀπὸ τοῦ σχολείου, ἐπαυξάνεται ἡ ἄνω ποινὴ διὰ τὰς ἀναλόγως θραδυτέρας αὐτῶν ἀπολύσεως ἀπὸ τοῦ σχολείου.

7. Ἐξαιροῦνται τῶν ὥρων τοῦ 6 ἄρθρου ὅσοι παῖδες

1) Διδάσκοντα εἰς ἄλλο τι σχολεῖον, ἢ ἀγωγὴς κατὰστημα (παιδοτροφεῖον).

2) Διδάσκοντα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς ἰδιαιτέρον διδάσκαλον, καὶ περὶ τούτου διδούσι τὴν ἀνήκουσαν βεβαίωσιν οἱ γονεῖς.

3) Κηρύττονται παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, πρὶν διατρέξωσιν ἔτι τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἱκανῶς δεδιδαγμένοι.

Κεφ. Β'. Περὶ διδασκάλων τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Α. Περὶ τῶν γνώσεων καὶ τοῦ διορισμοῦ των.

8. Κατὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὴν διδασκαλίαν ἱκανότητα θέλουσιν δια-

ραιοῦν οἱ διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων εἰς τρεῖς τάξεις:

1) Εἰς διδασκάλους νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν.

2) Εἰς διδασκάλους δῆμων α' τάξεως.

3) Εἰς διδασκάλους δῆμων β' καὶ γ' τάξεως.

9. Ἡ πρώτη τάξις σύγκειται ἀπὸ διδασκάλους, ἔχοντας ἤδη ὅλην τὴν πρὸς ἀπαρτισμὸν τελείου διδασκάλου δημοτικοῦ σχολείου ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ τὰς ἀκολουθοῦς γνώσεις, διὰ τὴν προσκτησὴν τῶν ὁποίων χρεωστῆται νὰ σπουδάσῃ ἐνδελεχῶς ἕκαστος διδάσκαλος.

1) Ἀκριβὲς γνῶσις τῆς χριστιανικῆς κατηχήσεως.

2) Ὁρθή, εὐκρινὴς καὶ ἐμφαντικὴ ἀνάγνωσις.

3) Καλλιγραφία μὲ κρητίδα, πετροκόνδυλον καὶ κονδύλι.

4) Ἡ κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν γνῶσις τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς, ὀρθογραφίας καὶ ἐγγράφου ἐκθέσεως τῶν ἰδεῶν.

5) Γνῶσις καὶ ἐξὺς τοῦ ἀπὸ τοῦ στήθους καὶ τοῦ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτηρῶν ὑπολογισμοῦ.

6) Ἰδέα ζωγραφικῆς.

7) Γνῶσις τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

8) Γνῶσις τῶν στοιχείων τῆς γεωγραφίας.

9) Τῶν τῆς γεωμετρίας καὶ μηχανικῆς.

10) Τῶν διὰ τὸν λαὸν ἀναγκαιοτέρων ἐκ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

11) Τῆς παιδαγωγικῆς καὶ διδακτικῆς.

12) Τῆς γυμναστικῆς.

13) Τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, καὶ ἐξὺς εἰς αὐτήν.

14) Πρακτικὴ γνῶσις τῆς ἀγρονομίας, κηπουρικῆς, δεινδροκομίας, βομβυκοτροφίας καὶ μελισσοτροφίας.

10. Αἱ πρὸς ἀπαρτισμὸν διδασκάλου β' τάξεως, ἢ ὑποδιδασκάλου εἰς σχολεῖον α' τάξεως, ἀπαιτοῦμεναι γνώσεις καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ τοιοῦτου εἶναι:

1) Γνῶσις τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ὀρθογράφῃ, καὶ νὰ ἐκθέτῃ.

απαρῶς καὶ ὀρθῶς τὰς ἰδέας του, νὰ δύ-
ται δὲ νὰ διδάξῃ αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς
τοὺς μαθητάς.

2) Γνώσις τῶν στοιχείων τῆς γεωγρα-
φίας

3) Τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστο-
ρίας

4) Τῆς κατ' ἐξέτασιν

5) Ἰδέα τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς φω-
τογενικῆς μουσικῆς

6) Γνώσις πρακτικῆς ἀγρονομίας, κη-
πουρικῆς, δειροκομίας, βομβυκοτροφίας,
καὶ μελισσοτροφίας.

11. Ὁ διδάσκαλος τρίτης τάξεως,
παραστέλλεται τὸν ἀναγινώσκοντα νὰ
ἀναγνῶσκει καὶ νὰ ἀριθμῇ ἐλευθέρως, νὰ ἐξηγῇ
τὴν κατ' ἐξέτασιν, νὰ γνωρίζῃ ὅπως οὖν τὴν
φωνητικὴν μουσικὴν, καὶ νὰ ἔχῃ πρακτι-
κὰς γνώσεις τῆς δειροκομίας, ἀγρονομίας
κηπουρικῆς, βομβυκοτροφίας καὶ μελισσο-
τροφίας.

12. Εἰς διδασκαλικὴν θέσιν δὲν διορί-
ζεται ὁ καταδικασθεὶς διὰ κακουργήματα,
ἢ δὲ ἐν τῶν εἰς τὸ 22 ἄρθρ. τοῦ Ποινι-
κοῦ Νόμου ἀναφερομένων πλημμελημά-
των.

13. Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὰ
μέλη τοῦ διδασκαλείου, θέλει ἐξετάσει ὅ-
λους τοὺς ὑποψηφίους δημοτικούς διδασ-
κάλους, καὶ, ἐρευνήσας ἂν ἔχωσι τὰς κα-
τὰ τὰ ἄρθρ. 9—11 ἀπαιτούμενας γνώσεις
θέλει προσδιορίσει τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἕκασ-
τος ἀνήκει.

Καὶ ζῆνοι ἀκόμη, ἔχοντες τὰ ἀπαιτού-
μενα, δύνανται, ἐξετασθέντες, νὰ ἀπαιτή-
σων μετὰ ταῦτα διδασκαλικὴν θέσιν ἐν-
τός τῆς Ἑλλάδος.

14. Ἡ ἐξέτασις γίνεται δημοσίως,
καὶ εἰς οὐδένα ἐμποδίζεται ἢ εἰς αὐτὴν
ἰσοδός.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσε-
ων θέλουν γίνεαι κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποί-
ους θέλουν καταγραφῇ ὅλοι οἱ ἐξετασθέν-
τες ὑποψήφιοι κατατάξεις, κατ' ὄνομα
καὶ παρώνυμον, κατὰ τὸν τρόπον διατριβῆς καὶ
καθ' ἡλικίαν.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ προβιβασθῇ ἀπὸ κατω-

τέρας εἰς ἀνωτέραν τάξιν, καθυποβάλλε-
ται εἰς νέαν ἐξέτασιν.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως θέλουν
συντελεθῇ ὁδηγίαι καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν
ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

15. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξετασθῶσι
θέλουν διευθύνεσθαι ἐγγράφως πρὸς τὸν
διευθυντὴν τοῦ διδασκαλείου, ἐπισυνα-
πτοντες εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀποδεικτικῶν
τῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἀγωγῆς των.

16. Οἱ διδάσκαλοι β' καὶ γ' τάξεως,
καὶ ὅλοι οἱ ὑποδιδάσκαλοι, ἐκλεγόμενοι
παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Νομαρχοῦ ἐκ τῶν
εἰς τὰ ἄρθρ. 10-14 μνησθέντων καταλό-
γων τῶν ὑποψηφίων, θέλουν ἐπικυρωθῆαι
παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.
Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ διδάσκαλοι α' τάξεως θέλουν ἐκλέγε-
σθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλ. κ.τ.λ. Γραμ-
τῆς Ἐπικρ. ἀπὸ τοῦς αὐτοὺς καταλόγων.

17. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρεῖα των, θέ-
λουν ὀρκίζεσθαι οἱ μὲν διδάσκαλοι καὶ
ὑποδιδάσκαλοι β' καὶ γ' τάξεως ἐνώπιον
τοῦ κατὰ τόπον Ἐπαρχοῦ, οἱ δὲ διδάσκα-
λοι τῆς α' τάξεως ἐνώπιον τοῦ Νομαρχοῦ,
τὸν ἀκόλουθον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας:

« Ὁμῶς πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπο-
» ταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ εἰς τὴν
» ἐκπαίδευσιν ἀναγόμενα διατάγματα καὶ
» ὁδηγίας, καὶ ἀκριβῆ ἐκτελεῖν τῶν κα-
» θηκόντων τῆς ὑπηρεσίας μου.»

Τὰ πρωτόκολλα τῶν δοθέντων ὁρκῶν
θέλουν ἐναποτελεῖν καὶ φυλάττεσθαι εἰς τὰ
ἀρχεῖα τοῦ Νομαρχείου.

Β' Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν
δημοδιδασκάλων.

18. Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθη-
κόντων τῶν δημοδιδασκάλων, ἰδίως δὲ
περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τρόπου τῆς διδα-
σκαλίας καὶ τῶν εἰσακτέων διδασκτικῶν
βιβλίων, θέλουν σχεδιασθῇ ὁδηγίαι παρὰ
τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν
κ.τ.λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ
καθυποβληθῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν ἐπικύρω-
σιν.

19. Ἐκστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύ-
θυνος περὶ τῆς κοσμιότητος καὶ εὐταξίας

τῆς σχολῆς του, καὶ γρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ χρηστοθήειαν τῶν μαθητῶν του.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἔχει ἐντὸς τῆς σχολῆς ἀπεριόριστον τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπιτήρησιν, καὶ δικαίωμα νὰ ἀνταμείβῃ καὶ νὰ τιμωρῇ ἀναλόγως.

20 Ἐκτὸς τούτου, γρεωστεῖ ὁ διδάσκαλος νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν του καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς σχολῆς, καὶ, ἀνίσως ἡ διαγωγή τινος ᾔνε κακὴ, νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἐπιτρόπους, καὶ νὰ ἐπικαλῆται τὴν σύμπραξιν αὐτῶν, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ μαθητοῦ ἀπὸ ἀνοικεῖνους διασκεδάσεις.

Ἐπὶ μαθητῶν μὴ ἐντοπίων, ἂν οἱ γονεῖς ἢ ἐπιτροποι αὐτῶν δὲν ἐπεφόρτισάν τινα ἰδίως μὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάσιαν, θέλει ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς ὁ διδάσκαλος, ἐμποδίζων νὰ κατοικοῦν ἢ νὰ τρώγουν εἰς οἰκίας, τὰς ὁποίας αὐτὸς δὲν ἐγκρίνει.

21. Ὁ κατὰ νομόν δημοδιδάσκαλος εἶναι ἔσθρος τοῦ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ νομοῦ δημοτικοῦ σχολείου, καὶ ἔχει ἐνταυτῷ τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ἐφ' ὅλων τῶν ἐν τῷ νομῷ δημοτικῶν σχολείων.

Ὁ κατ' ἐπαρχίαν δημοδιδάσκαλος προέσταται τοῦ εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἐπαρχίας δημοτικοῦ σχολείου, καὶ ἐπιτηρεῖ ὅλα τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δημοτικὰ σχολεῖα.

Ἐκάτερος αὐτῶν, ἐνεργῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτηρήσεως, θέλει περιέρχεσθαι κατ' ἑξαμηνίαν, ὁ μὲν τὸν νομόν, ὁ δὲ τὴν ἐπαρχίαν, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων, καὶ ἀναφέρει περὶ τῆς στάσεως αὐτῶν πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ διδασκαλείου (Schullehrerseminarium).

Κατὰ τὴν περιοδείαν ἐξετάζει προπάντων τὴν ἱκανότητα, δραστηριότητα καὶ ἀκρίβειαν τοῦ διδασκάλου καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν.

Ὅπου, ἐξ αἰτίας τῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν περιοδεῶν τούτων, εἶναι ἀναγκαῖον, θέλει τοῖς δίδεσθαι καὶ εἰς ὑποδιδασκαλός, τοῦλάχιστον ἐκ τῆς 6 τάξεως τῶν ὑποψηφίων.

22. Τὴν εἰς τὰ ἄρθρ. 19 καὶ 20 ὁρι-

ζομένην ἐπανορθωτικὴν δύναμιν ἔχουσι καὶ οἱ κατὰ νομοὺς ἢ ἐπαρχίας δημοδιδασκαλοὶ κατὰ τὰς περιοδείας τῶν.

Γ'. Περὶ μισθοδοσίας τῶν δημοδιδασκάλων.

23. Οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων θέλουν προσδιορισθῇ, κατ' ὅσον τὰ εἰσοδήματα τῶν δήμων ἐπιτρέπουσι τοῦτο, ἀξίως τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἐμβριθείας τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν μηνιαίων δημοδιδασκαλικῶν μισθῶν εἶναι:

1) Τῶν κατὰ νόμους δημοδιδασκάλων 100 δραχ. 2) Τῶν κατ' ἐπαρχίας, 90 δραχ. 3) Τῶν δημοδιδασκάλων 6' τάξεως, καὶ τῶν ὑποδιδασκάλων, 80 δραχ. 4) Τῶν δημοδιδασκάλων γ' τάξεως, 50 δραχ.

24. Ἐκτὸς τοῦ σταθεροῦ μηνιαίου, θέλει παραχωρεῖται εἰς ἕκαστον δημοδιδάσκαλον ἀνέξοδος κατοικία, καὶ δύο στρέμματα τοῦλάχιστον κήπου ἢ καλλιεργήσιμου γῆς, πρὸς ἐπικαρπίαν του· δι' ἕκαστον δὲ παῖδα θέλουν τῷ δίδεσθαι μνηαίως ἀπὸ τοῦ δημοτικῶν ταμείων 10-50 λεπτά.

Οἱ γονεῖς τῶν παιδῶν θέλουν ἀποδίδει εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τὰ δίδακτρα ταῦτα, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρους τῶν ἄρθρ. 26 καὶ 27.

25. Ὁ κῆπος ἢ καλλιεργήσιμος γῆ, θέλει χρησιμεύει ἐνταυτῷ καὶ πρὸς τὸν εἰς τὸ 2 ἄρθρον προσδιοριζόμενον σκοπὸν.

26. Τὸ ποσὸν τῆς μινιαίας συνεισφορᾶς τῶν γονέων θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ δημοτικῶν συμβούλιον, κατὰ τὰς τοπικὰς περιστάσεις, ἀπὸ 10—50 λεπτά.

Μόνον ὅπως διόλου ἐνδεεῖς οἰκογένειαι θέλουν εἶναι ἐλεύθεραι τῆς συνεισφορᾶς ταύτης, κατὰ τὰ ἰδιαιτέρως ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἀριθ. 4.

27. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει ἐμφανίζει ὁ διδάσκαλος εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ἀποδεικτικὸν περὶ τῶν μαθητῶν του, ἐπικυρωμένον ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς τοῦ σχολείου· ὁ δὲ εἰσπράκτωρ θέ-

λαι φροντίζει περί τῆς εἰσπράξεως τῆς συνεισφορᾶς ταύτης ὡς καὶ καὶ παντὸς ἄλλου δημοτικοῦ φόρου, καὶ θέλει καταγράφει αὐτὴν εἰς τοὺς λογαριασμούς.

28. Εἰς ἔλλειψιν καταστημάτων παιδευτικῶν, θέλει πληρῶνεσθαι τὸ ἀναγκαῖον οἰκημα, ὡς καὶ ὁ εἰς τὰ ἀρ. 23 καὶ 24 προσδιορισθεὶς μισθὸς ἀπὸ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν, καὶ, ταύτης μὴ ἐξαρκούσης, ἀπὸ ἰδικτέρους φόρους, ἐπιβλητέους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ δήμων νόμου.

29. Ἄν ἡ σχολὴ ἀνηγέρθῃ κατὰ τὸ ἀρ. 5 ἀπὸ πολλοὺς ἡνωμένους δήμους, τότε αἱ συνεισφοραὶ θέλουν συναΐζεσθαι ἀνιλόγως τοῦ εἰς ἕκαστον δῆμον ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν, κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, ἂν οἱ δῆμοι δὲν ᾔθελον συμφωνήσῃ μεταξὺ τῶν ὁμογενωμόνως περὶ ἄλλης τινὸς ἀναλογίας ὡς πρὸς τὴν συνεισφοράν.

30. Ὁ μισθὸς ἄρχεται ἀπ' ἧς ἡμέρας ὁ διδάσκαλος δώσῃ τὸν ὅρκον του.

Ὁ τεταγμένος μισθὸς θέλει πληρῶνεσθαι τακτικὰ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὸν Δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

Α'. Περί ἐξοικονομήσεως γερόντων ἢ ἀσθενῶν διδασκάλων, τῶν γῆρῶν καὶ ἐρσιῶν αὐτῶν.

31. Ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ν' ἀνταμείβωνται αἱ πισταὶ καὶ πολυχρόνοι ἐκδουλεύσεις τῶν διδασκάλων, καὶ θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ ἐξοικονομῶνται οἱ γέροντες ἢ ἀσθενεῖς διδασκαλοὶ, καὶ νὰ μὴ ταλαιπωρῶνται ἀπὸ τὴν ἐνδειαν αἱ γῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν διδασκάλων.

32. Πρὸ πάντων θέλουν διοργανισθῇ ταμεῖα ἀποθεματικά, ὑπὲρ τῶν διδασκάλων.

Περὶ τούτων θέλει συντεθῇ κανονισμός καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὸν Βασιλέα.

33. Τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον θέλει συστηθῇ ἀπὸ τὸ εἰκοστὸν μέρος τοῦ ἐτησίου μισθοῦ ἑκάστου διδασκάλου δημοτικοῦ, καὶ μὴ, καὶ ἑκάστου διευθυντοῦ σχολείου, ἀποτιθέμενον πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων.

Ὁ δὲ ἀσθενὴς ἢ γῆρας παραιτούμενος ΣΥΔ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

διδάσκαλος λαμβάνει τὸ ἀποθεθὲν τοῦτο μέρος τοῦ μισθοῦ του μετὰ τόκων 4 ο/ο, λογιζομένων ἀπ' ἧς ἡμέρας τῷ ἔγεινεν ἡ πρώτη ἀφαίρεσις. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ διδασκάλου, δίδεται ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὴν χήραν, τὰ ὀρφανὰ ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μεταθέσεως τοῦ διδασκάλου εἰς ἄλλην δημοσίαν θέσιν, ἢ παραιτήσεως δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἡ ἀποβολῆς διὰ τοὺς εἰς τὸ ἀρθρ. 54 ἀναφερομένους λόγους τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς ποσότητος ταύτης μεταβαίνει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον.

Κεφ. Γ'. Περί ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Α'. Ἐπιθεώρησις τῶν ἐπιτοπίων δημοτικῶν σχολείων.

34. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει συστηθῇ ἐπιτροπὴ, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπιτοπίων σχολείων, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ὡς πρόεδρον, τὸν ἐφημέριον τοῦ τόπου, καὶ, ἂν εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ὑπάρχουν πολλοὶ ἱερεῖς, ἀπὸ ἑνα παρὰ τοῦ Νομάρχου διοριστέον τοῦ ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου κλήρου, τέλος ἀπὸ 2-4 δημότας ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου.

35. Ἄν, κατὰ τὸ ἀρθρ. 5, πολλοὶ δῆμοι ἡνώθησαν πρὸς διατήρησιν ἐνὸς δημοτικοῦ σχολείου, θέλει διορίζει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἑκάστου τῶν δήμων τούτων ἀνὰ δύο δημότας διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ σχολείου. Ἐκτὸς τούτου, θέλουν εἶναι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ τὸ προλαβὼν ἀρθρ. 34 προσδιορισθέντες ἱερεῖς ὅλων τῶν ἡνωμένων δήμων.

Μεταξὺ τῶν Δημάρχων ὁ Νομάρχης θέλει ἀποφασίζει τὸν Πρόεδρον.

36. Εἰς δήμους συγκειμένους ἀπὸ κοινῆς διαφόρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν, θέλουν εἶναι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἱερεῖς ὅλων τῶν θρησκειῶν τούτων, καὶ, ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ τοιοῦτοι θέλει ἐκλέγει ἕνα μεταξὺ αὐτῶν ὁ Νομάρχης.

37. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐφορεύει, ἐμφυλῶν καὶ διευθύνει τὸ ἐπιτόπιον σχολεῖον.

ἰδιαίτερη καθήκοντά αὐτῆς εἶναι τὰ ἐξῆς:

1) Νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς διδασκάλους.

2) Νὰ φροντίζῃ περὶ εὐρέσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ σχολείου καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν διδασκάλων.

3) Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς υἱείας εἰς τὰ σχολεῖα.

4) Νὰ ἀποφασίζῃ ποῖαι οἰκογένειαι εἶναι τόσον πτωχαί, ὥστε νὰ μὴ ὑποχρεοῦνται πρὸς τὰς εἰς τὰ ἄρθρ. 24 καὶ 25 προσδιοριζόμενας πληρωμάς.

5) Νὰ βεβαιώνεται ὅτι τῷ ὄντι γίνεται φροντίς καὶ περὶ τῆς ἀνεξόδου διδασκαλίας τῶν ὅλων πτωχῶν παιδίων.

6) Νὰ σημειῶνῃ τὰ ὀνόματα τῶν γονέων, τῶν ὁποίων οἱ παῖδες δὲν φοιτῶσιν οὐδὲ εἰς τὴν δημοτικὴν οὐδὲ εἰς ἄλλην τινὰ δημοσίαν ἢ ιδιωτικὴν σχολὴν, οὐδὲ παιδεύονται εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἢ εἰς παιδαγωγείον. Τὸ σημείωμα τοῦτο θέλουν πέμπει εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ἀστυνομικῷ δικαστηρίῳ δημόσιον κατήγορον.

7) Νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ σχολείου πειθαρχίας, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τοῦ διδασκάλου, καὶ, παρατηρήσασα εἰς αὐτὴν ἑλλείψεις, νὰ τὰς ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐπιθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ νομοὺς σχολείων, διαφυλαττομένου πάντοτε εἰς τὰς ἀρμοδίας ἐπιτοπίους πολιτικὰς Ἀρχάς, ἢ τὴν ἀστυνομίαν, τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνεργήσῃσι τὰ καθήκοντά των.

8) Εἰς κατεπειγουσας περιστάσεις νὰ παύῃ τὸν διδασκάλον, ἀλλ' ἐπὶ ῥητῇ ὑποχρεώσῃ νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν νομὸν ἐπιθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν ἐντὸς 24 ὥρων περὶ τῆς παύσεως ταύτης καὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς.

9) Νὰ διέπῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς ἐπιτοπίου σχολῆς κατὰ τοὺς ἰδιαίτερούς ὅρους τοῦ περὶ δήμων νόμου.

10. Νὰ ἐπιθεωρῇ τοὐλάχιστον ἅπαξ κατὰ μῆνα τὴν σχολὴν, καὶ ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὴν ἀνήκοντα Ἐπαρχον περὶ τῶν ἐλ-

λείψεων, ὅσας παρατήρησεν, καὶ περὶ τῶν ἀναγκαιῶν μεταρρυθμίσεων.

Β'. Ἐπιθεωρητικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας καὶ κατὰ νομοὺς σχολείων.

38. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστου μὲν νομοῦ θέλει συσταθῇ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κατὰ τὸν νομὸν, ἐκάστης δὲ ἐπαρχίας, τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν σχολείων.

39. Ἡ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κατὰ τὸν νομὸν σχολείων σύγκειται ἀπὸ τὸν Νομάρχην ὡς πρόεδρον, ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ κατὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου καὶ τὸν ἐπιτροπὸν τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ ἑνα τῶν ἐντὸς τοῦ νομοῦ ἱερωμένων τοῦ ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου κλήρου, τὸν ὁποῖον ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει διορίζει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἀπὸ ἑνα παρὰ τῆς αὐτῆς Γραμματείας διοριστέον καθηγητὴν (professeur) γυμνασίου ἢ πανεπιστημίου ἂν γυμνάσιον ἢ πανεπιστήμιον εὐρίσκειται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομάρχου, καὶ ἀπὸ 2-4 κατοίκους τοῦ νομοῦ, διοριστέους παρὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄν τυχὸν ὑπάρχωσιν εἰς ἡ καὶ πλείοτεροι ἐκ διαφόρων θρησκειῶν συγκείμενοι δῆμαι, ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὀρισθέντα, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Γραμματεία διορίζει τὸν ἐκ τοῦ κλήρου.

40. Ἡ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας σχολείων σύγκειται ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον ὡς πρόεδρον, ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἐκκλησιαστικόν, ἀπὸ ἑνα τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἱερωμένων, διοριστέον παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἀπὸ ἑνα παρὰ τοῦ Νομάρχου διοριστέον διδασκάλον Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ 2-4 ἐπαρχιώτας, διοριστέους παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ 36 ἄρθρ. ῥηθέντα.

41. Αἱ ἐπιθεωρητικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν κατὰ νομοὺς ἢ ἐπαρχίας σχολείων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπιτηρώσιν

δλας τὰς ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐπιτοπίων σχολείων καὶ τὰ κατὰ τὸν νομὸν ἢ τὴν ἐπαρχίαν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἰδιαιτέρως καθήκοντα αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς.

1) Νὰ ἐπιθεωρῶσι τοῦλάχιστον ἀπαξ καθ' ἑξαμηνίαν δι' ἐνὸς ἀπεσταλμένου μέλους τῶν ὅλα τὰ δημοτικὰ σχολεία καὶ τὰς ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐπιτοπίων σχολείων, νὰ ἐξετάζουσι τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 37 μνημονευόμενα, καὶ νὰ ἐπιφέρουσι τὴν ἀπαιτούμενην θεραπείαν.

3) Νὰ ἐπιβάλλουσι ἐπανορθωτικὰς ποινὰς εἰς διδασκάλους, τοὺς ὑπολοὺς ἤθελαν κρίνει ἔχοντας κακὴν διαγωγὴν καὶ κακὰ ἥθη, ἢ μὴ ἐπιμελουμένους, ἢ τοὺς ὁποίους ἄλλοι διδασκαλοὶ νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν ἤθελον κατηγορήσει ὡς τοιοῦτους.

3) Εἰς τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἀριθ. 8 ἐκτεθεῖσιν περιπτώσιν, ἢ νὰ ἐπικυρῶσιν, ἢ νὰ ἀκυρῶσιν, ἢ καὶ νὰ ἐπαυξάνουσι τὴν ποινὴν τῆς παύσεως ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσι τὴν περὶ αὐτῆς εἰδησιν.

42. Αἱ ἐπιβλητέαι ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς.

1) Ἐπίπληξις,

2) Πρόστιμον 1-20 Δρ.

3) Παύσις τῶν χρηρῶν διὰ 8 ἡμέρας ἕως ἑξ μηνῶν, μετὰ ἢ ἄνευ ἀφαιρέσεως τοῦ μισθοῦ.

Περὶ ἐκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει γίνεσθαι πρᾶξις ἐγγραφῶς, τὴν ὁποίαν θέλουσι ὑπογράψει ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παύσεως τοῦ διδασκάλου θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ὑποδιδασκαλοῦ, πληρωνόμενος ἀπὸ αὐτόν.

Ἐκκλησίαι τῆς ἐπανορθωτικῆς ποινῆς δὲν γίνονται· θέλει δὲ κοινοποιεῖται αὕτη ὅσον τάχος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

43. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν, κυρίως, δὲ περὶ τῶν ἐλλείψεων ὅσας παρετήρησαν εἰς τὰς πρὸς ἐπιθεωρησιν περιόδους, περὶ ἀναγκαιῶν ἐμφυχώ-

σεων ἢ διορθώσεων, περὶ ἐπιβληθεισῶν ποινῶν, καὶ γενικῶς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ σχολείων, θέλουσι ἀναφέρει «αὐτὸν» ἑξαμηνίαν.

Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας σχολείων διευθύνεται πρὸς τὸν Νομάρχην· ἢ δὲ τῆς τῶν σχολείων τῶν κατὰ νομοῦ, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας.

44. Διὰ τὰς περιόδους τῶν ἐπιτροπῶν, ἢ τῶν παρ' αὐτῶν ἀποστελλομένων ἐπιτρόπων, καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα τῶν κατὰ νομοῦ καὶ ἐπαρχίας σχολείων, θέλουσι ἐξαιρέσει τὰ νομαρχιακὰ καὶ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἰδιαιτέραν ὠρισμένην τινα ποσότητα ὡς κεφάλαιον.

Γ'. Γενικοὶ ὅροι.

Περὶ ὅλων τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν σχολείων.

45. Ὁ διωρισμός, ἢ, ὅταν ἦναι ἀναγκαῖον, ἢ ἐγκατάστασις (bezeichnung), τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιτοπίων ἢ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομὸν σχολείων γίνεται μόνον δι' ἐν ἔτος πάντοτε.

Τὰ αὐτὰ μέλη δύνανται καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐκ νέου.

Ὁ αὐτὸς εἴμπορεῖ νὰ ἦναι ἐνταυτῷ μέλος ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τῶν κατὰ τὸν νομὸν σχολείων.

Ὁ μέλος ὢν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐπιτοπίων σχολείων δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐνταυτῷ καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῶν κατὰ νομὸν ἢ τῶν κατ' ἐπαρχίαν, καὶ ἐπομένως ὅστις ἐπιφορτισθῇ καὶ τὰς δύο ταύτας ὑπηρεσίας, θέλει ἐκλέγει μετὰ τῶν δύο ἂν δὲ ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφ' οὗ λάβωσι τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν, δὲν ἀποφασίσῃ, θέλουσι τοῦ ἀφαιρεῖσθαι ἀμφοτέρω.

46. Ἐκαστὴ ἐπιθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἑνᾶ ἀντιπρόεδρον καὶ ἑνᾶ Γραμματέα.

Ὁ ἀντιπρόεδρος ἐκτελεῖ τὰ τοῦ Προέδρου, ἀπόντος αὐτοῦ.

Ὁ γραμματεὺς γράφει, ὁσάκις τὸ κα-

λή ή χρεία, κρατεῖ τὰ πρωτόκολλα, καὶ διατηρεῖ τὰ διάφορα ἔγγραφα.

Κάνει μέλος τοιαύτης ἐπιτροπῆς δὲν λαμβάνει μισθόν.

47. Αἱ ἐπιτροπαὶ χρεωστοῦν νὰ συνέρχωνται ἅπαξ τοῦ μηνός· δύνανται δὲ νὰ συγκαληθῶσι καὶ συχνότερα, εἴτε παρὰ τοῦ Προέδρου ἀμέσως, εἴτε κατ' αἴτησιν ἀπεσταλμένου τινός τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν παρευρίσκεται ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὴν συνέλευσιν ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον ἀποφασιστικὴν (decisive).

48. Διὰ νὰ ἔχη ἀπόφασίς τις κύρος, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τριῶν μελῶν τοῦλάχιστον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὰς διφιλονεικίσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, εἰς δὲ διχοψήφειαν ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμπαδίξῃ τὴν ἐκτέλεσιν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ ν' ἀναφερθῇ ἀμέσως εἰς τὸν ἀνώτερόν του (ἄρθρ. 57 καὶ 43), καὶ νὰ ζητήσῃ ὁδηγίαν.

Περὶ ἐκάστης συνέλευσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον τὴν ὑπόθεσιν τῆς διφιλονεικίσεως συντόμως καὶ τὴν ἀπόφασιν.

Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπογράφεσθαι ὑφ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 47, καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀπεσταλμένου, αἱ δὲ ἀναφοραὶ, ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου καὶ Γραμματέως.

49. Τὰ μέλη ἐκάστης ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρεῖα τῶν, θέλουν δίδει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

« Ὁμνῶ πιστὴν εἰς τὸν βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ὡς ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης μοι ἐπιτροπείας ἐπιβαλλομένων μοι καθηκόντων. »

Ὁ ὅρκος οὗτος θέλει δίδεσθαι ἀπὸ μὲν

τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐπιτοπιῶν σχολείων ἐνώπιον τῶν Δημάρχων, ἀπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας σχολείων ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κατὰ τοὺς νομοὺς σχολείων ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον καὶ κρατεῖσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Νομάρχου.

50. Τὰ μέλη τῆς μὲν τῶν κατὰ νομοὺς σχολείων ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς θέλουν δίδει εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους, πρὶν καταθέσωσι τὸ ὑποῦργημά των, λόγον περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸ νομαρχικὸν Συμβούλιον· τῆς δὲ τῶν κατ' ἐπαρχίαν εἰς τὸ ἐπαρχικόν, καὶ τῆς τῶν ἐπιτοπιῶν εἰς τὸ δημοτικόν.

Κεφ. Δ'. Περὶ τῆς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὑπερτάτης ἐποπτείας.

51. Ἡ ὑπερτάτη ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν διδασκάλων καὶ τῶν σχολείων γενικῶς ἐναπόκειται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπαρχον καὶ Νομάρχην, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

52. Ὁ Ἐπαρχος χρεωστεῖ ἰδίως καὶ ἐξαμηνίαν, ὁ δὲ Νομάρχης κατ' ἔτος νὰ ἐπισκέπτεται ἅπλῃς ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἢ τὸν νομὸν τοῦ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

53. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἐναπόκειται ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἡ Γραμματεία αὕτη εἴμπορεῖ παρεκτὸς τούτου.

1) Νὰ θεωρῇ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 50 εἰρημένα ἔγγραφα τοῦ διδομένου λόγου παρὰ τῶν παραιτουμένων μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ δέοντα.

2) Κατὰ πρότασιν τοῦ Νομάρχου, ἢ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων, νὰ διαλύῃ ἐκάστην ἐπιτροπὴν τῶν ἐπι-

τοπίων ἢ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τῶν κατὰ νομὸν σχολείων, καὶ νὰ διατάτῃ τὰ πρὸς νέαν ἐκλογὴν κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους νομίμους τύπους.

3) Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθ. 41 ἀριθ. 2, νὰ ἐπιβάλῃ ποινὰς ἐπανορθωτικὰς εἰς τοὺς διδασκίλους τῶν δημοτικῶν σχολείων.

54. Αἱ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιβλητέαι ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ εἰς τὸ ἄρθ. 42 ρηθῆσαι.

Δύναται καὶ νὰ παύσῃ διδάσκαλον, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθ. 41 ἀριθ. 2.

Ἡ περίπτωσις τοῦ ἄρθ. 42 ἐπιφέρει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τὴν παύσιν.

Περὶ ἐκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον ὑπογραφομένον ὅχι μόνον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματέα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Σύμβουλον ἢ ὑπουργὸν Γραμματέα.

55. Ἡ περὶ ποινῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἔχει τὸ κύρος τῆς, εἴτε ἀπεφάσισαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ νομοὺς σχολείων, εἴτε μὴ.

Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν δύναται ἡ Γραμματεία νὰ ἐπαυθῇ, νὰ ἐλαττώσῃ, ἢ νὰ ἀκυρώσῃ τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, ἢ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν εἰς τὸν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀφενθέντα.

Κεφ. Ε'. Περὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν

56. Μετὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν καθυποβάλλεται ἡ σπουδάζουσα νεολαία εἰς ἐξέτασιν, καὶ διορίζεται ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπιτροπὴ ἐξεταστική, καὶ προγράφεται ὁ καιρὸς καὶ ὁ τόπος αὐτῆς.

Ἡ ἐξέτασις εἶναι δημοσία καὶ οὐδεὶς ἀποκλείεται τῆς εἰς αὐτὴν εἰσόδου.

57. Περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως θέλει γίνεσθαι ἀναφορὰ εἰς τὴν ρηθεῖσαν γραμματεῖαν. Εἰς τὰς ἀναφοράς ταύτας πρέπει νὰ σημειοῦνται ὀνομαστὶ οἱ ἀνε-

στεύσαντες μαθηταὶ δι' ἐπιμελείας καὶ εὐφυίας, καὶ, χηρευσάσης ἀναξόδου θέσεως ἢ θέσεως ὑποτρόφου, νὰ προτιμῶνται ὑπὲρ πάντα ἄλλον.

Κεφ. ε'. Περὶ σχολείων κορασίων.

58. Τὰ σχολεῖα τῶν κορασίων, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ ᾔναι χωριστὰ ἀπὸ τὰ τῶν παίδων νὰ προΐστανται δὲ αὐτῶν διδασκάλισσαι.

Εἰς τὰ σχολεῖα τῶν κορασίων ἐφαρμόζονται τὰ ρηθέντα εἰς τοὺς παραγράφους 1-3 καὶ 6-57, καθ' ὅσον εἶναι ἐνεργητέα. Αἱ ἐξετάσεις τῶν διδασκαλισσῶν δὲν γίνονται (ὡς εἰς τὸ ἄρθ. 14) δημοσίως, καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸ 56 ἄρθρον ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν εἰσάγονται μόνον οἱ γονεῖς καὶ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτῶν.

Τμ. Γ'. Περὶ τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων δημοτικῶν σχολείων.

59. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου συστάσεως καὶ διατηρήσεως καὶ ἄλλων σχολείων δημοτικῶν εἰς ὅσους δῆμους κρίνει ἀνγκαῖον, ἢ εἰς τοιοῦτους, ὅσοι διὰ πτωχείαν δὲν δύνανται νὰ συστήσωσι καὶ διατηρήσωσιν ἰδιαιτέρον δημοτικὸν σχολεῖον.

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σχολεῖα ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰ ἄρθ. 8-17, 17-57 περὶ ἐφορείας, πειθαρχίας, ἐξετάσεων κτλ. ρηθέντα.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ δίδῃ ἀπὸ τὸ ρηθὲν ταμεῖον καὶ βοηθείας εἰς ὅποιονδήποτε δῆμον.

Τμ. Δ'. Περὶ ἰδιαιτέρων ἐπὶ ἰδιωτῶν συντηρουμένων δημοτικῶν σχολείων καὶ παιδοτροφείων, καὶ περὶ διδασκάλων.

60. Καὶ ἰδιῶται ἔχουν δικαίωμα νὰ συνιστῶσιν, εἴτε μόναι, εἴτε καὶ μετ' ἄλλων, δι' ἰδίων ἐξόδων σχολεῖον, ἢ παιδοτροφεῖον, ἢ ἄλλο τι διδασκῆριον.

Πρὸς τοῦτο ὁμως θέλουν ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ἄδεια αὕτη θέλει δίδεσθαι πάντοτε, ἁπλῶς, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νο-

μάρχου, δὲν ὑπάρχει τι τὸ κωλύον ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἠθικότητα τοῦ συνιστῶντος ἢ τῶν συνιστῶντων τὸ κατὰστημα, καὶ ὅσακις δι' ἀποδεικτικῶν καταφαίνεται ὅτι ὑπάρχουν τὰ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν αὐτοῦ μέσα.

61. Καὶ εἰς τὰ ἰδιαίτερα σχολεῖα θέλουν διδάσκει μόνον διδάσκαλοι ἐξετασθέντες ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 13 καὶ 14 εἰς τοὺς καταλόγους σημειωμένων ὑποψηφίων καὶ τῶν μὴ κωλυομένων ἀπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθ. 12 νὰ ἀναδεχθῶσι διδασκαλικὴν θέσιν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν κατ' οἷκους ἰδιαιτέρων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

62. Ὁ ἀνευ ἀδείας τῆς ῥηθείσης Γραμματείας ἀνεγείρων ἢ διατηρῶν ἰδιαίτερον σχολεῖον ἢ παιδοτροφεῖον, ἢ παραβαίνων τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 61 ὀριζόμενα, παιδεύεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 532 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

63. Τὰ ἰδιαίτερα σχολεῖα ἢ παιδοτροφεῖα, καὶ οἱ ἰδιαιτέροι διδάσκαλοι ὑποκείνται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπερτάτην ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφορῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν σχολείων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ δημοτικὰ σχολεῖα, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρους τῶν ἄρθρ. 34-55, καὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς γενικὰς περὶ σχολείων διατάξεις καὶ ὁδηγίας.

Οἱ μαθηταὶ τοιούτων ἰδιαιτέρων καταστημάτων ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρ. 56 καὶ 57 ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν.

64. Δι' ἀπέθειαν ἰσχυρογνώμονα καὶ διαρκῆ πρὸς τὰς περὶ σχολείων διατάξεις καὶ ὁδηγίας, ἢ πρὸς τὰς ἐπιθεωρητικὰς τῶν σχολείων ἐπιτροπὰς, ἢ τὰς εἰς τὰ ἄρθρ. 54-55 εἰρημένους Ἀρχάς, δύναται ἢ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 δοθεῖσα ἀδεία ν' ἀκυρωθῇ καὶ τὸ κατὰστημα νὰ κλεισθῇ.

Τμ. Β'. Περὶ τοῦ διδασκαλείου καὶ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.
Κεφ. Α'. Περὶ τοῦ διδασκαλείου ἐν γενεῇ

65. Διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνεγέρσις δημοτικῶν σχολείων εἰς ἕκαστον δῆμον, θέλει συστηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κυβερνήσεως ἐν διδασκαλείον ἢ διδασκαλοδιδακτῆριον (Schullehrerseminarium).

Τὸ διδασκαλείον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ ἑνα διευθυντὴν καὶ δύο καθηγητὰς (Professeurs) τοῦλάχιστον, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐξ ἅπαντος πρέπει νὰ ᾖναι ἱερωμένος.

Οἱ διδάσκαλοι διορίζονται κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν Γραμματείας παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως μόνον δύναται νὰ λάβουν τὴν ἀφεσὶν τῶν.

66. Σκοπὸς τοῦ διδασκαλείου εἶναι:

1) Νὰ σχηματίσῃ ἱκανοὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας

2) Νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὑποψηφίους διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοὺς καταλόγους αὐτῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 13, 14 καὶ 58.

Ἐν ἑλλείψει τοῦ διευθυντοῦ λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ὁ πρῶτος τῶν καθηγητῶν, καὶ, ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ, ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου σχολείου.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις (ἄρθρ. 13, 14, 58 καὶ 79) ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, ἢ δὲ ἀπόφασις δὲν ἐπιδέχεται ἀκύρωσιν.

67. Πλησίον τοῦ διδασκαλείου θέλει συστηθῇ καὶ σχολεῖον πρότυπον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τῷ διδασκαλείῳ θέλουν γυμναζεσθαι πρᾶκτικῶς τὸ σχολαρχεῖν.

Τὸ δημοτικὸν τῆς πρωτεύουσας σχολεῖον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον.

Διευθυντὴς τοῦ προτύπου σχολείου πρέπει νὰ ᾖναι πάντοτε εἰς ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς α' τάξεως, διοριζόμενος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως μόνον λαμβάνων τὴν ἀφεσὶν τοῦ.

68. Ἄν ᾖναι δυνατόν νὰ συντεθῇ τὸ διδασκαλείον μὲ ἐν σχολεῖον κορασίων, τότε τὸ σχολεῖον τοῦτο θέλει χρησιμεύει ἐπὶ

σης ὡς πρότυπον, πρὸς γύμνασιν τῶν διδασκαλιστῶν.

69. Περί τῶν καθηκόντων τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν, περὶ τῆς σχέσεως τοῦ προτύπου σχολείου πρὸς τὸ διδασκαλεῖον, περὶ τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς παραδοχὴν τῶν ἐν αὐτῷ διδασκασομένων, περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ τοῦ λοιποῦ σχηματισμοῦ τοῦ διδασκαλείου, περὶ τῶν ἐν αὐτῷ παραδοτέων μαθημάτων, τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας, καὶ περὶ τῶν παραδεκτέων διδακτικῶν βιβλίων, θέλουν συντεθῆ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἰδιαιτέροι ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι θέλουν καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Βασιλέως.

Κεφ. Β'. Περί τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

70. Ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου εἶναι ἐνταυτῷ καὶ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοτικῶν σχολείων, ἔχων ἐπομένως καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν γενικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγόμενος κατὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν.

71. Ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων,

1) ἔχει τὴν γενικὴν ἐφορείαν ἐφ' ὅλων τῶν δημοτικῶν σχολείων· διὰ τοῦτο καὶ ἀπαξ κατ' ἔτος θέλει περιδεύει πρὸς ἐπιθεώρησιν·

2) ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 ἐπαινωτικὴν ἰσχὺν, καὶ θέλει ἐνεργεῖ κατὰ συνέπειαν·

3) Ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 41 ἀριθ. 2, θέλει ἐξετάζει· τὴν διαγωγὴν τῶν διδασκάλων καὶ ἀναφέρει περὶ αὐτῶν εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομὸν ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς, ἢ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν, διὰ νὰ τιμωρῶνται, ἢ καὶ νὰ ἀποπέμπωνται·

4) Ὅταν καὶ ὅπου παρατηρήσῃ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 37 καὶ 41 ἑλλείψεις ἢ ἀνάγκας, ἢ χρεῖν βελτιώσεως, ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομὸν ἐπιθεωρητικὰς ἐπιτροπὰς, ἢ κατ'

εὐθείαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν·

5) Νὰ καθυποβάλλῃ εἰς δευτέραν ἐξέτασιν κατὰ τὰ ἄρθρ. 13, 14, 58 καὶ 66 ἕκαστον διδασκαλόν, εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικῆς σχολῆς, ἢ καὶ οἰκοδιδασκαλόν, περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ ἀξιότητος τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι.

Εἰς τὸν μὴ εὐδοκιμήσαντα εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 71.

72. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸν ἀριθ. 5 τοῦ ἄρθρ. 71 ρηθείσης περιπτώσεως, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς δευτέραν ἐξέτασιν δύο ἔτη μετὰ τὴν διορισμὸν τῶν καὶ οἱ διορισθέντες· ἤδη δημοδιδάσκαλοι· οἱ δὲ διδασκαλοὶ ἰδιωτικῶν καταστημάτων καὶ οἱ οἰκοδιδάσκαλοι, δύο ἔτη μετὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 13, 14, 58, 61 καὶ 46. Εἰς αὐτὴν θέλουν ἐξετάζεσθαι αἱ πρόοδοι τῶν καὶ ἡ προσκτιθεῖσα ἐξίς τῶν.

Ὁ εὐδοκιμήσας εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἐξέτασιν καταγράφεται ὀριστικῶς εἰς ἕνα τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 13 καὶ 14 εἰρημένων καταλόγων, καὶ, ἂν ᾦναι ἤδη διορισμένος, ἐπικυροῦται εἰς τὴν θέσιν του· ὑπόκειται δὲ τοῦντεῦθεν μόνον εἰς τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 71 ἀριθ. 3 ἀναφερομένας ἐκτάκτους ἐξετάσεις.

Εἰς τὸν μὴ εὐδοκιμήσαντα εἰς τὴν δευτέραν ἐξέτασιν, μὴ προοδεύσαντα ἢ χρῆζοντα ἐτι τελειοποιήσεως θέλουν ἐπιβληθῆ διὰ ῥητὸν χρόνον νέαι μελέται· ὁ δὲ ὀπισθοδρομήσας θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸ διδασκαλεῖον.

Εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην περίπτωσιν, διαγραφόμενος ἀπὸ τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 13 καὶ 14 ρηθέντων καταλόγων, δὲν θέλει ἀναλαμβάνει· πάλιν θέσιν διδασκάλου, εἴτε εἰς δημοσυντήρητον σχολεῖον εἴτε εἰς ἰδιωτικὸν κατάστημα ἢ οἰκοδιδασκαλεῖον εἰμὴ μόνον ἀφ' οὗ καταγραφῇ ἐκ νέου εἰς ἕνα τῶν τριῶν καταλόγων.

Κεφ. Γ'. Περί βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ διευθυντοῦ, τῶν καθηγητῶν τοῦ διδασκαλείου, καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ προτύπου σχολείου.

73. Ὁ διευθυντὴς καὶ γενικὸς ἐπιθεω-

ρητὴς τῶν σχολείων ἔχει βαθμὸν Ἱπουργικοῦ Συμβούλου καὶ τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ αὐτοῦ τὴν στολὴν· λαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 3600 Δραχμ. καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ ἀποζημιώσεις τῶν ἀγωγίων καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῆς πρὸς ἐπιθεώρησιν περιόδους του.

74. Οἱ Καθηγηταὶ τοῦ διδασκαλείου ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν καθηγητῶν γυμνασίων.

Ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου λαμβάνει μισθὸν 420 Δραχ. καὶ προηγείται κατὰ τὸν βαθμὸν τῶν διδασκάλων τῶν κατὰ τοὺς νομοὺς δημοτικῶν σχολείων.

75. Ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ διδασκαλείου, καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου σχολείου ὑπάρχοντα κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματεῖαν, δυναμένην νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἄρθρ. 44 ἀριθ. 2 καὶ ἄρθρ. 54 ἐπανορθωτικὰς ποινάς, ἐκτὸς τῆς ἀφάσεως μόνης, κατὰ τὰ ἄρθρ. 65 καὶ 67.

Οἱ ἄρρ. τοῦ ἄρθρ. 44 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς αὐτοὺς.

76. Ὁ μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ διδασκαλείου καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ προτύπου σχολείου, ἂν δὲν ᾔναι τὸ αὐτὸ καὶ δημοτικὸν σχολεῖον (ἄρθ. 28), καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἄρθρ. 73 διὰ τὰς περιόδους, θέλουν πληρῶνεσθαι ἀπὸ τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

77. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρεῖα των, θέλουν δώσει, ὁ διευθυντὴς, οἱ καθηγηταὶ τοῦ διδασκαλείου, καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ προτύπου σχολείου, τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 17 διαγραφόμενον ὅρκον, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖως τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, διατηρούμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐνθεῖσης Γραμματείας.

78. Ὁ μισθὸς ἀρχεται, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλως πως εἰς τὸ Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ, ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ὁ ὅρκος, καὶ πληρῶνεται τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑνὸς ἐκάστου μηνός.

Κεφ. Δ. Περὶ τῆς εἰς τὸ διδασκαλεῖον παραδοχῆς.

79. Τῆς παραδοχῆς ἑνὸς ὑποψηφίου διδασκάλου εἰς τὸ διδασκαλεῖον προηγείται πάντοτε ἐξέτασις,

ἢ εἰς τὰ ἄρθρ. 43 καὶ 66 ὁρισθεῖσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργεῖ καὶ ταύτην τὴν ἐξέτασιν δημοσίως, καὶ θέλει ἀποφασίζει περὶ τῆς παραδοχῆς, κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας (ἄρθρ. 69).

80. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γένωσι δεκτοὶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον θέλουν ἀναφέρεισθαι ἐγγράφως εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ, ἐπισυνάπτοντες εἰς τὴν ἀναφορὰν των ἀποδεικτικὰ τῆς χρηστοτηθείας των καὶ τῶν προλαβουσῶν σπουδῶν των.

Κεφ. Ε'. Ἀριστεῖον τῶν ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ προκαταρτιζομένων.

81. Πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν ἐπιμελῶν μὲν καὶ εὐφῶν, ἀλλὰ πτωγῶν τοῦ διδασκαλείου φοιτητῶν, θέλουν δοθῇ εἰς 12, τοὺς ἀριστεύσαντας, χρηματικὰ βραβεῖα παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖως τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ ἐπαθλὸν τοῦτο, συνιστάμενον ἀπὸ 30—40 Δραχ. κατὰ μῆνα, καὶ πληρωνόμενον τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου, δίδεται δι' ἐν ὁλόκληρον ἔτος.

Κεφ. ε'. Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ διδασκαλείου.

82. Τὸ διδασκαλεῖον θέλει κάμει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του ἐν Ναυπλίῳ τὴν (14) Ἀπριλίου 8 ἡμέρας τοῦλάχιστου πρὶν τῆς ἐποχῆς ταύτης θέλουν δοθῇ εἰς τὸ ἄρθρ. 80 εἰρημέναι ἀναφοραὶ, καὶ αἱ ἐξετάσεις θέλουν ἀρχίσαι ἀμέσως.

83. Εἰς τὸ ἡμέτερον Ἱπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Φεβρ. 183

98. Δ. Περὶ παύσεως τῶν ἄρρ. τοῦδε ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἡμερικῶν.

Ο Θ Ω Ν. κ.λ.π.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὸ κόλουθα.

1. Ἄμκ οἱ διορισθέντες διὰ τῆς σημ.

ρικής αποφάσεώς μας αξιωματικοὶ τῶν λιμένων φθάνουσιν εἰς τὰς καθέδρας τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ ἀναλάβωσι τὰ χρέη των παύει ἡ ὑπηρεσία καὶ ὁ μισθὸς τῶν μέχρι τοῦδε αξιωματικῶν τῶν λιμένων ὄχι μόνον εἰς τὰς διαμονὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μικροὺς λιμένας καὶ ὄρμους, ὑπαγομένους εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὑπηρεσίας ἐκαστοῦ νεοδιορισμένου.

2. Οἱ λιμενάρχαι ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἐπιφορτίζουσιν τὰς ἐργασίας λιμενίου ἀστυνομίας εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὄρμους τῆς Γλαρέντζης, Κορώνης, Νησίου, Ἐπιδαύρου, Λιμνῆς, Ἐλους, Μυτικίου, Ἀγίας Μαρίνης, Ἡλιοδρομίας, Τήνου, Σίφνου καὶ Κυκλήου, ὅπου μέχρι τοῦδε εἶχον διορισθῇ ἰδιαιτέραι αξιωματικοί, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους μικροὺς λιμένας καὶ ὄρμους, καθ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀναποσυντρίτως ἡ ὑπηρεσία, εἰς ἄλλα πιστὰ ἄτομα μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ παραχωρηθησομένη εἰς τὰ τοιαῦτα ἄτομα ἀνταμοιβὴ νὰ μὴ υπερβαίνει ποσὴν τὴν ποσότητα τῶν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἐισερχομένων δικαιωμάτων τοῦ λιμένος. Διὰ πᾶσαν δὲ τοιαύτην ἐπιφόρτισιν πρέπει νὰ ζητηθῇ κατόπιν καὶ ἀνεῖ ἀναβολῆς ἡ ἐγκρίσις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

3. Ἄν εἰς τὸ ἓν ἢ εἰς τὸ ἄλλο μέρος ἡ ὑπηρεσία ᾔθελεν ἀπαιτήσῃ τὸν διορισμὸν ἰδιαιτέρων λιμενοφυλάκων, πρέπει νὰ μᾶς προταθῇ τοῦτο δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης αποφάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 23 Φεβρουαρίου. 1834.

90. Α. Περί ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων Ταμείων (α).

Ο Θ Ω Ν κ.λ.π.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

(α) Σ. Ε. Τδς Ν. 9 Ἀπριλίου 1825. 24 Ὀκτωβρίου 1853 καὶ 1 Ὀκτωβρίου 1851 περί ἐπαρχ. ταμείων καὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α.

Κεφ. Α'. Περί σχηματισμοῦ τῶν δημοσίων Ταμείων

§ 1. Διὰ τὴν σύνταξιν, ἐναποταμίσουσιν καὶ διαχειρίσιν τῶν δημοσίων χρημάτων θέλουν συστηθῇ τὰ ἀκόλουθα ταμεία.

α. Ἐν Γενικὸν Ταμεῖον τοῦ Βασιλείου.

β'. Ταμεία τῶν Νομῶν.

γ'. Ταμεία τῶν Ἐπαρχιῶν.

δ'. Εἰδικὰ ταμεία.

§ 2. Εἰς τὰ Ταμεία τῶν Νομῶν θέλουν προστεθῇ καὶ μερικά Ταμεία, ὅπου τὸ ἀπαιτοῦσι τοπικαὶ περιστάσεις.

Α. Περί σχηματισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

§ 3. Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλέως.

§ 4. Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ σύγκαιται, α. Ἐξ ἐνὸς Γενικοῦ Ταμείου, β'. Ἐνὸς Ἐλεγκτοῦ, γ'. Δύο Συνεργῶν, δ'. καὶ ἐνὸς ὑπηρετοῦ.

§ 5. Ὁ Γενικὸς Ταμίας διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, προτείνεται δὲ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Τὴν θέσιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ ἐκπληροῖ ὁ Ταμίας τοῦ συσταθησομένου Γενικοῦ Ταμείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως· τοὺς δὲ Συνεργούς καὶ τὸν ὑπηρετὴν διορίζει ὁ Γενικὸς Ταμίας, ἐπὶ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

§ 6. Τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας δίδουν, ὁ μὲν Γενικὸς Ταμίας καὶ ὁ Ἐλεγκτὴς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συνηθροισμένου· τοῦ ὑπολοίπου δὲ προσωπικοῦ τὸν ὅρκον δέχεται ὁ Γενικὸς Ταμίας.

§ 7. Οἱ ἐτήσιοι μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου προσδιορίζονται,

α. Διὰ τὸν Γεν. Ταμίαν εἰς Δραχμάς 6000.

β'. Διὰ τὸν Ἐλεγκτὴν 3600.

Λίδεται δὲ εἰς τὸν Γεν. Ταμίαν ἐτήσια προσεπιχορήγησις διὰ τὰ ἐπαρκῆ εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν Συνεργῶν, τοῦ ὑπηρετοῦ, τοῦ ἀναγκαίου τυχόν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ

καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου του.

Β'. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

§. 8. Δι' ἑκάστον Νομὸν συστάινεται ἓν πρωτεύον Ταμεῖον, ὀνομαζόμενον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ.

Εἰς δὲ τὸν Νομὸν, ὅπου εὐρίσκεται ἡ καθέδρα τοῦ Βασιλέως, τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἐνεργεῖ καὶ τὰ τοῦ Ταμεῖου τοῦ Νομοῦ.

§. 9. Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν διαιρέσονται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν.

§. 10. Ἐκάστου Ταμεῖου τοῦ Νομοῦ προϊσταται εἰς Ταμίαι, διοριζόμενος παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ὀρκούμενος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου.

§. 11. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ Ταμεῖου τοῦ Νομοῦ διορίζεται εἰς 3000 Δραχ. Προσέτι παρχωρεῖται εἰς αὐτὸν ἓν ποσοστὸν τῶν ἐσόδων, ἐκ τοῦ ὁποῦ νὰ ἐπαρκεῖ εἰς τὰ διὰ τοὺς βοηθοὺς καὶ τὸ γραφεῖόν του ἔξοδα.

§. 12. Ἄν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις τινὸς Νομοῦ ἀπαιτῶσιν, ἐκτὸς τοῦ Ταμεῖου τοῦ Νομοῦ, νὰ συστήθῃ καὶ ἓν ἄλλο μερικὸν Ταμεῖον ὡς βοηθητικόν, θέλουν διαταχθῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ δέοντα δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν γένει δὲ τὰ χρεὴ τῶν τοιαύτων μερικῶν Ταμείων θέλουν ἀνατεθῇ εἰς ἓν Εἰδικὸν ἢ Ἐπαρχικὸν Ταμεῖον τοῦ ἀρμοδίου Νομοῦ.

Γ'. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Ἐπαρχικῶν Ταμείων.

§. 13. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν θέλει συστήθῃ ἓν ἢ περισσότερα Ταμεῖα Ἐπαρχικὰ. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ διαμορφή αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

§. 14. Ἐν γένει αἱ θέσεις Ἐπαρχικῶν Ταμείων θέλουν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς δημοτικούς εἰσπράκτορας τῶν μερῶν ὅπου συστήνονται Ἐπαρχικὰ Ταμεῖα.

Ἐξαιρέσεις τούτου τοῦ κανόνος γίνονται μόνον διὰ τοπικὰς περιστάσεις, ἢ λόγους τῆς ὑπηρεσίας σημαντικούς. Ἀπαι-

τεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως.

§. 15. Οἱ Ἐπαρχικοὶ Ταμίαι ὀρκούνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου.

§. 16. Οἱ Ἐπαρχικοὶ Ταμίαι δὲν λαμβάνουν τακτικούς μισθοὺς, ἀλλ' ἐν ποσοστὸν τῶν εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο προσδιορίζεται εἰς τὰ διπλώματα τῶν Ταμείων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀπὸ οὗτος λάβῃ τὴν Βασιλικὴν ἀδειαν, ἐπὶ τῇ βάσει λεπτομερῶν προϋπολογισμῶν, ἢ κατ' ἰδιαιτέρην Βασ. ἀπόφασιν.

Δ'. Περὶ σχηματισμοῦ Εἰδικῶν Ταμείων.

§. 17. Εἰδικὰ Ταμεῖα θέλουν ὑπάρχειν:

α. Παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τοῦ Ναυτικοῦ.

β. Παρὰ ταῖς διαφόροις μοίραις τοῦ ἐνεργεῖν στρατοῦ.

γ. Διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀλικίων, τῶν μεταλλείων, τοῦ νομισματοκοπείου, τῶν ταχυδρομείων, καὶ τῶν τελωνείων εἰσοδήματα.

§. 18. Τοῦ παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τῶν Ναυτικῶν Ταμεῖου ὁ σχηματισμὸς ἐγένετο ἤδη καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1833 διατάγματος.

§. 19. Τὰ παρὰ ταῖς διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικὰ Ταμεῖα ἐκانونίσθησαν ἤδη εἰς τοὺς δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας ἐκδοθέντας κανονισμοὺς, καὶ διατάχθη ἐν αὐτοῖς ὁ σχηματισμὸς τῶν.

§. 20. Ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰδικῶν Ταμείων διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀλικίων, μεταλλείων, τοῦ νομισματοκοπείου, τῶν ταχυδρομείων καὶ τελωνείων εἰσοδήματα θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων θέλουν διοργανισθῇ αὐτοὶ οἱ οἰκονομικοὶ κλάδοι.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μένουσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ ὑπάρχοντα Ταμεῖα τούτων τῶν κλάδων, καθ' ὅσον δὲν ἠθέλουν εἰσάξει καὶ πρὸ τοῦ διοργανισμοῦ τούτου μεταβολὰς χρησίμους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ ἥδη ὑπάρχοντα διὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσοδήματα Ταμεῖα, οἱ τόποι τῆς διαμονῆς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν παραλαβὴν τῶν εἰσοδῶν αὐτῶν τούτων, θέλουν δημοσιευθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας δι' ἰδιαιτέρας δηλοποιήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κεφ. Β. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διαφόρων δημοσίων Ταμείων.

§. 21. Τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Γεν. Ταμείου εἶναι:

α'. Νὰ παραλαμβάνη τὰ περισσεύοντα ὅλων τῶν οἰκονομικῶν Ταμείων τοῦ Βασιλείου.

β'. Νὰ εἰσπράττῃ ὅλα τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ὅσων τὴν ἄμεσον παραλαβὴν ἐπιφορτίζεται διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ἢ δι' ἄλλων κανονισμῶν.

γ'. Νὰ δέχεται ὅλα τὰ δημόσια χρήματα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας.

δ'. Νὰ ἐκτελῇ εἰς τὸν ὅποιον διακρίνεται Νομὸν τὰ χρεῖα Ταμείου τοῦ Νομοῦ.

ε'. Νὰ παραλαμβάνῃ πᾶς εἰς τὸ συσταθῆσόμενον χρεωλυτικὸν κατὰστημα γενησομένης τακτικῆς ἢ ἐκτάκτους χορηγήσεις, καὶ νὰ διαθέτῃ αὐτάς κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ τοῦ κατὰστηματος ὡς διορίζουσιν οἱ νόμοι, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον δύο ἐπίτηδες διορισθησομένων ἐφόρων τῆς χρεωλυτικῆς.

ς'. Νὰ χορηγῇ ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἐξόδων, τὰ ὅποια, ἀναλογιζόμενα ὀριστικῶς, θέλουν χορηγεῖσθαι ἀπὸ τὰ διάφορα εἰδικὰ Ταμεῖα.

ζ'. Νὰ φυλάττῃ ἀσφαλῶς καὶ πιστῶς τὰ δημόσια χρήματα, ὅσα δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαῖα πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν τῶν ἐξόδων μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ χρῆσις των θέλει γενῇ ἀναγκαῖα.

η'. Νὰ διδῇ εἰς πάντα καιρὸν ἐντελῇ λογαριασμὸν τῆς παραλαβῆς καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων, ὡς καὶ τῆς πραγματικῆς ὑπέρξεως τοῦ περισσεύοντος.

§. 22. Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν ὀφείλουν:

α'. Νὰ παραλαμβάνωσι τὰ περισσεύοντα ὅλων τῶν παρχιακῶν καὶ εἰδικῶν Ταμείων τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ.

β'. Νὰ εἰσπράττωσιν ἄμέσως ὅλα τὰ δημόσια εἰσοδήματα τοῦ Νομοῦ, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπράξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς αὐτά, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐνικυσίου προϋπολογισμοῦ, ἢ ἄλλων κανονισμῶν.

γ'. Νὰ πληρώνουσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. Ταμείου τὰ δημόσια ἐξόδα, τῶν ὁποίων τὴν πληρωμὴν ἤθελαν ἐπιφορτισθῇ διὰ χρηματικῶν κατὰ τοὺς τύπους διαταγῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

δ'. Νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τὰ εἰσπραχθέντα δημόσια χρήματα, ἐντὸς τῶν προσδιωρισμένων προθεσμίων, διευσθύνοντα τὰ μὲν εἰς μετρητὰ τὰ δὲ εἰς ἐντάλματα πληρωμῆς ἐξωφλημένα καὶ συνωδευμένα μὲ τὰ ἀνήκοντα ἀποδεικτικά· ἐν τῷ μεταξύ δὲ νὰ φυλάττωσι πάντοτε αὐτὰ ἀσφαλῶς καὶ πιστῶς.

ε'. Νὰ δίδωσιν εἰς πάντα καιρὸν ἐντελῇ λόγον τῆς τελείας καὶ ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, τῶν ὁποίων ἡ σύναξις εἶναι ἐπιφορτισμένη εἰς αὐτά, τῆς ἀπαιτουμένης διατηρήσεως καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν.

ς'. Νὰ συνάξωσι τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως προσδιωρισμένα χρήματα, καθ' ὅσον δὲν παρκατέμπεται μέρος αὐτῶν εἰς τὴν ἄμεσον εἰσπράξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου. Πρέπει δὲ πάντοτε, κατὰ τὸν ἥδη ἐκδοθέντα ὀρισμὸν, νὰ κρατῆται δι' αὐτὰ τὰ χρήματα χωριστὸς λογαριασμὸς, καὶ νὰ διατίθενται ἐπὶ μόνῃ τῇ διαταγῇ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

§. 23. Τὰ μερικὰ Ταμεῖα ἔχουσι τὰ αὐτὰ καθήκοντα ὡς καὶ τὰ τῶν Νομῶν· ἀλλ' ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν περιορίζεται εἰς ὁρισμένον μέρος τοῦ ἀρμοδίου Νομοῦ, καὶ αἱ πράξεις των γίνονται μόνον διὰ λογα-

ρασιῶν τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

§. 24. Τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπαρχικῶν Ταμείων εἶναι:

α. Ἡ ἄμεσος σύναξις ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς ἀρμοδιότητός των εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων τὴν ἄμεσον παραλαβὴν δὲν ἐπεφορτίσθη εἰδικῶς τὸ Γενικόν, ἢ τὸ τοῦ Νομοῦ, ἢ κἀνὲν εἰδικὸν Ταμεῖον.

β. Ἡ κατὰ παραγγελίαν πληρωμὴ τῶν δημοσίων ἐξόδων, τὰ ὅποια ἔχουν τὴν ἄδειαν, ἢ διατάσσονται νὰ πληρώσῃσι διὰ χρηματικῶν διαταγῶν ἢ ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

γ. Ἡ ἐγκαιρος παράδοσις εἰς τὰ ἀντίτερα τῶν Νομῶν Ταμεῖα τῶν συγχθέντων δημοσίων χρημάτων ἀντικειζομένων καὶ τῶν ἐξωφλημένων καὶ μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις συνωδευμένων ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

δ. Ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις τῶν δημοσίων χρημάτων κατὰ τῆς μεταξὺ τῶν περιόδων τῆς παραδόσεως ἐποχῆς.

ε. Τὸ νὰ δίδωσιν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἐγκαιροῦ καὶ τελείας εἰσπράξεως καὶ παραδόσεως τῶν δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων παρηγγέλλησαν τὴν εἰσπράξιν, καὶ τῆς πραγματικῆς υπάρξεως τῶν συγχθέντων, ἀλλὰ μὴ παραδοθέντων εἰσέτι μετρητῶν.

ς. Ἡ σύναξις τῶν εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως διωρισμένων χρημάτων, καθ' ὅσον ἤθελε παραγγελθῇ εἰδικῶς εἰς αὐτά· ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε, ὡς ἐρρέθη εἰς τὸν §. 22 στοιχ. 5. Ἐξχωριστὸς δὲ αὐτὰ λογαριασμός, καὶ ἡ περὶ διαθέσεως ἀδεια τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδ. Γραμματείας.

§. 25. Τὰ καθήκοντα τοῦ παρὰ τῇ Διευθυντηρίῳ τοῦ Ναυτικοῦ συστηθέντος εἰδικοῦ Ταμείου προσδιορίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1883 διατάγματος· τὰ δὲ τῶν παρὰ ταῖς διαφόροις Στρατιωτικαῖς Μοίραις εἰδικῶν Ταμείων διεγράφησαν εἰς τοὺς ἐκδοθέντας ἤδη κανονισμοὺς τῆς στρατιωτικῆς οικονομίας.

§. 26. Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπολοίπων εἰδικῶν Ταμείων θέλουν προσδιορισθῇ, συγχρόνως μετὰ τὸν σχηματισμὸν των, εἰς τὰ διατάγματα τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν διοικητικῶν κλάδων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν.

Μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐξακολουθοῦν τὰ καθήκοντα τῶν ἤδη ὑπαρχόντων διὰ τὰ ἐκ τῶν μεταλλείων, ἀλικίων, ταχυδρομείων καὶ τελωνείων Ταμεῖα, καθ' ὅσον δὲν ἠθέλαμεν παρακινήθῃ νὰ μεταρρυθμισωμεν αὐτὰ καὶ πρότερον διὰ κοινὸν ὄφελος.

Περὶ τῶν ἐνεστώτων καθηκόντων τῶν εἰδικῶν τούτων Ταμείων θέλουν δημοσιευθῇ τὰ δέοντα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, καὶ ὁ διαλαμβάνει ὁ §. 20, πρὸς γνῶσιν ὅλων.

§. 27. Εὐθὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν, θέλουν εἰσαχθῇ, ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν προηγούμενον §. ἀναφερόμενα εἰδικὰ Ταμεῖα, οἱ ἑξῆς ὁρίσμοι:

α. Τὰ παρ' αὐτοῖς περισσεύοντα χρήματα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς πάντα κειρὸν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, ἢ εἰς τὰ μερικὰ αὐτοῦ Ταμεῖα.

β. Τὰ κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν κατὰ τοὺς τύπους διαταγῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐνταλμάτων πληρονοῦμενα παρ' αὐτῶν δημοσίων ἐξόδα, πληρόνονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γεν. Ταμείου, ἂν εἰς αὐτάς δὲν διελχυδάνηται ῥητῶς, ὅτι θέλουν ἀναλογισθῇ ὀριστικῶς εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰδικὰ Ταμεῖα.

γ. Τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου πληρωθέντα ἐντάλματα μετὰ τὴν ἐξόφλησιν των παραδίδονται μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδεικτικῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, συγχρόνως μετὰ τὰ περισσεύοντα μετρητά.

§. 28. Ἡ εἰσπραξὶς δημοσίων χρημάτων ἐναπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνὰ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συστημένα Ταμεῖα καὶ ὀνομαστὶ εἰς τοὺς διωρισμένους Ταμίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἐπιτρόπους. Εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς

Επικρατείας ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις δημοσίων χρημάτων.

§. 29. Ἐξαιρούνται τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου §. τὰ δικαστικά δικαιώματα καὶ τὰ τῶν διαβατηρίων καὶ ἀδειῶν ὀπλοφορεῖν· τὰ μὲν πρῶτα εἰσπράττονται καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ τῶν διορισμένων παρὰ τῶν Δικαστηρίων Γραμματέων, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐκδοσὶν τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἀδειῶν τοῦ ὀπλοφορεῖν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν· αἱ δὲ παρὰ τῶν ρηθέντων ὑπαλλήλων καὶ Ἀρχῶν συναχόμεναι ποσότητες θέλουν παραδιδέσθαι, κατὰ μῆνα, εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ. Ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξὶν τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρος ὁρισμός.

Κεφ. Γ'. Περὶ τῆς εἰς τὰ Ταμεῖα τάξεως.

§. 30. Ἐκαστον Ταμεῖον εἶναι ὑπόχρεον νὰ εἰσπράττῃ ἐγκαίρως ὅλα τὰ ὀφειλόμενα δημόσια χρήματα, τῶν ὁποίων ἡ σύναξις εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ νὰ μεταχειρίζεται ὅλα τὰ διὰ τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἰδιαιτέρων ὁδηγίων ἐπιτρεπόμενα μέσα.

§. 31. Ὅταν τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον ὀφειλόμενα, τῶν ὁποίων παρηγγέλη τὴν εἰσπραξὶν, δὲν συναχθῶσιν ἐντὸς τῆς ὁρισμένης προθεσμίας, ὁ Ταμίας εἶναι προσωπικῶς υπεύθυνος, καὶ ἀναπληροῖ ἐξ ἰδίων τὰ ἐλλείποντα, ἐπιφυλαττούμενος νὰ ἀπαίτησιν τὴν ἀπόδοσιν ἀφ' οὗτινος ἀνήκει.

§. 32. Δύναται νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν εὐθύνην ὁ Ταμίας τότε μόνον, ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι μετεχειρίσθη ὅλα τὰ νόμιμα βιαστικά μέσα ἐγκαίρως, ἀλλ' εἰς μάτην· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν λογαριασμῶν του ἀπαιτεῖται πάντοτε ἀπόφασις τῆς ἀρμοδίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται εὐλόγος ἡ ἀπολογία του, καὶ ἀποδεικνύεται τὸ χρέος ὡς ἀδύνατον νὰ πληρωθῇ, ἢ ἐγκρίνεται νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία του καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον ὡς καθυστερήσαν.

§. 33. Εἰς πᾶν Ταμεῖον πρέπει νὰ προσδιρίζεται τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθησομένων δι' ἐπισήμων ἀποφάσεων, εἰς τὰς ὁ-

ποίας πρέπει νὰ διαλαμβάνηται ῥητῶς, ὅχι μόνον τὸ ἀριθμητικὸν αὐτῶν ποσόν, ἀλλὰ καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰσπράξεως μὲ ὅλην τὴν ἀκριβείαν.

§. 34. Τῶν τοιούτων ἀποφάσεων χρεωστοῦν ἤτε ἐκδίδουσα αὐτὰς Ἀρχὴ καὶ τὸ τὴν εἰσπραξὶν ἐπιτετραχμένον Ταμεῖον, νὰ κρατῇ ἀκριβῆ σημείωσιν εἰς ἓν ἰδιαιτέρον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κρατούμενον βιβλίον. Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ὀφείλει ὁ Ταμίας νὰ καταγράψῃ τὰ ὅσα ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν ἐντέλῃ καὶ ἐγκρίσιν συνάξιν τῶν εἰσπρακτέων παρ' αὐτοῦ δημοσίων χρημάτων.

Ὅσα τῶν ληφθέντων μέτρων δὲν καταγράψαν εἰς αὐτὸ, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς περιπτώσεις, ὅπου πρόκειται ἀπολογία τις περὶ καθυστερησάντων εἰσοδημάτων (§ 32).

§. 35. Εἰς τὴν εἰσπραξὶν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, τὰ Ταμεῖα ὀφείλουν νὰ παρατηρῶσιν ἀκριβῶς τοὺς ἐκδοθέντας ἐπ' αὐτῷ τούτῳ νόμους, διατάγματα, καὶ ὁδηγίους, μάλιστα ὀφείλουν νὰ εἰσπράττωσι τὰ δημόσια δικαιώματα εἰς τὴν μόνην ποσότητα καὶ καθ' ἣν κειρὸν διορίζει ὁ νόμος, καὶ νὰ παραλαμβάνωσι μόνον τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των παραγγεληντα δημόσια χρήματα.

Ὅσαι ζηταβολαὶ χρημάτων γίνονται ἢ εἰς μὴ ἀρμόδιον Ταμεῖον, ἢ πρὶν τοῦ νομίμου κειροῦ, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε γενόμεναι, ἐὰν ὡς πρὸς τὸν καιρὸν δὲν διορισθῇ ἄλλως πῶς διὰ διαταγμάτων ἢ ἐδικῶν ἀδειῶν εἰς τινὰς περιπτώσεις.

§. 36. Εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν δημοσίων χρημάτων, τὰ Ταμεῖα δὲν ἔμπορουν οὔτε νὰ ἀπορρίπτωσι καὶ τῶν δεκτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν νομισμάτων, οὔτε νὰ δέχωνται ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν. Ἡ παραλαβὴ χαλκονομισμάτων περιορίζεται εἰς 2 θ]0.

§. 37. Ὅστις ἔχει νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν δημόσια χρήματα, ὀφείλει νὰ δώσῃ σημείωσιν πληρωμῆς, (bordereau de versements) εἰς τὴν ὁποίαν καταφαίνεται ἡ αἰτία τῆς γενομένης πληρωμῆς, τὸ ἀρμόδιον διοικητικὸν ἔτος, τὸ ποσὸν τῆς

πληρωμῆς, τὰ εἶδη τῶν νομισμάτων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐκδοθέντος ἐξοφλητικοῦ πρὸς τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύῃ μόνον ἰδιαίτερος ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τύπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ταμίης κατ' αἰτήσιν τοῦ πληρόντος καταγράφει τὰ εἰρημένα καὶ παρυσιάζει εἰς αὐτὸν πρὸς ὑπογραφὴν. Θέλει προσδιορισθῇ ἐπομένως εἰς ἰδιαίτερα διατάγματα κατὰ τίνας περιπτώσεις χρειάζονται τοιαῦται σημειώσεις παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς ἢ εἰδικοῖς Ταμείοις.

§. 38. Πᾶς Ταμίης ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὰς σημειώσεις αὐτάς, τὴν δὲ δεκάτην, εἰκοστήν καὶ τελευταίαν ἐκάστου μηνὸς θέλει τὰς ἀποστέλλει εἰς τὸ ἀμέσως προϊστάμενόν του Ταμεῖον· ὁ Γενικὸς Ταμίης θέλει τὰς ἔχει ἐτοιμὰς πάντοτε διὰ νὰ τὰς θεωρήσωσιν ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἢ οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, μέχρις οὗ διεκπεραιωθῇ ὁριστικῶς ὁ καθολικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου περιόδου.

§. 39. Δι' ὅλα τὰ δημόσια χρήματα, τὰ ὅποια εἰσπράττουν οἱ Ταμίαι, χρεωστοῦν νὰ ἐκδίδωσιν, ἅμα μετὰ τὴν παραλαβὴν, ἐπίσημα ἐξοφλητικά, τὰ ὅποια ἐκδίδονται ἀφύκτως καὶ ἂν δὲν ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τοῦ πληρόντος.

§. 40. Πᾶσα πληρωμὴ δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἐὰν δὲν ἐξωφλήθῃ κατὰ τοὺς προσδιορισμένους τύπους.

§. 41. Τὰ ἐξοφλητικὰ γράφονται εἰς τριπλότυπον (à triples) (ἢ sauches καὶ à talons). Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ χωρίζονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διδόμενον εἰς τοὺς Ταμίαις βιβλίον εἰς τρία· τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ὁ κοσμὸς (Souche), μένει εἰς τὸ βιβλίον, τὰ δύο ἄλλα, τὸ τῆς παραλαβῆς μὲ τὸ παράρτημα, ἀποκόπτονται ἀπ' αὐτὰ καὶ παραδίδονται εἰς τὸν πληρόντα.

Πᾶν ἐξοφλητικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ διοικητικὸν ἔτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, τὸ ποσὸν τῆς πληρωθείσης ποσότητος, τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων δι' ὧν ἐγενεῖν ἡ πληρωμὴ, καὶ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως.

§. 42. Τὰ τακτικῶς ἐκδοθέντα ἐξοφλητικὰ τότε μόνον ἔχουσι τὸ κύρος, ὅταν ὁ πληρωτὴς ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς ἀναθεώρησιν (visa) εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὸν ἔλεγχον τοῦ Ταμεῖου ὑπάλληλον, ἐντὸς 24. ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ὁ Ταμίης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἀφύκτως τὸν πληρωτὴν, ἐν ᾧ ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὸ ἐξοφλητικόν.

§. 43. Ἡ κατὰ τὸν προηγούμενον §. διὰ τὸν ἔλεγχον ἀναθεώρησις γίνεται.

α. Τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου παρὰ τινος ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρετοῦντος ὑπαλλήλου, τὸν ὁποῖον ἐκλέγει ὁ Γραμματεὺς, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δημοσιεύεται πάντοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

β. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἢ τοῦ νομίμου τοποτηρητοῦ αὐτοῦ.

γ. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων παρὰ τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐδρεύοντος Ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ νομίμου τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, καθ' ὅσον δὲν ὁρισθῇ ἄλλως διὰ τινὰ Ταμεῖα ἐπαρχιακὰ εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν.

δ. Τῶν ἐξοφλητικῶν τῶν μερικῶν καὶ εἰδικῶν Ταμείων παρὰ τῶν ἐπίτηδες διωρισμένων ἐλεγκτῶν, ἢ ἄλλων ἰδιαίτερος ὀνομασθησομένων ὑπαλλήλων εἰς τὸ περὶ σχηματισμοῦ διάταγμα, ἢ εἰς τὴν κατὰ τὸν 20 §. γεννησομένην δηλοποιήσιν.

§. 44. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἀναθεώρησιν ὑπηρετοῦν, ἀποχωρίζοντες τὰ παραρτήματα (talons) ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις (récépissés) σημειοῦσιν αὐτὰ εἰς ἓν βιβλίον ἀριθμημένον μὲ αὐξοῦντα ἀριθμὸν, τοῦ ὁποίου ὀφείλουσιν πάντοτε νὰ διευθύνωσιν ἀντίγραφον τὴν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς, ὁμοῦ καὶ τὰ παραρτήματα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἡμπορεῖ ἀμέσως νὰ τὰ λαμβάνῃ ὑπ' ἄψιν.

§. 45. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελέστατα τὰ παραλαμβανόμενα

δημόσια χρήματα, έως ὅτου ἢ τὰ παραδῶσιν συμφώνως μετὰ τὰς περὶ τῆς ὑπηρεσίας ὁδηγίας, ἢ τὰ ἐξοδεύουσιν διὰ δημοσίας ἀνάγκας, κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν διαταγῶν ἢ ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

§. 46. Τὰ χρήματα ταῦτα φυλάττονται ἰδιαιτέρως εἰς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα ἰδία κιβώτια, καὶ ἐναποτίθενται μὲν κατὰ τὴν τάξιν εἰς αὐτὰ ἀνα παραληφθῶσιν, ἐξάπαντος δὲ πρὶν τελειώσωσιν αἱ ἐργασίαι ὥραι, ἢ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Τὰ κιβώτια ταῦτα πρέπει νὰ εὐρίσκωνται μόνον εἰς τὸ κατάστημα ὅπου γίνονται αἱ ἐργασίαι. Τὴν νύκτα ἢ κοιμᾶται ὁ Ταμίας αὐτός εἰς τὸ ἴδιον κατάστημα, ἢ εἰς ἐν προσεχὲς δωμάτιον, ἢ φροντίζει νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν αὐτῷ ἄλλος τις πιστὸς ἄνθρωπος.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἔχει στρατιωτικὴν φυλακὴν, τὴν ὁποίαν καὶ τὰ εἰς φρουραρχουμένης πόλεις Ταμεῖα ἡμποροῦν νὰ ζητήσουν, ἐὰν τὸ συγχωρήσουν καὶ ἡ κατάστασις τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ χρέη αὐτῆς.

§. 47. Πᾶς Ταμίας θέλει ἔχει κατὰ τὴν τάξιν μόνον ἓν μέγαλον, καὶ ἓν πρόχειρον κιβώτιον ὅταν δὲ ᾖ ἀνάγκη περισσοτέρων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διορίζεται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν θέλει προσδιορισθῇ καὶ τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῶν εἰς τὸ πρόχειρον κιβώτιον κατατεθεισομένων χρημάτων. Ὁ κατὰ τὰς ὁδηγίας προσδιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν κιβωτίων σημειώνεται παρὰ τῆς υπογραφούσης τὸ καθημερινὸν τοῦ Ταμεῖου Ἀρχῆς εἰς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς φύλλον τούτου τοῦ βιβλίου· ὁ δὲ Ταμίας ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀφοῦ λάβῃ τὸ καθημερινὸν ἐκθέτει ὑποκάτω ἐκείνης τῆς σημειώσεως περιγραφὴν τοῦ σχήματος αὐτῶν τῶν κιβωτίων, σημειόνων ἀκριβῶς τὴν παχύτητα τοῦ μῆκος, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν. Αἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους γινόμεναι μεταλλάγαι θέλουν πάντοτε σημειόνεσθαι εὐθὺς.

§. 48. Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν κιβωτίων θέλει ὑπάρχει παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμεῖῳ ἓν χωριστὸν ἀποθεματικὸν κιβώτιον, ὅχι εἰς τὸ τῶν τρεχουσῶν

ὑποθέσεων κατάστημα, ἀλλ' εἰς χωριστὸν μὲν, ἀμέσως δὲ παρακείμενον αὐτῷ. Ταῦτο τὸ ἀποθεματικὸν κιβώτιον καὶ τὸ περιέχον αὐτὸ κατάστημα ἐφοδιάζεται μετὰ τρία κλειθρα ἀνοιγόμενα μετὰ τρία διάφορα κλειδιά, ὧν τὸ μὲν φυλάττεται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διωρισμένου ἐπιτροπικῶς, τὸ δὲ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμίου, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου.

Εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο ἐναποθετονται, ἀνὰ δέκα ἡμέρας, ὅλα τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον εἰσερχόμενα χρήματα, ὅσα δὲν ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὴν προσωρινὴν χρεῖαν τῆς ὑπηρεσίας. Τὰς διὰ ταύτην εἰς τὰ συνήθη κιβώτια κρατούμενας, ἢ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ λαμβανομένης ποσότητος προσδιορίζει πάντοτε ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἑπικρατείας, ὅταν εἰδοποιήσῃ αὐτὸν περὶ τῆς ἀνάγκης ὁ Γενικὸς Ταμίας.

§. 49. Δὲν συγχωρεῖται ν' ἀνακατωθῶσιν ἰδιωτικὰ μετὰ τὰ δημόσια χρήματα.

§. 50. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὰ Ταμεῖα ἡ παραδοχὴ παρακαταθηκῶν, καθ' ὅσον δὲν συγχωρεῖται ἐξαιρέσεις διὰ προσδιωρισμένων κανονισμῶν εἰς μερικὰ Ταμεῖα.

§. 51. Τὰ εἰς τὰ Ταμεῖα εἰσερχόμενα εἶδη χρημάτων ἐμποδίζεται ν' ἀνταλλάχθωσιν ἀνευ ἀδείας.

§. 52. Ἀπαγορεύεται νὰ διαχειρίζεται κἀνείς ἐπὶ Ταμείων ὑπάλληλος τὰ δημόσια χρήματα εἰς ἴδιαν ἢ ὅποιανδήποτε αὐθαίρετον χρῆσιν.

§. 53. Οὐδὲ συγχωρεῖται εἰς κἀνένα τῶν εἰς τὰ Ταμεῖα ὑπηρετούντων νὰ ἀποζημιωθῇ αὐθαίρετως ἐκ τῶν ἐμπειπιστευμένων αὐτῷ δημοσίων χρημάτων δι' ἀπατηήσεις, τὰς ὁποίας νομίζει ὅτι ἔχει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς ὁποίας δικαίως ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ.

§. 54. Πᾶς Ταμίας ὀφείλει, ὡσάκις προσκαλεῖται παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς, πάντοτε δὲ τὴν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός, νὰ παραδίδῃ ὅλα τὰ ἐκ τῆς εἰσπράξεως χρῆ-

ματα εἰς τὸ ἀνώτερον δημοσίον Ταμεῖον, καθόσον δὲν ἤθελε προσδιορισθῇ εἰς αὐτὸν κατὰ συνέπειαν ὁδηγίων ἢ κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς ἰδιαίτερα τις χρῆσις εἰς προσδιωρισμένην δημοσίαν ἀνάγκην, ἢ διατήρησις τῶν εἰς χεῖρας του δημοσίων χρημάτων ἢ μέρους αὐτῶν.

Εἰς τὰς παραδόσεις αὐτὰς πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται πάντοτε ὅλα τὰ εἰσπρακτέα εἰσοδήματα τῆς ἀνηκούσης περιόδου ἄλλως, διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν, ἀπαιτεῖται νὰ δικαιολογηθῇ ἐντελῶς κατὰ τὸν §. 34. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμεῖῳ, αἱ παραδόσεις αὐταὶ γίνονται δι' ἐναποθέσεως τῶν χρημάτων εἰς τὸ κατὰ τὸν §. 48 ἀποθεματικὸν κιβώτιον.

§. 55. Αἱ περιοδικαὶ παραδόσεις δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὰ ὑπάρχοντα μετρητὰ, ἀλλὰ θέλουν συναποστέλλεσθαι καὶ ὅλαι αἱ ἐξωφλημέναι προσκλήσεις (assignations) καὶ ἐντάλματα πληρωμῆς καθόσον αὐταὶ δὲν ἀφορῶσιν ἔξοδα, τῶν ὁποίων ὁ ὀριστικὸς ἀναλογισμὸς ἀνήκει κατὰ τὰς ὁδηγίας εἰς τοῦτο τὸ Ταμεῖον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ὁρίσμου τοῦτου αἱ παραδόσεις τοῦ Γεν. Ταμεῖου, τὸ ὅποιον παραδίδει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τὰ μετρητὰ μόνον, τὰς συναλλαγματικὰς, ἢ τὰς δημοσίους ὁμολογίας· τὰ εἰς τοῦτο ἐναποτεθησάμενα χρήματα διατελοῦσι συγχροτοῦντα μέρος τοῦ Γεν. Ταμεῖου, καὶ ἐπομένως δὲν κρατεῖται ἰδιαίτερος λογαρισμὸς αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπλοῦν βιβλίον τῶν εἰσερχομένων.

§. 56. Παραδόσεις δημοσίων χρημάτων, γινόμεναι παρὰ Ταμιῶν εἰς ἄλλα ἄτομα ἢ Ἀρχάς παρὰ τὰ ἀρμοδία ἀνώτερα Ταμεῖα, δὲν ἐγκρίνονται, ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς αὐθαίρετος χρῆσις.

§. 57. Τοῦ ὁρίσμου τοῦ προηγουμένου §. ἐξαιροῦνται αἱ παραδόσεις ὅσας κάμνουν οἱ Ταμίαι εἰς τὰ κατὰ τὰς προσκλήσεις τοῦ Γεν. Ταμεῖου καὶ τὰ τοῦ Νομοῦ διοριζόμενα ἄτομα. Αἱ τοιαῦται προσκλήσεις πρέπει μάλιστα νὰ γίνωνται δεκταὶ πάντοτε ὅταν τὸ συγχωρῇ ἡ κατάστασις τοῦ Ταμεῖου, εἰδὲ μὴ, θέλει δηλοποιεῖσθαι

τοῦτο ἐπὶ τῆς προσκλήσεως.

Τοιαῦται προσκλήσεις δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου καὶ ἐκείνων τῶν Νομῶν, παρὰ ὅταν τὸ δικταττόμενον ποσὸν συγχρόνως πληρωθῇ εἰς μετρητὰ εἰς αὐτὰ ὑπόκεινται δὲ αὐταὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι προσδιωρίσθησαν καὶ διὰ τὰ ἐξωφλητικὰ τῶν Ταμιῶν τούτων, ἐκπεραιούμενα τριπλότυπα (a sonchus a talous) ἐκκοπτόμενα ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου βιβλίου τῶν προσκλήσεων, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ἀναθεώρησιν, καὶ στηριζόμενον· εἰς σημειώσεις πληρωμῆς· ἐκδίδονται δὲ μόνον ὅταν τὸ ἐκδίδον Ταμεῖον ἔχη λόγον νὰ συμπεράνῃ ὅτι εὐρίσκονται περισσεύοντα χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς ὃ δίδεται ἡ πρόσκλησις, καὶ ὅτι διὰ τούτου δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ τῶν Νομῶν Ταμεῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ προσκαλέσωσιν εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ Ταμεῖα, τῶν ὁποίων τὰ περισσεύοντα χρήματα ἀνήκουν εἰς αὐτὰ κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά των, καὶ καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐμποδίζει κατ' οὐδένα τρόπον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ὅστις θέλει νὰ λάβῃ χρηματικὴν πρόσκλησιν ἐνὸς Ταμεῖου, ὀφείλει νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὸ Ταμεῖον, τὸ ὅποιον ἔχει νὰ ἐκδώσῃ τὴν πρόσκλησιν, σημειῶν τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον ζητεῖ πρόσκλησιν, καὶ τὸ Ταμεῖον τὸ ὅποιον μέλλει νὰ προσκληθῇ. Εἰς τὸ ἐγγράφον τοῦτου, τὸ προσκαλοῦν Ταμεῖον γράφει τὸ ἐκτελεσθῆναι τὸ ὅποιον ἐπίσης ὑποβάλλεται εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ· ἀφοῦ ὅμως σημειώσῃ αὐτὸς τὸ ἐθεωρήθη, τότε μόνον πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων· τὸ δὲ ἐγγράφον νὰ προστεθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ταμεῖου. Ἡ ἄρνησις τοῦ ἐθεωρήθη δύναται μόνον νὰ λάβῃ χώρα εἰς τὰς ὁρισμέναις παρὰ τῶν ὁδηγίων τῆς ὑπηρεσίας περιπτώσεις, καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ ἐγγράφον.

Προσκλήσεις, μὴ ἔχουσαι τοὺς ἄνω τύπους, εἶναι ἄκυροι, καὶ δὲν πρέπει ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ νὰ γίνωνται δεκταί.

Τὸ προσκαλοῦν Ταμεῖον, ἐνῷ ἐκδίδει τὴν πρόσκλησιν, πρέπει νὰ εἰδοποιῇ τὰ προσκαλούμενα Ταμεῖα.

Ἡ ἀναθεωροῦσα Ἀρχὴ θέλει κρατεῖ ὑπογεγραμμένον βιβλίον προσκλήσεων, καὶ θέλει ἐνεργεῖ ὅσα καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐξαφλητικῶν.

§. 58. Χρῆσις δημοσίων χρημάτων δὲν ἔμπορεῖ νὰ γενῇ παρὰ διὰ δημοσίους ἀνάγκας, καὶ τοῦτο μόνον ἀναλόγως μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διὰ τὸ ἀρμόδιον διοικητικὸν ἔτος προϋπολογισμοῦ (Buġjet) καὶ αὐτὴν δὲ τὴν χρῆσιν χρεωστοῦν νὰ κάμνουν οἱ Ταμίαι μόνον ἐπὶ τῇ βάσει καὶ κατὰ συνέπειαν χρηματικῶν διαταγῶν καὶ ἐντάλματων ἐκδιδομένων ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

§. 59. Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον §. διαταγῶν εἶναι ἀρμόδιοι μόνον οἱ ἐνεργεῖ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν δαπάνην τοῦ κλάδου τῆς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευμένης ὑπηρεσίας. Αἱ διαταγαὶ αὗται ἔμπορουν νὰ διευθύνωνται τόσον ἀμέσως εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, ὅσον καὶ εἰς τὰ κατὰ Νομοῦς.

Ἐκτὸς τούτου τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἔμπορεῖ νὰ διατάξῃ καὶ ὅλα τὰ Ταμεῖα τοῦ Βασιλείου· τὰ δὲ κατὰ Νομοῦς, τὰ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά των περὶ ὑπηρεσίας ἐπαρχιακὰ καὶ εἰδικὰ Ταμεῖα.

§. 60. Αἱ διαταγαὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ σφραγίσιν ἀκριβῶς τὸ διοικητικὸν ἔτος, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ διατεταγμένη δαπάνη, τὸν τίτλον, κεφάλαιον, παράγραφον, καὶ ἄρθρον τοῦ ἀνήκοντος προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν λογαριασμὸν θέλουν σημειώσῃ τὴν δαπάνην· τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐγκριθέντος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κλάδου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τὴν ἰδιαιτέραν δημοσίαν ἀνάγκην διὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ δαπάνη· τὸ ὀρισμένον ποσὸν τῆς δαπάνης· τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἡδὴ ἀνοιχθείσης κεφαλαιώδους πιστώ-

σεως, καὶ τὸν ἀξίοντα ἀριθμὸν τοῦ παρὰ τῇ Γραμματεῖα κρατουμένου βιβλίου τῶν διαταγῶν· πρέπει δὲ νὰ ᾖ ὑπογεγραμμένη μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· ἐκτὸς τούτων, πρέπει νὰ ἐξηγῶσιν ἂν ἡ δαπάνη γίνεται ἀμέσως παρὰ τῷ κεντρικῷ Ταμεῖῳ, ἢ παρὰ τινὶ Ταμεῖῳ Νομοῦ· καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, νὰ ἐμφαίνωσι τὸ ἄτομο, τὸ ὁποῖον ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκδώσῃ εἰδικὰ ἐντάλματα διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ποσότητα.

§. 61. Αἱ διαταγαὶ αὗται δὲν πρέπει πώποτε νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν ἐκείνων τῶν γενικῶν πιστώσεων, αἵτινες ἡνοίχθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰς εἰδικὰς θέσεις (positions) αὐτοῦ διὰ τὰς εἰς αὐτάς ὀρισμένους δημοσίους ἀνάγκας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δοθείσης Βασιλικῆς ἀδείας θεμελιωμένης εἰς τὰς ὑποβληθείσας διαιρέσεις παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναλόγως μετὰ τὰ ὑπάρχοντα μέσα, καὶ κατὰ τὰς ἐκτεθείσας ἀνάγκας τῆς μηνιαίας ὑπηρεσίας παρ' ἐκάστου τῶν Ὑπουργῶν, καὶ αἵτινες πιστώσεις (ingrossirt) ἀνεθεωρήθησαν καὶ κατεχωρήθησαν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δὲν ἔμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ τὴν θεώρησιν ταιούτων πιστώσεων, εἰμὴ ὅταν ὑπερβῶσιν αἱ πρὸς χρῆσιν ποσότητες τὸ ποσὸν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὰς δημοσίους ἀνάγκας ὡς ἀνωτάτου ὅρου προσδιορισμένων.

§. 62. Εἶναι ἐκτελεστέαι αἱ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ, ὅταν καταχωρισθῶσι παρὰ τῷ γενικῷ Ταμεῖῳ, καὶ ὅταν ἐκδοθῶσι παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τῶν παρ' αὐτῶν διωρισμένων ἐντάλματα πληρωμῆς. Ἡ καταχώρησις τῶν διαταγῶν παρὰ τῷ Γεν. Ταμεῖῳ πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε ἀνευ ἀναβολῆς, ὅταν αἱ κατ' αὐτάς ποσότητες δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς διὰ τὰς εἰς αὐτάς ἀναφερομένας ἀνάγκας γε-

νομένας καὶ ἀναθεωρημένας γενικὰς πιστώσεις.

Αἱ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ Ταμεῖα ὑπουργικαὶ διαταγαὶ ἀποστέλλονται εἰς αὐτὰ διὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου, τὸ ὅποιον κρατεῖ βιβλίον συνεχές, τὸς διὰ τὰς ἀνοιγομένας πιστώσεις, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐκδιδόμενας διαταγὰς. Ἡ θεώρησις τούτου τοῦ βιβλίου εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Εἰς τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν μαιρῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τῶν μερικῶν ἐντάλματων· ἀλλ' εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν διαταγῶν ἡ ἀδεια τῆς πληρωμῆς δίδεται κατὰ τοὺς διαφοροὺς κανονισμοὺς περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

§ 63. Αἱ διαταγαὶ τοῦ Γεν. Ταμεῖου καὶ τῶν Νομῶν εἶναι δευτεράτης τάξεως, καὶ πρέπει νὰ ἦναι θεμελιωμένοι ἀφεύκτως εἰς τὴν διαταγὴν ἐνὸς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἀπλὴν παραγγελίαν τοῦ ὅτι οἱ πρὸς οὗς ἀποτείνονται χρεωστοῦν νὰ δεχθῶσι τὸ παρ' ἐνὸς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἢ παρὰ τοῦ ἀπὸ αὐτὸν διωρισμένου ἐκδοθὲν ἐντάλμα, ἐντὸς τῶν ὁρίων μιᾶς καλῶς ἀναθεωρηθείσης καὶ καταχωρισθείσης διαταγῆς.

§ 64. Τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ φέρωσι μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν: α. Τὸ διοικητικὸν ἔτος κατὰ τὸ ὅποιον γίνεται τὸ ἔξοδον· β. Τὴν Γραμματεῖαν εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ἔξοδον· γ. Τὸν τίτλον, τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Βασιλείου· δ. Τὸ κεφάλαιον, τὸν παράγραφον, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ διὰ τὴν ἀντήκουσαν Γραμματεῖαν ὁρισμένου εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ἃν σημειοῦται τὸ ἔξοδον· ε. Τὴν φανέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας δημοσίου ἀνάγκης· ς. Τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης διαταγῆς· ζ. Τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς διαταγῆς ταύτης δοθεισῶν προσκλήσεων καὶ τὸν τοῦ βιβλίου τῶν προσκλή-

σεων· η. Τὸ ὄνομα, τὴν κατοικίαν, καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ πληρωμή· θ. Τὸ ποσὸν ἐκπεφρασμένον δι' ἀριθμῶν καὶ ὀλόγραφον· ι. Τὴν ὑπόθεσιν δι' ἣν γίνεται ἡ πληρωμή· ια. Τὰς εἰς τὴν πρόσκλησιν ἐπισυναπτομένας δικαιολογίας, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὡς τελείως ἐκπληρωμένον ἐκεῖνο, δι' ὃ γίνεται ἡ πληρωμή.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ὑπογράφει ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἀνήκοντος κλάδου ὅσας ἀποσείνονται ἀμέσως πρὸς τὸ Γεν. Ταμεῖον, εἰδὲ μὴ, ἢ πορὶ νὰ τὰ ὑπογράψῃ ὁ κατὰ προηγουμένην διαταγὴν διωρισμένος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις ἢ πορὶ νὰ διορίσῃ εἰς αὐτὸ μόνον ἓνα ἀμέσως ὑπαγόμενον εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν κατὰ Νόμους δημοσίων ὑπηρετῶν.

§ 65. Ἀντικείμενον ἐντάλματος γίνεται ἐκεῖνο μόνον τὸ ἔξοδον, τὸ ὅποιον ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς συγκατανεύσεως. Ὁ ἐκδίδων πρόσκλησιν δημόσιος ὑπηρετῆς εἶναι ὑπόλογος διὰ τοῦτο καὶ ὑπεύθυνος εἰς τὰ Ταμεῖον.

§ 66. Τὰ ἐντάλματα δὲν ἢ πορουν ποτὲ νὰ προσδιορίζωνται εἰς εἰδικοὺς πόρους εἰσοδημάτων, ἀλλὰ πάντοτε ἀπλῶς ὁλοῦν ἀποτείνεσθαι πρὸς τὸ ἀνήκον Ταμεῖον.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπίσης νὰ γίνηται ἄμεσος χρῆσις τῶν ἐξ ἰδιαιτέρων εἰσοδημάτων πόρων εἰς δημόσια ἔξοδα ἢ νὰ γίνηται συμφηφισμὸς αὐτῶν εἰς ἀποδοχὴν ἐντάλματων. Ἐκαστον δημόσιον τέλος πρέπει μάλιστα νὰ διακρίνεται καὶ νὰ σημειώνεται ῥητῶς εἰς τὰ εἰσοδήματα. Πᾶσα ἐναντίον τούτου πράξις θεωρεῖται ὡς ἀνθαίρετος χρῆσις τῶν δημοσίων χρημάτων.

§ 67. Τὰ ἐντάλματα εἶναι τότε μόνον πληρωτέα ὅταν ἐμπεριέχωσι τὰ κατὰ τὸν παράγραφον 64 ὁρισμένα καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ὑπογραφάς, ἐπιστηρίζωνται εἰς προηγουμένην διαταγὴν, δὲν ὑπερβαίνωσι τὴν εἰς ταύτην σημειουμένην ποσότητα, ὅταν ἢ δαπάνη, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς της, ὑπάγεται τῷ ὄντι εἰς τὸ σημειούμενον διον-

χρητικόν ἔτος καὶ ἀρμόζῃ εἰς τὴν σημειουμένην δημοσίαν ἀνάγκην, καὶ ὅταν ἐπισυνάπτονται ὅλαι αἱ εἰς τὸ ἐντάλμα ὠρισμέναι δικαιολογητικαὶ ἀποδείξεις. Ἐλλείψει τῶν ιδιοτήτων τούτων, ὁ Ταμίαις ὀφείλει ν' ἀρνηθῇ, ἐπ' ἰδίᾳ εὐθύνῃ, τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος, ν' ἀναφέρῃ δὲ ἐγγράφως, βεβαίως ἀρνήται, τὰς αἰτίας. Ὅταν προέρχωνται αἱ ἐλλείψεις ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῆς διαταγῆς ἢ τοῦ ἐντάλματος, εἰδοποιεῖ ὁ Ταμίαις τὴν ἐντελλομένην Ἀρχήν.

§. 68. Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τότε μόνον ἡμποροῦν νὰ λογισθῶσι παρὰ τῶν Ταμιῶν, ὅταν ὑπάρχωσιν ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ιδιότητες αἱ ἀποκαθιττώσαι αὐτὰ πληρωτέα, ὅταν ὁ μὲν παραλαβὼν ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐντάλματος ὅτι ἐξώφλησεν, ὁ δὲ πληρώσας Ταμίαις ἐπέθετο τὴν σφραγίδα τῆς ἐξοφλήσεως (solde).

Οἱ Ταμίαι, οἵτινες δέχονται εἰς λογαριασμὸν τὰ ἐλλειπῆ ἐντάλματα, εἶναι ὑπεύθυνοι ὡς πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὴν παράβασιν καὶ τὴν ἀποζημιώσιν τῆς ἀναλόγου ποσότητος· ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμωσι τὰς ἀπαιτήσεις των παρὰ τῶν Ταμιῶν, οἵτινες ἐνήργησαν ἀμέσως τὴν πληρωμὴν.

§. 69. Ὅλα τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἐκδιδόμενα ὅποιαδήποτε ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν ἔξ μῆνας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διοικητικοῦ ἔτους διὰ τὸ ὅποιον ἦσαν ἐκδομένα· συγχρόνως ἐξαλείφονται ὅλαι αἱ διὰ τοῦτο πιστώσεις τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν διαταγῶν των ἂν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν ἐξαντλήθησαν. Τὰ πρὸς τὰ τῶν Νομῶν Ταμεῖα ἀποτενόμενα ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν ἀφ' οὗ παρέλθωσι τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ἔτους· συγχρόνως παύουν τοῦ νὰ ἰσχύουν αἱ περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων ἄδειαι αἱ ὅσαι εἶχαν δοθῇ εἰς τοὺς παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένους διὰ τὸ ἀνήκον διοικητικὸν ἔτος, καὶ τὰ κρατούμενα βιβλία τῶν ἐνταλμάτων πρέπει νὰ κλεισθῶσι θετικῶς. Τὰ παρὰ τῶν ἐξω-

τερικῶν Ταμείων πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης γενόμενα δεκτὰ ἐντάλματα, ἂν δὲν ἦναι διωρισμένα, κατὰ τὰς ὁδηγίας, νὰ περασθῶσιν εἰς λογαριασμὸν αὐτῶν, πρέπει νὰ περασθῶσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς πρώτας 15 ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

§. 70. Τὰ καθυστερήσαντα ἑνὸς παρελθόντος διοικητικοῦ ἔτους, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἢ μετὰ τοῦτο τριμηνία, ἡμποροῦν νὰ πληρωθῶσι μόνον ἀπὸ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον· παρελθούσης δὲ καὶ τῆς δευτέρας τριμηνίας, τότε μόνον ἡμποροῦν νὰ καταχωρισθῶσι καὶ νὰ πληρωθῶσιν, ὅταν σημειωθῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 71. Πᾶν διοικητικὸν ἔτος ἐμπεριέχει ἑνὴν πλήρην ἔτος ἡμερομηνιακόν.

§. 72. Πᾶς Ταμίαις ὀφείλει νὰ κρατῇ ἀκριβῶς βιβλία περὶ εἰσπραξέως, φυλάξεως, διαχειρίσεως, καὶ παραδόσεως τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτὸν δημοσίων χρημάτων καὶ πραγμάτων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ χρεωστεῖ κατ' ἐξοχὴν νὰ κρατῇ:

α. Ἐν καθημερινόν, ἐπέχον ἐν ταύτῳ τόπον βιβλίου τοῦ Ταμείου· β'. Ἐν καθολικόν· γ'. Ἐν βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον νὰ σημειοῦνται τὰ εἰσπρακτέα χρήματα· δ'. Τὸ τῶν ἐξοφλητικῶν· ε' Τὸ βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον καταγράφονται αἱ διαταγαί.

Πᾶς Ταμίαις ὀφείλει ἐκτὸς τούτων νὰ κρατῇ τὰ διὰ τῶν περὶ υπηρεσίας ὁδηγίων διατακτόμενα συνοπτικὰ καὶ λεπτομερῆ βιβλία.

§. 73. Ὅλα τὰ τακτικὰ τῶν Ταμείων βιβλία πρέπει νὰ ἐτοιμάζωνται, νὰ δένωνται, καὶ νὰ υπογράφωνται πρὶν ἀρχίσῃ τὸ διοικητικὸν ἔτος.

§. 74. Τὰ μὲν βιβλία τοῦ Γενικοῦ Ταμείου παραγράφει (paraphe) ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τὰ δὲ τῶν κατὰ Νομούς Ταμείων ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης· τὰ τοῦ παρὰ τῷ Ναυτικῷ Διευθυντηρίῳ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰ τῶν ἐιδικῶν Ταμείων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρα-

τείας· τὰ δὲ τῶν λοιπῶν εἰδικῶν, μερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Ταμείων ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ Τοποτηρητής· ἡ δὲ παραγραφή γίνεται τοιουτοτρόπως. Πᾶσα σελὶς τοῦ βιβλίου ἀριθμεῖται μὲ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ ὑποκάτω τίθεται τὸ παράγραμμά τοῦ εἰς τοῦτο ἐπιφορτισμένου δημοσίου ὑπρέτου. Ἐπὶ τοῦ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν φύλλον καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ βιβλίου ἐπικυροῦνται ἡ παραγραφή παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου εἰς τοῦτο ὑπρέτου· σημειώνεται δὲ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ σελίδας ἀριθμῶν, καὶ παρατηρεῖται βῆτως ὅτι τὸ ἀρμόδιον φύλλον εἶναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον. Ὁ ἐπικυρόνων ἐπιβάλλει τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας.

§. 75. Ὅλα τὰ βιβλία πρέπει νὰ γράφονται εὐαναγνώστως· ἡ δὲ ἐκθεσις νὰ γίνηται εἰς ἀδιάλειπτον συνέχειαν. Τόποι κενοί, διαλείμματα, παρεμβολαὶ δὲν συγχωροῦνται. Ὅταν χρειάζεται ἡ ἐκθεσις νὰ ἀναπληρωθῇ πρὸς σαφήνειαν ἢ ἐντέλειαν, πρέπει νὰ γίνωνται προσθήκαι, αἱ ὁποῖαι νὰ γράφονται ὑποκάτω εἰς τὴν ἀδιάλειπτον συνέχειαν τῶν φύλλων μὲ τὰς ἀπαιτούμενας περιστάσεις.

§. 76. Δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὰ βιβλία ζύσματα καὶ σδύσματα, τὰ ὁποῖα καθιστῶσι τὰ βιβλία δυσανάγνωστα· χρειᾶς τυχούσης, ἢ ἐξάλειψις μιᾶς ἢ περισσοτέρων λέξεων πρέπει νὰ γίνηται τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ γνωρίζονται αὐταὶ σαφῶς καὶ μετὰ ταῦτα. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρέπει νὰ σημειώνηται εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον ὅτι ἐξαλείφθησαν αὐταὶ αἱ λέξεις, νὰ σημειώνωνται δὲ ἐνταυτῷ καὶ ὁ χρόνος καὶ ἡ αἰτία ταύτης τῆς ἐξαλείψεως, καὶ νὰ σημειώνηται ἡ ἀπαιτούμενη διόρθωσις κατ' ἐναργεῆ τρόπον. Πᾶσα ἄλλη μεταβολὴ ἢ διόρθωσις τῆς ἐκθέσεως εἰς τὰ βιβλία πρέπει νὰ γίνηται παρομοίως διὰ προσθήκης εἰς τὸ κείμενον, εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον, μὲ τὰς ἀνηκούσας διασαφέςεις, σημειουμένου καὶ τοῦ ἐγγράφου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποῦ ἐγίναν. Ὅλαί αἱ τοιαῦται προσθήκαι ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογράφωνται ἰδιαιτέρως παρὰ

τοῦ Ταμείου.

§. 77. Θέλει προσδιορισθῇ προσεχῶς δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγίων ὁ τύπος, καθ' ὃν πρέπει νὰ καταστρώνωνται καὶ νὰ κρατῶνται τὰ βιβλία. Ἀπαγορεύεται τὸ νὰ ἀπομακρύνωνται αὐθαίρετως οἱ Ταμίαι τοῦτου τοῦ τύπου, ἐφ' ὅποιανδήποτε προφάσει.

§. 78. Πᾶς Ταμίαις ὀφείλει νὰ κρατῇ ἰδιοχειρῶς τὸ καθημερινὸν καὶ νὰ προσθέτῃ τὸ ὄνομά τοῦ ἐπὶ πάσης σελίδος εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως. Κῆρυμλα παρεμποδὴν δὲν ἡμπορεῖ νὰ γενῇ, εἰμὴ ὅταν ὁ Ταμίαις ἐξ αἰτίας σωματικῆς καθενείας ἀδυνατῇ νὰ γράψῃ ἰδιοχειρῶς· τότε ἡμπορεῖ ὑπὸ ἰδίᾳ εὐθύνης νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἄλλον τὴν κατάστρωσιν τοῦ καθημερινοῦ· πρέπει ὁμοίως νὰ σημειωθῇ αὕτη ἡ περίστασις εὐθὺς εἰς τὸ κείμενον τοῦ καθημερινοῦ εἰς τὸν προσεχῆ κενὸν τόπον, ἐν ταύτῳ ἡ αἰτία τοῦ ἐμποδίου τοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐπέχοντος αὐτοῦ, ἡ ἐποχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τοῦτου τοῦ προσωρινοῦ ἀντιβῶς. Ἀφ' οὗ παύσουν τὰ ἐμπόδια, ὁ Ταμίαις ἐπαναλαμβάνει τὸ νὰ κρατῇ ἰδιοχειρῶς τὸ καθημερινόν, σημειοῖ εἰς αὐτὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην, δηλοποιεῖ ἀμέσως εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοποτηρητοῦ τὴν ὁρθότητα αὐτῆς, σημειοῖ εἰς τὰ πρακτικὰ τὸ ἄνω ἐμπόδιον, ἐκθέτει δὲ λεπτομερῶς εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἡμερολογίου καὶ ὑπογράφει τέλος ὅλην τὴν δηλοποιήσιν ταύτην.

§. 79. Ὁ Ταμίαις χρεωστῇ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ καθημερινόν πᾶσαν πράξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, εἴτε πραγματικῶς, εἴτε κατὰ τὸν τύπον. Αὐτὸ πρέπει νὰ κλείσθῃ καθ' ἡμέραν, ὁ δὲ κλεισμός νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ταμείου.

§. 80. Τὸ βιβλίον τῶν ἐξοφλητικῶν θέλει ἀποστέλλεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς Ταμίαις. Κανὼν Ταμείου δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πλέον ἐνὸς βιβλίου ἐξοφλητικῶν. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ νὰ παρεκτρέπωνται οἱ Ταμίαι ἀπὸ τὴν σει-

ρὰν, ἢ νὰ ἐκδίδωσιν ἐξοφλητικὰ ἐπ' ἄλλου χαρτίου καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ χωρισμένου ἀπὸ τοῦ στέλεχος τοῦ βιβλίου.

§. 81. Τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐφαρμόζεται ἐντελῶς εἰς τὸ βιβλίον τῶν προαλήψεων (assignments) καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, ἢ παρὰ τῶν κατὰ Νομούς.

§. 82. Τὸ ἐσπέρας ἐκάστης ἡμέρας οἱ Ταμίαι ὀφείλουσιν νὰ τακτοποιώσιν ὅλα τὰ γραφόμενα, καὶ νὰ θέτωσι τὰ διάφορα βιβλία εἰς ἰσοζύγιον.

§. 83. Τὰ διατεταγμένα βιβλία εἶναι καὶ μένουσιν ἰδιοκτησίᾳ τῆς Ἐπικρατείας· ἐκθέτονται δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοῦ Ταμείου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουν, καὶ μετὰ τὴν παύσιν αὐτοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀπαγορεύεται ὅμως αὐστηρῶς τὸ νὰ κρατήσῃ κανεὶς Ταμίης διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων τούτων.

§. 84. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουσιν, ἐὰν ᾖναι δυνατόν, ἐκάστην ἐσπέραν νὰ ἐξετάζωσι τὸ Ταμεῖον τῶν, καὶ νὰ πληροφορῶνται ἐν συμφωνίᾳ ἢ κατὰστάσις αὐτοῦ μετὰ τὸν κλεισμὸν τοῦ καθημερινοῦ.

Εἶναι ὅμως ἀπαρτίτητον χρέος τῶν νὰ ἐξετάζωσιν ἐντελῶς τὸ Ταμεῖον τῶν παρευθὺς, ὡσάκκις ὑπολαμβάνουσι λάθος, ἐκτὸς δὲ τούτου πάντοτε τὴν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός.

Ὀφείλουσιν νὰ σημειῶνουν εἰς τὸ καθημερινόν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ χρέος τοῦτο, σημειοῦντες ῥητῶς ὅτι συνάδει ἐντελῶς ἡ κατὰστάσις τοῦ Ταμείου μετὰ τὸν κλεισμὸν τοῦ ἡμερολογίου, ἢ ὅτι τυχὸν ὑπάρχει περίσσευμα, ἢ ἔλλειψις, καὶ υπογράφοντες αὐτὴν τὴν σημειῶσιν. Τὸ τυχὸν ἔλλειπον πρέπει νὰ ἀναπληρῶνται εὐθὺς, ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς, καὶ νὰ σημειῶνῃται εἰς τὸ καθημερινόν ὁ τρόπος καθ' ὃν ἔγενεν ἡ ἀναπλήρωσις. Τὸ περισσεῦον διαμένει εἰς τὸ Ταμεῖον ἕως ὅτου εὐρεθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ἡ ἔκτακτος ἀφορμὴ αὐτοῦ.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ παρὰ τῷ Γεν. Ταμείῳ ἀποθεματικοῦ Ταμείου γίνεται μόνον, ὅταν

τὸ ἐγκρίνῃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἢ αὐτὸς ὁ Γενικὸς Ταμίης, πλὴν γίνεται τοῦλάχιστον τρίς κατ' ἔτος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συνεδρίου.

§. 85. Τὴν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός, χρεωστεῖ ἕκαστος Ταμίης νὰ στέλλῃ εἰς τὰς, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ Ταμείων ὁδηγίας, διωρισμένας Ἀρχὰς συνοπτικὴν κατὰστασιν τοῦ Ταμείου του, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὰς τὰς ὁδηγίας διατεταγμένους τύπους. Ἐπὶ ταύτης τῆς καταστάσεως ὀφείλει ὁ Ταμίης ὑπογραφόμενος ἰδιοχείρως νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι αὐτὴ συνάδει μετὰ τὸ καθημερινόν καὶ μετὰ τὴν πραγματικὴν τοῦ Ταμείου κατὰστασιν.

Ὁ Κεντρικὸς Ταμίης θέλει ἐκθέτει καθ' ἡμέραν τὴν κατὰστασιν ταύτην καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ, τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός, καὶ ὡσάκις ζητηθῇ, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα, τὴν ἐκκαθάρισιν ὧν τῶν διαθέσεων τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων.

§. 86. Ὅλα τὰ Ταμεία τοῦ Βασιλείου θέλουσιν ἐξετάζεσθαι καὶ κατὰ περιόδους ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἰδικιτέρων ἐπιτρόπων. Τοῦλάχιστον ἅπασι τοῦ ἔτους γίνεται ἡ ἐξέτασις διὰ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· ἐκτὸς τούτου, κατὰ τριμηνίαν ἕκαστος Νομάρχης ἐξετάζει τὸ εἰς αὐτὴν ἀνήκον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, ὃ δὲ Ἐπαρχὸς τὸ τῆς ἐπαρχίας, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὡσάκις τὸ κρίνῃ εὐλογον, τόσον τὰ Ταμεία ταῦτα, ὅσον τὸ Γενικὸν καὶ τὰ εἰδικά, διορίζων πρὸς ἐξέτασιν τοῦ μὲν γενικοῦ ὑπάλληλόν τινα τῆς Γραμματείας του, τῶν δὲ ἕξω συνήθως δημόσιον τινα ὑπηρετὴν διαμένοντα πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου.

Τὰ αὐτὰ θέλουσιν διατάττεσθαι παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῷ Ναυτικῷ Διευθυντηρίῳ καὶ ταῖς

διαφόροις στρατιωτικαῖς μοίραις εἰδικῶν Ταμείων.

§. 87. Πᾶς Ταμίαις ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀπειθείας νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἐπ' ἐξετάσει τῶν Ταμείων ἀπεσταλμένους, κατ' αἵτησιν των, ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας, ἐξαιρέτως δὲ νὰ ἀνοίγῃ ὅλα τὰ Ταμεία, νὰ ἐκθέτῃ καὶ νὰ μετρή τὰ ὑπάρχοντα δημόσια χρήματα καὶ πράγματα, νὰ παραβάλλῃ τὰ διάφορα βιβλία καὶ τὰ εἰς αὐτὰ ἀναγόμενα ἀποδεικτικά, ἐντάλματα καὶ ὅποιάδηποτε ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας· ὀφείλει δὲ ν' ἀναπληρώσῃ εὐθὺς ἐπὶ ποινῇ προσωρινῇ ἀπαγορεύσεως τὸ ἔλλειπον εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὸ περὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Ταμείου πρωτόκολλον, τοῦ ὁποίου ἡμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Δὲν ἐπιτρέπεται παραδόσις δημοσίων χρημάτων ἢ πραγμάτων εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους· χρεωστοῦν δὲ οἱ Ταμίαι νὰ τὰ παραδίδουν πάντοτε εὐθὺς κατ' αἵτησιν των ἀπεσταλμένων καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των εἰς τὸ ἀνώτερον Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον, δυνάμει τῶν ὁδηγίων, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραλάβῃ τοιαῦτα χρήματα καὶ πράγματα.

Δι' ἀρχαί, αἱ ἐπιτετραμμέναι τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐπ' ἐξετάσει τοῦ Ταμείου ἀπεσταλμένου, ὑπ' ὅψιν αὐτοῦ τὸ βιβλίον ὅπου σημειοῦνται τὰ εἰσπρακτέα χρήματα καὶ τὰ τῶν ἐξοφλητικῶν. Θέλομεν δώσῃ ὅσον αὐτῶν ἰδιαιτέρας ἀκριβεῖς ὁδηγίας περὶ ἐξετάσεως τῶν Ταμείων.

§. 88. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουν νὰ καταστρώσουν τακτικούς λογαριασμούς πᾶς εἰσπράξεως, φυλάξεως, χρήσεως, καὶ παραδόσεως τῶν ἐμπιστευμένων αὐτοῖς δημοσίων χρημάτων καὶ πραγμάτων. Δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγίων καὶ κανονισμῶν θέλουν προσδιορισθῇ ἐποχὰ, καθ' ἣς πάντοτε θέλουν ἐκτίθεσθαι οἱ λογαριασμοὶ τὸ ἑλεγκτικὸν Συνέδριον προσδιορίζει τὰς προ-

θεσμίας καθ' ἣς πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἀναθεώρησιν· αἱ προθεσμιαίαι πρέπει νὰ παρατηρῶνται παρὰ τῶν Ταμείων ἐπὶ ταῖς εἰς τὸν §. 17. τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρίου) τοῦ Π. Ε. διατάγμα-τος ὁρισμέναις κατὰ τοῦ παραβάτου ποιναῖς.

§. 89. Πᾶς λογαριασμός πρέπει νὰ ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς ὅτι ὁ Ταμίαις

α. Εἰσπράξεε πραγματικῶς ὅλα τὰ πρὸς εἰσπραξίν αὐτῷ προσδιωρισμένα δημόσια εἰσοδήματα, ἢ ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀνηκούσης Ἀρχῆς ἐστάθη ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἔλλειπον μέρος, μολονότι μετεχειρίσθη ὅλα τὰ νόμιμα μέσα.

β'. Ὅτι παρέδωκεν ἐντελῶς ὅλα τὰ εἰσπραχθέντα δημόσια χρήματα, ἢ

γ'. Τὰ μετεχειρίσθη μόνον καὶ μόνον εἰς ἀνάγκας δημοσίων, κατὰ τὰς ὁδηγίας, νόμους, διατάγματα, καὶ ἰδιαιτέρας διατάξεις τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ, ἐκτὸς τούτου, ὅτι εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ ὁ ἥρξες τιῶντι τὸ ἀνάλογον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον.

§. 90. Ὅτι οἱ λογαριασμοὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἐπιστηρίζωνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἀρμοδίου λογιστικοῦ ἔτους, καὶ νὰ σχηματίζωνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου· κατ' ἐξοχὴν τὸ Γενικὸν Ταμεῖον θέλει καταγράφει εἰς τὸν λογαριασμόν του ὅλας τὰς θέσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν, καὶ παραθέτει τὸν ἀριθμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἐκάστην αὐτῶν.

Ἐντελής ἐκθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ παραδίδεται πάντοτε, ἅμα προσδιορισθῇ, εἰς τὸ ἑλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον παραδίδει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

Τὸ ἑλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει διατάξει εἰς τὰς ἀποφάσεις του νὰ ἀποζημιωῖνται τὸ δημόσιον Ταμεῖον διὰ πᾶν ἔλλειπον τῶν εἰσπρακτέων μὴ τελειῶς δικαιολογημένον, διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν πασῶν τῶν δα-

πάνης εἰς ἰδιαιτέραν, ἢ δημοσίαν χρῆσιν, καὶ διὰ πᾶν ἔξοδον ἀλλότριον εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἢ μὴ ἐγκριθεὶν παρὰ τοῦ βασιλέως.

§. 94. Πᾶν δημόσιον εἰσόδημα καὶ πᾶσα δαπάνη πρέπει νὰ βάλλωνται εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπου ἀνάγονται κατὰ τὴν φύσιν των.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον χρεώσται νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τοῦτο πρὸ πάντων καὶ νὰ διατάττῃ διὰ τῶν ἀποφάσεων του τὰς ἀναγκάσας διορθώσεις.

§. 92. Εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους λογαριασμοὺς πρέπει νὰ ἐκθέτῳται χωριστὰ τὰ ἔσοδα τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἀπὸ τὴν κυρίαν δημοσίον δαπάνην.

§. 93. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ χωρίζωνται καὶ νὰ ἐκθέτῳται χωριστὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν διαφορῶν διοικητικῶν ἐτῶν κατ' ἐξοχὴν ἢ ἐνεστώσα ὑπηρεσία θέλει ἀποχωρίζεσθαι πάντοτε ἀπὸ τὴν παρελθούσαν.

§. 94. Τὰ κατὰ τοὺς παραγράφους 75 καὶ 76 περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν κρατοῦνται τὴ βιβλία, ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὴν κατὰστρωσιν τῶν λογαριασμῶν.

§. 95. Κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ γερῇ ἡ κατὰστρωσις τῶν διαφορῶν δημοσίων λογαριασμῶν θέλομεν διατάξαι διὰ περιστατωμένων λογιστικῶν ὁδηγιῶν. Πᾶς Ταμίης ὀφείλει νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς τὸν τύπον τούτον, καὶ ἐνταυτῷ τὰ διὰ τῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τοῦ §. 88 διορισθείσης ἐκθέσεως διατυχθησόμενα.

§. 96. Πᾶς Ταμίης καὶ ἐν γένει πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν προθεσίαν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σταλὲν αὐτῷ πρωτόκολλον, ὅταν περιέχῃ τινὰς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ νὰ συνοδεύσῃ τὴν ἀπάντησίν του μὲ τὰς ζητηθείσας ἀποδείξεις ἐπὶ ταῖς κατὰ τοὺς § 17 καὶ 38 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) τοῦ Π. Ε. διατάγματος ὠρισμέναις ποιναῖς.

§. 97. Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ ἐντελῶς εἰς τὸ ἀρμοδίον Ταμεῖον τὸ εὑρεθὲν παρ' αὐτῷ κατάλοιπον κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποιηθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἂν δὲν εἴχῃ κάμει τοῦτο ἐν καιρῷ.

Πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ παραδώσῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἀποζημιώσεως.

§. 98. Ἰπάγονται εἰς τοὺς ἐν τοῖς δύο τελευταίοις παραγράφου περιεχομένους κανονισμοὺς, ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς ἀφορῶντας τὰ γενικὰ χρῆμα τῶν ὑπολόγων, κατὰ τὸν §. 26 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) Π. Ε. διατάγματος, καὶ ὅσοι ἤδη παρέδωκαν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἔχουν νὰ δώσωσι λογαριασμὸν διὰ χρήματα, τὰ ὅποια παρέλαβον ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν 4. Ἰανουαρίου 1822 ἐποχῆς.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτοὺς τοὺς λογαριασμοὺς ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Συνεδρίου ὀρισθησομένης ἐπίτηδες προθεσμίας.

§. 99. Οἱ Ταμίαι ὀφείλουν νὰ διδῶσιν εἰς τὰς προϊσταμένας αὐτῶν Ἀρχάς, ἐκτὸς τῶν κανονισθεῖσιν, ἐκ περιόδου, καταστάσεων, ἰσολογισμῶν καὶ λογαριασμῶν, ὅσας ἄλλας καὶ καθ' ὅποιον καιρὸν αὐταὶ ἤθελον ζητήσῃ πληροφορίας καὶ δικαιολογίας περὶ ὑποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν (τῶν Ταμείων).

§ 100. Ἐκαστος Ταμίης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τοῦ παρόντος περὶ τῶν Ταμείων κανονισμοῦ, καὶ εἶναι μόνος ὑπεύθυνος δι' ὅσα παρέλαβε, δυνάμει διαταγῆς, ἢ εἰσέπραξε δημόσια χρήματα, καὶ διὰ πᾶσαν ἐκ παραμελήσεως τῆς ὑπηρεσίας των πηγάζουσαν ζημίαν ἐγγυᾶται δὲ εἰς τοῦτο ὅλη ἡ περιουσία του, ἐξαίρετως δὲ καὶ πρὸ πάντων τὸ παρακατατεθησόμενον παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐχέγγυον.

§ 101. Τὸ ποσὸν τούτων τῶν ἐγγυήσεων καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὴν ὅποιον θέ-

λου·ν δίδεσθαι, θέλουν διαγραφῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Κἀνεὶς Ταμίαις δὲν ἡμπορεῖ νά ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του, πρὶν δώσῃ τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐγγύησον καὶ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν διὰ τὰ νέα Ταμεῖα πρῶτον διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ δύναται νά ἐλλείψῃ, χρειὰς τυχούσης, πρὸ τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνάρξεώς των, ἢ ἐγγύησις ἢ ὁλόκληρος ἢ κατὰ μέρος· χρειάζονται δὲ εἰς τοῦτο τὴν ἰδιαιτέραν ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως, καὶ τὴν ἐγγύησιν πρέπει μόνον τοῦτο νά τὴν δώσουν ἢ συμπληρώσουν ἐν τῇ τοῦ πρώτου τῆς ὑπηρεσίας των ἔτους, ἢ νά ἐκπέσωσι πάλιν τῆς θέσεώς των.

§ 102. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ § 99, ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου μετέχει ὁμοῦ μετὰ τὸν Γεν. Ταμίαν τῆς εὐθύνης τῆς διὰ τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ὑπάρχοντα καὶ εἰσερχόμενα δημόσια χρήματα, καὶ πράγματα, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν ζημίαν πηγάζουσιν ἐκ τινος παραμελήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος διαγραφομένων εἰς τοὺς Ταμίαις καθήκόντων.

Ὅθεν ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου ὀφείλει νά ἐπισκοπῇ ἀδιαλείπτως εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ταμείου τούτου, νά συντρέχῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τῆς ὑπηρεσίας, ὀνομαστί δὲ νά δέχεται, φυλάττῃ καὶ διαχειρίζῃ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ταμείου, τὰ δημόσια χρήματα καὶ πράγματα, νά υπογράφῃ ὅλα τὰ περὶ παραλαβῆς ἀποδεικτικά, ὅλας τὰς διαταγὰς, βιβλία, λογαριασμοὺς, καταστάσεις, ἐκκαθαρίσεις καὶ ἀναφοράς. Δὲν ἔχουν κύρος ὅσα ἀποδεικτικά καὶ διαταγαὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου στεροῦνται τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ. Ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης του ὁ Ἐλεγκτὴς, ὅταν εἰς γεννησομένην πρᾶξιν τινα ἀπαρνηθῇ τὴν συνέργειάν του καὶ διδῇ ἀμέσως εἰδῆσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων. Ἡμπορεῖ ὅμως τότε μόνον νά ἀπαρνηθῇ, ἐὰν ἡ προκειμένη πρᾶξις ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Τα-

μείων, ἢ εἰς τινα νόμον, ῥητὸν διάταγμα ἢ ἄλλην ὀριστικὴν τῆς ὑπηρεσίας ὁδηγίαν. Χρεώσται δὲ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νά δώσῃ τὴν ἀρνήσιν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς αἰτίας αὐτῆς.

Ὁ Ἐλεγκτὴς εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος νά μὴν ἀφαιρῇται τι ἀπὸ τὰ εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον προδιωρισμένα χρήματα· ἂν δὲ ᾔθελε συμβῇ τὸ ἐναντίον, νά διδῇ ἀμέσως εἰδῆσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τὸν Ἐπικρατείαις.

Ὁ Ἐλεγκτὴς συγκλείει τὰ Ταμεῖα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἀποθεματικά, δίδει καὶ αὐτὸς ἐγγύησιν τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν ἰδιαιτέρον τῆς ὑπηρεσίας κανονισμὸν, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκδοθῇ διὰ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, προσδιορίζονται λεπτομερέστερον τόσον τοῦ Ταμείου, ὅσον καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ αἱ ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἐγγύησιν ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ.

§ 103. Καθ' ὅσον, ἐκτὸς τοῦ Ταμείου λαμβάνουν εἰς τινα εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ ἄλλα ἄτομα μέρος τῆς εὐθύνης τῶν πράξεων τοῦ Ταμείου γενομένων πράξεων, τοὺς ἑκείνοι θέλει διαλαμβάνεσθαι εἰς τὰ ἰδιαιτέρα περὶ κανονισμοῦ καὶ σχηματισμοῦ διατάγματα.

§ 104. Πᾶς Ταμίαις θέλει κατοικεῖν ἐν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁποῖου εἶναι ἐπιτετραμμένος Ταμείου, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν δύναται νά ἀπέλθῃ ἀνευ ῥητῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Εἰς ἐπείγουσας περιστάσεις, ὅπου εἰς δέχεται κίνδυνος ἐκ τῆς βραδύτητος, δύναται νά δώσῃ ὁ μὲν ἀρμόδιος Νομάρχης εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Νομοῦ, ὁ δ' ἐπαρχεὺς εἰς τὸν τῆς Ἐπαρχίας ἄδειαν, ἀλλ' ὁ ὅτι περισσότερο τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Πρέπει δὲ ἐκάστοτε νά εἰδοποιηθῇ ἀμέσως ἡ ἐπικρατεὶα Ἀρχή.

§ 105. Ἀπόντος κατὰ νόμον, ἢ ἐμπειρομένου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, ἐπέχει τὸν μὲν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἐλεγκτὴς, τὸν δὲ τὸν Ἐλεγκτοῦ ὁ πρῶτος συνεργός.

Οἱ διευθύνοντες τὰ Ταμεία τῶν Νομῶν, τὰ μερικὰ καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεία, ἀπόντες νομίμως ἢ ἐμποδιζόμενοι, φροντίζουσιν οἱ ἴδιοι ἐπ' ἰδίᾳ εἰθύνῃ καὶ κινδύνῳ περὶ τῆς πεσωρινῆς ἀντικαταστάσεως ἐκυτῶν. ἔχουσι δὲ χρεῖαν τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκαταθέσεως τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς. Τὸ ὄνομα τῶν τοιούτων τοποτηρητῶν καὶ ὁ καιρὸς τῆς τοποτηρήσεως τῶν πρέπει νὰ δημοσιεῖται ἐντὸς τοῦ ἀρμοδίου τιμήματος. Ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως μία τοιαύτη τοποτήρησις δὲν δύναται νὰ ἐκτανθῇ ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ἐβδομάδας. Ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐλεγκτικὴν ἀναθεώρησιν (visa) τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ ταμείου ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐκάστοτε εἰς αὐτὰ τὴν νόμιμον ἐμπέδισιν τοῦ ταμείου, καὶ τὸ ἀπαράλλακτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ γνησίου τοποτηρητοῦ.

Ὅσον διὰ τὴν τοποτήρησιν παρὰ τοῖς εἰδικοῖς ταμείοις θέλουν διαλαμβάνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι εἰς τὰ ἰδιαίτερα περὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν διατάγματα.

§ 106. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος περὶ ταμείων κανονισμοῦ τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὰς τιμωρίας. Ἐπιφυλάττονται δὲ ῥητῶς αἱ βαρύτεραι ποιναί, τὰς ὁποίας προδιρίζει ὁ ποινικὸς νόμος, διὰ τινὰς πράξεις ἢ ἐλλείψεις.

§ 107. Εἰς τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑποπίπτουσι πρὸς τούτοις οἱ ταμίαι καὶ τὸ ὑπαγόμενον εἰς αὐτοὺς προσωπικόν, ὅταν παραμελῶσιν, ἢ παραβαίνωσιν ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἢ ῥαθυμίας τὰ καθήκοντά των, ἢ ὅταν, διὰ κακοήθη διωγὴν των, κατασταίνωνται ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των.

§ 108. Αἱ περὶ πειθαρχίας τιμωρίαι εἶναι: 1. Ἡ ἐπίπληξις. 2. Πρόστιμον 5 ἕως 400 δραχμῶν. 3. Προσωπικὴ ὑποχρέωσις τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὰ τῆς παραγγελίας ἐξοδα καὶ ἄλλα ἐκτακτὰ πηγάζοντα ἐκ τῆς ἀμελείας αὐτῶν. 4. Ἀπαγόρευσις τῆς ὑπηρεσίας διαρ-

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α΄.

κοῦσα 8 ἡμέρας ἕως 6 μῆνας καὶ ἐπάγουσα τὴν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προσεχομένων ὠφελειῶν.

§ 109. Τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς τῶν ταμιῶν καὶ ἄλλων παρὰ τοῖς ταμείοις διωρισμένων ἀποφασίζει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰς ὅσα ἤθελε ἀνακαλύψει, εἴτε ἐπεξεργαζόμενον καὶ ἐπεκρίνον τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰ κατὰ διαδοχὴν πρακτικά, εἴτε ἐξετάζον τὰ ταμεία, καὶ εἰς ὅσας προβλέπει περιπτώσεις τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 διατάγμα, παράγραφος 17 καὶ 38.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις διορίζει ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα τοῦ προκειμένου ταμείου Ἀρχή. Πρὸς τούτοις ἐναπόκειται καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας πάντοτε ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ πρέπει νὰ ἀναγγέλληται εἰς τὸν ἀρμοδίον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ ἀδεια τῆς ἐκτελέσεως (exequatur) πρὶν ἐκτελεσθῶσιν αἱ κατὰ τὸν § 108 ἀρ. 2, 3 καὶ 4 πειθαρχικαὶ ποιναί.

§ 110. Αἱ προϊστάμεναι τῶν διαφορῶν ταμείων Ἀρχαὶ ἔχουν τὴν ἀδειαν καὶ τὸ χρεὸς, ἐὰν αἱ πράξεις τοῦ ταμείου ἤθελον διακινδυνεύσει τὸ δημόσιον ταμεῖον, νὰ τὸν ἐμποδίσουν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς περαιτέρω διαταγὰς τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰς περιπτώσιν κατεπείγοντος κινδύνου ἐν ποίεσται αὕτη ἡ ἐξουσία ἐμποδίσσεως, διὰ μὲν τὰ ταμεία τῶν Νομῶν, εἰς τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην, διὰ δὲ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία, εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς.

Ἡ ἐμποδίζουσα Ἀρχὴ ὀφείλει εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως μὲ τὴν ἐμπόδισιν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διατήρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων μέτρα,

§ 111. Ἐκπτώσις τῆς ὑπηρεσίας θέλει γίνεσθαι πάντοτε: α. Ὅσακις Ταμίαι τις

δεν ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ταμείου ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῆς β'. Εἰς τὰς ἀπὸ τὸν Ποινικὸν Νόμον προβλεπομένας περιπτώσεις γ'. Ἐὰν Ταμίας τις εὐρεθῇ ἀπὸν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰδῆσιν ὅπου ἀνήκει, ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄδειαν δ'. Ἐὰν παραβῇ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 54 δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ε'. ἔὰν δὲν ἀποθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰς διὰ τῶν θετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατεγνωσμένας ἀποζημιώσεις, ἐντὸς τῶν δοθεισῶν προθεσμιῶν, ἢ μὴ δοθείσης προθεσμίας, ἐντὸς τῶν προσεχῶν 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως ζ'. Ἐὰν ὁ ἐπὶ τοῦ Ταμείου, ἐτιμωρήθῃ τρίς μὲ πειθαρχικὰ πρόστιμα, ἢ, ἀφ' οὗ ἐπαύθη ἀπαξ τῶν χρεῶν του πρὸς τιμωρίαν, ἢ, θελὲν ὑποπέσει πάλιν δις εἰς πειθαρχικὰ ποινάς.

§ 112. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμ. εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα Ἀρχὴ τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

Τὰ Ταμεῖα τῶν Νομῶν εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα Ἀρχὴ τῶν κατὰ τὸν ἀρμόδιον Νομὸν μερικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Ταμείων.

Εἰς τίνα ὑπάγονται τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν μοιρῶν, διαλαμβάνεται εἰς τὸ διάταγμα τῆς 20 Ἰουλ. (1 Αὐγ.) τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ εἰς τοὺς περὶ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας κανονισμοὺς. Περὶ τῶν ὑπολοίπων θέλουν διορίσει τὰ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν διατάγματα.

§ 113. Ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλει ὁ παρὼν κανονισμὸς τοὺς Ταμίας, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσι καὶ οἱ πρὸς τοὺς Δικαστηρίους Γραμματεῖς καὶ αἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξὶν τῶν ἐκ διαβατηρίων καὶ τῶν περὶ ὀπλοφορίας ἀδειῶν δικαιωμάτων ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί, ὡς πρὸς τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτάς δημόσια χρήματα.

Κατ' ἐξαιρέσιν δὲ τοῦ περὶ τῶν Ταμείων κανονισμοῦ διορίζεται ἐνταῦθα, ὡς τε τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν Δικαστικῶν Γραμ-

ματέων νὰ μὴ ἔχωσι χρεῖαν τῆς ἀναθεωρήσεως (visa), νὰ καταστρόνωνται ἀπλῶς, ἀλλὰ μ' ἕλκον τοῦτο ὁλόγραφον, καὶ τὸ ποσὸν νὰ καταχωρίζεται εἰς τὰ βιβλία. Τέλος νὰ μὴ δίδονται ἰδιαίτερα ἐξοφλητικά περὶ παραλαβῆς τῶν ἐκ τῶν διαβατηρίων καὶ ἀδειῶν τοῦ ὀπλοφορεῖν δικαιωμάτων.

Θέλομεν δὲ ἐκδῶσαι πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδιαίτεραν περὶ τούτου ὁδηγίαν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς στολῆς τῶν ἐπὶ τῶν Ταμείων.

§ 114. Ὁ Γεν. Ταμίας ἔχει βαθμὸν Νομάρχου.

Ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Γεν. Ταμείου καὶ οἱ κατὰ Νομοὺς Ταμίαι ἔχουσι βαθμὸν Διευθυντῶν Νομοῦ, ἀλλ' ὁ μὲν Ἐλεγκτὴς προπορεύεται, οἱ δὲ Ταμίαι τῶν Νομῶν ἔρχονται ὕστερον τῶν Διευθυντῶν.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι ἔχουσι βαθμὸν Ἐπαρχίου, οἱ ὅποιοι ὁμῶς προπορεύονται.

Ὁ βαθμὸς τῶν εἰδικῶν Ταμίων καὶ ὅσον δὲν προσδιορίσθῃ ἤδη εἰς τοὺς ἰδιαίτερους κανονισμοὺς, θέλει διαλαμβάνεσθαι εἰς τὰ περὶ σχηματισμοῦ αὐτῶν διατάγματα.

Οἱ συνεργοὶ τοῦ Γεν. Ταμείου εἶναι ἰσάριθμοι μὲ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Νομαρχιῶν, προπορεύονται δὲ αὐτοί.

§ 115. Οἱ εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον εἰρημένοι ὑπάλληλοι φοροῦν τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ τῶν, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι τὸ κέντημα καὶ αἱ ἐπωμίδαι, αἱ ταινίαι τῶν περισκελιῶν, ἡ κορδέλα καὶ ὁ θύσανος τοῦ πύλου καὶ οἱ ζωστήρες εἶναι χρυσοῖ, τὰ δὲ κορμὶ καὶ αἱ λαβαὶ τῶν ἱμῶν ἀπὸ κίτρινον μέταλλον.

ΚΕΦ. Ε'.

Τελεωτικοὶ ὁρισμοί.

§ 116. Τὸ παρὼν διάταγμα θέλει ἐμβῇ ὅσον τάχιστα εἰς ἐνέργειαν.

§ 117. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1834.

100. *Περὶ ἀτελείας τῶν εἰς τοὺς ἀπὸ ξένης Ἐπικρατείας ἐρχομένων ἀνηκόντων πραγμάτων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὅσοι μεταβαίνουν εἰς τὸ Βασιλεῖον μας ἀπὸ ξένης Ἐπικρατείας ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κατοικήσωσιν, ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐν αὐτῷ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν, χαίρουσιν εἰς τὸ ἐξῆς ἀτέλειαν εἰσκαγωγικοῦ τελωνίου διὰ τὰ ἐξῆς εἶδη, τὰ ὅποια εἴτε ἤθελον εἰσάξει μεθ' ἑαυτῶν, ἢ ἤθελον φέροι δι' ἄλλης εὐκαιρίας, ἂν μόνον ἀνήκουσιν αὐτὰ εἰς τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τῶν:

Α'. Διὰ τὰ ἐνδύματα, ὅσα εἶναι διωρισμένα εἰς ἰδίαν τῶν χρῆσιν, καὶ ἥδη μεταχειρισμένα.

Β'. Τὰ οἰκιακά τῶν ἔπιπλα, ὅσον σκευὴ μαγειρίου, τραπέζης, κτλ. ὅσα εἶναι δι' ἰδίαν τῶν χρῆσιν.

Γ'. Τὰ εἰς παρασκευὴν τῆς οἰκίας τῶν ὠρισμένα καὶ ἥδη μεταχειρισμένα σκευή καὶ

Δ'. Τὰς πρὸς ἰδίαν τῶν χρῆσιν ἀμάξας καὶ ἵππους, ὅσα ἤθελον φέροι μεθ' ἑαυτῶν. Ἀλλ' ἐάν μία οἰκογένεια ἤθελον εἰσάξει περισσότερα μίαν ἀμάξην καὶ δύο ἵππων, δεῖ αὐτὰ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους καὶ μίας ἡμέρας, ἢ διδούσα ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν ἢ παρακαταθέτουσα εἰς τὸ Τελωνεῖον τοῦ μέρους, ὅπου ἀπέβη, τὸ ἀνάλογον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ῥῆθ' ἐν διαστήματι καὶ καιροῦ.

Ε'. Τὰ εἰς ἰδίαν χρῆσιν καὶ εἰς τὴν τέλῃν του ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

Σ'. Ὅλα τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, σπόρους καὶ σπύρα, ὅσα χρῆσιμα εἰς τὴν γεωργίαν ἤθελον εἰσθαι δι' ἰδίαν τῶν χρῆσιν.

Ζ'. Κερασφόρα ζῶα καὶ πρόβατα, ἂν ἀποδειχθῇ ἱκανῶς, ὅτι ὁ μεταβαίνων εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένος ἀπέκτησε γῆν, ἢ ἐνοίκιασε πολυτελῆς, καὶ ἐν ὅσῳ τὰ περὶ ὧν λόγος ζῶα εἰσῆχθησαν ἐπ' αὐτῷ ταύτῳ. ἂν τυχὸν ὁ ἐρχόμενος ξένος δὲν ἀπέκτη-

σεν ἀκόμη γῆν, ἢ δὲν ἐνοικίασεν, ἀλλ' ἔχει τοιοῦτον σκοπὸν, δεῖ αὐτὸν νὰ παρακαταθήσῃ τὸ ποσὸν τοῦ Τελωνιακοῦ δικαίωματος, μέχρις οὗ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὸς ὁ σκοπός, ἢ νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ τούτῳ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν δι' ἓν ἔτος καὶ μίαν ἡμέραν.

2. Τὰ λοιπὰ κινητὰ ἀμεταχειρίστα σκευή, ἐνδύματα ἢ παντός εἶδους ἐξώδιμα ἢ ποτὰ, ὑπόκεινται εἰς τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἄνευ ἐξαίρεσως. Ὡς πρὸς διπλωματικούς ὁμοῦς ἀπεσταλμένους ἢ πράκτορας τῶν ξένων Δυνάμεων, διατηροῦνται αἱ ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσαι ἰδιαίτεροι ὁδηγίαι, στηριγμέναι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος.

3. Αἱ κατὰ τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου μας καὶ κατὰ τὰ μεθόρια Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἀπριλίου 1834.

101. *Δ. Περὶ γυναικείων μοναστηρίων.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Εἰς τὸ μέλλον θέλουσιν ὑφίστασθαι τρία μόνον γυναικεῖα μοναστήρια, ἐν κατὰ τὰς νήσους, ἐν κατὰ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐν κατὰ τὴν Σπέρειαν Ἑλλάδα.

Ὅλα τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα καταργοῦνται.

Ἄν τὰ τρία ταῦτα μοναστήρια δὲν ἀρκοῦν διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναζουσῶν, ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ διατηρήσωμεν καὶ τέταρτον μοναστήριον, ἀλλὰ προσωρινῶς μόνον.

2. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θέλει προσδιορίσει τὰ διατηρηθησόμενα μοναστήρια, τὰ ὁ-

ποία θέλουν γνωστοποιηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

3. Ἐκαστον γυναικεῖον μοναστήριον θέλει περιέχει τριάκοντα τοῦλάχιστον μοναχάς.

Ἄν εἰς ἓν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 διατηρηθησομένων δὲν εὐρίσκεται ὁ εἰρημένος ἀριθμὸς, τὸ μοναστήριον τοῦτο δι-αλύεται, καὶ αἱ μοναχαὶ μεταβαίνουν εἰς τ' ἄλλα δύο.

4. Αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰ 40 ἔτη τῆς ἡλικίας των μοναχαὶ θέλουν προσκληθῇ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν ἔποςιν Ἐπισκόπου νὰ παραιτήσων τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐπίσκοπον θέλει ἐπιφορτίσει ἡ Σύνοδος νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτάς ἐν ὀνόματί της, ὅτι δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο ἀκατακρίτως.

Ἄλλ' ἂν τις αὐτῶν, οὕσα ὁμολογουμένως ἀμέμπτου διαγωγῆς, ἔχῃ κλίσιν ἰδιαίτεραν πρὸς τὸν μοναστικὸν βίον, θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν ἄδειαν νὰ μεταβαίῃ εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

5. Μοναχαί, ἔχουσαι ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 40 ἔτη, εἶναι ἐλεύθεραι ἢ νὰ παύσωσι μονάζουσαι, ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

Τὴν περὶ τοῦτου ἀπόφασιν των θέλουν ἐμφανίσει ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν κατὰ τὸν ἔποςιν Ἐπίσκοπον. Ταῖς δίδεται δὲ διορίξ ἐξ μηνῶν διὰ τὴν εἰς τὰ διατηρηθησάμενα μοναστήρια μετάβασιν των.

6. Τὰ πρὸς παραδοχὴν τῶν μοναζουσῶν εἰς τὰ μοναστήρια, τὰ περὶ τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως, θέλει κανονίσει ἡ Σύνοδος κατὰ τὰ ἀνέκαθεν περὶ μοναστηρίων παραδεδομένα.

Ἰδίως ὑποχρεοῦνται αἱ μοναχαί:

1) Νὰ ἐνασχολῶνται εἰς γυναικεῖα ἐργάχεια.

2) Νὰ δέχωνται καὶ περιθάλπωσι τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ μοναστήρια στελλομένους πτωχοὺς, ἀσθενεῖς καὶ παρὰφρονες.

3) Νὰ διδάσκουν ἀμειβθῇ τὰ παρὰ τῆς

Κυβερνήσεως εἰς αὐτάς στελλόμενα ὄρφανά καὶ πτωχὰ κοράσια.

7. Τὰ μοναστήρια ταῦτα τελοῦσιν ὑπὸ διπλῇ ἐπιστάσει.

1) Ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ κατὰ τὸν ἔποςιν Ἐπισκόπου καὶ τῆς Συνόδου.

2) Ὡς πρὸς τὰς κοσμικὰς ὑποθέσεις τοῦ μοναστηρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

8. Ὡς ἡ κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία τῶν γυναικεῶν μοναστηρίων, ἐκτὸς 4—6 στρεμμάτων γῆς περὶ τὸ μοναστήριον, ἀφινόμενων εἰς τὰς μοναχὰς πρὸς φυτοκομίαν, θέλει ληφθῇ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

9. Αἱ ἐκ τῶν μοναστηρίων ἐξερχόμεναι μοναχαί, αἱ ἔχουσαι ἤδη ἐπὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν δικαιώματα, θέλουν ἀποταθῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

10. Ἐκαστου γυναικεῖου μοναστηρίου προΐσταται εἰς οἰκονόμος.

Ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ ᾔναι γνωστὸς ἐπὶ συνέσει καὶ ἀρετῇ, καὶ διαγωγῆς ἀμέμπτου καὶ ἱεροπρεποῦς· νὰ ἔχῃ δὲ ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη. Διοριζόμενος δὲ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δὲν θέλει ἀναλαμβάνει τὰ χρέη του πρὶν ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁώσῃ τὸν ὅρκον του.

11. Τὸν ὅρκον τῆς πίστεως θέλει δίδει ὁ μοναστηριακὸς οἰκονόμος ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ἐκτὸς δὲ τούτου θέλει δίδει καὶ ἕτερον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν ἔποςιν Ἐπισκόπου ὡς ἀκολουθῶς:

«Ὁμνῶ ἀκριβῆ ἐκτέλειν τῶν καθήκοντων μου, κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ Βασ. Διατάγματα, καὶ ὑποταγῆς τοὺς παρὰ τοῦ Βασιλέως διορισθέντας ἐκκλησιαστικοὺς ἀνωτέρους μου.»

Ἀμφοτέρων τῶν ὁρκῶν θέλουν συνταχθῇ πρωτόκολλα, καὶ τὸ μὲν τοῦ τῆς πίστεως θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας, τὸ δὲ τοῦ ἐσχάτου τοῦ ὁρκου εἰς τὰ τοῦ κατὰ τὸν ἔποςιν Ἐπισκόπου.

12. Ὁ οἰκονόμος ἔχει τὴν ἄμεσον ἐπι-
πλήρυν ἐπὶ τοῦ μοναστηρίου, καὶ τὴν δι-
εξουσίαν ὅλων τῶν υποθέσεων αὐτοῦ.

Ἰδίως δὲ 1) Θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς
διαγωγῆς τῶν μοναζουσῶν καὶ ἐπὶ τῆς
μοναστηριακῆς τάξεως· 2) Θέλει φυλάττει
τὰς κλεῖς τοῦ μοναστηρίου· 3) Θέλει φρον-
τίζει περὶ τροφῆς, ἐνδυμασίας καὶ λοιπῆς
ἐπιμελείας τῶν μοναζουσῶν.

Κατὰ τοῦτο ὁ οἰκονόμος ἔχει ὅλα τὰ
καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα ἑνὸς δη-
μοσίου τι κτῆμα διαχειρίζοντος ὑπαλλή-
λου, ὥστε κατὰ τριμηνίαν θέλει καθυπο-
βάλλει εἰς τὸν Νομάρχην προϋπολογισμὸν
τῶν διὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν ἀπαι-
τούμενων ἐξόδων, καὶ ὑπὸ ἰδίων εὐθύνην
θέλει κρατεῖ βιβλία τακτικά τῶν εἰσο-
δημάτων καὶ τῶν ἐξόδων.

13. Ἐφημέριος καὶ πνευματικὸς τοῦ
μοναστηρίου θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ
οἰκονόμου, συνεννοουμένου περὶ τούτου
μετὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, εἰς συ-
νετός καὶ ἐνάρετος ἱερεὺς ἐκ τῶν περι-
χώρων.

Ὁ τοιοῦτος θέλει λαμβάνει 30 δραχ-
μὰς κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ ταμεῖον τοῦ μο-
ναστηρίου, θέλει δὲ ἀναλάβει τὰ χρῆμα
ἐπικυρωθεῖς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν κτλ. Γραμματείας.

Ὁ μισθὸς τοῦ ἀρχεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας
δοθῇ ἡ ἐπικύρωσις.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ οἰκονό-
μου θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἱερέως
οὗτος· ἀλλὰ τότε θέλει δίδει τὸν εἰς τὸ
ἄρθρ. 11 ῥηθέντα ὄρκον.

14. Ὁ μοναστηριακὸς οἰκονόμος τε-
λεῖ ὑπὸ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ῥηθείσαν δι-
πλὴν ἐπιστάσαν, καὶ, διὰ μὲν τὰς πνευ-
ματικὰς υποθέσεις τοῦ μοναστηρίου, θέ-
λει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἀρ-
χιερέα, διὰ δὲ τὰς κοσμικὰς εἰς τὸν Νο-
μάρχην.

Ἐκτός τούτου ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ
αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 7 ἀναφερόμεναι ἐκκλησια-
στικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπιθεωροῦν, εἴτε αὐτο-
προσώπως εἴτε δι' ἀπεσταλμένου, τὸ μο-
ναστήριον.

15. Εἰς τὸν οἰκονόμον θέλει διδεσθαι
ἀπὸ τοῦ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου μηνιαῖος
μισθὸς 100 δραχμῶν, καὶ ἀνέξοδος κα-
τοικία καὶ τροφή ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου.

Ἡ μισθοδοσία ἀρχεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας
δοθῇ ὁ εἰς τὸ ἄρθρ. 11 ἀναφερόμενος ὄρ-
κος τῆς πίστεως.

16. Προεδρεύοντος τοῦ οἰκονόμου, θέ-
λουν ἐκλέγει αἱ μοναχαὶ κατὰ πλειψη-
φίαν τρεῖς ὑποψηφίους διὰ τὴν θέσιν τῆς
ἡγουμενίας.

Τὴν ἐκλογὴν ταύτην θέλει καθυποβά-
λει ὁ οἰκονόμος εἰς τὸν Ἀρχιερέα, αὐτὸς
δὲ μετ' ἀναφορᾶς εἰς τὴν Σύνοδον.

Ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων θέλει ἐκλέ-
γει ἡ Σύνοδος τὴν ἡγουμένην, μὴ δυνα-
μένην ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς πρὶν ἐ-
πικυρωθῇ καὶ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας.

17. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῆς
ἡγουμένης θέλουν διαγραφῇ παρὰ τῆς
Συνόδου κατὰ τὰ ἀνέκαθεν παραδεδεγμένα.

Αἱ ὑπηρετίδες τοῦ μοναστηρίου διορί-
ζονται ἢ ἀποβάλλονται, κατὰ πρότασιν
τῆς ἡγουμένης, παρὰ τοῦ οἰκονόμου.

18. Αἱ πιθαναὶ ἀνάγκαι τοῦ μοναστη-
ρίου θέλουν προσδιορίζεσθαι κατὰ τρι-
μηνίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιασ-
τικῶν Γραμματείας κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ
Νομάρχου.

Διὰ τὰ ἐξοδα θέλει σχηματισθῇ ἰδιαί-
τερον ταμεῖον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ
μοναστηρίου καὶ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν εἰς
τὸ ἄρθρ. 6 ἀρίθ. 1 ῥηθέντων ἐργοχειρῶν.

Ἄν αὐτὰ δὲν ἐπαρκῶσι, θέλει διδεσθαι
τὸ ἑλλεῖπον ἀπὸ τοῦ συστήνεν ἐκκλησια-
στικὸν ταμεῖον, κατὰ πρότασιν τῆς αὐτῆς
Γραμματείας.

19. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμ-
ματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ
ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος
διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1834.

102. Α. Περὶ τῶν διατηρουμένων γυναικείων
Μοναστηρίων.
ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν
Ἑκκλησιαστ. κ.τ.λ. Γραμμ. τῆς ἐπικρα-
τείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Διατηροῦνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2
τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου Διατάγματος
παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προταθέντα γυ-
ναικεῖα μοναστήρια δηλαδή:

1. Ἐν Πελοποννήσῳ, τὸ κατὰ τὴν ἐπαρ-
χίαν Κυνουρίας μοναστήριον τῆς Μετα-
μορφώσεως, ἐπονομαζόμενον τῆς Λουκᾶς.

2. Κατὰ τὴν Ἑπηρεὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐν
Ἀττικῇ μοναστήριον τῆς Κτισσαριανῆς.

3. Κατὰ τὰς νήσους, τὸ ἐν Θήρᾳ γυ-
ναικεῖον μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Β'. Εἰς τὴν εἰς τῶν Ἑκκλησιαστ. κτλ.
Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθε-
ται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ πα-
ρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16 Μαρτίου 1834.

103. Περὶ τῶν νεκροταφείων καὶ τοῦ ἐπιτα-
φιασμοῦ τῶν νεκρῶν.
ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑνωτα-
ρικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ δι-
ατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Απαγορεύεται ὁ ἐνταριασμός τῶν
νεκρῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἄλλα κα-
ταστήματα, εἰς τὰ ὅποια ἐκεκλησιάζονται
πρὸς λατρείαν τοῦ θεοῦ οἱ ὁπαδοὶ ὁποί-
ασδήποτε θρησκείας, ὡσαύτως καὶ ἡ τα-
φὴ αὐτῶν ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλε-
ων καὶ χωρίων.

2. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει κατασκευ-
ασθῇ νεκροταφεῖον διὰ δημοτικῆς δαπά-
νης. Ὅταν δὲ πλείωτερά χωρία ἐνωμέ-
να συνιστῶσι τὸν δῆμον, θέλουν κατα-
σκευασθῇ κατὰ τὴν χρεὶν ἰδιαιτέρα νε-
κροταφεῖα εἰς τὰ διάφορα χωρία.

3. Ἐκαστον νεκροταφεῖον πρέπει νὰ
ἂν ἔχῃ ἀπὸ τὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χω-
ρίον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει, τοῦλάχιστον
ἕκαστον μέτρον· θέλει δὲ γενῇ πρὸς τὸ μέ-
ρος τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου,
ἔθεν πνέοντι σπανιώτερα ἄνεμοι· ὡς ἐπὶ

τὸ πολὺ δὲ πρὸς τὸ βόρειον ἢ ἀνατολικόν
μέρος, εἰς τόπον ἀερίζομενον καὶ ὁπωσοῦν
ὕψηλόν, εἰ δυνατόν, μὴ ὑποκειμενον εἰς
πλημμύρας καὶ συναγωγὴν ὑδάτων, καὶ
ἔσον ἐνδέχεται εἰς ἀσβεστώδες ἢ ἀμμώ-
δες, ἢ ξηρὸν καὶ ἀργιλώδες ἔδαφος.

Ὅλα τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ περι-
κλειώνται μὲ τοίχον, ἢ μὲ τάφρους κα-
θράκτας· τὸ δὲ πρὸς τὴν πόλιν, κωμό-
πολιν ἢ χωρίον ἀντικρύζον μέρος πρέπει
νὰ ἦναι δεινδρόφυτον.

4. Δὲν συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῇ
ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Νομαρχοῦ
κατοικία ἢ πηγάδιον, ἀπέχοντα ὀλιγώ-
τερον τῶν 100 μέτρων ἀπὸ τὸν περίβο-
λον τοῦ νεκροταφείου.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἤδη οἰκίαι ἰδιωτικῶς
καίμεναι ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν 100 μέ-
τρων, δὲν δύναται νὰ γένη εἰς αὐτάς, ἀ-
νευ τῆς ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Νομαρχοῦ
καμία ἐπισκευὴ οὔτε νέον οἰκοδόμημα.
Τὰ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς εὐρισκό-
μενα πηγάδια θέλουν ἐξετασθῇ ἀπὸ ἐι-
δήμονος ἱατροῦ καὶ θέλουν καταχωσθῇ
ἐὰν ταῦτα θεωρηθῇ ἀναγκαῖον διὰ λόγου
ὕγειαστυνομικοῦ.

5. Τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ ἦναι ἀρ-
κετὰ εὐρύχωρα, ὥστε νὰ δέχωνται ὅλοι
τοὺς νεκροὺς τοῦ δήμου, ἢ τοῦ χωρίου.

Κανένας τάφος δὲν δύναται νὰ ανοιχθῇ
καὶ νὰ ἐκβλήῃ ἐκ νέου εἰς χρῆσιν, πρὶν
τοῦ γίνῃ ἡ τελεῖα σήψις τοῦ ἐν αὐτῷ
πύματος.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν γίνεσθαι αἱ εἰς τὰ
νεκροταφεῖα ἐνταφιάσεις κατὰ σειράν.

6. Ἐκαστος τάφος πρέπει νὰ ἔχῃ δι-
μὲν τοὺς ἡλικιωμένους μῆκος τοῦλάχιστον
2 μέτρων, καὶ πλάτος ἑνὸς μέτρου,
διὰ δὲ τὰ παιδία μῆκος ἑνὸς μέτρου, καὶ
πλάτος ἡμίσεος μέτρου, γενικὸν δὲ βάρ-
θος τοῦλάχιστον δύο μέτρων, καὶ πρέπει
νὰ σκεπάζεται μὲ γεώλοφον ὕψους τοῦ
λάχιστον ἑνὸς μέτρου. Θέλουν δὲ ἀπέχ-
εσθαι ἀλλήλων οἱ τάφοι ἡμισυ μέτρον.

7. Διαδοχικὰ ταφεῖα δύνανται τὸ
μόνον νὰ συγχωρηθῶν, ὅταν ἐξ αἰτίας
αὐτῶν δὲν ἀραιοῖται τὸ ἀναγκαῖον μέ-

ρος πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν τοῦ δήμου.

Ὡς πρὸς τὴν δοθησομένην περὶ τούτου ἄδειαν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ κατὰ νόμον κανονισμοὶ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου κοινοτικῆς περιουσίας.

8. Ἀμα τὰ νέα νεκροταφεῖα φθάνουν εἰς κατάστασιν ὥστε νὰ γίνωνται ἐνταφιασμοὶ εἰς αὐτὰ, θέλει παύει ἡ χρῆσις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων. Ἡ σπορά ἢ ἡ φυτεία τῶν τελευταίων τούτων δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τριετίας.

Διὰ πᾶσαν ἀνακομιδὴν ἢ ἀνέγερσιν κτιρίων ἐπ' αὐτῶν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις ἱατροῦ, ἢ ἡ ἰδιαιτέρα ἄδεια τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

9. Ἐκαστον πτώμα πρέπει νὰ ἐπιθεωρῆται πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῆς ἀστυνομίας διωρισμένου ὀρκωτοῦ νεκρόπτου.

Ὁ νεκρόπτης ὁρεῖται κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας νὰ πληροφορητῇ ἐντελῶς διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ πτώματος, ὅτι τῶνόντι ὑπάρχει θάνατος, καὶ θέλει ἀναφέρει ἀμέσως περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καθὼς καὶ περὶ τῶν σημείων τοῦ μὴ φυσικοῦ θανάτου, ἅτινα τυχόν ἤθελε παρατηρήσει εἰς τὸ πτώμα.

Ἡ ἐνταφίασις δὲν δύναται νὰ γενῇ, πρὶν ἢ δοθῇ ἐγγράφως παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἡ ἄδεια ἐπὶ τῇ βράσει τῆς περὶ τοῦ φυσικοῦ θανάτου ἀπαδείξεως τοῦ νεκρόπτου, καὶ ἐγχειρισθῇ αὕτη εἰς τοὺς ἀνήκοντας ἱερεῖς.

10. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν πρὶν ἢ παρέλθωσι, κατὰ μὲν τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἀπὸ τὸν Νοέμβριον μέχρι τοῦ Ἀπριλίου, 48 ὥραι, κατὰ δὲ τοὺς ἐαρινοὺς, ἥτοι ἀπὸ τὸν Μάιον μέχρι τοῦ Οκτωβρίου, 36 ὥραι.

Ἐξαίρουνται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς λοιμώδης ἀσθένεια, ἢ ἡ ἀναφενομένη σήψις τοῦ πτώματος ἀπαιτεῖ ἐξ ἀνάγκης τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ἐνταφιασμὸς· ἀμφότερα δὲ πρέπει νὰ δηλωθῶσιν ἐγγράφως παρὰ τοῦ νεκρόπτου.

11. Εἰς ἕκαστον νεκροταφεῖον πρέπει νὰ κατασκευασθῇ ὅσον τάχιστα κτίριον, ὅπου ἡμποροῦν νὰ μένωσιν οἱ νεκροὶ μέχρι τοῦ καιροῦ τῆς ἐνταφιάσεως. Ταῦτο χρόνως θέλει διορισθῇ φύλαξ διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τόσον τὰ πτώματα, καθὼς καὶ τὸ νεκροταφεῖον.

12. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος διατάγματος θέλουν παιδεύεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 573, 646 καὶ 648 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἐν Νευπλίῳ τὴν 28 Μαρτίου 1834.

104. *Περὶ ἀπαγορεύσεως ξένου ἄλλοτος εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς λιμένας.*

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν ξένου ἄλλοτος εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑπικρατείας τῆς.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς ὅποιονδήποτε πλοῖον, ὑπὸ σημαίαν ξένην καὶ μὲ φορτίον ἄλλοτος, νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς Αὐστρίας κατὰ διάστημα ὀλιγώτερον μιᾶς κατανυβίτης. Ὁ παραβάτης παιδεύεται μὲ τὴν δήμευσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

Εἰς τοὺς λιμένας Λουσσέν-Πίκκολο, Πόλα, Ροβίνιο, Πιζάνο καὶ Τριέστιον δύναται νὰ προσερχθῇ πλοῖον μὲ ἄλλας, ἀπὸ κατεπεύρουσαν μόνον ἀνάγκην ὑποχρεούμενον. Ὁρεῖται δὲ ἀμέσως ὁ πλοίαρχος νὰ κοινηποιήσῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ὅτι φέρει ἄλλας ἐπὶ τοῦ πλοίου του, διότι ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν εἰρημένην δήμευσιν.

Ἐν Νευπλίῳ τὴν 22 Μαρτίου 1834.

105. *Περὶ οὐρανοῦς Γραμμοῦ τῆς δημοτικῆς Οἰκονομίας παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἰωσφετικῶν Γραμμοῦ τῆς Ἑπικρατείας. (α)*

ΘΕΛΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Συνίσταται παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματοῦ ἰδιαιτέρον

(1) Σ. Ε. "Ἰδε καὶ Νόμ. τοῦ 1859 περὶ τοῦ-

τμήμα διὰ τὸν χωρογραφικὸν καὶ πολιτικοοικονομικὸν κλάδον τῆς ἀρμοδιότητός της, τὸ ὁποῖον εἶναι ἰδίως ἐπιφορτισμένον τὴν ἐπιστάσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποικισμού. Τὸ τμήμα τοῦτο ὀνομάζεται, Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, καὶ εἶναι ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως.

Κεφάλ. Α'.

Σχηματισμός τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας καὶ ὑπηρεσία αὐτοῦ.

2. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας σύγκεται: 1) Ἀπὸ τρεῖς Συμβούλους, 2) Ἐνὰ μηχανικόν, 3) Δύο Γραμματεῖς, 4) Καὶ ἕνα Γραφεά. Ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία Ἱατροσύμβουλος, καὶ ὁ Γεν. Ἐφορὸς τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους συνεργάζονται καὶ συσκέπτονται εἰς τὸ εἰρημένον Γραφεῖον, καθόσον αἱ ἐργασίαι καὶ συσκέψεις αὐτοῦ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

3. Οἱ Σύμβουλοι, οἱ Γραμματεῖς, καὶ ὁ Γραφεὺς τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μισθόν, τοὺς ὁποίους ἔχουν καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοιοὶ των ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας.

4. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἀπαρτίζει μέρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἐπομένως δὲν θεωρεῖται ὡς αὐτὸνπαρτος Ἀρχή.

Κατὰ συνέπειαν ὅλα τὰ παρὰ τοῦ Γραφείου τούτου ἐξερχόμενα σχέδια καὶ ἔγγραφα διεκπεραιοῦνται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία, καὶ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐσαύτως τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ἀποτελεῖ παράρτημα ἰδιαίτερον τοῦ γενικοῦ τῶν εἰσερχομένων ἡμερολογίου.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸ αὐτὸ Γραφεῖον νὰ ἔχῃ ἰδιαίτεραν διεκπεραιώσιν καὶ ἰδιαίτερον Γραφεῖον (chancellerie).

Οἱ Γραμματεῖς καὶ ὁ Γραφεὺς τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὀφείλου νὰ ἐνασχολῶνται καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας

τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας. 6. Εἰς ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς, ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία, θέλει προστίθεσθαι: Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

Ἐσαύτως ὅλαι αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν τῶν ἀτόμων εἰς τὸ εἰρημένον Γραφεῖον διευθυνομένηι ἀναφοραί, ἢ ἐπιστολαί, διευθύνονται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία, φέρουσαι τὴν αὐτὴν προθήκην.

7. Ἐν γένει τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας λαμβάνει τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας διὰ τῶν ὑπαλλήλων διοικητικῶν Ἀρχῶν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ πάλιν δι' αὐτὰς ἐκτελεῖ ὅλας τὰς ἐκδιδομένας διαταγὰς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ὑπηρεσία ἤθελε τὸ καλέσει, μέλη τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὡς ἐπιτρόπους εἰς τὸν νομὸν, διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ἰδιαίτερας ἐργασίας μὲ τὴν σύμπραξιν τῶν Διοικητικῶν τακτικῶν Ἀρχῶν, ἢ νὰ διευθύνωσιν αὐτὰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐκδοθεισῶν διατάξεων.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον θέλει χορηγῇ εἰς τοὺς ἀπεσταμένους τὰ ἐξόδα τῆς περιόδου.

8. Οἱ Νομάρχαι καὶ οἱ Ἐπαρχοὶ χρεοστῶν νὰ συντρέχωσι μὲ πάντα ζήλον πᾶσαν δραστηριότητα τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, ἐνεργοῦν ἀνευ ἀναβολῆς τὰς πρὸς αὐτὰ ἐκδιδομένας διαταγὰς, καὶ νὰ συνάξωσι σύνεσιν καὶ ἀκρίβειαν τὰς ζητούμενας πρὸς αὐτῶν πληροφορίας.

Κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις Ἱατροὶ καὶ Μηχανικοὶ, καὶ οἱ ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους Ἐφοροὶ ὀφείλου νὰ συντρέχωσι μετὰ δραστηριότητος, ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος, εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου Δημοσίου Οἰκονομίας.

Ἄλλ' ἐπίσης εἶναι χρεὸς καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν νὰ ὑπακούωσι προθύμως

ἀνευ ἀναβολῆς, ὅσας τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας διευθύνει πρὸς αὐτὰς προσκλήσεις καὶ ζητεῖ παρ' αὐτῶν πληροφορίας ἢ κοινοποιήσεις περὶ ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητός των.

9. Ὅσας τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς ἤθελε κρίνει εὐλογον νὰ πέμψῃ εἰς Νομὸν τινα ἢ Νομοὺς, πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, ἰδιαιτέρους ἐπιτρόπους μὴ ὄντας ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας του, πρέπει νὰ ἀναφέρηται περὶ τούτου εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἔγκρισιν Αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς τοιοῦτους ἐπιτρόπους καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀποστελλομένους πῶς νὰ δίδωνται πάντοτε λεπτομερεῖς ὁδηγίαι.

Κεφάλ. Β'.

Ἀρμοδιότης τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικὰ καθήκοντα.

10. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας συμπεριλαμβάνει δύο ὡσιώδη ἀντικείμενα.

1) Τὴν χωρογραφίαν, τὴν τοπογραφίαν καὶ τὴν γεωδαισίαν τοῦ Βασιλείου.

2) Τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἔκθεσιν προτάσεων ὠρίμων καὶ ἐπιστηρίζομένων εἰς ἀκριβεῖς γνώσεις τῆς καταστάσεως καὶ τῆς φυσικῆς ποιότητος τοῦ τόπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων του· τὴν πρόσδον τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας ἐν γένει· ἐπὶ δὲ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ διαταττομένων.

Ὅθεν ἐν γένει, τοῦ εἰρημένου Γραφείου τὰ καθήκοντα εἶναι·

1) Νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ χωρογραφικὴν καὶ τοπογραφικὴν περιγραφὴν τοῦ Κράτους νὰ καταστρώσῃ εὐχρήστους πίνακας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων του, καὶ νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς γνώσεις τῶν διαφόρων πόρων τῶν ἐθνικῶν προσόδων καὶ τῆς παρουσίας ἐκ τούτων ὠφελείας·

2) Νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰ συντελεστικώτερα

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

μέσα εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς φυσικῆς καὶ ἡθικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους, νὰ παραστήσῃ ὅλας τὰς πρᾶσιζομένας κατὰ τοῦτο ἀνάγκας προτεῖνον ἐνταυτῷ τὰ καταλληλότερα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν μέτρα καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελεν κριθῇ πρόσφορα εἰς τὴν ἐπαύξεισιν καὶ στερέωσιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, καὶ νὰ ἐφορεύῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὅλων τῶν περὶ τούτου διαταττομένων·

3) Νὰ προετοιμάσῃ καὶ νὰ προδιαθέσῃ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸν ἀποικισμόν, ἔχον κατ' ἐξοχὴν πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς εἰς τὸν τόπον τῶν προγόνων των ἐπιστρέφοντας Ἕλληνας, νὰ θεμελιώσῃ νέας ἀποικίας, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς αὐτάς, καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν πρόσδον των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Εἰδικὰ καθήκοντα τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

11. Τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας θέλει φροντίσῃ νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐντὸς τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ Νομαρχιῶν Δήμων, καθὼς καὶ τῶν εἰς δῆμόν τινα κειμένων ἢ ἡνωμένων μὲ αὐτὸν μεμονωμένων ἀγοροκηπίων, χωρίων, κωμῶν, κωμοπόλεων, πόλεων καὶ μοναστηρίων. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἀναφέρει τὰ ὀνόματα, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικήν τῶν αἰκίων, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐμβαδοῦ ἐκάστου χωρίου, κώμης, πόλεως καὶ μοναστηρίου.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον θέλει σημειοῦσθαι, ἀν αἱ οἰκίαι ᾖναι ἐθνικαὶ ἢ ἰδιόκτητοι, καὶ ὅποια, ὡς ἐγγιστα, ἡ χωριτικότης ἐκάστης.

12. Θέλει φροντίσῃ νὰ καταμετρήσῃ αἱ ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου Δήμου καὶ τῆς περιοχῆς ἐκάστου χωρίου γαῖαι, καὶ, συνεννοούμενον μὲ τὰς ἀρμοδIOUS οἰκονομικὰς Ἀρχάς, θέλει ἐξακριβώσῃ καὶ σημειώσῃ ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικαί, ποῖαι δημοτικαί, καὶ ποῖαι ἰδιόκτητοι.

13. Θέλει περιγράψῃ τὴν θέσιν καὶ φύσιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐπιλή-

πων, καὶ θέλει σημειώσει ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι καλλιεργημέναι, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, καὶ ποῖαι αἱ ἀκαλλιεργητοί, ἢ ἀνεπιδεκτοὶ καλλιεργείας, ποῖαι αἱ ποτιζόμεναι, ἢ μὴ καὶ ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι βουνά, ἔλη, δάση, βοσκαί, λειβάδια, ἄγροι, κῆποι, κτλ.

14. Θέλει περιγράψει τὰ διάφορα προϊόντα τῆς γῆς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, καὶ θέλει προσπαθήσει ἐνταυτῷ νὰ ἐξακριβώσῃ ποῖον εἰσοδήμα ἡμποροῦν νὰ δώσουν, ἂν καλλιεργηθῶν τακτικώτερον, κατὰ τὴν φυσικὴν γονιμότητα τῆς γῆς.

15. Θέλει προσπαθήσει νὰ λάβῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς παρούσης καταστάσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἀναγκαιῶν βελτιώσεων.

16. Θέλει σημειώσει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου δήμου καὶ τῆς περιοχῆς ἐκάστης χώρας καρποφόρων δένδρων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ὁασονομίαν, ἰδίως δὲ τῶν ἐλαιῶν, μωρεῶν (συκαμινέων), ὀπωροφόρων δένδρων, καὶ θέλει παρατηρήσει συγχρόνως ποῖα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικά, καὶ ποῖα ἰδιόκτητα, καὶ εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται αἱ ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες.

17. Θέλει σημειώσει τὰ ἐθνικὰ ἄγρια ἐλαιόδενδρα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται νὰ ἐξάξῃ τις ἀπ' αὐτὰ ταχυτέραν ὠφέλειαν, πωλῶν ἐκμισθῶνων πολυετῶς ἢ ἄλλως πως μεταχειριζόμενος.

18. Θέλει σημειώσει καὶ καταγράψει τὰ ὑδραγωγεία, τοὺς ποταμούς καὶ τοὺς ῥύακας, καὶ θέλει παρατηρήσει, ἂν διὰ τίνος καλλιτέρας διαθέσεως εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν εἰς τι μεγαλύτερον ποτιστικὸν σύστημα.

19. Θέλει καταγράψει μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τοὺς εἰς τούτους τοὺς ποταμούς καὶ ῥύακας εὐρισκομένους διαφόρους μύλους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀνεμομύλους καὶ ἑλαιοτριβεῖα, καὶ θέλει σημειώσει ποῖοι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικοί, καὶ ποῖοι ἰδιόκτητοι· ποῖον τὸ ἐξ αὐτῶν ὄφελος, καὶ ποῖα ἡ παρούσα κατάστασις αὐτῶν.

20. Ὅφείλει νὰ σημειώσῃ μὲ ὅλην τὴν

δυνατὴν φροντίδα καὶ ἀκρίβειαν τὰ καλούμενα «ἐθνικοῖδιόκτητα κτήματα» καὶ νὰ συνάξῃ τὰς ἀναγκαίας καὶ χρησίμους πληροφορίες περὶ τοῦ πῶς δύνανται νὰ ἐκπονηθῶσι συμφερόντως, συνεννοούμενον ὡς πρὸς ὅλα ταῦτα μὲ τὰς ἀρμοδίους οἰκονομικάς Ἀρχάς.

21. Θέλει φροντίσει διὰ νὰ γείνουν μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξετάσεις εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἀνακαλυμμένα μεταλλεῖα· θέλει δὲ στήσῃ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τὸ ν' ἀνακαλύψῃ νέα μεταλλεῖα, καὶ ἐξαιρέτως λιθανθρακίκα καὶ καυσίμους γαίαις (turbes).

22. Θέλει καταγράψει τὸν ἀριθμὸν τῶν ποιμνίων καὶ τῶν φορτηγῶν ζώων ἐκάστου δήμου, ἐκάστου χωρίου κτλ. κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀκολούθως· 1) Εἰς ὑποζύγια (βόας, ἀγελάδας, βουβάλους, κτλ.), 2) Εἰς φορτηγὰ ζῶα (ἵππους, ὄνους, ἡμιόνους, καμήλους, κτλ.)· 3) Εἰς ἵππους (χρησίμους εἰς τὸ ἵππευεῖν, ἢ εἰς τὸ σύρειν ἀμάξας)· 4) Εἰς ποίμνια προβάτων· 5) Εἰς αἰπόλια αἰγῶν· 6) Εἰς συφόρβια χοίρων.

23. Θέλει σημειώσει τὰς νομάς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐσκόνητων ποιμνίων, τὸ ἐτήσιον ἐκ τῶν ποιμνίων εἰσοδήμα, καὶ τὰ μέσα πρὸς βελτίωσιν τῶν λειβαδίων καὶ τῶν εἰδῶν τῶν ζώων, καὶ ποίας εὐκολίας ἔχει ὁ τόπος πρὸς σύστασιν ἵπποτροφείων.

24. Ἐν γένει τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὀφείλει νὰ περιγράψῃ, μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, τὴν φύσιν, τὴν ποιότητα, τὴν κατάστασιν καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων κτημάτων.

25. Θέλει καὶ καταλόγον ἀκριβῆ τῶν κατοίκων ὅλων τῶν πόλεων, κωμῶν, πόλεων, χωρίων, μοναστηρίων κτλ. τοῦ Κράτους.

Εἰς τοὺς καταλόγους τούτους θέλει σημειώσει τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, διακρίνον αὐτοὺς μὲ τὸν πλεον κατάλληλον τρόπον κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὸ γένος, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν πόρον τοῦ ζῆν· τὴν θρησκείαν, τὸν ἀριθμὸν

τῶν ὑπανδρουμένων καὶ ἀνυπάνδρων τῶν αὐτοχθόνων καὶ ἀλλοδαπῶν.

Ἐπομένως θέλει κάμει πίνακας τοῦ ἐτησίου ἀριθμοῦ τῶν γνησίων. ἢ νόθων τέκνων τῶν γάμων καὶ ἀποδιώξεων, σημειῶν ἐπὶ τὴν τελευταίαν περιπτῶσιν τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν νόσον.

26. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει ἐνασχολεῖσθαι ἰδίως ἐπὶ τὴν ἐξέρεσιν τῶν φυσικῶν ὁρίων τῶν Δήμων, καὶ θέλει προτείνει τὰς τροπολογίας, μετὰ βολῆς, καὶ λοιπὰ μέτρα, ὅσα ἤθελε κρίνει ἀρμοδιώτερά ἐπὶ τὰ πραγματικά καὶ ἀληθῆ συμφέροντα τῶν Δήμων καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

27. Ἰάσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ταύτης θέλει ἔχει τὴν φυσικὴν μορφὴν καὶ κατάστασιν τοῦ τόπου, καὶ τὰ φυσικὰ ὅρια, ὡς ῥύακας, φάραγγας καὶ ὄρη, χωρὶς ὅμως νὰ θυσιάσῃ διὰ τοῦτο τὰ ἐκ πολυετοῦς συνθέας προσκτηθέντα δημοτικά συμφέροντα.

28. Θέλει ἐξιχνεύσει ἀκριβῶς τὰ παλαιὰ ἰδιοκτησίας καὶ δουλείας δικαιώματα, ὅσα τυχὸν εἶχον οἱ Δήμοι ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν κειμένων νομῶν καὶ λειψαδίων.

Συγχρόνως θέλει γνωμοδοτήσει περὶ τῶν εἰς τοὺς Δήμους παραχωρητέων προικοδοτήσεων πρὸς ἐπάρχουσιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν των, χωρὶς ὅμως νὰ παραβλέψῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἐντελοῦς ἐλευθερίας καὶ διαιρετικότητος τῶν κτημάτων.

29. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει χορηγήσῃ τ' ἀφορῶντα τὴν ὁροθεσίαν τῶν Ἐπαρχιῶν ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ πληροφορίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὁροθεσία τῶν Ἐπαρχιῶν δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὰ ἰδιωτικά συμφέροντα, ὡς ἡ ὁροθεσία τῶν Δήμων, τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ φυσικὰ τοῦ τόπου ὅρια, ἀλλὰ ν' ἀποφεύγῃ ἐπιμελῶς τὸν κατακερματισμὸν τῆς δημοτικῆς χώρας.

30. Θέλει ἐξιχνιάσει μετὰ ὅλην τὴν

ἀκρίβειαν, καὶ διαγράψῃ ἐπιμελῶς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ὅρια τῶν Νομαρχιῶν.

Ὅπου δὲ κρίνει εὐλογον νὰ γείνη κάμμία μεταβολή, θέλει τὴν ἀναγγεῖλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

31. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας θέλει περιγράψῃ τὰς ἐπὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ ἐδάφους ἀποράδην εὐρίσκομενας ἀρχαιότητας. Κατ' αἴτησιν δὲ τῆς Κυβερνήσεως φροντίζει νὰ γείνωσι σχέδια τῶν ἐπισημοτέρων ἐρειπίων, τῶν ἀρχαίων πόλεων, τῶν μνημείων καὶ ἄλλων παρομοίων ἀντικειμένων.

Ἐξιχνιάζει τὰς παλαιὰς λεωφόρους καὶ τὰ ἀρχαῖα βεῖθρα (lit des rivières), καὶ ἐν γένει ὅσα ἔχῃ ὑποδεικνύουσι τὰς πρώην ἐμπορικὰς ὁδοὺς τῶν Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Ἑνετῶν κτλ.

32. Ἐξετάζει τὴν φυσικὴν τοποθεσίαν τῶν χωρίων, κωμῶν, κωμοπόλεων καὶ πόλεων, δίδει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς κράσεως τοῦ ἀέρος, σημειῶναι τὰς αἰτίας, δι' αἷς ἀποκαθίσταται νοσώδης εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ τὰ βελτίωσιν αὐτοῦ καταλλήλα μέσα.

Γνωμοδοτεῖ περὶ μεταθέσεως τῶν χωρίων, εἰς τὰ ὅποια ἐπικρατοῦν χρονικαὶ ἀσθένειαι, κακοήθεις πυρετοὶ, κτλ. παραστένον τὰ ἐκ τῶν νέων τοποθεσιῶν προσγινόμενα καλὰ εἰς τὴν υγίαν, εἰς τὴν συγκαινωνίαν, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον.

33. Θέλει σκεφθῇ περὶ τῆς θέσεως τῶν εἰς τὰ βουνὰ κειμένων κωμοπόλεων καὶ χωρίων, καὶ θέλει ἐξετάσει ἂν ᾖναι συμφερώτερον εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν νὰ μετακινήσωσιν εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ οὕτω νὰ πλησιάζουσιν εἰς τοὺς συμπολίτας των, ἀπὸ τοῦς ὁποίους εἶναι ἀποχωρισμένοι δι' ἐμποδίων δυσκολευόντων τὴν συγκαινωνίαν.

Ἐν ταύτῃ θέλει ἐξερευνήσῃ τὰ αἰτίαι, τὰ ὅποια παρεκίνησαν τοὺς ὀρεῖτας ἐκείνους ν' ἀφίσωσιν εὐφόρους πεδιάδας, καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς πετρώδεις καὶ ἀκάρεους τόπους, σημειῶνων ἰδιαίτερως, ἂν ἡ εἰς τὰ ὄρη μετακίεσις ἔγεινε διὰ τὸ νοσώδες τοῦ ἀέρος, ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν.

αν. Θέλει δὲ σημειῶναι τὸν πρὸς μετοικεσίαν τῶν κατοίκων παραχωρητέον τόπον, καὶ τὰ ἐκ τούτου προσγενήσμενα καλὰ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 32.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ μετοικεσία δὲν γίνεται, εἰμὴ κατ' ἐλευθερίαν συναίνεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον.

34. Θέλει ἐπιστήσῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὸν ῥοὺν τῶν ποταμῶν, ὅσοι δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι πλωίμοι δι' ὀλικῆς ἢ μερικῆς διωρύξεως (canalisation).

Θέλει σημειῶσιν ἐνταυτῷ ὅποια ὠφέλεια δύνανται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διωρύξεως ταύτης εἰς τὸ ἐγγώριον ἢ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, μετακομιζομένων δι' αὐτῆς τῶν προϊόντων τῶν διαφορῶν ἐπαρχιῶν.

Θέλει ἐξετάσῃ, ἂν διωρύξεις τῶν ἐπισημωτέρων ποταμῶν ἀπαιτῇ μὲν ὀλιγώτερα ἐξοδα, προσενῇ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον μεγαλητέρας ὠφελείας πρὸς τὰς μεγάλας ὁδοὺς, αἵτινες ἤθελον γείνει παράλληλοι μὲ αὐτοὺς.

35. Σημειώνει τοὺς τόπους, οἵτινες φαίνονται ἀρμυδιώτεροι πρὸς σύστασιν ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἢ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Περιγράφει ἐπιμελῶς ὅποιας ὠφελείας ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα κλάδος τῆς βιομηχανίας ἤθελον ἔχει εἰς τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα θέσιν, καὶ σημειώνει τὰς διαφορὰς ἀκατεργάστους ἢ κρυσίμους ὕλης, καὶ τὰ μέσα τῆς μετακομιδῆς, τὰ ὅποια χορηγοῦσι τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου.

36. Σημειώνει διὰ ποίας ὁδοῦ καὶ εἰς ποῖον μέρος διευθύνονται τὰ διάφορα προϊόντα τῆς ἀγρονομίας καὶ βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου· ἐξετάζει διὰ ποίους λόγους διευθύνεται ἡ πώλησις αὐτῶν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα μέρος, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐφεύρῃ νέα μέσα ἐξοδεύσεως (debouché) τῶν προϊόντων.

37. Θέλει ἐπεξεργασθῇ σχέδιον τῶν μεταξὺ δήμων καὶ γειτόνων ὁδῶν (ἢ δημοτικῶν καὶ γειτονικῶν ὁδῶν), δι' ὧν εὐκολυνεῖται ἡ μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῶν

διαφορῶν χωρίων ἐνὸς δήμου συγκοινωνία.

Τὸ σύστημα τῶν ὁδῶν τούτων πρέπει νὰ ἐνωθῇ μὲ τὰς λεωφόρους (μεγάλας ὁδοὺς), εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα εἰς (μικρὰ) ὁδὸς νὰ ᾖναι πρὸς τὰς μεγάλας ἢ ἀκτὶς πρὸς τὸν κύκλον.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῶσι τὰ γειτονικά φέροντα καὶ ἡ εὐκολία τῆς συγκοινωνίας.

38. Θέλει παρατηρήσῃ εἰς ποίαν τάσασιν εὐρίσκεται ἡ μεταξὺ τῶν πόλεων περὶ τὰ συναλλάγματα πίστις (dit), καὶ θέλει σημειώσῃ διὰ ποίων καταστημάτων ἢ ἄλλων μέτρων δύναται αὕτη νὰ αὐξηθῇ, καὶ νὰ παύσῃ ἡ τῆς γλυφίας.

Θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κράτους πρὸς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν καταστάσιν τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου· θέλει προτείνει τὰ πρὸς πρόοδον ἐκτελέσασθαι καὶ βελτιώσιν τούτων κατάλληλα μέτρα.

40. Ὁφείλει νὰ σκεφθῇ ὡς πρὸς τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, ὡς πρὸς τὸ ναυτικὸν σύστημα, καὶ ὡς πρὸς τὰς διὰ τῶν χυδρομερίων σχέσεις, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς ἐθνικῆς οὐμίας, καὶ νὰ προτείνῃ τὰ ἀναγκαῖα.

44. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οὐμίας ἐπιφορτίζεται τὰ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑπικρατείας ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ ἐχρησιμεύσῃ παντὸς ἄλλου ὑπ' ὄψιν, καθὼς καὶ ἄλλογενῶν.

42. Θέλει κάμει ὅλας τὰς ἀναγκαῖας ἐρεῦνας πρὸς ἀκριβῆ γνώσιν ὅλων τῶν ἀποικίας καταλληλοτέρων τόπων, τῶν προϊόντων καὶ πόρων αὐτῶν, τῶν συμβιβασθῆ, ὅσον εἶναι δυνατόν, ἡ τῆς γῆς μὲ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ τὴν βιομηχανίαν τῶν ἀποίκων, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν πομπέναν, εἰς τὸν γεωργόν, ἐκτεχνίτην κτλ. ἢ ἀρμυδιώτερον διὰ τὴν ναυσχόλησιν ἐκάστου γῆ.

43. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οὐμίας (Συμβούλιον, ἢ Ἀρχεῖον) ἔχει πλῆρξουσιν ὅλα τὰ διαπραγματεύματα

συντροφίας, ἢ μὲ ἄτομα θέλοντα νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πᾶσα συνθήκη, προτεινομένη ἀπὸ τοιαύτας συντροφίας, ἢ ἄτομα, πρέπει νὰ καθ' ὑποβάλληται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφοῦ προετοιμασθῇ ἀρκετὰ, καὶ ἀναπτυχῶσι λεπτομερῶς αἱ ὠφέλειαι καὶ τὰ βάρη αὐτῆς.

44. Θέλει ἐπιστατεῖ καὶ ἐπαγρυπνεῖ διὰ νὰ γίνηται ἡ πρέπουσα χρῆσις παντὸς βοηθήματος χρημάτων, σίτων, ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα θέλει χορηγήσει ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς ἀποίκους πρὸς ἐκκλυσιν τῆς κατοικήσεώς των.

45. Τὸ Γραφεῖον τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Βασιλέα γενικὸν πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἐκθέσει τὴν κατάστασιν, πρόοδον, ἢ ἐπισθοδρόμῃσιν τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ἀκινήτου περιουσίας παντὸς εἶδους, τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ, συγκρινόμενον μὲ τὸν τοῦ προηγούμενου ἔτους, καὶ τὴν πρόοδον τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων, ὅσα ἤρχισαν κατὰ πρότασιν αὐτοῦ.

Θέλει σημειώσῃ τὰς προόδους τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀγρονομίας, τὴν αὐξήσιν τῶν νέων πόλεων, καὶ τὰ πρὸς καλλωπισμὸν αὐτῶν γεγόμενα· τὰς μεταβολὰς τῶν νοσῶδων τόπων εἰς ὑγιεινοὺς διὰ τῆς καλλιέργειας καὶ ξηράσεως ἐλῶν κτλ., τὴν κατάστασιν τῶν ἀποικιῶν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδάσεώς των, καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται τις νὰ βοηθῇ τὰς προόδους, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παρακμὴν των.

46. Ὀφείλει νὰ σημειώσῃ κατ' ἔτος τὸν ἀριθμὸν τῶν νέων, ὅσοι ἔχουσι 18-25 ἔτη, καὶ οὕτω νὰ γνωστοποιῇ κατὰ συνέχειαν τὴν συμβολὴν (contingent) τῆς πρώτης στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐτοιμῆς εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Κράτους.

47. Θέλει φροντίσει νὰ γείνῃ τοπογραφικὸς πίναξ τοῦ Βασιλείου ἱκανοῦ μεγέθους, νὰ διορθωθῇ τὰ λάθη, ὅσα τυχόν

εὑρίσκονται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας πίνακας, νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸν νέον τὰ ὅρια τῶν Δήμων, Ἐπαρχιῶν καὶ Νομαρχιῶν, νὰ διαγραφῇ ἡ ποιότης τῆς γῆς, αἱ θέσεις τῶν γενομένων ἀποικιῶν, ἢ οἱ δι' αὐτὰς κατάλληλοι τόποι, τὰ ἐθνικὰ κτήματα, αἱ σημειωμέναι ἢ σημειωθησόμεναι διὰ πασσάλων μεγάλαι ὁδοὶ (λεωφόροι), τὰ τῆς διωρύξεως (canalisation) ἔργα, κτλ., καὶ οὕτω νὰ προετοιμασθῇ τακτικὴν χωρογραφίαν (καταστατικὴν cadastre).

48. Θέλει δώσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶν ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν προϊόντων τοῦ Βασιλείου πληροφορίες, ὅσας αὕτη ἤθελε χρειασθῇ διὰ τὰς περὶ ἐμπορίου μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις συνθήκας.

Τελευταῖοι ὀρίσμοι.

49. Ὅσα καταστατικά (statistiques) ἔγγραφα εὑρίσκονται εἰς τὰ γραμματοφυλάκια (archives) τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, οἷον γεωγραφικοὶ πίνακες, ὑπομνήματα (mémoires), πίνακες (tableaux), σχέδια (plans), παρατηρήσεις, κατάλογοι, κτλ., θέλουσιν συναχθῇ εἰς συστηγησόμενον γραμματοφυλάκιον τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν τὴν κοινοποίησιν ὅλων τῶν ἐγγράφων καὶ πρακτικῶν, ὅσα ἤθελε χρειασθῇ πρὸς ταχείαν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων.

Ἐν Ναυπλίῳ 29 Ἀπριλίου, 1834.

106. Α. Περὶ τῆς ὁροθεσίας καὶ τῆς εἰς Δῆμους διακρίσεως τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ακούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὄρονται ἀπὸ τοῦ λιμένος Σχοινούντος (Καλαμάκι) παρὰ τὸν Σαρῶ-

νικόν Κόλπον πρὸς μεσημβρίαν, καὶ, συμπεριλαμβάνοντα τὴν χερσόνησον Μεθάνων καὶ τὴν νῆσον Καλαύρειαν, ἐκτείνονται μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σκυλλαίου, ἔνθα προβαίνοντα μέχρι τῆς νήσου Ἀγ. Γεωργίου, ἐνώνουν τεύτην μὲ τὸν Νομόν.

Ἀπὸ τῆς νήσου Ἀγ. Γεωργίου διευθυνόμενα πρὸς δύσιν, ἀποδίδουν τὰς νήσους Ὑδραν, Τυπάρηνον, Ἀπεροπίαν (Δοκὸ), Τρίκρανα, (Τρικέρια) καὶ Ἀριστερὴν (Σπετσοπούλαν), εἰς τὸν Νομόν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας· ἀνατρέχουσιν ἔπειτα πρὸς τὸν δυτικὸν αἰγιαλὸν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου συμπεριλαμβάνοντα τὴν Ἔφυραν (Ἰψηλὴν) καὶ Πιτυοῦσαν (Πλατειάν), καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας, ταύτης διέρχονται διὰ τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ ὄρους Ζαβίτσης. Ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ ὄρους Ζαβίτσης ἀναβαίνουν εἰς τὴν ἄκρην τῆς αὐτῆς πρὸς δυσμὰς τεινούσης ῥάχους, τὴν ἀκολουθοῦσι μέχρι τῶν Καλυβίων τοῦ Καστρίου, καὶ, εἰς μυχρὰν ἀπὸ τούτων ἀπόστασιν, κλίνουν κατ' ἄρκτον πρὸς τὸ ὄρος Μαίναλον (Ροῖνόν) καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀρκτικῆς κλίσεως ἀναβαίνοντα πρὸς τὴν ῥάχην εἰς τὸ ὄρος Παρθένιον ἀποδίδουσι τὸ χωρίον Ὑσταί (Ἀγλαδόκαμπον) εἰς τὸν Νομόν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ἀπὸ τοῦ ὄρους Παθηνίου διευθυνόμενα πάντοτε κατ' ἄρκτον πρὸς τὴν ἑσπέρην τείνουσι πρὸς τὸ δυτικῶς κείμενον ὄρος τοῦ ἐπάνωθελεσίου, καὶ διαβαίνοντα ἐκεῖθεν τὴν Φροσύνην, τὸ Βουγιᾶτι καὶ τὸ Μοναστήριον τῆς Κανδήλας, τὰ ὅποια καὶ συμπεριλαμβάνουσιν εἰς τὸν Νομόν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας πρὸς τὸ ὄρος Γκιόζα, φθάνουσιν εἰς τὸ Διάσελον τῆς Καστανίας ἀπονέμοντα ὅλα τὰ ὕδατα τῆς Στυμφαλίδος λίμνης καὶ τὴν κοιλάδα τῆς Λεύκης εἰς τὸν ῥηθέντα Νομόν· διαβαίνουν ἔπειτα τὰ ὄρη Μέγλι, Πυρροβοῦνι καὶ Σαϊτάνι, ἐμπεριέχουν ὅλην τὴν περισχὴν τῶν ὑδάτων τῆς Λίμνης Φονιᾶ (Φενεσῶ) καὶ τείνουσι διὰ τῶν βουνῶν τῆς Ζαρούκλης καὶ τοῦ διασέλου πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, εἰς τὸν ὅποιον φθάνουσι πλη-

σίον τῆς στενωποῦ τῶν Μαυρολιθαρίων καὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Αἰγίρας.

Ἀπὸ Μαυρολιθαρίων μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀγίου Νικολάου ὁ αἰγιαλὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου σχηματίζει τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ. Εἰς δὲ τὸ ἀκρωτήριο Ἀγίου Νικολάου διαβαίνουν ταῦτα πάλιν τὴν ῥάχην τῶν παρὰ τὸν Ἰσθμὸν βουνῶν μέχρι τοῦ λιμένος Σχαινοῦντος (Καλαμάκι) καὶ ἐνώνουν τὰ χωρία Περαχώραν καὶ Λέχαιον (Πίσαν) μὲ τὸν Νομόν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Αἱ ἑπαρχίαι τοῦ Νομοῦ θέλουσι συμπεριλαμβάνει τοὺς ἐξῆς Δήμους: (α).

107. Περ διανομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας τακτικούς καὶ ἑτάκτους, καὶ ναύτας.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ἐκδουλεύσων ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῶν κατὰ ἑπὶ καὶ κατὰ ὀχλοσασιν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῶν ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, ἀπονέμομεν εἰς ἑκαστὸν αὐτῶν Ἀριστεῖον (Médaille).

2. Ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ Ἀριστείου θέλει εἶσθαι ἐγκεχαρᾶγμένος ὁ Ἑλληνικὸς σταυρὸς, ἐν τῷ μέσῳ θύρου ὀξυνομένου πρὸς τὴν κάτω πλευρὰν ὡς εἰς τὰ ἑμμέτρα Βασιλικὰ παράσημα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου, ἡ ἀκολουθοῦσα ἐπιγραφή.

ΘΘΩΝ Α. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟΙΣ ΓΕΝΝΑΙΟΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΠΡΟΜΑΧΟΙΣ.

Τὸ Ἀριστεῖον, κρεμνόμενον ἀπὸ ταινίαν κυανὴν, προσαρτᾶται εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους· εἶναι δὲ, α. διὰ μὲν τοὺς ἀξιωματικούς, ἀργυροῦν· β. διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικούς, χαλκοῦν· γ. καὶ

(α) Σ. Ε. Παρελίσθησαν ἐνταῦθα, κατ' ὅσον ἐν τῇ ἐκτῇ συλλογῇ· θέλει τετὴ γενικὸς πινᾶς ἀπόσης τῆς εἰς Δήμους κλπ. διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

αὐτοὺς στρατιώτας καὶ ναύτας, αὐθι-
κῶν.

3. Οἱ Ἀξιωματικοί, πρὸς οὓς ἀπονέμε-
ται τὸ Ἀριστεῖον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχωσιν
ὑπογράφας ἀποδείξεις ὅτι ὠνομάσθησαν
ἐκ τῆν νόμιμον Κυβέρνησιν πρὶν τῆς 1
Δεκεμβρίου 1834.

Ἐσαύτως θέλουν ἀναγνωρισθῇ ὡς ὑπα-
ξιωματικοὶ ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι ἔλαβον τὸν
ἐπαλμόν των πρὸ τῆς παρὰ τῶν ἀρμοδίων
Ἀρχῶν προσδιορισθησομένης ἐποχῆς.

4. Τὸ Ἀριστεῖον δὲν δίδεται·

α. Εἰς ἐκεῖνους, ὅσοι διὰ πλημμέλη-
μα ἢ κακούργημα κατεδικάσθησαν, ἢ εἶναι
ὑπὸ δίκην·

β. Εἰς τοὺς ἐγκαταλιπόντας τὴν πα-
τρίδα των μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Βασιλι-
κῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐμβῶσιν εἰς ξένην στρα-
τιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ διὰ νὰ κατοικήσω-
σιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἄνευ τῆς ἀδείας
τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὴν ἰσχὺν νὰ ἀπονεί-
μῃ τὸ Ἀριστεῖον δι' ἰδιαιτέρου διατάγ-
ματος καὶ πρὸς τοὺς εἰς τὸν § 6 μνημο-
νευμένους μετὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἐπα-
νοδόν των.

5. Ἐκαστον Ἀριστεῖον δίδεται διὰ
διπλώματος, τὸ ὁποῖον, διὰ μὲν τοὺς Ἀ-
ξιωματικούς, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Βα-
σιλέα, διὰ δὲ τοὺς Ὑπαξιωματικούς καὶ
στρατιώτας, ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμα-
τεῖς τῆς Ἐπικρατείας, διὰ δὲ τοὺς ναύ-
τας, ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

6. Ὅστις λάβει τὸ Ἀριστεῖον διὰ τοὺς
ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀ-
γώνας του, θέλει ἀπολαμβάνει τὰ ἐφεξῆς
δικαιώματα·

α. Εἰν δύνανται νὰ ἐκπληροῖ τοὺς εἰς
τὸ 13 ἄρθρον τοῦ περὶ Δήμων κανονισμοῦ
παραγομένους ὄρους, νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα
εἰς τὰς ἐκλογάς ἀπὸ τοὺς μᾶλλον φορο-
λογουμένους· β. Νὰ ὀπλοφορῇ ἄνευ ἰδι-
αιτέρας ἀστυνομικῆς ἀδείας· γ. Νὰ κα-
τέχῃ τὸν πρῶτον τόπον τῆς τιμῆς μετὰ
τῆς Ἀρχῆς, εἰς ὅλας τὰς ἐορτὰς τῶν δή-
μων· δ. Νὰ ᾖ ἐλεύθερος πάσης σωμα-

τικῆς ἐργασίας διὰ τὰς γενικὰς ὑπηρεσίας
τοῦ Κράτους καὶ διὰ δημόσια καταστή-
ματα.

7. Εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς, ὅσοι λά-
βωσι τὸ Ἀριστεῖον, θέλουν ἀπονέμεσθαι
αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὸν βαθμὸν των στρα-
τιωτικαὶ τιμαὶ· εἰδικαὶ δὲ τιμαὶ θέλουν
προσδιορισθῇ δι' ἐκεῖνους, ὅσοι, δυνάμει
βασιλικῆς ἀποφάσεως, ἀναγνωρισθῶσιν ἵ-
σοι μὲ τοὺς ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς.

8. Ἀφαιρεῖται τὸ Ἀριστεῖον ἀπὸ τὸν
φέροντα αὐτὸ, καθὼς ἐπίσης ἀφαιροῦνται
καὶ τὰ δι' αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώ-
ματα.

α. Ὅταν αὐτὸς καταδικασθῇ ἀπὸ τὰ
δικαστήρια, διὰ πλημμέλημα ἢ κακούρ-
γημα ἐκ τῶν ἀναγερομένων εἰς τὸ ἄρθρον
22 τοῦ νέου Ποινικοῦ Κώδικος· β. Ὅταν
μεταναστεύσῃ· γ. Ὅταν ἐμβῇ εἰς ξένην
ὑπηρεσίαν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἄ-
νευ βασιλικῆς ἀδείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 20 Μαΐου 1834.

108.1 Περί τῶν μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀξιωματι-
κῶν ὑπαξιωματικῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν
τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργι-
κοῦ μας Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Οἱ παλαιοὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ πτωχοὶ Ὑ-
παξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν ἀτά-
κτων καὶ τακτικῶν στρατευμάτων τῆς ξη-
ρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, οἵτινες μετέσχον ἐν-
δόξως εἰς τὸν ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς πα-
τρίδος ἀγῶνα, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν παλαιῶν
των ἐκδουλεύσεων καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ
ἐξασφαλισθῇ εἰς τὰς οἰκογενεῖς των στα-
θερὸς πόρος ὑπάρξεως, θέλουσι λάβει ἀ-
μέσως εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν των μέρος
τῶν ἀκαλλιεργήτων μὲν, πλὴν καλλιεργη-
σίμων ἐθνικῶν γαιῶν, καθ' ὅσον ὅμως δὲν
λαμβάνουσιν ἤδη ἐκ τοῦ ταμεῖου μισθοῦς
ἐνεργείας, συντάξεις, ἢ τροφοδοσίας.

2. Θέλουσι λάβει μέρος εἰς ταύτην τὴν
διανομὴν τῶν γαιῶν οἱ Ἀξιωματικοὶ μὴ

νον ἐκείνοι, ὅσοι ὡς τοιοῦτοι ἀπεφασίσθησαν παρὰ τῆς ἐπιθεωρητικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς θαλασσινῆς, καὶ ὅσοι ἐνεκρίθησαν παρ' αὐτῶν ἄξιοι νῆς συστηθῶσιν εἰς τὴν εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως καθὼς καὶ οἱ ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, ὅσοι δι' ἀποδεικτικῶν, διπλωμάτων, ἢ ἐπισήμων ἐγγράφων θέλουσι δυνῆθαι ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι κατὰ τὸν ὑπερ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐπολέμησαν ἐνδοξῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ εἶναι ἄξιοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἀνταμοιβὴν ταύτην.

3. Ἐκαστος Ἀξιωματικός, Ὑπαξιωματικός, καὶ στρατιώτης τῆς γῆς ἢ τῆς θαλάσσης, ὅστις θέλει λάβει ἀμοιβὴν τοιαύτης φύσεως, χρεώσται νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν διαβεβαίον τὴν ἐνεστῶσαν πενίαν του, τοὺς τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων, ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ Στρατιωτικὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ναυτικὸν ἀπεσύρθη, ἐπορίσθη τὰ πρὸς τὸ ζῆν, τὴν ἡλικίαν του, τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, τὴν οἰκογένειάν του, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀριθμὸν, τὸ γένος καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν τέκνων του.

Οἱ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ στρατεύματος τῆς ξηρᾶς χρεωστοῦσιν ἐκτὸς τούτου ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν εἶναι εἰς στάσιν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακίαν. Ἐπίσης οἱ παλαιοὶ Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τῆς θαλάσσης χρεωστοῦν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ ναυτικόν.

Ὁδηγίαι ἰδιαιτέραι θέλουν κανονίσει καὶ κοινοποιήσει τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλουν συντεθῇ, παρουσιασθῇ καὶ θεωρηθῇ τὰ διάφορα ταῦτα ἀποδεικτικά.

4. Ἡ ἀξία τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς καθέκαστον, δὲν θέλει εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ὑπερβῇ τὰς 7,000 Δραχ. οὐδὲ θέλει εἶσθαι κατωτέρα τῶν 1200. Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἡ ἀξία αὕτη θέλει κανονισθῇ ἐξ ἑνὸς μέρους ἀπὸ τὸν βαθμὸν, τὸν ὁποῖον κατέχουν εἰς τὰ στρατολόγια καὶ εἰς τὰς κλάσεις τὰς προσδιορισθείσας ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν ναυ-

τικὴν, καὶ ἐξ ἄλλου μέρους ἀπὸ τὰ βά-
ρη τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς οἰκογενείας των.

Ἡ θέσις τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ὅποια θέλουν παρουσιάσει.

Μὲν ὅλον ὅτι ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀξίας προσδιορίσθη εἰς 7, 000 Δραχμῶν, δὲν συγχωρεῖται νὰ παρχωρηθῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν στρατιωτικὸν ἐπέκεινα τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα δραχμῶν.

5. Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι κανονίζονται.

1. 7, 000 Δραχμῶν διὰ τοὺς ὑπανδρευμένους Ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης τῆς α' κλάσεως.

2. 6,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοὺς ἀνυπάρχοντες τῆς α' κλάσεως καὶ διὰ τοὺς ὑπανδρευμένους τῆς β'.

3. 5,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοὺς ἀνυπάρχοντες τῆς β' κλάσεως καὶ τοὺς ὑπανδρευμένους τῆς γ'.

4. 4,500 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοὺς ἀνυπάρχοντες τῆς γ' κλάσεως καὶ διὰ τοὺς ὑπανδρευμένους τῆς δ' καὶ ε'.

5. 4 000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοὺς ἀνυπάρχοντες τῆς δ' καὶ ε' κλάσεως,

6. 3,000 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς ε' καὶ ζ' κλάσεως.

7. 1,800 Δραχμῶν διὰ τοὺς Ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας ὑπανδρευμένους..

8. 1,200 διὰ τοὺς ἀνυπάρχοντες Ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

Ἐκτὸς τούτου, ὅσοι θέλουσι λάβει μετοχὴν εἰς τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου χρηρηγομένης ὠφελείας, θέλουν λάβει δύο σρέμματα γῆς διὰ κατασκευὴν οἴκου καὶ φύτευσιν κήπου.

6. Αἱ μητέρες τέκνων χῆραι τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῶν ἀποθανόντων εἰς τὸν πόλεμον θέλουν ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν ὑπανδρευμένων Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῆς αὐτῆς κλάσεως, καθ' ὅσον ὅμως αὐταὶ δὲν

λαμβάνουσι συντάξεις παρὰ τοῦ Κράτους.

7. Οἱ στρατιωτικοί, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραχωρηθῇ ἐθνικαὶ γαῖαι, θέλουν λάβει ταύτας εἰς καρποφόρον χώραν, εἰς τὴν ὅποیان θέλουν αὐτοὶ ὀργανισθῇ εἰς ἰδιαιτέρους Δήμους, λαμβανομένης ὑπ' ἐψὲν τῆς ἐθνικῆς τῶν καταγωγῆς. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη θέλει συντείνει πρὸς ἐκτέλεσιν εὐκολωτέραν τῶν εὐνοϊκῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς νέους τούτους ἀποίκους.

Ἡ Κυβέρνησις ὁμως θέλει κάμει ἐξαιρεῖν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπὲρ ἐκείνων τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἤδη ἰδιοκτησίαν τινὰ καὶ ἀπὸ συμφέροντα οἱ κογενείας εὐρίσκονται προσηλωμένοι εἰς Δήμον ἐσχηματισμένον καὶ τοῦτο, ἂν εὐρίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Δήμου ἐθνικαὶ γαῖαι διαθέσιμοι.

Εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θέλουν δοθῇ τὰ διὰ κατασκευὴν οἴκου καὶ φυτεύσιν κήπου ἰδιαιτέρως παραχωρούμενα δύο στρέμματα.

8 Αἱ δυνάμει τούτου τοῦ νόμου διανεμησόμεναι γαῖαι θέλουν καταστῇ πλήρεις ἰδιοκτησίαι τῶν ὧσαν ἤθελαν τὰς λάβει, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀκολουθοῖς συμφωνίαις.

α. Θέλουν ἀποκλειστικῶς χρησιμεύει πρὸς στερέωσιν καὶ αὐξήσει τῆς οἰκιακῆς τῶν ἀποκαταστάσεως, καὶ θέλουν ἐπ' αὐτῇ τούτῳ καλλιεργεῖσθαι.

β. Δὲν θέλουν ποτὲ παρ' αὐτῶν παραχωρηθῇ εἰς ἐνοίκιον (ἐμφυτευτικόν) καὶ δοθῇ κατ' οὐδένᾳ ἄλλον τρόπον ἀποκαθιστῶντα τὴν ἰδιοκτησίαν ἀτελεῖ, δὲν θέλουν ἐπιδαρυνθῇ ἀπὸ ἐξειδικιασμένας δουλείας ἢ ἀπὸ βάρη μὴ εξαγοραζόμενα, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖ τὴν πλήρη καὶ ὅλοσχερῇ τῶν ἰδιοκτησίαν.

γ. Τὸ ταμεῖον δὲν θέλει μὲν λάβει, παρ' ἅπλων δέκατον ὡς φόρον ἔγγειον ἐξ ἅλλου δὲ μέρους.

δ. Ὡς ἀποζημιώσιν μερικὴν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνοικιάσεως θέλει λάβει φόρον τινὰ προσδιορισμένον.

ε. Ὁ κύριος τῆς παραχωρηθησομένης γῆς θέλει διατρίβει δέκα τοῦλάχιστον ἔτη ἐπ' αὐτῆς.

ς. Θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς προσδιορισθείσας παρὰ τοῦ νόμου τούτου διατάξεις καὶ εἰς τὰς προσδιορισθησάμενας εἰς τὰς συστάσεις νέων ἀποικίων.

ζ. Ἡ ἀξία τῶν παραχωρηθησομένων εἰς αὐτοὺς γαιῶν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὰς χρηματικὰς ποσότητας, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ τοῖς χρεωστῶνται ἀπὸ τὸ Κράτος κατὰ συνάψειν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν παρ' αὐτῶν παρουσιασθησομένων χρεῶν.

9. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ὑπὸ στοιχεῖον α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑφεξῆς.

α. Αἱ πρὸς κατοικίαν καὶ καλλιέργειαν κατασκευασθησόμεναι οἰκοδομαὶ ἐπὶ τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν θέλουν ἀνταποκρίνεσθαι εἰς τὰς ἀφεύκτους καὶ πρώτας ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν καὶ οἰκογενειῶν τῶν.

β. Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι θέλουν καλλιεργεῖσθαι ἐτησίως κατὰ τὸ ἐν τέταρτον τοῦλάχιστον εἰς τὰς παραχωρήσεις τὰς ὑπ' ἀρ. 1—3 τοῦ ἄρθρου 5 κατὰ τὸ ἐν πέμπτον εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 4 καὶ 5, καὶ κατὰ τὸ ἐν τρίτον εἰς τὰς ἐπιλοῖτους.

Ἄν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς προσδιορισθείσης παρὰ τοῦ νόμου μερίδος δὲν ἐκαλλιεργήθῃ ἐκ παραμελήσεως τοῦ κυρίου τῆς, ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τὸ ἀκαλλιεργήτον, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας ἐκτὸς δὲ ταύτου καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ καλλιεργηθέντος παρ' αὐτῆς μέρους.

Ἄν τὰ ἐξόδα τῆς καλλιεργείας δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν ἀμέσως, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ θέλει δώσει εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς προθεσμίας ἀρμολίας, λαμβάνουσα ὡς τόκον τοῦ κεφαλαίου 8 τοῖς 100 τὸ ἔτος.

Ἄν εἰς ἐν τῶν ἀκολουθῶν ἐτῶν ὁ κύ-

μος τῆς γῆς παραμελήσῃ καὶ αὐθις τὴν καλλιέργειαν τῆς προσδιορισθείσης μερίδος ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν καλλιέργειάν τῆς κατὰ τὰς προῤῥηθείσας συμφωνίας· καὶ μὴ δεχομένου τοῦτο τοῦ Δήμου, ὁ εἰς τὰ οἰκονομικὰ Ἐφορος δύναται ὑπαπατήσῃ δυνάμει τοῦ νόμου, ὥστε ὅλη ἡ παραχωρηθεῖσα γῆ νὰ μεταφερθῇ εἰς τὰ τέκνα τοῦ κυρίου τῆς, ἐν ἑλλείψει αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνιόντας του, ἐν ἑλλείψει ἀνιόντων, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς του, καὶ ἐν ἑλλείψει καὶ αὐτῶν, θέλει ὑπαπατήσῃ, ὥστε τὰ ἀκαλλιέργητα μέρη νὰ δοθῶσιν εἰς ἐνοίκιον ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ ἐπὶ ὑποχρέωσει καλλιέργειας τῶν.

Ὅλαι ὁμῶς αὐταὶ αἱ διατάξεις θέλουσιν ἐφαρμοζέσθαι εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν ἤθελε καλλιεργηθῇ ἡ γῆ ἐκ παραμελήσεως τοῦ κυρίου τῆς, καὶ καθ' ἃς αὐτὸς δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ παρέξῃ ἐγγυήσεις ὅτι ἤθελε, κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος, ἐπιδιορθώσῃ τὴν ἀμελείαν του.

Υ'. Ὅπου ἡ θέσις τῆς γῆς καὶ ἡ φύσις τῆς χώρας καὶ τοῦ κλίματος ἐπιτρέπουσι, μετὰ τὸ τέλος τῶν τριῶν ἐτῶν, οἱ κύριοι τῶν γαιῶν εἰς ἕκαστον τῶν ἐπτὰ ἀκολουθῶν ἐτῶν θέλουσιν φυτεύσει τοῦλάχιστον τὸ πεντηκστον μέρος τῆς γῆς ἀπὸ ἐλαίας, συκαμινέας (μουριάς) καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα, ἢ ἀπὸ ἀμπέλους καὶ σταφίδας Κορινθιακάς.

Ἄν ἡ διάταξις αὕτη δὲν διατηρηθῇ, ἡ φυτεία τῶν δένδρων ἀμπέλων ἢ Κορινθιακῶν σταφίδων θέλει ἐκτελεσθῇ παρὰ τοῦ Δήμου, καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαστικὰ ἔξοδα θέλουσιν τῷ ἀποδοθῆναι ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς διὰ τόκου 8 τοῖς 100 καὶ προθεσμίων ἀναλόγων καὶ διὰ ἐξασφαλίσεων ἀρμοδίων. Ἐκτὸς τούτου, ἂν οὐ τὰ δένδρα καὶ αἱ ἀμπέλαι αἱ φυτευμέναι ἀπὸ τὸν Δῆμον ἴδωσιν πλήρη καρπὸν, τὸ προϊόν ἐνὸς ἐκ τῶν πρώτων ἐτῶν, καὶ 20 τοῖς 100 ἐκ τοῦ προϊόντος ἐνὸς τῶν δευτέρων ἐτῶν, θέλει ἀποδοθῇ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Ὁ Δῆμος θέλει προσδιορίσῃ τὸ ἔτος, καθ' ὃ θέλει λάβῃ τὰ προῤῥηθέντα εἰσοδήματα, καὶ θέ-

λει προκοινοποιήσῃ τοῦτο τοῦλάχιστον ἔτος ὁλοκληρῶν.

Δ'. Ἡ ἑλλείψις πάσης καλλιέργειας ὡς φελλίμου ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἐν διαρκείᾳ δύο κατὰ συνέχειαν ἐτῶν ἢ περισσότερων θέλει θεωρηθῇ ὡς παραίτησις ἐκουσίας παραχωρήσεως παρὰ τῶν κυρίων, καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσῃ ταύτας τὰς γαίας ἢ πρὸς ὠφέλειαν δημοτικῶν καταστημάτων, ἢ πρὸς ὠφέλειαν νέων ἀποίκων, πρὸς νέαν συνένωσιν τῶν μετὰ τὴν ἐρηκῶν γαιῶν.

10. Δὲν ἔχει κανεὶς ὡς ἰδιοκτήτης πλήρη τὰς παραχωρηθησομένας ταύτας γαίας, παρὰ μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς καταστοχῆς καὶ μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν, ὅσαι προσδιωρισθῶσιν, ἢ ἂν ἴδωσιν ἄλλο ἄρθρον εἰς τὰ προηγουμένα 8 καὶ 9 ἄρθρα.

Ἄν ὁ κύριος τῆς γῆς ἀποθάνῃ πρὸς τὸ τέλος τῶν δέκα ἐτῶν, αἱ γαίαι μεταβαίνουνσιν εἰς τοὺς κληρονόμους του μετὰ τῶν ὀντων ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑποχρέωσιν.

11. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν διατάξεων προηγουμένων ἄρθρων διατάττομεν ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καὶ πρὶν τῆς πληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιβαλλομένων παρὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9.

1. Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαίαι νὰ δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν ἐπ' οὐδὲν προφάσει ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἐν γένει διὰ κανὲν χρὸς νὰ μὴ μεταβιῶσιν εἰς ὑποθήκην αἱ παραχωρηθησόμεναι γαίαι, ἂν τὸ χρὸς τοῦτο δὲν ἠθετικῶς ἀντικείμενα τὴν κατασκευὴν οἰκοδομῶν καὶ τὰ πρῶτα ἔξοδα τῆς καλλιέργειας.

3. Ὁ πρῶτος κύριος νὰ μὴ δύναται συμφωνήσῃ ἢ νὰ λάβῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειον ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν ἐνηλίκων τέκνων τοῦ κυρίου τῆς τῶν ἀφελίκων καὶ τῆς ἀδείας ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν ἐπιτροπικοῦ Συμβουλίου· οἱ δὲ οὗτοι χρεωστοῦσι νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὴν χρῆσιν τῶν ἀναφ-

μένων δανείων εἰς τὸν ἄνω παράγραφον 2.

4. Σχέδιον χρεωλυσίς θέλει ληφθῇ, ὥστε τὸ συμφωνηθὲν χρέος νὰ σβυθῇ εἰς 20 ἔτη ἐκ τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ παραχώρησις τῆς γῆς ἐνεργήθη.

12. Ὁ ἐτήσιος φόρος προσδιορίζεται 4 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν.

13. Ὁ ἐτήσιος φόρος δύναται νὰ ἐξαγορασθῇ διὰ πληρωμῆς κεφαλαίου εἰκοσαπλασίου. Ἡ ἐξαγοράσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὅχι ὅμως εἰς ποσότητος μικροτέρας τῶν εἰκοσι δραχμῶν. Τὰ ἐκ τῶν ἐξαγοράσεων τούτων λαμβανόμενα χρήματα θέλουν χρησιμεύει πρὸς τὴν χρεωλυσίαν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους.

14. Ἡ παρούσα παραχώρησις τῶν γαιῶν, σκοπὸν μοναδικὸν ἔχουσα τὴν χρηθῆναι ἰδιοκτησιῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς ὑπηρετήσαντες ἐνδόξως τὴν πατρίδα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς ἀγῶνα, δὲν τοὺς ἐξαιρεῖ ἀπὸ τῆς ὠφελείας τῶν γενικῶν μέτρων, κατὰ τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀκολουθῶντας παραχωρήσει γαίας διὰ φόρων ἐτήσιων εἰς τοὺς πολίτας, οἵτινες ἤθελον ἐπιθυμήσει ν' ἀποκτήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει μετὰ πατρικῆς προσοχῆς ἐνασχοληθῇ περὶ τῆς τήρησίν των ἐν ἐνεργείᾳ σήμερον στρατιωτικῶν τῶν λαβόντων μέρος ἐνδοξον εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς τύχης τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν χωροφυλακίαν· θέλει δὲ ἐντὸς ὀλίγου παραδεχθῇ ἀρμόδια περὶ τούτου μέτρα.

15. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατοχῆς, ἢ κατὰ τὸν ἀκόλουθον μῆνα, βοηθεία τις διὰ τὰ ἐξοδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως θέλει δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς Ἀζιωματικούς, Ἰπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας, οἵτινες θέλουν λάβει μέρος εἰς τὰς ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὠφελείας.

Ἡ βοήθεια αὕτη, συνισταμένη εἰς πράγματα πρώτης ἀνάγκης, ὡς εἰς ξύλα κατασκευῆς, εἰς ῥωπα, εἰς γεωργικὰ ἐργαλεῖα, δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν τε

τραχοσίων δραχμῶν, οὐδὲ θέλει εἶσθαι κητώτερα τῶν διακρίσεων, δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, καὶ θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν παραχωρηθεισῶν γαιῶν.

Ἡ βοήθεια αὕτη θέλει διανεμηθῇ μετὰ τῶν ἀναπερομένων εἰς τὸ 5 ἄρθρον κλάσεων κατὰ τὰς ἀκολουθοῦντας ἀναλογίας: 1. Κλάσις 400 δραχμῶν 2. » 350. 3. » 300, 4. » 250, 5. 6, 7, καὶ 8, 200.

16. Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραχωρηθῇ γαίαι, διατάτταμεν νὰ τοῖς ἀφελθῇ τὸ ἀπλοῦν δέκατον κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη καὶ ὁ προσδιορισμένος ἐτήσιος φόρος κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀκριβῶς καὶ εἰς ἀρμόδιον χρόνον τὰς κανονισθείσας ὑποχρεώσεις διὰ τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9, καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ποσότητες ἴσων τοῦλάχιστον καὶ ληφθεῖσαν ἐκ τῆς χρηματικῆς καταστάσεως τῶν μετεχειρίσθησαν εἰς ἑκτακτα ἐξοδα καλλιέργειας, ἢ τέλος ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν ὅτι τοιαύτην χρῆσιν θέλουν κάμει κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐπιχειρήσῃ τὰς φυτεύσεις καὶ καλλιέργειας τὰς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 κανονισθείσας, τὸ ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν δύο φόρων κέρδος δὲν πίπτει εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς, ἀλλ' εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον διὰ τὰ ἐξοδα του.

Κατὰ τὰ πέντε ἔτη, τὰ ὅποια θέλουν ἀκολουθήσει τὰ τρία πρῶτα, τὰ ἐκ τοῦ ἐτήσιου προσδιορισμένου φόρου συναζόμενα θέλουν δοθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τῶν νέων μόνον ἀποικίων, πρὸς προικοδότησιν σχολείων, καὶ, ὅταν ἡ προικοδότησις αὕτη καταστῇ τελεία, πρὸς σύστασιν ἄλλων δημοτικῶν καταστημάτων.

Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, αὐτὰ τὰ συναζόμενα θέλουν δοθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐξ ἄλλου μέρους θέλει συναζεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν, τὸν ἐτήσιον προσδιο-

ρισμένον φόρον τὸν προσερχόμενον ἀπὸ γαίας παραχωρηθείσας εἰς παλαιὸς Δήμους.

17. Οἱ Ἀξιωματικοί, Ἰπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, οἵτινες εἶναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν πενίας, ὥστε δὲν ἔχουν οὔτε τὰ ἀναγκαῖα μέσα τῆς ὑπάρξεως, θέλουσι λάβει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἀ' Ἰουλίου Ε. Π. 1834 μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς τοῦ 1835, βοήθειας τροφοδοτήσεως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἕκαστος θέλει παραστήσει πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου. Αὗται αἱ τροφοδοτήσεως βοήθειαι θέλουν ἐν γένει συνίστασθαι εἰς διανομὰς ἀλεύρου.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπίσης εἰς αὐτοὺς χορηγήσει, ἀνάγκης τυχούσης, καὶ τοὺς ἀναγκαίους σπόρους ἐπὶ ὑποχρεώσει ἀποδόσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

18. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει ἀμέσως ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῆς καταμετρήσεως εἰς τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιορισθεῖσαν γῆν διὰ τὰς νέας ἀποικίας· θέλει ἀκολουθῶς ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν τῶν παραχωρηθησόμενων γαιῶν, ἐκτὸς τῶν ἀποικίων, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀξιωματικῶν, Ἰπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῶν προσδιορισμένων παρὰ τοῦ 5 ἄρθρου.

19. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἀμέσως κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Γραμματεῖς νὰ φροντίσουν διὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσίν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου 1834.

...IV. Περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν, περὶ ἀνακαλύψεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσανμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ. Α'.

Περὶ δημοσίων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν.

1. Εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς τῶν ὠραίων τεχνῶν καὶ τοῦ Πανδιδακτηρίου, θέλουν ἀνεγερθῇ τὰ ἐξῆς κεντρικὰ καταστήματα:

α. Κεντρικὴ δημόσιος βιβλιοθήκη· β. Κεντρικὸν δημόσιον Μουσεῖον διὰ τῶν ἀρχαιοτήτων· γ. Ταμεῖον νομισματικῶν δ. » ἀντικειμένων φυσικῆς ἱστορίας· ε. » ἐργαλείων μαθηματικῶν-φυσικῶν· ζ. Ἐργαστήριον χημικῶν, μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἀποσκευὴν· η. Θεάτρον ἀνατομίας· θ. Ταμεῖον χειρουργικῶν· ι. Συλλογὴ τύπων· κ. Συλλογὴ εἰκόνων· λ. Συλλογὴ χαλκῶν γραφημάτων· μ. Ἀστεροσκοπεῖον· ν. Συλλογὴ πολυτεχνικῆ.

2. Καὶ εἰς ἑκάστου Νομοῦ τὴν πρωτεύουσαν θέλουν συστήθῃ κατ' ὅλιγον, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νομοῦ βιβλιοθήκη, μουσεῖον τοῦ Νομοῦ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἄρθρον 1 ῥηθέντα καταστήματα.

Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένη καὶ εἰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ ἕκαστον Δῆμον ἀκόμη.

3. Εἰς τὴν δημόσιον κεντρικὴν βιβλιοθήκην (ἄρθρ. 1 στοιχ. α) θέλουν καταθεθῆναι ὅλα τὰ πολύτιμα χειρόγραφα βιβλία, τὰ εὑρεθέντα εἴτε εἰς μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας, εἴτε εἰς δημοσίον τινα βιβλιοθήκην, ἢ εἰς ἄλλο κατάστημα δημοσίον, καὶ ἐπομένως θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν ἐχόντων αὐτά.

4. Ἐκάστου ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς δημοῖον βιβλίον, ἢ ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει πέμπεσθαι τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην ἀνὰ ἓν ἀντίκον. Ὁ παραβάς τὸν ὅρον τούτου συγχύτης καὶ ἐκδότης τιμωρεῖται μετὰ τὸν μόνον τοῦ δεκαπλάσιου τῆς τιμῆς τοῦ σταλέντος ἀντιτύπου.

5. Προκειμένης ἀγορᾶς νέων βιβλίων διὰ τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην, θέλουν ἐκρίνεσθαι ὑπ' ὅσιν ἐν γένει ὅλοι οἱ κληρονομοὶ τῆς φιλολογίας, ἰδίως δὲ αἱ ἀνάγκαι τοῦ Πανδιδακτηρίου, τῆς Ἀκαδημίας τῶν

σημῶν καὶ τῶν ὥραιων τεχνῶν, τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῶν διαφόρων Διδασκαλείων, καὶ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

6. Προκειμένης ἀγορᾶς νέων βιβλίων διὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 2 μνησθείσας βιβλιοθηκῶν τῶν Νομῶν, Ἐπαρχιῶν καὶ Δήμων, θέλουν θεωρεῖσθαι κυρίως αἱ ἀνάγκαι τῶν Γυμνασίων, τῶν Λυκείων καὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων.

7. Εἰς τὸ δημόσιον Μουσεῖον καὶ τὸ Νομισματικὸν ταμεῖον (ἄρθρ. 1 στοιχ. 6 καὶ γ) θέλουν ἐναποτεθῆ κατὰ τὰς αἰσπανιώτερας ἀνευρισκόμεναι ἀρχαιότητες καὶ τὰ νομίσματα.

8. Ἡ ἀνέγερσις τῶν κατὰ Νομοῦς, Ἐπαρχίας καὶ Δήμου Μουσείων θέλει ἔχει σκοπὸν πρῶτιστον τὴν κατὰ τόπον διατήρησιν ὅλων τῶν ἐχόντων τοπικὴν τινα ἀξίαν ἀντικειμένων.

1 αἰς τὸ κεντρικὸν Μουσεῖον εὐρισκόμενα διπλᾶ νομίσματα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα θέλουν διανεμεσθαι ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὰ κατὰ Δήμους καὶ Ἐπαρχίας Μουσεία.

9. Ἐκαστον τῶν κεντρικῶν, ἢ κατὰ Νομοῦς, Ἐπαρχίας, ἢ Δήμου καταστημάτων τούτων θέλει προικισθῆ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἰδιαιτέρως, πρὸς διατήρησιν καὶ αὐξάνειν τοῦ ὃ δὲ προικισμὸς οὗτος θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος, καὶ κατ' ἔτος θέλει διδασθαι λόγος τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδόσεως τῶν λογαριασμῶν θέλει συνθέσει σχέδιον ἢ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ καθυποβάλει αὐτὸ εἰς τὴν ἐπικυρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 Ὁ προικισμὸς οὗτος θέλει προσδιορίζεσθαι:

1. Διὰ τὰ κεντρικὰ καταστήματα, ἀπὸ τὸ γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διὰ τὰ κατὰ Νομοῦς καταστήματα, ἀπὸ εἰσδήματα τοῦ Νομοῦ παρὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

3. Διὰ τὰ κατ' Ἐπαρχίας καταστήματα,

ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ εἰσδήματα παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

4. Διὰ τὰ κατὰ Δήμους καταστήματα, ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσδήματα παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

11. Ἡ Κυβέρνησις διαφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα, ὡςάκις τὸ καλεῖ ἡ χρεια, νὰ προκίξῃ ἢ νὰ δίδῃ βοηθήματα ἀπὸ τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον εἰς Δήμους, Ἐπαρχίας καὶ Νομοῦς, μὴ δυνάμενους δι' ἑνδεῖαν ν' ἀνεγείρουν καὶ διατηρήσουν τοιαῦτα καταστήματα.

12. Ἡ ἀγορὰ ἐπιστημονικῶν ἢ τεχνολογικῶν ἀντικειμένων γίνεται πάντοτε κατὰ πρότασιν, ἢ ἐρωτηθείσης τῆς γνώμης τοῦ ἐφόρου τοῦ καταστήματος, διὰ τὸ ὅποιον γίνεται ἡ ἀγορά.

α. Εἰς τὰς κατὰ Δήμους συλλογὰς, ἐρωτηθείσης τῆς γνώμης τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Δημάρχου.

β. Εἰς τὰς κατὰ Ἐπαρχίας συλλογὰς, τῆς γνώμης τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ἐπαρχοῦ.

γ. Εἰς τὰς κατὰ Νομοῦς συλλογὰς, τῆς γνώμης τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Νομάρχου.

δ. Εἰς κεντρικὰς συλλογὰς, τῆς γνώμης τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

13. Δι' ἀγορὰν ἀντικειμένων πρὸς πλουτισμὸν κεντρικῆς τινοῦ συλλογῆς, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὸ ἀνω ἄρθρον 12 στοιχ. δ, θέλει ζητεῖσθαι καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, τῆς Ἐπικρατείας.

14. Τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνολογικὰ ἀντικείμενα εἶνε κτήματα ἀναφαιρέτα τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Νομοῦ, τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τοῦ Δήμου.

Ἀλλ' ἡ ἐκποίησις τινων ἀντικειμένων, εἴτε ὡς εὐρισκομένων διπλῶν εἰς τὴν συλλογὴν, εἴτε ὡς κατασταθέντων ἀχρήστων, ἐπὶ σκοπῷ προστασίας ἄλλων πημαντικωτέρων, δὲν ἐμποδίζεται.

15. Αἱ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ῥηθεῖσαι ἐκποιήσεις δύνανται νὰ γένουν μόνον κατὰ διαταγὴν τοῦ μὲν Δημάρχου εἰς

τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 12 στοιχ. α', τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου στοιχ. β', τοῦ δὲ Νομάρχου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. γ', καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. δ'. κατὰ γνωμοδότησιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 12 ρηθέντων ἐφόρων καὶ ἐπιτροπῶν.

16. Ἐκάστης τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 μνησθεῖσιν συλλογῶν θέλουν συνταχθῇ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, πρὸς τοῦ ἐφόρου ἐκάστου καταστήματος. κατὰ τοὺς ὁποίων θέλουν σταλῇ εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν ἀντίγραφα παρακαταθετέα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

17. Ὅ,τι προστίθεται κατ' ἔτος εἰς τὰς ρηθείσας συλλογὰς, θέλει καταγράφεσθαι εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ εἰς τὸ προλαβόντος ἄρθρου ρηθέντος καταλόγου. Ἀντίγραφα δὲ αὐτῶν ἐπικυρωμένα θέλουν πέμπεσθαι μετὰ πᾶν ἔτος εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν διὰ νὰ παρακατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ρηθείσης Γραμματείας.

18. Ἡ χρῆσις τῶν ρηθεισῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν εἶνε ἐλευθέρη εἰς πάντα, ἰδίως δὲ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν, τοῦ Πανδιδασκητερίου, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν διαφόρων Διδασκαλείων, καὶ εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους τῶν Γυμνασίων, Λυκείων καὶ λοιπῶν Σχολείων.

Εἰς χρῆσιν δὲ τοῦ κοινῶς θέλουν εἶναι εἰς ῥητὰς ἡμέρας μόνον ἡνεργεμένα.

19. Περί τοῦ διοργανισμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν τούτων συλλογῶν θέλουν συνταχθῇ ὁδηγία καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

TM. Β'. Πρὶ ἐφορείας. ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Ἐφόρων.

20. Πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν θέλουν διορισθῇ παρὰ τοῦ Βα-

σιλέως Ἐφοροί, ἐκλεγόμενοι κυρίως.

α'. Διὰ μὲν τὰ κεντρικὰ καταστήματα μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὠραίων τεχνῶν, τῶν Πανδιδασκητερίου, τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων ἢ τῶν ἐξόχων τεχνιτῶν.

β'. Διὰ τὰ κατὰ Νομόν, Ἐπαρχίαν καὶ Ἀἷμα κατιστήματα, μετὰ τῶν Γυμνασίων ἢ τῶν διδασκάλων τῶν Λυκείων καὶ δημοτικῶν Σχολείων.

21. Οἱ Ἐφοροὶ γενικῶς δὲν λαμβάνονται μισθόν. Διαφυλάττεται δὲ εἰς τὴν Κελευθέρῃ τὸ δικαίωμα, χρείας καλοῦσης νὰ τοῖς χορηγῇ ἢ μισθὸν ἢ ἐπιμίσθιον. Ἡ χορηγία αὕτη θέλει λαμβάνεσθαι τε ἀπὸ τὴν προικισθείσιν τῶν καταστημάτων τούτων κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 11.

22. Ἡ ὑπηρεσία καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων θέλουν κενονισθῇ καὶ διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν καθυποβλητέων εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τῶν ἥδη κατὰ τὴν Πελοπόννησον τὴν στερεὰν καὶ τὰς νήτους διωρισμένων ἐφόρων ἰσχύουν προϋποθέσεις αἱ περὶ αὐτῶν ὑπάρχουσαι ἀτάξεις.

23. Ὡς πρὸς τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τεχνολογικὸν μέρος, ὑπόκεινται ὅλοι οἱ Ἐφοροὶ εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν, ἀναφέρονται πρὸς αὐτόν, καὶ λαμβάνουν παρ' αὐτοῦ προσκλήσεις καὶ ὁδηγίας.

24. Ἄνευ ἀδείας οὐδεὶς Ἐφορὸς μακρύνεται τῆς θέσεώς του.

Πρὸς περιοδείας ἐπιθεωρητικὰς διδόνται τὰς ἀνταρκτικὰς ἀδείας ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὁ κατὰ μὲν ἀδείαν λαμβάνει ὁ Ἐφορὸς ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν, 25 δ' ἐξδομάδων ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, πλείονος δὲ καιροῦ, ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

25. Δίδων τὴν ἀδείαν, ἢ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς, ἢ ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ Βασιλεὺς, κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, θέλει διορίζει ἐν ταύτῃ, δι' ἐξουσίαν τοῦ ἀπερχομένου, ἄλλον εἰς τὸν ἴσον του.

26. Οἱ Ἐφοροὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ

ἀποτεινώνται κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς καὶ Δημάρχους, οἵτινες θέλουν ἐνεργεῖ ἄνευ ἀναβολῆς τὰς προσκλήσεις των, ἢ, ὑπάρχοντος ἐμποδίου τινὸς πρὸς ἐκτέλεσιν, θέλουν ἀναρρῆσθαι πρὸς τοὺς ἀμέσους ἀνωτέρους των, εἰδοποιούντες περὶ τοῦτου καὶ τοὺς ἐφόρους.

27. Οἱ ἔφοροι, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ ἔργα των, θέλουν ὀρκίζεσθαι ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας:

«Ὁμνῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑποπατῆν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰ διατάγματα καὶ τὰς ὁδηγίας τὰς ἀναγομένης εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνολογικὰς συλλογὰς καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν, καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας μου».

Περὶ τοῦ ὅρκου θέλει συντάττεσθαι ἐκαστοτε πρωτόκολλον καὶ παρακατατίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

28. Ὁ μισθὸς ἢ τὸ ἐπιμίσθιον θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τῆν εἰς τὰ ἄρθρα 10 11 ῥηθείσαν προικυδότησιν.

Ἡ χορηγία αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆν ἡμέραν τῆς ὀρυκδοσίας.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν Ἐπιτροπῶν.

29. Εἰς ἕκαστον Δῆμον θέλει συστήθῃ μία ἐπιτόπιος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης Ἐπαρχίας, μία ἐπαρχιακὴ, εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστου Νομοῦ μία νομαρχιακὴ, καὶ διὰ τὰς κεντρικὰς συλλογὰς, μία κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ.

30. Αἱ εἰς τὸν περὶ δημοδιδασκαλίας Δῆμον ἀναφερόμεναι ἐπιτόπιοι, ἐπαρχιακαὶ καὶ νομαρχιακαὶ Ἐπιτροπαὶ θέλουν ἀναλάβει καὶ τὰ καθήκοντα τῶν εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον διοριζομένων ἐπιτοπίων, ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐφαρμόζονται ἄρα καὶ εἰς αὐτάς οἱ ἄρθροι τοῦ περὶ δημοδιδασκαλίας νόμου ἀρθρ. 34-36, 38-40, 45-49.

31. Εἰς μὲν τὰς ἐπιτοπίους Ἐπιτρο-

πὰς ἕκαστος τῶν κατὰ Δῆμον ἐφόρων, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχιακὰς ἕκαστος τῶν κατ' Ἐπαρχίαν, καὶ εἰς τὰς νομαρχιακὰς ἕκαστος τῶν κατὰ Νομὸν, εἰς ὅλας δὲ ἐν γένει τὰς Ἐπιτροπὰς ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς, ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον.

32. Ἐπίσης ἔχει τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς ἕκαστην τούτων τῶν ἐπιτοπίων, ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ κατὰ τόπον Γυμνασίου, Λυκείου καὶ δημοτικοῦ Σχολείου.

33. Ὅταν εἰς μίαν τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ᾔνη εἰς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 32 καθηγητῶν, διδασκάλων, ἐφόρων, ἢ καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς παρών, ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα ψήφου μὲ ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

34. Ἡ κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ σύγκειται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐφορον ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τοὺς ἐφόρους τῶν κεντρικῶν συλλογῶν, ἀπὸ δύο μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἀπὸ δύο μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ὁραίων τεχνῶν, ἀπὸ δύο καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἀπὸ δύο ἄλλους ἐπιστήμονας, εὐρισκομένους εἰς τὴν καθέδραν τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τούτων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσασα τὴν γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

35. Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς (ἀρθρ. 34) γίνεται πάντοτε διὰ μονοετίαν.

Τὰ αὐτὰ μέλη δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

36. Ὁ αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ᾔνη μέλος μιᾶς κεντρικῆς καὶ μιᾶς ἄλλης Ἐπιτροπῆς ἄλλ' ὅταν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸν δύο τοιαῦται θέσεις, θέλει ἐκλέξει μετὰ τῶν δύο. Τῷ ἀφαιρούνται ἀμφοτέραι αἱ θέσεις, ἂν δὲν κηρύξῃ τὴν ἐκλογὴν του εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ προσκληθῇ περὶ τοῦτου.

37. Οὐδὲν μέλος τοιαύτης Ἐπιτροπῆς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ μισθόν.

38. Ἐκάστη κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν μελῶν τῆς

ἓνα Ἀντιπρόεδρον καὶ ἓνα Γραμματέα.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ὁ Γραμματεὺς συντάττει τὰ ἔγγραφα καὶ διατηρεῖ τὰ πρωτόκολλα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχείων.

39. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ συνέρχονται ἀπαξ τοῦ μηνός.

Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις δύναται νὰ συνέλθωσι καὶ ἐκτάκτως ἢ κατ' αἵτησιν ἐνὸς μέλους, ἢ ἐνὸς ἐφόρου, ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ καὶ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἐξ ἐπαγγέλματος.

40. Διὰ νὰ ἔχη τὸ κύρος μίᾳ ἀπόφασιν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τριῶν μελῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὰς διαφιλονεικίσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, εἰς δὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

41. Ἐκάστης συνεδριάσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον ἐν συντόμῳ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς καὶ τὴν ἀπόφασιν.

Τὰ πρωτόκολλα θέλουν υπογράφεσθαι ὑφ' ὧν τῶν παρόντων μελῶν, αἱ δὲ ἀναγραφαὶ ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως.

42. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, θέλουν ὁμνῶσι τὰ μέλη ἑκάστης κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

« Ὁμνῶ πίστιν εἰς τὸν βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μου ἐπιβαλλομένων μοι χρεῶν ».

Τὸν ὅρκον τούτων θέλουν ὁμνῶσι ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

Περὶ τῆς ὀρκωμοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, θέλει κατατίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 30, θέλουν συμμορφωθῆαι κατὰ Δήμους, Ἐπαρχίας, καὶ Νομοὺς Ἐπιτροπαὶ μὲ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 49 τοῦ περὶ δημοδιδασκαλίας νόμου.

43. Ἐκάστη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἐφαρμύει τὴν ἀμέσως εἰς αὐτὴν ὑποκει-

μένην δημοτικὴν, ἐπαρχικὴν, νομαρχικὴν ἢ κεντρικὴν συλλογὴν.

44. Ἰδιαιτέρα καθήκοντα ἑκάστης δημοτικῆς, ἐπαρχικῆς καὶ νομαρχικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τοῦ δήμου, τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ τῆς, εἶνε·

1. Νὰ φροντίζῃ περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως, ἢ ἄλλων ἐκποιήσεων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἀντικειμένων κατὰ τὰ ἄρθρ. 12—15.

2. Νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 συντακτέους καταλόγους.

3. Νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς ἀνευρέσεως καὶ διατηρήσεως ἀρχαιοτήτων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης.

4. Νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν ἀναγκῶν πόρων πρὸς προοικισμὸν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ προοικισμοῦ τῶν δημοτικῶν, ἐπαρχικῶν ἢ νομαρχικῶν συλλογῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐφόρων αὐτῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 14).

5. Νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκῶν κτιρίων.

45. Αἱ ἐπαρχικαὶ, νομαρχικαὶ καὶ αἱ κεντρικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουν ἐκτὸς τούτου τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐφορεῖν ὅλους τοὺς κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν, ἢ τὸν Νομόν των, ἢ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν ἐφόρους καὶ Ἐπιτροπάς.

46. Περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων θέλουν συνταχθῆι ὁδηγίαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας καὶ καθυποβληθῆι εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως.

47. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὑπηρεσίας των, ἰδίως δὲ περὶ τῶν παρὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐλλείψεων ἢ τῶν ἀπαιτουμένων βελτιώσεων θέλει γίνεσθαι ἔκθεσις ἀπὸ μὲν τὰς ἐπιτοπίους, τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ τὰς νομαρχιακὰς Ἐπιτροπάς εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορον, ἀπὸ δὲ τὰς κεντρικὰς Ἐπιτροπὰς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις θέλουν γίνεσθαι τοῦλάχιστον ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἂν ὅτε

κίτεραι περιπτώσεις δὲν ἀπαιτήσουν νὰ γίνονιν τοιαῦται καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Κεφ. Γ' Περὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου

18. Ὁ Γενικός Ἐφορός, ὑποκείμενος εἰς τὰς ἀρχάς καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐφορεύει ὅλας τὰς κατὰ τὸ κράτος, τοὺς Νομοὺς, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τοὺς Δήμους, ἐπιτημονικάς καὶ τεχνολογικάς συλλογὰς καὶ τοὺς προϊστάμενους αὐτῶν ἐφόρους. Ἰδίως ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπιτήρησις τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Κράτους καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του οὐδὲ διατάσσεται οὐδ' ἐνεργεῖται τίποτε ὡς πρὸς τὰς ἀρχαιότητας, εἴτε παρ' ἑνὸς τῶν ἐφόρων εἴτε παρὰ μίας τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 29 καὶ 43 ῥηθειςῶν Ἐπιτροπῶν, εἴτε παρ' ὁποίας δήποτε ἄλλης διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὡς τοῦτο ὁρίζεται κατωτέρω εἰς τὸ 65 ἄρθρον.

19. Καθέκοντα ἰδιαιτέρα αὐτοῦ εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

1. Τοῦλάχιστον ἅπαρ τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ περιοδεύει διὰ νὰ ἐπιθεωρῇ τὰς εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον ῥηθειςῶν συλλογὰς, καὶ ὅλας τοῦ Κράτους τὰς ἀρχαιότητας. 2. ἔχει δυνάμιν ἐπανορθωτικὴν ἐπὶ τῶν ἐφόρων, κατὰ τὰ ὁριζώμενα εἰς τὰ ἄρθρα 50 καὶ 51. 3. Ἐφορεύει τοὺς ἐφόρους καὶ τὰς διαφόρους Ἐπιτροπὰς, κατὰ τὰ ἄρθρα 23, 24 καὶ 31. 4. Φροντίζει περὶ ἀγορᾶς τῶν ἀντικειμένων τῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐπιτημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν κεντρικῶν συλλογῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 στοιχ. δ'. 5. Παρατηρῶν ὁ ἴδιος κατὰ τὸ ἄρθρον 47 ἡ πληροφωρηθεὶς παρ' ἄλλων ἐλλείψεις, ἢ νομίζων βελτιώσεις ἢ ὁποίας δήποτε ἄλλας διατάξεις ἀναγκαίας, θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἴδιος τὰ δέοντα ἢ ἀναφέρει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας. 50. Αἱ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου εἰς τοὺς ἐφόρους ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι. α. Ἐπιπλήξεις

β'. Πρόστιμον 1-20 Δραχμῶν.

51. Περὶ ἐκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει συντάττεσθαι πράξις ἑγγράφος, ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

Τῶν ἐπανορθωτικῶν ποινῶν δὲν γίνονται ἔκκλησις, θέλουν ὅμως ἀναγγέλλεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

52. Αἱ ὅσας τῶν σημαντικωτέρων ὑποθέσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ καθέκοντά του, ὁ Γενικός Ἐφορός δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, θεωρεῖται ὡς ὑπάλληλος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπομένως δὲν θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην, ἀλλὰ θέλει καθυποβάλλει τὰ σχέδια τῶν ἀποφάσεων ἢ τῶν ἀναφορῶν αὐτῆς.

53. Ὁ Γενικός Ἐφορός ἔχει βαθμὸν, μισθὸν καὶ στολὴν ὑπουργικῶν Συμβούλων.

Ἐκτὸς τούτου ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ καὶ τὰ ἀγώγια καὶ λοιπὰ μετακομίσεις, ἐξοδα, γινόμενα κατὰ τὰς περιοδεΐας του.

54. Πρὶν ἀναλάβῃ τὰ χρέη του θέλει δίδει ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 27 προδιαγραφέντα ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

Περὶ τῆς ὀρκωδοσίας συντάσσεται πρωτόκολλον κατατιθέμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς αὐτῆς Γραμματείας.

55. Ὁ μισθὸς του ἀρχεῖται, ἂν δὲν ὀρισθῇ ἄλλως πῶς εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ του, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀρκωδοσίας του. Θέλει πληρώνεσθαι τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Κεφ. Δ. Περὶ τῆς ὑπεράτης ἐπιτηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως.

56. Ἡ γενικὴ ἐπιτήρησις ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸ 29 ἄρθρον ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὅλων τῶν ἐφόρων, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἐπικρατείαν τοῦ Κράτους, τοὺς Νομῶν, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τοὺς Δήμους ἐ-

πιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν, ὡς καὶ ἐφ' ὧν τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐναπόκειται καὶ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπαρχον καὶ Νομάρχην καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

57. Οἱ Ἐπαρχοὶ καὶ Νομάρχαι χρεωστῶν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ νομαρχιακὰς συλλογὰς καὶ Ἐπιτροπὰς, καὶ ν' ἀναφέρωνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν οἱ μὲν Ἐπαρχοὶ εἰς τοὺς Νομάρχας, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

58. Ἡ ῥηθεῖσα Γραμματεία ἔχει τὴν ἀνωτάτην διέθυνσιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν καταστημάτων, καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅλου τοῦ Κράτους. Ἰδίως ἀπόκειται εἰς αὐτὴν. α'. Νὰ δέχεται ὑπ' ὅψιν τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 23 καὶ 47 ῥηθείσας ἐκθέσεις, καὶ νὰ διατάττῃ τὰ δέοντα. β'. Νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἐφόρους ἐπανορθωτικὰς ποινάς.

59. Αἱ ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν ταύτην ἐπιβληταὶ ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ εἶναι:

α'. Ἐπιπλήξεις, β'. Πρόστιμον 5—100. Δραχμῶν, γ'. Παῦσις 8 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν, ἀφαιρουμένου ἢ μὴ τοῦ μισθοῦ.

Περὶ ἐκάστης ἐπανορθωτικῆς ποινῆς θέλει συντάττεσθαι πράξις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

60. Ἡ ἐπανορθωτικὴ δύναμις τ' εἰς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἰσχύει, εἴτε ἐπιβάλοι ποινὴν ἐπανορθωτικὴν ὁ Γενικός Ἐφορος, εἴτε μὴ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ Γραμματεία δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ, νὰ μετριάσῃ, ἢ νὰ ἀναίρῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, ἢ ἀφαιρέσῃ τῆς ποινῆς ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐφορον, νὰ ἐπιβάλλῃ ἄλλην.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ἰδίως.

Κεφ. Α'. Περὶ δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ἐπὶ ἀρχαιοτήτων.

61. Ὅλαι αἱ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀρ-

χαϊότητες, ὡς ἔργα τῶν προγόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θεωροῦνται ὡς κτῆμα ἔθνικόν ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

62. Ὅλα τὰ ἐπὶ εὐνικῆς γῆς, ἢ ὑπ' αὐτὴν, ἢ εἰς τὸν πεθμένα τῆς θαλάσσης, εἰς ποταμούς καὶ δημοσίους ρύακας, εἰς λίμνας ἢ βάλτους εὐρισκόμενα ἐρείπια ἢ ἄλλα ἀρχαιότητος ἀντικείμενα, ὅποιοι δῆποτε ὀνόματος, εἶναι ἰδιοκτησίαι τοῦ Κράτους.

63. Ἰδιοκτησίαι τῶν ἰδιωτῶν εἶναι:

α'. Ὅλαι αἱ εἰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς, ἢ εἰς κτῆσιν ἰδιωτῶν εὐρισκόμεναι ἀρχαιότητες. β'. Ὅλα τὰ ἐπὶ ἰδιοκτητῶν γαιῶν ἢ ὑπ' αὐτάς εὐρισκόμενα ἐρείπια ἢ ἄλλα ἀρχαιότητες κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐπαμένου ἁρθροῦ 64.

64. Τῶν ἐπὶ ἰδιοκτητοῦ γῆς, ἢ ὑπ' αὐτὴν εἰς τοίχους, ὑπὸ συντρίμματα, ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως κρυπτομένων, καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀνακαλυφθησμένων, εἴτε κατὰ τύχην, εἴτε δι' ἐπίτηδες ἀνασκαφῆς, ἀρχαιοτήτων, ἡ ἰδιοκτησία ἀνήκει ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ Κράτος, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου ἰδίως ὀριζόμενα εἰς τὸ 80 ἄρθρον.

Κεφ. Β. Περὶ γνωστοποιήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἢ ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων.

65. Ὁ ἀνακαλύπτων ἀρχαιότητας εἴτε κατὰ τύχην, εἴτε δι' ἀνασκαφῶν, εἴτε διὰ καταβολῆς θεμελίων, εἴτε διὰ καθαιρέσεως οἰκῶν, εἴτε δι' ὁδοποιίας, ὅπως δῆποτε ἄλλως, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ 1—50 Δραχμῶν. α'. Νὰ δώσῃ εἰδησίαν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν περὶ τοῦ εὐρήματός του, εἰς ἐνατῶν ἐφόρων, ἢ εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορον, ἢ εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐπαρχιακὴν ἢ νομαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν, ἢ εἰς τὸν Νομάρχην, ἢ Ἐπαρχον, ἢ εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν β'. Νὰ δείξῃ προσκληθεὶς τὸ εὑρεθὲν εἰς ἓνα τῶν Ἐφόρων ἢ εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορον, ἢ εἰς μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ῥηθέντας νὰ λάβουν

ομοίωμα ἢ ἀντίτυπον, ἢ ἀπεικόνισμα ἢ ἀντίγραφον αὐτῶν.

66. Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ ἄρθρον 65 ἐβθεν χρεὸς τις γνωστοποιήσεως καὶ δείξεως τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποι- νῇ, ἔχουν:

α. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν συλ- λογῶν ἢ καὶ μεμονωμένων ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος. β. Οἱ Πρόεδροι ἢ οἰκο- νόμοι συμμοριῶν ἢ ἄλλων δημοσίων κα- ταστημάτων (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κλη- ρικῶν) κεκτημένων τοιαύτας συλλογὰς ἢ μεμονωμένας ἀρχαιότητας. Τοῖς δίδεται ἰσορῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ παρὰντος νόμου πρὸς γνωστοποίησιν.

67. Ἄν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρ- θρων 65 καὶ 66 εὐρίσκωνται ὁλόκληροι συλλογαί, ἢ ἂν αἱ ἀνευρεθῶσι ἢ ὑπάρ- χουσαι ἀρχαιότητες συγκληται ἀπὸ διά- σφα ἀντικείμενα, θέλει συνοδεύεσθαι ἡ γνωστοποίησις καὶ μὲ κατὰλογον ἀκριβῆ περιγράφοντα ἕκαστον ἀντικείμενον κα- θαρῶς καὶ διακεκριμένως.

Ἐλλείποντος τοῦ κατὰλογου τούτου, ἢ ὄντος ἀτελοῦς, ἐπιβάλλεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 65 προσδιορισθεῖσα ποινὴ.

68. Τῶν κατὰ τὸ προλαβόν ἄρθρον δεδομένων καταλόγων θέλουν γίνεσθαι δύο ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 65 στοιχ. α. ἀναφερομέ- νων Ἀρχῶν.

Τὸ ἐν ἀντίγραφον θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν ἐπι- τόπιον ἢ ἐπαρχιακὴν Ἐπιτροπὴν, εἰς τῆς ὁποίας τὸν Δῆμον ἢ τὴν Ἐπαρχίαν εὐρί- σκεται ἡ ἀρχαιότης, τὸ δὲ πρωτότυπον, μὲ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις στελλό- μενον εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορον, θέλει ἐνα- ποτίζεσθαι παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ- ματείας τῆς Ἐπικρατείας.

69. Ὅσας οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 65 καὶ 66 ἀναφερόμενοι ἰδιοκτῆται θέλουν κατὰ μέ- ρος ἢ γενικῶς νὰ πωλήσουν τὰς ὁποίας ἔχουν ἀρχαιότητας, ἢ νὰ τὰς μετακομί- σουν ἀπὸ ἑνᾶ Δήμου εἰς ἄλλον, ὑποχρε-

οῦνται ἐπὶ ποινῇ 1-50 Δραχμῶν νὰ ἀ- ναγγεῖλωσι τὴν ἐκποίησιν ἢ μετάρθεσιν ταύτην εἰς μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 65 στοιχ. α. ἀναφερομένων Ἀρχῶν, καὶ νὰ δώσουν εἰς αὐτὴν ἀκριβῆ κατὰλογον τῶν ἐκποιητέων ἢ μετακομιστέων ἀντικει- μένων.

Περὶ τούτου θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἄνευ ἀναβολῆς ὁ Γενικός Ἐφορος, στελλομέ- νου πρὸς αὐτὸν τοῦ πρωτοτύπου τοῦ κα- τὰλογου τούτου μὲ τὰς ἀναγκαίας παρα- τηρήσεις.

70. Χρεωστοῦν δὲ καὶ οἱ νέοι οὔτοι ἰδιοκτῆται, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ προλαβόν ἄρθρον ἐπιβαλλομένη ποινῇ νὰ γνωστο- ποιῶσι κατὰ τὰ ἐκεῖ ρηθέντα, ἐπισυνά- πτοντες ἀκριβῆ κατὰλογον, καὶ τοῦτο ἐντὶς 8 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἀποκτήσωσι τὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα.

71. Ἐν περιπτώσει διακρατήσεως ἢ δημοπρασίας, δικαστικῆς τε καὶ μὴ ἀρ- χαιότητων, οἱ ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποί- ους ἀνετέθη ἡ διακράτης ἢ ἐκτέλεσις τῆς δημοπρασίας αὐτῶν, χρεωστοῦν ἀνυ- περθέτως νὰ εἰδοποιήσουν κατὰ τὰ ὁρι- σμένα, ἐπισυνάπτοντες καὶ ἀκριβῆ κατὰ- λογον ἄλλως, ὑπόκεινται εἰς πρόστι- μον 25 100 Δραχμῶν.

72. Ὅλαι αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφε- ρόμεναι Ἐπιτροπαὶ ἐπιτηροῦσι τὰς ἐν- τὸς τοῦ Δήμου, τῆς Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Νο- μοῦ τῶν εὐρισκομένων μεμονωμένας ἀρ- χαιότητας ἢ συλλογὰς αὐτῶν, εἴτε εἰς τὸ δημόσιον εἴτε εἰς ἰδιώτας ἀνήκουσιν.

ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσι δι' ἐπιτρόπου ἐκλεγμένου ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἑκαστῆς ἀρχαιότητος, καὶ τὰς εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν εὐρισκομένας ἀκόμη, διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὴν ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 67-71 περὶ αὐτῶν καταλό- γων, ἢ διὰ νὰ συντάττουν αὐτοὶ αὐτῶν κατὰλογον, τὸν ὁποῖον μὲ τὰς ἀπαιτουμέ- νας παρατηρήσεις νὰ στέλλουν εἰς τὸν Γε- νικὸν Ἐφορον, ἢ διὰ νὰ βαβαιώνωνται ἂν αἱ εἰς τὸν κατὰλογον περιεχόμεναι ἀρ- χαιότητες εὐρίσκωνται ἀκόμη παρὰ τῶν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων ἰδιοκτῆτην.

73. Καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς ἔχει τὸ εἰς τὸ προλαβὼν ἄρθρον ἀναφερόμενον δικαίωμα τοῦ ἐπιθεωρεῖν καὶ συντάττειν κατάλογον.

74. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχει ἡ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματεία τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἐπίτροπον, ὅστις νὰ ἐξετάξῃ τὰς συλλογὰς τῶν ἀρχαιοτήτων ἢ τὰς μεμονωμένας ἀρχαιότητας, ὅπου οὐδέποτε κτῆμα καὶ ἂν ᾖναι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 72.

75. Ὅλα τῆς ἀρχαιότητος τὰ ἀντικείμενα εἰσάγονται ἀνεμποδίστως εἰς τὴν Ἐπικρατείαν.

Ὁ θέλων νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, χρεωστῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν τοιούτων ἀρχαιοτήτων νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτῶν μίαν ἀπὸ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 63 στοιχ. α. ἀναφερομένας Ἐπιτροπὰς, καὶ νὰ δώσῃ τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 67 καὶ 68 ἀπαιτούμενον κατάλογον. Ἀμεληθείσης τῆς διατάξεως ταύτης, θεωροῦνται αἱ εἰσαχθεῖσαι ἀρχαιότητες ὡς ἐπιτόπιοι, καὶ ἰσχύει περὶ αὐτῶν τὸ ἄρθρον 76.

ΚΕΦ Γ'. Περὶ δικαιοῦματος διαθέσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων, καὶ περὶ χρήσεως αὐτῶν.

76. Ἀρχαιότητες, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρεθείσαι, δὲν δύνανται χωρὶς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθρον 702 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένῃ ποιῇ.

77. Ἡ κατὰ τὸ προλαβὼν ἄρθρον ἀπαιτούμενη ἄδεια δίδεται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου. Ἡ Γραμματεία δὲν ἀπαρνέεται τὴν τοιαύτην ἄδειαν, ὅταν α. Τὰ κεντρικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ Μουσεῖα ἔχουν ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος διπλᾶ β'. Τὸ ἀντικείμενον εἰσῆχθη ἀπὸ ξένην Ἐπικράτειαν καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν του ἐφυλάχθησαν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 75 προγραφόμενοι τύποι. γ'. Ὁ

Γενικὸς Ἐφορὸς κηρύξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον τὸ ἀντικείμενον ἀσήμαντον.

78. Ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας συγκρίνεται ἡ ἐλευθέρᾳ διάθεσις, καὶ ἰδίᾳ ἐλευθέρᾳ πώλησις καὶ τὸ ἐμπόριον κατὰ τὸ ἄρθρον 63 εἰς κτῆσιν ἰδίᾳ εὐρισκομένων ἀρχαιοτήτων, γινόμενῳ πάντοτε τῶν γνωστοποιήσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70.

79. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 69, 70 καὶ γνωστοποιήσεις εἶναι περιττὴ, ὅταν ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς κηρύξῃ ἐγγράφως ὅτι αὗται ἀρχαιότητες εἶναι ἀσήμαντοι. περιττὰ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν.

Τοιαύτη ἀπόφασις ὅμως θέλει γίνεσθαι μόνον, ἀπ' οὗ τὸ ἀντικείμενον ἐπιθεωρεθῇ ἀπὸ μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐφορον, ἢ ἓνα παρ' αὐτοῦ διορισμένον.

80. Ἄν ἰδιώτης θελήσῃ νὰ ἐκπαινήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματός του κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἀνευρεθείσας ἀρχαιότητας, περὶ τὴν ἀνάγκην εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἰδιοκτητῆς αὐτῶν, χρεωστῇ αὐτὸς διατηρῆσαι τοὺς ἐξῆς ὅρους. α. Νὰ δώσῃ τὰς ἀρχαιότητας εἰς τὴν Ἐπικράτειαν κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν.

β'. Μὴ συμβιβασθεὶς περὶ τῆς ἀγορᾶς μετὰ τὴν Κυβέρνησιν, δύναται νὰ τὰς πωλήσῃ εἰς ἄλλον ἀγοραστήν· ἀλλὰ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς θέλει δίδεσθαι εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τὸν διορισμένον Ταμειὸν.

γ'. Ἄν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῆς ἀρχαιότητος ᾖ ἡνίκά τις ἀσήμαντον, ἢ Κυβερνήσις κρίνῃ συμφέρον νὰ μὴ σφῆρῃ πρὸς πρόσκτησιν αὐτοῦ τίποτε, ἂν ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς δώσῃ περὶ ἐγγράφως γνώμην κατὰ τὸ ἄρθρον 63, τότε μένει αὐτὸ ἐντελὲς τοῦ ἔχοντος ἰδιοκτησίαν καὶ δύναται νὰ χαρισθῇ αὐτοῦ, νὰ ἀφεθῇ ὡς κληρονομία, νὰ πωλήσῃ, ἢ ὅπως ἄλλως νὰ ἐκποιήσῃ, νὰ δοθῇ οὐδὲν μέρος τῆς τιμῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

81. Ἡ εἰς τὸ προλαβὼν ἄρθρον ῥη-

πρότασις περί αγοράς θέλει γίνεσθαι ἢ
α'. Πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐφορον ἀπ'
ἐθέλει, ἢ β'. Εἰς ἓνα τῶν ἐφόρων, ἢ γ'.
Εἰς μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερο-
μένων Ἐπιτροπῶν.

Ἐν περιπτώσει τῶν στοιχ. β' καὶ γ'.
οἱ ἔφοροι καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ χρεωστοῦν
ἢ ἀναφέρωνται ἀμέσως πρὸς τὸν Γενικὸν
Ἐφορον, καὶ νὰ γνωμοδοτοῦν περὶ τῆς
ἀγορᾶς.

82. Ἰδιώται, θέλοντες νὰ προσφέρουν
ἀρχαιοτήτας εἰς τὸ ἔθνος, δύνανται ν'
ἀποφασίσουν οἱ ἴδιοι εἰς ποῖον Μουσεῖον
νὰ κατατεθῶσιν αὐτά. Ἡ περὶ τούτου
θέλησις τῶν θέλει ἰσχύει καὶ μετὰ θά-
νατόν των.

Τοιαῦται προσφοραὶ θέλουν γνωστο-
ποιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος. Τὰ ὀνόμα-
τα τῶν διδόντων θέλουν καταγράφε-
σθαι εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ Μουσείου,
καὶ σημειοῦσθαι εἰ δυνατόν ἐπὶ τοῦ προ-
σγεγνηέντος ἀντικειμένου.

83. Ὁ χαρίσας, ὑποθέμενος, πωλήσας,
ἢ ἄλλως πως ἐκποιήσας ἀρχαιοτήτας, εὐ-
ρεθείσας ἢ ἀνασκαφείσας εἰς δημόσιον
τόπον (ἄρθρ. 62), εἴτε πρὶν, εἴτε ἀφ' οὗ
γνωστοποιήσῃ αὐτάς κατ' τὸ ἄρθρον 63
στοιχ. α', τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 374,
385, ἢ 693 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

84. Ἰδιώται, ἔχοντες ἢ μεμονωμένας
Ἑλληνικὰς ἀρχαιοτήτας, ἢ συλλογὰς αὐ-
τῶν, ἢ ιδιοκτησίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὐ-
ρίσκονται τοιαῦται, θεωροῦνται, κατὰ τὸ
ἄρθρον 64, καὶ μερικωτέρως κατὰ τοὺς
ὅρους τῶν ἁρθρῶν 64, 65 καὶ 80, ὡς
κεκτημένοι Ἑλληνικὰ ἔθνηκα κτήματα,
ἐπομένως πᾶσα ἐν γνώσει φθορὰ ἢ βλάβη
αὐτῶν τοῖς ἀπαγορεύεται.

85. Ἰδίως ἀπαγορεύεται εἰς τοιοῦτους
ιδιώτας, ἀνευ ἀδείας α'. Νὰ φθεῖρουν ἢ νὰ
παραβιάζωσιν εὐρισκόμενα ἢ ἀνακαλυ-
πτόμενα εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ ιδιοκτητῶν αὐ-
τῶν γαιῶν ἀρχαῖα μνημεῖα, λείψανα πα-
λαιῶν ὁδῶν, λουτρῶν, τάφων κτλ. β.
Νὰ κατασκευάζουν εἰς περιφέρειαν ἐνὸς
τε-ἀρτου μυριομέτρου Ἑλληνικῶν λειψά-

νων ἀσβεστοκαμίνοισ, διὰ νὰ μὴ δίδεται
ἀφ' ἑαυτῆς καὶ περιστάσεις εἰς βλάβην καὶ
φθορὰν τῶν ἀρχαιοτήτων γ'. Νὰ λαμβά-
νουν πλησίον τῶν ἀρχαίων οἰκοδομημάτων
μέτρα δυνάμενα νὰ ἐπιφέρουν κατὰ πτω-
σιν αὐτῶν δ. Νὰ ἀφαιροῦν πέτρας ἀπὸ τὰ
καταπεπτωκότα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότη-
τος. ε. Νὰ ἀφαιροῦν ἀρχαιοτήτας ὁποίας
δήποτε ἀπὸ ἐκκλησίας ιδιοκτητοῦς ἢ μο-
ναστήρια ζ. Νὰ στήνουν ἱερῶματα (σα-
λυσιαῖς) ἐπάνω εἰς κτίρια ἀρχαῖα, εἴτε
διὰ νὰ ἀποτυπώσιν μέρη αὐτῶν, εἴτε
διὰ νὰ ζωγραφίσουν, εἴτε διὰ νὰ κατὰ-
τρήσιν αὐτά, εἴτε δι' ὅποιονδήποτε ἄλλον
σκοπὸν η. Νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς ἐπὶ
ιδιοκτητῶν τόπων εὐρισκόμενους, ἐντελῶς
ἢ κατὰ μέρος σώους, ναοὺς καὶ ἄλλα Ἑλ-
ληνικὰ κτίρια, τάφους, σαρκοφάγους καὶ
ἄλλα τῆς ἀρχαιότητος ἀντικείμενα, πρὸς
οἰκονομικὸν τινα σκοπὸν, ἰδίως δὲ ὡς
κατοικίας, ἀποθήκας καρπῶν, φάτνας,
πατιστήρια κτλ., καὶ δὲν ἤθελε προζε-
νῆσθαι ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης χρήσεως ἄμε-
σός τις φθορὰ ἢ βλάβη.

86. Παρατηρήσας ὁ ιδιώτης ὅτι τὸ
ἐπὶ τῆς ιδιοκτησίας του εὐρισκόμενον
μνημεῖον τῆς ἀρχαιότητος κινδυνεύει νὰ
κρημνισθῇ, θέλει εἰδοποιεῖ ἀμέσως περὶ
τούτου μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀνα-
φερομένων Ἐπιτροπῶν, ἢ τὸν κατὰ τὸν
Δῆμον, τὴν Ἐπαρχίαν ἢ τὸν Νομὸν ἔφο-
ρον, ἢ τὸν Γενικὸν Ἐφορον, διὰ νὰ λη-
φθῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐ-
φόρου τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διατή-
ρησιν αὐτοῦ.

87. Ἄν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προ-
λαβόντος ἁρθρου γνωμοδοτηθῇ παρὰ τῆς
ἐπιτοπίου ἐπαρχιακῆς ἢ νομαρχιακῆς Ἐ-
πιτροπῆς, καὶ ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ Γε-
νικοῦ Ἐφόρου, ὅτι τὰ ἀρχαῖα ταῦτα μνη-
μεῖα εἶναι διατηρητέα, θέλει δοθῇ παρὰ
τοῦ Ἐπάρχου ἢ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν ἰδι-
οκτήτην αὐτῶν ῥητὴ διαρჩα, ἐντὸς τῆς
ὁποίας πρέπει νὰ ληφθῶν συμφώνως με-
τὸν Γενικὸν Ἐφορον τὰ πρὸς διατήρησιν
αὐτῶν μέτρα.

88. Ἄν ὁ ιδιοκτήτης κηρύξῃ ὅτι δὲν

θέλει νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ταῦτα, ἢ ὅτι δὲν θέλει νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ ἐν ἀρήσῃ νὰ παρέλθῃ ἀνωφελῶς ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτὸν διορία, θέλουν γένει τὰ ἀπαιτούμενα ἐξοδα ἀπὸ τὸ γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Τὰ τοιαῦτα μνημεῖα ἀποκαθίστανται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ιδιοκτησίας τοῦ δημοσίου, εἰς δὲ τὸν ιδιοκτήτην δίδεται τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐκτιμηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 93.

89. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 85 ἀναφερομένη ἀδεια θέλει δίδεσθαι ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Ἐπαρχον ἢ Νομάρχην. Ζητεῖται δέ:

α. Ἀπὸ τὸν ἔφορον ἢ μίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν, ἢ ὅποια δι' ἐκθέσεώς της διευθύνει τὴν αἰτησιν εἰς τὸν Ἐπαρχον ἢ τὸν Νομάρχην, ἢ

β. Κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον εἰς τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν, χρεωστεῖ ν' ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐφόρου ἢ μιᾶς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων Ἐπιτροπῶν.

90. Ὁ παραβάτης τῶν Ἀρθρ. 84-86 ὑπόκειται εἰς πρόστιμον 5-100 Δραχμῶν.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπίκειται καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπνρέτας, ἐπιτρέποντας εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 85 τοιαύτας πράξεις ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου.

91. Τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἄρθρον 501 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἰς τὸ δημοτικὸν Ταμεῖον. Τὸ ἥμισυ ὅμως αὐτοῦ δίδεται εἰς τὸν καταμνηστὴν, ὅταν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

92. Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 90 ὁρισμένου προστίμου, χρεωστεῖ ἀκόμη ὁ παραβάτης: α. Νὰ ἐπισκευάσῃ τὰς βλαφείας ἀρχαιότητος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ νὰ ἀποδώσῃ τὸ αὐθαίρετως ἀφαιρεθὲν, πάντοτε ἰδίους ἐξόδους. β. Ν' ἀποζημιώσῃ δι' ὅσῃν ἔφερε ζημίαν, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἀντικειμένου, ἂν ἡ ἐπισκευὴ ἢ ἀπόδοσις δὲν ᾖ δυνατὴ, ἢ ἂν ἀρνήται αὐτήν.

93. Ἡ ἀποζημιώσις, ἢ ἡ τιμὴ τοῦ ἀντικειμένου θέλει προσδιορίζεσθαι δι' ἐ-

πίτηδες διωρισμένων. Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου, ὁ δὲ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἢ παρ' ἐνὸς Ἐφόρου, ἐκλεγομένου ἐπὶ τοῦτω παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου.

Ἄν οἱ δύο διωρισμένοι δὲν συμφωνοῦν, ἡ πλησιέστερα τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν θέλει διορίζει εἰς τὴν Πρόεδρον. Εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην περίπτωσιν ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία.

94. Ὅτι ἐρρέθῃ εἰς τὰ ἄρθρα 84-87 89-93 περὶ ιδιωτῶν ιδιοκτητῶν, ἀνάγκη καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, ἐπικαρπωτάς καὶ ἄλλους ὅπωςδήποτε ἔχοντας τὴν κατοικίαν γῆς ιδιοκτητοῦ.

Ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 88 προσαλεῖται αὐτὸς ὁ ιδιοκτήτης νὰ λάβῃ τ' ἀνάγκη πρὸς διατήρησιν μέτρα, καὶ τῷ δίδεται διορία πρὸς τοῦτο, τῆς ὅποιας παρελθούσης, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 88.

95. Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 90-94 ἐπιβλητέου προστίμου καὶ τῆς ἀποδόσεως, τιμωρεῖται ἡ ἐν γνώσει φθορὰ, βλάβη, ἢ κλοπὴ ἀρχαιότητος, ἐπὶ ξένης ιδιοκτησίας εὐρισκομένης, κατὰ τὰ ἄρθρα 371 καὶ ἐπ. 421 καὶ ἐπ. καὶ 693 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

96. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποινῆς κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας τοῦ κλαπέντος ἀντικειμένου, ἢ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸ φθορᾶς, εἰς τῶν ἐκτιμώμενων αὐτὴν θέλει εἶναι πάντοτε καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφόρος, ἢ εἰς τῶν Ἐφόρων, παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου διοριζόμενος.

97. Ὅστις, εἴτε ἐνοικιαστής, εἴτε ἐπικαρπώτης, εἴτε ἄλλως πως ἔχων εἰς τὴν διακαταχρῆν του γῆν ἐθνικὴν ἀφαιρῇ ἀρχαῖα μάρμαρα ἀπὸ ἐκκλησίας ἢ μοναστήρια, ἢ λάβῃ ἄλλας ὅποιας δῆποτε ἀρχαιότητας, ἢ ἐνεργήσῃ ἐν γένει ἐναντίον τῶν Ἀρθρ. 84-85, καταδικάζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 90-93 εἰς ποινὴν καὶ ἀποζημιώσιν, καὶ εἰς τὰ ἀριζόμενα κατὰ τὸ ἄρθρ. 95. Ὅσον περὶ τῆς χορηγούμενης ἀδείας ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 89 καὶ 90.

98. Ὅστις, εἰς κτίρια τῆς ἀρχαιοτή-
τος ἐπιχειρισθῇ ἐπισκευάς, χωρὶς νὰ εἰ-
δοποιήσῃ προηγουμένως μίαν τῶν εἰς τὸ
ἄρθρον 29 ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, ἢ ἓνα
τῶν Ἐφόρων ἢ τὸν Γενικὸν Ἐφορον, ἢ
χωρὶς νὰ λάβῃ προηγουμένως παρὰ τοῦ
Γενικοῦ Ἐφόρου τὰς περὶ διαχειρίσεως τῶν
ἀρχαιοτήτων ἀναγκαίας ὁδηγίας, κατα-
δικάζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 90—93 εἰς
πρόστιμον, εἰς ἐπισκευὴν τῆς τυχὸν βλα-
φείσης ἀρχαιοτήτος, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν
ἐξ ἰδίων ἐξόδων.

99. Ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ Γενικοῦ
Ἐφόρου ἀποτυπώσῃ ἀρχαιοτήτας ἀνακού-
σας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ εἴτε μέρες συλ-
λογῶν ἀποτελοῦσας εἴτε εἰς διάφορα οἰκή-
ματα ἢ εἰς τὸ ὑπαίθριον εὐρισκομένας, τι-
μωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 90—93, καὶ
πληρώνει τὴν γενομένην ζημίαν.

Κεφ. Δ'. περὶ ἀνασκαφῶν ἰδίων.

100. Οἷδεῖς ἀνεξαιρέτως θέλει ἐπιχει-
ρῆσαι ἄνευ ἀδείας ἀνασκαφάς, εἴτε εἰς
ἰδιόκτητον εἴτε εἰς ξένον τόπον, ἐπὶ ποινῇ
πρόστιμου 25—200 Δραχμῶν καὶ δη-
μώσεως τῶν ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων.

101. Ἡ αὕτῃ ποινῇ ἐπίκειται καὶ εἰς
δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας, ἐπι-
τρέποντας, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας,
τὰς τοιαύτας ἀνασκαφάς.

102. Ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 100 καὶ 101
ἀναφερομένη ἄδεια χορηγεῖται ἀπὸ τὸν
πληκτίστερον Ἐπαρχον ἢ Νομάρχην κατὰ
τὸν εἰς τὰ ἄρθρα 89 προγεγραμμένον
τρόπον.

103. Ἄδεια ἀνασκαφῆς δίδεται μόνον
εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἀνασκαπτέου τό-
που, ἢ τὸν δυνάμενον νὰ ἀποδείξῃ τοῦ
ἰδιοκτήτου τὴν συγκατάθεσιν.

104. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 102
ἀναφορὰ χρεώσται νὰ περιέχῃ α'. Τὴν
κατὰ τὸ ἄρθρον 103 ἀπαιτουμένην ἀπό-
δειξιν β'. Ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς θέσεως
τοῦ τόπου τῆς ἀνασκαφῆς.

105. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης θέλει
ἐπισημασθῆναι καὶ ἐξετάζεσθαι ὁ τόπος

τῆς ἀνασκαφῆς ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, συμ-
πράττοντος εἰ δυνατόν καὶ τοῦ ἐφόρου,
καὶ θέλει γίνεσθαι ἔκθεσις πρὸς τὸν Ἐπαρ-
χον ἢ πρὸς τὸν Νομάρχην. Μετὰ ταῦτα
θέλει δίδεσθαι, ἢ μὴ, ἡ ἄδεια παρὰ τοῦ
Ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 89 καὶ 102.

106. Εἰς τὴν διαταγὴν τὴν ἐπιτρέ-
πουσαν τὴν ἀνασκαφὴν θέλουν προσδιορί-
ζεσθαι ἐν ταύτῃ καὶ αἱ ἀποστάσεις τοῦ
τόπου τῆς ἀνασκαφῆς ἀπὸ τὰς δημοσίας
ὁδοὺς, τὰ δημόσια κτίρια, τὰς κατοικίας,
τὰ περιτειγίσματα τῶν κήπων καὶ τῶν
ἀγρῶν, τῶν ὑδραγωγείων, τῶν ἐρύσεων,
τῶν λειψάνων τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ
τῶν κοινοταφείων.

107. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ κλείῃ καὶ ἐμποδίσῃ ἐπιτραπείας ἤδη
καὶ ἀρχισθείσας ἀνασκαφὰς ὅσας αὐταὶ
δύνανται νὰ ἦναι ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοι-
νὴν ἀσφάλειαν ἢ ὑγίειαν.

Τὸ κλείσιμον αὐτῶν θέλει ζητεῖσθαι
ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Ἐπαρχον ἢ Νομάρ-
χην, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐπιταχθῇ παρ'
αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

108. Πορὶ καταμηνύσεως ἀνευρεθεισῶν
ἀρχαιοτήτων, καὶ περὶ διαθέσεως αὐτῶν
ισχύουν τὰ ἄρθρα 65—99.

109. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ
Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει συν-
θέσει καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρίσιν
τῆς Α. Μ. ὁδηγίας περὶ τοῦ καταλλήλο-
τέρου τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνων-
ται αἱ ἀνασκαφαὶ αὐταὶ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν
ἐπιστάσια.

Κεφ. Ε'. Περὶ ἀντικειμένων θεωρου-
μένων ὡς ἀρχαιοτήτων.

110. Ἐκτὸς τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς
καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, θεωροῦνται ὡς ἀρχαι-
ότητες καὶ ὄγκοι λελαξευμένων μαρμάρων
ἢ πετρῶν ὁποῖου δήποτε σχήματος,
ὁμοίως καὶ ζωγραφαίαι, ψηφωτά, ἀγγεῖα,
ὄπλα, κοσμήματα καὶ ἄλλα μετάλλινά
ἢ πηλινὰ σκεύη, δακτυλίδιοι, νομίσματα
καὶ ἐπιγραφαὶ παντὸς εἴδους. Ὅλα τὰ

τοιαῦτα ἀντικείμενα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

111. Καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς τέχνης ἀκόμη, τὰ προσερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἢ τὸν καλούμενον μεσαιῶνα, δὲν ἐξαίρουνται ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Γενικὰ ἄρθρα.

112. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμεναι ποιναὶ εἶναι τῆς ἀρμαδιότητος τῶν Ἀστυνομικῶν Δικαστηρίων, τὰ ὅποια θέλουν ἐνεργεῖν περὶ αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς δικαδικσίας.

113. Ὁ παρῶν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 18 (30) Ἰουνίου Τ. Ε.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀναίρουνται ὅλοι οἱ προϋπάρχοντες καὶ εἰς τὸν παρόντα ἀντικείμενοι νόμοι καὶ διατάγματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 40 Μαΐου 1834.

110. Α. Περὶ συστάσεως Ἱατροσυνεδρίου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Θέλει συστηθῇ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως Ἱατροσυνέδριον.

2. Τὸ Ἱατροσυνέδριον θέλει σύγκεισθαι ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ ἑξὺ Συνέδρων, τῶν σάρων μὲν ἱατρῶν, δύο δὲ φαρμακῶν καὶ ἐκείνοι μὲν πρέπει νὰ ᾔναι εἰδήμονες κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν τῆς ἱατρικῆς, χειρουργίας καὶ μαειευτικῆς, οὗτοι δὲ, κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν, τῆς φαρμακείας.

Μετέπειτα θέλουν προστεθῇ εἰς τὸ Ἱατροσυνέδριον, χρεῖς τυχοῦσης, καὶ εἰς ἢ δύο κτηνιατροί, διὰ νὰ συμβουλευνται εἰς τὰ τῆς κτηνιατρίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία θέλει τάξει παρὰ τῷ Ἱατροσυνεδρίῳ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι τῆς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ αὐτῇ ὑπηρεσίας, τὸ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου, τῆς καταχωρίσεως, ἀντι-

γραφῆς καὶ ἀγγελίας ἀναγκασίαν πρὸς-πικόν.

3. Ὁ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία Ἱατροσυνέδριον προίσταται διὰ παντός τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἀνοίγων τὰ στελλόμενα γράμματα, διανέμων τὰς ἐργασίας, συγκαλὼν τὰς συνεδριάσεις, προεδρεύων κατ' αὐτάς, συλλέγων τὰ, ψήφους, καὶ, ἰσοψηφίας τυχοῦσης, φέρει τὴν νικῶσαν.

Ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ τοῦ Προέδρου ὁ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς ὑπηρεσίας προέχων Σύεδρος.

4. Τὸ Ἱατροσυνέδριον χρεώσεται: α. Νὰ ἐξετάζῃ τοὺς ἱατροὺς, τοὺς χειρουργοὺς τοὺς ὁδοντοῖατροὺς, τοὺς κτηνιατροὺς τοὺς φαρμακοποιούς καὶ τὰς μαίας, β'. Νὰ δίδῃ τὴν ἀνωτέραν ἱατρικὴν γνῶμην, ὡς αἰς, πρόκειται περὶ ἱατροδικαστικῶν ὑποθέσεων. γ'. Νὰ συσκέπτεται ἐν συλλόγῳ περὶ ἐμβριθῶν ἱατρικῶν ζητημάτων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε κρίνει εὐλογον νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματ.

α' Ἐξετάσεις τῶν ἱατρῶν, χειρουργῶν, κτηνιατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ μαίων.

5. Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ν' ἀρχίσῃ νὰ μετέρχεται ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν ἱατρικὴν, χειρουργίαν, θεραπείαν τῶν ὁδόντων, κτηνιατρίαν, φαρμακοποιίαν ἢ μαειευτικὴν, πρέπει ν' ἀποδείξῃ, διὰ νομίμων ἀποδεικτικῶν, ὅτι ἐσπούδασε θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, καὶ νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου αὐστηρῶς, καὶ προφορικῶς, καὶ ἐγγράφως καὶ πρακτικῶς.

Ὅθεν ἀναφερόμενος ὁ τοιοῦτος εἰς τὸ Ἱατροσυνέδριον μὲ σημειώσιν τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ γένους τοῦ, καὶ ἐπισυνάπτων τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς καὶ πράξεως, θέλει ζητεῖν τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐξετασθῇ.

Ἐν εὐρεθῶσι παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἀποχωρῶντα τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ δὲν ὑπάρχονσι δισταγμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἀναφερομένου, ἐτοιμάζονται μυστικώτατα τὰ προσβληθῶσι.

ἔγγραφα ζητήματα, προσδιορίζεται ἔπειτα ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως, καὶ προσκαλεῖται ὁ ἐξεταστής.

Ἡ δὲ ἔγγραφου ἐξετάσις θέλει γίνεσθαι, ἐπιστατούντος ἐναλλὰξ ἑνὸς τῶν Συνέδρων, καὶ παρόντος πάντοτε τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἱατροσυνεδρίου· προβάλλεται δὲ εἰς τὸν ἐξεταζόμενον πάντοτε ἓν μόνον ζήτημα, καὶ αὐτοῦ παραδοθῇ ἡ ἀπάντησις εἰς ἐκεῖνο, δίδεται τὸ ἐπόμενον.

Ἀφοῦ γένῃ ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ἔγγραφα ζητήματα, ὁ Πρόεδρος προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς προφορικῆς καὶ πρακτικῆς ἐξετάσεως, ἥτις γίνεται παρόντων ὅλων τῶν Συνέδρων.

Ἡ κατὰ ὅρους ἡ ἀπόλυτος ἀποδοχὴ ἢ ἀποδοκιμασία κρίνεται κατὰ πλειοψηφίαν, ἢ δὲ ἀπόφασις δηλοποιεῖται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐξετασθέντα παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου.

Ἡ ἀπόφασις θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, προσυπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ σφραγίζεσθαι· τὸ δὲ πρωτότυπον θέλει φυλάττεσθαι καταχωρούμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἱατροσυνεδρίου.

Θέλουν ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἀκριβέστεροι ὁρίσμοι περὶ τοῦ εἶδους τῶν ἀπαιτούμενων ἀποδεικτικῶν, τοῦ τρόπου καὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐξετάσεων, τῆς ποιότητος καὶ ἐκτάσεως τῶν ζητημάτων, καὶ τέλος περὶ τῶν πληρωτέων δικαιοματίων.

β'. Ἀνωτέρα γνωμοδότησις εἰς ἱατροδικαστικὰς ὑποθέσεις

6. Ὅσα εἰς ἱατροδικαστικὰς περιπτώσεις ἀποστέλλονται παρὰ τῶν Δικαστηρίων εἰς τὸ Ἱατροσυνέδριον, ἐπὶ ἱατρικῇ διασφῆσει, πρέπει νὰ ἐπεξεργάζωνται ὅσον τάχιστα, πρὸ πάντων δὲ εἰς ἐγκληματικὰς περιπτώσεις.

Διό, ἅμα ἐμφανισθῇ ἡ κοινοποιουμένη πράξις, ἢ θέλει ἐπεξεργάσθαι αὐτὴν ὁ πρόεδρος αὐτός, ἢ θέλει ἐπιφορτίζει ὄντινα ἐκ τῶν συνέδρων κρίνοι εἰς τοῦτο καταλληλότερον.

Ὅταν χρειάζωνται πρὸς ἔρευναν τῆς

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

ἀληθείας διασφῆσις ἢ ἐξετάσις, θέλει ζητεῖ καὶ ἐνεργεῖ αὐτὰς τὸ Ἱατροσυνέδριον.

Ἄμα τελειώσῃ τὸ ἔργον τοῦ ὁ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐνασχολούμενος Σύεδρος, θέλει ἀναφέρει ἐγγράφως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου συγκαλουμένην συνεδρίασιν, ἐκθέτων συντόμως τὸ προκείμενον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πράξεων, καὶ ἀναγινωσκομένων συγχρόνως τῶν σημαντικωτέρων. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀκολουθεῖ αἰτιολογημένη ἡ γνώμη τοῦ ἀναφέροντος.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἀρχεται ὁ Πρόεδρος τῆς συσκέψεως ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τὰς γνώμης καὶ συλλέγει τὰς ψήφους.

Εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἱατροσυνεδρίου διαγράφεται ῥητῶς καὶ σαφῶς ἢ ἐκ πλειοψηφίας γνώμη μετὰ τῶν αἰτιολογιῶν ἢ δὲ γνώμη τῆς μειοψηφίας ἐπισυνάπτεται μετὰ τῶν αἰτιολογιῶν, ὅταν ἔγειναν σημαντικαὶ ἐνστάσεις ὑπ' ἑνὸς ἢ πλείονων Συνέδρων.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη, ὑπογραφομένη μὲν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ τῶν Συνέδρων, προσυπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἐπιστρέφεται μετὰ τῶν πράξεων πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον.

Περὶ τῶν συσκέψεων κρατεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἱατροσυνεδρίου πρωτοκόλλον, ἐναυτιθέμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀναφέροντος καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς γνωμοδότησεως τοῦ Ἱατροσυνεδρίου.

γ'. Σύσκεψις ἐν συλλόγῳ περὶ σημαντικῶν ἱατρικῶν ζητημάτων.

7. Ὅσάκις ἢ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖα κρίνοι ἀναγκαῖον ἢ ὠφέλιμον νὰ συσχεθῇ τὸ Ἱατροσυνέδριον περὶ σημαντικῶν ἀντικειμένων τῆς ἱατρικῆς, συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν Συνέδρων τοὺς ἱατροὺς ἢ φαρμακοὺς εἰς μίαν ἢ πολλὰς συνεδριάσεις, προσκαλεῖ τὸν προδιορισθέντα νὰ ἐκθέσῃ ἢ ἐκθέτει αὐτὸς τὸ προκείμενον, συνομιλεῖ ἔπειτα μετὰ τοῦ Συνέδρου περὶ τῆς γνώμης τῶν καὶ ἐκφράζει εἰς τὸ τέλος τῆς συσκέψεως τὴν ἀπόφασιν τῆς

πλειοψηφίας ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ καὶ περὶ τούτων σύντομον πρωτόκολλον, διαλαμβάνον καὶ τὰς γνώμας τῆς μειοψηφίας, καὶ υπογραφόμενον ὑπὸ τῶν παρόντων. Τὸ πρωτότυπον θέλει ἐναποτίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα.

8. Τὸ Ἱατροσυνέδριον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ πράττει κατὰ πάντα ὡς σύλλογος.

Οἱ Φαρμακεῖς μεταξὺ τῶν Συνέδρων θέλουν μετέχει τῶν συσκέψεων μόνον καθ' ὅσον τὸ συζητούμενον ὑπάγεται εἰς τὴν φαρμακείαν.

9. Οἱ Σύεδροι τοῦ Ἱατροσυνεδρίου λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῶν ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, προσδιοριζόμενον κατ' ἔτος ἐπὶ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκτὸς τούτου θέλουν διανέμει μεταξὺ τῶν οἱ τὸ Συνέδριον συνιστῶντες τὰ διὰ τὰς ἐξετάσεις προσδιορισθῆσάμενα ὑστερον δικαιώματα.

10. Τὰ μέλη τοῦ Ἱατροσυνεδρίου θέ-

λουν ὁμόσει τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὄγκον ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 Μαΐου 1834.

111. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῶν παρὰ τῶν πλοίων τῶν ξένων Ἀντιμεσῶν πληρωτέων λιμενικῶν δικαιωμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρθροῦ Β' τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου (Ε. Ε.) Ἱ Βασιλικοῦ Διατάγματος ὅρα ἀνωτέρω σελ. 209.

Α'. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν φίλων Ἀνχίμων, ὅσα εἰσπλέουσιν εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὁρμους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὑποβάλλονται, ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου Ε. Ε. εἰς πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν, καθ' ὅσον αἱ δυνάμεις αὐταὶ δὲν προσφέρονται ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ πρὸς τὰ ἰδιὰ των, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀκριβοῦς ἀμοιβαιότητος.

ΓΑΛΛΙΑ.

Δικαίωμα	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου κτλ. τὸν τόνον	δρ.	4 —
ὁρμου	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας	»	75
* Ἀδεια	Ἀπὸ πλοῖα ὀλιγωτέρας 200 τόνων χωρητικότητος	»	48 —
ἀναχωρήσ.)	» 200 τόνων καὶ ἐπέκεινα	»	36 —

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Δικαίωμα	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου, κτλ. τὸν τόνον	»	— 60
ὁρμου	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας	»	— 45
	Μέχρις 20 τόνων	»	2 —
* Ἀδεια ἀναχωρήσ. }	24 — 50 —	»	4 —
	54 — 100 —	»	8 —
	104 — 200 —	»	12 —
	204 — 304 —	»	16 —
	— 304 — καὶ ἐπέκεινα	»	20 —

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΥΟ ΣΙΚΕΛΙΩΝ.

Δικαίωμα	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κ.τ.λ. τὸν τόνον	»	4:20
ὁρμου	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας	»	— 90
	Μέχρις 20 Τόνων	»	2:40
* Ἀδεια ἀναχωρήσεως. }	24 — 50 —	»	4:20
	54 — 100 —	»	8:40
	104 — 200 —	»	12:60
	204 — 300 —	»	10:80
	— 304 — καὶ ἐπέκεινα	»	21 —

ΤΟΣΚΑΝΑ.

Δικαιώμα	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κτλ. τὸν τόνον	»	—:24
ἔργου	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας	»	—:18

ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΗ.

Δικαιώμα	Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας κτλ. τὸν τόνον	»	—:18
ἔργου	Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας	»	—:13:4[2
	Μέχρις 20 Τόνων	»	—:75
	21—50—	»	1:50
Φάρου	51—100—	»	3:—
	101—200—	»	4:50
	201—300—	»	6:—
	—301— καὶ ἐπέκεινα	»	7:50

Β'. Ὅλα τὰ λοιπὰ δικαιώματα περὶ τῶν ὁπλοίων δὲν γίνεσθαι μνεῖα ἐνταῦθα θέλουσιν πληρόνεσθαι παρὰ τῶν εἰρημένων πλοίων κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Φεβρουαρίου 1834.

Γ'. Τὰ ὑπὸ σημαίαν τῆς Α. Ἀγιότητος τοῦ Πάπα καὶ τ.ς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας πλοῖα θέλουσιν θεωρεῖσθαι, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἀπαρallaκτως ὡς καὶ τὰ τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων.

Δ'. Ὅσα ἐμπορικὰ πλοῖα φέρουσι σημαίαν Δυναμειῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν παρῶσαν δηλοποίησιν ὑποβάλλονται εἰς διπλάσιον τοῦ πληρωνομένου παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων δικαιώματος, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Ε'. Ἐν γένει ὅλα τὰ πλοῖα τῶν ξένων Δυναμειῶν, ἀναφερομένων ἢ μὴ ἐν τῇ παρῶσῃ δηλοποιήσῃ, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν αὐτῇ προσδιοριζόμενα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν σημειωμένην εἰς τὰς ἐπισυνημμένας τῇ ἐκθεσίᾳ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου διατιμήσει ὑπὸ στοιχείον Α. καὶ παρατηρήσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 28 Ἰουνίου 1834.

112. Δ. Περὶ συστάσεως σώματος πρεσβυτῶν (vétérans) τοῦ ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν.

Α. Νὰ σχηματισθῇ πρῶτα τῷ Βασιλ.

ἡμῶν Ναυστάθμῳ σῶμα ναυτικῶν πρεσβυτῶν (vétérans).

Β'. Ἡ πλήρης δύναμις τοῦτου τοῦ σώματος νὰ σύγκηται ἐξ 1. Πλοιάρχου, 1 Ὑποπλοιάρχου, 1 Σημαιοφόρου, 1 Ὑπογραμματέως, (*) (λογιστοῦ), 2 Ὑπαξιωματ., ἡ τάξεως μετὰ τὸν βαθμὸν ναυκλήρου, 4 Ὁμοίων β' τάξεως, 22. Ναυτῶν ἡ τάξεως, 40 Ὁμοίων β' τάξεως. Ἐν ὅλῃς ἐδομήκοντα δύο.

Γ'. Πρὸς τὸ παρὸν δὲ τὸ σῶμα τῶν παρὰ τῷ Ναυστάθμῳ ναυτικῶν πρεσβυτῶν νὰ σύγκηται μόνον ἐκ 31 (ἀνδρῶν) κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: ἐξ 1. Ὑποπλοιάρχου, 1. Σημαιοφόρου 1. Ὑπογραμματέως (**), 1. Ὑπαξιωματικοῦ ἡ τάξεως, φέροντος βαθμὸν ναυκλήρου, 2. Ὁμοίως β' τάξεως, 8. Ναυτῶν ἡ τάξεως, 18. » β' τάξεως.

Δ'. Οἱ εἰς τοὺς πρεσβύτας τοῦ ναυτικοῦ καταταχθῆσόμενοι ἤδη ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται ἀπαιτεῖται: ἃ. Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν μὴ νεωτέραν τῷ 50 ἐτῶν. β'. Νὰ ὑπηρετήσαν κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα ἐπὶ πολεμικῶν ἢ πυρπολικῶν πλοίων μετὰ ἀνώτερον βαθμὸν, ἢ τοῦλάχιστον πλέον τῶν δύο ἐτῶν μετὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἤδη κατατάττονται γ'. Νὰ φέρωσιν ἐπιστήμους ἀποδείξεις τῆς τιμίας διαγωγῆς τῶν ἀπὸ τοὺς πλοιάρχους, ὑπὸ τοῦς ὁποῖους ὑπηρετήσαν, ἢ, εἰς ἑλλειψιν τού-

(*) Ὁ ὑπογραμματεὺς ὀφείλει νὰ ἐνασχολῇται καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

(**) Ὁ ὑπογραμματεὺς νὰ ἐνασχολῇται καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων.

των, ἄλλας ὁμοίας ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς των δ'. Νὰ μὴν ἦναι εἰς κατὰστασιν ἐντελοὺς ἀπομαχίας.

Ε'. Εἰς τὸ μέλλον ἔχουσι δικαίωμα κατατάξεως εἰς τοὺς πρεσβύτας:

α. Ὅσοι, καὶ τέταρτον καταταγθέντες ἐκουσίως ὡς ναῦται εἰς τὴν ναυτικὴν Μας ὑπηρεσίαν, ἐσυμπλήρωσαν τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐκπληροῦντες πιστῶς καὶ τιμῶς τὰ χρεὴ των. ὡς πρὸς τοὺτους δὲν ἀπαιτεῖται ὁ ὅρος τῆς πεντηκονταετοῦς ἡλικίας. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ κατατάξωμεν αὐτοὺς, ὅταν ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι ἐκδουλεύσεις των, εἰς τοὺς πρεσβύτας μετὰ τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν.

β'. Ἐὰν ναύτης τις ἢ ὑπαξιωματικὸς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας του κατεστάθῃ ἀνίκανος μὲν τῆς περαιτέρω ἰεραρχικῆς ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρεσίας, ἔχῃ δὲ ἐντελὴς ἀπόμαχος ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἔλαβε πληγῶν ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἔλαβε βλαβῶν κατὰ τὸ σῶμά του ἐν ᾧ ἦτον εἰς ὑπηρεσίαν, ὁ τοιοῦτος ἀπολαμβάνει τὰ κατὰ σοῦχ' α' προνόμια, καὶ μάλιστα ἐὰν δὲν ἐσυμπλήρωσε τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐκουσίας ὑπηρεσίας.

ΣΤ'. Ἡ αἴτησις τῆς κατατάξεως ὑπαξιωματικοῦ ἢ νηύτου εἰς τὸ σῶμα τῶν πρεσβυτῶν γίνεται πρὸς τὸν πλοίαρχόν του (κυβερνήτην). Οὗτος δὲ ἐπισυνάπτει ἐπιτομὴν ἐκ τοῦ μητρώου καὶ ἀποδεικτικόν περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἔτι δὲ (ὅπου εὐρίσκεται ἰατρός ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ εἰς τὸν σταθμὸν ὅπου τὸ πλοῖον διαμένει) τὸ ὑγειονομικὸν ἀποδεικτικόν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνωμοδότησιν, καὶ στέλλει τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν μοίραρχον, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὰ πρακτικὰ ταῦτα μετὰ ἀναφορὰς πρὸς τὸ Διευθυντήριον τοῦ ναυτικοῦ.

Τὸ ναυτικὸν Διευθυντήριον, παραδίδον τὰ ἄνωθεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων, ἐπιφορτίζει τοῦτον νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸν αἰτήσαντα, ἀμὰ φθάσῃ εἰς τὸν Ναυσταθμὸν. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων, ἀφοῦ γείνη ἡ ἰατρικὴ εξέτασις διὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ νοσοκομείου,

ὅστις πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἱατροῦ, ἐπιστρέφει τὰ τοιαυτοτρόπως συμπληρωθέντα πρακτικὰ μετὰ γνωμοδοτήσεως πρὸς τὸ Διευθυντήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἤδη τὸ, ἂν ἡ αἴτησις ἦναι δεκτὴ, καὶ καταστρέψει πρωτόκολλον περὶ τούτου.

Ἐὰν ὁ αἰτήσας εἰρεθῇ ἀξίος τῆς κατατάξεως εἰς τὸν λόχον τῶν ναυτικῶν πρεσβυτῶν, παραπέμπεται δι' ἐγγράφου διαταγῆς, συνωδευμένης ἀπὸ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πρεσβυτῶν, ὅστις, ἐπισυνάπτων τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα τὸν καταχωρίζει εἰς τὸ μητρώον τοῦ λόχου τῶν πρεσβυτῶν.

Ἄν πρόκειται λόγος περὶ κατατάξεως ὑπαξιωματικοῦ, τὸ διευθυντήριον ὁρεῖται νὰ διευθύνῃ δι' ἀναφορὰς τοῦ ὅλα τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀποφασίσῃ, καὶ ἐὰν ἐγκριθῇ ἡ κατάταξις, τὰ πρακτικὰ ἐπιστρέφονται, ὅπως ἂν εἰρηγῇ, διὰ τοῦ Διευθυντηρίου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πρεσβυτῶν, διὰ νὰ διατάξῃ τὰ περαιτέρω.

Ζ'. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν πρεσβυτῶν θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ τῶν δι' ἐπισήμους πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις διακρινομένων, διὰ πληγὰς ἢ προσεδηκίαν ἤδη ἡλικίαν ἀνικάνων ὄντων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Η'. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυστάμῳ σώματος τῶν πρεσβυτῶν λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ὡς οἱ ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων ἡμιστάθμιοι των, πρὸς δὲ καὶ ἀνὰ μίαν μερίδα ἄρτου.

Θ'. Ἡ ὑπηρεσία τῶν πρεσβυτῶν συνίσταται εἰς φυλακὴν πλοίων, ἀποθηκῶν κτλ, εἰς διατήρησιν διαχώρησιν, ἢ ἐτοιμασίαν διαφόρων εἰδῶν ὑλικοῦ, εἰς ἐπιτήρησιν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ναυστάμου καὶ μάλιστα τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων ἔργων, εἰς κοψίμον καὶ βράψιμον πανίων, εἰς πλέξιμον διαφόρων σχαινῶν, εἰς ἐτοιμασίαν τῶν κρεμαστῶν ναυτικῶν κοσμάτων

(hamacs), εἰς ἀλειψιν καὶ ἄλλα ἀνάλογα τῶν δυναμειῶν καὶ τῆς ἱκανότητός των ναυτικά ἔργα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναυτάθρου.

Γ. Ἡ διανομὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῶν πρεσβυτέρων εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας γίνεται κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος, διοριζομένου ἐκάστοτε ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐφόρων κατὰ τὰς ὑπαρχούσας εἰς τὸν κλάδον ἐκάστου χρεῖας.

ΙΑ. Ὁ ἱματισμὸς καὶ τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ σημεῖα τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ σώματος τῶν πρεσβυτέρων εἶναι καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ 3 (15) Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἡμέτερον διάταγμα διακρίνονται δὲ μόνον, οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ κατὰ τὸ περιλαίμιον, τὸ ὅποιον φέρουσι λευκόν, οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται κατὰ τὰς ζώνας γαλαζίου χρώματος.

ΙΒ. Ἀφασίς τῶν πρεσβυτέρων ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν δίδεται ἡ, α) κατ' ἀπόφασιν τοῦ πολεμικοῦ Δικαστηρίου, ἡ, β) κατὰ ζήτησιν τῶν κατατεταγμένων, ἡ, γ) εἰς τοὺς εἴτε δι' ἀσθένειαν εἴτε διὰ γῆρας ἀνιάνους καὶ αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λόγου τῶν πρεσβυτέρων κατασταθέντας πρεσβύτας, οἵτινες τότε ἔχουσι δικαίωμα νὰ μετατεθῶσιν εἰς τοὺς ἀπομάχους. Ὅλαι αἱ ἀφάσεις αὗται πρέπει ν' ἀποδεικνύωνται τακτικῶς εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ λόγου.

ΙΓ. Χηρευούσης τῆς θέσεως ἑνὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρεσβυτέρων, ἐπὶ ἴσοις δικαιώμασιν ὁ ἀμέσως κατώτερος ἀξιωματικὸς ἔχει τὴν εἰς τὸν προβιβασμένον προτίμησιν ὡσαύτως καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι τὴν προτίμησιν ἐπὶ ἴσοις δικαιώμασιν, ἂν πρόκειται λόγος περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὴν πρώτην τάξιν.

Ἐκ δύο δὲ χηρευουσῶν θέσεων ὑπαξιωματικῶν δευτέρας τάξεως ἡ ναυτῶν πρώτης, ἡ μία ἀνήκει δικαιοματικῶς εἰς τὸν ἱκανώτερον ναῦτην τῆς ἀμέσου ὑποδεστέρας τάξεως· ἀποφασίζει δὲ περὶ

τούτου τὸ Διευθυντήριο ἐπὶ προτάσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν πρεσβυτέρων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἀπριλίου 1834.

113. Ἀπερὶ τοῦ Διοργανισμοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ὑπάρχον ἤδη κατάστημα τῶν Εὐελπίδων νέον διοργανισμόν, κατάλληλον ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, μὲ σχέδιον σειρὰς μαθημάτων, ἔχον βάσιν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καταστήματος τούτου, καὶ διατετάτομεν τὰ ἑξῆς

Τμημ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι.

1. Σκοπὸς τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

Ὁ σκοπὸς τῆς Βασιλικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς εἶναι νὰ χορηγῇ εἰς νέους, ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας προπαιδευτικὰς γνώσεις, τοιαῦτα διδάκτ καὶ μέσα, ὥστε, εἰς διάστημα προσδιωρισμένου χρόνου τεσσάρων ἡ ὀκτῶ ἐτῶν, νὰ ᾔναι εἰς στάσιν νὰ ἐμβαίνουν ὡς ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ στράτευμα. Ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἀνατροφή ἀνάγκη πᾶσα νὰ λάβουν τοιαύτην ἑκτασιν, καὶ νὰ διευθύνωνται κατὰ τοιαύτας ἀρχάς, ὥστε οἱ νέοι, εἰς τὸ τέλος τῆς ὀκταετοῦς αὐτῶν διαμονῆς εἰς τὸ κατάστημα τούτο, νὰ ἀποκαθίστανται ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετοῦν ὡς ἀξιωματικοὶ ὅχι μόνον εἰς τὸ Πεζικόν καὶ Ἱππικόν σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ σώματα, ὡς εἰς τὸ Πυροβολικόν καὶ Μηχανικόν.

2. Ἐπιστημονικὴ καὶ πειθαρχικὴ ἐκπαίδευσις ὡς πρὸς τὰ στρατεύματα.

Κατ' ἀρχὰς πρέπει νὰ δίδεται εἰς τοὺς νέους γενικὴ παιδεία, ἀρμόζουσα εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν· ἔπειτα ἀκολουθεῖ ἡ καθ' αὐτὸ ἐκπαίδευσις, ἥτοι τὰ εἰδικὰ μαθήματα, περὶ διδόμενα καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἑκτασιν καὶ βασιμότητα καὶ μὲ τρόπον, ὥστε ὅλαι αἱ περίοδοι αὐτῶν ν' ἀκολουθοῦν συμφώνως μὲ τοὺς ἐνεστώτας κανονισμοὺς καὶ μὲ

χωρητικότης τοῦ καταστήματος δὲν ἀντίκειται εἰς τοῦτο, τότε εἶναι δεκτοὶ καὶ ὑπεράριθμοι μαθηταί, διὰ τοὺς ὁποίους ὁμῶς πρέπει πάλιν νὰ πληρώνεται ὁλόκληρος ἐτήσιος πληρωμὴ, προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν ἥτοι διακόσκει πεντήκοντα δραχμαί.

7. Ἰσοτιμία ὅλων τῶν μαθητῶν.

Ὅλοι οἱ μαθηταί, χωρὶς ἐξαιρέσεων, διευθύνονται κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχάς, ἐνδύονται, τρέφονται, διδάσκονται, ἐκπαιδεύονται καὶ ἐξετάζονται. Μένει δὲ ῥητὸς ἀπροσδιόριστος ἂν οἱ μαθηταί, μετὰ παρέλευσιν τῶν 8 σχολαστικῶν ἐτῶν, πρέπει νὰ ἐμβοῦν εἰς τὰ Βασιλικά στρατεύματα ὡς αξιωματικοὶ ἢ ὡς ἀνθυπασπισταί, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἱκανότητά των.

8. Ἡλικία καὶ λοιπαὶ ιδιότητες τῶν εἰσερχομένων νέων εἰς τὴν σχολὴν διὰ τὴν 1ην. προπαιδευτικὴν τάξιν.

Οἱ εἰσερχόμενοι νέοι εἰς τὴν Β. Στρατιωτικὴν Σχολὴν δὲν πρέπει νὰ ἔχουν περισσότερον τῶν 12 ἐτῶν, πρέπει νὰ ἔναι ὑγιεινῆς καὶ καλῆς φύσεως, καὶ νὰ κατέχουν τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 46 προσδιορισμένας γνώσεις.

Αἱ ιδιότητες αὗται εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖαι διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ νέου εἰς τὴν 1ην. προπαιδευτικὴν τάξιν.

9. Ἰδιότητες τῶν νέων οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ καταταχθοῦν ἀμέσως εἰς ἀνωτέρων τάξιν τῆς Στρατ. Σχολῆς.

Οἱ ἔχοντες νέοι ἡλικίαν ἐπέκεινα τῶν 12 ἐτῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσελθοῦν εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν, πρέπει ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 8 ἄρθρ. σημειωμένων ιδιοτήτων, νὰ ἔχουν προσέτι καὶ τὰς ἀναλόγους γνώσεις τῆς τάξεως ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν κατὰ τὴν ἡλικίαν των.

10. Τύποι αἰτήσεων πρὸς παραδοχὴν τῶν νέων εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν.

Ὅταν ὁ πατὴρ ἢ ἐπίτροπος θέλῃ νὰ κατατάξῃ τὸν υἱὸν του εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν, πρέπει νὰ διευθύνῃ κατὰ τοὺς ὁρισμένους τύπους τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς σχολῆς τὴν αἰτίοισιν του συνωδευμένην μετὰ τὸ βαπτιστι-

κὸν τοῦ υἱοῦ του, μετὰ ἀποδεικτικὸν ὄψεα χρηρηγούμενον παρὰ τῆς Βασιλικῆς στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐντελοῦς ὑγείας τοῦ παιδὸς, μετὰ ἀποδεικτικὸν Βασιλ. Ἱατροῦ ὅτι εἶναι τῷ ὄντι ἐγγεντρισμένος, καὶ τελευταίον μετὰ ἀποδεικτικὸν Βασιλικὸν Διδασκάλου περὶ τῶν γνώσεών του.

Ὅταν γίνεται ζήτησις θέσεως μετὰ τὴν προσδιορισμένην ἐτήσιον πληρωμὴν, εἴτε ὁλόκληρον, εἴτε ἡμίσειαν, ἢ τὸ τεταρτημόριον, ἢ ὑπεραριθμοῦ τινὸς θέσεως, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ δικαστικὴ ἐγγύησις εὐυπολήπτου πολιτοῦ, ὅτι ἡ ἐτήσιος αὕτη προπληρωμὴ θέλει γίνεσθαι κατὰ τριμηνίαν ἀνεμποδίστως. Ὅλοι αἱ αἰτήσεις πρέπει νὰ διευθύνονται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουνίου μηνός, Π. Ε. Ὅσαι φθάσουν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, δὲν θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος.

11. Διοικήσις τῆς Σχολῆς ἐξετάζει ὅλα τὰ τοιαύτης φύσεως ἐγγράφα, καὶ χρεώσται τὸ πολὺ ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου νὰ διευθύνῃ περιληπτικὴν ἀναφορὰν καὶ προτάσεις περὶ ὅλων τῶν αἰτήσεων ἐν γένει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ὑψηλὴ ἀπόφασις.

Χρέος τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτροπεύοντος εἶναι νὰ φροντίζῃ δι' ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς διευθυνομένης αἰτήσεως, τὰ ὁποῖα ἡ διοικήσις τῆς Σχολῆς χρεώσται, ἅμα τὰ παραλάβῃ, νὰ τὰ ἐξετάσῃ, καὶ νὰ διευθύνῃ περὶ τούτων αἰτιολογημένην ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν.

14. Ἐξόδος μαθητῶν ἐκ τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἔξοδος μαθητοῦ ἐκ τῆς Σχολῆς ἐνεργεῖται κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ κατὰ ζήτησιν τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιτρόπων εἰς τὸ διάστημα τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους, ἢ τέλος ἡμπορεῖ νὰ καταταχθῇ εἰς τὰ Β. στρατεύματα μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐπιτροπικὴν ἐξέτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπο-

δεικνύεται ἂν ὁ μαθητὴς ἐτελείωσεν τὰ προσδιορισμένα μαθήματα μὲ ἱκανὴν πρόοδον.

12. Ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν μαθητῶν, οἵτινες μέλλουν νὰ ἐξέλθουν εἰς τὰ Β. στρατεύματα.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς Σχολῆς καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ Β. στρατεύματα, γίνονται πάντοτε ἐγγράφως καὶ προσωρικῶς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκεκριμένης ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ σώματος, ἢ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Μηχανικοῦ, μεταλλάζοντα κατ' ἔτος εἰς τὴν προεδρίαν. Ἀπὸ ἑνα Ταγματάρχην τοῦ Πυροβολικοῦ, ἑνα Ταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ, ἑνα ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, ὡς ἐξεταστὰς ἄνευ ψήφου, καὶ ἀπὸ ἑνα ἀξιωματικὸν τοῦ Πυροβολικοῦ ἢ τοῦ Μηχανικοῦ ὡς πρωτοκολλιστὴν.

Οἱ μαθηταὶ λαμβάνουν τὴν τάξιν τῶν κατὰ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐξετάσεων, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους εἶναι συγχωρημένον νὰ ζητήσουν νὰ ἐμβοῦν εἰς ὅποιον στρατιωτικὸν σῶμα ἐπιθυμοῦν. Οἱ λοιποὶ διαμοιράζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα μὲ τρόπον, ὥστε κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἀποκτηθείσης τάξεώς των τὸ Πυροβολικὸν νὰ λαμβάνῃ τὸ ἕν ἔτος τοὺς ἀρτίους, ἀριθμοὺς καὶ τὸ Μηχανικὸν τοὺς περιττοὺς, καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἀντιστρόφως.

Οἱ μὴ ἀναγ αἰοὶ νέοι εἰς τὰ δύο ταῦτα σώματα μεταβαίνουν εἰς τὸ Πεζικὸν καὶ Ἱππικόν.

13. Ἐναρξίς τῶν ἐξετάσεων.

Αἱ ἐξετάσεις συμπεριλαμβάνουν ὄχι μόνον τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ τὰς τέχνας, σωμασκήας, καὶ γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Προσδιορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν διοίκησιν, ἐπιθεώρησιν, οἰκονομίαν καὶ διδασκαλίαν.

14. Προσωπικὸν διὰ τὴν ἀνωτέραν

διοίκησιν, ἐπιθεώρησιν, οἰκονομίαν καὶ διδασκαλίαν.

Εἰς τὸ κατὰστημα τῶν Εὐελπίδιων προσδιορίζεται τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν:

1. Διοικητὴς τοῦ καταστήματος, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῶν Β. στρατευμάτων.
1. Δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς διὰ τὴν εἰς εἰδικὴν διεύθυνσιν τῆς τοῦ ταμεῖου ἐπιτροπῆς. 1 Ἱπποτιστὴς τοῦ Διοικητικοῦ, ὑπολοχαγός. 8 Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 4 εἶναι ὑπολοχαγοί, καὶ οἱ 4 ἐκθυπολοχαγοί.
1. Καταλυματίας Τάγματος. 1 Λογιστὴς.
1. Ἰατρός ἐκ τῶν στρατευμάτων τῆς φρουρᾶς. 1 Ὑποϊατρός. 5 Καθηγηταὶ 1ης τάξεως. 5 Καθηγηταὶ 2ας τάξεως (διὰ τὰς διαφοροὺς ἐπιστήμας). 10 Διδασκαλοὶ διὰ τὰς τέχνας καὶ διὰ τὰ πρῶτα τοῖς τῶν ἐπιστημῶν. 1. Ἐπιλογίας ὡς οἰκουρὸς τοῦ καταστήματος. 14 Ὑπηρεταί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο ὡς μάγειροι.

Χρὴς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Β. Στρατ. Σχολῆς.

15. Ὁ Διοικητὴς τῆς Β. Στρατιωτικῆς Σχολῆς, κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους εἰς τὰ Β' στρατεύματα, ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα καὶ εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Διοικητὴς ἑνὸς συντάγματος, ἢ ἑνὸς ανεξαρτήτου τάγματος τῶν Β. στρατευμάτων ἀναφέρεται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς διαταγὰς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος τῆς ὀρθῆς διευθύνσεως τῆς ὑπηρεσίας κατ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς, τῆς διδασκαλίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν κατὰ τοὺς προσδιορισμένους τύπους καὶ τὴν κανονισμένην ἑκτασιν. Ὡς πρὸς τοῦτο, ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ὑπόκειται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὸν, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τοῦ συντάγματος ἢ τάγματος εἰς τὸν ἀνήκοντα Διοικητὴν του.

Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ ἐκδοθέντα Βασιλικά διατάγματα, ἢ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν, μηδὲ νὰ τὰ μεταβάλλῃ εἰς μὴ

λιστα χρέος του να διευθύνῃ αἰτιολογημέ-
νας ἀναφορὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιω-
τικῶν Γραμματικῶν τῆς Ἐπικρατείας, ὅταν
ὁποιοῦνδήποτε δι' ἀπὸ μὲν ἤθελεν εἰσθαι ἐπι-
βλαβές· ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν
διδασκαλίαν τῆς Σχολῆς, ἢ ἄλλως πῶς.

Σπουδαστικὸν καὶ πειθαρχικὸν συμβούλιον.

16. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἐκτασις τῆς ὑπηρεσί-
ας, τοῦ οἰκονομικοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς
ἀσκήσεως προσδιορίζονται ἐν γένει διὰ τῶν
παρόντων ὀργανικῶν ὁρισμῶν. Αἱ μερικό-
τητες καὶ ὀνομασταὶ ἢ διαίρεσις τῶν ὥρων
πρέπει νὰ κανονίζωνται δι' ἰδιαιτέρων δι-
ταγῶν τῆς διοικήσεως· τῆς Σχολῆς· δὲν
πρέπει ὅμως κατ' οὐδένᾳ τρόπον ν' ἀντι-
βαίνειν μήτε εἰς τοὺς τύπους μήτε εἰς τὸ
πνεῦμα τῶν προσδιορισμῶν τοῦ παρόντος
ἰοργανισμοῦ· καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Διοικητὴς
τῆς Σχολῆς προσκαλεῖ, ὅσους εἶναι ἀνάγκη,
τὸ σπουδαστικὸν καὶ πειθαρχικὸν συμ-
βούλιον τῆς Σχολῆς, συγκείμενον ἀπὸ τὸν
δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν καὶ ἀπὸ
ἁλούς τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους,
καθὼς χρειάζεσθαι, καὶ ἀπὸ τὸν κα-
ταλυματικὸν καὶ ἱατρὸν.

Τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου μέλ-
λει νὰ γένῃ ἡ συζήτησις, εἰσάγεται εἰς τὸ
συμβούλιον παρὰ τινος διωρισμένου ἀπὸ
τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς, ὅστις κάμνει
τὴν ἀπαιτημένην ἐκθεσὶν καὶ πρότασιν·
καὶ τότε ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδότησις
ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν κατῷ. ερον, καὶ γίνε-
ται ἡ ἀπόφασις. Περὶ τῶν συνεδριάσεων γί-
νεται πρωτόκολλον, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ
ἁλούς τοὺς παρόντας. Τὰ πρωτόκολλα
τῶν καταχωροῦνται εἰς ἰδιαιτέρων βι-
βλίον.

Μητρώον καὶ ἡμερολόγιον τῆς Σχολῆς.

17. Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κρατεῖ ὁ ἴ-
διος τὸ μητρώον καὶ τὸ ἡμερολόγιον τῆς
Σχολῆς. Τὸ μητρώον τοῦτο κρατεῖται κατὰ
τοὺς προσδιορισμένους εἰς τὰ στρατεύματα
τύπους, καὶ περιλαμβάνει ὅλους τοὺς μα-
θητὰς τῆς Σχολῆς. Ἡ στήλη τῶν παρατη-
ρήσεων πρέπει νὰ ᾖ ἀρκετὰ μεγάλη, διὰ
νὰ ἡμπορῇ νὰ σημειώσῃ ὁ Διοικητὴς τῆς

Σχολῆς ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν γνωσθὰς κατὰ
κατὰ γινόμενας ἀξιοσημειώτους μεταθο-
λά· τοῦ ἐκ τῆς Σχολῆς ἐξεληθέντος μαθητοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου σχολαστικοῦ ἔτους
πρέπει νὰ μετράται ἕκαστος μαθητὴς, καὶ
νὰ σημειώνεται τὸ ἀνάστημά του εἰς τὸ
μητρώον.

Τὸ μητρώον ἔχει εἰς τὸ τέλος ἀλφαβη-
τικὸν πίνκα, ὁ ὁποῖος θέλει χρησιμεύει
εἰς πᾶσαν στιγμήν πρὸς ὁδηγίαν περὶ τῶν
μερικῶν σχέσεων ἐκάστου μαθητοῦ.

Εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς Σχολῆς πρέπει
νὰ καταχωρῆται καθ' ἡμέραν ὅτι ἀξιοση-
μειώτων συμβαίνει εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ
τὴν παρελθούσαν ἡμέραν.

Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερ-
χομένων, πρὸς τὴν διοικήσεως τῆς Σχο-
λῆς, καὶ ἀναφορὰι τῆς Σχολῆς.

18. Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κρατεῖ
πρὸς τοῦτοις πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομέ-
νων καὶ ἐξερχομένων, πίνκα τῶν ἐγγρά-
φων καὶ τὴν καταχώρησιν κατὰ τοὺς κα-
νονισμένους τύπους εἰς ὅλας τὰς Ἀρχάς.

Λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἀναφορὰν ὑπογε-
γραμμένην ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀ-
ξιωματικὸν ἢ λοχαγὸν κατὰ τοὺς προσ-
διορισμένους τύπους εἰς τὰ περὶ τὰ Τάγ-
ματα.

Καθημερινὴ παράταξις τῆς Σχολῆς.

19. Εἰς τὴν Σχολὴν γίνεσθαι καθ' ἡμέ-
ραν παράταξις κατὰ τοὺς προσδιορισμέ-
νους τύπους εἰς τὰ στρατεύματα εἰς ἐν
αὐλείον ἢ εἰς τὴν αὐλήν τῆς Σχολῆς.
Ὅπου ὁ Διοικητὴς λαμβάνει καὶ τὴν ἀ-
ναφορὰν (ἄρθρ. 18), καὶ θεωρεῖ τὰς μικρὰς
καὶ ἐνολοαποφασίστους ὑποθέσεις τῆς ὑ-
πηρεσίας· ἐπιθεωρεῖ ὅλους τοὺς μαθητὰς
ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, τὸν τρόπον καὶ
τὴν ἐνδυμασίαν τῶν κάμνει τὰς ἀναγκαίας
παρατηρήσεις καὶ διαθέσεις, καὶ ἀφοῦ οἱ
μαθηταὶ παραλάσσουν ἔμπροσθεν του κατὰ
τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ὁδηγοῦνται παρὰ
τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ἐστιατήριον.

Διαρκὴς ἐπισκοπία ἐν μέρονι τοῦ Διοικητοῦ
τῆς Σχολῆς.

20. Ἐπειδὴ μόνη ἡ συναχὴς ἐπισκοπία
ἐγγυᾶται τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἐνδ-

δομένων διαταγῶν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ἰδιαίτερον χρέος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς εἶναι δοῦναι εἶναι δυνατόν, νὰ ἐπισκέπτεται τὰς παραδόσεις, τὰ γυμνάσια, τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν βιβλιοθήκην, τὸ ταμεῖον καὶ τὸ νοσοκομεῖον, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ προσεκτικῶς, ὥστε ἕκαστος ὑπάλληλος καὶ μαθητὴς νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη καὶ καθήκοντά του.

Χρὴν τοῦ δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἡ λοχαγὸς τῆς Σχολῆς.

24. Ὁ δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἡ λοχαγὸς τῆς Σχολῆς φροντίζει τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ εἶναι πρόεδρος τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

Εἰς αὐτὸν ὑπόκεινται ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, τὸ νοσοκομεῖον, ἡ βιβλιοθήκη καὶ οἱ ὑπηρεταί. Πρέπει νὰ ᾔναι πάντοτε εἰς στάσιν νὰ δίδῃ ἐντελὴ πληροφορίαν περὶ ὅλων τούτων· προσέχει ὥστε ὅλοι οἱ ὑπὸ αὐτὸν νὰ ἐκπληροῦν ἀκριβῶς τὰ χρέη των, καὶ τὰ ὅλα νὰ κινῆται, ὅσον τὸ δυνατόν, κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ Βασιλ. στρατεύματα.

Ἐπαγρυπνεῖ πάντοτε εἰς τὸν ἱματισμὸν, ὅπλισμὸν, τὰ βιβλία, τὰ ἔπιπλα, τὴν ὑγίειαν, τὰ ἔθη, τὴν ἐνδυμασίαν, τὸν τροπικόν, τὴν εὐπειθειαν καὶ εἰς τὰς προσδιωρισμένας γυμνάσεις τῶν μαθητῶν διὰ τῶν στρατιωτικῶν διαταγμάτων.

Ἡμεροῦσιος ἀναφορὰ.

22. Ὑπογράφει καὶ ἐγγεγράφει εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς σχολῆς τὴν ἡμεροῦσιον ἀναφορὰν.

Ὑπασπιστὴς τῆς Σχολῆς.

23. Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Σχολῆς ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους κανόνας διὰ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ συντάγματος ἢ τάγματος, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σώματος, καθὼς καὶ εἰς τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λοχαγόν.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως μᾶς ἐνωμοτίας

Τὸ σχολεῖον διακρίνεται εἰς 25 ἐνωμοτίας.

Ἐκάστη ἐνωμοτία διοικεῖται ἀπὸ ἑνὸς ἀξιωματικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅστις ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν του κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους διὰ τὸν Διοικητὴν ἑνὸς λόχου. Ἐπομένως εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἠθικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ φέροισιν, τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν εὐπειθειαν τῶν μαθητῶν.

Κρατεῖ τὸ μητρώον, τὸ βιβλίον τῶν ἀδειῶν, τῶν ποινῶν καὶ τῶν μεταβολῶν κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους εἰς τὰ στρατεύματα· κρατεῖ τὸ βιβλίον τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν μαθητῶν· καθημερινῶς λαμβάνει τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐνωμοτίας χαρακτηζομένην καὶ καταστρωμένην ἀπὸ ἑνὸς ἀξιωματικὸν· κοινοποιεῖ ἀμέσως ὅλας τὰς ἐπιβληθείσας ποινὰς εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῆς Σχολῆς.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὴν ἐνωμοτίαν ἐπιτροπὴν.

Εἰς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως, μὴ διοικῶν χάμμιαν ἐνωμοτίαν, εἶναι μέλος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἔχει ὡς τοιοῦτος ὅλα τὰ χρέη, ὅσα καὶ οἱ διωρισμένοι ὡς μέλη εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν ἑνὸς συντάγματος ἢ τάγματος· ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν σωστὴν ἀγορὰν καὶ δαπάνην τῶν τροφίμων, τῶν ἀνγκαλῶν τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὅπλισμοῦ, τῶν βιβλίων καὶ ὅλων τῶν σκευῶν τοῦ καταστήματος.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ταμείου ἐπιτροπὴν.

26. Ἄλλος ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν μὴ διοικούντων ἐνωμοτίαν εἶναι μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς μετὰ τὰς προσδιωρισμένα χρέη εἰς ἓν σύνταγμα ἢ τάγμα.

Γενικὴ ἐπηρεσία τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως κατὰ σειρὰν.

27. Καθημερινῶς εἰς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως διορίζεται διὰ τὴν ἡμεροῦσιον ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς. Ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἀρχεῖται μετὰ τὴν παράταξιν,

καὶ τελειώνει κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἐπιούσης.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἡμέρας δὲν πρέπει ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ν' ἀπομακρύνεται κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπὸ τὸ κατὰ-στημα τῆς σχολῆς, παρευρίσκεται εἰς τὴν ἔγερσιν τῶν μαθητῶν, εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὥρων, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὅταν οἱ μαθηταὶ ὑπάγουν εἰς τὰς κλίνας. Εἶναι ὁ παύθωνος δι' ὅλα τὰ διατρέχοντα, καὶ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τὸν ὑπρέτην τῆς ἡμέρας καὶ τὸν νυκτοφύλακα.

Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας εἰς τῶν παλαιότερων μαθητῶν τῶν ἐκτελούντων χρεὴ ἀνθυπασπιστοῦ, διὰ τὰς λεπτομερείας τῆς ἡμερουσίας ὑπηρεσίας σημειῶνσι εἰς τὸ ἡμερολόγιον τὰ ἀξιοσημείωτα συμβάντα τῆς ἡμέρας, χρονολογεῖ καὶ υπογράφει αὐτὰ, καὶ περὶ τὰς ἐννέα ὥρας τὸ ἑσπέρας στέλλει εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σώματος τὸ ἡμερολόγιον ἀποπερατωμένον.

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ὅσκις ἐξέρχονται τῆς Σχολῆς ὅλοι οἱ μαθηταὶ, ἢ ἐν μέρος αὐτῶν, θέλουν ὁδηγεῖσθαι πάντοτε ἀπὸ ἑνα ἐπὶ τούτῳ διορισμένον ἀξιωματικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Καθημερινῶς διορίζεται πρὸς τούτους εἰς ἀξιωματικὸς διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ νυκτερινὴν ἐφοδον, διὰ νὰ ἐπικρυπνῇ εἰς ὅλον τὸ κατὰστημα, καὶ μάλιστα εἰς τὸν κοιτῶνα, νὰ φυλάττεται ταξὶς καὶ ἡσυχία, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συμβῇ πυρκαϊά, ἢ νὰ μὴ μένουν περιττὰ φῶτα.

Εἰς μικρὰ συμβάντα ἀναφέρεται προφορικῶς πρὸς τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ τὸν λοχαγὸν τοῦ σώματος· εἰς σημαντικὰ ὅμως ἀναφέρεται ἐγγράφως, κατὰ τὸν προσδιορισμένον τύπον τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς συγχωρεῖται εἰς τοὺς ξένους νὰ ἐπισκέπτονται μαθητάς, διορίζεται ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων εἰς τὸ πρὸς τοῦτο διορισμένον δωμάτιον, ὅπου ἔπειτα προσκαλοῦνται οἱ ἀνήκοντες μαθηταί. Τελει-

οῦν διορίζεται ἐτησίως ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως διὰ τὰς στρατιωτικὰς γυμνάσεις τῶν μαθητῶν, ὅστις, μετὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν εἰς τὰ γυμνάσια, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ τὰ κανονισμένα στρατιωτικὰ διατάγματα, τοὺς παριστᾷ ὡς λόχον εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς.

Καταλυματίας καὶ λογιστῆς τῆς Σχολῆς.

29. Δι' ἐργασίαι τοῦ καταλυματίου καὶ λογιστοῦ τῆς σχολῆς εἶναι αἱ αὐταὶ μετὰ τὰς κανονισμένας εἰς τὰ στρατεύματα, καὶ περιλαμβάνουν τὸ οἰκονομικὸν καὶ λογιστικόν.

Ἰατρός τοῦ καταστήματος.

30. Ὁ Ἰατρός τοῦ καταστήματος πρέπει νὰ ᾔηται ἀποδεδειγμένος ἱατρὸς καὶ χειρουργός. Ἐπισκέπτεται ἀπᾷ τῆς ἡμέρας τακτικῶς τὸ νοσοκομεῖον, καὶ ἂν ᾔηται ἀνάγκη καὶ συχνότερα. Πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ προσέχη μεγάλως εἰς τὴν ὑγίαν τῶν μαθητῶν ὅθεν καθ' ἑκάστον μῆνα πρέπει νὰ κάμῃ γενικὴν ἐπίσκεψιν τῶν μαθητῶν ὡς πρὸς τὴν ὑγίαν των, καὶ περὶ ὧν τούτων ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σώματος πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν διαφύλαξιν τῆς ὑγείας των.

Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν του εἶναι νὰ παροχρηῇ προσεκτικῶς τὰ ἱατρικὰ, τὰ τρόφιμα καὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτῶν.

Ἰποῖατρος.

31. Ὁ ὑποῖατρος κατοικεῖ εἰς ἓν δωμάτιον πλησίον τοῦ νοσοκομείου, ἐπιφορτίζεται τὴν φροντίδα καὶ περιποίησιν τῶν ἀσθενῶν, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς αὐτὸν ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ κατὰστημα τῆς Σχολῆς, εἰμὴ δι' ἀδείας τοῦ ἱατροῦ, καὶ ποτὲ περισσύτερον τῶν δύο ὥρων.

Κρατεῖ τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὰ βιβλίον τῶν διοριζομένων ἱατρικῶν εἰς μεγίστην τάξιν.

Ὡς νοσοκόμον ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἓνα τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις κατοικεῖ εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ὁ ὑποίατρος εἶναι υπεύθυνος διὰ τὴν ἐντελῆ καθαριότητα καὶ εὐταξίαν τοῦ νοσοκομείου, καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἱατρικῶν παραγγелиών.

Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι.

32. Οἱ Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι φροντίζουν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν τάξεων εἰς τὰς ὁποίας παραδίδουν, καὶ προσέχουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀπαιτουμένης εὐταξίας εἰς τὰς παραδόσεις καὶ εἰς τοὺς τύπους τῶν γυμνασίων. Τὰ παρ' αὐτῶν παραδιδόμενα μαθήματα πρέπει νὰ ᾖναι κατὰ τὸν κανονισμόν περιληπτικά καὶ βάσιμα. Χρεωστοῦν νὰ προτρέπουσιν τοὺς μαθητὰς εἰς εὐπειθειαν καὶ κοσμιότητα, καὶ, ἂν λάβουν αἰτίαν παραπόνων, θέλουν σημειῶναι τὰς παρατηρήσεις τῶν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ εὑρισκόμενον βιβλίον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Σχολῆς. Τὰ μαθήματα πρέπει, μάλιστα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, νὰ συμφωνοῦν ὅσον τὸ δυνατόν μετὰ τὴν καθ' ἑαυτὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ διδασκτικά βιβλία νὰ ᾖναι τοιαῦτα, ὥστε οἱ μαθηταὶ καὶ ἐξερχόμενοι τῆς σχολῆς νὰ ἡμποροῦν νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τούτου ἐπε-
ταί ὅτι εἰς τὴν παράδοσιν πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται οἱ διδάσκαλοι τὰς παραδεδεγμένας εἰς τὰ στρατεύματα τεχνικὰς ἐνοματολογίας, τὰ μέτρο, σταθμοὺς καὶ τύπους. Οἱ Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παρעυρίσκωνται ἀκριβῶς, καὶ νὰ καταγίνωνται εἰς τὰς προσδιωρισμένας τῶν ὥρας τῆς παραδόσεως.

Αὐτοὶ εἶναι μέλη τοῦ σπουδαστικοῦ συμβουλίου πρὸς παράδοσιν τῶν μαθημάτων εἰς τὸ κατάστημα τῶν Εὐελπίδων.

Ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν οἱ διδάσκαλοι τῶν δημοσίων σχολείων εἰς τὸ κατάστημα τῶν Εὐελπίδων, καθὼς καὶ ἀντιστρόφως οἱ διδάσκαλοι τοῦ καταστήματος τῶν Εὐελπίδων, εἰς τὰ Δημοσία Σχολεῖα, μετὰ ἀνάλογον ἀντιμίσθιον· τότε ὅμως πρέπει νὰ συνεννοῶνται οἱ πρόεδροι τῶν δύο σχολείων διὰ τὴν διανομὴν τῶν ὥρων.

Ἐπιλογίας ὡς οἰκουρῶς.

33. Ὁ ἐπιλογίας ἐπιστατᾷ μερικῶς

εἰς τὴν καθαριότητα καὶ διατήρησιν ὧρων τῶν μερῶν τοῦ καταστήματος, εἰς φυλακτῆριν εἰς τὴν στάσιν τῶν πλυμάτων καὶ τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπηρετὰς.

Υπηρετεῖς.

34. Εἰς ἓκ τῶν ὑπηρετῶν φυλάττει ὡς πυλωρὸς πάντοτε τὴν εἰσοδὸν, καὶ φροντίζει διὰ τὸ κλείσιμον καὶ ἀνοιγμα τοῦ καταστήματος· διὰ τοῦτο μία μόνον πόλῃ θύρα τοῦ καταστήματος ἡμπορεῖ νὰ ἀνοίγεται, καὶ αὕτη ὅμως πρέπει νὰ ἔχῃ κλειδὸν. Συγχωρεῖ τὴν εἰσοδὸν εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ άτομα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄδειαν εἰσοδοῦ κατὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους τοῦ καταστήματος, καὶ τοῦτο εἰς τὰς προσδιωρισμένας ὥρας. Δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτόν ὃ ἀπομακρύνεται παρὰ τὸ κατάστημα, εἰμὴ δι' ἄδειας τοῦ δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἢ λοχαγοῦ, καὶ τότε μένει προσωρινῶς ἄλλος ὑπηρετὴς ἀντ' αὐτοῦ. Εἰς ἓκ τῶν ὑπηρετῶν διορίζεται νοσοκόμος, καὶ ἐπισορτίζεται τὰ χρέη αὐτοῦ.

Τρίτος ὑπηρετὴς ἐπιφορτίζεται τὴν φροντίδα ὧρων τῶν λύχνων καὶ τὴν θερμάνσιν τοῦ καταστήματος. Οἱ αὐτοὶ οἱ λύχνοι καὶ αἱ θερμάστραι πρέπει νὰ ἔχουν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν, οἱ ὁποῖοι σημειῶνονται ἐπὶ πίνακος κρεμασμένου εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Σχολῆς, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι σημειωμένον πότε πρέπει οἱ λύχνοι ν' ἀνάπτονται καὶ νὰ σβίνωνται, καὶ πότε νὰ θερμάνωνται αἱ θερμάστραι.

Οἱ λοιποὶ ὑπηρετεῖς διαμοιράζονται μετὰ τρόπον, ὥστε ἐκάστη ἐνωμοτία νὰ ἔχῃ ἓνα ὑπηρετῆν, ὅστις θέλει φροντίζει διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὀπλων, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τραπέζης.

Εἰς ἓκ τῶν ὑπηρετῶν δίδεται εἰς τὸν ἐπιλογίαν διὰ νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, εἰς τὰ φυλακτῆρια καὶ εἰς τὸ πλυντήριον.

Εἰς ὑπηρετῆς διορίζεται ὡς ὑπηρετὴ τοῦ Γραφείου.

Εἰς ἓκ τῶν ὑπηρετῶν, ἐκτὸς τοῦ πυλωροῦ καὶ τοῦ νοσοκόμου, διορίζεται καθ

ἐκάστην νὰ παρעυρίσκειται πάντοτε εἰς τὰς στολᾶς τῆς Σχολῆς διὰ νὰ εἰδοποιῇ διὰ κωδωνισμοῦ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὥρων, τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου, τῆς ἐγέρσεως καὶ τοῦ φαγεῖν τοῦ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ἡμέρας. Τελευταῖον διορίζονται τὴν νύκτα δύο ὑπρέται, οἱ ὁποῖοι, περιερχόμενοι ἐναλλάξ τὸ ἥμισυ τῆς νυκτὸς τὸν κοιτῶνα τῶν μαθητῶν, εἰδοποιῶν τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ἡμέρας περὶ παντὸς συμβάντος ἐναντίον τῆς προσδωρισμένης τάξεως.

Μαγειρεῖον

35. Οἱ μάγειροι φροντίζουν τὰ τοῦ μαγειρείου, καὶ ὑπόκεινται ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν.

Μισθοὶ καὶ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Β. Στρατ. Σχολῆς.

36. Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος τῶν Εὐελπίδων προσδιορίσθησαν δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν. Σημειοῦται ὅμως ἐνταυτῷ, ὅτι οἱ καθηγηταὶ τῆς αὐτῆς τάξεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λαμβάνουν ὅλοι τὴν αὐτὴν πληρωμὴν ὁ μισθὸς θέλει εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὥρων, τὰς ὁποίας ἐξοδεύουν εἰς τὸ κατάστημα πρὸς παράδοσιν τῶν μαθημάτων, μετὰ τὸν τρόπον τοῦ διδάσκειν, μετὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς πηραδῶσεως, καὶ ἐν γένει ἀναλόγως μετὰ τὴν προκύπτουσαν ὠφέλειαν ἐντὸς τοῦ μεγίστου ὅρου τοῦ προσδιορισθέντος μισθοῦ δι' ἐκάστην τάξιν.

Ἡ πληρωμὴ καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν μισθῶν τούτων καὶ ἀποδοχῶν γίνεται κατὰ τοὺς προσδιορισμένους τύπους εἰς τὰ Βασιλικά στρατεύματα διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἰματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὅπλισμός τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μαθητῶν.

Ἰματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὅπλισμός τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς

37. Ὁ Διοικητὴς, ὁ δευτέρως ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς, καθὼς καὶ ὁ

ὑπασπιστὴς τοῦ καταστήματος φοροῦν στολὴν ὁμοιόμορτον μετὰ ἐκείνην τῶν μαθητῶν, δηλ. ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν, μετὰ μελανόγλαυκον περιλαίμιον, καὶ ἐπιχειρίδια ἔχοντα κόκκινα ἐπὶ ῥάφα, περιουραῖα κόκκινα, κίτρινα λεία κομδία, ἐπωμίδας ὁμοίας μετὰ ἐκείνας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ κίτρινα διακριτικὰ σημεῖα, πανταλόνια ἐκ τσόχας μελανογλαυκοῦ μετὰ κόκκινον ἐπὶ ῥάφον τὸ καλοκαίρι λευκὰ πανταλόνια ὅμοια μετὰ ἐκείνα τοῦ πεζικοῦ τρίπτυχον πῖλον μετὰ κυανόλευκα πτερὰ, σπάθην, ζωστήρα, σπαθιστήρα, καὶ σημεῖα ὑπηρεσίας ὅμοια μετὰ ἐκείνα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Πεζικοῦ.

Οἱ διωρισμένοι εἰς τὸ κατάστημα ἀξιωματικοὶ φοροῦν τὴν στολὴν τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποία ἀνήκουν.

Ἰματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὅπλισμός τοῦ προσωπικοῦ τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἱατρῶν.

38. Τὸ προσωπικὸν τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τῶν ἱατρῶν τῆς Σχολῆς φέρει τὴν προσδιορισμένον ἱματισμόν, τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸν ὅπλισμόν διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων.

Ἰματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὅπλισμός τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς Σχολῆς.

39. Οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς οἱ ὄντες ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπάλληλοι τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων, φοροῦν τὴν προσδιορισμένην στολὴν τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν, μετὰ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ των.

Οἱ λοιποὶ καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ φοροῦν ὡς μεγάλην στολὴν μαῦρον πολιτικὸν ἱμάτιον μετὰ μαῦρα πανταλόνια καὶ τρίπτυχον πῖλον μετὰ τὸ ἐθνόσημον.

Ἰματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὅπλισμός τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

40. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἔχουν τὸν ἀκόλουθον ἱματισμόν, ἀποσκευὴν καὶ ὅπλισμόν.

Α'. Ἰματισμός.

Ἰμάτιον ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν

μέ μελανόγλαυκα περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια, κόκκινα πυριουραῖα καὶ κόκκινα ἐπίρραφα, κίτρινα μετάλλια καὶ λεῖα κομβία, πανταλόνια ἀπὸ τσόχαν μελανόγλαυκον μέ κόκκινα ἐπίρραφα διὰ τὸν χειμῶνα, καὶ διὰ τὸ καλοκαίρι εἰς παρτάξεις λευκὰ λινὰ πανταλόνια μέ ὁμοίαις περικνημίδας, ὅλα ὁμοία μέ ἐκεῖνα τοῦ Πεζικοῦ.

Ὡς καθημερινὸν φόρεμα εἰς τὴν Σχολὴν φοροῦν ἱματίδι ν μελανόγλαυκον καὶ σιδηρόχροα δίμιτα πανταλόνια, τὸν χειμῶνα πανταλόνια καὶ μανδύας ἀπὸ σιδηρόχρου τσόχαν, κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ Πεζικοῦ.

Αἱ τέσσαρες προπαιδευτικαὶ τάξεις φοροῦν σανδάλια μέ μαύρας περικνημίδας· αἱ τέσσαρες ἐκπαιδευτικαὶ ἡμιὑποδήματα, τὸ καλοκαίρι ὅμως φοροῦν καὶ αὐταί, καθὼς αἱ πρῶται, σανδάλια μέ λευκάς περικνημίδας.

B. Ἀποσκευή

Ὅλοι οἱ μὴθηται φέρουν λευκὸν ὡς δερματίνους ἀορτήρας κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὸ σχῆμα ὁμοίους μέ τοῦ Πεζικοῦ· αἱ ἐσχαταὶ τέσσαρες τάξεις φέρουν μικράς πυριτοθήκας, αἱ δὲ τέσσαρες ἀνώταται φέρουν ὁμοίαις μέ τοῦ Πεζικοῦ.

Αἱ ἀνώταται τέσσαρες τάξεις φέρουν, ὅταν ἐξέρχωνται ἐνοπλοί, τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὰ Β. στρατεύματα σῆκον.

Ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς φέρουν, ὅταν ᾄναι μέ τὴν μεγάλην στολὴν, κύβαρον μέ κίτρινον πλάκον, μέ λευκά κορδόνια καὶ λευκά πομπόνια. Ὅταν ᾄναι μέ τὴν μικρὰν στολὴν, φέρουν σκιάδιον ἀπὸ μελανόγλαυκον τσόχαν κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τύπον διὰ τὸ πυροβολικόν.

Γ. Ὀπλισμός

Ὁ ὀπλισμός διὰ τὰς τελευταίας τέσσαρας τάξεις συνίσταται ἀπὸ ἐλαφρὸν ὄπλον μέ λόγχην, ἔχον τὴν παραδεχθεῖσαν ὁλκὴν εἰς τὰ Βασιλικά στρατεύματα. Αἱ ἀνώτεραι τέσσαρες τάξεις φέρουν ὄπλον μέ λόγχην, ὁμοιον μέ ἐκεῖνο τοῦ Πεζικοῦ

καὶ ὅλα αἱ τάξεις φέρουν σπαθία καὶ λογχοθήκας ὁμοίας μέ ἐκεῖνας τοῦ Πεζικοῦ.

Ἱματισμός, ἀποσκευὴ καὶ ὀπλισμός τοῦ ἐπιλοχίου.

41. Ὁ ἐπιλοχίας φέρει ἱματισμόν, ἀποσκευὴν, καὶ ὀπλισμόν ὁμοίαν μέ ἐκεῖνα τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων μέ τ' ἀνήκοντα διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ τοῦ.

Ἱματισμός τῶν ἱππευτῶν.

42. Οἱ ὑπνρέται φέρουν διὰ μεγάλην στολὴν μελανόγλαυκον καὶ ἐμπροσθεν κλεισμένον ἱμάτιον μέ γυρισμένον περιλαίμιον κατὰ τὸ σχῆμα τῆς οἰκετικῆς στολῆς, μέ κίτρινα καὶ λεῖα κομβία καὶ μελανόγλαυκα τσόχια πανταλόνια. Διὰ καθεμερινὴν στολὴν, ἀντὶ τοῦ ἱματίου, ἱματίδιον ὑπνρέτου μέ οὐράς καὶ μέ ἐπίρραφα κόκκινα, ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς· σκιάδιον χωρὶς σέμμα Βασιλικόν, καὶ τελευταῖον μανδύαν ἀπὸ σιδηρόχροον τσόχον μέ ἐξώφυλλον ἐφαπλωμένον μέχρι τῶν ἀγκῶνων.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ κατὰστημα τῶν Εὐελπίδων.

Προσδιορισμός τοῦ δαπανωμένου χρόνου πρὸς διδασκαλίαν.

43. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν διδασκαλίαν ὅλων τῶν τάξεων τὴν Σχολῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μερικῆς μελέτης τῶν μαθητῶν, δὲν πρέπει νὰ δαπανῶνται περισσότεραι τῶν ὀκτώ ὥρων, καὶ πρέπει νὰ γίνεταί μέ τοιαύτην τάξιν, ὥστε μὴ προκύπτῃ κάμμία σύγχυσις εἰς τὴν παράδοσιν καὶ τὰ εὐκολώτερα μαθήματα μάλιστα ἡ διδασκαλία τῶν τεχνῶν νὰ ἐκτελεσθῇ τὸν τρόπον τινὰ ὡς ἀνάπαυσις μετατῶν ἐπιστημῶν.

Τρόπος καὶ ὅν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διδασκαλία.

44. Οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι πρέπει νὰ μεταχειρίζονται βάσιμον καὶ πε-

ληπτικὴν διδασκαλίαν, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν, ὥστε οἱ μαθηταὶ ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως νὰ μένουν προσεκτικοί, καὶ νὰ ἔχουν καλὸν φέρεσμον.

Ἐπειδὴ ὅλα τὰ διωρισμένα μαθήματα ἀποβλέπουσιν τὴν κανονικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν, δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται ἡ παραμέλησις κανενὸς μαθήματος, καὶ οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἀποκρίνονται εἰς τὰς προτεινομένας ἐρωτήσεις συντόμως, βραχύως, καὶ μὲ εὐφράδειν, ἀποφεύγοντες πᾶσαν ματαιολογίαν.

Αἱ ἔγγραφοι ἐκθέσεις καὶ αἱ ἰχνογραφίαι πρέπει νὰ γίνωνται πάντοτε μὲ μεγίστην καθαρότητα καὶ μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὠραιότητα, διὰ νὰ κατορθώσῃ οἱ μαθηταὶ, μετὰ τὴν τελειωσιν τοῦ προσδιωρισμένου γυμναστικοῦ χρόνου, νὰ καθίστανται ὡς πρὸς τοῦτο κατὰ πάντα ἱκανοί.

Αἱ γυμναστικαὶ τέχναι καὶ αἱ στρατιωτικαὶ γυμνάσεις πρέπει νὰ ἐκτελῶνται ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητὰς μὲ ἐπιμέλειαν καὶ ζήλον, καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται εἰς κανένα μαθητὴν ἡ παραμικρὰ παραμέλησις.

Ἔργον τῶν διδασκάλων καὶ τῆς πειθαρχίας εἶναι νὰ προτρέπουσιν καὶ νὰ ἐνισχύουσιν τοὺς μαθητὰς εἰς αὐτά.

Πειθαρχία συγκαταβατικὴ δὲν πρέπει νὰ ἀπαντᾷται μῆτε εἰς τὴν διδασκαλίαν, μῆτε εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὀδηγῶνται οἱ μαθηταὶ εἰς ἐντελὴ εὐπείθειαν διὰ καταλλήλου καὶ ἀπαρχειώτου αὐτοκράτορος, ὥστε νὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ αὐτοὶ ποτε ἱκανοὶ νὰ διοικοῦν ἐντόνως καὶ συνετῶς.

Αἱ τέσσαρες προπαιδευτικαὶ τάξεις.

45. Αἱ τέσσαρες προπαιδευτικαὶ τάξεις τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἐκτὸς τῆς ἀπαραιτήτου ἐκτεταμένης καὶ βασίμου γνώσεως τῶν μαθηματικῶν, πρέπει νὰ λάβουν καὶ τὴν ἀναγκαίαν προπαιδευσιν εἰς πᾶσαν ἐκπαιδευομένην τάξιν τῶν πολιτῶν, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ ᾔναι εἰς στάσιν, μετὰ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν 4 προπαιδευτικῶν ἐτῶν,

νὰ μεταβῇ ἢ εἰς ἀνωτέραν τάξιν τῆς Βασιλικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἢ εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων.

Αἱ προπαιδευτικαὶ αὗται τάξεις παύουν εὐθὺς ὅπου συστήθῃν δημοτικὰ Σχολεῖα κατὰ τὸν σεμειωθέντα τρόπον εἰς τὸ ἄρθρ. 3.

Ἀπαιτοῦμεναι γνώσεις πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν πρώτην προπαιδευτικὴν τάξιν.

46. Οἱ εἰς τὴν 1ην προπαιδευτικὴν τάξιν κατατατόμενοι μαθηταὶ πρέπει ν' ἀναγινώσκουν μὲ εὐκολίαν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ νὰ ὀρθογράφωσι ὁπωσοῦν, νὰ γνωρίζουν τὰς 4 ἀριθμητικὰς πράξεις μ' ἀκεραίους καὶ κλασματικούς ἀρίθμους, ἐκτὸς τῶν δεκαδικῶν κλασμάτων, καὶ πρὸς τοῦτοις νὰ ᾔναι διδασκόμενοι τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς ὀρθογραφίας.

Ἔτασις τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς 4 προπαιδευτικὰς τάξεις.

48. Τὰ ἐτήσια σχολαστικὰ μαθήματα τῶν διαφόρων τάξεων εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

1. Τάξις.

Τὰ σοῦχια τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης Ἀρχαί τῆς Γερμανικῆς γλώσσης Ὑπογραφία Ὁρθογραφία Ἑξήγησις τῶν διαφόρων γεωμετρικῶν σχημάτων Λογικὴ ἀριθμητικὴ Γεωγραφία (γενικὸν σχῆμα τῆς γῆς) Ἱερὰ ἱστορία Χωρογραφικὴ (ἀρχαί) Γυμναστικὴ, χορὸς, κολύμβημα Ὑπογραφία καὶ ἐκκλησία.

2. Τάξις.

Μετάφρασις ἀπὸ εὐλόγους παλαιούς κλασικούς Ἑλληνας καὶ ἀπλὰ γυμνάσματα τῆς γλώσσης Γερμανικὴ διάλεκτος Καλλιγραφία Ἑλληνικὴ, Ἀγγλικὴ καὶ Γερμανικὴ Ἐξακολούθησις τῆς ἀριθμητικῆς ἕως εἰς τὰς ἀναλογίας Ἀλγεβρα, ἐξισώσεις τοῦ 1 καὶ 2 βαθμοῦ Εὐθύγραμμος γεωμετρία Ὀρθοκεντρικὴ διδασχὴ Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης Ἀρχαί τῆς γενικῆς ἱστορίας Σχηματογραφικὴ καὶ χωρογραφικὴ Χορὸς, γυμναστικὴ, κολύμβημα μουσικὴ Ὑπογραφία καὶ ἐκκλησία.

§ Τάξεις.

Ἑλληνική μετάφρασις ἀπὸ τῶν Ξενοφῶν-
τα καὶ Θουκυδίδην· Γερμανική καὶ ἀρχαί
τῆς Γαλλικῆς Ἀλγεβρα, ἀρχαί τῶν σειρῶν,
λογάριθμοι, ὑψηλαὶ ἐξισώσεις, μηχανομετρία
καὶ ἐπιπεδομετρία· Ὀρθοκεντρικὴ διδασχὴ·
Παλαιὰ καὶ νέα γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος·
Παλαιὰ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος κατ' ἔκτασιν·
Σχηματογραφικὴ, χωρογραφικὴ καὶ τοπο-
γραφικὴ· Χορός, γυμναστικὴ, κολύμβημα·
Μουσικὴ, ὀπλασκία· τὰς κυριακὰς καὶ
ἐορτὰς ἐκκλησίαι.

4. Τάξις

Ἑλληνικὴ, Ὀμηρικὴ καὶ Τυρταῖον, Γερμα-
νικὴ καὶ Γαλλικὴ· Γαθηματικὰ θεωρία
τῶν λειτουργιῶν· Στερεομετρία καὶ ἐπίπε-
δος τριγωνομετρία· Ὀρθοκεντρικὴ διδασχὴ·
Γεωγραφία· Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος· Σχη-
ματογραφικὴ, χωρογραφικὴ καὶ τοπογρα-
φικὴ· Καταμέτρησις μὲ τὴν μετροτράπε-
ζαν. Χορός, γυμναστικὴ, ὀπλασκία, κολύ-
μβημα· Τὰς ἐορτὰς καὶ κυριακὰς ἐκκλη-
σίαι.

Ἀπαιτούμενη προπαιδευσις εἰς τὰ τέλη
τῶν 4 προπαιδευτικῶν τάξεων.

48. Εἰς τὸ τέλος τῶν 4 προπαιδευτι-
κῶν ἐτῶν πρέπει νὰ ἐξετάζωνται οἱ μα-
θηταὶ ἐπιτροπικῶς, καὶ μεταβαίνουσιν εἰς
τὰς ἐκπαιδευτικὰς τάξεις ἐκεῖνοι μόνον, οἵ-
τινες ἔμαθον ἐντελῶς καὶ βασιμῶς τὰ
προσδιορισθέντα μαθήματα εἰς τὸ προη-
γούμενον ἄρθρ. 47. Ὅλοι οἱ λοιποὶ πρέπει
νὰ ἐξέρχωνται τῆς Σχολῆς καὶ νὰ κατα-
γράφωνται ὡς στρατιῶται εἰς ἓν σῶμα
τῶν Β. στρατευμάτων, ἢ νὰ ζητήσουν
ἄλλο ἔργον.

Ἐκτασις τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς 4 ἐκπαι-
δευτικὰς τάξεις.

49. Ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐκπαιδευσις
τῶν μαθητῶν τῶν τεσσάρων ἐκπαιδευτι-
κῶν τάξεων πρέπει νὰ ᾖναι τόσον περιλη-
πτικὴ, ὥστε οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ τέλος αὐ-
τῶν μεταβαίνοντες εἰς τὸ Πυροβολικὸν ἢ
Μηχανικὸν σῶμα, νὰ ᾖναι κατὰ πάντα
χρήσιμοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σωμάτων
τούτων. Ὅθεν αἱ μαθηματικαί, φυσικαὶ καὶ
χημικαὶ ἐπιστήμαι, ἡ Ἑλληνικὴ, Γερμα-

νικὴ καὶ Γαλλικὴ διάλεκτος συνιστοῦν
τὴν βάσιν τῶν τεσσάρων τούτων τάξεων.
Τὰ ἐτήσια σχολαστικὰ μαθήματα τῶν
τάξεων τούτων εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

1. (5 Τάξις).

Σύντομος, βέλτιλος καὶ ἀπὸ ἀνωτέρων
ἀρχῆν πηγάζουσα ἐπανάληψις τῶν παρα-
δοθέντων μαθηματικῶν μαθημάτων εἰς
τὰς τέσσαρας προπαιδευτικὰς τάξεις· Στα-
τικὴ τοῦ δικωορικού ὑπολογισμοῦ, τραι-
κὴ, τριγωνομετρία καὶ ἀναλυτικὴ γεωμε-
τρία· Καταμέτρησις κτιρίων καὶ μηχανῶν·
Ἐξήγησις τῶν εὐχρηστοτέρων βιβλιοθήσεων
Ὀπλική, Εὐαγγελικὴ ἠθικὴ· Ἑλληνικὴ,
Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα· Τοπογρα-
φικὴ καὶ Χωρογραφικὴ· Καλλιγραφία,
Χορός, ὀπλασκία, γυμναστικὴ, ἐφιππευ-
τικὴ, κολύμβημα καὶ ἵππασία· Τὰς κυ-
ριακὰς καὶ ἐορτὰς ἐκκλησίαι.

2. (6 Τάξις).

Διαφορικός καὶ ολοκληρωτικὸς ὑπολογι-
σμός· ὑπολογισμοὶ τῶν μεταλλαγῶν Πε-
ριγραφικὴ γεωμετρία· Πρακτικὴ γεωμε-
τρία, γεωδαισία, καταμέτρησις μὲ τὴν
μετροτράπεζαν καὶ μὲ τὴν μηχανητικὴν
πιξίδα, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐξήγησιν τῶν γνωστο-
τέρων μαθηματικῶν ἐργασιῶν· Περσστι-
κὴ ὀχυρωματικὴ· Κατασκευὴ τῶν κανονι-
στασιῶν· Λογικὴ· Ἑλληνικὴ, Γερμανικὴ
καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα· Τακτικὴ (στρατιω-
τικὴ)· Θεωρία τῆς ὀρογραφικῆς· Ὀρογρα-
φικὴ διὰ προτύπων· Καλλιγραφία· Χορός,
γυμναστικὴ, ὀπλασκία, ἐφιππευτικὴ καὶ
κολύμβημα καὶ ἵππασία· Τὰς κυριακὰς καὶ
ἐορτὰς ἐκκλησίαι.

3. (7 Τάξις).

Στατικὴ καὶ μηχανικὴ τῶν στερεῶν
καὶ ρευστῶν σωμάτων· Θεωρία καὶ πρᾶξις
τῆς χωροσταθμίσαι· μετὰ προηγουμένην
καταμέτρησιν Φυσικὴ· Πολιτικὴ ἀρχιτε-
κτονικὴ· Μόνιμος ὀχυρωματικὴ· Ἐδαφικὴ,
καὶ ἐφρημοσμένη τακτικὴ Πυροβολικὴ Φι-
λοσοφία Ἑλληνικὴ, Γερμανικὴ, καὶ Γαλλι-
κὴ γλῶσσα· Ἰχνογραφία τῆς ὀχυρωματικῆς
καὶ ἀρχιτεκτονικῆς· Καλλιγραφία· Χορός,
γυμναστικὴ, ὀπλασκία, κολύμβημα, ἐφιπ-

πεντηκ., ἱππασία· τὰς κυριακάς καὶ ἑορ-
τὰς ἐκκλησίαι.

4. (8 Τάξεις).

Φυσική καὶ Χημεία· Πρὸςβολή καὶ ὑπε-
ράσπισις τῶν φρουρίων· Διεύθυνσις τῶν
υπονόμων, θεωρία καὶ γέμισμα τῶν ὑπο-
νόμων. Πυροβολική· Αναγνωρίσεις καὶ
στρατιωτικὴ περιγραφή ἐκτάσεως τόπου.
Ὀδοποιία, ὑδροτεχνία καὶ γεφυροποιία.
Ἐκκολογήσεις καὶ τέλος τοῦ φιλοσοφικοῦ
μαθήματος· Ἑλληνική, Γαλλική, καὶ Γερ-
μανικὴ γλῶσσα· Χορός, γυμναστική, ὅπλα-
σική, κολύμβημα, ἐριπνευτική καὶ ἱππικ-
αία· τὰς κυριακάς καὶ ἑορτὰς ἐκκλησία.

Καὶ εἰς τὰς 4 τάξεις βάσιμος ἐξάσκη-
σις τῶν γυμνασίων ἐνὸς πεζικοῦ λόχου,
μίας ὕλης ἱππικοῦ καὶ ἐνὸς κανονιστασίου
κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους κανονισμοὺς
εἰς τὰ στρατεύματα.

Ἀπαιτούμεναι ἐκπαιδεύσεις εἰς τὸ τέλος τῶν
ἐκπαιδευτικῶν τάξεων.

50. εἰς τὸ τέλος τῶν 4 ἐκπαιδευτικῶν
τάξεων ἐξετάζονται οἱ μαθηταὶ ἐπιτροπι-
κῶς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκείνοι μόνον προβάλλο-
νται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ στρατεύματα
ὡς ἀνθυπασπισταί, ὅσοι ἐμὴθον ἐντελῶς τὰ
προσδιωρισμένα μαθήματα εἰς τὸ προηγού-
μενον ἄρθρ. 49. "Οἱ οἱ λοιποὶ κατατάτ-
τονται εἰς τὸ στράτευμα ὡς στρατιῶται
διὰ τετραετὴ ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐπὶ τοῦ
ταμείου ἐπιτροπῆς.

Σχηματισμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

51. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ σύγκαιται
ἀπὸ τὸν 2. ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λο-
γιστὴν ὡς πρόεδρον, ἓνα ἀξιωματικὸν τῆς
ἐπιθεωρήσεως, τὸν καταλυματικὴν τῆς Σχο-
λῆς, καὶ ἀπὸ τὸν λογιστὴν ὡς μέλη.

Χρὴς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

52. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σχο-
λῆς φροντίζει δι' ὅλας τὰς ἀγοράς, χο-
ρηγήσεις καὶ κατασκευὰς τῶν σκευῶν τοῦ

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α

ἱματισμοῦ, ὅπλισμοῦ, τῆς ἀπόσκευῆς καὶ
νοσοκομίας, διὰ τὰ βιβλία καὶ τ' ἀναγ-
καία τοῦ γραφείου καὶ τῆς ἱχογραφίας
τῶν μαθητῶν, διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διευ-
θέτησιν τοῦ κτιρίου, τὸ μαγειρεῖον καὶ
τὸ νοσοκομεῖον· πρὸς τοῦτοις διὰ τὴν βι-
βλιοθήκην, τὴν ἀποθήκην τῶν προτύπων,
μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ τὸ χημικὸν χαι-
νευτήριον, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν χορή-
γησιν παντὸς εἶδους ἀναγκαίου διὰ τὴν
Σχολήν.

Συνήθως αἱ χορηγήσεις γίνονται παρὰ
τοῦ ἐπὶ δημοπρασίας προσφερόντος δι' ὅλι-
γωτέραν τιμὴν, καὶ χρεῖας τυχεύτης, δι'
ἀμέστου ἀγορᾶς.

Εἰς τὰς ἐπὶ δημοπρασίας χορηγήσεις
πρέπει ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συντίθε-
ται πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον νὰ ὑπογρά-
φουν τὰ μ. λη αὐτῆς καὶ οἱ προσφερταί.

"Αν αἱ χορηγήσεις αὗται ἦναι προσδι-
ωρισμέναι εἰς τοὺς παρόντας ὀργανικοὺς
ὁρισμούς, καὶ αἱ ζητούμεναι τιμαὶ δὲν ὑ-
περβαίνουν τὰς προσδιορισθείσας μεγίστας
τιμὰς διὰ τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων,
τότε ἐγκρίνεται ἡ ἀγορά των παρὰ τοῦ
Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς. Εἰς ἐναντίαν πε-
ρίπτωσιν, καὶ ὅταν ἡ ζητούμενη τιμὴ ὑ-
περβαίνῃ τὸν προσδιορισθέντα διὰ Βασι-
λικῶν διαταγμάτων μέγιστον ὅρον, τότε
καθυποβάλλεται τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀ-
γορᾶς, συνοδευμένον μὲ σίτιολογμένην ἀ-
ναφορὰν, ὑπ' ὅψιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιω-
τικῶν Βασιλικῆς Γραμματείας διὰ τῆς
ἱεραρχικῆς ὁδοῦ.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ χρεωστεῖ, ἐπὶ
προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ προσέχῃ ὥστε ὕλα
τὰ χορηγούμενα εἶδη νὰ ἦναι κατὰ τοὺς
προσδιωρισμένους τύπους.

Μετά τὴν παραλαβὴν τῶν εἰδῶν, τὰ
ὅποια πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνα μὲ τὰ πρό-
τυπα, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ διεμβύζει τὸν
λογαριασμὸν τῆς τιμῆς των πρὸς τὴν ἐπὶ
τοῦ ταμείου διὰ νὰ γενῇ ἡ πληρωμή.
Ἄνευ τοιούτων ἀποδεικτικῶν ἢ ἐπὶ τοῦ
ταμείου ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ
κάμμειαν πληρωμὴν ὁποῖα φύσει καὶ ἀν-
ῆναι.

Βιβλία τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

53. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ κρατεῖ ἐν βιβλίῳ τοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καταγράφωνται χωριστὰ κατὰ κεφάλαια ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ὑλικοῦ, ὅπλα καὶ λοιπαὶ χορηγήσεις.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα πρέπει νὰ δικαιολογῶνται δι' ἐπισυναπτομένων ἀποδεικτικῶν, ἃ αἱ ἀγοραὶ διὰ τοῦ χρηματολογιστικοῦ βιβλίου.

Προσέτι θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καταγράφωνται ὅλα τὰ εὐρισκόμενα εἶδη εἰς χεῖρας διαφόρων ὑποκειμένων, ὥστε εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἡμπορῇ νὰ ἀποδειχθῇ.

Ἰματισμός καὶ ἄλλα ἀντικείμενα διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς σχολῆς.

54. Ἐκαστος μαθητῆς ἐμβαίνειν εἰς τὴν σχολὴν, ἐκτὸς τῶν προσδιορισθέντων σκευῶν τοῦ ἱματισμοῦ εἰς τὸ ἄρθ. 40, λαμβάνει παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς ἕξ ὑποκάμισα, ἕξ ἐσώδρακα, ἕξ λευκὰ μανδύλια, ἕξ προσώψια, τρία μαῦρα μεταξωτὰ λαίμοδετα, δώδεκα ζευγάρια τσουράπια, δύο κτένικα, μίαν ὀδοντόψηκτραν, μίαν ψήκτραν διὰ τὰ ἐνδύματα, δύο κονδυλομάχαιρα, μαθηματικὰ ἔργαλεῖα, μίαν σιδηρὰν κλίνην, ἐν στρώμα ἀπὸ τρίχας ἵππου καὶ ἕτερον ἀπὸ ἄχυρα, ἐν προσκέφαλον ἀπὸ τρίχας ἵππων, τέσσαρα σενδόνια, ἐν μάλλινον σκέπασμα καὶ ἐν κιβώτιον μετ' ἐλκείθρον.

Σκεῖν διὰ τοὺς ὑπηρετάς.

55. Ἐκαστος ὑπηρετῆς λαμβάνει καθεστὸς μῆνας. Δύο ψήκτρας διὰ φορέματα. Δύο μάλιστα διὰ ἐκκόνισμα τῶν ἐνδυμάτων. Τέσσαρας ψήκτρας διὰ ὑποδήματα. Ἐν ξύλον σχιστὸν διὰ κομβία. Μίαν ψήκτραν διὰ τὰ κομβία. Τὴν ἀναγκαίαν βάζην διὰ ὑποδήματα, καὶ ἄσπρον διὰ τὸ ἄσπρισμα τῶν λωρίων.

Τροφὴ τῶν μαθητῶν.

56. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ χορηγεῖ καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἐξῆς τρο-

φήν. Πρόγευμα ἐν κομμάτιον ἄρου μετὰ γάλα καὶ ζυμὸν κρέατος· Γεύμα· ζυμὸν καὶ δύο εἶδη φαγητοῦ· Δείπνον· ἐν εἶδος φαγητοῦ.

Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς προσδιορίζεται καθ' ἡμερῶν δι' ἑκάστον μαθητὴν μία δραχμή.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καὶ τὰ προϊόντα τοῦ τόπου, θέλει προσδιορίζει ἀπὸ τί πρέπει νὰ συνίστανται τὰ φαγητὰ κατὰ τὰς κρεατινὰς καὶ νηστιαίους ἡμέρας· καὶ, διευθύνων ἀκριθῆ ἔκθεσιν τῶν ὠρ.σμένων τιμῶν, ζητεῖ τὴν περὶ τούτου ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀρκουσαν ποσότητα τῶν διδομένων φαγητῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέλει ἐπαγρυπνεῖ συγνάκις μετ' προσοχῆς εἰς τὴν μαγειρείον. Καὶ ὅλαι αἱ ἀγοραὶ θέλουσιν εἶναι προσωπικῶς παρὰ τῶν διωρισμένων ἐπὶ τούτῳ ἀξιωματικῶν.

Ἀποθήκη τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

57. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ κρατεῖ τὰς κλεῖς τῶν ἐξῆς ἀποθηκῶν ἐπ' εὐθύνη τῆς ἀποθήκης· τῆς λινιστολίας τῶν ἐνδυμάτων, τῶν ὁπλῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς, τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐργαλείων τοῦ γραψίματος καὶ τῆς ἱερογραφίας, τῶν ξύλων καὶ ἀνθράκων.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀποθήκας πρέπει νὰ φυλάττεται μεγίστη καθαρότης καὶ τάξις, καὶ εἰς ἑκάστην αὐτῶν πλησίον τῆς εἰσόδου νὰ κρέμαται εἰς φανερόν μερὸς πινακίς, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ καταγράφεται τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εὐρισκόμενων σκευῶν.

Κατασκευὴ καὶ ἐπιδιόρθωσις τῶν ἐνδυμάτων.

58. Τὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ ᾔναι κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τύπον δι' ὑψηλῆς διατάξεως, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ δύναται ἐπὶ τούτῳ νὰ ἔχη ἐπίτηδες ῥάπτειν εἰς τὴν Σχολὴν, ἢ νὰ κάμῃ συμφωνίαν μετ' ἑξέον ῥάπτειν.

Ὅπλα καὶ ἀποσκευή.

59. Τὰ ὅπλα τῶν μνηστῶν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὀπλοστασίου, καὶ τὰ σκεύη τῶν ἀποσκευῶν ἀπὸ τὴν ἐμπόσιον φροντιστικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἀρτιμεταστάσις τῶν ἐνδυμάτων.

60. Κατ' ἔτος λαμβάνουν οἱ μνηστῆται ἐν νέαν ἱμάτιον, ἐν πανταλόνι ἀπὸ μελανό-
πλακὸν τσόχην καὶ ἐν ἀπ' σιδηρόχρουν, πρὸς τούτοις δύο λ. καὶ ἡ δύο σιδηρό-
χρουν διμήτα καλακαρινὰ πανταλόνια, ἐν
νέαν σιδήριον, δύο ζευγάρια σανδάλια, ἢ
ἐν ζευγάρι σανδάλια καὶ ἐν ζευγάρι ἡμι-
ποδηματά, ἐν ἱματίδιον, καὶ κάθε ὁκτώ
ἔτη ἓνα μανδύον.

Ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου.

61. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου συνίσταται ἀπὸ τὸν Β. ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ἢ
ισοχρόνον ὡς πρόεδρον, ἓνα ἀξιωματικὸν
τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅστις δὲν δύναται νὰ
ᾖ μέλος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς
μέλος τὸν καταλυματίαν, καὶ τὸν λογιστήν.

Τὸ ταμεῖον κλείεται μὲς τρεῖς διαφόρους
κλίεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία κρατεῖται
ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν ἀξιω-
ματικὸν καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ τὸν καταλυμα-
τίαν. Τὸ ταμεῖον πρέπει νὰ ἀνοίγεται μό-
νον ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς.

Πληρωμαί.

62. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου φροντίζει
ὅς ὅλας τὰς πληρωμὰς τῶν μισθῶν, καὶ
τῶν ἄλλων ἀναγκαίων τῆς Σχολῆς.

Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ στη-
ρίζονται εἰς ὑψηλὰ διατάγματα ἐκτὸς
τούτων ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ
καμμίαν πληρωμὴν ἂν δὲν στηρίζεται εἰς
ἀποδείξεις παραλαβῆς ἀγορασθέντων εἰ-
δῶν ἐκδεδομένας παρὰ τῆς οἰκο ομικῆς ἐ-
πιτροπῆς.

Προσωπικὴ εὐθύνη.

63. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου εἶναι προ-
σωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ κάθε ἔσοδον καὶ
ἔξοδον.

Προπληρωμαί.

64. Προπληρωμαί μισθῶν καὶ προκατ-

αβολαὶ δὲν συγχωροῦνται κατ' οὐδένα λό-
γον. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τα-
μείου εἶναι περὶ τούτου προσωπικῶς ὑ-
πεύθυνος.

Βιβλία.

65. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου κρατεῖ
Ἐν βιβλίον τοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον πρέπει
νὰ φυλάττεται εἰς τὸ ταμεῖον Ἐν καθη-
μερινὸν βιβλίον τοῦ ταμείου φυλακτόμε-
νον παρὰ τοῦ καταλυματίου Ἐν βιβλίον
μισθοδοσίας, καὶ Ἐν βιβλίον χρηματο-
λογιστικὴν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν κατα-
γράφεσθαι ὅλαι αἱ πληρωμαὶ κατὰ τὰ διά-
φορά των κεράλλαι.

Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ ταμεῖον καὶ τὸ οἰ-
κονομικὸν τῆς Σχολῆς θέλει διευθύνεσθαι
κατὰ τοὺς δοθέντας περὶ τούτων ὁρίσμούς
εἰς τὸ στράτευμα.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ κτιρίου τῆς
Σχολῆς

Διαμονὴ τῆς Σχολῆς.

66. Ἡ διαμονὴ τῆς σχολῆς πρέπει συ-
νῆθως νὰ ᾖ εἰς τὴν καθέδρην τοῦ Βα-
σιλείου.

Κτίριον τῆς Σχολῆς.

67. Ἡ Σχολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδιαιτερον,
ἀρκετὰ ἐκτεταμένον καὶ ὑγιὲς κτίριον μὲ
τὰς ἀναγκαίαις αὐλὰς, κήπους, καὶ τόπους
παιγνιδίων καὶ γυμνασίων.

Μέση ἐντὸς τῆς Σχολῆς.

68. Τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς πρέπει νὰ
περιέχῃ τὸν πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀσκη-
σιν ἀπικιτούμενον ἀριθμὸν αὐλείων. Τὸν και-
τῶνα. Τὸ ἐστιατόριον. Τὸ νοσοκομεῖον. Τὴν
βιβλιοθήκην. Τὴν ἀποθήκην τῶν προτύπων,
ἐν μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ ἐν χημικὸν
χωνευτήριο, σταύλους καὶ τὰς ἀναγκαίας
κατοικίας διὰ τὸ ἀπόσπασμα καὶ τὸ προ-
σωπικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Διατήρησις τοῦ κτιρίου.

69. Τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς διατηρεῖται
εἰς καλὴν στάτην διὰ τῆς ἀνηκούσης διευ-
θύνσεως τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἐσωτερικὸς ἀπαρτισμός.

70. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σχολῆς φροντίζει διὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἀπαρτισμὸν τῆς σχολῆς καὶ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ λογαριασμὸν αὐτοῦ κατὰ τὸν προσδιορισμένον τύπον.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Βιβλιοθήκη, ἀποθήκη προτύπων, μουσείον τῆς φυσικῆς καὶ χημικῶν χωνευτήριον.

Βιβλιοθήκη, μουσεῖον τῆς φυσικῆς καὶ χημικῶν χωνευτήριον.

71. Ἡ Σχολὴ ἔχει ἰδιαίτερον βιβλιοθήκην, ἀποθήκην προτύπων μουσείον τῆς φυσικῆς καὶ χημικῶν χωνευτήριον.

Ἀπαρτισμός.

72. Ὁ ἀπαρτισμὸς καὶ ἡ τελειοποίησις αὐτῶν τῶν τριῶν καταστημάτων γίνεται κατὰ πρότασιν τοῦ σπουδαστικοῦ συμβουλίου μ' ἐξοδὰ τῆς Σχολῆς διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Διεύθυνσις τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς ἀποθήκης τῶν προτύπων.

73. Ὁ δεύτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἢ λοχαγὸς εἶναι πρόεδρος τῆς βιβλιοθήκης βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Καταστήματος.

Διεύθυνσις τοῦ μουσείου τῆς φυσικῆς καὶ τοῦ χημικοῦ χωνευτηρίου.

74. Οἱ καθηγηταὶ τῆς φυσικῆς καὶ χημείας προεδρεύουν εἰς τὰ ἀνάκοντα καταστήματα.

Ἀνωτέρη ἐπιστάσις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ σώματος.

75. Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος ἔχει τὴν ἀνωτέραν ἐπιστάσιν αὐτῶν τῶν καταστημάτων καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτοῦ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ κατάστημα οὔτε βιβλίον, οὔτε ἐργαλεῖον, οὔτε πρότυπον.

Πίνακες καὶ κατάλογοι.

76. Οἱ πρόεδροι τῶν τριῶν καταστημάτων κρατοῦν πίνακας καὶ καταλόγους διὰ τὰ ἐναποτεθειμένα εἰς αὐτὰ βιβλία, πρότυπα καὶ ἐργαλεῖα, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἀναγιζόμενα εἰς αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Η΄.

Ἐπιθεωρήσεις.

Ἐπὶ τῇσι ἢ συχνότεραι ἐπιθεωρήσεις.

77. Διὰ τὴν ὁρθεὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρόντων ὁρισμῶν, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ πάντοτε ἢ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν ἀκριβῆ γνώσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Σχολῆς, διατάττει ἐπίσιώς ἀπαξ, ἢ καὶ συχνότερα, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἐπιθεωρήσιν τῆς Σχολῆς.

Ἐν Νεαπλὶ, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1831.

111. Ἡ Περί τῶν ἤδη μετερχομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἱατρικὴν, χειρουργικὴν, ὀδοντικήν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιεῖαν καὶ μαιευτικήν.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαν καὶ διατάττομεν·

α. Ὅσοι μετέρχονται νῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἱατρικὴν, χειρουργικὴν, ὀδοντικήν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιεῖαν καὶ μαιευτικήν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ μετέρχωνται καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν τέχνην τῶν, ὁρθεύουσι νὰ ἀναρροθῶν ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὸν Νομάρχην τῆς διαμονῆς τῶν προσβέτοντες.

β. Τὸ ὄνομα τῶν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς τῶν, τὴν ἑλληνικὴν τῶν, τὴν ὀρθαίαν τῶν, τὸν τόπον τῆς μέχρι τοῦδε κατοικίας τῶν.

γ. Τὰ ἀποδεικτικὰ περὶ τῶν σπουδῶν τῶν, ἐκδεδομένα ἀπὸ τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔλαβον αὐτάς, ἢ ἀπὸ τοῦ διδασκάλου.

δ. Τὰ ἀποδεικτικὰ περὶ τοῦ πόσον καιρὸν καὶ πῶς μετέρχοντο μέχρι τοῦδε τὸ ἐπάγγελμά τῶν, ἐκδεδομένα παρὰ τῶν κατὰ τόπους δημογεροντιῶν.

Αὗται αἱ ἀναρροαὶ στέλλονται παρὰ τῶν Νομάρχων πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, τὸ ὁποῖον θέλει δώσει μὲν εἰς τοὺς ἀποχρῶν

ως έχοντες· ἰδιαιτέρως δὲ πλῶμα διὰ τὴν εἰς τὴν ἐξῆς χρῆσιν τοῦ ἐπαγγέλματος· τῶν, ἀπαγορεύει δὲ αὐτὴν σχετικῶς ἢ ἀπολύτως εἰς τοὺς ἀνιόντας.

2. Ὁ λαβὼν τὸ τοιοῦτο δίπλωμα ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Νομάρχην τοῦ Νομοῦ, ὅπου μετέρχεται τὴν τέχνην του, διὰ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν ἀπλόγον τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα, καὶ νὰ ἐκδοθῇ παρ' αὐτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, δυνάμει τοῦ ὁποῦν καὶ τοῦ διπλώματός του ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχοῦ καὶ Δημάρχου.

3. Ὅστις μετὰ ἀρίτευσιν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, ἐξακολουθεῖ νὰ μετέρχεται καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων κλάδων τῆς ἱατρικῆς, χωρὶς νὰ ἀναγνωρισθῇ κατὰ τὸν εἰρημένον τόπον, ὑποπίπτει εἰς τὰς ποινὰς, καὶ ὅποιος δοῖται ὁ Ποινικὸς Νόμος κατὰ τὸν ἀνω ἀδεία· μετερχομένων τὴν ἱατρικὴν, καὶ παύεται πρὸς τούτους τῆς μετέπειτα χρήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος του.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία θελεῖ ἐπιμελεσθῇ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Νεαπλῷ, τὴν 14 Μαΐου 1834.

113Ν. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θανατικῶν ἀποφάσεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Περὶ τῶν ἀπαγγελλομένων θανατικῶν ἀποφάσεων ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλοι αἱ θανατικαὶ ἀποφάσεις θέλουσι μᾶς κοινοποιεῖσθαι τοῦ λοιποῦ πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των, γνωμῆς πρὸς ἡμᾶς συγκρίτως· ἐκθέσεως δὲ ἐπαγγέλματος, διακρίσεως ἀν' ὑπάρχουσιν λόγοι πρὸς κρίσιν, καὶ ποῖα.

2. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἡ δημοσίευσίς αὐτοῦ.

Ἐν Νεαπλῷ, τὴν 9 (21) Μαΐου 1834.

116. Α. Περὶ παύσεως τοῦ Συμβούλου τῆς ἐπικρατείας Κυρίου Μάουρερ ὡς μέλους τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Κόβελ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Γνωστοποιούμεν εἰς τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Μάουρερ παύει τοῦ νὰ ᾔναι Μέλος τῆς ἀντιβασιλείας, καὶ ἀντικαθίσταται ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κύριος Κόβελ.

Τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἐνεργῆσαι τὰ κατὰ συνέπειαν. Θέλει ἀμέσως δημοσιεύσει τὴν μεταλλαγὴν ταύτην διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει τὴν κοινοποιήσῃ δι' ἐγκυκλίον εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει μᾶς ἀναγγελεθῇ διὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἐν Νεαπλῷ, τῇ 21 Ἰουλίου 1834.

117. Α. Περὶ τῆς συνθέσεως, παραδόσεως καὶ ἐξέσεως τῶν προσδιορισθέντων διὰ τὸν ἀριθ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Τ. Ε. Νόμου, πιστοποιητικῶν ἑγγράφων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου Τ. Ε. Νόμου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκολουθεῖν.

1. Ἐκαστος ὑπαξιωματικὸς, στρατιώτης καὶ ναύτης, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεθέσῃ ἀπὸ τὴν βασιλικὴν εὐεργεσίαν τὴν ἀπονεμομένην εἰς τοὺς παλαιούς πολέμους τῶν ἐλαφρῶν καὶ τακτικῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Τ. Ε. Νόμου, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ διὰ πιστοποιητικῶν κατὰ ἐν τὰ τῷ 2 ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ὅτι ἠγωνίσθη ἐνδύῳ· ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος.

2. Θεωροῦνται ὡς ὑπαξιωματικοὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διατέλουν εἰς τὸ στρατεῖα τῆς ξηρᾶς, ἀπὸ τοῦ βαλλοῦ τοῦ

πεντηκοντάρχου καὶ κατωτέρω, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐκείνου, ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ δωδεκάρχου ἢ δεκανέως, καὶ εἰς τὸ στράτευμα τῆς θαλάσσης ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λιμεναρχικοῦ σημαιοφόρου καὶ κατωτέρω, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐκείνου, ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ ναυκλήρου δευτέρως τάξεως.

3. Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐκδουλεύσεων ὀφείλει γίνεσθαι διὰ πιστοποιητικῶν ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Δημάρχου τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὅποιον κατοικεῖ ὁ ἀναφερόμενος, ἢ παρὰ τῶν Δημογερόντων ἵπου εἰσέτι δὲν διοργανίσθησαν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) θέλουν δὲ προσεπικυρώνεσθαι τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ Ἐπαρχον. Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα θέλουν ἐμπεριλαμβάνει. 1. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου· 2. Τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του· 3. Τὴν ἡλικίαν του· 4. Πότε ἔλαβε τὸν βαθμὸν καὶ ἐπὶ τίνας Διοικήσεις· 5. Πότε κατετάχθη εἰς τὰ ἐλαφρὰ ἢ τακτικά στρατεύματα· 6. Ὑπὸ ποίους ὀπλαρχηγούς ὑπηρετήσας· 7. Εἰς ποίας μάχας ἠγωνίσθη· 8. Ἐάν, πότε, ποῦ καὶ εἰς ποίας μάχας ἐπληρώθη· 9. Πόσα ἔτη ὑπηρετήσας καὶ τὰς δικιοπὰς τῆς ὑπηρεσίας του.

Ταῦτα δὲ τὰ πιστοποιητικὰ θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ ὅλα τὰ μαρτυρικά, καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα τὰ ὅποια ὁ ἀναφερόμενος δύναται νὰ παρουσιάσῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του, καθὼς παραδειγματος χάριν, διπλώματα, μαρτυρικά ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ὁποίων ὑπηρετήσας, καὶ διάφορα ἄλλα ἔγγραφα ἐπίσημα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν του.

Τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν θαλασσινῶν θέλουν περιέχει πρὸς ταῦτοις καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ πλοίου ἢ τῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων διετέλουν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ Ἐπαρχοὶ θέλουν κρατῆσαι ἐπὶ τούτῳ χωριστὸν κατάστιχον ἢ κατάλογον, εἰς τὸν ὅποιον θέλουν καταγράψαι, μὲ ὅλην

τὴν δυνατόν ἀκρίβειαν, ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἤθελον τοῖς ἐγγχειρισθῇ, ὥστε ἂν ἤθελαν ποτὲ ἐκλείψει ταῦτα τὰ ἔγγραφα νὰ πιστοποιῶνται διὰ τοῦ καταλόγου τούτου.

Ὁ κατάλογος οὗτος πρέπει νὰ δεθῇ, νὰ ἐπιτηκανθῶσιν αἱ σελίδες του, καὶ νὰ προσυπογραφῇ ἀπὸ τὸν Νομάρχην. Ὅλα τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν ὑπὸ προάγοντας ἀριθμούς. Οὗτοι δὲ οἱ ἀριθμοὶ θέλουν σημειωθῇ ὡσαύτως ἐπὶ τε τῶν πιστοποιητικῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπικυρώσεώς των, καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδείξεων τῆς παραλαβῆς τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς ἀναφερομένους.

Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης θέλουν ἐπικυρῶναι εἰς τὸν κατάλογον ἀμφοτέρω τὸ σύμφωνον τῆς καταχωρίσεως τῶν ἔγγραφων.

4. Μετὰ 14 ἡμέρας, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προκηρύξεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὀφείλουν οἱ ὑπαξιωματικοὶ, στρατιῶται καὶ ναῦται, οἱ προσκαλούμενοι νὰ μεθέξωσι τῆς Βασιλικῆς εὐεργεσίας, νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸν Ἐπαρχον διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ πιστοποιητικὰ καὶ συνοδευτικὰ τούτων ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ Δημάρχον ἢ Δημογερόντας τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των. Ὁ δὲ Ἐπαρχος ἀναπροσπικυρώσῃ ταῦτα, ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἐν ἀφορῶσιν ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῆς ξηρᾶς, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν, ἐν θαλασσινοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ναῦτας.

5. Αἱ γῆραι τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, οὔτινες ἐφρονέθησαν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀπέθανον ἐξ αἰτίας πληγῶν, θέλουν παρουσιάσαι καὶ αὐταὶ πιστοποιητικὰ ὑπογεγραμμένα, ἐπιβεβαιωμένα καὶ ἐπικυρωμένα κατὰ τὸν προπαραβλεπόμενον τρόπον. Θέλουν δὲ περιέχει ταῦτα 1. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν συζύγων των· 2. Τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των (τῶν συζύγων δηλ.)· 3. Τὴν ἐποχὴν καὶ ἂν ἐφρονέθη· 4. Τὰς μάχας, εἰς τὰς

ὁποίας ἠγωνίσθη ὁ. Τοὺς ὑπάρχοντες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὑπηρετήσε, καὶ τὸ πλοῖον ἢ τὰ πλοῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦσε (ἐὰν ἦτο θαλασσινός) ὁ. Πόσα ἔτη ὑπηρετήσε, καὶ τὰς διακοπὰς τῆς ὑπηρεσίας του. 7. Τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἔλαβε τὸν βαθμὸν ἂν ἦτο ὑπαξιωματικός, καὶ παρὰ τίνος Ἀρχῆς ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦτον.

β. Θέλουν σταλῆ εἰς τοὺς δη. ὁγέροντας τυπωμένα διαγράμματα διὰ νὰ χρησιμεύσιν ὡς πιστοποιητικά καὶ οἱ μὲν δη. ὁγέροντες, θέλουν συμμορφωθῆ ἀκριβῶς με αὐτά, οἱ δὲ Νομάρχαι ὀφείλουσι νὰ ἐκδώσιν εἰς αὐτοὺς τὰς περὶ τούτων ὁδηγίας.

7. Θέλουν διορισθῆ:

1. Εἰς Ναύπλιον μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ ἑνα ἀξιωματικὸν τοῦ παλαιότερου τακτικοῦ σώματος, ἀπὸ τέσσαρας ἀξιωματικοὺς τῶν πρώην ἐλαφρῶν σωμάτων, καὶ ἀπὸ ἑνα γραμματικῶν διὰ τὴν εξέταση τῶν παρουσιαζομένων ἀπὸ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῆς ξηρᾶς πιστοποιητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων. Αὕτη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ δύναται, ἐὰν τὴ κρίνῃ εὐλόγον, νὰ ζητῇ τὴν γνώμην τῶν ἐν Ναυπλίῳ παρόντων μελῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν ἀρνηθῆ τὴν ζήτησιν ἐπ' αὐτοῖς προτάσει.

2. Εἰς Πόρον θέλει συστηθῆ ἑτέρα Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν εξέτασιν ἐπίσης τῶν ἀπὸ τοὺς ὑπαξιωματικούς τῆς θαλάσσης καὶ καίτας παρουσιαζομένων πιστοποιητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, συγκειμένη ἀπὸ τριῶν ἀξιωματικῶν θαλασσινῶν. Αὗται αἱ δύο Ἐπιτροπαὶ θέλουν ἀμέσως ἐνταρξιν τῶν ἐργασιῶν των.

8. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ στρατεύματος τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης προσδιορισθέντων πιστοποιητικῶν, ὀφείλουσιν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, καθὰ ὀρίζει τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ἐν. Ἐτ. Νόμου,

ν' ἀποδείξωσι τὴν παροῦσαν ἀκτιμοσύνην των διὰ πιστοποιητικῶν.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα, παραδιδόμενα ἀπὸ τοὺς Δημάρχους, ἢ τοὺς Δημογέροντας τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἀναφερομένου, θεωρημένα καὶ ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, καὶ ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, θέλουν περιέχει:

1. Τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἐνεχειρίσθη εἰς αὐτοὺς τὸ πιστοποιητικόν. 2. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου. 3. Τὸν τόπον, εἰς τὸν ὅποιον αὐτὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκατασταθῇ, ἐὰν προκρίνῃ ἓνα τῶν νεοσυστάτων ἀπὸ στρατιωτικῶν δήμων. 4. Τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του. 5. Τὴν ἡλικίαν του. 6. Ἐὰν ἦναι ἐγγαμος, χῆρος, ἢ ἄγαμος. 7. Τὴν οἰκογένειάν του, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ γένος τῶν τέκνων του. 8. Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. 9. Ποῖα ἦσαν τὰ μέσα τῆς διατροφῆς του ἀπ' ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. 10. Τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ζητεῖ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς ἓνα τῶν ἡδὴ σχηματισθέντων δήμων. 11. Ἐὰν ἡ ἀκτιμοσύνη του ἦναι φανερά ἡ δὲ, καὶ τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ περὶ αὐτῆς. 12. Πρὸς δὲ τούτοις, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, οἱ κατ' ἄλλους θέλουν περιέχει καὶ τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐμποδίζουν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὡς πρὸς τοὺς ὑπαξιωματικούς δὲ τῆς θαλάσσης καὶ τοὺς ναῦτας, θέλουν ὡσαύτως περιέχει τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐμποδίζουν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν ναυτικὴν Βασ. ὑπηρεσίαν.

Τὰ πιστοποιητικὰ καὶ μαρτυρικὰ ἐγγράφα θέλουν παρουσιασθῆ εἰς τὸν Ἐπαρχον τὸ πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος οὗτος δὲ, μετὰ τὴν εἰς τὸν ἐπίσημον κατάλογον καταχώρησιν αὐτῶν, θέλει τὰ πέμψει, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερα, τὰ μὲν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν τὰ δὲ τῶν ναυτικῶν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐὰν ᾖθελον ποτὲ ἐκλείψει μαρτυρικὰ ἔγγραφα, ὁ κατάλογος, θέλει πιστοποιεῖ τὴν ὑπαρξίν των.

9. Αἱ χῆραι τῶν πρώην ἀξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιφορτισμέναι μετὰ τὴν ἀνέκτροφὴν τῶν ἐξ ἐκείνων τῶν γάμων γεννηθέντων τέκνων, καὶ εὐρίσκονται εἰς περιστάσεις ἐμοῦς μετὰ τὰς τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, θέλουν παρουσιάσει καὶ ἐκτελεῖν καὶ ταῦτα τὰ πιστοποιητικά, τὰ ὅποια ὀρίζονται ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Νομοῦ, διατηρουμένων πάντοτε τῶν διακρίσεων, αἱ ὁποῖαι πρόσκεινται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν χηρῶν.

10. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐργασιῶν τούτων, θέλουν τυπωθῇ σχήματα τῶν πιστοποιητικῶν τούτων καὶ θέλουν διανεμηθῇ εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς.

Οἱ Δημογέροντες θέλουν συμμνησθῇ αὐστηρῶς μετὰ αὐτά.

11. Θέλει συστηθῇ ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει ἐνασχοληθῇ ἰδίως εἰς τὴν εξέτασιν τῶν περὶ ἐνδεΐας καὶ ἀκτημοσύνης τούτων ἐνδείξεων, καὶ ὀφείλει τὸ συντομώτερον νὰ διαπέμψῃ εἰς ὑμᾶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν της.

12. Πρὸς σύστασιν τούτων τῶν στρατιωτικῶν ἀποικιῶν θέλουν προσδιορισθῇ:

1. Διὰ μὲν τοὺς Ἑπαιρώτας, Μακεδόνες καὶ Θεσσαλοὺς, ἡ Φωκίς, ἡ Λοκρὶς καὶ ἡ Βοιωτία.
2. Διὰ δὲ τοὺς Ἀλβανούς, Σουλιώτας, Βουλγάρους, Μολδαύους, Βλάχους, ἡ Ἀκαρνανία καὶ ἡ Αἰτωλία.
3. Διὰ δὲ τοὺς Πελοποννησίους, ἡ Ἠλις, Μεσσηνία καὶ Λακωνία.
4. Διὰ δὲ τοὺς ναυτικούς, ἡ Εὐβοία, ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Ἀργολίς.

13. Θέλουν ὑπάγει ἀνυπερθέτως εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰρημένους Νομαρχίας ἐπιτροπαί, συγκείμεναι ἐκ δύο πληρεξουσίων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀποικισμού, ἐξ ἑνὸς γεωμέτρου καὶ ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας, καὶ θέλουν ἐκλέγει τοὺς τόπους, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν οἰκισθῇ οἱ νέοι ἄνθρωποι, ὁ δὲ γεωμέτρης θέλει ἀρχίσει ἐπομένως τὴν καταμέτρησιν τοῦ τόπου.

14. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ὅσον τάχιστα εἰς τοὺς Γενικοὺς καὶ Βασιλικούς Ἐφόρους εἰδικὰς καὶ ἀκριβεῖς ὁδηγίας διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἡ παραμικρὰ ἀναβολὴ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πρώτης ἀπακαταστάσεως.

15. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1834.

118. Α. Περί ἀμνηστίας πρὸς τοὺς μετασχόντας τῶν τῆς Μάνης ταρχιῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ παρόντος ἔτους ἐκράγισαι ταρχαὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας Κυθίου καὶ Οἰτύλου κατέπαυσαν ἐντελῶς, καὶ ὅτι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα ἀνέλαβον ὅλην αὐτῶν τὴν ἰσχύον καὶ ἐβλήσαν εἰς πλήρη ἐνέργειαν εἰς τὰς ῥηθείας ἐπαρχίας.

Βουλόμενοι δὲ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς κατόικους τούτων τῶν ἐπαρχιῶν νέον τεκμήριον τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν ἐπιμελείας καὶ τῆς πατρικῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμμελείας,

Ἀπερασίσχμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τοῦ Δικαίου καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρων Γραμματέων.

1. Καρίζεται τελεία καὶ καθολικὴ ἀμνηστία ἀνεξικρέτως πρὸς ἅπαντας τοὺς μετασχόντας τῶν κατὰ τὴν Μάνην ταρχιῶν.

2. Ὁ θαλάσσιος ἀποκλεισμός διὰλύεται, λαμβανόμενων ὅμως μόνον τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσιν ἡ ἀσφάλεια καὶ τῆς δημοσίου ὑγείας ἡ διατήρησις.

3. Αἱ εἰς τὴν Μάνην σταλεῖσαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις, ἐκπληρώσασθαι ἤδη τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς των, ἀνακαλοῦνται πλὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν φύλαξιν των

οργισίων καὶ τῶν κυριωτέρων Οίσεων, χάριν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ασφαλείας.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1834.

119. Δ. Περὶ τῆς πρὸς τοὺς μετασχόντας τῶν κατὰ τὴν Μάνην ταραχῶν χαρισθείσης ἀμνηστίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐνδοξεν εἰς ἡμᾶς νὰ ἐγκρίνωμεν κατὰ πάντα τὸ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἡμετέρας Γραμματείας προταθὲν σήμερον σχέδιον διατάγματος περὶ ἀμνηστίας πρὸς ἅπαντας τοὺς μετασχόντας τῶν κατὰ τὴν Μάνην ταραχῶν διὰ τῆς πράξεως τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ τῆς πατρικῆς Μας ταύτης προπότητος ἡθελήσαμεν νὰ ἐορτάσωμεν τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Πατρός, ἐπαξίως τῆς πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐμπράκτως καὶ πασιφανῶς ἀποδειχθείσης ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης ὅλης ἀγάπης Του, καὶ νὰ παραμυθώσωμεν τὴν τεθλιμμένην Ἡμῶν καρδίαν διὰ τὰς εἰς τὴν πατρίδα γενομένας ὑπὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου πληγὰς.

Παραγγέλλεται δὲ τὰ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργείων νὰ κοινοποιηθῇ μὲν διὰ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος τὴν διακέρξιν τῆς ἀμνηστίας ταύτης, νὰ ἐκλήρησιν δὲ τὰ αἰσθήματα ταῦτα Ἡμῶν κηδομένων τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ πολλὰ μεριμνώντων ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἀγαπητῶν Ἡμῶν ὑπηκόων.

Αἱ διοικητικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐξηγήσουν εἰς τοὺς διοικουμένους τὴν ἔννοιαν τοῦτου τοῦ διατάγματος· ἐπιβάλλομεν δὲ μάλιστα εἰς τοὺς κληρικοὺς τὸ ἱερὸν χρέος τοῦ νὰ κοινοπληρώσωσιν αὐτὸ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τοὺς πιστοὺς, συνοδεύοντες τὴν πρᾶξιν ταύτην μὲ τὴν δηλοποίησιν τῶν εὐμενῶν Ἡμῶν βουλῶν, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσιν, ὡς ἀληθινοὶ φιλοπάτριδες, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἥτις συνετέλεσε θυμασιῶς εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνισμοῦ.

Τὰ Ἡμέτερα ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Ὑπουργεία πρέπει νὰ προσκληθῶσι νὰ προσυπογράψωσι τὸ τε ἀνωτέρω εἰρημένον διάταγμα καὶ τὴν περὶ

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ προκειμένην ἀποφασιν. Πρέπει δὲ νὰ κοινοποιηθῇ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας ἡμετέραν Γραμματεῖαν, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ ἐκδοθῇ ἀνυπερθέτως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1834.

120. Δ. Περὶ ἰδιοκτητῶν μοναστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν καταχρηστικῶς καλουμένων μοναστηρίων, τῶν ἀνεγεθέντων παρ' ἰδιωτῶν καὶ διαμεινάντων εἰς αὐτοὺς ὡς ἰδιοκτησιῶν των, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ μοναστήρια καὶ οἱ ναοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει τις ἀποδεδειγμένα δικαίωματα ἰδιοκτησίας, μένουσιν εἰς αὐτὸν ἀνενοχλήτως.

Ἐξ ἐναντίας τὰ κτήματα, δι' ὅσα δὲν ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ὅτι ἀνήκουσιν ἰδίως εἰς τὸν πρῶτον κτήτορα ἢ τοὺς ἀπογόνους του, ἀλλ' ἀφιερώθησαν παρ' ἄλλων εἰς τὸ μοναστήριον ἢ τὴν ἐκκλησίαν, νὰ παραλαμβάνονται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ὡς ἀφιερώματα.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ εἰς οὐδένα ν' ἀφιερώσῃ εἰς ἓνα τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ναῶν ἢ τῶν λεγομένων μοναστηρίων ὁποιοῦνδήποτε ἀφιερώμα.

3. Ὅσα ταῦτα μοναστήρια ἢ ἐκκλησίαι ἀφιερώθησαν ἀπλῶς εἰς δημοσίαν χρῆσιν, καὶ ἢ κατέσχον ἐνοριακὰ, ἢ ἐπαύτην ὅπως δῆποτε νὰ διοικῶνται καὶ διαχειρίζονται ἀμέσως παρὰ τῶν ἐχόντων ἐπ' αὐτοῖς ἀξιώσεις ἰδιοκτησίας, θέλουσιν λογίζεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς δημοσία καὶ συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸ περὶ τῶν μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου μέτρον. Ὅλα δὲ αἱ περὶ αὐτῶν περαιτέρω ἀξιώσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι.

4. Αἱ ἰδιοκτηταὶ ἐκκλησίαι τότε μόνον δύνανται νὰ χρησιμεύουν ὡς ἐνοριακαὶ, ὅταν

ἀγορασθῶσι παρὰ τῆς ἐνορίας, ἢ χαρισθῶσιν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

5. Τὰ ἰδιωτικὰ μοναστήρια δὲν θέλουν φέρεи τοῦ λοιποῦ τὸ ὄνομα τοῦτο, οὐδὲ θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἐνοίκησιν μοναχῶν, ἀλλ' ὡς ἰδιαιτέρως εὐκτήρια καὶ ἡσυχαστήρια αὐτοῦ μόνου τοῦ ἰδιοκτῆτου των.

Ἐν Νευπλῖω τῇ 26 Ἀπριλίου 1834.

121. Α. Περί τοῦ ναυτολογίου τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Ἐκαστος πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου χρεωστὲς νὰ κρατῇ, κατὰ τὸν συναπτόμενον τύπον, ναυτολόγιον, ὅπου θέλουν σημειοῦσθαι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀξιωματικοὶ, αὐταὶ, ὑπέρκειται, καὶ ἐπιβάται.

2. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζῃ τὸ ναυτολόγιον αὐτὸ πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἐκάστου λιμένος, ὅπου ἤθελεν ἐλλυμενίζεσθαι, πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν.

Θέλει σημειῶναι ἀκριβῶς εἰς τὸ ναυτολόγιον πᾶσαν ἀλλαγὴν. αὐξήσιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ πληρώματος, καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

3. Ἐάν, ἐξετάζομένου τοῦ ναυτολογίου

Ἀρ.

ΠΛΟΙΟΝ

ΚΛΑΣΕΩΣ

Ναυτολόγιον τοῦ πλοίου διὰ ταξίδι Ἀρ. ὀνομαζομένου... τίνων Ἑλληνικῶν
ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ὥπλισμένου με
ἀνήκοντος εἰς
καὶ προσδιορισμένου διὰ...

Ἀρ.	Βαθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμ.	Πατρὶς	Διαμονή	Ἡλικία	Ἀνάστημα	Χρῶμα	Πρόσσωπον	Ὀφθαλμοί	Τρίχες	Συνδήκη μετὸν πλοίαρχ.	Παρατηρ.

Ὁ ὑποσημειούμενος πλοίαρχος ὑποχρεοῦμαι ὑπὸ ποινὴν κατὰ τοὺς περὶ ναυτείας νόμους νὰ μὴ συγχωρήσῃ εἰς κἄνεν άτομον ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον. Ἐκτός νομίμου αἰτίας, ἥτις θέλει δηλοῦσθαι ὅπισθεν τοῦ παρόντος Ναυτολογίου ὁπὸ τοῦ Προξένου καὶ Ἀντιπροξένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τῶν φιλικῶν Δυνάμεων, ἐν-
φισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γένει ἡ ἔξοδος.

Ἐν

τῇ

183

Ὑπογραφή τοῦ πλοίαρχου

Ὁ Διμεράρχης

ὡς πρὸς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, ἀποδειχθῇ ἑλλειψίς τις, καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν δυναθῇ νὰ δικαιολογηθῇ ἀνηκόντως ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος χρεωστὲς ἀμέσως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τὴν ἑλλειψιν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάζῃ αὐτὴ τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον καὶ ἐκ τῆς ἀρμοδιότητός τῆς.

4. Τὸ ναυτολόγιον θέλει δίδεσθαι διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λιμένων, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει πληρώνεσθαι παρὰ τῶν πλοιαρχῶν, κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων, ἐν λεπτὸν εἰς κάθε τόνον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ἡμισυ λεπτὸν εἰς τὸν τόνον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Ἡ ἐξέπραξις δὲ αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ βιβλία των, ὅπου σημειοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ παρ' αὐτῶν γενομένης εἰσπραξεις.

5. Αἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Β. Ἐφημερίδος.

Ἐν Νευπλῖω, τὴν 6 (18) Αὐγούστου 1834.

129. *Ἀφ' ὧν. Περὶ τῶν ἐκλιπουσῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνικου Μουσείου ἀρχαιοτήτων ἐφορευόντος τοῦ Κυρίου Α. Μουστοξύδου*

Ἡ ΕΠΙ Τ. ΝΕΚ ΚΑΝΗΣΙΑΣ ΤΙΚΩΝ κτλ.

ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὁ τι

Ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Κυκλάδων (πρώην Ἡλιουπόλεως) Κυρίου Ἀνθίμου ἀφιερωθέντων κατὰ τὸν Νάϊον τοῦ 1831 ἔτους εἰς τὸ ἐν Ἀγίνῃ Ἐθνικὸν Μοῦσεϊον ἀρχαιοτήτων, ἐξέλιπον μετ' οὐκ ὀλίγων καὶ ἄλλων, ἐφορευόντος εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο τοῦ ἐκ Κερκύρας Κυρίου Α. Μουστοξύδου, αἱ ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς δακτυλιώθης ἀνάγλυπτος (καμέαι) εἰς λίθον τετράχροον, ἔχων ἀναγεγλυμμένην ἀτελῶς πως τὴν προτομὴν πιθανῶς τῆς Δήμητρος.

Β'. Εἰς δακτυλιώθης λευκῆς, ἔχων ἐγγεγλυμμένην τὴν ἐπιγραφὴν ΕΥΤΥΧΕΙ Η ΚΑΑΗ' κκί.

Γ'. Ἐν τετράδιον μὲ διαφόρους σπανίους καὶ ἀνεκδότους τὸ πλεῖστον ἐπιγραφὰς τῆς ἐν Κερύρας τῆς μικρᾶς Ἀσίας κειμένης πόλεως Μυλάσης καὶ τῶν περὶ αὐτῆς.

Τὰς ἀρχαιοτάτας ταύτας, καὶ ἰδίως τὰς ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς, ὡς ἀφιερωθείσας ἀναφαιρέτως εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο καὶ ἀποτελούσας μέρος ἀνεκποίητον τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, δεφείλοντες νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ ἀπολάβωμεν ὅθεν ἂν εὐρεθῶσι, προσκαλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης κοινοποιήσεως καὶ ἀξιοῦμεν ἕκαστον, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου διατρίβοντα, εἰ μὲν τὰς ἔχοι, νὰ τὰς ἐπιστρέψῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους εἰς τὸ Μοῦσεϊον, ἢ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς ιδιοκτησίας τῶν εἰ δὲ γνωρίζοι τὸν κατέχοντα ἢ τὸν ὑπελόμενον καὶ ἐκποιήσαντα αὐτάς, νὰ ἀναγγείλῃ καὶ τοῦτο εἰς τὴν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ λάβωμεν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἀνάκτησιν τῶν ὑφ' ἡμετέροις τούτων ἐθνικῶν χειμηλίων.

Ἵπερασπίζόμενοι, κατὰ τὴν ἰσότητά των χρεῶν μας, τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσείου, διαμαρτυρούμεθα συγχρόνως ἐναντίον ὅποιας δὴποτε δημοσιεύ-

σεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν, γενομένης ἢ γενησομένης ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἐπιφυλαττόμενοι τὴν κατὰ νόμους περαιτέρω καταδίωξιν τῆς τοιαύτης δημοσιεύσεως κτλ. κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 (18) Ἀπριλίου 1834.

129. *Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσκαμεν τὰ ἐξῆς.

1. Θέλει συστήθῃ εἰς τὴν Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν ἐν ἰδιαιτέρον τμήμα ὑπὸ τὸ ὄνομα Στρατιωτικὸν Λογιστήριον.

2. Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον θέλει σύγκεισθαι .1. Ἀπὸ ἑνα Προέδρου. 2. Ἀπὸ ἑνα ἐπιτάκτην τῶν βιβλίων ὑπεπιμελητὴν. 3. Ἀπὸ τρεῖς ἐπεξεργαστὰς λογαριασμῶν καὶ ἐπιθεωρητὰς. 4. Ἀπὸ ἑνα λογιστήν.

3. Οἱ εἰς τὰ τρία πρῶτα ἄρθρα διαλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι θέλουσιν λαμβάνει τὸν εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνήκοντα μισθόν. Ὁ μισθὸς τοῦ λογιστοῦ προσδιορίζεται εἰς 960 Δραχ. κατ' ἔτος.

4. Τὸ στρατιωτικὸν Λογιστήριον συνιστᾷ ἐν ἰδιαιτέρον τμήμα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. Προέδρου· δὲ τούτου εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ 2 τμήματος τῆς αὐτῆς Γραμματείας· εἰς ἀπουσίαν δὲ αὐτοῦ ἀναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του ὁ ἐπιτάκτης τῶν βιβλίων.

Εἰς τὰς θέσεις τῶν τριῶν ἐπεξεργαστῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν θέλουσιν διορισθῇ δύο καταλοματαῖαι συντάγματος καὶ εἰς τάγματος.

5. Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον χρεωστέι νὰ προεπεξεργάζεται ὅλους τοὺς λογαρισμούς τῶν στρατευμάτων, νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς εἰς τὰ βιβλία λεπτομεροῦς ἀναγραφῆς τῶν διαφόρων χρηματικῶν ἐργασιῶν τῶν σωματίων, νὰ καμνῇ τὸν ἀπο-

λογισμὸν αὐτῶν, ν' ἀναγράφῃ εἰς τὰ βιβλία ὅλα τὰ ἐξαχόμενα τῶν λογαριασμῶν, πρὸς δὲ νὰ κάμνῃ τὰς εἰς τὰς οἰκονομικὰς καὶ λογιστικὰς ἀναφορὰς τῆς Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγκαίας συνόψεις καὶ ἐπιτομὰς λογαριασμῶν.

6. Οἱ λογαριασμοὶ τῆς Στρατιωτικῆς Οἰκονομίας ὑπόκεινται ἐπομένως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ ὑπάρχοντα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀρχῆς ταύτης κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Οκτωβρίου) 1835 Β.α. Διατάγματος.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δύναται νὰ μὴ παραδῶσθαι εἰς λογιστὴν τοὺς παρὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου προεπεξεργασμένους λογαριασμούς, ἐὰν ὁ ἐλεγκτὴς, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ 36 παραγράφου τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτὸν χρεῶν, εὕρῃ ὀρθὴν καὶ ἐντελὴ τὴν παρὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου γενομένην πρώτην ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ δύνανται, ὅσαςκις ἤθελον, νὰ λάβουν γνώσιν τῆς κρατήσεως τῶν βιβλίων καὶ ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ λογιστηρίου. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δύναται δὲ νὰ ἐνεργήσῃ τοῦτο καὶ διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ἐνὸς λογιστοῦ· οὗτοι ὅμως ἔχουν ἀνάγκην ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

7. Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου θέλουν ἀνατίθεσθαι καὶ ἐπιτόπιοι ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐπεξεργασίαι· ἐπιφορτίζεται δὲ αὐτά· ὅσαςκις ἢ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἤθελε κρίνει αὐτὸ ἀναγκαῖον.

8. Τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὰ τοῦ γραφείου τῆς Γραμ. τῶν Στρατιωτικῶν.

9. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλει ἐκτελεῖσθαι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου, θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐνὸς ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὅστις θέλει ἐγκριθῇ παρ' ἡμῶν.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐμῇ

ἀνέσει εἰς ἐνέργειαν. Χρῆσται δὲ τὸ συστηθασόμενον Στρατιωτικὸν Λογιστήριον, κατὰ τὰ προσδιορισθέντα καθήκοντά του, ὄχι μόνον τὰς τρεχούσας ὑποθέσεις νὰ ἐνεργήσῃ ἀλλὰ καὶ τὴν πρώτην ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν καθάραν κατὰστρωσιν τῶν ἐξαχόμενων τῶν λογαριασμῶν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1833 μέχρι τῆς σήμερον, καθόσον τοῦτο δὲν ἔγινε μέχρι τοῦδε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἰουνίου 1834.

124. Α. Περὶ τῆς ὀνοματοθεσίας τῆς νῆσου Σπετσῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀπερασίσταμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐρξῆς.

1. Ἡ νῆστις Σπετσῶν θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ φέρῃ τὸ νέον τοῦτο ὄνομα, τὸ ὅποιον ἀπεκατέστη ἐνδοξον διὰ τῶν ἡρώων ἀνδραγαθημάτων καὶ τῶν πατριωτικῶν θυσιῶν τῶν κατοίκων αὐτῆς κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα. Ὅθεν εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ εἰς τὰ συναλλάγματα θέλει ὀνομαζέσθαι τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ ὄχι ὑπὸ τὸ παλαιὸν «Τισπάρησις».

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰουλίου 1834.

125. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῶν δι' ἐξόδων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου διδαχθισσόμενων 30 ἱερομονάχων καὶ ἱεροδιακόνων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΤΛ.
ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Οἱ ἐξῆς τριάκοντα ἱερομόναχοι καὶ ἱεροδιάκονοι, ἐκλεχθέντες διὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου μεταξὺ τῶν ἀρμοδιωτέρων πρὸς τοῦτο κληρικῶν τοῦ Βασιλείου, διωρίσθησαν νὰ σπουδάζουν δι' ἐξόδων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ διδασκῆριον, λαμβάνοντες πρὸς τὸ παρὸν 60 Δραχμὰς κατὰ μῆνα ἕκαστος.

Νεόφυτος Ιεροδιάκονος, Κοσμάς Ιερομόναχος, Καθναήλ Ιερομόναχος, Προκόπιος Ιερομόναχος, Ἀγαθάγγελος Ιερομόναχος, Προκόπιος Ιεροδιάκονος, Μιχαήλ Ιεροδιάκονος, Φιλόθεος Οικονομόπουλος Ιεροδιάκονος, Στέφανος Σολίτης Ιεροδιάκονος, Ησαΐας Παναγιώτου Ιεροδιάκονος, Ἰγνάτιος Ιεροδιάκονος, Ἰωσήφ Μαῦρος, Γρηγόριος Μπουλαῦκος Ιεροδιάκονος, Συμεὼν Α. Ροδόπουλος Ιεροδιάκονος, Αἰδόντιος Μπίσης Ιεροδιάκονος, Ἀμφιλόχιος Σγαρδέλης Ιεροδιάκονος, Ἀθανάσιος Σαρῆς Μοναχός, Νεόφυτος Ιεροδιάκονος, Διονύσιος Ιερομόναχος, Ἀγάπιος Ιερομόναχος, Κοσμάς Ιερομόναχος, Νάρκισσος Ιεροδιάκονος, Νικόδημος Ιεροδιάκονος, Στέφανος Ἀγγελατόπουλος Ιερομόναχος, Ιερεμίας Κεζάκος, Ἰωαννίκιος Χρυσικάκης Ιερομόναχος, Ἰωακείμ Κωνσταντῆς Ἀρχιμανδρίτης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Μαΐου 1834.

121. Δ. Περί τῶν κατὰ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ τὰ παρῶν τῶν Π. Πατρῶν ἀγρευμένων σαρδέλων.

ΟΘΙΝ 2λπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἀλίευστις τῶν σαρδέλων εἰς τὰ παρῶν τῶν Πατρῶν καὶ ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου εἶναι ἐλευθέρη τόσον εἰς τὰ πλοῖα τῶν ὑπικύων Μας, ὅσον καὶ εἰς τὰ ξένα.

2. Τὰ ἀσχολούμενα εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἄγρας ἀλιευτικὰ πλοῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένα ἰδιαιτέρον φόρον, ἀλλὰ μετέρονται ἐλευθέρως τὴν τέχνην τῶν ὀφείλουσιν ὅμως, πρὶν ἀρχίσωσι τὴν ἄγραν τῶν σαρδέλων, νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν λιμεναρχὴν τῶν Πατρῶν διὰ νὰ λαμβάνωσιν ἔγγραφον ἐπὶ τούτῳ ἄδαιν.

3. Οἱ ἀγρευόμενοι ἰχθύες δὲν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ μέχρι τοῦδε πληρωμένον δικαίωμα ἐξαγωγῆς πρὸς τὸ

τοῖς ὅροις ἐκτίμησιν, ὅταν ἐξαγῶνται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγή τῶν μένει ἐλευθέρη παντὶ.

4. Ἐπιβάλλεται μονοειδὴς φόρος ἐπὶ τῶν ἀγρευομένων ἰχθύων, ἐπὶ μὲν τῶν νωπῶν ἀνὰ 8 λεπτά, ἐπὶ δὲ τῶν ἀλατισμένων ἀνὰ 40 λεπτά, τὴν ὁκτάν.

Ὁ φόρος αὐτὸς θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τῶν παρῶν ἐκείνων, ὅπου ᾗθελον ἀποβιβασθῇ οἱ ἰχθύες, ἂν ᾗναι διωρισμένοι εἰς κατανάλωσιν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἄλλως, πρὶν ἐκπλεύσωσιν εἰς Πάτρας, ἢ εἰς ὅποιον λιμένα τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου ᾗθελαν παρυσιασθῇ.

Ἄν ἀπολύονται ὅμως τὰ πλοῖα ταῦτα τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Ε. Ε. Ἡμετέρου διατάγματος κανονισθέντων λιμενικῶν δικαιωμάτων, καθ' ὅσον ἀφῶσιν ἕκαστον αὐτῶν.

5. Ἐκαστον ἀλιευτικὸν πλοῖον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ νενομισμένον δικαίωμα, θέλει λαμβάνει ἀποδεικτικὸν τοῦ Τελωνείου, εἰς τὸ ὅποιον ἐπλήρωσε.

6. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο εἶναι ὑπόχρεα τὰ ξένα πλοῖα νὰ ἐμφανίζωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ ἐπίτηδες διωρισμένου κατὰ τὰ ὅσα τὰ τῶν Πατρῶν Βασιλ. πλοῖου τῆς κατὰ τὴν δυτικὴν παρῶν ναυτικῆς Μας μοίρας, καὶ ὕστερον νὰ ἐκπλέωσι.

7. Ἐάν τι πλοῖον ᾗθελε φωραθῇ ἀσχυλόμενον εἰς ἄγραν χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδαιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, τὸ πλοῖον τοῦτο μεταφέρεται εἰς τὸν προσηγέστερον λιμένα, καὶ οἱ μὲν ἰχθύες δημεύονται, αὐτὸ δὲ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέλθῃ τὴν τέχνην τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν φωραθῇ.

Ἐάν τι πλοῖον ᾗθελε φωραθῇ ἐντὶ προσηγῆ νὰ διαφύγῃ τὴν ἀγρευτικὴν τῶν Τελωνῶν καὶ νὰ ἐκπλεύσῃ χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὸ νόμιμον δικαίωμα, παρατηρουμένων τῶν περὶ τούτου διωρισμένων τύπων, θέλει υποβιβασθῇ εἰς ποινὴν λαθρεμπορίου.

Ἐάν τι πλοῖον ᾗθελε διαφύγει τὰς τῶν

λωνιακὰς Ἀρχὰς χωρὶς νὰ φωραθῇ κατὰ τὴν ἐξοδὸν του, καὶ ἐπομένως χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τῶν λαθραίως ἐξαχθέντων ἰχθύων, ὅταν γνωρισθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον πεντακοσίων ἕως χιλίων δραχμῶν ἂν ᾖναι ξένον, εἰδοποι- ούνται ὅλοι αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κρά- τους, ὥστε, ἂν ποτε προσπορισθῇ εἰς τινα ἐξ αὐτῶν, νὰ ὑποβάλληται εἰς τοῦτο τὸ πρόστιμον κατὰ τὸν νόμιμον τρόπον ἐκ- τὸς δὲ τούτου, χάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μετέλθῃ τὴν τέγνην του εἰς τὰς Ἑλληνι- κὰς θαλάσσας.

8. Ἐξαιροῦνται τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος κανονισμένων τὰ μικρὰ ἀλι- ευτικά πλοίαρκα Ἑλληνικά, τὰ ὅποια ἀσ- χολοῦνται περὶ τὰς ἀκτὰς εἰς ἄγαν ἄλλου εἶδους ἰχθύων.

9. Παράγγελλεται εἰς τὰς τελωνιακὰς καὶ λιμενικὰς Ἀρχὰς ὑπὸ μερίστη των εὐθύνη ἡ ἀκριβὴς ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν κατὰ τοῦτο ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμά- των τοῦ Ταμείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Μαρτίου 1834.

127. Δ. Περὶ τοῦ οὐχίσματος τῆς δημοσίου σφραγίδος.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Ἡ δημοσίος σφραγὶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους θέλει φέρεи τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ μέσον τὰ παράστημα τοῦ Κράτους, κύκλω- θεν δὲ τὸ ὄνομα τῶν Ἀρχῶν, εἰς τῶν ὁποί- ων τὴν χρῆσιν προσδιορίζεται.

2. Τὸ ἄρθρον 272 τοῦ περὶ Δικαστη- ρίων καὶ Συμβολαιογράφων κανονισμοῦ μεταβάλλεται, καθότι ἐκάστη σφραγὶς ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 271 τοῦ ἰδίου θέλει φέρεи εἰς τὸ μέσον τὰ πα- ράστημα τοῦ Κράτους, κύκλωθεν δὲ εἰς μὲν τὰς σφραγίδας τῶν Δικαστηρίων θέλει περιέχεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ Δικαστηρίου ὁμοῦ καὶ ἡ ἑδρα αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰς σφρα-

γίδας μοναδικῶν ὑπαλλήλων ἡ ιδιότης τῆς ὑπηρεσίας των (ὡς Εἰσπαιγγελεὺς, Ἐξε- ταστικός Δικαστὴς κτλ.) ὁμοῦ καὶ ὁ τό- πος τῆς διαμονῆς των.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 ἰανουα- ρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος, ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1834.

128. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τῶν §§. 19. καὶ 41 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμ. Π. Ε. Διατάγματος περὶ συστάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ

Συνεδρίου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάτ- τομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει εἰδοποιεῖ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μη- νὸς τὸν παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ὅποια μέτρα ἔλαβεν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι κατεμνήθησαν παρ' αὐτοῦ ὡς βραδύνοντες, καὶ ὅποιοι ἐξ αὐτῶν πα- ρέδωκαν τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 (20 Αὐγούστου) 1834.

129. Δ. Περὶ τῶν ὑδραγωγείων Ναυπλίας. ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέ- ρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφε- ξῆς.

1. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους Ναυπλίας νὰ διαχετεύω- σιν εἰς τὰς ἰδίας των κατοικίας ἡ τὰς ἐπαύλεις των, διὰ χωριστῶν διαρύγων, τὸ πρὸς γενικὴν χρῆσιν τῆς πόλεως Ναυ- πλίας προσδιορισμένον ὕδωρ ἀπὸ τὰ δη- μόσια ὑδραγωγεῖα, χωρὶς ἐιδικῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὅστις, ἂνευ τῆς εἰς τὸ ἄρθ. 1 ὁρι- σθείσης ἀδείας, ἀνοίγει τοιοῦτόν τι ὑδρα- γωγεῖον, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι ἡ διάμε-

πρός τοῦ κρουνοῦ, θέλει καταδικάζεσθαι εἰς πρόστιμον 25 ἕως 50 Δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, καὶ υποχρεοῦται πρὸς τοῦτοις νὰ κλείῃ μὲ ἰδίᾳ του ἐξοδὰ τὸ ὅποιον ἤναιξεν ὑδραγωγεῖον ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διατάγματος.

3. Οἷς διετῆρει ἄχρι τῆς σήμερον ἰδιαίτερον τι ὑδραγωγεῖον ἀπὸ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὄχρετόν, ὁ τοιοῦτος ὑποχρεοῦται, ἀπαλλοτρώμενος τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 2 ὡρισμένης χρηματικῆς ποινῆς, νὰ κλείσῃ αὐτὸ ἐντὸς 48 ὥρων ἀφ' ἧς ἤθελε δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, ἐκτὸς ἐάν ἤθελεν ἔχει ἀδιχοφιλονείκητα δικαιώματα εἰς τὴν ροὴν τοῦ ὕδατος τοῦτου.

4. Ὡς ἀναντιρρήτα δικαιώματα θεωροῦνται αἱ δουλεῖαι, τὰς ὁποίας ἰδιωτὰι ἀπέκτησαν νομίμως ὡς πρὸς τοῦτο τὸ εἶδος, δηλαδὴ ἔκτειναι αἱ δουλεῖαι, τὰς ὁποίας εἶχον ἀποκτήσει πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ δὲ ἀπόδειξις τῆς νομιμότητος τοῦτων τῶν δουλειῶν γίνεται δι' ἐπιστήμων καὶ αὐθεντικῶν τίτλων ἢ ἐγγράφων, εἴτε, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως τειούτων, δι' ἀξιολύτων μαρτυριῶν.

5. Ἀλλ' αὐταὶ αἱ δουλεῖαι πρέπει μολοντοῦτο νὰ ὑπόκεινται εἰς μίαν ἰδιαίτεραν διάταξιν, ἡ ὁποία νὰ προσδιορίσῃ τὴν διάμετρον τοῦ ἀνοιχθῆσομένου κρουνοῦ ἀναλόγως μὲ τὴν ποσότητα τοῦ ἀναγκαζομένου ὕδατος εἰς τὰς κατοικίας ἢ τὰς ἐπαύλεις τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἰδιοκτητιῶν.

6. Ἐάν ἡ ποσότης τοῦ διὰ τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Ἀρείας εἰσχομιζομένου ὕδατος ἐπιτρέπη, ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ ὕστερον διὰ πωλήσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ναυπλίας, κατ' αἴτησιν των, τὸ δικαίωμα νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτερον ὑδραγωγεῖον.

7. Ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως τοιαύτης τινὸς δουλείας, πρέπει νὰ ᾖ ἀνάλογος μὲ τὴν διάμετρον τοῦ κρουνοῦ, καὶ νὰ δίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τόσον αὐτὴ καθὼς καὶ τὰ περὶ τῶν ὁποίων ἀνα-

φέρει τὸ 2 ἄρθρον πρόστιμα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ κυρίως καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν κατασκευὴν νέων ὑδραγωγείων, καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν νῦν ὑπαρχόντων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Αὐγούστου 1834.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

130. Περὶ ἀνταμοιβῆς τῶν προτέρων ἐκδουλεύσεων τῶν ἐγγράμων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Μαγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, διὰ διατάγματος, τῶν 4 (16) Ἰουνίου καὶ 23 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) τοῦ τρεχόντος ἔτους, ἐνθρεστέθη νὰ διατάξῃ τὰ ἀκόλουθα:

Διὰ ν' ἀνταμειψώμεν τὰς προτέρας ἐκδουλεύσεις τῶν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς κατατεταγμένων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν δειγμάτων τῆς εὐχαριστήσεως μας διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας των, διατάττομεν.

Οἱ ἐγγράμοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ σώματος τοῦτου, οἵτινες ὑπῆρξαν ἐντίμως κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, κατατάχθησαν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου (1^η Σεπτεμβρίου) τοῦ τρεχόντος ἔτους, καὶ ἔδειξαν καὶ ἤδη καλὴν διαγωγὴν,

ὁ θέλουν λάβει πλησίον τῶν ἐπισταθμεύσεών των, ἢ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποία διατρίβουν αἱ οἰκογενεαὶ των, πρὸς τὸ παρὸν δύο στρέμματα ἀκαλλιεργήτου πλήν ἐργασίμου γῆς ἐκ τῶν ἐθνικῶν, διὰ νὰ ἐγείρῃσιν οἶκον, καὶ καλλιεργήσωσι κῆπον πρὸς ἐνοίκειον τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ 703 γραμμὰς ἀλεύρου καθ' ἐκάστην δι' ἑαυτὸν ἄτομον τῆς οἰκογενείας.

8. Τὴν αὐτὴν ἀπολαβὴν θέλουν ἔχει καὶ οἱ χηρεύσαντες διὰ τὰ τέκνα των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστ. 1834.

131. Δ. Περὶ τῆς διὰ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Καρφύταιναν διορισθείσης Δύλακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ ἡ κοινὴ ἡσυχία ἀποκατέστη

εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας καὶ τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος, ἔπαυσαν δὲ πλέον εἰς τὰ μέρη ταῦτα τὰ ὑπάρχοντα παράπονα, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἡ ἀνατεθείσα εἰς τὸν Ἡμετέρον Αὐλικὸν Ἐπίτροπον ὑπηρεσία διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ἀπὸ 9 (24) τοῦ παρελθόντος μηνὸς διατάγματος, κηρύττεται ὡς ἤδη τετελεσμένη, ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ δοθεῖσα πληρεξουσιότης διακληρυμένη.

2. Οἱ παρὰ τῷ Αὐλικῷ Ἐπίτροπῳ διορισθέντες Σύμβουλοι Κ. Κ. Γεώργιος Βαλτινὸς καὶ Δημήτριος Μελετόπουλος, ὡς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Κωστάκης Εἰζος, ἐφείλουσιν ὡσαύτως νὰ κάμουν πύσιν τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἐμπειπιστευμένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων.

3. Ὁ Αὐλικὸς Ἐπίτροπος ἀφίλει, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ προηγούμενον 2 ἀρθρ. μνησθέντας, νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὴν Ἡμετέραν καθέδραν καὶ πρωτεύουσιν Ναυπλίαν, διὰ νὰ καθυποβάλῃ εἰς ἡμᾶς τὴν τελειωτικὴν ἀναφορὰν του.

4. Ἀπασα αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὰ Ἰπουργεῖα καὶ τὰς ἀρμοδίας ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὑπάγονται κατὰ τὸν διοργανισμόν.

3. Οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρων 8, 9, 10, 11, 12, καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 9 (24) τοῦ παρελθόντος μηνὸς διατάγματος ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος· οἱ δὲ τῶν λοιπῶν ἀρθρων διαμένουν ἐν ἰσχύϊ.

Ἐν Ναυπλίῳ, 13 (25) Σεπτεμβρ. 1834.

1321. *Ἀθλοπ.* Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάργεως τοῦ νέου λογιστικοῦ συστήματος καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀθλοποιεῖ.

Ὅτι, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10 (22) Αὐγού-

στου Βασιλικῆς Διατάγματος, κατὰ τὴν αἰ. τοῦ ἐλευσμένου Ὀκτωβρίου τῇ νέον λογιστικὸν σύστημα βάλλεται εἰς ἐνέργειαν, καὶ τὰ Ταμεία ἐν γένει τοῦ Βασιλείου κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀρχίζουσιν τὰς ἐργασίας των.

Ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν λοιπὸν ἡμέραν γενικῶς ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου θέλουν συμμορφωθῇ μετὰ τὰ κανονισμένα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρ. Κ. Διατάγματος καὶ μετὰ τὰς διακονηθείσας εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς ὑπολόγους ὁδηγίας τοῦ παρεισαχθέντος λογιστικοῦ συστήματος.

Ὅλοι αἱ συνάξεις τῶν διαφόρων δημοσίων εἰσπράξεων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ τὰ ἀρμοδία ταμεία τοῦ κράτους διὰ λογαριασμόν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, καθὼς καὶ ὅλοι αἱ πληρωμαὶ θέλουν ἐνεργεῖσθαι δυνάμει χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ πληρωμὴ, καὶ διεισθυνομένου κατὰ τὰ ὁρισμένα.

Πᾶσα λοιπὸν σύναξις, μὴ ἐνεργηθεῖσα κατὰ τοὺς τύπους καὶ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου, καὶ πᾶσα πληρωμὴ ἥτις ἤθελε γένει ἐναντίον τῶν τύπων καὶ τῶν διατάξεων, ἀμφοτέρω θεωροῦνται ὡς μηδὲποτε ἐνεργηθεῖσαι. Οἱ χρεωστούμενοι πρὸς τὴν Δημόσιον ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν λήγει ἡ πληρωμὴ τοῦ χρέους των, νὰ παρουσιάζωνται πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ταμιῶν καὶ νὰ ἐξοφλοῦν τοῦτο. Ἀπ' ἐναντίας ὁ Ταμιῶν, ὅσοι δὲν παρουσιασθῶν μετὰ τῆς προσδιωρισμένης τελευταίας ὥρας τῆς ἐργασίας του, θέλει τοῦτο καταδιώκει διὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Διὰ τοῦ ἀριθ. 23 ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1834, ἐδημοσιεύθησαν τὰ κατὰ τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους εἰδικὰ Ταμεία (α') ἀλλὰ δι' ὅσα ἀναφέρουν οἱ παράγραφοι πρῶτος, τέταρτος καὶ πέμπτος τῶν δοθεῖσαν συγχρόνως αὐτοῖς ὁδηγιῶν, διατάττομεν ὅλους τοὺς ὑπολόγους νὰ συμμορφωθῶσι καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν ὡς πρὸς τὰς συνάξεις καὶ πληρωμὰς των.

(α) Σ. Ε. Ταῦτα παρελείφθησαν.

μέ το περιεχόμενον τῆς παρούσης Μας διαταγῆς.

Διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύονται καὶ τὰ προσωρινῶς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) Β. Διατάγματος διορισθέντα Ἐπαρχιακὰ Ταμεία. Εἰς τῆς πρωτεύουσας δὲ τῶν Νομῶν, τὰ χρῆν Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου ἀνατίθενται εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Νομοῦ ἢ εἰς τὸν παρ' ἐκείνου διορισμένον ἐπίτροπον δι' ἐγκρίσεώς Μας.

Τὰ περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Ταμεία δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ εἰδικὰ Ταμεία, ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς συνάξεως τῶν ἐκ ταύτης δικαιωμάτων θέλει ἐνεργεῖσθαι καθ' ὃν ἐξακολουθεῖ τρόπον, καὶ προσεχῶς θέλομεν διατάξει τὰ περὶ τούτων. Τὰ συνιζόμενα δὲ καὶ ἐκ τούτων χρήματα κατὰ δεκαήμερον, ἀνέπαφα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμείον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1834.

11) Περί μεταθέσεως τῆς Βασιλικῆς Καθέδρας εἰς Ἀθήνας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

1. Ἡ Καθέδρα ἡμῶν μετατίθεται κατὰ τὴν 4 Δεκεμβρίου Τ. Ε. ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας.

2. Ἡ πόλις, Ἀθῆναι θέλει ἐπονομάζεσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας « Βασιλικὴ Καθέδρα καὶ Πρωτεύουσα ».

3. Κατὰ τὴν 4 (13) Δεκεμβρίου Τ. Ε. θέλουν καθιδρυθῇ ἐν Ἀθήναις καὶ ὅλα τὰ ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τῶν ἀμέσως εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων τμημάτων, ἐπὶ δὲ καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Γεν. Ταμεῖον, καὶ τὸ Γεν. τῶν Ταχυδρομικῶν Διευθυντήριον.

4. Δι' ἰδιαιτέρων ἀποφάσεων θέλομεν προσδιορίσαι τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν καὶ αἱ λοιπαὶ κεντρικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν μετατεθῇ ἐκεῖ.

5. Ὅλαι αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ τοῦ Βασιλείου.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α.

σιλείου θέλουν ἀρχίσει νὰ διευθύνωσιν εἰς Ἀθήνας τὴν μετὰ τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ σημειωμένων Ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν των, ὅποτεν αὕτη δὲν θέλῃ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς Νάυπλιον κατὰ τὸν συνήθη δρόμον τοῦ ταχυδρομείου πρὶν τῆς 29 Νοεμβρίου (14 Δεκεμβρίου) Τ. Ε.

114. Δ. Περί δημοσιεύσεως τῆς πολιτικῆς Διοικουσίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ πλήρης δημοσίευσις τῆς ἡδὴ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Τ. Ε. ἐπικυρωθείσης Πολιτικῆς Διοικουσίας θέλει γενεῇ ἀνυπερθέτως.

2. Τὸ 1100 ἄρθρον τῆς Διοικουσίας ταύτης μένει ἀνενέργητον. Ἡ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Πολιτικὴ Διοικουσία θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν, εἰς τὸ μετ' ὀλίγον ἐκδοθῆσόμενον περὶ τῆς συστάσεως τῶν Δικαστηρίων Διατάγματι, θέλομεν προσδιορίσει ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν νέων Δικαστηρίων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Σεπτ. 1834.

115. Δ. Περί προσωρινῆς διατηρήσεως τοῦ ἐν Τήνῳ Γυναικείου Μοναστηρίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Κατὰ τὸ 2. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) Ἡμετέρου Διατάγματος, τὸ κατὰ τὴν Τήνον γυναικεῖον Μοναστήριον διατηρεῖται, κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προσωρινῶς, ὡς τέταρτον γυναικεῖον Μοναστήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ὀκτωβρίου 1834.

136. Α. Περί αποδογῆς μαθητευομένων εἰς τοὺς λόχους τῶν Σκαπανέων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἡμετέρας Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

1. Θέλουν γένει δεκτοὶ μαθητευόμενοι ἀνὰ τριάκοντα εἰς ἕκαστον τῶν ἐξ ὑπαρχόντων λόχων τῶν σκαπανέων, ἀλλὰ δὲν θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ προσδιορισμένην δύναμιν τοῦ λόχου.

2. Οἱ μαθητευόμενοι οὗτοι ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν τέχνην τῶν κτιστῶν, τῶν λιθοτόμων καὶ ξυλουργῶν, ἐνῷ οἱ εἰς τοὺς λόχους τῶν τεχνιτῶν διδάσκονται τὴν σιδηρουργίαν, ἀμειβομένην καὶ τὰ ταυτά.

3. Δὲν γίνονται δεκτοὶ ὡς μαθητευόμενοι οἱ ἔχοντες κατωτέραν τῶν δέκα ἐξ ἑτῶν ἡλικίαν μῆτε οἱ ὑπερβαίνοντες τὴν τῶν εἰκοσι. Πρέπει νὰ ᾔναι ὑγιεῖς καὶ δυνατῆς κράσεως, τοῦτο δὲ πρέπει ν' ἀποδειχθῇ δι' ἐνδεικτικὸν ἱατροῦ.

4. Ὁ μαθητευόμενος, ἐνῷ κατατάσσεται ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ τέσσαρας χρόνους ὡς σκαπανεὺς, ἀφοῦ τελειώσῃ τὴν διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν του προθεσμίαν.

5. Δὲν προσδιορίζεται πόσον καιρὸν χρεωστεῖ τις νὰ ὑπηρετῇ ὡς μαθητευόμενος, ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀξιοτήτά του τὸ νὰ προσδεύσῃ διὰ νὰ προβιβασθῇ σκαπανεὺς παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ λόχου, καὶ υποχρεοῦται ἐκ νέου νὰ ὑπηρετήσῃ τέσσαρα ἔτη.

6. Ὁ μαθητευόμενος λαμβάνει τὸν μισθὸν σκαπανέως δευτέρης τάξεως, δηλ. 48 λεπτὰ ἡμερουσίως, μὴν μερίδα ἄρτου, καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἱματισμὸν καὶ στρατωνισμὸν. Ὅταν δὲ προβιβασθῇ σκαπανεὺς, ἀπολαμβάνει τὸ ἐπιμισθιον τῆς ἐργασίας.

7. Ὁ μαθητευόμενος ὑπόκειται, ὡς στρατιωτικὸς, εἰς τοὺς στρατιωτικὸς νόμους καὶ κανονισμοὺς, παρעוירסכעται ἐπομένως καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Οκτωβρίου 1834.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

137. Περί τῶν εἰς τὸ Ῥωμαιοὺν Κράτος διὰ θαλάσσης διευθυνομένων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ δε,

Αὐστηρά διαταγαί τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μακροχρόνιου τοῦ Πάπα ἀποτρέπουσιν τὴν εἰσδοὺν εἰς ἐκείνους, σῖτινες, διευθυόμενοι διὰ θαλάσσης πρὸς τὸ Ῥωμαιοὺν Κράτος, δὲν ἤθελον προνοήσῃ νὰ καθυποβάλλουν τὰ διαβατήριά των εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς τὰ μέρη, ὅθεν ἤθελον ἀναχωρήσει, διαμενόντων Προξένων καὶ Πρακτόρων τῆς Δυναμείας ταύτης, καὶ δι' ἐπαμένους οἱ πρὸς τὰ παράλια τοῦ εἰρημένου Κράτους διευθυόμενοι ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος χρεωστοῦν νὰ φροντίζουσιν, ὥστε τὰ διαβατήριά των νὰ ἐπιθεωρῶνται πρὸς τὸν ἀπὸ τοὺς Προξένους ἢ Πράκτορας τῆς εἰρημένης Δυναμείας, ἂν τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅθεν οἱ διαβάται οὗτοι ἀναχωροῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1834.

138. Α. Περί τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβραβεύεται ἐνέργειαν ὁ Ὄργανισμός τῶν Δικαστηρίων καὶ ἡ Ποινικὴ Δικονομία.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ Συμβουλοῦ, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 εβρουαρίου) Τ. Ε., Ὄργανισμός τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων καὶ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Ποινικὴ Δικονομία, θέλουν ἔμβη εἰς ἐνέργειαν, συγχρόνως μὲ τὴν ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Τ. Ε. Πολιτικὴν Δικονομίαν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἣτις θέλει προσδιορισθῇ ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν συστηθησομένων τακτικῶν Δικαστηρίων.

2. Ἐπομένως ἀκυρώνονται τὸ 312 ἀρ-

του από 21 'Ιανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) Τ. Ε. Νόμου και τὸ 570 ἄρθρον τῆς 6 10 (22) Μαρτίου Τ. Ε. Δικονομίας. 3. Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁσὺν τοῦτοις κατὰ δύο ἀλληλοδιαδόχους ἡμετέρας θέλει ἀνακηρυχθῇ ἐπ' ἀμβωνος τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τῆς ἑορτῆς ἡμετέρας.

4. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἡμετέρας δικτάττεται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων οὗτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1834.

Δ' Περί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθέδρων καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν Δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διετάξαμεν καὶ δικτάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Τὰ τακτικά Δικαστήρια θέλουν διορισθῇ ἀνυπερθέτως καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον.

2. Τοῦτου ἕνεκα συσταίνονται.

1) Δέκα Πρωτοδικεῖα, ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον Νόμον, 2) Τρία Ἐμποροδικεῖα, 3) Δύο Ἐφετῶν δικαστήρια, 4) Εἰς Ἀρείου Πάγου.

3. Ὁ σχηματισμὸς τῶν Δικαστηρίων οὗτων καταρτίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 21 'Ιανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) Τ. Ε. Ὁρτογραφῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαίων ὡς ἑξῆς.

Ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ ἀναλόγου προσώπου αὐτῶν θέλει γνωστοποιηθῇ δι' ἰδιαίου Διατάγματος.

4. Αἱ ἐργασίαι τῶν Δικαστηρίων τοῦτον κανονίζονται κατὰ τὸν προμνησθέντα ἀπὸ 21 'Ιανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) Τ. Ε. Νόμον.

5. Τὰ πρωτοδικεῖα ἐδρεύουν. 1) Τὸ ἐν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Ναύπλιον 2) Τὸ τῆς Ἀρχιδίας εἰς Τρίπολιν, 3) Τὸ

τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος εἰς Πάτρας, 4) Τὸ τῆς Λακωνίας εἰς Σπάρτην, 5) Τὸ τῶν Κυκλάδων εἰς Σύρον, 6) Τὸ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας, 7) Τὸ τῆς Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα, 8) Τὸ τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Ἀμφισσάν, 9) Τὸ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς Μεσολόγγιν, 10) Τὸ τῆς Μεσσηνίας προσωρινῶς εἰς Πύλον.

6. Συσταίνονται Ἐμποροδικεῖα εἰς Σύρον, εἰς Πάτρας καὶ εἰς Ναύπλιον.

7. Τὰ τῶν Ἐφετῶν Δικαστήρια ἐδρεύουν. Τὸ μὲν εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ εἰς Τρίπολιν.

8. Καθέδρα τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι αἱ Ἀθηναί, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 21 'Ιανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 ἄρθρ 2 Νόμον.

9. Ἡ δικαιοδοσίς ἐξουσίας Πρωτοδικείου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ, ὅπου ἔχει τὴν Καθέδραν τοῦ.

10. Τὰ Ἐμποροδικεῖα ἔχουσι τὴν αὐτὴν μὲ τὰ Πρωτοδικεῖα τοῦ τόπου, ὅπου ἐδρεύουν, δικαιοδοσίαν.

11. Τὸ ἐν Ἀθήναις Δικαστήριον Ἐφετῶν περιέχει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τοῦς Νομούς. 1) Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, 2) Εὐβοίας, 3) Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, 4) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, 5) Κυκλάδων.

12. Τὸ ἐν Τρίπολει Ἐφετῶν Δικαστήριον ἐμπειριάζεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τοῦς Νομούς. 1) Ἀρχιδίας, 2) Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, 3) Λακωνίας, 4) Μεσσηνίας, 5) Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

13. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπαν τὸ Βασίλειον.

14. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλουν συγκροτηθῇ καὶ κάμει ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων τῶν τὰ προειρημένα Δικαστήρια, θέλει μετ' ὀλίγον προσδιορισθῇ καὶ γνωστοποιηθῇ συγχρόνως μὲ τοὺς προσδιορισμοὺς τοῦ προσωποῦ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε Δικαστήρια Ναυπλίας, Μεσολογγίου καὶ Χαλκίδος.

15. Τὰ Εἰρηνοδικεῖα μένουσι προσωρινῶς εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατάστασιν.

Ὁ ἀριθμὸς, αἱ καθέδραι καὶ ἡ δικαιοδοσία

δοσία τούτων θέλει προσδιορισθῇ ὁριστικῶς δι' ἰδικιτέρου Διατάγματος.

Ἄλλ' αἱ ἐργασίαι τῶν Εἰρηνοδικείων θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) Τ. Ε. Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν θέλουν ἀμεινάρῃ τῶν ἐργασιῶν των τὰ λοιπὰ τοῦ Βασιλείου Δικαστήρια.

16. Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ δημοσιεῖθῃ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τούτους δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἀμβωνος εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἐν Νευπλίου τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1834.

140. 4. Περὶ διορισμῶν καὶ προβιβασμῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ἡμέρας.

Θεωροῦντες, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀσφάλεια καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ εὐτυχία τοῦ Κράτους χωρὶς ἐνὸς καλοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι ὁ στρατὸς αὐτὸς δὲν εἶναι χρήσιμος ἀν' ἥναι ἐλλειπὴς καλῶν ὁδηγῶν.

Θεωροῦντες πρὸς τούτους ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐντελεῖς, ἀν' δὲν γνωρίζωσι τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕκαστον βαθμὸν.

Καὶ τέλος πάντων ἐπιθυμοῦντες ν' ἀνοίξωμεν στάδιον εἰς ὅλους τοὺς καλῶς ὑπηρετοῦντας, διὰ νὰ προβιβασθῶσιν εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, διατάξαμεν τ' ἀκόλουθα.

1. Ὅλοι οἱ διορισμοὶ καὶ προβιβασμοὶ εἰς τὸν ἡμέτερον στρατὸν δὲν ἤμπορουν νὰ γείνωσιν εἰμὴ συμμόρφως μὲ τὰ ἡμέτερα Διατάγματα, καὶ ἐκτὸς τούτου οἱ βαθμοὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν, αξιωματικῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, καὶ οἱ τῶν στρατηγῶν δὲν δίδονται, εἰμὴ παρ' ἡμῶν. Ἀπεφασίσαμεν ἐν τούτοις τὴν ἀκόλουθον τάξιν, ἥτις θέλει ἀκολουθεῖσθαι εἰς τοὺς προβιβασμοὺς εἰς βαθμοὺς ἀνθυπασπιστῶν καὶ αξιωματικῶν.

2. Δὲν κατατάττονται εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλικὸν στρατὸν τῆς ἡμέρας, εἰμὴ ὡς ἀπλοὶ στρατιῶται, ὅσοι δὲν ὑπηρετήσαν εἰσέτι στρατιωτικῶς καὶ μόνον διὰ τοῦς μαθητὰς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων γίνονται ἐξαίρεσις κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 19 Φεβρουαρίου Ε.Ε. περὶ ὁργανισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἀν' οἱ μαθηταὶ οὗτοι, μετὰ αὐστηράν ἐξέτασιν, ἐφάνησαν κατὰ πάντα ἄξιοι ἐνὸς ἀνωτέρου βαθμοῦ.

3. Δὲν προβιβαζόνται εἰς ὅλους τοὺς διαφοροῦς βαθμοὺς, ἀνεὺ ἐξαίρεσεως, εἰμὴ οἱ κατὰ πάντα ὑγιεῖς, καὶ οἱ ἔχοντες ὅλας τὰς διὰ καιρὸν πολέμου ἀπαιτουμένας ἐκ νότητος ἀνικανότης διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοπέδου θεωρεῖται ἐν ταύτῃ ὡς ἀνικανότης διὰ προβιβασμὸν.

4. Οἱ προβιβασμοὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν ὑπαξιωματικῶν γίνονται κατὰ σειράν· ὁ στρατιώτης γίνεται δεκανεὺς, οὗτος λοχίας, ὁ λοχίας ἐπιλοχίας ἀκριβῶς κατ' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας διὰ δύο κενὰ θέσεις, ἀν' οἱ ἀρχαιότεροι ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καλὴν διαγωγὴν. Ἡ τρίτη κενὴ θέσις ἀνήκει εἰς ἐκείνον ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἀποδειχθῇ ὁ καλύτερος· ὅλων εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐν ταύτῃ νὰ ὑπηρετήσων ἀμέμπτως εἰς τὸν ὅποιον κατέχει βαθμὸν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ταγμάτων καὶ συνταγμάτων εἶναι προσωπικῶς περὶ τούτου ὑπόλογοι, καὶ θέλουν κἀκεῖναι τὰς ἀναγκαίους ἐξέτασεις, ὅταν ἔχωσι θέσεις κενὰς.

5. Διὰ τὴν πλήρωσιν θέσεων χηρευοσῶν ἀνθυπασπιστῶν ἔχουν πρῶτοι δικαιώματα οἱ ἐπιλοχαίαι, καὶ, ἀν' μεταξὺ αὐτῶν δὲν ὑπάρχουν ἱκανοί, οἱ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ ὑπαξιωματικοί.

Οἱ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ὑποψήφιοι πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἔχωσιν ἐνδεικτικὰ σύμφωνα τῶν αξιωματικῶν τοῦ λόχου, τοῦ ὑπασπιστοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος ἢ συντάγματος περὶ τῆς ἀμέμπτου καὶ ἀξίου τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπαγγέλματος διαγωγῆς τῶν μετὰ τοῦ

το εξετάζονται παρὰ ἐπιτροπῆς σχηματισθεσμένης εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Κράτους, καὶ συνισταμένης ἐξ ἑνὸς Ἀρχηγοῦ τάγματος ἢ συντάγματος, ἑνὸς δευτέρου Ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἑνὸς Λοχαγοῦ, ἢ ἱλάρχου καὶ ἑνὸς Ἀνθυπολοχαγοῦ, εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσαν, τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὸ γράψιμον, τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, τοὺς διαφορικοὺς καὶ νομομῆτρους, τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον μιᾶς ἑλληνικῆς ἢ ἑνὸς λόχου πεζικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Διὰ τὰ σώματα τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ θέλει ἐκπαιθεῖν εἰδικῶς ἢ εξετάσει αὐτὴ εἰς τοὺς τεχνικοὺς κλάδους, ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ σχηματίζεται ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔδωκαν καλὰς εξετάσεις, κατατάσσονται ἀνεμεταξύ των διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν πρώτων δύο κενῶν θέσεων ἀνθυπασπιστῶν κατ' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας· διὰ δὲ τὴν τρίτην κενὴν θέσιν ἀνθυπασπιστοῦ ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ τὸ κύρος νὰ προῦξῃ ἐκεῖνον ἐκ τῶν ὑποψηφίων, τὸν ὅποιον ἀνεγνώρισεν ὁμοφώνως ὡς ἀριστεύσαντα κατὰ τὰς εξετάσεις· πρέπει ὅμως ὁ τοιοῦτος νὰ ὑπηρετήσῃ τοῦλάχιστον δύο ἔτη ἀμέμπτως. Οἱ μὴ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εξετάσεις ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῶσι τὸ ἐρχόμενον ἔτος διὰ νὰ ἐκανεξετασθῶσι, πλὴν δι' ἐκείνην τὴν φορὰν μόνον.

6. Διὰ πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν εἶναι ὑποψήφιοι οἱ ἀνθυπασπισταί, καὶ ἕκαστον σῶμα εἰδικῶς διὰ δὲ τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ μηχανικὸν σῶμα μένει ἐν ἰσχύϊ, τὸ τῆς 6 (18) Μαρτίου Ε. Ε. περὶ τοῦτου διατάγματός. Οἱ ἀνθυπασπισταί ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐμποροῦν νὰ προβληθῶσιν ὡς ἀνθυπολοχαγοί, πρέπει νὰ συγγράψωσι τὴν βιογραφίαν των, καὶ εξετασθῶσι.

Διὰ τὸ πεζικόν,

εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὸ γράψιμον εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσαν, τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, τὴν μηχανομετρίαν, τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ

τοῦ οἰκονομικοῦ, καὶ εἰς τὴν γύμνασιν ἑνὸς λόχου.

Διὰ τὸ ἵππικόν,

τὰ ἄνω, καὶ τὸ γυμνάσιον μιᾶς ἑλληνικῆς, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν ἵππασίαν κατὰ τοὺς κανονισμοὺς, καὶ εἰς ὅλα τὰ βαδίσματα.

Ὅλοι οἱ ἀνθυπασπισταί, ὅσοι ἔδωκαν καλὰς εξετάσεις, συντρέχουν κατὰ τὴν ἀρχαιότητά των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως ἀνθυπολοχαγοῦ, πλὴν ἕκαστον σῶμα ἰδιαιτέρως. Διὰ τὴν τρίτην κενὴν θέσιν ἀνθυπολοχαγοῦ ἐμπραεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προτείνῃ τὸν ὑποψήφιον ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ὁμοφώνως γνωρίσει ὡς ἀριστεύσαντα εἰς τὰς εξετάσεις· ὁ τοιοῦτος ὅμως πρέπει νὰ ὑπηρετήσῃ τοῦλάχιστον δύο ἔτη ὡς ἀνθυπασπιστῆς καὶ νὰ ἐξεπλήρωσεν ἐντελῶς τὰ χρεῖα του.

Οἱ μὴ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εξετάσεις, ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ μόνην φορὰν τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Παριερίζεται εἰσεῖσι ρητῶς ὅτι μόνον ἐκεῖνοι τῶν ἀνθυπασπιστῶν γίνονται δεκτοὶ διὰ νὰ δώσωσιν εξετάσεις ἀξιωματικοῦ, ὅσοι ἔχουν ἐνδεικτικὸν σύμφωνον ὅλου τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τάγματος ἢ συντάγματος, ὅτι διετήρησαν πάντοτε διαγωγὴν ἀμέμπτου καὶ κατὰ πάντα καλὴν, καὶ ὅτι κατὰ τοῦτο εἶναι ἄξιον βαθμοῦ ἀξιωματικοῦ.

7. Ὁ προβιβασμὸς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ γίνεται δι' ὅλους κατ' ἀρχαιότητα, ἀν δὲν ὑπάρχωσι παράπονα τῶν ἀνωτέρων κατὰ τῶν ὑποψηφίων ἀνθυπολοχαγῶν, καὶ ἀν ἐδείξαν πάντοτε καὶ χωρὶς διακοπῆς ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἀξιότιττα, ἀμέμπτου διαγωγῆν.

8. Διὰ τὸν προβιβασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ γίνονται ὑποψήφιοι μόνον οἱ ὑπολοχαγοί, ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν κατὰ πάντα ἄμεμπτον διαγωγὴν, μέγαν ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ σύμφωνον ἐνδεικτικὸν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Β' ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ τάγματος ἢ συν-

τάγματος, ὅτι εἰς ὅποιαν δὴποτε περιστάσιν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ διοικήσωσιν ἐντελῶς ἓνα λόγον πεζικοῦ ἢ πυροβολικοῦ, καὶ μίαν ἑλλην, ὅτι ἐνθυμοῦνται καλῶς τοὺς κανονισμοὺς, καὶ ὅτι εἶναι ἱκανοὶ νὰ προγυμνάσωσι μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐκολίαν τὸν λόγον ἢ ἑλλην τῶν.

Διὰ τὸν προβιβασμὸν τῶν ὑπολοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ εἰς βαθμὸν λοχαγῶν μένει ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 4 (13) Δεκεμβρ. 1833.

9. Διὰ τὸν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ εἶναι ὑποψήφιοι μόνον ἐκεῖνοι οἱ λοχαγοὶ καὶ ἑταρχοί, οἵτινες ἀπέδειξαν καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν, ὅτι εἶναι ἀξιωματικοὶ ἐντελεῖς, γνωρίζοντες καλῶς καὶ ἐκτελοῦντες μὲ ζῆλον ὅλους τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ γυμνάσια, καὶ εἶναι καὶ καλοὶ ἵππεις.

Οἱ ἔξ ἀρχαιότεροι λοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ, οἱ δύο ἀρχαιότεροι ἑταρχοὶ τοῦ ἱππικοῦ, οἱ τρεῖς ἀρχαιότεροι λοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ ἄλλοι τόσοι τοῦ μηχανικοῦ σώματος θέλουν ἐξετασθῇ πρακτικῶς εἰς τὴν Ἡμετέραν Καθέδραν παρὰ μιᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας διορισθούσης ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ πάντα εἰς τὰς ἐξετάσεις λοχαγοὶ ἢ ἑταρχοί, γίνονται τότε ὑποψήφιοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὰς κενὰς θέσεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

10. Εἰς τὰς θέσεις ἀρχηγῶν ταγμάτων ἢ συνταγμάτων διορίζονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀποδεικνύονται ἱκανοὶ διὰ τῆς ἀμέμεπτου διαγωγῆς, τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐμπειρίας τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τῆς γνώσεως τῶν κανονισμῶν, τῆς καθ' ὅλα ἐκπαιδεύσεώς τῶν, τῆς ἐπιτηδειότητός τῶν εἰς τὸ προγυμνάσειν, τῆς εὐκολίας μὲ τὴν ὁποίαν διοικοῦν ἢ ὁδηγοῦν ἐν σῶμα. Εἰς ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς ἱκανότητος ταύτης ἀφ' οὗ ἀκούσωμεν τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

11. Ἐξαιροῦνται τῶν κανόνων αὐτῶν

οἱ προβιβασμοὶ διὰ πράξεις λαμπρὰς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Διατάττομεν δὲ τὰ ἀναγκαῖα Ἡμεῖς Αὐτοὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 (15) Ὀκτωβρίου 1834.

141. Περὶ τῆς στολῆς τῶν Ἀκολούθων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων Πρεσβειῶν.

ΟΘΩΝ κ.λπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασισαμεν καὶ διατάξαμεν.

1. Ἡ στολὴ τῶν Ἀκολούθων τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων Ἡμετέρων Πρεσβειῶν θέλει εἶσθαι ἀπαρallάκτως ἡ αὐτὴ ὡς καὶ ἡ τῶν Ἰπουργικῶν Γραμματέων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ πρῶτοι δὲν θέλουν φέρεи τὰς ἀντεπωμίδας.

2. Οἱ εἰρημένοι Ἀκούλouthοι εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ φέρουν ἢ ὄχι τὴν στολὴν ταύτην. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 (24) Ὀκτωβ. 1834.

142. Δ. Περὶ ἐξηγήσεως τῶν §. §. 31 καὶ 35 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου περὶ Ταμείων Διατάγματος.

ΟΘΩΝ κ.λπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐάν, ἀντὶ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον πληρωθησομένου χρέους, προσφερθῶσι, κατὰ τὴν προθεσμίαν, τηρηματικὰ πληρωμαὶ, οἱ Ταμίαι ἔχουν μὲν τὴν ἀδειαν νὰ δεχθῶσιν αὐτάς, ὅταν οἱ χρεώσται δὲν πείθονται νὰ ἐκπληρώσωσιν ὅλον τὸν χρέος, ἀφείλουν ὅμως νὰ προσθίσωσιν εἰς τὰ ἐκδοθ.σόμενα ἀποδεικτικὰ (quittance) ῥητῶς ὅτι ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου διὰ τὸ καθυ-

προσηκουσάν ὡς πρὸς τοῦτο αἱ Ταμίαι ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι κατὰ τοὺς §§ 31 καὶ 32 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος, καὶ ὀφείλουσι κατὰ τὰς ὁδηγίας νὰ καταδιώκωσι τοὺς χρεώσας.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ § 33 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος περιεχομένης ἐπιφυλάξεως, συγχωροῦμεν ὥστε ἐναντίον τῶν γενικῶν ὁδηγίων αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, νὰ ἰχωσι τὴν ἀδειαν οἱ Ταμίαι νὰ παραλαμβάνωσι τὰς οὐκονομικὰς προσεσχυμένους πρὸ τῆς προβασιμῆς ποσότητος τότε μόνον, ὅταν ζητήσωσι καὶ λάβωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ εἰς ἐκάστην περίεσιν ἰδιωτικὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀνωτέρου των ἢ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς· εἰς καταπειγούσας περιπτώσεις ἡμπορεῖ νὰ γενῇ ἡ παραλαβὴ χωρὶς προηγουμένης εἰδικῆς ἀδείας, ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὴν ἐφαρμόζεται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Ὁργανικοῦ Διατάγματος ἐπαπειλουμένη δίωξις, ἂν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν ληφθῇ κατὰ συνέπειαν ἐγκρίσις τοῦ ἀνωτέρου των ἢ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις πρέπει ἐκάστοτε νὰ διατηρῶνται καὶ αἱ ὁδηγίαι των §§ 33 καὶ 34 τῶν εἰρημένων Διατάγμάτων ὡς καὶ αἱ περὶ ἐκδόσεως καὶ ἐπιβαρύνσεως τῶν ἀποδοι τικῶν, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ σημειώνωνται ῥητῶς αἱ εἰδικαὶ ἀδείαι εἰς παραλαβὴν τῶν εἰς λιμναρχισμὸν πληρωμῶν, καὶ νὰ προΐστανται τὰ ὀνόματα τῶν ἐγκρινουσῶν Ἀρχῶν, ἢ ἐποχῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀδείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1834.

143. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Οὐρτεμβέργης συνθήκης, πραγματευομένης τὴν ἀκύρωσιν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τῶν ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ὑπαρχόντων εἰσπραξέων, γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα *droit d'aubaine* (δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους), *droit de détraction* (δικαίωμα ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ὑπαρχόντων), *impôt d'émigration* (φόρος μεταναστεύσεως) καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ἡ ΕΠὶ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠὶ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κοινοποιεῖ.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐπομένη ὑπουργικὴ Διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων (*droit de détraction*) μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ τῆς Οὐρτεμβέργης, ἀφοῦ ἀντηλλάχθη μ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Οὐρτεμβέργης, μνηνολογούμενη ἀπὸ 9 Ἰουλίου (N. E.) 1834, διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύεται εἰς τὸ Γαλλικὸν πρωτότυπον κείμενον, καθὼς καὶ εἰς μεταφράσεις Ἑλληνικὴν καὶ Γερμανικὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 27 Σεπτεμβρίου (8) Νοεμβρίου 1834.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οὐρτεμβέργης κοινῇ γνώμῃ ἵποφασίσασαι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἀκυρώσασιν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰ εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (*droit d'aubaine*), δικαίωμα ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ὑπαρχόντων (*droit de détraction*), φόρος μεταναστεύσεως (*impôt d'émigration*) καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα.

1° Ὅλας αἱ εἰσπράξεις, ὅσον δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (*droit d'aubaine*), δικαίωμα ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ὑπαρχόντων (*droit de détraction*) καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὰς καὶ τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (*impôt d'émigration*) τείνουσαι εἰς φορολογίαν τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην Ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσι ἀκυρώμεναι μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν.

κρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οὐρτεμ-
βέργης.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπῆκοι
ἐκατέρως τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται
νὰ ἐξάγῃσιν ἐλευθέρως, καὶ χωρὶς νὰ εἰσ-
πραθῶσιν ἐπὶ τούτῳ κανένα φόρον, ὅλα
τὰ ὑπάρχοντα ὅσα ἤθελον ἀποκτήσει· ἐν-
τός τῆς ἐπικρατείας τῆς ἄλλης κατὰ δι-
κίωμα εἴτε κληρονομίας, εἴτε δωρεᾶ
εἴτε ἀνταλλαγῆς, εἴτε ὅποιον δῆποτε ἄλλο.

3. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐννοοῦνται
ὄχι μόνον αἱ εἰσπράξεις, καὶ ἄλλαι τοιού-
του εἶδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦν
μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ
ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ
μέρους ἐπαρχιῶν, πύλεων, δικαιοδοσιῶν τι-
νῶν, συντεχνιῶν, ἢ κοινοτήτων.

4. Ἐξαίρουνται τῶν ἄρθ. τούτων εἰσ-
πράξεις ὅποια δῆποτε πρὸς ὄφελος εἴτε
τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν, εἴτε
ιδιωτῶν, προσδιωρισμέναι, ἢ προσδιορι-
σθῆσκειν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν ἀνεξερ-
τήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν
καὶ ἀφορᾶσαι τοὺς αὐτόχθονας καθὼς καὶ
τοὺς ξένους.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσιν ἔχει
κύρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαγθῇ ἡ ἐπι-
κύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ'
ἐν τούτοις, διὰ νὰ ἀπολαύσῃσιν ὅσον τά-
χιον οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρων τῶν συμφωνη-
σάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, ὅσαι θέλουσιν
προκύβει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης
συνθήκης, ἀπεφασίσθη ὥστε ὅλα τὰ μὴ ἐ-
ξαχθέντα εἰσεῖν ὑπάρχοντα, ὅσα ἤδη ἀ-
νέχον εἰς τοὺς ρηθέντας ἐντός τῶν ἐπι-
κρατειῶν ἐκατέρων τῶν Κυβερνήσεων, νὰ
χαίρῃσι τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ εἰσπρά-
ξεως, τὴν συμφωνηθεῖσαν καὶ διὰ τὰς μελ-
λούσας προσκτήσει.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ πα-
ρούσα διακηρύξις ἐπ' ὀνόματι καὶ κατὰ
διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλ-
λάδος, ἀφ' ἧς ἀντὶ ἀλλαγῆς μ' ἄλλην ὁμοίαν
ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α'
Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Οὐρτεμβέργης.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Μαΐου 1834.

144. 2. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ
Ταμείου, καὶ ὁδηγίαι τῆς ἰκηρεσίας αὐτοῦ

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας
ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐ-
πικρατείας, καὶ τὴν τῆς Οἰκονομίας, ἀπε-
φασίσαμεν, ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Ἐκ-
κλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τὰς εἰς αὐτὸ
δοθησόμενας ὁδηγίας τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον
εἶναι ἀνεξάρτητον ἐιδικὸν ταμεῖον.

2. Διαμένει εἰς τὴν ἡμετέραν πρωτεύου-
σαν.

3. Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ σύγκαιται
ἀ. Ἀπὸ ἑνα ταμίαν, β'. Ἀπὸ ἑνα ἐπὶ τῶν
καταστίχων.

4. Ὁ Ταμίαι διορίζεται πρὸς ἡμῶν τὸν
ἐπὶ τῶν καταστίχων ὡς καὶ τοῦ τυρῖν
ἀναγκαίους βοηθούς διορίζει ὁ Ταμίαι.
Ἀλλὰ θέλει ζητεῖ τὴν γνώμην τοῦ γενι-
κοῦ Ταμείου, καὶ καὶ υποβάλλει αὐτὴν εἰς
τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κτλ.
Γραμματείας.

5. Ὁ Ταμίαις δίδει τὸν ὄρκον τοῦ ἐνωπι-
οῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ δε λοιπὸν
προσωπικὸν ἐνώπιον τοῦ Ταμείου καὶ ἐπὶ
παρουσίᾳ τοῦ γενικοῦ Ταμείου.

6. Ὁ Ταμίαις καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν προσω-
πικὸν θέλουσιν συμμορφοῦσθαι κατὰ γράμ-
μα μὲ τοὺς ἄρτους τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρου-
αρίου ἡμετέρου διατάγματος, καθ' ὅσον
παρὸν διάταγμα δὲν ἀντιβαίνει εἰς αὐτοὺς.

7. Κατὰ τὸ ρηθὲν διάταγμα ἀνατίθεν-
ται εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμίαν καὶ
τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Γενι-
κοῦ Ταμείου.

8. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον διατε-
λεῖ ὑπὸ διπλοῦν κλειθρον, τὸ τοῦ Ἐκκλ.
σιαστικοῦ καὶ τὸ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου. Ὁ
τελευταῖος οὗτος ἔχει ἐπιμένως ὅλα τὰ
καθήκοντα καὶ δικαιώματα, ὅσα διὰ τοῦ
§. 102 δίδονται εἰς τὸν Ἐλεγκτὴν ὡς
πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

9. Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀπουσίας ἢ
κωλύματος τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου, θέλει διο-
ρίζει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κτλ. Γραμματείας
τῆς Ἐπικρατείας τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

μή παραβλαπτομένων ἐκ τούτου τῶν ὅρων τοῦ §. 105^ο τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρ. Δικτάγματος ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Γεν. Ταμείου.

10. Ἡ σύστασις τοῦ Ἐκκλησιαστ. Ταμείου διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν σκοπὸν ἔχει. νὰ καταστήσῃ καθαρῶς καὶ ἀσφαλῶς καταφανῆ τὴν διακρίσιν τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν ἰδιαιτέραν διαχείρισιν τῶν δι' αὐτὸν προσδιορισμένων ποσοτήτων. Τὴν ἐκπὸν τούτου πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ταμεῖον ἀδιακώπως καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας του ὡς ὕψιν.

11. Κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 24 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Ε. Ε. Ἡμετέρου Δικτάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων, συνάξουσιν οἱ νομαρχιακοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι κατὰ νομούς καὶ ἐπαρχίας, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας, ὅλα τὰ εἰσοδήματα, ὅσα χορηγοῦν τὰ διαλυθέντα μοναστήρια, καὶ στέλλουσιν τὰ συναχθέντα εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον, εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τοὺς γενικῶς προγεγραμμένους τύπους διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ταμείων των.

12. Ὅσαι εἰσπράξεις γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, θέλουν ἐνέργεισθαι ἐπίσης κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ τῶν λοιπῶν ταμείων ὕψισταμένους ὅρους διὰ γραμματίων (Β. Δ. §. 37) καὶ ἐπὶ ἀνταποδόσεϊ τριπλοτύπων ἐνδεικτικῶν τοῦ Γεν. Ταμείου.

13. Αἱ εἰσπράξεις αὗται θέλουν καταγράφεσθαι κατὰ λεπτομερείας εἰς τὰ κατὰ τὸ Γεν. Ταμεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραμματίων, πληρώνονται δὲ ὁλικῶς καθ' ἡμέραν εἰς τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον.

14. Τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον πληρῶναι μόνον κατὰ τὰ ἐντάλματα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης, καὶ τῶν πιστώσεων, ὅσαι τῇ ἀνοίχθωσαν κατὰ τὰ ὕψισταμένα. Ταῦτα πάντα κατὰ τὰς γενικὰς

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

διατάξεις καὶ τοὺς τύπους τοὺς περὶ τοῦ Γεν. Ταμείου.

15. Τὰ ἐντάλματα τῆς Γραμ. ταύτης ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὡς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν, μετὰ τὴν μόνον διαφορὰν εἰς τὸν τύπον, ὅτι θεωροῦνται ὅχι μόνον ἀπὸ τὸν γενικόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Ἐκκλησ. Ταμίαν.

16. Τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς Νομούς πληρωτέα ἐντάλματα τῆς Γραμματείας ταύτης θεωροῦνται πρῶτον ἀπὸ τὸν εἰδικὸν Ταμίαν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν Γεν. Ταμίαν, διὰ νὰ πληρῶνεται κατὰ τὰ ὕψισταμένα δικτάγματα ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς Ταμίαις.

17. οἱ νομαρχιακοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι πληρῶνουν ὁλικῶς κατὰ τὸν κανονισμὸν των, καὶ δυνάμει τῶν ἰδιαιτέρων πιστώσεων, τὰ ἐντάλματα, ὅσα ἐκδίδονται καὶ πέμπονται δι' ἐπιτραπηδίων τῆς εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου, πληρωτέα εἰς τοὺς ἐξω Νομούς.

Αἱ εἰδικαὶ πιστώσεις θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς, ὡς καὶ τὰ ἐντάλματα, κατὰ τὸ προλαβόν ἄρθρον.

18. Ὅλα τὰ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 14, 15, 16 καὶ 17 ἐκδοθέντα καὶ κατὰ κανόνα πληρωθέντα ἐντάλματα τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, θέλουν πέμπεσθαι ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ ταμεῖα εἰς τὸ γενικὸν ἀντὶ μετρητῶν, εἰς τὰς περιοδικὰ παραδόσεις τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ἐναποτεταμιευμένων χρημάτων, κατὰ τὰ διατεταγμένα εἰς τοὺς §. 54 καὶ 55 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Δικτάγματος, καὶ ἀπὸ τὸ Γεν. Ταμεῖον θέλουν παραδίδεσθαι ὁλικῶς εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικόν εἰς λογαριασμὸν γενομένων ἤδη πληρωμῶν, ἢ ἀνοίχθεισων πιστώσεων διὰ τὸν κλάδον τούτον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄν τὸ ποσὸν τῶν ἐνταλμάτων τούτων τῆς πληρωμῆς ὑπερτερῇ τὸ τῶν εἰσπρακτέων ποσοτήτων τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον θέλει ἐξοφλεῖ τὸ περισσεύον, κατὰ τὴν πραγματικὴν του κατὰστασιν, εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε δι' ἀμολαγῶν. Αἱ ἀμολαγαὶ αὗται

θέλουν υπολογίζεσθαι εἰς μελλούσας παραδόσεις ἀπὸ τοῦ Γενικὸν εἰς τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον, καὶ, ἂν τοῦτο δὲν ᾔνε ἐκτελεστέον, θέλουν ἀναπληροῦσθαι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ γενικῆς ὑμολογίας τοῦ Ἐκκλησ. Ταμεῖου.

19. Μεταξὺ τῶν δύο ταμείων θέλει ἀνοιχθῇ καθημερινὸν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν ἐγγράφεσθαι ὁλικῶς αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 18, ἀναγόμεναι κινήσεις εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον θέλει ἀνοιχθῇ γεν. λογαριασμὸς πιστοχρεώσῃ· ἀνταποκρινόμενος εἰς αὐτό.

20. Τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον θέλει κρατεῖν τὰ ἀκόλουθα βιβλία: α. Ἐν ἀπλοῦν βιβλίον τοῦ ταμεῖου, σκοπὸν ἔχον νὰ ἐλέγῃ πάντοτε τὴν ὕλην αὐτοῦ κατὰστασιν· β. Ἐν καθολικὸν κατὰ τοὺς ὁρισμένους τύπους διὰ τὸ Γεν. Ταμεῖον, περιοριζόμενον εἰς τοὺς εἰδικούς λογαριασμούς τοῦ ταμεῖου τούτου, καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις εἰς ἀπλὴν μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ καθολικὸν τοῦ Γεν. Ταμεῖου, ἐκ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων, τοῦ ὁποῖου, θέλουν γίνεσθαι δι' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσπράξεις αὐτοῦ τοῦ κλάδου διπλᾷ ἀντίγραφῳ διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. γ. Τὰ ἀναγκαῖα βοηθητικὰ βιβλία διὰ τὴν ἐξοδα, κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας κρατουμένων κατὰστίχων.

21. Τὸ εἰδικὸν ταμεῖον διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν καθυποβάλλει ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, τὸν κατὰ τὸν §. 85 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγματος διατεταγμένον ἰσολογισμόν του. Διπλοῦν αὐτοῦ ἐπισυνάπτεται πάντοτε εἰς τοὺς περιοδικούς ἰσολογισμούς τοῦ Γεν. Ταμεῖου.

22. Τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον δίδει ἰδιαιτέραν λογαριασμόν κατὰ τοὺς κατὰ καιρὸν προσδιορισμούς τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος σχηματίζει ἐκάστοτε παράρτημα τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται καὶ γίνονται καταφανῆ τὰ κυριώ-

τερα αποτελέσματα αὐτοῦ, κατὰ τὰ κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Οἱ γενικοὶ περὶ λογιστικοῦ ὅροι ἐφαρμόζονται καὶ ἐντὺθα ἀναλόγως.

23. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Λογιστικοῦ Συμβουλίου ἐκτείνεται ἐπίσης εἰς τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Οκτωβρ.) Π. Ε. Διάταγμα.

24. Ὁ Ἐκκλησ. Ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύνας ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ταμίαι κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Διατάγμα· ἰδίως ἔχει τὴν ἐξουσίαν εὐθύνην, ὥστε τὰ ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον εἰσπραττόμενα, νὰ περνῶνται πάντοτε ὁλοκλήρως εἰς λογαριασμόν τοῦ Ἐκκλησ. Ταμεῖου. Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως τοῦ ὅρου τούτου, θέλει εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κατλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας.

25. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κατλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀμέσως ἰνωτέρα Ἀρχὴ τοῦ Ἐκκλησιαστ. Ταμεῖου. Ἀλλὰ θέλει λαμβάνει ὅσα μέτρα ἀφορῶσιν ἐν ταύτῃ καὶ τὸ Γεν. Ταμεῖον, μόνον ἀφοῦ συνεννοηθῇ μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

26. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις, τῇ ἡμετέρᾳ πρωτεύουσῃ, τῇ 4 (13) Δεκεμβρίου 1834.

145. Α. Περὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου.

ΘΘΩΝ κατλ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κατλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ περίουσία τοῦ συστηθέντος Ἐκκλησ. Ταμεῖου ἐμπιστεύεται εἰς τὴν ἐπιστάσιαν πενταμελὸς ἐπιτροπῆς, τιθεμένης ὑπὸ τὴν ἀμέσων διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κατλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

2. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἐν γένει τὰ ἀκόλουθα: α'. Νὰ καταστρώσῃ γενικὸν κτηματολόγιον (cadastral) ὅλης τῆς κινετῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ ἰδίως τῶν μοναστηρίων τοῦ κράτους· β'. Νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἀπ' αὐτῆς εἰσοδήματα, καὶ συντάξῃ ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκθεσιν· γ'. Νὰ ἐρευνήσῃ τὰς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τούτων ἐπιβαρυνούσας ἀμέσους, ὑποχρεώσεις, ἐξέτασιν καὶ ἐκκαθάρισιν αὐτάς καὶ, καταστρώσασα γενικὸν αὐτῶν κατάλογον, καθυποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρισιν· δ'. Νὰ καταστρώσῃ τὰς καταστάσεις ὅλων τῶν ἀπὸ τῶν εἰσοδημάτων τούτων διατηρητέων καταστημάτων τοῦ κράτους καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ νὰ διατηρῇ αὐτάς καταφανεῖς· ε'. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων καὶ καταστάσεων τούτων, νὰ καταστρώσῃ τὸν ἐτήσιον εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου· ς'. Νὰ ἐπιθεωρῇ ἀδιακόπως καὶ ἀκριβῶς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας ταύτης, νὰ σκέπτεται περὶ τῶν πρὸς διατήρησιν καὶ ἐπαύξεισιν αὐτῆς ἀναγκαίων μέτρων, νὰ προτείνῃ αὐτὰ καὶ νὰ κρατῇ ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς περιουσίας ταύτης· ζ'. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβείαν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἱερῶν καταστημάτων τοῦ κράτους, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραβιάζεται ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· η'. Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς γενομένας ἐκποιήσεις καὶ ἐνοικιάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, νὰ Μᾶς καθυποβάλλῃ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τὰς γενομένας καταχρήσεις, ἐνταυτῇ δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὰ πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν, καὶ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, καὶ νὰ συντάξῃ ἐντελῆ καὶ λεπτομερῆ ἐκθεσιν ὅλων τῶν μεταβολῶν τῶν περὶ τὴν περιουσίαν ταύτην ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ψηφίσματος τῆς 4 Ἑθνικῆς Συνελεύσεως· θ'. Ἰδίως θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὥστε ἱερὰ σκεύη νὰ μὴ προσδιορίζωνται δι' ἄλλην ἢ τὴν ἱερὰν αὐτῶν χρῆσιν. Πᾶσα τοῦ ὅρου τούτου παράβασις θέλει Μᾶς γίνεσθαι γνωστὴ, διὰ τὰ ἐνεργῶνται

τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τῶν σκευῶν καὶ τιμωρίαν τοῦ πταίστου.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιθεωρήσῃ πρὸς τοῦτο μετ' ἀκριβείας τὰς πράξεις τῆς διαλύσεως τῶν μοναστηρίων, καὶ θεωρήσῃ ὡς ἱερὸν αὐτῇ: χρέος νὰ γνωστοποιήσῃ τὰ κατὰ τοῦτο τυχόν πλημμεληθέντα καὶ προκαλέσῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν,

3. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, θέλει δὲ φέρεῖ καὶ ἰδιαιτέραν σφραγίδα μετὰ σταυρὸν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν: Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην παρεδρεύει καὶ ἔχει συμβουλευτικὴν φωνὴν ὁ Ἐκκλησι. Ταμίας. Ἀλλὰ δὲν θέλει παρευρίσκεισθαι εἰς συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, πραγματευομένης τῇ ἄμεσον διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευμένου εἰδικοῦ ταμείου· θέλει δὲ μόνον διδοῖν τὰς παρ' αὐτοῦ ζητούμενας πληροφορίες. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ἓνα γραμματεῖα καὶ τὸ ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησι. κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δύναται ἐκάστοτε νὰ θεωρῇ ὅλας τῆς ἐπιτροπῆς τὰς πράξεις, νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς, καὶ νὰ ἀπαντῇ εἰς αὐτάς τὴν συζήτησιν ἰδιαιτέρων ἀντικειμένων καὶ προτάσεων, ἐκτὸς τῆς διατάξεως τῆς ἡμέρας. Ἀλλ' εἰς τὰς ἀποφάσεις δὲν λαμβάνει ἄμεσον μέρος.

5. Πρὸς ἐξακριβώσιν ὅλων τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἀναγομένων ὑποθέσεων, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ, κατὰ προηγηθεῖσαν συγκατάθεσιν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησι., νὰ πέμπῃ ἐπιτοπίως ἐν τῶν μελῶν τῆς, διὰ τὰ λαμβάνει πληροφορίες εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κράτους.

Εἰς τὸν στελλόμενον, ἐμφανίζοντα τὰ συνήθη ἀποδεικτικά θέλουν πληρῶνεσθαι μόνον τὰ ἀγῶγια καὶ αἱ ναυλοὶ.

6. Μετὰ τὰς διαφόρους Ἀρχὰς δὲν ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ ἀλληλογραφίαν· διευθύνεται δὲ πάντοτε πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαίδευσως.

7. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τῆς

ἐπιτροπῆς θέλουν συντεθῆ ἀκριβεῖς ὁδηγίαι καὶ καθυποβλήθῃ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρισιν.

8. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι 2400 Δρ. ὁ δὲ τοῦ γραμματέως 1800, πληρωτέος ἀπὸ τοῦ Ἐκκλησι. Ταμείου.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν θέλουν παραδῶθῃ ἀμέσως μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ὅλα τὰ εἰς τὴν διάλυσιν τῶν μοναστηρίων ἀναγόμενα ἔγγραφα.

10. Ὅλα τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς πρὶν ἀναλαβεῖν τὰ χρεῖα τῶν, θέλουν δώσῃ τὸν γενικὸν ὕρκιον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησι. κτλ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου 1834.

146. J. Περὶ τῆς ἰδιουκτησίας τῶν ἐν τοῖς διαλυθεῖσι μοναστηρίοις μοναχῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάτταμεν.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοῦδε εἰς ἀνέμνα τῶν μοναχῶν νὰ διαμένῃ ὡς ἐνοικιαστῆς εἰς μοναστήριον.

2. Ὅλοι ἐπομένως οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μοναχοί, ἱερωμένιοι καὶ μὴ, ὅσοι δὲν ἔχουν ἔργον ἐπωφελὲς ἐντὸς τοῦ Κόσμου, ὀφείλουσι ἀποφασίστως νὰ διαμένουν εἰς ὅποιον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἐκλέξωσιν οἱ ἴδιοι, καὶ νὰ λογίζωνται μοναχοὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ μοναστηρίου, καθ' ὅλα ἴσοι καὶ ὅμοιοι μὲ τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη ἐν αὐτῷ συναδέλφους τῶν, καὶ βιοτεύοντες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

3. Ὅσοι τῶν μεταβαινόντων ἀπὸ τῶν διαλυθέντων εἰς τὰ διατηρούμενα μοναστήρια, μοναχῶν ἔχουν ἀξιώσεις ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου τῆς ἀχρι τοῦδε διαμονῆς τῶν, λαμβάνουν μὲν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ὅσα κτήματα

εἶχον πρὶν τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὸ μοναστήριον, ἢ ὅσα ἠγόρασαν ἐξ ἰδίων ἄλλ' ὀφείλουσι, Ἀ. ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἀποδείξουν ὁσπίμως καὶ ἀναμφισβήτητως ἐνώπιον τῆς ἀνγκούσης πολιτικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας δοθησομένου ὅρους, ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα ἢ ἀνήκον εἰς αὐτοὺς πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τὸ διαλυθὲν μοναστήριον, ἢ ἠγοράσθησαν ὕστερον μὲ ἰδίᾳ τῶν κτημάτων. Β'. νὰ ἀφιερῶσιν δι' ἔγγραφου τῶν τακτικῶν τὰ κτήματά τῶν ταῦτα ἀναστρέψας εἰς τὸ μοναστήριον τῆς εἰς τὸ ἔξω ἐγκαταβιώσεως τῶν ἐπιφυλάττοντες εἰς αὐτοὺς μόνην τὴν διὰ βίου αὐτῶν ἐπικαρπίαν.

4. Ὅσα κινητὰ τῶν κτημάτων τούτων, ἀποδειχθέντα, τοιουτοτρόπως, δὲν ἐκποιήθησαν εἰσέτι, θέλουν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς μοναχοὺς, καταγραφόμενα ἀμέσως εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ μοναστηρίου τῆς ἐγκαταβιώσεώς τῶν, ὡς περιουσία τοῦ μοναστηρίου τούτου ἀνασφίρετοι, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ἀκινήτων, ὅσα, διὰ τὴν γειννᾶσιν ἄμωρ τῶν μοναστηρίων, τοῦ διαλυθέντος δηλ. καὶ τοῦ διατηρουμένου, εἶναι δυνατόν νὰ συμπεριληφθοῦν μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ τελευταίου τούτου ἀκινήτων κτημάτων.

Τὰ πρὸς διατήρησιν ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τούτων ἐξοδα εἶναι ἐπομένως εἰς βῆκος τοῦ μοναχοῦ, ἐκτὸς ἂν συμφωνήσῃ ἄλλως πῶς περὶ τούτου μετὰ τὸν Ἡγούμενον καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου του, παραχωρῶν δηλ. τὴν ἐπικαρπίαν ἢ μέρος αὐτῆς.

5. Εἰ δὲ τὰ κτήματα ταῦτα, τὰ μὲν κινητὰ ἐξέποιήθησαν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ μοναστηρίου, τὰ δὲ ἀκίνητα κείνται εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις, θέλει πληρῶνεσθαι κατ' ἔτος ἀντ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διατηρουμένου μοναστηρίου, ὅπου διαμένει ὁ ἰδιοκτήτης μοναχός, τὸ διάφορον πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν τῆς εἰσπραχθείσης

μεν ποσότητος ἀπὸ τῶν κινήτων, τοῦ τιμήματος δὲ τῶν ἀκινήτων, γινομένης τῆς ἐκτιμήσεως παρ' εἰδημόνων εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὰ κτήματα ταῦτα κατὰστασιν ὅτε παρέληρθσαν εἰς λογαριασμόν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη παύει εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποδίσωσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου μοναχοῦ· ὅθεν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου διοικητικοῦ ἔτους ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου ὀφείλει νὰ παρουσιάξῃ εἰς τὴν ἐπιτόπιον διοικητικὴν Ἀρχὴν ἀποδεικτικόν, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ μοναχοῦ.

6. Ὁ μοναχὸς εἶναι ἐλεύθερος ἢ νὰ λαμβάνῃ αὐτὸς εἰς τὴν ἄμεινον ἐξουσίαν καὶ διαχειρίσιν τοῦ τὸν τόκον τοῦτον· ἢ ὅπως τὸ μοναστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τὸν τρέφῃ ἢ νὰ τὸν παραχωρῇ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωάρκειαν. Καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων θέλει γίνεσθαι ἐγγραφὸς συμφωνία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡγουμένου ἐπικυρωμένη παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου.

Τὸ αὐτὸ ἴσχυται νὰ πράξῃ καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματά του κατὰ τὸ 3 ἄρθρον.

7. Οἱ ὅροι οὗτοι θέλουσι ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν παρουσίαν τῶν μοναζουσῶν, ὅσαι, κατὰ τὸ προχθεσινόν Ἡμέτερον Διάταγμα, μετέβησαν εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων ἡγιασμένων μοναστηρίων.

8. Ἀνίσως κἀνείς τῶν μοναχῶν τοῦτον κληθῇ ἄξιος ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ Κόσμου καὶ λάβῃ τῆς ἐπὶ τούτῳ διαμονῆς ἐγγραφὸν ἄδειαν παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, ἔχει μὲν ἐπίσης τὴν ἐπινομὴν τῆς ἰδιοκτησίας του ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ 3 ἁρθροῦ, τῶν ἀντ' αὐτῆς πληρωμένων τόκων, ἢ ἰδιοκτησία του ὅπως λογίζεται πάντοτε τοῦ μοναστηρίου καὶ εἰς αὐτὸ μένει μετὰ τὴν ἀποδίσωσιν του.

Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς τοὺς μοναχοὺς ἐκείνους, ὅσαι, δι' εὐλόγους αἰτίας, ἐγκριθείσας παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀ-

ποφασίσουν νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλο διατηρούμενον μοναστήριον· καὶ οἱ πρῶτοι ὅμως καὶ οἱ δεύτεροι ὀφείλουσι νὰ συμβιβασθῶσι μὲ τὸν ἡγούμενον, ὥστε, χωρὶς νὰ ἐπενεχθῇ βλάβη ὅποιαδήποτε εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν, ἢ διατήρησιν καὶ καλλιέργειαν αὐτῆς νὰ μὴ ᾔκῃ εἰς βάρος τοῦ μοναστηρίου. Ἄν τὸ συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου εἰς τυχούσαν περίστασιν ἐγκρίνῃ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν ἰδιοκτησίαν, ὀφείλει νὰ εἰδικοποιήσῃ τὴν ἀνάγκουσαν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἀριερωθῇ αὕτη εἰς ὅποιον ἄλλο τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ἐγκρίνοι ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ, ἂν τοῦτο δὲν ᾔκῃ ἐνεργητέον, διὰ νὰ συμπεριληφθῇ μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἀναφερομένας ὑποχρεώσεις.

Τοιαύτη μετὰβασις ἀπὸ μοναστηρίου εἰς μοναστήριον δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' αὐδεμιᾷ προφάσει ἄνευ ἰδικιτέρης ἀδείας.

9. Ὁ μοναχὸς δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ περιστάσει οὔτε ὑποθήκην νὰ βάλῃ, οὔτε πολυτῶς νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ κτήματός του, χωρὶς τὴν εἰδήσιν καὶ συγκατάθεσιν τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν συμβούλων τοῦ μοναστηρίου του. Εἰς ἐκάστην περίστασιν ἡ ἐνοικίασις δὲν ἰσχύει εἰμὴ διὰ βίου μόνον τοῦ ἰδιοκτῆτου μοναχοῦ. Ὁ ἡγούμενος καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου εἶναι αὐτοὶ ὑπεύθυνοι ὡς πρὸς τὸ Ἐκκλ. Ταμεῖον διὰ κάθε τοιαύτην παράδοσιν, ὀφείλοντες νὰ ζητοῦν, καθὼς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τοῦ μοναστηρίου κτημάτων, τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιᾶς κτλ. Γραμματείας διὰ πᾶσαν τοιαύτην διάθεσιν τοῦ κτηματος.

10. Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιᾶς Ταμείου Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαγγυνηεῖ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἂνω διατάξεων, καὶ συμπράττει κατὰ τὰς δοθείσας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς διορίσεως πρὸς ἐμφάνισιν τῶν εἰς τὸ Γ'. Ἄρθρ. 4 ἀναφερομένων ἀπαιτήσεων καὶ ἀποδείξεων, καὶ περαιωθείσης τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, θέλει συντάξῃ κατάλογον τῶν ἀποδοτέων κτημάτων, σημειοῦ-

πα και την αξίαν έκαστου, και τοῦ κατ' ἑτος πληρωτέου διαφόρου κατὰ τὸ Ἐ. Ἄρθρον, καθυποβάλλει δὲ αὐτὸν εἰς Ἡ- μᾶς διὰ τῆς ἐπι. τῶν Ἑκκλησι. κτλ. Γραμματείας.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τῇ Ἡμετέρᾳ πρω- τεύουσῃ, τῇ 4 (46) Δεκεμβρίου 1834.

147. Δ. Περί διαλύσεως τῶν γυναικείων μονα- στηρίων Λουκοῦς καὶ Καισαριανῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀκού- σαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνό- δου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Ἐκ τῶν εἰς τὸ Α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 16 (28) Μαρτίου Ε. Ε. Ἡμετέρου Δια- τάγματος προσδιορισθέντων ὡς διατηρου- μένων τριῶν γυναικείων μοναστηρίων, τὰ δύο πρῶτα τὸ τῆς Λουκοῦς ὁλῆ. καὶ τὸ τῆς Καισαριανῆς, ὡς μὴ ἔχοντα τὸν ἀπαι- τοῦμενον ἀριθμ. τῶν μοναζουσῶν, κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρ- τίου) Ἡμετέρου Διατάγματος, διαλύονται.

Β. Αἱ ἐν αὐτοῖς εὐρισκόμεναι ἤδη μο- ναχαί, καθὼς καὶ ὅσαι ἄλλαι τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερ. Ἑλλάδα θελήσωσι νὰ μένωσιν εἰς μοναστήριον, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς ἓν τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος διατηρουμένων.

Γ. Περί τῶν κτημάτων τοῦ μοναστη- ρίου τῆς Λουκοῦς θέλει γίνεαι ὅ,τι καὶ περὶ τῶν κτημάτων ὅλων τῶν ἄλλων διαλυ- θέντων μοναστηρίων. Ἐκ δὲ τῶν κτημά- των τῆς Καισαριανῆς, τὰ μὲν εἰς αὐτὴν ἀμέσως παρακείμενα, θέλουν παραχωρη- θῇ, ἐκτιμηθέντα, εἰς τοὺς ἀνυπερθέτως εἰς αὐτὴν μετοικισθησομένους μοναχοὺς τοῦ κατὰ τὸν Λυκαβητὸν μοναστηρίου τῶν Ἀ- σωμάτων, πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἀμέσως περὶ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων κειμένων, περὶ τῶν ὁποίων καθὼς καὶ τῶν ἀνωτέρω κειμένων κτημάτων τῆς Καισαριανῆς, θέ- λει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρον Διάταγμα· τὰ δὲ μὴ εἰς τὸ μοναστήριον παρακείμενα κτήματα τῶν Ἀσωμάτων, θέλουν μένειν κατὰ τοὺς

γενικούς περὶ τῶν κτημάτων τῶν διαλυ- ρομένων μοναστηρίων ὁρισμούς εἰς τοὺς προκατέχοντας αὐτὰ, ἥδη δὲ εἰς τὴν Και- σαριανὴν μεταβαλόντας μοναχοὺς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 (46) Δεκεμ. 1834.

148. Δ. Περί ἐνώσεως τῆς ἐπισκοπῆς Καρδα- μύλης καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Λακεδαιμόνος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησι- αστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ- τομεν.

1. Εἰς τὸν Σ. ἐπίσκοπον Καρδαμύλης Κ. Ἰωαννίκιον δίδεται ἡ παρ' αὐτοῦ ζη- τηθεῖσα παραίτησις.

2. Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος θέλει ἔγειναι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν σύνταξιν ἀπὸ τῆς Ἑκκλησι. τζασιόν, καὶ ἀνέξοδον κατοικί- εως εἰς ὅποιον τῶν διατηρουμένων μοναστη- ρίων προτιμήσῃ νὰ ἐγκαταβιῶσῃ.

3. Ἡ ἐπισκοπὴ Καρδαμύλης ἐνωτὴ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρ.) 1833 Διατάγματος, μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν Λακεδαιμόνος.

Ἐν Νευπλίου, τὴν 13 (23) Νοεμβ. 1833.

149. Δ. Περί καλλιτεργίας τοῦ ὁροσίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφα- σίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ὅστις καλλιεργῇ εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου Μαζ. ὀρύζιον ἐπὶ ἐκ- τὸς γῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς τοῦ τόπου καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν τὴν τούτω ἄδειαν· ἡ δὲ δημοτικὴ Ἀρχὴ ὡστεῖ νὰ δίδῃ ταύτην μετὰ μεγάλην προ- χῆν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ὀριζόμε- να ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι καὶ τοὺς ὁ- νομικούς κανόνας.

2. Οἱ ἀγροὶ τῶν ὀρυζίων πρέπει νὰ

ρίσκωνται πάντοτε εἰς κατωτέρους τόπους διὰ τὴν μὴ σχηματίζωνται ἔλη ἐκ τῆς συνθροίσσεως τῶν ὑδάτων.

3. Εἰς τοὺς ἀγροὺς τούτους πρέπει νὰ διατηρῶνται αἱ διώρυγες πάντοτε ἀνοικταὶ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

4. Ἐν γένει οἱ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀρυζίων προσδιοριζόμενοι ἀγροὶ πρέπει νὰ κείνται πάντοτε εἰς θέσιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ μὲν τὴν πρωτεύουσάν τοῦ τόπου δύο ὥρας, ἀπὸ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις μίαν ὥραν, καὶ μιστὴν ὥραν ἀπὸ κάθε τόπον κατοικούμενον, ἀλλὰ μόνον ὑπηνεμίζι ὡς πρὸς τοὺς τόπους τούτους.

5. Μετὰ τὸ θέρος πρέπει νὰ συνάζωνται ὅλα τὰ περιττώματα καὶ σκύδαλα καὶ νὰ καίωνται.

6. Τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν ἀφορᾷ πωδὴς τὴν εἰς τὰ ὀρεῖνά μέρη καλλιέργειαν τῶν ὀρυζίων.

7. Πᾶσα παράβασις τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι παιδεύεται μετὰ πρόστιμον 50-300 Δραχμῶν καὶ μετὰ τὴν ἀνάγκην τῆς φυτείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 (25) Νοεμβρ. 1834.

ΔΙΑΚΗΡΥΞ.

150. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως τῶν εἰς τὸν λιμένα Μήλου εὐρίσκεισιν μολοπετρῶν

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

διακηρύττει, ὅτι,

Εἰς τὸν λιμένα Μήλου εὐρίσκεται ἀποθεβυμένη ἱκανὴ ποσότης μολοπετρῶν ἐκ τῶν εξαγομένων ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου, καὶ γνωστῶν διὰ τὴν καλὴν τῶν ποιότητα.

Κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἢ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐκποιήσεις τούτων τῶν μολοπετρῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κἀνὲν μέρος τοῦ Βασιλείου παρὰ εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα τῆς ῥηθείσης νήσου, καὶ γίνεται διὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἐκεῖ τελωνείου.

Ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶναι προσδιορισμένη,

κατὰ πάντα διάφορα αὐτῶν εἶδη· εἰς 5 Δραχμὰς αἱ τοῦ πρώτου, εἰς 2 Δραχμὰς 50 Λεπ. τοῦ δευτέρου, εἰς 1: 20 τοῦ τρίτου, εἰς 65 Λεπ. αἱ τοῦ τετάρτου, καὶ εἰς 15 Λεπτὰ αἱ τοῦ πέμπτου.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνένα ἄλλον φόρον οὔτε διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν, οὔτε διὰ τὴν εἰς ἄλλο μέρος τῆς Ἐπικρατείας μεταφοράν.

Εἰδοποιούνται οἱ πλοίαρχοι ἢ ἄλλοι, ὅσοι ἤθελον ἐπιχειρηθῇ τὸ ἐμπόριον αὐτῶν, ὅτι ὀφείλουσι, μετὰ τὴν ἀγοράν, νὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ τελωνείου τακτικὴν ἀπόδειξιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ περιέχῃται τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τῶν πετρῶν καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀγορᾶς.

Ὅσοι ἤθελον ἀναχωρήσει χωρὶς τοιαύτης ἀποδείξεως, εἰς ὅποιονδήποτε λιμένα παρουασθῇ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, θέλουσι ἐξετάζεσθαι παρὰ τῶν λιμενικῶν καὶ τελωνιακῶν Ἀρχῶν, καὶ παρὰ τῶν Β. Προξενείων.

Οἱ τοιοῦτοι θέλουσι ὑποβάλλεσθαι ὅχι μόνον εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ § 40 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου περὶ ταμείων Βασ. Διατάγματος δηλ. νὰ θεωρῇται ἡ πληρωμὴ ὡς μηδέποτε γενομένη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ποιήν τῶν παρανόμως κτησθέντων. Τὸ φορτίον θέλει κρατεῖσθαι εἰς λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

Παραγγέλλονται οἱ εἰς τοὺς ξένους λιμένας Κύριοι Βασ. Πρόξενοι, οἱ τελῶναι, καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐνέργειαν ταύτης τῆς δηλοποιήσεως ἐκδοθείσης κατ' ἀνωτέραν Γ. Β. διαταγὴν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Δεκεμβρ' 1834.

151. Περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐπικρατείας.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Τὰ διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου Π. Β. Διατάγματος σχηματι-

σθέντα, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τήμερον ἀποράσεώς· Μας συστήθεντα Δικαστήρια τοῦ Βασιλείου, θέλουν ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας των τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) Τ. Ε.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα Δικαστήρια Νεμπλου, Χαλκίδος, Μεσολογγίου καὶ τὸ Ἐμποροδικεῖον Σύρου.

3. Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν περαιοῦσιν τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1835.

152. Δ. Περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τῶν νομίμων διατάξεων τῶν ἀπὸ 11 (23) Ὀκτωβρίου καὶ τὸ ὑπ' σημεινὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περὶ ἐνάρξεως τῶν Δικαστηρίων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐπείξῃς.

1. Ὁ ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου), ὁ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμος, ὁ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου παρελθόντος, ἔτους λαμβάνουν κῦρος, καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) Τ. Ε.

2. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι, καὶ ὅλα τὰ Διατάγματα καὶ ἔθιμα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς βρθέντας νόμους.

3. Αἱ ἀνακρίσεις αἱ μὴ τελειωθείσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τὴν νέαν Ποινικὴν Δικονομίαν· ὅλαι δὲ αἱ πολιτικαὶ δίκαι αἱ μὴ ὥρμαι πρὸς ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλουν συζητησθῆαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Πολιτικῆς Δικονομίας.

4. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δύο συνεχεῖς Κυριακὰς.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1835.

153. Δ. Περὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶς ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἐὰν εἰς ἢ πολλοὶ συνάμα θέλουν νὰ ἀποκτήσωσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ τόπον διὰ οἶκον, ἐργαστήριον, ἢ ἀποθήκην, ὑπόκεινται εἰς τὰς κάτωθεν συμφωνίας, καὶ θέλουν ἐνεργῆσαι ὡς ἀκολουθῶς.

2. Ἡ αἴτησις γίνεται πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν· πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς αὐτὴν τὸ μέρος ὅπου ζητεῖται ἡ παραχωρηθησομένη γῆ, ὅποιαν χρήσιν αὐτῆς θέλει ὁ αἰτῶν κάμει, ἐὰν σκοπεύῃ νὰ κτίωσι ἀπλοῦν οἶκον ἢ ἐργαστήριον ἢ ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ ἤναι νὰ συστήσῃ βιομηχανικὴν κατάστημα· ὁ αἰτῶν πρέπει νὰ ὑποσχεθῇ πρὸς τοῦτοις εἰς τὴν ἀναρρῶν του, ὅτι δέχεται ὅλας τὰς ἐμπεριχομένους εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα συμφωνίας.

3. Ἡ παραχωρηθεῖσα διὰ κατασκευὴν ἀπλῶν οἰκῶν, ἢ ἐργαστηρίων γῆ δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὰς 400 ἢ 600 τετραγωνικάς πήχεις, ἀναλόγως δηλ. μετὰ τὴν ἑκτασιν, τὴν ὅποιαν ἐπιθυμεῖ ἕκαστος νὰ δώσῃ εἰς τὴν οἰκοδομὴν του.

4. Ἀ παραχωρηθησόμενα γαῖα δι' οἰκοδομὴν ξενοδοχείων καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὰ ὅποια ἐκ φύσεώς των ἀπαιτοῦν ἐκτεταμένης αὐλᾶς, καὶ ἀποθήκας, θέλουν ἀναβαίνει ἕως τρεῖς χιλιάδας τετραγωνικὰς πήχεις.

5. Ἡ παραχώρησις γίνεται ἐκ τῶν ἐθνικῶν μόνον γαίων, καὶ ἐκ τῶν ὧσων ἀνήκουν εἰς τὰ Μοναστήρια, ἐξαίρουμένων τῶν ὧσων ἐφυλάχθησαν εἰς τὸ σχέδιον διὰ δημοσία καταστήματα.

Β. Ἐκ τῶν γαιῶν τῶν προσδιορισμέ-
νων εἰς τὰς ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ περιλαμβανόμε-
νας οἰκοδομὰς ἐν ἑκτον ἐμπορεῖ νὰ
ἀντιστοιχῇ εἰς αὐτὴν ἡ κῆπον, ὅταν ἡ πα-
ραχωρηθεῖσα γῆ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 400
τετραγωνικὰς πήχεις, καὶ ἐν πέμπτῳ
μόνον, ὅταν ἡ παραχωρηθεῖς ἀναβαίνει εἰς
τὰς 600 πήχεις.

7. Ἡ παραχώρησις μέχρι νεωτέρας δι-
αταγῆς γίνεται πρὸς τὸ ἀριστερὸν μόνον
μέρος, ἐμβαίνοντας εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἡ δὲ
γραμμὴ τῆς παραχωρήσεως ἀρχεται ἀπὸ
τὴν βρύσην καὶ προχωρεῖ ἕως εἰς τὸν πα-
λαιὸν μῶλον· ὅλον δὲ τὸ δεξιὸν μέρος δι-
αφυλάττεται διὰ τοῦς Χίους.

8. Πᾶς, ὅστις λάβῃ γῆν, συμφώνως μὲ
τὸ παρὸν διάταγμα, ὑποχρεοῦται:

α. Νὰ κτίσῃ κατὰ τὰ παρ' αὐτοῦ πα-
ρουσιασθέν σχέδιον καὶ ἐπικυρωθέν ἀπὸ
τὴν διορισθεῖσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ παρόντος σχεδίου ἐπιτροπὴν.

β. Νὰ ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὴν δοθη-
σμένην γραμμὴν.

γ. Νὰ ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς διά-
στημα τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας λάβῃ τὸ περὶ ιδιοκτησίας ἔγγραφόν
του.

δ. Νὰ τελειώσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς ἑξ
μῆνας μετὰ τὴν ῥηθείσαν προθεσίαν.

Διὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 4
οἰκοδομὰς δίδεται ἐνὸς ἔτους προθεσίμη.

9. Αἱ παραχωρήσεις αὗται γίνονται μὲ
τὰς ἰδίας συμφωνίας καὶ ὑπόκεινται εἰς
τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ὅποιαι δι' ἰδι-
αιτέρου νόμου θέλουν προσδιορισθῇ διὰ
τοῦς Χίους.

10. Πᾶς ὅστις δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς ἀ-
ναφερομένας εἰς τὸ 8 ἄρθρον ὑποχρεώσεις
θέλει χάσει τὰ εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν
γῆν δικαιώματά του, καὶ αὐτὴ μένει πάλ-
ιν ἐθνικὴ. Θέλει πρὸς τοῦτοις ἀναγκα-
στῇ νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ τὴν ὕλην του
εἰς διάστημα ἑξ ἑβδομάδων, χωρὶς νὰ ἀ-
παιτήσῃ δι' αὐτὸ κάμμιαν ἀποζημίωσιν.
Διαφυλαττόμεθα ἐν τὸσούτῳ τὸ δικαίωμα
νὰ παρατείνωμεν αὐτὴν τὴν προθεσίαν
δι' εὐλόγους αἰτίας.

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΩΝ Α'.

11. Ὁ αἰτῶν γίνεται ιδιοκτήτης τῆς
παραχωρηθησομένης γῆς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ
αἰτήσις ἐγκρίθη ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμέ-
νην ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τῆς ἐπὶ τῶν ἑσω-
τερικῶν Γραμματείας, ἐξ ἐνὸς τῆς Οἰκο-
νομίας, ἐξ ἐνὸς τοῦ Βλεπτικῶς συνεδρί-
ου καὶ τοῦ πρώτου ἀρχιτέκτονος.

Τὸ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνω ῥηθέντων
συνταχθησόμενον ιδιοκτησίας ἔγγραφον
περιλαμβάνει:

α. Τὴν ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς παραχω-
ρηθησομένης γῆς, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τετρα-
γώνου, τὸν ἀριθμὸν τῶν πηχῶν, ἐξ ὧν
σύγκειται, καὶ τὰ ὄρια αὐτοῦ.

β. Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κτήτορος νὰ
συμμορφωθῇ μὲ τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς,
τοὺς ὁποίους ἰδιαίτερον διάταγμα θέλει
διαγράψῃ διὰ τὰς παραχωρηθησόμενας
εἰς τοὺς Χίους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1834.

151. Α. Περὶ τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὅποια
θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὸ Ἰόνιον
Κράτος τὰ Ἑλληνικὰ ἑμπορικὰ
πλοῖα.

Ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 25
Ἰουλίου 1834 θεσπίσματος τῆς βουλῆς
τοῦ κράτους ἀπεφάσισε νὰ μὴ καθυπο-
βάλλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς Ἰονικοὺς
λιμένας τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἑμ-
πορικὰ πλοῖα, εἰμὴ εἰς αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὑ-
γειονομικὰ καὶ ἀγκυροβολίας δικαιώματα
καὶ τελωνιακὰ βάρη, τὰ ὅποια ἐπιβάλ-
λονται καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὑπὸ Ἰόνιον ση-
μαίαν πλοῖα ἐπὶ τῇ συνθήκῃ, ὅτι τὰ τε-
λευταία ταῦτα θέλουσι χαίρει τὸ αὐτὸ
δικαίωμα χάριν ἀμοιβαιότητος εἰς τοὺς
λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰανουαρίου 1835.

155. Α. Περὶ τῆς παρὰ τῆς Ἀνστριακῆς
Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ Ἑλλην. ἑμπορικὰ
πλοῖα παραδεχθείσης ἀμοιβαιότητος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐ-
στρίας εὐπρεστάτῃ νὰ παραδεχθῇ τὴν
διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Βα-

ΣΤΟΙΚ. ΒΕΛΟΝ. 11.

σιλικού Διατάγματος κηρυγύεισαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικά καὶ ἀγκυροβολικά δικαιώματα καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσομιζόμενα Αὐστριακὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς ἑσόδους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρ. 1835.

156 Α. Περὶ ἐκδόσεως ἡφημερίδος τῶν ἀγγελιῶν.

Ἀπὸ 1 τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου. Θέλει ἐκδίδεσθαι Ἑλληνιστὶ Ἑφημερίς Εἰδοποιήσεων περιέχουσα τόσον ἐπισήμους, ὅσον καὶ ἰδιωτικὰς ἀγγελίας, καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς παραρτήματα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν σειρὰν.

Ἡ τιμὴ τῆς καταχωρήσεως ἰδιωτικῶν ἀγγελιῶν εἶναι 10 Λεπτὰ κατὰ στίχον, ἡ δὲ τῆς συνδρομῆς 24 Δραχ. κατ' ἔτος. Αἱ καταχωριστέαι ἀγγελίαι καὶ αἱ συνδρομαὶ θελουν διευθύνεσθαι πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομειῶν Κ. Γεώρ. Σκοῦφον ἀναλαβόντα τὴν σύνταξιν καὶ διανομὴν τῆς Ἑφημερίδος ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1835.

157 Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων. (α).

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἄρχονται ἀπὸ τῆς νήσου Ἄνδρου, καὶ διήκουσι πρὸς τὸ Ἀνατολικονότειον ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Διονυσίας (Στανόζα), καὶ ἐκείθεν πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν νήσων

(α) Σ. Ε. τὴν ἐν σελ. 252 σση.

Ἀμοργοῦ καὶ Ἀστυπάλαιας ἄχρι τῆς νήσου Ἀνάφης καταγράφουσιν εὐθείαν γραμμὴν ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Μαχίτης (Παξιμάδι), καὶ ἐκείθεν ἀκολουθοῦσι πρὸς τὴν δυτικαβόρειον ἄχρι τῆς νήσου Ἱερρακίδος (Φαλκονέρα), καὶ διαβαλόντα πρὸς βορρὰν διὰ τοῦ Μορτώου Πελάγους καὶ τῶν νήσων Κέου καὶ Ἐλέτης (Μακρονήσι) διήκουσιν εἰς τὸ βορειότερον ἀκρωτήριο τῆς νήσου Ἀνδρου.

Ἐν Ναυπλίῳ 1 Ὀκτωβρίου 1835.

158 Α. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ ὡς προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρ. 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ἐὰν μέλη τινὰ τοῦ Δημοκριστικῆς Συνεδρίου ἀπαρνῶνται ἄνευ αἰτίας ἀποχώρησης νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρεῖα, τὰ ὅποια εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλει ὁ Νόμος διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου, θέλουν στερηθῇ τὸ δικαίωμα τούτου τῆς ἐκλογῆς, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 76 μᾶλλον φορολογουμένων τῶν προσκαλουμένων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου· ἐὰν δὲ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου ὡς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τότε ἀποβάλλονται ἀπὸ τοῦτο· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλουν ἀντικατασταθῇ ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου οἱ μετ' αὐτοὺς μᾶλλον φορολογούμενοι· εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μετὰ τούτους τὰς πλειοτέρας ψήφους λαβόντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰανουαρίου 1835.

159 Α. Περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων κατὰ τὸν Πειραιᾶ εἰς τοὺς Χίους.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. δι-

ταγματος, ἀπεραιοσάμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι οἱ κείμενοι εἰς ἐκεῖνο τῆς νομοκτασθευσαυτομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, τὸ μέρος τὸ ὁποῖον διαφυλάττεται διὰ τοῦς Χίους ἐπὶ τῆς πύθης δεξιᾷ ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν πλειρᾶς, παραχωροῦνται αὐτοῖς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ 1825 εἰς ἀνά μίαν ἀρχαίαν ὁ τετραγωνικὸς πῆγος, ἐν τῷ πρόσωπον τοῦ κατασκευασθέντος κτιρίου ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἢ πρὸς μεγάλην τινὰ ὁδὸν ἢ πρὸς δημοσίαν πλατείαν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα λεπτά ὁ τετραγωνικὸς πῆγος ἐν τῷ πρόσωπον τοῦτων βλέπῃ εἰς πλαγίαν ὁδὸν.

2. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς θέλει καταλογίζεσθαι ὅχι μόνον τὸ ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοδομῆν τόπου, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν παρακειμένων αὐτῷ χώρων, δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πλάτος· καὶ κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν τιμὴν.

Ἐάν ἡ παρακειμένη δημοσία πλατεία δὲν ᾖ ὀρθογώνιος, τὸ ἐμβαδὸν ἀπάσης τῆς πλατείας θέλει διαμερίζεσθαι μεταξὺ ὅλων τῶν παρακειμένων τόπων, ἀναλόγως μὲ τὸ μήκος τοῦ προσώπου τῆς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῆς καὶ θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς.

3. Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῇ ὡς βάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν δοθησομένων ἀποζημιώσεων δι' ἐκεῖνα τὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα θέλουν παραχωρηθῇ ἀπὸ τοῦς ἐν Πειραιεὶ ιδιοκτητῆς· εἴτε διὰ δημοσίους πλατείας καὶ ὁδοῦς, εἴτε δι' οἰκοδομῆν δημοσίων καταστημάτων.

Ἡ ἀποζημίωσις πληρώνεται διὰ μὲν τὰ πρῶτα ἀπὸ τοῦς παρακειμένους κτήτορας, διὰ δὲ τὰ δεύτερα ἀπὸ τῶν νοσοσυστησόμενων κοινότητος· ἐάν δὲ ταῦτα χρησιμεύσωσι διὰ καταστήματα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Αὕτη ὅμως ἐπιφυλάττεται νὰ ἀποζημιώῃ καὶ διὰ γηπέδων καὶ γαιῶν.

Πᾶς τοιοῦτος ιδιώτης θέλει λαμβάνει κατ' αἵτησιν τοῦ ἀντὶ τῆς προσημνηνοῦ-

θείσης τιμῆς οἰκοδομῆς τόπον 600 τετραγωνικῶν πηχῶν ἀπὸ τὰ δημόσια ἢ τὰ μοναστηριακὰ γήπεδα, ἐάν δὲν τὸν ἔμεινε πλέον εἰς τὸ ιδιωτικὸν αὐτοῦ κτήμα οἰκοδομῆς τόπος τοιούτου μεγέθους.

4. Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τῶν δι' οἰκοδομῆς τόπων θέλει γίνεσθαι εἰς τέσσαρας προθεσμίας.

Τὸ πρῶτον τεταρτημόριον θέλει πληρῶνεσθαι τρεῖς ἡμέρας μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀναγνωρισθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως.

Τὸ δεύτερον τεταρτημόριον μετὰ τρεῖς μῆνας, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς δαλύσεως τοῦ χρόνου.

5. Ὅλαί αἱ ἀρχαιότητες, ὅσαι ἔθελον ἀνευρεθῇ εἴτε ἐπὶ, εἴτε ὑπὸ, τῆς ἐπιφανείας τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθησομένων τόπων, μένουσι πλήρως ιδιοκτησία αὐτῆς.

6. Οἱ ἀποκτήσαντες τόπους θέλουν συμμορφωθῇ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκῶν τῶν μὲ τοὺς διὰ τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. Ἡμετέρας ἀποφάσεως προδιαγραφμένους ὁρισμοῦς. Ἡ ἐξάμηνος προθεσμία ἀρχεταί ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας μεταβῇ εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἀναλόγως διδεται μόνον τότε ὅταν ἡ ἀναβολὴ τῆς οἰκοδομῆς ἠκολούθησεν ἄνευ ἐνοχῆς τοῦ ιδιοκτητοῦ.

7. Ἡ διανομὴ τῶν δι' οἰκοδομῆν τόπων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν, ἅμα συστήθῃ αὕτη ἀλλὰ ἢ ἐπ' αὐτῶν ιδιοκτησία θέλει ἐπιβλεπεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἐνδιαλαμβανόμενα παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

8. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς νέας πόλεως Πειραιῶς διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους μόνον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐγκαίρου σχηματισμοῦ τοῦ δήμου αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τὰ ἐτῆ 1835, 36, 37. Περελθόντος τοῦ χρόνου πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπο-

κτῆσιν τόπον δι' οἰκοδομὴν ἐπὶ τῆς δεξι-
αῖς πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς.

Ἀκουλούθως θέλομεν προσδιορίσει τὰς
συμφωνίας καθ' ἃς θὰ παραχωρῶνται κατὰ
τὰ ἔτη 1836, 1837, εἰς τοὺς Χίους, μετὰ
δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ εἰς ἅπαντας, οἱ
δι' οἰκοδομὴν τόποι.

9. Οἱ προσδιορισμοὶ τοῦ παρόντος δια-
τάγματος ἔχουσι πλήρη ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς
τοὺς δι' οἰκοδομὴν τόπους, οἱ ὅποιοι θέ-
λουν παραχωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. διατάγ-
ματος ἐπὶ τῆς πρὸς ἀριστερὰν ἀπὸ τῆς
εἰσόδου πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς καὶ θέλουν
θεωρεῖσθαι ὡς κατὰ λέξιν ἐμπεριεχομέ-
νους εἰς τὸ μνημονευθὲν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 24 Ἰανουαρίου 1835.

160. Δ. Περὶ τῆς νέας διατιμήσεως
τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια θέλουν ἐπιβάλ-
λεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἐμπορικὰ
Ἑλληνικὰ πλοῖα.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέ-
ρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάξαμεν
καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Πληροφορηθέντες ὅτι τὰ εἰς τὰ πλοῖα
τοῦ Ἡμετέρου ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπι-
βληθέντα δικαιώματα εἶναι ἄνισα ἢ δυσ-
νόλογα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰ ἐπιβάλλω-
μεν κατ' ἴσην διανομὴν, ἀπεφασίσαμεν νὰ
τὰ προσδιορίσωμεν κατὰ τὴν ἐξῆς διατί-
μησιν, ἥτις θέλει ἔχει κύρος ἀπὸ τῆς 1
(13) Μαρτίου 1835.

Διατίμησις.

		Δ.	Λ.
Τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὅποια θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὰ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.			
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολογίου του.			2
Ὁμοία ὑπὸ Προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημειώσιν ἐνδεχομένης ναυσι- βλαθείας			2
Ὁμοία μὲ ἐξιμολόγησιν τῶν ναυτῶν			8
Ὁμοία ναυσιβλαθειῶν μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπίδειξιν αὐτῶν.			6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου			2
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν εἰσαγομένων			6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ὁποιοῦδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων.			3
Ὁμοία " δι' ἐπίβασιν ὡς ἄνω.			3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του.			6
Ἐγγραφα ἀποδημητήρια			6
Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον			20
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν ἐξαγομένων			3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοίων			3
Ὁμοιον δι' ἐπιβάτην			12
Ναυλωτικὸν			5
Φορτωτικὸν			3
Ἐξασφαλιστικὸν			3
Συμφωνητικοῦ δανείου ἢ καταχώρησις αὐτοῦ			0
Πρωτόκολλον ναυαγιαυρέσεως καὶ διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχθεὲν			0
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1/2 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.			
Ἐξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν δι' ἐκάστην συνε- δρίασιν καὶ δι' ἐκαστον δοκιμαστήν			6

Πράξις αγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου

Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν

» διὰ μὲν τὰ πλοία ἀπὸ ἐνὸς μέχρι 50 τόνων

» διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Δεκεμβρ. 1834.

Α	Β
12	—
2	—
4	—

161. Α. Περὶ τῆς Σουηκικῆς καὶ Νορβηγικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικά πλοία παραδεχθείσης ἀμοιβαιότητος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας εὐηρεστήθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Βασιλικοῦ διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαίτητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικά δικαιώματα, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διατάγαι, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσορμιζόμενα πλοία τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαίτητος εἰς μόνον ἐκεῖνα τὰ λιμενικά τέλη, εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1835.

162. Α. Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστέρουντων (α).

ΟΘΩΝ κλπ.

Διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ὅσον ἐνδέχεται ἀνελ' εἰπῇ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους προσδιωρισμένα εἰσοδήματα, καὶ διὰ ν' ἀντικρουσθῶσιν ἐντόνως αἱ βλαβεραὶ τῶν χρεῶν καθυστερήσεις, ἀπεφασίσαμεν μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλοι οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουσιν εἰς τὴν ἥτοι ἐν γένει, ἥτοι ἰδιαιρέτως διωρισμένην προθεσμίαν νὰ πληρόνωσιν τὸ χρέος των εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον χωρὶς νὰ περιμένουν προηγουμένως πρόσκλησιν τινα.

2. Ὁτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν

τῆς πληρωγῆς ἀποστέλλει ὁ εἰσπράκτωρ πρὸς τοὺς καθυστερήσαντας ὀφειλέτας, ἕνα ἢ, χρεῖας καλύψεως, πλειότερους μηνύτορας, καὶ τοὺς προσκαλεῖ νὰ πληρώσωσιν ὅλον τὸ χρέος των ἐντὸς ὁτὼ ἡμερῶν. Τῶν μηνυτῶρων τούτων τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐκθέντων ὀφειλετῶν. Ὁ εἰσπράκτωρ δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἐπαρχον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου κατοικοῦν οἱ ὀφειλέται· ἀλλὰ τότε διδοὶ εἰς αὐτὸν σημείωσιν ἐμπεριέχουσαν μὲ ἀκρίβειαν τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους ἐκάστου· τὰς τοιαύτας αἰτήσεις ὀφείλει ὁ Ἐπαρχος νὰ ἐνεργῇ πάντοτε ἀμέσως.

Ἐκαστος ὀφειλέτης πληρόνει εἰς τὸν μηνύτορα δεκαπέντε λεπτὰ ὡς μὴνυτρον, καὶ ἄλλα δεκαπέντε ὡς ἀποζημιώσιν δι' ἐκάστην ἡμέραν ὥρον τοῦ συνήθους δρόμου, τὸν ὁποῖον χρειάζεται νὰ περάσῃ διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ὅταν ὅμως ἡ παραγγελία γίνεται ταυτοχρόνως πρὸς πλειότερους ὀφειλέτας, τότε διαμοιράζονται μεταξύ των τὰ ἐξοδα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ μηνύτορος.

3. Ἐὰν ἡ μετὰ τὴν παραγγελίαν ἀκατήμερος προθεσμία παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ εἰσπράκτωρ, ἥτοι κατ' αἵτησιν αὐτοῦ ὁ ἀρμόδιος Ἐπαρχος, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἕνα ἥτοι πλειότερους ποινήτορας. Ἐκαστος ποινήτωρ διχμενὲς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ σημειωθέντος ὀφειλέτου, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει καθ' ἡμέραν δύο δραχμὰς προστίμημα. Φροντίζει ὅμως ὁ ἴδιος ποινήτωρ διὰ τὴν τροφὴν του. Ἐὰν ἀποσταλῇ εἰς ποινήτωρ πρὸς πλειότερους ὀφειλέτας, τὸ προστίμημα μοιράζεται εἰς βάρος ὅλων ἐξ ἴσου. Ὅθεν πρέπει ὁ ποινήτωρ νὰ παρουσιάζεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν

(α) Σ. Ε. Ἰδε καὶ τὰ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1837, 23 Ἰουνίου καὶ 20 Ἰουλίου 1838 σχετικὰ Διατάγματα.

καθ' ἡμέραν. Κάποις ποινήτωρ δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραδέχεται τι ἐκ τῶν χρεωστούμενων δημοσίων εἰσδημάτων.

4. Ἐάν ὁ ποινήτωρ δὲν ἀνακληθῇ ἐν τῷ ὁκτῷ ἡμέρων, συντάττει τὴν ἐνάτην ὁμοῦ μὲν ἓνα δημοτικὸν ὑπάλληλον ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, τὴν ὁποίαν συνυπογράφουν ἀμφότεροι. Ἐπειτα ἀφίγων εἰς τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον τὴν φροντίδα μὴ γένῃ κημικὰ ὑπαρξίσεις τῶν σημειωθέντων πραγμάτων, διὰ τὸ ὅποιον, χρεὶς καλοῦσης, διορίζεται καὶ φύλαξ, ἐπιστρέφει φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπογραφὴν.

5. Μετὰ ἀνωρεθῆ ἀποστολὴν τοῦ μνηνύτορος καὶ τοῦ ποινήτορος γίνεται κατὰ σχέσεις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἡ μεσεγγυήσις τῶν εἰσδημάτων του κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς περιουσίας, ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ χρησιμεύουσιν ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανίαν του. Ὀνομαστὶ δὲ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 885 καὶ 920 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα ἀντικείμενα.

Ἡ διεύθυνσις τῆς κατασχέσεως ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Ἐπαρχον, ὅστις δυνάμει τῆς θέσεώς του διατάττει τὴν ἐκτελέσιν αὐτῆς, χωρὶς τινὰ περαιτέρω ἀφωρμὴν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἄπρακτον ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντος ποινήτορος, ἐπὶ προσκλήσει δὲ τοῦ εἰσπράκτορος, ἂν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποινήτορος ἔγινε παρὰ τοῦτου. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς κινητῆς περιουσίας, καὶ ἡ σημειώσις ἡ διαλαμβανούσα τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην. Τὴν κατὰσχέσιν ἐκτελεῖ εἰς ὑπάλληλος τοῦ Ἐπαρχοῦ ὁμοῦ μὲν ἓνα δημοτικὸν ὑπάλληλον τὰ δὲ κατασχέθησόμενα πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐκτιμῶνται καὶ μετὰ προηγουμένην διακρίσειν πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τούτου ἐγκαίρως, ὥστε νὰ δύναται

νὰ παρενρεθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν. Τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα χρεώματα παραδίδονται μετὰ τὴν ἀρκίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰς τὴν ἀρμόδιον εἰσπράκτορα· τὸ δὲ περίσσευμα δίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ μεσεγγυήσις τῶν ὅσα ὁ ὀφειλέτης ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπ' ἄλλους, γνωστοποιεῖται εἰς τούτους παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος, οἱ ὅποιοι ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελέσουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.

6. Ἐάν ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀπάρκῃ εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους του, πωλεῖται ἐν ἀνάλογον μέρος τῆς ἀκινήτου περιουσίας του· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ γίνεται πρόσκλησις εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον.

Ἐάν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἔχῃ περιουσίαν ἐπιδικητικὴν κατασχέσεως ἢ μεσεγγυήσεως, τότε γίνεται μετὰ τὴν ματαίαν ἀποστολὴν τοῦ ποινήτορος προσωπικὴ κράτησις, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ Ἐπαρχος κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσπράκτορος· νὰ ἐπιβάλλῃ ἀπορραϊστικῶς ἢ κράτησις αὕτη διαρκεῖ ἕως οὗ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος.

8. Ὅταν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ᾔναι διώλου ἀκτήμων, καὶ ἡ πανταλὴς ἀκτημοσύνη του διαβεβαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ τόπου, τὰ περαιτέρω βίαια μέτρα δὲν ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποινήτορος. Ἡ μαρτυρίαι τῶν εἰρημένων παραδίδεται εἰς τὸν εἰσπράκτορα, καὶ ἡ ἀνωτέρω αὐτοῦ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν αἴτησιν τοῦ χρέους, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαίωματος ἐαυτοῦ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου.

9. Οἱ σταλθησόμενοι μνηνύτορες καὶ ποινήτορες καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ ἐροδιαζώνται μὲ ἐπίσημα ἀποδεικτικά ἐμπεριέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, τὴν νέαν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ποινήτορα δοθησόμενον προστίμημα καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν βιαιῶν μέτρων, τὰ ὅποια παρακολοῦθοῦν τὴν ἀπείθειαν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀποσταλμένοι (μνηνύτωρ

και ποινήτως) λαμβάνουσιν από τούς Επάρχους και τας δημοτικές Αρχάς πάντων άπαιτουμένων βοήθειαν, λογίζονται ως δημόσιοι υπαρέται κατά την έννοιαν του άρθρου 170 του Ποινικού Νόμου, και ή αντίστασις εις αυτούς θεωρείται ως πράξις αξιόπαινης.

10. Όλα τά προσωρίθεντα βίαια μέτρα προσωρμίζονται βαθμηδόν και εις όλους εκείνους, όσοι, όντες εγγυηται και πληρωταί, δέν θέλουν νά εκπληρώσουν τας όσας αναδέχθησαν συμφωνίας.

Ο εγγυητής και πληρωτής υποβάλλεται εις πληρωμήν άμα παρέλθη άνωφελώς ή προθεσμία, εις την όποίαν ύπεσχάθη νά πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης.

Από τούς άπλώς εγγυητάς τότε πρώτον ζητείται πληρωμή, όταν ὁ εισπράκτης δέν εδυνήθη νά λάβῃ τι από τόν ὀφειλέτην. Διά ταύτην τήν αἰτίαν πρέπει κατ' ἐπιμέλειαν νά λαμβάνονται εγγυητοί, οἵτινες νά ἦναι συγχρόνως και πληρωταί.

11. Χωρίς ιδιαιτέραν ἔγκρισιν δέν γίνεται συμπληρωμὴς δημοσίων δικαιωμάτων με άπαιτήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, οὔτε δύναται ὁ ὀφειλέτης νά κάμῃ ἐκκλήσιν εις τὰ Δικαστήρια διά τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὅποια λαμβάνονται κατ' αὐτοῦ διά καθαρά δικαιώματα τοῦ δημοσίου.

12. Οἱ Βασιλ. εισπράκτορες τότε μόνον ἀπαλλάττονται τῆς εὐθύνης, εις τήν ὅποιαν τοὺς υποβάλλει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ οργανισμοῦ τῶν Ταμείων ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους, όταν ἀποδειχθῇ, ὅτι μετεχειρίσθησαν ἀνωφελῶς τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα.

13. Οἱ ἐνοικιασταὶ δημοσίων δικαιωμάτων ἀναδέχονται τήν θέσιν τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὰ βίαια μέτρα, και αἱ Βασιλ. Αρχαὶ ὀφείλουν νά δώσωσιν εις αὐτοὺς τήν αὐτὴν συνδρομήν, ἥτις προσδιδόσθη ἀνωτέρω διά τοὺς Βασιλικούς εισπράκτορας.

14. Όλα τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα προσωρμίζονται ἐντελῶς και ὡς πρὸς τοὺς

παλαιούς ὀφειλέτας καθαρῶν χρεῶν ἀπὸ δημόσια δικαιώματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1835.

163. Α. Περὶ τῆς τιμῆς τῶν Τουρκικῶν, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομισμᾶτον ὡς πρὸς τὰ νέα Βασιλικά νομίσματα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Όλα τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων παντός εἶδους εις τὸ Ταμεῖον χρέη θέλουν ἀναλογίζεσθαι εις Δραχμάς και Λεπτὰ ἀναλόγως με τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμείλλε νά γενῇ ἡ πληρωμή, κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν, και κατ' αὐτὴν θέλουν παραλαμβάνεσθαι εις τὸ Ταμεῖον.

2. Ὁ τόκος τῶν καθυστεροῦντων τούτων χρεῶν θέλει ἀναλογίζεσθαι πρὸς 8 0/0 ἐπὶ τῆς ἀναλογισθείσης οὕτω ποσότητος.

3. Οἱ §§. 1 και 2 εἶναι ἐφαρμοστέοι μόνον εις τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων.

4. Τὸ Ἡμετέρον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν διὰ τῆς Ἐφεμερ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν και τὴν ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1835.

164. Δ. Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας τῶν Συμβολαιογράφων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων και Συμβολαιογράφων Νόμου γενησομένη παρὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, και ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ Νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως

δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νά γενῇ 1. Διὰ μετρητῶν, 2. Δι' ἐνεχύρου, 3. Δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

2. Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας, ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληρῶντες ἔργα Συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς Συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου. 1835.

165. Α. Περὶ πολιτικοῦ Νόμου.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ πολιτικοὶ Νόμοι τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων οἱ περιεχόμενοι εἰς τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου θέλουν ἰσχύει μέχρι τοῦ δημοσιευθῆ ὁ Πολιτικὸς Κώδικς, τοῦ ὁποίου τὴν σύνταξιν διατάξαμεν.

Τὰ ἔθιμα ὅμως, ὅσα πολυχρόνιος καὶ ἀδιάκοπος συνήθεια ἢ ἀποφάσεις δικαστικαὶ καθιέρωσαν, ὑπερισχύουν ὅπου ἐπεκράτησαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρίου. 1835.

166. Α. Περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, φαρμακοποιεῖν κτηνιατρικὴν, ὀδοντικὴν καὶ ραιετικὴν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπαφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ θέλοντες νὰ ἐπαγγέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιεῖν καὶ ραιετικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀπὸ τῆς σήμερον μὲ δίπλωμα τοῦ Ἰατροσυνηδρίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς τῶν εἰρημένων τεχνῶν ἡ ἐξάσκησις.

2. Ὁ ἔχων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δίπλωμα δύναται δικαιοματικῶς νὰ ἐπαγγέλλεται ὅποιανδήποτε γνωρίζῃ ἐκ τῶν ἱατρικῶν τούτων κλάδων, καὶ βοηθεῖται ὁμοίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν μὴ ἐχόντων τοιαύτην ἀδειαν. Ἀλλ' ὑποχρεοῦνται ν' ἀκολουθῇ ἀκριβῶς ὅλους γενικὸς τοὺς ὑπάρχοντας ἱατρικοὺς νόμους καὶ τὰ ἐν ἐργείᾳ διατάγματα, νὰ ὑπηρετῇ εὐχαρίστως εἰς ἱατροαστυνομικὰς καὶ ἱατροδικαστικὰς ὑποθέσεις, ὅσας τις προσκληθῇ εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς, ἀνταμειβόμενος κατ' αἴτιαν διὰ τοὺς κόπους νὰ μὴ μεταχειρισθῇ ποτὲ τὴν ἐπιστήμην πρὸς βλάβην ὑγείας ἢ πρὸς ἀθεμῆτους σκοποὺς, νὰ διαπρέπῃ κατὰ τὴν τιμότητα εἰς τὴν ἐχεμυθίαν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱατρικῶν βοηθημάτων πρὸς εὐπόρους καὶ ἀπόρους.

3. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μετέρχεται ὅποιονδήποτε μέρος τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, διὰ τὸ ὅποιον ἔλαβε τὴν ἀδειαν, ὡς ἐφωδιασμένος μὲ δίπλωμα, πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο εἰς τὸ διωκτικὸν τοῦ Νομοῦ, ὅπου σκοπεύει νὰ κατ' ἑαυτὸν, νὰ ζητήσῃ σημειώσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς πρᾶξιν ἱατρῶν καὶ νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἀδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ κοινότητα, τὴν ὅποιαν ἔκλεξεν. Ὁ Νομάρχης ὁμοίως ἔχει δικαίωμα ἐν-αυτῷ καὶ χρεὺς ἐξετάζων τὴν τοιαύτην αἴτησιν, νὰ φροντίξῃ, ὥστε οἱ ἐγκρινόμενοι οὗτοι νὰ εὐρίσκωνται ἀναλόγως εἰς ὅλγες τὰς διαφόρους ἐπαρχίας μὲ τὰς χρεῖς τῶν διαφόρων τόπων. Θέλει δὲ κατὰ μέρος διαμοιράσει τοὺς φαρμακοποιούς εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἱκανὴν ἕκαστος πώλησιν νὰ δύνανται νὰ ἔχουσιν καλὰ καὶ πρόσφορα ἱατρικὰ, ἀλλὰ κατὰ πάσαν περίστασιν ἡ ἀδεια τοῦ Νομάρχου πρέπει νὰ δοθῇ ἔγγραφος.

4. Ὁ ἱατροχειρουργὸς λαβὼν οὕτω τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ραιετικὴν, ἀφ' οὗ δείξῃ τὸ δίπλωμά του καὶ τοῦ Νομάρχου.

τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Ἑπαρχὸν καὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς πόλεως ἢ κώμης, ὅπου θέλει νὰ διαμείνῃ ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἱατρικὰ ὁσάκις εὐρίσκεται φαρμακοπωλεῖον ἢ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἢ μίαν ὥραν μακρὰν.

5. Μόνον εἰς τὸν ἐπιστήμονα καὶ δόκιμον κατὰ πάντας τοὺς τῆς ἱατρικῆς κλάδους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρῇ ὀρθολογικῶν παθῶν θεραπείαν καὶ χειρουργήματα.

6. ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐγκριθεὶς χειρουργὸς νὰ ἐκτελῇ τὰ τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς, ἀφ' οὗ δεῖξῃ εἰς τὰς εἰρημένας Ἀρχάς τὰ ἀνωτέρω ἐγγράφα ἱατρικὴν δὲ κυρίως λεγομένην ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτηδεύηται ἐκτὸς μόνον ὅπου ἐλλείπουσιν ἱατροὶ ὡς μιᾶς ὥρας διάστημα ἡρόμου, ἢ ὅταν ἀπαιτῶσι κατεπείγουσαι ἀνάγκαι. Ἀπαγορεύεται δὲ ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἱατρικὰ, ὅπου εὐρίσκωνται φαρμακοποιοὶ ἕως εἰς μιᾶς ὥρας περίμετρον.

7. Ὁ δεδοκιμασμένος πρὸς πράξιν ὀδοντιστής, παρουσιάζων τὰ ἀναγκαῖα ἐγγραφα εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, ἔχει ἄδειαν νὰ ἐργάζεται τὴν τέχνην του καὶ νὰ πωλῇ τὰ ἀρμόδια εἰς διάφορα τῶν ὀδόντων πάθη ἱατρικὰ, ἀπεχόμενος κατὰ χρεὸς τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας, ἐκτὸς μόνον ὅταν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν.

8. Ὁ δόκιμος κτηνιατρός, παρουσιάζων εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς τὸ δίπλωμα καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἄδειαν τοῦ Νομάρχου, δίνεται νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ πωλῇ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσηλευσμένων ζῶων ἱατρικὰ, ἀποφεύγων ὁμοίως τὸ νὰ ἱατρεύῃ καὶ νὰ χειρουργῇ ἀνθρώπους.

9. Ὁ ἐγκριτὸς φαρμακοποιὸς, ὅστις εἰδείξῃ τὰ ἐγγράφα αὐτοῦ εἰς τὰς ρηθείσας ἀνηκούσας Ἀρχάς τοῦ τύπου, ὅπου διατάχθη νὰ κατασταθῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ καὶ νὰ κρατῇ ἐκαὶ φαρμακοπωλεῖον προσέχων νὰ τὸ διατηρῇ πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, φυλάττων αὐστηρῶς τὴν φαρμακοποιίαν καὶ τὴν διορισθεῖσαν διατίμησιν τῶν ἱατρικῶν καὶ ἄλλους ἱα-

τρικούς κανόνας, ἔχων ἔτοιμα, εἰς ἱκανὴν ποσότητα καὶ καλῆς ποιότητος, τὰ ἀναγκαῖα ἱατρικὰ, παρασκευάζων πιστῶς τὰ παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταττόμενα καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρουργοῦ ὁσάκις κατεπείγῃ προφανῆς ἀνάγκη ἢ λείπει ἱατρός εἰς μιᾶς ὥρας ἥρομον εἰς τὰ πέριξ (κύκλῳθεν), ἀποπέμπων τὰς ἱατρικὰς συνταγὰς, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ὑπογραμμένον ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ ἔγκριτοι ὄνομα, διατηρῶν εἰς ἰδιαιτέρα δοχεῖα καὶ χωριστὰς θέσεις τὰ δηλητηρία, ἀκολουθῶν εἰς τὴν πώλησιν καὶ παράδοσιν τὰ εἰς τὸ περὶ φαρμάκων διάταγμα διαταττόμενα, μὴ κίμωνων κατὰ μέρος συμφωνίας μετὰ τοὺς ἱατροὺς ἐπὶ ζημικῶν ἄλλων φαρμακοποιῶν, τέλος μὴ ἀναδεχόμενός ποτε οὔτε ἱατροῦ οὔτε χειρουργοῦ ἔργα.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ πωλῶνται εἰς χεῖρας, δηλ. ἀδιατάκτως, ἄλλα παρὰ τὰ ἀπλὰ καὶ ὡς ἀβλαβῆ κοινῶς θεωρούμενα ἱατρικὰ.

10. Ἀφοῦ δείξουσιν τὰ ἐπθέντα ἐγγραφα αὐτῶν εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, αἱ μακίτριαι συγχωροῦνται νὰ μαιεύωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου διατάχθησαν ἐπιτοῦτου ἄλλ' ὁσάκις ἢ χειρουργὸς χρειάζεται ἢ βρεφολαβίδος (l'observe) χρῆσις ἢ ἀναστροφή ἀκρων (version), καὶ ἐν γένει ὅταν ὁ τόκος δὲν προχωρῇ φυσικῶς, ὀφείλουσι νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως ἱατρὸν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει οὗτος, χειρουργὸν εἰς βοήθειαν. Ἐχουσιν ὁμοίως χρεὸς νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἐντοπίους ἀρχάς (τὴν Ἀστυνομίαν ἢ Δημαρχίαν) ὅλα τὰ γεννώμενα νόθα, ἀπεχόμενοι τῆς ἱατρικῆς καὶ χειρουργίας. Τέλος δὲν ἀρμίζει νὰ ἔχωσιν ἄλλο παρὰ τὴν μαιευτικὴν ἔργον.

11. ἱατροὶ, χειρουργοὶ, ὀδοντισταί, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι ἀλλογενεῖς ἢ παρεπίδημοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται τὰ τῆς ἰδίας τέχνης εἰς κένονα δήμον, εἰμὴ ἐὰν δείξωσι τὸ τοῦ ἱατροσυνηδριῶν δίπλωμα εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, καὶ λάβωσι παρὰ τούτου γενικὴν δι' ὅλον τὸν Νομὸν ἄδειαν δοθεῖσας δὲ τῆς ἀδείας, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀνω-

τέρω παραγράφους διαταχθέντα, και παρουνιάζουσι μάλιστα εις τόν αρμόδιον ἑπαρχον και δημογέροντας και τὰ εισημένα αποδεικτικά, ἅμα φθάσωσιν εις τόν τόπον.

12. Ὁ παραβάτης τῶν περιεχομένων τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῆς παρὰ

τῶν νόμων ἐπιβαλλομένης ποινῆς, κολάζεται, ἂν περιπέσῃ (ἐκ νέου) και ἐκ δευτέρου εις τὸ αὐτὸ πταίσμα διὰ τῆς προσαίριου ἢ παντοτεινῆς τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καταπαύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Δεκεβρίου 1831.

Παραλληλισμὸς τῆς συναλλακτικῆς τιμῆς τῶν δισηλίων ὡς πρὸς τὰ γρόσια, παράδες ἢ παλαιὰ λεπτά, ἔτι δὲ τῶν γροσίων και τῶν Φοινίκων ὡς πρὸς τὰ σημαντικὰ νομίσματα, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1822 μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ παρόντος νομισματικοῦ συστήματος. (α).

Ἔτος	Χ ρ ό ν ο ς			Ἀξία τοῦ δισηλου κατὰ τὸν μέσον ὄρον τοῦ συναλλάγματος		Ἀξία τοῦ			
	Μ ῆ ν			εἰς γρόσια	εἰς παράδες, λεπτ.	γροσίου		Φοινίκος	
						Δ.	Λεπ.	Δ.	Λεπ.
1822	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τέλος Ἀπριλίου	7	20	300	—	80	—
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	7	20	300	—	80	—
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	8	10	330	—	72 1/2	—
1823	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τέλος Ἀπριλίου	8	20	340	—	70 1/2	—
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	10	—	400	—	60	—
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	10	—	400	—	60	—
1824	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τέλος Δεκεμβρίου	10	—	400	—	60	—
	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Ἀπρίλιον	10	20	420	—	57	—
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	11	—	440	—	54 1/2	—
1825	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	11	20	460	—	52	—
1826	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Ἀπρίλιον	12	—	480	—	58	—
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	12	20	500	—	48	—
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	13	—	520	—	46	—
1827	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Αὐγούστου	14	—	560	—	43	—
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	14	20	580	—	41 1/2	—
1828	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὴν Δεκεμβρίου	15	—	600	—	40	—
	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Αὐγούστου	15	—	600	—	40	—
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	15	—	600	—	—	1
1830	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15	10	610	—	—	98 1/2
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	15	20	620	—	—	97
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	15	20	620	—	—	97
1831	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15	20	620	—	—	97
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	15	30	630	—	—	95
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	16	—	640	—	—	94
1832	Ἀπὸ τὸν	Ἰανουάριον	ἕως τὸν Ἀπρίλιον	16	30	670	—	—	89 1/2
	»	Μάιον	» » Αὐγούστου	17	25	705	—	—	85
	»	Σεπτέμβριον	» » Δεκεμβρίου	17	30	710	—	—	84 1/2
1833	Τὸν Ἰανουάριον και Φεβρουάριον.			19	—	760	—	—	80

167. Δ. Περὶ μεθοδοσίας τῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Θέλουν λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα οἱ κατὰ τὰ άρθρα 4 και 5 τοῦ

ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1834 Διατάγματος ἐξετάζοντες, ἱατροσύνεδροι τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ ἐπαγγέλλωνται ἐντὸς τῆς ἑλλάδος, τὴν ἱατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικήν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιίαν, και μαγειρικὴν.

2. Διὰ μὲν τὴν θεωρητικὴν και πρακτικὴν ἐξέτασιν ἱατροῦ, ὅπου ὀφείλουσι νὰ

(α) Σ. Σ. Ὁρα ἄνωτέρω τὸ σχετικὸν Διατ.

παραυρίσκωνται ὅλοι οἱ εἰδήμονες τῶν
ιατρικῶν ἐπιστημῶν ἱατροσύνεδροι θέλου-
σι δίδεσθαι 10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
25 Δραχμαὶ εἰς τοὺς Συνέδρους, 10 Δραχ-
μαὶ εἰς τὸν Γραμματέα ἐνταυτῷ καὶ μέλος
τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ἐπὶ τὸν ὅποιον ἀνε-
τέθη ἡ φροντίς τῆς προετοιμασίας καὶ
ἐκδόσεως τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων
ἐγγράφων.

3. Διὰ δὲ τὴν εξέτασιν χειροῦργον
ὅπου παραυρίσκεται χρεωστικῶς ὁ Πρό-
εδρος, ὁ Γραμματεὺς, καὶ δύο Συνέδροι
ἱατροχειροῦργοι, δίδονται 5 Δραχμαὶ εἰς
τὸν Πρόεδρον, 10 Δραχμαὶ εἰς τοὺς Συνέ-
δρους, 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

4. Διὰ τὴν εξέτασιν φαρμακοποιῶν, εἰς
τὴν ὅποιαν συνέρχονται ὁ Πρόεδρος, ὁ
Γραμματεὺς καὶ δύο φαρμακολογίαις ἑμ-
πειροὶ σύνεδροι, λαμβάνουσι 10 Δραχμάς

ὁ Πρόεδρος, 20 Δραχμαὶ οἱ Συνέδροι, 10
Δραχμαὶ ὁ Γραμματεὺς.

5. Διὰ τὴν εξέτασιν μαίας, εἰς τὴν ὁ-
ποίαν πρέπει νὰ παραυρίσκωνται ὁ Πρό-
εδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο μέλη, θέ-
λουσι δίδεσθαι 5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόε-
δρον, 10 Δραχμαὶ εἰς τὰ δύο μέλη, 5.
Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰανουαρ. 1835.

168. Δ. Περὶ παραδοχῆς ξένων νομισμάτων εἰς
τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐκρίναμεν εὐλόγον νὰ κηρύξωσι δεκτὰ
εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῶν εἰς
τὴν ἀρθρον 16 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 8
(20 Φεβρουαρ. 1813) ἐνδιαλαμβανομένων
ξένων νομισμάτων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη
κατὰ τὰς σημειωμένας τιμὰς.

Ἀργυρῶν νομισμάτων

	Δρ.	Λ.
Ἡ Ἀγγλικὴ Κορώνα 5 σελιγγίων ἀπὸ 1816.	διὰ	6 40
Τὸ Ἀγγικὸν σελίγγιον ἀπὸ 1816.	»	1 28
Τὸ Ἀγγικὸν ἡμισέλιγγιον ἀπὸ 1816.	»	— 64

Χρυσῶν νομισμάτων.

	Δρ.	Λ.
Τὸ Ἀγγικὸν σουφερίνον (λίρα σερλ.) 20 σελιγγίων.	»	28 12
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.	»	14 6
Τὸ Ἰσπανικὸν τετραπλοῦν ἀπὸ 1772—1786.	»	92 60
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.	»	46 30
Τὸ τέταρτον αὐτοῦ, ἥτοι Πιστόλα.	»	23 15
Ἡ δόσια Πορτογαλλικὰ τῶν 12800 ξεῖς.	»	100 50
Ἡ ἡμισία αὐτῆς.	»	50 25

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1835.

169. Δ. Περὶ τῶν παρὰ τῶν Τοσκανικῶν
πλοίων πληρωμάτων λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητάς, Διευθυντάς,
Ἐπιστάτας τῶν Ἑλυνείων, καὶ πρὸς τοὺς
Λιμενάρχας τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ συνέπειαν Βασιλ. Διατάγματος
ἀπὸ 2 (14) τοῦ παρόντος τὰ εἰς τοὺς
λιμένας καὶ ὅρους τῆς Ἑλλάδος προσορ-
μιζόμενα Τοσκανικὰ πλοῖα θέλουσι υποβάλ-
λεσθαι τὸ ἐξῆς εἰς τὰ αὐτὰ λιμενικὰ δι-
καιώματα, εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται καὶ τὰ
Ἑλληνικὰ πλοῖα.

Προσκαλοῦνται ὅλοι αἱ λιμενικαὶ καὶ

Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐκτελέσουν ἐντελέ-
στατα τὴν ὑψηλὴν ταῦτην ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαρτίου 1835.

170. Δ. Περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν
φλεβοτόμων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερι-
κῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀ-
πεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Ὅστις θέλει νὰ μετέρχεται εἰς τὴν
Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φλεβοτόμου,

ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ἰδιαίτεραν ἀδειαν τοῦ κατὰ τόπον Ἐπαρχοῦ, τὴν ὁποίαν οὐδὲν θέλει δώσει μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τοῦ ὑποψήφιου ἀπὸ τινος παραδεγμένου ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ, καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων δοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἐκτός τούτου ὁ ὑποψήφιος εἶναι ὑπόχρεος νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος χρόνου πράξεως, ὡπὸ τῇ ἐπιστάσει ἀνεγνωρισμένου ἐνὸς ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

2. Ἡ παρὰ τινὸς ἀνεγνωρισμένου ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ γενησὶ μὲν ἐξέτασις πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν πρακτικὴν τοῦ φλεβοτόμου ἐπιτηδεύματα εἰς φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις βδελλῶν, σικυῶν (Βεντούζων) καὶ Ἐκδορείων (Βεζικατορίων), εἰς τὴν μεταχειρίσιν τῶν κλυστρίων, καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας τῆς μικρᾶς χειρουργίας.

3. Ὁ ὑποψήφιος ἀρ' οὗ λάβῃ τὴν ἀδειαν τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ ὅλας τὰς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του ἀνηκούσας ἐργασίας.

4. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῶν ἐργασιῶν του, ὁ φλεβοτόμος ὑποχρεοῦται εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Ἐπαρχικοῦ ἱατροῦ, ἀρχόμενος τῆς πράξεώς του. Ἐκτός τούτου χρεωστέῃ νὰ ἐνεργῇ φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις σικυῶν, βδελλῶν καὶ νὰ ἐξακῇ τὰ τῆς μικρᾶς χειρουργίας, προηγηθεῖσας μόνον τῆς διαταγῆς ἱατροῦ τινος ἢ χειρουργοῦ εἰς ἐκαστὴν περίστασιν.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φλεβοτόμον νὰ ἐπισκέπτεται ἱατρικῶς ἢ χειρουργικῶς ἀσθενεῖς, ἐκτός μόνον ἂν ἐνεργῇ κατὰ διαταγὴν ἱατροῦ τινος ἢ χειρουργοῦ.

6. Εἰς τὸν παραβάτην τούτων τῶν διατάξεων ἀρμόζονται ἀναλόγως τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 234 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ τοῖς Κυριακῶς κατὰ συνέ-

χειαν ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1835.

171. Δ. Περί παραχωρήσεως γηπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, πρὸς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14 Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

1. Ἐπειδὴ τὰ ἐν Πειραιᾷ ἐθνικὰ καὶ μοναστηριακὰ κτήματαδὲν παραχωροῦνται εἰς τοὺς δι' ἀναφορῶν αἰτήσαντας ταυτὰ εἰμὴ ἐπὶ ταῖς ἐν τοῖς ῥηθείσει δύο Διατάγμασι διαλαμβανόμεναις συμφωνίαις, διὰ νὰ ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαί, διὰ τοῦτο δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνῃ ἡ πώλησις τῶν οἰκοπέδων τούτων, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τούτων, καὶ ἰδίως πρὶν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν.

2. Εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν (παραχωρητήριον), τὸ ὁποῖον θέλει δίδεσθαι τῷ ἀγοράσαντι τὸ οἰκόπεδον, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Διατάγματος θέλει ἐπιφυλάττεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας (constitutum possessorium) μέχρι τῆς ἐκπλήρωσεως τῶν ἐν ταῖς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. 1834 καὶ 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρουαρίου) 1835 Διατάγμασι κανονισμένων συμφωνιῶν.

3. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα τῆς παραχωρήσεως ἐγγράφα, θέλουν δίδεσθαι τότε μόνον ἀμέσως εἰς τὸν κτηματῆν τοῦ τόπου, ἐὰν αὐτὸς ἀποδείξῃ ὅτι καὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καταθέτει ἤδη, καὶ διὰ τὰ ἐλευσόμενα τρία τέταρτα δώσῃ ἀξίόχρεον ἐγγυητὴν ἄλλῶς πρέπει ν' ἀποτεθῶσι (τ' ἀποδεικτικὰ παραχωρητήρια) εἰς τὸν ἔμπορον, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου τέταρτου, καὶ διὰ τὸν ἐγγυητὴν.

Αἱ δὲ ἀποδείξεις ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων, δὲν ἐξοφλίζονται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις τὰ μὲν παραχωρητήρια ταῦτα ἀκυροῖ καὶ καθαιρεῖ ὅλως διόλου, τὰ δὲ σχετικὰ οἰκόπεδα θέλει παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπιθυμοῦντας νὰ κτίσωσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς σειρᾶς τῶν ἀναφερομένων, οἱ δὲ ἀνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξοφλίσωσι τὰ ζήθέντα παραχωρητήρια ἐγγράφα ἐγκαιρῶς, χάνουσι πλέον κάθε δικαίωμα ἀπαιτήσεως τοῦ νὰ ταῖς παραχωρηθῇ οἰκόπεδον κατὰ τὰς τεθείσας συμφωνίας εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβ. καὶ 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρουαρ.) Διατάγματα ὡς πρὸς τὰ μένοντα νὰ παραχωρηθῶσιν ἐτι οἰκόπεδα, καὶ τότε πρέπει νὰ παραπέμπωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑστερον γενομένην δημοπρασίαν, ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας γαιῶν καὶ οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

4. Εἰς τὰ ἤδη παραδοθέντα ταυῦτα ὑποδεικτικά, πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς

ἀναπλήρωσιν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 1 καὶ 2 ἀνάλογα ἐπιφυλαχθέντα μέτρα. Ἐὰν δὲ οἱ κτηματῆται δὲν ᾔθελαν καταθέσει τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς εἰς τὰς ἐμπιπτούσας προθεσμίας, πρέπει νὰ ἐνεργεθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Διατάγματι κανονισθέντα.

5. Ἐὰν, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Διατάγματος, τὸ παραχωρηθὲν οἰκόπεδον παρεχωρήθῃ ἀπὸ τοῦτον εἰς τρίτον τινὰ, τότε πρέπει ἀμέσως νὰ γεινῇ ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ταύτης μεταπράσεως (δευτέρως πωλήσεως), ἥτις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβ. καὶ 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρουαρ.) διατάγματα, τὸ δὲ οἰκόπεδον νὰ παραληφθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ οὕτω νὰ παραχωρηθῇ συμφώνως μετὰ τὰ Διατάγματα, εἰς τοὺς μετέπειτα παρῆρσιαισθησομένους καὶ θέλοντας ν' ἀγοράσουν κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1835.

172. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἱατρικῶν τιμημάτων (sans).

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Διὰ νὰ τιμηθῇ ἡ διάπραξις καὶ ἐξάσκησις τῆς ἱατρικῆς εἰς τὸ Βασίλειον Ἡμῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς σημαντικῆς βοήθειας, τὴν ὁποίαν παρέχει αὕτη εἰς τοὺς πάσχοντας, φροντίζοντες δὲ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν, προσδιορίζομεν τὸ νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ διὰ τοὺς κόπους των τὰς ἀκολούθους μισθοποδόσεις (honoraires).

1. Διὰ μὲν τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς δῆμους α. κλάσεως ἱατροὺς προσδιορίζονται ὡς μισημοποδόσεις.

Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἱατροῦ ἐπίσκεψιν.	Δραχ.	1.
Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡμέρας μὲν.	»	2—4.
Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, νυκτὸς δὲ.	»	4—8.
Διὰ μίαν διανυκτέρευσιν τοῦ ἱατροῦ παρὰ τῷ ἀσθενούντι.	»	20.
Διὰ τὸ πρῶτον συμβούλιον ἐντὸς τῆς πόλεως.	»	10.
Διὰ τὰ ἀκόλουθα.	»	5.
Διὰ ἓνα μικρὸν χειρουργημα ἢ χειρουργικὴν ἐγχείρησιν (operation chirurgicale) ὡς ἐπὶ παραδ. δι' ἄνογμα ἀποστήματος κορδύλην, ἢ παρακέντησιν.	»	15—50.
Διὰ μεγαλητέραν χειρουργικὴν ἐγχείρησιν, καθὼς δι' ἐκτομήν, τρυπάνημα, κυστοτομίαν.	»	50—100.
Διὰ φυσικὴν μαίευσιν.	»	25—40.
Διὰ τεχνικὴν μαίευσιν.	»	50—80.

Ἀπασαι αὖ ἀποδόσεις αὗται προσδιορίζονται μεταξύ τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἐλαχίστου ὅρου τῆς διατιμῆσεως ταύτης κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δοθείσης βοηθείας, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

2. Ὅλα ταῦτα τὰ δικαιώματα (largies) ὀλιγοστεύουν ἐξ ἡμισείας διὰ τοὺς ἐν τοῖς δῆμοις β' καὶ γ. κλάσεως ἐνοικοῦντας ἱατρούς.

3. Οἱ μὴ φέοντες δίπλωμα ἱατροῦ χειρουργοὶ δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσιν εἰμὴ τὰ ἡμίση τῶν εἰς τὸ 1 ἄρθρον προσδιωρισμένων δικαιωμάτων.

4. Τὰ μικρὰ χειρουργήματα δὲν ἀνταμείβονται εἰμὴ ὡς ἀπλὴ ἐπίσκεψις.

5. Ἐκτὸς τῶν προκειμένων μισθοποδάσεων θέλει διδασθαι εἰς τοὺς ἱατροὺς καὶ χειρουργοὺς, ἀπερχομένους ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου τῆς διαμονῆς των πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς, ἐκτὸς τῆς ὁδοπορικῆς δαπάνης καὶ μίᾳ ἰδιαιτέρᾳ ἀποζημιώσεως τριῶν μὲν Δραχ. εἰς τοὺς πρώτους, δύο δὲ εἰς τοὺς δευτέρους δι' ἑκάστης ὥρας ὁδοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1835.

173. Δ. Περί συλλήψεως τῶν λειποτακτῶν.

ΘΘΝ κλπ.

Δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιορίσαμεν τὰ περὶ δωρεᾶς διὰ σύλληψιν λειποτακτῶν ἐπεὶ δὲ ὁμοῦ συνέπεσε πολλάκις ν' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι πολλοὶ τῶν συλληφθέντων στρατιωτικῶν δὲν ἦσαν τῷ ὄντι λειποτάκται, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαι τὰ ἐπόμενα κατὰ συνέπειαν προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

1. Διὰ σύλληψιν οἵοιτις δῆποτε στρατιώτου μὴ λειποτάκτου, ἐξερχομένου αὐθαιρέτως τῆς διὰ τῆς ὑπηρεσίας προσδιωρισμένης ἀκτίνος, ἢ ὑπερβάντο τὴν ἀδειάν του, διδεται δωρεὰ πέντε Δραχμῶν κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ἡμε-

τέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιορισθέντα τρόπον.

2. Ἡ Δικαστικὴ πρᾶξις, ἣτις ἀποφασίζει περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀφορώντων τὴν λειποταξίαν, αὐθαίρετον ἀπουσίαν, ἢ ὑπερβαίνει ἀδείας, στρατιωτικῶν νόμων, θέλει ἀποφασίσαι ἐνταυτῷ ποῖα δωρεὰ νὰ δοθῇ διὰ τὴν σύλληψιν.

3. Τὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα θέλουν κάμνει τὰς τοιαύτας πληρωμὰς μόνον, ὅταν συλληφθῇ τις πρὸς τῆς Ἡμετέρας Χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, χρεωστὴ ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ τοῦ συλληφθέντος νὰ προκαλέσῃ τὸ ἀρμόδιον Ἐπαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον διευθύνει ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτούμενην πληρωμὴν, τὸ δὲ Ἐπαρχεῖον τὸ ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ χρειάζεται ἄλλην ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1835.

174. Δ. Περί τῆς πειρατείας.

ΘΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ καταπαύσεως τῆς πειρατείας κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, κατὰ τοὺς κόλπους τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Αἰγυλίας καὶ εἰς τὰς Σποράδας, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοῖον ἐρχόμενον ἀπὸ Τρίκερι, Βῶλον καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας καὶ ἄνευ καταπειγούσης καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης προσορμίζεται ἢ ῥίπτει ἄγκυραν εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Εὐβοίας, εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀταλάντης καὶ Λαυίας ἢ εἰς τὰς Σποράδας, εἰς τόπους καὶ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένη Ἀρχὴ θεωρεῖται ὡς ὑπόπτον πειρατείας, θέλει καταλαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ Βασιλ. πλοῖα τῆς μοίρας ἐκεῖνης, καὶ διευθύνεσθαι εἰς τὰ ἀνήκοντα ἐγκληματικὰ Δικαστήρια.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει θεωρεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην θέλει ἔχει ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, πλέον κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα χωρὶς νὰ ἔχη τακτικά τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

3. Οἱ ἔροι τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων εἶναι ἐφαρμοστέοι καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν τοιούτων πλοίων.

4. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 12 (24) Ἀπριλ. θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑορμῆς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς μοίρας κατὰ τὸ Αἰγαῖον εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς Τρικερίου καὶ Πάλου, καὶ εἰς τὰ γειτνιάζοντα Τουρκικὰ παράλια.

5. Πρὶν τῆς παρελεύσεως τῆς διορίας ταύτης θέλουν εἰδοποιηθῇ ὅλα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀνήκοντα καὶ εἰς τοὺς εἰς τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἀναφερομένους λιμένας ἢ ἀκτὰς προσωρμισμένα πλοία.

Ἄλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πλοία ταῦτα εἶναι ὑποπτα ὅτι μετῆλθον πειρατείας ἢ ἐπραξαν ἄλλην τινὰ κατὰχρησιν, θέλουν καταδιωχθῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

6. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἐκτέλεσις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ὅσον ἀνάγκη εἰς τὰ καθήκοντα ἐκατέρως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1835.

Οἴρου λιμένος παύει ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἀκολούθως.

1. Τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ὑδρας παραχωρηθὲν δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου. 1835.

2. Ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835 παύει τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ ἀπεναντίας συσταίνεται εἰς τὴν Ὑδραν κατὰστῆμα διαμετακομίσεως διὰ τὰς ἀτελωνίστους ξένης ἐπικρατείας πραγματείας.

3. Τὸ κατὰστῆμα τῆς Διαμετακομίσεως τῆς Ὑδρας ὑποβάλλεται εἰς τοὺς αὐτοὺς προσδιορισμοὺς ὡς καὶ τὸ τῆς Σύρας, καὶ εἰς τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες τυχόν ἤθελον γίνεσθαι διὰ τοῦ νέου περὶ τελωνίων ὀργανισμοῦ.

4. Ἡ ἀμοιβὴ καὶ μετακομίσεις τῶν εἰς τὰ κατὰστῆματα τῆς διαμετακομίσεως Σύρας καὶ Ὑδρας ἀτελωνίστων ξένης ἐπικρατείας πραγματεῶν συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀποστολὴ δὲ τοιούτων πραγματεῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου συγχωρεῖται τότε μόνον, ἐὰν πληρωθῇ τὸ δι' αὐτὰς εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρας, ἢ Ὑδρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου 1835.

176. Περὶ συστάσεως δέκα Ἑλλήνων σχολείων.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (14 Μαρτίου) 14(26) Μαρτίου προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀποφασίζομεν.

1. Θέλουν συσταθῇ ἀνωπερθέτως 10 Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐκτὸς αὐτῶν θέλουν διατηρηθῇ καὶ τὰ ἤδη εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Σύρον ὑπάρχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνδεδεμένα γυμνάσια.

175. Α. Περὶ τοῦ ἐλευθέρου λιμένος Ὑδρας.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Διὰ νὰ μὴ στερῇσωμεν τὴν κοινότητα τῆς Ὑδρας τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν ἐχορήγησαν εἰς αὐτὴν ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1830 Ψηφίσματος ἐγκριθεὶς ἐλεύθερος λιμὴν, καὶ ἀπεναντίας διὰ τὴν ἀπομακρύνωμεν τὴν προξενηθεῖσαν βλάβην εἰς τὸν δημοσίον ἔνεκα τῆς κακῆς χρήσεως τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος χάριτος.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευ-

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν συστήθῃ εἰς τὰς ἀκροπόλεις πόλεις· α'. εἰς Τρίπολιν, β'. εἰς Σπάρτην, γ'. εἰς Καλάμας, δ'. εἰς Πάτρας, ε'. εἰς Μεσολόγγι, ς'. εἰς Ἀμφισσαν, ζ'. εἰς Λαμῖαν ἢ εἰς Χαλκίδα, θ'. εἰς Ἰδραν, ι. εἰς Τήνον.

3. Τὸ ἐν Σύρῳ Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει λάβει αὐξήσιν μετὰ τὸν τρόπον, ὥστε νὰ ἐξομοιωθῇ μετὰ τὸ ἐν Ναυπλίου γυμνάσιον.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐν Τήνῳ σχολείου θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὰ τῶν λοιπῶν ὑπ' ἀρ. 2) σημειουμένων ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου μένουν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας. Τὸ αὐτὸ ταμεῖον θέλει ἀναλάβει καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπ' ἀρ. 3.) ἀναφερομένης ἐπαυξήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασίου τῆς Σύρου.

5. Τὰ καταστήματα διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν προμηθεύσαι αἱ ἀνήκουσαι κοινότητες, ἐκάστη εἰς τὴν ἰδίαν πρωτεύουσαν. Ὅπου διαθέσιμοι οἰκοδομαὶ δὲν ὑπάρχουν, ἐγκρίνομεν, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ἐναρξὶς τῶν σχολείων, νὰ πληρωθῇ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐξαίρεσις τῆς Τήνου, ὅπου θέλει γίνεαι φροντίς περὶ καταστήματος ἀπὸ τὰ προῶρηθέντα ἐπιτόπια εἰσοδήματα.

Εἰς Σύρον, Ἀθήνας καὶ Ναύπλιον μένουν προσωρινῶς τὰ αὐτὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευαν ὡς Γυμνάσια.

6. Εἰς ἑκάστον Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀποφασίζεται νὰ ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις· ἄλλ' εἰς Καλάμας, Σπάρτην, Πάτρας, Ἀμφισσαν, καὶ Λαμῖαν θέλουν ὑφίστασθαι διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος 2 μόνον.

7. Εἰς Σίφνον θέλει συστήθῃ προσωρινῶς ἡ κατωτάτη τάξις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπὸ τῶν πόρους τῆς νήσου ἐκείνης, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐπαρ-

κοῦσι, θέλει γίνεαι περὶ αὐτῆς φροντίς ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον,

8. Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν καὶ ἐναρξέιν τὴν 1. Μαΐου

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ ἀνυπερθέτως, συνεννοομένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ τὰ προπαρασκευαστικὰ μέτρα, καὶ ἰδίᾳ θέλει διατάξῃ τὰ δέοντα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἀπαρτισμὸν τῶν οἰκημάτων.

10. Περὶ διορισμοῦ καὶ μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ διορισμοῦ τῶν σχολείων τούτων θέλου ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρως διατάγματα.

177. Περὶ συστάσεως Διαμετακομιῆς τῆς τῶν Πειραιῶς

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαιεν.

1. Συσταίνεται Κατάστημα Διαμετακομιῆς ἐν Πειραιῇ διὰ τὰς ξένης Ἑπικρατείας ἀτελωνίστους πραγματείας.

2. Τὸ Κατάστημα τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἐκεῖ Τελωνείου.

3. Οἱ εἰς τὸ ἀπὸ 25 Μαρτ. 1830 περὶ Τελωνίου Νόμισμα ἀναφερόμενοι προσδιορισμοὶ διὰ τὸ ἐν Σύρῳ Κατάστημα τῆς Διατακομιῆσεως, ἐφαρμόζονται ἀπαρτίλακτα εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο.

4. Συγχωρεῖται ἡ μετακόμισις ἀτελωνιστῶν ξένης Ἑπικρατείας πραγματειῶν ἀπὸ τοῦ ἐν Πειραιῇ Κατάστημα τῆς Διαμετακομιῆσεως εἰς τὸ ἐν Σύρῳ, καθὼς καὶ τὴν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ἰδρας, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, προϋποθετομένου ὅμως, ὅτι δὲν παρῇλθεν ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ρηθὲν Νόμισμα προθεσμία, καθ' ἣν ἐμποροῦν ἀπαρτίλακτα νὰ διαμένουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διαμετακομιῆσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου 1835

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

178. Περί τῶν χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας
τελουμένων γάμων.

ΗΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμι-
ωτάτους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Διὰ τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1834 καὶ
ὑπ' ἀριθμὸν 805, 432 ἐγκυκλίου ἐπιστο-
λῆς προλαβούσα ἡ Σύνοδος διεταξε τὰ κα-
τὰ τὸν γάμον, κανονίσασα τὸν τρόπον
τῆς παρὰ τῶν Ἐπισκόπων διδομένης περὶ
τοῦτου ἀδείας, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐν ταῖς
ἐνοριακαῖς Ἐκκλησίαις πρεσβυτέρων ἐκ-
τελέσεως αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ πρεσβύτεροι πα-
ρεμπτόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ συμμο-
ρῶσθαι πρὸς τὰ διατεταγμένα, εὐλογοῦσι
γάμους χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας.

Ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν σκο-
πὸν τῆς Συνόδου, προσπαθούσης νὰ εἰσά-
ξῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸν κλήρον, καὶ νὰ
προῆξῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Θέλουσα δὲ νὰ περιορίσῃ τοὺς τοιοῦτους
πρεσβυτέρους εἰς τὰ καθήκοντά των, καὶ
νὰ προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐκ τῆς πα-
ραβάσεως αὐτῶν ἐνδεχόμενα κακά.

Κατ' ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α.Μ.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1. Πᾶς πρεσβύτερος, εὐλογῶν γάμον
χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον
Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, κα-
ταλείπεται.

2. Πᾶς γάμος, γινόμενος παρὰ τοιαύ-
την ἀδειαν, εἶναι ἄκυρος.

3. Ἐάν δὲ τις τῶν πρεσβυτέρων ἀναγ-
κασθῇ ποτε διὰ βίας νὰ εὐλογήσῃ γάμον
παρ' ἀδειαν Ἐπισκοπικὴν, αὐτὸς μὲν ὀφεί-
λει ν' ἀναγγέλλῃ τοῦτο ἀμέσως πρὸς τὸν
Ἐπίσκοπον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, διὰ
ν' ἀπορεύῃ οὕτω τὴν ποιήν, ἡ δὲ τοιοῦ-
τος γάμος λογίζεται ἄκυρος.

Ταῦτα διατάσσουσα ἡ Σύνοδος προσκα-
λεῖ ἕκαστον ὑμῶν νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν
διαταγὴν ταύτην πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ
τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρεσβυτέρους, καθὼς
καὶ πρὸς πάντας τοὺς χριστιανούς, πρὸς

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

γνώσιν ἐνὸς ἐκάστου εἰς ἀποφυγὴν πάσης
καὶ ὁποιασδήποτε προφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

179. Α. Περί πωλήσεως ἱατρικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προβλέποντες τὴν ἐκ τῆς ἀπεριόριστου
πωλήσεως τῶν ἱατρικῶν προερχομένην βλα-
βὴν, διατάττομεν, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, τὰ ἑξῆς.

1. Μόνον οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμα-
κῆμποροι (droguistes) ἔχουσι τὴν ἀδειαν
νὰ πωλῶσιν ἱατρικά· οἱ δευτεροὶ χρεω-
στοῦσι νὰ πωλῶσι μεγάλας ποσότητας (en
gros) καὶ ἀπαρασκευάστα ἱατρικά (ἐνταύ-
θα ἀνέγκουσι καὶ τὰ προϊόντα τῶν χη-
μικῶν ἐργαστηρίων)· οἱ δὲ πρῶτοι μόνον
μικρὰς ποσότητας (en detail), ἀπλὰ ἢ
σύνθετα, παρεσκευασμένα καὶ ἀπαρασκευ-
αστα ἱατρικά, ἐκτὸς ἀν-χορηγῶσιν εἰς ἄλ-
λους φαρμακοποιούς ἢ φαρμακεμπόρους,
καθ' ἣν περίστασιν δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ
πωλήσωσι μεγάλας ποσότητας.

2. Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) δύνανται
νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τὰς τέχνας χρή-
σιμα ἱατρικά.

Ὅθεν δὲν τοῖς συγχωρεῖται νὰ πωλῶσι
σιναμικὴν μάνναν, τρυγίαν (κρεμόρι, θει-
κὴν μαγνησίαν (ἄλας τῆς Ἰγγιλιτέρας)
κ.τ.λ., καθὼς τοῦτο ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

3. Ὅσοι τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμ-
πόρων καὶ εἰδοπωλῶν παραδῶσι τὰ ἐν
τοῖς προλαβοῦσι δύο ἔθροισι θέλουσι τιμω-
ρεῖσθαι κατὰ τὸ 533 ἔθρονον τοῦ Ποι-
νοῦ Νόμου. Ὅστις δὲ ἄλλος μὴ ἔχων δι-
καιώματα καὶ ἀνεῖν προλαβούσης ἀδείας τῆς
Ἀρχῆς παρασκευάζει ἢ πωλεῖ ἱατρικά, ὑ-
πόκειται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 564 ἐπιβαλλο-
μένην ποινὴν.

4. Οἱ φαρμακοποιοὶ πάλιν χρεωστοῦσι
νὰ πωλῶσι μικρὰς ποσότητας τῶν ἱατρι-
κῶν τότε μόνον, ὅταν ταῖς παρουσιάσῃ
γραμμάτιον ἐνυπόγραφον παραδεδεγμένου
τινὸς ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἀπλὰ, ἥπια καὶ γενι-
κῶς ὡς ἀβλαβὴ ἀνεγνωρισμένα ἱατρικά,

τὰ ἑποῖα συγχωρεῖται νὰ δίδωνται καὶ ἄνευ ἰδιατέρου γραμματίου. Οἱ ἐναντία τοῦ ὅρισμοῦ τούτου πράττοντες θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν §. 563 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

5. Περὶ τῆς πωλῆσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων ὑπάρχει ἰδιαίτερον διατάγμα.

6. Οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ τότε μόνον δύνανται νὰ πωλῶσιν ἱατρικά. ὅταν δὲν ὑπάρχῃ φαρμακοποιεῖον μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς διηκμονῆς τῶν.

Οἱ κτηνιατροὶ ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ παρασκευάζωσι καὶ νὰ πωλῶσι μόνον τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ζώων (κτηνῶν) διωρισμένα ἱατρικά. Οἱ ἀντιπράττοντες δὲ παιδεύονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 533.

7. Οἱ φλεβοτόμοι, αἱ μαιεύτριαι καὶ ψευδῖατροι ἐμποδίζονται ἀπολύτως νὰ πωλῶσιν ἱατρικά. Ἐνταῦθα συμπεριλαμβανονται καὶ οἱ οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῆς ἱατρικῆς τέχνης ἔχοντες ἄνθρωποι. Οἱ ἄλλως πράττοντες παιδεύονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 564 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις τῶν μυστηρίων ἱατρικῶν καὶ ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων κοινοποίησις αὐτῶν, ἄνευ ἰδιατέρας ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀλλὰ καὶ ταύτης δοθείσης, ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνηται μόνον διὰ τινος φαρμακοποιοῦ καὶ κατ' ἐπιταγὴν ἱατροῦ. Οἱ παραβαίνοντες τὴν διαταγὴν ταύτην ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 564 ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

9. Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἰδιαίτερώς νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διαταγμένων, νὰ φανερώσιν ὅπου ἀνήκει ὅ,τι μάθωσι περὶ ἀντιπράξεως εἰς τὰ περιλαμβανόμενα ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πλανητικὸς φαρμακευπόρους νὰ ἐπιδαίνωσι τὰ ὅρια τοῦ Κράτους.

10. Ὑποχρεοῦνται παρομοίως καὶ οἱ τῶν νομῶν ἱατροὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἀκριβῶς εἰς τὰς περιοδείας τῶν τὰ καταστήματα τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακευτῶν καὶ εἰδοπωλῶν, καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τὰς ὑ-

νηκούσας Ἀρχὰς εἰδήσιν τῶν καταχρήσεων, δολιοτήτων καὶ παραβάσεων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαρτίου 1835.

180. Δ. Περὶ τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Κάτω Χωρῶν ἀμοιβαιοτήτων περὶ τὰ λιμενικὰ δικαιώματα.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν εὐχεστέθη νὰ διατάξῃ νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας του εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ λιμενικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται καὶ αὐτὰ τὰ πλοῖα τῆς ἐπικρατείας του, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας προσοριζόμενα Ὀλλανδικὰ πλοῖα νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑποκείνται καὶ τὰ Ἑλληνικὰ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1835.

181. Δ. Περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτυρῶν, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν κ. λ. π.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀποφασίσαντες καὶ διατάξαμεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῶν δικαιομάτων τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καλουμένων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

Τίτλ. Ι. Γενικαὶ Ὁρισμοί.

1. Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης καλούμενος καὶ μεταχειριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης, ἐρμηνεύς ἢ κἀποχὸς οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνώπιον διαιτητῶν, συμβιβαστικῶν Ἀρχῶν ἢ τακτικῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀποσφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν τινὰ λόγῳ χρό-

νοτρίῳ· καὶ ἐξόδων· ἐνταῦθα δὲ συμπε-
ριλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπὸ τῶν συμβολαί-
ων νομίμως προσαγόμενοι μάρτυρες.

2. Ἀποζημιώσεις νὰ ἀπαιτήσῃσι δὲν δύ-
ναι. 1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 319 καὶ 320
τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐ-
ξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν
εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διχνοῦς των· 2.
Ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δικασίον Ταμεῖον μι-
νηδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιω-
τικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι, καὶ
μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες στρατιῶται, ἐάν
παρρησίως ἢ ἀκρόασις των γίνεσθαι εἰς τὸν
τόπον τῆς διαμονῆς των ἢ τοῦλάχιστον
δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὁδοιπορήσῃσι ἕνεκα
τοῦτου πλείοτερον τοῦ ἡμίσεως μυριόμε-
νου (μιας ὥρας δρόμον).

3. Οἱ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμο-
νες κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας
περιπτώσεις, π. γ. ἐπὶ δικαστικῶν κατα-
σχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφέρειας
τοῦ δήμου των προσαγόμενοι Δήμαρχοι ἢ
Δημάρχων Πάρεδροι.

3. Ὅταν μάρτυρες φέρων αἱ ὑπὸ φύλα-
ξιν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἀπὸ τινα φυλα-
ξίσεως τόπων, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως
ἐξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόνται
κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ δια-
ταγῇ καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανο-
νισμῶν ὠρισμένα.

4. Εἰς μάρτυρας θήλειος φύλου, ἢ ἡλι-
κίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν δὲν διδε-
ται παρὰ τὸ ἡμῖς τῆς προσδιορισμένης
ἀποζημιώσεως· ἐάν ὅμως παῖδες κατώτε-
ροι τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι, μὴ συμπλη-
ρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυ-
ρίᾳ, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἢ
κατὰ τὴν διαμονὴν των ἀπὸ πατέρα, μη-
τέρα, ἐπίτροπον, ἢ κηδεμόνα· ὁ συνοδεύ-
ων, ὑποτιθεμένου ὅτι οὗτος δύναται νὰ
παρουσιασθῇ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν
εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀπο-
ζημίωσιν.

5. Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς
τῷ σώματι ἡμποροῦν νὰ ἀπαιτήσῃσι δι-
πλὰ δικαιώματα.

6. Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς φύ-

λακες ἐγγράφων ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ
ἄρθ. 430 ἀρ. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας τὸ
δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτι-
κὰς δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον Δικα-
στηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινι-
κῇ διαταγῇ προσδιορισμένα δικαιώμα-
τα καὶ ἐξοδα ὁδοιπορίας.

7. Τὰ δικαιώματα διαγράφονται (as-
signer) καὶ πληρόνται προσκόντως
μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτηθῇ ῥητῶς·
ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὁρισθεῖσαι τιμαὶ πρέ-
πει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυ-
πέρβλητος ὅρος.

Ἡδὲ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἐνδιαλαμ-
βάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ
πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθάρσεως πα-
ρατηρούμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν
νὰ λάβῃ δικαιώματα, ἐπερωτᾶται ἀπὸ
τὸν δικαστὴν, ἢ τὸν ἐνεργοῦντα (instru-
ment) δικαστικὸν ὑπάλληλον ἀμέσως με-
τὰ τὴν ἀκρόασίν του κτλ. «ἐάν ἀπαιτῇ
δικαιώματα καὶ ποῖα;» ἡ ἀπόκρισις του
ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρμοδίας
πράξεως· ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του,
ἐάν αὕτη πρέπη νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς
ἐγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεως τὸ δικαίω-
μα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολὰς
(Auslagen).

8. Τὸ ἄρθρον 219 τῆς Πολιτικῆς Δι-
κονομίας ἐνδιαλαμβάνει τὰ περὶ τῆς με-
τριάσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦ-
μεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ
παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προ-
βλεφθεῖσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς ἀ-
κροασάμενος τοὺς διαδίκους προσδιορίζει
τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤ. 2. Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

9. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πολιτι-
κῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἡ
μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικά τοῦ πο-
λίτου καθήκοντα, τὰ ἕνεκα ταύτης διδό-
μενα δικαιώματα δὲν ἡμποροῦν νὰ ᾖναι
εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημιώσεως διὰ τὴν χρο-
νοτριβὴν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοιπορίας
καὶ διατροφῆς.

10. Τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἡμερησίαν

λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδιδμένου δικαιώματος, τὸ ὅποιον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος· ἐπὶ δύο μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνήθως ἐργάτας (οὐνγίετς), ἐπὶ τρεῖς δὲ δραχμὰς διὰ τοὺς χειροτέχνους, καὶ ἐπὶ πέντε δραχμὰς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

Τρεῖς ὥραι λογαριάζονται ὡς ἡμισεία ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

11. Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ χειροῦ· ἐὰν ὁ μάρτυς πρέπη νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ διπλᾶ δικαιώματα.

12. Ἐξοδα ὁδοπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν οὗτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ὁδὸν πλειότεραν ἡμισέως μυριαμέτρου (μιάς ὥρας). Ἡ ἑκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιεχομένη ἀποζημίωσις συμποσούται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικοῦ δικαιώματος, ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἀπομακρύνεται· πλέον τῆς μιᾶς νυκτὸς τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἴση μὲ τὸ ὁλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

13. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἑδαφ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται ν' ἀπαιτήσωσιν ἐξοδα πορείας καὶ διατροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ἑρμηνείαν· ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 10 μὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑπηρετοὶ μὲ τοὺς χειροτέχνους, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

Τίτ. 4. Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

14. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων

10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐρμηνέων, ἑκτὸς ἂν συμβῇ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυομένη ἐξαιρέσις, ἐὰν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεις ἀξιολογώτεραι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἴμπορεῖ νὰ προΐδῃ ὁ κανονισμός.

15. Διὰ τὴν ὁρκωμοσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐχρησθῇσαν ἰδιαιτέροι τρόποι τοῦ πράττειν· συγκαταλογίζονται πρὸς τούτους καὶ τὰ πραγματικὰ ἐξοδα τὰ γενόμενα διὰ τὸν σεσημασμένον χάρτην, τοὺς βοηθοὺς κλπ. Περὶ τούτων ὅμως δὲν εἴμπορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμία ἀπαιτήσις ἐπὶ ἐγγράφου γνωμοδοτήσεως.

Τίτ. 4. Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

16. Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατὰσχεςις καὶ τὰ τῶν διοικητῶν τῶν μεσεγγυηθησομένων κτημάτων (ἴδε ἄρθρον 388, 389, 917, 962, 1039, κλπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας) σημειοῦνται π νυκτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καθὼς ν' ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10.

Το αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικούς μνηστωράς, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ὅμως πρέπει νὰ λαμβάνεται ὡς ἀνώτατοι ὅροι, κατὰ τὸ 879 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, 10 δραχμαὶ τὴν ἡμέραν.

17. Τὰ τυπωτικά κλπ. ἐξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόννται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολὰς.

18. Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς μετακινήσεως φυλακισμένου ὁφειλέτου, τὰ ὁποῖα, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωστῇ νὰ προπαραβάλλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστής, θέλουσιν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐν τῇ ποι

νική διατηρήσει: ὡρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοσίους οἴκους: κρατῆσεως.

19. Οἱ Δήμαρχοι καὶ Πάρεδροι δὲν λαμβάνουσι τι ἔνεκα προσωρινῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος, ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλαμβανέται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά των.

20. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαιτέροι ὅρισμοί.

Διατάσσεται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1835.

182. Δ. Περί ἀνανεώσεως τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα μετέβησαν εἰς τὸν ἰδιωτὴν τὴν κυριότητα ἀπ' ὀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος μέχρι τῆς καταστάσεως τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως, ἡλ. ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ τὴν ἀπαλλάξωμεν τέλος πάντων τὰς ἰδιοκτησίας ἀπὸ πάσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀμφισβήτησιν, καὶ διὰ νὰ θέσωμεν διαρκεῖς καὶ ἀμετακινήτους βάσεις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ εἰς τὴν ἀπεργασίαν τῶν πολλοῦ λόγου ἀξίων κτηματογραφικῶν πινάκων καὶ βιβλίων τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκαίων δικαιωμάτων πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἥτις εἰς πολλοὺς πρὶν τῆς Βασιλείας ἡμῶν ἐκδοθέντας νόμους καὶ διατάγματα ἀνεβλήθη, διὰ δὲ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπεφασίσαιμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅσοι δι' ὁποιοῦνδήποτε δικαιώματος ἀπέκτησαν ἐθνικὰ κτήματα ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Ἐν Ἀστροὶ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδωκε τὸ πρῶτον Ψήφισμα περὶ τῆς ἐκποιήσεως, τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐκποίησις ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ δικαιώμα τῆς ἰδιατερείας ἡμῶν ἐγ-

κρίσεως, προκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νὰ διακονώσωσι τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἐξ ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ υποβάλλοντες εἰς αὐτὰ τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα, ν' ἀνανεώσωσι τῆς κατόχῃς τὰ δικαιώματα.

2. Ἡ διακονίσις γίνεται ἐγγράφως, ἥτοι προφορικῶς κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἥτοι πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δικαιοδοσίαν κεῖται τὸ κτῆμα· τὴν διακονίαν ὅμως ταύτην ὀφείλει ὁ ἀπολογιζόμενος νὰ συνοδεύῃ μὲ ἓν δι' ἰδίων του ἐξόδων ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον γεγραμμένον ἀντίγραφον τῶν αὐτοχρόνως παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου πρωτοτύπων.

Ἡ διακονίσις πρέπει νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ κτῆμα ἀκριβῶς, καὶ ὅταν γίνεται προφορικῶς, πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρον πρωτόκολλον συνυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἀπολογιζόμενον, ὅλα τὰ φύλλα τῶν πρωτοτύπων θέλουν ὑπογράφεσθαι ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπιθεωροῦνται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον· ὁ ἀπολογιζόμενος ὅμως λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν ἐνδείξιν παραλαβῆς.

3. Οἱ Νομαρχαὶ καὶ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ υποβάλλωσι πάντοτε κατ' εὐθείαν καὶ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνωδευμένα μὲ τὴν διακονίαν τὰ ὅσα ἤθελον παραλαμβάνει ἔγγραφα, νὰ ἐπισυνάπτωσι αὐτοχρόνως τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ ἐν γένει ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς αὐτοῦ· εἰδὲ μὴ, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἡ εἰς τὸν §. 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ταύτης τῆς Ἀρχῆς προσδιορισθεῖσα ποινὴ.

4. Ὅστις δὲν ζητήσῃ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 διορισθείσης προθεσμίας τὴν διαταχθεῖσαν ἀνανέωσιν τοῦ δικαιωγράφου, τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγηθὲν ἄρθρον

μνημονευθέν διάταγμα με 30 έως 300 δραχμῶν πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ καταδιώκεται προσέτι δι' ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, διὰ νὰ παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Δὲν εἶναι πρὸς τοῦτοις ἐφαρμοστά εἰς τὸν τοιοῦτον τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7, οὔτε δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταχώρησις τῶν ἀποκτηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιοῦγραφα δὲν ἀνανεώθησαν ὡς ἐκανονίσθη.

5. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὰ παραδιδόμενα τῆς ἐγκτήσεως δικαιοῦγραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κειμένων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, 14 Ἀπριλ. 1823, 16 Ἰουνίου 1824, 12 Ἰουλίου 1824, 11 Νοεμβρ. 1825, 6 Φεβρουαρίου 1826, 16 Ἀπριλ. 1826, 5 Μαΐου 1827, 10 Ἀπριλ. 1829, 1 καὶ 25 Μαρτίου 1830, 21 καὶ 26 Αὐγούστου 1830, 27, Ὀκτωβρ. 1830, 3 Ἰουνίου 1831 καὶ 11 Σεπτεμβρ. 1831 ἀνίσως τὰ εὖρη σύμφωνά, τότε ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι Ἡμῶν εἰς εἶδος ψηφίσματος τὴν ἀνανέωσιν, τὴν ὁποῖαν καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὰ παραδοθέντα πρωτότυπα ἔγγραφα, ἢ ἐκτὸς τούτου τὴν ἐκδίδει χωριστά, καὶ τὴν ἐπισημειοῖ σακτικῶς εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ν' ἀνανεώσῃ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιοῦγραφα τῆς ἐγκτήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν ἀκριβῶς με τοὺς ὁρισμούς τῶν μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἢ εἶναι ἄκυρα, ὡς γενομένης τῆς ἐκποιήσεως μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1832 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως, ἥτις ὤρισθη ἀπὸ τὰς τρεῖς δυνάμεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως ἀπὸ 26 Ἀπριλ. 1831· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται μόνον, ὅταν

τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἐδόθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς πωλήσεως προσδιορισθείσας συμφωνίας, ἥτοι ἐπληρώθησαν μετέπειτα ἀνελλιπῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, καὶ δὲν ἐχώρησε κανεὶς σφετερισμός, ἀλλὰ τ' ἀπέκτησεν ὁ διακάτοχος μὲ καλὴν πίστιν (*bona fide*). Εἰς ὅλας τὰς ἀνανεώσεις τῶν τοιούτης φύσεως δικαιοῦγράφων ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καθ' ἃς ἔγιναν αἱ ἐκποιήσεις αὐταὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸν ἀνώτατον σκόπον τῆς πολιτείας, ὅστις πρέπει νὰ ᾔηται σφικτὰ συνδεδεμένος μὲ τῆς ιδιοκτησίας τὴν ἐξασφάλισιν.

6. Ἀνίσως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνακαλύψῃ ἀπλήρωτα χρῆμα ἀπ' ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦνται ἀκόμη νομίμως πρὸς τὸ δημόσιον, τότε δὲν δύναται τὰ δικαιοῦγραφα ν' ἀνανεωθοῦν προηγουμένως, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ κατέχων αὐτὰ δώσῃ ἑνὸς βεβαίωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅτι θέλει πληρώσει τὸ χρέος τοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς τόκους, λογιζομένους πρὸς 8 τοὺς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπείπε νὰ πληρωθοῦν τὰ χρήματα. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ὅλας τὰς τοιαύτας ἀνακαλύψεις.

7. Ἀνίσως ἐχώρησεν, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθ. 5, φανερός σφετερισμός εἰς τὴν κατοχῇ τὸ δικαίωμα, καὶ ὁ κατέχων τὰ κτήματα δὲν τ' ἀπέκτησε μὲ καλὴν πίστιν, ἢ ἀνίσως ἔγινε παράνομός τις αὐτῶν ἀντιποιήσις, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε τὴν ὑπόθεσιν συνωδευμένην μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ εἰς τὴν ἀπόφασιν Ἡμῶν.

Ἐάν δὲ παρακινήθωμεν ἀπὸ εὐλόγου αἰτίας νὰ διορίσωμεν ἀνανεώσεις δικαιοῦγράφων διὰ συμβιβασμοῦ, θέλομεν δώσω ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰδικὴν ἐξουσίαν, ἀκολουθοῦντες ὡς παντοτεινὸν κανόνα τὰς Ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικειᾶς. Ἀλλ' ὁ ἀπολογισμὸς τῶν κτημάτων διακάτοχος πρέπει

τότε νά παραδεχθῇ τὰς συμβιβαστικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἤθελε προβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων μετὰ τὴν πρότασιν, εἰς ἐν δι' ἰδίων του ἐξόδων παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένον ἔγγραφον, τὸ ὅποιον παραδίδει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

8 Ἀνίσως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως παραδοθέν δικαιογγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ κηρυχθῇ ὡς ἄκυρον παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἡ ἀνίσως ὁ ἀπολογιζόμενος δὲν δεχθῇ ἐντὸς τῆς διορισθείσης προθεσμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 7 ἀναφερθέντα συμβιβασμὸν, ἡ ἐὰν ἡμεῖς δι' ἀποφυγὴν μεγάλων καταχρήσεων δὲν ἀναδεχθώμεν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἀνα νέωσιν, τότε ὅφ' ἔλπει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 4, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, νά ἐκδώσῃ τὴν ἀναγκαίαν διοικητικὴν ἀπόφασιν καὶ νά τὴν διακοινώσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἡ ὁποία χρεωστέ νά καταδιώξῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ ἀρμόδια Πρωτοδικεῖα κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος σημειωθέντας νόμους καὶ διατάγματα, διὰ νά ζητήσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 852 καὶ 853 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1835.

163. Α. Περὶ ἀναπληρωματικῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Οἱ μοναχοὶ καὶ ἱερομόναχοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, μῆτε τοῦ ἐκλέγειν, μῆτε τοῦ ἐκλέγεσθαι.

2, Οἱ δὲ κοσμοῖερεῖς (κοσμοπαπάδες) ἔχουν μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ὅχι ὁμῶς καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

3. Οἱ παρόντες ὁρισμοὶ ἔχουσι κύρος καὶ ἰσχὺν νόμου, καὶ πρέπει νά δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρ. 1835.

164. Α. Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς τελείαν συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ματ. Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

1. Δύνανται νά παρενρθεῶσι καὶ συμπαραληφθῶσι καὶ ἄλλα ἄτομα εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ τὰς ὁποίας συγκαλεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ρηθέντος Διατάγματος, ἐκτὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας τῶν εἰς τὸ 5 ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διαλαμβανόμενων.

2. Ἡ παρέλξεις αὐτῶν δὲν ἡμπορεῖ νά λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἄμεσον ἡμῶν διάταξιν, ἡ καθ' ἡμετέραν ἔγκρισιν.

3. Εἰς τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ἡμετέρας ἀποφάσεις θέλουσιν ἀναφέρεσθαι τ' ἀντικείμενα, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων τὰ ἄτομα ταῦτα συμπαραλαμβάνονται, ἡ αἱ ἰδιαιτέραι συνεδριάσεις, διὰ τὰς ὁποίας θέλουσιν συγκαλεῖσθαι.

4. Αἱ ψῆφοι τῶν παρόντων τούτων δὲν δύνανται νά ᾖναι εἰμὴ συμβουλευτικαὶ (consultatives) σημειώνονται ὁμῶς ξεχωριστὰ αἱ γνώμαι των πάντοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αὐταὶ ἀπέχωσι τῆς πλειοψηφίας, θέλουσιν τότε σημειοῦσθαι καὶ αἱ αἰτιολογήσεις.

5. Ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τοιαῦτα ἄτομα τὸ νά ἀναφέρωσι (le référai), τότε ἡ ἀρμόδιος Γραμματεία εἰς τῆς ὁποίας τὸν

κλάδων υπάγεται ἡ υπόθεσις, πρέπει πάν-
τοτε νὰ συναναφέρῃ (le corréférer).

6. Ὅποταν εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι πάρε-
δροι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἰπουργικοῦ
Συμβουλίου, πρέπει οὗτοι εἰδικῶς ν' ἀνα-
μνησκῶνται πάντοτε τὴν ὀρκοδοσίαν τῆς
δημοσίου ὑπηρεσίας των. Ἐὰν οὗτοι δὲν
ᾔναι εἰς κάμμίαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν,
τότε πρέπει νὰ καθυποβληθῶσι εἰς τὸν ἀ-
κόλουθον ὅρκον. «Ἰπὸσχομαι πίστιν εἰς
τὸν Βασιλέα, τήρησιν τῶν Νόμων, εὐσυ-
νείδητον ἔκφρασιν τῆς γνώμης μου κατὰ
τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν, ἔχων πᾶν
ποτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπολύτως τὸ κοινὸν
καλὸν, καὶ ἀπέχων ἀπὸ κάθε ἐκ πλαγίου
σκοπὸν καὶ σκέψιν» πρὸς τοῦτους πρέπει
νὰ ὁμολογήσῃ «ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς κάμ-
μίαν ἐκ τῶν ἀγνώστων εἰς τὴν Κυβέρνη-
σιν ἐταίριων καὶ ὅτι θέλει τηρήσει μυστι-
κότητα τῶν συζητήσεων».

7. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευ-
θῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8. Σύμπαντες οἱ Ἰπουργοὶ τῆς Ἐπικρα-
τείας ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύσουσι καὶ ἐκτε-
λέσουσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἀπριλίου 1835.

185. Α. Περί εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς
δαμαλίδος.

Ο Θ Ν Ν. κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν Γραμμάτων περὶ ἐμβολι-
ασμοῦ τῆς δαμαλίδος, ἀκούσαντες δὲ καὶ
τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου
ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διαττά-
τομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰσάγε-
ται κατὰ νόμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐμβο-
λιασμός τῆς δαμαλίδος (varciou, βα-
τεϊνας).

2. Ὅστις δὲν ἐμβολιάσθῃ, ἢ δὲν ἐκ-
έλε φυσικὰς εὐλογίας, χρεωστεῖ νὰ ἐμ-
βολιασθῇ τὰ δὲ νεογνά παιδιά ἐμβολιά-
ζονται κατ' αὐτὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς
γεννήσεώς των.

3. Ἄν ὁ ἐμβολιασμός δὲν ἐπιτύχῃ, πρέ-

πει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἀ-
καλοῦθου ἔτους· μόνον μετὰ τὸν τρίτον
ἐμβολιασμόν ἀπαλλάττεται τοῦ τοιοῦτου
χρέους. Εἰς τοὺς ἐναντία πράττοντας ἐ-
φαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 568. §. 1.
τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διωρισμένη ποινή.

4. Ὅστις ἐξ ἀμελείας δὲν ἐμβολιάσῃ
τὰ παιδιά ἢ τοὺς ἀφήλικας αὐτοῦ τὸν
πρῶτον μετὰ τὴν γέννησιν χρόνον, ὑπο-
πίπτει εἰς τὴν κατ' ἀριθ. 568. §. 1. τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν
ἂν παραμελήσῃ δὲ καὶ τὸν δεύτερον χρό-
νον, τότε υπάγεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ.
568. §. 2. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένην
ποινὴν.

5. Μόνη ἡ ἀπόδειξις ἰατροῦ ἢ Ἀρχῆς
τινας μαρτυροῦσα ἀνυπερβλητὸν τι ἐμπό-
διον, δίδει ἱκανὴν συγχωρήσεως ἀφορμὴν
(αἰτίαν).

Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀπόδειξις πρέπει νὰ
σταλῇ ἀμέσως· ἢ τὸ πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ
τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν Κοινότητα,
ἥτις θέλει τὴν διευθίνει πρὸς τὸν Ἐ-
παρχον.

6. Ὁ ἐμβολιασμός τῶν φυσικῶν εὐλο-
γιῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ὁ δὲ οὕτως
ἐμβολιάζων καὶ ἐμβολιάζόμενος τιμω-
ροῦνται μὲ 5 ταλήρων ζημίαν ἢ ἑξ' ἐβδό-
μαδίων κράτειν.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσοδος εἰς σχολεί-
ον, διδασκαλεῖον, τεχνικὸν κατὰστημα
ἢ στρατιωτικὸν τάγμα εἰς ὅλους ὅσοι δὲν
ἔχῃαλον εὐλογίας· ἢ δὲν ἐμβολιάσθησαν.
Τοῦτο δὲ γνωρίζεται ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῶν
δύο εἰρημένων ἀσθενειῶν, ἢ ἀποδεικνύεται
διὰ τῆς κατὰ νόμους τοῦ ἐμβολιασμοῦ
μαρτυρίας.

8. Ὅθεν ἅπαντες οἱ προσετώτες τῶν
σχολείων, διδασκῆριων, διομηχανικῶν ἐρ-
γαστηρίων, πρὸς δὲ τοῦτοι· καὶ οἱ στρα-
τιωτικοὶ ἀρχηγοὶ ὑποχρεοῦνται ὅχι μόνον
νὰ μὴ παραδέχονται, ἀλλὰ καὶ νὰ γνω-
στοποιῶσιν ἐκείνους, οἵτινες οὔτε φυσικὰς
εὐλογίας εἶχον, οὔτε ἐμβολιασμοῦ μαρτυ-
ρικὰ φέρουσιν. Οἱ ἐναντία τῶν ἐνταύθα
διοριζομένων πράττοντες παιδεύονται κα-
τὰ τὸ 569 ἄρθρ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

9. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμου ἕκαστος παρὰ τοῦ ἰατροσυεδρίου ἀνεγνωσμένος ἰατρός καὶ χειρουργός ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμβολιάζη καὶ νὰ διδῇ εἰς τὴν κατάπτῃ 9 ἢ 10 ἡμέραν γεννησομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐμβολιασθέντος, ἀποδείξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὸν ἐπ' ἀρ. 1. παρακείμενον τύπον. Ὅστις τῶν ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸν παρόντα ὁρισμόν, ὑποπίπτει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθρ. 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τεταγμένην ποινήν.

10. Ἐκαστος ἰατρός ἢ χειρουργός, ὅστις δὲν ἔχει πρόχειρον ζυγαλίδαν, δύναται νὰ λάβῃ χάριν ἀπὸ τοῦ διωρισμένου κοινοῦ ἐμβολιαστάς.

11. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμβολιάζειν ὑποχρεοῖ τὸν ἰατρὸν καὶ χειρουργόν νὰ στέλλῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν κοινότητα, ὅπου ἐμβολίασε, κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐμβολιασθέντων, ἀκολουθῶν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ τὸν ἐπ' ἀριθρ. Β. παρακείμενον τύπον.

12. Ὅστις ἰατρός ἢ χειρουργός παραμελήσῃ νὰ γείλῃ τὸν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν δημοσίαν τοῦ Ἐπαρχοῦ πρόσκλησιν, ὑποπίπτει εἰς 5 ταλῶρων πρόστιμον.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι στέλλονται ἀπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Ἐπαρχοὺς, οὗτοι δὲ τοὺς διευθύνουσιν ἐνωμένους ὅλους πρὸς τοὺς Νομάρχας. Οἱ δὲ Νομάρχαι πέμπουσιν ἓνα γενικὸν κατάλογον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

14. Διορίζεται εἰς ἴδιον δημοσίος ἐμβολιαστής κατὰ Νομόν.

15. Ἐκαστος τούτων τῶν 10 ἐμβολιαστῶν φροντίζει κατὰ χρέος νὰ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον καλὴν δαμαλίδαν, καὶ διὰ νὰ δύνηται νὰ ἐμβολιάζη αὐτὸς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας ἰατροὺς τε καὶ χειρουργούς.

16. Ὁ ἐμβολιαστής τοῦ Νομοῦ κατοικεῖ συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τούτου, ὅπου ἐμβολιάζει πάντοτε δημο-

σίως τοὺς εἰς ἐμβολιασμόν ὑποχρεωμένους, ἐκτὸς μόνον ἂν οὗτοι προκρίνωσι νὰ ἐμβολιασθῶσι παρὰ τινος ἄλλου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

17. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὁ ἐμβολιαστής πρέπει πάντοτε νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Ἐπαρχον δι' ἐπισήμου ἐπισταλῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξώς του πρὸ 14 τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ἀφοῦ δὲ φθάσῃ, μένει 2-3 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἐμβολιάζων ὅλους τοὺς ὀφείλοντας νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἀκολουθῶν δὲ ὑπάγει κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὰ πλέον κατοικημένα μέρη τῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ καὶ ἐκεῖ παρομοίως. Μετὰ παρέλευσιν δὲ 9 ὡς 10 ἡμερῶν, ἢ, ἂν τοῦτο φαίνεται ἀδύνατον διὰ τὴν μεγάλην διάστασιν τῆς διαμονῆς τῶν ἐμβολιασθέντων, μετὰ τῆς 9 καὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, ἐπιθεωρεῖ πανταῦ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντας καὶ τοῖς δίδει ἀποδείξεις κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθρ. Α. παρακείμενον τύπον.

Ὁ ἐναντία τούτοις πράττων ὑποπίπτει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθρ. 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινήν.

18. Ὁ ἐμβολιασμός γίνεται παρόντος τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς εἰς τὰ περὶ τούτου παραγγέλματα ὀριζομένους κανόνας.

19. Ὁ ἐμβολιαστής κρατεῖ κατάλογον ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Νομόν ἐμβολιασθέντων· εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου χρόνου στέλλει αὐτὸν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις τὸν διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

20. Ὁ ἐμβολιαστής πρέπει νὰ εὕρισκεται πάντοτε ἑτομος, ὥστε ἂν συμβῇ πούποτε εὐλογίας ἀρρώστια, νὰ ἀπέλθῃ εὐθύς πρὸς ἐμβολιασμόν κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Νομάρχου, ὅστις ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰδῆσιν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ.

21. Τέλος ὁ ἐμβολιαστής ἔχει χρέος νὰ στέλλῃ κατ' ἑτος 2, γενικὸν ὑπόμνημα ὡς σύναψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας περὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος καὶ

περί τῶν αἰτίων τῆς ἀποτυχίας, περί ἐπιβροχῆς αὐτῆς εἰς τὴν τῶν εὐλογιῶν ἀνάφυσιν, περί ἐπεμβολιασμοῦ, περί τῆς ἀρίστης ποιότητος τῆς δαμαλίδος, καὶ τῶν ἀρμοδιωτάτων τρόπων πρὸς διατήρησιν τῆς ὕλης ταύτης, περί τῆς συμφορωτάτης ἐμβολιαστικῆς μεθόδου κτλ. πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

22. Ὁ ἐμβολιαστὴς λαμβάνει πρὸς τοῦ Ταμεῖου τῆς Ἐπικρατείας 1000 Δραχ. κατ' ἔτος. Ἀπὸ τοῦ εὐκαταστάτους πρέπει νὰ ζητῇ δύο μόνον δραχμὰς διὰ ἓνα ἐμβολιασμόν· ἐάν δὲ ὁ πρῶτος ἐμβολιασμός ἀποτύχῃ, τότε ἐμβολιάζει ἀμισθί διὰ τὸν δευτέρον καὶ τρίτον. Οἱ ἐμβολιαζόμενοι ὀφείλουσι, χρεῖας δὲ συμπεσούσης, καὶ ἀναγκάζονται διὰ τῆς εἰας, ἀν' ἐναντιῶνται, νὰ δίδωσιν ὕλην ἀπὸ τὰς φυλκταῖνας τῶν διὰ ἐμβολιασμόν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον μόνον ὅστις τοὺς ἐμβολίασε· τοὺς δὲ πτωχοὺς, οἵτινες ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἐμβολιάζει ἀμισθί ὁ διορισμένος κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιαστῆς.

23. Ἐκαστος ἐμβολιαστῆς ὁμνύει πρὸς τὸν Νομάρχην τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τότε λαμβάνει τυπωμένα τινὰ παραγγέλματα.

24. Ἐκάστη ὑπηρεσίας παράβασις τοῦ ἐμβολιαστοῦ ἐπιφέρει τὴν ἐπ' ἀριθ. 636 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινήν.

25. Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ νόμου, εἰσαχθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν καταλόγων τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων, πρέπει ὁ Δημάρχος νὰ κρατῇ κατάλογον ὅλων ἐκείνων, ὅσοι πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶσιν. Ἐνταῦθα δὲ ἀνήκουσιν:

Α'. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεννηθέντα παιδιά, τὰ ὅποια φέρονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν γεννήσεων. Εἰς δὲ τὸ μέλλον θέλουσι χρησιμεύσει ἐπὶ τούτῳ οἱ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος διορισθησόμενοι κατάλογοι τῶν γεννήσεων καὶ ἀποθιώσεων.

Β'. Ὅλα τὰ παιδιά, ὅσα ἐγεννήθησαν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, καὶ οὕτε ἐμβολιάσθησαν, οὕτε φυσικὰς εὐλογίας εἶ-

χον (ἔχουσιν). Τοῦτο θέλει εὐρίσκεισθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐμβολιασμόν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς ἐκάστην κοινότητα ὅλοι οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά ἐξετάζονται ἀκριβῶς ἀπὸ ἱατρῶν ἢ χειρουργῶν, καὶ δίδεται πρὸς τὸν Ἐπαρχον εἰδήσεις περὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι οὕτε ἐμβολιάσθησαν οὕτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον.

Γ'. Ὅλα τὰ παιδιά ὅσα ἐμβολιάσθησαν μὲν ἅπαξ ἢ δις, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας, τὸ ὅποιον τοῦτο ἀποδοκνύεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν εἰς ἐμβολιασμόν ὑποκειμένων στέλλεται περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸν Δημάρχον πρὸς τὸν Ἐπαρχον, ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν συγκεφαλαιωμένην περίληψιν.

26. Ὁ Ἐπαρχος ὀφείλει νὰ ἀναγγέλλῃ πρὸς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως καὶ διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ εἰς τὰ κυριώτατα τῆς χώρας μερῇ· τοῦλάχιστον πρὸς ἑξήμερον, καὶ νὰ προστάξῃ ἐπαπειλῶν τὴν ἑταλῆρων ζήμιαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς ἐμβολιασμόν, οἵτινες δὲν προκρίνουσι νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἀπὸ ἄλλον ἱατρῶν, νὰ ὑπάγωσι νὰ ἐμβολιάζωνται εἰς τοὺς διορισμένους τόπους ἐν ὧσιν διατρίβει ἐκεῖ ὁ ἐμβολιαστῆς καὶ νὰ ἐπανέρχωνται πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐμβολιαστοῦ διορισμένας ἡμέρας.

27. Ὁ Ἐπαρχος πτέλλει τινὰ τῶν ἑπαρχικῶν ἢ ἄλλον ὀρισμένον καὶ ἀνεπίληπτον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ἐμβολιασμόν.

Ὁ ἀποσταλλόμενος δὲ οὗτος κρατεῖ κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων, ὅστις περὶ ἔχει ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἐπ' ἀριθ. 2. παρακείμενον τύπον.

Ἀντίγραφον τῶν συνημμένων ὁμοῦ κατὰλόγων ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν ἐνωμένην περί-

ληφών όλων τῶν καταλόγων τῆς Ἐπι-
κρατείας.

28. Εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου οἱ δὴ
μαρχοί, οἱ πάρεδροι, ἢ οἱ ἐπίτροποι τῆς
ἀστυνομίας ἀναγγέλλουσιν ἐπισήμως πρὸς
τὸν Εἰρηνοδίκην:

Α'. Ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολίασαν τὰ παι-
διά ἢ τοὺς ἀρθλικὰς των εἰς τὸν διωρι-
σμένον καιρὸν, καὶ ὅσοι δὲν παρουσίασαν
ἀποδεικτικὰ τινος ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ
περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ἐποῖα ἐστάθησαν ἐμ-
ποδία.

Β'. Ὅλους τοὺς ἱατροὺς καὶ χειρουργούς,
οἵτινες ἐμβολίασαντες δὲν ἀπέστειλαν τοὺς
καταλόγους αὐτῶν 14 ἡμέρας μετὰ τὸ
τέλος τοῦ χρόνου, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐξή-
τησεν αὐτοὺς ἡ ἀνήκουσα Ἀρχή.

Ἐκτὸς δὲ τούτου θεωρεῖται χρεὸς τῶν
Λαγῶν νὰ ἐμβολιάζωσιν ὅλους, ὅσοι δὲν
ἐμβολιάσθησαν τὸν πρῶτον χρόνον κατὰ
τὰ ἐπ' ἀρθρ. 568 §. 2. τοῦ Ποινικοῦ Νό-
μου ὠρισμένα.

29. Οἱ κατ'ἀλογοὶ τῶν δι' ἀσθενέντων μὴ
ἐμβολιασθέντων, τῶν ὑποκειμένων εἰς ποι-
γὴν καὶ παιδευθέντων στέλλονται ἀπὸ τὸν
Ἐπαρχον πρὸς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἐκεῖ-
θεν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματείας.

30. Ὁ Ἐπαρχος δίδει εἰδήσιν ἅμᾳ ἀνα-
συνῶσι πούποτε τῆς ἐπαρχίας εὐλογίαι
διὰ νὰ στείλῃ ἀμέσως ἐκεῖ τὸν ἐμβολια-
στὴν ὁ Νομάρχης.

31. Τέλος πάντων πρέπει νὰ φροντίζῃ
ὁ Ἐπαρχος, ὥστε καθεὶς νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς
τόσον τὸν περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμον, ὅσον
καὶ τὰς διὰ παρακοὴν ἐπιβαλλομένας ποι-
νὰς: οἱ δὲ δήμαρχοι, ἱερεῖς καὶ διδασκα-
λαὶ νὰ συνιστῶσιν εἰς τὸν λαόν τὸν ἐμβο-
λιασμόν ὡς ἐπωφελεῖ, ἀναγκαῖον καὶ ἀ-
βλαβὴ, πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν πλη-
σιάζῃ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ καιρὸς.

Οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ προσκαλοῦνται
δημοσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου νὰ πα-
ραδώσωσι τοὺς καταλόγους, οἱ δὲ ὑποκει-
μενοὶ εἰς ἐμβολιασμόν καὶ μὴ ἐμβολιασθέν-
τες, τὰς περὶ τῶν κωλύσαντων αὐτοὺς
αἰτίων ἀποδείξει.

32. Οἱ Νομάρχαι ὑπαχρεοῦνται ἰδίως νὰ
ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ δι-
ατάγματος τούτου, νὰ δίδωσιν εἰς τὴν
Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν τὰ ζητη-
θέντα ὑπομνήματα, καὶ ἀμέσως ὅταν ἀνα-
φανῶσιν εὐλογία εἰς τινὰ ἐπαρχίαν, νὰ
στέλλωσι τὸν ἐμβολιαστὴν τοῦ Νομοῦ τῶν
ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλους, ὅσοι δὲν
ἔτυχον ἐμβολιασμένοι.

33. Ὅστις ἄλλος ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 9
ἄρθρον σημειωθέντων ἱατρῶν καὶ χειρουργῶν
ἀνευ ἰδιαίτερας ἀδείας μεταχειρίζε-
ται τὸν ἐμβολιασμόν ὡς τέχνην, ὑπόκει-
ται εἰς 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν
κράτησιν.

34. Ὁ νόμος οὗτος θέλει δημοσιευθῇ
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ
ἔχει ἰσχὺν ἀρ' ἥς ἐκδοθῇ ἡμέρας.

35. Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι νὰ φρον-
τίσωσιν οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ καὶ Δή-
μαρχοι νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαίτερος εἰς
ἐκάστην κοινότητα ὁ παρὼν νόμος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἀπριλίου 1835.

186. Περί τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ μὲν συζήτη-
σις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τοῦ διὰ τῶν
29 Ἰαννουαρίου καὶ 15] 27 Φεβρουαρ. ἡμε-
τέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν νομοσυμβου-
λευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβλήθέντος, δὲν
ἐπεραιώθη εἰσέτι, παρὰ τὴν μεγάλην
ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο
μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύει ἤδη ἐμπορι-
κοῦ τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ
περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές,
καὶ σαφές, καὶ ἐπίσημον, καὶ θέλοντες
νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑ-
πηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας
τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγ-
μάτων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ ἀκού-
σαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμ-
βουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν
τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς ἐπίτιθες συστηθεῖσαι ἐπεξεργασθεῖσαι καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσαι μετὰφρασίς τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἡμῶν ἰσχύοντος Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς Γαλλίας, θέλει τυπωθῇ ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον Νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῇ ἀνπερθέτως ἰδιαίτερος Νόμος.

2. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1835.

187. Περὶ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐρξῆς.

1. Οἱ ἱεροὶ ναοὶ τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων δὲν θέλουσιν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν ὑποστατικῶν καὶ οἰκοδομημάτων αὐτῶν.

2. Ἡ κλεις τοῦ ναοῦ θέλει παραδοθῇ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς ὅποιον ἐγκρίνῃ, καὶ εἰς αὐτὸν προσέτι τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, διὰ νὰ τὴν φυλάττῃ.

3. Ὅσακις ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο

ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν, θέλει γίνεσθαι δις τοῦ μηνὸς, ἐγγχειρίζεται ἡ κλεις εἰς τὸν πλησιόχωρον ἱερέα, ὅστις ὀφείλει, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, νὰ τὴν ἐπιστρέφῃ ἀμέσως. Δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας κλινὴν ἐμπόδιον καὶ ἀπαγορεύεται παντάπασιν εἰς τοῦτο ἐπὶ ὅποιᾳδήποτε προφάσει ἢ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀργυρολογία.

4. Ἡ φροντὶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας κατὰ τὰς ἑορτάς, καὶ ἐν γενεὶ ὁσάκις ἀνοίγεται ἡ ἐκκλησία, ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ἡ ἐκκλησία.

5. Ὅσα συναχθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐκτὸς τῶν προσφορῶν, καὶ μερικῶν λειτουργικῶν καὶ ἐνὸς ἰδιαίτερου δίσκου, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἱερέα, εἶναι τοῦ δήμου ὅστις θέλει λαμβάνει ὁμοίως καὶ τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν γινόμενα ἀφιερώματα ὑποχρεοῦται δὲ ὁ δῆμος νὰ φροντίζῃ ἐξ ἰδίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν, φωταγωγίαν καὶ λοιπὴν τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1835.

188. Α. Περὶ τελωνίου ἐπὶ ἐντελῶν προλόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων ἢ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως.

1. Τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν ἐντελῶν προλόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, παύει ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου Ε. Ε.

2. Ἀπὸ τὴν ῥηθείσαν ἡμέραν παύει καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 2572 (Κ') ψηφίσματος, καθόσον ἀποβλέπει τὰ ῥηθέντα εἰς

3. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1835.

189. Δ. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἂ. Πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζίτων ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγὰς· β. Πᾶσαν μεταξὺ ὁποῖων δήποτε διαφορὰν ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικὰς.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς: Τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμει τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλῇ ταῦτα ἀκατέργαστα ὥς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατηργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων.

Ὅλας τὰς κολλυθιστικάς, τραπεζικάς καὶ μεσιτικάς ἐργασίας.

Ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν.

Ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις.

Τὰς συναλλαγματικάς καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποσολὰς χρημάτων, ὅποιοι δήποτε καὶ ἐὰν ᾖναι οἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικὰς.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ναυτικῶν χρησίμων.

Ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς.

Πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφῶν.

Πᾶσαν ναύλωσιν.

Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλείων συναλλάγματα καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν.

Ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις.

Ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

4. Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἔνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπόρου, ὑπὸ τὸν ὅποιον διατελοῦσιν.

5. Κρίνουν τελευταῖον 1. Περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῶν διβλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων, καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων. 2. Περὶ τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν, ἀνακοπῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζονται εἰς πράξεις ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικά Δικαστήρια· διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τῆς μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συνδιαλλαγῇ καὶ ἀνακοπῇ πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος· ἄλλως, εἶναι ἄκυρος· 3. Περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τοῦ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν αὐτοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ. 4. Περὶ τῆς περὶ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, κατὰ τ' ἄρθρα 690 καὶ 691 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

6. Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρίσμοις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζωνται εἰμὴ ἀπλὰ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπόρου ὑπογραφῆν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικὰς, κολλυθιστικάς, τραπεζικάς ἢ μεσιτικάς, τὸ Ἐμποροδικεῖον

χρεωστέϊ νά παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ Πολιτικὸν Δικαστήριον, ἐκν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζήτησιν.

7. Ἐάν αἱ συναλλαγματικαὶ ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμματῖα φέρουν ἐνταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ Ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν, δὲν δύναται ὅμως νά διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων εἰμὴ ὁσάκις ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζίτικῶν, ἢ μεσιτικῶν.

8. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐμποροδικεῖων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων, οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγματεῶν ἡγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

Τὰ γραμματῖα ὅμως τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα θεωροῦνται ὡς ἕνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γεγόμενα, ἐάν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ῥητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

9. Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως: 1. Περί ὅλων τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 800 Δραχμῶν. 2. Περί πάσης ἄλλης αἰτήσεως γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, ὁσάκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιοώματα, ἤθελον εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐπιθυμοῦν νά κριθῶσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα νά καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κύρος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαΐου 1835

190. Α. Περί τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τοῦ 1830 ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵτινες εἶχαν εἰσαχθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἀυγούστου

1830 ψηφίσματος συστηθέντος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὑπάρχουσιν τινες, αἱ ὁποῖαι ἐμελλόν νά δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δικαιοδοσίας· ὅτι ἡ νέα Δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμούς δικαιοδοσίας ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων, καὶ ὅτι ὁ νόμος ὁ χοριγῶν εἰς αὐτάς τὴν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀναίρεσιν αἴτησιν, ὅθεν καὶ δὲν δύνανται νά ἀπαιτήσουν ταῦτο χρόνως καὶ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας χορηγεῖ ἐκεῖνος ὁ νόμος καὶ ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἀποποιεῖται ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς, τὰ ὅποια θέλουσιν ἔχει ἰσχύον νόμου.

1. Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γεγόμεναι ἐφέσεις εἰς τὸ ἀνώτατον Δικαστήριον διὰ νά ἐκδικασθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουσιν εἰσαχθῆναι, ἐάν αἱ δίκαι, τὰς ὁποίας ἀφορῶσι, δὲν ἐπικαλύφθησαν εἰσέτι, εἰς τὰ ἀρμόδια τῶν Ἐφετῶν Δικαστήρια, καὶ θέλουσιν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας Δικονομίας.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀναίρεσιν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς ταιαύτας δίκας, αἵτινες ἵκάζονται εἰς τρίτον βαθμὸν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1835.

191. Α. Περί σχηματισμοῦ τῶν δῆμων τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀπὸ τῆ ἀναφορᾶ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

1. Τὰ ὅρια τοῦ νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἀρχίζουσιν κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν ἀπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθειας (Σεϊτάν), καὶ προχωροῦν ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, ἀπὸ τοῦτο δὲ τὸ μέρος ἐξακολουθοῦν τὴν ἡδὴ γε

νομένην ὁροθεσίαν τοῦ νομοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου διάταγμα.

Ἀπὸ δὲ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαΐτσας, τὰ ὅρια προχωροῦν πρὸς τὸ Ἄστρος κατὰ τὴν θάλασσαν, ἐκτείνονται κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμίσκου Μούστου ἐξακολουθοῦντα ἔπειτα τὸν ῥοὺν αὐτοῦ, παραλείπουν τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, τὸ Καραχόβουν, καὶ τὸν Πραστὸν εἰς τὸ Νομὸν τῆς Λακωνίας, συμπεριλαμβάνουν τὰ χωρία Σιταίναν, Καστανίτσας, καὶ Κολίνας, καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ ὄρος τὸ Χέλμον ἐντεύθεν καταβαίνουν εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Κυπαρίσσι, καὶ παραλείποντα αὐτὸ εἰς τὸν Νομὸν τῆς Λακωνίας, προχωροῦν μέχρι τοῦ ὄρους Ξηροδουνίου.

Ἐκείθεν ἀναβαίνουν τὰ ὅρια πρὸς ἄρκτον μέχρι Κολάλων, καὶ προχωροῦν ἕως τὸ Ἰσάρι, συμπεριλαμβάνοντα τὰ χωρία Κυράδες, Σούλο καὶ Χράμον, ἐκείθεν δὲ πρὸς τὸ Τετράζι, καὶ μετὰ ταῦτα προχωροῦν πρὸς τὸ Διαφόρτι, καὶ συμπεριλαμβάνουν ἐν ἑαυτοῖς τὸ χωρίον Καρυαί, παραλείποντα εἰς τὸν Νομὸν τῆς Μεσσηνίας τὰ χωρία Βερέλλα καὶ Ἀμπελώνα. Ἀπὸ δὲ τὸ Διαφόρτι ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ διαβαίνουν διὰ τοῦ Βλαχογράφου ἐκτείνονται μέχρι τῆς παρὰ τὸ χωρίον Πυρί, συμπεπτοῦσι: σύρροφς τοῦ Ἀάδονος καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ

Ἀπὸ δὲ τὸ Πυρί ἀκολουθοῦν τὴν ῥοήν τοῦ Ἀάδονος (Ῥουφιᾶ) ποταμοῦ ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιαθέως, ὅπου συμπεριλαμβάνοντα τὸ χωρίον Ἀάρα, καὶ παραλείποντα καὶ τὸ χωρίον Παγκράτι εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

2. Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τῆς Ἀρκαδίας ἐγκρίνεται καθ' ὃν τρόπον παρίσταται εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας. (α)

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ

δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ἔσποιν θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Νοεμβρίου 1834.

192. Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις.

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Εἰς Ναύπλιον καὶ Π. Πάτρας θέλουν συστήθῃ καταστήματα διαμετακομίσεως δι' ἀτελώνιστα ξένης ἐπικρατείας εἶδη.

2. Ἡ ἐννοία τῶν καταστημάτων αὐτῶν μὲ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως εἰς Σ' ρον καὶ Πειραιᾶ, καθὼς ἀόριστη καὶ μετὰ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὑδρας, εἶναι ἐλεύθερα ὑπὸ τὰ διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

3. Οἱ διὰ τὰ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως ὅρισμοι θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀπαρτάκτως καὶ εἰς τὰ ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ἰουλίου τοῦ παρόντος ἔτους. Ὁ δὲ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσειν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1835.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

193. Περὶ μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Σύνοδος, παραβαλοῦσα τὴν προ μνηνῶν ἀναφανείσαν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πρὸς τὴν κανονικὴν τῶν ἐβδόμηκοντα μετάφρασιν, καὶ εὐροῦσα αὐτὴν διαφέρουσαν ἐκείνης·

Ὁρεῖλousα καὶ τὰ παρὰ τῆς Ὁρθοδό-

ξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας παραδεδεγμένα νὰ διατηρήσῃ ὡς τὰ παρέλαβε, καὶ τοὺς χριστιανούς νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς τῶν ἀνέκθεθεν παραδεδεγμένων.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) τοῦ 1833 Βασιλ. Διατάγματος.

Κατ' ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α' Μ. Διακλήσεως.

α. Κανονικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἶναι καὶ λέγεται ἡ ἀνέκθεθεν παρὰ τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ μόνῃ μετάφρα-

σις τῶν ἐβδομήκοντα, καὶ αὕτῃ ἀναγινώσκεται εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ αὕτῃ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν τοῦ κ. ἡρώ, τῆς νεολαίας, καὶ ἐν γένει τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν.

β'. Πᾶσα ἄλλη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἴτε ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἴτε ἐξ ἄλλης γλώσσης ἀποδοκιμάζεται εἰς τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν, καὶ κηρύττεται ἀκανόνιστος καὶ ἀπαράδεκτος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1833.

194. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως προδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 235 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 104 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀναφερόμενα δικαιώματα τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατεσίαν.

Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν.

1. 1) Διὰ πᾶσαν κλήσιν. 25
- 2) Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐξεδόθη ὀριστικῶς ἢ ἔχι. 50
- Ἐὰν δὲ ὑπόκειται εἰς ἐφεσιν. 1
- 3) Διὰ πᾶν ἔγραφον ἀνακοπῆς. 50
- 4) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως. 1
- 5) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον. 50
- Β'. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐμποροδικῶν.

2. 1) Διὰ τὴν πρώτην κυρίαν συμβούλευσιν (consultative). 5
- Διὰ πᾶσαν ἐπομένην συμβούλευσιν. 2
- 2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσι τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν καὶ τὰς προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις. 3
- Ἐπὶ ἐγγράφῳ δὲ διαδικασίας. 5—10
- 3) Διὰ τὰ λοιπὰ τῆς μεταξύ τῶν διαδίκων ἀλληλογραφίας ἔγγραφα.
- Ἐὰν ταῦτα χρῆζωσι περαιτέρω τινὸς διαπράξεως. 2
- Ἐὰν δὲ ᾖναι ἀπλὰ ὡς προσκλήσεις καὶ μηνύσεις. 1
- Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἀγγελίαι κτλ.
- 4) Δι' ἀναφοράς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις ὑποβαλλομένας εἰς δικαστήρια ἢ εἰς δικαστικούς τινας ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους εἰσηγητὰς (juges commissaires). 1

- Ἐὰν δὲ χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως
- 5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς
- 6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως
- 7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροτηρίῳ ἐνέργειαν εἰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεκκλήτως δικάζονται
- Ἐὰν ὑπόκειται εἰς ἐφεσιν

Δραχ.	Λ.
2—3	
	2
3—5	
	5
7 1/2—10	

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομολογῶνται ἢτε ἐνώπιον τοῦ Προέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἡ ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἔτι δε καὶ ὅταν δὲν ἐξεδόθη εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσι, δίδεται μόνον τὸ ἡμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων ἐπὶ δὲ ἔγγραφου διαδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδὴ κατὰ ἡμισυ περισσώτερον τοῦ προτέρου).

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἔγγραφον καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἀρθ. 3) ὡς ἡ ἐν τῷ πινάκῳ, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἔγγραφῇ ἢ παρακατάθεσις τῆς ἐγγύσεως τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου ἔγγραφου ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κτλ. 50. Λεπ.

3. Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τρίωρον παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινα πράξιν, εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ κτλ. εἴτε εἰς ἐκτελέσειν ἀποφάσεως ἢ ἔγγραφου ἐκτελεστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστών κτλ. Ἀρ. 2.

Ἐννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἰμπορεῖ νὰ συγκαταλογοσθῇ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας προσδιωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἀρθρῷ 2, ἐδαφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποία ἤθελε κάμει εἰς τὰς ἀναγκασίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἑκαστον μυριάμετρον (δύο ὥρων δρόμον) προσσελεύσεως καὶ ἐπανόδου Ἀρ. 1 1/2.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κανὲν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὅν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

2. Δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον δι' ἐκάστην

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

εἰκοσιπεντάςχιον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποία αὗτος ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ. Λεπ. 15.

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν Ἐφετῶν Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

5. Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν Ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουσιν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἀρθρῷ 2, ἐδαφ. β'. προσδιοριζομένων δικαιωμάτων διὰ ἔγγραφα τῶν, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας τῶν, τῶν δὲ ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 καὶ 4 νενομισμένων διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας καὶ τὰ ἀντίγραφα.

Δ'. Γενικοὶ ὁρίσμοι.

6. Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται ν' ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν τῆς παρούσης διατίμησης.

7. Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ. καὶ ἂν χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2. δραχ.

8. Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσεν συμβιβασμὸν τινα ἢ ἐὰν ἐξπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 1. ἐδαφ. 2, εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας (prorogation) ἀνθ' ἐνὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου, δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ

του πράξεις προσδιωρισμένα δικαιώματα.

9. Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀφείλει ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἔγγραφα διαδίκος νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἔνεκα τῶν ὧσων ἔπραξεν ἢ ἔγραψε καὶ τὰ ὅσα ἔκχμεν ἐξοδᾶ ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἤδη ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τοὺτοις καὶ τὰ ἡμίσια τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

10. Ὁ δικηγόρος ἡμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξοδὰ, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

11. Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαβεν ἤδη ὁ δικασ. ὀργανισμὸς καὶ ἡ Πολιτ. Δικονομία.

Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιωμάτων των πρέπει παρ' ἐκάστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαΐου 1835.

195. Δ. Περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δῆμων κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου καὶ τὰ ἄρθρα 2, 17, 75, 145, καὶ 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δῆμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων.

1. Θέλουν ἐνάγεσθαι. α.) Τὸ μὲν δημοσίον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας β.) Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιασ.

λον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς γ.) Οἱ δὲ δέμοι διὰ τῶν δημάρχων. δ.) Τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεῖα διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεως τῶν.

Ἐπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημένοι ἢ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρεὸς ἔχουσιν νὰ υπογράφωσι τὸ φανερόν τὴν γενόμενῃν εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικὸν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς ἀρμόζει.

Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀντιπρόσωποι γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίου.

2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναριθμημένη κλήσις δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων παρὰ τὴν ὑπάρχου εἰς αὐτὴν ἐπισυνημμένην, καὶ τὸ ἄρθρον 2 καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διατάσσει, ὅτι νόμιμος ἀπίδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαρτίσεως τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ τῆς σιωπῆς αὐτῆς.

3. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς οἰκονομίας Γραμματέως δύναται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ἢ πάλληλον τοῦ κλάδου τοῦ ἐπιτηδείου καὶ ἰκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτεύουστος, νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο ἢ διὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγελία τῇ ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀπαιτουμένη νομίμου πληρεξουσιότητος.

4. Ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφίῳ β, γ, δ, ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις, πρέπει νὰ γνωστοποιήται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχήν, ὅταν ζητῆται ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαῖα ἔγγραφα· αὕτη θέλει ἀναφέρει ῥητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας.

3. Ἐὰν τὸ δημόσιον, δῆμος, φιλάνθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεία ἦναι ἐνάγοντες, ἢ ἐν δικαστηρίῳ παράστασις τῶν γίνεται ὡσούτως κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1835.

196. J. Περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κωμῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, διατάξαμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καθ' ὅσον αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἐπιμελουμένην τῆς δημοσίου ὑγείας ἀστυνομίαν

1. Πόλεις καὶ κῶμαι πρέπει ν' ἀνεγείωνται μόνον εἰς τόπους, ὅπου εὐρίσκονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ ἤδη ὑπάρχει συστημένη ἢ μετὰ τῶν περίξ συγκοινωνία ἢ δύναται τοῦλάχιστον νὰ κατορθωθῇ διὰ μετρίας δαπάνης. Ἐντεῦθεν συνάγεται ὅτι καθόσον συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις συμφέρει νὰ μὴ οἰκοδομῶνται πόλεις καὶ κῶμαι εἰς γῆν ἀπρόσδεκτον καὶ ἄκαρπον.

2. Μόνον ὅπου ἐπικρατεῖ ὑγιεινὴ ἀήρ συγχωρεῖται νὰ κτίζωνται πόλεις καὶ κῶμαι, οὐχὶ δὲ πλησίον τελμάτων ἢ ἀπλῶς εἰς τόπους νοσώδεις καὶ κινδυνεύοντας ἀπὸ πλημμύρας, ἡφαιστειοῦς ἐκρήξεις κλπ., ἐκ τῶν ἀν φαίνηται δυνατόν νὰ ἀπομακρυνθῶσι τὰ τοιαῦτα καὶ δι' ἐπιτηδείων τρόπων ἢ νὰ κατασταθῶσι τοῦλάχιστον ἀβλαβεῖς.

3. Πόλεις καὶ κῶμαι ἐκεῖ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὅπου ἡ ἤδη ὑπάρχει, ἢ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἄλλοθεν ποτίμου καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος ἰκανὴ ποσότης τὴν δε ποιότητα ταύτην ἐξετάζει προηγουμένως ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τοῦ πράγματος ἄνθρωπος. Τὸ ποτάμιον καὶ πηγαῖον ὕδωρ προκρίνεται παρὰ τὰ λοιπὰ ταῦτα· τὰ φρέατα δὲ καὶ αἱ δεξαμεναὶ (σιγέρναι)

πρέπει νὰ ἀνοίγωνται καὶ κατασκευάζωνται εἰς ἀρμόδιον καὶ ἄνισον τόπον.

4. Ἡ θέσις τῶν ἀνεγερθησομένων πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ ἐκλέγῃται τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶνται οὔτε ἀπὸ τὴν πολλὴν ψυχρίαν καὶ θερμὴν, οὔτε ἀπὸ δριμύτις καὶ νοσεροῦς ἀνέμους. Συμβάλλει δὲ μάλιστα πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἡ κατάλληλος γειτονία λόφων, λειμῶνων, ποταμῶν καὶ θαλάσσης. Κατὰ πᾶσαν ὁμῶς περίστασιν συμφέρει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν διόδον ὃ ἄνεμος διὰ νὰ μὴ συσσωρεύωνται ἀναθυμιάσεις ἐπιβλαβεῖς.

Ἐν γένει ἡ ἀνοικτὴ, ἐλευθερά καὶ ὁπωσούν ὕψηλὴ θέσις προτιμᾶται ἀπὸ τὴν περικλειστον καὶ περιστοιχισμένην ἀπὸ ὕψηλὰ ὄρη, καθὼς ἡ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς κλίσις προκρίνεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἀρκτον καὶ δύσιν.

5. Περιτειχίσματα, τοῖχοι πόλεων, βάραθρα, προχώματα καὶ τὰ ὅμοια ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀνέμων πνοῇ· ὅθεν ἐφείλομεν ὅσον δυνατόν νὰ τὰ ἀποφεύγωμεν.

6. Θέλει μάλιστα κατασταθῇ σκοπιμότης τῶν πόλεων ἡ θέσις, ἐὰν αἱ ὁδοὶ ὑπάρχουσιν εὐθείαι καὶ κόπτωνται ὀρθογωνίως· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις πρέπει νὰ διατεθῇ πλαγίᾳ (ἐγκαρσίᾳ) πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου διὰ νὰ φωτίξῃ ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως ὁ ἥλιος.

Αἱ ὁδοὶ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δυσαναλόγως καὶ υπερβολικῶς πλατεῖαι διὰ νὰ μὴ αὐξάνῃ ὁ καύσων ἀπὸ ἔλλειψιν σκιᾶς· ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται πάλιν οὔτε πολλὰ στεναὶ νὰ γίνωνται· καὶ αὐτῶν δὲ τῶν μικρῶν ὁδῶν τὸ πλάτος δὲν θέλει εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 6 μέτρων.

7. Αἱ πλατεῖαι θέλουσι διορισθῇ ἰκαναὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀνάλογον συμμετρικῶν διηρημέναι, οὐχὶ ὁμῶς υπερβολικοῦ μεγέθους.

8. Καὶ αἱ ὁδοὶ δὲ καὶ αἱ πλατεῖαι αὐταὶ τῶν πόλεων πρέπει νὰ στρωθῶσι με στερεὰς πέτρας, αἱ δὲ μεγάλαι ἐκ τούτων θέλουσιν ἔχει καὶ λιθόστρωτα πεζοδρόμια.

Καμάραι καὶ δενδροστιχίαι δὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ εἰς τὰς μεγάλας πλατείας καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροτάτας ῥύμας τῶν πόλεων.

9. Εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τῶν πόλεων θέλουσι κατασκευασθῇ αὐλακες καὶ ὄχετοί πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων καὶ ἀκαθαρσιῶν. Ἐνεκα δὲ τούτου πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἡ ἀναγκαία κλίσις τοῦλάχιστον 1/10 τοῦ μέτρου εἰς 30 μέτρα διὰ νὰ φέρωνται τὰ ὕδατα καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι δι' αὐλάκων καὶ διωρύγων ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ ἐκχέωνται εἰς ῥύμας, ποταμούς ἢ θάλασσαν.

10. Θέλει μάλιστα ἐπιτύχει τὸν προκείμενον σκοπὸν ἡ θέσις τῶν κωμῶν. ἂν τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, τὸ πρεσβυτερεῖον, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ δημαρχεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα εὐρίσκωνται περὶ τὸ μέσον τῆς κώμης· αἱ δὲ οἰκίαι τῶν χωρικῶν, περίξ αὐτῶν εἰς τετραγωνικὸν ἢ κυκλοειδὲς σχῆμα, φυλαττομένων τῶν ἀναγκαίων ἐμβασδῶν (διαστημάτων) πρὸς κατασκευὴν κήπων καὶ μικρῶν ὁδῶν· ἡ δὲ μεγάλη τῆς κώμης ὁδὸς θέλει εἶναι λιθόστρωτος.

11. Καθ' ὅλας τὰς πόλεις καὶ κώμας θέλει γένει φροντίς περὶ τῆς ἀναγκαίας ποσότητος ποτίμου ὕδατος δι' ὑδραγωγείων, δεξαμενῶν καὶ φρεάτων. Τὰ πρῶτα ἀρμόζει μάλιστα νὰ γίνωνται διὰ σωλήνων ὑπογείων· ἀπαιτεῖται ὅμως προσοχὴ διὰ νὰ μὴ μολύνωνται ἢ βλάπτωνται κατὰ τι οὔτε τῶν πηγῶν αἱ δεξαμεναὶ (τὰ δοχεῖα), αὐτὲ ἢ καθ' ὁδὸν διεύθυνσις τοῦ ὑδραγωγείου· ἀλλ' ἡ εἰσόδος τοῦ ἀέρος δὲν θέλει ἐμποδισθῇ παντελῶς. Τὰ δὲ φρέατα καὶ αἱ δεξαμεναὶ ἔχοντα τὸ ἀναγκαῖον βάθος, θέλουσι προφυλάττεσθαι ἐξαιρέτως ἀπὸ τὰς ἐπιπιπτούσας ἀκαθαρσίας ἢ ἐπιβλαβῇ ἄλλα πράγματα, ὅποια ζῶντα ἢ θνησιμαῖα ζῶα, πτώματα καὶ τὰ παρόμοια.

12. Παραγγέλλομεν δὲ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴ εὐρίσκωνται πλησίον δεξαμενῶν, φρεάτων ἢ ρυάκων, τέλματα, ἀπόπατοι ἢ ὄχετοί ἀποπάτων, θνησιμιδῶνες καὶ νεκρο-

ταφεῖον, ἢ βλαβερὰ ἐργαστήρια, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ βυρσοδεψεία δυνάμενα νὰ μολύνωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐπιβλαβεῖς τὸ ὕδωρ.

13. Δὲν συγχωρεῖται ἐπιχειρήσεις οἰκοδομῆς εἰς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως, εἰμὴ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγκριθῇ τὸ σχέδιον ἀπὸ ἐμπειροτέχων ἀνδρῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κκονισμὸν ὑπάρχοντες ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ δήμοι ἐντὸς ἡ πλησίον τῶν ὁποίων εὐρίσκονται ἐμπειροτέχνοι ἄνδρες, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ οἰκοδομὴ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἀξίας δὲν ἀπαιτῇ τοιαύτην πρόνοιαν κατὰ τὴν εὐλόγηστον γνώμην περὶ τούτου τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γενικῶς τὸ ὕψος τῶν οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνει τὰς δύο ὁροφάς· ὅπου δὲ συμβαίνουν σεισμοί, ἀπαγορεύεται ἀπαστηρῶς τὸ νὰ ἔχωσι πλειοτέρας. Ἀξία μάλιστα φροντίδος κρίνονται πρῶτον μὲν ἡ ἀρμοδιὰ τοποθεσίας τῆς καπνοδόχης καὶ τῶν ἀποπάτων, ἔπειτα δὲ ἡ συνεχὴς καὶ ἀκριβὴς ἐπιτήρησις ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ κατ' ἰδίαν τῆς στέγης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅσω δυνατόν ἀνωτέρα κινδύνου πυρκαϊᾶς, καὶ εἰς τὰς πόλεις νὰ σκεπάζεται μὲ κεραμίδια, ἀρδωσίαν σχιστὴν λίθον ἢ μέταλλον· εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ διατεθῇ οὕτως, ὥστε ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται ἀκωλύτως.

14. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ὅλων τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὅποιον τὸ κόκκινον, τὰ βαθύ κίτρινον, καὶ τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐλαιομικτῶν βαφῶν (couleurs à l'huile) καὶ τοῦ βερνικείου ὡς ἐπιβλαβῶν πάντων εἰς τὴν ὑγίαν. Αὐτὰ δὲ ὁμοίως συμφέρει νὰ μὴ συνειθίζωνται ὅσω δυνατόν οὔτε εἰς τὰ ἐνδον τῶν οἰκιῶν.

15. Οἰκία νεόκτιστος δὲν θέλει κατοικεῖσθαι πρὶν ξηρανθῇ ἐντελῶς· τοῦτο δὲ θέλει ἀποδειχθῇ διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιτήρησις ὅλων τῶν διειλημμένων δικταξέων.

16. Τὰ δημόσια κτίρια θέλουσι καταστάττεσθαι ἀρμοδίως ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς

δον ἐνεστιν ἐλευθέρους (ἀναπεπτημένους) τόπους.

17. Οἱ σταυλοὶ συμφέρει νὰ μακρύνωνται ἀριετὰ ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους κατοικίας· εἰς δὲ τὰς κώμας πρέπει τοῦλάχιστον νὰ διαχωρίζωνται ἀπ' αὐτάς μὲ ἐν διάφραγμα (μεσότοιχον)· ἃς κτίζονται ὅμως πάντοτε κατωφερεῖς διὰ τὴν εὐκολον τῶν ὑγρασιῶν ἀπορροήν.

18. Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια εἴτε φρενοβλαθεῖα (hospitaux des aliénés), εἰσὶ καὶ ἐργατικά φυλακὰ ἃς ἀνεγείρωνται ὅσον δυνατόν ἐξω τῆς πόλεως ἢ τοῦλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀεριζόμενα χωρία.

19. Βιομηχανικά εἴτε τεχνικά καταστήματα, ἔχοντα βλαβερὰν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιβρόχην εἰς τὰς γειτνιαζούσας κατοικίας, ἀπαγορεύεται ν' ἀνεγείρωνται ἄνευ ἀστυνομικῆς ἀδείας. Ὑπάρχοντα δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην:

Τὰ ἐργαστήρια, ὅπου κατασκευάζονται τὸ ἄμυλον, τὸ βορουσιακὸν κυανσοῦν (bleu de prusse), αἱ μουσικαὶ χορδαί, τὸ στυλ-βωτικὸν διὰ τὰς τραπέζας μίγμα, τὸ κητρικὸν ὀξύ (eau-forte), ἡ μέλτος (milk), τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, τὰ κηρό-παστα, διαφόρου εἶδους ὑφάσματα, τὰ βιβλιοδετικά χαρτῶνια, τὸ ἀρσενικόν, τὸ μερκενικεῖον καὶ τὸ ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πυροτεχνεῖα, τὰ ῥακο-συλλεκτήρια, οἱ καπρῶνες, τὰ κανναβο-βρεκτήρια, τὰ ξηραντήρια τῆς καυσίμου γῆς (lignite), αἱ κάμιναι τοῦ γύψου καὶ τῆς ἀσβέστου, τὰ στεατοχωνευτήρια.

Τὰ ἀκόλουθα δὲν μακρύνονται μὲν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, καθιστῶ-σιν ὅμως ἀναγκαίαν τῆς ἀστυνομίας τὴν ἀδείαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γειτό-νων. Τὰ ψιμμουθιοργεῖα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐργαστήρια χημικῶν ἀναλύσεων ἢ κατασκευῶν, τὰ πιλοποιεῖα, σαπωνεῖα, αἱ-λειμματοκηρεῖα, βυροσδεφεῖα, βαφεῖα, χρο-μοστάσια, χλωρογναφεῖα, καὶ πισσωτήρια (calafures).

Αἱ ἀλυσκαὶ θέλουσι τάττεσθαι ὑπὸ τοῦς

ἐπικρατοῦντας ἀνέμους· τῆς πόλεως ἢ τῆς κώμης.

20. Τὰ σραγεῖα βάλλονται ἐξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θάλασσαν, ποταμὸν ἢ ῥύακα, καὶ εἰς τόπον ὅθεν δὲν πνέουσι παν-τελῶς ἢ τοῦλάχιστον συχνὰ οἱ ἀνεμοὶ πρὸς τὴν πόλιν διατrophoῦνται δὲ πάντοτε κα-θάρια.

21. Τὰ πεταλωτήρια ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἐντὸς ὅμως τῶν αὐλῶν· ἐν ἀλλείψει δὲ τούτων, οἱ πε-ταλωταὶ ἐργάζονται μόνον ἐπὶ τῶν μεγά-λων πλατειῶν.

22. Τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ὅσμην δυσί-δη ἢ βαρεῖαν ἀπόζοντα ἢ θόρυβον προξε-νοῦντα, τοπίζονται εἰς ἀποκεντροὺς συνοι-κίας (μαχαλέδες) τῆς πόλεως.

23. Τὰ ἐκδορεῖα τῶν ζώων ἃς μακρύνων-ται τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὥραν τῆς πό-λεως καὶ τῶν κωμῶν εἰς ὑψηλὸν καὶ σῦδεν-δρον τόπον. Τὰ δὲ ἐκδαρέντα ζῶα πρέπει νὰ κατορύττωνται τοῦλάχιστον 6 πόδας βαθείας εἰς τὴν γῆν.

24. Τὰ κοινοταφεῖα ἃς βάλλονται ὁ-μῶς· εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν τῆς πόλεως καὶ κώμης, καταφυτευόμενα μὲ δένδρα καὶ θάμνους κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἤδη περὶ αὐτῶν διάταγμα.

25. Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ γίνωνται ἀδιάβατοι, ἐμφρατ-τόμεναι οὔτε ἐν καιρῷ οἰκοδομῆς διὰ τῆς κατεδαφίσεως ἐρείπιων, οὔτε ὅταν ἐπι-φορτίζωνται καὶ ἀποφορτίζωνται οἰαδῇ-ποτε ἀντικείμενα, οὔτε τέλος δι' ἄλλης τινὸς ἐπισωρεύσεως ἢ διασκορπίσεως πραγ-ματειῶν διαφόρων, ἢ ἄλλης ὕλης.

26. Εἰς τὰ περίεξ καὶ πλησιόχωρα μέ-ρη τῶν πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ οἰ-κονομῶνται περὶπατοὶ καὶ ἀλωαὶ ἀπὸ καρ-ποφόρα ἢ τοῦλάχιστον σκιερὰ δένδρα.

27. Οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ, καὶ Δή-μαρχοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἑκάστος πολιτικὴν δύναμιν νὰ φροντίζω-σι περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς τῶν ἐκτε-θειμένων ὁρισμῶν εἰς τὴν σύστασιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, καθὼς καὶ ὅταν γί-νονται μεγάλα μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐν

τὰς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους θέλουσιν ἐνεργεῖ συμβουλευόντες καὶ νοθετοῦντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι καταδιώκει τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τούτων κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐνομοστί δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 598, 609 καὶ 697—700 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, 3 Ἀπριλίου 1835.

197 Α. Πρὸς πωλήσεως δηλητηρίων

ΟΘΩΝ κλπ.

Διὰ τὴν προληφθῆ ὅσον δυνατόν ἡ εἰς τοὺς ἀνθρώπου, ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων γινωμένη βλάβη, κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμικτείας, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Μόνον εἰς τοὺς τακτικῶς ὀρκισμένους φαρμακοποιούς καὶ φαρμακευπόρους (*droguistes*) ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πώλησις τῶν δηλητηρίων φαρμάκων.

Οἱ εἰδοπῶλαι (*épiciers*) καὶ λοιποὶ πραγματευταὶ ἔχουσιν τὴν ἀδειαν νὰ πωλῶσι τὰ εἰς τὰς τέχνας μόνον χρήσιμα δηλητήρια, καὶ ταῦτα δὲ προσηγνησίσης μὲν δοκιμασίας φαρμακοποιοῦ τινος, δοθείσης δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ γενομένου τοῦ ἀναγκαίου ὁρκου.

Ὅστις ἄλλος ἢ αὐτὸς ἢ διὰ τρίτου προσώπου πωλήσῃ δηλητήρια, παιδαύεται κατὰ τὸ 564 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ οἱ ἔχοντες δὲ ἀδειαν, ἂν πωλῶντες παραβῶσι τὸν προσδιωρισμένον τρόπον τῆς πωλήσεως, τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον.

2. Θεωροῦνται δὲ ὡς δηλητήρια αἱ ἐξῆς οὐσίαι.

Δηλητήρια Α'. σειρᾶς.

1. Ἀρσενώδες ὀξύ, ὀξειδίου ἀρσενικοῦ, ἀρσενικὸν λευκόν, ἄσπρον φαρμάκι *acidum arsenicosum*, ποντικοφάρμακον. 2. Θειοῦχον ἀρσενικὸν ἐρυθρὸν, *sulphuretum arsenici rubrum*, ἐρυθρὸν ἀρσενικὸν σανδαράχη *realgar*. 3. Θειοῦχον

ἀρσενικὸν κίτρινον, *sulphuretum arsenici flavum*, ὠχρὸν ἢ κίτρινον ἀρσενικόν, *orpimentum*. 4. Ὑπόξειδον ἀρσενικόν, *sulfoxidum arsenici*, ἀρσενικὸν μέλαν, τζερνίκι, ποντικοφάρμακον. 5. Ἀρσενώδης πότassa ἢ σόδα, *potassa vel soda arsenicosa*. 6. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτεροξείδου, δευτεροχλωροῦχος ὑδράργυρος, *deutochloruretum hydrargyri*, *murias oxidi hydrargyri*, ὑψωμένος ὑδράργυρος *sublimatus corrosivus*. 7. Νιτρικὸς ὑδράργυρος, *nitras hydrargyri*. 8. Ὑδροχλωρικὸν στίμμι, πρωτόξειδον, πρωτοχλωροῦχον στίμμι, βοῦτυρον στίμμεως, *butyrum antimonii*, *murias oxyduli stibii*. 9. Ὄξκος μόλυθος, μόλυθοσάκχαρον, *acetas plumbi*. 10. Ὄξαλιδικὸν ὀξύ, *acidum oxalicum*. 11. Ὑδροκυανικὸν ὀξύ, βορωσσιανὸν ὀξύ, *acidum hydrocyanicum*. 12. Φώσφορος. 13. Κανθαρίδες, χρυσόμυια* ξυβαμὰ κανθαρίδων. 14. Μορφίνη, στρυχνίνη, ἐμετίνη καὶ τὰ λοιπὰ ἀλκαλοειδῆ φυτικά. 15. Κροτονέλαιον, *oleum crotonis*.

Δηλητήρια Β'. σειρᾶς.

1. Δευτεροξείδου ὑδράργυρος, ἐρυθρὸν ἀπόκριμα ὑδράργυρου, *precipitatum rubrum*. 2. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτεροξείδου ἀμμωνιοῦχος, ἀπόκριμα λευκὸν ὑδράργυρου, *precipitatum album*. 3. Ἰωδοῦχος ὑδράργυρος, *ioduretum hydrargyri*. 4. Ὑδροκυανικὸς ὑδράργυρος δευτεροξείδου, *cyanetum hydrargyri*. 5. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος πρωτόξειδου, πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλανον, *calomelas*, *murias hydrargyri oxiduli mitis*. 6. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτεροξείδου, *murias auri*. 7. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτεροξείδου σοδαίουχος, *murias auri et sodae*. 8. Νιτρικὸς ἄργυρος δευτεροξείδου, *lapis infernalis*, πέτρα τῆς κολάσεως. 9. Ταρταρική πότassa στιμμιούχος, *tartarus emeticus*, ἐμετικόν. 10. Θειοῦχον στίμμι, πρωτόξειδον, ὕαλος στίμμεως, *vitrum antimonii*. 11. Ὑποξικός μόλυθος πρω-

τάξις διαλυτός, *subacetas plumbi*, *extractum saturni*. 12. Όξικός χαλκός δευτεροξείδος, *acetas cupri*. 13. Θειικός χαλκός δευτεροξείδος, αλογόπετρα, γαλάζια πέτρα, *vitriolum cupri sive coeruleum*. 14. Ύδροχλωρικός χαλκός δευτεροξείδος, *urias cupri*. 15. Θειικός χαλκός αμμωνιοῦχος, *cuprum ammoniacale*. 16. Θειικός χαλκός στυπτηριοῦχος, *lapis divinus*. 17. Θειικός ψευδάργυρος δευτεροξείδος, άσπρον βιτριόλι, *vitriolum album, vitriolum zinci*. 18. Ύπονιτρικόν βισμούθιον δευτεροξείδον, λευκόν βισμούθιον, *magisterium bismuthi*. 19. Ύδροχλωρικός κασσίτερος πρωτόξειδος, *urias stanni*. 20. Θεικόν όξύ, *oleum vitrioli*, σπίριτον βιτριολίου, *acidum sulphuricum*. 21. Νιτρικόν όξύ, *aqua fortis*, άσπμόνερν, *acidum nitricum*. 22. Ύδροχλωρικόν όξύ, άλυκόν όξύ, *acidum muriaticum*. 23. Φωσφορικόν όξύ, *acidum phosphoricum*. 24. Ύδροχλωρικόν όξύ όξυγονωμένον, *acidum hypnalicum oxygenatum*, χλωρινόνερν χλωρόν. 25. Πότασσα καυστική, πέτρα καυστική χειρουργών, *kali causticum*. 26. Σόδα καυστική, *natrum causticum*. 27. Αμμώνιον καθαρόν ή καυστικόν, *ammonia pura liquida*. 28. Ύπανθρακική πότασσα καθαρισμένη, *subcarbonas potassæ depuratus sal tartari purum*. 29. Ύπανθρακική σόδα καθαρισμένη *subcarbonas sodæ depuratus*. 30. Ύπανθρακικόν άμμώνιον καθαρισμένον, *subcarbonas ammoniæ depuratus, alcali volatilissimum*. 31. Ύπανθρακική βαρεία, *subcarbonas barytæ*. 32. Ύδροχλωρική βαρεία, *urias barytæ*. 33. Ύδροχλωρική τίτανος, *urias calcariæ*. 34. Ύδροχλωρική πότασσα όξυγονωμένη, *urias potassæ oxygenatus*. 35. Θειοῦχος πότασσα, *hepar sulphuris*. 36. Θειοῦχος σόδα, *hepar sulphuris mineralis*. 37. Θειοῦχον άμμώνιον, *sulphuretum ammoniæ*. 38. Ιώδες και έμβαμμα ιώδους, *jodium*. 39. Θειοῦχον ιώδες, *iodyretum sulphuris*. 40. Ύδρο-

ωδική πότασσα, *kali hydriodicum*. 41. Ύδροκυανική σιδηροῦχος πότασσα, *Borussias potassæ et oxyduli ferri*. 42. Ασφονοκράσου άπόσταγμα, *aq. lauro-cerasi*. 43. Πικραμυγδάλων άπόσταγμα, *aq. amararum amygdalarum*. 44. Όπιον και έμβαμμα όπιου, *unctura opii, laudanum liquidum sydenhami*. 45. Εύφόρβιον, ρητίνη εύφορβίου. 46. Έλατήριον. 47. Σαμμουνία (μαμουτία). 48. Στρυγγόσπορος, *nux vomica* (φόλαις). 49. Κόζμος Ίγνατίου, *laba Ignatii*. 50. Κουκουλόσπορος, *sem. coculi indici*. 51. Σαβαδίλλα, *sem. sabadillæ*. 52. Σταφίς άγρία, *sem. staphis agriæ*. 53. Εύδαλία ή μανδραγόρας, *belladonna*. 54. Ύψηλόςμος, *hyoscyamos niger*. 55. Κώνειον ύδροχαρές, *conium aquaticum*, ή μαγγούνη, *cicuta aquatica*. 56. Κώνειον κατάστικτον, *conium maculatum*. 57. Στραμμώνειον, *datura stramonium*. 58. Ακτυλιτίς, *digitalis purpurea*. 59. Ακόνιτον, *aconitum*. 60. Βράσσ, σαβίνας χόρτον, *savina*. 61. Κερατώδης σιλαις, *secale cornutum*. 62. Έλλέβορος λευός, *veratrum album, helleborus albus*. 63. Έλλέβορος μέλας, σκάφη, *helleborus niger*. 64. Κολοκυνθίς. Καί τά τούτων πάντων παρασκευαστά.

3. Οι φαρμακοποιοί και φαρμακείμοροι καθώς και οι εξετασθέντες και ώρισμένοι πραγματευταί όφείλουν να φυλάξωσι τάς ακόλουθους διατάξεις, όταν πωλώσι δηλητήρια.

Α. Όλα τά διαληθθέντα δηλητήρια πρέπει να φυλάττωνται εις ιδιαίτερα χωρίσματα του έργαστηρίου και εις ίδιαις θέσεις ή άγγεία καλώς χωρισμένα και σφαιλισμένα. Εκτός δέ τούτου τά δηλητήρια τής πρώτης σειράς θέλουν φυλάττεσθαι εις ιδιαίτερον συρτάριον, τό όποιον να κλειδόνεται με χωριστήν κλειδαρίαν.

Β. Τό κλειδίον του συρταρίου τούτου να κρατῇ αυτός ό φαρμακοποιός και φαρμακείμορος ή ό πρώτος αυτών βοηθός.

Γ. Έκαστον δηλητηρίου είδος να έχη

ἰδίαν εὐληπτον ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ τῆς θέσεως.

Δ'. Διὰ τὰ δηλητήρια θέλουσιν εὐρίσκεισθαι εἰς τὸ κατάστημα ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα, οἷον ζύγια (σταθμά), ἑγδία, τριβήδια κτλ. Κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ πρὸς παρασκευὴν τῶν δηλητηρίων τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑδραργύρου χρήσιμα πρέπει νὰ κλειδωνῶνται μετὰ τῶν εἰρημένων φαρμάκων εἰς τὸ αὐτὸ στυάριον.

Ε'. Τὰ δηλητήρια νὰ ζυγίζωνται εἰς χωριστὸν τοῦ ἐργαστηρίου τραπέzion.

Ὅστις παραβῇ τὰς ἀνωτέρω παραγγελίας, τιμωρεῖται κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΣΤ'. Τὰ δηλητήρια νὰ πωλῶνται πάντοτε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιὸν αὐτὸν καὶ φαρμακέμπορα, ἢ τὸν πρῶτον τούτων βοηθὸν καὶ ὄχι ἀπὸ μαθητιῶντας παῖδας ἢ ἄλλους ἀνθρώπους. Εἰς τὸν ἐνοχον παραβάσεως θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 566 προσδιωρισμένη ποινὴ.

Ζ'. Ἐκαστος φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος νὰ κρατῇ ἰδιαίτερον βιβλίον διὰ νὰ σημειῖ ἐκεῖ κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον τὰ πωλούμενα δηλητήρια.

Χρόνος τῆς πώλησεως, εἶδος, ποσότης, σκοπὸς χρήσεως τοῦ δηλητηρίου, ὄνομα, ἐπάγγελμα, διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Η'. Ἄνευ ἰδιοχείρου ὑπογραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ βιβλίον δὲν θέλει δίδεσθαι κανὲν δηλητήριον οὔτε τῆς πρώτης, οὔτε τῆς δευτέρας σειρᾶς.

Θ'. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς δηλητήρια θέλουσι δίδεσθαι μόνον εἰς τὸν παρουσιάζοντα ἀποδεικτικὸν τῆς Ἀστυνομίας, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος, τὸ πᾶσόν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὸ ἀποδεικτικὸν δὲ τοῦτο προστίθεται μετὰ τὴν πώλησιν εἰς τὸ βιβλίον.

Ι'. Ὁ πωλητὴς ἔχει δικαίωμα καὶ χρῆος νὰ μὴ διδῇ οὔτε ἀπὸ τῆς δευτέρας σειρᾶς δηλητήρια, ἄνευ ἀδείας τινὸς Ἀρχῆς εἰς ἀνθρώπους ἀγνώστους ἢ ὑπόπτους καὶ

ὅταν φοβῇται βλαβερὰν χρῆσιν τοῦ δηλητηρίου.

Κ'. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνται ποτε δηλητήρια εἰς παῖδια, μαθητιῶντας, δούλους καὶ μωροὺς, οὔτε ὅταν παρουσιάζωσιν ἄδειαν ἐγγραφὸν τινος Ἀρχῆς.

Δὲν συγχωρεῖται μάλιστα νὰ δίδωται κανὲν δηλητήριον, ἂν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι δὲν θέλει χρησιμεύσει· εἰς ὅ,τι λέγει τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Λ'. Τὰ πρὸς ἱατρικὸν σκοπὸν δηλητήρια πρέπει νὰ δίδωνται μόνον ἀπὸ τοὺς φαρμακοποιούς καὶ μόνον ὅταν παρουσιασθῇ εἰς αὐτοὺς γραμμάτιον ὑπογραμμένον παρὰ τινος ἀνεγνωσμένου ἱατροῦ. Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἂν τὸ εἶδος, ἡ ποσότης καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου διδῇ ὑποψίαν παραδρομῆς, ἀπάτης ἢ κακοβουλίας, ὁ φαρμακοποιὸς ἔχει δικαίωμα καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐρωτήσῃ ἀμέσως ἢ δι' ἄλλου τινὸς τὸν ἱατρὸν κατ' ἰδίαν.

Ὅταν τὸ δηλητήριον δίδωται κατὰ ἱατρικὴν συνταγὴν, γίνονται περιττὰ ἡ καταγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὰς ἐν τοῖς Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, καὶ Λ, ἐδαφίοις διαταγὰς, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν, ἂν δὲν προσετέθην ὅμως καὶ θετικαὶ πράξεις ὑποκείμεναι εἰς μεγαλητέρας ποινάς.

Μ'. Αἱ διδόμεναι δηλητήρια οὐσία· πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς, ἐπιγραφομένων ἐπισήμως τῆς λέξεως «φαρμάκιον» καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς φαρμακερᾶς ταύτης οὐσίας.

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ πρὸς ἱατρικὴν χρῆσιν διδόμενα δηλητήρια· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν νὰ διδῇ χωρὶς νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τὸν τρόπον τῆς χρήσεως.

Πρὸ πάντων δὲ τὸ λευκὸν ἀρσενικόν (ποντικὸ χορτόν), διδόμενον διὰ τοὺς μύς (ποντικούς) καὶ τοὺς φθεῖρας, θέλει μινύεσθαι μετὰ κόκκινον ἄνθρακον διὰ νὰ μὴ συμβῇ

κάνειν ὁλέθριον λάθος ἀπὸ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος μὲ πολλὰς λευκάς οὐσίας.

Ν. καὶ ἄλλαι δὲ δοιοῦνται καὶ ἐπιβλαβεῖς οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν κατετάχθησαν ἐνωτέρῳ μεταξὺ τῶν δηλητηρίων, π. χ. ὁ λιθαργυρος, ὁ δευτεροξείδους μόλυβδος ἢ μίλτος (mithrid. σουλγεγέι) ὁ λευκομόλυβδος, τὸ βορωπισιακὸν κυανοῦν τὸ κόκκινον πέπερι, τὸ πόλιον (turpith) τὸ κόκκινον γούττα, οἱ σπόροι κοκκοκινιδίου, τὸ ἀπτήγανον, τὸ νίτρον (γαϊβερίζιδες), τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας (νισαντήρι), ὁ βόραξ (τενικάρ) κτλ., καθὼς καὶ πολλὰ χρώματα ἐμπεριέχοντα ἀρσενικὸν ἢ χαλκόν, οἷον τὸ Σεχλικόν, Σουηδικόν, Σβαίνουρτιον, καὶ Οὐνδοδοσυνικὸν πράσινον, τὰ ὅποια περιέχουσιν ἀρσενικόν, καὶ τὸ ὀρεινόν, Βραχυνθεϊκὸν πράσινον, τὰ ὅποια περιέχουσιν χαλκόν, πρέπει νὰ συναριθμηθῶσι μὲ τὰ δηλητήρια καὶ νὰ δίδωνται μόνον εἰς γνωστούς, ἀνυπόπτους, νουνεχεῖς καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς κατηγορίαν ἀνθρώπων, οἵτινες θέλουσι τὰ μεταχειρισθῆ ὁλόως. Χρειαζέται δὲ μάλιστα προσοχὴ εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους, οἵτινες ἐξ ἀγνοίας ἢ καὶ ἐπίτηδες δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐπὶ βλάβῃ τὰ τοιαῦτα φάρμακα παρασκευάζοντες ἐδώδιμα ποτὰ καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα, οἷον οἶνον, ὄξος, ζύθον, ἄλευρον, σακχαρικὰ παιγνίδια κτλ. Ὅστις ἀντιπράξῃ εἰς τὰ ἐνταῦθα ὀριζόμενα, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος οἱ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουσι ν' ἀναγκάσωσι τοὺς φαρμακεμπόρους, ὅσοι θέλουσι νὰ πωλῶσι δηλητήρια, νὰ ἐξετασθῶσιν, αὐτῶν παρόντων, παρὰ τινος φαρμακοποιῶν περὶ γνώσεως τῶν δηλητηρίων, τὰ ὅποια ἐμπορεύονται, περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς βλαπτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὁ Ἐπαρχος λαμβάνει παρὰ τοῦ φαρμακεμπόρου τὸν ὑποχρεωτικὸν ὕκρον.

5. Ὀφείλουσι δὲ ὁμοίως καὶ οἱ ἱατροὶ νὰ ἐπιτηρῶσι περιδεύοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταῦθα διαταγόμενων, ἐξετάζοντες τὰ φαρμακοποιεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς παραβάσεις εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἔργον μάλιστα ταύτης θέλει εἶναι ἡ φροντίς τοῦ νὰ ἐγκαλῇ εἰς τὸ ἀνῆκον Εἰρηνοδικεῖον πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τούτων διὰ νὰ κολάζεται ὁ παραβάτης κατὰ τοὺς νόμους.

6. Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐφημερίδος καὶ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιηθῇ.

7. Ἐπιφορτίζεται δὲ ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτὸ.

Ἐν Ἀθήναις, 2 Ἀπριλίου 1835.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. 1. (α).

Ἐμβολιόσεως ἀποδεικτικόν.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιῶν ὅτι εἰς τὸν μηνὸς 18 ἐμβολίασε μὲ δαμαλῖδα (ὄνομα τοῦ ἐμβολιασθέντος καὶ ἐπάγγελμα εἴτε αὐτοῦ εἴτε τῶν γονέων ἢ καὶ τῶν ἐπιμελητῶν—κηδμόνων—του) γεννήθῃ (χρόνος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐμβολιασθέντος) εἰς (τόπος τῆς γεννήσεως) κατὰ (πρώτην δευτέραν κτλ.) φάσιν, καὶ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐράνησαν τακτικαὶ φλύκταιναι εἰς τὸν δεξιὸν καὶ εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

τῇ

18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. 2.

Κατύλογος τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 18 ἔτους ἐμβολιάσας τὰ ἐξῆς ἄτομα εἰς τὴν κοινότητα Ἐπαρχ. Νομικῆ.

Ἀφ' ὧν ἀριθ.	Μῆν, ἡμέρα	Ὄνομα, ἡμέρα, καὶ τόπος γεννήσεως	Ἐπάγγελμα τοῦ ἐμβολιασ. τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων του (ἐπιμελητῶν)	Ποσότης ἐμβολιάσθη	Ἡμέρα τῆς ἐπιθεωρήσεως	Ἀφ' ὧν ἀριθ. τῶν φίλων	Εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα.	Εἰς τὴν ἀριστεράν

τῆ

18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

198. Παραγγέλιμα πρὸς τοὺς ἐμβολιαστάς.

§. 1. Ἐπειδὴ ὁ γινόμενος διὰ ξηρανθείσης ὁπωσδήποτε δαμαλικῆς ὕλης (vaccine; βαταίνας) ἐμβολιασμός συχνάκις ἀποτυγχάνει, ὁ ἐμβολιαστής ὀφείλει: νὰ μεταχειρίζεται ὑγρὰν ὕλην, μόνον δὲ ἐν ἐλλείψει τῆς δευτέρας ταύτης καὶ κατεπειγουσῆς ἀνάγκης συγχωρεῖται νὰ μεταχειρίζεται τὴν πρώτην.

§. 2. Συμφέρει μάλιστα:

Α'. Νὰ ἐμβολιάζῃ λαμβάνων ὕλην ἀμέσως ἀπὸ ἀνθρώπον ἤδη ἐμβολιασμένον, δηλ. ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα.

Β'. Νὰ ἐρευνᾷ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ἐμβολιασμένου τούτου (ὅστις πρέπει μάλιστα νὰ μὴ πάσχῃ ὁποιαδήποτε ἀρρώστια τοῦ δέρματος;) καὶ τὴν γνησιότητα τῆς φλυκταίνης.

Γ'. Νὰ λαμβάνῃ ἐν καιρῷ τὴν ὕλην, δηλ. ὅταν ἡ φλύκταινα εὐρίσκεται ἤδη γεμάτη ἀπὸ ἰχώρα ὀρώδη, τὸ ὅποιον συμπίπτει περὶ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν μετὰ τὴν ἐμβολίασιν.

Δ'. Νὰ μεταχειρίζεται φλεβοτόμον καθαρὸν, τὸ ὅποιον ἐμβάλλει εἰς τὰ πλευρὰ καὶ ὄχι εἰς τὸ κέντρον τῆς φλυκταίνης.

§. 3. Ἐπειδὴ καταντᾷ ἐνίοτε ἀδύνατον πρᾶγμα ὁ ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα ἐμβολιασμός, δύναται τις νὰ φυλάττῃ τὴν ἐμβολιάσιμον ὕλην ὑγρὰν μὲν εἰς τριχοδια-

μέτρους (capillaires) σίφωνας· ξηρὰν δὲ εἰς κονδύλια (πτερὰ) ἢ εἰς πέταλα κεράτια καλῶς ὠξυσμένα (aiguissés) καὶ φυλαττόμενα εἰς θήκας, ἢ τέλος μεταξὺ δύο ὑελίνων πλακῶν, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια σκεπάζεται μὲ κηρὸν ἢ μαστίχην. Ὁ τρόπος οὗτος προκρίνεται παρὰ τοὺς ἄλλους ὅλους. Ἡ δὲ ὕλη πρέπει μάλιστα νὰ φυλάττεται ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὴν θερμότητα, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὴν ὑγρασίαν ἀπλῶς καὶ μάλιστα τῆς θαλάσσης. Πρὸ δὲ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὑγραίνεται εἰς χλωρὸν ὕδωρ· ἀλλ' ὁ ἐμβολιασμός γινόμενος μὲ τοιαύτην ὕλην, ἂν τύχῃ μάλιστα παλαιὰ (ἑωλός), σπανίως εὐδοκίμει.

§. 4. Ὁ ἐμβολιασμός ἐκτελεῖται εἰς πάντα ἀνθρώπον καὶ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν· μόνον ἀρρώστῳ μετὰ πυρετοῦ δερματίνῃ ἐμποδίζει πολλάκις τὴν ἐπιτυχίαν του. Δύναται δὲ ὁ ἐμβολιαστής κατὰ πάντα καιρὸν τοῦ ἔτους νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀλλὰ προτιμῶνται ἰδιαίτερος αἱ ὀλίγον θερμαὶ καὶ αἰθριοὶ ἡμέραι.

§. 5. Ὁ ἐμβολιασμός γίνεται μάλιστα ἀρμόδιως δι' ἀπλοῦ φλεβοτόμου ἢ βελόνης, τῆς ὁποίας ἡ ἀκμὴ (ἄκρα μύτη) ὑγραίνεται μὲ τὴν ζευστὴν δαμαλίδα ὕλην.

§. 6. Ἐμβολιάζων δὲ τις κρατεῖ μὲ τὴν ἀριστεράν χεῖρα τὸν βραχίονα τοῦ ἐμβολιζομένου κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀνώτερον αὐτοῦ μέρος, πλύνει μὲ διάβροχον καὶ στραγγισμένον σπογγάριον τὸ

κρηθέντα επιτίθειον εἰς ἐμβολιασμὸν τὸν, κεντᾷ τὸ δέριμα τοῦ μὲν νεογνοῦ παιδίου εἰς 3 μέρη, τῶν δὲ ἄλλων εἰς 6, παρεισθύνων ὁμαλῶς ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα τὴν ἄκρην τοῦ ἐμβολιαστικοῦ ἐργαλείου ἥδη νοτισμένην μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, καταβλήθων ἐλαφρῶς καὶ προσέχων μὴ ἐξέλθῃ πῦμα, τὸ ὁποῖον συνήθως ἐμποδίζει τὴν ἀπορρόσθησιν τῆς ὕλης. Τὰ τρία ἢ ἑξ εἰρημένα κεντήματα ἀπέχουσιν ἓνα καὶ ἡμισυν δάκτυλον ἀπ' ἑαυτῶν, δι' ἑκαστον δὲ αὐτῶν κατ' ἰδίαν τὸ ἐμβολιαστήριον ἐργαλεῖον πρέπει νὰ ἀλείφηται μετὰ νέαν ὕλην.

Ἡ αὕτη πράξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὸν ἕτερον βραχίονα· τέλος μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ὁ βραχίων μένει πρὸς ὀλίγον ἀκαπνὴς καὶ ἀψαυστος διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ (ἀποσυρθῇ) ἡ ὕλη.

§. 7. Τὰ ἀκόλουθα συμπτώματα χαρακτηρίζουσι τὰς γνησίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ φλυκταίνας. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τὴν γ' ἢ δ' μετὰ τὴν ἐμβολίαν) δὲν γίνονται σχεδὸν τίποτε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐκτὸς τῶν γενομένων νύξεων· ἀλλὰ περὶ τὴν 5, 6 ἢ 7 ἀναφύονται ἐκεῖ μικρὰ τινὰ ἐξανθήματα (σπυρία) κόκκινα καὶ ὑπωποῦν ἐξέχοντα, τὴν 7 δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγαλυνόμενα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας· ἔπειτα τὴν 8 ἢ μὲν κορυφὴ συστέλλεται (βυθίζεται) καὶ σχηματίζει σφῆμα ὀμφαλοειδές (σπυρ), buillon¹, τὸ ὁποῖον λαμβάνει μαργαρίτου χρῶμα περικυκλούμενον ἀπὸ στενὴν καὶ ἐρυθρὰν περιφέρειαν. Τὰ συμπτώματα ταῦτα αὐξάνουσι βαθμηδὸν, ἡ φλυκταίνα γεμίζει ἀπὸ ὀρρώδη ἱχώρα, τὰ πλευρὰ αὐτῆς ὀπωποῦν σκληρύνονται καὶ σχηματίζεται κύκλος ἐρυθρήματος ἱκανῶς πλατύς, θερμὸς καὶ ἐλαστικὸς, πολλάκις μάλιστα καὶ διπλοῦς.

Συχνάκις κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ὅλος ὁ βραχίων γίνονται οἰδηματώδης (πρήσκειται) καὶ ὀδυνηρός· οἱ ὑπομασχάλιοι ἀδένες ἐξογκοῦνται ὁμοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται συχνάκις μικρὰν τινα θερμότητα καὶ εἶνος ἀλληλοσυνάφειαν. Τὴν 4

ἡμέραν ὁ κόκκινος κύκλος ὠχρεῖ. Ἡ φλυκταίνα αὐξάνει, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὑγρὸν παχυνόμενον λαμβάνει μορφήν ἐμπύου. Τὴν 12 ἢ 15 ὁ κόκκινος κύκλος ἀφανίζεται, ἡ δὲ φλυκταίνα ὕλη μαραινομένη (ξηραίνουμένη) ἀπὸ τῶν ἄκρων εἰς τὸ κέντρον μεταβάλλεται εἰς λέπος (κάκαδον) τραχύ, αἰθοκίτρινον, περὶ δὲ τὰ τέλη αἰθομέλανον, καίεται δὲ αὕτη προσκολλημένη σφιγγὰ καὶ πίπτει περὶ τὴν 20 ἢ 25 ἡμέραν ἀφίνουσα οὐλὴν (σημάδι) διαρκῆ, στρογγύλην καὶ ὁμοιάζουσαν τρόπον τινα μετὰ δικτυοῦν εἰς τὰ κενὰ διαστήματα, τοῦ ὁποῖου φαίνονται στίγματα μελανά.

§. 8. Ἡ δίαιτα τοῦ ἐμβολιαζομένου δὲν ἀπαιτεῖται αὐστηρά· παραγγέλλεται ὅμως οὔτε νὰ ξύσῃ οὔτε ἀπλῶς νὰ ἐγγίσῃ τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται ἡ φλυκταίνα, νὰ μὴ τολμήσῃ ἀταξίως περὶ τὴν θρώσιν ἢ πόσιν καὶ νὰ μὴ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας ἐν καιρῷ βροχῆς καὶ ἀνέμων. Ἀλλὰ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν, ἐπειδὴ περισσεύει ἡ θερμότης, ὁ ἐμβολιασμένος ὠφελεῖται καθήμενος εἰς τὴν κλίνην, ἢ τοῦλάχιστον οἰκουρῶν.

§. 9. Ἐνίοτε ὅμως ἀντὶ τῆς γνησίας γεννᾶται ἡ ψευδὴς δαμαλίδος φλυκταίνα· γνωρίζεται δὲ ὡς τοιαύτη ἀπὸ τὴν ἀταξίαν τῆς σειρᾶς τῶν εἰρημένων συμπτωμάτων, πολλάκις δὲ καὶ τὴν παντελῆ αὐτῶν ἔλλειψιν· οὕτω π. γ. φαίνεται κατὰ τὴν 2 ἢ 3 ἡμέραν φλυκταίνα μὴ ἔχουσα τὸ ὀμφαλῶδες σχῆμα, οὔτε τὸν ὀρρώδη ἱχώρα, οὔτε τέλος τὸν κόκκινον κύκλον τῆς ἀληθοῦς δαμαλίδος φλυκταίνης· ξηραίνεται δὲ συντόμως μὴ ἀφίνουσα διαρκὲς σημεῖον. Συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτου τοσούτου ὁ ἐμβολιασμὸς ἐπράχθῃ κακῶς, ἢ μὲ ἀχρεῖαν δαμαλίδος ὕλην καὶ ἀνεπιτήδεια ἐργαλεῖα, ἢ τέλος ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν εὐρίσκηται καλῶς διατεθειμένος πρὸς ἐμβολιασμὸν, διότι ἐρῳασεν ἥδη καὶ ἐμβολιάσθη, ἢ διότι εἶχε ἄλλοτε φυσικὰς εὐλογίας.

§. 10. Ἐπειδὴ διὰ νὰ φυλαχθῇ καθαρὰ ἡ δαμαλίς, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ τὰς βαῦς, οἱ ἐμβολιασταὶ ὑποχρεοῦνται (παρατάσσονται) νὰ παρατη-

ρῶσι τὴν ἀρρώστιαν τῶν κτηνῶν τούτων, ἥτις προάγει τὴν κυρίαν δαμαλίδαν ὕλην διὰ νὰ τὴν λαμβάνωσιν ἐκεῖθεν. Εὐρίσκεται δὲ ἡ ἀληθὴς αὕτη ὕλη εἰς τὰς βούς παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀφθονα καὶ λιπαρὰ νομάδια κατ' ἐξοχὴν μάλιστα ὑπόκεινται εἰς τὸ πάθος τοῦτο αἱ γαλακτοφόροι (ἀμελγόμεναι) βόες, ἡ δὲ ἐξάνθησις ἔχει προηγούμενα ἀτονίαν, μαρασμόν, χαλῶσιν, ἀνορεξίαν, εὐαισθησίαν εἰς τὴν θηλὴν καὶ ὀλιγόσεισιν τοῦ γάλακτος. Τότε γεννῶνται περὶ τὴν φλογισμένην θηλὴν φύματά τινα ἔχοντα πυρρὸν καὶ κίτρινον χρῶμα φακοειδῆ, ὑπόγλυκα ὡς τὸ γάλα καὶ περικυκλωμένα ἀπὸ περιφέρειαν ὅπως οὖν σκληράν. Μετὰ δὲ 4 ἢ 8 ἡμέρας τὰ τοιαῦτα φύματα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας κυμοειδεῖς ἐχούσας συνεσταλμένον (βαθυλωτὸν) τὸ κέντρον, περιοχὴν κοκκίνην καὶ ἐνός τεταρτημορίου δακτύλου πλατεῖαν. Τὸ χρῶμα ὑπάρχει φαιὸν μὲν ἀνοικτὸν κατὰ τὸ μέσον, βαθύ δὲ εἰς τὴν περιφέρειαν. Κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν ὁ ἐμβολιαστής ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν ὕλην, ἥτις ὑπάρχει ὑγρὸν τι λευκόφαιον καὶ ὅπως οὖν παχύ. Τὴν 11 ἢ 12 ἡμέραν ἡ φλύκταινα κορυφομένη διαρρήγνυται καὶ ἐκβάλλει ἔμπυον κίτρινον, ἐνίοτε δὲ καὶ αἱματώδες. Τέλος σχηματίζεται μετὰ ταῦτα ἐσχάρα (κάκιδον) ὑπαιθρος, ἥτις πίπτει μετὰ 3 ἑβδομάδας ἀφίνουσα εἰς τὸν τόπον γλαυκῆς καὶ βαθυλωτῆς κηλίδας. Ἀλλ' εἰς τοὺς βούς, ὅσαι ἔχουσιν αἰθὴν ἢ μέλαιναν ἐκ φύσεως τὴν θηλὴν, τὴ συνήθως τῆς φλυκταίνης χρώμα δὲν διακρίνεται τόσον πάσχουσι δὲ τὴν τοιχύτην ἀσθενεὶαν συγχρόνως τὸ τρίτον, πολλάκις δὲ καὶ τὸ ἥμισυ μέρος τῶν βοῶν. Παρατηρεῖται δὲ συνήθως ὅταν οἱ ἀμέλγοντες τὰ ζῶα ταῦτα ὑπηρετῇ ἔχωσι φλογισμένας καὶ γεμάτας ἀπὸ φλυκταίνας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀληθινὴν ὕλην, δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ ἄλλα ἐξανθήματα ἀχροχορδῶνας, φλυκταίνας καὶ φύματα, ἀπὸ τὰ ὅποια πάσχουσι πολλάκις αἱ θηλαί τῶν βοῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1834.

199. Ν. Περί Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας. (α).

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Κεφ. Α. Περί ἰθαγενείας.

1. Ὁ Ἕλληνας θεωροῦνται:

α. Ἄπαντες οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος γεννηθέντες, ἂν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς των, οἱ γονεῖς των ἔχον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας β. Ἄπαντες οἱ ἐπὶ τῇ θάλασσῃ τῶν μέχρι τοῦδε νόμων τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας κεκτημένοι γ. Οἱ τοῦλάχιστον διετίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπερμαχίσαντες φιλέλληνες δ. Ἄπαντες οἱ κατὰ τὸ ἀπὸ 16 Ἰουν 1830 προσηκόλλων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἔχοντες, καὶ συμμορφωθέντες μὲ τοὺς ἐν αὐτῷ διαγεγραμμένους ὅρους. ε. Ἄπαντες οἱ διὰ πολιτογραφήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας προσκτησόμενοι.

2. Ἐκαστος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ξένων γονέων γεννηθεὶς, δύναται, ἐνήλικος γενόμενος, ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας, ἀπ' οὗ κηρύξῃ ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος διατρίβων ὅτι θέλει καταστήσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὴν σταθερὰν αὐτοῦ κατοικίαν, εἰδὲ διατρίβῃ ἐκτὸς αὐτῆς, ὅτι θέλει κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ, καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσηί μεταβῇ πραγματικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὁμολογίας, καὶ καταγραφῇ εἰς ἐν τῶν δῶμων αὐτῆς.

3. Ἐκαστος ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπατὴρ Ἕλληνα γεννηθεὶς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἐκαστος γεννηθεὶς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα, ἀπολέσαντα τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ συμμορφούμενος μὲ τὸν τύπον τοῦ ἀρθροῦ 2.

(α) Σ. Ε. ἀντικατέστη διὰ τοῦ κατὰ 1837 Νόμου.

4. Ξένη Ἑλληνα νυμφευθεῖσα θεωρεῖται

ὡς καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς.

Κεφ. Β'. Περὶ πολιτογραφήσεως.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως προσκτᾶται ὁ μετὰ τριετῇ ἀδιάκοπον διατριβὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ μέσῳ ενός τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου πανοικίης κατοικήσας καὶ ἀποκατασταθεὶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας κηρύξῃ τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσκτῆσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας πρὸς τὸν τοῦ

Ἀπαιτεῖται ὁ πολιτογραφούμενος νὰ μὴ ἐπιμωρῇ ὅλῃ ποτὲ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τριετίας, ἕνεκα πλημμελήματος ἢ ἀκουρηγέματος ὅθεν καὶ θέλει καταποδᾶσθαι μετ' αὐτὴν εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἀπολυθεὶς θέλει πολιτογραφηθῆναι.

6. Εἰς ξένον ἀναδείξαντα ἢ ἀναδείζοντα λαμπράς ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ Κράτος, ἔχοντα ἔξοχα προτερήματα, εἰσάγοντα ἀνακαλύψεις ἢ λόγους ἀξιόους βιομηχανίας κλάδους, ἐπιχειροῦντα ἔργα ἢ ἀνεγείροντα καταστήματα κοινωφελῆ, δύναται νὰ χρημίσθῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει τῷ δίδεσθαι κατ' ἰδιαιτέρον Β. διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει ενός τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

7. Ἐκαστος ξένος ἐνῆλικος δύναται νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἰτησίν του εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ νὰ κατοικήσῃ.

8. Ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδώσῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἰτησίν του, ἀπολαμβάνει ὁ ξένος ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

9. Πληρώσας ὁ ξένος ὅλα τὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀπαιτούμενα λαμβάνει αὐτὴν δίδων ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Νομάρχου τὸν ὄρκον τῆς πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ὑποταγῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα πίστωσης.

Κεφ. Γ'. Περὶ ἀποβολῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

10. Ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

α. Ὁ πολιτογραφηθεὶς εἰς ξένον κράτος·

β. Ὁ ἀποκατασταθεὶς εἰς ξένον κράτος, ἄνευ προθέσεως παλιννοστήσεως·

γ. Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς συσταθέντα μετὰ προθέσεως.

γ'. Ὁ ἄνευ Βασ. αδείας ἀναδεχθεὶς δημόσιον θέτιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης Κυβερνήσεως· δ'. Ὁ κατὰ τῆς πατρίδος ὁπλοφορήσας Ἕλληνα.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιφυλλάττονται καὶ αἱ κατὰ περίστασιν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

11. Ὁ ἀποβαλὼν τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας Ἕλληνα, δύναται, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κηρύξας ὅτι θέλει ν' ἀποκαταστήθῃ ἐντὸς αὐτῆς, ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ αὐτίκ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἀνωτέρου ἀρθροῦ 10 ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρη Β. ἔγκρισις.

12. Ἕλληνας, νυμφευθεῖσα ξένον, θεωρεῖται ὡς ὁ σύζυγος αὐτῆς. Χρεώσασα δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἂν διακμήν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπανέλθῃ καὶ κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ μείνῃ καὶ καταστηθῇ ἐντὸς αὐτῆς.

13. Εἰς ἕκαστον Ἕλληνα ἀναλαβόντα ἢ μέλλοντα νὰ ἀναλάβῃ στρατιωτικὴν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, δίδεται εἰκοσιπεντάμηνος διορία ἀπὸ τῆς δημοσιεστῆς τοῦ παρόντος διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀδειαν τοῦ Βασιλέως.

Μὴ συμμορφωθείς μετὰ τὴν παρούσαν διάταξιν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἀποβάλλει τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος, ὅσα προσεκτῆσατο διὰ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων εἴτε ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνος, εἴτε καὶ μετὰ ταῦτα.

Ὁ μετὰ παρέλευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας ἐν ἔτος ἔτι παραμείνας ἄνευ Β. αδείας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἀναδεχθεὶς αὐτὴν ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ πάλιν, μόνον ἂν ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ἀκροτελεύτιοι ὅρισμοι.

44. Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλήνος, περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, περὶ πρωτογενῆς ἢ παντελοῦς παύσεως μέρους ἢ ὅλων αὐτῶν, θέλει ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἰδιαιτερος νόμος. Μέχρις ἐκείνου ἰσχύουν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες καὶ διὰ προλαβουσῶν διατάξεων μὴ ἀκυρωθέντες νόμοι· παραπέμπωμεν δὲ ἰδίως εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἀνοῦαρ. 1834) περὶ Δήμων, καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

45. Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἰσχύει δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσίευσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν κ.π.

300. Δηλοποιούμεν ὅτι συντεθείσης τὴν 20 Φεβρουαρ. (2 Μαρτίου) 1835 μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, Βοσνίας κ.τ.λ. συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, Βοσνίας κ.τ.λ., ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ διατηρήσωσι τὴν μεταξύ αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ κρατύνωσιν ἐπὶ πλέον τὰς μεταξύ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεις· πεπεισμένοι δὲ συγχρόνως, ὅτι τιποτε δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν εὐχῶν τῶν, παρὰ τὴν σύστασιν τῆς περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας, ἐπιστηριζομένης εἰς τὴν δικαίαν τοῦ ἀμοιβαίου ἀρχῆς, διώρισαν πληρεξουσίους πρὸς σύνταξιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συνθήκης· ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἰάκωβον Πρίξον Νερούλδον, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ Ἱππότην τοῦ Βασ. Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος·

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς

Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, Βοσνίας κ.τ.λ. τὸν Ἱππότην Ἀντώνιον Πρόξεν· Ὅστεν, Ἀτίσυνταγματάρχην τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ, Ἱππότην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τῆς Αὐστρίας, Ταξίαρχον τῶν ταγμάτων τῆς Ἑλλάδος τῆς Ἀννης τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου τάγματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς Κασίμας, Ἱππότην τοῦ Σουεδικοῦ ξίφους Πληρεξουσίου αὐτοῦ Ὑπουργόν παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος·

Ὅτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθ. 1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξύ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως.

2. Ἐπομένως, οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομιλοῦντων βασιλέων θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἰσὺς ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἐκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαία ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθὼς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (contreparties) τινάς. Αἱ κατὰ τὸν ἕνα καὶ θέλουν προσσέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς παραλλάκτως καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθὼς ἀφορᾷ τὰ δημόσια βάρη.

3. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολυεφεδία λαθρεμπορίας καὶ τῆς ἀντεμπορίας, συνιστάμενα εἰς ἐντόπιον καὶ ξένον προϊόντα, καὶ στελλόμενα ἀπὸ τινος εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ Κράτους λιμένος. Ἡ ἐμπορία αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ δι' ἐντοπιῶν πλοίων· ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομιλοῦντων βασιλέων δύνανται νὰ φορτώσωσι τὰ πράγματα ἐμπορεύμετάων εἰς τὰ εἰρημένα πλοία πληρόντες ἐκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

4. Τὰ πλοία τῶν ὑπηκόων ἐκατέρου

τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν πληρύνει εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὅρμους τοῦ ἐτέρου μόνα τὰ ναυηγεία (*droits de pilotage*), εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται ἢ θέλουν υποβληθῇ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα.

5. Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικά ἢ Αὐστριακά ὅσα πλέουν καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τοποὺς ἰσχυρῶς διατάξεις.

6. Ὅλα τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν υποκειμένων εἰς τὸ Κράτος τῶν συνομολογούντων Βασιλέων προερχόμενα ἀκατέργαστα καὶ κατεργασμένα προϊόντα (*bruts et manufactures*), ὅσων ἢ δι' ἐντοπίων πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς τῶν Ἑπαρχιῶν εἰσαγωγῇ ἢ ἐξαγωγῇ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη ἢ θέλει συγχωρηθῇ τοῦ λοιποῦ, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσιν ἐπίσης καὶ διὰ τῶν εἰς ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἄλλης ἀντικόντων πλοίων, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιοδήποτε παρ' ὅσα πληρόνονται ἢ θέλουν πληρύνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅταν εἰσαγῶνται ἢ ἐξαγῶνται δι' ἐπιχωρίων πλοίων.

7. Ὅλα τὰ πράγματα, ὅσα, χωρὶς νὰ ᾖναι κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς λιμένας, θέλουν ὑποκεισθαι, ὄντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἰς μόνα τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελαν πληρύνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ πράγματα ἐάν εἰσῆγοντο ἐπὶ Αὐστριακῶν πλοίων. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας περὶ τῶν Αὐστριακῶν πλοίων ὡς πρὸς τὰ πράγματα, ὅσα, χωρὶς νὰ ᾖναι κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας.

8. Τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, ὅσων ἢ εἰς τὴν

ἐπικράτειαν τοῦ ἐτέρου εἰσαγωγῇ κατὰ νόμους συγκεχωρημένη, δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων μεγαλητέρων ἢ ἄλλων ὁποιοῦνδήποτε παρ' ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ὑπόκειται ἢ θέλουν υποβληθῇ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους προϊόντα ἄλλου τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἰς τὴν Ἑπικράτειαν τοῦ ἐτέρου τῶν Βασιλέων, τὰ εἰς τὰ κατεργασμένα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβεβλημένα δικαιώματα ἤθελαν ἐλαττωθῇ δι' ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ διαβεβαιώσει ἰδιαίτερων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως τῶν δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, εἰμὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσαι εἰς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἢ, ἂν δὲν δύναται, νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τε ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἀλλὰ πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξουν ἰδίως τὰ περὶ τούτου.

9. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐμπορίας, καὶ ὁποιοῦνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπὸ αὐτῆς τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν ὑπόκεισθαι ἀμοιβαίως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα. Ἀντὶ τούτου δὲ θέλουν ἀπολαμβάνει δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὰ πράγματά των καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις ὡς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ διαθέσων ἐλευθέρως τὴν ἰδιοκτησίαν των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρήσεως, διαθήκης, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως, συμμορφούμενοι ὅμως μὲ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ τόπου των. Δύνανται ἐπίσης νὰ μετακομίζωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὴν

κατάστασιν των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἐπικρατείαν, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται ἕνεκα τούτου εἰς ὁποιονδήποτε ἑκτακτον δασμὸν ἢ τέλος.

40. Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις Πράκτωρ, Ἐταιρία, ἢ Σύλλογος (cofraternidad), εἰς ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς πράττοντες, δὲν θέλουν ἀπονέμει προτίμησιν τινα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων, παρερχομένων ἐκ τῆς ἐπικρατείας ἑνὸς τῶν δύο συνομολογούντων Βασιλέων, καὶ εἰσχομένων εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης, λόγῳ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει τὸ πλοῖον· καθότι οἱ συνομολογούντες Βασιλεῖς προσέθεντο νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο καμμία διαφορὰ ἢ διάκρισις.

41. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Αὐστρίας ναυαγῇ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας τῶν ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῇ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν μεγίστη ἀντίληψις πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιομάτων, εἰμὴ ἐὰν μετὰ ταῦτα πρόκειται νὰ δαπνηθῶσιν.

42. Οἱ συνομολογούντες Βασιλεῖς συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς καμνὴν λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν ἐπικρατειῶν των, καὶ νὰ υποβάλλουν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηράς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐργασμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναιτίοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία, ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκτετέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδιδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας των ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους ἀρχιερατοὺς των, ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας

ἢ ἀπόδοσις αὐτὰ θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πράγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας· ἀπαιτεῖται δὲ μόνον νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνετο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πράγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

43. Ὅσοι τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων, συλληφθέντων ἕνεκα πειρατείας παρ' Αὐστριακῶν πολεμικῶν πλοίων, κρατοῦνται μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Αὐστριακὴν ἐπικρατείαν, θέλουν παραδοθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως, ὅσα αὐτὴ ἤθελεν ἔχει δεδαπανημένα πρὸς διατροφὴν τῶν εἰρημένων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεώς των.

44. Ἐὰν τὸ ἐν Κράτος ἤθελεν ἔχει πλεον κατ' ὁποιασδήποτε Δυνάμεως, κατ' ὁποιοῦδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ ὑπὸ καὶ τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των μετὰ τὰς ἐπικρατείας ταύτας ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκλεισμένων ἢ περιτορευμένων πόλεων ἢ λιμένων· ἀλλὰ κατ' οὐδένᾳ λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους ἐκτετέρων νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμφοδία λαθρεμπορίαν.

45. Οἱ συνομολογούντες Βασιλεῖς θέλουν συνεννοηθῇ δι' ἰδιαίτερας πράξεως περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς περὶ τὰ πολεμφοδία λαθρεμπορίας καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας θέλουν ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὸ ναυτικὸν δίκαιον τῶν οὐδετέρων.

46. Ἐκτέρος τῶν συνομολογούντων Βασιλέων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ Γεν. Προξένους, Προξένους, Ἀντιπροξένους καὶ Προξενικούς, πράκτορας εἰς ὅλους τοὺς λιμένας ἢ τὰς πόλεις τῆς ἄλλης τῶν ἐπικρατειῶν, ὅπου εἶναι καὶ ἤθελον χρηθῇ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων του. Οἱ Πρόξενοι (ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσι), διορισθέντες προσηκόντως παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των, δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ἂνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερ

ήσεως, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας ἤθελον διορισθῇ θέλουν δὲ ἀπολαμβάνει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους διὰ τε ἐαυτοὺς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἴσα δικαιώματα.

17. Περί τῆς διὰ τοῦ Ἰστροῦ (Δουνάβεως) εἰσπαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων ἐκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν, κατὰ τὴν ῥοὴν τοῦ εἰρημένου ποταμοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ, οἱ συναμολογούντες Βασιλεῖς γνωστοποιοῦσι παρρησίᾳ τὴν πρόθεσιν τῶν τοῦ νῦν εὐκολύνωσι τὴν τοιαύτην ἐμπορίαν θέλουν δὲ συμφωνήσῃ δι' ἰδιαιτέρας συνθήκης περὶ τῶν πρὸς τοῦτο χορηγητέων ἀμοιβαίων εὐκολιῶν.

18. Ἡ παρούσα περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως ὡδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφ' οὗ δ' εἰς τῶν συναμολογούντων Βασιλέων φανερῶσι εἰς τὸν ἕτερον τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν τοῦ.

19. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Βιέννῃ ἐν διησήμετι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν ᾖναι δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστῳσιν τούτων ἀμφοτέρωι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα τῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου (20 Φεβρουαρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου Σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) Ὑπογεγρ. ἰ ΡΙΖΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὑπογεγρ. ΔΕ ΠΡΟΚΕΣ ΟΣΤΕΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσφραγίσαντες δι' ἡμῶν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους Κληρονόμους καὶ Διαδόχους νῦν τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νῦν τὴν προσβάλλομεν τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νῦν συγχωροῦμεν νῦν ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν ἐπίσημον ἐπικυρώσιν, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ τρίτῳ.

201. Δ. Περί τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωθησόμενα πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβουλευιογράφοι.

1. Πᾶς Εἰρηνοδίκης, Συμβουλευιογράφος καὶ γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἔχει νῦν ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διατροφῆς ἔξοδα ἡμίσεως μυριαμέτρου (1 ὥρας δρόμου) προσελύσεως καὶ ἐπανόδου 1 Δραχμῇ.

Πρωτοδίκαι καὶ Ἐμποροδίκαι.

2. Εἰς τοὺς Πρωτοδικας, τοὺς Ἐμποροδίκας, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 63 καὶ 64 τῆς Ποινικῆς διατιμῆσεως ὠρισμένα δικαιώματα.

Ἐφέται καὶ Ἀρειος Πάγος.

3. Οἱ Ἐφέται οἱ Ἀρειοπαγῖται, οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσι ἡμίλια τὰ δικαιώματα τῶν παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ Ἐμποροδικείοις.

4. Οἱ κλητῆρες, ἄνευ διακρίσεως τῶν Δικαστηρίων, παρ' οἷς οὗτοι διατελοῦν, λαμβάνουν δι' ἡμῶν μυριάμετρον προσελύσεως καὶ ἐπανόδου 25 Λεπτά.

5. Ἐὰν οἱ προαναφερθέντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρύνονται τῆς περιφέρειας τῶν, δίδονται εἰς αὐτοὺς ἡμίλια τὰ ἀνωτέρω ὀρισθέντα δικαιώματα.

6. Ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπομακρύνωνται τῇ ἐξορᾷ των πλέον τῆς μιᾶς ὥρας δρόμου (ἡμισείας μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλάσματα μικρότερα ἐνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἥτοι ἡμισείας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτες· ἀλλὰ δι' ἐν τέταρτον μυριαμέτρου καὶ ἔτι πρὸς, δίδεται τὸ ἡμισυ δικαίωμα.

7. Ἐὰν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ταξιδιον ἀσχοληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς πολλὰς ἐργασίας, κ' ἐὰν αὗται εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἀνάγωνται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἐν πορείας δικαίωμα, τὸ ἑποῖον διαμοιράζεται προσήκόντως κατὰ μίαν ἐκάστην ὑπόθεσιν καὶ πληρύνεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διαδίκων.

8. Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαίωματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπλὴ ἀποζημιώσεις ἐνεκα τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων, ἐννοεῖται καλῶς ὅτι δὲν ἔχουσι τι κοινὸν μὲ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν ἐιρημένων ὑπαλλήλων.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαίωματα ταῦτα πρέπει νὰ προσημεϊνῶνται ἐκάστοτε ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τοὺς διαδίκους ἀποδεικτικῶ περὶ τῆς παραλαβῆς των.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Μαΐου 1835.

202. Α. Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς συσταθε-
σομένης φυσικοῖστορικῆς ἐταιρείας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὸν καθυποβληθέντα εἰς ἡμᾶς κανονισμὸν τῆς συσταθησομένης φυσικοῖστορικῆς ἐταιρείας ἐπὶ ταῖς ἐξῆς συμφωνίαις.

1. Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελε συσταθῇ ἐθνικὴ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ φυσικοῖστορικὴ ἐταιρεία θέλει συνδεθῇ ἢ συνενωθῇ μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ δέον διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ γίνωσι συντελεστικώτερα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον τὰ πρὸς

τὸ παρὸν διεσπαρμένα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημονικὰ πτοίχεια.

2 Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. ἐκδοθείσαν ἡμετέραν ἀπόφασιν, ἔχομεν σκοπὸν νὰ συστήσωμεν βοτανικὴν ἐταιρείαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ συμπράττῃ καὶ πρὸς τὴν ὕλικὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς τεχνικὸν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, σκοπὸν ἔχομεν νὰ ἐνώσωμεν αὐτὴν μὲ τὴν φυσικοῖστορικὴν ἐταιρείαν, ὥστε νὰ ἐκασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν σταθεράν ὑπαρξίν· ἐν καιρῷ θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαιτέραν περὶ τοῦτου ἀπόφασιν, ἀφοῦ γίνουσι αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί.

3. Θεωροῦμεν κατὰ πολλοὺς λόγους ἀναγκαῖον καὶ ἐπιθυμητὸν τὸν κατ' ὀλίγον σχηματισμὸν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν. Ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως ῥητῶς ὥστε αἱ τῆς φυσικοῖστορικῆς ἐταιρείας νὰ δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὰ κατὰ τὸ μέλλον συσταθίσόμενα ὑψηλότερα διδασκτικὰ καταστήματα, καὶ ὡς τοῦτο εἰς τὸν κανονισμὸν περιέχεται, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐταιρείας. Διὰ τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο δικαίωμα, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπιθεωρῶμεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τὰς συλλογὰς καὶ τοὺς καταλόγους, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμεν διὰ τοῦτο διόλου τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τῆς ἐταιρείας (α).

Ἐπιβάλλομεν δ' ἐνταυτῷ ὡς ἰδιαίτερον χρέος εἰς τὴν ἐταιρείαν, τὸ νὰ προσκαλέσῃ δι' ἐγγράφου, τὸ ὅποιον θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν, τοὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην πεπαιδευμένους, καὶ τὰς ἐταιρείας εἰς ἐκουσίας συνεισφο-

(α) Σημ. Ἡ συμφωνία αὕτη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Β. Διατάγματος μετεβλήθη οὕτως ὥστε νὰ ἐνχαριστῇται ἡ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία μὲ τοὺς καθ' ἑκάστην παρανομιζομένους καταλόγους τῶν συλλογῶν.

ρὰς διὰ τὴν ἀρτίσυστατον συλλογὴν, πρὸς χάριν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνδεομένων ἱστορικῶν ἐνθυμήσεων. Θέλομεν δὲ διατάξει ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ νὰ γίνωνται διὰ τῶν ἡμετέρων πρεσβειῶν καὶ προξενηνῶν.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν εἰς τοὺς θεμελιωτάς τῆς φυσικοῖστορικῆς ἑταιρείας τὴν ἐξιδιασμένην ἡμῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἀξίειαν ζῆλον τῶν, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἑταιρεία αὕτη θέλει συντελέσει μεγάλως πρὸς ἐπίδοσιν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἀπριλίου 1835.

203. Διοργανισμὸς τῆς ἐν Ἀθήναις ἑταιρείας τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

Α'. Γενικὸν μέρος.

1. Συνίσταται ἑταιρεία ἐν Ἀθήναις ἐπ' ὀνόματι « ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις ».

2. Ἡ ἑταιρεία ἔχει ἰδιαίτην σφραγίδα διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν της, τὴν ὁποίαν ἱμνιστεῖται εἰς τὸν γραμματέα.

3. Σχηματίζεται δὲ ἅμα λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ὑ. Ἀντιβασιλείας ἡ δὲ ἡμέρα τῆς πρώτης ἐορτασίου γενικῆς συνελεύσεως θέλει λογίζεσθαι ὡς ἡμέρα τῆς συστάσεως.

Β. Ἰδιαίτερον μέρος.

1. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας.

1. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας εἶναι ἀέπιστημονικαὶ ἐρευνᾶν ἀφορῶσαι τὰ τῆς φύσεως τρία βασίλεια ἰδιαίτερως ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ ἐπιτυχίαν δὲ τούτου πρέπει 1. Νὰ γίνωσι συλλογαὶ φυσικῶν προϊόντων, ζώων, φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ κεντρικὸν συντηρητήριον τοῦ τῆς ἑταιρείας καταστήματος εἰς Ἀθήνας. 2. Τὰς συλλογὰς ταύτας δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἡ ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

θέλουσι συντηρεῖσθαι δὲ εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστημα. 3. Ἡ ἑταιρεία εἰς διωρισμένας συνελεύσεις θέλει σπουδάζει νὰ λάβῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβῆ γνώσιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τοιοιτοτρόπως νὰ συντείνῃ πρὸς τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, πρὸ πάντων δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, τόσον διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενησομένων λόγων τε καὶ ἐκθέσεων, ὅσον καὶ διὰ τῆς αὐτοψίας. 4. Θέλει δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου τὰς σημαντικώτερας τῆς ἐργασίας κατὰ ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως εἰς τὴν ἐνιαύσιον ἡμέραν τῆς συστάσεως.

Γ. Διαίρεσις τῆς ἑταιρείας.

5. Ἡ ἑταιρεία διαίρεται εἰς τρεῖς κλάσεις, κατὰ τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως εἰς τὰ ὁποῖα καταγίνεται ἑκάστη δὲ τούτων παριστάνεται δι' ἐνὸς ἰδιαίτερου ἐπιτηρητοῦ, καὶ ἐνὸς βοηθοῦ.

6. Τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας διαίρουσιν εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς τακτικά, εἰς ἑκτακτά καὶ εἰς ἀντεπιστέλλοντα μέλη.

7. Τὰ τακτικά μέλη ἐκλέγουσι κατ' ἔτος ἐπιτροπὴν συνισταμένην ἀπὸ ἑνα Πρόεδρον, ἑνα γραμματέα, ἑνα ταμίαν ὅστις εἶναι συγχρόνως καὶ βιβλιοθηκάρης, καὶ τρεῖς ἐπιτηρητάς δι' ἑκάστον δὲ αὐτῶν ἐκλέγεται καὶ ἑνας τοποτηρητής.

8. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ ταμείου.

9. Ἀν τυχόν ἐμποδισθῇ κἀνὲν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, τότε ὁ Πρόεδρος παραδίδει τὴν προσωρινὴν διαχείρισιν τοῦ κλάδου του εἰς τὸν τοποτηρητὴν του.

Δ'. Ἐκλογὴ τῶν μελῶν.

10. Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς ἑταιρείας, πρέπει νὰ προβληθῇ ἀπὸ ἐν τακτικῶν μέλος καὶ ἀποῦ τοιχοκολληθῇ τὸ ὄνομα τοῦ προβαλλομένου ἐπὶ δύο γενικῶν συνελεύσεων εἰς τὸ τῆς ἑταιρείας κατάστημα, τότε θέλει γίνῃ ψηφοφορία περὶ τῆς ἀποδοχῆς του, καθὼς διορίζουσιν οἱ νόμοι.

11. Τακτικά μέλη ἡμποροῦν νὰ ᾖναι μόνον ὅσοι διατρίβουσιν εἰς Ἀθήνας.

12. Ὡς ἑκτακτα δὲ μέλη ἔμπορουν νὰ ἐκλεγθῶσιν ὅσοι ἔχουσιν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἑταιρείαν, ἢ ἐν γένει δύνανται νὰ ἐυκολύνωσι τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρείας.

13. Ἀντεπιστέλλοντα δὲ μέλη ἔμπορουν νὰ γίνωσιν ὅσοι δὲν διατρίβουσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι μετὰ τῆς ἑταιρείας ἐγγράφους τὴν ἐπιστήμην ἀφορώσας σχέσεις, καὶ νὰ τὰς ἐξακολουθῶσι.

Ε'. Χρέη.

Α'. Ὅλων, ὡς μελῶν τῆς ἑταιρείας.

14. Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ κάθε τρεῖς μῆνας χρηματικὴν συνεισφορὰν 9 δραχμῶν καὶ 20 δραχμὰ διὰ τὴν ἀποδοχὴν.

15. Αἱ συνεισφοραὶ αὗται θέλουσι χρησιμεύει εἰς ἀγορὰν βιβλίων, ἐργαλείων, φυσικῶν προϊόντων, εἰς τὸ κατὰστημα, ὑπηρετίας καὶ ἄλλους τοιούτους σκοποὺς.

16. Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ συχνάζῃ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν ἀναφέρει κατωτέρω συνειλεύσεις.

17. Κανὼν μέλος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ ἀποδοθῇ πάλιν, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ἤθελε προσφέρῃ ἅπασι εἰς τὴν ἑταιρείαν.

Β'. Τοῦ Προέδρου.

18. Ὁ Πρόεδρος χρεωστῇ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς προόδους ὅλης τῆς ἑταιρείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῶν.

19. Εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν ἐν τῇ ἑταιρείᾳ ἀνηκόντων ἀντικειμένων, οἷον βιβλίων, περιγραφῶν, διατριβῶν, συλλογῶν κ.τ.λ.

20. Ὁ Πρόεδρος μετὰ τῶν ἐπιτηρητῶν ἀποφαίξει περὶ ποίων πρέπει νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὰς κοινὰς, καὶ περὶ ποίων εἰς τὰς μερικὰς συνειλεύσεις.

21. Ἐνεργεῖ τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἐκτάκτων συνειλεύσεων καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων.

22. Ἐκθέτει εἰς τὰς κοινὰς καὶ τὰς τῆς ἐπιτροπῆς συνειλεύσεις τὰ προβληθέντα, καὶ δίδει τὴν περὶ τούτων γνώμην.

23. Διευθύνει τὰς ψηφοφορίας περὶ χρήσεως τῶν ὑπαρχόντων βοηθημάτων, οἷον χρημάτων, βιβλίων, ἐργαλείων κ.λπ. (ἴδε ἀρθ. 15), καὶ περὶ ἀποδοχῆς νέων μελῶν.

24. Αἱ περὶ χρήσεως τῶν ἐν τῇ ταμείᾳ ὑπαρχόντων ἀποφάσεις κρέμονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς τρεῖς ἐπιτηρητάς· ὅθεν πρέπει νὰ υπογράφωσι καὶ τὰ πρὸς τὸν ταμίαν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.

Γ'. Τοῦ γραμματέως.

25. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἑταιρείας, καὶ χρεωστῇ κατ' αἵτησιν τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ ἐμβῇ εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ τινά.

26. Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται ἡ διατήρησις τούτων τῶν δι' ἀλληλογραφίας ληφθεῖσων ἐιδήσεων.

27. Εἰς τὰς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς γενικὰς συνειλεύσεις χρεωστῇ νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ καὶ ὅλων τοῦ τῆς ἀλληλογραφίας.

28. Οἱ κατάλογοι, τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ ἐπιτηρηταὶ περὶ ὅλων τῶν ἤδη ὄντων πραγμάτων, πρέπει νὰ παραδίδονται εἰς αὐτόν.

Δ'. Τοῦ ταμίᾳ.

29. Ὁ ταμίᾳ παραλαμβάνει τὰς τριμηνιαίας συνεισφοράς καὶ τὰ τῇ ἑταιρείᾳ τυχόν γινόμενα δῶρα.

30. Χρεωστῇ νὰ δίδῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν λογαριασμὸν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου χρόνου, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τὸν καθέκαστον μῆνα,

31. Κατατάσσει τὰ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀνήκοντα βιβλία καὶ ἐργαλεῖα, καὶ ἐγχειρίζει ταῦτα εἰς τὰ μέλη, τὰ ὅποια θέλουν νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν, ἀφ' οὗ λάβῃ πρῶτον ἀπόδειξιν διὰ τέσσαρας ἐβδομάδας μετὰ παρέλευσιν δὲ τούτων πρέπει νὰ τὰ ζητήσῃ ὅπως ἐπιστρέφωσιν τὴν ἀπόδειξιν.

Μεγαλητέον διορίσιν πρὸς μεταχείρι-

ον ἢμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ μόνον δι' ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου.

Ε'. Τῶν τριῶν ἐπιτηρητῶν.

32. Χρεωστοῦν νὰ κρατῶσι καταλόγους ἀκριβεῖς τῶν αὐτοῖς ἐμπιστευθέντων φυσικῶν προϊόντων, καὶ νὰ ἀναγγέλλωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν γραμματεῖα τῆς ἐταιρείας τὰς γενομένας προσκτήσεις.

33. Θέλουν κατατάσσει τὰ φυσικὰ προϊόντα κατὰ τὸ ὅποιον νομίζουν προσφορώτερον σύστημα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατὰστημα.

34. Πρέπει νὰ προσέχωσι, νὰ μὴ παραπέσῃ ἢ φθορῇ τι τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντων. Ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ ἐμποδίσωσι εἰς τοὺς τυχόντας τὴν εἰς τὰς συλλογὰς εἰσοδόν.

35. Τόσῳ δὲ προθυμότερον χρεωστοῦν ἢ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ τῆς ἐταιρείας μέλη τὴν χρῆσιν τῶν συλλογῶν, μόνον ὅμως εἰς τὸ συντηρητήριον.

36. Ἐκαστος ἐπιτηρητῆς δύναται νὰ λάβῃ προβλεπτικὰ μέτρα πρὸς τὴν συμφέρον τῶν ἐπὶ τῆς ἐταιρείας σκοπῶν, ταῦτα ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὅροις 32, 33, 34. 35 ὁρισμούς.

37. Ὁ ἐπιτηρητῆς εἶναι υπεύθυνος διὰ τὰς συλλογὰς του.

Πρόνομια ὄλων τῶν μελῶν

38. Ἐκαστον μέλος λαμβάνει διπλωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματεῖα.

39. Ἐκαστον τακτικὸν μέλος δύναται νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐταιρείας.

40. Ἐκαστον τακτικὸν μέλος ἔχει δικαίωμα εἰς τὰς ἐκλογάς.

41. Ὅστις δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὰς συνέλευσεις, δὲν ἔχει φωνὴν διὰ τὰ εἰς αὐτάς διαπραγματευθέντα.

42. Περί τῶν προτάσεων ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις κατὰ πλειοψηφίαν.

43. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος.

44. Αἱ ὑπάρχουσαι συλλογαὶ εἶναι καθ' ἡμέραν ἀνοικταὶ εἰς διωρισμένην ὥραν πρὸς ἕνα τε καὶ χρῆσιν.

45. Ὡτε δὲ κἀνὲν μέλος ζητήσῃ νὰ λάβῃ τι πρὸς κυρίον ἀπὸ τὰς συλλογὰς, τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Προέδρου.

46. Ἐκαστον μέλος δύναται νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰς συνελεύσεις, ἀφ' οὗ ὅμως ἀναγγεῖται τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον, αἱ δὲ δημοκρινεῖται εἰς αὐτὸ ὁ καιρὸς καὶ ἡ σειρά.

47. Ἡ ἐταιρεία ὑπάρχει ἐν ὅσῳ ἢμπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν.

48. Ἄλλῳ δὲ διαλύεται ἡ ἐταιρεία, καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τῆς ἐταιρείας ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ δὲν δύναται ποτε νὰ ἐκποιήσῃ τὸ παραμικρότερον.

ΣΤ'. Συνελεύσεις.

49. Ἡ ἐταιρεία ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐνιαύσιον τῆς συστάσεώς της ἡμέραν συνέρχεται εἰς ἐορτάσιμον συνέλευσιν.

50. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἀπαξ τοῦ μηνός· εἰς ἰδιαιτέρας δὲ περιπτώσεις τὴν συγκκαλεῖ ὁ Πρόεδρος.

51. Εἰς τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός εἶναι μία γενικὴ συνέλευσις, ἐκτὸς μόνον ἂν τύχῃ κατὰ κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἐορτήν· τότε δὲ ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοῦ μηνός.

52. Αἱ συνέλευσεις ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὁμιλίαι κατὰ τὴν παρὰ τούτου διορισθεῖσαν τάξιν.

53. Αἱ εἰς ἰδιαιτέρας ὁμιλίας ἀνήκουσαι διατριβαὶ παρκατέμπονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ τὸ ἀρθ. 20 εἰς ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις ἐπὶ τούτῳ διορίζεται ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν.

204. ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ Βασιλ. διαταγὴν ἀπὸ 18 (30) Μαΐου ἡ ὑποφανομένη ἐταιρεία σπεύδει νὰ παρκαλέσῃ τοὺς Κυρ. ἰατροσυνέδρους, τοὺς Νομοῖκτους, τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς, τοὺς καθηγητὰς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τοὺς οἰκονόμους ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τοὺς δευεσφάτους, ὅσοι δὲν εἶναι

ἀκόμη μέλη ταύτης τῆς ἐταιρείας, νὰ ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις 6 Ἰουνίου 1835.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

205. Περὶ τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τὰ πλοία τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας.

Κατὰ συνέπειαν Ἰψηλῶν Βασιλικῶν διαταγῶν τὰ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου προτορμιζόμενα ἐμπορικὰ Δανικὰ πλοία δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ, εἰμὴ εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς φόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1835

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

206. Περὶ παρουσίαςτος ἐν καθήκῃ των τῆς ἰδιοκτησίας ἐγγράφων πρὸς τὴν Ἑλληνοκοθμανικὴν ἐπιτροπὴν

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν Γραμματείας γνωστοποιῶσι πρὸς ὅλους τοὺς πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκποιουμένων τουρ-κικῶν ἰδιοκτησιῶν, δυνάμει τῶν ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλων, ὅτι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἐγκρίτως ἐνώπιον τῆς μικτῆς Ἑλληνοκοθμανικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ γγρ-φα τῆς ἰδιοκτησίας των διὰ νὰ ἐξετάζη καὶ ἐξακριβῶνῃ τὸ γνήσιον καὶ νόμιμον αὐτῶν κατὰ τοὺς τεθέντας ἐκ συμφώνου ὅρους καὶ τύπους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1835.

207. Ἀ Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διοργανίσωμεν δεύντως τὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συνενώσωμεν τὰ δύο ταῦτα καταστήματα, ἀπεφασίσαμεν.

1. Ἡ Τυπογραφία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀμφότεραι αἱ λιθογραφίαι ἢ τε παρὰ τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ ἢ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ θέλουν συνενωθῇ ὑπὸ ἰδιαίτεραν ἐφορίαν.

2. Εἰς τὸν Ἐφορον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις καὶ ἡ φροντίς περὶ συντηρήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν εἰς τὸ κατάστημα ἀφωρῶντων ὀρισμῶν.

3. Παύει ἡ εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν τμήμα διαιρέσις τῆς Τυπογραφίας, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε εἰς δύο πρώτους ἀνατεθειμένη φροντίς αὐτῇ; ἀνατίθεται ἤδη εἰς ἓνα Διευθυντὴν.

4. Τῆς Λιθογραφίας προΐσταται ἐπίσης εἰς Διευθυντῆς.

5. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος θέλει συστηθῇ ἰδιαίτερον ταμεῖον καὶ ἰδιαίτερα οἰκονομία τοῦ ὕλικου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα Καθ' ἑξαμηνίαν δίδεται λογαριασμὸς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

6. Συμφωνίαι διὰ ἰδιωτικὰ ἔργα γίνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Διευθυντοῦ, καὶ ἰδίως διὰ τυπογραφικὰ κατ' ἐκδοθησομένην διατίμητιν, καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

Ὁ συμφωνῶν Διευθυντῆς εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν συμφωνιῶν.

7. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Κυβερνήσεως ὅλα τὰ πρὸς τὴν πωσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἐγγράφα.

8. Εἰς τὸν Ἐφορον ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν, ὅθεν ὅλη ἡ δι' ἐκείνων αὐτῶν ὕλη θέλει πέμπεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτόν.

9. Αἱ συνδρομαὶ δι' ἐκάστην τῶν ἑπταετησίων ἐφημερίδων θέλουν γίνεσθαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου, ἥτις διεύθυνσις νὰ τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ καταστήματος, διὰ νὰ φροντίῃ οὗτος περὶ τῆς συνάξεως καὶ τῆς

καταστροφῶς τῶν λογαριασμῶν τῶν χρημάτων.

10. Ἰδιαιτέραι ὁδηγίαι θέλουν κανονίσει τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐφόρου, τῶν Διευθυντῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

11. Τοῦ καταστήματος πρόσταται, ὡς ἀνατάτῃ ἐφορεύουσα Ἀρχὴ, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία.

12. Τὸ ἀπὸ 10 Δεκεμβρ. 1833 διατάγμα περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Τυπογραφείου ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1835.

208 Περί νεκροσκοπίας

Ο Θ Ω Ν κλπ.

διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν πὺν ἀπερίσκεπτον ἐνταφιασμὸν ἀνθρώπων νεκρῶν μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, καὶ νὰ προσλάβωμεν ἐν ταύτῃ τὴν διάδοσιν λοιμωδῶν ἀρρώστημάτων, δίδοντες ἀφορμὴν νὰ ἀνακαλύπτωνται δικαστικῶς καθραῖοι ἢ βίαιοι θάνατοι, ἐκρίναμεν ἀρμόδιον, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ συστήσωμεν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν νεκροσκοπίαν· ὅθεν διατάττομεν περὶ ταύτης τὰ ἀκόλουθα.

1. Θέλουσι διορισθῇ εἰς ἡ ἀνάγκης τυχοῦσας πολλοὶ νεκροσκόποι καθ' ἕκαστον ἄνθρωπον τοῦ Βασιλείου.

2. Ὡς νεκροσκόποι δὲ θέλουσι χρῆσιμεῦσαι χειρουργοί, ἐκκλησιαστικοὶ εὐταξίαι, καὶ τούτων ἑλλειπόντων ὅποιοσδήποτε ἄλλος πολίτης ἀναγινώσκων καὶ γράφων, καὶ δυνάμενος νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον γνώσεις.

3. Ὁ διορισμὸς τῶν νεκροσκόπων ἀνήκει εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις ἐξετάζει ὅλους τοὺς εἶτε παρὰ τῆς κοινότητος προτεινομένους, ἢ αὐτομάτως προσερχομένους καὶ παριστάνει εἰς τὸν ἐκλεγθέντα τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του.

4. Εὐθὺς ὅταν φανῇ ὅτι ἀπέθανε τις, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἢ οἱ περὶ αὐτῶν, ἢ τέλος ὅστις πρῶτος ἐπέτυχεν τὸν νεκρὸν κείμενον, ὀφείλουσιν ὁμοίως νὰ μετακαλίσωσιν εὐθὺς τὸν νεκροσκόπον, ἢ

τοῦλάχιστον ἀπὸ πρῶτας τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ἂν τύχῃ τότε νύξ, διὰ τοῦτο νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐξαιροῦνται αἱ περιστάσεις κατεπιγούσης ἀνάγκης ἢ ἀμφιβολίας καθὼς αἰφνήδως, ἢ βίαιος θάνατος καὶ ἐξ ἀπλῆς μόνον ὑποψίας, ἢ θανάτος γυναικὸς ἐγκύου εἰς τοὺς ἐσχάτους τέσσαρας τῆς κυοφορίας μῆνας· ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ μετακληθῇ ἀνυπερθέτως ὁ νεκροσκόπος καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς τοῦτον ὁμοίως ἀπόκειται νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὰ νεκρογενῆ βρέφη. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν τούτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 644 τοῦ Κώδικος φερομένη ποινὴ.

5. Εὐθὺς ἀφοῦ λάβῃ θανάτου εἶδησιν ὁ νεκροσκόπος χρεωστῇ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κεῖται τὸ πῶμα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνήκουσαν ἔρευναν.

6. Πρὶν δὲ ἔλθῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετακίνησις ἢ μετακομιδὴ τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς κλίνης· ἢ τοῦ τόπου ὅπου εὑρέθη, ἢ μεταβολὴ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχε, καθὼς καὶ ἡ ἐκφραξὶς τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥωθῶνων, καὶ τοῦ προσώπου τὸ σκέπασμα.

7. Ἐλθὼν δὲ παρὰ τὸν κείμενον ὁ νεκροσκόπος ἔχει νὰ διαλύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζητήματα.

Α'. Ὁ θάνατος ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ κατ' ἐπιφάνειαν;

Β'. Συνέβη φυσικῶς, ἢ ἀπὸ βίαν;

Γ'. Ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανε ἀπὸ διαδόσιμόν τινα νόσον ἢ μὲ αὐτὴν;

Εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ νεκροσκόπου εὐρίσκονται τὰ σημεῖα ἐξ ὧν βοηθούμενος μέλλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα.

8. Ἄν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ νεκροσκόπος ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν εἰς δὲ τὰς δύο ἐτέρας περιπτώσεις (Β. Γ.) δίδεται εἰδήσις πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτων τὰ πρέποντα.

9. Ὅταν γυνὴ ἀποθάνῃ περὶ τοὺς τέσσαρας τελευταίους τῆς κυοφορίας μῆνας, ἂν ὁ νεκροσκόπος δὲν ὑπάρχῃ αὐτὸς χει-

ρουργός, οφείλει νὰ μετακαλέσῃ τοιοῦτον διὰ νὰ σώσῃ τὸ βρέφος, τὸ ὑποῖον ἐνδέχεται νὰ διαμένῃ ἐπὶ ζῶν εἰς τῆς μητρὸς τοὺς κόλπους. Ἄν δὲ παραμελήσῃ τὸ χρέος τοῦτο, περιπίπτει εἰς τὴν κατ' ἄρθρ. 302 τοῦ Κώδικος ποινὴν.

10. Ἀποδειχθέντος ἀληθοῦς τοῦ θανάτου, μόνος ὁ νεκροσκόπος προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῆς ταφῆς, ἣτις πρέπει νὰ γίνηται εἰκοσιτέσσαρας μὲν ὥρας τὸ θέρος (ἀπὸ Μαΐου ἕως Ὀκτωβρίου), τριάκοντα δὲ τὸν χειμῶνα, (ἀπὸ Νοεμβρίου ἕως Ἀπριλίου) μετὰ τὴν τελευταίαν πνοήν. Ἄν ὅμως ἤδη ἀνεφάνῃ ἡ σήψις, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ λοιμικὴν νόσον, ὁ νεκροσκόπος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ πρὸ τῆς διωρισμένης ὥρας.

11. Ἐξαίρουμένων τῶν περιστάσεων, ὅσας διαλαμβάνει τὸ ρθρον 10, ἢ ὅταν τοῦ θανάτου τὰ αἰτία ὑπάρχωσι γνωστά, ἡ διατομὴ (ἀνοιγμὰ) τῶν πτωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ παραβάτης τούτου τοῦ κανόνος τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 302 καὶ 646 τοῦ Κώδικος.

12. Τῆς ἐπισκέψεως γενομένης κατὰ τὸν ὅσον ὁ νεκροσκόπος ἐγγχειρίζει εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἢ τοὺς περιῦσταμένους αὐτὸν ἐνταφιαστήριον (ἐγγραφον) συντεταγμένον κατὰ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σχέδιον· αὐτὸ δὲ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἱατροῦ ὅστις ἐθεράπευσε τὸν νεκρὸν, ἐπιθεορεῖται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ παραπέμπεται ἔπειτα εἰς τὸν ἱερέα.

Εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σαφηνίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νεκροσκόπος δὲν ἔχει ἄδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν νεκροσκοπίαν.

13. Ἀπαγορεύεται ἡ ταφή πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ· ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ἄλλος ὅστις ἐνταφίασε, πρὶν λάβῃ προηγουμένως τὸ ἐνταφιαστήριον τοῦ νεκροσκόπου ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, κατὰζεται διὰ ζημίας

ἢ φυλακισμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 646, 647 τοῦ Κώδικος.

14. Ἀπόκειται ὡσαύτως εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ ἀπλῶς τοὺς περὶ αὐτὸν ὅλα τὰ πρέποντα περὶ τῆς πρὸς τὸν νεκρὸν ἐπιμειλίας καὶ μάλιστα περὶ τῆς ταφῆς· αὐτοὶ δὲ οφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ὅλας τοὺς νεκροσκόπου τὰς διατάξεις.

15. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπόθεσις τοῦ νεκροῦ εἰς τὸ νεκροφυλακεῖον πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου.

16. Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐκπληροῦν τὰ τοῦ νεκροσκόπου καθήκοντα ὁ ἱατρός ἢ χειρουργός τοῦ κατὰστήματος.

17. Ὁ νεκροσκόπος διευθύνει καθ' ἑαυτὸν μὴνα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν κατάλογον τῶν ἀποβιώσεων, γινόμενον κατὰ τὸ διαλαμβανόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα παράδειγμα.

18. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ πλέον παρὰ 24 ὥρας, ἂν δὲν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς· ἄλλως δὲ ἀποβάλλεται· ἐξ ἐναντίας ὅμως ἂν ἡ ἀπουσία αὐτοῦ συνεχωρήθῃ, καὶ ἐν καιρῷ ἀρρώστιας, ὁ πλησιέστατος νεκροσκόπος ἢ ἀνθρωπὸς τις ἄλλος ὠχισμένος εἰς τοῦτο καὶ ἱκανὸς θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν νεκροσκοπικὴν ὑπηρεσίαν.

19. Ὁ μισθὸς τοῦ νεκροσκόπου δὲν θέλει ὑπερβῇ ἡμίσειαν ὡς μίαν Δραχ. διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ ἐν τέταρτον ὡς ἡμισὶ Δραχ. διὰ τὰ παιδία μικρότερα τῶν 12 ἐτῶν. Γενικῶς δὲ ἀναλογίζεται μὲς τῇ χρηματικῇ περιουσίᾳ τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ· ἄλλ' ὅσῳκις ὁ ἀποθανὼν τύχῃ πτωχὸς, ὁ νεκροσκόπος ἐκτελεῖ ἀμισθὶ τὴν νεκροσκοπίαν.

20. Ἐγκρίνομεν τὰ ἐπισυναπτόμενα παραγγέλματα τοῦ ἱατροσυνεδρίου πρὸς τοὺς νεκροσκόπους, καὶ θέλομεν νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

21. Ὁ παραμελὼν ἢ προδίδος τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις χρὴν νεκροσκοπικὰ ἀποβάλλεται μὲν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται

ται δὲ κατὰ τὰ ὄρθρα 302, 480, 487, 488, 646, 647, τοῦ Κώδικος.

22. Ὁ νεκροσκόπος ἀνυΐει τὸν χρεωστούμενον ὅρκον ἐμπροσθεν τοῦ Ἐπαρχοῦ ὅστις ἐγγειρίζει εἰς αὐτὸν τὰ εἰρημένα παραγγέλματα καὶ ἀποδεικτικὸ ἐγγράφον τοῦ διορισμοῦ.

23. Ἐν ἐλλείψει ἱκανῶν πρὸς νεκροσκοπίαν ἀνθρώπων, συγχωρεῖται νὰ εἰσέλθῃ αὕτη βαθμὴδὸν, καθ' ὅλας τὰς κοινοτήτας πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν. Πρέπει δὲ νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1835, διὰ τὸ ὅποιον τοῦτο θέλει ἐκδοθῇ ἀμέσως· ἰδιαιτέρως ἀγγελλίαι.

Εἰς τὰς λοιπὰς κοινοτήτας τοῦ Κράτους· πρέπει νὰ εἰσέλθωσιν ἀφ' οὗ θέλουν ἐξελθῶν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν νεκροσκοπίαν ἄτομα. Ὁ Ἐπαρχος προσδιορίζει εἰς πόσων κοινοτήτων τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ὡς τελευταίαν δὲ προθεσμίαν δι' ὅλας τοῦ Κράτους τὰς κοινοτήτας διορίζομεν τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρόντος ἔτους· αὕτη δὲ δύναται νὰ παρκαταθῇ μόνον δι' ἐκείνας, ὅπου δὲν εὐρίσκοντο τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα. Ἡ ἔγκρισις τῇ παρκατάσει· πρέπει νὰ ζητῇται ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀναφερομένης πρὸς αὐτὴν ἀπολογία, τὸ πολὺ ἕως· 1 Νοεμβρίου ἔτους. Ἡ δὲ Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει εἰς τὴν ἐφημερίδα ἕως 1 Νοεμβρίου τὸ πολὺ τὰ ὀνόματα τῶν κοινοτήτων, ὅπου ἡ νεκροσκοπία δὲν εἰσάγεται μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1835.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρῶτον μάλιστα πάντων ὁ νεκροσκόπος προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ἀληθὴς ἢ μόνον φανόμενος. Διακρίνεται δὲ ὁ ἀληθής·

ΣΤΑ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

Α'. Ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ, περὶ τοῦ ὅποιου πρέπει νὰ πληροφορηθῇ τις ψιλαφῶν πολλὰς ἀλληλοδιαδόχως τοῦ σώματος ἀρτηρίας.

Β'. Ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις ἀποδεικνύεται ὅταν πλησιάζωμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ κάτοπτρον, τὸ ὅποιον θέλει ἐπισκοτισθῇ εἰς ὀλίγον ἀπὸ τὴν πνοὴν ἢ χροὺν, (πύλον) ἐρίου ἢ βαμβακίου κροκκίδια, τὰ ὅποια θέλει σκεύεται ὁ ἐξερχόμενος ἀήρ, ἂν ὁ ἀνθρώπος δὲν ἀπέθνηεν.

Γ'. Ἀπὸ τὴν ἀναίσθησιν καὶ ἀκίνησιν τοῦτο δὲ φαίνεται ἡ νυκτομένου (κεντομένου) διὰ βελάνης τοῦ δέρματος, ἡ καταπίπτοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστηρίου μίγματος (κηροῦ, σημαντρίδος).

Δ'. Ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ τετάνωσιν τῶν μελῶν, ἥτις φαίνεται μάλιστα ὅταν κλινώμεν αὐτά·

Ε'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος, τὴν ὅποιαν μάλιστα πρέπει νὰ ζητῶμεν εἰς τὸ καρδιακὸν πλευρὸν καὶ εἰς τὰς μασχάλας·

ΣΤ'. Ἀπὸ τὴν ὠχρίασιν τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τῶν παρειῶν καὶ χειλέων·

Ζ'. Ἀπὸ τὴν ἀχλὺν ἢ σκότωσησιν καὶ χαλάρωσιν τοῦ κερατίνου τῶν ὀφθαλμῶν χιτῶνος·

Η'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐλαστικότητος τοῦ δέρματος, τὸ ὅποιον διατηρεῖ τοῦ δακτύλου τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν στίσιν τῆς σιαγῶνος, ὅταν συρῇ εἰς τὰ κάτω βιαίως, τὸ ὅποιον δὲν συμβαίνει εἰς τὸν τέτανον, ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ σώματος ἐξοδὸν ὅλης τῆς περιεχομένης εἰς τὸν σωμαχὸν ὕλης, ὅταν ἀναστραφῇ ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ὀπισθεν, ἀπὸ τὸν πρῶτον, ὅςτις μένει κεκλιμένος, καὶ τοὺς γλουτοὺς οἱ ὅποιοι πλατύνονται.

Θ'. Ἀπὸ τὴν ἀρχομένην ἢ γενομένην ἥδη σήψιν, τὴν ὅποιαν δεικνύει μάλιστα πτώματος εἰδικὴ τις ἀποφορὰ, τὰς πελιδνας ἢ πρασινοχρούς κηλίδας ἐπιφανομένους εἰς τὴν γαστέρα, ἥτις τυμπανίζονται, ἀπὸ τὴν ἐκφυλίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ἐκτὸς τῶν τελευταίων τούτων, τὰ λοι-

πὰ σημεῖα δὲν ἔχουσιν ἀξιόπιστόν τινα σημασίαν, εἰμὴ συμπεριλαμβανόμενα ὁμοῦ ὅλα.

Θάνατος ἀληθὴς δὲν ὑπάρχει ὁσάκις ἐν ἡ πλείω ἐκ τῶν σημείων τούτων ἐλλείπουσιν, ἂν παρ. χ. σώζεται ἐτι θερμότης ἢ τὸ φυσικὸν χρῶμα τοῦ δέρματος, ἂν ἡ γλῆνη συστέλληται, τὰ μέλη κάμπτιωνται, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς δὲν ἐπαυσαν διόλου, τὰ δὲ συμπτώματα εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν.

Ἀλλὰ ζητῶν νὰ διακρίνῃ τὴν φαινόμενον ἀπὸ τὸν ἀληθῆ θάνατον, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος. Ὅσακις ὁ θάνατος ἐπισκῆψῃ αἰφνῆδιος μετὰ τινα αἰμορραγίαν, ἀποπληξίαν, σπασμούς, λειποθυμίαν, ἠθικὴν ταραχὴν, ἐπώδυνον γένναν (τοκετὸν), ἐξωτερικὴν βίαν, φαρμακείαν κτλ. ὅταν μάλιστα ὁ θάνατος προέρχηται ἀπὸ ἀσφυξίαν, ἀγγόνην, πνιγμὸν εἰσπνοῇν δηλητηρίου ἢ ἀπνοῆτου ἀέρος, καταποντισμὸν, ἀποπαγέτωσιν (πῆξιν).

Τοιαύτη ἐπιμελὴς ἔρευνα ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰ νεογνὰ βρέφη.

Ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς περιεσπόμενους τὸν νεκρὸν ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρρώστιας κ. τ. λ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἐὰν κατὰ τὰς μνημονευθείσας ἀνωτέρω περιστάσεις, ἔχωμεν λόγον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον φαινόμενος, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους διὰ ν' ἀναζωπυρήσῃ τὴν ἤδη ἀποσβενημένην ζωὴν. Εἰς τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὁ νεκροσκόπος βοηθεῖται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκδοθῇ μετέπειτα πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἀρμοδίων εἰς τοιαύτας περιπτώσεως βοηθημάτων. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὰς τριψίς τοῦ δέρματος μετ' ἐριόπλεκτον ὕφασμα ἢ ταιγυριναφίδα

(βουρτσαν), τὴν ἐμφύσησιν ἀέρος, τὴν ὁφρανσιν ὀρμείας τινὸς ὀσμῆς, τὴν ἔνεσιν (κλύσμα) ἐρεῖ ἱστικῶν φαρμάκων διὰ τοῦ στόματος, τῆς ῥινὸς ἢ τοῦ πρωκτοῦ, τὸν γαργαλισμὸν τοῦ σταφυλίου, τὰ θερμά λουτρά, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν φλεβοτομίαν ἢ τὸ ἐμετικὸν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων.

Ὅσακις συμβαίνουνσι τοιαῦτα δεινὰ, ἂν αὐτὸς δὲν ὑπάρχῃ χειρουργὸς ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ προσκαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλους τοὺς τρόπους πρὸς ἐμφύγησιν τῆς ζωῆς. Δὲν θέλει ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον εἰμὴ ἀφοῦ ματαίως ἐσπούδασε νὰ ἀναζωώσῃ τὸν κείμενον καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ θανάτου σημείων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Εἰς τὸν νεκροσκόπον μένει νὰ λύσῃ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀκόλουθον ζήτημα.

Ἀπέθανεν ἄρα γε φυσικῶς ἢ ἀπὸ φόνον, πληγὰς καὶ αἰκίας;

Ὁ βίαιος θάνατος προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον:

Α'. Ἀπὸ ἐξωτερικῆν λώβην (αἰκίαν) ὅθεν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸ πτωμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν κεφαλὴν πληγὴ, οἰδήμα, ἢ ἐκχύμωσις, ἀπεχόμενος τοῦ νὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαῦτα τὰς συνήθεις τοῦ θανάτου κηλίδας. Εἰς τὴν ἔρευναν μάλιστα τῶν νεογνῶν πρέπει ν' αὐξήσῃ τὴν περὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα προσοχὴν.

Β'. Ἀπὸ ἀσφυξίαν (ἀγγόνην, πνιγμὸν, καταποντισμὸν) διαγινωσκομένην ἀπὸ τὸ ἐμφύσημα (πρήξιμον, φούσκωμα) καὶ τὴν πελιδνότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἐξοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν ἐξοδὸν τῆς γλώσσης, τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας. Ἡ ἀγγόνη καὶ ὁ πνιγμὸς χαρακτηρίζονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς περὶ τὸν τραχηλὸν ἐκχυμώσεις καὶ τοὺς τύπους (τὰ κοιλώματα) τοῦ δέρματος ὅταν θλιβῇται.

Γ'. Ἀπὸ τὴν φαρμακείαν, ἥτις γίνεται μάλιστα ὑποπτος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ἐκείνης ἀφοῦ ὑπέφερε κόλλυμα,

μασμούς, έμετον και διάβρουν· ή γαστήρ ραίνεται πολλάκις εξωγυμμένη, τὸ δέριμα κυανομέλανον, μέρη τινὰ ἰδιαιτέρως τοῦ σώματος, ὡς ή γλῶσσα και τὰ αἰδοῖα οἰδηματώδη· ή ἐπιδερμὶς ἀποφολιδούται εὐκόλως, αἱ τρίχες· και οἱ ὄνυχες ἀποσπώνται, και ή σήψις δὲν ἀργοπορεῖ. Καθ' ἑλα ταῦτα τὰ συμβάντα ὁ νεκροσκόπος πρέπει νι ὀδηγῆται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τῶν συγγενῶν ὃχι ὀλιγώτερον παρὰ τὰς λοιπὰς περιστάσεις.

Ὅταν μὲν ἐλπίς περὶ τῆς ζωῆς, πρέπει ὁ νεκρὸς ὥπως νὰ σπουδάζῃ, ὥπωςδὴ ποτε δυνήθῃ, νὰ τὴν ἐμφυχώσῃ, ἀναφέρων τὰ εἰκότα περὶ τούτου και εἰς αὐτὴν τὴν ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παρ' αὐτῆς ἐρευναν. Ἐξετάζων δὲ ὁ νεκροσκόπος προσέχει ἀκριβῶς νὰ φυλαχθῇ, ὅποια ἦτο ή θέσις και λοιπὴ κατάσταση τοῦ σώματος, ή νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιτήρησίν του εἰς ἄνθρωπον τίμιον και ἀξιόπιστον, ἔως οὗ ή ἀστυνομία ή τὸ Δικαστήριον ἐρευνήσωσι περὶ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξουσίας παραδίδει τὸ ἐνταφικστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ζητεῖται προσέτι νὰ κρίνῃ ὁ νεκροσκόπος ἂν ὁ προκείμενος νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ ή με νόσον τινὰ, τῆς ὁποίας ή λοιμώδης ή ἄλλως βλαπτικὴ φύσις ἀπαιτεῖ ἀστυνομικὰς προφυλάξεις. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μάλιστα ή πανώλης, ή χολέρα, ὁ ἄνθραξ, ή εὐλογία, ή λέπρα, ὁ τύφος, ὁ καρκίνος, ή ἀφροδισιάς. Τὰς ἀρρώστιας ταύτας δύναται νὰ γνωρίσῃ ὁ νεκροσκόπος ὃχι μόνον ἀφ' ὅσα ἤκουσε λεγόντων τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ, ή ἀπλῶς τῶν περιεστώτων και τοῦ ἱατροῦ ὅστις τὸν ἐθεράπευσεν, ἀλλὰ και ἀπὸ τὰ παθογνωμονικὰ σημεῖα τῶν νοσημάτων.

Οὕτω παρ. γ. διακρίνονται ή μὲν πανώλης ἀπὸ τὰς κηλίδας, τοὺς βουβῶνας τῶν μασχαλῶν, τοῦ μηροῦ, τῆς παρωτίδος και τῶν παρισθμίων.

Ἡ χολέρα ἀπὸ τὴν κυάνωσιν, τάσιν, και συστολὴν ή ρυτίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ὁ ἄνθραξ ἀπὸ τοὺς γαγγραινώδεις δοθίνας, (σπειρία) τὴν μελάνωσιν τοῦ δέρματος, ἰδίως δὲ περὶ τὸν τράχηλον, τὸ στήθος και τὰ ἄκρα.

Ἡ εὐλογία ἀπὸ τὰς πασιδήλους φυλκταῖνας τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος.

Ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ οἰδημα και τὴν σκληρυνσιν τοῦ κυψελλώδους ἱστοῦ, μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον και τὰ κῶλα, τὴν πτώσιν τῶν ὀνύχων, τὴν πτίλωσιν τῶν ὀφρύων και τῶν τριχῶν, τὰ ἐξανθήματα και τὰ φολιδωτὰ (Squamipieux) ἐξανθήματα.

Ὁ διαδόσιμος τύφος ἀπὸ τὰς κηλίδας τοῦ δέρματος και συχνάκις τὰς παρωτίδας.

Ὁ καρκίνος ἀπὸ τὴν καρκινώδη φθορὰν (διάθρωσιν) τῶν ὀργάνων.

Ἡ ἀφροδισιάς ἀπὸ τὰ ἔλκη τῶν αἰδοίων, τοῦ οὐρανίσλου και τῆς ρινός, τὰ παρασαρκώματα, τοὺς βουβῶνας, τὰ ἐξανθήματα και τὰς ἐξοστώσεις.

Ὅταν διὰ τῶν σημείων τούτων ή ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἱατροῦ και τὰ λεγόμενα τῶν περιεστώτων συμπεραίνῃ ὁ νεκροσκόπος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον ἀρρώστιαν, χρεωστεῖ νὰ μηνύσῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ή ἀνήκουσα ἐρευνα.

Εἰς ταύτας τὰς ἀρρώστιας ἡμπορεῖ νὰ συγκαταριθμηθῇ και ή φθίσις, ή ὅποια διακρίνεται ἀπὸ τὸν γενικὸν τοῦ σώματος μαρασμόν, τὴν γαμνωνυχίαν και τὴν ἀλωπεκίαν.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ὁφείλει τέλος ὁ νεκροσκόπος και αὐτὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ και εἰς τοὺς περὶ τὸν νεκρὸν νὰ συμβουλευσῇ, ὅ,τι κρίνει ἀρμόδιον περὶ τῆς ἐπιμελείας και κηδείας τοῦ πτώματος· οὕτω παρ. γ. ἔως οὗ ἔλθῃ τῆς ταφῆς ή ὥρα, τὸ πτώμα ἐκτίθεται ἐπὶ κλίνης εἰς δωμάτιον μετρίας θερμότητος, μένουσιν ὥπως οὖν ὠσόμενα ή κεφαλὴ και τὸ στήθος, διατηροῦνται ἀνοικτὰ τὸ στόμα και οἱ μυκτῆρες (τὰ βωθῶνια), τὸ πρόσωπον διάλου ἀσκεπές, ή δὲ κοιλία και τὸ στήθος ἐλαφρῶς μόνον σκεπασμένα ἀπα-

γορευομένου νὰ μὴ τολμηθῇ ὅποιαδήποτε πράξις δυναμένη νὰ σβέσῃ τὴν ζωὴν ἥδη ἴσως κινδυνεύουσιν, ὁ νεκροσκόπος παρακινεῖ ἔπειτα νὰ πλύνηται καὶ νὰ ἐνδύηται τὸ πτώμα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ δημοσίους ὑπηρετάς.

Τέλος ἐκδοθέντος τοῦ ἐνταφιαστηρίου παραγγέλει νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ὅστις ἐθεράπευσε τὸν νεκρὸν ἱατρὸν, νὰ ἐπιθεωρηθῇ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὧν τῶν διατάξεων τούτων ἐγγεγίρειται αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς κηδείας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 Ἰουνίου 1835.

ΤΜΗΜΑ 5.

Ἐνταφιαστήριον.

Τοῦ ἀποθανόντος

Ὄνομα
Ἐπάγγελμα,
Ἡλικία,
Ῥρησκεία,
Διαμονή,
Γάμος, ἢ ἀγαμία,
Εἶδος ἀρρώστιας, ἢ αἰτία τοῦ θανάτου,
Μῆν, ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς τελευτῆς,
Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς νεκροσκοπίας,
Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ταφῆς,
Παρατηρήσεις

Ἐν τῇ 183

Ἐπογραφή τοῦ νεκροσκόπου,
» τοῦ ἱατροῦ
» τοῦ ὑπηρετοῦ τῆς Ἀστυνομίας

ΤΜΗΜΑ 2.

Νεκρολόγιον (κατάλογος νεκρῶν ἢ ἀποβιώσεων)

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦ ἔτους τῆς κοινότητος ἐπαρχίας Νομαρχίας

Ἀριθ.	Ὄνομα	Ἐπάγγελμα	Ῥρησκεία	Διαμονή	Γάμος ἢ ἢ αἰτία τοῦ θανάτου	Ὄνομα ἱατροῦ	Ἡμέρα καὶ ὥρα τελευτ. νεκροφ. ταφῆς	Παρατηρήσεις.

Ὁ νεκροσκόπος

210. Ν. Περί τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας Ἡμῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μαξ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν κατάπαυσιν τῆς βλάβης ἥτις προέρχεται τόσον συχνὰ εἰς τὰ χωράφια ἕνεκα τῆς ἀσυγχωρήτου βοσκῆς τῶν ποιμνίων καὶ ζώων εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὅποια θέλουσιν ἔχει ἰσχὺν μέχρις οὗ δημοσιευθῇ ὁ περὶ ἀγρῶν καὶ λειμῶνων νόμος.

1. Εκείνος, ὅστις βόσκει τὰ ζῶα του μόνος ἢ δι' ἄλλου ἐπὶ ξένων γαιῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα, θέλει πληρῶναι πρόστιμον ἰσὸν μὲ τὴν ἀποζημιώσιν, τὴν ὅποιαν ὁ ζημιωθεὶς ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ.

2. Εάν τις ἀφῇ τὰ ζῶα του νὰ βόσκη

σι χωρὶς κάμνιν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτων ἢ δὲν τὰ φυλάττῃ ὡς πρέπει, τότε αὐτὸς θέλει πληρῶναι πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸ παθόντα.

3. Εάν αἱ ἐν ταῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἐνθεσθῶσι ἀποζημιώσεις δὲν ἡδύναντο νὰ ἐξυπλήθωσιν, ἢ ἐάν τυχὸν δὲν ἀπαιτοῦντο παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα, τὸ καταγινώσκον παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου πρόστιμον, ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖναι μῆτε περισσότερον τῶν εἴκοσι, μῆτε ὀλιγώτερον τῶν τριῶν δραχμῶν· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεως καθ' αἷς ἀντικαθίσταται κράτησις, αἷς δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, μῆτε ὀλιγώτερον ἡμῶν.

4. Ἐκαστος τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἰδιορίζομενοι ἀγροφύλακες, οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ χωροφύλακες, ὡς καὶ

ἄλλοι ἄνθρωποι, δύνανται νὰ καταμηνύ-
σουν τὰς βλάβας ταύτας εἰς τὸν Εἰρηνоди-
κην, καὶ νὰ λάβουν εἰς κατάσχεσιν τὰ πε-
ριπλανώμενα χωρὶς κάμμίαν ἐπιτήρη-
σιν ζῶα.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ὁ ἰδι-
οκτήτης τῶν ζώων ὑποχρεοῦται προσέτι,
ὡς τοῦτο ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ του, νὰ
πληρώσῃ ἀμέσως τὰ συμβαίνοντα ἔξοδα
τῆς διατροφῆς τῶν ζώων μέχρι τῆς πα-
ρακλήθης αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην ἐκτὸς
δε τούτου, δικαίωμα συλλήψεως, τὸ ὁποῖ-
ον συνίσταται εἰς 10-20 λεπτά τὸ κομ-
μάτι, καὶ τὸ ὅποσον ἀνήκει εἰς τὸν συλ-
λαβόντα τὰ ζῶα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται
τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 13 Μαΐου 1835.

212. Δ. Περὶ προικοδοτίσεως τῆς Πηνελόπης
θυγατρὸς τοῦ Καραϊσκάκη.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ ἡ δευτέρα τοῦ ἥρωος Καραϊ-
σκάκη θυγάτηρ Πηνελόπη, σεβομένη τὰς
διαταγὰς τοῦ ἀθανάτου πατρὸς τῆς, μέλ-
λει νὰ νυμφευθῇ μὲ τὸν μνηστήρ᾽ αὐτῆς,
ἀνήκοντα εἰς τὸ ἄξιον τῶν Νοταρῶν γέ-
νος, ἀπεφασίσαμεν νὰ προικοδοτήσωμεν
αὐτὴν ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρί-
δος τῆς, καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρη-
θῶν εἰς αὐτὴν πεντακόσια στρέμματα
ἐθνικῆς γῆς, καὶ πρὸς τούτοις χρηματικὴ
περίθαλψις ἐξ ἑξακλυσίων Δραχμῶν.

Τὰ πεντακόσια στρέμματα γῆς θέλουν
εἶναι ὅλα εἰς ἓν μέρος, τὸ δὲ πέμπτον μέ-
ρος πρέπει νὰ ᾔηται κατάλληλον διὰ στα-
φιδοφυτεῖαν.

Ἡ δὲ προῖκα αὕτη θέλει παραχωρηθῇ
εἰς αὐτὴν ὡς ἰδιοκτησία ἐντελὴς κατὰ
τοὺς περὶ προικοδοτήσεως τοιαύτης φύσε-
ως γενικοῦ ὁρισμοῦς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζε-
ται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος, τὸ ὅποσον θέλει δημοσιεῦθαι διὰ

τῆς ἑφημερ. τῆς Κυβερνήσεως ὡς μνημεῖον
ἀναγνωρίσεως τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων
τοῦ ἀειμνήστου ὑπὲρ τῆς πατρίδος πεσόν-
τος ἥρωος Καραϊσκάκη.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 22 Ἀπριλίου 1835.

212. Δ. Περὶ συστάσεως θεωρητικοῦ, πρακτικοῦ
καταστήματος περὶ χειρουργίας φαρμακοποιίας
καὶ μαιευτικῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτε-
ρικῶν Γραμματείας, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ
παρόντος ἕνεκα διαφόρων αἰτιῶν δὲν δύ-
ναται νὰ συστηθῇ ὑψηλὴν ἐπιστημῶν σχο-
λεῖον, ἀπεφασίσαμεν νὰ ῥίψωμεν τὰ θε-
μέλια, ἐνταῦθα εἰς Ἀθῆνας, θεωρητικοῦ
πρακτικοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος
διὰ τὴν χειρουργίαν, φαρμακοποιίαν καὶ
μαιευτικὴν, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσι διδά-
σκεσθαι ἀμισθὶ τόσον οἱ ἤδη ἐμπειρικῶς
μετεργόμενοι αὐτὰς τὰς ἐπιστήμας, κα-
θὼς καὶ οἱ μέλλοντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπαγ-
γέλλωνται αὐτάς.

Εἰς τὴν πραγματείαν τῶν μαθημάτων
τοῦ σχολείου τούτου θέλουσι διδάσκεσθαι
θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς ἡ ἀνατο-
μία καὶ φυσιολογία, ἡ παθολογία καὶ θε-
ραπευτικὴ, ἡ χειρουργία, χημεία, φαρμα-
κοποιία, καὶ μαιευτικὴ. Ὅθεν τὸ διδασκα-
λικὸν τοῦτο κατὰστημα θέλει συνδεθῇ
πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦμένου μὲ τὸ
ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικὸν (militaire la-
zaret) καὶ μὲ τὸ συστηθησόμενον ἀστυκὸν
νοσοκομεῖον, καθὼς καὶ μὲ τὸ ἐγερθησό-
μενον μαιευτικὸν κατὰστημα. Μετὰ ταῦ-
τα θέλουσι γνωστοποιηθῇ τὰ περαιτέρω
περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπισκέψεως, ἔτι δὲ
περὶ τῆς διερκείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς δι-
ευθετήσεως τοῦ διδασκαλικοῦ καταστήμα-
τος τούτου.

Διορίζομεν δὲ διδασκάλους εἰς αὐτό.

α. Διὰ τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν
τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον, μέλος τοῦ ἰα-
τροσυνοδρίου. β. Διὰ τὴν παθολογίαν καὶ
θεραπευτικὴν τὸν Κύριον Ἡπίτην, μέλος

τοῦ Ἱατροσυνηδρίου γ. διὰ τὴν χειρου-
ρίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιτελῶν Κύριον Τράϊ-
περ δ'. διὰ τὴν χημεῖαν καὶ φαρμακοποι-
ῖαν Τὸν Κύριον Λάντερερ, Βασίλι ὃν φαρ-
μακοποιὸν καὶ μέλος τοῦ Ἱατροσυνηδρίου.
ε. διὰ τὴν μαιευτικὴν τὸν Κύριον Κωστὴν
Νομοϊατρίον.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει γνωστο-
τοποιηθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γραμματεὺς παργγέλλεται τὴν ἐκτέλε-
σιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1835.

213. Περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν ξυλίων
δοχείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν
13 (25) τοῦ παρελθόντος μηνός, ἀποφα-
σίζομεν, ὥστε τὰ μικρὰ ξύλινα δοχεῖα,
οἷον καδίσκοι (βχελάκια), κἀνήτες (κα-
νάτια) καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὅποια κατα-
σκευάζονται ἀπὸ ξύλα, ἀνγχόμενα εἰς τὴν
κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων φόρου εἰδῶν,
κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπ' 10 Δε εμβρίου
1833 περὶ ὕλοτομίας Διατάγματος, νὰ
ᾖναι ἐλεύθερα τοῦ ὠρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρ.
9 φόρου τῶν 20 τοῖς ἐκατὸν, ἐὰν τὰ δο-
χεῖα ταῦτα ᾖναι προσδιωρισμένα διὰ
χρῆσιν τοῦ Βασιλείου.

Ὁ παρὼν ὁρισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1835.

214. Δ. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας
φόρου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν
22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) διατάττομεν,
ὥστε, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 10
Δεκεμβρίου 1833 Διατάγματος ἐπιβλη-

θεῖς φόρος 20 καὶ 25 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῆς
ναυπηγησίμου ξυλείας νὰ ἀναβῇ εἰς 50
τοῖς ἐκ τὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς,
εἴτε κατεργασμένα εἶναι τὰ ἐκκοπόμενα
εἰς τὰ δάση ξύλα, εἴτε μὴ.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ
τῆς εφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1835.

215. Περὶ τῶν Ἐσωτερ. τοῦ Κράτους
διαβατηρίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἀνέ-
λουθα.

1. Ὅστις ἀνχλωρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν
ὅπου ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του,
πρέπει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ διαβατήριον δι-
δόμενον ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς.

Τὰ διαβατήρια ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Δή-
μους, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδιαιτεροὶ Ἀστυ-
νόμοι, πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρ' αὐ-
τῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τοὺς Δη-
μάρχους.

2. Οἱ Δήμαρχοι δὲν ἔμπορουν νὰ ἐκδί-
δουν διαβατήρια, εἰμὴ εἰς ἀνθρώπους κα-
τοικοῦντας ἐντὸς τοῦ Δήμου καὶ κατα-
γεγραμμένους εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον
τοῦ Δήμου.

Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δὲν ᾖναι μέλη οὐδενὸς
Δήμου, τότε τὰ διαβατήρια θέλουν ἐκδί-
δεσθαι ἐγγυήτῃ δύο ἀξιοχρέων καὶ γνω-
στῶν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων εἰς τὸν
Δῆμον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυητῶν θέλουν
σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, εἰς
τὰ ὅποια θέλουν προσυπογράφεσθαι καὶ
οἱ ἴδιοι.

3. Ἐκαστος Δήμαρχος ἢ Ἀστυνόμος
θέλει κρατεῖ ἰδιαιτερον βιβλίον, ὅπου θέ-
λει καταγράφει τὰ ἐκδιδόμενα καὶ θεω-
ρούμενα διαβατήρια, καὶ ἐν ἑτερον ἀκό-
μη, εἰς τὸ ὅποιον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ
διακριτικὰ σημεῖα ἐκάστου ἀνθρώπου.

4. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅπου θέλει σημει-
οῦσθαι ἡ ἐκδοσις τῶν διαβατηρίων, ἡ ἀρ-
μόδιος δημοτικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐγγρά-
φῃ τὸ ὄνομα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ

ανθρώπου, καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι οὗτος σημειωμένος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν τοῦ Δήμου βιβλίον, νὰ προσυπογράφεται δὲ ἀπ' αὐτὸν τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ διαβατήριον, ἢ νὰ σημειώνεται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἤξούρει νὰ γράψῃ μετὰ ταῦτα θέλει ἐτοιμάζεσθαι τὸ διαβατήριον κατὰ τὸ βιβλίον καὶ προσυπογραφῆσθαι καὶ παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

5. Τὸ πρὸς διαβατήριον ἐτοιμασμένον ὅλλον χαρτίου θέλει γράφεσθαι ἐκατέρωθεν καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χωριζόμενον ἀπὸ τὸ δεύτερον διὰ μιᾶς ἐλικοειδούς ἐγκοπῆς παραδίδεται εἰς τὸν λαμβάνοντα καὶ ἀποτελεῖ τὸ διαβατήριόν του.

Τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰς σχῆμα στελέχους εἶναι τοῦ διαβατηρίου τὸ σχέδιον καὶ μένει εἰς τὰ ἄρχεα.

6. Τὰ διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι εἰς ἀνάλογον χαρτὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατεσκευασμένον καὶ καθ' ἓνα ὁμοιόμορφον δεῖγμα.

7. Εἰς τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ προσδιορίζονται ῥητῶς καὶ κατ' ὄνομα τὰ ἄτομα, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας θέλουν παραδίδεσθαι· θέλουν δὲ ἐκδίδεσθαι διὰ προσδιορισμένην τινὰ ὁδοποιρίαν, ἢ προσδιορισμένον τινὰ καιρὸν, σημειουμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὁδοιορίας.

8. Τόσον εἰς τὰ διαβατήρια καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διαγνωστικὰ σημεῖα τοῦ λαμβάνοντος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἀνάστημα, Τρίχεις, Ὀφρύδια, Ὀφθαλμοί, Μέτωπον, Στόμα, Μύτη, Πῶγων, Πρόσωπον, Ἰδιαιτέρα γνωρίσματα.

9. Τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ περιέχουν πάντοτε ἐκτὸς τῶν τόπων, ὅπου ἀπέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ τις καθ' ὃδὸν πρωτευούσας, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζουν τὸν καιρὸν τῆς ἐκεί ἀφίξεως ἢ διatriβῆς, ἢ τὰς καθ' ὃδὸν ἐπισταθμεύσεις.

Πρέπει νὰ παραβλέπηται τοῦτο ὅταν δίδονται τὰ διαβατήρια εἰς ἄτομα σταθερῶς ἀποκαταστημένα, τῶν ὁποίων τὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιχειρίζονται συχνὰς ὁδοπορίας, καὶ ἀρκεῖ μό-

νον νὰ σημειώνονται αἱ ἐπαρχίαι ἢ Νομαρχίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἀπέρχονται.

Τὰ διὰ τοιοῦτους ἀνθρώπους διαβατήρια πρέπει νὰ δίδονται κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατ' αἵτησίν των δι' ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἐὰν ἡ δ' ἀγωγή τούτων ἐστάθῃ πάντοτε ἄμεμπτος.

10. Τὸ δεῖγμα ἐκάστου διαβατηρίου ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Νομαρχία, τῆς Ἐπαρχία
Δῆμος Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κύριον
το ἐπάγγελμα ἐγγεγραμ-
μένον εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου ἡλικίας ἔτων
ἀναστήματος ποδῶν
καὶ δακτύλων τριχῶν
ὀφρυδίων ὀφθαλμῶν σώ-
ματος μύτης στόματος
προσώπου ἰδιαιτέρων γνω-
ρισμάτων

ν' ἀπέλθῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐπαρχίαν
τοῦ Νομοῦ διέρχεται δὲ διὰ
τῶν πόλεων ἢ χωρίων καὶ
συνυπέγραψε μὲ ἡμᾶς τὸ διαβατήριον ἢ
ἐξέφρασεν ὅτι δὲν ἤξούρει νὰ γράψῃ θέλει
δὲ χορηγεῖσθαι εἰς αὐτὸν πᾶσα βοήθεια καὶ
συνδρομή.

Ἐσημειώθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαβατηρίων τριθ καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι τῆς τὴν
μηνὸς ἔτους

Σφραγὶς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

11. Ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμματεία θέλει διατάξῃ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀντιτύπων τῶν ῥηθέντων διαβατηρίων, καὶ μετέπειτα θέλει τὰ διανέμει εἰς ὅλας τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θέλουν τὰ παραλαβεῖ διδουσαι ἀποδίδειν παραλαβῆς.

12. Τὰ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς διδόμενα διαβατήρια πρέπει νὰ ἀνανεώνωνται τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους. ὁ δ' αἰτῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ κανένα δασμὸν, ἐκτὸς μόνον τὰ δι' ἕκαστον διαβατήριον σημαντικὰ δικαιώματα.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν σημαντικῶν τούτων

δικαιωμάτων θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος, καὶ τὰ μὲν ἡμίση αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς Ἀρχὰς ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσι τὰ τυπωτικὰ ἐξοδα τῶν διαβατηρίων, αἱ δὲ διτεταγμέναι ἐπιθεωρήσεις θέλουν γίνεσθαι πάντοτε δωρεάν.

13 Κατὰ τὴν 1 (13) Μαΐου ὑποχρεοῦνται εἰς τοὺς ὀργανισθέντας Δήμους ὅλοι οἱ ἔχοντες διαβατήρια διαφορετικὰ ἀφ' ὧν προσδιορίζει τὸ πρὸν διάταγμα, νὰ ἐφοδιασθῶν μὲ διαβατήρια ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν νέον τοῦτον τρόπον,

14 Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ δώσουν κἄνεν διαβατήριον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος τ' ἀναγκαῖα διὰ τοιαύτην περίστασιν διαβατήρια θέλουν δίδεσθαι ἀπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ πληρεξουσιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῇ Ἐπικρατείᾳ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτιολογημένῃ γνωμοδοτήσει τῶν Δημάρχων.

15. Εἰς δὲ τὰς κατὰ τὰ τελωνιακὰ μεθόρια Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δύνανται οἱ ἄρμόδιοι Ἐπαρχοὶ νὰ δίδωσι τοιαῦτα διαβατήρια εἰς τοὺς ἐκεῖ σταθερῶς ἀποκαταστημένους κατοίκους, οἵτινες θέλουσι ν' ἀπέλθουν εἰς τὸ γειτονικὸν βασίλειον τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν γνώμην τοῦ ἀνήκοντος Δημάρχου, ἀλλὰ μόνον δι' ἐν δίαστημα 4 ἐβδομάδων, καὶ κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέων.

16 Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπήκοοι Μας ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας νέον διαβατήριον, ἐναποθέτοντες τὰ πρῶτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας. Ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀστυνομὸς χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλο διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τοῦ

προσδιορισμοῦ τῶν ὁδοιπορίων, ἀποστέλλων τὸ ἐναποτεθὲν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν ὑπὸ ἀπλοῦν κάλυμμα (couvert).

17 Οἱ εἰς τὸ Βασιλεῖον Μας ἐμβαλόντες ἀλλοδαποὶ ὀφείλουσι, ἅμα φθάνοντες εἰς τὸν ἐν τῇς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον, νὰ διανεργῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων τῶν. Θέλει δὲ ἀπαγορεύεσθαι ἡ εἰσὸς εἰς ἐκεῖνον, ὅστις δὲν εἶναι ἐφωδισμένος μὲ τακτικὸν διαβατήριον.

18 Τόσον οἱ Ἕλληνες, καθὼς καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ὁδοιποροὶ, ὀφείλουσι ὅπουταν φθάνουν εἰς τινὰ κοινότητα πρῶτης ἢ δευτέρας κλάσεως, ἢ εἰς τὴν καθέδραν νομαρχίας τινὸς ἢ ἐπαρχίας, νὰ παρουσιάζωνται ἐντὸς 2 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀρξίν των ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ διαβατήριά των, εἴτε ἔχοντες σκοπὸν νὰ διατρίβουν ἐκεῖ, εἴτε νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ταξιδεῖόν των.

Ἐξαιροῦνται δὲ τοῦτου τοῦ μέτρου ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν σταθερὰν διαμονὴν των εἰς τὴν ἐποικίαν ἢ θάβου φθάσει Ἐπαρχίαν ἢ Δῆμον. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, τῶν ἀλλοδαπῶν τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοῦς ἄρμοδιους Πρέσβεις ἢ Προξένους, οἵτινες ἐγκαθεδρεύουσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Δῆμον.

Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς καὶ Νομάρχας κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάττωσι τὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους καθεδρεύουσιν, δι' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον διάστημα καιροῦ, νὰ καθυποβάλλωσιν ὡς αὐτοὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐπαρχῶν ἢ τῶν Νομάρχων τὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν παρουσιαζόμενα αὐτοῖς ἢ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια.

19 Ὁ μὴ μὲ διαβατήριον ἐφωδισμένος ὁδοιπόρος ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, ὅστις ἀκροάζεται καὶ ἐξετάζει αὐτὸν καὶ τὸν βάλλει ὑπὸ Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἐὰν δὲν δυνήθῃ νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν κατὰ τὸν τινὰ ἐκ τοῦ Δήμου ἐκείνου, ἢ ἐὰν δὲν δυνήθῃ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ κατ' ἄλλον τρόπον ἀνύποπτον.

20. Ὁ Δήμαρχος δύνανται κατὰ τὰς

περιστάσεις ν' απαιτηθῇ ἀπὸ τοῦς τοιοῦτους ὁδοιπόρους χρηματικὴν ἐγγυήσιν, μετρί-
στου δώσουν ἐγγυητὴν, ἢ παρουσιάσουν
ἐπικρυστὸς ἀποδείξεις· ἢ ἐὰν ἤθελον ὑ-
πάγει κατ' αὐτῶν βάσιμός τις ὑποψία
παραβίασεως νόμων, θέλει λαμβάνει μέτρα
κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αὐστηρότερα
συμφωνὰ μὲ τοὺς περὶ τούτων ὅρους τῶν
γενικῶν διαταγμάτων, ἢ μέτρα νομιζόμε-
να θεμιτά.

21. Μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ παρέλευσιν
τῆς προσημίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφεί-
λει ὁ ὁδοιπόρος νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἢ χρο-
ματικὸν ἐνέχυρον, ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὰς
ἀναγκαίας ἀποδείξεις, δύναται ὁ Δήμαρχος,
καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποχρεού-
ται νὰ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαβατήρι-
ον, τὸ ὅποιον θέλει διαλαμβάνει συντό-
μως τὰ διατρέξαντα, καὶ σημειώνει ὀρι-
στικῶς τὴν τηρηθεσμένην ἀπὸ τὸν ὁδοι-
πὸρον ὁδόν, ἀπὸ τῆν ὁποίαν δὲν θέλει ἀ-
πεκκλινεῖ ἐπὶ ποιῇ φυλακίσεως.

Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ἤθελον ὑ-
πάγει ἐναντίον τοῦ ὁδοιπόρου ἰδιαιτέροι
λόγοι ὑποψίας, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμό-
ζονται κατ' αὐτοῦ τὰ διοριζόμενα ἀσφα-
λιστικά μέτρα εἰς τοὺς γενικοὺς κανονι-
σμούς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διατάξεις τῆς
ὑπερσείας τῶν χωροφυλάκων.

22. Ὅσοι ὁδοιπόροι ἀναγκάζονται ἢ
περικτρέπωνται ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὀφείλου-
σι νὰ φυλάττουν ὁδόν, πρέπει νὰ παρου-
σιάζονται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ πλησιε-
στέρου δήμου διὰ νὰ λάβωσι νέον διαβα-
τήριον.

23. Οἱ Δήμαρχοι τῶν παραλίων μερῶν
ἢ καὶ νήσων δύνανται, καθύστερον τοῦτο δὲν
ἤθελον ἀντιθείνει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς δια-
τάξεις, νὰ ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα, τὰ
ὅποια εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους πε-
ριστάσεις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας
τῶν, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπι-
στάτου νὰ διατάττουν τὴν ἐνώπιόν των
παρουσίαν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πλη-
ρώματος, διὰ νὰ ἐξετάζουν τὰ διαβατή-
ρια των, καὶ ἐὰν δὲν ᾖναι κατὰ τὴν τά-

ξιν, νὰ τὰ κρατοῦν ἕως οὗ ἀποφασίσῃ περὶ
τούτου μία ἀνωτέρα ἄρχη.

Ἐν τούτῳ ἀπαγορεύεται πᾶσα μὴ
ἀναγκασία παρενόχλησις καὶ ἀργοπορία ἐκ
μέρους τῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ,
καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐστηρᾶς καταδιώ-
ξεως.

24. Εἰς τοὺς Δήμους τῆς πρώτης καὶ
δευτέρας τάξεως ὀφείλουν οἱ κρασποῦλοι,
ξενодоχοί, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτητῆται καὶ
ἐνοικιασταὶ τῶν πρὸς ὑποδοχὴν ὁδοιπό-
ρων καὶ ἀλλοδαπῶν χρησιμευσουσῶν οἰκιῶν,
νὰ εἰδοποιῶν τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυ-
νόμον περὶ τῆς ἀφίξεως ἐκάστου αὐτῶν
ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελον
φθάσει.

25. Ἐκάστη εἰδοποίησις γίνεται δι-
πλῇ εἰς δύο ξεχωριστὰ φύλλα, τὰ ὅποια
ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν μνηνόντα (decla-
rant). Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἤξερῃ νὰ γρά-
ψῃ, ὀφείλει ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ κά-
μῃ μνηεὶν τούτου· καὶ ἡ μὲν μία τῶν
διπλῶν εἰδοποιήσεων παρακατατίθεται εἰς
τ' ἀρχεῖα τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς· ἡ δὲ ἄλλη
ὑπογράφουσα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον (co-
signataire) τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπιτρέ-
φεται εἰς τὸν μνηνόντα (declarant).

26. Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι τὰ ἐν
τῷ 24 ἄρθρῳ σημειωθέντα άτομα νὰ κα-
ταχωρῶσιν εἰς βιβλίον ἀνηκόντως μονο-
γραφημένον (registre) ἀπὸ τὸν Δήμαρχον
ἢ τὸν Ἀστυνόμον, εἰς συνεχῇ καὶ ἀδιάκο-
πον σειρὰν γραμμῶν καὶ χωρὶς νὰ μένω-
σιν ἐν τῷ μεταξύ κενὰ διαστήματα, τὸ
ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν
συνήθη καὶ σταθερὰν διαμονήν, τὴν ἡμέ-
ραν τῆς ἀφίξεως, καὶ τῆς ἀναχωρήσεως
ὅλων ἐκείνων. οἵτινες καταλόγουσι παρ'
αὐτοῖς· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο θέλει καθυ-
ποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸν Δήμαρχον
(πρωτογέροντα) ἢ τὸν Ἀστυνόμον, ὅσάκις
ἤθελε τὸ ζητήσει.

27. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημοτικὰς
Ἀρχὰς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἐπαί-
της, ἢ τυχοδιώκτας περιφερομένους ἀπὸ
ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ περιπλανώμε-
νους τῆδε κακίαι, διὰ νὰ μαζέχωνται

τὴν τέχνην τοῦ ἐπαίτου ἢ τοῦ τυχοδιώκτου.

Ὅχι ἐλιγώτερον εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἄγνωστα ἄτομα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποπτα ὅτι ἐπράξαν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἢ τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, ἢ τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς βίος εἶναι ἀποδεδειγμένος τοιοῦτος, ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσις των δύναται νὰ ἐπιφέρῃ φόβον τινὰ διαταραξέως τῆς δημοσίου ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Ἀλλὰ περὶ πάντων τούτων ἐπιφυλάττεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν ἀμέσως προϊστάμεν Ἀρχήν.

28 Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὀφείλουν οἱ Δήμαργοι ν' ἀποστέλλουν εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ οὗτοι εἰς τοὺς Νομάρχας, ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδοθέντων ἢ θεωρηθέντων διαβατηρίων.

29. Τὸ πρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμφαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 4 (13) Μαΐου.

30. Εἰς ὅσους Δήμους δὲν ᾔθελον σχηματισθῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, κατὰ τὸν περὶ Δήμων νόμον, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, ἐκεῖ θέλουν ἐκδίδει οἱ Ἐπάρχοι τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν, τὰ ὅποια ὀφείλουν νὰ ἐτοιμάζουσιν οἱ δημογέροντες, καὶ εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ σημειώνωνται ὅλα τὰ διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν διαβατηρίων ἀπαιτούμενα περιστατικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

219. Πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτε ἡ Α. Μ. ἀναλαμβάνει τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνας!

Ὅτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μεγάλων μετιτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας σας,

καὶ κατ' ἰδίαν ὑμῶν ἐλευθέρων ἐκλογὴν προσεκλήθη ἐπὶ τοῦ Ὁρόνου τῆς Ἑλλάδος, κατέλιπον γονεῖς καὶ πατρίδα, κατέλιπον πᾶν ὅ,τι εἶχον προσφιλεῖς, καὶ προτρέπομενο· ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων Μου, ἔσπευσαν ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ ἀφιερώσω εἰς ὑμᾶς τὰς δυνάμεις, τὰς φροντίδας, τὴν πλήρη ἀγάπην Μου. Μ' ἐδέχθητε μὲ ἀγαλλίαν μὲ ἀγάπην ἀνταμείψατε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην Μου. Σᾶς παρηγγεῖλα ὁμόνοιαν καὶ εἰς ταύτην τὴν παραγγελίαν μου πάντες ὑπήκουσαν. Ἡ ἀναρχία συνετρίβη· ἀθέμιτα ἐπιχειρήματα ὀλίγων τινῶν διςκαθέσθην χωρὶς ν' ἀφήσουν οὐδὲ ἔχνη ἡνυχία καὶ εὐταξία διεχύθη ἐπὶ τῆς ὠκείας ἡμῶν γῆς· αἱ οἰκογένειαι σας, ἡ ἰδιοκτησία σας ἤσαν τὴν ἀπὸ πολλοῦ στερουμένην ὑπεράσπισιν.

ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὁρόνου ἐπικυρήθη ἔατοτε ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν σας ἀνεγέρθησαν ἀπὸ τὰ ἐρείπια των αἱ οἰκίαι σας συνεδέθησαν μὲ σφικτοτέρους δεσμοὺς αἱ κοινότητες· κατεστάθησαν τὰ δικαστήρια ἐουσστήθησαν διάφορα καταστήματα· ἐσχημάτισαν διάφοροι θεσμοθεσίαι· ἐτέθησαν αἱ βάσεις πολλῶν καλῶν ἐθεραπεύθησαν πολλὰι πληγαί. Χάρις εἰς τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπαγρυπνοῦσαν θεῖαν πρόνοιαν· χάρις εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὅποια ἐξηκολούθησαν τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν καὶ βοήθειάν των· τιμὴ εἰς τὸ εὐγενὲς ὑμῶν φρόνημα, τὸ ὅποion μὲ πίστιν καὶ ἀποσίωσιν ἐδέχετο τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕλληνες! Μ' ὅλας τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ χάρις τοῦ Ἱφίστου ἐπεδαψίλευσεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μένουν εἰσέτι ἀνοικταὶ πολυπληθεῖς πληγαὶ τῶν παρελθόντων χρόνων· μ' ὅλας τὰς μεγάλας προσόδους, τὰς ὁποίας ἡ πατρίς ἔκαμεν, ἔχει αὐτὴ εἰσέτι χρειὰν ἀπείρων βελτιώσεων, ἀρκαὶ ἐπιμελείας, ὑπομονῆς εἰς πολυειδεῖς στερήσεις, συντονωτάτης σπουδῆς, ἕως οὐ νὰ ἐξέλθῃ φθῶσι τὰ ἔχνη τῶν ἀπείρων δυστυχῶν αἱ ὁποῖαι εἰς τοσοῦτον αἰῶνα διαστήμα κατερμήνευαν μὲ ἀπαράδειγμα:

των καταστροφῶν τὴν ὀραίαν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες! Γνωρίζω τὰ παθήματα σας, τὰς ἀνάγκας σας, τὰς εὐχάς σας· γνωρίζω τὰς ἀπαράδειγματίστους θυσίας, ὅσας προσφέρετε ὑπὲρ τῆς πατρίδος· τὴν μεγαλοψυχίαν σας, τὴν ἡρωϊκὴν σας ἀνδρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθητε τὴν δόξαν τῶν ἀθανάτων προγόνων σας· τὴν ἰδίαν ὑμῶν δόξαν γνωρίζω ὁλόκληρον τὴν ἑκτασιν τῆς ἀξίας σας, καὶ τὰς δικαίας ὑμῶν περὶ λαμπροτέρας τύχης καὶ εὐδαιμονίας ἀξιῶσε.

Ἕλληνες! Σταθερὸς θέλω διακίμνει ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν ἀμεταστρέπτως θέλω ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά Μου ἐπάνω σας, εἰς τὸ καλὸν σας, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν σας. Δὲν θέλει μὲ ἀπαυδῆσαι μηδὲ κόπος, μηδὲ δυσκολία καμία· ἐν ὑμῖν θέλω ζῆ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν μόνον. Σήμερον, καθ' ἣν ἡμέραν ἀναλαμβάνω ἐγὼ αὐτὸς τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, ὅς ὑπόσχομαι κατ' ἐπανάληψιν νὰ υπερασπίζω πάντοτε τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν ὑπὸ καὶ ν Μου, καὶ νὰ ἤμκι στερεῖν στήριγμα τῆς ἀγίας αὐτῶν ἐκκλησίας· νὰ ἀπονέμω εἰς πάντας δικαιοσύνην· νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους· νὰ διασώζω μὲ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν κατὰ παντὸς ἐναντίου τῆς ἐλευθερίας σας. τὰ δικαιώματά σας, τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, καὶ δι' ὅλης τῆς Κυβερνήσεώς Μου νὰ ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐτυχίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν ὑμῶν.

Μὲ ἀκλόνητον σταθερότητα θέλω διατηρεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ δημοσίον ἡσυχίαν· ἐπιδηῖ ἄνευ τοῦτου σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Ἡ βασιλικὴ Μου χάρις θέλει μὲν διαφραγεθῇ εἰς τινος δυστηχίας, οἱ ὅποιοι κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν στεροῦνται τὸ νῦν τὴν ἐλευθερίαν των· ἀλλ' ἡ αὐστηρότης τῶν Νόμων θέλει ἐφαρμοσθῇ εἰς ἐκείνους, ὅσοι εἰς τὸ μέλλον το μήσουν νὰ ταράξουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ Κράτους.

Μακρὰν ἀπὸ σῶς πᾶν πάθος, πᾶσα πρὸς

ξίς αὐθαίρετος· μακρὰν πᾶσα διχόνοια. Ἕλληνες, ὁμονοεῖτε διὰ παντός!

Θέλω λάβει τὴν προσήκουσαν φροντίδα περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἀναπληρώσεως τῶν Νόμων, καὶ μὲ ὅλην Μου τὴν δύναμιν θέλω προστατεύει τὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπερασπίζει τὴν νόμιμον ἐλευθερίαν καὶ παγιώσει αὐτὴν διὰ τῆς βαθμηδὸν σιερρώσεως θεσμοθεσιῶν καταλλήλων εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὰς δικαίας εὐχάς τοῦ ἔθνους.

Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις θέλω ἀποδείξει τὸ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν βαθύ σέβας Μου, καὶ διὰ τοῦτο θέλω λάβει ὑπὲρ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπογόνους Μου, ἰδιαίτερον φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θέλω ἐπιστήσαι ὅλην Μου τὴν προσοχὴν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλω φροντίσαι διαφερόντως περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν· εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας θέλω χορηγήσει ὅλην τὴν περίθαλψιν. ὅσοι ἔχουσι χρεῖαν, διὰ νὰ εὕρωσι πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πατρίδα καὶ δόξαν.

Μὲ πλήρη δραστηριότητα θέλω προσπαθῆσαι νὰ ἐπαυξήσω τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου, νὰ προᾶξω τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ θεραπεύσω τὰς ἐλλείψεις τῆς διοικήσεως. Ἰδιαίτερώς θέλω καταβάλλει τὴν μεγίστην φροντίδα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δημοσίων πόρων, καὶ μὲ ἀκρίματον σπουδὴν θέλω προσπαθῆσαι νὰ ἀποκαταστήσω ὅσον τάχιστα τὴν ἰσορροπίαν τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων.

Τὰς εἰς τὴν πατρίδα προσενηχεύσας θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις ἐνὸς ἐκάστου θέλω ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν· ἀλλ' ἡ ἑκτασις τῆς κατὰ τοῦτο προμηθείας Μου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὰ ἐνόντα μέσα.

Ἕλληνες! Ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη Μου εἶναι ἀπεριόριστος, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν εὕρισκω τὴν μεγίστην Μου ἀγαλλίασιν.

Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πολὺ

πονόν, τὸ αἰσθάνομαι. Ἕλληνας, δὲν πρέπει μὴδὲ σὺς νὰ παρασυρθῇτε ἀπὸ ὑπερβολὴν ἐλπίδων. Βαθυμὲδὸν καὶ καταμικρὸν μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσατε εἰς τὸ τέμα τῶν εὐχῶν σας. αἱ ὅποιαι εἶναι καὶ εὐχαι ἱδικαί Μου.

Μὲ θάρρος ἀναλαμβάνω τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου Μ' ἐπέβαλε μετὰ τὴν θεϊαν ἀντίληψιν, καὶ τὴν ὑμετέρην συνδρομήν θέλω τὰ ἐκπληρώσει.

Ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία σας εἶναι ὁ μόνος Μου σκοπός· ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἡ μεγίστη Μου ἀνταμοιβή.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

ΟΘΩΝ.

217. Α. Περί τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες τὰς πολυειδεῖς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν τοῦ ἄχρι τοῦδε Προέδρου τῆς Ἀντιβασιλείας Κόμητος Κυρίου Ἀρμανσπέργου, καὶ ἀνγνωρίζοντες τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην του, παρωρυμῆθη ἐν νὰ προσκαλέσωμεν αὐτὸν νὰ διατρέψῃ τοῦλάχιστον ἔτι μερικὸν καιρὸν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν τὴν πολύτιμόν του συμβουλὴν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Π ὅς ἀπόδειξιν δὲ τῆς Ἡμετέρας εὐλογίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς δικαίης ἀναγνωρίσεως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Πρόσωπον καὶ τὸ Βασιλείον Μας, ἀνεθέσαμεν ἤδη αὐτῷ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας σφραγίδος τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κοινοποιηθῇ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Γνωτοποιοῦμεν τοῦτα διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835

ΟΘΩΝ.

218. Α. Περί τῶν καθήκοντων καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀπερασίσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὰ καθήκοντα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διατάττομεν περὶ τοῦτου τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπομένως καθήκον αὐτοῦ πρώτιστον εἶναι, νὰ συνανοῇται ἡρέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ διατηρῇ εἰς πλήρη ἁρμονίαν τὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἐξομαλύνῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν συγκρούσεις καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὁμοιομόρου διενύσεως τοῦ πρὸς Ἡμῶν ὀρισμένου Κυβερνητικοῦ συστήματος κατὰ τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς.

3. Ὅσακις Ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει συνήθως τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ κοινοποιῶν Ἡμῖν προσωπικῶς τὰ πρακτικὰ αὐτῶν, ἐκθέτει προφορικῶς τὰ περὶ τούτων καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς Ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων δὲν λαμβάνει καμμίαν μετοχὴν, ἐκτός ἐν ἀνθεσώμεν ταύτην εἰς αὐτὸ δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς ἢ πληρεξουσιότητος.

4. Ἡμῶν παρόντων ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐνεργεῖ πάντοτε κατὰ τὰς Ἡμετέρας προσωπικὰς διαταγὰς.

5. Ὅταν παρευρισκόμενοι ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἀποφαινόμεθα τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἐν αὐτῷ ἐξετέθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν, αὗται ἐκδίδονται ἀπὸ τοῦ Ἡμετέρου Βουλευτήριον.

6. Ἄλλως, ἀπαιτᾶται ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κράτους, ὅσαι χρήζουσι τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τούτου προτάσεις καὶ ἀναφοραὶ θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας εἰς Ἡμᾶς ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἰδίαν Ἡμῶν ἀνάπτυξιν.

Ἡμεῖς δὲ ἢ θέλομεν διατάττει περὶ τοῦ πρακτέου παραγρήμα, ἢ θέλομεν παραπέμ-
πει τὰ υποβληθέντα εἰς τὸν Ἀρχιγραμμα-
ματεῖα τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ υποβάλῃ
ἐκθεσιν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν περαιτέρω
αὐτῶν κατεργασίαν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βου-
λευτηρίῳ (καθιένεττω).

7. Ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ ὁ Ἀρ-
χιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὁ ἐν-
γύστατος Ἡμῶν Βούλαρχος, καὶ ὡς τοι-
οῦτος ἀναφέρεται πάντοτε ἀμέσως εἰς
Ἡμᾶς.

Καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
καὶ ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος δύνανται νὰ
ἀναφέρονται ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς, ὅμως τότε
μόνον, ὅταν ῥητῶς παρ' Ἡμῶν προσλη-
θῶσι.

8. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρα-
τείας διευθύνει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτη-
ρίῳ, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν διατα-
γὰς, ὅς τις τὰς υποθέσεις, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ
τῆς Ἐπικρατείας, καὶ φροντίζει, ὥστε νὰ
συνθέτῳται αἱ ἀποφάσεις συμφώνως με-
τὰ τὴν θέλησίν Μας.

9. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρα-
τείας φυλάττει τὴν μεγάλην τοῦ Βασιλείου
σφραγίδα, φροντίζει νὰ μὴ ἐπιτίθεται αὐ-
τῇ, εἰμὴ εἰς ἐκείνα μόνον τὰ ἐγγράφα, ὅσα
καθ' Ἡμετέραν Βασιλικὴν θέλησιν συνετέ-
θησαν καὶ παρ' Ἡμῶν αὐτοχειρῶς ὑπεγρά-
φησαν ἐπαγρυπνεῖ ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ὑπὸ
τρίτου τινὸς κατὰχρησις τῆς σφραγίδος
τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐνεκα τοῦτου προσπι-
θεῖν τὸ ὄνομα τοῦ εἰς πάσαν αὐτῆς ἐκτύ-
πωσιν καὶ προσυπογράφει ἐπομένως τὰ
παρ' Ἡμῶν ἐγκεκριμένα ἐγγράφα. Ἐκτός
τοῦ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
προσυπογράφουσι τὰ ἐγγράφα καὶ οἱ ἀρ-
μόδιον Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, οἵτι-
νες καὶ ἀναλαμβάνουσι οὕτω τὴν τοῦ περιε-
χομένου καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν εὐθ' ἡμῶν.

10. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
διευθύνουσι μὲν ἀνεξαρτήτως τοὺς εἰς αὐτοὺς
ἐμπιστευθέντας κλάδους τῆς διοικήσεως,
ὅντας ἀμέσως ὡς πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπεύ-
θυνοι· ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
δὲ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς Μας τὴν ἀνω-

τάτην ἐπητήρησιν καὶ τὸν ἑλεγχον παντὸς
κλάδου τῆς διοικήσεως ἀνεξαιρέτως διὸ
καὶ δύναται νὰ ζητῇ λόγον καὶ διασάφην
περὶ παντὸς ἀντικειμένου καὶ νὰ διατάτ-
τῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν Μας.

11. Παρέχομεν πρὸς τοῦτους αὐτῷ τὴν
ἐξουσίαν νὰ ἐμποδίσῃ προσωρινῶς τὴν ἐκ-
τέλεσιν μέτρων καὶ διαταγμάτων τῶν
Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν, διὰ νὰ ζητῇ περὶ
τούτων τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς, ἢ νὰ ἐπι-
φέρῃ, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ἐπὶ τὸ
νόμιμον καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν μεταρ-
ρίθμωσιν.

12. Εἰς ἐκτάκτους καὶ χτεπειρούσας
περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς,
ὅσας τις ῥητῶς τὸ ἐπιτρέψομεν εἰς αὐτόν·
περὶ δὲ τούτου θέλομεν πάντοτε εἰδοποιεῖ
τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Αἱ μὲν Ἀρχαὶ
ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσι εἰς αὐτάς· τὰς
διαταγὰς, ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπι-
κρατείας χρεώσται νὰ γνωστοποιῇ αὐτάς
Ἡμῖν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τούτου
ἐνώπιόν Μας.

13. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρα-
τείας συνεννοούμενος ἀμέσως μετὰ τῶν
Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει φρον-
τίζει περὶ δραστηριότητος καὶ ἐντελοῦς προ-
παρασκευῆς τῶν νόμων, διαταγμάτων,
κανονισμῶν καὶ ἄλλων εἰς τὴν Ἡμετέραν
ἐγκρισιν υποβλητέων ἀντικειμένων.

14. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ἔχει τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων
τοῦ Βασιλείου βεβημὸν καὶ προηγεῖται ἐπο-
μένως ἀπάντων.

15. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ
διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

219. Δ. Περί τῆς γενικῆς ἀμνηστίας τῶν λει-
ποτακτικῶν στρατιωτῶν.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἀποφασίσαιμεν ἀναλαμβάνοντες τὰς ἡ-
νίκας τῆς Κυβερνήσεως, νὰ χαρίσωμεν ἐν τῇ
πατρικῇ Ἡμῶν τιμωρίᾳ, τὴν αὐτὴν συγχώ-

ρησιν εἰς τοὺς λειποτακτῆσαντας στρατιώ-
τας ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Ἡμε-
τέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ,
καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Χαρίζομεν πλήρη συγχώρησιν, καὶ
ἀπολύομεν κάθε πονηρῆς, ὅλους τοὺς στρα-
τιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ
Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρα-
τοῦ, ὅσοι πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα-
ρούσης γενικῆς συγχωρήσεως ἐγένιναν ἔνο-
χοι λειποταξίας, ἢ παρήτησαν κατ' ἄλλον
τρόπον διὰ πολὺν ἢ ὀλίγον καιρὸν τὰ χρῆ-
τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ εἶναι κατὰ τὸ
παρὸν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς
ξηρᾶς, ἢ ἀπὸ τὸ Ἡμέτερον ναυτικόν, ἀν-
ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 1 Νοεμβρίου 1835
ἐπιστρέψωσιν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὰ σώ-
ματά των, ἢ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς ἀρ-
χηγούς ἢ ἀνωτέρους των, καὶ ὑποχρεωθῶσιν
ἐκ νέου ἐθελοντῶς εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν,
τῶν ὑποίων εἶχον ἀναδεχθῆ χρῶν.

2. Ἡ συγχώρησις αὕτη δὲν ἐπεκτείνε-
ται εἰς τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπα-
ξιωματικούς, ὅσοι γένωσιν ἔνοχοι λειπο-
ταξίας ἢ παρατήσωσι κατ' ἄλλον τρόπον
τὰ χρῆτῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὴν διὰ
τὴν ἀμνηστειὰν προσδιορισθεῖσαν προ-
θεσίαν.

3. Δὲν ἐπεκτείνεται οὔτε ἡ συγχώρησις
αὕτη εἰς ἄλλα στρατιωτικὰ ἄπλα ἐγκλή-
ματα καὶ ἄπλῃ σφάλματα, τῶν ὑποίων
οἱ φυγόντες ἴσως ἐγένιναν ἔνοχοι ἢ πρὶν ἢ
ἀποῦ ἐλειποτακτῆσαν.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν,
καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν
καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγμα-
τος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς
Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διακη-
ρυχθῆ εἰς ἀμβωνος δύο Κυριακὰς κατὰ συ-
νέχειαν, εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασι-
λείου μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

220. Περί ἀνεγέρσεως μνημείου εἰς τὸν τάφον
τοῦ Κ. Μισούλη.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜ.
ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ.

Ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, διὰ τὰ τι-
μῆσιν τὰς σημαντικὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἐκ-
δουλεύσεως τοῦ ἀειμνήστου Ἱπποναύρχου
Α. Μισούλη, ἀπεφάσισε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.
715 διαταγῆς τῆς ἀπὸ 13 Ἰουνίου ν' ἀνε-
γερθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἐνδοξοῦ ναυτι-
κοῦ τούτου ἥρωος, μνημεῖον δι' ἐξόδου τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1835.

221. Ν. Περί προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν
οἰκογενειῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς κατὰ πάντα
πολλοῦ λόγου ἀξίης προικοδοτήσεως τῶν
ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ δῆμων, ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. ΚΕΦ. Α'.

Χαρακτηρισμὸς τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν
καὶ προικοδοτήσις αὐτῶν

1. Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἐλληνικῶν οἰκο-
γενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ
ἄριστοι τῶν ἀρθρίων 2 καὶ 3 τοῦ παρόν-
τος νόμου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτή-
σωσιν ὡς προικοδότῃμα, κατὰ τοὺς εἰς
τὸν παρόντα νόμον ἐνδιαλαμβανομένους
τύπους, ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐθνι-
κὰ κτήματα.

2. Οἱ ἔχοντες δικαιώματα εἰς τὴν προι-
κοδότησιν Ἑλλήνες, εἶναι. 1. Πᾶς Ἑλ-
λην αὐτόχθων, ὅστις κατεγράφη εἰς δῆ-
μόν τινα, ἢ θέλει καταγραφῇ ἑωσὺ ἐπε-
ξεργασθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλο-
γος, ὅστις διατάσσεται εἰς τὸ ἀρθρον 7.
2. Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ
Βασιλείου γεννηθεὶς Ἕλλην, ὅστις λαβὼν
μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κα-

τοικαί εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ κατεγρᾶφη ἤδη εἰς δῆμον τινὰ ἢ ἀποκατασταθεὶς καταγρᾶφη ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον. 3. Πᾶς Ἕλλην γεννηθεὶς εἰς Ἡπειρον ἢ εἰς νῆσον μὴ ἀνήκουσαν μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν, λαβοῦσαν δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγρᾶφῃ εἰς δῆμον. Ὅσοι ὅμως τῶν τοιούτων Ἑλλήνων εἰναι ἄγαμοι, τότε μόνον ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν προικοδοτήματα, ὅταν νυμφευθῶν καὶ γενῶσι πατέρες οἰκογενείας. 4. Πᾶς ξένος, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ᾦναι, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, κατωκεῖ ἤδη εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἐγενεῖν ἢ γενῇ εἰς τὸ ἔξῃς μέλος δῆμου τινός, ἕως τοῦ καταστρωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατὰ λόγος προστούτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπηρετήσαν ἐν διαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, ἂν ἐνοικίωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολὺ μέχρι τῆς εἰκοστῆς Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837 καὶ καταγρᾶφῶσιν εἰς δῆμον.

3. Οἱ ἀρχηγεῖται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι καὶ τῶρα εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν προικοδοτήσιν δικαιώματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγεῖται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐπομένως δὲν γίνεται ὡς πρὸς αὐτοὺς καμμία ἐξαίρεσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου· εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται μάλιστα ὅλοι οἱ στρατιῶται, οἵτινες μετέχουσι τῶν ὠφελειμμάτων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 14 αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθ. 1 προικοδοτήσις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστο μέλος τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομέλειαν τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἀρχηγεῖται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν

κατηγοριῶν: α. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεῖαν πατὴρ οἰκογενείας· β'. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα· γ'. Πᾶς ἄγαμος ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὁρισμοὶ 1, 2 καὶ 4 τοῦ 2 ἀρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἰδῆς οἰκογενείας· δ'. Τὰ πατὴρ τε καὶ μητὴρ ὁρατὰ ἄγαμα τέκνα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός. Ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός τὰ ὁρατὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἢ παραλαβῇ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς γενικούς περὶ κηδεμονίας νόμους.

5. Ἡ προικοδοτήσις συνίσταται ὅχι μόνον εἰς καλλιεργησίμους ἐθνικὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς καλλιεργημένα κτήματα καὶ ἄλλα διάφορα ἀκίνητα πράγματα, οἷον μύλους, οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀμαπελῶνας, φυτευμένας με' ἐλαιάς, συκαμινέας καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, γαίς κ.τ.λ. ἐξαιροῦνται ὅμως α. Ὅλα τὰ κτήματα, ὅσα εἶναι πενταετῶς ἢ καὶ ἐπὶ τέκνα ἐνοικιασμένα· β'. Οἱ ἐλαιῶνες, καὶ τὰ ἄλλα συκαμινέων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων· γ'. Ὅλα τὰ δάση καὶ οἱ δρυμῶνες· δ'. Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα κρατηθῶν πρὸς προικισμόν τοῦ Βασιλικοῦ στέμματος· ε. Πᾶν ἄλλο κτῆμα, τὸ ὅποιον ὁ Κυβέρνησις δι' ἀνωτέρους λόγους ἤθελε κρίνει κατὰλληλον νὰ κρατήσῃ.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδοτήσις, καὶ διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτημάτων.

6. Ἐκαστος ἀρχηγέτης ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἀναγνωριζόμενος παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς τοιοῦτος, θέλει λάβει πίστωσιν 2000 δραχμῶν τῆς ὁποίας ὅμως τὰ γραμμάτια, ἐπειδὴ δὲν θεωροῦνται ὡς χαρτονομίσματα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμβοῦν εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ χρησιμεύουν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσα πληρωμῆς πρὸς τὰ δημόσια ταμεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκποιουμένων χάριν προικοδοτήσεως.

Ἄν ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἔγειναι ἡ πίστωσις, ἀπολάνῃ πρὶν πραγματοποιήσῃ αὐτήν, τότε ἡ πίστωσις μεταβαίνει εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διχαττόμενα.

Ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ πίστωσις αὕτη παύει, προσδιορίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ ἄρθρ. 29.

7. Εἰς τοὺς δήμους θέλουν καταστρωθῇ ὁμοιομόρως κατάλογοι ὧν τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς προικοδοτήσιν τῶν καταλόγων τούτων τὴν τύπωσιν θέλει ἐνεργήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμματεία μὲ ἐξοδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρὰ πέμψει εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἐπαρχοὺς καὶ δήμους ἀρ-ετὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν, συνεννοούμενοι μὲ τοὺς πρεδέρους καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουν καταγράψαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δαθησομένας ὁδηγίας τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν ἑλικίαν κτλ. τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας. Οἱ κατάλογοι μένουσι ἐκτεθειμένοι ἐν ἐδομαδίᾳ εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἐκάστου, καὶ ἐν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, παρουσιάζεται ὁ Ἐπαρχος εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας, (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως), διὰ νὰ κλείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ συνεδριάσει τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὅστις καὶ τοι ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δὲν καταγράψῃ εἰς τὸν κατάλογον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ προβάλῃ προπορικῶς τὰς ἀξιώσεις του. Ὁ Ἐπαρχος καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ αποφασίζουν εὐθὺς διὰ πλειοψηφίας, σημειώοντες αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν κατάλογον. Ἄν ἀπορρίψῃ ἡ αἵτησις τοῦ ἀναφερομένου, ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐντὶς δέκα πέντε ἡμερῶν ἐγγράφον αἵτησιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου· ἂν καὶ ἡ Γραμματεία τῶν ἑσωτερικῶν ἀπορρίψῃ τὴν αἵτησιν, τότε ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκκλητῶς.

8. Ὅσοι Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως καὶ δὲν καταγράψαν εἰς τοὺς καταλόγους (ἄρθρον 7), ἀλλ' ἀποκατασταθῶν καὶ καταγραφῶν εἰς ἓνα δῆμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἁρθροῦ 2 διδομένης προθεσμίας, θέλουν ζητήσῃ τὴν προικοδοτήσιν τῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν ἑσωτερικῶν, ἂν τὴν ἀρνήσῃ εἰς αὐτοὺς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀταφείνουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καταλόγων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ἡ Γραμματεία τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ν' ἐπιβάλῃ τὸ, ἐθελωρήθῃ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν τὰ πιστωτικὰ ἐγγράφα (ἄρθ. 6), τὰ ὅποια πρέπει νὰ ᾔναι γεγραμμένα κατ' ὁμοιομορφον τρόπον.

Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παρατήρησιν εἰς τοὺς καταλόγους παραδρομὰς, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν προσκεκλημένη ἐπὶ τούτῳ δὲν θελήσῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ, γίνεται παρὰ τῆς πρώτης ἀναφορά εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

10. Εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων γίνεται δημαρχεῖα εἰς τὸν ἀρμοδίον δῆμον, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πωλούμενα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως τῆς πιστώσεώς του. Ἡ πώλησις δὲν ἔχει κύρος, ἂν δὲν σθᾷ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον διορίζει ἡ Κυβερνήσις.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προπαιδισμού τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν τῶν πωληθησομένων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως, θέλομεν διατάξαι ἀκολουθῶς τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσδιορίζομεν μόνον νὰ αποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁριστικῶς περὶ τῶν παραπόντων, ὅσα τυχόν ἤθελαν γεννηθῇ ὡς πρὸς τὸν προπαιδισμόν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου.

11. Κατὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐθε-

παρὰ τοῦ ἀρθ. 10, δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῶν τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα, εἰμὴ διὰ δημοπρασίας. Ἐγκρίνομεν μολὺν τοῦτο τὰς ἐφεξῆς ἐξαίρεσεις.

α. Ἄν ἡ ὁλομέλεια τοῦ Δήμου ζητήσῃ νὰ διανεμῇ εἰς ἐαυτὴν τὰ πρὸς προικοδοτήσιν τοῦ προσδιορισμένα κτήματα, τότε τῷ παραχωροῦνται ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ὅρῳ ἄνευ δημοπρασίας.

β. Ἄν ὅμως ἐν ἡ πλειότερα μέλη τοῦ Δήμου ἀπαιτήσων τὴν δημοπρασίαν, αὕτη ἐνεργεῖται, καὶ ἡ παραχώρησις ἄνευ δημοπρασίας δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ κτήσιν ἀφορᾷ τὰ μὴ πωληθέντα κτήματα.

β. Ἄν ὁ ἐνοικιαστὴς πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ τὴν προικοδοτήσιν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἐνεργεῖται δημοπρασία, ἀλλ' ἄρκεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰσότημον μὲ δραχμῶν 2000 ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένων· ἐννοεῖται ὅμως ἂν ἐξετέλεσε τὰς συμφωνίας.

γ. Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτεῖς, ἢ μεταλλοτερεῖς, δεινδροφυτεῖς ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδοτήσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύναται νὰ κρατήσῃσι ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόνοντες τοὺς ἐγκτητικὸς φόρους.

Τὴν αὐτὴν προτίμησιν δύναται νὰ ζητήσων καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ τῶν μεταξύ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1822 καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1833 Κυβερνήσεων ἰδικὰ κτήματα, ὅσων αἱ ἀγοραὶ ἀποδείχθωσιν παράνομοι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προτέρων νόμων καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπο 27 Σεπτ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 Διατάγματος Μας ἐνεργηθησομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξακριβώσεις, τῶν ὁποίων τὰς θέσεις ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου (14 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος.

δ. Ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες καὶ αἰλλοδαποὶ, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ τὸ ἀρθρον 8, ἂν

δὲν ἀποκατασταθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλουν γενῇ αἱ δημοπρασίαι, δύναται νὰ λάβωσιν τὴν προικοδοτήσιν τῶν εἰς ὅποιονδήποτε Δῆμον ὑπάρχουν διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι.

12. Ἄν ζητηθῇ ἀπὸ ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὡς προικοδοτήσις ἀδιαίρετον κτήμα, π. χ. μῆλος, οἶκος κτλ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ζηθέντος κτήματος ὑπερβαίνῃ τὴν πίστωσιν τῶν δραχμῶν 2000, θέλει παραδίδεσθαι μὲν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ περιπλέον τῶν δραχμῶν 2000 θέλει τὸ πληρῶναι εἰς 10 ἴσας δόσεις, καὶ μὲ τόκον 6 τοῖς ἑκατόν.

Κ ε ρ ά λ. Γ'.

Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων.

13. Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθησόμενα κτήματα θεωροῦνται ὡς πλήρεις ἰδιοκτησίαι τοῦ προικοδοτουμένου· εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, ἐξαίρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ παρὼν νόμος. Δὲν δύναται πώποτε καὶ ὑπὸ οἰδεμίαν συμφωνίαν νὰ δοθῶν εἰς ἐμφύτευσιν ἢ νὰ γεγῶν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀτελεῆς ἰδιοκτησία, ἢ νὰ ἐπιβαρυνθῶν μὲ ἰδιωτικὰς δουλείας, ἢ ἀνεξαγόραστα βάρη, ἀλλὰ θέλουν ἔχει πάντοτε τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρως ἰδιοκτησίας. Τὰ τοιαῦτα κτήματα δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

14. Τὰς νομίμους ὑποθήκας, μὲ τὰς ὁποίας εἶναι τυχόν βεβαρυμένα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις, ἥτις θέλει ἀποσβέσει αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τοὺς κανονισμένους τόκους. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ἱπικείμεναι ὑποθήκαι πρέπει νὰ Μας γνωστοποιηθῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἂν δὲν γνωστοποιηθῶν, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μηδὲν γινόμεναι.

15. Εἰς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ κληρονομικὴν μετάδοσιν αὐτῶν τῶν κτημάτων ἰσχύουσιν οἱ τακτικοὶ πολιτικοὶ νόμοι, καὶ πᾶσα περὶ αὐτῶν διένεξις μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προικοδοτηθέντος διαλύεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ

τὸν Πολιτικὸν Κώδικα καὶ κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους.

16 Πᾶσα προικοδοτηθεῖσα οἰκογένεια λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἰδιαιτέρων πωλητήριον ἔγγραφον, ἀφοῦ καταγραφῇ πρότερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημαρχεῖον. Διὰ τὸ πωλητήριον δὲν δίδεται καμία ἄλλη πληρωμὴ ἢ τοῦ χαρτοσήμου· ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς προικοδοτήσεως γίνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Κ ε φ α λ. Δ'.

Ἵποχρεώσεις τοῦ προικοδοτουμένου.

17. Ὡς ἀποζημιῶσιν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ὅποῖον ἀπεκδύεται ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν δοθησομένων κτημάτων, θέλει πληρῶναι ὁ προικοδοτηθεὶς χρεωλύσιον 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι 36 χρόνων. Τὸ χρεωλύσιον τοῦτο παύει μετὰ παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου καιροῦ, ἀν ὅμως ἐν διαστήματι τῶν τριάκοντα ἐξ χρόνων θελήσῃ τις νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτοῦ, δύναται νὰ τὸ κάμῃ πληρόνων ὁλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

18. Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰς εἶδη ἀποδεκατώσεως, ἄρθρον 13 θέλουν πληρῶναι αἱ εἰς προικοδότησιν δοθεῖσαι γαῖαι, ἀμπέλια, ελαιῶνες κτλ εἰς τὴν ἀποδεκατώσιν ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα ἀκίνητα κτήματα, ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἕως οὗ εἰσαχθῇ ὁ γενικὸς ἔγγειος φόρος, ἀντὶ τοῦ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐξαγοράζεται καὶ ὅτι ἐμπεριέχει καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας. Ἄν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἢ εἰσαγωγὴ τοῦ γενικοῦ ἔγγειου φόρου ἀναβληθῇ, ὁ ξηθεὶς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν θέλει ἀναθεωρηθῇ μετὰ 3 χρόνους, ἀλλ' αὐξήσει αὐτοῦ ὑπὲρ τὰ 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συγχωρεῖται.

Τὰ εἰς προικοδότησιν δοθησόμενα σπήτια, μύλοι καὶ παρόμοια ἀκίνητα κτήματα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δίδουν τοὺς ἤδη πληρονομήνους φόρους, ἕως οὗ εἰσαχθῇ καὶ δι' αὐτὰ ὁμοίωμορος γενικὸς φόρος ἐπο-

μένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν.

19. Τὸ κατ' ἔτος χρεωλύσιον καθὼς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνονται εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ἁ. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἐκ τῶν 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμβαίνει 1 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον ὡς κεφάλαιον, τὰ δὲ λοιπὰ 5 τοῖς ἑκατὸν καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι προσδωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

20. Ἔως οὗ σθεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρεωλύσιον, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν δοθέντων κτημάτων, τὰ ὅποια μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θέλουν ὀνομάζεσθαι προικακτησίαι. Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν γενῆ εἰς τοῦτω αἱ ἀναγκαῖαι ἔγγραφα. Οἱ ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν ὑπάλληλοι ἔχουν δύναμιν τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῶρα τὸ χρεὸς νὰ καμῶν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις ἕως οὗ διαταχθῇ ἡ ἔγγραφη.

21. Τὸ χρεωλύσιον καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνονται σ' ἡς ἡμέρας φθάσῃ ἡ προθεσμία, ὅποια δὴποτε καὶ ἂν ᾖναι ἡ κατάστασις τοῦ κτήματος, καὶ ἂν διδῇ εἰσόδημα ἢ ὀχι, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ ἔγγειου φόρου 3 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς πωτείας αἱ ὁποῖαι θέλουν γενῆ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιφυλαττόμεθα ἰδιαιτέρως συγκαταβάσεις ἀντιτεθῶσι.

* Ἄν οἱ ξηθέντες δύο φόροι καθυστερήσουν δύο χρόνους κατὰ συνέχειαν, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ νὰ πώλῃ τὸ κτῆμα, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον. Ἡ πώλησις αὕτη δὲν θέλει συμπεριλαμβάνει μόνον τὰ δοθέντα εἰς προικοδότησιν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κινήτην περιουσίαν τοῦ χρεώστου, ἐξαίρουμένων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ἅποια ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρ. 8^{ης} τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· πρὶν γενῆ ὅμως ἢ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποιήσις, προτιμῶνται οἱ κατιόντες καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτῶν οἱ ἀνιόντες, καὶ τελευταῖον οἱ ἀδελφοὶ καὶ

αἱ ἀδελφαὶ τοῦ χρεώστου, πληρώνον-
τες τὰ καθυστερήσαντα. Ἡ αἵτησις των
ὁμως πρέπει νὰ ἰσθῇ τὸ πάλυ ἐντός ἐνὸς
μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρα-
σίας παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης,
χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ αἵτησις, ἐνεργεῖται ἡ δη-
μοπρασία.

21. Ἡ Καθερνήσις ἐπιφυλάττεται νὰ
υποχρεώτῃ τοὺς προικοδοτηθέντας νὰ φυ-
τεύουν ἐκεῖ, ὅπου ἡ φύσις τῆς γῆς τὸ
ἐπιτρέπει, ἀκριμὸν τινα δένδρον, κατὰ
στρέμμα. Ὁ ἀκριμὸς οὗτος δὲν εἶναι ὑπα-
χρεωτικὸς εἰμὴ διὰ 5 δένδρα τὸ στρέμ-
μα· ἂν εἰς τὴν δοθησομένην προθεσμίαν
δὲν ἐνεργήτῃ ὁ προικοδοτηθεὶς τὴν φύ-
τευσιν, τῶν δένδρων, πληρώνει πρόστιμον
ἕκαστον ὅσον ἑξήκοντα πέντε δραχμῶν
ἐπὶ ὅλῳ ὑπερὺν τῆς μιᾶς, καὶ ὅχι περισ-
σότερον ἢ τῶν δύο δραχμῶν διὰ πᾶν μὴ
φυτευθὲν δένδρον. Περὶ ταύτης προκύ-
πτουσα ποσότης θέλει ἐξελθῇ διὰ τῆς
δημοτικῆς Ἀρχῆς ὅτι τῇ ἐπὶ τῇ
τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλ-
λάλου διὰ τὴν φύτευσιν τῶν ἐπληρυν-
θῶν δένδρων ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ προικοδοτηθέν-
τος, τὸ δὲ περιπλεόν παραδίδεται εἰς
τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πρὸς ὄφελος τοῦ
σχολείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προικοδότησις τῶν Δήμων.

23. Εὐθύς ἀφ' οὗ τελειώτῃ εἰς ἕνα
δῆμον ἡ γενικὴ προικοδότησις τῶν ἑλλη-
νικῶν οἰκογενειῶν, θέλει γενῇ ἐναρξίς τῆς
προικοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἥτις
θέλει γενῇ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὅποια
ἀνέφερε τὸ ἄρθρ. 5.

24. Ἡ προικοδότησις τῶν δήμων θέ-
λει ἐνεργηθῇ ἀναλόγως μετὰ τὸ ἄρθρον 7·
τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ ἰδιαι-
τέρως ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐ-
πικρατείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρόν-
τος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου πληθυσμοῦ τοῦ
δήμου κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας,
τὰ τοπικὰ ἑάρη καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς πε-
ριστάσεις ἐκάστου δήμου. Ἡ προικοδό-
τησις δὲ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλα-
χίστου ὅρου, ἀφ' οὗ προσδιορισθῇ ἡ πραγ-

ματικὴ ἀνάγκη τῆς κοινότητος, καὶ τότε
προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ἡ ἑκτασις τῆς
προικοδοτήσεως.

25. Ἡ προικοδότησις τοῦ Δήμου ἐννο-
εῖται κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπ' Ἀρ.
13, 14, 15, 16· ἡ δὲ κατοχὴ καὶ χρῆ-
σις αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νό-
μου τῆς 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου)
1834. Ὁ Δήμος χρεωστεῖ νὰ πληρῶνῃ
ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅρου τῆς ἐκτιμήσεως τὸ
διὰ τοῦ ἄρθρου 17 προσδιοριζόμενον ἐτή-
σιον χρεωλύσιον, τὸ ὅποιον ἀνήκει εἰς τὸ
χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ εἰς τὴν τρέχου-
σαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 19. Ἡ
πληρωμὴ γίνεται τὴν 1. Οκτωβρίου ἐ-
κάστου ἔτους ὁμοῦ μετὰ τὸν ἔργειον φόρον
3 τοῖς ἑκατὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ
τὸ ἄρθρ. 18· ἂν δὲ πρόκηται λόγος περὶ
λιθαδίων, ἀντὶ τοῦ φόρου 3 τοῦ ἑκατὸν,
θέλει πληρῶνεσθαι ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν
λιθαδίων ἐπιβαλλόμενος ἢ εἰς τὸ μέλλον
ἀντικατασταθὴς ὁ φόρος.

Τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης υποθήκης,
περὶ τοῦ ὁποίου πραγματεύεται τὸ ἄρθρον
20, ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν
καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰς προικοδοτήσιν τοῦ Δή-
μου δοθησόμενα.

26. Διὰ νὰ κλονισθῇ ἡ προικοδότησις
τῶν Δήμων, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ πα-
ρόντος νόμου ὅλοι οἱ Δήμοι, οἵτινες πρὸ
τῆς ἐπανεστάσεως εἶχον δημοτικὴν πε-
ριουσίαν, νὰ ἀποδείξουν προηγουμένως
κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ ἰδιοκτησίας
τίτλους των. Ἄν ἡ νέη προικοδότησις τοῦ
δήμου ἐμπεριέχῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω κτη-
μάτων, καὶ αὐτὰ ᾔναι βεβαρυμένα με-
παλαῖα χρεῖα, οἱ δανεισταὶ τῆς κοινότη-
τος χρεωττοῦν νὰ κάμουν εὐθύς τὴν ὑπ'
Ἀρ. 14 διαταχθεῖσαν κοινοποίησιν καὶ
νὰ καθαρίσουν τὸν χρεὸς· αὐτὸ τοῦτο ἐννο-
εῖται καὶ διὰ τοῦς δανειστάς ἐπὶ ἐκείνων
τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια θέλουν δοθῇ εἰς
τὸν δῆμον περιπλεόν τῶν ὧων προηγου-
μένως εἶχεν.

27. Ἐκτὸς τῆς ὑπ' Ἀρ. 23· 24. προικο-
δοτήσεως τῶν δήμων, θέλει δοθῇ εἰς ἑκα-
στον αὐτῶν ἐν περιπτώσει πραγματικῆς

ἀνάγκης ὡς ἰδιαιτέρον εὐνοίας δείγμα, καὶ ἐπομένως ἀνευ πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' ἄρθρ. 24 διαλαμβανόμενους τύπους· α'. Νεκροταφείον, ἂν δὲν ἡμπορῇ νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ γήπεδα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων, τὰ ὁποῖα πρὸ πάντων θέλουν χρησιμεύσει εἰς το το. β'. Ὁ ἀναγκαῖος δι' οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τόπος. γ'. Ἔως 15 εἰσέματα δι' κατοικίαν τοῦ ἐφημερίου τῆς κοινότητος καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἄλλα τόσα διὰ σχολεῖον καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ κτήματα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων. δ'. 3000—6000 πήχαις διὰ δημοσίαν πλατείαν, ἥτις πρέπει νὰ φυτευθῇ μὲ δένδρα· ε'. Ὁ διὰ νοσοκομεῖον καὶ κῆπον αὐτοῦ ἀναγκαῖος τόπος. ς'. Ἡ διὰ δημόσια καταστήματα, π. χ. δρόμους, ὑδραγωγεῖα, φρέατα, φυταλίας κ.τ.λ. ἀναγκαῖα ἑκτασίς γῆς.

Ἡ παραλαβὴ καὶ χρῆσις αὐτῶν τῶν γαιῶν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 13, 14, 15, 16.

Ὁ ὑπ' ἄρθρ. 18 διορισθεὶς φόρος τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν πληρόνεται ὅμως εἰμὴ ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους καὶ διδασκάλους ὡς ἐπικαρπωτάς τῶν ὑπὸ στοιχείον Γ, κτημάτων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Γενικαὶ ὁρίσεις.

28. Ἄν ὁ ἀρχηγέτης μιᾶς ἐλληνικῆς οἰκογενείας δὲν δυνηθῇ εἰς τὴν γεννησομένην δημοπρασίαν ἢ διανομὴν νὰ συμπληρώσῃ ὅλην τοὺς τὴν πίστωσιν τῶν Ἀρχ. 2000, ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ εἰς ἄλλον δῆμον· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λαμβάνοντος αὐτοῦ μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν.

29. Ἡ ὑπ' ἄρ. 6 προσδιορισθεῖσα πίσωσις παύει ἐκτὸς τῶν ὑπ' ἄρθ. 28 περιπτώσεων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία ἢ ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν κοινότητα· διὰ τοὺς ὑπ' ἄρθ. 28 ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομὴν, καὶ διὰ τοὺς ὑπ' ἄρθρ. 8, 14, στοιχείον 4, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πιστωτικοῦ ἐγγράφου.

30. Ἡ ἐργασία τῆς προικοδοτήσεως διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εὐρισκομένους καὶ διὰ τὰς κοινότητας πρέπει νὰ τελειώσῃ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836. Θέλομεν διατάξαι τὰ ἀναγκαῖα προεργασίας.

31. Ὅστις ἀρχηγέτης ἐλληνικῆς οἰκογενείας ζητήσῃ νὰ λάβῃ διπλοῦν πιστωτικὸν ἐγγράφον, ἢ καὶ τὸ ἐπραγματοποιήσῃ ἤδη, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀνάξιος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῇ εἰς τὰς πρεσβείας καὶ εἰς τὰ προξενεῖα Μαζ διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δημοσιεύσιν του εἰς τὰς ἑξέως ἐπικρατείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλουν ἐνεργήσῃ τὸν παρὼν νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαΐου 1836.

22. Ἀ. Περί προικοδοτήσεως ἀναφορῶν καὶ τῶν ἀποφάσεών των

Οἶκον κλπ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους νέον δείγμα τῶν φιλοδικαίων αἰσθημάτων Μαζ, διὰ νὰ διαγρῶψωμεν εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ θεραπύωσι πάντοτε ὀλίγοις τὰς τυχόν δικαίως προσκλύσεις των καὶ παράπονα, διὰ νὰ ἐνεργῇται προσετι ἀποσβλήτως ἡ ἐννομος ἀρμοδιότης τῶν συστηθεισῶν δημοσίων Ἀρχῶν, καὶ διὰ νὰ εἰσυχθῇ ἐντελὲς τάξις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ἐμφράξωμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς φέρουσαν ὁδόν, προστάσσομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Πᾶσα ἀναφορὰ περὶ πραγμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, ἢ ἀπατιούτων ἀπλὴν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς τινὸς τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ διευθύνεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν πρὸς ἀποφυγὴν ἀναφελοῦς πολυγραφίας καὶ πρὸς ταχείαν τῆς ὑποθέσεως διεκπεραίωσιν.

Β'. Ὅλας αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὁρε-

λον ν' ἀποφασίζωσι τάχιστα πάλιν ἐκαστες ἀναφερομένοις ὑποθέσεως· εἰδὲ μὴ, ὁ ἀναφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσῃ τὴν ἀμέλειαν ταύτην καὶ ν' ἀναφερῇ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀνωτέραν Ἀρχὴν, ὅταν παρέλθουν 30 ἡμέραι, ἀπὸ τῆς ἡμέρας παραδοθῇ ἡ ἀναφορά, ἥτοι, ἀνίσως πρόκειται κίνδυνος ἐξαιτίας τῆς ἀργοπορίας, ὅταν παρέλθῃ ὁ χρόνος τὴν ἀπόφασιν ἀλλήλους ἀναγκαῖος καιρὸς.

Περὶ δὲ τῶν αἰτήσεων διὰ διορισμοῦ καὶ διὰ προβιβασμοῦ δὲν συγκρίνεται εἰς οὐδεμίαν Ἀρχὴν νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν πρὸς ἀπόφασιν, πρὶν ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτῳ διατάγμα· ἀλλ' ὁφείλει μόνον νὰ ὑποβάλῃ ἐκθεσιν τῆς αἰτήσεως κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀναφερόμενα εἰς τὰς προτάσεις τῆς πάντοτε τῶν ὀνόματι ὧν τῶν ζυγούντων νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ προβιβασθῶσι, καὶ ἐπισυνάπτουσα τὰς πρωτοτύπους αὐτῶν ἀναφοράς.

Γ'. Αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ διεκδικηθῶσι πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ νὰ Μᾶς ἀρχειζῶνται ἀπὸ εὐθείας, ἢ νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον (cabinet) Ἡμῶν κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις δ'. Ὅταν ὁ ἀναφερόμενος νομίζῃ, ὅτι τόσον ἡ ἀπόφασις τῆς πρώτης ἀρμοδίως Ἀρχῆς, ὅσον καὶ αἱ ἀποφάσεις ὧν τῶν λοιπῶν κατὰ σειράν προϊσταμένων Ἀρχῶν δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκλίρις εἰς τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ παράπονά του, ὅτι εἶναι ἀδικοί, ἢ ὅτι ἀπέβησαν ἀρνητικαί χωρὶς τινὰ ἀποχρῶντα λόγον. Ε'. Ὅταν ἡ αἴτησις ἦναι διὰ προβιβασμοῦ, χάριν, ἢ δι' ἀντικείμενα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Ἀρχῆς τινος.

Δ. Αἱ πρὸς τῶν Ἀρχῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, ἥτοι οἱ λόγοι, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἀναφερόμενοι ἐζήτησαν ματαιῶς τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται πάντοτε εἰς τὰς ἀναφοράς ὡς πιστοποιητικά, διὰ νὰ ἐκδίδεται ἀμέσως ἡ ἀπάντησις, ἥτοι ἡ ἀναγκαῖα διαταγή.

Ε. Διὰ νὰ δίδεται τακτικὴ ἀπόφασις, πρέπει ἡ ἀναφορὰ νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ ζητούμενον πρᾶγμα ἀκριβέστατα, καὶ νὰ διαλαβῇ ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ ἔχουν ἐπὶ

φοῖον τινα εἰς τὴν ἀπόφασιν. Ἐπιπλέον ἡ σύνθεσις πρέπει νὰ ᾔναι σύντομος, τὸ ὅριον σαφές, οἱ χαρακτῆρες εὐανάγνωστοι καὶ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν ὁμοῦς αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ δοθῶσι καὶ εἰς Γαλλικὴν ἢ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν ὀπισθεν πλευρὰν τῆς ἀναφορᾶς πρέπει νὰ σημειώνεται πάντοτε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου, ὁ τόπος καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς διαμονῆς του, καὶ τὸ ἀντικείμενον πρὸς τὴν αἰτίσεως, εἰς συντομωτάτην περίληψιν.

ΣΤ. Δὲν εἶναι ποτὶς ἀναγκαῖον νὰ φέρωσιν ἢ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἀναφερόμενοι αὐτοπροσώπως τὰς ἀναφοράς των, καὶ νὰ περιμένωσι διὰ τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲν φέρει εἰς αὐτοὺς ἄλλο παρά δαπάνην καιροῦ καὶ χρημάτων, καὶ ἐκ τούτου ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται σχεδὸν πάντοτε ἀφ' οὗ πρώτον ληρθεὺν πληροφορίαι.

Ζ'. Ἡ ποθέσις στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύναται νὰ φερθῶσιν εἰς Ἡμᾶς ἢ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν ἀπὸ εὐθείας ἀπὸ τῶν ἔχοντες συμφέρον, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεῖαι ὁμοῦς ὁφείλουν ὅχι μόνον νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἐγκαιρὸν καὶ τακτικὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἀλλὰ χρειαστοῦν μάλιστα, ὅταν ζητήσῃ οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ Μᾶς καθυποβάλουν μὲν τὰ ἀνήκοντα πρακτικὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων των παράπονν, ἀνίσως ἢ ὑπόθεσις ἐξετάσῃ ἤδη τακτικῶς.

Η. Γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ῥητῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ εἰς Ἡμᾶς καὶ νὰ πεμφθῇ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν καμμία ὑπόθεσις, ἥτις, ἐκκαλεσθεῖσα εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, ἢ εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχάς, εἰς τὰς ὁποίας παρελήφθη δικαστικὴ τις ἐξουσία, ἐκρίθη τέλεσιδικος.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὁφείλουν νὰ ἐξηγήσωσιν ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπικούς τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅπῃον θέλει δημοσιεύθῃ.

διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ διαφροντίσῃ τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1835.

223. Α. Περὶ μετατυπώσεως τοῦ Ἑλλήν. κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐγκρίνομεν τὰς διορθώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὅσας ἔκαμεν ἡ ἐπιφορτισθεῖσα μὲ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς μεταφράσεως τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νομοθεσίας ἐπιτροπὴ, καὶ αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὰς καθυποβληθείσας εἰς τὴν Βασιλ. Ἡμῶν ἐπικύρωσιν ἐκθέσεις.

2. Τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον, ὅρου ἐπὶ διορθωθῇ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε διορθώσεις, θέλει καταχωρισθῇ ἐν νέου εἰς τὴν Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ μόνον θέλει ἔχει ἰσχὺν νόμου.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουλίου 1835.

224. Α. Περὶ ἐπιτηδεύσεως τῆς ἰατρικῆς παρὰ τῶν Εἰρηνοδίκων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὅσοι Εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἰατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἰατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἀδείαν.

Τὸ ἀρθρον 277 τοῦ περὶ ὁργανισμοῦ

τῶν Δικαστηρίων Νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ἐρθέντας Εἰρηνοδίκαις. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξαιτίας τούτου νὰ βραδύνωσιν ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικά των καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὅποιον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1835.

225. Α. Περὶ τῆς στολῆς τῶν Ὑπασιπιστῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 25 Μαΐου προσδιορίζομεν τὴν ἀκόλουθον στολὴν διὰ τοὺς Ἡμετέρους Ὑπασιπιστάς.

Διὰ τοὺς Συνταγματάρχας Σαπόρταν καὶ Κῆτσον Τσαβέλλαν—

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ μὲ χρυσὰ διακριτικὰ σημεῖα βαθμοῦ, χρυσὰ σειρήνια ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων, κίτρινα ἀπλὰ κουμβία, χρυσοῦς φάντους περὶ πρῶτὰς γρενάτας ἐπὶ τῶν περιουραίων, καὶ ἐπωμίδας ὁμοίας μὲ τὰς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, πλὴν μὲ ἰσχύνην τσόχαν.

Διὰ τὸν Συνταγματάρχην Αὔδερ, Πλοῦρχον Μιαούλην καὶ Λαχαρὸν Σούτσον,

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει ἕκαστος.

Διὰ τὸν Ταγματάρχην Μαυρομιχάλην,

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὄπλισμόν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὴν συνθήκην ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰς πομπὰς, τὰς κατὰ τὸ ἐσωκλειστον σχέδιον.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπασιπισταὶ θέλουσι διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀκολούθων διακριτικῶν σημείων:

1. Δίπτυχος πῖλος με χρυσοῦν ἄστερα-
ειδῆ ὀφέα, τὰ συνήθη κορδόνια καὶ κυ-
νόλεuca πίπτοντα πτερὰ. Διὰ τὸν Ταγμα-
τάρχην Κατσάκον Μαυρομιχάλην προσδιο-
ρίζομεν, ἀντ' αὐτοῦ, τὸ φέσιον τῶν ταγ-
μάτων τῶν ἐλαφρῶν πεζικῶν.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιωρίδα τοῦ δεξιο ὤμου
χρυσὴ ὠμοβελονίς, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν
τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

3. Ζώνη, ὡς ἡ τῶν ὑπασπιστῶν τῶν
στρατηγῶν, ὀργυροῦφαντος με κυανόχροα
μετάξι' φέρεται δὲ περὶ τὸ σῶμα καὶ
κουμπώνεται εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρόν.

Οἱ ἵπποι τῶν Ἡμετέρων Ὑπασπιστῶν
θέλουσιν ἔχει χαλινούς, ἐρίππια, σάγματα
καὶ ὑποσάγματα ὅμοια με τὰ διὰ τοὺς ὀ-
μοιοβάθμους ἀξιωματικούς εἰς τὰ διαφορὰ
σώματα προσδιωρισμένα· ἐκτὸς τοῦ Τα-
γματάρχου Κατσάκου Μαυρομιχάλη, ὅστις
θέλει μεταχειρίζεται τὰ εἰς τὸ ἐσώλει-
στον σχέδιον προσδιωρισμένα ἐρίππια.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ θέλουσιν κατα-
τίθεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν σω-
μάτων, εἰς τὰ ὅποια ἕκαστος ἀνήκει.

Αἱ ἀρμοδίαι Γραμματεῖαι νὰ κοινοποιή-
σωσι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τοὺς Ἡμε-
τέρους Ὑπασπιστάς, οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν
νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς με τὰ ἐνδια-
λαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1835.

226. Δ. Περί συστάσεως Ἑλλήν σχολείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ
τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας
τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάτομεν.

1. Ἐκτὸς τῶν ἄχρι τοῦδε διὰ τοῦ ἀπὸ
25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) διατάγματος
συστηθέντων σχολείων, θέλει συστηθῇ ἀνὰ
μία τάξις Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς ἕκαστην
τῶν ἐξῆς πόλεων: Εἰς Ἀνδρόν, Νάξον,
Θήραν, Σύνδρον, Ὑπάτην, Πραστὸν, Πύργον.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν σχολείων τούτων

θέλει διορισθῇ ἀνὰ εἰς διδάσκαλος, πλη-
ρωνόμενος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Οἱ δῆμοι θέλουσιν προμηθεύσει τὰ ἀ-
ναγκαῖα εἰς τὰ σχολεῖα καταστήματα·
δύνανται δὲ νὰ διορίσωσι δι' ἰδίων ἐξόδων
καὶ ὑποδιδασκάλους, οἱ ὅποιοι ὅμως πρέ-
πει πρῶτον νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τα-
κτικὴν ἐξέτασιν καὶ ν' ἀναγνωρίζωνται
παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑκκλησιαστι-
κῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἀξιοὶ
τῆς τοιαύτης θέσεως.

4. Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουσιν ὑπόκεισθαι
εἰς ὅλους τοὺς διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Κρά-
τους ἐκδοθέντας ὁρισμούς.

5. Θέλουσιν τοῖς διανεμηθῇ βιβλία, ὡς
καὶ εἰς ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα
σχολεῖα.

6. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑκκλη-
σιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεῖα ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Αὐγούστου 1835.

227. Δ. Περί συστάσεως ἑνὸς γυμνασίου εἰς
Μεσολόγγιον.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς
Ἡμῶν ὑπάρχους νέον δεῖγμα πατρικῆς
προνοίας, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον θέλει συστηθῇ
ἓν γυμνάσιον.

2. Θέλουσιν διορισθῇ ἐπὶ τούτῳ τῷ scho-
lῶ εἰς τὴν Ἀρχὴν τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ
ἔτους δύο καθηγηταί, οἱ ὅποιοι δύνανται
εἰς τοὺς ἀκολουθούσους χρόνους ν' αὐξηθῶσιν
κατὰ τὴν ἀνάγκην ἕως εἰς τὸν κανονισθέν-
τα ἀριθμόν.

Εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑκκλησιαστι-
κῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἀνα-
τίθεται ἡ δημοσιεύσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ
παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1835.

228. Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς
ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης ψηφισθείσης
ἀμοιβαίτητος καὶ περὶ τῶν δικαιοῦμα-
των δικαιομάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἡ ἐλευθέρα πόλις τῆς Βρέμης, (ville
libre aiséatique de Brême), κατὰ συ-
νέπειαν τῆς περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λι-
μενικῶν δικαιομάτων κηρυχθείσης προτά-
σεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διάτα-
ξε νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ
εἰς τοὺς λιμένας τῆς τὰ ὑπὸ σημαίαν
Ἑλληνικῆν πλοία εἰς ἄλλα δικαιώματα,
καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τε ἐπὶ τῶν πλοίων
φόρους καὶ τὰ λιμενικά τέλη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖ-
να μόνον, εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται καὶ αὐ-
τὰ τὰ πλοία τῆς ἐλευθέρας πόλεως, καὶ
ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διατάξεις,
ὥστε τὰ αὐτὰ νὰ ληφθῶσι μέτρα λόγῳ
ἀμοιβαιότητος, ὡς πρὸς τὰ προσορμιζό-
μενα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας πλοία ὑπὸ
σημαίαν τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1835.

229. Α. Περὶ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς
Φάλαγγος

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς
ἡμῶν εὐνοίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς
πατρίδος εἰς τοὺς γεν αἰούς ἄνδρας, οἵτι-
νες ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ τῶν συστρα-
τιωτῶν τῶν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς
ἀνεξαρτησίας ἐνδοξόν ἄγωνον, καὶ διὰ νὰ
τοῖς δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ διαπρέψωσιν
εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλέως τῶν διὰ νέων
ἐκδουλεύσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκο-
νομικὴν κατάστασιν τοῦ Βασιλείου, ἀπε-
φασίσταμεν τὰ ἑξῆς.

1. Θέλει σχηματισθῆ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ.

2. Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φά-
λαγγος εἶναι τιμητικαὶ θέσεις.

3. Ἡ Φάλαγξ αὕτη θέλει διαιεσθῆ εἰς
Τετραρχίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τετραρχιῶν
θέλει προσδιορισθῆ βαθμυδὸν, προβαίνον-
τος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν.

4. Πᾶσα Τετραρχία σύγκειται α. Ἀπὸ
ἑνὸς λοχαγῶν. β. Ἐνὰ ἀξιωματικὸν πρῶτης

τάξεως, γ. Ἐνὰ ἀξιωματικὸν δευτέρας
τάξεως, δ. Ἐνὰ σημαιοφόρον ε. Ἐνὰ ἐπι-
λοχίαν, ς. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριχο-
μένων τῶν δεκανέων. Εἰς πᾶσαν Τετραρ-
χίαν διορίζεται εἰς σαλπικητῆς.

5. Οἱ ἀξιωματικοὶ πρῶτης τάξεως ἔχου-
σι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ἀντισυνταγματάρχου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δευτέρας τάξ. οἱ ἔχοντες
βαθμὸν καὶ ἀξίαν ταγματάρχου, οἱ σημα-
ιοφόροι καὶ ἐπιλοχαῖι λοχαγοῦ, οἱ δεκα-
νεῖς ὑπολοχαγοῦ, οἱ δὲ Φαλαγγίται εἶναι
ἐμοιόδοθοι μὲ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν
στρατευμάτων.

Ἐκαστος ἐκ τοῦ σώματος τούτου θέλει
ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς τι-
μὰς καὶ διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπολαμ-
βάνουσιν οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀξιωματι-
κοὶ τῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύ-
νανται νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι παρ' ἑσὶ
ὑπὲρ ἂν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματι-
κοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρὶν ἀτάκτων
σωμάτων, ἡγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν
ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἄγωνα, διέπρεψαν διὰ
τῆς ἀνδρείας τῶν, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν
περίστασιν ἀμεμπτον διαγωγὴν.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουσιν χωρὶς τι-
να περαιτέρω ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίστη-
σαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν
13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3
Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὡς
ἔχοντες τὰς ῥηθείσας ιδιότητας, ἐσημειώ-
θησαν εἰς τὸ ἀνῆκον γενικὸν μητρώον καὶ
δικαιώσθησαν ἤδη παρ' ἡμῶν ὡς ἀξιωμα-
τικοί, ἢ ἐξακριβηθῆσαν ὡς τοιοῦτοι.
Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν
διπλωμάτων τῶν.

7. Περὶ τούτων ἀπάντων ὠρίσθη ἀκρι-
βέστερον δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως, ἢ ὁποῖα
θέλει γνωστοποιηθῆ τοῖς πᾶσιν ἀνυπερ-
θέτως.

8. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευ-
θῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὰ
στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

229. Α. Περί τῶν αξιωματικῶν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Διά νὰ δώσωμεν δείγμα τῆς Β. Ἡμῶν εὐνοίας εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς, ἔσοι ἡγνώσθησαν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα μὲ καρτερίαν ἀδιάκωπον καὶ ἀκαμπτον τόλμην, ἀπερσισάμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἐκείνους τῶν πρώην ὀπλαρχηγῶν οἵτινες ἐπολέμησαν ἐντίμως καὶ μὴ ἀδίκωπον καρτερίαν τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμον, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς αξιωματικοὶ παρὰ τῆς διορισθείσης τὴν 13 (25) Μαρτίου 1833 Ἐξελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατεγράφουν εἰς τὸ μητρώον καὶ κατετάχθησαν εἰς μίαν τῶν ἐπὶ τὰς τάξεων, θέλομεν ἤδη, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προλαβούσας ἐκδουλεύσεις των, νὰ διορίσωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βρεθέντος μητρώου ἀνωτέρους καὶ ὑποδεστέρους αξιωματικούς τῶν Β. Στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ὡς ἀκολουθῶς.

2. Οἱ αὖ οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ μητρώου οἵτινες διορίσθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς 23 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρ.) 1833 εἰς τὰ στρατιωτικὰ αξιώματα, ἢ ἐξακριβώσθησαν ὡς τιοῦτοι, ἢ ἀνέλαβον ὑψηλότερας πολιτικὰς θέσεις: εἰς ἅπαντας τοὺς τοὺς θέλουν δοθῇ τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διορισμοῦ των διπλώματα, εἰς τὰ ὅποια θέλομεν ἐπιβάλλει τὴν Β. Ἡμῶν ὑπογραφήν.

3. Τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πέντε τάξεις τοῦ μητρώου ἀνήκοντας ὀπλαρχηγούς, οἵτινες ἀπὸ τῆς 23 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 οὔτε διορίσθησαν, οὔτε ἐξακριβώσθησαν εἰς τὰ στρατιωτικὰ αξιώματα, διορίζομεν ὡς ἀκολουθῶς:

α. Τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς 3 τάξεως Ἀντισυνταγματάρχας, β. τῆς 4 Ταγματάρχας, γ. τῆς 5 Λοχαγούς, δ. τῆς 6 Ὑπολοχαγούς, ε. τῆς 7 Ἀνθυπολοχαγούς.

Τὰ ἐνόμματα τῶν αξιωματικῶν τούτων θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς ἰδιαιτέρην διαταγὴν τοῦ στρατοῦ, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤΑ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α΄.

Θέλουν δοθῇ εἰς τοὺς τοὺς τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν διορισμὸν των διπλώματα, τὰ ὅποια θέλουν καθυποβληθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ὑπογραφήν Ἡμῶν. Αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν πέντε τούτων τάξεων διορίσθησαν ἤδη, ἢ ἐξακριβώσθησαν εἰς στρατιωτικὰς θέσεις καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἔλαβαν διπλώματα.

4. Τὰ εἰς τὸ 3 ἄρθρον διατεταγμένα δὲν ἐφαρμίζονται εἰς ἐκείνους τῶν πρώην ὀπλαρχηγῶν, ὅσοι μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Θρόνου Ἡμῶν ἀνάβασιν ἀποκατεστάθησαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἔλαβαν ξένην ὑπηρεσίαν, ἢ διέμενον ἐκτὸς τῶν ὁρίων πλέον παρ' ἓν ἔτος.

5. Αἱ ἐργασίαι, οἱ βαθμοὶ, τὰ ὑπουργήματα, ὁ μισθός, αἱ στολαὶ καὶ ὁ ὀπλισμὸς τῶν εἰς τὸ 2 ἄρθρον διαληφθέντων ἀτόμων, μένουσιν καθὼς προσδιορίζονται παρὰ τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων ὡσαύτως δὲν γίνεται οὐδεμία τροποποίησις εἰς τοὺς στρατιωτικούς βαθμούς, εἰς τοὺς ὁποίους διορίσθησαν ἤδη, ἢ μὲ τοὺς ὁποίους ἐξακριβώσθησαν οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῶν ἄλλων πέντε τάξεων, οὔτε εἰς τὴν κατὰ τὰς των, οὔτε εἰς τὰς ἐργασίας καὶ ἀποδοχάς, οὔτε εἰς τὴν στολὴν καὶ εἰς τὸν ὀπλισμὸν των.

6. Τὴν στολὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. διορισθησομένων ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων αξιωματικῶν θέλομεν προσδιορίσει ἐπομένως. Μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου θέλουν φέρεῖ τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ὁποίαν ἔφερον κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου τῆς ἐνδυμασίας ταύτης θέλουν ἔχει τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν βαθμὸν των, καὶ ἐξαρτήσῃ εἰς τὴν σπάθην των σπαθιστήρα, ὅμοιον μὲ ἐκείνον τῶν αξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῇ ὅταν λάβουν ἐνεργητικὴν θέσιν εἰς τὰ μόνιμα στρατεύματα ἢ εἰς τὴν ἐθνοφυλακίαν ὅταν καταταγῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, τῆς ὁποίας διατάσσεται σήμερον ὁ διοργανισμὸς αἱ ἀποδοχαὶ των θέλουν κα-

νονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ περὶ τοῦτου ἐκδοθέντος Διατάγματος.

Ὅσοι κατέχουν ἤδη πολιτικάς θέσεις, κατὰ συνέπειαν τοῦ 3 ἄρθρ. καὶ στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰς θέσεις των καὶ νὰ φέρουν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των τὴν πολιτικὴν στολὴν, μέχρις ὅτου ἐμβούν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα ἢ διορισθῶν ἄλλως εἰς ἐνεργὴν τινα στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

7. Πρέπει νὰ συστήνῃ ἀνευ ἀναβολῆς μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστρατηγὸν Τάσρτς ὡς Πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἑξὶ μέλη, ἐπὶ σκοπῷ.

α) Νὰ ἐξετάσῃ τὰ διπλώματα τῶν Κρητῶν καὶ Σπαρτιατῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον παρὰ τῆς πρῶν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ προτείνῃ τὴν βαθμολογίαν.

β) Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μητρώα τῶν 148 πρῶν ἀξιωματικῶν τῶν διζυλευμένων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες εἶχον καταταχθῆ πρὸς καὶρὸν εἰς τὸ ἐχθρὸν στράτευμα, νὰ κρίνῃ τοὺς λόγους των, νὰ ἐξετάσῃ τὰς ποᾶσεις καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των, καὶ νὰ προβάλλῃ εἰς Ἡμᾶς αἱτιολογημένως ὅσους νομίζει ἀξιῶν τῆς Ἡμετέρας χάριτος καὶ νὰ προτείνῃ τὴν τάξιν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀρμόζει νὰ καταταχθοῦν.

Τὰ ἑξὶ μέλη πρέπει νὰ προταθοῦν εἰς Ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἤδη ὑπηρετήσαν εἰς τὰ ἄτακτα στρατεύματα.

8. Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρ. 1835.

Ο Θ Ω Ν.

230. Διὰ περὶ τοῦ ἀριστείου διὰ τοὺς πολεμικὰς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀποφασισθέν καὶ διατάσσεται τὰ ἑξῆς

1. Τὸ Ἀριστεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσμεν νὰ δώσωμεν διὰ τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ὡς σημείον, ὅτι ἀναγνωρίζομεν τὰς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἐκδουλεύσεις των, ἀντὶ νὰ ἔχη σχῆμα νομίσματος θέλει λάβει τὸ σχῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ σταυροῦ, περιστεμμένου μὲ στέφανον δάφνης.

2. Ὁ σταυρὸς τῶν ἀξιωματικῶν θέλει εἶσθαι ἀργυροῦς, τῶν ὑπαξιωματικῶν χαλκοῦς, τῶν δὲ στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν σιδηροῦς.

Εἰς τὸ ἐν μέρος τοῦ σταυροῦ θέλου ἐγχαραχθῇ αἱ λέξεις:

«ΟΘΩΝ Α΄. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».

Εἰς δὲ τὸ ἄλλο

«ΤΟΙΣ ΗΡΩ ΚΟΙΣ ΠΡΟΜΑΧΟΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ». θέλει δὲ προσαρτᾶσθαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους, κρεμάμενος ἀπὸ ταινίαν κυκλῆν.

3. Ἡ διανομὴ τοῦ σταυροῦ τοῦτου, τὰ δι' αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώματα καὶ τιμὰς, καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κανονίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν ἀρθρῶν 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

4. Τὸ Ἀριστεῖον θέλει κατασκευασθῇ τάχιστα κατὰ τὸ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενον σχῆμα, καὶ θέλει διανεμηθῇ ἀνυπερθέτως.

5. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπὶ ἁμβωνος κατὰ δύο ἄλλεπαλλήλους κυριακάς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου ἀμὰ τελειώσῃ ἡ τελετουργία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρ. 1835.

Ο Θ Ω Ν.

231. Ὁργανικὸν Διάταγμα περὶ ἐπστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐκτελεστικῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Σὺν ὅπῃν ἔχοντες νὰ περιστοιχίσωμεν τὸν

Ἡμετέρον Θρόνον ἀπὸ ἄνδρα, ἐξέχου, καὶ νὰ κάμωμεν χρησίμους εἰς τὸ Κράτος τὰς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν των, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ἐνταυτῷ εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπὸ ὅου· νέον δέγμα τῆς πρὸ αὐτοῦ ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης. Πῶς, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσχεν τὴν σύστασιν Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς,

ΚΕΡΑΙ. Α'.

Σηματισμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀνωτάτη συμβουλευτικὴ Ἀρχή, ἐν τῇ τῆς ὁποίας καὶ μετ' ἧς ὁ Βασιλεὺς συζητεῖ τὰς σπουδαιοτέρας εἰς τοὺς §. 29-46 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐμπεριεχομένης υποθέσεις τοῦ Κράτους.

2. Τὸ αὐτὸ εἶναι συγχρόνως ἡ ἀνωτάτη ἀποφασίζουσα Ἀρχή ὡς πρὸς τ' ἀντικείμενα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἰδίως εἰς τοὺς §. 47-52.

3. Ἡ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουσιν εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον εἴκοσι τὸν ὄριθμόν.

4. Ἡ βαθμολογία τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν διπλωμάτων των, τῆς ἡμερομηνίας οὗσης τῆς αὐτῆς, ἀποφασίζει περὶ τῆς βαθμολογίας ἡ ἡλικία, ἂν δὲν τὴν προσδιορίζῃ ῥητῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐνταῦθα ἐννοοῦνται τὰ διπλώματα μὴ ὅσα ὑπογραφῶσιν ἀφ' Ἡμῶν συγχρόνως μετὰ τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἢ μετ' αὐτό.

5. Ὁ Βασιλεὺς θέλει διορίζει καὶ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν ἀκολουθοῦντας κατὰ τὸν βαθμὸν τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλους, ἂν τὸ δίπλωμά των δὲν τοῖς προσδιορίζῃ ἰδιαιτέρον βαθμὸν μετὰ τῶν τούτων. Συνήθως οὗτοι δὲν λαμβάνουσιν ἄμεσον μέρος εἰς τὰς συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

6. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας συντελοῦσιν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐξαιρουμένης

τῆς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διατάγμα § 63 ἰδίως προσδιοριζομένης περιστάσεως. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν τῷ §. 2 περιεχόμενον ὄριθμόν· ἐδρεύουσι δὲ εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν, ὅθεν δύνανται εὐκόλως νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὅλην τὴν συνέλευσιν.

7. Ἐκτὸς τούτου δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ οἱ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἰδιαιτέρα ἄδεια ἢ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως.

8. Ἀνὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν θέλομεν διορίζει ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα ἢ περισσότερους Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου. Οἱ αὗτοι δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὰς θέσεις ταύτας κατὰ πολλὰς ἀλλεπαλλήλους περιόδους. ὁμοίως ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ τὰς δοκούσας ἀναγκάς ἀλλαγὰς αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς περιόδου.

9. Εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δίδονται προσέτι εἰς Γενικοὺς Γραμματεῖς, ἀριθμὸς Εἰσηγητῶν ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνων τοὺς 25, καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι κατώτεροι ὑπάλληλοι.

10. Τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς διορίζει ὁ Βασιλεὺς.

11. Ὁ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος Ἐπικρατείας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας καὶ 30 ἐτῶν ἡλικίαν.

12. Ὅταν μείνῃ θέσις κενὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀναπληρῇ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἐξοχωτέρους τῶν ἐν ὑπουργήμασι, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔχοντας ἐξαιρετικὸν ἱκανότητα πολίτας.

13. Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἄλλας πρῶτης τάξεως θέσεις. Ὡς θέσεις πρῶτης τάξεως θεωροῦνται αἱ τῶν Ἰπουργῶν, τῶν Πρέσβυν, τῶν Νομαρχῶν, τῶν Προέδρων τῶν σπυλαγῶν τοῦ Κράτους (Landrath)

Ιερών), καὶ ἄλλαι, ὅσας θέλωμεν συγκατατάξει διὰ μελλόντων Διαταγμάτων. Οἱ εἰς ταύτας θέσεις ἐκτός τῆς Πρωτευούσης διοριζόμενοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας μεταβαίνουν ἀπὸ τὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, χωρὶς ἐλάττωσιν ὁμως τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα βαθμοῦ των.

14. Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τινὰς ἐκ τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τὴν Ἐπικρατείαν εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα, εἴτε διὰ νὰ πληροφοροῦνται περὶ τῆς καταστάσεως κλάδων τινῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ νὰ περικυκλώσῃ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Νομοθετικὰς ἢ ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας.

15. Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν πέμπεσθαι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς Νομούς, διὰ νὰ πληροφοροῦνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, περὶ τῆς δικικῆσώς των, καὶ περὶ τῶν ταρχόνων, ἀναγκῶν καὶ εὐχῶν τῶν κατοίκων αὐτῶν, καὶ ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως πρὸς ἡμᾶς.

16. Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὁμοίως καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς· οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται καθ' ἑλλην τὴν ἑκτακτον οἱ ὅρισμοι τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1833 Διατάγματος.

17. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνέρχεται εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρὸς τελειωτικὴν σύσκεψιν. Δι' ὅλας τὰς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα ἰδίως προσδιοριζόμενας περιπτώσεις, διαίρεται τὸ Συμβούλιον εἰς τμήματα, εἴτε προπαρασκευάζοντα τὰ τῆς τελειωτικῆς συσκέψεως, εἴτε ἀποφασίζοντα περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα πρὸς τοῦτο τοῖς διευθύνονται.

18. Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι: α) Τὸ διὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Νομοθεσίαν,

β) Τὸ διὰ τὰ οἰκονομικά, γ) Τὸ διὰ τὴν λοιπὴν διοίκησιν, δ) Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀμφισβητούμενων διοικητικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐκκλήσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

19. Εἰς καὶ ὁ αὐτὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ᾖται ἐν ταύτῳ μέλος πολλῶν τμημάτων.

20. Ὁ σχηματισμὸς τῶν τμημάτων θέλει προτεθῇ παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

21. Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ εἰς τινὰς περιστάσεις, ἐκτός τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν §§. 4—6, καὶ ἄλλους εἰς τὰς συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου.

22. Ὁ πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προηγούνται τῶν Ὑπουργῶν, ἐνὸς τε διαρκοῦν οἱ ἐργασίαι των· ἀλλὰ πάντων προηγείται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου.

23. Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἔπονται κατὰ τὸν βαθμὸν ἀμέσως μετὰ τοὺς Ὑπουργούς· τούτους ἀκολουθοῦν οἱ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ἀνίσως δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

24. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς εἶναι ὁμοιοβάθμης μὲ τὸν νεώτατον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθόν.

25. Οἱ Εἰσηγηταὶ προηγούνται τῶν ὑπουργικῶν Συμβούλων ἀμέσως κατὰ τὸν βαθμὸν, ἀν δὲν ᾖται ἀπλοὶ ἐντολοδόχοι.

26. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι προηγούνται τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων.

27. Ὁ μηνίσιος μισθὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 500 Δρ., καὶ ὁ τῶν Εἰσηγητῶν εἰς 400 Δρ. συμπεριλαμβάνεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ὁ μισθὸς τοῦ διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὅπου

αν θέλον διορισθῇ ὁ Πρόεδρος λαμβάνει
ὡς τοιοῦτος ἐπιμίσθιον 300 Δρ. κατὰ μῆ-
να ἕκαστος δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ἀνὰ 200
Δραχμὰς. Πᾶσα ἄλλη μισθοδοσία αὐτῶν
θέλει θεωρεῖσθαι συμπεριλαμβανομένη εἰς
τὸν μισθὸν τοῦ Συμβούλου καθ' ἣν δὲ πε-
ρίπτωσιν ὑπερβαίνει αὐτὸν, θέλει κατα-
λογίζεσθαι εἰς τὰ βήθέντα ἐπιμίσθια· οἱ
εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς
Ἐπικρατείας δὲν λαμβάνουσι συνήθως ἄλ-
λον μισθὸν παρὰ ἐκείνον τῆς ἰδιαιτέρας
πολιτικῆς θέσεώς των, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτην.

28. Τὴν στολὴν τῶν μελῶν, τοῦ Γενι-
κοῦ Γραμματέως καὶ Εἰσρηγητῶν θέλομεν
κανονίσει ἐν καιρῷ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγ-
ματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτου θέ-
λουν φέρει τὰ ὅποια καὶ μέχρι ταῦδε
εἰς ἐπισήμους περιστάσεις ἔφεραν ἐνδύματα.

ΚΕΦ. Β.

Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς
Ἐπικρατείας.

29. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς
καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας, τὰ ἀφορῶντα
ἐν πρώτῃς εἴτε περὶ εἰσαγγελίας γενικῶν νέων
Νόμων, εἴτε περὶ καταργήσεως ἢ τροπο-
ποιήσεως ὑφισταμένων, ἢ περὶ ἐπισήμου
ἐγκυκλίας αὐτῶν, θέλουν συζητησθαι τοῦ
λοιοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατε-
ας, τοῦ ὁποίου θέλει πρὸς τοῦτο ἐρωτά-
σθαι ἡ γνώμη.

Τοῦ Συμβουλίου ἡ γνωμοδότησις θέλει
ζητεῖσθαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν τοι-
ούτων Νόμων, ἐξαιρουμένων ἰδίως κατα-
πειγουσῶν περιστάσεων, ἢ μὴ ἐπιδεχο-
μένων ἀναβολῆς· ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτας
τὰς περιστάσεις θέλουν κοινοποιεῖσθαι εἰς
τὸ Συμβούλιον ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσί-
ευσιν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ γνωμοδότησιν.

30. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκει ἡ συζήτησις καὶ
γνωμοδότησις περὶ τῶν θεμελιωδῶν
Νόμων.

31. Ὁμοίως καὶ ἡ περὶ τῶν Νόμων τῶν
κρορῶντων τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας
πρὸς τὸ Κράτος.

32. Οὐδεὶς δημόσιος φόρος θέλει εἰσάγε-
σθαι ἢ τροποποιεῖσθαι, ἀνευ προηγουμέ-

νης γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς
Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεπιδέ-
κτων ἀναβολῆς καὶ καταπειγουσῶν πε-
ριστάσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸν
§ 29, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς μετὰ
ταῦτα ἀναθεωρήσεως.

33. Ὁ προϋπολογισμὸς ἑκάστου διοι-
κητικοῦ ἔτους θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς
τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ
τὸν ἐξετάζη, νὰ τὸν συζητή καὶ νὰ κά-
μῃ τὰς ἀναγκασίας παρατηρήσεις· ὁμοίως
θέλει τῷ καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ μετὰ
τοῦ προϋπολογισμοῦ συναρτησόμενος οἰ-
κονομικὸς Νόμος.

34. Οἱ Νόμοι καὶ τὸ σχέδιον περὶ ἀ-
ποσβέσεως τοῦ δημοσίου χρέους καὶ περὶ
πληρωμῆς τῶν τόκων αὐτοῦ, πρὶν ἀποφα-
σιθεῖν καὶ δημοσιευθῶν, θέλουν καθυπο-
βάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ἀνευ τῆς
γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ
τροπολογηθῇ τὸ ἀπ᾽ ἀποφασισθέν σχέ-
διον.

35. Οἱ νομικαὶ ὁρίσμοι περὶ ἐκπαίσεως
ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὰ περὶ τούτου ἐκ-
δοτέα γενικά διατάγματα θέλουν συζη-
τεῖσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρα-
τείας.

36. Ὅσακις ἠκούσθῃ κατὰ τὰ διατε-
ταγμένα ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου περὶ
Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὶν τῆς ἐκδό-
σεως αὐτῶν, θέλει ἀναφέρεσθαι βήτως
ἢ περιστάσεις αὕτη κατὰ τὴν δημοσιευ-
σίν των.

37. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρα-
τείας θέλει καθυποβάλλεσθαι ὁ γενικὸς
οἰκονομικὸς ἰσολογισμὸς ἑκάστου ἔτους,
διὰ νὰ ληβάνῃ γνώσιν αὐτοῦ καὶ
ἀναφέρῃ.

38. Θέλει καθυποβάλλεσθαι ὡσαύτως
καὶ ὁ ἐτήσιος προσδιορισμὸς τῶν διὰ τὴν
χρεωλυσίαν ἀναγκαιῶν εἰσοδημάτων.

39. Μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς κατ' ἔτος
τοὺς δύο Ἐφόρους τῆς χρεωλυσίας διὰ
τὸν εἰς §. 21 ἐδ. ε. τοῦ ἀπὸ 6 (18)
Φεβρουαρίου Π. Ε. περὶ διοργανισμοῦ τῶν

Ταμείων Διατάγματος ἀναφερόμενον σκοπόν. Οἱ Ἐφοροὶ οὗτοι θέλουν διδόναι τὴν γνώμην των εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου, τὰς ἀφορῶσας τὸν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερόμενον προορισμὸν εἰσοδημάτων.

40. Περί τῶν γενικῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ὑπουργοὶ χρεωστῶν νὰ καθυποβάλλωσι κατὰ τὸ ἔθρονον 43 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1843 Διατάγματος, θέλει ἀναφέρει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὡςάκις ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ τὴν γνωμοδότησίν του περὶ μερῶν τινῶν ἢ περὶ τοῦ ὅλου.

41. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται ἡ θεώρησις τῶν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἀντικτοβούλιον διδομένων ἀναφορῶν κατὰ δημοσίων πράξεων τῶν Ὑπουργείων, αἱ ὁποῖαι προσέβαλον ἤδη τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ κατωδιωχθῶσι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, οὔτε εἰναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων τμήματος. Τοῦτο δὲ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς, ἐρωτήσας τὸ ἄντικτον Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, διοριζομένης ἀπὸ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἐπιταγὴν Του, ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἂν τὰ ἀναφερόμενα παράπανα ἔχουν πινὰ βᾶσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ γίνη διόρθωσις.

Επιφυλάττεται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα νὰ διευθίῃ τὰς τοιαύτας ἀναφορὰς εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ πρὸς ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

42. Ψηφίσματα πολιτογραφήσεως δὲν ἐκδίδονται πρὶν περὶ αὐτῶν γνωμοδότησιν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Περί τῆς γνωμοδότησεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ ψήφισμα.

43. Τὸ Συμβούλιον θέλει γνωμοδοτεῖ, κατὰ πρόσκλησιν, περὶ τοῦ ἂν πρέπει νὰ εἰσαγῶνται εἰς δίκην οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι διὰ κακοῦργήματα ἢ πλημμελήματα ἀφαιρῶντα τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν περίστασιν τοῦ Ἀρθ. 28 Ποινικῆς Δικονομίας, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχθη εἰς ἐαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δίδῃ ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν.

44. Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεων ἀφ' ἑκπληρωθῶσι προηγούμενος οἱ κατὰ τὰ ἄρθ. 565—568 τοῖς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενοι τύποι.

45. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται καὶ ὅσα ἄλλα, ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς προλαβόντας παρὰγράφους ἀπαριθμηθέντων, σπουδαῖα ἀντικείμενα ἀποφαίσει ὁ Βασιλεὺς νὰ διακοινώσῃ εἰς αὐτὸ ζητῶν τὴν γνώμην του.

46. Διὰ τὴν περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων σύσκεψιν καὶ γνωμοδότησιν ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προτάσεως (initiative) εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διὰ Διαταγμάτων ἢ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἐνός τῶν Ὑπουργῶν, ἢ ἀπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀντικτοβουλίου.

Αἱ περὶ τῶν προτάσεων τούτων συζητήσεις γίνονται εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, συγκαλεσμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν τοῦ Βασιλέως ἢ ἐνεργούντος κατὰ δοθείσαν εἰς αὐτὸν περὶ τοῦτου διαταγὴν. Εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν ἔχουν εἴσοδον μόνον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, οἱ Β. Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Β. Ἐπιτροποὶ, οἱ εἰς τοὺς §§. 8 καὶ 21 σημειούμενοι (εἰς τὰς ῥητὰς προδιωριζομένης περιστάσεις), καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαστοὶ ὑπάλληλοι. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸν Βασιλέα, καθυποβάλλομένων τῶν πρωτοκόλλων ὑπ' ὄψιν Του. Ὁ Βασιλεὺς δίδει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις

εἴτε δι' επικυρώσεως τῶν ἀνηκόντων
ων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, εἴτε διὰ
ψηφισμάτων καὶ διαταγῶν, εἴτε διὰ
ποθέσεων γενομένων διὰ τῶν Γραμ-
ματέων τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ἀπλῶς ὑπο-
σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου, κατὰ
περιστάσεις καὶ τὴν διαφορὰν τῆς
θέσεως σπουδαιότητά.

Εἰς τοιαύτας κοινοποιήσεις οἱ Ὑπουργοὶ
οὐκ ἀναφέρει τὴν δοθείσαν εἰς αὐτοὺς
ἀδειαν.

47. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
προσφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ παραπόνων
πρώτων τὴν παραβιάζον δημοτικῶν
αἰτωμάτων ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐπαρ-
χικῶν καὶ νομαρχικῶν Συμβούλων. Αἱ
τοιαύτων ἀναφοραὶ θέλουν διδασθαι
τῇ ἀνήκον Ἐπαρχεῖον, καὶ διὰ τῆς
θέσεως οὐδοῦ τῆς ὑπηρεσίας θέλουν πα-
ρίδοσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γραμματέων εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον, ὅθεν
πέμπεσθαι ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ
αρχείου τούτου εἰς τὴν γενικὴν Γραμμα-
τεῖαν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς
ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσω-
τερικῶν Γραμματέα, εἰς τὸν ὅποιον θέλει
κοινοποιεῖσθαι πρὸς τοῦτο ἀπόφασις ἀπὸ
τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου.

48. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρ.
τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἡ περὶ
συγκρούσεως τῆς ἀρμοδιότητος μεταξὺ δι-
καστικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν ἀπόφασις.
Περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν μὴ ὑπαγο-
μένων εἰς τὰ δικαστήρια, θεωρουμένων δὲ
ἐκ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ὑπάρχον
καίτεροι Νόμοι καὶ διατάγματα, καὶ θέ-
σιν ἐκδοθῇ καὶ ἕτερα εἰς τὸ μέλλον ὀρί-
νται περὶ αὐτῶν ἐπὶ ἀκριβέστερα.

Εἰς τὰς περὶ συγκρούσεων ἀρμοδιότητος
ἀποφάσεις του, θέλει ἔχει τὸ Συμβούλιον
ἢ ὅψιν τὴν ἀρχήν, ὅτι εἰς τὴν σφαίραν
τῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται τ' ἀντικεί-
μενα μόνον ἀνατίθενται εἰς αὐτὰ διὰ
τῶν γενικῶν Πολιτικῶν ἢ Ποινικῶν Νόμων,
δι' ἰδιαιτέρων τινῶν νομοθετικῶν προ-
σφορισμῶν.

Τὰ πρακτικὰ περὶ τῶν τοιούτων συγ-
κρούσεων στέλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον
κλειστά ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτο-
βουλίου. Ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις καὶ
ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνέ-
λευσιν, ἀφ' οὗ προηγουμένης γίνῃ προση-
γήσεις εἰς τὸ τμήμα τῶν ἀμφισβητου-
μένων διοικητικῶν ὑποθέσεων. Ζητηθῇ ἡ
γνώμη τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργοῦ, καὶ κα-
θυποβληθῇ ἡ τοῦ τμήματος. Ἡ εὐθύνη
τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἀνατίθε-
ται εἰς τοὺς ἀνήκοντας Ὑπουργούς, εἰς τοὺς
ὁποίους αἱ ἀποφάσεις διευθύνονται παρὰ
τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου
διὰ τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

49. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἂν ᾖναι ἀναγκαῖα
ἡ παραχώρησις ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας πρὸς
δημόσιον σκοπὸν. Ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφα-
σις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν.

50. Τὸ Συμβούλιον εἶναι ἡ ἀνωτάτη
ἀνέκκλητος δικαστικὴ Ἀρχὴ ὡς πρὸς τὰς
ἀγωγὰς κατὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
συμφωνῶς μετὰ τὸ Διάταγμα τῆς 27 Σε-
πτεμβρ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833. Ἡ συ-
ζήτησις καὶ ἀπόφασις τῶν τοιούτων ὑπο-
θέσεων ἀνήκει εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβη-
τουμένου διοικητικοῦ.

Ἡ διαδικασία πρὸς τὸ παρὸν θέλει εἶ-
σθαι προσωρινῶς ὁμοιομόρφος μετὰ τὴν τῶν
Ἐφετῶν τοῦ Κράτους, ἐκτός ὅτι αἱ συζυ-
γήσεις δὲν εἶναι δημόσιαι ἐπιτρέπεται
ὅμως ἡ εἰσοδος εἰς τὸν ἐνάγοντα, ὁμοίως
αἱ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν Γραμματέως, ὁσάκις δὲν ἀντι-
προσωπεῖ ὁ ἴδιος τὸ δημόσιον τοῦ Εἰ-
σαγγελέως τὰ χρέη ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ
Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπι-
κρατείας.

51. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀνεκ-
κλήτως περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δι-
οικητικῶν ὑποθέσεων, συζητουμένων καὶ
ἀποφασιζομένων εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφι-
σβητουμένου διοικητικοῦ. Αἱ συζητήσεις
γίνονται δημοσίως καὶ πρὸς τὸ παρὸν
προσωρινῶς ὁμοιομόρφως μετὰ τοὺς περὶ
Πολιτικῆς Δικονομίας ὁρισμούς καὶ ἰδίως

τούς περί δικαστηρίων τῶν Ἐφετών. Τὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἀρειοπάγῳ Εἰσαγγελεὺς.

52. Ἐπίσης ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα δι' ἰδιαιτέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκπρυχθῆσαν τῆς ἁρμοδιότητός του ἢ ἐέλουν κηρυχθῆ εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. Ἐξαίρουνται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν Νόμου ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις. αἵτινες θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ γενικῶν συνελεύσεων, ὡς καὶ ὅσαι διὰ Νόμων ἤθελον ῥητῶς διευθύνεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας.

53. Δι' ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὡς πρὸς τὰ ὅποια τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Ἀρχὴ ἀποφασίζουσα, θέλει συνοδεύει τὰς ἀποφάσεις του μὲ αἰτιολογίας.

Περὶ ἀντικειμένων μὴ κηρυττομένων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ παρόντος Δικτάγματος ἢ δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Β. Ἀποφάσεων, δὲν δύναται αὐτὸ νὰ συσχεσθῇ. οὔτε ν' ἀποφασίσῃ.

Κ Ε Φ Α Λ. Γ'.

Κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας

55. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων ἀναλόγως τῆς πληθύος καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ὑποθέσεων.

Συνήθως πρέπει νὰ γίνεσθαι μία γενικὴ συνέλευσις ἀπ᾽ τῆς ἐβδομάδος, ἂν ὑπάρχῃ ὕλη. Ἡ ἡμερησίως διάταξις, προσδιοριζομένη τοὐλάχιστον πρὸ 48 ὥρων, ἐκ τῶς περιστάσεων καταπειγουσῶν, θέλει τοσοῦτο καλλίσθαι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ πέμπεσθαι εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργούς.

Ἐκαστον μέλος παρὸν εἰς τὴν καθέδραν ὑποχρεοῦται νὰ παρευρίσκηται εἰς

τὰς γενικὰς συνελεύσεις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν μελῶν τῶν τμημάτων.

56. Οἷδεις Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας μακρύνεται τῆς πρωτευούσης ἀνεαδείας τοῦ Βασιλέως.

57. Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν τμημάτων. Ὅσῳκις ὁ Βασιλεὺς τιμᾷ τὴν γενικὴν συνέλευσιν μὲ τὴν παρουσίαν Του, θέλει ἀκολουθεῖ ὁ Πρόεδρος τὰς ἀμέσους διατάγας Του.

Ἄν πολλὰ μήματα συνεδριάζουν ἐν ταύτῳ, ὁ Πρόεδρος χρεωστῇ ν' ἀναδεχθῇ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος τῶν διαφοροποιουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων. Τὰ ἄλλα τμήματα προσδρεύει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἰς Ἀντιπρόεδρος ἢ κωλυομένων τούτων, ὁ παλαιότερος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

58. Διὰ τὰ θεωρῶνται αἱ συνεδριάσεις ὡς πλήρεις ἀπαιτεῖται, ὥστε εἰς μὲν τὰς γενικὰς συνελεύσεις νὰ ᾔναι δώδεκα, εἰς τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ἑπτὰ, καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν τμημάτων πέντε Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας παρόντες.

59. Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του νικᾷ.

60. Αἱ ψῆφοι τῶν Ὑπουργῶν δὲν ἔχουν ἰσχύν, ἀλλὰ θέλει ἀναφέρεσθαι ἐκάστοτε εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἂν διέφερον ἢ ὅχι αἱ γνώμαι των ἀπὸ τὴν γενομένην ἀπόφασιν, καὶ κατὰ τί.

61. Οἱ τὴν διεύθυνσιν κλάδου τινὸς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐμπειπιστευμένοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅσῳκις πρόκειται περὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τοῦ κλάδου τούτου.

62. Τὰ σχέδια Νόμων, Διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, ἀφορῶντων τοὺς διαφοροὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλουν ὑποσπῆξαι καὶ ὑποστηρίξει οἱ Πραγμα-

ἡς Ἐπικρατείας, ἕκαστος ἐντὸς τῶν
τῆς ἀριστερότητος του.

υπεράσπασιν· καὶ ὑποστήριξις αὐτῇ
καὶ ν' ἀνταθῇ καὶ εἰς (δικαστρους· B.
όπου, ἡ διοριζομένους συμπλῶνως με
Γραμματεῖς, ἡ ὑποκειμένους εἰς αὐ-
τῇ ἀνεξαρτήτως. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν
τε τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὸν λό-
γισμὸν καὶ οἱ B. Ἐπιτροποὶ ὡς τοι-

Βασιλείς δύνανται να ἐλέγξῃ τοὺς ὁπόπους καὶ μεταξύ τῶν Συμβούλων ἀπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁρίζονται ἀναλόγως εἰς αὐτοὺς οἱ ὅρι-
τον δύο προηγουμένων παραγράφων.
Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐ-
τείας δύνανται νὰ παρευρίσκωνται
εἰς τῶν τευχμάτων τὰς συνεδριάσεις,
εἰς τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, ἀλλὰ μόνον
συμβουλευτικὴν φωνήν· εἰς τὰς τοῦ
αὐτοῦ τῶν ἀμφισβητουμένων διοικη-
τικῶν ὑποθέσεων παρουσιάζονται ἀπλῶς
νὰ δώσουν πληροφορίας.

Τ' ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ τῆς Νομοθεσίας, καὶ τῶν θεμελιωδῶν νόμων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι ἐκάστοτε τῷ τμήματι τῆς Νομοθεσίας χάριν ἐκτίθεως· ὁμοίως θέλουν προσυζητηθῆναι τὴν οἰκονομικὴν ἀπορῶντα, εἰς τὸν νομικόν· οἱ δὲ Νόμοι, τὰ Διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ οἱ μὴ ἀπορῶντες θέναι ἀντικείμενα, εἰς τὸ τμήμα τῆς ἐκτίθεως διανοκῆσεως, καὶ αἱ περὶ ἐκείνου διόττοις συγκρούσεις, εἰς τὸ τμήμα τῆς ἀντιθέσεως τοῦ ἐνόντων.

ἀντικείμενα μεγάλης σπουδαιότητος, ἰδίως τὰ ἀφορῶντα σύνταξιν νέων Νόμων καὶ ὀργανικῶν διατάξεων. ἡ τροποποίησις ὑπαρχόντων Νόμων, πρὶν καθυποταχθῆναι εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν συζητηθῆναι ἀκριβῶς καὶ προπαρασκευασθῆναι δι' αὐτὴν ἀπὸ ἐπιτροπῆς, σχηματιζομένης κατ' ἐπίταξιν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ἡν θέλουν προστίθεσθαι καὶ Εἰσηγηταὶ ὁμαξικοὶ Σύμβουλοι τῶν ἀνηκόντων

Ἱπουργείων, ἡ καὶ ἄλλοι τῶν ἐν ὑπουργήμασι θέλει δὲ προεδρεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρευριστομένου καὶ τοῦ Ἱπουργοῦ, εἰς τοῦ ὅπου τὸν κλάδον ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις. Ἀν ὑπόθεσις ἦναι τῆς ἀρμοδιότητος πολλῶν Ἱπουργείων ἰνταυτῷ, θέλει διατάττει ὁ Βασιλεὺς τὴν σύστασιν πολυμελεστέρας ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν αὐτῆς.

Διὰ τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀπαριθμηθέντα εἰς τὸν §. 6^{ον} διορίζονται μέλη τῶν ἀνηκόντων τμημάτων ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἄλλαι προσυῆτοις αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα καταντῶν οὕτω περιττή.

66. Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν τεχνμάτων
δύνανται νὰ προσκαλῶνται κατὰ διαταγὴν
ἢ ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλοι ἐκτὸς
τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ
ῥίθουν πληροφορίας περὶ τεχνικῶν, ἐπισ-
τημονικῶν ἢ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπα-
γόμενων εἰς προσδιορισμένους ἁλδούς τῆς
Κυβερνήσεως. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουν ψῆφον,
καθυποβάλλουν δὲ ἀπλῶς τὴν γνώμην των.

Ὁ ὁρισμὸς αὗτος ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τοὺς
ὑπαλλήλους τοὺς συνεδριάζοντας εἰς τὰς
γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὴν §. 21.

67. Τὰ ἀπόγραφα τῶν ἀποράσεων καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ Συμβουλίου ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ τὸν γενικὸν Γραμματέα.

68. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου χρεώσεται νὰ διατηρῇ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ Ἑσωτερικὸν αὐτοῦ, νὰ προσέχῃ εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν λόγον εἰς τὰς συνεδριάσεις, νὰ προτείνῃ τὰς ἐρωτήσεις, νὰ κηρύττῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως καὶ νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

69. Θέλει προσέτι κηρύττει τὴν ἐναρξιν καὶ διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ θέλει ἀναφέρει ἐκάστοτε περὶ τὸ τέλος αὐτῶν τὰς εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν συζητητέας.

μενα ἀντικείμενα. Δύναται νὰ συγκαλή τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ μεταξύ δύο συνεδριάσεων διάστημα, ὡσάκις κατεπείγεται ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν τὸ τοιοῦτον.

70. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας τοῦ Προέδρου ἢ ἑλλείψει τούτου, ἐκπληροῦν εἰς Ἀντιπρόεδρος τὰ καθήκοντά του. Ἄν ὑπάρχουν πολλοὶ Ἀντιπρόεδροι, διορίζει ὁ Βασιλεὺς μεταξύ αὐτῶν τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Προέδρου. ἢ διατάττει τὴν κατὰ διχοδοχὴν προεδρίαν αὐτῶν. Μηδενὸς τοιούτου διατάγματος ἐκδοθέντος, ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα ταῦτα ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

71. Καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἶναι τὰ ἀκόλουθα· α) Νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰ διάφορα τμήματα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως· β) Νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Συμβουλίου· γ) Νὰ καθυποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων εἰς Ἡμᾶς, ἢ καθ' Ἡμετέραν διαταγὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου· δ) Νὰ προσυπογράψῃ τὰς ἀναφοράς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενὰς ἀποφάσεις· ε) Νὰ διατηρῇ τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα αὐτῶν ἢ ἀποσπάσματα, καὶ νὰ τὰ ὑπογράψῃ· ζ) Νὰ συντάττῃ τὸ πρωτόκολλον, νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ εἰς ἐπήκοον τοῦ Συμβουλίου· νὰ καταγράψῃ τοὺς Συμβούλους καθ' ἣν τάξιν ἐπαρουσιάσθησαν διὰ νὰ ζητήσουν τὸν λόγον, νὰ μετρᾷ τὰς ψήφους, νὰ σημειῶνῃ τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

72. Οἱ Εἰσηγηταὶ ἔχουν χρέος νὰ συντάττουν ὡσάκις ἢ περίστασις τὸ καλεῖ, ἐκθέσεις περὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναγομένων, ἀντικειμένων. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ ἀναγινώσκουν ἀμέσως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων, δίδουν ὡσάκις προσκληθῶν τὰς ἀναγκαίαις διασαφείς ἐκ

τῶν ἐγγράφων, ὁμιλοῦν εἰς τὸ τέλος τῶν συζητήσεων πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς παραστάσεως τοῦ πράγματος.

Ἡ ψήφος τῶν δὲν ἰσχύει οὔτε εἰς τὰς γενικὰς, οὔτε εἰς τὰς τμηματικὰς συνελεύσεις.

Οἱ Εἰσηγηταὶ δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, καὶ συνήθως θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξύ τῶν μισθουμένων καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν διαμενοντῶν ὑπαλλήλων.

Καθίσουν δὲν εἶναι σταθερῶς προσκολλημένοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν ἐνεργεῖ ἐκθέσεις δι' αὐτὸ δι' ἀδείας μόνον τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσι.

73. Ἡ τάξις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὅστις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Κε φ ἄ λ. Δ'.

Τελειωτικοὶ ὁρισμοί.

74. Διὰ τῶν ἄνω ὁρισμῶν τροπολογούνται τὰ παρὰ τῶν στοιχ. α. β'. γ'. δ'. τοῦ 6 ἄρθρ. τοῦ Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἀπὸ 3 (4 β) Ἀπριλίου 1833 διαταττόμενα τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἡμπορεῖ μὲν νὰ ἐρωτηθῇ καὶ εἰς τὴ ἐξῆς ἀκόμη περὶ τῶν ἐκεῖ ἀναφερομένων ἀντικειμένων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀλλ' ἡ γνωμοδότησις του δὲν εἶναι ἐπιτεταγμένη.

75. τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει δημοσιευθῇ τοῦ Συμβουλίου ἢ καθ' ἡμέρας.

76. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

232. Δ. Περί διανομῆς ἀργυρῶν νομισμάτων
εἰς τὰ μέλη τὰ συγκροτήσαντα τὴν ἐν Ἐπι-
δαύρῳ συνέλευσιν

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ψή-
ρισμα τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀ' Ἐθνικῆς Συ-
νέλευσεως ἀπὸ 5 Μαρτίου 1822 ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α' Θέλουν ἐκτυπωθῇ ἀργυρὰ νομίσματα
ἅπαντα ἰσοβαρῇ ἰσομεγέθει καὶ ἰσότητι
ἐξ ἀργύρου καθαροῦ, τῶν ὁποίων ἡ διάμε-
τρος νὰ ᾖ ἡμίσεος δακτύλου καὶ τὸ πά-
χος μιᾶς γραμμῆς γεωμετρικῆς, φέροντα
ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ σῆμα τῆς
Ἐπιδαύρου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν.

« Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΓΕΝΟΜΟΝΟΥΣΑ »

ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου

« ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ α κ ω β' ».

Β. Νὰ διανεμηθῶσιν ἀνά ἓν εἰς ἕκασ-
τον τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα συνεκρόττησαν
τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.
Ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων μελῶν θέλουν δο-
θῇ εἰς τὰς οἰκογενίας αὐτῶν.

Γ' Τὰ μέλη τῆς βηθείσης Συνελεύσεως
θέλουν φέρεῖ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἱματίου εἰς τὸ
ἀριστερόν τοῦ στήθους προσηρτημένον μὲ
ταινίαν πρασίνην.

Δ'. Θέλουσιν ἐκτυπωθῇ τρία νομίσματα
πλείοντα, παρ' ὅσα ὑπῆρχαν τὰ μέλη τῆς
Συνελεύσεως.

Ε. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ φέροντος ὁ
κληρονόμος δὲν δύναται νὰ ᾖ ὁλοκληρῶς αὐτό,
ἀλλὰ θέλει τὸ ἔχει ὡς κειμήλιον, καθὼς
καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποθανόντων μελῶν.

ΣΤ'. Αἱ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰ-
κονομικῶν Γραμματειῶν νὰ ἐκτελέσωσι τὸ
παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

233. Δ. Περί ἐνώσεως τῆς νεωστὶ συστηθείσης
Ἐπαρχίας τῆς Διοποταμίας μὲ τὴν Ἐπι-
σκοπὴν Ἀχαΐας.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας

Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Ἡ εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἡλι-
δος νεωστὶ συστηθεῖσα Ἐπαρχία τῆς Διοπο-
ταμίας θέλει ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἐπισκοπῆς
Ἀχαΐας.

2) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
Γραμματεῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ
δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1835.

234. Δ. Περί δημοπρασίας τῶν οἰκτικῶν
οἰκοπέδων Ὠθῶν.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπι-
κρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν
τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλα τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς πό-
λεως Ὠθῶν θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρα-
σίαν ἐκποιήσεως κατὰ τὸ νεωστὶ γενόμε-
νον καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέν ἤδη σχέδιον.

2. Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ οἰκόπεδον
θέλει κάμει τὴν αἰτήσιν τοῦ ἐγγράφως πρὸς
τὸν Βασιλ. Ἐφορον. Οὗτος ἐνεργεῖ εὐθὺς
κατὰ τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς Γραμμα-
τείας τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ
δροθεσίαν, καὶ διακηρύττει τὴν δημο-
πρασίαν.

3. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐπιτο-
πίως τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διακήρυξιν
τοῦ Ἐφόρου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν
ἐλεγχον τοῦ Ἐπαρχοῦ εἶναι ὑποχρεω-
τικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἅμα φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ
τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

4. Τὰ οἰκόπεδα παραχωροῦνται κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως
Νόμου. Ὅσακις λοιπὸν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς
ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν
Δραχμῶν 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ
τοῦ ἀρθροῦ 12. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως
Νόμου.

5. Ἄν ὁ ἀγοραστής δὲν ᾖ ἐξ ἐκείνων,
οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως,

ἡ ἀναφανῆ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστροφιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποτασεις ἐθνικῶν κτημάτων.

6. Ὅσοι εἴτε μὲ ἀδειαν ἢ ἀνευ ἀδείας τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων ὑποδόμησαν εἰς Θήβας ἐπὶ ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, θέλουν θεωρηθῇ κατὰ τοὺς ὅρισμούς τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρ. 1835.

235. Δ. Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἡμῶν Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, ὁρμώμενοι ἀπὸ τοῦδε ἐκτεθέντος εἰς τὸ προοίμιον λόγους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος θέλει ἀρχίσει ἀμέσως.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς κατέχουν εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς πομπὰς τὸν πρῶτον τόπον, καὶ μάλιστα βαδίζουν ἐγγύτατα Ἡμῶν ὅταν ἐμφανίζωμεθα αὐτοπροσώπως.

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Φάλαγγος εἶναι θέσεις τιμῆς.

3. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται, ὡς ὠρίσθη ἤδη εἰς τὸν §. 6 τοῦ σημερινοῦ Γενικοῦ Διατάγματος, νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρὶν ἀτάκτων στρατευμάτων τῆς ἑξῆς, ἡγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν, καὶ ἐδείξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν τιμιωτάτην διαγωγὴν.

4. Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τινα περαιτέρω ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἔχοντες τὰς ὁμοίους ιδιότητας, ἐση-

μειώθησαν εἰς τὸ ἀνήκον γενικὸν μητρώον, καὶ διορίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν, ὡς ἀξιωματικοί, ἢ ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων τῶν.

5. Ὁ εἰς τὴν Τρίπολιν ἐπισταθεύων λόχος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁ σχηματισθεὶς ἤδη ἀπὸ ἀξιωματικῶν λόχος τῶν Σουλιωτῶν καὶ Ἡπειρωτῶν θέλουσι καταταχθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα, ἀνίσως δὲν παρλιτηθῶσι μόνον τῶν τῆς ὑπηρεσίας.

6. Οἱ διορισθέντες ἤδη εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις ἀξιωματικοὶ δύνανται ὡσούτως νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐν ἔχουσι τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενας ιδιότητας. Ὅσοι ἐκ τούτων εὐοσκονταὶ μέχρι τοῦδε εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ εἶναι στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Νομῶν, ἢ ὑπάρχουν κατατεταγμένοι εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὸ ναυτικόν, τὸ στρατευμα τῆς γραμμῆς ἢ τὰ ἐλαφρὰ τάγματα, ἀμα ἐμβῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, θέλουσι καταταχθῇ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μητρώου τῶν, καὶ θέλουσι λαμβάνειν τὸν μισθὸν τῆς ἀναλόγου θέσεως εἰς τὴν Φάλαγγα παύονται ὅμως ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε θέσιν τῶν καὶ ἐξαλείφονται τὰ ὀνόματα τῶν ἀπὸ τοῦδε ἀνέκοντας καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅσοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἤδη στρατιωτικὸν βαθμὸν μὲ μισθὸν χωρὶς νὰ διορισθῶσιν εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω εἰρημέων θέσεων, θέλουσιν ἐμβῇ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα, καταταχθῇ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν ὅποιον ἤθελον ἔχει στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἢ κατὰ τὸν τοῦτον ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ μητρώου, καὶ θέλουσι λαμβάνειν τὸν διατεταγμένον μισθόν. Τοῦτο ἰσχύει, ὅταν δὲν διορισθῶσι παρ' Ἡμῶν εἰς τινα ἄλλην ἀνάλογον μὲ τὸν βαθμὸν τῶν θέσιν, ἢ δὲν δώσωσι μόνον τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Ἄν λαμβάνωσι κατὰ διατάγμα μεγαλύτερον μισθὸν παρὰ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν εἰς τὴν Φάλαγγα, θέλει τοῖς διδασθῇ τὸ περιπλέον ὡς προσέτικον ἀπὸ τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐλάμβανον ἄχρι τοῦδε τὸν μισθὸν τῶν.

υποχρεούνται ὅμως νὰ μεταβαίνουσιν, ὅπου-
 ταν ἠθέλησαν διατάξει, εἰς ἄλλην στρα-
 τιστικὴν θέσιν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ των,
 ἐγκαλοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν
 μισθόν, τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον.

7. Ὁ θέλων νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν
 ἑλληνικὴν ἀξιωματικὴν ὀφείλει νὰ προειδο-
 ποιῇ τούτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸν
 Φρούραρχον τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἑπαρ-
 χίας ἐκεῖνης, εἰς τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἔχει
 τὴν διακονίαν του. Ὁ δὲ Φρούραρχος ὀφεί-
 ναι νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ
 περὶ τῆς προειδοποιήσεως ταύτης. Εἰς τὰς
 παρχίας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύου-
 σαν δὲν ὑπάρχει Φρούραρχος, ἡ προειδο-
 ποίησις γίνεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἐπι-
 θεωρητὴν τοῦ Νομοῦ, καὶ ἐν ἑλλείψει τοῦ-
 τος εἰς τὸν Νεμάρχην ἢ Ἐπαρχον.

8. Ὅλοι, ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλλη-
 νικὴν Φάλαγγα, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ
 δικαιώματα καὶ ὠφελήματα, τὰ ὅποια
 ἀπορροῦνται διὰ Νόμων καὶ Διαταγμάτων
 τοῦ κράτους ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγωνισθέν-
 τας πολέμιστάς, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς
 τὸ τοῦτο θέλωσι, ἔχει προτίμησιν τινα, ὅταν
 αἱ περιστάσεις καὶ ἀξιώσεις ὑπάρχωσιν αἰ-
 νουτά.

9. Οἱ μισθοὶ, τοὺς ὁποίους οὗτοι λαμβά-
 νουσιν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς Φάλαγγος, δὲν τοῖς ἀφαιροῦσι τὸ
 δικαίωμα τοῦ νὰ συμμεθεύωσιν εἰς τὰς
 ἀποφάσεις τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ιου-
 νίου) 1834., ἐπειδὴ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς
 μισθοὺς, οἵτινες ἀναφέρονται ἐκεῖ εἰς τὸ
 τέλος τοῦ 1 ἄρθρου.

10. Ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς, ὅστις ἐστὶ στή-
 λη σημεῖον δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος ὡς
 ἀπορροῦται, θέλει δοθῇ πρὸ πάντων τῶν ἄλ-
 λων εἰς ἐκείνους τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτι-
 νες θέλουσι καταταχθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
 Φάλαγγα.

11. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον διά-
 ταγμα διαιρεῖται ἡ Φάλαγξ εἰς Τετραρ-
 χίας ἐπιφυλαττόμεθα ὅμως τὸ δικαίωμα,
 ὅταν συγκροτῶμεν ἀπὸ πολλὰς Τετραρχίας,
 ὅταν σ νεοστρατεύωσιν ἢ ὅταν ἡ ὑπηρεσία
 τοῦ ἀπαιτῇ, μεγαλύτερα ἀποσπάσματα.

12. Ὁ σχηματισμὸς τῶν Τετραρχιῶν
 ἀπερασίσθη ἤδη διὰ τοῦ μνημονευθέντος
 γενικοῦ Διατάγματος κατὰ τὸ διάταγμα
 τοῦτο πᾶσα Τετραρχία σύγκειται ἀ. Ἐνα
 λοχαγὸν (Τετράρχην, β'. Ἐνα ὑπολο-
 χαγὸν, γ', δύο ἀνθυπολοχαγοὺς, δ'. Ἐνα
 σημαιοφόρον, ε. τέσσαρας ἐπιλοχίας, ΣΤ'.
 34 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δε-
 κανέων εἰς πᾶσαν τετραρχίαν διορίζεται
 εἰς σαλπιγκτῆς.

13. Οἱ πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτι-
 κοῦ, οἵτινες δὲν ἐμβῆκαν ἀκόμη εἰς ἐνέρ-
 γειαν, θέλουν καταταχθῇ εἰς ὅποιονδήποτε
 τῶν εἰς Ὑδραν, Σπέτσας, Εἰρετρίαν καὶ
 Πόρον σχηματισθησόμενων τετραρχιῶν προ-
 αἰροῦνται.

14. Οἱ βαθμοὶ τῶν διαφόρων τάξεων
 προσδιωρίσθησαν εἰς τὸ σημερινὸν διάτα-
 γμα κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο οἱ λοχαγοὶ
 ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν συνταγματάρχου,
 οἱ ὑπολοχαγοὶ ἀντισυνταγματάρχου, οἱ
 ἀνθυπολοχαγοὶ ταγματάρχου, οἱ σημαιο-
 φόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς
 ὑπολοχαγοῦ, καὶ οἱ φαλαγγίται ἀνθυπο-
 λοχαγοῦ.

Ὅλοι οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τιμὰς καὶ
 διακρίσεις ὁμοίας με τοὺς ἀξιωματικούς
 τῆς γραμμῆς τῆς αὐτῆς τάξεως.

15. Ἡ ἐνδυμασία θέλει προσδιορισθῇ
 δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, μέχρι τῆς ἐκδό-
 σεως αὐτοῦ ἕκαστος φαλαγγίτης, ὅποιον
 δήποτε θέσιν καὶ ἂν ἔχῃ, θέλει φέρει εἰς
 τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ὅποια ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος
 ἔφερον ἐνδύματα, ἔχοντα μόνον τὰ διακρι-
 τικά σημεῖα τοῦ βαθμοῦ.

Τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην με τὰ διακρι-
 τικά σημεῖα δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἐντὸς
 τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ νέος ἱματισμὸς τῆς ὑπηρεσίας θέλει
 συμφωνεῖ με τὴν πρῶτην ἐνδυμασίαν τύσον,
 ὅσον τὸ ἐπιτρέπει τὸ ὁμοιόμορφον τῆς στο-
 λῆς ἐκάστης Τετραρχίας.

16. Ὁ ὅπλιςμὸς τῶν λοχαγῶν, ὑπολο-
 χαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ αὐτῶν τῶν
 σημαιοφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος συ-
 νίσταται εἰς σπάθην καὶ πιστόλας. Οἱ ἐπι-
 λοχίαι, οἱ δεκανεῖς καὶ οἱ φαλαγγίται

θέλουν φέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τούτων καὶ τουφέκι.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος θέλουν φέρει πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖνα τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς ἐπισημοτέρας μάχας, ἧ ἤρπασαν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ θριαμβεύοντες· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ληφθῇ πᾶσα φροντίς διὰ τὸ ὁμοίωμα τοῦ ὀπλισμοῦ τῶν τετραχιῶν, καθόσον δύναται νὰ γένῃ χωρὶς βλάβην τῆς τεθείσης ἁγῆς.

Ὅσοι δὲν ἔχουσι πλέον τὰ ὅπλα τῶν, δύναται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ὁποῖα οἱ συναγωνισταὶ τῶν ἔφερον εἰς τοὺς τοιούτους πολέμους ὅπλα, καὶ τὰ ὁποῖα μετέβησαν ἀπὸ τούτους εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν χεῖρας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως· ἐν ἐλλείψει τούτων θέλουσι λάβει κατ' αἰτησίν τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως τὴν ἀνάγκαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπλα, ὅμοια μὲ τὰ τῆς χωροφυλακῆς.

17. Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται κατὰ μῆνα ὡς ἀκολούθως. α. Δι' ἕκαστον τῶν ἐξ ἀρχαιωτέρων λαχαγῶν Δρ. 300. β'. Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν 250. γ'. Διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν 180. δ'. Διὰ τὸν ἀνθυποχαγὸν 140. ε. Διὰ τὸν σημαιοφόρον καὶ ἐπιλοχίαν 90. ς'. Διὰ τὸν δεκανέκ 60. ζ'. Δι' ἕκαστον φαλαγγίτην 48.

Ἡ ἀρχαιότης τῶν λαχαγῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον· ἀνίσως παρευρέθησαν εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον πολλοὶ λαχαγοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἢ ἡλικίαν ἀπορραΐζει τὴν ἀρχαιότητά των.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω μισθοὺς θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι ὅλοι οἱ λοιποὶ μισθοὶ τῆς ἐνεργείας, αἱ συντάξεις, οἱ μισθοὶ διαθεσίμων, αἱ πρὸς διατροφήν χορηγήσεις καὶ ἄλλαι διὰ προσωπικὰ δικαιώματα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου γινόμεναι χρηματικαὶ πληρωμαί.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς φάλαγγος διαιροῦνται εἰς μισθὸν βαθμοῦ καὶ εἰς μισθὸν ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ

τοῦ λαχαγοῦ εἶναι ἴσος μὲ τὸν μισθὸν συναγματάρχου τῆς γραμμῆς, ὁ δὲ μισθὸς τῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἴσος μὲ τὸν μισθὸν ταγματάρχου τῆς γραμμῆς· ὁ μισθὸς τῶν βαθμῶν τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας κανονίζεται κατὰ τὴν στρατιωτικὴν βαθμολογίαν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παραρτήματος τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833. Τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ μισθοῦ καὶ αἱ ἄλλαι ἀποδοχαὶ ἀποτελοῦν τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ σημαιοφόροι, ἐπιλοχαῖ, δεκανεῖς καὶ φαλαγγίται λαμβάνουσι προσέτι μίαν μερίδα αλείου, συνιστάμενην εἰς 220 ἑλληνικά, ἥτοι 70 ἰ γαλλικά, δράμια (gramme), ὅταν εὐρίσκωνται κτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ τῶν εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας.

Απὸ τὰς ἀποδοχὰς ταύτας θέλουν ἐξοικονομεῖ τὰ ἐξόδα τῆς κατοικίας, τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ τῆς τροφῆς τῶν λαμβάνοντι δὲ κατοικίαν αἰμισθί, ὅσας οἱ ὑπηρετοῦν κατὰ διαταγὴν ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ τῶν.

Ὅταν παρευρίσκωνται εἰς τὴν Τετραρχίαν ἀσθενούντες, λαμβάνουσιν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἱατρικὰ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς.

Ὅλοι αἱ ἀποδοχαὶ αὗται δίδονται εἰς αὐτοὺς ἐνόσω παρευρίσκονται εἰς τὴν Τετραρχίαν, ἢ καθόσον ἠθέλουν ἀποπεμφθῆ εἰς ἄλλην τινὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Τετραρχίας πληροῦνται ἀπὸ τὸ ταμεῖον αὐτῆς τὴν 16 ἐκάστου μηνός.

18. Ὁ κατέχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὑποαδήποτε θέσιν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἄδειαν ἀπουσίας εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Τετραρχία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει, εὐρίσκεται ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατεύει ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θέλει διδασθαι, ὅταν ζητηθῇ, ἄδεια ἀπουσίας, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τετραρχίας. Πρέπει δὲ ὡς πρὸς

τοῦτο νὰ λαμβάνωνται πρὸ πάντων ὑπὸ οὖν οἱ ἔχοντες κτήματα καὶ οἱ νυμφευμένοι.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπωμεν εἰς ἄδειαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν τὰς Τετραρχίας, εἴτε ὁλικῶς εἴτε ἐν μέρει, καὶ νὰ διατάσσωμεν, ὥστε τὰ μέλη ἐκάστης Τετραρχίας νὰ καταγράφωνται ὡς ἀπόντα, καὶ χωρὶς προηγουμένης αὐτῶν αἰτήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίπτωσιν πρέπει συνήθως νὰ μὲνῃσι παρόντες οἱ λοχαγοὶ καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἐπιλοχιῶν. Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτην ἄδειαν ἀπουσίας πρέπει νὰ ᾖναι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅσα προσκληθῶσιν.

19. Ὅσοι μένουσιν εἰς ἀπουσίαν ἐπέκεινα τῶν δέκα ἡμερῶν, δὲν λαμβάνουσι συνήθως μισθὸν οὔτε ἄλλην τινὰ ἀπὸ τὰς εἰς τὸ 17 ἄρθρον σημειωθείσας ἀποδοχάς. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται, ὅσοι τῶν πλαιῶν ἀξιωματικῶν τῶν στρατευμάτων τῆς ἡτῆρας καὶ τῆς θηλάσσης ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (4 Ιουνίου) 1834, καὶ δὲν ἀπῆλυσαν ἐπὶ αὐτάς, ἢ δὲν παρήλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπῆλυσαν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπονται εἰς ἄδειαν κατὰ διαταγὴν, λαμβάνουν τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ, ὅσοι δὲ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αἰτήσει, τὸ ἡμισὺ τοῦ μισθοῦ. εἰ περιπτώσει, καθ' ὅς θέλει ἀφεθῇ εἰς τοὺς ἀποπεμπόμενους εἰς ἄδειαν νυμφευμένους καὶ ἀπόρους στρατιωτικούς, εἰς τὰς συζύγους καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ἢ μερὶς τοῦ ἀλευροῦ ἢ ἐν μέρος αὐτῆς, θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι τὸ δικαίωμα, λαμβάνοντες ὑπ' ὅψιν τὴν περισπούδαστον εἰς ἡμᾶς κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ περὶ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντος στρατοῦ, νὰ προσδιορίσωμεν, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὰ οἰκονομικά μέσα τοῦ Κράτους, καὶ ἄλλας περιπτώσεις, καθ' ὅς δύναται νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις τοῦ εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου τεθέντος κανόνος.

Οἱ ἐν ἀπουσίᾳ θέλουν λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ταμείων.

20. Ὅσοι τῶν ἐν ἀδείᾳ λαμβάνουσι τὰς εἰς τὸ 18. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθείσας ἀποδοχὰς, ὑποχρεοῦνται, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὄντες, νὰ συνδράμωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὅταν προσκαλῶνται ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν συνδράμουςι δὲ ἢ συγκροτοῦντες ἰδιαιτέρον ἀπόσπασμα, ἢ ὑπηρετοῦντες ὡς ὁδηγοὶ τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ κατὰ τὰς ἐκείνην τὴν ἀνήκουσαν τάξιν τῶν ἀνίσως κατὰ συνέπειαν τοιαύτης προσκλήσεως διορισθῶσιν εἰς μέρος ἀπέχον τῆς διαμονῆς τῶν ἐπέκεινα τῶν 3 ὥρῶν, ἢ ὑπηρετῶσιν ἐν γένει ἐκτὸς τῆς διαμονῆς τῶν ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας ἀδιακόπως, λαμβάνουσι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τῶν πλήρη εἰς θάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

21. Ὁ ἔχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὅποιανδήποτε θέσιν, δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὴν μέχρι τέλους ζωῆς ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας μόνον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσει ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τινὸς ἀποφάσεως στρατοδικείου. ἢ κατὰ συνέπειαν καταδίκης εἰς ποινὴν κοινοῦ ἐγκλήματος, ἢ κοινοῦ πλημμελήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

22. Ἐκαστος δύναται νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φάλαγγος ὅταν θελήσῃ, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἡ Φάλαγξ ἢ τὸ ἀπόσπασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ παραιτούμενος, ἐκστρατεύῃ κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ παραιτούμενος λαμβάνει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα λοχαγόν· οἱ δὲ τυχόν παραιτούμενοι λοχαγοὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα.

Οἱ παραιτούμενοι αὐτοθελῶς ἐξακολουθοῦσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν, τὴν βαθμὸν, τὴν ἀνάλογον στολὴν, καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀνήκουσας τιμὰς, ἀνίσως ἔδειξαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φάλαγγος ἀμεμπτον διαγωγὴν ἢ διαγωγὴ αὐτῇ

θέλει σημειώνεσθαι πρὸς πιστοποίησιν εἰς τ' ἀποδεικτικὰ τῆς παραιτήσεως.

23. Ἐάν τις ὑπάρχῃ ἢ καταντήσῃ ἀνικανὸς πρὸς ὑπηρεσίαν, κατατάσσεται εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς Φάλαγγος.

24. Οἱ πρεσβύται προσκολλῶνται εἰς τὰς Τετραρχίας, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ δυνάμις προσδιωρίσθη εἰς τὸ ἄρθ. 12, ὡς πλεονάζων ἀριθμός· ἡ ἐκλογὴ τῆς Τετραρχίας μένει εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρα.

25. Οἱ πρεσβύται διατηροῦσι τὸν βαθμὸν, τὴν ἀξίαν, τὴν στολὴν καὶ τὸν ὀπλισμὸν, καὶ ἀπαιχθάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς, καθὼς καὶ πρότερον· θέλουσι σημειῶσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Τετραρχιῶν ὡς ὄντες εἰς ἀδιάκοπον ἄδειαν· δὲν δύνανται νὰ διαταγῶσιν εἰς κλῆν ἐίδος ὑπηρεσίας ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, καὶ ἐκλέγουσι μόνοι των τὸν τύπον τῆς διαμονῆς των εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου πεποιθῶνται.

Ὅταν οἱ πρεσβύται λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς παρατάξεις, τὰς πομπὰς καὶ τελετὰς τῆς Φάλαγγος ἢ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῆς, θέλει τοῖς δίδεσθαι πάντοτε τόπος τιμῆς ἀνάλογος μὲ τοὺς διαφοροὺς βαθμούς των.

Ἀνίσως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ἐκδοθέντος· τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, καὶ ἡ δὲν ἀπῆλυσαν αὐτὰς εἰσέτι ἡ δὲν περιῆλθεν ὁλόκληρος τριετία ἀπὸ τὰς ἀπῆλυσαν, λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργείας· ὁ μισθὸς οὗτος δίδεται εἰς αὐτοὺς τακτικῶς τὴν 16 ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τοῦ πλησιέστερον εἰς τὸν τύπον τῆς διαμονῆς των Ταξιῶν.

Ἐπιφυλαττόμεθα ζητῶν καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρεσβύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διεφυλάξαμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῷ ἄρθ. 19 ὡς πρὸς τοὺς λαβόντες ἄδειαν ἀπουσίας.

26 Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φάλαγγα ὑπερβῇ τὸ πεντηκονστὸν

ἔτος τῆς ἡλικίας, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τοὺς ἀπομάχους μετάθεσιν του.

27. Ἡ Φάλαγγς καὶ τὰ ἀποσπασματα αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ στρατῶν καὶ ποινικοὺς νόμους τοῦ στρατοῦ, ὑπὲρ ἑλλόντων εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατευμάτων καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ δίδουσιν ὡσαύτως τὸν ὅπερ τῆς σημαίας ὄρκον.

28. Ἡ δικαιοδοσία ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

29. Οἱ ἔχοντες ὅποιονδήποτε θέαν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐξαιρουμένων τῶν πρεσβυτῶν, ἂν ἐπιθυμῶν νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐνεργὴν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταδίδωσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ διαταγῇ εἰς τὴ ναυτικὴν, ἀνίσως ὑπῆρξαν πρῶτον εἰς αὐτὸ, ἢ εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὰ ἐκτὸς τάγματα καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, ἀνίσως ὑπῆρξαν εἰς τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς λαμβάνουσιν ὁμοίως εἰς ταῦτα τὰ αὐτὰ θέσεις ἀναλόγους μὲ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν βαθμὸν εἰς τὴν Φάλαγγα καὶ τὰς διορισμένας εἰς ταύτας τὰς θέσεις ἀποδοχὰς, ὥστε ὁ λοχαγὸς μεταβαίνει ὡς συνταγματάρχης, ὁ ὑπολοχαγὸς ὡς ἀντινταγματάρχης, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὡς ταγματάρχης, ὁ σημαιοφόρος καὶ ἐπιλοχίας ὡς λοχαγός, ὁ δεκανεὺς ὡς ὑπολοχαγός καὶ οἱ Φαλαγγῖται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ δὲ μεταβαίνοντες εἰς τὸ ναυτικὸν θέλουσι καταταγῆ εἰς τὰς μὲ ταύτας τὰς θέσεις ἀναλογούσας τάξεις.

30. Ὁ σχηματισμὸς τῆς Φάλαγγος πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως, νὰ ἐνεργηθῇ μὲ τὴν μεγίστην δραστηριότητα, καὶ νὰ τελειώσῃ, εἰ δυνατόν, ἕως τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1836.

31. Εἰς τὸν σχηματισμὸν τούτον πρέπει νὰ ληρῇ πρὸ πάντων πάντα φροντίς, ὥστε οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ νυμφευμένοι νὰ καταταγῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν εἰς ἐκείνας τὰς Τετραρχίας, αἵτινες θέλουσι σχηματισθῇ εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ Ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι τὴν διαμο-

νη των τῶν κτήματά των, ἢ θέλousι προικοδοτηθῇ

Ἐξαιρούνται τούτου, ὅσοι τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1835 δὲν εἶχαν τελειώσει τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των ὅλοι οὗτοι θέλουν συγκροτήσει μίαν ἢ καὶ δύο ἰδιαιτέρας Τετραρχίας: ὑπὸ τὴν ὁποίαν παλαιῶν λοχιγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν.

Τις περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται ἢ πρέπει νὰ γείνη ἐξαιρέσις τοῦ κανόνος τούτου, θέλουμεν προσδιορίσαι διὰ Διατάγματος.

32. Μὲ τὸν σχηματισμὸν τῶν τετραρχιῶν τῆς Φάλαγγος ἐπιφορτίζουмен τὸν Πιέτερον Ἀντιστράτηγον Ῥιχάρδον Τσέρτς, ἐνεργούντα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

33. Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχαί, αἵτινες προσδιορίσθησαν εἰς χρήματα ἐν τῷ ἀρθ. 17, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκείνου τοῦ μηνός, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς ἠθέλει κάμει τὴν προειδοποίησιν θέλousi δὲ πληρόνεσθαι εἰς αὐτὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀπὸ τοῦ πλησιέστερου εἰς τὸν ἴσον τῆς διαμονῆς τοῦ Δημόσιον Ταμείου κατ' ἀνάλογίαν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ γενικοῦ Διατάγματος: ἢ δι' ἄλλων προτέρων ἀποφάσεων, ὑποχρεούμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ εἰς τὸ ἀρθ. 24 ἐνδιαλαμβανόμενα καθήκοντα: ἢ πληρωμὴ αὕτη θέλει γένει χωρὶς τινα ἐλάττωσιν καὶ ὅταν τὸ ἀνῆκον ἄτομον ἤθελε μένει μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐκτός ἐνεργείας, ἢ ἤθελεν εἶσθαι κατάλληλον μόνον διὰ τοὺς πρεσβύτας.

Μετά παρέλευσιν τοῦ διαστήματος τούτου ἰσχύουν, ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τῆς ἐνεργείας, τὴν ἀποπομπὴν εἰς ἄδειαν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν πρεσβυτῶν, οἱ ὅρισμοι τοῦ παρόντος Διατάγματος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

34. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκτός τούτου θέλει κοινοποιηθῇ καὶ τὸν στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'

καὶ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἀμφιπόνορας κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους. Κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρ. 1835.

286 Α. Περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς Ἀθηναίαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) Τ. Ε. ἐγκρίνομεν νὰ συσταθῇ καὶ εἰς Ἀθηναίαν μία τάξις Ἑλλήνων σχολείου, καὶ διορίζομεν εἰς αὐτὴν διδάσκαλον μισθοδοτούμενον ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου τὸν Κ. Δασίθεον Μιχαλόπουλον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1835.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

237. Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀννοβέρου συνθήκης ἀφορώσης τὴν ἀνίρρωσιν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων εἰσπραξέων.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ ἐπομένη διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων κτλ. μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου ἀφοῦ ἀντιλλάχθη μ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου μνηολογουμένην ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου Ν. Ε. 1835, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Γερμανικόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασίλ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας.

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἀννοβέρου κοινῇ γὰρ ἀποφασίσασα.

1835.

νά εύκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ν' ἀκυρώσωσι μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τῷ ὀνόματι δικαίωμα « εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους » (*droit d'aubaine*), « δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων » (*droit de detraction*), « φόρος μεταναστεύσεως » (*impôt d'émigration*), καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἑφεξῆς ἄρθρα:

1. Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις, οἷον δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (*droit d'aubaine*), δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (*droit de detraction*) καὶ ἄλλαι τοιαύται ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὰς καὶ τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (*impôt d'émigration*), τείνουσι εἰς φορολογίαν τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην Ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσι ἀκυρωμένοι μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἀννοβέρου.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπηκοὶ αὐτῆρας τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξάγωσι ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ εἰσπραχθῇ ἐπὶ τούτῳ κἀνείς φόρος, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, ὅσα ἤθελον ἀποκτήσῃ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἄλλης κατὰ δικαίωμα εἴτε κληρονομικῶς, εἴτε δωρεᾶς, εἴτε ἀνταλλαγῆς, εἴτε καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλο δικαίωμα.

3. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ἐννοοῦνται ὅχι μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἶδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ μέρους ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν τινῶν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων.

4. Εἰς αἰροῦνται τῶν ἄρθρων τούτων εἰσπράξεις ὅποιαιδήποτε πρὸς ὄφελος εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν, εἴτε ἰδιωτῶν, προσδιωρισμένοι ἢ προσδιορισθέντες ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν, καὶ ἀπορῶσαι τοὺς κύτοχθονας ἢ τοὺς ξένους.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσι ἔχει κύρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τούτοις, διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ὅσον τάχιστα οἱ ὑπηκοὶ ἐκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, ὅσαι θέλουσι προκύψῃ ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπερασίσθη ὥστε ὅλα τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα, ὅσα ἤδη ἀνέκουν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐντὸς τῶν Ἐπικρατειῶν ἐκατέρων τῶν Κυβερνήσεων, νὰ γείρωσι τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ εἰσπράξεως, τὴν συμφωνηθεῖσαν καὶ διὰ τὰς μελλούσας προσηκόντως.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παρούσα διακηρύξις παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως, διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μετ' ἄλλην ὁμοίαν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου. Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἀπριλ. 1835.

238. Α. Περὶ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Συνεδουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ ἡμετέρου ὀργανικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 30 Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθιδρυθῇ τὴν 28 Ὀκτωβρίου Τ. Ε. παλ. χρονολ.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμβαίνει εἰς ἐνεργεῖαν τὸ ἡμέτερον ὀργανικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀντίκειται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1835.

239. Α. Περί διατήρησης των υγειονομικών δικαιωμάτων

ΟΘΩΝ κλπ.

Επειδή ἡ ἄχρι τοῦδε επικρατοῦσα διαταγή των υγειονομικών δικαιωμάτων ὑπάρχει κατὰ πολλοὺς λόγους ἑλλειπής, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπερρασίμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Α'. Τὰ υγειονομικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Διὰ τὸ νέον πιστοποιητικόν. α. Πλοίων μεγαλύτερα των 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἕκαστον τόνον Λεπ. 2 β'. Πλοίων χωρητικότητος 5 τόνων ἢ ὀλιγωτέρων, δι' ὅλου 10 Λεπ.

2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ α. Πλοίων μεγαλύτερα των 5 τόνων χωρητικότητος δι' ἕκαστον τόνον Λεπ. 1. β'. Πλοία 5 ἢ ὀλιγωτέρων τόνων εἰς: ἐλεύθερα πᾶσι πληρωμῇ.

3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ περιεχόμενον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου Λεπ. 40.

4. Δι' ἕκαστον ἀποδεικτικόν, μνηστεύων ἢ ἀντίγραφον ἐπιστήμου ἐγγράφου, ἐκδομένον παρὰ τῆς υγειονομικῆς Ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου ἢ ἐπιβάτου τῆς Αρχῆς. 2.

Πλοία μικροτέρως των 25 τόνων χωρητικότητος, τὰ ὅποια πλέουν παρὰ τῆς ἑκτικῆς ἀπὸ ἑνὸς λιμένα εἰς ἄλλον, μὴ ἀπέρχονται ὑπὲρ τὰ 30 θελάσια μίλια, δὲν ἔχουσι χρῆσιν πιστοποιητικοῦ. Ταῦτα τὰ πλοία λαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν υγειονομικὴν Ἀρχὴν μόνον ἀπόδειξιν ἀδείας κατὰ τὸν δοθηκόμενον τύπον, καὶ πληροῦσι 40 λεπτά ἂν ἡ χωρητικότης των ᾖ μικροτέρα των 5 τόνων, ἢ 20 λεπτά, ἂν ᾖ μεγάλητέρα. Ἡ ἀπόδειξις δὲ αὕτη τῆς ἀδείας ἰσχύει μόνον δι' ἕνα πλοῖον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἔρχεται ἢ πέρχεται πολλάκις τῆς ἡμέρας: Ἡ ἀπόδειξις ἰσχύει τότε καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Β'. Τὰ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται.

α. Πᾶν πλοῖον εὐρισκόμενον ὑπὸ καθάρσει εἰς λιμένα τινὰ πληρόναι καθ' ἡμέραν διὰ τὸν τόνον Λεπ. 1. β'. Ἐκαστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης πληρόναι καθ' ἡμέραν Λεπ. 30. γ'. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις φυλάττει ἐν δωματίον τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου κατοικημένον ἀπὸ ἑνὸς ἢ πλείονους ἀνθρώπους, πληρόνεται καθ' ἡμέραν Δρ. 4. Λεπ. 50. δ'. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις χορεωσθεὶς νὰ παρευρίσκαται εἰς τὸν ἀποβιβασμὸν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγματειῶν καὶ εἰς τὸ κάπνισμα τῶν γραμμάτων καὶ πραγματειῶν, εἴτε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ ἀπὸ ἐπιβάτην τινὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν ξηράν, πληρόνεται τὴν ἡμέραν Δρ. 4. Λεπ. 50. Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία τοῦ διαρκῆ ὀλιγώτερον των 25 ὥρων Λεπ. 25. ε. Δι' ἕκαστον πλοίαρχον διοριζόμενον παρὰ τῆς Αρχῆς διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ ὑπὸ καθάρσει πλοία, τὴν ἡμέραν Δρ. 5. ς'. Διὰ τὸ κάπνισμα τῶν μολυσμένων πραγματειῶν 1] 2 τοῖς ἑκαστὸν τῆς ἀξίως.

Εἰς τοὺς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχει μὲν λοιμοκαθαρητήριον, συγχωρεῖται δὲ ὁ ἀποβιβασμὸς καρπῶν καὶ ἄλλων ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων, φερομένων ἀπὸ ὑποπτα μέρη, προσδιορίζεται διὰ τὸν φύλακα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφορτισθῇ ἡ ἐπιτήρησις τοῦ πλοίου, τὴν ἡμέραν Δρ. 1. Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῆ ὀλιγώτερον των 6 ὥρων Λεπ. 45.

Ὅταν δύο πλοία ᾖναι προσωρμισμένα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου, δύναται νὰ διορισθῇ δι' αὐτὰ εἰς μόνου φύλαξ.

Παρατηρεῖται ῥητῶς ὅτι τὰ καθ' ὥρας διὰ τοὺς φύλακας εἰσπραττόμενα δικαιώματα δὲν δύναται νὰ υπερβαίνωσι τὸ προσδιορισμένον δι' ὅλην τὴν ἡμέραν πᾶσιν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ φύλαξ ᾔθελε διορισθῇ εἰς ὑπηρεσίαν διαφόρων ἀνθρώπων, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων.

Γ'. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμειβιαιότητος, τῆς ὁποίας τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιθυ-

μοῦμεν πανταχοῦ πρὸς εὐψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, τὰ ξένα πλοῖα θέλουσι υποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὅποια υποβάλλονται διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Δ'. Ἡ πληρωμὴ, ἡ εἰσπραξίς καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκτοναρικῶν δικαιωμάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαράλλακτα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Π. Ε. Διατάγματος περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὁρμους τοῦ Βασιλείου προσοριζόμενα πλοῖα.

Ε'. Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρ. 1835.

240. Δ. Περί δικαστικῶν παρακαταθέτων εἰς τὰ δημόσια Ταμεία.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ ἐν γένει τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία δὲν παρέχουσιν ἱκανὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰς δικαστικὰς παρακαταθήκας, κατ' ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, ἵνα οὐ διατάξωμεν ἐφεξῆς ἄλλως πως.

1. Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία υποχρεοῦνται νὰ παραδέχωνται, κατὰ διαταγὴν τῶν Δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητὰ, πολὺ τιμὰ πράγματα ἢ παραστατικὰ γρημάτων χαρτί, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβὴν των τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ καταγράφουσιν ὡς ἀνήκει εἰς τὰ κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν Δικαστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία εἰς τακτικὰ ἀπόγραφα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διετάχθησαν νὰ δεγθῶσι τὴν παρακαταθήκην.

2. Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεία ὀφείλουσι νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθήκας κατὰ τὴν διωρισμένην προθεσμίαν ὡς δημόσια

εἰσοδήματα εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον πρός φύλαξιν, τὸ ὅποιον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον καὶ τὰς περὶ τακτικῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὰ κατὰ τὰς διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 (26) Μαρτίου 1835 ἀριθ. 23764.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθετῶν γίνεται διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδόμενων παρὰ τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον διέταξε τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως.

Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γένῃ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθῆν αὐτὰς ταμεῖον τοῦ Νομοῦ, νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἀλλ' παρουσιάσῃ τὸ ἐντάλμα τοῦ Δικαστηρίου· περὶ δὲ τὰ ἐξωρλημένα ἐντάλματα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. ταμείου. Ἀντιθέτως ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια μένουσι διόλου ἀμετάβλητα καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβέστατα εἰς τὸ μνημονευθὲν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀπόγραφον τοῦ Δικαστηρίου, τότε διὰ νὰ τὰ λάβῃ τις πρέπει νὰ διευθυνθῇ κατ' ἐνθεῖαν πρὸς τὸ Γεν. ταμεῖον.

4. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους παρὰ τῷ Γεν. ταμείῳ τὰ κατὰ συνέχειαν διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα βιβλία, νὰ τὰ ἐξετάξῃ ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιορίξῃ ἀπὸ κόντως τὴν κατάστασιν ἐκάστης παρακαταθήκης· θέλει στέλλει λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον ἕνα λογιστὴν, ὅστις θέλει κάμει τὰς βεβαιώσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς Ἀρχῆς· τὰς δὲ τυχόν παρατηρήσεις του θέλει τὰς καθυποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον Γεν. ταμεῖον δὲν ὀφείλει ὡς

τόσον νὰ καταστρώσῃ ἰδιαιτέρον λογαριασμόν περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1835.

241. Α. Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπαγορεύεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ν' ἀνοίγωνται τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς συνήθεις ἑορτάς τὰ ἐργαστήρια καὶ οἰνοπωλεῖα πρὶν τοῦ τέλους τῆς ἐορτῆς λειτουργίας.

2. Ἀπαγορεύεται πρὸς τοῦτοισι νὰ ἰσχύουνται δημοσίου ἀγροαί (παζάρια) καὶ ν' ἀνοίγωνται τὰ οἰνοπωλεῖα κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας: τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέραν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν 29 Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τὴν 15 Αὐγούστου τῆς Παναγίας, τὴν 25 Δεκεμβρίου ἡμέραν τῶν Χριστουγεννῶν, τὴν 6 Ἰαννουαρίου ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, τὴν 25 Μαρτίου ἡμέραν τοῦ ἑυαγγελισμοῦ.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρ. 1835.

242. Α. Περὶ ἀνεγέρσεως πόλεως εἰς Κυλλήνην.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Μεταξὺ τοῦ χωρίου Κυλλήνης καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κτισθῇ νέα πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν περιφέρειαν θέλει ἐμπερι-

ληφθῇ, ἀνάγκης οὕσης, καὶ τὸ χωρίον.

2. Ἀμα τελειώσῃ τῆς πόλεως τὸ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπεφορτίσθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, θέλει τεθῇ ἀμέσως εἰς δημοπρασίαν διὰ συνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀριθμὸς τις οἰκοπέδων ἀνάλογος μὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ κτίσωσιν οἰκογενείας.

3. Διὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην ἰσχύουν οἱ ὅρισμοί τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τῆς ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Ὁθίων, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἤδη διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ ἐκποίησις τῶν παρακειμένων κήπων, ἀμπελοτόπων καὶ ἀγρῶν θέλει γένει ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὅρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, καὶ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἀποφάσεως.

5. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιφυλάξει εἰς ἑαυτὴν ἀριθμὸν τινα οἰκοπέδων, οἰκίων καὶ ἀποθηκῶν, τὰ ὁποῖα θέλει χαρακτηρίσει.

6. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ συντάξῃ, ὡς ὠρίσθη ἀνωτέρω, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ συνεννοούμενον μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1835.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

243. Περὶ διορθώσεως σφάλματος εἰς τὸ Ἑλλην. κείμενον τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Νόμου.

Ἐπειδὴ τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαννουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ προσδιορίζει ἐσφαλμένως τὴν ἐνεκὸν ὁδοιπορίας τῶν ἐνόρκων ἀποζημιώσιν εἰς ἡμίσειαν Δραχμὴν κατὰ πᾶν μυριάμετρον, ἐνθ' ὃ πρωτότυπον χορηγεῖ τὴν ποσότητα ταύτην εἰς ἐκάστου ἡμιμυριάμετρον ἀπόστασιν

ἐδωρθόθη κατὰ Βασιλικὴν ἐγκρίσιν τὸ λάθος τοῦτο τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην γραφὴν, διὰ τὴν ὑπολογίζεται τοῦ λοιποῦ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀποζημιώσεις κατὰ τὴν ἀληθῆ τοῦ Νόμου ἔνοιαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Νοεμβρίου 1835.

244. Δ. Περὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ταλλήρων τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι δύνανται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ κυκλοφορῶσι τὰ τάλληρα τῶν Μεσημβρινῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, δηλ. Μεξικικοῦ, Βολιβίας, Περού, Χιλῆς, καὶ Ἐνὶ Δελαπλάτας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἐξαίρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, κατὰ τὴν τιμὴν τῶν Ἰσπανικῶν διστήλων, δηλαδή ἐξ Ἀρχαμῶν ἐπομένως πρέπει νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν διατίμησιν τῶν ξένων νομισμάτων ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833, καὶ νὰ δημοσιευθῇ τοῦτο διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Νοεμβρίου 1835.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

245. Περὶ ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ σημαίαν τῆς Αὐτῆς Αυτοκρατορίας Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσικῶν πλοία.

Κατὰ συνέπειαν ὁ Γ. Β. διαταγῆς μνησολογούμενης τὴν 29 Μαρτ. (10 Ἀπριλ.) Ε. Ε. τὰ ὑπὸ σημαίαν τῆς Α. Αυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσικῶν εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Βασιλείου προσορμίζόμενα πλοία θέλουν ὑπέκεινται εἰς τὰ αὐτὰ ἀπαραλλάκτως λιμενικὰ δικαιώματα ὡς καὶ τὰ ἑλληνικά.

Τὰ ἑλληνικὰ πλοία θέλουν ὡσαύτως πληρώνει εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Ῥωσσικοῦ Αυτοκρατορικοῦ Κράτους τὰ αὐτὰ λιμενικὰ δικαιώματα ὡς καὶ τὰ Ῥωσσικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλ. 1835.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

246. Περὶ συνθήκης γενομένης ἀνταμεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐλευθέρας πόλεως Λυβείας περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ἡ ἐλευθέρη πόλις τῆς Λυβείας (ville libre de Ludeck) κατὰ συνέπειαν τῆς περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων κερυχθείσης προτροπῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διέταξε νὰ μὴ καθυποβάλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς λιμένας τῆς τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοία εἰς ἄλλα δικαιώματα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τε ἐπὶ τῶν πλοίων φόρους καὶ τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνον εἰς τὰ ὅποια ὑπέκεινται καὶ αὐτὰ τὰ πλοία τῆς ἐλευθέρας πόλεως, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ ὥστε τὰ αὐτὰ μέτρα νὰ ληφθῶσι λόγῳ ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὰ προσορμίζόμενα πλοία ὑπὸ σημαίαν τῆς ἐλευθέρας πόλεως Λυβείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

247. Δ. Περὶ συστάσεως δημοσίου βιβλιοθήκης εἰς ἑκάστην τῶν δημοσίων σχολείων τοῦ Κράτους.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσθη καὶ διατάττομεν ὅτι Εἰς ἑκάστην τῶν δημοσίων Σχολείων τοῦ Κράτους θέλει συστήθῃ Βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων. Αἱ Βιβλιοθήκαι αὗται θέλουν διευθίνεσθαι προσωρινῶς ἀπὸ τοῦ ἀνέχοντος Γυμνασιάρχας καὶ Σχολάρχας. Ἐκ τῶν βιβλίων, ὅσων ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης, μέρος θέλει διανεμηθῇ, ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας, καὶ μέρος θέλει μείνει εἰς τὴν Γεν. Βιβλιοθήκην διὰ τὴν διανεμηθῇ ἐν κερῶν εἰς τὰ συστηθησομένα ἐπὶ Σχολείων. Ὡς πρὸς τὰ Δημοτικά Σχολεία

φροντίς τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐπαυξή-
σεως τῶν νεοσυστάτων τούτων Βιβλιοθη-
κῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δήμους.

Θέλει δὲ κανονισθῇ τοῦτο δι' ἐνός ἐν-
τελοῦς σχεδίου καὶ διὰ γενικῶν ὁδηγιῶν,
τὰς ὁποίας θέλει συντάξῃ καὶ καθυποβάλ-
ει εἰς Ἡμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον. δ') Τὰ εἰς
τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθηκὰς ἀναποτεταγμένα
βιβλία θέλουν διδασθαι ἐκάστοτε πρὸς
χρῆσιν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως,
οἱ ὅποιοι μεταχειρισθέντες αὐτὰ θέλουν
τα ἐπιστρέφει. ε.) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἡμ., Ἐκ-
παίδευσως Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας
ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς
τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Νομβρίου 1833.

ΠΙΝ. Α. Περί δημοσίου παραχωρήσεως τῶν
ἡρησιῶν οἰκοδομῶν καὶ προμηθειῶν διὰ λογα-
ριασμόν τῆς Κυβερνήσεως

Ο Θ Π Μ κλ=

Αποφασίσαντες νὰ παραχωροῦνται αἱ
διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως γενό-
μεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμηθεῖαι
διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητού-
μεν ὀλιγωτέραν, διατάττομεν τὰ
ἑξῆς

1. Ὅλαί αἱ διὰ λογαριασμόν τῆς Κυ-
βερνήσεως διὰ μισθοῦ γινόμεναι ἐργασίαι,
οἰκοδομαὶ καὶ προμηθεῖαι ἀναγκαίων πα-
ραχωροῦνται συνήθως διὰ δημοσίου συνα-
γωνισμοῦ εἰς τὸν μειολήπτην, ἐπὶ τῇ βά-
σει τῶν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων
συνταττομένων ὑπολογισμῶν καὶ ἀπὸ τὰς
συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐγκρίνων-
ται πρότερον ἀπὸ τὰς ἀντικείμενας Ἀρχάς.
Ὅταν μίᾳ καὶ ἡ αὐτὴ ἐργολαβία ἢ προ-
μηθεῖα ᾖναι πολλὰ μεγάλῃ, πρέπει ἂν συμ-
φέρει εἰς τὸ δημόσιον, νὰ διατεθῇ εἰς πολ-
λὰ μέρη, νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν
ἐκαστον μέρος χωριστά, καὶ νὰ γένῃ ἡ πα-
ραχώρησις εἰς πλείοτερους ἐργολάβους.

2. Ἐξαιρέσεις τῆς γενικῆς ταύτης διοι-
κητικῆς ἀρχῆς γίνεται μόνον εἰς τὰς ἑξῆς
περιπτώσεις.

α) Ὅταν αἱ ἐργασίαι προϋποθέτουν ἰδι-
αιτέρην τεχνικὴν ἐπαιτηδιότητα, καὶ ἐξ αἰ-
τίας τούτου δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ κατορθωθῇ
καλὸς συναγωνισμός. β) Ὅταν πρόκηται
διόλου ἀσήμαντος ἐργασία. γ) Ὅταν ἡ
ἐλλείψις καιροῦ, πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνου
καὶ ἄλλα ἐμπόδια ἀκατανίκητα κάμνουν
τὸν συναγωνισμὸν ἀδύνατον. δ) Ὅταν
ἰδιαιτέραι λόγοι καὶ τὸ δημόσιον συμφέ-
ρον Μᾶς προτρέπουν νὰ μὴ συγχωρήσωμεν
τὴν χρῆσιν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ
γένῃ ἡ παραχώρησις ἐλευθέρως, ἢ κατ' ἀπο-
κοπὴν ἢ κατ' ἄλλον τινὰ κατάλληλον τρόπον.
Μολοντούτο πρέπει νὰ ἐπιστηρίζεται ὅσον
τὸ δυνατόν πάντοτε εἰς τοὺς προϋπολογι-
μούς, νὰ προδιορίζωνται ἀκριβῶς αἱ συμ-
φωνίαι, καὶ νὰ σημειώνωνται τὰ αἷτια,
διὰ τὰ ὁποῖα, ὁ δημόσιος συναγωνισμός
δὲν ἔλαβε χώραν, καὶ ἂν τὸ ἀντικείμενον
ᾖναι σημαντικόν, ν' ἀποδεικνύονται τακ-
τικῶς. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδ. α. περιεχομένας
περιπτώσεις πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ τὴν
ἐξαιρέσιν ἡ Ἡμετέρα ἄδεια· εἰς δὲ τὰς
περιεχομένας εἰς τὸ ἐδ. γ. νὰ Μᾶς φα-
νερόντωνται τὰ δικαιολογητικὰ αἷτια.

3. Αἱ σημειωθείσαι εἰς τὸν §. 1. διὰ
δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρήσεις κοι-
νοποιῶνται τοῦλάχιστον 8 ἡμέρας πρό-
τερον διὰ τοιχοκολλήτων προειδοποιήσεων
καὶ διὰ τοῦ κήρυκος ὅπου μέλλουσι νὰ
ἐνεργηθῶσι καὶ ὅπου θέλουν ἐκτελεσθῇ αἱ
ἐργασίαι· ἡ κήρυξις γίνεται προσέτι καὶ
ἀμέσως πρὶν ἀρχίσῃ ἡ πράξις· ἂν τὸ ἀν-
τικείμενον ᾖναι σημαντικόν, ἡ κοινοποίη-
σις καταχωρίζεται εἰς τὰ δημόσια φύλλα,
μάλιστα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν,
καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν
τοῦ Νομοῦ· ἀλλὰ τότε προηγείται τῆς πρά-
ξεως τοῦλάχιστον 14 ἡμέρας. Τὴν τοιχο-
κόλλησιν τῶν προειδοποιήσεων διεφροντί-
ζουν οἱ δημόσιοι τῶν Ἐπαρχῶν καὶ Νο-
μαρχῶν ὑπηρεταὶ χωρὶς τινὰ ἀντιμισθίαν·
δι' ἐκάστην ὁμοῦ εἰς τοὺς δρόμους κήρυξιν,
ἥτις γίνεται ὡσαύτως παρὰ τῶν ἰδίων,
λαμβάνουν πενήντα λεπτά, τὰ ὁποῖα πλη-
ρύνονται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου

ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις τῆς ἐργολαβίας, καὶ τὰ ὅποια προστίθενται εἰς τὰ ἐξῶς τῆς παραχωρουμένης ἐργασίας, οἰκοδομῆς ἢ προμηθείας. Ἄμα γένῃ ἡ κοινοποίησις, ἣτις πρέπει νὰ υπογράφηται ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα ἐπαρχὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ κλάδου παραδίδονται τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα (§.4) εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅπου δύναται ἐκαστος νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

4. Ὁ δημόσιος συναγωνισμὸς διὰ πᾶσαν παραχώρησιν ἐργολαβίας ἀρχίζει τὸν διωρισμένον καιρὸν, καὶ πρέπει συνήθως νὰ γίνωνται πρὸς ὑποφυγὴν ἀκυρώσεως εἰς τὸ διὰ τὰς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν κτημάτων προσδιωρισμένον μέρος τῆς ἀνηκούσης πρωτευούσης, ἢ ὅταν πρόκηται περὶ πραγμάτων ὅχι τόσον σημαντικῶν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἐπαρχοῦ, εἴτε εἰς τὸν τόπον, ὅπου θέλουν γίνεαι ἐργασίαι· δύναται δὲ πρὸς τοῦτοις νὰ γένῃ καὶ εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἢ εἰς παραθλάσσιόν τινα πόλιν ἀνίσως ἐλπίζουσιν ἐκ τούτου αὐξήσιν συναγωνισμοῦ. Εἰς ἀπεσταλμένους ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις, πρέπει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸν συναγωνισμὸν προσωπικῶς, οἱ δὲ ἐργολάβοι καὶ συνεπιθυμηταὶ ἢ παρευρίσκονται καὶ αὐτοὶ προσωπικῶς, ἢ στέλλουσιν ἐπιτρόπους μὲ τὴν ἀπαιτούμενην πληρεξουσιότητα. Ὁ Ἐπαρχος διευθύνει τὴν πράξιν καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον καταγράφει πρὸ πάντων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸν § 3 ὁρισμῶν, τὰς συμφωνίας, τὰς ἐγγράφους προσφοράς, αἵτινες συγχωροῦνται, καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων συναγωνιστῶν ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡμέραις ὥρα μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, κλείεται τὸ πρωτόκολλον καὶ υπογράφεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ ἀπεσταλμένου καὶ τοῦ μειοτάτου. Εἰς τελευταία δὲ προσφορὰ θεωρεῖται μόνον ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀφ' οὗ ἐρωτηθῶσι οἱ παρευρισκόμενοι τρεῖς πάντοτε μετὰ 5 λεπτῶν τῆς ὥρας παύσαν, δὲν ᾗθελον κάμει κάμ-

μίαν περαιτέρω προσφορὰν ἄμα τελειώσῃ ἡ πράξις τῆς παραχωρήσεως καμμία προσφορὰ δὲν γίνεται δεκτὴ. Τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου παραδίδεται πρὸς ἀνηκουσαν χρῆσιν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις· σημειώνεται δὲ εἰς αὐτὸ ἀμέσως ἂν ἡ ἐκτελεσθεῖσα παραχώρησις φανῇ δεκτὴ ὡς γενομένη κατὰ τὸν ὑπολογισμόν καὶ τὰς συμφωνίας, ἢ ἐγκρισίς τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, εἰς βάρος τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐργολαβία, καὶ τότε τὸ πρωτόκολλον λαμβάνει ἰσχὺν ἐπισήμου ἐγγράφου, καὶ γίνεται ἐκτελεστόν.

Ἀνίσως τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα ἦναι πολλὰ, δύνανται νὰ σχηματισθῇ παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται μόνον συνοπτικὴ σημείωσις τῶν περιεχομένων, συρράπτονται ὅμως εἰς αὐτὴ διὰ νὰ συναφθῶσι· διὰ τῆς συρράφδος ἀνατυπώσεται καὶ υπογράφεται ἐκαστος φύλλον αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, τὸν ἀπεσταλμένον, τὸν μειοδότην. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον ἀντίτυπα τῶν τοιχοκολλήτων κοινοποιήσεων καὶ τῶν ἀνηκουσῶν ἐπαμείνων.

5. Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ διδῶσι ἐγγυήσιν ἢ παρακαταθήκην δεκτὴν, ἂν τούτο φανῇ ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἂν δοθῶσι πρὸς αὐτοὺς χρηματικαὶ προκαταβολαί, εἴτε ὕλαι· περὶ τούτου πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραχωρήσεως ἡ ἀνέκρουσα σημείωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων συμφωνιῶν. Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ἀνέκοντος κλάδου χρεωστοῦν νὰ καταμνησκῶσι ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ἂν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἦναι ἀξιόχρεοι, ὥστε, ἀνίσως δὲν ὑπάρχῃ ἱκανὴ ἀσφάλεια διὰ τὸ δημόσιον, νὰ ζητῶσι τὸ νὰ δοθῇ παρακαταθήκη εἰς τὸ ἀνέκον Ταμεῖον τοῦ Νομοῦ. Τὸ ἐγγράφον τῆς παραχωρήσεως δὲν δύναται νὰ ἐγκριθῇ πρὶν γένῃ ἡ παράδοσις αὐτῇ.

6. Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένης προκα-

ταβολῆς, δὲν δύναται νὰ γένη καμμία πληρωμὴ δι' ἐργασίας, προμηθείας, ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐργολαβίαν, πρὶν κατασφρωθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον καὶ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ ἀνήκοντος κλάδου δηλωτικόν, ὅτι ἡ ἐργασία, εἴτε ἡ οἰκοδομὴ κ.τ.λ. ἐξετελέσθη κατὰ τὰς γενουμένας συμφωνίας.

7. Ὅταν μέλλῃ νὰ γένουν παραχωρήσεις ἐργολαβιῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, αἱ Προβείαι καὶ τὰ Προξενεῖα Μας ἐπιχειροῦν αὐτὰς κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν τρόπον. Ἀνίσως δὲν ᾔναι δυνατόν νὰ παρευρεθῇ ἀπεσταλμένος τις τοῦ ἀνήκοντος κλάδου, τότε αἱ Προβείαι καὶ τὰ Προξενεῖα ἐνεργοῦν ν' αναλάβῃ τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν ἢ ἐκεῖ ἀρμόδιος πολιτικὴ Ἀρχὴ, πέλλουσιν ἀπεσταλμένον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμόν καὶ πληρύνουσι τὰ γινόμενα ἐξοδα, τὰ ὅποια ἀνήκουν ὡσαύτως εἰς βάρος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχωρούμενη ἐργολαβία.

8. Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος δὲν λαμβάνουν οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν διὰ τὴν διαφρόντισιν τῆς παραχωρήσεως, μόνον ὅταν ὑπάγωσιν εἰς μέρη ἀπέχοντα ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν (1) ² μυριάμετρον) λαμβάνουσι τὰ τακτικά ἐξοδα δρόμου, τὰ ὅποια πληρύνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος κλάδου.

9. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ δέχεται εἰς τοὺς λογαριασμούς μόνον ἐκεῖνα τὰ ἐξοδα, τὰ ὅποια δικαιολογοῦνται καὶ ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ἐνταῦθα περιεχομένους ὁρισμούς.

10. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ὅλοι δὲ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, καθόσον ἀναφέρεται εἰς τὰ καθήκοντα ἐκάστου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου, 1836.

248. Α. Περὶ ἐξαγωγῆς ἁλατος ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ κανονίσωμεν καὶ εὐκολύνωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐγγωρίου ἁλατος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1. Ἡ ἐξαγωγὴ ἐγγωρίου ἁλατος εἶναι ἐλευθέρᾳ παντὸς τελωνίου καὶ συγχωρεῖται εἰς καθένα, φυλαττομένων τῶν ἀκαλοῦθων ὁρισμῶν.

§. 2. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰ ἐκτὸς ἐκπορευομένου ἁλατος προσδιορίζεται κατὰ τὰ παρὸν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, δηλ. εἰς ὅσας ὑπάρχουσι συγχρόνως ἀλικαί, πρὸς δὲ οὐ λ ε π τ ᾱ ἡ οὐκ ᾱ.

Τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως ἀφ' ὁποῦ ἀνδῆποτε ἀποθήκην ἁλατος καὶ ἂν γίνεταί αὕτη εἶναι εἰς ὄφρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

§. 3. Χάριν πιστοποιήσεως εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς, δίδουσιν οἱ ἀποθηκάριοι ἐν ἰδιαιτέρον διαβατήριον ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον γράφεται εἰς διπλότυπον βιβλίον, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ λαμβάνοντος, τὸ ἅλας, καὶ δίδεται εἰς αὐτὸν ἀφοῦ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸν κορμὸν.

§. 4. Ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν διεύθυνσιν μέλλει νὰ γένη τῶντὴν ἡ ἐξαγωγὴ, τὸ ῥηθὲν διαβατήριον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἁλατος, καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ σαφέστατα καὶ τὸ μέσον τῆς διζευστακομίσεως. Ἄν ᾔναι πλοῖον, σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἢ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ματρώου, ἢ χωρητικότης τῶνων, καὶ τὰ τοιαῦτα ἂν ᾔναι ἄμαζαι, φορτηγὰ ζῶα, κ.τ.λ. σημειοῦται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς, τὰ οὐσιωδέστερα αὐτῶν χαρακτηριστικά, σημεία κ.τ.λ.

§. 5. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ἀπαγορεύεται, καὶ συγχωρεῖται μόνον ἐνώπιον δημοσίου τινὸς Ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ἔγγραφον περιέχον τὰς ἐνδιαλαμβανόμενας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεις, ἢ εἰς περιπτώσεις ἀναποφάκτου ἀνάγκης, αἱ ὅποιαί πρέπει νὰ

αποδειχθούσιν ὅσον τὴν δυνατόν ἀξίαι πίστεως.

§ 6. Διὰ τὴν ἐμποδισθῆ ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους πώλησις τοῦ πρὸς ἐξαγωγὴν φορτωθέντος ἄλατος, προσδιορίζονται τ' ἀκόλουθα. α) Τὰ φορτωμένα πλοῖα μὲ ἄλας, προσδωρισμένον διὰ τὰ ξένα Κράτη, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ προσορμίσωσιν εἰς κανένα λιμένα, καὶ ἐν γένει εἰς κανὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἂν ὅμως βιασθῶσιν ἀπὸ αἰσθητῶν περιστάσεων, δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτὰ νὰ ἐκβιβάζωσι οὔτε τι ἐλάχιστον μέρος τοῦ φορτίου των, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Οἱ παραβάται ταύτης τῆς διατάξεως ὑπόκεινται εἰς τὰς πινάξας τῶν παραγράφων 17 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1883 δικτάγματος Μας, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὸ εἰς περίπτωσιν κατεπειγούσης ἀνάγκης ἐκβιβασθῇ ἄλας δὲν τελεῖ ἀμέσως ὑπὲρ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιτοπίων τελωνιακῶν, λιμενικῶν ἢ ἀπυνομικῶν Ἀρχῶν. β) Ὅσοι ἐξάγουν διὰ ξηρᾶς ἐγγώριον ἄλας, ὀφείλουσιν νὰ καταβῶσιν δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν προσδωρισμένην τιμὴν διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους διακινῶμενον ἄλας· τὸ περιπλέον τῶν δύο λεπτῶν τὴν ὅκταν θέλει τοῖς ἐπιστρέφει· ὅμως εἰς τὰ σύνορα πρὸς τῶν ἀρμοδίων τελωνιακῶν Ἀρχῶν. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ὀφείλουσιν οἱ ἀποθηκάρχαι νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐξάγοντας ἄλας ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύο χωριστὰ ἀποδεικτικά, τὸ μὲν ἐν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἄλατος πρὸς δύο λεπτά τὴν ὅκταν, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὰς εἰς ἐκάστην ὅκταν περιπλέον πληρωθέντα εἴς λεπτά. Τὸ τελευταῖον ἀποδεικτικὸν δίδεται, περυσιαζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ διαβατηρίου τῆς ἐξαγωγῆς, εἰς τὴν κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐπιστρέφει τ' ἀναλογουμέντα χρήματα καὶ σημειώνει αὐτὰ εἰς τὰ διαβατήρια τῆς ἐξαγωγῆς· τὰ δὲ ληφθέντα ἀποδεικτικά παραδίδει ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὸ προϊστάμενον ταμεῖον. Εἰς τὸ Ἡμέτερον Γενικὸν Ταμεῖον περνώνται ἀμοιβαίως ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐκ τῶν ἀλάτων εισόδημα καὶ εἰς τὰ ἐξοδα

τοῦ τελωνείου· ἄλλως δὲ ἡ κατάστροφος τῶν γίνεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν. γ) Εἰς τὴν ὑπὸ σοιχ. 6. ἀναφερομένην περίπτωσιν ὀφείλουσιν αἱ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ φροντίζωσιν ὥστε νὰ συνοδεύεται τὸ πέραν τῶν ὁρίων ἐξαγόμενον ἄλας ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας καὶ ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν, ἀνίσως ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν δι' ἄλλου προσφορωτέρου τρόπου.

§ 7. Αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος, διὰ ν' ἀποδειχθούσιν ἂν τὸ ἡλωθὲν πρὸς ἐξαγωγὴν ἄλας συμφωνῇ μὲ τὴν σημειωμένην εἰς τὸ διαβατήριον τῆς ἐξαγωγῆς ποσότητα, νὰ ἐπιχειρῶσι ἀμέσως τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐξάγων τὸ ἄλας δὲν ἔχει κανὲν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἀργοπορίαν.

Ἀνίσως τὸ ἄλας εὑρεθῇ ὀλιγώτερον ἢ περισσώτερον, καὶ δὲν ᾔται δυνατόν νὰ δοθῶν λόγος ἀπαιχρῶντες διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐλαττώσεως ἢ αὐξήσεως, ἡ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἀποδίδῃ ἄξιον πίστεως, τότε ἐπιχωρεῖ ὑποβίβας, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἔλλειπον ἐπωλήθη κρυφίως ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ὅτι τὸ περιπλέον ἀπεκτήθη παράνομως.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις δημεύεται ὅλον τὸ φορτίον ὁμοῦ μὲ τὸ μέσον τῆς διμετακομίσεως· εἰς τὴν πρώτην μάλιστα περίπτωσιν ἐφαρμόζεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ, τὴν ὁποῖαν διαλαμβάνει ὁ § 17 τοῦ δικτάγματος ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1883.

§ 8. Τὸ ἄλας τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἅπασι ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀποθήκην πρὸς ἐξαγωγὴν δὲν λαμβάνεται πλέον ὅπισω.

§ 9. Αἱ περιχόμεναι συμφωνίαι εἰς τὴν § 18 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1883 δικτάγματος θέλουσιν γίνεσθαι μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἰδιαιτέρως λόγοι ἤθελαν Μας προτρέψει νὰ παραδεδωχθῶμεν συμφωνίαν τινὰ διαφέρουσαν ἀπὸ τῶν παρόντας ὁρισμῶν.

§ 10. Αἱ τελωνιακαὶ καὶ λιμενικαὶ

Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ συνδράμωσιν ἐντόνως τοὺς ἀποθηκαρίους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς περ πτωσιν ἀποισίας ν' ἀναδέχονται ὡς πρὸς τοῦτο ἡ μία Ἀρχὴ τὰ καθήκοντα τῆς ἄλλης. Αἱ δὲ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συνεργῶσι πάντοτε ἐμβριθῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρήσεων.

§. 11. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἡ ἐπιτήρησις διὰ τὴν ἀκριθεῖς αὐτοῦ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Νοεμβρ. 1835.

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι.

248. Περὶ Συντάξεως Στατιστικῆς ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Κτημάτων καὶ Βασιλικῶν Νομημάτων τοῦ Βασιλείου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 (24 Νοεμβρίου) ἑψηφίου Διατάγματος κηρύχθη ἡ Α. Μ. νὰ διατάξῃ εἰς τὸ νὰ συνταχθῇ ὅσον τὸ δυνατόν πιστὴ στατιστικὴ τῶν Ἐθνικῶν Κτημάτων καὶ Βασιλικῶν Νομημάτων ἀπὸ τοὺς Ἐφόρους τοὺς Δασονομικοὺς καὶ λοιποὺς Ὑπαλλήλους τῆς Οἰκονομίας, συνεργούντων καὶ τῶν Ἐπαρχῶν ἔθεν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο κοινωποιοῦνται πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω μνησθέντας Βασιλικούς Ὑπαλλήλους αἱ παρὰ τῆς Α. Μ. ἐγκριθεῖσαι ὁδηγεῖαι διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς, καὶ δημοσιεύονται καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

1. Οἱ εἰς ἐκάστην κατηγορίαν ὑπαγόμενοι Βασιλικοὶ Ὑπαλλήλοι ὀφείλουν νὰ καταχωρίσωσι μὲ ὅσον ἐνδέχεται ἀκριβεῖαν εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πέντε πίνακας, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν στήλων, ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐπιστάσιν των εὐρισκόμενα Ἐθνικὰ Κτήματα καὶ Βασιλικά Νομήματα, εἴτε καλλιερ- γοῦνται ταῦτα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἐγγείου φόρου. εἴτε εἶναι ἐνικιασμένα, εἴτε διαχειρίζονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, εἴτε τέλος πάντων εἶναι νεκρά ἢ δὲ καταχω-

ριστικὴ αὐτὴ νὰ γενῇ εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐνὸς δήμου εὐρισκόμενα Ἐθνικὰ Κτήματα ν' ἀποτελῶσιν ἐν ἰδιαιτέρον τέτραδον τοῦ γενικοῦ τῆς Ἐπαρχίας Στατιστικοῦ Βιβλίου.

2. Ἐκαστος Ἐπαρχος μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν παριστῶν ὁδηγίων ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ διατάγας πρὸς ὅλους τοὺς προϊσταμένους τῶν δήμων καὶ τῶν χωρίων τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐπαρχίας, διὰ νὰ συντρέχωσιν ὅλαις δυνάμεισι τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν σύνταξιν τῆς στατιστικῆς τῶν Ἐθνικῶν Κτημάτων καὶ Νομημάτων Οἰκονομικοὺς Ὑπαλλήλους, καὶ νὰ τοῖς δίδωσιν ὅσας οὗτοι ζητήσωσι παρ' αὐτῶν πληροφορίας. Προϊσταμένους δήμων καὶ χωρίων ἐννοοῦμεν, ἄ. εἰς τοὺς κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) συστηθέντας ἤδη δήμους τοὺς Δημάρχους καὶ Παρέδρους αὐτῶν. β'. εἰς δὲ τὰς μὴ διοργανισθείσας εἰσέτι κοινότητας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Δημογέροντας.

3. Ἐκαστος Ἐπαρχος ὀφείλει νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Β. Ἐφορὴν καὶ Δασονόμον (ἀν ὑπάρχῃ τοιοῦτος εἰς τὴν Ἐπαρχίαν) κατάλογον ἀκριθεῖς ὅσον τῶν διοργανισμένων καθὼς καὶ τῶν σχεδικοσθέντων μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' εἰσέτι ἀδιοργανίστων δήμων ὁ δὲ κατάλογος οὗτος νὰ ἐμπεριέχῃ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων ἢ δια ἐκρινένων θέσεων ἐκαστοῦ διοργανισμένου ἢ διοργανισθησομένου δήμου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Παρέδρων διὰ τοὺς πρώτους, καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Δημογερόνων διὰ τοὺς δευτέρους.

4. Ἐφοδιασμένοι μὲ τοὺς καταλόγους τούτους ὁ Ἐφορος ἢ καὶ ὁ Δασονόμος παραλαμβάνει τοὺς εἰς τὸ ἀρθ. 3 μνησθέντας Δημοτικούς Ὑπαλλήλους καὶ μεταβαίνειν ἐπιτοπῶς εἰς ἐκάστην θέσιν ἐξιχνιάζει ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου εὐρισκόμενα Ἐθνικὰ Κτήματα καὶ Νομήματα, καὶ καταχωρίζει αὐτὰ εἰς τὰς ἀρμοδίους στήλας τῶν πινάκων. Ὁ Ἐφορος ἔχει τὴν ἀδειαν διὰ μὲν τὰς ἐκτιμήσεις τῶν κτηρίων νὰ παραλαμβάνῃ ὡς

πραγματογνώμονας ἕνα κτίστην καὶ ἕνα τέκτονα, διὰ τῶν λοιπῶν κτημάτων ἕνα ἐμπειρον εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δεινδροκομίαν. Καὶ οἱ τρεῖς δὲ οὗτοι θέλουν λάβει ἀνταμοιβὴν ἀνάλογον ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Β. Ἐφόρου.

δ. Εἰς τοὺς ἀπὸ διάφορα χωρία συγκαιμένους δῆμους ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν γίνεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, καὶ ἀφοῦ ἐξηχισθῶσι καὶ καταχωρισθῶσιν εἰς τοὺς πίνακας, ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ Ἑθνικὰ ἀντικείμενα καὶ ἀριθμηθῶσι συγκρότως μὲ αὐξήντα ἀριθμὸν, γίνεται ἡ αὐτὴ ἐργασία καὶ εἰς δευτέραν, τρίτην κλ. θέσεις τοῦ δήμου ἕως οὗ τελειώσῃ εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν αὐτοῦ.

6. α. Ἡ ἐναρξὶς ἡ καταγραφὴ γίνεται ἀπὸ τὰ εἰς ἕκαστον δῆμον εὐρισκόμενα κτίρια, οἴκους, ξενοδοχεῖα (χάνια) κλ. καὶ πρῶτον ἀπὸ τὰ οἰκήσιμα ἡ ἐγγραφή εἰς τὸν πίνακα γίνεται ὡς ἐπεταὶ (ὄρα πίνακα Α.), εἰς τὴν πρώτην στήλην ἐγγράφεται ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ κτιρίου, εἰς τὴν δευτέραν τὸ εἶδος τοῦ κτιρίου, εἰς τὴν τρίτην τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ εἰς πηχεῖς τετραγωνικοὺς, καὶ εἰς τὴν τετάρτην ἡ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία του. Σημειώτεον δὲ ὅτι ὡς ἐμβαδὸν τοῦ κτιρίου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ μόνος ὁ κατεχόμενος ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν τοῖχος, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἄλλων συνεχόμενων μὲ τὸ κτίριον οἰκοδομῶν, ἡ αὐλὴ καὶ ὁ κήπος (ἂν τυχὸν ἔχῃ τοιαῦτα). Τὸ αὐτὸ φιλάττεται καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας, δηλ. ἐκτιμῶνται μαζὺ μὲ τὸ κτίριον καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ ὁσπήτια καὶ καλύβια, τὰ ὅποια οἱ καλλιεργοῦντες ἐθνικὰς γαίας ἐκτίσαν ἐπάνω εἰς γῆν ἐθνικὴν, δὲν πρέπει νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν πρὸς ἐν εἰς τοὺς πίνακας, ἀλλὰ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐγγραφῆς τῶν κτιρίων νὰ γενῇ σημείωσις ἀπλῆ, ἢ ἐχρησίμευσαν προσέτι εἰς τὸ χωρίον.

στρέμματα

διὰ

οἰκίας τῶν γεωργῶν, ἀφοῦ προηγουμένως καταμετρηθῇ κατὰ στρέμμα ὁ κατεχόμενος ἀπὸ τὰ ὁσπήτια καὶ καλύβια τῶν γεωργῶν τόπος.

ε'. Ὁ ἀκολουθῶν εἰς τὸν τελευταῖον αὐξήντα ἀριθμὸν τῶν οἰκήσιμων κτιρίων λαμβάνεται ὡς πρῶτος αὐξὼν ἀριθμὸς διὰ τὰ ἐρείπια, καὶ αὐτὰ ἀριθμοῦνται ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα καὶ ἐγγράφονται εἰς τὰς προσδιωρισμένας δι' αὐτὰ στήλας τοῦ Α' πίνακος, δηλ. τὸ εἶδος αὐτῶν, ἡ καταμέτρησις καὶ ἐκτίμησις τῶν. Τὰ δὲ εἰς τὰ χωρία εὐρισκόμενα ἐρείπια καὶ οἰκόπεδα λαμβάνουν ἰδιαίτερον ἀριθμὸν καὶ καταχωρίζονται ἐν πρὸς ἐν.

Καταχωρίζονται εἰς τὰς στήλας ταύτας καὶ ὅλα τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν, ὅχι ὅμως καὶ ἡ ἐκτίμησις, διότι ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ἐκτιμηθῶν.

γ'. Ἐπεταὶ ἡ καταγραφὴ τῶν μύλων καὶ πρῶτον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑποκάτω τοῦ εἰδους τοῦ μύλου πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ πόσας πέτρας ἔχει ἕκαστος εἰς ἐνεργεσίαν· δευτέρον δὲ τῶν ἐρειπωμένων καὶ μὴ εἰς ἐνεργεσίαν μύλων, καθὼς καὶ τῶν τόπων ὅπου πάλαι ποτὲ ὑπῆρχον μύλοι, κ' ἐπομένως διαφυλάττεται τὸ δικαίωμα, εἰς ἀνέγερσιν νέου μύλου καὶ οἱ μύλοι ἀριθμοῦνται ὡς προαῤῥέθη, καὶ γίνεται σημεῖωσις ἂν ᾖναι ἀλευρόμυλος, ὀρυζόμυλος, νεροτριβή, ἐλαιοτριβείον κλ. ἡ ἀρίθμωσις δὲ γίνεται μὲ αὐξήντα ἀριθμὸν καὶ τοιούτῳ τρόπῳ, ὥστε ὁ ἀκολουθῶν εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῶν ἐρειπίων κτιρίων λαμβάνεται ὡς πρῶτος διὰ τοὺς μύλους. Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀριθμώσεως πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν γένει καὶ δι' ὅλα τὰ ἐθνικὰ κτήματα τὰ ἐμπεριεχόμενα καὶ εἰς τὸν Β' καὶ Γ' πίνακα.

δ'. Ὅταν εἰς τὴν θέσιν, ἡ χωρίον τοῦ δήμου δὲν ὑπάρχῃ κανὲν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πίνακα ἐθνικῶν κτημάτων, ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ σημειώνεται εἰς τὴν ἀρμονικὴν στήλην μὲ τὰς λέξεις «δὲν ὑπάρχει». Τὸ αὐτὸ ἐννοοῦμεν καὶ δι' ὅλα τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς πίνακας αὐτῆς κατηγορίας κτήματα.

7. 1. Ὁ Β' πίναξ ἀρχεται μὲ τὰ περιβόλια καὶ κήπους καὶ αὐτῶν ἡ καταχώρισις γίνεται κατὰ τὸν ὅποιον ἀνε-

φραζεν τρόπον εἰς τὰ κτίρια· μόνον ἡ καταμετρησις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰ συνηθίζομενα εἰς τὸν τόπον στρέμματα καὶ ὑπὸ τὴν στήλην ἀξία σημειώνεται ἡ παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων γενομένη ἐκτίμησις ἐνὸς στρέμματος. Εἰς τὴν στήλην δὲ ν δ ρ α πρέπει νὰ σημειωθῶσι πᾶσα δένδρα ἔχει τὸ περιβόλι.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἂν ἓνα περιβόλι διαιρηται εἰς πολλὰ τεμάχια καλλιεργούμενα ἀπὸ διαφόρους, πρέπει νὰ καταχωρισθῇ ὁλόκληρον τὸ περιβόλι ὡς ἀδιαίρετον, καὶ ὄχι ἕκαστον τεμάχιον χωριστά. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰς ἀμπελους καὶ σταφιδάμπελους. 2. Ἐπονται αἱ ἀμπελοι καὶ μετὰ ταῦτα αἱ σταφιδάμπελοι· καταχωροῦνται δὲ καὶ αὗται εἰς τὰς στήλας ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα. 3. Τὸ ἴδιον νὰ γενῇ καὶ διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα. 4. Αἱ χρησιμεύουσαι εἰς καπνοφυτεῖαν κλ. γαῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γαιῶν.

8. 'Ο Γ'. πῖναξ εἶναι προσδιωρισμένης διὰ τὰς γαῖας κατὰ τὰς εἰς αὐτὴν ἐμπεριλαμβανέας ὑποδιαίρεσεις. Μετ' ὅλον δὲ ὅτι αἱ γαῖαι καλλιεργοῦνται διὰ προαγωγὴν πολλῶν εἰδῶν προϊόντων, πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς χρησιμεύουσαι κυρίως διὰ σποράν γεννημάτων. Διακροῦνται δὲ αἱ γαῖαι εἰς ξηρίας καὶ ποτιστικὰς, καὶ εἰς τὴν καταχώρισιν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνεσθαι εἰς τὰς στήλας τοῦ πίνακος ἡ διακρισις αὐτῆς.

Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς γαῖας δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγγράφωσιν χωριστὰ τὰ παρ' ἐνὸς ἑκάστου γεωργοῦ καλλιεργούμενα τεμάχια, ἀλλὰ ἡ ἐγγραφή πρέπει νὰ γίνεται εἰς τεμάχια μεγάλα γνωρίζομενα μὲ ὄνομα ἰδιαίτερον, ἢ διαχωριζόμενα ἀπὸ φυσικὰ ὅρια, ὡς, λεωφόρους, ῥίνας, ὄρη, ἐρήμους τόπους, λάκκους κλ. Ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Α'. καὶ Β'. πίνακος ἐπαρκούντως τὸν τρόπον τῆς ἐγγραφῆς, καὶ κρίνομεν περιττὸν νὰ τὸν ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα.

9. Οἱ πίνακες τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κλείουν μὲ τὰς ἐρήμους γαῖας αἵτινες εἶναι εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι·

1. Γαῖαι καλλιεργήσιμοι· Τοιαῦται εἶναι ἡ ὅσα ποτὲ ἀκόμη δὲν ἐκαλλιεργήθησαν, ἢ ἀπεχερσώθησαν κατὰ συνέπειαν ἐκτάκτων περιστατικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἶναι τοιαῦτα ὥστε μὲ τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἡμποροῦν πάλιν νὰ καλλιεργηθῶσι. 2. Βελτιώδεις γαῖαι, ὡς ἔλη ἐνάγη κλ. αἱ ὁποῖαι ἀποξήραινόμεναι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν. 3. Ἐρήμους μὲ καλλιεργήσιμους γαῖας (ὡς βουνά, ξηρόνησα κλ.) αἱ ὁποῖαι μένουσι αἰώνως προσδιωρισμέναι ὡς βοσκήσιμοι τόποι· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτάς δυναμένων νὰ βοσκήσῃσι προβάτων ἢ γιδίων, καὶ τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ.

Εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ τῶν κτημάτων τούτων ὁδηγοῦσιν αἱ στήλαι αὗται, καθὼς καὶ αἱ προηγηθεῖσαι ἐξηγήσεις.

10. 'Ο Δ'. πῖναξ εἶναι προσδιωρισμένος διὰ τὴν καταχώρισιν τῶν Βασιλικῶν Νομημάτων, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα εἶναι ὀλιγάριθμα πρέπει νὰ γενῇ διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν καὶ ὄχι δι' ἕκαστον δῆμον, τέτραδον στατιστικόν· διὰ τοῦτο γίνεται καὶ ἡ ἐγγραφή αὐτῶν κατὰ δῆμον καὶ ὄχι κατὰ διαφόρους θέσεις τῶν δῆμων, δηλ. καταγράφεται, ὅτι τὸ δεῖνα Νόμημα ἐνυπάρχει εἰς τὸν δεῖνα δῆμον, καὶ προστίθεται ἡ ἐτήσιος αὐτοῦ πρόσσδος πηγάζοντα εἴτε ἀπὸ ἐνοίκιον εἴτε ἀπὸ τὴν διὰ λογαρισμὸν τοῦ δημοσίου καλλιέργειαν. Καὶ αὐτῶν ἡ ἀρίθμησις γίνεται μὲ αὐξήοντα ἀριθμὸν λαμβανομένου τοῦ ἀκολουθοῦντος εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς μιᾶς κατηγορίας τῶν Νομημάτων, ὡς πρώτου, διὰ τὰ τῆς δευτέρας καὶ καθεξῆς.

Βασιλικὰ Νομήματα εἶναι· Α. αἱ ἀλικαί, Β. τὰ ὄρυκτά, Γ. αἱ γαϊάνθρακες, Δ. τὰ λατομεῖα, Ε. αἱ γαιουρυχίαι. Ζ. τὰ μεταλλικὰ ὕδατα, Η. τὰ ἰχθυοτροφεία, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐκ τῶν ὑδάτων πηγάζοντα δικαιώματα. Εἰς τὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ἀντικείμενα πρέπει νὰ προστεθῇ ἐν εἴδει παρατηρήσεως καὶ τὸ πιθανὸν ποσὸν τοῦ εἶδους.

11. Διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐθνικῶν

δασῶν χρησιμεύει· ὁ Ε' πῖναξ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ γενῇ ἀπὸ τοῦς Δασονομικοῦς Ὑπαλλήλους. Ὁ πῖναξ οὗτος διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, α. εἰς πλατύφυλλα καὶ β'. εἰς στενόφυλλα· ἐκάστη δὲ αὐτῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς τόσας τάξεις, ὅσας εἶναι καὶ τὰ εἶδη τῶν δένδρων.

Ἡ περιγραφή τῶν δασῶν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ Δασονομικοὶ Ὑπαλλήλοι, ἡ ἔπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν, οἱ ἔφοροι, γίνεται 1) κατὰ δασονομικὰ ἀναφερομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Νομαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ταῦτα κεῖνται· 2) κατὰ δήμους ἐντὸς τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται· 3) εἰς ἐκάστην δὲ κατηγορίαν τῶν δένδρων πρέπει νὰ διακρίνεται· α.) Τελεία ὕλη ἀπὸ 60 ἐτῶν καὶ ἐπάνω β.) Μέση ὕλη 35—60 γ.) Νέα ὕλη 15—35 δ.) Λιανώματα 1—15 ε.) Κενὰ διαστήματα. 4) Ὅταν τὸ δάσος εἶναι ἀνάμικτον ἀπὸ δένδρα τῶν δύο κατηγοριῶν, δηλ. ἀπὸ πλατύφυλλα καὶ στενόφυλλα, καταγράφεται εἰς στήλην τῆς κατηγορίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται τὰ περισσότερα δένδρα, ἀλλὰ συγχρόνως εἰς τὴν παρατήρησιν γίνεται μνεία τῶν δένδρων τῆς ἄλλης κατηγορίας. 5) Εἰς τὴν τελείαν ὕλην πρέπει νὰ σημειώνεται ἐν εἰδει παρατηρήσεως ἡ ἐνυπόχουσα μεταξὺ ὕλης οἰκοδομικῆς, ἐργασίμου καὶ καυσίμου ἀναλογί· 6) Καὶ διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῆς ὕλης πρέπει νὰ πρὸς τίθεται καὶ ἡ ἐπιράνεια, τὴν ὁποίαν ἐκείνη κατέχει· τοῦτο δὲ νὰ γίνεται εἰς στρέμματα νομιζόμενον τὸ στρέμμα πρὸς 1000 μέτρα τετραγωνικά ἰσοδυναμοῦντα μὲ 1778 τετραγωνικά πήχεις καὶ καταμετρούμενον ἢ κατ' ἐκτίμησιν μὲ τὸν ἀπλοῦν ὀφθαλμὸν ἢ καὶ μὲ βήματα· ἂν δὲ τοῦτο δὲν ᾖ δυνατόν, ἐμπορεῖ νὰ γενῇ καὶ κατὰ στρέμματα συνειζόμενα εἰς τὸν τόπον· ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ σημειώνεται εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ πόσους τετραγωνικοὺς πήχεις σύγκειται τὸ στρέμμα διὰ νὰ γενῇ κατόπιν ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς στρέμματα Βασιλικά. Τὴν αὐτὴν σημασίαν πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ ἔφοροι εἰς

τὸ φύλλον τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στατιστικῶν τετραδίων ἐκάστου δήμου. 7) Εἰς τὴν στήλην ἀξία πρέπει νὰ γράφεται ὄχι μόνον τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ τῆς ὕλης ἡ ἀξία. Εἰς δὲ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς ἀξίας πρέπει νὰ λαμβάνεται ὡς ὅψιν ἡ μεγάλη ἢ μικρὴ χρησιμότης τῆς ὕλης, ἡ χορηγοῦσα εὐκολίας ἢ δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν θεῶς τοῦ δάσους, ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ μεγαλουπόλεως καὶ λιμένων, καὶ αἱ ἀγροτικαὶ τιμαὶ τῆς ὕλης, ἀπερομένων τῶν ἐξόδων τῆς ἐκκοπῆς καὶ μετακομίσεως. 8) Ὅλα τὰ διαχωριζόμενα δάση πρέπει ν' ἀριθμοῦνται μὲ αὐξήοντα ἀριθμὸν εἰς τὴν πῖνακα. Διὰ νὰ γενῇ ἡ στατιστικὴ τῶν δασῶν μὲ περισσότεραν ἀκριβείαν χωρὶς ἄλλο τὸ τέλος τοῦτο νὰ καταδικηνῇ καὶ κατὰ πολλὰς ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσων μεγάλως ὅλαι αἱ ἐκθέσεις τῶν μέτρων τοῦδε γενομένων ἀπὸ τοῦς δασονομικοῦς ὑπαλλήλους ἐξετάσεων εἰς τὰς περιουσίας των.

12 Ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ συμπέσῃ ἀνάγκη σημειώσεων ἢ περ. τηρήσεων τινῶν, αἱ ὁποῖαι ἢ διότι εἶναι ἀλλότριαι τοῦ προκειμένου ἢ διότι απαιτοῦν τόπον περισσότερον πρὸς τὸν διορισμὸν εἰς τὰς στήλας τῶν πινάκων, πρέπει τόσον οἱ ἔφοροι καὶ ὡς καὶ οἱ Δασονομοὶ νὰ κρατήσων χωρὶς τὸν πρωτόκολλον σημειώσεων, δηλ. οἱ μὲν πρῶτοι χωριστὴν διὰ τὰ Ἐθνικὰ Κτήματα κατὰ δήμον καὶ διὰ τὰ Νομῆματα κατ' ἐπαρχίαν, οἱ δὲ Δασονομοὶ κατὰ Δασονομείον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐγγράφωσιν ὅσας νομίσουν ἀξίας λόγου περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν κτημάτων παρατηρήσεις. Ἡ ἐγγραφή αὕτη γίνεται κατὰ τὴν τὴν τοῦ αὐξήοντος ἀριθμοῦ τοῦ ἀντικειμένου, τοῦ ὁποίου διαπραγματεύεται ἡ παρατήρησις· μὲ τὸν τρόπον τοῦτον συνεικνύονται οἱ στατιστικοὶ πίνακες μὲ τὰς παρατηρήσεις ἐπάνω τοῦ αὐξήοντος ἀριθμοῦ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἀναγκασίον ἢ τοῦλάχιστον περιεργεῖσθαι ἄξιον νὰ γενῇ σημειώσις, τίθεται ἐν αἰσθητικῷ (*) π. χ. 139. * δηλοῖ ὅτι εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν σημειώσεων ὑπάρχει

παρατήρησις, 140 (χωρίς ἀστερίσκον) δηλοῖ ὅτι ἄλλη παρὰ τὰς εὐρισκομένας εἰς τὸν πίνακα σημειώσεις δὲν ὑπάρχουσι.

Ἐν ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἀντικείμενα τῶν παρατηρήσεων πρέπει νὰ ᾖται ἂν ἐν ἐθνικὸν κτήμιν συμφέρη νὰ ἐκποιηθῇ ἢ νὰ προικυδοτῇ εἰς τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας ἢ νὰ δοθῇ ὡς προικυδοτήμα εἰς τὸ ἱασιλικὸν Στέμμα, ἢ νὰ ἐνοικιασθῇ ἢ νὰ κηλυσθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου με σύμφωνον ἔκθεσιν τῶν λόγων, εἰς τοὺς ὁποίους στηρίζεται ἡ γνώμη ὡσαύτως νὰ σημειώνεται καὶ ἡ γενικὴ ἀναλογία τῶν δικωμάτων τῆς ιδιοκτησίας τοῦ δημοσίου, τῶν ιδιωτῶν, τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν κοινοτήτων, αἱ περὶ ιδιοκτησίας ἀμφισβητήσεις καὶ διατάξεις ἂν τυχὸν ὑπάρχουν τοιαῦται, καὶ τέλος πάντων ὁ τρόπος τῆς τρωγῆς τοῦ διαχειρίσεως καὶ ἡ σημείωσις τῆς ἐτησίου προσόδου τῶν πρέπει νὰ σημειωθῶσιν εἰς αὐτοὺς τοὺς πίνακας.

13. Ἡ προσθήκη τῶν ἀνωτέρω μνησθεισῶν παρατηρήσεων ἀνοίγει στάδιον εἰς τοὺς Β. Ἐφόρους καὶ εἰς τοὺς Δασονομικοὺς Ὑπαλλήλους διὰ νὰ δεῖξουν τὸν περὶ τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν ζῆλόν των καὶ νὰ παρήρξαισιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὁποίας διὰ τῆς θέσεώς των προσάπекτησαν τοπικὰς γνώσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἔα εὐκολύνωσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα ἐπιωφελεῖ διὰ τὸν δημοσίον Ταμεῖον, ὅθεν καὶ περιμένομεν ὅτι καὶ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν οἱ Βασιλικοὶ Ὑπαλλήλοι ὅχι μόνον θέλουν ἀφιερωθῶσιν ἀμέσως καὶ μετὰ ζῆλον εἰς τὴν ἐπιφορτισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ταύτην ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι θὰ τὴν ἐκτελέσωσι μετὰ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην ἀκρίβειαν.

Ἀμέσως ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐγγραφή τοῦ δήμου εἰς τοὺς πίνακας πρέπει νὰ διευθύνῃ αὐτοὺς ὁ μὲν Ἐφορος εἰς τὸν γενικὸν Ἐφορον, ὁ δὲ Δασονόμος εἰς τὸν Δασάρχην.

14. Οἱ Γενικοὶ Ἐφοροὶ καὶ Δασάρχαι πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶσι μετὰ μεγάλῃ ἀκρίβειαν τοὺς πίνακας τούτους καὶ νὰ προθέτωσιν εἰς αὐτοὺς καὶ ὅσας ἄλλας αὐτοὶ

κρίνωσιν ἀναγκαίως παρατηρήσεις, νὰ ἐπιθέτωσι εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ πρὸςθεωρηθῇ. Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου 1836.

250. Α. Πρὸς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τελωνιακῶν δικωμάτων τῶν.

Ο Θ Ω Ν ζλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπερρέσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Διὰ τὰ χρεωστούμενα τελωνιακὰ δικώματα θέλει διδασθῆαι πίστωσης εἰς τοὺς καταστηματακούς ἐμπόρους κατ' αἵτησίν των, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ἐμπόριον ἄλλ' εἰς τοὺς τελευταίους τότε μόνον, ἐάν οὗτοι ἔχουν ἀκίνητα κτήματα εἰς τὸ Βασίλειον, ἢ ἡμποροῦν νὰ δώσουν ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν.

2. Αἱ προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωστούμενων τελωνιακῶν δικωμάτων εἶναι διὰ τὰς ποσότητας τῶν δρ. 100 ἕως 200 εἰς μῆν, διὰ τὰς τῶν δρ. 200 ἕως 500 δύο μῆνες, διὰ τὰς τῶν δρ. 500 καὶ ἐπέκεινα τρεῖς μῆνες.

Ποσότητες μικρότεραι τῶν 50 δραχμῶν πρέπει νὰ πληρύνονται ἀμέσως εἰς μετρητὰ ἐν καὶρῷ τοῦ τελωνισμοῦ· αἱ δὲ ἀπὸ 50 ἕως 100 δραχμῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

3. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός συνάπτουν, πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, δι' ἐκτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένους ὑποτελῶνας ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων ἐνδεικτικῶν, τὰ ποσὰ ἅτινα ἕκαστος πιστώσιμος ὑποτελής χρεωστῇ. Οὗτος δὲ ὑπογράφει ἐντυπον χρεωστικὴν ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν τῷ παροῦσιν αἰσῆς ὁ ἐπίστατης τοῦ τελωνείου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἀναφερόμενον Ταμεῖον καὶ εἰς τὴν προσδιορισμένην προθεσμίαν τὴν ποσότητα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπιστῶται.

Αἱ χρεωστικαὶ αὗται ὁμολογίαι συνωδευμέναι μετὰ κατάλογον καὶ μετὰ τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικὰ παραδίδονται ἑπειτα ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων εἰς τ' ἀρμόδια Ταμεῖα, ἅτινα εἰσπράττουν τὰ τελωνιακὰ

δικαιώματα, παραδίδοντες τὰ διπλότυπα ἐνδεικτικά.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δοθεῖσαν προθεσμίαν, ἀλλ' ὅχι πλεόντερον τῆς ἡμισείας.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νομβρίου 1835.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

251. Περὶ συστάσεως νεοφυτείου.

Διὰ Β. ἀπὸ 22. Νομβρίου 1835. Διαταγῆς ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις νεοφυτεῶν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Τίρυνθον· τὸ μὲν εἰς Ἀθήνας θέλει γενῇ εἰς τὸν κήπον τοῦ ποτῆ Χατζῆ Ἀλῆ, τὸ δὲ εἰς τὸ ἐν Τίρυνθῳ ὑποστατικόν.

Τὰ εἰς τὰ δύο νεοφυτεῖα γεγνημένα δένδρα θέλουν πωλεῖσθαι εἰς ἕκαστον, ὅστις ζητεῖ, μὲ εὐθυσὴν τιμὰς προσδιοριζομένας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς Β. Διαταγῆς συσταίνεται καὶ βοτανικὸς κήπος εἰς Ἀθήνας, ὅστις θέλει συνεννοηθῇ μὲ τὸ ἐνταῦθα νεοφυτεῖον, καὶ θέλει χρησιμεύει εἰς τὴν φυσικοῖστορικὴν ἐταιρίαν, τὰ ἱατρικὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια.

Ἐπίσης διετάχθη δημοσίᾳ περὶ τὰς Ἀθήνας δένδροφυτεῖα πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγείας καὶ καλλωπισμὸν τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1835.

252. Νόμος περὶ συστάσεως ἰθνητῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ν Ν κτλ.

Ἀποφασίσαντες πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τὴν σύστασιν ἰθνητῆς Τραπεζῆς, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώ-

μην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς 30 ἔτων διάστημα ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ ὁποῖα ἐπαρὼν νόμος προσδιορίζει Τραπεζικὰ ἔργα, καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀποκλειστικῶς γραμμάτια πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) κατὰ τὸ ἄρθρον 6. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τοῦ Βασιλείου Μας πᾶν ἄλλο παρόμοιον κατ' ἔκτασιν, ἐννοουμένου, ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται οὔτε εἰς ἰδιώτην οὔτε εἰς ἐταιρίαν νὰ θανείζῃ ἐπὶ ἐνεγύρω καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἡ Τράπεζα εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀδιάκοπον ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ περιουσία της εἶναι ἰδιοκτησία ἰδιωτικῇ.

2. Τὸ προνόμιον τοῦτο χορηγεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἢ εἰς ἰδιωτικὴν τινα ἐταιρίαν ἢ εἰς ἕνα μόνον ἐργολάβον, μὲ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ὀρίζει καὶ περιορίζει ὁ παρὼν τραπεζικὸς νόμος. Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι, εἴτε ἰθαγενεῖς εἴτε ξένοι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τοὺς ἐντοπίους, μετὰ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ αἱ Ἀἷμοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα καὶ αἱ συντεχνίαι καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις, τόσας μερίδας (actions) ἐπὶ καταβολῇ τῆς περιχομένης εἰς αὐτὰς ποσότητος, ὅσας θέλον ζητηθῇ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπεζῆς. Αἱ μερίδες αὗται, τῶν ὁποίων ἑκάστη θέλει διαλαμβάνει χιλίας δραχμὰς, θέλουν ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τοὺς λαβόντας· τὸ προνόμιον ἐργολάβους τῆς Τραπεζῆς εἰς ὄνομα τῶν μετόχων, καὶ δύναται νὰ μεταβαίνειωσιν ἀπὸ ἑνὸς διακτάτο-
χον εἰς ἄλλον δι' ἀπλῆς ὀπισθογραφίσεως, χωρὶς τινα ἐπίσημον πράξιν· παρέχουσι δὲ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ κέρδη (dividende μερίσματα) τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Τραπεζῆς (ἄρθ. 9), οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι.

3. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπε-

χης πρέπει νά συμποσούται πρὸς τὸ πα-
ρόν τοῦλάχιστον εἰς εἴκοσι ὀκτὼ εκα-
τομύρια δραχμῶν, καὶ θέλει κατατεθῇ
τοιοῦτοτρόπως, ὥστε εἰς τὴν ἑναρξίν της
νὰ εἰσίσταται εἰς τὰ ταμεία της τοῦλά-
χιστον τὸ τέταρτον μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ
νὰ κατατεθοῦν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ πολὺ
εἰς τετραμηνιαίας δόσεις πρὸς 7 ἑκατομ-
μύρια. Ἄνευ ἐνόμου ἐγκρίσεως τῆς νο-
μοθετικῆς ἐξουσίας ἡ Τράπεζα δὲν δύνα-
ται νὰ ἀφαιρήσῃ τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν
κεφαλαιῶν της πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ προθε-
σμία τοῦ προνομίου καὶ εἰς μὲν τὴν πρῶ-
την περίπτωσιν θέλει πρότερον ἐκτελέ-
σει τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 12 ἄρ-
θρου τὸν ἀφορῶντα τὴν ἐξόφλησιν τῶν
γρημμάτων εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει
ἐξοφλήσῃ καὶ ἐξαφανίσῃ πρότερον τὸσα
γρημμάτια, ὅσα εἰναι ἀνγκαῖον διὰ νὰ
ὑπάρχουν τὰ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἐπι μέ-
νοντα ἐντελῶς ἐξαποκλισμένα κατὰ τὸ
ἔθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ὁ σκοπὸς τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἡ
βοήθεια τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας,
τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας. Τοῦτά-
χιστον τὸ ἥμισυ μέρος τῶν κεφαλαιῶν
της πρέπει, ὅταν ἀναρξῇ ἡ ἀνάγκη, νὰ
δανειθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ γαιῶν, καὶ ἐντελῶ-
ν, ἂν ὁ δανειζόμενος ἤθελε τὸ ζητήσει,
τῇ μετρίᾳ πληρωμῇ ἐνικουσιῶν (caution-
nés), τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει προσδι-
ωθῇ εἰδικῶς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Τρα-
πεζῆς.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἡ Τράπεζα τὴν ἀνγκαῖαν
ἀσφάλειαν εἰς τὰς ἐργολαβίας της, θέ-
λειν δημοσευθῇ πρὸ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς
ὁ περὶ ὑποθήκης νόμος καὶ ὁ περὶ τῶν
πρωτογενῶν βιβλίων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ἀ-
νάγκην νὰ δανείξῃ ἐπὶ ἐνεχυριάσει πολυ-
τῶν πρὸς πρὸς χρυσῶν, ἀργύρου, ἑλ-
ληνικῶν ἐθνικῶν ὁμολογιῶν ἀνεγνωρισμέ-
νων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγγωρ-
μῶν ἐγγράφων ὑποθήκη, νὰ κάμῃ πρι-
ορήματα, νὰ ἐκτελῇ ἔργα Ταμιευτη-
ρίων (caisses d'épargne), νὰ δέχεται
παρακαταθέσεις, νὰ ἐργολαβῇ παντὸς εἴ-

δου ἐξαποκλήσει, νὰ λαμβάνῃ χρήματα
ἐπὶ πληρωμῇ τόκων ἐφ' ὅρου ζωῆς (ren-
tes viagères), καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἄλλα πα-
ρόμοια ἐπιχειρήματα πᾶσα δὲ καθ' αὐτὸ
κερδοσκοπία (speculation) καὶ αἱ ἐργο-
λαβίαι μὲ ξένας ἐθνικὰς ὁμολογίας δι' ἑ-
αυτὴν της λογαριασμοὶ εἶναι εἰς αὐτὴν ἀ-
πηγορευμένοι.

5. Ὁ παρὰ τῆς Τραπεζῆς λαμβανό-
μενος τόκος ἐξαρθᾶται ἀπὸ τὴν ἐλευθέ-
ραν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δανειζομένου
συμφωνίαν δὲν δύναται ὅμως ποτὲ διὰ τὰ
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ
ἐνεχυριάσει δάνεια νὰ ὑπερβῇ τὸν παρὰ
τοῦ νόμου 8 τοῖς ἑκατὸν προσδιορισμέ-
νον τόκον μόνον διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὸ
ἐκπύριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, διὰ τὰ ὅποια
συνήθως δὲν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἀσφάλεια,
διορίζεται ὁ τόκος 12 τοῖς ἑκατὸν, ὡς
ἀνυπερβίχτος ὅρος εἰς τοῖς τόκους τού-
τοις ἐν εἰρήχοντα πάντοτε τὰ συνήθη
ἐξόδα, τὰ ἐπιτροπικὰ κέρδη κτλ.

6. Ἡ τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
θίγῃ εἰς κυκλοφορίαν γρημμάτια Τραπ-
ζικὰ πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au port-
eur) δὲν δύνανται ὅμως νὰ διαλαμβά-
νωσι μικροτέρων πισότητά τῶν 25 δραχ-
μῶν, οὔτε νὰ ἐκδίδωνται πλείοτε τῶν
ἐνισκομένων εἰς τὰ Ταμεία τῆς Τραπε-
ζῆς 28 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀρχικῶν
κεφαλαιῶν δύνανται δὲ νὰ αὐξήνωσι δι'
ἑκατέρωθεν ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς
ἐξουσίας, ὅσας εἰς μόνον καὶ καθ' ἑν ἀνιλο-
γίαν αὐξήνωσι διὰ τῆς αὐτῆς πρὸς τῶν
πραγματικῶν κεφάλαια της Τραπεζῆς.

Δι' ὅλα πρὸς τούτοις τὰ ἐκδοθέντα
γρημμάτια χρεωτρεῖ ἡ Τράπεζα νὰ φυ-
λάττῃ εἰς τὰ Ταμεία της πάντοτε ἰσότημα
πραγματικῶν κεφάλαια συνιστάμενα εἰς
ἐπιδεσμεύσεις κυκλοφορίας νομίσματα τὰ
ἐκπερεχόμενα εἰς τὴν Βασιλικὴν διατί-
μησιν, εἰς χρυσὸν καὶ ἀργύρον ἀκόπον, εἰς
βραχυπρόθεσμοις καὶ καλῶς ἐγγυημέναις
ἐγγυοῖς συναλλαγματικὰς καὶ εἰς ἐθνι-
κὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμέ-
νας ὁμολογίας, μὴ υπερβαίνουσας τὸ τρί-
τον τῶν πραγματικῶν κεφαλαιῶν τῆς Τρα-

πέλεις, καὶ ἐκτιμωμένας εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν Ταμείων τῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν.

Τὰ Τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ παριστάνεται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεβιασμένην συναλλαγὴν ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ αἱ συστηνόμεναι παρὰ ταύτης εἰδικαὶ Τράπεζαι χρεωστῶν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσις τῶν, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως κατὰ τὴν Βασ. διατίμησιν χωρὶς παραμικρὸν λόγον ἀντιστάσεως μὲ κυκλοφοροῦντα νομίσματα.

Τὰ Βασιλικὰ Ταμεία ὡστόσον δέχονται καὶ δίδουν αὐτὰ ὡς ματητὰ, κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν, χωρὶς ὄφελος ἢ ἐκπεσμὸν τινα.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς κάμψαν ἰδιαιτέραν ἐγγύτησιν εἴτε ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης.

Τὰ ἄρθρα 248 καὶ 258 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τὴν νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διάδοσιν παραποιήτων τραπεζικῶν γραμματίων.

Τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰ ὅποια μετὰ γενομένην δημοσίαν πρόσκλησιν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν διὰ τὴν ἀνταλλαχθῶσιν ἢ νὰ ἐξαργυρωθῶσι, θεωροῦνται ὡς ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς Τραπεζῆς.

7. Ὅταν ἡ Τράπεζα ἔχῃ νὰ λαβῇ ἐννόμως δανεισθείσας ποσότητας ἐπὶ ἐνεχύρῳ, δύνανται νὰ πληρῶνεται μόνη τῆς ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεχύρου χωρὶς δικαστικὴν μεσολάβησιν, ἐπὶ δημοπρασίας κηρυττομένης μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς συμφωνίας καὶ γενομένης μετὰ 11 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νόμου ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκονται οἱ χρεώσται· δὲν εἶναι πρὸς τοῦτους ποσῶς ὑπόχρεως νὰ δέχεται αἰτήσεις διὰ κράτησιν ἢ δι' ἀκύρωσιν παρ' αὐτῆς ἐκδοθέντων Τραπεζικῶν γραμματίων, ἢ παρακατατεθέντων εἰς αὐτὴν χρημάτων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Αἱ μερίδες ὅμως καὶ ἄλλα εἰς ὄνομα παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκδιδόμενα ἔγγραφα δύνανται νὰ ἀκυρώ-

νῶνται παρὰ τῶν Δικαστηρίων, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου οἱ διοικηταὶ τῆς Τραπεζῆς.

8. Ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ἐδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους· θέλει δὲ συστήσῃ ὑπ' αὐτὴν ἄλλας εἰδικὰς Τραπεζὰς εἰς Ναυπλίον, Σύρον, Πάτρας, Ὑδρυν, Σπέρτσας, καὶ ἄλλου, ὅπου ἡ σύστασις ἴθιεν ὡς ἀναγκαῖα. Τὸ ἀρμόδιον αὐτῆς Δικαστήριον εἶναι τὸ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικεῖον, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ ἐπιβλέψῃ καὶ προσκοπῇ ἀνηκόντως τὰ βιβλία τῆς πρὶν ἀνοικτῆς ἀνοίχθαι.

9. Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι ὀφείλουσιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπεζῆς νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἐγκρισίν καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τοῦ τύπου τὰς διατάξεις, αἵτινες θέλουσιν προσδιορίσαι καὶ καθορίσαι τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, τὸ εἶδος τῶν μερίδων καὶ τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν τελευταίων τούτων, τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτήσιων τόκων καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τοῦ κέρους τῆς Τραπεζῆς (dividende).

10. Διὰ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτήρησιν τῆς τραπεζῆς διορίζει ὁ Βασιλεὺς ἓνα ἔφορον (Επιτρόπον τῆς Ἐπικρατείας), ὅστις θέλει ἐκτελεῖν τὰ καθήκοντα τοῦ κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὸν ὁδηγίας. Ὁ ἔφορος οὗτος ὀφείλει νὰ ἐπισκοπῇ ἀδιακόπως εἰς τὴν ἀνοικτῇ ἐκτέλεισιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ τῆς Τραπεζῆς νόμου καὶ τῶν διατάξεων αὐτῆς εἰς τὸ νὰ κρατῶνται τὰ βιβλία τακτικῶς καὶ νὰ δημοσιεύεται παρὰ τῶν Διοικητῶν τῆς Τραπεζῆς ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς συνεγγούτος αὐτοῦ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρέπει νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία τῆς καὶ τὴν κατὰ τὴν εἰρήνην τῶν Ταμείων τῆς, καὶ πρὸ πάντων νὰ πληροφορῇται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν εὐρισκόμενων πραγματικῶν κεφαλαίων. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ σημειώνει τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια μὲ τὴν ὑπογραφήν του, ἢ μὲ σφραγίδα, πρὶν ἐκδοθῶν καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς εἶναι ὑπόχρεως νὰ διδῇ εἰς

αὐτὸν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος
λεπτομερές δηλωτικὸν περὶ τῶν εὐρι-
σκόμενων πραγματικῶν κεφαλαίων καὶ
τῶν τεθέντων εἰς κυκλοφορίαν τραπεζῶν ὧν
γραμματίων. Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων
βελούν ἐρανίζεσθαι τ' ἀποτελέσματα καὶ
δημοσιεύεσθαι πᾶσαν τριμηνίαν διὰ τῆς
ἑστῆς Ἰδῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἀνίσως ὁ
ῥηθεὶς ἔφορος, σφριζόμενος εἰς ἀποχρῶντας
λόγους, κάμῃ παρατηρήσεις, οἱ διοικηταὶ
τῆς τραπεζῆς εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὰς λά-
βωσι ἀνηκόντως ὑπ' ὄψιν ἂν δὲ προκύ-
ψωσι ἀμφισβητήσεις, ἡ ἀπόφασις ἀνήκει
εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐπιφυλαττο-
μένης τῆς ἐκκλήσεως εἰς τὸ ἡμέτερον Συμ-
βούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐκ-
τις τούτου θέλει στέλλει περιδικῶς ἐπι-
προπῇ, ἐκ τριῶν μελῶν του, διὰ νὰ βε-
βαιούται περὶ τῶν ἐκδοθέντων τραπεζικῶν
γραμματίων, καὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφα-
λαίου, τοῦ εὐρισκόμενου εἰς τὴν Τράπεζαν.

11. Ἀνίσως ἡ Κυβέρνησις κάμῃ συμ-
φωνίαν τινὰ μετὰ τὴν τράπεζαν, ἡ συμφωνία
αὕτη θεωρεῖται ἀπαράλλακτως ὡς γενομέ-
νη μεταξύ Τραπεζῆς καὶ ἰδιωτῶν.

12. Ἡ Τράπεζα ὀρεῖται εἰς τὴν διέλ-
ξιν τῆς νὰ ἐξαγοράσῃ, πρὶν γένῃ μοιρασία
ἐκ τῶν κεφαλαίων, ὅλα τὰ κυκλοφοροῦντα
τραπεζικὰ γραμματίδια τῆς ἐπὶ τούτῳ θέ-
λει ἐν ἔτος προηγουμένως εἰδοποιεῖ τὸ
κύριον περὶ τῆς διαλύσεώς τῆς, καὶ θέλει
παρακαλεῖ τοὺς ἔχοντας τὰ γραμματίδια
τῆς νὰ τὰ παρουσιάσωσι διὰ νὰ τὰ ἐξορλή-
σωσι. Παρελθόντος τοῦ ἔτους, θέλει κα-
ταθέσει τὰ ἀνγκαλὰ μετρητὰ εἰς ἓν τῶν
ἀρμοσίων ταμείων καὶ ἐκκαθαρσίς συναρ-
ρῶντος τοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως διωρισμέ-
νου ἑφόρου ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ διώσῃ
(elles actives et passives).

Ἀνίσως ἡ Κυβέρνησις δὲν σκοπεύῃ νὰ
ἀνανεώσῃ τὸ προνόμιον μετὰ παρέλευσιν
τῆς διωρισμένης προθεσμίας, ὀρεῖται νὰ
εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Τράπεζαν ἐν
πρῶτον, διὰ νὰ δυνήθῃ αὕτη νὰ συ-
μμετέλῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα, καὶ νὰ κλεί-
σῃ τακτικῶς τοὺς λογαριασμούς τῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰαννουαρίου 1836.

212. Α. Περὶ ἐνκόλιων τοῦ διαμετακομίσεως
ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς
Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττο-
μεν ὡς ἐφ' ἑξῆς.

1. Αἱ μέχρι τοῦδε προσδιωρισμέναι προ-
θεσμῖαι τριῶν τριμηνιῶν διὰ τὰ ἐναποτι-
θέμενα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακο-
μίσεως εἶδη ἐπεκτείνονται εἰς δύο ἔτη, καὶ
τὰ δικαιώματα, ἅτινα κατὰ τὸν §. 17 τοῦ
ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ψηφίσματος πλη-
ρόνονται κατὰ τριμηνίαν, θέλουν πληρόνε-
σθαι κατὰ τετραμηνίαν.

2. Ἀπὸ τὰ ἀτελῶνιστα εἶδη, τὰ ὁποῖα
ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως
ἀποστέλλονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν
μεταβληθῇ ὁ προσδιορισμὸς τῶν πλοίων ἢ
τῶν εἰδῶν, θέλει λαμβάνεσθαι δικαίωμα
διὰ τὴν ἀπὸ πλοίων εἰς πλοῖον μεταβίβασιν
μόνον 1/4 τοῦ μέχρι τοῦδε εἰσπραττομέ-
νου δικαιώματος.

3. Εἶδη κατ' ἀνalogίαν μικρᾶς τιμῆς
καὶ μεγάλου ὄγκου ἀφίνονται εἰς τὸν ἰδιο-
κτήτην διὰ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἰδιωτικὴν
ἀποθήκην, ὅπου εἰμποροῦν νὰ μείνουν δύο
ἔτη κατὰ συνέχειαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν
τοῦ τελωνείου, πληρονομένου δι' αὐτὰ δι-
καιώματος 1. τ. 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς.

Ὡς τοιαῦτα εἶδη θεωροῦνται: α'. Ξυλεία
παντὸς εἶδους, ἥτοι ξύλα διὰ καύσιμον,
οἰκαδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκαῆθ,
δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια,
στεφάνια, καθίζλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρό-
μοια β'. Γεννήματα, ὕσπρια, ἀμύγδαλα
εἰς φλοιούς, βάλανοι, καρύδια καὶ τὰ πα-
ρόμοια, ἅτινα δὲν εἶναι εἰς δοχεῖα στοι-
βάσμενα γ'. Χόρτινα σχοινία δ'. Πήλι-
να δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης προτιμᾷ τὰ εἶδη
ταῦτα νὰ ἐναποτεθῶσι εἰς τὴν δημόσιον
ἀποθήκην, πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸ τετρα-
πλοῦν τοῦ συνήθους δικαιώματος.

4. Εἶδη, ἅτινα εἶναι ἐπικίνδυνα δι' ἐμ-
ποσημὸν, ἢ φέρουν δυσάρεστον ὀσμήν, ἢ

ἐνδέχεται νὰ βλάψουν ἄλλα τεθειμένα εἰς τὴν αὐτὴν ἀποθήκην, ἢ αὐτὰ τὰ ἴδια εἰμποροῦν, ἐάν δὲν ᾖναι κἀνὲν ἄλλο δημόσιον μέρος διὰ ν' ἀποτεθοῦν, νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δικαίωμα.

5. Τὸ ἄρθρ. 1. ἰσχύει ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ κατὰστημα τῆς διαμετακομίσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1836

254. ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος!

Ὀλίγοι τινὲς ἐγκληματίαι ἐπὶ κεφαλῇ μικρᾶς συμμορίας ἐξηπατημένων ἠθέλησαν νὰ συνταράξουν τὴν ἡσυχίαν, παρωθεῖσαν καὶ συντηρηθεῖσαν μεταξύ ὑμῶν διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς ἀγάπης ὑμῶν πρὸς τὴν τάξιν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησα τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔδαφος. Τῶν εὐγενῶν φρονημάτων, τὰ ὅποια εἰς πᾶσαν περίστασιν ὠδήγουν τὰς πράξεις σας, ἐδάωσατε καὶ σήμερον νέα δειγμάτων. Μετ' ἀγανακτήσεως ἀπεκρούσατε τοὺς ἀθλίους τούτους παντοῦ, ὅπου ἐδείχθησαν εἰς τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους τῶν ἀντεθέσατε τὴν ἀνήκουσαν περιφρόνησιν εἰς τὰς ἀπὸ μέρους τῶν ἀποπείρας τῆς βίας ἀντατάξατε τὰ ὅπλα, τὰ ὅποια πάντοτε τόσον ἐνδύως ἐφέρατε.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος! Δὲν μ' ἐξέπληξεν ἡ εὐγενὴς σας διαγωγή εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, διότι τὴν περιέμενα πάντοτε ἀπὸ σας μὲ πλήρη πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν καὶ πάντοτε ἐδικαιώσατε. Εὐχαρίστω τὴν ψυχὴν Μου νὰ βλέπω αὐτὴν καὶ σήμερον ὅσον λαμπρῶς ἐπικυρωμένην ὅθεν καὶ δέχθητε τὴν ἐκφράσιν τῆς ἐντελοῦς Μου εὐχαριστήσεως, δέχθητε τὴν ἐπανεπιλημμένην διαβεβαίωσιν τῆς Βασιλικῆς Μου εὐνοίας.

Ἄλλ' ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀποσύλωσιν

τῶν ἐγκληματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐδυνήθησαν νὰ νομίσουν ὅτι θέλουν σὰς ἐξαπατήσῃ καὶ ὅτι ἀποινεῖ θέλουν σὰς προστρίβει τὴν ὕβριν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν τρέφετε ἀγάπην πρὸς τὴν νόμιμον εὐταξίαν ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἐγκληματιῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐδυνήθησαν ν' ἀλησμονήσουν ὅτι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Βασιλέα σας.

Στερεολλαδίται! Τὰ ὀνόματα τοῦ Νικόλα Ζέρβα, τοῦ Δήμου Τσέλιου καὶ τοῦ Μαλάμα ἐστιγματίσθησαν διὰ παντός καὶ ἐσθῆσθησαν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς Φάλαγγος ὁ δὲ βραχίων τῆς δίκης θέλει καταλάβει τοὺς ἀνασίους τούτους.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος! Οὐρῆτε εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη θέλει ὑποστρίξει τὴν πρὸς τὴν εὐταξίαν προσπάθειάν σας, αὕτη θέλει προφυλάξει τὴν ἡσυχίαν σας, αὕτη θέλει ἐξαφανίσει τοὺς ἐχθροὺς σας. Ἐλήφθησαν ἤδη τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα, καὶ ἰδίως ἐπυρξήθησαν τὰ ἐντὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὰ σύνορα στρατεύματα ἐτέθησαν δ' ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν ἐπιφανεῖς ἀρχηγοί εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐδόθησαν ἑκτασίς πληρεξουσίου καὶ διαταγαὶ γενικαί. Ἄνδρες χαίροντες πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην ἡμῶν ἐστάλησαν νὰ διευθύνουν τοὺς δύο Νομούς. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων ἐγίνεν ἤδη φροντίς μετὰ πατρικῆς δὲ προύττος θέλωμεν χορηγήσει εἰς τοὺς ἐξηπατημένους εὐκαιρίαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ χρεῖα τῶν. Αἱ περὶ τοῦτου ἐκδοθεῖσαι διαταγαὶ Μας θέλουν δημοσιεῖσθαι ἀνυπερθέτως.

Κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος! Ἐπιμείνατε εἰς τὸν ὑπὲρ εὐταξίας καὶ ἡσυχίας ζῆλόν σας. Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων τῆς Ἑθνικῆς εὐημερίας στηρίζεται τῇ Ἑλλάδος ἡ σωτηρία, εἰς ἣν ἀρραβὼν Βασιλεὺς σας, τρέφων πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀγάπην πατρός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1836.

ΔΗΑΘΟΠΟΙΗΣΙΣ.

255. Περί τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παναγίας κλεισθείσης συνθήκης ἀφορᾶσης τὴν πρὸς χάριν τῶν ἀμειβίων ὑπάρχοντων ἀκέραιον τὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληρονομίωντος ξένους ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων κτλ. γνωστῶν εἰσπράξεων.

Τὴν 4 (13) Ἰανουαρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκλείσθη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παναγίας ἡ ἐξῆς συνθήκη, τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντιλλάχθησαν εἰς Μόναχον τὴν 24 Ἰουνίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἰανουαρίου 1836.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Παναγίας ἐξ ἴσου ἐπιθυμοῦντες νὰ πολυπλοκίσωσι καὶ ευκολύνωσι τὰς διὰ τῆς συμμαχικῆς συνθήκης τῆς 4. Νοεμβρίου τῶν 1812 τεθείσας μεταξὺ τῶν δύο βασιλείων σχέσεις, ἀπεφασίαν νὰ ἐξεστράλινωσι εἰς τοὺς ἀμειβίους Αὐτῶν ὑπάρχοντες τὴν ἀτέλειαν ἀπὸ παντὸς δικαίωματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (l'impot d'étranger) καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de déduction), εἰς τὰ ὅποια ἤθελον ὑπόκεινται αἱ κινήται αὐτῶν ἰδιοκτησίαι μεταβιβάζονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Παναγίαν καὶ ἀπὸ τὴν Παναγίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. διόρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου τῶν ὡς ἐρξήης.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Α. Μακροκερδάτον, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, Μεγάλον Ταξίρχον τοῦ Βασιλικῆς Αὐτῆς Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἑκτακτον Αὐτῆς ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ἵππουρχον παρὰ τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ τῆς Παναγίας, καὶ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Παναγίας, τὸν Κύριον Φριδερίκον Ἰδγουστον Βαρώνιν δὲ Γε. Θαλαμηπόλον Αὐτῆς, ἵππουρχόν τῆς Ἐπικρατείας, διαβίοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖν καὶ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, Μεγαλόστατον τοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας τοῦ στέμ-

ματος τῆς Παναγίας, τοῦ Τάγματος τοῦ ἁγίου Λεοπόλδου τῆς Αὐστρίας, τοῦ Ἀδελφάντου ἱεροκλήτου Τάγματος τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νείσσης τῆς Ῥωσίας, τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσίας, καὶ Ταξίρχον τοῦ τάγματος τοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν.

Οἱ τινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο καὶ ὑπεγράψαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα

1. Τὰ γινώσκοντα ὑπὸ τὰ ὀνόμα δικαίωματα ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (le droit de déduction ou de droit de déduction) δικαίωματα (jus detractus gabella hæreditaria, census emigrationis) δὲν ἀπαιτεῖνται τοῦ λοιποῦ μηδὲ εἰσπράττονται ὁπότεν ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληρονομίας, δωρεᾶς, πωλήσεως μεταναστεύσεως καὶ ἄλλων τοιούτων, πρόκειται περὶ μετακινήσεως ὑπαρχόντων εἴτε κινήτων ἰδιοκτησιῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παναγίαν, εἴτε ἐκ Παναγίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθάπερ πᾶν τοιούτου φύσεως τέλος εἶναι καὶ μένει ἀκυρωμένον μεταξὺ τῶν δύο βασιλείων.

2. Τὸ μέρος τοῦτο ἐπεκτείνεται οὐ μόνον εἰς τοιούτου εἴδους εἰσπράξεις καὶ φορολογίας, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῶν δημοσίων προτίμων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνας προσέτι ὅσαι ἤθελον εἰσπράττεσθαι μέχρι τοῦδε πρὸς ὠφελὲν τῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συν. ἐκκλησιῶν ἢ κοινοτήτων εἰς τὸν ποῖον, ὥστε οἱ ἐξαγοντες τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα δὲν ὑπόκεινται τοῦ λοιποῦ εἰς ἄλλαν τέλην ἢ φορολογίας εἰμὴ εἰς ὅσα μόνον ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως, ἢ μεταβιβάσεως οἰκισθῆναι ἰδιοκτησίας ἀπαιτοῦνται ἐπίσης· καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς ἐκάστην τῶν δύο Ἐπικρατειῶν νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς διατάξεις.

3. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι ἔχουν ἐχρὶ πλήρης καὶ ὁλόκληρον κύρος ἀπ' ἡμέρας ἀνταλλαγῆς ἢ ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συνθήκης· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ διὰ νὰ ἀπολαύ-

ωσιν ὅσον τάχιστα οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, αἵτινες θέλουσι προκύψει ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, συμφωνήθη ἑκτῶς, ὥστε αἱ ἐκθεῖσαι συμφωνίαι νὰ ἔχουν ἀπὸ τοῦδε ἰσχύιν καὶ ὡς πρὸς τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσὶν ὑπάρχοντα, ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐκθέντας ἐντὸς ἐκατέρων τῶν Βασιλείων.

4. Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι ἀνταλλαχθῇ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστῳ δὲ τούτων ἀμερότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐξεδόθη ἐν Μονάχῳ, τὴν 4 Ἰανουαρ. 1835.

256. Α Περὶ ἐξαγωγῆς βδελλῶν

ΟΘΩΝ. κλπ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωσιν τὴν μεγάλην ἐξαγωγὴν τῶν βδελλῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ νὰ μὴν ἐξαντληθῇ ἡ καταστὴ δυσπόριστον μέχρι τέλους ἐν τῶν ἀναγκαιοτέρων τῆς θεραπείας μέσων.

Νομίζοντες ὅτι ἡ ἐλευθέρωσις ἀπεριόριστος ἀπὸ τὸν τυχόντα, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἐταιρείας ἐπὶ τούτῳ σχηματισθείσας, ἐξαγωγῇ τῶν ζωϊκῶν τούτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταχέως τὴν υπερτίμησίν των.

Αποφύγοντες, ἀπ' ἐτέρου τὴν γοῆσιν ἀπαγορευτικῶν μέτρων τῆς γενικῆς ἐξαγωγῆς, διὰ νὰ μὴν ἀφαιρέσωμεν ἐκ μιᾶς ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἐν ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου ἡ μετρία διαχειρίσις δύναται νὰ παραῖξῃ ὄφελος εἰς τὴν δημόσιον ταμείον, πόρον εἰς τοὺς ἀγρευτὰς καὶ μέσον ἐπωφελεστάτης ἀνταλλαγῆς μετὰ τὰ λοιπὰ κράτη ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

§. 1. Ἡ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἀλλοίωσις εἶναι εἰς τὸν καθένα ἀπολύτως ἐλευθέρωσις καὶ ἐντὸς τῶν λιμνῶν, αἵτινες πληθαίνουν εἰς τοὺς λιμένας, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγὴ παρεχωρήθη ἀποκλειστικῶς εἰς τινὰ δι' ἐνοικίσεως.

§. 2. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς βδελλῶν ἀπὸ λιμνῶν, καὶ ὁποῖαι γειτνιάζουσιν εἰς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα ἢ διαίρεσις τῶν λιμνῶν κατὰ λιμένας θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἡ ὁποία θέλει δικτάττει τὴν δημοπρασίαν καὶ καθυποβάλλει εἰς ἐγκρίσιν ἡμῶν τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἐγγράφα.

§. 3. Ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τούτου γίνεται πρὸς τὸ παρὸν διὰ δύο μόνον ἔτη.

§. 4. Ὑποχρεοῦται ὁ ἐνοικιαστὴς ν' ἀναδεχθῇ τὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ νοσοκομεῖα ἀναγκαίων βδελλῶν εἰς προσδιορισμένην παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ ποσότητα ἐπὶ τιμῇ μὴ ὑπερβαίνουσῃ τὰ δύο λεπτὰ τὴν μίαν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν χρεωστῇ νὰ τὰς πωλῇ καὶ εἰς ὅλους, εἰς καιρὸν ἐκτάκτου ἐπιδημίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον χρειάζεσθαι παρὰ τὸ σῆμα.

§. 5. Αἱ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξαγομαι βδελλαὶ εἶναι ἐλεύθεραι παντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος.

§. 6. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξαγωγὴ βδελλῶν θεωρουμένη ὡς λαθρεμπον, ὅτις δὲν εἶναι ἐρωδικασμένος ὁ ἐξαγωγὴν ἔμπορος μετὰ ἐπίσημον ἐγγράφον, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμως ἐπικυρωμένον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀναγνωρίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνοικιαστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς.

§. 7. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τὰ περὶ λαθρεμπορίου διατεταγμένα. Ἡ συλληφθεῖσα ποσότης βδελλῶν εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνακαλύπτοντος.

§. 8. Ὅσῳκις μετακομίζονται ἀπὸ τινος τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου βδελλαὶ προσδιορισμένοι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν, δίδεται παρακαταθήκη ἡ ἀξίωσις ἐγγυητὴς εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅθεν ἐπιβιβάζεται, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ μετακομίζονται βδελλαὶ θέλουσι διευθυνθῇ εἰς λιμένα ἐντὸς

τοῦ Βασιλείου· συγγρόνως εἰδοποιεῖται τὸ τελωνεῖον τοῦ πρὸς ὃν ἀπέρχεται τὸ πλοῖον λιμένος, ἐπιμελεία καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τόσῳ περὶ τοῦ νόμου τοῦ πλοῖου, ὅσῳ καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ συνεγρισματικῶς μεγέθους τῶν ἐπιβιβασθέντων ἀπὸ τὸν λιμένα δοχεῖων μὲ βδέλλαις.

§. 9. Ὅσῳκις ἀνακλυφῇ, ὅτι αἱ ἐπιβιβασθεῖσαι εἰς τὸν δεῖνα λιμένα βδέλλαι δὲν διευσθύνθησαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, μᾶτε εἰς κανένα τῶν λοιπῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀναγωγῆς τοῦ πλοῖου διθείσα ἐγγύησις δημεύεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμνῶν, ὅπου ἡλειούθησαν αἱ βδέλλαι ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων περιπτώσεων τῆς ἀνάγκης.

§. 10. Ἡ δαθησομένη ἐγγύησις κατὰ τὸν παρ. 3 θέλει ἀναβαίνει εἰς τὸ ὀκταπλοῦν τῆς ἀξίας τῶν βδελλῶν, ἐκτιμωμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας ὅθεν ἀπεβιβάσθησαν διὰ μετακινήσεων ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

§. 11. Παρακαταθήκη ἡ ἐγγύησις εἶναι περιττή, ὅταν αἱ μέλλουσαι νὰ μετακομίσθωσι εἰς τι μέρος τοῦ Βασιλείου βδέλλαι δὲν ἀπεβαίνουν πρὸς πεντακοσίας, ὅταν ὁ φορτωσὴς αὐτὰς πλοίαρχος, ἂν ᾖ ἰθαγενὴς ἀποκαταστημένος, ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ μετὰ ταῦτα, ὅτι τὰς ἀπεβίβασε τῶν ὀντι ἐντὸς τοῦ Κράτους· εἰδὲ καὶ εἶναι ξένος, ὅταν παρουσιάσῃ ἱατρικὴν διάταξιν ἐπιθεωρημένην ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος πρὸς τὸν ὁποῖον θέλει γίνοι ἡ ἐξαγωγή.

§. 12. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δρόσος Μανσόλας παργγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, τὸ δὲ ἡμέτερον Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρ. 1836.

257. Α. Περί συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ διὰ τῶν δικηγόρων ἀναπλήρωσις τῶν Ἀρειοπαγιδῶν, ὅσῳκις συνήμα καλυθῶνται τοῦ ἐνὸς πλείονες, ἐπέφερε πολλὰς δυσκολίας καὶ προσκόμματα διὰ τὴν ἐλιγύτητα τῶν δικηγόρων, καὶ θεωροῦντες ὅς' ἑτέρου ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν ἑλλειψιν νομικῶν ἀνδρῶν ἢ εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον προσθήκη νέων τακτικῶν δικαστῶν εἶναι σχεδὸν ἀδύνατοι, θέλοντες νὰ ἐξαυλύνωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τοιαύτας δυσχερείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρῆδρων, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρ.) 1834 Νόμου περιορίζετο εἰς ἓνα καὶ μόνον ἐπαρκεῖται εἰς τρεῖς.

Β. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὰ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νομικοῦ ὁρισμοῦ.

Γ. Ὁ νομικὸς οὗτος ὁρισμὸς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρ. 1836.

258. Α. Περί κλητήρων τῶν ταχυδρομείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ γραφεῖα τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους δύνανται νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάστου τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπιγραφόμενα γράμματα, ἢ τοὺς φικέλλους.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορίσαι τοὺς ἀναγκαιοῦντας κλητῆρας.

2. Οἱ κλητῆρες οὗτοι θέλουν ἐκλεχθῇ μετὰξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐφάνησαν τιμίας διαγωγῆς καὶ γνωρίζουν νὰ γράφουν καὶ ν' ἀναγινώσκουν.

Θέλουν δὲ δώσει οὗτοι ἐνώπιον τῶν ἀνηκουσῶν Ἀρχῶν τῶν ταχυδρομείων τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

3. Δι' ἑκαστον γράμμα ἢ φάκελλον λαμβάνει ὁ κλητὴρ ἐκτὸς τῶν τεταγμένων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ δέκα λεπτά.

4. Αὐτὰ τὰ δέκα λεπτά θέλουν διδασθαι εἰς τὸν κλητῆρα χάριν ἀμοιβῆς τῶν κόπων του· οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἀντιμισθίᾳ δὲν δίδεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

5. Ἐκαστος τῶν ἀνταποκρινομένων εἶναι ἐλευθερὸς νὰ λαμβάνῃ ὁ ἴδιος τὰ γράμματα τοῦ ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου, ἢ νὰ λαμβάνῃ διὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὴν οἰκίαν του· εἰς τὴν δευτέραν τούτην περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον φρεῖλαι νὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου. 1836.

259. Α. Περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δήμων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἶναι χρεὺς δημοτικόν, θεωροῦντες περὶ τῶν, ὅτι δὲν ὑπάρχει· ἐτι οὐδεὶς προσδιορισμένος πόρος διὰ τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ δήμου εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἔξοδα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐκαστος πολίτης, ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσει νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου, φρεῖλαι διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν νὰ πληρώσῃ ἅπαξ δρχμὸς πέντε.

2. Ὅσοι ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1835 ἤρχισαν οἰκοδομῆν τινα ἐντὸς τῆς καθεδρῆς ὀφείλου ἐπίσης νὰ πληρώσουν τὸ εἰς τὸν §. 1 ὀρισμένον δικαίωμα.

3. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν

εἰσοδημάτων τοῦ δήμου, ὅστις θέλει τὸν δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν πόλεων, εἰς δημοσίους δεινδροφυτεῖς καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου. 1836.

260. Α. Περὶ ἱατρικῆς θεραπείας τῶν χωροφυλάκων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1836 περὶ τῆς ἱατρικῆς θεραπείας τῶν χωροφυλάκων, καὶ ὡς συνέτεινεν τοῦ διατάγματος ἀπὸ 7 (9) Δεκεμβρίου. 1834 καὶ τῆς ἀποφάσεως ἀπὸ 25 Νοεμβρίου. (7 Δεκεμβρίου.) 1835 ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλοι ὅσοι ἐπαγγέλλονται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱατρικὴν, τὴν χειρουργικὴν, τὴν ὀδοντοϊατρικὴν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν θεραπείαν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ θεραπεύωσι τοὺς χωροφύλακας ἀπὸ τὸν ἐνομοτάχην καὶ κατὰ χωρὶς τινα πληρωμὴν, ὅταν ἀσθενησῶσιν εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν μισθωτοὶ τῆς Κυβερνήσεως ἱατροὶ καὶ χειρουργοί. Τὸ αὐτὸ χρεὺς ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς κτηνοϊατροὺς διὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν.

2. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀντιτίθεται εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου. 1836.

261. Α. Νόμος περὶ προσωρινῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πληρορρηθέντες, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐχόντων ὑποθήκας δὲν ἐβλήθησαν νὰ σημειώσωσιν αὐτά· εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Π. Ε. Νόμου προσωρινῶς διορισθέν βιβλίον ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 5 μηνῶν, ἕνεκα κωλυμάτων, τῶν ὁποίων οὗτοι δὲν ἦσαν συνάπτοι

ἀκούοντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1 Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου Ἡμετέρου διατάγματος τεθείσα προθεσμία τῶν 5 μηνῶν παρατείνεται μέχρι τῆς 15 (26) Μαΐου Τ. Ε.

2. Αἱ ἐντὸς τῆς παρατάσεως ταύτης σημειωθείσαι ὑποθήκαι χαίρονται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ ἐνθέντος διατάγματος διαγεγραμμένων δικαιωμάτων, ὡς νὰ ἐσημειονοτο ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 5 μηνῶν.

3. Εἰς τὴν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελίων δημοσιεύσις, καὶ ἡ ταχθεὶς ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαρτίου 1836.

262. Περὶ συμβολαιογράφων καὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς καὶ μόνας Συμβολαιογράφους, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῦ αὐτόν.

2. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου οἱ Εἰρηνοδίκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἑλλείψιν τούτων δύναται κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 Διάταγμα νὰ πρόσκληθῇ εἰς ἀναπληρωσιν τῶν θέσέων τῶν. θέλου ἀναπληροῦ τὰ χρεὴ τῶν Εἰρηνοδικῶν, (ὅταν αὐτοὶ ᾖναι ἀπόντες ἢ κωλύονται) τόσον ἀναφερόμενα εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον.

3. Ὅσακις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα διαλαμβανόμεναι ἀναπληρώσεις γίνονται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαιώματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενούντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νοσήσιμον, ἐξαίρεσεις, τὰ δικαιώματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμενον ἢ ἐξαίρουμένον.

4. Οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς Συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας, ἔργα τούτων, ἀπκλάττονται τῇ καταθέσει τῆς ἐγγυήσεως περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 §. 1. τοῦ δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ τὰ δὲ καταχινωσκόμενα τυχόν εἰς αὐτὸν πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ἐκ τῆς πεντασίας τῶν, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς Δικονομίας.

5. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Μαρτίου 1836.

263. Α. Περὶ καταργήσεως τῶν Ἐφόρων καὶ συστάσεως Βασιλικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ διοικητικὰ ἔξοδα καὶ διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ κατὰ τόπους Οἰκονομικὴ διοίκησις, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ ἄχρι τοῦδε γενικοὶ καὶ Βασ. Ἐφοροὶ καταργοῦνται.

2. Εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν θέλου ἀντικατασταθῇ ἀπὸ 1 (13) Ἀπριλίου 1836 Βασ. Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατὰ τόπους οἰκονομικὴν διοίκησιν, ἐξαίρουμένης τῆς ἀφορώσεως τὰ Ταμεῖα Ὑπηρεσίαις θέλου δὲ ὑπάγεσθαι εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Οἱ οἰκονομικοὶ οὗτοι Ἐπίτροποι θέλουν ἔχει, σιμὰ εἰς τὰ καθήκοντα τῶν καταργουμένων Ἐφόρων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη καθήκοντα· α'. Νὰ καταστρῶναι καὶ νὰ κραττοῦν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τῶν κερπώσεων τῇν Κυβερνήσεως. β'. Νὰ ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὰς διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ γινομένης παραχωρήσεις τῶν ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν τὸν ἀνήκοντα κλάδον τῆς ὑπηρεσίας, ὅταν λαμβάνωσι παρ' αὐτοῦ εἰδικὴν ἐντολὴν ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ· γ'. Νὰ συμπράττουν εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις καὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δημοσίων εἰσοδημάτων, καὶ νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προκλδοτήσεως Νόμου· δ'. Νὰ συνδράμουν εἰς τὴν κατὰ τὰς χωρογραφικῶν βιβλίων, ὡς ἔστιν ἀναγκαῖον τῶν περὶ ὑποθηκῶν βιβλίων· ε'. Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ φόρων Νόμους· ς'. Νὰ ὑπερσπίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν γενομένων προσβολῶν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, καὶ νὰ προφυλάττωσι τὰ ἐθνικὰ κτήματα καὶ κτίρια ἀπὸ τὴν φθοράν. ζ'. Νὰ ἐρμηνεύωσιν εἰς τοὺς Δήμους τοὺς Οἰκονομικοὺς Νόμους καὶ Διατάγματα κατὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν πνεῦμα καὶ γράμμα, καὶ ἐν γένει νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν· η'. Νὰ ἐξετάζωσι περιοδικῶς τὰ κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας Ταμεῖς, ἐκτὸς τῆς ἐξετάσεως τῆς γενομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. θ'. Νὰ προσπαθοῦν διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ δημοσίου εἰσοδήματος κατ' οἰκονομικὰς καὶ προσδονομικὰς ἀρχάς. ι'. Νὰ φροντίζουσιν ὅλα ὅσα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων.

Ἡ ἐξουσία τῆς ἀρμοδιότητος τῶν κληνίζεται πάντοτε κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμούς.

Ὁ τρόπος τῆς ὑπηρεσίας τῶν θέλει προσδιορισθῇ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγίων, τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει σφειδιάσει ἀνω-

περθετως καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐγκρίσιν.

4. Οἱ Βασιλικοὶ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν διευθίνει τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀπ' εἰθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς τοῦτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἡ πρὸς τοὺς Νομάρχας σχέσις τῶν εἶναι ὡς ἡ τῶν ἄλλοι τοῦδε Ἐφόρων, ἐπειδὴ ἡ σύστασις τῶν Βασιλικῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἀρτίνει ἀναλλοίωτον τῇ διὰ Διατάγματός· προσδιορισθεῖσαν συμμετοχὴν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Διοίκησιν.

5. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἀναγκαῖας διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ιδιότητες, χρηστότητα ἡθῶν καὶ χαρκατῆρος, καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις τοῦ τύπου ὁ μισθός τῶν προσδιορίζεται εἰς δικαστικὰ ὀδοῶντα Ἀρχμὰς κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ θέλουν ἀπὸν τὰσθαι ἀνεξικρέτως ὅλα τὰ ἐξοδα τὰ γραφικὰ καὶ τῆς περιουσίας, καθὼς καὶ αἱ πληρωμαὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τοῦ γραφείου.

6. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι προσδιορίζονται εἴκοσι πέντε τὸν ἀριθμὸν· ἡ δὲ περιφέρειαι τῆς δικαιοδοσίας τῶν φαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα. Τὴν ἑδρὰν τῶν ὀρεῖλουν νὰ ἔχουν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς· ἐπαρχίας· ἐν ὅμοις ἡ δικαιοδοσία τινὸς περιέχη πολλὰς ἐπαρχίας, καὶ μετὰ τῶν εὑρίσκειται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, τότε θέλουν ἐδρεύει εἰς ταύτην, εἰ δὲ μὴ εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, ἥτις θέλει προσδιορισθῇ καὶ δημοσιευθῇ δι' ἰδικιτῆρας ἀποφάσεως.

Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπιμετατείας Δρότος Μανσόλας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ, καὶ τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διατάγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1836.

264. Δ. Περὶ αὐτοαὐτῶς βιβλιοπωλείου
ἐν τῇ Β. Τυπογραφίᾳ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαι-
δεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργείου, ἀπεφασί-
σαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Διὰ τὴν εἰσαχθῆναι τρόπον ὁμοιόμορφον
εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ
εὐρίσκη ὁ καθείς βιβλία στοιχειώδη καλὰ,
καὶ παραδείγματα τῆς καλλιγραφίας καὶ
ἱερογραφίας πρόχειρα πάντοτε, εἰς τιμὰς
μετρίας, καὶ εἰς τὰς πραγματικὰς χρεῖας
ὠφέλιμα, διορίζομεν νὰ συστηθῇ βιβλιο-
πωλεῖον, καὶ νὰ εὐρίσκηται εἰς αὐτὸν ἐνω-
ν μὲ τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφίαν καὶ
ἱερογραφίαν.

2. Ὅποια δὲ βιβλία καὶ παραδείγματα
πρέπει νὰ ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Β. Τυπο-
γραφίαν καὶ νὰ πωλῶνται, περὶ τοῦτου θέ-
λουμεν διατάττει ῥητῶς, ἀκούοντες τὴν πρό-
τασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖας,
καὶ τὴν γνώμην ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς,
διοριζομένης ἐκάστην φορὴν παρ' ἡμῶν.
Ἀλλ' ἐνταῦθα πρέπει νὰ φυλαχθῇ ὡς ἀξίω-
μα, ὅτι πρέπει ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ
Κράτους, καὶ εἰς οἷον τὰ Ἑλληνικὰ καὶ
κινὰ σχολεῖα, συμφώνως μὲ τὴν σκοπὴν
τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ προβλέ-
πωνται ἀδιακόπως κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀνάγ-
κην τῶν μὲ τοιαῦτα βιβλία καὶ παραδείγ-
ματα, τὰ ὅποια νὰ μὴ ἐμπεριέχουν διδα-
σκαλίας καὶ γνώμας ἐπιβλαβεῖς ἢ εἰς τὴν
θρησκείαν ἢ εἰς τὴν πολιτείαν ἢ εἰς τὴν
πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπτυξιν καὶ
ἐκπαίδευσιν, καὶ ὄντα χρήσιμα εἰς τὸν
σκοπὸν μιᾶς φρονίμου παιδαγωγίας, νὰ συν-
τείνουν εἰς τὰς κοινὰς καὶ ἀναπορεύοντας
διὰ τὸ ἑξῆς χρεῖας τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ
ἐπιταχύνωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ δι'
ἐνός λεκτικοῦ καθ' αὐτὸ καὶ καλλωπισμένου.
Συνὰ τούτων θὰ ἔχουν ὡς πρὸς τὸ ὕλικόν
ἔλην τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης, καὶ εὐθη-
νότερα, παρ' ὅ, τι πωλοῦνται εἰς τὰ ἰδιω-
τικὰ βιβλιοπωλεῖα.

3. Ἀλλὰ τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο συστη-
θῇ, ὅλα τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους χρε-
ωστοῦν νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὴν παρά-
δοσιν τῶν μαθημάτων ἐκεῖνα τὰ βιβλία
καὶ παραδείγματα, ὅσα ἐκδίδονται παρ'
αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγει τὸ κατὰ-
στημα τοῦτο, καὶ τὰ βιβλία καὶ τὰ παρα-
δείγματα, ὅσα θέλει ἐκδίδει, ὁμοίως καὶ
αἱ τιμαὶ αὐτῶν, θέλει δημοσιεύονται πάν-
τοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν.

4. Εἰς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ
ἄρθρῳ 3 ὁριζομένων, θέλουσιν σφραγιζεσθαι
τὰ ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου τοῦτου ἐξερχό-
μενα βιβλία καὶ παραδείγματα μὲ σφρα-
γίδα φέρουσαν τὰ Βασιλικά τῆς Ἑλλάδος
παράσημα, ὡς ὁρῶνται ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν
νομισμάτων, καὶ κύκλωθαι τὴν ἐπιγραφὴν.
«Βιβλιοπωλεῖον Ἑλληνικὸν ἐπὶ Β. Τυ-
πογραφίᾳ.» Περιπλέον θέλει τυπώνεσθαι
ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ ἐγκριθεῖσα τιμὴ τῶν ὁλό-
γραφος.

5. Διὰ τὴν εἰσποροῦν δὲ νὰ λαμβάνωσι
καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ βιβλία καὶ πα-
ραδείγματα χωρὶς δυσκολίαν ἀπὸ τοῦ ῥη-
θέν βιβλιοπωλείου, θέλουσιν ἐνωθῇ μὲ τὰ
κατὰ Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας ταμεῖα εἰδικὰ
βιβλιοπωλεῖα κατ' αὐτὸ τὸ μέτρον θέλει
πίμπονται τὰ βιβλία καὶ παραδείγματα
ἀπὸ τοῦ γενικοῦ τοῦτο βιβλιοπωλείου εἰς
τὰ εἰδικὰ· τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν
συναζόμενα χρήματα θέλουσιν ἐμβαίνει ἀπα-
ρράλλαντως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσδοι
τοῦ Κράτους, εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον, πα-
ρὰ τοῦ οὐοίου σημειοῦνται εἰς πίστωσιν
τοῦ μερικωτέρου Ταμεῖου τῆς Β. Τυπογρα-
φίας.

6. Διὰ τὴν ἐπιτύχῃ ἐντελῶς ὁ σκοπὸς
τοῦ παρόντος Διατάγματος, κατατάτομεν,
ὥστε ὅσοι χωρὶς ἰδιαιτέραν ἀδειαν τυπό-
νουν τὰ ἀπὸ τοῦ Β. βιβλιοπωλείου ἐκδι-
δόμενα βιβλία καὶ παραδείγματα, ἢ πα-
ραποιοῦσι καὶ καταχρῶνται τὴν ἐν τῷ ἄρ-
θρῳ 4 ὁρισθεῖσαν σφραγίδα, ἢ διασπείρω-
σι τοιαῦτα μετατυπωμένα καὶ ψευδοσφρά-
γιστα βιβλία, προσέτι καὶ ὅσοι εἰς τὴν
πώλησιν λαμβάνουσι περισσότερον τῆς

προσδωρισμένης τιμῆς, οὗτοι νὰ καταδικάζονται δικαστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 262—264, 432, 464, 533, 540 τῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, καὶ νὰ παιδεύονται μὲ τὴν δήμευσιν ἐκάστοτε τῶν ἀνηκόντων βιβλίων, παραδειγμάτων καὶ σφραγίδων. Κατὰ τῶν διδασκάλων τῶν ἀντιπρακτόντων εἰς τὸ ἄρθρον 3 θέλουν ληφθῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μέτρα πειθαρχικά. Παρεκτός τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρεὸς καὶ οἱ διδασκάλοι καὶ οἱ ἔφοροι τῶν σχολείων νὰ προσέχουν ἐπιμελῶς, ὥστε, ὅπουτι φωραθῇ τι τοιαῦτον νὰ τὸ ἀναγγεῖλουν εἰς τὸ ἀνήκον μέρος.

7. Τὸ καθαρὸν κέρδος τοῦ βιβλιοπωλείου θέλει χρησιμεύει μόνον διὰ τὰ κατὰ στήματα τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τὰ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1836.

265. Α. Περί τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικούντων Ὀθωμανῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν μεταναστευσιν τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος κατοικούντων Ὀθωμανῶν, παρενοχλουμένων ἐνίοτε ἀπὸ δικαστικὰς παρεμποδίσεις γινόμενας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των, καὶ νὰ δώσωμεν οὕτω νέα δέγματα τῆς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εὐνοϊκῆς ἡμῶν διαθέσεως λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαισύνης Γραμματέως, καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὀθωμανῶν ἔχοντες ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις δεφείλουν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 2 ὀριζομένων, νὰ τὰς εἰσάγουν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ἢ νὰ ζητήσωσι τὴν κατὰ νόμον προσωπικὴν κράτησιν αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ προσεχὸς Ἰουλίου (ἔτος παλαιόν).

2. Ἐκ τῶν ἀγωγῶν, ἢ τῶν περὶ ἀσφα

λιστικῶν μέτρων αὐτῶν τῶν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς τὰ Ἑλληνικά Δικαστήρια εἰσχυρισμένων ἕνεκα προϋπαρχουσῶν διαφορῶν, δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀναχωρήσεις τῶν ἐν τῇ Ἡμετέρῳ Βασιλείᾳ Ὀθωμανῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

366. Περί προσθήκης τινὸς εἰς τὸ ἄρθρον 3 τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολίας γενομένης ἐμπορικῆς συνθήκης

Κατὰ συνέπειαν μεταγενεστέρως συμφωνίας μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἀυστρίας τὰ εἰς τὸ ῥθ. 3 τῆς μετὰ τῶν δυο συνομολογουσῶν Δυνάμεων γενομένης ἐμπορικῆς συνθήκης διαλαμβανόμενα, ἀπορῶντα τὴν περὶ τὰ πολυμεφύδια λαμβανόμενα θέλουν ἐφαρμοῇ εἶναι ἐν καιρῷ πραγματικοῦ πολέμου μόνον καὶ ὅχι ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1836.

267. Α. Περί δημοτικῶν ἐκλογῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ διαφόρων Δήμων τοῦ Βασιλείου Μας δὲν ἐπερατώθησαν εἰσέτι, διότι οἱ μὲ αὐτὰς ἐπιφορτισμένοι Εἰρηνοδῆται κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλ. (6 Μαΐου 1834) προσωρινοῦ Νόμου δὲν δύναται μόνον τῶν νὰ ἐπαρκέσουν εἰς αὐτάς.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰς ἰδῶμεν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἀποπερατωμέναις καθ' ὅλους τοὺς Δήμους τοῦ Βασιλείου Μας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως καὶ τῇ γνωμοδότησει τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ πρέδροι τῶν Εἰρηνοδικῶν διωρισμένοι δυνάμει τοῦ περὶ δικαστικοῦ ὁ-

γανισμού Νόμου από 24 Ιανουαρίου (24 Φεβρουαρίου) 1836 δύνανται νά ενεργώσι τὰ δημοτικά εκλογὰς καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ Εὐρηνοδίκαι, ἐν καιρῷ νομίμου ἀπουσίας ἢ ἐμποδίου αὐτῶν.

2. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1836.

268. Ν. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἀρ. 682 ἰδ. α. 1 τῆς Πολιτικῆς Διοικητικῆς

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, παρατηρήσαντες ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 §. 1 τῆς πολιτικῆς διοικητικῆς διατακτομένη δημοσίευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἐδ. 1 καὶ τὸ ἄρθρον 686 συντακτέας ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ, ἀπὸ τραπέζης καὶ καίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσβάλλει καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν κοσμιότητα καὶ κατὰ τὴν πρῶτην περίπτωσιν ἡμπορεῖ νά ἐμποδίσῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἑνωσιν τῶν διαφορομένων συζύγων.

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

Διατάττομεν

Α' Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 2. (1) Ἀπριλίου 1836 περὶ πολιτικῆς διοικητικῆς νόμου διελκυσθαιμένης ἀναφορᾶς δημοσιευτέας κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 683 §. 1, θέλει τοῦ λοιποῦ δημοσιεῖσθαι σημείωσις ἀπλῆ περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν διαφορομένων συζύγων καὶ τὸν πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ καίτης σκοπὸν, μὴ ἐξηγουσα δὲ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν χωρισμὸν τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 685, προκειμένου λόγου περὶ διαζεύξεως.

Β' Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-

ματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλ. 1836.

269. Α. Περὶ συστάσεως δασονομείου διὰ τὰ ἔθνη καὶ αἰσθ. τῆς παρὰ τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ Περαχώρας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 13 (25) Φεβρουαρίου Τ. Ε. νά τεθῶσιν ὑπὸ δασονομικὴν διοίκησιν καὶ ἐπιτήρησιν τὰ κατὰ τὰ ἀντατολικά παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἐθνικά δάση, ἀπογραφίσωμεν τὰ ἀκόλουθα

1. Διορίζεται δασονομεῖον Μεγαρίδος καὶ ἔδρα αὐτοῦ θέλει εἶναι τὰ Μέγαρα. θέλει δὲ ἔχει τὸ δασονομεῖον τοῦτο καὶ τρεῖς δασοφύλακας εἰς Περαχώραν, Ψαθὶ καὶ Μυγοῦλαν.

2. Τὸ δασονομεῖον Μεγαρίδος δὲν συνίσταται μὲν κἀνὲν δασοφύλειον ὑπόκειται δὲ ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἡ κατὰ τόπον ἀρχὴ αὐτοῦ ἔχει τὰ διὰ προτέρων Διαταγμάτων προσδιορισθέντα χρεῖα καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δασαρχῶν.

3. Εἰς τὸ δασονομεῖον τοῦτο ἀνήκουν πρὸς ἀντατολὰς τὰ εἰς τὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἀπὸ Λιβαδόστραν ἕως Περαχώραν δάση, πρὸς δύσιν τὰ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Ἐλευσίνα ἕως Θήβας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

370. Περὶ τυπογραφικοῦ λάθους ἐν τῷ ἄρθρῳ 189 τῆς ἐπισήμου μεταφράσεως τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 189 τῆς ἐπισήμου μεταφράσεως τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, διὰ τυπογραφικὸν λάθος, γενομένη χρῆσις τῆς ἐνικῆς θηλυκῆς μετοχῆς ἀναγομένη, ἀντὶ τῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ οὐδετέρας πληθυντικῆς ἀναγόμενης, διορθοῦται διὰ

τῆς παρούσης καὶ θέλει ἀνγνωσκαίται τοῦ λοιποῦ ὥς ἐφεξῆς τὸ ἄρθρον τοῦτο.

«Πᾶσα ἀγωγή ἀπορῶσα συναλλαγματικῆς ἢ εἰς διατμήν γραμματικῆς ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμπορῶν ἢ τραπεζίτας ἢ ἀγαγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις κλ. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1836.

271. Περὶ τῶν κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀπουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Σκοπεύοντες ν' ἀπομακρυνθῶμεν πρὸς καιρὸν ἀπὸ τοῦ Βασιλείου μας διὰ τὴν ἐπισκευθῶμεν τοὺς πολυποθήτους Βασιλικούς γονεῖς Ἡμῶν, πρώτη καὶ κυριώτερα προντίς μας εἶναι, ἐν καιρῷ τῆς ἀπουσίας μας νὰ μὴν ὑποφύῃ ἡ πρόοδος τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, ἀλλ' ἐξεναντίας νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ τὴν νόμιμον τάξιν διὰ τὸ καλὸν τῶν ὑπηκόων μας. Ὅθεν ἀπεφασίσαμεν καὶ διακττάμεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ἐπιφορτίζεται ἐν ὀνόματί μας, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας μας, τὴν διαχείρησιν τῶν κυβερνητικῶν ὑποθέσεων.

2. Ἐπὶ τούτῳ δίδομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν μας Συμβούλιον εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο νὰ ἐνεργῇ ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἐνεστώτα κανονισμὸν ἔπρεπε νὰ καλυπτοῦντο εἰς τὴν ἀμεσὴν ἀπόκρισιν καὶ ἐγκρίσιν μας, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐξαίρουται φητῶς παρ' Ἡμῶν.

Ὅθεν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἐν καιρῷ τῆς προσωρινῆς ἀπουσίας μας ἀνάγονται αἱ ἀκόλουθοι ὑποθέσεις, ἐξαίρουμένων τῶν ὧν προσδιορίζονται καὶ τροποποιούνται εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα. 1. Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς νομοθεσίας, καὶ τὰ ἐκδοθησόμενα γενικὰ διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῆς διοικητικῆς τάξεως. 2. Οἱ νεοεκδοθησόμενοι ἢ μεταβληθησόμενοι ὅρισμοι περὶ ὀργανισμοῦ τῶν

πολιτικῶν ὀρχῶν καὶ περὶ διακρίσεως τῆς Ἐπικρατείας. 3. Ἡ ἐπικύρωσις συνθηκῶν μὲ ξένους ἐπικρατείας καὶ ἡ ἀλληλογραφία μὲ ξένους Ἡγεμόνας. 4) Οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἑκράς καὶ θαλάσσης, τῶν ὑπαλλήλων, ὧν ὁ μηνιαίος μισθὸς εἶναι 200 ἢ καὶ περισσοτέρων δραχμῶν. Προσέτι αἱ διορισμοὶ τῶν δικαστικῶν Παρέδρων τοῦ Ἀρεοπάγου, τοῦ Ἐφετείου καὶ τῶν Πρωτοδικείων, καὶ ἡ ἀφένσις καὶ μεταθέσεις τῶν αὐτῶν. 5) Οἱ διορισμοὶ ἀρχικῶν τῶν κοινοτήτων πρώτης τάξεως καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι ἀφένσεις αὐτῶν. 6) Ἀπόνομιζι τῶν παρητήμων. 7) Ἡ συγχώρησις τῶν καταδίκων. 8) Ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν. 9) Ἡ ἐπικύρωσις ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιφυλαττομένων εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐξαίρεσεων καὶ ἐγκρίσεων ἐκτὸς τῆς ἀναγκηρῆς ἐξαιρέσεως ἐνηλίκων τῆς ἐγκρίσεως περὶ ἀλλαγῆς τῶν ὀνομάτων, καὶ τῆς ἀδείας περὶ συγγενείας μεταξὺ τοῦ πρῶτον τοῦ δικαστηρίου. 10) Ὁ προσδιορισμὸς τῶν προϋπολογισμῶν. 11) Ἡ ἀνοίξις τῶν εἰδικῶν πιστώσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμείῳ. 12) Ἡ ἐγκρίσις ἐκτάκτων καὶ εἰς τοὺς ἐπικυρωθέντας ὑπολογισμοὺς καὶ πιστώσεις μὴ συμπεριλαμβανέντων, καὶ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς ὑπερβαίνοντων ἐξόδων. 13) Τὸ κλείσιμο συνθήκης περὶ δημοσίου χρέους. 14) Ὁ προσδιορισμὸς τῆς δυνάμεως τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατευμάτων. 15) Ἡ ἐγκρίσις τῶν μεταβολῶν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ σημείωσις τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων πραγμάτων, καθόσον περὶ τούτου ἐγκρίσις δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς ἐνεστώτας νόμους, τὰς διατάξεις καὶ τὰς πληρεξουσιότητας, ἢ καθόσον δὲν πρόκειται περὶ ἀνομιᾶς τῶν γαιῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρὶν προικοδοτήσεως νόμου, ἢ περὶ ἐκποιήσεως οἰκοπέδων κατὰ τοὺς δήμους, συμφώνως μὲ προϋπάρχοντα διατάγματα.

3. Ἐξαίρουνται ἀπὸ τὰ ὀριζόμενα τῷ ἄρθρῳ 1. α) Ὅλα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ διατάγματος τῶν 3 (15 Ἀπριλίου 1833 περὶ ἀρμοδιότητος τῆς Γραμματείας

αὐτοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
 ὑπο- γ. α. ἔως η. (αὐτοῦ μὴ συμπεριλαμ-
 βανόμενοι καὶ τὰ ὑπὸ στιχ. λ. διελλαμ-
 βανόμενα, τῶν ὁποίων τὴν ἀνωτάτην δι-
 ελλήνησιν ἀναθέτομεν εἰς τὴν Ἀρχιγγραμ-
 ματέα Μας, χωρὶς ὅτι ἀφαιρέτωμεν τ. ἀπὸ
 τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπιφορτισμένου τὰ
 γράμματα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.
 β) Παιδομαθίας καὶ τὰ ἀνα-
 γόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γραμμα-
 τείας τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ περὶ
 τοῦτου διάταγμα, τὸ ἐκδοθὲν τὴν 3 (15)
 Ἀπριλίου 1833. γ) Αἱ Ἀλλελεῖ ὑποθέσεις,
 περὶ τῶν ὁποίων ἐπιφυλαττόμεθα ὡς ἀπι-
 ριστώμεν ἡμεῖς, πλὴν θέλουσι ἐνεργῶν-
 ται εἰς ἀναπερφεύκτους περιπτώσεις παρὰ
 τοῦ Ἀρχιγγραμματέως, ἀφοῦ αἰοῦσι τὴν
 γνομήν τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἄμεσον
 ὥριτιδα αὐτῶν. δ) Συγγώρησις ἐναντίον
 δικαστικῶν ἀποφάσεων, πλὴν ἔχει ἐξουσί-
 ας τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναβί-
 η τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἀπορά-
 των. ε) Νομοθετικὰ ἀντικείμενα, μετὰ
 ὁμοῦν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἀνήκουσαν
 συνενόησιν μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
 κρατείας, πρέπει νὰ προετοιμασθῶσι διὰ
 τὴν ἀπόφασιν Μας. Ἀνίσως το Ὑπουργικόν
 Συμβούλιον κρίνῃ ὠφέλιμον διὰ τὸ κρά-
 τος τὸ νὰ ἐμβῶσι εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν
 τὰ ἐκμελετηθέντα σχέδια, τότε, (ἐκτὸς
 ὁλοκλήρου νομοθεσίας) εἰμπορῶν αὐτὰ νὰ
 δημοσιεύωνται προσωρινῶς ὡς ἀδηγητικαὶ
 διατάξεις ἔχουσαι δύν μιν νόμων, καὶ νὰ
 ἐφαρμόζωνται. Εἰμπορῶν δὲ αὐτὰ μετὸν
 καιρὸν νὰ κατασταθῶσι καὶ τέλειαι νόμοι
 διὰ μόνης τῆς ἡμετέρας ἐπικυρώσεως, ἀλλὰ
 παρελθόντων τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἐπι-
 τροπὴν Μας, παύσει νὰ ἔχουν πλέον κύ-
 ρος, ἀνίσως ἡμεῖς ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ-
 τῳ δὲν ἐπεκυρώσαμεν ἢ παρτενέαμεν προ-
 σωρινῶς τὸ κύρος των. ζ) Διορισμοί, προ-
 τήσεις, ἀφάσεις καὶ παύσεις εἰμπορῶν
 νὰ γίνωσι προσωρινῶς, ἐπιφυλαττομένης
 τῆς ἐπικυρώσεως ἡμῶν. Ἐφαρμόζονται
 τοῦτου θέσεως τοιαῦτα, τῶν ὁποίων ὁ δι-

ορισμὸς ἀπόκειται ἤδη εἰς τὰς διαφόρους
 ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου. Εἰς τὰς θέσεις Συμ-
 βουλίου καὶ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,
 τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἱερᾶς
 Συνόδου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου
 καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προσέτι τῶν
 ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτοῖς πρακτι-
 ωτικῶν θέσεων δὲν εἰμπορῶν μὴτε προσω-
 ρινοὶ διορισμοὶ νὰ γίνωσι ἄνευ τῆς ἡμε-
 τέρας ἐγκρίσεως. Θεωρεῖται δὲ ὡς χρέος
 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ φροντίζῃ
 διὰ τὴν ἀνεμπόδιστον πρόοδον τῆς ὑπηρε-
 σίας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς. η) Ἡ
 ἀπονομή τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

4. Ἡ μὲν συζήτησις τῶν εἰς τὴν ἀρμο-
 διότητα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνα-
 γομένων ὑποθέσεων ὁρεῖται νὰ γίνεσθαι,
 πρεδρυνόντος τοῦ Ἀρχιγγραμματέως, εἰς
 τακτικὰς συνεδριάσεις, ἡ δὲ ἀπόφασις διὰ
 πλειψηφίας. Ὁ Ἀρχιγγραμματεὺς θέλει
 δίδει τὴν ψήφον τοῦ τελευταίου προκυ-
 πτούσης δὲ ἐκ τοῦτου ἰσοψηφίας, θέλει
 ἀποφασίζῃ αὐτὸς. Διτάχθη οὕτως καὶ ἔλα-
 θε τὴν ἐξουσίαν εἰς σπουδαιότητας ὑποθέ-
 σεως νὰ δύναται νὰ συγκληθῇ εἰς συνεδρί-
 ασις τοὺς Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου
 τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ δικαίωμα ψήφου. Ἀ-
 νίσως εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἤθελε προ-
 κύψει πλειοψηφία ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ
 Ἀρχιγγραμματέως, τότε πρέπει νὰ φυλαχ-
 θῇ τὸ συζητηθὲν διὰ τὴν ἡμετέραν ἐγκρι-
 σιν. Ἡ σύνταξις τοῦ πρωτοκόλλου τῶν
 συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου κανονίζεται
 κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ διατάγματος τῶν 3
 (15) Ἀπριλ. 1833 τοῦ περὶ σχηματισμοῦ
 τῶν Γραμματειῶν. Ἐπιφυλάττεται ὁμοῦς
 τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουρ-
 γικοῦ Συμβουλίου, νὰ προσδιορίσῃ ἄλλον
 ὑπάλληλον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ, ἀνίσως
 ἤθελεν ἀπαιτῆσαι τοῦτο ἢ ταχέως τῆς
 ὑπηρεσίας, καὶ ἡ ἐπιστάσεις τῶν ἐργασι-
 ῶν τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ὅλα τὰ ἐγγράφα, ὅσα κατὰ τοὺς
 ἐνεστώτας κανονισμοὺς πρέπει νὰ καθυ-
 ποβάλλωνται εἰς τὴν ἡμετέραν Ὑψηλὴν
 ἐπικύρωσιν καὶ ὑπογραφήν, θέλει συντάτ-
 τονται κατὰ τοὺς ἄρθρ. τοῦδε τύπου, καὶ

πρωτοθεμένου τοῦ «'Εν ὁνόματι καὶ κατ' ἐκτελέσειν διαταγὰν τῆς Ἀ. Μεγ. Μεταπολιτείας τοῦ Βασιλέως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον», ὑπογραφομένων τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀντιγράφων παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ ὅλων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συνοπογράφεται παρ' ὅλων τῶν παρευσεθέντων.

6. Ὁ Ἡμέτερος Ἀρχιγραμματεὺς, χάριν τῆς ἀρμονίας καὶ εὐστασίας τῶν κυβερνητικῶν ἐργασιῶν, θέλει διαφυλάττει καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας τὰ χρῆν, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀρθρ. 2, 8, 10, 11, 13, τοῦ διατάγματος τῶν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1835 περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Ἡ πρὸς τοῦτο σύμπασις τοῦ παρ' αὐτοῦ προεδρευομένου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσδιορίζεται καὶ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος διατάγματος.

7. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἐξήρτητο μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἢ τῶν Γραμματέων, εἴμπορουν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνεργῶνται παρὰ τῶν ἰδίων, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι πᾶσα ἀργοπορία, δυσκολεύουσα τὴν πρόδον τῆς ὑπερσίας, καθὼς καὶ πᾶσα αὐθαίρετος παράβασις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος θέλει ἀποφεύγεται μετ' ἐπιμελείας.

8. Τὰ εἰς τὸ Ἡμέτερον Ἀνακτοβούλιον διευθυνόμενα ἔγγραφα ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα, καὶ καταχωρίζομενα διανέμονται καθ' ἡμέραν παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα.

9. Ἀνίσως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡθελε παρεμποδισθῇ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἐπὶ πολὺ, ἀνατίθενται αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ὁδηγίαι καὶ πληρεξουσιότητες εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὐρισκόμενον ἀρχιμόνον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὅμως οἱ Ἀντιπρόεδμοι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

10. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Μας Συμβούλιον θέλει φανῇ ἄξιον

τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀπονεμομένης ἐμπιστοσύνης, ὅτι θέλει διαχειρίζει τὰ κυβερνητικὰ ἔργα με εὐσυνείδητον διατήρησιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ με δραστήριον ζήλον, καὶ θέλει ἀποδείξει κορίως τὴν ἀργοπορίαν τῶν ὑποθέσεων.

11. Ἰδίως δὲ εἴμεθα πεπεισμένοι εἰς τὴν ὑπιστήριξιν, ἥτις θέλει χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Μας Συμβούλιον διὰ τῶν γνώσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

12. Καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Μας Συμβούλιον θέλουν γνωστοποιεῖ εἰς Ἡμᾶς ἀκριβῶς διὰ συνεχῶς ἀναφορῶν τὴν πρόδον τῶν ὑποθέσεων καὶ πᾶν ἄλλο σημαντικὸν συμβῆναι.

13. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδοθέν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπριλ. 1836

272. Α. Περί χάριτος

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως δηλοποιοῦμεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι σκοπὸς Μας δὲν εἶναι παντελῶς διὰ τῶν ἐξαιρετικῶν ὄρων τοῦ ἀρθροῦ 3 δ. τῆς ἐκδοθείσης διαταγῆς τὴν 2 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας Μας, νὰ τροπολογήσωμεν τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 § 2 ἀρθρ. 54 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἐξεναντίας ἐπιτηρεῖ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, καὶ λαμβάνει πρὸς τοῖς τὴν αἰδίαν, ὥστε καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ δικαστήρια ἢ οἱ ἐπὶ σάγγελαι προτείνουν χάριν, νὰ ἐνεργῶν ἄνευ περικειμένου ἐπερωτήσεως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὡς καὶ ὑπόληψιν τῶν νόμων, τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἰδίως φόβος περὶ δραστηρίως τῶν καταδικῶν ἀπαιτοῦν ἢ συμβουλεύουν τὸ τοιοῦτον. Κεχὰ τὸν τρόπον τοῦτον θέλει ἐνεργεῖ τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικόν Μας Συμβούλιον.

γαὶν Συμβούλιον, καὶ θέλει διατάξει ἐν
κρίσει τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλ. 1836.

273. Δ. Περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύ-
των ὡς πρὸς τὰ ἰδιώματα αὐτῶν κτήματα
τὰ διατεθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Επὶ ταῖς κοιναῖς προτάσεσι τῆς Ἡμε-
ρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν Γραμματείας περὶ τῶν ἀπαιτή-
σεων τῶν νεοφύτων (βαπτισμένων Ὁθω-
μανῶν καὶ ἀπογόνων αὐτῶν), ὡς πρὸς τὰ
ἰδιώματα αὐτῶν κτήματα, τὰ δέοντα ἔχοντα
ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ δίκασμα τῆς
ἐπιφαντάσεως, ἀπεφασίσαν καὶ διατά-
τουν.

1. Ἡ δὲ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς καὶ
παραστάσεως ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου
καὶ 23 Σεπτεμβρίου 130 τοῦ κυβερ-
νήτου Καποδίστρια ἐγκρίθεισας εἰς τοὺς
νεοφύτους ἀποζημιώσεις διὰ τὰ ρηθέντα
ἰδιώματα αὐτῶν κτήματα, ἐπικυροῦνται καὶ
διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἔγινε τοῦτο προσω-
ρινῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Νοεμβρίου
1833 διατάγματος.

2. Ἐκαστος νεόφυτος (βαπτισμένος ὁθω-
μανῶν καὶ ἐλάττω οἰκογενεῖα νεοφύτου κα-
ταγομένη ἀπὸ νεόφυτον ἢ ἀπὸ Ὀθωμανόν),
ἀπ' ὧσιν προσώπων καὶ ἂν συγκρίται, καὶ
εἰς ἵσους οἰκογενειακὰς περιστάσεις καὶ ἂν
εὐρίσκειται ἕκαστον πρόσωπον, θέλει ἐπο-
μένως ἔχει δικαίωμα διὰ τὰ ἰδιώματα
κτήματα (τὰ ἀκίνητα) ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐ-
τὴν εἰς τῆς Ἑλλάδος πρὶν τῆς δημο-
σεως εἰς ἀποζημιώσιν ἐξισορμέναν μὲ ἐτή-
σιον καθαρὸν εἰσόδημα 200 εἰς 4000
φραγκίων, ἢ 194—970 δραχμῶν, καὶ ἂν τὸ
30 Ἰανουαρίου 1835 διάταγμα. Ἄν τὰ δημο-
θέντα κτήματα δὲ, ἐδίδον 200 φράνκ. ἢ
194 δραχμ. ἐτησίως, ἢ ἀποζημιώσις θέλει
προμετρεῖσθαι πρὸς τὴν πλιότητα τοῦ κτή-
ματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποζημιώ-
σεως ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς βαπτισμένους
Ὀθωμανοὺς ἢ νεοφύτους, τὸς ὅντας κατ'
εὐθείαν γραμμὴν ἀπογόνους Ὀθωμανῶν,
προϋποτιθεμένου ὅτι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα πρὶν τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου 1830.

Οἱ πλῆγροι συγγενεῖς ἀποκλείονται αὐτοῦ.
3. Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη εἶναι ἀσχετος
μὲ τὰ δικαιώματα, ὅσα ὁ νεόφυτος δύναται
να ἔχῃ καὶ ἐκ τοῦ νόμου τῆς προικοδο-
τήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν περὶ τῶν ἐκ-
δοτήσεων εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ἀ-
γῶνα.

4. Ἡ εἰς τὸ ἀρθρ. 2 ἀναφερομένη ἀπο-
ζημιώσις θέλει κυρίως λαμβάνεσθαι ἀπὸ
τῶν δημοθέντων κτήματα τῶν ἀποζημιω-
τέων νεοφύτων, ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι αὐτὰ εὐ-
ρίσκονται ἀκόμη ἀνεκποίητα μετὰ τῶν
δημοσίων κτημάτων, καὶ ὅτι τὸ δημοσίον
δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτὰ ἀκόμη ἐλευθέρως
ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς ἐντίκην
περίπτωσιν ἢ ἀποζημιώσις γίεται ἀπὸ τὰ
λοιπὰ διαθέσιμα καὶ εἰς τὸ ἀρθρ. 5 ἐδ. 1
τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου σημειού-
μενα εἰνδικὰ κτήματα, χωρὶς ὅμως νὰ θεω-
ρηθῇ ἡ ἐνεστώσα κατάστασις τῆς καλλιερ-
γείας τῶν πρὸς ἀποζημιώσιν προσδιοριζο-
μένων ἀντιειρέμει.

Ἄν τὸ δημοθέν ἀντικείμενον ἦτον κτί-
ριον, εἰρηκόθεν κτοσε ἢ μὴ ὑπάρχον πλέ-
ον, ἀπ' δίδεται εἰς τὸν νεόφυτον τὸ παλαι-
ον οἰκόπεδον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι δια-
θέσιμον πλέον, ἄλλο ἴσως ἀξίως. Ἄν δὲ
ὑπάρχῃ καὶ τὸ κτίριον ἄλλὰ δὲν εἴπωρεῖ
νὰ ἐπιστραφῇ, θέλει διδασθαι πρὸς ἀποζη-
μιώσιν ἄλλο ἐθνικὸν οἰκονομικὸν ἴσως ἀ-
ξίως.

5. Ἄν δοθῇ ὡς ἀποζημιώσις, εἰς νεόφυ-
τον, συγκρατῆσαι αὐτοῦ, ἀντικείμενον ἀδι-
αίρετον ἀνωτέρας ἀξίως ἀπὸ τὸ δημοθέν,
θέλει πληρώσει, ὅστος τὸ περιπλέον εἰς
ἑῷα ἐπαισίους δόσεις εἰς τὸ ταμεῖον, δι-
δων κατὰ τὸ 12 ἀρθ. τοῦ περὶ προικοδο-
τήσεως νόμου τόκον δι' αὐτὸ 6 τοῖς 100.
Ἐξεναντία, ὁ νεόφυτος, ὁ οἰκοδομήσας ἢ
μέλλον νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ ἐθνικῆς
γῆς, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 26 Αὐγούστου
(7 Σεπτεμβρίου) 1830 δὲν θέλει πληρώσει
οὐδὲν ὡς ἀποζημιώσιν εἰς τὸ δημοσίον διὰ
τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ ὑποθέσει ὅμως, ὅτι ὑπάρ-
χεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιεχομέ-
νων εἰς τὸ ρηθὲν ψήφισμα.

6. Τὰ εἰς τοὺς νεοφύτους ὡς ἀποζημιώσεις διδόμενα κτήματα μεταβαίνουν εἰς αὐτοὺς ὡς πλήρης καὶ ἐλευθέρᾳ πάσης δημοσίου ὑποθήκης ιδιοκτησίας.

Αἱ περιστάσεις αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 τοῦ Γ' κεφαλαίου, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἀναφερόμεναι, ἐφαρμόζονται ἐπομένως ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ κτήματα ἐκεῖνα. Ὁ νεόφυτος θέλει πληρῶναι ἀπὸ τὰ πρὸς ἀποζημιώσεις δοθέντα αὐτῷ κτήματα μόνον ἀπλοῦν δέκατον, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς γενικοῦ φόρου ἐγγείου. Δὲν ὑποχρεοῦται δὲ εἰς καταβολὴν τῆς παραχωρήσεως, ὡς αἱ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1.

7. Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 2) θέλουν χρησιμεύει ὡς νομικαὶ βάσεις, ἡ πολιτικὴ στάσις, ἡ ἐπιστημὴ τοῦ νεοφύτου, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δημεύσεως περιουσία του, πρὸ πάντων δὲ τὸ μέγεθος καὶ ἡ σημαντικότης τῶν δημευθέντων ιδιωτικῶν κτημάτων. Τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα τῶν πρὸς ἀποζημιώσιν διδομένων κτημάτων εὐρίσκεται, ἂν ἀπὸ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτῶν ἀφαιρηθῶν τὰ ἔξοδα τῆς συνήθους καλλιέργειας, (ἀλλ' ὅχι καὶ ἡ ἑκτακτὸς καταβολὴ τῆς πρώτης καλλιέργειας) καὶ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἐγγεῖος φόρος.

8. Ἐκαστος νεόφυτος νομίζων, ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερομένην ἀποζημίωσιν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς 6 μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Γραμματεία θέλει πέμπει εἰς τοὺς ἀνήκοντας οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς σημειώσεις τῆς ἀποζημιώσεως τὰς γενομένας κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1830 ψηφίσματος καὶ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων, αἵτινες ὅμως πρέπει ν' ἀναθεωρηθῶν καὶ νὰ συμπληρωθῶν μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Οὗτοι συμφώνως μὲ τὸν ἀνήκοντα ἐπαρχον τὸν δῆμαρχον ἢ δημογέροντα καὶ τὴν νεόφυτον θέλουν ἐγγρά-

φει εἰς πρωτόκολλον τὸ μέγεθος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὸ παραχωρητέον κτήμα. Τὰς περὶ τοῦτου ἐγγράφους πράξεις, τὰς ὅπως θέλουν ὑπογράφει ὅλοι οἱ παρευθῆτες ιδιοχείρως, θέλει καθυποβάλλει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἀμέσως, ἥτις θέλει, συμφώνως μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Εὐσωτερικῶν, καθυποβάλλει αὐτὰς μετὰ γνωμοδοτήσεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸν νεόφυτον τὸ εἰς ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὀριζόμενον ἐγγράφον ιδιοκτησίας, καὶ θέλει φροντίζει ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κτήματος. Ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ παρόντος, αἱ δύο Γραμματεῖαι χρεωστοῦν ἢ ἀποπερικόσουν τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν νεοφύτων. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ὁδηγήσει ἀνηκόντως τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπαρχοὺς, διὰ νὰ καταρθῶν ὁ πρότος σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

9. Ὅσοι νεόφυτοι ἀπεζημιώθησαν ἢ ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀναφερομένου ψηφίσματος τῆς βουλῆς, μένου εἰς ἐντελὴ κτήσιν τῶν δοθέντων αὐτοῖς κτημάτων, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἀναφερομένας περιστάσεις, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ δημόσιον τὸ τυχόν περιπλέον τῆς ἀποζημιώσεως. Ἄλλοι δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς ἀναπλήρωσιν ἢ αὐξήσιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Εὐσωτερικῶν καὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ κοπιώδης καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς υδερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἀπριλ. 1836

274. Α. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δ

πολλὰς, ὅσας αἱ ἀρχαὶ ἀπαντῶσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθη-
νῶν, καὶ νὰ συμβιβάζωμεν τὰς μεταξὺ τῶν
ιδιοκτητῶν περὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν
ὑπαρφομένας διαφιλονεικίσεις, ἐπὶ τῇ προ-
τάσει τῆς ἡμετέρας· ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματείαις, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν.

1. Πᾶς, ὅστις οἰκοδομεῖ, χρεωστεῖ νὰ
ἐπιπλήρῃ τὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἰσοπέδω-
σιν τὰς ὁποίας ὁ ἀρμόδιος μηχανικός θέ-
λει τῷ διαγράψει ἐπὶ τοῦ γηπέδου· εἰδὲ μὲν,
συγχροῦται νὰ ἰσοπεδώσῃ καὶ καθαρίσῃ
τὸ οἰκοπεδὸν δι' ἐξόδων τοῦ ιδιοκτήτου.

2. Ὡς αἰεὶ ἡ γραμμὴ τέμνει ἐν ἡ πολλὰ
οἰκοπεδὰ εἰς τρόπον, ὥστε οἱ πλάγιοι τοί-
χοι τῶν μεσότητων λαμβάνουσιν ἐκ τού-
του πλάγιαν θέσιν, σχηματίζοντα ἀμβλεί-
ας ἢ ἑξέως γωνίας, ὑποχρεοῦνται οἱ οἰκο-
δομοῦντες νὰ μεταρρυθμίσουν τὰς ὁδοὺς τῶν
οἰκοπέδων τῶν, ὥστε αἱ πλευραὶ τῶν οἰκο-
πέδων νὰ ἔχουν θέσιν ὀρθογωνίαν.

Ἡ διατάξις αὕτη θέλει πρό πάντων τη-
ρεῖται εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν τριῶν πρωτί-
στων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς, καὶ ὅλων τῶν τῆς
νέας πόλεως. Ὡς αἰεὶ ἰδιώτης ζητεῖ ἀπὸ
τῆς διοικητικᾶς ἀρχῆς οἰκοδομῆς· ἀδεικνύ-
ει, ἀναφέρει πάντοτε εἰς τὴν αἴτησίν του,
ἐν συνεννοήῃ ἥδη μὲν τοὺς γείτονάς του
περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν συνόρων, ἡ
καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν,
τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως·
ἐπιρροηστέος μηχανικός θέλει μεταβαί-
ναι ἐπιτοπίως, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ
τοῦ πράγματος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει
ἀπορρασίξει αὐτὸς τὴν εἰς τὸ πικρὸν ἄρθρον
ἐννοημένην μεταρρύθμισιν.

Ἐκαστὴ οἰκοδομὴ γενομένη ἐναντίον τοῦ
αὐτοῦ, θέλει κατεδραχίεσθαι δι' ἐξό-
δων τοῦ ιδιοκτήτου.

3. Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ μιᾷ
τῶν τριῶν πρωτίστων ὁδῶν τῆς παλαιᾶς
πόλεως, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ πλα-
τείων τῆς νέας πόλεως, πρέπει νὰ ἔχῃ οὐ-
δέποτε διακροσίαν τετραγωνικῶν πύξεων
ἐκ τοῦ αὐτοῦ τοῦλάχιστον. Κάθε μικρότερον οἰ-
κοπεδόν, ὅποσονδήποτε στήλη καὶ ἐν ἔχῃ,

ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν τεμαχίων, θεω-
ρεῖται ὡς δημοτικὴ ιδιοκτησία καὶ διαθε-
τεται κατὰ τοῦ· περὶ τῶν τοιούτων τε-
μαχίων ὁρισμοὺς τοῦ 6 ἁρθροῦ τοῦ ἡμε-
τέρου διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου
(11 Φεβρουαρίου 1834).

4. Ἡ μεταρρύθμισις τῶν συνόρων τῶν
οἰκοπέδων ἐκάστης ὁδοῦ πρέπει νὰ γίνε-
ται εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος οἰκοδομοῦν-
τῶν ἐπ' αὐτῇ κυμένων οἰκιῶν νὰ λαμ-
βάνῃ ἀνάλογον μέρος προσώπου.

Εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἀπὸ μέρους
τινὸς τῶν ιδιοκτητῶν, ὁ παρὰ τῷ γειτονίῳ
τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν πρωταρχιτέα-
των θέλει λαμβάνειν γνώσιν αὐτῶν, καὶ
ἀναφέρει εἰς τὴν ἰδίαν Γραμματείαν, ἥτις
θέλει ἀπορρασίξει ἀνελλιπῶς.

5. Ἀν κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν συ-
νόρων εἰς τῶν ιδιοκτητῶν καρδίῃ τὸν
πρὸς ζήμιαν τοῦ γειτονός του, θέλει ἀπο-
ζημιώσει αὐτὸν κατ' ἀπόφασιν δικαστι-
κῆς ἐπιτροπῆς.

6. Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ
Αἰόλου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Παιραιῶς, τῆς
Μακρᾶς Στῆς καὶ τοῦ Σταδίου, καὶ εἰς
τὰς Πλατείας τοῦ Ὁθωνᾶ καὶ τοῦ Λουδα-
βίκου ὅλαι αἰεὶ αἰεὶ.

α. Πρέπει νὰ ἔχουν ἐν ἰσότητι καὶ ἐν
ἀνώγειον πᾶσι τὰ β'. Θέλου σχηματίζειν
τοιὰς συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον τὰ δὲ σχέ-
διζ ὅλων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας οἰκο-
δομουμένων οἰκιῶν θέλου καθυποβάλλε-
σθαι προηγουμένως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ
γεωμέτρου τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν ἀνα-
θεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ
νομοῦ.

7. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ιδιοκτήτας
τῶν ἥδη οἰκοδομηθεῖσων οἰκιῶν ἐπὶ τῶν
τριῶν μεγάλων ὁδῶν νὰ χύμουν εἰς αὐτάς
ἐναντίον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θεμε-
λιώσαι ἐπιστρώμεις εἰς πᾶσαν ἐκ νέου οἰκο-
δομήν καὶ θεμελιώδη ἐπὶ σκευὴν τῶν οἰκι-
ῶν τούτων ὀρεῖσθαι οἱ ιδιοκτῆται νὰ συμ-
μορφωθῶν κατὰ γράμμα μὲν αὐτήν.

8. Τὸ μεταξὺ δύο οἰκιῶν μεσότητον
θέλει οἰκοδομεῖσθαι δι' ἐξόδων ἀριστέρων

21. Περί συστάσεως δευτέρου ειρηνοδικείου
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 4 (16) Μ τοῦ π. ε. προτάσει
τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας· πα-
ρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
ἐν μόνον ἐρηνοδικεῖον δὲν ἐπάρκει εἰς τὰς
πολυπληθεῖς ὑποθέσεις τῶν κατοίκων τῆς
πόλεως, καὶ τῆς ὑπαγομένης εἰς αὐτὴν ἐπὶ
ῥαγίας Ἀττικῆς, ἀπερρασίσαμεν, διὰ τὴν
εὐκαλίαν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ συστήσωμεν
καὶ δευτέρον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν τοιοῦτον
δικαστήριον, καὶ διατάττομεν περὶ τῆς δι-
καιοδοσίας αὐτοῦ ὡς ἑξῆς.

1. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θέλει δικαιοθῆ
εἰς δύο μέρη. τῆς Ῥμαϊκῆς ὁδοῦ λαμβαν-
ομένης ὡς διακριτικῆς γραμμῆς, καὶ εἰς
ἐκαστον τῶν μερῶν τούτων θέλει ὑπάρχει
ἑν ἐιρηνοδικεῖον

2. Τὸ ἐιρηνοδικεῖον τὸ ἐδρεῖον εἰς τὸ
πρὸς μεσημβρίαν μέρος τῆς δικαιοδοσίας τα-
ύτης, θέλει φέρει τ' ὄνομα τοῦ τῆς μεσημ-
βρινῆς πλευρᾶς τῆς Ἑρμιατικῆς ὁδοῦ ἐιρην-
οδικείου. Τὸ δὲ ἔδρεον εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν,
θέλει ὀνομαζεσθαι ἐιρηνοδικεῖον τῆς βο-
ρεινῆς πλευρᾶς τῆς Ἑρμιατικῆς ὁδοῦ.

3. Τὸ ἥδη ὑπάρχον ἐιρηνοδικεῖον Ἀθη-
νῶν θέλει στήσῃ τὴν ἔδραν τοῦ εἰς τὴν
μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς ἐρηνοδικῆς ὁδοῦ
καὶ περιορίζεται τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰς τὸ
μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, καὶ τοὺς δέμους
Περαίας, Μυρρηνούντος, Ἀραρῆνος καὶ Ἀκυ-
ρου.

Τὸ δὲ νεωστὶ συστανόμενον θέλει ἔδρυν-
σαι εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς Ἑρμιατικῆς
ὁδοῦ καὶ συμπεριλάβει εἰς τὴν δικαιοδο-
σίαν τοῦ τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, καὶ
τοὺς δέμους Ἀχαρνῶν, Χισαῖς, Ἀμαρυ-
νίου καὶ Μαραθῶνις.

4. Τὸ ἡμέτερον Ἱπουργεῖο τῆς Δικαιο-
σύνης, ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημο-
σίαν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1836.

177 Α. Περί δικαιομάτος ἐπὶ πυρίτιδος,
ἐναποτιθέσης εἰς τὴν ἀποθήκην Σύρον.

Ο Θ Ω Ν. κ λ π.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ἱπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν τῶν 7 (19) τοῦ παρόντος
περὶ τῆς κατὰ ὑποθέσεως, ἐγκρίνομεν νὰ
πληρώνωνται τὰ ἐξῆς δικαιομάτα διὰ τὴν
πυρίτιδα εἰς ἐναποθέταται εἰς τὴν Β.
ἀποθήκην τῆς Σύρου.

1. Ἐν λαπτὸν τὴν ὁκτὸν κατὰ μῆνα, διὰ
τὴν χάριν ἀσφαλείας εἰς τὴν πυρίταπο-
θήκην ἐναποτιθέσασιν πυρίτιδα, τὴν ἔχου-
σαν τὸ ἐλεύθερον τοῦ πωλῆσεως.

2. Τὸ ἴδιον τέλος κατὰ μῆνα ἐπιβάλλ-
εται καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν πυρίτιδων,
τὴν διὰ τὴν μετακίνησιν ἐναποτιθεμέ-
νην ἐκτὸς δὲ τούτου πληρώνεται διὰ αὐ-
τὴν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκφορτώσεως 4
τοῖς ἐκτὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1836.

278. Α. Περί τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τοὺς καθεστῶτας
νόμους τὰ κτίρια, ὅσα ἀφιερώθησαν ἀπὸ
εἰς τὴν δημόσιον θύειν λατρεῖαν, καθὼς
καὶ οἱ τοιοῦτοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ταῦτα ἀνη-
γέθησαν, δὲν ὑπάρχοντι εἰς οὐδενὸς ἰδιο-
κτητικῆς, καὶ ἂν κατεδαφίσθῃ τὸ κτίριον.

Θεωροῦντες, ὅτι καὶ κατὰ τὴν πόλιν Ἀ-
θηνῶν ἡ ἀλλοτρίως κατερεπουμένη ἐκ-
κλησία καὶ τὰ γήπεδα αὐτῶν δὲν δύναν-
ται, ὡς ἔρρε, νὰ ἐμποηθῶν, εἰμὴ ὅσα-
κις τὸ ἐκ τῆς ἐπιτοίσεως ὁρεῖλος διατεθῇ
πρὸς ἄλλα θεάρεστα ἔργα, καὶ ἰδίως πρὸς
οἰκοδομὴν ἱερῶν καὶ ἀγαθῶν, καταστη-
μάτων.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἱπουρ-
γοῦ ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπερρασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ κατὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν
κατερεπουμένη ἐκκλησία καὶ τὰ γήπεδα
αὐτῶν, ἀφαιρῶνται εἰς τὰς ἀπολόθους τρεῖς
τάξεις. 1. Μοναστηριακαὶ 2. Ἐνοριακαὶ 3.
Ἰδιωτικά.

2. Τῶν μοναστηριακῶν, ὅσα μὲν ὑπάρχονται εἰς διατηρούμενα τοῦ Ἡμετέρου κράτους μοναστήρια, θέλουν διοικεῖσθαι καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα αὐτῶν. Ὅσα δὲ ἐρείπια ἐκκλησιῶν καὶ μεταγίων ὑπάρχονται εἰς διαλελυμένα μοναστήρια θέλουν ἐκποιηθῆ ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, εἴτε μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἢ τὸ πολὺ μετὰ ἑσπρίαν ἐξ μηνῶν μετὰ τὴν κατακύρωσιν, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκποίησεως αὐτῶν ἐξαγόμενον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν ἐνὸς πανεπιστημίου.

3. Αἱ ἐνοριακαὶ θέλουν παραχωρηθῆ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων μετὰς ἀκολούθου ὑποχρεώσεως. 4. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν θέλει γένει ἐπὶ δημοπρασίας, προηγουμένης τακτικῆς ὀρθοετικῆς διαγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως ἐνόρκου 2. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ δύο μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀγρικῆς καὶ εἰς τὰ προσδιωρισμένον διὰ τῆς δημοπρασίας μέρος. 3. Ἡ πληρωμὴ τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει γίνεσθαι εἰς μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἢ τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν μετὰ τὴν κατακύρωσιν τοῦ δημοπρατοῦμένου ἐρείπιου, γηπέδου ἢ ὕλης. 4. Τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐκποίησεως θέλει χρησιμεύσει εἰς ἱερὰ καὶ φιλάνθρωπα κατὰστῆματα ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης, πρὸ πάντων δὲ καὶ ῥητῶς εἰς ἀνέγερσιν ἐνὸς ἢ καὶ πλείοτερον ἐνοριακῶν καὶ ἐνυργειῶν καὶ λαμπρότητος ἀναλόγου, εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως μεγάλων τμημάτων ἐν δὲ μετὰ τὴν οὐ κοδομήν τῶν ἐκκλησιῶν ταύτων περισσεύσῃ χρημάτων, αὐτὰ θέλουν χρησιμεύσει εἰς συστάσιν ἐνὸς δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων καὶ ἐνὸς τῶν κορασίων. 5. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας θέλει καθυποβληθῆ εἰς γνώσιν μας διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τὸ δὲ σχέδιον, ὃ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων, καὶ ἡ θέσις ἐκάστης οὐ κοδομῆς καθὼς καὶ τ' ὄνομα τοῦ ἀγίου, ἢ τῆς ἀγίας ἐκάστης ἐκκλησίας πρέπει νὰ καθυποβάλληται πρὸ

κτισομένης διὰ τῆς ἀνεγκύστης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ὑπάρχονται εἰς τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλ. (8 Μαΐου) 1894 Ἡμετέρον διάταγμα, καὶ οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τοιαύτων ἐκκλησιῶν, τῶν ἐρείπιων, τῶν γηπέδων ἢ τῆς ὕλης αὐτῶν, ὀφείλου ἐν τῷ 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συνοδευμέναις μετὰ ἀνεγκύστης ἀποδείξεως διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τὰς ἐπεξεργασθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ.

5. Ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν νομίζῃ ἑαυτὸν πληκμένον ἐκ τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς Γραμματείας, δύναται, ἂν θέλῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως, νὰ ἐνάξῃ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τὸ δημόσιον εἰς ταύτην περίστασιν τὸ κτήμα μένει ἀδίκαιτον ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἂν, πρὸς εὐρύθειαν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως, καθίσταται ἀφεντος ἢ κατεδάφισις τοῦ διότι τότε ἐκποιεῖται μὲν ἐπὶ δημοπρασίας, ὡς καὶ τὰ χρήματα μένουσι παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, διὰ λογαριασμὸν οὐδενος ἀνέγκει.

6. Ἐὰν οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ταύτων ἐκκλησιῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. δ. δὲν παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, τὰς παρουσιάσωσι μὲν, λαθόντες δὲ ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, δὲν ἐνάξωσι τὸ δημόσιον ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 5 ὀριζομένης προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἐρείπιον, ἢ τὸ γηπέδον, ἢ ἡ ὕλη αὐτοῦ θέλει διατίθεσθαι εἴτε κατὰ τὸ β. ἄρθρον, ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ μοναστηριακά, εἴτε ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὸ γ. ἄρθρ. ἂν ὑπάγεται εἰς τὰ ἐνοριακά· ὁ δὲ ἰδιώτης δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δημοσίου.

7. Οἱ ὀρισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος

οι ισχύοντες και δι' όλα τα άλλα ερείπια γήπεδα εκκλησιών, κείμενα εντός των ορίων δήμων του 'Ημετέρου Κράτους. Συνεπείτα δὲ, ὅτι τὸ μὲν προκύπτον ἐκ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ὄρελος θέλει χρησιμοποιεῖται εἰς ἀνέγερσιν θεατρῶν καὶ κτημάτων ἐντός ἐκάστου δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς διαλελυμένα μη τήρια ἐκκλησιῶν καὶ μετοχιῶν, εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῷ β'. άρθρῳ ἀναφερομένου πεντηστιμίου.

8. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθηνόμενος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελλομένων ἀνατίθεται εἰς τὰς 'Ημετέρας ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκτελέσεως, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καθ' ἕσπον ἀνατίθεται εἰς ἐκαστήν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 20 Μαρτίου 1836.

279. Α. Περὶ τοῦ συνουισμού τῶν Χίων ἐν Πειραιῇ.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπερκαίοντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Χίους, χάριν τοῦ συνουισμού των, ὅλον τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, κατὰ τὸ άρθρ. 7 τοῦ νόμου τοῦ 2 (14) Δεκεμβρίου 1834 Βασιλικῶς διατάγματος.

2. Τὰ προικοδοτηθέντα γήπεδα εἰς τοὺς Χίους, ἐντός τῆς περιφέρειας τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὸ 6 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, ἀντὶ δὲ τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ ἑξῆς τῶν προικοδοτημάτων, θέλουσι πληροῦν ταῦτα τὸ ἀπλοῦν δέκατον τοῦ εἰς τὴν πραγματικὴν εἰσοδήματος τῆς γῆς, ἕως οὗ κανονισθῇ γενικῶς ὁ ἑγγιστός ὅρος.

3. Αἱ διὰ τὰς ὁδοὺς, ἀγορὰς καὶ πλατείας γαῖαι δὲν ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὁρισμοῦ.

4. Αἱ διὰ τὰ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖαι γαῖαι θέλουσι ὑποκεῖσθαι εἰς τὰ περὶ τοῦ 2 άρθρου ὁριζόμενα.

5. Τὰ παραχωρούμενα γήπεδα θέλουσι ἔχειν ἐν γένει ἐμβαδὸν 600 τετρ. πηχῶν, ἀλλὰ θύναται· νὰ παραχωρηθῶσι καὶ μεγαλύτερα τοῦτων, χάριν οἰκοδομῆς μόνων, καὶ ἀπαγορεύεται ῥητῶς νὰ ἐκποιῇται τὸ γήπεδον εἰς ἄλλους, πρὶν τελευτῶσθαι τὸ κτίριον μετὰ τὰ τυχόν προϋπάρχοντα κτίρια· ἐπὶ τοῦτω πρέπει νὰ ἐξετάζηται καὶ νὰ ἀναγνωρίζηται ἡ χρεὶα παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ἀρχῆς, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς παρὰ τῶν Χίων ἀπεσταλμένης πληρεξουσίου ἐπιτροπῆς, ἢ μᾶλλον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀφοῦ σχηματισθῇ ὁ δῆμος. Δὲν ἀντίκειται τι εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ταῦτα τὰ οἰκόπεδα εἰς λογαριασμόν τῆς προικοδοτήσεως, καθ' ὅσον ἡ ἀξία των, ἥτοι ἡ ἀγοραζία τιμὴ των δὲν προβαίνει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὅστις προσδιωρίσθη εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον. Ἡ περιπλέον ποσότης, ἂν τυχόν ὑπάρχῃ, θέλει πληρῶνεσθαι εἰς μετρητὰ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ νόμου.

6. Προσδιορίζεται προθεσμία ἐνός ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐντός τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀρχίσωσιν, ἐντός τῆς πρώτης ἐξαμηνίας δέκα τοῦλάχιστον οἰκίαι, ἐντός δὲ τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦλάχιστον σαράντα οἰκίαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοὺς Χίους καὶ νὰ τελειώσωσι τοῦλάχιστον ἕως εἰς τὴν ἐπομένην ἐξαμηνίαν. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ οἰκοδομήσωσι θέλουσι γίνεσθαι ἀπὸ μὲν τοὺς πρώτους τὸ πολὺ ἐντός τεσσάρων ἐβδομαδῶν ἀπὸ δὲ τοὺς δευτέρους τὸ πολὺ ἐντός ἐξ ἐβδομαδῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διατάξεως. Παρελθούσης δὲ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης προθεσμίας ἐπὶ μεταίφῃ, ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὰς παρούσας συμφωνίας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

7. Ἀμὲν συνουισθῶσι πεντήντα οἰκογέ-

κειαι Χίων εἰς Πειραιᾶ, δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἓνα ἄθρονον, μετὰ τὰ δικαιοῦματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ περὶ δήμου ὅμου ὑπὸ τῷ ὀνόματι «Δῆμος Χίων» ἀλλ' ὁ δῆμος οὗτος δὲν δύναται νὰ σπῇ ἀπὸ τῆς ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς (ἤτοι: εἰς Σύραν) μὲλλον τοῦτο συγχωρηθῇ εἰς τοὺς Χίους τὸ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ εἰς Σύραν συστήθῃ ἐπιτροπὴ τῶν τὰς ἀναγκῶν διὰ τὸν συνοικισμὸν ἐργασίας, ὥς οὐ σχηματισθῇ πραγματικῶς ὁ δῆμος.

8 Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἀρθρ. 5 τοῦ ἀπ. 3(24) Νοεμβρίου 1833 Βασιλικῆς διατάγματος ἐπιτάττονται εἰς τὸ νὰ ληφθῶσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰ ἀναγκᾶ καταναγκαστικὰ μέτρα διὰ τὰ παρεγκληθῶν εἰς τοὺς συνοικισθῆσομένους Χίους αἱ ἰδιωτικαὶ γαῖαι, κείμεναι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἐντὸς τῆς περιφρείας τῆς πόλεως τούτης, οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι θέλουσι ἀποζημιωθῇ ἀντικόντως παρὰ τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν τούτων γαίων θέλει ἐπιφυλαχθῇ δι' ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἐν μέρος κατὰ τὸν ἀκόλουθον ὅρον 200 πήχεις τετρ. διὰ τὸν ἐρχοντα μέχρι τοῦ ἡμίστους στρέμματος, 400, πήχεις τετρ. διὰ τὸν ἐρχοντα μέχρι τοῦ ἐνὸς στρέμματος καὶ 600, πήχεις τετρ. ἀπὸ ἐν στρέμμα καὶ ἐπέκεινα ἢ ὑπόθεσις αὕτη πρέπει μ' ὅλα ταῦτα νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Πρὶν ὅμως παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐπιθυμούμεν νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις δι' ἐξισασμοῦ φιλικῶς τῇ τρίτῃ. Παρηγγέλλεται λοιπὸν ἡ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ διορίσῃ ἐπὶ τούτῳ ἀμέσως ἓνα ἐπιτροπὸν, καὶ νὰ διατάξῃ αὐτὸν νὰ ἀρχίσῃ συμφώνως μετ' ἓνα παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐκλεγμένον ἐπιτροπὸν, τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοὺς ἀνήκοντας ἰδιοκτῆτας αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διεκπεραιωθῶν τάχιστα καὶ αἱ συμφωνίαι θέλουσι Μᾶς καθυποβληθῇ εἰς ἔγκρισιν. Εἰς τὴν διαπραγματεύσειν καὶ εἰς τὴν συνθήκην ταύτην θέλει τεθῇ ὡς βάσις τὸ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἤτοι

ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, ἀποζημιώσεις εἰς γῆν ἰσότιμον τῆς παρ' αὐτῶν παρὰ χωρηθῆσα ἑνὸς.

9 Ὅσοι ἐκ τῶν ἀποδομένησαν ἤδη ἐπὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς, θέλουσι εἶναι πλῆρῃ κυριότητα τοῦ γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀποδομένησαν τὸ ἐμμενῶδες μέρος τοῦ γηπέδου τούτου θέλει περιορίζεσθαι τὸ πολὺ εἰς χιλίους τετρ. πήχεις καθάστων δὲν θῆλει εἶναι ἡ ἤδη περιστάς ἐξον ἀποδομένην ὁπότε διαμείνῃ καὶ αὐτὸ ἰδιωτικῶς.

10 Ἡ κυβερνήσις ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν νὰ μεταχειρισθῇ ὅσα δὴ τότε θῆλει νομίμως ἀναγκᾶ πρὸς ἀποδομένην διαμίσθωσιν καταστημάτων.

11 Ἡ κυβερνήσις ἐπιφυλάττεται προσαρτῆσαι ἂν μέχρι τέλους τοῦ 1837 ἔτους δὲν οἰκοδομηθῶσι τοὺλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῆς εἰς τοὺς Χίους παραχωρηθῆσομένης γῆς, νὰ πωλήσῃ εἰς δημοπρασίαν τὸ ἀναμεινόμενον εἰς τὴν δύο πέμπτων. Τὸ κατὰ τὴν τρίτον ταύτην πωληθῆσαν μέρος θέλει διακρινεῖσθαι κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς δημοπρασίας, καὶ διακοπῆσαι εἰς σκατοτύπους. Ὁ ἐκαστος ὅρος τῆς τυχῆς θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰ ἀρθρ. 1, 2, καὶ 3 τῆς π. 24 (Ἰανουαρίου 5 Φεβρουαρίου) 1833 διατάξεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ δε θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς τὴν ἐπισήκην ἐθελῶν κτημάτων ὑπάρχοντας τύπους εἰς τὴν προτίτῳ δὲν ὁπό εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 δὲν θῆλων οἰκοδομηθῇ τὰ 3] καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1839 τὸ ὅλον τῆς εἰς Χίους, παραχωρηθείσης γῆς ἡ κυβερνήσις ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ἀναλόγως καὶ περὶ αὐτῆς.

12 Οἱ ὅροι τοῦ στοιχείου Π ἀρθρ. 3 τῆς ἀπ. 1133 διατάξεως ἐλθόντων εἰς ἐνέργειαν ἀντὶ εἰς τὰ 1837, μόνον εἰς τὰ 1838.

13 Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Χίων θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἀρχαίου μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονα, διὰ νὰ κἀνωσιν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς ἀναφερόμενης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, ὅσα εἰς σφ

ρόνου θέλον κρίνει ἀναγκαίως μεταβολὰς ἀποδύω· ἀκούθη· πρῶτον ἡ π. ἰ. τῶν γνωστῶν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ λᾶτῃ ἦν ἐγκριθεὶς Μας.

14. Τὰ ἀνεκτὰ μετὰ διὰ τὴν ἀποζητήσαν τῆς λίαν τοῦ Παιδὸς ἐλήθησαν· θέλουν δὲ λαμβῆναι καὶ ἀνεκτὰς μετὰ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγίου διὰ τὴν εἰσχεῖν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Παιδίου.

15. Ὅλοι οἱ ἀντιβῆκοντες εἰς τὴν παροῦσαν Μας ἀπόρριψαν ὅροι τῶν προγεγραμμένων Βασιλικῶν διατάξεων, περὶ τοῦ συνεισμενῶν τῶν Χίων θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπὸ τοῦδε ἄκυροι. Ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

16. Μετὰ τὴν ἀπὸ ἄρθρ. 6. ἐκφρασθεῖσαν ἐπιφύλαξιν, ἡ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τῶν Χίων, θέλει ἐξηγηθῆναι ὁριστικῶς τὸ πολὺ ἐντὸς 40 ἡμερῶν περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν παρόντων προσδιορισμῶν, καὶ ἐπὶ τούτοις θεμελιωμένης ἀποκαταστάσεως τῶν Χίων.

17. Ἡ μετὰ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖα ἐπιφορτίζεται τὴν κοινοποιῆσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκοσολικῶν Γραμματεῖα τὴν σύμπραξιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως θέλει δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐκφρασεως τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1836

280. Δ. Περί τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων καὶ τῶν ληστεϊῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Διὰ νὰ προλάβωμεν μίαν ἐξήγησιν (περιφύλαξιν) τοῦς εὐνοῖκοις (Ἡμῶν σ. κ. π.) τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ὅπερ ἐξεδόθη περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων καὶ ληστεϊῶν τῶν κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, γνωστοποιούμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ ὀρχόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. θέλουν ἐφαρμοθῆναι ἐντελῶς εἰς ὅλους τοὺς ἰθαγενεῖς, ὅσοι ἐμείναν μὲν εἰς

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα καὶ τὰς ληστείας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἀνω ρηθέντος διατάγματος καὶ ταλειφάντες τὰς ληστεϊκὰς καὶ ἐπαναστατικὰς συμμορίας, ἐπανήλθον μεταμελούμενοι εἰς τὰ καθήκοντά των.

2. Χρυσότοις ὁμοῦς οὗτοι ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὸν ἀνέκοντα δήμαρχον ἢ εἰς ἄλλην τιὰ ἀρχὴν, ἀπὸ τὰς δι' λαμβανόμενης ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ἐν δηλαδὴ ἀκόμη ἔως τῶνδε τοῦτο δὲ εἴνεν· αὐτὰς δὲ τὰς μὲνύσας πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνέκοντος δικαστηρίου.

3. Ἐξαρῶνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διδόμενης συγχωρήσεως, ὅσοι ὅσοι ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε. ἐπαρῶνται, καὶ ὅσοι εἰς τὴν ἐν αὐτῷ σημειωμένην κατηγορίαν ἀνάγονται.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐκφρασεως τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωστῆ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δι' ὁμοθυμαδὸν κατὰ συνέθεσιν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκφρασεως. Μετ' αὐτοῦ δὲ θέλει ἀναγνωστῆ καὶ τὸ ἀνω διάταγμα τῶν 23 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) τ. ε., καὶ τὸ 2 εἰσέριον τοῦ 9 Ἀ.Θ. τοῦ διατάγματος τῶν 16 (2) Φεβρουαρίου τ. ε.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1836.

281. Δ. Περί συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρείας.

Διὰ νὰ προέγεται ἀκόμωτε καὶ ἐπιμελῶνται πάντως κατελλήλους τὰ κατὰ πάντα λόγον οὐ συνδίσταται καὶ εἰς τὴν ἐθελὴν εὐμενοῦνται συντελοῦνται συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, αἰεὶ ἀνταίχην τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α. Περί συστάσεως ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

1. Εἰς τὰς τρεῖς πόλεις Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Σύρας, ὅπου ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχουσιν ἐμποροδικεῖα, θέλουν συστήθῃ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ἕως τὴν 15 (27) Ιουνίου τ. ε. (1836).

Καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις, τὰς ἐχούσας ἐμπόριον σημαντικόν, ἐπιτρέπεται νὰ συστήθῃ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ σύστασις ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

2. Ἐκαστον ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συνίσταται ἀπὸ ἑξ. τακτικά καὶ τρία συμπληρωτικά μέλη, ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρώτων ἐκλέγει κατ' ἔτος ἡ ὀλομέλεια τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

3. Μέλος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἡμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ πᾶς ἔμπορος ἐγκάτοικος τῆς πόλεως, ὅστις μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον πέντε χρόνους ἤδη ἀδιακόπως διακρίνεται διὰ τῆς τιμότητος, τῆς τακτικῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἐμπορικῶν του γνώσεων.

4. Τὰ μέλη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται πάντοτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ νομάρχου, ἡ ἐπαρχοῦ, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὀριζομένων ἐν τοῖς άρθροις 15-19 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, περὶ ἐκλογῆς ἐμποροδικῶν, κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἐπικυροῦνται παρ' ἡμῶν.

5. Τὸ τρίτον μέρος τῶν μελῶν ἀνανεύονται κατ' ἔτος, γενόμενης τῆς ἀνανεώσεως ταύτης διὰ τῆς ψηφοφορίας· πλὴν οἱ παύοντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτοί. Τὰ ἐπιμελητήρια ἀντικαθιστᾷ τὰ ἐξελθόντα ἢ ἀποθανόντα μέλη διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐκ τῶν ἐμπόρων, τῶν ἐμφαινόμενων εἰς τὸν τελευταῖον κατἄλογον τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐμποροδικῶν, καὶ τοῦτο ἐν τῷ διαστήματι τῶν πρώτων δύο ἔτων, ἀλλ' ὅτε τὸ τελευταῖον τρίτον τῶν μελῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου ἀπκλάττεται τῆς ὑπηρεσίας, ὅ ἐστι μετὰ τὰ τρία ἔτη, ἄρχεται πάλιν ἡ νέη ἐκλογὴ ὅλων τῶν μελῶν κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἀρθ. 4.

6. Αἱ ἐργασίαι τῶν μελῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ὡς ἐντομὸι καὶ ἀνή-

κουσαι εἰς τὰ κοινὰ ἀσυνκὰ χρεῖα τῶν, εἶναι ἐπομένως καὶ ἀμισθοί.

Β' Περί καθήκοντων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων.

7. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων εἶναι, νὰ προβάλλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν γνώμην τῶν τὰς γνώσεις καὶ πείρας τῶν ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα, νὰ ἐκθέτωσι ρητῶς τὰς αἰτίας, δι' ἧς ἐμποδίζεται ἡ φυσικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐπίδοσις, δεικνύοντες τὰ μέσα καὶ τὰς πηγὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἡμπορεῖ αὐτὸ νὰ εὐοδωθῇ κατ' ἀλλήλους καὶ συμφώνως μετὰ γενικὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς. Προσέτι νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ κατασκευῶν, τῶν ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον, ὡς ἐπὶ πειραδείγματι, διὰ τὸ καθήκον καὶ τὴν διατήρησιν τῶν λιμένων, μόλων, λοιμοκαθαρηρίων, διορύγων σιδηροδρόμων, ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐμπορικῶν σχολείων, καὶ διὰ τὴν κτέλεσιν τῶν περὶ τελωνεῖου νόμων καὶ διατάξεων.

Γ'. Ὑπηρεσίαι καὶ γραφικὰ ἔξοδα αὐτῶν.

8. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν τῷ ἀρθ. 7 ὀριθείσης ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιμελητηρίων, ἡμποροῦν ταῦτα νὰ συνέρχωνται ὡςάκις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, ἢ ὡςάκις διατάξῃ τοῦτο ἡ κυβέρνησις. Τὰς συνεδριάσεις διατάττει πάντοτε ὁ ἀντιπρόεδρος συνεννοούμενος πρότερον μετὰ τὸν νομάρχην ἢ ἐπαρχόν, ὅτινες συνήθως προεδρεύουν εἰς αὐτάς, ὅταν δὲν ἐμποδίζωνται ἀπὸ αἰτίαν νόμιμον, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἐπιτροπεύωνται ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον.

9. Εἰς πᾶσιν συνεδριάσιν ἐκτὸς τοῦ νομάρχου καὶ ἐπαρχοῦ πρέπει νὰ ᾖναι παρόντα ἑξ. μέλη. Τὰ ἐμποδιοθέντα νὰ συνέλθωσιν ἀναπληρῶνται ἐκ τῶν ἐκτάκτων συμπληρωτικῶν μελῶν· αἱ δὲ συνεδριάσεις συγκροτοῦνται εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἐμποροδικῶν ἢ δημαρχίων.

10. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συζητήσεων καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερα πρωτόκολλα συνεδριάσεων, εἰς τὰ ὅποια σημειοῦνται αἱ διαφορᾶσαι γνώμαι, ὡς καὶ αἱ τῶν πλειόνων, καὶ ὑπογραφόμενα ἀπὸ τὰ συνελθόντα μέλη, διεμβύοντα ἀμέσως πρὸς τὴν Γραμ-

μασίαν τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τὸ πρωτό-
τυπον. Τὰς ἀποράσεις τῆς κυβερνήσεως
λαμβάνουν τὰ ἐπιμελητήρια, ὡσαύτως καὶ
εὐθείαν, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτε-
ρικῶν.

11. Τὰ γραφικὰ ἐξόδα τῶν ἐπιμελη-
τηρίων θεωροῦνται ὡς δαπάναι τοῦ ἀνή-
κοντος δῆμου, ἐντὺς τοῦ ὁποίου εἶναι συ-
στημένα, καὶ ῥητῶς σημειοῦνται ἐν τῷ δη-
μοτικῷ προϋπολογισμῷ εἰς τοὺς ἐπιβληθέν-
τους φόρους ἐπὶ τῆς βιομηχανίας.

Δ. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς ἐταιρείας.

12. Ὄταν ἡ κυβερνήσις συγκαθῇ ὡς ἀ-
ναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ συγκαλέσῃ ἐκτά-
κτως ἐμπορικὴν ἐταιρείαν εἰς συζήτησιν τῶν
ἐμπορικῶν συμφερόντων, τότε ἕκαστον
ἐπιμελητήριο, κατὰ πρόβλησιν τοῦ Ὑ-
πουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ διὰ τῆς
πλειοψηφίας θέλει δηλώσει δύο ἐμπόρους,
ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3
ὀριζομένην κατηγορίαν, καὶ ἐμφανιζομένους
εἰς τὸν τελευταῖον κατάλογον τῶν ἐκλο-
γῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου. Τοῦτου γενομένου
θέλομεν διορίσει ἐξ αὐτῶν δι' ἕκαστον
ἐπιμελητήριο ἓνα ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν
ἐμπορικὴν ἐταιρείαν, σιμὰ δὲ τούτων θέ-
λομεν συγκαλέσει εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλους περὶ
τὰ ἐμπορικὰ εἰδήμονας· ἅμα θεωρήσωμεν
τοῦτο κατάλληλον.

13. Ἡ ἐμπορικὴ ἐταιρεία συνέρχεται
πάντοτε εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας, προε-
δριμένου τοῦ Γραμματέως τῶν Ἑσωτερι-
κῶν, ὅστις καθυποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν
αὐτῆς ὅσας ὑποθέσεις προσδιορίζει εἰς τού-
το ἡ κυβερνήσις, πλὴν ἀπόκειται εἰς τὴν
ἐμπορικὴν ἐταιρείαν, νὰ προτείνῃ οἰκὺθεν
εἰς τὴν κυβερνήσιν, ὅσα νομίζει ὠφελούντα
τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Καθ' ὅσον
ἀφορᾷ τὸ πρωτόκολλον τῆς συζήτη-
σεως, ἰσχύουν τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ.

14. Ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ἐκλέγεται ἐκ
τῶν μελῶν τῆς διὰ τῆς πλειοψηφίας. Ἄμα
δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας κηρύττει τὰς συζητήσεις ὡς
λαβούσας τέλος, ἔκτοτε πλέον θεωρεῖται ἡ
ἐμπορικὴ ἐταιρεία ὡς διαλελυμένη.

15. Τὰ ἐξόδα ὁδοποιίας καὶ διατροφῆς

τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰ γραφικὰ ἐξόδα
τῆς ἐπικρατείας σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπο-
λογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου καὶ ῥητῶς εἰς
τὴν θέσιν τὴν περὶ ἐμπορίου καὶ βιομηχα-
νίας. Διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους ἐγκρίνονται
ἐκείναι αἱ ἀποδοχαί, ὅσαι κατὰ τὸν ὀργα-
νισμὸν τῶν δικαστηρίων ἐν ἄρθρ. 67 δι-
δονται καὶ εἰς τοὺς ὀρκωτοὺς κριτάς.

16. Ὁ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐ-
πικρατείας ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν
καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1836.

282 Α. Περὶ δημοτικῶν ὑποθέσεων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι οἱ παραχωρηθέντες
ἤδη εἰς τοὺς περισσότερους τῶν δήμων τα-
κτικοὶ πόροι δὲν εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὰς
χρείας των, καὶ ὅτι ἡ εἰσπραξὶς αὐτῶν ἐμ-
πορεῖ νὰ βραδύνῃ.

Θεωροῦντες περὶ πλέον, ὅτι οἱ περισσό-
τεροι δήμοι ἔχουν ἀνάγκην διὰ τοῦτο
ἐκτάκτων μέσων πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν
χρείων των, καὶ διὰ τὸ κατεπεῖργον τού-
των οἱ καταδειχθέντες κανονικοὶ τρόποι
δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσων
ἐγκαίρως τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν.

Καὶ βουλόμενοι νὰ προνοήσωμεν περὶ
προγέρον, πόρου, πρὸς ἀπάντησιν τῶν κα-
τεπεργουσῶν ἀναγκῶν των.

Ἀπερασάσωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐξ ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς,
τὰ ὁποῖα διέλαμβανεν τὸ ἐφετεινόν περὶ
ἀποδεικτικῶσεως Ἡμέτερον διάταγμα τῶν
48 (30) Ἀπριλ. τ. ε. θέλομεν λαμβάνεσθαι
δύο εἰς τὰ 0[0], διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς
τὰς πλέον κατεπεργούσας δημοτικάς χρεί-
ας. Ἀλλ' ἡ εἰσπραξὶς δύναται μόνον νὰ
γένῃ ἐπὶ τῇ βίσει τακτικῆς ἀπὸ τὴν δι-
οικητικὴν ἀρχὴν ἐγκεκριμένης ἀποφάσεως
τοῦ ἀνήκοντος δημοτικοῦ συμβουλίου,
ἀποδεχθέντος, ὅτι δὲν ἐπάρκουν τὰ τα-
κτικὰ δημοτικά εἰσοδήματα πρὸς πλη-
ρωμὴν ἀναποφεύκτων δημοτικῶν ἐξόδων.

2. Ἡ σύναξις τῶν εἰσοδημάτων αὐ-
τῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν δημοτικόν

εισπράκτορα, καθ' ὃν καιρὸν δεκαπρίζονται ἀπὸ τούτων ἐνικιαστές, ἢ ἀπὸ τούτων εισπράκτορας τοῦ δημοσίου.

3. Ἡ φορολογία αὕτη περιορίζεται διὰ μόνον τὸ ἔτος 1831, ἐγ' ὅσον μὴν δι' ἐκείνους τοὺς χρονικοὺς δῆμους, τῶν ὁποίων αἱ χρεῖαι διὰ τὸ ἔτος 1836 δὲν ἐκπληροῦνται ἱκανῶς διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ψηρηφορομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

4. Ἐκαστος δῆμος ἀνυπερθέτως θέλει συντάξει, ψηφισθῆσαι καὶ ἐπιτιμῶσαι συμπληρωτικὸν προϋπολογισμὸν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιθετικῶν τοῦ δημοσίου φόρου, καὶ περὶ τῶν ἐκ τούτου πληρωτέων ἐξόδων τοῦ 1836, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἐκχερῶσθαι ἀναλόγως τὰ ἀρθ. 105, 107 τοῦ περὶ δῆμων νόμου, καὶ δὲν θέλει γίνεσθαι οὐδὲν ἐξόν, μὴ ἀφύκτως ἀπαυούμενον ἢ ὁ τὸ συμφέρον τοῦ δήμου. Εἰς οὗτοὺς δῆμους πρὸς προσδοκίαν δὲν ἐξηρηφορήθη αἱ προσδοκίαι ὅτι πρὸς τοὺς λογισμὸς εἰσέτι, ὁ προϋπολογισμὸς ὁ συμπληρωτικὸς θέλει ἀμέσως συντεθῆ μετὰ τὸν γενικόν.

5. Εἰς τοὺς δῆμους, ὅσοι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσι μετὰ τῶν δῶμων τοῦ χωρίου, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀνάγκαι δὲν κλύπτονται ἱκανῶς διὰ τὸ ἔτος, 1831, θέλει συνελθεῖν τὸ νομοδοτικὸν συμβούλιον τὸ πολὺ ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κεινοποίησιν τοῦ παρόντος, θέλει συσχερῆσθαι καὶ συνεργῆσαι περὶ τῶν μέσων τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 26—36 τοῦ περὶ δῶμων νόμου. θέλει ἐξακολουθήσει ἀδικόπως τὴν συνέλυσιν καὶ σύσκεψιν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας. Εντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν συνέλυσιν θέλει καθορίσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰς τὸν ἀνήκοντα ἐπαρχῶν, διὰ τὰ ἐνεργηθῶν τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως. Οἱ ἐπαρχοὶ θέλουσι ἐτελεῖν τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς ἐντὸς 3 ἡμερῶν, καὶ καθυποβάλλει αὐτὴν μετὰ τῶν δημοτικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς περικτεῶν 24 ὥρων εἰς τὸν ἀνήκοντα νομάρχῃν.

Οἱ νομάρχαι θέλουσι ἀποφασίζει ἐντὸς

3 ἡμερῶν, ἐπιτυλαττομένης τῆς ἐκκλήσεως· καὶ ἢν δὲ περίστασιν νέοι ἄμμοι ἢ ἄλλοι λόγοι ἀπαυῶνται, ἢ κρίνεται ἢ ἀγνοεῖται εἰς τὸν δῆμον, θέλουσι διαλαμβάνει εἰς τὰς ἀποφάσεις τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς Ἡετέρας ἐπικυρώσεως, τὴν ὁποία θέλουσι ζητεῖν ἐντὸς 24 ὥρων, καθυποβάλλοντας τὰς αἰτιολογίας καὶ λοιπὰ ἐπιτυλαττομένης.

Διὰ τὴν τήρησιν τῶν προέσμων τούτων εἶναι ἐπεύθυνοι οἱ διάφοροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐργαζόμενοι προσωπικῶς κατὰ τὸ ἀρθρον 124 τοῦ περὶ δῶμων νόμου δι' ἐξέστην ἀπὸ ἀργουρίαν προκύψαντων ζημιῶν.

6. Διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διάνκην τοῦ ἀνυτέρου φόρου θέλει ἐκδοθῆ ἐν καιρῷ ἀριθμὸς καὶ τακτικὸς λογαριασμός.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν Γραμματεῖα ἐπιφορίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐρηνηθείδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐτελεῖσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, συνανομένη καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1836.

283. Α. Περὶ τοῦ φόρου τῶν βαλανοικιδίων

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' ὅτι καὶ τῇ γνῶμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαν καὶ διατάττουσιν·

1. Τὰ βαλανοικιδία ὑπάρχοντα εἰς μιν καὶ ὃν ἐκτετατοὶ φόρον, προσηγορεύοντες εἰς 25 (1) δὲ τὰ 1836 χωρὶς διακρίσιν ἐγγεῖν καὶ ἐπικρατίας φόρου.

2. Ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ τοῦτον ἀπὸ τὰ δάκτυλα, ἢ τὰ σπορὰν γενόμενα δένδρα, καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κλένην.

3. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν δύο προλαβόντων ἀρθρῶν τὰ βαλανόδενδρα τῆς νήσου Κω Τζιάς, ὡς φυτευθέντα ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ ιδιοκτητῆς καλλιεργούμενα παρ' αὐτῶν καὶ ἀναγνώ-

ρίζοντα κατὰ δένδρον ὡς ἰδιοκτησίαν των. Ταῦτα ὑπὸκεινται εἰς φόρον μόνον 10 0[0].

4. Οἱ ἀγορασταὶ τουρκοῦ ὧν κτήματα κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν θέλουν διδοῦν κατ' ἄρθεσιν εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἐπὶ τῷ κτημάτῳ τῶν βαλκανοῦ δένδρων, πληρὸς οὖτος ὡς ἀνωτέρω ἐγκλητικὸν φόρον 2 1[0].

5. Τὸ ὡς ἄνω κενοισθὲν ἔθνη, δι-καίωμα ἐπὶ τὴν βαλκανοκινδύων θέλει ἐκποιήθῃ ἐπὶ δημοπρασίαις κατὰ νόμους, ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοῖς τίποις τοῦ περὶ τῶν ἐγκλητικῶν ἐν γένει φόρων νόμου τῆς 18 (30 Ἀπριλίου π. ε.

6. Οἱ συλλέγοντες τὰ βαλκανοκινδύα υπηρεοῦνται νὰ μετακομίσουν τὸ ἔθνην δικαίωμα εἰς τοὺς πρὸς τὰς χρήσεις κα-θιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγήν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμις τοῦ μὲν λεγομένου ἐπὶ τοῦ κτημοῦ πρέπει νὰ ᾔται τελειομένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δε χοιροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου.

7. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐθνικοῦ θέλει γινῇ κατὰ τὰς αὐτὰς δόσεις καὶ προθεταίχαι, τὰς προσδιοριζομένας παρὰ τοῦ νόμου τῆς 18 (0) Ἀπριλίου 1816.

8. Τὸ ἑξῆς δάτυμα ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Οκτωβρίου 1835, περὶ τῶν λωνεῖου ἐξαγωγῆς τοῦ βαλκανοῦ, τῆς Ἀκκρνανίας καὶ Λιτωλίας, ἀνακρίεται, καὶ ἡ ἐξαγωγή τοῦ προϊόντος τοιούτου θέλει ὑποκεισθαι εἰς τὸν συνήθη φόρον τῶν 6 0[0], χωρὶς νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τὸν εἰς τὸ ἔθνην τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφορῶμε-νον ἡμερῶν φόρον.

9. Ὁ ἑξῆς ἐπὶ τῶν Οὐκ νομιζόντων Γραμματέων τῆς Ἐκτετακτικῆς ἐπιφορτίζε-ται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ πρὸντος διατάγματος, τὸ ὅποιο ἀνα-λόγως μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπρι-λίου 5 Μαΐου π. ε. διατάγματος λαμβά-νει δύνειμιν προσορνοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος, τῆς Κυ-βερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1836.

384. Δ. Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-ρικοῦ, Γραμματικῆς ἀπερασίσχμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα δημόσιον ὑπάλληλον καὶ ὑπηρετήν νὰ ἐγκλείῃ εἰς δημοσίαν ἔγγραφα ἢ φακέλλους, καὶ νὰ αποστέλλῃ μετ' αὐτῶν ἰδιωτικὰς ἐπιστο-λάς, ἢ νὰ παραδίδουσι εἰς τὸ ταχυδρο-μεῖον ἐπισυνδεδεμένους ἄλλους εἶδους ἀντικει-μενοὺς ὑπὸ σφραγίδι ἐπίσημον, ἀποφεύγον-τες τοιοῦτοτρόπως τὴν πληρωμὴν τοῦ τα-χυδρομικοῦ δικαιώματος.

Ὁ παραβάτης τοῦ ὅρου τούτου θέλουν τιμωρεῖσθαι συμφώνως μὲ τὸ 53 ἄρθρ. τοῦ διατάγματος τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1829 καὶ τὸ 403 ἄρθρ. ἐδάφ. β. τοῦ ποινικοῦ νόμου, πληρόντες, τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, κατὰ τὴν διατίμησιν, διὰ τὴν ἐγκλεισθεῖσαν ἰδιω-τικὴν ἐπιστολήν, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὑπὸ ἐπὶ ἡμῖν σφραγίδα παραδοθὲν εἰς τὸ τα-χυδρομεῖον ἰδιωτικὴν ἀντικείμενον.

2. Ἄν τις δευθυμῇ ταχυδρομεῖον ὑπὸπτῇ, ὅτι τὸ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον παραδόντες δημόσιον ἔγγραφον ἢ φακέλλον περιέχει καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς, ἢ ὅτι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολὴ γίνονται ὑπὸ ἐπίση-μον σφραγίδα, θέλει ἀπαιτῆ ἀπὸ τὴν ἀπο-στέλλουσαν ἀρχὴν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἀσθεν τοῦ ἔγγραφου, ἢ τοῦ φακέλλου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑποψίως του.

3. Ἄν ἡ ἀποστέλλουσα ἀρχὴ ἀρνηθῇ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ κίτῃ τοῦ διεσυν-τοῦ τοῦ ταχυδρομικοῦ, τὸ ἔγγραφον ἢ ὁ φακέλλος θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιωτικὴν, καὶ ὑποβιβασθαι ἐπιμένως εἰς τὸ ταχυ-δρομικὸν δικαίωμα, κατὰ τὴν διατίμησιν, ἐξ ὁδὸς τῆς ἀρνούμενης τὴν αἰτίαν ἀρχῆς. Ὁ Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος δὲν θέλει ἀναβιβάζει ἐξ αἰτίας τῆς τοιαύτης ἀρνή-σεως τὴν ἐγκακίον ἀποστολὴν τῆς ἐπιστο-λῆς ἢ τοῦ φακέλλου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιγρ-αφῆς θέλει σημειῖν τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου, ἢ δι' ἔγγρα-

φῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς διεκπεριώσεως θέλῃ προσαλῆε εἰς αὐτὴν τὴν προσοχὴν τῆς ταχυδρομικῆς ἀρχῆς, τῆς παραδίδου-
σης τὴν ἐπιστολὴν, ἢ τὸν φάκελλον.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 2. διαταχθεῖσα ἀνα-
ξίς θέλει τότε γίνεσθαι ἀφούκτως κατὰ
τὴν παράδοσιν, παρουσίᾳ, καὶ τοῦ ταχυ-
δρομικοῦ ὑπαλλήλου, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀντί-
κρουσα ἐξέτασις.

1. Ἡ παραδίδουσα ταχυδρομικὴ ἀρχὴ
θέλει ἐνεργεῖ ὁμοίως κατὰ τὸ τρίτον ἐδά-
φιον τοῦ ἀνωτέρω τρίτου ἀρθ. ὡσάκις ἡ
ιδία συλλάβη περὶ τοιαύτης παραβάσεως
ὑποψίαν, ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ
εἰς ὃν εἶναι ἐπιγεγραμμένον τὸ ἔγγραφον
κτλ.

3. Τοιαύτην εἰδοποίησιν χρεώσται νὰ
δίδῃ ἕκαστος δημόσιος ὑπαλλήλος ἢ ὑπα-
ρέτης, λαβὼν ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς ἢ ἄλλα
ἰδιωτικὰ ἀντικείμενα ὑπὸ ἐπίσημον σφρα-
γίδαν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιβαλλομένων
ποινῶν εἰς ἀπάτην ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ
ἀντικείμενα.

6. Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελον εὑρεθῇ
ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ ἢ ἄλλα ξένα εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν ἀντικείμενα, ὑπὸ ἐπίσημον σφρα-
γίδα, ὁ παραβάς τὸ 1. ἄρθ. τοῦ παρόντος
διατάγματος θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ τὴν
εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. προσδιοριζομένην ποι-
νὴν.

7. Ἐκτὸς τούτου πρέπει πάντοτε νὰ
ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη περίστασις εἰς τὴν
γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ
ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματειῶν, διὰ νὰ τίθεται ὁ παραβάτης
ὑπὸ ἐπιτήρησιν, νὰ μεκρύνεται τῆς διεκ-
περιώσεως, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ
τιμωρῆται πειθαρχικῶς, ἢ νὰ ἐνεργῶνται
τὰ δέοντα, ὥστε νὰ γίνεται τοῦτο παρὰ
τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας.

8. Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ δικαίωματα
καὶ τὰ πρόστιμα ἐγγυᾶται εἰς πᾶσαν πε-
ρίστασιν ἡ ἀποστέλλουσα Ἀρχὴ, ἐπιφυ-
λασσομένης εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰς περιστά-
σεις, τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως.

9. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτε-
ρικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐκτετατικῆς ἀνα-

τίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ
παρόντος διατάγματος, καταχωριστέου
εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἰουνίου 1836.

385 Α. Περί τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀπερσι-
σμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ὅλα τὰ παραδιδόμενα γράμματα
εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Πελοποννήσου
καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, διὰ νὰ διευθυ-
νοῦν διὰ μίαν ὑποκινηθῇ ποτε νῆσον τοῦ
Αἰγαίου Πελάγους καὶ τῶν Βορείων σπο-
ράδων καὶ ἐναλλάξ, διὰ τῶν ταχυπλόων
μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς, καὶ μεταξὺ
ἀγίας Ἀννης καὶ Βορείων Σποράδων, δὲν
θέλουν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην πληρωμὴν,
εἰμὴ εἰς τὴν ὡς ἀκολούθως.

2. Ἐκαστον γράμμα ζυγίζον 7 1/2 γρ.
μετρικοῦ βάρους ἀποκλειστικῶς, θέλουν
πληρῶναι 30 λεπτά.

3. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1/2 μέχρι
τῶν 10 γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πλη-
ρῶναι τὸ ἡμισυ περιπλέον δικαίωμα τοῦ
ἀπλοῦ γράμματος.

4. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15
γρ. ἀποκλειστικῶς, θέλουν πληρῶναι δύο
φοαῖς τὸ δι' ἀπλοῦν γράμμα ταχυδρομι-
κὸν δικαίωμα.

5. Γράμματα ἀπὸ 15—20 γρ. ἀπο-
κλειστικῶς θέλουν πληρῶναι δύο καὶ ἡμισυ
φοαῖς τὸ δι' ἀπλοῦν γράμμα ταχυδρομι-
κὸν δικαίωμα, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθή-
κῃ τοῦ ἡμισίως τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμμα
δικαιώματος κατὰ πᾶσαν αὐξήσιν πεντά-
γραμμων.

6. Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ τὴν Πε-
λοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα διὰ τὰς
Αὐτικὰς σποράδας νήσους τοῦ Βασιλείου,
θέλουν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς
τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ δικαίωματος,
διὰ τὸ τρέξιμον τοῦ γράμματος, ἀπὸ τὸ
ταχυδρομεῖον τῆς καταχωρητικῆς μέχρ'

ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν 40 λεπτῶν, διὰ δικαίωμα τῆς ἀποστολῆς ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀμμήματος.

7. Γράμματα διευθυνόμενα ἀπὸ μίαν πρὸς τὸν Βασιλεῖον Μας εἰς ἄλλην θέσιν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν 40 λεπτῶν, ὅποιονδήποτε ἤθελεν εἰσθεῖν τὸ μέρος τοῦ γράμματος, ἢ ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου, μέχρις οὗ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ὑποβιβασθῇ τακτικῶς μεταξὺ τῶν διαφόρων ἡμερῶν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

8. Ὅλοι οἱ ὅρισμοι τῶν ταχυδρομικῶν ἀποστάσεων περὶ τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων ἐκτελεστοῦν ἐντοσούτω, μένοντες ἀνίσχυροι μόνον, καθόσον τὰ ἀνωτέρω ἄρθρ. ἐπιβαίνουν εἰς αὐτοὺς ρητῶς.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων ἡ Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἀποτάγμα δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1836.

286. Δ. Περί συστάσεως νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Θέλει συστηθῇ εἰς Ἀθήνας κατάστημα Βασ. νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου, διὰ νὰ κόπωνται ἐν αὐτῷ τὰ Βασιλικὰ νομίσματα, καὶ νὰ κατασκευάζωνται τὰ νομοθετηθέντα χαρτόσημα, προσέτι καὶ εἰς συντήρησιν τῶν πρωτοτύπων ἀμμήτων καὶ ζυγίων, τὸ ὅποιον θέλει ὑπόκειται εἰς τὴν ἀμεσαν ἐπίβλεψιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει σύγκειται ἀπὸ ἑνα διευθυντὴν, ἑνὸς ἀργυρογνώμονα, νομισματοχά, ἑνὸς ἀργυρογνώμονος, μητρώου, βοηθὸν τοῦ ἀργυρογνώμονος, μηχανικοῦ, βοηθὸν καὶ νομισματοκόπον μετὰ ἀναγκαίων εἰς συμβοήθειαν προσωπικόν.

3. Τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ σφαίρας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἡ ἐσωτερικὴ διευθέτησις τοῦ καταστήματος, ὡς αὐτῶς καὶ τὰ περὶ διωρισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ θέλουσιν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων διατάξεων καὶ ὁδηγίων.

4. Κατὰ τὸν §. 7 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων θέλει συστηθῇ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου εἰδικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ δικηλευθῆναι διατάγματι.

Τὸ Ἡμετέρον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1836.

287. Δ. Περί τῶν μαῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ προνοοῦντες διὰ τὰς τικτούσας καὶ διὰ τὰς μαῖας αὐτάς, ὅπως ἔχωσι σταθερὸν πόρον ζωαρτίας, ἀπεφασίσαντες νὰ προσδιορίσωμεν διατίμησιν μαιευτικὴν, διατάττοντες τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ μὲν ἐνοικοῦσαι εἰς δῆμους α'. τάξεως καὶ μετὰ διπλωμα τοῦ ἱατροσυνεδρίου μαιεύτριαι θέλουσιν λαμβάνειν διὰ μίαν γέννην Δραχ. 8—15. Διὰ μίαν ἐπίσκεψιν πρὸ τῆς γέννας ἢ μετ' αὐτὴν Δραχ. 1—1 1/2.

2. Αἱ δὲ εἰς δῆμους β'. καὶ γ'. τάξεως ἐνοικοῦσαι καὶ μετὰ διπλωμα θέλουσιν λαμβάνειν διὰ μίαν γέννην Δραχ. 3—6 Διὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν Δραχ. 1/2—1.

3. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλει διδασθαι καὶ ἡ ὁδοιπορικὴ δαπάνη εἰς τὰς ἀπερχομένης ἐξω τοῦ δήμου τῆς διαμονῆς αὐτῶν μαῖας προσέτι καὶ ἰδιαίτερα τις ἀποζημίωσις, μία ἡλ. δραχμὴ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ δρόμου εἰς τοὺς δῆμους τῆς πρώτης τάξεως, ἡμίσεια δὲ εἰς τοὺς τῆς β'. καὶ γ'.

4. Αἱ δὲ ἐμπειρικαὶ μετὰ ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνεδρίου μαιεύτριαι θέλουσιν λαμβάνειν τὸ ἡμισυ τῆς διορισμένης ποσότητος.

5. Αἱ σημειωθείσαι ποσότητες ἀναλογίζονται μεταξύ τοῦ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὅρου τῆς διακριτέως κατὰ τὴν βαθμὸν τῆς δοθείσης, κατὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς ματρ. καὶ κατὰ τὰς ἰδίας ἐξ. σχέσεις τῆς τιτρώσεως. Περὶ τῶν ἐπιθέτων προκυπτουσῶν διακρίσεων ἀπομαρτίζε. ἡ δὲ τυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τύπου.

6. Χρεωστοῦν αἱ μακρὶ νὰ ἐπισκέπταιται τὰς πτωχὰς ἀμειβθῇ, ἀποζητηθεῖσιν διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ δήμου, τὰ ὅποια θέλουν κανονισθῇ ἀκριβέστερον διὰ τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀποφάσεων, λαμβανόμενων ὑπὸ τῶν ὅτων ἐληφθῆσαν περὶ δήμων, καὶ περὶ πειρήτων.

7. Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιεύθῃ διὰ τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος.

8. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν Γραμματείᾳ ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ιουνίου 1833.

(288. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς Ἰδρύσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετών τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Νάυπλιον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπὸ τῶν περὶ τῆς εἰς Νάυπλιον μεταθέσεως τῶν ἐν Τριπόλει Ἑφετῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦτο προῖδον καὶ τοῦ εἰσχυγελῶς τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ τὴν πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπερρύσκαμε καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἔδρα τοῦ δικαστηρίου τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐφετῶν μετατίθεται ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Νάυπλιον κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐλευσμένου μηνὸς Σεπτεμβρίου.

2. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ιουνίου 1833.

289. Δ. Περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ

ΟΘΩΝ κλπ.

Διὰ νὰ κατασταθῶν αἱ ὑποθέσεις ἀπλούστεραι, διὰ νὰ κινήται ἡ διοικητικὴ

μηχανὴ μετὰ πλείωτέαν ταχύτητα, καὶ διὰ νὰ ἐλαττωθῶν τὰ ἀνεπίσημα ἔξοδα, μετὰ τῆς γενικώσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑπικρατείας, ἀπερρύσκαμε καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ ἔξοδα τοῦδε θέσεως τῶν νομαρχῶν νομοθετοῦνται καὶ ἐπάρχων, καθὼς καὶ ἡ ὑπερβολὴ αὐτῶν, καταργεῖται. Διατεροῦται ὁμοῦ, προσωρινῶς ἢ εἰς νομὸς καὶ ἐπάρχους τῆς ἡ δαρείται, ὡς προσδιορίσθῃ διὰ τῆς ἐπὶ 3 13 Ἀπριλίου 183 διατάγματος, καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἐκτελεσθῶν ἀπορρίπτων.

2. Χρὴν τῆς ἐπιτελικῆς διοικήσεως θέλουν διορισθῇ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου Μ. 3 Διοικηταί, καὶ ὑπὸ τῆς διαταγῆς πολλῶν ἐξ αὐτῶν, ὅπου ἔβλεπε τὸ καλῶναι ὁ χρεῖα, θέλουν διορισθῇ ὑποδιοικηταί.

Οἱ διοικῶνται ὑπ' ὄντων εἰς τὰς ἀμεσότητας διατελῶν τῶν ὑπουργείων, καὶ ἡ ἀρμοδιότης τῶν θέσιν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρων διατάγματος.

4. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἔξοδα τοῦδε νομάρχων, ἡ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἰς τὰς ἀρχὰς 51, 53, 55, 56 60, 61 καὶ 62 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν διοικητῶν καὶ συμβολογράφων θίβει ἐπιθεωρητῇ. γενομένης διατάξεως δι' ἰδιαιτέρων νόμων διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνέκμων.

5. Αἱ εἰς τὴν ἔξοδα τῶν νομαρχῶν ἀνήκοντα ἔξοδα, τῶν ἐπιτελικῶν, διοικήσεων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς, δι' ἀπεσταλμένων ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑπικρατείας, ἢ ἐκ τῶν ὑπουργείων μὲλλον τοῦ ὅπου διοικῶνται ἔχουσιν ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικητὰς, χρεωστοῦν νὰ καὶ νομίσαι εἰς τὴν περιφέρειαν, τοῦτοι περιδικῶς ἐξέτασιν εἰς αὐτοπαραπομπὰς, εἰτε διατάσσονται ἄλλοι πρὸς ὑπὸ ἄλλων.

6. Οἱ ὑποδιοικηταὶ εἶναι ὑπὸ τῆς διατελέως τῶν διοικητῶν ἡ ἀρμοδιότης τῶν θέσιν κανονισθῇ ὡσαύτως δι' ἰδιαιτέρων διατάγματος.

7. Αἱ εἰς τὴν ἀρχὴν 2 ἀναφερόμεναι 30 διοικήσεις, προσδιορίζονται ὡς ἀκολουθῶν:

1) Διοίκησις Ἀργολίδος, περιέχουσα τὰς

ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἀργούς, Τροιζηνίας καὶ Ἑρμιονίδος· ἔδρα τοῦ διοικητοῦ τὸ Ναῦπλιον· 2) Διοικήσεις Κορινθίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικωνίας· ἔδρα ἡ Κόρινθος· 3) Διοικήσεις Ἰδρας διὰ τὰς πρῶτας ἐπαρχίας, Ἰδραν, Σπέζας καὶ Καλαβρίαν· ἔδρα ἡ Ἰδρα· 4) Διοικήσεις Ἀχαΐας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παλιῶν Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἔδρα αἱ Παλαιαὶ Πάτραι· 5) Διοικήσεις Κυλληνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρυτῶν καὶ τὸ πρωτῆτερον αὐτῆς μέρος, τῆς Διποταμίας· ἔδρα ἡ Κυναίθνη· 6) Διοικήσεις Πλείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Γαστολῆν καὶ τὸ πρωτῆτερον μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας· ἔδρα ὁ Πύργος· 7) Διοικήσεις Τριφυλλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Οὐλυμπίαν καὶ Τριφυλλίαν· ἔδρα ἡ Κοπαρρυσία· 8) Διοικήσεις Πυλίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἔδρα ἡ Πύλος· 9) Διοικήσεις Μεσσηνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας· ἔδρα αἱ Καλάμαι· 10) Διοικήσεις Μαντινείας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας, Μαντινείας καὶ Μεγαλουπόλεως· ἔδρα ἡ Τρίπολις· 11) Διοικήσεις Γορτυνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Γορτυνὴν μὲ τὸ πρωτῆτερον μέρος τῆς Διποταμίας· ἔδρα ἡ Φαισσία (Λιμνιζάννα)· 12) Διοικήσεις Κυνουρίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ Πρασίων· ἔδρα ὁ Ἅγιος Πέτρος· 13) Διοικήσεις Λακεδαιμονίας, διὰ τὰς ἐπαρχίας Λακεδαιμονίας καὶ Ἐπιδάουρου Λιμνηάς· ἔδρα ἡ Σπάρτη· 14) Διοικήσεις Λακωνίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἔδρα ἡ Ἀρεόπολις (Τσίμοβα)· 15) Διοικήσεις Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Ἀγρινίου καὶ Ναυπάκτου, ἔξαιρουμένου τοῦ μέρους τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἔδρα τὸ Μεσολόγγιον· 16) Διοικήσεις Ἀκαρνανίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀκαρνανίαν· ἔδρα τὸ Ἀμφιλοχικόν Ἰργος (Καρβαταρᾶ)· 17) Διοικήσεις Τριχωνίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Ἀγρινίου μὲ ὁλόκληρον τὸ μέρος τῆς παλαιᾶς ἐπαρχίας Ἀποκούρου· ἔδρα τὸ Ἀγρινιον· 18) Διοικήσεις Εὐρυτανίας, περιέ-

χουσα τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμης· ἔδρα ἡ Καλλιδρόμη· 19) Διοικήσεις Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος· ἔδρα ἡ Ἀμφισσα· 20) Διοικήσεις Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος· ἔδρα ἡ Λαμία· 21) Διοικήσεις Ἀττικῆς, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγάρων καὶ Αἰγίνης· ἔδρα αἱ Ἀθῆναι· 22) Διοικήσεις Θηβῶν, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Θηβῶν· ἔδρα αἱ Θῆβαι· 23) Διοικήσεις Βοιωτίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίας· ἔδρα ἡ Λεβαδία· 24) Διοικήσεις Εὐβοίας, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος, μὲ τὰς νήσους Σκιάθου, Σιοπέλου καὶ Ἠλύδρου· ἔδρα ἡ Χαλκίς· 25) Διοικήσεις Καρύστου, περιέχουσα τὴν ἐπαρχίαν Καρύστου καὶ τὴν νῆσον Σκύρον· ἔδρα ἡ Κούμη· 26) Διοικήσεις Τήνου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀνδρου καὶ Τήνου· ἔδρα ἡ Τήνος· 27) Διοικήσεις Σύρου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Κέας, Κύθνου καὶ Μυκῶν μὲ τὰς Ἀήλους· ἔδρα ἡ Ἑρμούπολις· 28) Διοικήσεις Νάξου· ἔδρα ἡ Νάξος· 29) Διοικήσεις Μήλου, περιέχουσα τὴν ὁλόκληρον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἔδρα ἡ Μῆλος· 30) Διοικήσεις Θήρας, περιέχουσα τὴν ὁλόκληρον αὐτῆς ἐπαρχίαν· ἔδρα ἡ Θήρα.

8. Ὑποδιοικηταὶ θέλουν διορισθῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἑρμιονίας καὶ Τροιζηνίας, Αἰγιναιίδος, Οὐλυμπίας, Μεσσηνίας, Μεγαλουπόλεως, Ἐπιδάουρου Λιμνηάς, Γυθείου, Ναυπάκτου, Δωρίδος, Λοκρίδος, Αἰγίνης, Μεγάρων, Σιοπέλου, Σκιάθου Ἀνδρου, Κύθνου καὶ Κέας, προστετι καὶ εἰς τὰς πρώην ἐπαρχίας Σπρωμερίου καὶ Βάλτου· ἡ ἔδρα αὐτῶν θέλει εἶναι εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἐν ᾗ δὲν διαταχθῇ ἄλλως πῶς διὰ τινὰ τμήματα διὰ χωριστῆς ἀποφάσεως.

9. Εἰς ἕκαστον διοικητὴν καὶ ὑποδιοικητὴν δίδεται εἰς βοήθε. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῶν θέλων πληρόνεσθαι ἀπὸ τῆν γραφικῇν προσεπιχορήγησιν.

10. Ὁ μισθὸς τῶν διοικητῶν προσδιορίζεται 300 δρ. κατὰ μῆνα· τῶν δὲ ὑπο-

διοικητῶν εἰς 200. Οἱ Διοικηταί, οἱ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν, λαμβάνουν ἐπιμισθον 100 δρ. κατὰ μῆνα. Οἱ γραμματεῖς τῶν διοικητῶν τῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν λαμβάνουν δρ. 150· οἱ λοιποὶ δραχμ. 90. Διὰ τὰ γραφικὰ ἐξόδα θέλουν δι-ρισθῇ προσεπιχορηγήσεις. Εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἐξόδα τὰ διὰ τὰς περιodes. Οἱ διοικηταὶ προηγοῦνται ἐν τῇ τάξει τῶν ὑπουργικῶν συμβούλων καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων.

Ἡ στολὴ αὐτῶν θέλει διαταχθῇ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Ὅσοι τῶν ἄρχι τοῦδε νομαρχῶν ἢ ἐπαρχῶν διορισθῶσι διοικηταὶ ἢ ὑποδιοικηταὶ θέλουν φέρεи τὴν ἄχρι τοῦδε στολὴν των.

11 Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἔχει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου.) Τ. Ε., δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐμβαίνον εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν 1 (13) Ἰουλίου. Τ. Ε.

12. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, συμπραττουσῶν εἰς τοῦτο ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου 1836.

290. Δ. Περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.

Ο-Θ-ΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τε τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι, ὅταν ὁ τακτικὸς μισθὸς τῶν παρὰ ξένας αὐλαῖς διπλωματικῶν πάσης τάξεως πρεσβυτέρων δὲν υπερβαίνῃ τὸν μισθὸν τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, μολοντί αἱ μισθοδοσίαι τῶν πρώτων αὐξάνουσι κατὰ τὰς περιστάσεις,

λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς παραστάσεως, τῶν ὁποίων ἡ διὰ κατασχέσεως ἐλάττωσις ἔχει ἐπιβληθῇ ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν ἡ θέσις τῶν τοιοῦτου εἶδους ὑπαλλήλων ἀπαιτεῖ ἀπαραιτήτως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 885 § 2. καὶ 920 § 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐξαίρεσις, τὴν ὁποίαν τὸ ἀρθρ. 885 § 2. καὶ 920 § 5. τῆς Πολ. Δικονομ. περιορίζουν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτείνεται ὡς πρός τοὺς παρὰ ταῖς ξένας αὐλαῖς πρέσβεις, καὶ εἰς ὅλα τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς χρήματα, εἴτε συνάμα μετὰ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, εἴτε ἐν εἰδῇ ἐπιμισθίων, εἰς τρόπον ὥστε μόνον τὸ τέταρτον τοῦ τακτικοῦ τῶν ἐξακισχιλίων δραχμ. μισθοῦ των θέλει εἶσθαι κατασχέτον.

2. Μὴ κατασχέτὰ εἶναι καὶ τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως διδόμενα ἐπιμισθία εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα πρέσβειν, ὥστε εἰς μόνον τὸ εἰς τέταρτον τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν ἐξακισχιλίων δραχμῶν ἔμπορει νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, οὐδὲ οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν μετ' αὐτοῦ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως συνδεδεμένων χορηγημάτων.

3. Ἐξαίρεται ὡσαύτως τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ, ὁ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως προστεθεὶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμ. μισθός.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρέσβειν ἢ τῶν διπλωματικῶν πρεσβυτέρων καὶ οἱ πρόξενοι ὡς μὴ λαμβάνοντες μισθὸν παραστάσεως, ὑπόκεινται ὁλοκλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἐρημένων ἀρθρ. 885. § 2 καὶ 920 § 5.

5. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει

ισχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιευόμενος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1836.

— — —

291. Α. Περὶ τῆς ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1836
δοθείσης ἐξουσίας εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀρχὰς
διὰ νὰ δέχωνται συστημένα γραμμάτια
καὶ φακέλους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπι-
τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπερασ-
σάμεν καὶ διατάττομεν

1 Αἱ ταχυδρομικαὶ ἀρχαὶ λαμβάνουσι
τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐπιφορτίζονται ἀπὸ τῆς
ἀ. Ἰουλίου 1836 νὰ δέχωνται συστημένα
γράμματα καὶ φακέλους (Lettres char-
gées) ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον τοῦ Βασι-
λείου Μας.

Ἐὰν δὲ τυχόν, ἀπολεσθῇ τοιοῦτον
γράμμα, ἢ φάκελος, θέλει πληρόνεσθαι
ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ταχυδρομείου,
παρουσιασθέντος τοῦ τῆς συστάσεως ἀπο-
δεικτικοῦ, ἀποζητίωσις 25 δραχμ. Ἀλλ'
ἡ ἀποζητίωσις αὕτη δὲν θέλει λαμβάνει
χώρην, ὅταν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τὴν
ἡμερομηνίαν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ Ταχυ-
δρομείου δὲν παρουσιασθῇ κἀνεὶς μὲ τὴν
ἀπαίτησίν του.

2. Τὰ συστηθέντα γράμματα καὶ φα-
κέλοι πληρόνουσιν τὴν διπλὴν τιμὴν κατὰ
τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν, καὶ εἶναι
προπληρωτέα. Ἀτέλεια Ταχυδρομικὴ δὲν
ἐπιτρέπεται εἰς τὰ τοιαῦτα γράμματα ἢ
φακέλους.

3. Τὰ ἐπὶ συστάσει παραδιδόντα γράμ-
ματα καὶ φακέλους ἐγγράφων θέλουσιν πα-
ραδοῦναι εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς εἰδοποιή-
σεως 8 πρὸς ἓν μὲ σημείωσιν τοῦ τόπου
τῆς γεννήσεως τῶν γραμμάτων, τῆς διευ-
νήσεως αὐτῶν καὶ πρὸς ὃν ἐπιγράφονται.
Τὰ ὡς ἀνωτέρω γράμ. ἢ φακέλ. δὲν πα-
ραδίδονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ἐπιγράφονται
εἰμὴ ἐπ' ἀποδείξει παραλαβῆς.

4. Τόσον ἡ παράδοσις, ὅσον καὶ ἡ πα-
ραλαβὴ τῶν συστημένων γραμμ. θέλουσιν
σημειοῦσθαι εἰς βιβλ. διπλότυπα παρα-

λαβῆς τοῦ Ταχυδρομείου μὲ στέλεγχος
καὶ ἀποδείξιν.

5. Ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι παραμε-
λῶντες τὰ ἐν τῇ παρούσῃ διατάξει ἐπι-
βαλλόμενα εἰς αὐτοὺς χρῆν θέλουσιν παι-
δεύεσθαι μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, ἢ κατὰ
τὴν περίστασιν, μὲ παῦσιν ἀπὸ τὴν ὑπη-
ρεσίαν.

Ἄν δὲ ἡ περίστασις ᾖ βαρυτέρα, θέ-
λουσιν καταδιώκεσθαι διὰ τοῦ ἀρμοδίου
δικαστηρίου.

Περὶ πλέον ἐκ τῶν ἐπιφορτισμένων τα-
χυδρομικῇ ὑπηρεσίαν, ὅστις δὲν δύναται
νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀκριβῆ ἀποστολὴν καὶ
καταγραφὴν εἰς βιβλίον, ἢ τὴν ἀκριβῆ
παράδοσιν συστημένου γραμματος, θέλει
πληρόνει εἰς τὸ δημόσιον τοῦ Ταχυδρομείου
τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 § 2 σημειωθείσαν ἀπο-
ζητίωσιν.

6 Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμμ. Μας
ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ κοινοποι-
εῖν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον
θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημ. τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1836.

292. Α. Περὶ συστάσεως εἰδικῆς μιντῆς
ἐπιτροπῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων
καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν ἕνεκα διαφιλονεικου-
μένων ἀκινήτων (ιδιοκτησιῶν κτλ.)

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ
Β. αἵτου καὶ τῶν Ἑξωτερ. Γραμματέως τῆς
Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν
ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον διάλυσιν τῶν διαφο-
ρῶν, ὅσαι ὑπάρχουσιν μεταξὺ τῶν ὑπηκόων
Ἡμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ
Ὀθωμανῶν περὶ διαφιλονεικουμένων ἀκινή-
των ιδιοκτησιῶν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δι-
καιοσύνης Γραμματέως καὶ τοῦ Ἡμετέρου
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσα-
μεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Εἰδικὴ δικαιοδοσία.

1, Ὅσαι αἱ περὶ ἀκινήτων κτημάτων

μεταξύ ὀθωμανῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως καὶ Ἑλλήνων πραγματικῶς καθὼς καὶ αἱ προσωπικαί. ὅσαι πληγάζουσιν ἀπὸ πώλησιν ἀκινήτων κτημάτων ἀγωγαί, αἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀναφύσονται, ἢ μέχρι τέλους Νοεμβρίου τ. ε. ἀναφύσόμεναι, εἰσαχθεῖσαι ἤδη ἢ μὴ εἰς τὰ τακτικά Δικαστήρια, ἀφαιρούνται τῆς τακτικῆς δικαιοδοσίας, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Πόρῳ, κατὰ τὸ 1828, διαπραγματεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Δυνάμεων, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 22 Μαΐου 1829, ἀνατίθενται εἰς μικτὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἴσων ἀριθμῶν Ἑλλήνων καὶ ὀθωμανῶν.

2. Ἐξαιρούνται τοῦ μέτρου τούτου ὅσαι τοιοῦτου εἵδους διαφοραὶ διελύθησαν ἤδη δι' ἀμετακλήτων δικαστικῶν ἀποφάσεων.

3. Πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς, ὀφείλουσι νὰ τὰς εἰσάξωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐμπριεχομένους ὁρισμούς, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, δηλαδὴ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1836.

Οἱ παραμελήσαντες τὴν προθεσμίαν ταύτην γεροῦνται τοῦ δικαιώματός των καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτοὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Καθίκαντα τῆς ἐπιτροπῆς.

1. Ἐν γένει.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει διττὴν ἐξουσίαν, συμβιβασικὴν καὶ δικαστικὴν· ἕνεκα τούτου θέλει προηγεῖσθαι πάντοτε τῆς δίκης ἢ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειρα εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις τὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπαγομένας. Πᾶσα ἐναντία τούτου διάταξις ἀκυροῦται.

Συμβιβασικὴ διαδικασία.

5. Ὁ θέλων νὰ ἐνάξῃ τινὰ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, χρεωστὲι νὰ ἀποταθῇ πρὸς αὐτὴν δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του, ἣτις νὰ διαλαμβάνῃ τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν διαμονὴν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀντιδίκου του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν πρὸς

συμβιβασμὸν καὶ, ἂν ἀποτύχῃ οὗτος, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, αἰτήσιν καὶ σύντομον ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὰς ἀπαιτήσεις του· πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ ᾔναι προσηκόντως χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀναφερομένου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα ἐπισυνάπτονται ἐν ἀντιγράφῳ, οἱ δὲ ἐξετασθησόμενοι μάρτυρες, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα, σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα τὴν ἀναφορὰν γράφει ἐπ' αὐτῆς τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν δικδίκων, καὶ διατάττει τὴν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυννημένα ἔγγραφα. Ἡ ἐπίδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι, ἐπιμελὲς τοῦ ἀναφερομένου δι' ἐνὸς τῶν κλητῶν τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κατοικεῖ, ἢ διαμένει ὁ καλούμενος.

7. Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν δύναται νὰ ᾔναι βραχυτέρα τῶν 8 ἡμερῶν ἂν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἐπιτροπῆς· ἂν ὁ καλούμενος δὲν κατοικῇ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐδρεύει ἡ ἐπιτροπὴ, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μίξ ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν 8 ὥρων ἀπόστασιν.

8. Οἱ διάδικοι, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, δίδουσι τὰς ζητηθείσας τυχόν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς διασαφήσεις καὶ πληροφορίας, ἐκθέτουσι τὰ δικαιώματά των, καὶ συναινέουσιν οἰκίᾳ βουλῇ εἰς συμβιβασμὸν.

9. Οἱ διάδικοι δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων, οἱ ὅποιοι θέλουσι εἶσθαι προσηκόντως διωρισμένοι διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων.

10. Ἄν ὁ συμβιβασμὸς κατορθωθῇ, γίνεται ἔκθεσις διαλαμβάνουσα λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς ὅλους τοὺς ἔρους τοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πρακτόρων, καὶ κατὰ τὴν πράξιν αὐτὴν νὰ ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς πληρεξουσίου των καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συμ-

πράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦνται παρ' αὐτῶν ὡς ἀναφέρῃ ῥητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν παρευρισκομένων· νὰ ὑπογράφεται δὲ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπρακτόρων ἀνθρώπων, ἢ ἂν οὗτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψωσι, νὰ γίνεταί μνηεὶα τοῦτου.

Τοιαυτὴ ἐκθεσις καθίσταται ἐκτελεστέη, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου, ὅπου ὑπάρχει τὸ ἐπιδίκον κτῆμα, περιῶψῃ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 118 καὶ 119 τῆς πολ. δικονομ. ὠρισμένα τὸ ἐκτελεστήριον, τὸ ὅποιον δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει.

11. Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ἐκ τῶν διαδίκων εἰς τὴν προθεσμίαν τὴν δοθείσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, χάνει τὸ πρὸς ἀπόπειραν τοῦ συμβιβασμοῦ δικαίωμα, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν διεκδικασιν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δικαστικὴ διαδικασία.

12. Ἄν ὁ συμβιβασμὸς δὲν κατορθωθῇ, γίνεται περὶ τῆς ἀποτυχίας συνοπτικὴ ἐκθεσις, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειραν, εἴτε ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδριάσει, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς.

13. Εἰς τὴν συνεδρίαν οἱ διάδικοι ὑπερασπίζονται προφορικῶς τὰ δίκαιά των, δίδοντες τὰς πληροφορίες, ὅσας ἡ ἐπιτροπὴ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν· ἐξετάζονται οἱ τυχόν προσαχθέντες μάρτυρες, καὶ τέλος, ἀνακριθεὶς τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, οἱ μὲν διάδικοι καὶ οἱ ἀκροαταὶ ἐξέρχονται, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ διασχέπεται κατ' ἰδίαν περὶ τῆς ἀποφάσεως.

14. Ὅσακις ἐν τῇ συνεδριάσει τὰ μέρη, φιλονεικοῦντα περὶ τίνος πράγματος οὐσιώδη ἐπὶ ῥῶν ἔχοντος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, δὲν συμφωνοῦν περὶ αὐτοῦ μετ' ἀλλήλων, ἡ ἐπιτροπὴ εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐνός τῶν διαδίκων, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, διατάττει τὴν περὶ τούτου

ἀπόδειξιν καὶ παραχωρεῖ πρὸς τούτω σύντομον μὲν ἀλλ' ἐξαρκοῦσαν εἰς τὸ σκοποῦμενον προθεσμίαν.

15. Εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συμβιβασμὸν καὶ πρὸς ἀπόφασιν τῆς διαφορᾶς δὲν εἶναι ποτὲ δεκτοὶ δικηγόροι ἢ ἄλλοι συναντιλήπτορες.

16. Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ πρὸς συμβιβασμὸν καὶ ἐκδικασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν διορισθεῖσαν προθεσμίαν, ἡ ἐπιτροπὴ προχωρεῖ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν κατ' ἐρήμην.

17. Ἐντὸς ὀκταημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν ἡττηθέντα ἀντίδικον παραδόσεως τῆς κατ' ἐρήμην γενομένης ἀποφάσεως, δύναται νὰ γίνῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται κατὰ μίαν ἡμέραν ἀνὰ 8 ὥρων ἀπόστασιν ὅταν ὁ διάδικος δὲν κατοικῇ εἰς τὴν ἑδραν τῆς ἐπιτροπῆς.

18. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἀνακοπῆς θέλει ἀποτελεῖται πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, διαλαμβάνει τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, καὶ θέλει εἶσθαι προσηκόντως χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα τὸ ἔγγραφο τοῦτο θέλει πράττει συμφώνως μὲ τὰ ἐν τοῖς ἀρθ. 6—7 διαλαμβανόμενα, καὶ θέλει γίνεταί κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις, κατὰ τὸ ἀρθρον 12 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος νόμου. Ἐὰν δὲ ὁ ἀνακόπων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὐθὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀνακοπὴ δὲν συγχωρεῖται πλέον.

19. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, καὶ ἢν ἐποχὴν ἀπεκτῇ τὸ δικαίωμα ἢ ἐγινε τὸ συνάλλαγμα.

20. Ἡ ἀπόφασις συντάσσεται ἐγγράφως, πρέπει νὰ ᾖ αἰτιολογημένη, καὶ σαφῶς ἐκτεθειμένη· γίνεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ συντάσσονται πρακτικὰ τῆς διασχέσεως.

21. Εἰς περίπτωσιν διχοψφίας, αἱ

διαφέρουσαι γνώμαι θέλουν καταχωρησθῆαι διακεκριμένως εἰς πρακτικά καὶ ἀναβολλῆσαι ἢ ὑπόθεσις. Ἐντὺς δὲ 8 ἡμερῶν ἢ ἐπιτροπῇ θέλει συνέρχεσθαι εἰς νέαν περὶ τοῦ ἀντιπροβλεπόμενου τούτου διάσκεψιν ὑπὸ τὴν πρεσβειάν ἕως τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς θέλομεν διορίσει ἀπάξ, καὶ εἰς ὃν θέλουν στέλλεσθαι τὰ πρακτικά τῆς Συνεδριάσεως καὶ τὰ τῆς προλαβούσης δικασέψεως, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποθέσεως. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ διάσκεψις, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἐνώσῃ τὰ διγογνωμώμενα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη. Τούτου δὲ μὴ κατορθθέντος, θέλει ἀρχεταὶ ἡ διάσκεψις καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία. Ὁ πρόεδρος τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θέλει δίδει ὁ τελευταῖος τὴν ψῆφόν του δὲν δύναται ὅμως νὰ σχηματίσῃ νέαν γνώμην, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ λαμβανῇ μίαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου θέλει ἀποτελεῖ τὴν πλειοψηφίαν.

22. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμετάκλητοι καὶ δὲν δύναται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέτου, καθίστανται δὲ ἐκτελεσταὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 40 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα.

23. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται μέτῳ καὶ μετρίότητι ἐμπροσθεν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ φυλάττωσιν αὐτῇ τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀνακαλοῦνται μὲν τὸ πρῶτον εἰς τὰ χρέη των παρ' ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν δὲ γενῇ τις πάλιν ἔνοχος τῆς αὐτῆς ἀξιοποίνου πράξεως, συντάσσονται πρακτικά τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ εἰδαποιεῖται μέσῳ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς διὰ νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐγκληματίαι κατὰ τὸν νόμον.

24. Οἱ διάδικοι ἐμφανιζόμενοι κατὰ τὴν προδιορισθεῖσαν προθεσμίαν κάμνουν ἀμέσως, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως τοῦ δικαιώματος τούτου, τὰς ἐξαίρεσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀκαλούμενων

βάσεων. α.) ἂν οἱ δικασταὶ ἔχωσιν ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐμμεσον ἢ ἀμεσον β.) ἂν ᾖσιν συγγενεῖς ἐνὸς τῶν διαδίκων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ γ.) Ἐὰν μέτινα τῶν διαδίκων ᾖσιν συνδεδεμένοι με στενὴν οἰκικὴν καὶ συνδιαιτηκὴν σχέσιν ἢ τοῦναντίον ἔχωσι μετὰ τοῦ ἐξαίρουτος ἀποδεδειγμένην ἐριδα ἢ ἔχθραν δ.) Ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μέλλωσι νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἢ πραγματιγνώμονες θέλουν δὲ τότε ἀναπληρῆσθαι ἀπὸ μελῶν, τὰ ὁποῖα ἀπάξ θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις. Ἐνταῦθα θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ 46 ἀρθρον τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

25. Τὰ δικαστικά ἔγγραφα προδιορίζονται κατὰ τὰ ἀρθρ. 208 ἕως 220 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

26. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις αἵτινες διὰ τοῦ παρόντος κατὰ τὸ ἀρθρ. 3. Στ. 4 τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε. διατάγματος λαμβάνουσιν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

27. Αἱ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐντέλλονται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

293. 1. Περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ δηλοποιηθέντα εἰς ἡμᾶς προσκόμματα, τὰ ὁποῖα, εἰς πολὺν χρόνον τοῦ Βασιλείου ἀπαντῶμενα, ἀνθίστανται εἰς τὰς τακτικὰς συνόδους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ εἰς τὴν πρόδον τῶν ἐργασιῶν των ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν ἐνεργὸν τὴν ὑποστήριξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰ δημοσία χρέη μετὰ τὰς ἰδιωτικὰς ἐργασίας τῶν συμβουλίων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τὴν Ἐπικρατείαν, ἀπερραίσαντες καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται κυρίως διὰ τὸ ἐν αὐτοῦ εἰς τακτικὰς συνόδους διὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἀποφασίσαι περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀντικειμένων. Ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον καὶ διεθύνει τὰς συνεδριάσεις. Ἐπὶ τούτῳ προειδοποιεῖ τὰ μέλη πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

2. Ἡ ἐνέργεια τῶν δύο συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τελεῖται ἐτησίως κατὰ τὴν 1 Ἀπριλ. καὶ 15 Σεπτεμβρίου. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου εἶναι δεκάημερος. Ὅσακις δὲ ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις σπουδαίων ἀντικειμένων τὸ ὑπαγορεύσει, ἡ διάρκεια ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῶν 20 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἀνίσως ἐντὸς τῶν εἰκοσι ἡμερῶν δὲν ἤθελον ἀπυπερατωθῇ εἰς μὴν τὴν πρώτην σὺν δὸν τὰ περὶ ἐξέτασις καὶ ἐκκαθάρσεως τοῦ δημοτικοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ δημάρχου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἢ ψήφισις τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὰ ἐδάφ. 1—2 τοῦ ἀρθ. 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τὸ συμβούλιον οφείλει νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἐπὶ πλέον τὰς συνεδριάσεις του μέχρις οὗ ἀποπερατωθῶσιν αἱ βρεθεῖσαι ἐργασίαι.

3. Τὸ συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν σπουδαίων καὶ προσηλωμένων ἀντικειμένων. α.) Εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἀρθ. 53 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ β.) Ὅσακις τὸ τρίτημόριον τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ζητήσῃ τὴν συγκαλέσειν του δι' ἀναφορὰς του αἰτιολογημένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος οφείλει νὰ προειδοποιῇ τὰ μέλη πρὸ μιᾶς τοὐλάχιστον ἡμέρας.

4. Πᾶν μέλος δημοτικοῦ συμβουλίου οφείλει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰς προϋπογεγραμμένας παρὰ τοῦ προέδρου ἡμέρας.

Ὅστις ἀνευ νομίμου αἰτίας δὲν παρευρεθῇ εἰς δύο συνεδριάσεις, ὑποβάλλεται εἰς μὲν τοὺς δήμους α. τάξεως εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 6-20 δραχμ. εἰς δὲ τοὺς δήμους β. καὶ γ. τάξεως ἀπὸ 2-10.

Ὅστις καὶ τρίτην φορὰν ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ὑποβάλλεται τούτῳ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ πλησιεστέρου συμπληρωτικοῦ μέλους.

5. (Ὡς νόμιμα αἰτία λογίζονται α.) Ἡ ἀσθένεια πιστοποιουμένη ἀπὸ ἰατρὸν ἢ ἱερέα β.) Ὑποθέσεις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀνηκόντως ἀποδεδειγμένης γ.) Ἐκτακτοὶ οἰκιακαὶ ὑποθέσεις, ἀρκούντως δικαιολογημέναι.

Ἡ ἀνήκουσα προΐσαμένη β. ἀρχὴ ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ ἀρχαίου δημάρχου κρίνει περὶ τῆς ἰσχύος τῶν δικαιολογημάτων καὶ ἀποφασίζει, ἐὰν ταῦτα εὐρύνωσι ἀνίσχυρα, περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ πτείσσαντος, ἢ δὲ εἰσπρίξῃ τῶν προστίμων γίεται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἀρθ. 32 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

6. Ὅσακις ὁ πρόεδρος ἀμελήσῃ ἢ ἀρνηθῇ νὰ συγκαλέσῃ τὸ Συμβούλιον κατὰ τὰ ἀρθρα 2-3 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτει τῆς προεδρίας.

Ἡ προΐσαμένη β. ἀρχὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ προέδρου ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δημάρχου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ α. καὶ β. ἐδ. τοῦ 3 ἀρθ. 30.

7. Εἰς ὅσους δήμους δὲν ἔγινε εἰσέτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν τῆς δημαρχειας τοῦ ἐτους 1835, μετὰ ἐψηφίσθη παρὰ πᾶσιν ἐλπίδα ἀκόμη ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐτους 1836, θέλει συνελθῇ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐν τῷ δικήματι τῶν μετὰ τὴν δημοσευσιν τοῦ παρόντος νόμου τεσσάρων ἐβδομάδων, καὶ ἐξακολουθήσῃ χωρὶς διακοπὴν τὴν συζήτησιν, ἄχρις οὗ ἐκπεριωθῶσιν αἱ διαληφθεῖσαι ὑποθέσεις.

Αἱ Ἡμέτεραι διοικητικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν κατάστασιν καὶ

ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῆς δημοκρεσί-
ας, ὥστε νὰ γένῃ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις
ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ, φροντίζουσαι
ὥστε ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας νὰ τελει-
ώσωσι καὶ ὅλοι οἱ δημοτικοὶ προϋπολογι-
σμοὶ τοῦ 1836, δίδουσαι ἀπολογίαν, καὶ
καθιστάμεναι ὑπεύθυνοι ἕνεκα τούτου,
κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 124 τοῦ
περὶ δήμων νόμου.

8. Τὸ παρὸν διάταγμα, ἔχον δύναν-
ται προσωρινῷ νόμῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ
διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐ-
ου) π. ε. θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιρροτίζε-
ται τὴν δημοσιεῖσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ
παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

294 Α. Περί τῶν ἄρθρων 337, 690 τοῦ
ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρα-
τείας παρατηρήσαντες, ὅτι τὰ περὶ ἐξυ-
βρίσεως τῆς τιμῆς ἄρθρα 336—338 τὰ
ἐν τῷ περὶ πλημμελημάτων βιβλίῳ τοῦ
ποινικοῦ νόμου περιεχόμενα, περιλαβόντα
πᾶσαν δυνάτην περίπτωσιν ἐξυβρίσεως
κατέστησαν τὴν ἐν τῷ περὶ πταισμάτων
βιβλίῳ περὶ ἐξυβρίσεως διάταξιν τοῦ ἄρ-
θρου 690 περιττήν, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν
τῆς ἀδύνατον.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμε-
τέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἄρθρον 337 τοῦ ἀπὸ 18 (30)
Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου ἀκυροῦ-
ται ὁλοκλήρως καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ
υπάρχον· τὸ δὲ ἄρθρον 690 τροπολογεῖται
ὡς ἑρμῆς:

« Μὲ κράτησιν, ἢ μὲ πρόστιμον, τιμω-
ρεῖται, ὅστις » ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων
τῶν ἄρθρων 334, 335 336 « καὶ 338
προσβάλλει ἀδίκως, ἢ καθυβρίζει ἑργῶ ἢ

λόγῳ, ἐγγράφως. δ ἂ σημείων, εἰκόνων,
ἢ κατ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν
τιμὴν ἄλλου τινός.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύ-
νης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις
καὶ δημοσιεῖσις τοῦ παρόντος διατάγμα-
τος, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ
τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (ἢ
Μαΐου) π. ε. λαμβάνον ἰσχύον προσωρινῷ
νόμῳ θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημε-
ρὶς Κυβερνήσεως καὶ παρατηρήθῃ εἰς τὸ
τέλος τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἐλλη-
νικοῦ κειμένου τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

296 Α. Περί τοῦ ἄρθρου 688 τοῦ ποινικοῦ
νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπι-
κρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἄρθρον
688 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ὅποιον ὡς
ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ μετὰ τῶν ἄρθρων
307, 310 καὶ 502 § 2 ἐξάγεται, σκο-
πὸν ἔχει τὴν τιμωρήσιν τῶν μετὰ προμε-
λέτης, ἢ ἄνευ προμελέτης ἐξ ἀπροσεξί-
ας πρακτῶντων αἰτίας, προξενούσας νόσον, ἢ
πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκού-
σαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ θεωροῦν-
τες, ὅτι ἡ φράσις αὕτη δὲν ἐνοήθη ὀρθῶς
δι' ἑλλειψιν τῆς περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ
προσηκούσης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας
ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅστις προξενῇ αἰτίαν, φέρουσαν
νόσον, ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ
διαρκούσαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, τι-
μωρεῖται 1) Ἐὰν ἡ αἰτία ἐγένετο μετὰ προ-
μελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρ. 30
ὁρισμένα, μὲ κράτησιν ἐνὸς μέχρ' ἑξ
μηνῶν, 2) Ἐὰν ἡ αἰτία ἐγένετο ἄνευ προ-
μελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρ. 30
ὁρισμένα, μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρ' ἑξ
ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον 20 μέχρ'
200 δραχμῶν 3) Ἐὰν ἡ αἰτία ἐγένετο

ἀσπύτως ἄνευ προμελέτης, πλὴν μὲ τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθ. 309 ὥρισμένας περιπτώσεις, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν 4) Ἐάν ἔγινεν ἐξ ἀμελείας, καὶ τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθ. 310 ὥρισμένα, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ 10 δραχμῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοιούτων αἰκίων οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 313 315.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης διατάξεως, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ α. 1 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάξεως λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ προσαρτεθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡδὴ τυπωμένης δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

298. Δ. Περί ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διαφημερίδας καὶ ἄλλα περιοδικὰ συγγράμματα.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τυπωμένα ἄδετα ἔγγραφα, οἷον προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις, κ.λ. διδόμενα εἰς τὰ ταχυδρομεία Μας μὲ σταυροειδὲς ἡμικύλιννα, καθὼς καὶ διὰ ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, καθόσον μέλλουν νὰ σταλῶσι διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας μέρη, προσδιορίζονται εἰς τρία λεπτά τὸ φύλλον ὅποιοιδήποτε μεγέθους ἤθελεν εἶθαι, καὶ εἰς λεπτά πέντ', καθόσον μέλλουν νὰ σταλῶσι διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Μας, καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἄνευ καταλογίσεως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τρεξίματος.

2. Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα θέλουν πάντοτε εἶσθαι πρωπληρωτά.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθ. 1 παραδιδόμενα ἔκτυπα κτλ., δὲν θέλουν ἐμπεριέχει ἄλλο

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

χειρόγραφον, εἰμὴ μόνον τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὴν υπογραφήν.

4. Ἐπειδὴ πιθανὸν οἱ ἐκδῶται τῶν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν περιοδικῶν συγγράμμάτων, νὰ θελήσουν, ὥστε νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἀτέλεια διὰ προσηλωρισμένον τινὰ καιρὸν δι' ὅσας στέλλουν καὶ λαμβάνουν ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ περιοδικὰ συγγράμματα, πληρόνοντες μίαν τινὰ συμπεφωνημένην τιμὴν εἰς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται τοιαύτας προτάσεις, κλείων περὶ αὐτῶν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ἀφοῦ προγενομένης ζητήσεως αἱ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν Μας περὶ τῶν συμπεφωνημένων ἄρθρων.

5. Βιβλία, ἢ ἄλλα ἔγγραφα χειρόγραφα δεμένα, δὲν λαμβάνονται εἰς λογαριασμὸν τοῦ ταχυδρομείου Μας.

6. Καθόσον ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία Μας, ἔχει ἰδιαιτέρας συμβάσεις μὲ ζήνας ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας περὶ ἀμοιβαίας ἀτελοῦς κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων, αἱ συμβάσεις ἐκεῖναι ἔχουν πλήρη τὴν ἐνέργειάν των καὶ ἐπομένως τὸ παρὸν διάταγμα δὲν μεταλλάττει τὰ ὥρισμένα.

7. Ὅλα τὰ ἀντιβιβάζοντα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἀκυροῦνται ἀπὸ τὴν 1 Ἰουλίου 1836.

8. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιεύων αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

297. Δ. Περί ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τὴν 1 Ἰουλ. τ. ε. διατάττομεν, ὥστε οἱ ἐκδῶται τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγράμμάτων, βιβλίων, κτλ. νὰ πληρώνουν εἰς τὰ ταχυδρομεία διὰ τὴν τήναιον τῶν συνδρομῶν δικαίωμα προμη-

θείας 5 τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν συνδρομῶν.

Τὸ δικαίωμα τῆς προμηθεύει, θέλει λογιῶσθαι εἰς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου καὶ θέλει κρατεῖται τακτικῶς ἐκ τῶν συναχθισομένων χρημάτων ἀπὸ συνδρομῆς κτλ.

2. Ἐξαίρουνται τοῦ ἀνωτέρω μέτρου, καὶ παντὸς ἄλλου ταχυδρομικοῦ δικαίου, ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τῶν ἀγγελιῶν.

3. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεὺς ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιεῦσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

298. Α. Περί διατίμησεως τῶν ἐπιστολῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἐπιστολαὶ καὶ φάκελλοι, διδόμενοι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, διὰ νὰ διανεμηθῶσιν ἐπιτοπίως θέλουσιν πληρῶναι 10 λεπτά ἑκάστος, ὅποιον καὶ ἂν ᾖ τὸ βάρος τῶν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπερβαῖν τὸ προσδιωρισμένον βῆρος 25 δραχμῶν, κατὰ τὸ 55 ἄρθρ. τοῦ διατάγματος τῶν 13 Ὀκτωβρίου 1829.

2. Ἐπιστολαὶ καὶ φάκελ. ἐρχόμενοι διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς, ἀπὸ μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει εἰσέτι τακτικὴ ταχυδρομικὴ κοινωνία, θεωροῦνται ὡς ἐπιστολαί, γραφθεῖσαι εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποβιβάσεως, ἢ ἀφίξεως τῶν καὶ ἀνίσως κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν σταλῶσι περαιτέρω δι' ἄλλων ταχυδρομείων τοῦ κράτους, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διατίμησιν καὶ διασταθμισμῶν, κατὰ τὸ βάρος τῶν, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀφίξεως τῶν ἕως τὸ μέρος τῆς διευθύνσεως καὶ παραδόσεως τῶν, ἢ ἀνίσως διαγίνονται ἐντὸς τοῦ μέρους τοῦ ἀποβι-

βάσμου, ἢ τῆς ἀφίξεως τῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 1.

3. Ἐπιστολαὶ καὶ φάκελ. διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς, ἀπὸ μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχει τακτικὴ ταχυδρομικὴ κοινωνία, ἐρχόμενοι δι' ἄλλων εὐκαιριῶν, καὶ ὄχι διὰ ταχυδρομίων, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πληρωμῆς, ἢ ὅποια, κατὰ τὴν διατίμησιν, ἀνήκει εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ μισοῦ τοῦ ἕως εἰς ἐκεῖνο τῆς ἀφίξεως τῶν. Καὶ ἀνίσως διευθυνθῶσι, κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν, εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κράτους, ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἄρθρ. 2 ἢ τοῦ ἄρθρου 1 ἐπομένως εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀποβιβάσεως τῶν πρέπει νὰ παραδίδονται εἰς τὴν ἀνηκουσαν ταχυδρομικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ διευθύνονται περαιτέρω.

4. Ἐκ τούτων εἶναι ἐξηρημένα αἱ ἐπιστολαὶ, ἢ οἱ φάκελλοι, τὰ ὅποια ἤθελαν εγχειρίσθαι εἰς ιδιώτας, διὰ νὰ τὰ φωνηθῶσι.

5. Πᾶτα παράβασις τοῦ ἄρθρ. 3 θέλει τιμωρεῖσθαι μετὰ χρηματικὴν ποινὴν 10 δραχμῶν. Ἐκτὸς τῆς ταχυδρομικῆς ἀρχῆς ἐπιφορτίζονται καὶ οἱ ὑγειονομικαὶ καὶ λιμεναρχικοὶ ὑπάλληλοι νὰ ἀπορραφίσωσι περὶ προρρηκῆς δίκης κατὰ τῶν παρὰ τῶν. Ἀνίσως ὁ παραβάτης ἤθελεν ἀποποιεῖσθαι τὴν ἐκουσίαν πληρωμὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς, ἡ ταχυδρομικὴ ἀρχὴ κατασκευάζει τὴν προφορικὴν δίκην εἰς τὸ ἀντικεινόμενον, διὰ νὰ πράττῃ τὰ δέοντα.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

299. Α. Περί ἀρμοδιότητος τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν, περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου. 3 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 20 Ἰουνίου. (2-Ιουλ.) τ. ε. ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ὑ-

πρεσίας των, ἀπεφασίσαιμεν νὰ διατάξω-
μεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Οἱ διοικηταὶ καθίστανται διὰ νὰ
διευθύνωσιν ὅλην τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρ-
χικῶν ὡς ἀνωτάται. Ἀ καὶ, καθόσον
διοικητικά τινα ἀντιεῖμενα δὲν ἤθελον
δι' ἰκαιοτέρων ὁρισμῶν ἐξαιρῆθαι τῆς ἀρ-
μοδιότητός των, καὶ ἀνατιθεῖν εἰς ἄλλας
Ἀρχάς.

2. Χρέος τῶν διοικητῶν εἶναι νὰ δια-
τηρῶσιν καὶ προάγωσιν εἰς τὴν ἐμπιστευ-
θεῖσαν διοικητικὴν περιφέρειάν των τὰ
δικαιώματα τοῦ Ἡμετέρου Στέμματος, τὰ
πυρφέροντα τοῦ κράτους, καὶ τὴν γενι-
κὴν εὐδαιμονίαν τῶν Ἡμετέρων ἀγαπητῶν
ὀπκῶν.

3. Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται πρὸ πάντων
ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ δια-
ταγμάτων, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς ἀν-
τικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός των· θέλουσιν
δὲ ἐκτελεῖσθαι ταῦτα ἐντὸς τῆς διοικη-
τικῆς περιφέρειας των, τόσον δι' ἰδίας των
ἐνεργείας, ὅσον καὶ διὰ τῶν πρὸς τὸ τέ-
λος τοῦτο εἰς αὐτοὺς ὑποτεταγμένων
ἀρχῶν.

4. Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἀδελιαν
νὰ κάμωσι κάμμιν πρᾶξιν ἀντικειμένην
εἰς τινα θετὸν νόμον. χρεωστοῦν μάλι-
στα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων
των ν' ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τοὺς ὑπάρ-
χοντας νόμους, διατάγματα καὶ κανονι-
σμοὺς, καὶ οὔτε αὐτοὶ νὰ τοὺς παραβαί-
νωσιν, οὔτε εἰς ἄλλους νὰ συγχωρῶσι τὴν
παράβησιν.

5. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβρεθῶν κα-
θηκόντων των θέλουσιν ἀκολουθεῖν τὴν Ἀρ-
χὴν, ὅτι κἀνείς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει
νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν
τῆς ιδιοκτησίας του καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυ-
σιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅσον
τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ὑπάρχοντες νόμοι. Χρεωσ-
τοῦν δὲ νὰ φροντίζωσιν, ὥστε ὁ κανὼν
οὗτος ν' ἀκολουθῆται καὶ ἀπὸ τὰς ὑποδε-
στέρας αὐτῶν ἀρχάς, νὰ συγχωρῆται εἰς
ἐκάστην τῆς περιφέρειας των κατάκειον ἡ
ἐντὸς τοῦ νόμου, ὅσον τὸ δυνατόν ἐλευ-
θερά ἀνάπτυξις τῶν δυνάμεών του, καὶ

ν' ἀποφεύγουν πᾶσαν ἀνωφελῆ παρέμβασιν
εἰς ιδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἥτις δὲν διατάσ-
σεται θετικῶς παρὰ τοῦ νόμου.

6. Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουσιν τὴν ἐξου-
σίαν νὰ ἐκδίδουν αὐθαρέτως διατάγματα,
νὰ φορολογοῦν τοὺς διοικουμένους, καὶ νὰ
μεταχειρίζονται μέτα βίαις, ἢ ποινῆς, εἰμὴ
μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων καὶ διατα-
γμάτων προσδιοριζόμενας περιπτώσεις, ἐν-
θυμομένονσι πάντοτε, ὅτι ἔχουσι νομοτελε-
στικὴν μόνον ἐξουσίαν.

7. Ἄν συμπέσουν ἀξία λόγου ἀπορία
ἢ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν
ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, θέ-
λουν ζητεῖν τὴν διασφύσιν αὐτῶν ἀπὸ
τὴν Κυβέρνησιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν θέ-
λουν ἀργοπορεῖν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικη-
τικῶν καθηκόντων των μετὰ περιττὰς ἐρωτή-
σεις καὶ ἀνοφροσύς.

8. Οἱ διοικηταὶ δὲν πρέπει νὰ παρεμ-
βαίνωσιν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ὑπ' αὐτῶν
ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ
τῶν δημάρχων, ἀναγκαιζόντες τὴν ἰδί-
αν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου μά-
λιστα θέλουσιν ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς
πᾶσαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ἐπέμ-
βασιν.

9. Οἱ διοικηταὶ θέλουσιν ἀπέχει ἀπὸ πᾶ-
σαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν
δικαστηρίων, τὰ ὅποια δικάζουν πολιτι-
κὰς διενέξεις καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, οὐδὲ
θέλουσιν ἐγγίξει τὴν ἀνήκουσιν εἰς αὐτάς
ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των δικαστικῆν
ανεξαρτησίαν.

Ἄλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτάς
νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικά, κα-
θήκοντα. νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν
ἀποφάσεων, ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς
ἀρχάς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευ-
θείσης εἰς αὐτάς ἐξουσίας, ἢ νὰ τὰς προ-
σκαλοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ
πράξεις διοικητικὰς. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν
παρεμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης
τῶν δικαστηρίων εἰς ὑποθέσεις, ἀφωρώσας
τὰς τῶν ιδιωτῶν περὶ ιδιοκτησίας, σχέσεις
πρὸς τὸ δημόσιον, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλή-

ματα και πταίσματα της υπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Αἱ ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν ὁρίων τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας θέλουν συζητησθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὸ ἀρθ. 48 τοῦ καταστατικοῦ διατάγματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

10. Εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τὴν περιεχομένην εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἀρθ. δὲν ἐμπεριλαμβάνεται μολοντοῦτο ἡ ἐπιθεδαίωσις, ἀξιοποίνων πράξεων· μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ὑπογεγραμμένοι κατὰ τὸ ἀρθ. 18 τῆς Ποιν. Δικονομ. καὶ θέλουν πράττειν κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μέχρι τοῦδε νομαρχῶν.

11. Οἱ διοικηταὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττουν περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου, καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων καταστημάτων, ἢ νὰ ἐπεμβαίνουν αὐθαγρέτως εἰς ἀντικείμενα τὰ ὅποια ἀφορδοῖ τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμόν, ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτά. ἔχουν μ' ὅλον τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλοῦν τὴν σύμπραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα.

12. Διὰ νὰ συμβουθῶν δὲ τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν νὰ πορίζωνται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς πειραρείας, καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς της, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τοῦτο ἑλλείψεων καὶ τῶν κατὰλληλοτέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν των μέσων νὰ φροντίζουν περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς προσωπικῆς καὶ κτηματικῆς ἀσφαλείας, νὰ ἀναπτύχθωσιν αἱ νοεραὶ δυνάμεις τῶν διοικουμένων, νὰ ἐξαντληθῶσιν αἱ κοινωφελεῖς γνώσεις, νὰ πιάσων αἱ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις, νὰ ἀναζωογονηθῶσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία, νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ὅλα, ὅσα ἐμποδίζουν τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὕσας πῶτε συνάξουν περὶ τούτων πάντων πλη-

ροφορίας, νὰ εἰδοποιοῦν αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν διοικητικὴν περιφέρειάν των ἀξιοπεριέργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλουν αἰτιολογημένας προτάσεις, ἀν ὡρίμως σκευθέντες περὶ τῶν πιοῦτων, ἤθελαν νομίσι· ἀναγκάσιον, ἢ κατὰλληλον, νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ἢ νὰ ληφθῶν ἄλλα γενικὰ μέτρα, καὶ νὰ συστηθῶν νέα, ἢ νὰ διοργανισθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ κατστήματα.

13. Διὰ νὰ κατορθώθωσιν οἱ πρόβλεπτες σκοποὶ, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουν· α) Νὰ δέχωνται τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ τὰ καταπαύουν ἐν εὐρεθῶσι ἑάσμα· β) Νὰ ἐπιτηροῦν ἀκαταπαύτως τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπουν εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, νὰ ἀνυρῶνουν τὰς ἐναντίον των νόμων καὶ διαταγμάτων πράξεις καὶ διατάξεις τῶν ἀπαγγέλλων καὶ ἀνευ προσκλήσεως ἐκ μέρους τῶν βλαπτομένων πολιτῶν, νὰ ἐπεσπίζωνται τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῆς ἀφροντισίας τῶν βληθέντων ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον πάσης κατὰχρήσεως τῆς δυνάμεως εἰς αὐτὰς ἐξουσίας, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ πειθαρχίας ὁρισμένα ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες παραμελοῦσι τὰ χρέη των. Ἄν δὲ ἡ βλαβὴ συμβῇ ἡρεῖα τῶν καθηκόντων παράβασις, νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰς ποινικὰ δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἐξωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἀρθ. 322 καὶ ἐφεξῆς τῆς ποινικῆς δικονομίας· γ) Νὰ λαμβάνουν γνώσιν τῶν κοινῶν παραπόνων ἐναντίον τῶν καταπίεσεων καὶ ὑπερβάσεων ἀρμοδιότητος· ἐκ μέρους τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των συστηθεισῶν, ἐπὶ τὴν δικαιοδοσίαν των ὅμως μὴ ὑπαγομένων ἀρχῶν, καὶ νὰ τὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴ τὰ περαιτέρω.

14. Ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων γενικῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητῶν ἀνήκουν προσι-

τὰ ἀκόλουθα εἰδικὰ καθήκοντα, 1) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται τακτικῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα. 2) Νὰ προσπαθοῦν κατὰ δύναμιν νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἀπὸ τοὺς δικουμένους, διότι τότε μόνον θέλουν τὰ ἐκτελέσει προθύμως. 3) Νὰ διασκηφίζουσιν εἰς τὰς ὑποδεεστέρας Ἀρχὰς τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν, νὰ τὰς ἐροδιάζουσιν μὲ τὰς τυχόν ἀναγκαίας ὁδηγίας, καὶ νὰ παραλαμβάνουν ἐν αἰρώ πᾶσαν παρεξήγησιν. 4) Νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐπιτηρώσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων ὑπὸ τῶν ὑποδεεστέρων Ἀρχῶν, καὶ νὰ βεβαιώνωνται τοῦτο διὰ τῆς ἀρμοδίου ὁδοῦ. 5) Νὰ ἐνεργῶσι τὰ τοῦ πολιτεύματος τῆς ἐπικρατείας. 6) Νὰ διατηρῶσι τὸς τὰ ἐσωτερικὰ, 7) Ὅσον καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἡγεμονικὰ τοῦ Βασιλέως δικαιοματία. 8) Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ τόπου, νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλείου κατὰ τῶν γειτονιζουσῶν ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἀναφέρωσι ἐντάξει τὰς παρεμπιπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις.

Δύνανται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ ἐμβαιώσων εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς, νὰ λαμβάνωσιν παρ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καὶ νὰ κἀνωσιν εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας κοινοποιήσεις.

Εἰς προσβολὰς καὶ βλάβας τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας, ἢ εἰς προσκλήσεις νὰ παραδώσῃ ξένους ὑπηκόους, ἢ εἰς προτάσεις περὶ μεταβολῆς τῶν ὁρίων εἴτε τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, θέλουν ἀναφῆραι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἢ ὅποια θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ δικτάττει συμφώνως μὲ ταύτην τὰ δέοντα. Εἰς κατεπιγινόμενους περιπτώσεις ὅμως χρεωστοῦν νὰ ἀναφέρωσι παρευθὺς καὶ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. ἀπ' εὐθείας. 9) Νὰ ἐπιτηρώσιν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἢ νὰ γεννῶνται σχέσεις ἀθέμιτοι μὲ ἐξωτερικὰς Ἀρχὰς, καὶ νὰ

ἐνεργῶσι τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα προσδιορίζουσιν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ τῶν ἀναγνωρίζοντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους. 10) Νὰ ἐκτελέσωσι τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἐμβαιῶσιν εἰς ξένην στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν. 11) Νὰ ἐκτελέσωσι τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα κατὰ τῶν δεχομένων ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας ξένα παράσημα, ἢ διακριτικὰ σημεῖα ἢ συντάξεις. 12) Νὰ ἐξετάζουσιν τὰς περὶ παρὰδοχῆς τοιούτων παρασήμων καὶ συντάξεων αἰτήσεις, καὶ νὰ τὰς καθυποβάλλουσιν εἰς τὴν ἀνήκουσαν Γραμματείαν. 13) Νὰ ἐνεργοῦν τὰ ἀφορῶντα τὴν μετανάστευσιν καὶ μετοικίαν, ὅπου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπάρχουσαι συνθήκαι, καὶ μάλιστα τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τῶν 3 Φεβρουαρίου 1830, ἢ συνθήκη τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν 9 (21) Ἰουλίου 1832 καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ ἐλευθέρως ἀναχωρήσεως συνθήκαι.

Οἱ διοικηταὶ ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τοῦ κράτους Μας, ἡμποροῦν νὰ ἐκτελοῦν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφέροντες μόνον ὅταν συμπέσουν ἐμπόδια ἑκτακτα. 14) Νὰ ἀναφέρουν πάντοτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερ. δι' ὅλα τὰ προσκομμάτα καὶ παράπονα, ὅσα ἤθελον προκύβει ἀπὸ τὰς μετὰναστεύσεις καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς περιουσίας, καὶ διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ διπλωματικὴ ὁδός. 15) Νὰ συναζουσιν ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς ἀναγκαίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας καὶ κυβερνήσεις, καὶ νὰ τὰς διεμβύνωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν.

Ἐπομένως ἔχουσι τὴν ἀδειαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ ἀνταποκρίνωνται μὲ τὰς ἐφορίους ἀρχὰς τῶν γειτονικῶν ἐπικρατειῶν καὶ μὲ τοὺς ἡμετέρους Προξένους, καὶ ταῦτα κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας εἰς τοὺς τελευταίους ἀπὸ τῆς Γραμ-

ματεῖν τῶν Ἐξωτερικῶν. 16) Νὰ ἐπικυ-
ρῶνουν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τὰ ἐκδιδο-
μενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς τοῦ
Βασιλείου διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας
μέρη.

Κατὰ πληρεξουσιότητα τῆς ἐπὶ τοῦ Β.
Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων
Γραμματείας δίδουσιν ἀνεξαίρετως εἰς
ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὰ πρὸς
τῆς ῥηθείσης Γραμματείας ὑπογεγραμμένα,
καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ Βασιλείου πεμ-
πόμενα διαβατήρια διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπι-
κρατείας μέρη, φυλάττοντες ἀπαρσαλεύ-
τους τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ δια-
τάγας τούτου τοῦ Ὑπουργείου. 17) Νὰ
ἐνεργῶσι τὰς περὶ πολιτογραφίης καὶ
τήσεως συνοδεύοντες αὐτὰς μὲ ἀιτιολο-
γημένην ἀναφοράν. 18) Νὰ ἐπιγρυπνοῦν
εἰς τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς ἀσφα-
λείας καὶ ἡσυχίας, καὶ νὰ λαμβάνουν τ' ἀ-
ναγκαῖα μέτρα, ὅσον γενικῶς, ὅσον καὶ
εἰς ἰδιωτικὰς περιστάσεις καὶ ἀφορμὰς
ἰδίως νὰ διατάττουν ποινὰς, καὶ ἄλλα
μέτρα, κατὰ συμμορίων κλεπτῶν καὶ λη-
στῶν. νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς τοῦτο
τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν,
καὶ ὅταν διαταραχθῇ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια,
νὰ προσκλήρουν εἰς συμπράξιν τὸ πλη-
σιέστερον στρατιωτικὸν σῶμα, συμφώνως
μὲ τοὺς περὶ τούτου νόμους, διατάγματα
καὶ κανονισμοὺς. 19) Νὰ λαμβάνουν τ'
ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ φυλάττεται ἡ εἰ-
ρήνη εἰς μεγάλας συνελεύσεις τοῦ λαοῦ
καὶ εἰς δημοσίους τελετὰς. 20) Νὰ ἐπι-
γρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφισταμέ-
νων νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ μυστι-
κῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἐκχειρῶν, καὶ
κατὰ μὴ ἐπιτετραμμένων συνδέσμων δη-
μοσίων σωμακτίων. 21) Νὰ ἐπιτηροῦν,
ὥστε ἀνεξαίρετως νὰ μὴ μεταβάλλωνται οἱ
κανονισμοὶ ἐγκειμένων ἐκχειρῶν, νὰ
μὴ κρύπτεται ἡ παρουσία των, καὶ νὰ
ἐπιβλέπων εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ
εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτων νόμων
καὶ διαταγμάτων. 22) Νὰ διατηροῦν ἐν
ισχύϊ καὶ νὰ ἐκτελοῦν τοὺς κατὰ τῆς ζῆ-
τείης καὶ ἀγωγείας νόμους. 23) Νὰ φρον-

τίζουν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτέλεσεως τῶν
ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ διαταγμά-
των, διὰ τὰ διαβατήρια τὰ διδόμενα διὰ
τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους. 24) Νὰ δι-
ευθύνουν τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας
τῶν χωροφυλακῶν, καὶ νὰ συμπράττουν
εἰς τὴν διανομὴν καὶ τοποθέτησιν αὐτῶν,
κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα καὶ
ἰδίως κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς χωροφυλα-
κῆς. 25) Νὰ διευθύνουν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς
ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νό-
μους καὶ διατάγματα. 26) Νὰ συνενο-
ῶνται διηλεκτῶς μὲ τὸν διοικητὴν τῆς ἐντὸς
τῆς διοικήσεως τῶν εὐρισκομένης τετραρ-
χίης, ἢ ἀποσπασματος τῆς φύλαγος,
ὥστε νὰ ἐνεργῶν ἐκ συμφώνου πρὸς δι-
τήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας. 27)
Ὁμοίως νὰ συνενοῶνται μὲ τοὺς διοικη-
τὰς ἄλλων ἐκτὸς τῆς διοικήσεως εὐρισκο-
μένων στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων. 28)
Νὰ ἐκτελοῦν τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ἀπο-
γραφῆς νόμους. 29) Νὰ λαμβάνουν τ'
ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται
οἱ λειποτάκται τοῦ Β. στρατοῦ, καὶ νὰ
ἐκτελῶνται οἱ περὶ τούτου νόμοι καὶ τὰ
διατάγματα. Ἄν δ' οἱ λειποτάκται ἀνή-
κωσιν εἰς ξένην δύναμιν, νὰ ἐνεργῶν τὰς
τυχὴν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν
λειποτακτῶν συνθήκας. 30) Νὰ ἐπιτη-
ροῦν τοὺς φροντίζοντας περὶ ἐπιστάλμα-
τος καὶ παρείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ
συμβιβάζουν τὰ κατὰ τοῦτο βῆμα μεταξὺ
τῶν διοικουμένων. 31) Νὰ συμβιβάζουν
μεταξὺ τῶν διοικουμένων τὰ ἐκ τοῦ πλέ-
μου προκύπτοντα βῆμα. 32) Νὰ ἐκτε-
λοῦν τοὺς περὶ νήτρου, καὶ περὶ κατασκευῆς
καὶ πωλήσεως πυρίτιδος ὑπάρχοντες νό-
μους καὶ διατάγματα. 33) Νὰ φροντίζουν
διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν
ἀναγκάων ποινικῶν εἰρηκτῶν, καὶ διὰ τὴν
κατάλληλὴν αὐτῶν διοργανισμόν, νὰ δα-
θύνουν, ὡς ἀκόρετοι ἀρχαί, τὴν διοίκησιν
αὐτῶν, νὰ ἐπιγρυπνοῦν εἰς τὴν κατ' αὐτὰ
ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν καὶ περὶ αὐτῆς
καὶ νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐνασχόλησιν
τῶν καταδικῶν. 34) Νὰ διορίζουν τὰ ἐντε-
τίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέ-

τρα, και να επιτηρούν εις την εκτέλεσιν των. 35) Να επαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπὸ πυρκαϊῆς, καταδραφίζοντες οἰκοδομήματα ὑποκείμενα εἰς πυρκαϊάν, κάμνοντες πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις, επιτηροῦντες εἰς τὴν χρεῖσιν τοῦ πυρός, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος καὶ ἄλλων καυστικῶν ὕλων, ἐνεργούντες τὴν παρὰ τῶν δήμων προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ σβέσιμον σκευῶν, φροντίζοντες διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διὰ τὸ πρᾶξιρον τῆς μεταχειρίσεως των, καὶ τέλος προκαλοῦντες καλὰς περὶ τούτου διατάξεις, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἀκριβὴ αὐτῶν ἐκτέλεσιν. 36) Νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὅταν ἐξαγῇ πυρκαϊχὴ, καὶ νὰ φροντίζον διὰ τὴν ταχέειν βοήθειαν καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν διασωθέντων πραγμάτων. 37) Νὰ φροντίζον ὥστε νὰ περιθάλπωνται οἱ ἀπὸ πυρκαϊῶν παθόντες, καὶ νὰ ἀνταμειβῶνται ὅσοι διεκρίθησαν, βοηθόντες καὶ δικασίζοντας τοὺς δικαίως ἀνεύσαντας· θέλουν δὲ προσπαθεῖν νὰ ἐξιχνιάζον τὴν αἰτίαν τῆς ἐκπυρκαϊστικῆς πυρκαϊῆς, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ τοῦ νόμου. 38) Νὰ λαμβάνουν μέτρα ἀσφαλίστικὰ ἐναντὶ τοῦ ἐκ τῶν ὑδάτων ζημιῆς καὶ πλημυρῶν· εἰς αὐτοὺς ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντίς περὶ διορίξεως καὶ διατηρήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ὀχετῶν. 39) Νὰ φροντίζον εἰς τὸ νὰ καταδραφίζωνται ἐπιβλαβὴ καὶ ἐτοιμῶρροπα κτίρια, νὰ κλείωνται ἢ ἐσφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι ὁρῆμοι καὶ διόδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς ὁρῆμοις ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται οἱ νόμοι ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ θεῖον ταχίας ἱππασίας εἰς ἐὶς τὰς ἡμέρας, ὅπου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν. 40) Νὰ επιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν ἐγκριθέντα σχέδια, καὶ νὰ φροντίζον νὰ γίνωνται τοιαῦτα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι. 41) Νὰ φροντίζον διὰ τὸν κατάλληλον φωτισμὸν τῶν πόλεων. 42) Νὰ επαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ καθαρότητος διατάξεις. 43) Νὰ επαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ προλαμβάνεται πᾶσα

βλάβη, ἥτις δύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς διαφυλάξεως ἢ ἐκ τῆς ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως φαρμάκων. 44) Νὰ φροντίζον διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ ἐκ τῶν ἱατρικῶν καταχρήσεις, ἐμποδίζοντας τὴν παράνομον αὐτῶν κατασκευὴν, ἢ πώλησιν. 45) Νὰ λαμβάνουν πρόνοιαν διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κολλητικαὶ μεταξὺ τῶν ἀθροῶν πᾶν ἀσθένεια, καθὼς καὶ αἱ ἐπιζωοτιίαι. 46) Νὰ επαγρυποῦν εἰς τὸ νὰ διορίζωνται ἐμπειροὶ ἱατροί, χειρουργοί, κτηνιατροὶ καὶ μαιευτρίαι, καὶ νὰ ἀπομακρύνωνται πᾶσα ἱατρικὴ ἀπειροτεχνία, επιτηροῦντες συγχρόνως εἰς τοὺς ἐπιγγελλομένους τὴν ἱατρικὴν, καὶ φυλάττοντες καὶ ἐκτελοῦντες ἀκαταπαύστως τοὺς περὶ τοῦτου ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα. 47) Νὰ επιτηροῦν εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ἱατρικὰς καὶ φαρμακοπωλικὰς δικτιμήσεις, καὶ νὰ φροντίζον διὰ νὰ διορίζωνται ἐμπειροὶ φαρμακοπῶλαι. 48) Νὰ επιτηροῦν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ἀσθενατροπεῖα, καὶ καταστήματα πρός θεραπείαν τῶν φρενοβλαβῶν, καὶ νὰ φροντίζον διὰ τὴν σύστασιν τοιούτων καταστημάτων. 49) Νὰ φροντίζον νὰ γίνονται κατάλληλος τῶν νεκρῶν αὐτοψία, καὶ νὰ προσδιορίζωνται τακτικὰ νεκροταφεῖα κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα. 50) Νὰ επιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐκτελεῖται ἡ δικαστικὴ ὑγειονομία, φυλαττομένων ἀκριβῶς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ τῆς ποινικ. δικονομίας. 51) Νὰ επαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν ὅλοι οἱ λοιποὶ ὑγειονομικοὶ νόμοι καὶ διατάξεις. 52) Νὰ φροντίζον περὶ πτωχοκομίας, περὶ περιθάλψεως τῶν ἰνυκάνων πενητῶν ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δήμων, περὶ δικαστίσεως καὶ τῆς ἱατρικῆς θεραπείας ἀπὸρων ἀσθενῶν, περὶ τῆς ἀνατροφῆς πτωχῶν παιδῶν, πρὸ πάντων ὁρφανῶν, καὶ περὶ τῆς διατροφῆς ἐκθέτων παιδιῶν· νὰ ἐφορευοῦν εἰς τὴν διχειρίσιν τῶν διὰ τοῦ πτωχοῦ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, νὰ επιτηροῦν εἰς τὴν σύστασιν καταστημάτων διὰ νὰ ἐργάζωνται εἰς αὐτά, καὶ νὰ φρον-

τιζούν περί τῆς διαχειρίσεως, διατηρήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν. 53) Νὰ φροντίζωσι περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν, καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας τῶν δημοσίων τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καταστημάτων ἐκτὸς ἂν κατὰστήματι τι τελῇ δι' εἰδικοῦ διατάγματος ὑπὸ τὰς ἀμέσους διατχγὰς Γραμματείας τινός. 54) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς διοικήσεως ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ διδασκαλικοὶ κανονισμοὶ καὶ τὰ περὶ πειθαρχείας. 55) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διὰγωγὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὰ διδασκαλικά καὶ ἐκπαιδευτικά τῆς διοικήσεως καταστήματα προσωπικοῦ, ἔτι δὲ νὰ διορίζουν, νὰ μεταθέτουν ἢ νὰ παύουν τοὺς τοιοῦτους, καθόσον δι' ἰδιαιτέρων προσδιορισμῶν ἀνετέθη εἰς τὸν διοικητικὴν ἢ ἐξουσίαν αὐτῇ. "Ἄν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο οἱ διοικηταὶ ὀφείλουσιν νὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνωμοδότησίν των. 56) Νὰ δίδουν τὰς ζητούμενας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ κατὰ τὰ διδασκαλικά καὶ ἐκπαιδευτικά καταστήματα τῆς διοικήσεως τῶν προσωπικῶν, καὶ νὰ ἐνεργοῦν κατ' αὐτοῦ τὴν περὶ πειθαρχείας ἐξουσίαν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμοὺς. 57) Νὰ φροντίζουσιν περὶ ἐνθαρρύνσεως τῶν δεικνύντων ἔξοχον εὐφυῖαν μαθητῶν, καὶ νὰ γνωμοδοτοῦν περὶ τῶν διορισθησομένων μισθοδοτημάτων (μισθῶν) νὰ χορηγοῦν δὲ τοιαῦτα μισθοδοτήματα, καθόσον ἰδιαιτέροι κανονισμοὶ ἀναθέτουσι τὴν ἐξουσίαν τοῦτου εἰς τοὺς διοικητάς. 58) Νὰ φροντίζουσιν περὶ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν προσδιορισμένων οἰκοδομῶν. 59) Νὰ κανονίζουσιν τοὺς ἐράνουσ, τόσον διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν αὐτῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὅσον διὰ τὴν ὑπαρξίν των διδασκάλων καὶ δι' ὅλα τὰ εἰς τὰ καταστήματα ἀναγκασιούνα πράγματα. 60) Νὰ φροντίζουσιν περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς διοικήσεις των

καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν. 61) Νὰ φροντίζουσιν περὶ ἀνεγέρσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ διατεταγμένα περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εξαγωγῆς των ἐκτὸς τοῦ κράτους. 62) Νὰ προσέχωσιν ἀκαταπαύτως εἰς τὰ περὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων, καὶ ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθῶσιν, ὥστε ἕκαστος δῆμος ν' ἀποκτήσῃ, ὅσον τὰχιστα, χωριστὸν σχολεῖον, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ ὡς ἀνήκει, καὶ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς καλὴν κατὰστασιν. 63) Νὰ σχηματίζουσιν τακτικῶς τὰς τοπικὰς ἐφορεῖς διὰ τὰ δημοτικά σχολεῖα, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτάς, νὰ ἐπισκεπτῶνται περιοδικῶς τὰς συνεδριάσεις των καὶ τὰ εἰς αὐτάς ὑπαγόμενα σχολεῖα. 64) Νὰ σχηματίζουσιν κατὰ διοικήσεις ἐφορείας τῶν σχολείων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθ. 10 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 διατάγματος, ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον καὶ εἰσαγγελεῖα τῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν πρωτοδικείων, νὰ διευθύνωσιν αὐτάς, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. 65) Νὰ σχηματίζωσι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα ἐφορείας τῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως τῶν ὑποδιαικτιῶν, νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτάς, νὰ ἐπισκεπτῶνται τὰς συνεδριάσεις των, καὶ νὰ ἐπιθεωρῶσι περὶ τοιαύτης τὰ εἰς αὐτάς ὑπαγόμενα σχολεῖα. 66) Νὰ φροντίζωσι περὶ συστάσεως ἐφορειῶν διὰ τὰ ἑλληνικά σχολεῖα καὶ περὶ τῆς προεδρίας αὐτῶν καθόσον ἔχουν τὴν ἑδραν των εἰς τὴν καθέδραν τοῦ διοικητοῦ, νὰ προσπαθοῦν περὶ τῆς δραστηριότητος των εἰς τὰς ἐργασίας, καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς λοιπὰς ἐφορείας τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς περιφερείας των. 67) Νὰ ἔχωσι τὴν φροντίδα διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν σχολαρχῶν διὰ τὰ γυμνάσια καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἰδιαιτέρας ὑπορχάς διατάξεις περὶ τῶν γυμνασίων. 68) Νὰ κάμνωσι τὴν περιοδικὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας τῆς διοικήσεως των κατὰ τὴν διοικητικὴν περιουσίαν των. 69) Νὰ ἐπιτηρῶσιν εἰς τὴν

ἐκείνων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ τῆς δημοσίου ἀστυνομότης· νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ ἡθικὴ κοινότης μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅταν εὐθυμῇ, καὶ νὰ φροντίζουν, ὥστε νὰ υποβάλλωνται εἰς πολιτικὰ ἀρεταί, βραβεύμεναι κατ' ἐξῆς. Νὰ υποστηρίξωσι κατὰ πᾶσαν δύναμιν τὸν ἀνώτερον ἔρορον τῶν σχολείων καὶ τὴν περιοδείαν τῶν, καὶ εἰς τὰς διατάξεις τῶν. 70) Νὰ υπερασπίζωνται τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τύπου, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ τὰς καταδικῶσιν συμφώνως μὲ τὰ ὀριζόμενα κατὰ τῶν νόμων. 71) Νὰ διαφυλάττουν τὴν ἐκαστον ὑπὸ τῶν κράτους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως δοξασίας, καὶ νὰ υπερασπίζωνται αὐτὸ ἐναντίον τῆς μισαλλοδόξου καὶ θοερμανίας (intolérance et fanatisme). Νὰ προστατεύωσιν ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐταιρείας εἰς τὰ δικαίωτά των καὶ εἰς τοὺς θεμελιώδεις αὐτῶν νόμους. 72) Νὰ προστατεύωσιν ἰδιαιτέρως τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκκλησίαν, υπερασπίζοντες ἐναντίον πάσης βλάβης τὰ δικαίωτά της, καὶ κατ' ἐξῆς ἐναντίον προσβολῶν τῆς ἀνεξαρτητικῆς της, κατὰ τοὺς θεμελιώδεις ὁρίσμούς περὶ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστ.) 1834 διατάξας. 73) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐπικρατῇ ἡ εἰρήνη οὔτε εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικὰς ἐταιρείας, οὔτε εἰς τὰς διαφόρους καθεστῶσας ἐκκλησίας τοῦ κράτους. 74) Νὰ ἐμποδίζωσι πάντα πρὸς πύτισμόν. 75) Νὰ υπερασπίζωνται τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ μὴ παρενοχληθῇ πῶτε, οὔτε ἡ ἰδιαιτέρα, οὔτε ἡ δημόσιος λατρεία, καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καθορίζουν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐορτὰς διαπομπῆς. 76) Νὰ φυλάττωσι ἐν γένει τὰ ἡγεμονικὰ δικαίωματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ἐκκλησίας, καὶ νὰ διατηροῦν τὰς σχέσεις εἰς ὅποις οἱ νόμοι καὶ αἱ συνθήκαι κατέστησαν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐκκλησίας. 77) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῶσιν νέαι θρησκευτικαὶ ἐταίρειαι ἀντὶ τῆς προηγουμένης συναινέσεως.

τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ ἐνεργοῦν τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισάντων ἢ τῶν ὑποστηρίζοντων τὰς τοιαύτας ἐταιρείας, ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς. Ἄν δὲ ζητηθῇ ἡ Βασιλικὴ συναινέσις διὰ σύστασιν θρησκευτικῆς ἐταιρείας, οἱ διοικηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσι τὴν θρησκευτικὴν δοξασίαν τῆς καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, καὶ νὰ καθυποβάλλωσι εἰς τὴν Γραμματείαν τὴν γνωμοδότησίν των. 78) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικυρώσεως, τὸ ὅποιον ἐναπόκειται εἰς τὸν 'Ηγεμόνα' ἐπομένως νὰ ἐπικυρώσιν εἰς τὸ νὰ μὴ δημοσιεύωνται καὶ ἐπιδόχωνται νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, ἢ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρωνται ὅσας ἢ τοιαύτη συγκατάθεσις ζητηθῇ. 79) Νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς κληρικούς τὸν ὄρκον τῆς πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ τῆς ὑπαταγῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ κράτους. 80) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὰς μόνον μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτρεπομένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐάν ἂν ἤθελον διορισθῇ ἰδιαιτέροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι· νὰ ἐμποδίζωσι δὲ τὰς ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας. 81) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπεκτείνωνται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία εἰς ἄλλας, εἰρηεῖς πάντῃ ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις· ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία δὲν ἐνεργεῖται διὰ ξένων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, οὔτε δι' ἐχθρῶν, μὴ ἐχόντων τὴν περὶ τούτου ἀδειαν τοῦ Βασιλέως.

82) 'Ἡ ἐκκλησία ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ παιδεύῃ εἰς ὑποθέσεις τῆς συνειδήσεως, ἢ εἰς παραμελήσεις τῶν θρησκευτικῶν, ἢ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, κατὰ τὰ δόγματα, καὶ τὰ συνδικὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν. 83) Ἀλλ' ὅταν πρόκειται λόγος νὰ ληφθῶσι παρὰ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἀμαρτησάντων μέτρα βίαια καὶ ἔχοντα ἐπιρροὴν ἐν τῶν κανονικῶν βίαν, ἢ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς

τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα εἶναι πρὸ πάντων οἱ ἀφορισμοί, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνει καὶ νὰ ἐξετάζῃ, καὶ διατάττῃ ἂν αἱ τοιαῦται κρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησίας πρέπῃ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἢ ὅχι ἢ διατήρησις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα τῶν διοικητῶν. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιτάττωνται διὰ τῆς βίας ὁρησκευτικαὶ δοξασταί. 81) Νὰ δεχονται καὶ νὰ ἐξετάζουσιν τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων περὶ καταχρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, νὰ ζητοῦν περὶ αὐτῶν τὴν βασιλικὴν ἀπόφασιν, καὶ νὰ προστατεύουσιν τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται μὲ παρανόμους καὶ ὑπερβόλους ἐκκλησιαστικοὺς φόρους καὶ ἐράνους. 85) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζεσθαι πᾶσα παρέμβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμὸν καὶ διεύθυνσιν τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων. 86) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται αὐθαίρετοι παρεκτροπαὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν καὶ ἀριθμὸν τῶν ἑορτῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς προπομπὰς (processions) καὶ τὰς ἐπὶ προσκυνοῦσι ἀποδημίας (peregrinations), ὡς πρὸς τὰς συνηθισμένους μὲ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως ὁρησκευτικὰς ἐταιρείας, ἢ ἄλλα κληρικὰ καταστήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν εὐχὰς (vœux). 87) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν, διατροφὴν, καὶ σωφρονισμὸν τοῦ κλήρου συνηθισμένα καταστήματα. 88) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ ὅσα εἶναι διατεταγμένα περὶ διαίρεσεως τῶν ἐπισκοπῶν (diocèses) καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων. 89) Νὰ διατηροῦν τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν περὶ τῶν ρηθέντων ἀντικειμένων διάταξιν, καὶ εἰς τὸ ν' ἀπομακρύνῃ δι' ἰδίῳ τῆς διαταγῶν, ὅσα ἐκ τῶν καθεστώτων κανονισμῶν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν. 90) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ φυλάττονται ἀκριβῶς ὅσα οἱ νόμοι προσδιορίζουσιν κατὰ τῆς ἀμέσου ἀγέσεως τοῦ κλήρου με ἐξω-

τερικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς. Ἄν δὲ γενήσῃ ἀλληλογραφία μεταξὺ αὐτῶν, ἡ ἀλληλογραφία αὕτη πρέπει νὰ διεύθυνται διὰ τῶν διοικητῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. 91) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιφέρονται παρανόμως δυσκολαί εἰς τὰ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν χριστῷ ἀδελφῶν συνοικέσια. 92) Νὰ διαπραγματεύωνται συμμορφούμενοι μὲ τοὺς καθεστώτας νόμους, τὴν διάλυσιν τῶν κατὰ συνοικεσίων ἐμποδίων, ὅτε δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλῶς κοσμικά. 93) Ὅσακις δι' ἐπὶ λόγου τοῦ δικαίου δόγματος ἠθελὼν ζητήσει τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Πάπᾶ διάλυσιν κανονικῶν περὶ συνοικεσίων ἐμποδίων, ἡ αἴτησις αὕτη θέλει ὑποβάλλεσθαι διὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου εἰς τὴν διοικήτην, καὶ αὐτὸς τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν, ἥτις τῷ διεύθυνει τὴν ἀπάντησιν τῆς Παπικῆς Αὐλῆς, τὴν ὅποιαν αὐτὸς ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἐπίσκοπον. Ὅτε δὲ ἐπιτηρῇ ὥστε νὰ μὴ θεμελιούνται αἱ ἀπάντησεις αὗται εἰς συμφωνίας, αἱ ὅποιαι ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς καθεστώτας νόμους τοῦ Κράτους. 94) Νὰ διαφυλάττουν τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. 95) Νὰ ἐνεργοῦν ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῆς παραδοχῆς τινος εἰς ἐκκλησιαστικούς προσπορισμοὺς (prebendes) καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ κυβερνήσις νὰ ἀπονέμῃ κληρικὰ εἰσοδήματα. 96) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν κατὰ τρωσιν τῶν περὶ αὐτῆς λογαριασμῶν. 97) Νὰ ὑποστηρίζουν μὲ κατὰ τὴν ἀλλήλων τρόπον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τοῦ κλήρου, καὶ νὰ διαδίδῃ τὴν ἀληθῆ μεταξὺ τῶν πολιτῶν εὐσέβειαν. 98) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δι' ἐκκλησίας καὶ κατοικίας τῶν ἐφημερίων ἀναγκαῖαι οἰκοδομαὶ ὅσας δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ

επισκευή θέλει διαταχθῇ νὰ γενῇ ἐπὶ συν-
δρομῇ, ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κανονί-
ζῃ τὰ περὶ τούτου. 99) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ
νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς καταλόγοι, εἰς
τοὺς ὁποίους νὰ καταγράφονται ὅσοι κα-
τεκτάσιν γενῶνται, νομφεύονται, ἢ ἀπο-
θνήσκουσιν· καὶ νὰ φροντίζουν ὥστε νὰ
συντάσσεται ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων
ὁ ἐτήσιος γενικὸς πίναξ· 100) Ὅσοι πο-
λεῖται δὲν ἔχουν παρονόματα ὀφείλου νὰ
λαβοῦν ταυτῆα, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέ-
πεται νὰ ἀλλάσσουν, κατ' ἀρέσκειαν τὸ ὀ-
νόμαζ· ἀποδεχθὲν εἰμὴ μόνον συναινέσει τοῦ
Βασιλέως. Εἰς ταῦτα πάντα θέλει ἐπα-
γρυπνεῖ ὁ διοικητὴς, διευθύνων εἰς τὴν
Γραμματεῖαν τὰς περὶ τῆς ὥς ἄνωθεν Βα-
σιλικῆς συναινέσεως ἀναφορὰς τῶν πολι-
τῶν 101) Πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγουν
ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν κατοίκων καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς
διοικητικῆς περιφερείας τιν. 102) Νὰ κα-
ταστρώνουν ἀκριβῆ πολιτειαρχαφίαν αὐ-
τῆς. 103) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν πρόο-
δον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν
κοινοτήτων. 104) Νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νό-
μους καὶ τὰ διατάγματα περὶ κοινοτήτων
ἰδιαίτερως. 105) Νὰ σχηματίζωσι ἀνυ-
περβίως τοὺς δήμους, ὅπου μέχρι τοῦδε
ἦσαν εἰσθαὶ ἀσχημάτιστοι. 106) Νὰ ἐ-
πιβλεπῶσι τοὺς μέχρι τοῦδε συστηθέντας
δήμους, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρι-
σμούς τοῦ § 8. περὶ δήμων νόμου. 107)
Νὰ προσδιορίζωσι τὰ σύνορα τῶν δήμων.
108) Νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν
καὶ νομιμότητα εἰς τὰς ἐκλογάς· 109)
Νὰ διατηροῦν τὰ πολιτικά δικαιώματα
τῶν δημοτῶν· 110) Νὰ υπερασπίζονται
τὰς δημοτικούς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς ὑπο-
στηρίζουν ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ
νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὸ νὰ μὴν ὑπερβῶσι
τὰ δικαιώματά των. 111) Νὰ φροντί-
ζωσι περὶ καταγραφῆς, διατηρήσεως, δια-
χειρίσεως, καλῆς χρήσεως, καὶ τῆς βα-
σιμῶδον αὐξήσεως τῆς περιουσίας τῶν δη-
μοτικῶν καὶ ἐπιτοπίων καταστημάτων·
Νὰ ἐπαγρυπνοῦν αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐκτέ-
λεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένων

διατυπώσεων· 112) Νὰ ἐπιτηροῦν ἀδιακό-
πως τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων ἀστυνομικῶν
ὅρων 113) Νὰ ἐπιτηροῦν ἰδίως τοὺς κατὰ
τοὺς δήμους διωρισμένους ἀστυνόμους, νὰ
τοὺς δίδουν ἐν καιρῷ ἀκριβεῖς ὁδηγίας, καὶ
νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοθει-
σῶν διαταγῶν. 114) Νὰ ἐπαγρυπνοῦν δι-
ηγεῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν δήμων
ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν, καθ'
ὅσον ἐνδέχεται, ν' ἀναζητοῦν καὶ πραγ-
ματοποιοῦν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα
μέσα, καὶ νὰ μακρύνουν τὰ ἐμποδία· 115)
Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς
ἀγρονομίας ἐξαπλώνοντες τὰς περὶ αὐτῆς
γνώσεις, ἐξιχνιάζοντες τὰ πρὸς αὐξήσιν
τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέτρα,
καταπαύοντες τὰς περὶ ἀγρονομίας ἐπι-
πολαζούσας προλήψεις, ὑποστηρίζοντες
τὰς ἀγρονομικάς ἀποπειράς, ἀναπτύσσον-
τες εἰς τοὺς διοικουμένους τὰ ἐκ τῆς βελ-
τιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονεκτήματα, προά-
γοντες τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέρ-
γειαν τῆς μετὰξῆς, τὴν δειδροκομίαν, τὴν
αὐξήσιν τῶν μελισσῶν, καὶ τὴν φύτευσιν
διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διωρισμένων
φυτῶν· 116) Νὰ εἰσάξωσι ἀγρονομικὴν
ἀστυνομίαν, ἐπιτηροῦντες εἰς τὸ νὰ ἐνερ-
γῶνται τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα·
117) Νὰ ἐξιχνιάζωσι καὶ νὰ ἀπομακρύ-
νουν τὰ ὅσα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποι-
ήσιν τῆς γῆς, νὰ διαφυλάττουν τὴν προνό-
μιον ἐκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχη
καὶ νὰ διανέμῃ ἐλευθέρως τὴν ἀκίνητον πε-
ρίουσίαν του· εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των
ὑπάγεται καὶ ἡ ἀκτάπανσις τῶν ἐμποδι-
ζουσῶν τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν φεουδικῶν
(τιμαρικῶν) ὑποχρεώσεων καὶ ἡ σύλληψις
τῆς ἀνγκυαίας ὕλης πρὸς σύνταξιν καταλ-
λήλου ἀγρονομικῆς νομοθεσίας. 118) Εἰς
αὐτοὺς ἐναπολείπεται ἡ φροντίς νὰ εὐκολό-
νουν τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς,
καὶ ν' ἀπομακρύνουν τὰ κατὰ τοῦτο ἐνδε-
χόμενα ἐμπόδια. 119) Νὰ φροντίζουν περὶ
ἐποξεργασίας τῶν ἐλῶν καὶ βάλτων.
120) Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν σύστασιν νέων
ἀποικιῶν, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὴν πραγ-

ματαποιήσιν τῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σχεδίων· (131) Νὰ παρατηροῦν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, νὰ ἐξιχνιάζουσι τὰς αἰτίας τῆς ἀπονεκρώσεως τῶν καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ τὰς ἀπομακρύνουν· εἰς τὰ καθήκοντά των ἀνήκει ἡ διὰ καταλλήλων προτροπτικῶν μέσων προαγωγή τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ ἡ φροντίς ὠφελίμων ἐφευρέσεων καὶ γνώσεων. (132) Νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ χειροτεχνιῶν διατάγματα, καὶ νὰ καταπαύουσιν ὅσας κατανόουν καταχρήσεις. (133) Νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν ἐλευθέραν συντήρησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ αὐξήσιν αὐτῶν, ἀπομακρύνοντες τοὺς περιορισμοὺς αὐτῶν, ἐν ὅσῳ οὗτοι δὲν εἶναι διὰ νόμου ἀπορρασιζόμενοι. (134) Νὰ ἐπιτηροῦν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεταί παρόνομος χρῆσις παραστήμων καὶ ἐπωνομασιῶν (lignes), οὕτε νὰ σφετερίζεται τις τὰ πρόνομια μιᾶς χειροτεχνίας, χωρὶς νὰ πράξῃ πρῶτον τὰς ὅσας οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουσιν ὑποχρεώσεις. (135) Νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν σύστασιν, συντήρησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν, ἐξετάζοντες· καὶ γνωμοδοτοῦντες περὶ αὐτῶν, ἐν καιρῷ συστάσεως νέων καταστημάτων ἐταιρικῶν τοιούτου εἶδους, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον. (136) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ὑπηρετάς, κατὰ τὰς περὶ τούτου ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις. (137) Νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀναγκαίων ἐμπορικῶν πανηγύρεων κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθέντα. (138) Νὰ φροντίζουσιν διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς τὰ περὶ ἀγρονομίας διαταχθέντα. (139) Καὶ ἐξαιρέτως τὰ περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ ζυγίων. (140) Νὰ ἐνεργοῦν δραστηρίως τὴν περὶ τῶν τροφίμων ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835. (141) Νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν κατάλληλον κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν καὶ τῶν κατὰ νομοῦ, ἐπαρχίας καὶ δήμους δρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μονο-

πατίων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων· ὅσας δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤθελε διαταχθῇ νὰ γενῇ διὰ συναγωνισμοῦ (concurrence) ὁ διοικητὴς ἐφείλει νὰ κανονίζῃ τὰ περὶ τούτου. (142) Νὰ ἐπιτηροῦν τὰ τῶν ταχυδρομείων, φροντίζοντες διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ δυνατὴν βελτίωσιν τοῦ ὅργανοις των, καὶ ἀναφέροντες πρὸ πάντων περὶ ἀνακαλύψεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐλλείψεων. (143) Νὰ φροντίζουσιν διὰ τὴν μεταγαλητέραν ὅσον τὸ δυνατόν ὑποστήριξιν καὶ πρὸσδοκὴν ταχυτήτων, συνεργοῦντες ἰδιαιτέρως πρὸς ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τῶν 15 (20) Ὀκτωβρίου 1833. (144) Νὰ διευθύνουσιν τὰς ἐκλογὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν ἐμπηρικῶν ἐπιμελητηρίων, ὅπου αὗται κατὰ τὰ διατάγματα ἐστάθησαν. (145) Νὰ φροντίζουσιν τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ὀριζομένων περὶ τούτου εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλευτικογράφων. (146) Νὰ λαμβάνουσιν μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ὀρκωτῶν κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἀποφάσεις. (147) Νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς διοικητικῆς περιφέρειας των. (148) Νὰ ἐνεργοῦν τὰς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην ἀναγομένης υποθέσεις, ὅσα τῷ ἀνεθέσει ἡ Κυβέρνησις. (149) Νὰ ἐνεργοῦν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορῶντες τὸ ἰδιαίτερον οἰκονομικὸν τῆς διοικήσεως των. (150) Νὰ λαμβάνουσιν μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, κατὰ τὰ ἀρμοδιότητά καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια τὸ ἀπὸ 6 (8) Φεβρουαρίου 1834 περὶ τῶν ταμείων διάταγμα, τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835 περὶ δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων καὶ κατεπειγόντων δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ἄλλαι ἀποφάσεις ἐπέβαλλον εἰς τοὺς μέχρι ταῦδε νομάρχαι. (151) Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φορολογίας νόμων κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους τῶν ὁρισμοὺς. (152) Νὰ ὑποστηρίζουσιν τοὺς κατὰ τὴν διοίκησιν των οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους εἰς τὴν εἰσπραξίν των δημοσίων φόρων, συμφώνως μὲ τὸς ὁρί-

μὲν τῶν διαταγμάτων, καὶ κατ' αἴτησιν
των. 143) Νὰ τοὺς ὑποστηρίζουν ἐπίσης
κατὰ πᾶν σύνταξιν τῆς οἰκονομικῆς
στατιστικῆς τῆς περιφερείας των. 144)
Νὰ συνεργοῦν εἰς τὴν διὰ δημοσίου συνα-
γωνισμοῦ παραχώρησιν τῶν ἐργολαβιῶν
τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἀπο-
(21) Ιανουαρ. Β. διατάγματος εἰς τοὺς
μέχρι τοῦδε νομάρχας δοθεῖσαν ἀρμοδιό-
τητα. 145) Νὰ συμπράττουν εἰς τὴν ἐκ-
τέλεσιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου
κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά τὴν δοθεῖσαν εἰς
τοὺς Νομάρχας δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ
διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἐκδοθεισῶν ὁδηγιῶν.
146) Ἡ ἐπιτήρησις καὶ συντήρησις τῶν
πολιτικῶν οἰκοδομῶν τοῦ Κράτους. καθ' ἣν
αὗται δὲν τελοῦν δι' ἰδιαιτέρως ἀπο-
ρριμῆς ὑπὸ ἄλλην ἐπιστάσιν, ἀνήκει ἐκ-
σώτως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικη-
τικῶν, χρεωστοῦν ὅμως νὰ συμπράττωσιν
ἐν τούτῳ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑ-
παλλήλοι. 147.) Νὰ προσέχουν διηλεκτῶς
τὴν συντήρησιν, καλὴν χρῆσιν καὶ αὐ-
ξάνει τῆς δημοσίου περιουσίας, νὰ ὑποστη-
ρῶν δραστηρίως τοὺς οἰκονομικοὺς ὑ-
παλλήλους, νὰ παρατηροῦν τὰς καταχρή-
σεις καὶ παραβάσεις τῶν χρεῶν τὰς γι-
νομένας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κλάδους
ἐν τῇ περιφερείᾳ των, καὶ νὰ ἀνα-
φέρων περὶ αὐτῶν, λαμβάνοντες τυχόν
μετὰ ὅταν ἡ ἀναβολὴ ᾖ καὶ επικίνδυνος.
148. Νὰ ἀγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκ-
τέλεσιν τῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ
νὰ καταπαύσων πᾶσαν μετὰ τῶν ὑπαλ-
λήλων ἀρχῶν ἀμφισβήτησιν. 149.) Νὰ
λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἀμφισ-
τερουμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις, καὶ εἰς
τὴν προεξέτασιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν
κατὰ τοῦτο ἀρμοδιότητος τοῦ διοικητοῦ
ἐπὶ προαπορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατά-
γματος.
15. Οἱ διοικηταὶ ἔχουσιν ἐν γένει τὴν
ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῶσιν οἰκοθεν τὰς ἐκτελε-
στικὰς ὑποθέσεις, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτῶσι
ἐπὶ αὐτῶν περαιτέρω, ὅμως πάντοτε ἐν-
τός των ὁρίων, τῶν τεθέντων ἀπὸ τοὺς
νόμους καὶ τὰ διατάγματα.

16. Ὁμοίως ἐνεργοῦν αὐτοὶ ἀνεξαρτήτως
καὶ ἄνευ ἐπερωτήσεως εἰς τὰ ἀντικείμενα
ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα τοὺς παραχωρεῖται
ῤῥητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως διὰ
νόμων, διατάγματος, ὁδηγιῶν ἢ μερικῶν
διαταγῶν.

17. Ἡ ἔκτασις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν
διοικητῶν ἐπὶ τινος ἀντικειμένου, κανονί-
ζεται πρὸ πάντων κατὰ τοὺς μερικοὺς ὀρι-
σμούς τοῦ παρίντος διατάγματος, καὶ ἢν
δὲ περίπτωσιν τὸ διάταγμα τοῦτο δὲν
προσδιορίζει οὐδὲν, κανονίζονται κατὰ τὰς
μερικὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων νόμων
καὶ διαταγμάτων, οὕτως ὥστε τὰ καθή-
κοντα καὶ ἡ ἀρμοδιότης των νὰ προσδιορί-
ζονται πάντοτε κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὀρι-
σμένα διὰ τοὺς νομάρχας.

18. Ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα ὑπόκεινται
ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἀμφισβητουμένων διοι-
κητικῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἀνωτέραν δι-
εὐθύνειν καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προῖ-
σταμένου ὑπουργείου, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ
τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ δια-
ταγὰς τῆς ὑπηρεσίας.

19. Αἱ διοικήσεις ὑπόκεινται ἰδιαιτέρως
εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν,
καὶ θέλουν λαμβάνει πρὸ πάντων ἀπὸ αὐ-
τῆν διαταγὰς, καὶ ἀναφέρειν εἰς αὐτήν.

20. Ἀλλὰ θέλουν δίδει καὶ εἰς ὅλας
τὰς λοιπὰς Γραμμ. τὰς ὑπ' αὐτῶν ζητου-
μένας πληροφορίας, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐντὸς
τῆς ἀρμοδιότητός των ἐκδιδομένας διατα-
γὰς. Τὰς εἰς τὸ ἀρθ. 14 ὑπὸ § § 13-16
περιεχομένας ὑποθέσεις, θέλουν ἐνεργεῖ
ἰδιαιτέρως καὶ ἐξαίρετικῶς, κατὰ τὰς δια-
ταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ., καὶ
θέλουν ἀναφέρειν πρὸς αὐτήν τὰς δὲ
εἰς τὸ ἀρθ. 14 § § 53-98 κατὰ τὰς δια-
ταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμ-
ματειῶν.

21. Χρεωστοῦν νὰ ἀποστέλλουν πᾶσαν
περιττὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως, ἐνεργοῦντες κατ' εὐθείαν ὅσα
ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ἢ
συντομία καὶ εὐχρίνεια θέλει εἶσθαι ὁδηγός
εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐκθέ-
σεων των.

22. Μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς ἐπομένους περιπτώσεις θέλουν ἐρωτᾶ πάντοτε τὴν προϊσταμένην Γραμματεῖαν. α.) Ὅταν ὁ κύριος προσδιορισμὸς νόμου τινὸς ἢ διατάγματος θέτῃ ὑπόθεσιν τινα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μιᾶς Γραμματείας. β.) Περὶ συστάσεως νέων ἐταιρειῶν, καθόσον αὐταὶ θέλουν νὰ ἔχωσι δικαία παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθέντων ἢ προνομιούχων σωματίων, καὶ περὶ παύσεως ταιούτων ἐταιρειῶν. γ.) Ὅταν μέλλῃ νὰ ληφθῇ ἢ νὰ διαταχθῇ ἐκτακτὰ μέτρα. δ.) Ὅταν μέλλῃ νὰ γενῇ μεταβολὴ τις εἰς τὸν σκοπὸν καὶ εἰς τοὺς καταστατικούς νόμους τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων. ε.) Εἰς ἀναποφεύκτους υπερβάσεις τῶν προϋπολογισμῶν (καταστάσεων), εἰς τὰς μὴ ἰδιαιτέρως συγκατανευθεῖσας μεταφορὰς ποσοτήτων εἰς ἄλλας θέσεις τοῦ βιβλίου, καὶ εἰς πληρωμὰς μὴ περιχομένης εἰς τὸν προϋπολογισμόν. ζ.) Διὰ μεταβολὰς εἰς τὴν σταθερὰν περιουσίαν τοῦ κράτους, καθόσον ἰδιαίτεροι ὑψηλαὶ διαταγαὶ δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς διοικητὰς χωριστὴν ἀνεξάρτητον ἀρμοδιότητα διὰ τινὰ ἀντικείμενα. η.) Εἰς μεταβολὰς ἐκείνου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὅποιον διορίζεται ἀπ' εὐθείας παρ' Ἡμῶν, παρὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας, ἢ παρὰ τῶν Ὑπουργείων. θ.) Εἰς ὅλα τὰ τῆς Β' χάριτος ἀντικείμενα. ι.) Εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἀρμοδιότης ἐπεφυλάχθη ῥητῶς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ διοικηταὶ θέλουν λαμβάνει ἐπίσης τὰ απαιτούμενα προσωρινὰ μέτρα, καὶ θέλουν προντίζει, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ καμία ζημία, μέχρις οὗ ρυθώσιν αἱ διαταγαὶ τῶν Ὑπουργείων. κ.) Ὅταν διατάχῃ νὰ γενοῦν εἰδικαὶ ἀναφοραὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως. λ.) Ὅταν εἰς περιπτώσεις, διὰ τὰς ὁποίας δύναται νομίμως νὰ γίνῃ περαιτέρω ἐνστάσις, γίνεται ἔφεσις. μ.) Εἰς ἐκτακτὰ σημαντικὰ συμβάντα, εἰς ταραχὰς, ἐναντιώσεις ὁλοκληρῶν δήμων, μεγάλαις πλημμύραις, ζημίας ἐξ ὑδάτων, πυρκαϊῆς, ἀσθενείας, καὶ ἐκτακτὰ φυσικὰ συμβεβηκότα. ν.) Ὅταν συμπίπτουν ἐκτακτοὶ περιπτώσεις με σημαντικούς ἐξ-

vous. ξ.) Εἰς διάβασιν κυβερνώντων Βασιλοπαίδων. ο.) Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιχειρουμένων ἐπισκέψεων τῆς περιφερείας τῶν. π.) Περὶ ἐλλείψεων εἰς τὰ ταμεία. ρ.) Περὶ προκαταβολῶν, αἵτινες ὑπερβαίνουν τὴν παρὰ τῆς Γραμματείας ἀποχθεῖσαν πίστωσιν. σ.) Περὶ τῶν βιβλίων τῆς ποιότητος καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ. τ.) Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἀναφορὰ δι' εἰδικὰ διαταγὰς.

23. Εἰς τὸν Διοικητὴν εἶναι ὑποτεταγμένοι ὅλοι οἱ κατὰ τὸν Νόμον ὑποδιαικταὶ, Δημογέροντες, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν ποινικῶν, ἐπανορθωτικῶν, φυλακθωπικῶν, διδασκικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Σχολείων, οἱ τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἐν γένει ὅσοι οἱ δημόσιοι ὑπηρετοῦν, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὅποιονδήποτε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διοικητοῦ υπαχόμενον κλάδον, καὶ δὲν ὑπάγοντι διὰ ζητῶν διαταγμάτων εἰς ἄμεσον ἐφορίαν τῶν Γραμματειῶν, ἢ ἄλλης τινὸς μεσαιᾶς ἀρχῆς.

24. Οἱ διοικηταὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ ἀκριβῶς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δημοσίους ὑπηρετὰς ὅλων τῶν εἰς αὐτοὺς ὑπαχόμενων διοικητικῶν κλάδων τῆς περιφερείας τῶν. θέλουν κρατεῖν περὶ αὐτῶν βιβλία τῆς ποιότητος, καὶ ἐξετάζει ταχέως τὰ κατ' αὐτῶν γινόμενα παράπονα καὶ τὰ πάθει, καὶ, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, θέλουν ἐνεργῆσαι ἐναντίον τῶν τὰ περὶ πειθαρχίας. Παράπονα περὶ τῶν ὁποίων αὐτοὶ δὲν δύναται ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των ν' ἀποφασίσουν, θέλουν τὰ διευθύνει ἀπλῶς με τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰ. Γραμμ. θέλουν δὲ ἐνεκα τούτου ἐπαγγυρεῖν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουν. (3 Ἰουλ.) 1833. Διατάγματος.

25. Ἐκαστος διοικητὴς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατ' ἐπιτάγιον νόμων καὶ διαταγμάτων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης διοικήσεως, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν Ὑπουργείων εἰς αὐτὸν

διδόμενων διαταγών, και διά τήν εκπλή-
ρωσιν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν χρεῶν του,
ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος νά κά-
μῃ ἐναντίας παρατηρήσεις κατὰ τὸ ἄρθρον
12. τοῦ ἀπὸ 3, (15) Ἀπριλίου 1833,
διάταγματος περί σχηματισμοῦ τῶν ὑπου-
ργείων.

26. Ἐκαστος τῶν διοικητῶν χρεώσται
νά περιέρχεται τοῦλάχιστον ἀπαξ τοῦ
ἐκαστοῦ τήν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτὸν δι-
οικησιν, διὰ νά παρατηρῇ αὐτοψί, και νά
λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πληροφο-
ρίας περί τῆς διοικητικῆς καταστάσεως
τῆς περιφερείας του, καθὼς και περί τῆς
ἐπαγγελματικῆς διαγωγῆς και ἰκανότητος
τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν.

27. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει
υποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμμ.
γενικῇ ἐκθεσιν περί τῶν ἀφορούντων τὴν
περιλαμβανόμεναι διοικησιν τῆς περιφερείας του,
ἐπισημάντων και ἀκριβῆς ἡμερολόγιον τῆς
περιοδείας του. Ἡ γενικὴ ἐκθεσις συνδυά-
ται μετὰ τὴν τετάρτην τριμηνιαίαν ἐκθεσιν.

28. Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα αὐτόγραφα,
ἐγγράφα, ἀναφοραὶ και αἰτήσεις παραδί-
δονται εἰς τὸν διοικητὴν, ἀνοίγονται παρ'
αὐτοῦ, σημειοῦνται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομη-
να τῆς παρουσίσεως και τὸ ὄνομα τοῦ
εισηγητοῦ, και παραπέμπονται εἰς τὸ πρω-
τόκολλον.

29. Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15)
Ἀπριλ. τοῦ τρέχοντος ἔτους περί τῆς
ὑπερσίας τῶν Γραμματειῶν διατάγματ' ἡμῶν
ἐνδιαλαμβάνει θέλει δὲ κρατεῖσθαι και
κατ' ἀλφάβητον πινάξ.

30. Ἀφοῦ καταχωροῦν εἰς τὸ πρωτό-
κολλον τὰ εἰσερχόμενα ἐγγράφα, σημειοῦν-
ται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρίσεως
βιβλίον, και καθυποβάλλονται εἰς τὸν
εισηγητὴν ὁμοῦ μετὰ τὰ λοιπὰ προηγούμενα
περί τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐγγράφα.

31. Αἱ πρὸς τὰς Γραμματείας ἀναφοραὶ
θέλουν γράφεσθαι κατ' ὃν τρόπον ἐνδια-
λαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου περί τῆς
ὑπερσίας τῶν Γραμματειῶν διατάγματ' ἡμῶν.

32. Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους διοικητὰς ἢ

πρὸς ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένας εἰς αὐτὸν
ἀρχὰς ἐγγράφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα.

Ὁ διοικητὴς

Πρὸς

Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσσην
τίθεται ὁ ἀριθμὸς (ἀριθ. τῆς διεκπεραιώ-
σεως) ἂν δὲ τυχὸν προηγέτο ἐγ-
γραφον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν
ἐκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται εἰς τὸ
δεξιὸν (κατὰ σημειωτικὴν ἔννοιαν τῆς λέ-
ξεως) μέρος ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγου-
μένου ἐγγράφου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν ση-
μειοῦνται ὁ τόπος και ἡ ἡμερομηνία τῆς
ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦται
εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις
τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου και εἰς
τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάτ-
τεσθαι αἱ ὁροι τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν
αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν. Εἰς τὸ
τέλος τοῦ ἐγγράφου ὅμως πρέπει νά λει-
ψῇ πᾶσα συνήθης περί τοῦ σέβας ἢ ὑπολή-
ψεως διαβεβαίωσις.

33. Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ἢ πρὸς
ιδιώτας ἐγγράφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐν-
διαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἄρθ. 24 τρόπον.

Τὸ ὅρος τοῦ γράφειν πρέπει νά ᾔσται
ἐνηρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ
γράφοντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρε-
σίαν του και ὡς πρὸς τὴν διαδοθεῖσαν εἰς
αὐτὴν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέχει
μολοντούτα νά μεταχειρίζεται τοιαύτας
φράσεις, αἱ ὁποῖαι ὀνύονται νά ἐμπνεύσουν
ἀγάπην και ἐμπιστοσύνην.

Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νά
γράφῃ, ὅτε ἡ ὑπάλληλος ἀρχὴ ἢ ὁ ιδιώτης
παραβιάζουν τὰ τῆς ὑπαλληλικῆς καθήκοντα.

34. Αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ και οἱ ιδιώται
ὀφείλουν νά φυλάττουν εἰς τὰς ἀναφορὰς
και περὶ τῆς τῶν τοῦς τύπους τῆς ὑπο-
ταγῆς.

Ἡ προσαγγόρευσις εἶναι

Πρὸς τὸ Βασιλικὸν διοικητήριον

Ἡ ὑπογραφή δὲ

Εὐπειθέστ. (ὄνομα τῆς ἀρχῆς)

Εὐπειθέστ. (Ν. Ν.)

Ὅσον δὲ διὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ

τῆς διεκπεραιώσεως καὶ διὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου, ἐπαρμύζονται καὶ διὰ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς οἱ ὅρισμοι τοῦ ἀρθρ. 24.

35. Αἱ ἐξωθεν ἐπιγραφαὶ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια οἱ διοικηταὶ διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν ἀρχάς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων εἰς τοὺς διοικητὰς ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων, θέλουν περιέχει ἀπλῶς τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου ἀνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. χ. Πρὸς τὸ κατὰ τ . . . Βασιλ. πρωτοδικεῖον.

Πρὸς τὸν Κύριον . . . εἰς . . .

36. Ἡ εἴσδοξ ἐἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρίσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

Ὅλοι οἱ ὑπαλλήλοι τῶν διοικητῶν, καὶ ἐν γένει οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διακῆσιν, χρεωστοῦν νὰ φυλάττωσιν αὐστηροτάτην μυστικότητα περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων υποθέσεων, νὰ ἀπέχων ἀκριβῶς ἀπὸ πάσας ἀθέμιτον πρὸς τρίτον τινὰ διακρίνωσιν, ἀπὸ πάσας ἰδιαιτέρας περὶ τῶν υποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀλληλογραφίαν, ἀπὸ πάσας πανερᾶν ἢ μυστικὴν συνηγορίαν, οὔτε νὰ δέχωνται δῶρα, τὰ ὅποια τοῖς προσφέρονται ἢ τοῖς στέλλονται χάριν υποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῶν, ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας τῶν πάσα παράδοσις παιδεύεται μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου καὶ μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ποινάς, τὰς ὁποίας οἱ καθεστῶτες νόμοι ἐπιβάλλουσιν.

37. Ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ διορίζεται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον, νὰ ἐνεργῇ τὴν διεκπαιραίωσιν, τὴν καταχώρισιν, καὶ νὰ φυλάττῃ τὰ πρακτικὰ ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου, καὶ ἐπεξεργάζεται τὰ πρὸς τοῦ διοικητοῦ διοριζόμενα ἀντικείμενα.

Πάν ὅ,τι ὁ διοικητὴς ἐπεξεργασθῇ μόνος του, ἢ τοῦ ὁποίου τὴν διεκπεραίωσιν διατάσσει, παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα, ὅστις φροντίζει νὰ γίνεταί ἢ εἰς τὸ

καθαρὸν ἀντιγραφὴ ἐν τῷ γραφείῳ, καθυποβάλλει αὐτὸ εἰς τὸν διοικητὴν διὰ νὰ τὸ ὑπογράψῃ, καὶ τὸ προσυπογράψῃ καὶ αὐτὸς πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ καθαρὸν ἀντίγραφον εἶναι ἴσον ἀπράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ· ἔπειτα φροντίζει νὰ ἀποστέλλωνται τὰ διεκπεραιωθέντα, νὰ ἐπιστρέφωσιν τὰ εἰς τὴν καταχώρισιν εἰσερχόμενα, καὶ νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

38. Εἰς ἕκαστον διοικητὴν θέλει δοθῇ διπλὴ ἐτήσια προσεπιγορήγησις.

Ἡ πρώτη εἶναι προσδιωρισμένη διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ. Εἰς τὸν διοικητὴν ἐναπόκειται τὸ δικαίωμα νὰ δέγεται, ἢ νὰ ἀποπέμπῃ τοὺς ὑπαλλήλους τούτους. Χρεωστᾷ μὲ ὅλον τοῦτο εἰς τὴν γενικὴν ἐκθεσίν του νὰ ἀναφέρῃ τὰς γενομένας εἰς τοῦτο μεταβολάς, αἰτιολογῶν αὐτάς, ὅπως δυνάτῃ ἡ Γραμματεία νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα. ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ συμφέρον τῆς ἐπικρατείας.

Ἡ δευτέρα προσεπιγορήγησις θέλει χρησιμεύει διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου, διὰ πληρωμὴν τῶν Τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν, διὰ τὰ σκεύη καὶ ἐπιπλα, καὶ διὰ συνδρομὴν τῶν ὥσων, τυγόν, ἢ θελε κρατεῖ ἡ διοίκησις δημοσίων ἐφημερίδων, καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τῆς περιουσίας τοῦ διοικητοῦ.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως ἀμφοτέρων τῶν προσεπιγορηγέσεων θέλει δοθῇ ἐν καιρῷ λογαριασμός.

39. Ὅλα τὰ παρὰ τῷ διοικητῇ διορισθέντα ἢ ἐργαζόμενα ἄτομα θέλουν φυλάττει αὐστηρὰν μυστικότητα περὶ τῶν υποθέσεων.

40. Πρέπει νὰ δίδεται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ὥραι τοῦ γραφείου καὶ νὰ γίνεταί ἐπιμελής καὶ ὠφέλιμος αὐτῶν χρῆσις, νὰ φυλάττωνται περὶ τούτου ἐπίσης ἀκριβῶς οἱ ὅρισμοι τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1833 διατάγματος, καὶ, ὅταν ἡ περίστασις τὸ ἀπαιτῇ, νὰ καταβάλλεται, ἐκτὸς τῶν προσδιωρισμένων ὥρῶν, καὶ ἄλλος καιρὸς πρὸς ἐνσχόλησιν, διὰ νὰ συμβαδίζῃ ἢ

πραγσία με τὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ τὸ ἀποκαρνεύσθαι αἱ καθυστερήσεις ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν.

41. Οἱ διοικηταὶ εἶναι μὲν ὑποταγμένοι εἰς ὅλας τὰς Γραμματείας, καὶ ὅσοι ἐκτελοῦν τὰς διδομένας εἰς αὐτοὺς παρ' αὐτῶν παραγγελίας, καθόσον ὅμως ἀπορρῶ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐν γένει, ὑπάκουται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἄν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἀποκαρνεύσθαι ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἀνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Γραμματείας ταύτης.

42. Εἰς περιστασιν ἀπουσίας, ἀσθενείας, ἢ ἄλλων ἐμποδίων τοῦ διοικητοῦ, ὁ γραμματεὺς ἀναδέχεται τὰ χρέη τούτου κατὰ τὰς ὁδηγίας του, ἂν δὲν διατάχῃ ἄλλως πως.

43. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως του καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἐν ἐνεργείᾳ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν διάταγμα, ὅσα δὲ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, τὰ ὅσα διὰ τούτου καὶ τῶν ἐφεξῆς διαταγμάτων εἶχον ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Νομάρχας μεταβαλίνουσιν εἰς τοὺς τωρινούς διοικητάς, καθόσον εἰς τὸ παρὸν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. διάταγμα δὲν ὤρισθη ἄλλως περὶ τινῶν ἀντικειμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1836.

300. Α. Περί τῶν ὑποδιοικητῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ 6 άρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) τ. ε. Πρωτοῦ διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν ὑποδιοικητῶν κατατείνεται εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα κατὰ τὸ διάταγμα αποτελοῦν τῶν διοικη-

τῶν τὴν ἀρμοδιότητα ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα εἶχον οἱ μέχρι τούδε ἐπαρχοί, καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς εἰς ἕκαστον ἐμπειστευμένης ὑποδιοικήσεως, ἢ ἐποῖα ἀποτελεῖ πάντοτε μέρος τῆς μεγάλῃτερας διοικήσεως ὑπὲρ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν.

2. Τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἡμετέρον διάταγμα περὶ ἀρμοδιότητος τῶν διοικητῶν χρησιμεῖ ἐπομένως πανταχοῦ ὡς βᾶσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδιοικητῶν, ἀλλὰ τροπολογούμενον κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον περιεχόμενον περιορισμὸν τῆς ἀρμοδιότητος, καὶ κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς ὁρισμούς.

3. Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὑπόκεινται ἐντελῶς εἰς τοὺς ἀνήκοντας διοικητάς, λαμβάνουν ὁριῶς ἀπὸ αὐτοῦς μόνους διατάγας, καὶ πρὸς αὐτοὺς διευθύνουν τὰς ἀναφοράς των.

4. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπαγόμενα ἀντικείμενα, εἶναι εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένη ἡ πρωξέτασις τῆς ὑποθέσεως καθ' ὅλα τὰ μέρη της, ἐκτὸς μόνον, ἂν περιστάσεις ἢ μέρη τινὰ αὐτῆς ἀνατεθοῦν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἢ ἐδικῶν διαταγῶν εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς καὶ ἰδίως τὰς δημοτικάς, ἢ ἐπιφυλαχθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς καὶ ἰδίως τοὺς διοικητάς. Ἀλλ' ἐνεργούντες τὰς ἐξετάσεις οἱ ὑποδιοικηταὶ θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε μετὰ τὰς ἐδικὰς ὁδηγίας, τὰς ὅποιας οἱ διοικηταὶ ἔχον, τυχόν τοῖς δίδει.

5. Ὅμοίως ἔχον τὴν ἀδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν οἱ ὑποδιοικηταὶ νὰ λαμβάνουν μέτρα δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀποφάσεις, καθ' ὅσον αἱ ὑποθέσεις αὗται κατὰ μέρος, ἢ ὁλοκλήρως, δὲν ἀνετέθησαν διὰ ἐδικῶν ἀποφάσεων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς, ἢ δὲν ἐπεφυλάχθησαν ῥητῶς εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς. Ἐπιφυλάττεται δὲ πάντοτε εἰς τοὺς ἐνεχομένους ἢ εἰς τὸν διοικητὴν ἐκκλησίαις, καὶ ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ διοικητοῦ ἐπίσημος ἐνέργεια, ἀναθεώρησις καὶ τροποποιήσις ἀποφάσεως, καθὼς καὶ ἢ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν περὶ τούτου ἐκθέσεις καὶ εἰσφοίσεις,

ἧτις δύναται νὰ γίνῃ, ἢ κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ, ἢ κατὰ ὑπάρχοντα διατάγματα καὶ ἀδηγίαις.

6. Ἀπ' ἐναντίας τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3 προσδιορίζομεν ἐνταῦθα, ὅτι ἔλαι αἱ ἀπὸ ἡμᾶς ἢ τὰ ὑπουργεῖα εἰς τοὺς διοικητὰς στελλόμεναι γενικαὶ διατάγαι θέλουν πέμπεσθαι πάντοτε ἀμέσως καὶ εἰς ὑποδιοικητὰς οὔτινας εἰς τοσαύτας περιστάσεις θέλουν στέλλαι ἀμέσως εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τὰς ζητούμενας πληροφορίας, καὶ λοιπὰς ἐργασίας, ἂν αἱ γενικαὶ αὗται διατάγαι δὲν ὀρίζουν ἄλλως πως' οἱ ὑποδιοικηταὶ χρεωστοῦν ὅμως νὰ στέλλωσι πάντοτε εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν διοικητὰς ἀντίγραφον τῶν διευθυνθεισῶν εἰς τὰς Γραμματείας πληροφοριῶν καὶ ἀπαντήσεων.

7. Ὁμοίως διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὥστε οἱ ὑποδιοικηταὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ στοιχ. γ. μ. ν. υ. ο. τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ἀπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίαν διατάγματος, ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἴναι σημαντικὴ καὶ πολλὰ κατεπείγουσα, ν' ἀναφέρωνται ἐπίσης ἀμέσως πρὸς τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας, τηρουμένων καὶ ἐνταῦθα τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου περιεχομένων ὁρισμῶν.

8. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑποδιοικητῶν θέλει εἶναι κατὰ πάντα σύμμορφος μὲ τὴν τῶν διοικητῶν, ἧτις ὀρίζεται εἰς τὸ ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίαν διάταγμα, καὶ ἰδίως θέλει κλονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 24-41, ἀλλὰ μὲ τὰς προπολογίαις τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς μέλλον περιουρισμένης αὐτῶν θέσεως, ἐκ τῆς εἰς τοὺς διοικητὰς ὑπαλληλίας αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν μερικῶν διατάξεων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς χρεωστεῖ προστούτως νὰ περιέρχεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς του περιοδικῶς, τοῦλάχιστου ἅπκις τοῦ ἔτους, καὶ νὰ διευθύνῃ κατὰ τριμηνίαν περιεκτικὴν ἐκθεσιν, μετὰ ἧς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, γενικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸν διοικητὴν.

9. Οἱ βολοὶ τῶν ὑποδιοικητῶν θέλουν ἐκτελεῖ παρ' αὐτοῖς τὰ αὐτὰ καθήκοντα,

τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν οἱ γραμματεῖς παρὰ τοῖς διοικηταῖς' εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύσεως τῶν ὑποδιοικητῶν, τοὺς ἀντιπροσωπεύουν, ἐκτὸς ἂν εἰς ἰδιαιτέρως περὶ τὰς διαταχθῇ ἄλλως πως.

10. Οἱ ὑποδιοικηταὶ ὀφείζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ, ὃ δὲ βοηθὸς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 ἰουνίου 1836.

301. J. Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρίων εἰς Ἑρέτριαν

Ο Θ Ν κλπ.

Ἐπειδὴ μ' ὕλας τὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκάμαμεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν συνοικισμόν τῶν Ψαριῶν εἰς Ἑρέτριαν ἢ ἐπιθυμία μας αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη μετὰξὺ δὲ ἄλλων αἰτιῶν ἦτο καὶ αἱ περὶ θέσεως καὶ ἐκλογῆς εἰκοπέδων διαφωναίαι ἐπομένως θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν καὶ αὐτὴν τὴν δυσκολίαν, καὶ νὰ δώσωμεν δι' ἰδιαιτέρων παραχωρήσεων νέα δειγμάτια τοῦ πόσου ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς γενναίους τοῦτους προμάχους τῆς Ἑλλάδος ἀποκαταστημένους εἰς τὸ Βασίλειόν μας, σχηματίζοντας πόλιν καὶ δῆμον ἰδικίτερον καὶ μετέχοντα ὅλων τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἀπαλαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ἀκοίταντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν ἑσώτερ. Γραμμ. Μα. ἀποφασίζομεν.

1. Ἡ παραθαλάσσιος γραμμὴ συγκαταμένη ἀπὸ 10 τετράγωνα, παραχωρεῖται ὁλόκληρος ὡς προικιδόγησις εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαριῶν, ὅστις θέλει τὴν λαβεῖ εἰς ἐξουσίαν του, ἀφοῦ συστήθῃ εἰς Ἑρέτριαν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν ἀμοίρατος, ἐσώστου συστήθῃ ὁ δῆμος καὶ διορισθῇ ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Μένει ἔπειτα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος νὰ εὐρὴ τὸν ὠφέλιμον τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν γαιῶν τούτων δι' ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως μεστὰς θέρην καὶ ἀναλωσύναντων εἰσόδημα, κα-

ὅπως ᾤετο τὸ εὖρεϊ ὠφέλιμον διὰ τὴν κοινοτητα καὶ τὴν θεμελιώσιν τῆς ἀποικίας.

Ὅσοι λαβόντες γῆπεδον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν ἔκτισαν εἰς αὐτό, θέλουν τὸ παραχωρήσει ἐπίσης εἰς τὸν δῆμον, ὅστις μισθώσει νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν οἰκοδομήν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τῶν γηπέδων αὐτῶν συναχθέντα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν σχολείου καὶ δευτερευόντως ἐν κεφάλαια. θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν ἄλλων ἀγαθῶν καὶ καταστημάτων.

Αἱ προλαβούσα, κληρώσεις ἀκυροῦνται διὰ νὰ συγκεντρωθῶν δὲ εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως οἱ πρὸς τὸ παρὸν συνοικισθησόμενοι, ἢ διανομὴ τῶν διὰ τὰς οἰκίας γηπέδων θέλει κατ' ἀρχὰς γίνεαι εἰς τὰς μετὰ τὴν πρώτην παραβολάσειον γραμμὴν παραλλήλους σειράς, καὶ εἰς τὰς ἀγούσας ἀπὸ τὴν αἰγυλὴν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτῆς.

3. Δίδεται προθεσμία ἐξ ἑβδομαδῶν, καὶ ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διατάγμα, διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφοράς των εἰς τὸν διοικητὴν Εὐβοίας ὅσοι τῶν Παρριανῶν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν γῆπεδον καὶ νὰ οἰκοδομήσουν εἰς Ἑρέτριαν. Οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡμποροῦν νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφοράς των διὰ συγγενῶν ἢ νημάτων ἐπιτρόπων των.

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ταῦτα ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερθέντων βάλονται εἰς κλῆρον, καὶ ὁ πρωτοεξαχθεὶς ἐκλέγει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ ἀναφερθείσης περιοχῆς τὸ οἰκόπεδον ὅπου θέλει· ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως ὅτου νὰ λάβωσιν ὅλοι. Ὅσα οἰκόπεδα μένουσιν, δίδονται εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀναφερθῶν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, καὶ οἱ ὅποιοι ἐπίσης ἐκλέγουν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας, καὶ ἢν παρουσιασθῇ ἡ ἀναφορά των.

Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων θέλει ἐκτελεσθῇ βαθμηδὸν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς

πόλεως καθόσον παρουσιάζονται νέοι Παρριανοί.

5. Ὅσοι λάβουν οἰκόπεδα καὶ δὲν ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομήν τὸ πολὺ ἐντὸς τῶν σαράν μηνῶν μετὰ τὴν διανομήν, τὰ χάνουν, καὶ τὰ λαμβάνουν, ὅσοι παρουσιασθῶν μετὰ ταῦτα.

6. Ἐνὰρξίς τῆς οἰκοδομῆς δὲν λογίζεται ἡ ἐξώρυξις τῶν τάφρων, ἢ καταβολὴ τῶν θεμελιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς τὰς ἀποπερατώσῃ τῇ οἰκοδομῇ, ἥτις δεικνύεται ἀπὸ τὴν κατάλληλον ἐπιστάρευσιν τῆς ὕλης κατλ.

7. Δὲν συγχωρεῖται κατ' ἀρχὰς εἰς οὐδέναν νὰ λάβῃ δύο ἢ περισσότερα γῆπεδα· μετὰ παρέλευσιν ὅμως ἑνὸς ἔτους ἀφ' οὗ λάβουν οἱ παρόντες τὰ γῆπεδά των καὶ περισσεύουν, τότε κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ δήμου ἡμπορεῖ νὰ δευτὸν καὶ δευτερον οἰκόπεδον εἰς Παρριανόν, ἂν οἰκοδομήσῃ τὸ πρῶτον.

8. Δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδέναν νὰ πωλήσῃ τὸ γῆπεδόν του εἰς ἄλλον· ἡμπορεῖ ὅμως νὰ ἀλλάξῃ τὴν λαχὴν εἰς αὐτὸν γῆπεδόν διὰ συμβιβασμοῦ μὲ ἄλλον Παρριανόν, ἀλλὰ τότε ἀμφότεροι εἶναι ἀλληλεγυῶς ὑποχρεωμένοι νὰ οἰκοδομήσουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, δίδοντες τὴν ἐγγύησιν των περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν.

9. Ὅσοι λαβόντες οἰκόπεδα κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν ὠκοδόμησαν ἤδη εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν ἄλλο διὰ λαχοῦ, δίδεται εἰς αὐτούς

10. Ἡ μέχρι τοῦδε δημογεροντία τῶν Παρριανῶν διορίζεται οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ, χρέος τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν συνοικισμόν, νὰ διαλύῃ τὰς διαφορὰς καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ συνοικισμοῦ ἢ Κυβέρνησις θέλει ἀνταμείψει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναλόγως μὲ τὰς προσπάθειάς των.

11. Τὰ τυχόν παράπονα ἐναντίον τῆς οἰκιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀπορρᾶσζονται ὁριστικῶς περὰ τοῦ διοικητοῦ, καὶ τὰ ἐναν-

τιον τούτου, παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν.

12. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει διορίσει ἓνα γεωμέτρην, διὰ νὰ δίδῃ τὰς γραμμάς εἰς τὰς ἐγερθευμένους οἰκοδομάς, ἐπὶ προσκλήσει τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικητοῦ.

13. Κατ' ἐπανάληψιν τῆς ἀπὸ 27 Ὁκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) 1834 ἀποφάσεως Μας κηρύττεται καὶ αὐτὴς ἀτέλεια εἰς τὰς δι' οἰκοδομὴν προκηθευόμενας ὕλας διὰ ξυρᾶς ἢ Ουλάσσας. Ἡ ἀτέλεια αὕτη ἐννοεῖται ἔχει μόνον διὰ τὰς εἰς Ἑρέτριαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὕσας ἔλθοντες μέσον Συρᾶς, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι προσδιορισμέναι διὰ τὸν συννοικισμὸν.

14. Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν τοῦς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἡμῶν εὐρισκομένους Ψαροῖς ἀνούς, νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τοῦ συννοικισμοῦ εἰς Ἑρέτριαν, συγκατανεύομεν νὰ δοθῇ ὡς προπληρωμὴ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῇ ἐσωκλείστῳ καταλόγῳ ἐμπεριεχομένων ἀξιοματικῶν δάνειον 500 δραχμ.

Τὴν ὀλίγην ποσότητα θέλει ὑποβάλλει διαθέσιμον τὸ ταμεῖον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμμ. ἥτις θέλει τὴν διανέμει διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν, ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι ἀρχίζει τὴν οἰκοδομὴν του. Τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων τὴν προπληρωμὴν θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς, διὰ νὰ κρατοῦν ἀπὸ ἐν τέταρτον τοῦ μισθοῦ των κατὰ μῆνα, καὶ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ταμεῖον.

15. Δίδεται εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαροῖων κατὰ τὴν χρεῖαν δάνειον ὥς τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἕνεκ τόκου, καὶ πληρωτέον ἐντὸς ὀκτὼ ἐνιαυσίων διατμημάτων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς κατὰ τὴν Ἑρέτριαν λίμνης.

Εἰς αἴτησιν ὅμως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κοινότης μετὰ τὴν ἀνοξίν τῆς χρηματιστικῆς τραπέζης θέλει ἐπιστρέφει τὸ κεφάλαιον τοῦτο μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴ τὴν ὑποθήκην. Ἡ δὲ Κυβέρνησις πληρώνει διὰ δέκα ἔτη τοὺς τόκους ὥς βραβεῖον ἄλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν

ἀφαιρεῖται οὐτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρησθῇ τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ νὰ διαθέσῃ ἔπειτα περὶ τῶν γηπέδων.

11. Ἐργασία αὕτη θέλει ἀρχίσει ἅμα γίνῃ ἡ ἐναρξὶς πεντήκοντα οἰκοδομῶν, θέλει διευθυνθῇ παρὰ τοῦ διὰ τὸ σχέδον τῆς πόλεως διορισμένου ἀρχιτέκτονος καὶ ἐπιστατεύεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

16. Ἄμα βάλῃ ἕκαστος τῶν Ψαροῖων τὴν σκεπὴν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν κατοχὴν του τὸ ἀνάλογον ἐκ τῆς παραχωρηθησομένης κατὰ τὸ ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου 1833 διάταγμα διὰ τὸν συννοικισμὸν τοῦτον ἐθνικῆς γῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρεται περὶ τοῦτου εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις διατάττει τὴν παραχώρησιν ἐκδίδων καὶ τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον.

17. Ἄμα συννοικισθῶν 70 οἰκογένειαι θέλουν σχηματίζει ἰδιαιτερον δῆμον, ὅστις θέλει ἀμέσως ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇ ὡς αἱ ἄλλαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

18. Εἰς τὴν πόλιν Ἑρετρίας δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαθαρίζωνται εἰς τὸν λιμένα τῆς τὰ ἐξ ὑπόπτων μερῶν προσχόμενα πλοῖα, ὅταν ἡ κοινότης συστήσῃ τακτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

19. Τέλος χαρίζονται τὰ ὑγειονομολογικὰ καὶ λοιμοκαθαρικὰ δικαιώματα εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαροῖων, ὅστις θέλει μισθοδοτεῖ τοὺς λιμενάρχας καὶ ὑγειονόμους τοῦ λιμένος Ἑρετρίας ἄλλ' ὑποκινεῖται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὡς πρὸς τὰ χρεῖα των εἰς τὰς προϊσταμένας τῶν ἀρχῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας. Διὰ τὸ ἔτος 1836 καὶ 1837 θέλει προκαταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς μισθοὺς τούτους, ἡ δὲ κοινότης θέλει τοὺς ἐπιστρέφει διὰ τὸ 1838 καὶ 1839 εἰς ὕσας ἡμισείας δόσεις.

20. Ὅσοι τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Ψαροῖων μετὰ τασαύτας παραχωρήσεις, αἵτινες εἶναι ὀλοτελευταῖαι δὲν συννοικισθῶν ἐντὶς ἐνὸς ἔτους εἰς Ἑρέτριαν, χάνουν τὸ δικαίωμα καὶ τὰς ὥφελείας, ὅσαι χορηγοῦνται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τότε εἶναι ὑπὸ

χρειὶ νὰ καταγραφῶσιν εἰς ἄλλας κοινότητας τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουλίου 1836.

802. Α. Περί τῶν εἰς τὰ δάση γενομένων ἀνομημάτων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρ. 693 τοῦ π. νόμου, καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἱερᾶτου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅστις κλέπτει, σφετερίζεται, ἢ βλάπτει τὴν εἰς τὰ δάση ξυλικὴν, τιμωρεῖται καθόσον τὸ κλαπὲν ἢ σφετερισθὲν, ἢ, ἐὰν τῆς βλάβης προξενηθεῖσα ζημία, δὲν υπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν 20 δραχ., μὲ πιστιμον τριάκοντα μέχρι διακοσίων δραχ., ἢ μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι ἑπτὰ ἐβδομάδων, ἀποδίδων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ιδιοκτῆτην ὡς ἐπιφαντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἂν τὰ δάση ᾖ τὰ δημόσια.

2. Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ δασῶν ποινικῶν διατάξεων, καθόσον δὲν ἀποτελοῦν πλημμελημα ἢ κακούργημα, ἢ δὲν ὑπαγοῦνται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον, ἢ μὲ κράτησιν, ἐντὸς τῶν τεθέντων ὁρίων τοῦ ἀρ. 14 καὶ 15 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ μὲ ἀποζημίωσιν τοῦ ιδιοκτῆτου· αἱ τιμωρήσεις τῶν περὶ τὰ δάση πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων τιμωροῦνται καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς προσδιορισμούς τοῦ ποιν. νόμου.

3. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις θεωροῦνται ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιαῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμόδιου παρὰ πρωτοδικαίας Εἰσαγγελέως.

4. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι θεωρούμενοι, ἐκτελοῦν τὴν ἀναρουνῶσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ πάσαν πράξιν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς περὶ δασῶν διατάξεις.

Πρέπει λοιπὸν νὰ συντάττουν τὰς ἀναγκαίαις ἐκθέσεις πρὸς βεβαίωσιν τοῦ εἰδους καὶ τῶν περιστατικῶν τῶν τοιούτων πράξεων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, καθ' ὃν αὐταὶ ἐπράχθησαν, καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνδείξεων, ὅσας ἐμπόρεσαν, τυγχόν νὰ συλλέξουσιν. Νὰ καταγράψουσιν τὰ νενομισμένα πρωτόκολλα, καὶ νὰ ἀναρῶσι βήτως ἐν ταῦθα τὸ μέγεθος τῆς προξενηθείσης ζημίας. Νὰ διώκωσι τ' ἀρπαχθέντα πράγματα μέχρι τοῦ τόπου, ὅπου μεταφέρθησαν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ πρὸς κατάσχεσιν αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ εἰσέρχωνται εἰς οἴκους, εἰς ἐργοστάσια, εἰς κτίρια καὶ παρακειμένους περιφράκτους αὐλάς, εἰμὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ παρέδρου αὐτοῦ, τοῦ ἀστυνόμου, τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου. Ἡ περὶ τούτου συντακτέα ἐκθέσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται παρ' ἐκείνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν προσέτι νὰ συλλαμβάνουσιν καὶ φέρουν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δημάρχου τοὺς ἐπ' αὐτοφῶρᾳ συλλαμβανομένους. Καὶ πρὸς τοῦτο ζητοῦν καὶ λαμβάνουν παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς συνδρομὴν, τὴν ὅποιαν οὗτος δὲν δύναται νὰ μὴ παρέξῃ.

5. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν σέλλαι τὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἀνακαλυφθεισῶν πράξεων, αἵτινες ἀντιβαίνουν εἰς τὰ περὶ δασῶν διατάγματα, ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, διὰ μὲν τὰ πταισμάτα, εἰς τὸν ἀστυνόμενον τοῦ δήμου ἐνῷ ἐδρεύει τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος ἀστυνόμου, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον, διὰ δὲ τὰ πλημμελήματα καὶ κακούργηματα, εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαίας εἰσαγγελέα.

Ἐκτὸς τούτου οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κοινοποιῶσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς τοὺς προλαβόντως βηθέντας ὑπάλληλους ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅλα τὰ πταισμάτα, ἐγκλήματα καὶ κακούργηματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, καὶ τὰ ὅποια αὐτοὶ,

ὡς ἀνακριτικοὶ ἢ δασονομικοὶ ὑπ' ἄλληλοι κατέμαθον.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα, εἰς τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου τ. ε. διατάγματος ἴδεται ἡ δύναμις προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10 ἰουλίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

303. Περὶ σφραγίδων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

Δυνάμει τῶν ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου π. ε. καὶ 8 (20) ἰουνίου ε. ε. Ἰ. Βασ. διαταγμάτων, ἐκδεδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας ταύτης καὶ κατὰ προηγούμενην γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς συνόδου.

Α'. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει σφραγίδες τῶν διατηρουμένων τοῦ Βασιλείου μοναστηρίων καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δι' ἑκάστην τῶν μοναστηρίων τούτων θέλει ἔχει σφραγίδα, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ, καὶ γύρωθεν περιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ μοναστηρίου καὶ τοῦ μέρους ὅπου κεῖται.

Β'. Αἱ σφραγίδες αὗται θέλουν εἶναι διηρημέναι εἰς τρία τμήματα ὧν τὸ μὲν θέλει κρατεῖσθαι παρὰ τοῦ ἡγουμένου, τὰ δὲ ἄλλα δύο παρὰ τῶν συμβούλων τῆς μονῆς· ἐκτυπα αὐτῶν θέλουν διατηρεῖσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπικρατείας.

Γ'. Αἱ παλαιαὶ σφραγίδες τῶν διαλυθέντων καὶ τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, θεωροῦνται, ὅφ' ἧς ἐκοινοποιήθη ἡ παροῦσα ἀπόφασις, ἄκυροι, θέλουν συναχθῆ, καταγραφῇ καὶ κατατεθῇ ἐπίσης εἰς τὰ ἀρχεῖα, πρὸς ἐξακριβῶσιν παλαιῶν ἐγγράφων διὰ παραθέσεως, ὡσάντις τοῦτο ἀπαιτεῖται.

Δ'. Παρεκτὸς τῆς σφραγίδος ταύτης, ἑκάστην τῶν μοναστηρίων θέλει ἔχει καὶ δευτέραν σφραγίδα, φέρουσαν ἐγκεχαρῆμένην ἐντέχνως ἐπὶ μιᾶς μόνῃς πλακῶς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου των, καὶ μηδεμίαν ἔχουσαν ἐπισημότητα, ἀλλὰ χρησιμεύου-

σαν μόνον πρὸς ἀπλοῦν στολισμὸν τῶν ἐπισήμων τῆς μονῆς ἐγγράφων.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 ἰουνίου 1836.

304. Α. Περὶ φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξισωσμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους μετὰ τὰ ἀνὰ πόρευσκα αὐτοῦ ἐξοδα, ἐπιθυμοῦντες νὰ διανεμῶνται οἱ φόροι ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ὑπάρχουσας Μας κατ' ἀναλογίαν, ὅπου ἕνεσιν ἀκριβῆ, τῶν εἰσοδημάτων ἐνὸς ἐκαστοῦ, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατ. ἀποφασίζομεν.

1. Τὰ ἀρθρα 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9, τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1830 ψηφίσματος, κατ' ὅσον ἀφορῶσι μόνον τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων φορολογίαν, ἀκυροῦνται.

2. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κοινότητας τοῦ Βασιλείου ἀνεξαιρέτως δύναται νὰ μετέλθῃ ἕκαστος ὅποιονδήποτε ἐπιτηδεύμα, ἐμπόριον, τέχνην, ἢ βιομηχανίαν· ἐξαίρουνται δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἢ αἱ χειροτεχνίαι ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν καὶ καθαριότητα, πρὸς ἀποφυγὴν διαφθορᾶς ἡθῶν, ἢ συνθημάτων ἐνοχλοῦσάν τὴν δημόσιον εὐπραγίαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἡδὴ χορηγηθέντων ἢ χορηγηθσομένων εἰσέτι προνομίων κτλ. εἶναι ἀπηγορευμέναι· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ μετ' ἐγγαρόν ἀδείαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτηδεύμα τοῦτο.

3. Ὅλαι αἱ χειροτεχνίαι ἢ ἐπιτηδεύματα ὑπόκεινται εἰς ἐτήσιον φόρον τῶν ἀδείας 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κέρτους ἐκάστου ἐπιτηδεύματος, ἀραιουμένου πρῶτον τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου τούτου 1) Οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἀσχολοῦνται ἰδίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς· 2) Οἱ ποιμένες· 3) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἐν γένει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἔργων αὐτῶν, εἴτε ὠρισμένον μισθόν

εργοντες, είτε ζωντες εκ τυχαιων και στα-
θρων εισοδημάτων, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνου-
νται ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των. Οἱ δικηγόροι
ἀλλοιούτου δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς
τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην· 4) Αἱ μάκαι· 5) Οἱ
εργαγροί, οἱ διδασκαλοὶ γραμμάτων καὶ
ἐπιστημῶν· 6) Οἱ ζωγράφοι, ἀνδριάντο-
ποιοὶ καὶ σκαλισταί. 7) Οἱ ἐφημεριδο-
γράφοι.

8. Ἡ ἄδεια δὲν χρησιμεύει παρά εἰς
εἰς μόνον τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου
τὸ ἔργο εἶναι ἐκδεδομένη· ἐπομένως ἑκα-
στὸς συντροφὸς εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπι-
τηδεύμα ἢ χειροτεχνίαν, λαμβάνει ἰδιαιτέ-
ρην ἄδειαν μὲ τὴν συμφωνίαν, ὥστε ἡ
ἐπιτήδευσίς τοῦ κέρδους νὰ γίνεται ἐπὶ τοῦ
ὅλου τῆς ὠφελείας τῆς συντροφίας, καὶ ὁ
ἕκαστος νὰ λαμβάνεται χωρὶς παρατήρησιν
τῶν συμμετόχων ἢ τῶν ἐργασιῶν (τῆς
δουλίας) ἑκάστου ἰδιαιτέρως συντράφου.
Πρέπει δὲ νὰ μὲν ἐκτεθειμένη εἰς τὴν
ἔκαστον πάντων ἡ ἄδεια ἐντὸς τοῦ τε-
τραμηνίου, ἢ ὅπου ἐκτελεῖται τὸ ἐπιτή-
δεύμα, ἢ νὰ κρεμάται ἀσφαλῶς εἰς
οἶκον.

9. Ὅταν τις μετέρχεται περισσότερον
τοῦ ἑνὸς ἐπιτηδεύματος, λαμβάνει μὲν
τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐξ αὐτῶν,
ὅτι, ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον μᾶλλον ἀσχο-
λεῖται, σημειοῦνται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ
ἄλλα. Ὁ δὲ φόρος πληρόνεται ἐπὶ τοῦ
κέρδους, τὸ ὅποιον ἀπολαμβάνει ἀφ' ὅλα
ἐκείνων, ὅσα μετέρχεται ἐπιτηδεύματα.

10. Ἡ ἄδεια ἐκδίδεται παρά τοῦ δη-
μάρχου, γράφεται δὲ ἐπὶ ἐσφραγισμένου
χρυσίου, καὶ τὸ δι' αὐτὸ, συμφώνως μὲ
τὸν περὶ τούτου νόμον, τέλος πληρόνεται
ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ ἐπιτηδεύμα φόρου.

Περὶ ἐκτίμησεως τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτηδεύ-
ματων κέρδους, καὶ κατατάξεως τῶν βιο-
πονητῶν εἰς κλάσεις.

8. Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, μὲ τὴν
συμπράξιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, συν-
τάτουν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρ. μηνός, ὀνο-
μαστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν δημοτῶν,
οἱ ποὶ μετέρχονται ὁποιοὺνδήποτε κατὰ τὸ

ἀρθ. 4 ἀπὸ τὸν φόρον μὴ ἐξαίρουμένον
ἐπιτηδεύμα.

Θέλουν δὲ λάβει ὅλας τὰς ἀναγκαίας
πληροφορίας, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ κάμωσι
τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους ἑκάστης χει-
ροτεχνίας, ἢ ἐπιτηδεύματος, καὶ νὰ προσ-
διορίσωσιν ἐκ τούτου τὸν φόρον ὃ τοῖς
ἐκατὸν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου
τοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται
κατὰ κοινότητα, καὶ χειροτεχνίας ἢ ἐπι-
τηδεύματα, τοῦτέστιν ὅλοι ὅσοι μετέρ-
χονται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον σημειοῦνται
εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στήλην εἰς τὸν κα-
τάλογον. Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποι-
οῦνται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν οἰκονομικῶν
ἐπιτρόπων εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον
ἑκάστης κοινότητος, καὶ στέλλεται ἀντί-
γραφον τούτων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ.
Γραμμ. Οἱ κατάλογοι διὰ τὸ τρέχον ἔτος
συντάσσονται κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον.

9. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐξαίρουμέ-
νου τοῦ δημάρχου, ἐξετάζει τοὺς κοινοποι-
ηθέντας εἰς αὐτὸ καταλόγους, κάμνει τρο-
ποποιήσεις, προσθέτει ἢ ἀφαιρεῖ ὅ,τι τοῦ
φανῇ δίκαιον, εἰς δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ
δημοτικοῦ συμβουλίου προσκαλοῦνται νὰ
προεδρεύωσι δύο ἄτομα ἀπὸ κάθε χειρο-
τεχνίας ἢ ἐπιτηδεύμα ἐκ τῶν ἐπισημο-
τέρων καὶ εὐπολητοτέρων.

10. Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμη ὀργανισμέ-
ναι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, ἡ ἐξέτασις τῶν
καταλόγων γίνεται παρὰ τῶν δημογερόν-
των καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων κατοι-
κων, διοριζομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

11. Ἀμα τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις τῶν κα-
ταλόγων ἀπὸ τὰς βηθείας δημοτικὰς
ἀρχάς, θέλουν τοιχοκολληθῇ καὶ ἐκτεθῇ
τρεις ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπικυρω-
μένα αὐτῶν ἀντίγραφα, καὶ κοινοποιηθῇ
πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων, διὰ νὰ
προσκαλέσωσι τὰς ἀπαιτήσεις ἑνὸς ἐκά-
στου ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους
καὶ τὴν δικαίαν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Αἱ
ἀπαιτήσεις στέλλονται εἰς τὸν διοικητὴν·
ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν δημοσιευθέντων
καταλόγων στέλλεται εἰς τὸν οἰκονομικόν

ἐπιτροπον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν διοικητήν.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν φορολογουμένων.

12. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων συσταίνεται ἐπιτροπὴ δι' ἑκάστην κοινότητα ἐκ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ ἐιρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, καὶ τοῦ δημάρχου τῆς κοινότητος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξετάζει τοὺς καταλόγους, ἐξετάζει ἂν ἡ ἐκτίμησις ἔγινε δικαία καὶ ἀκριβής, καὶ ἂν οἱ ἐπιβληθέντες φόροι ᾖναι σύμφωνα μὲ τὸν περὶ τούτων νόμον, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐπιτρόπου, τὰς ὁποίας ἀκούει τὸ συμβούλιον, καθὼς καὶ τοὺς παρουσιασθέντας μάρτυρας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπορραϊζει δι' ἑκάστον ὄνομα κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς τὰς δηλώσεις τῶν μαρτύρων παρευρίσκεται δικαιοματικῶς καὶ ὁ οικονομικὸς ἐπίτροπος.

13. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς προσθίεται ὁ διοικητὴς τὴν διαταγὴν (ἐνταλμα πληρωμῆς) εἰς τοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς στέλλει ἔπειτα εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον.

14. Πρὶν διευθυνῶσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους δημάρχους οἱ κατάλογοι, κοινοποιούνται παρὰ τῶν διοικητῶν εἰς τοὺς οἰκονομ. ἐπιτρόπους, οἵτινες, ἀφοῦ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν, τοὺς ἐπιστρέφουν ἀνευ ἀναβολῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω, τὰ δὲ ἀντίγραφα κρατοῦν εἰς χεῖράς των, διὰ νὰ παραπέμψωσι μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους, εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν τοῦ νομοῦ καὶ συγχρόνως στέλλουσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἀντίγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ἱερραμεικῶν, διὰ νὰ διευθύνωνται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ γεν. ταμεῖον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν.

15. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων προετοιμάζει ὁ ἐπίτροπος τῆς οἰκονομίας τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἕνα ἑκάστον τῶν καταγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, ὑπογράφει αὐτάς, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν

μέρος, καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον· ἑκάστη ἀδεα ἐκδίδεται εἰς ὄνομα τοῦ δημάρχου.

16. Ὁ δήμαρχος, ἀφοῦ πληροφρηθῇ, ὅτι αἱ ἀδεαὶ συμφωνοῦσι μὲ τοὺς ἐγκριθέντας καταλόγους τῶν φορολογουμένων, τὰς ὑπογράφει δι' ὀλοκλήρου γραφῆς, καὶ τὰς παραδίδει ὁμοῦ μὲ τοὺς καταλόγους εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

17. Ὅστις, μὴ ματερχόμενος πρότερον βιομηχανίαν τινα, ἐπιχειρησθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπιτηδεύματι ἐξ ὑπαρχῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήτῃ ἀμέσως τὸν δήμαρχον, ὅστις χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἑνέρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματος, στέλλει τὴν εἰδοποίησιν ταύτην εἰς τὸν οἰκονομ. ἐπίτροπον, ὅστις, ἀφοῦ γίνη ἡ ἐκτίμησις, τὴν στέλλει εἰς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ τὰ περὶ τούτου ὠρισμένα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα· καὶ εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην θέλουν ἔχει χώραν τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου δατασσόμενα ὡς πρὸς τὰς ἐνστάσεις τοῦ φορολογουμένου καὶ τοῦ οἰκονομ. ἐπιτρόπου, καὶ τὴν ἑγχείρισιν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐγγράφου ἀδείας, καὶ τὴν εἰσπραξὴν τοῦ φόρου.

Περὶ εἰσπραξέως τοῦ φόρου.

18. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν. Ἐκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδικοῦς.

Ἀρχὴ τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολούθως ἐποχὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου εἶναι, ἡ 1 Ἰανουαρίου, ἡ 1 Ἀπριλίου, ἡ 1 Ἰουλίου, καὶ ἡ 1 Ὀκτωβρίου, 1 διὰ τὸ 1836· πληρόνεται δὲ τὴν 1 Ὀκτωβρίου, 1 Νοεμβρίου, 1 καὶ 31 Δεκεμβρίου. Ὅστις κάμνῃ ἑνέρξιν τοῦ ἐπιτηδεύματός του κατὰ τὴν 1. τριμηνίαν, ὀφείλει ὀλοκλήρῳ ἐτήσιον φόρον· ὅστις κατὰ τὴν 2, ὀφείλει τριῶν τριμηνιῶν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Ὁ φόρος ὅμως τοῦ ἐσπραχισμένου χαρτίου διὰ τὴν ἐγγραφὴν ἀδειαν πρέπει νὰ πληρόνεται ὅλος εἰς τὴν διὰ τὴν 1. τριμηνίαν ἐκδοσιν τῆς ἀδείας.

9. Ὅστις εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἐζημίας, αἱ ὁποῖαι ἐλάττωσαν τὸν τοῦ κέρδους, διευθύνεται εἰς τὸν ἀρχὸν, ὅστις στέλλει τὰς ἐνστάσεις ἐν οἰκονομ. ἐπιτροπῶν, ὅστις ἐπιχειρεῖ νὰν ἐκτίμησιν τοῦ κέρδους τοῦ ἐνστάσιν κάμνοντος, ὅπου ἐφαρμόζοντο νέου ὕλα, ὅσα περὶ τούτου ὠρίστηται εἰς τὸν παρόντα νόμον ὡς πρὸς τὸν συμβούλιον, τὴν ἐγκρίσιν παρὰ ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κ.λ. Εἰν εἰς τὸ μεταξὺ διάστημα ἐνεργουμένης ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου, καὶ τῆς ἐγκρίσεως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διατρέξῃ ἡ τριμηνία, ὁ φορολογουμένος δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν ἐὰν ὅμως ἀκολούθως αἱ ἐνστάσεις του ἀνγνωρισθῶσιν ὡς δίκαιαι, τὴν ἐπιστρέφεται ἡ πληρωθεῖσα ποσότης, ἢ τὸ περιπλέον ταύτης, ἢ ἀφαιρῇ ἀπὸ τὴν προσεχῇ πληρωμὴν.

10. Πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν νεοσυστάτων ἐπιτροπῶν, καὶ ἐπιτήδευσά τι νωστὶ μετεσχημένων, ἀφίεται εἰς αὐτοὺς ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῶσι τὸ ἐπιχειρήμα τῶν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τριμηνίαν.

11. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς δημοτικούς εἰσπράκτορας, ὅποιοι ἔχοντες ἀνά χειρὸς τὰς ἀδείας καὶ τὸ ἀρθρ. 19 ἐγγχειρίζουν ἐκάστην τῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λάβωσι παρὰ τοῦ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειοῦται ἐκάστοτε εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

12. Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ καταδωξέως τῶν καθυστερούντων ἔχονται εἰς βάρος τοῦ ἀρμοδίου δημοτικού ταμείου ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καὶ διὰ τῆς ἑξῆς τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικά ταμεία τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ τὸν συναχθησομένου ὅλικου ποσοῦ τοῦ ἔτους, δέκα τοῖς 10. ἐκ τούτου θέλουν δευθεῖσθαι βῆτως καὶ ὀριστικῶς διὰ τὴν πληρὴν τοῦ τύπου.

23. Ὅπου δὲν εἶναι ἀκόμῃ συστημένοι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καὶ ἐπομένως οὔτε δήμαρχος, οὔτε δημοτικὴ εἰσπράκτωρ ὑπαρχοῦν, ἐκεῖ, αἱ μὲν ἀδείαι ἐκδίδονται ὑπογεγραμμέναι μόνον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἡ δὲ εἰσπραξίς τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς ἐπίτηδες διοριζομένους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰδικούς εἰσπράκτορας κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατ' ἐκτετακτά ἐπαρχίαν.

24. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ συναχθησομένου φόρου εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως γίνονται εἰς βάρος τούτου. Οἱ εἰδικοί εἰσπράκτορες ἐμβάζουν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἀρμοδίον ταμεῖον τοῦ Νομοῦ τὰ εἰσπραχθέντα· ὁ δὲ μισθὸς, ἡ ἄλλως ὀρισθησομένη ἀμοιβὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως πληροῦνται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ λογιστικοῦ.

25. Τὰ ἐκ τοῦ ἐπὶ ἐπιτηδευσμάτων φόρου συναζόμενα χρήματα παραδίδονται κατὰ μῆνα ἀπὸ τοὺς δημοτικούς εἰσπράκτορας εἰς τὰ Ἐπαρχιακά Ταμεία, καὶ δι' αὐτῶν ἐμβάζονται εἰς τὰ τῶν Νομῶν τὰ παραχωρούμενα δυνάμει τοῦ 22 ἀρθρ. πέμπτον, εἰς τὰ δημοτικά ταμεία, κρατεῖται ἐκάστοτε ἀφαιρούμενον ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ συναχθέντος ποσοῦ.

26. Πᾶσα δύστροπος καὶ ἐκ προθέσεως ἄρνησις ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, τὸ ὅποιον ἡ δημοτικὴ διεύθυνσις χρεωστῇ νὰ παραλάβῃ ἀμέσως. Τὸ αὐτὸ ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ εἰς τὴν διαλαβανομένην εἰς τὸ ἀρθρ. 17 περίπτωσιν.

Τὰ πρόστιμα ταῦτα θέλουν εἰσπράττεσθαι καὶ ὑπολογίζεσθαι συγχρόνως μὲ τοὺς φόρους· ὁ δὲ δημοὶ θέλει ἀπολαμβάνει καὶ εἰς ταῦτα τὸ πέμπτον.

27. Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαί εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ δικαίαν σύνταξιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων, καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου κέρδους τῶν μετερχομένων βιομηχανίαν τινὰ δηματῶν.

28. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐφοδιαῖσι τοὺς τε οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς ἀρχὰς μὲ λεπτομερεῖς ὁδηγίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὀρισμένων, καὶ μὲ τύπους ὁμοιογράφους τῶν καταλόγων, ἀδειῶν, καὶ ἄλλων ἀπαιτούμενων ἐγγράφων.

29. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν· ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος θέλει ἔχει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 6 Ἰουλίου 1826.

305. Α. Περὶ διορισμοῦ τῆς ἑδρας διοικητηρίων τινῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκθετομένους λόγους, εἰς τὴν ἀπὸ 6 Ἰουλίου ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Ἀντὶ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργους προσδιορισθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου ἡμετέρου διατάγματος ὡς πρωτεύουσα τῆς διοικήσεως Ἀκαρνανίας, προσδιρίζομεν ὡς τοιαύτην τὴν πόλιν Βονίτσης.

Πρωτεύουσα δὲ τῆς ὑποδιοικήσεως Ξηρομέρου, τὸ Δραγαμέστον, καὶ Πρωτεύουσαν τοῦ Βάλτου, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἀργος.

2. Πρωτεύουσαν τῆς ὑποδιοικήσεως Ἐρμιόνης Τροιζηνίας, τὴν κωμόπολιν Ἐρμιόνην (Καστρί.)

3. Πρωτεύουσαν τῆς ὑποδιοικήσεως Κύθνου, τὴν νῆσον Κέα, καὶ Πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως Κυνουρίας, τὸ Ἀστρος ἀντὶ τῆς κωμοπόλεως τοῦ Ἀγίου Πέτρου· ἀλλ' ἐωσότου τὸ Ἀστρος κατασταθῇ ἐντελῶς ὑγιεινὸν διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἐκεῖ ἐλῶν, ὁ διοικητὴς δύναται νὰ ἐδρεύῃ ἐν καιρῷ θέρους εἰς Ἁγίον Ἰωάννην, ἢ εἰς Ἀγίον Πέτρον.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 13 Ἰουλίου 1836.

306. Περὶ τῶν δικαιωμάτων πορείας καὶ διατριβῆς τῶν δοτίων εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ προσκαλουμένου ἐπὶ ὁρκοδοσίᾳ

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 2 (14) Ἰουλίου τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, θεωρήσαντες, ὅτι τὸ ἀπὸ (23) Ὀκτωβρ. 1834 περὶ τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως ἡμετέρον διάταγμα οὐδαμῶς διέλαβε περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ ὀφείλων τῆς πορείας τε καὶ τῆς διατριβῆς τῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν πόλιν καλουμένων ἱερέων πάσης θρησκείας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ πεισθῶσιν εἰς ὁρκοδοσίαν ἐνώπιον τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων, κατὰ τὸν νόμον γεννημένην, καὶ θέλοντες νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν τοῦ νόμου σιωπὴν εἰς τοιαύτας περιστάσεις, διατάττομεν ὅπως ἡ ἀποζημιώσις τῶν εἰς τοὺς ἱερεῖς πάσης θρησκείας ἀνηκόντων ἐξόδων πορείας τε καὶ διατριβῆς ἐξομοιωθῇ μὲ τὰ δικαιώματα, τὰ ἐγκριθέντα διὰ τοὺς ἱατροὺς ἐν τοῖς ἀρθρ. 66 §. 1, 69, §. 1 καὶ 70, §. 1 εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, θέλουν δὲ πληροῦσθαι εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀπαιτήσεσι, καὶ καταλογίζεσθαι κατὰ τὸν ὅμοιον ἐκείνου τρόπον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 13 Ἰουλίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

307. Περὶ τῶν γενομένων κρατήσεων ἐπὶ τῶν δημοσίων μισθῶν.

Κατὰ συνέπειαν Βασ. διατάγματος τῆς 19 Φεβρουαρ. δίδονται αἱ ἐξῆς ὁδηγίαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ταμεῖα τοῦ κράτους περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ διατάττωνται καὶ νὰ γίνωνται αἱ κατασχέσεις ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

1. Ἐκ τῶν πληρονομένων ἀπὸ δημοσίων ταμείων μισθῶν, δύναται δικαστικῶς

κράτηθῃ τὸ τέταρτον, καὶ οἱ ταμίαι
ναὶ ὑπεύθυνοι καὶ ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ
νόμου νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως τοιαύτας δικα-
στικές κρατήσεις, διὰ νὰ ἀποφεύγῃσι τὰς
ἀποζημιώσεις ἀπαιτήσεις τῶν ἐνεχο-
μένων μερῶν. Τοῦτο διατάσσεται ῥητῶς
ἐν τῇ 919—924 ἁρθρῇ τῆς ἐν γένει ἱσ-
τορίας πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δὲν
παράγει λόγος οὐδεὶς διὰ νὰ στερηθῶσι οἱ
δανεισταὶ ἀπὸ τοιαύτης ἐξασφάλισιν, ἥτις
δὲν δύναται παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν μεταξὺ
τῶν ἰδιωτῶν πίστιν.

Τὸ ἄρθρ. 920 στοιχ. β' διαλαμβάνει
ἀκριβῶς, εἰς τίνας μισθοὺς δύναται νὰ ἐπι-
βληθῇ κράτησις, καὶ ποῖα ταμεία δύναν-
ται νὰ τὴν ἐνεργήσουν.

2. Περί τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον
πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κρατήσεις αὗται
ἀναφέρουν ἀκριβῶς τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τοῦ
νόμου γίνονται δὲ ἐνταῦθα παρατηρήσεις
πρὸς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα, καὶ
ἐξ ὧν α'. Κατὰ τὸ 924 ἄρθρον τῆς
δικονομίας, ὁ ταμίης χρεωστῆναι νὰ ἀποσπᾷ
ἀπογραφήν εἰς τὸν ἀναγγέλλοντα κλη-
τήν τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 140 καὶ 146 ὁρι-
ζόμενον μαρτυρικὸν περὶ τῆς ἐπιφοράς τῆς
κρατήσεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ
καὶ τὰς τυχόν πρότερον γενομένας κρατή-
σεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀφειλέτου ὑπάλ-
ληκτου, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν δύνα-
ται νὰ γίνῃ ἡ τελευταία κράτησις, (διότι
ποτε δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται διὰ μιᾶς
πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἀπὸ τὸν ὅλον
μισθόν, ἢ ἂν δηλονότι συμβαίνουν πολλαὶ
κρατήσεις συγχρόνως, τὰς ἀναγκασίας περὶ
τούτων σημειώσεις β'. Εἰς τὴν περίπτωσιν
ταύτην, καθ' ἣν δηλονότι γίνονται συγ-
χρόνως πολλαὶ κρατήσεις ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ
αὐτοῦ μισθοῦ, καὶ ἐπομένως ἀφαιρεῖται
πλέον τοῦ τετάρτου αὐτοῦ, χρεωστῆναι ὁ
ταμίης πρὶν πληρώσῃ τὰ ἀφαιρετέα μέρη
τοῦ μισθοῦ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστάς
ἔγγραφον συμβολαιογραφικὸν ἢ δικαστικὸν
διαλαμβάνον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὐ-
τοὶ θέλουν ἢ μέλλουν νὰ μοιράσωνται τὰ
ἀφαιρούμενα χρήματα· ἕως ὅτου δοθῇ τὸ
τοιούτον ἔγγραφον, αὐτὰ θέλουν μένει ἐνα-

ποταμιζόμενα εἰς τὸ ταμεῖον γ'. Τὸ ἀν-
τίτυπον τῆς ἐγγράφου ἀγγελίας, τὸ ὁποῖον
ὁ κλητὴρ ὀφείλει νὰ διδῇ εἰς τὸν ταμίαν,
νομμοποιεῖ τὴν παρὰ τοῦτου ἐνεργουμένην
ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ, καὶ θέλει μένει εἰς
τὸ ταμεῖον, ἐνὸς μὲν ἐξακολουθῇ ἡ ἀφαίρεσις
τοῦ ἔπειτα περικλειόμενον εἰς τὸ μην-
αῖον ἀποδεικτικόν, ὅπου σημειοῦται καὶ ἡ
τελευταία ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαίρεσις, θέλει
παραδίδεσθαι εἰς τὸ καταλογίζον ἀνώτε-
ρον ταμεῖον δ'. Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρού-
μεναι ποσότητες θέλουν δίδεσθαι ἐπὶ ἀπο-
δείξει παραλαβῆς εἰς τοὺς δανειστάς ἢ εἰς
τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, πάν-
τοτε ἀμέσως πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ὁ
χρεωστὴν ὑπάλληλος θέλει εἶναι ἐναντίας
ἐξοφλῇ ἐκάστου ὅλου τοῦ τὸν μισθόν, καὶ
λαμβάνει τὸ παρὰ τῶν δανειστῶν διδόμε-
νον ἀποδεικτικόν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγρα-
φον πρὸς ἰδίαν νόμιμον ἐξασφάλισιν· χρεω-
στῆναι δὲ νὰ μὴ ἀποποιῇται τὴν ἐξόφλη-
σιν, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον διατάτ-
τῃ τὴν κράτησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ταμίης
μόνον ἀναγνωρίζει. Εἰς ἐναντίαν δὲ περί-
πτωσιν δὲν ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ νὰ πλη-
ρώσῃ ὁ ταμίης τὸ ἔλλειπον ἐκ τοῦ μισθοῦ·
ὁ χρεωστὴν ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐπικυ-
ρῇ πάντοτε ἰδιοχειρῶς εἰς τὸ ἀποδεικτι-
κόν τοῦ μισθοῦ τοῦ, ὅτι παρέλαβε τὸ ἔγ-
γραφον τοῦ δανειστοῦ ε'. Ἐπειδὴ ὡς ἐρρέ-
θη ὁ δανειστὴς εἴτε δι' ἀντιπροσώπου τοῦ
θέλει λαμβάνει τὰ ἐκ τῶν μισθῶν ἀφαι-
ρούμενα ταῦτα μέρη πάντοτε ἐγκαίρως, ὁ
δὲ χρεωστὴν ὑπάλληλος θέλει δίδει εἰς τὸ
πληρὸν ταμεῖον ἐξοφλητικὸν δι' ὅλον
τοῦ τὸν μισθόν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρα-
τηθῇ εἰς τὸ ταμεῖον ἰδιαιτέρον περὶ τούτου
βιβλίον, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται πάντοτε
συντόμως εἰς τὸ ἡμερολόγιον, πόσον ἐκ
τοῦ μισθοῦ ἔλαβεν ὁ ὑπάλληλος καὶ πόσον
ὁ δανειστὴς τοῦ ε'. Μόνον κατὰ τὰς πε-
ριπτώσεις, καθ' ὧς τὰ δικαστήρια δια-
τάττουν προσωρινὴν παρακαταθήκην τῶν
ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρουμένων χρημάτων,
πρέπει νὰ θεωρῶνται ταῦτα ὡς ἀληθῆς
παρακαταθήκη, κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ
14 (26) Ὀκτωμβρίου, 1835 διάταγμα

περί τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραδοχῆς δικαστικῶν παρακαταθηκῶν. Οἱ χρεωστούντες ὑπἄλληλοι δὲν δύνανται ὅμως τότε νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ τοιουτοτρόπως αἰταιούμενα χρήματα εἰς τὰ ἐξοφλητικά τοῦ μισθοῦ των, διότι τὰ ταμεῖα ὀφείλουν νὰ δίδουν εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἀποδεικτικά διὰ τὴν διοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ βῆθέντος διατάγματος κατὰσχισιν αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ὅμως τὸ πληρόν ταμεῖον νὰ ἐπικυρῇ, ὅτι ἔλαβεν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμενα χρήματα, ἔπειτα νὰ ἐξοφλήσῃ ὅλον τὸν μισθόν, θεωροῦν ἐκεῖνα ὡς παρακαταθήκην, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ βῆθέντος διατάγματος.

Τὰς περιστάσεις ὅμως αὐτὰς ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν ὅσον τὸ δυνατόν τὰ δικαστήρια, διορίζοντα διαιτητάς.

Ὅταν ὑπἄλληλός τις, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν μισθὸν ἐπὶβλήθῃ κράτησις, μετατεθῇ διαρκούσης ἐτι τῆς κρατήσεως, τότε ὀφείλει τὸ ταμεῖον νὰ στείλῃ ἄνευ ἀναβολῆς, τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχ. γ'. βῆθεισαν δηλοποιήσιν πρὸς τὸ ἄλλο ταμεῖον, τὸ ὅποιον θέλει πληρόναι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν μισθόν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνηκόντως αἱ διαταχθεῖσαι ἀφαιρέσεις.

Λαμβάνον τὸ μέτρον τοῦτο μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δανειστήν ἀπὸ νέας ἐξοδᾶ διὰ τὴν δηλοποιήσιν κτλ. δὲν ἀναδέχεται τὸ δημόσιον κάμμιαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸν δανειστήν· διότι αὐτὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου τὴν «ὕπὲρ τῶν ἀγρόπων τὰ δίκαια» (vigilantibus jura), εἶναι πάντοτε ὑπόχρεος ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμά του, ἀναγγέλλων αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ λαμβάνῃ ἐγκαίρως τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρετέα μέρη, διορίζων πληρεξούσιον ἐπίτροπόν του κτλ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ διατάξωσιν ἀφαιρέσεις ἐκ μισθῶν δι' ἐξοφλήσιν καθαρῶν χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἀφοῦ προηγηθῶσιν ἰδι-

αῖτεροι περὶ τούτου συμβιβασμοί, προδιορίζομεν νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τὰς καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις νὰ λαμβάνῃ δηλαδή τὸ ταμεῖον τὰ ἀφαιρούμενα χρήματα καὶ νὰ τὰ καταλογίζῃ ἀνηκόντως. Τὸ δὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμεῖου δίδεται ὁ χρεωστὴν ὑπἄλληλος ἀντὶ μετρῶν τῶν χρημάτων, ὡς ὠρίσθη ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχ. δ.

Ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὴν παρ. 1. οὐδὲν ἀπόφασιν περιστάσεων δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειροῦν τὰ ταμεῖα εἰς κάμμιαν ἀρκεσιν μισθοῦ. Ὀφείλουν δὲ διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν καὶ τὴν ὀρθὴν διαχειρίσιν νὰ περνοῦν ἥτοι νὰ καταλογίζων εἰς τοὺς ἀνήκοντας προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξοδῶν τοὺς μισθοὺς ὁλοκλήρους χωρὶς νὰ σημειῶν τὰ ἀφαιρούμενα μέρη, ὡς συνάγεται καὶ ἀπὸ τὰ πρότερον εἰρημένα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1836.

3. Περὶ παρονομιᾶς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἐχόντων διαφορὰς περὶ ἀκινήτων κτημάτων.

Κατὰ τὸν τῇ 26 Ἰουνίου τοῦ ἐνεσθ. τοῦ ἔτους ἐκδοθέντα. Β. νόμον, καὶ κατὰ τὰς ἐσχάτας διαταγὰς τῆς Β. Κυβερνήσεως δηλοποιεῖ ὅτι,

Ὅσοι τῶν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἔχουν μεταξὺ των διαφορὰς καὶ φιλονεικίας πηγυζούσας ἀπὸ πώλησιν ἢ ἀγορὰν ἀκινήτων κτημάτων ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσι δι' ἀναφορὰς εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν διὰ νὰ θεωρηθῶσιν αἱ διαφοραὶ αὐτῶν καὶ νὰ λάβουν τέλος, ὥστε νὰ δυνηθῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ μεταναστεύωσιν ἐντεῦθεν ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν τῆς τῇ 9 τοῦ παρόντος μηνός.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουλίου 1836.

309, Α. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν στρατευμάτων τῆς ἑπτάς.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἡμετέρας διατάξεως τῶν 25 Φεβρουαρίου (9

Μαρτίου) 1833. περί σχηματισμοῦ τοῦ στρατεύματος, ἐνεργήθησαν διάφοροι μεταβολαὶ διὰ τῆς συστάσεως τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων, τῆς χωροφυλακῆς, τῶν σωμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς φάλαγγος, ἐπὶ δὲ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν λόχων τῶν τεχνιτῶν. τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, ἐν ταύτῃ ὀργανίσθη καὶ τὸ ναυτικὸν ὡς ἐν τῶν οὐσιωδῶν μερῶν τῆς δυνάμεως τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ἐθέσαμεν ἤδη ὡς βάσιν τὰ μόνιμα στρατεύματα κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τις τακτικῆς νὰ σχηματίζωνται βαθμηδὸν ἀπὸ ἐθνικὰ στοιχεῖα καὶ νὰ ᾖναι εἰς ἀναλογίαν μὲ τοὺς πόρους τοῦ κράτους, κατὰ τὸν γενικῶς ἐκτεθειμένον τρόπον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν 23 Ἀυγούστου (4 Σεπτεμβρίου) 1835, θεωροῦμεν τὴν ἀνάγκην νὰ προσδιορίσωμεν τὸν σχηματισμὸν τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς ἀφοῦ ἤκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπιτῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως ὡς ἔπεται·

1. Τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς ἀνγκάζονται εἰς τὸ εἶναι ἀπὸ τέσσαρα πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, ἀπὸ ἀρ 1-4, δύο Ἑλληνικά καὶ δύο Γερμανικά, ἕκαστον πρὸς εἰς λόχους τέσσαρα ἐλαφρὰ πεζικὰ τάγματα ἀπὸ ἀρ. 1—4· τὸ 3ον καὶ 4ον σχηματίζομενον ἀπὸ Λάκωνας, ἕκαστον ὡσαύτως ἀπὸ εἰς λόχους. Ἐν ἱππικὸν σύνταγμα λοχιστῶν ἀπὸ εἰς ἴλας· τὸ ἡμῖσι ἕκαστος τῶν ἰλῶν θέλει φέρει καραβίνας. Τέσσαρες λόχους πυροβολικοῦ, ἓνα λόχον ζουλιτῶν εἰς ἓν τάγμα ἡνωμένους. Δύο λόχους τεχνιτῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀπλοστασίου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς διευθύνσεως τοῦ Κεντρικοῦ ὀπλοστασίου.

Δύο λόχους σκαπανέων ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν τῆς διλοχίας.

2. Ἡ δύναμις πρέπει νὰ ᾖναι.

Ἄ Ἐνὸς πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς
Οἱ Ἐπιτελεῖς 4 Ἀντισυνταγματάρχης ὡς διοικητής. 4 Ταγματάρχης. 4 Ὑπαπιστής (Ἱπολοχαγός.) 4. Καταλυματίας Τάγματος 4. Ἱατρός τάγματος. 2. Ὑποἱκτροί. 1. Ἱερεὺς. 4. Ἀνθυπασιπστής. 4. Λογιστής. 4. Δεσμοφύλαξ καὶ 4. βοηθός.

1. Ἀρχιτομπανιστής. 4. Ὀπλοποιός. 5. Ἱπποὶ ἀξιωματικῶν. Ὁ λόχος 4. Λοχαγός. 4. Ὑπολοχαγός. 2. Ἀνθυπολοχαγοί. 4. Ἐπιλοχίας. 1. Σιτιστής. 2. Λοχίαι. 8. Δεκανεῖς. 3. Σαλπισταὶ ἢ τυμπανισταί. 121. Πελεκυφόροι, ἐκλεκτοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἐκ τῶν λοχαγῶν, καταλυματιῶν τάγματος καὶ λογιστῶν πρέπει πάντοτε τὸ ἡμῖσι νὰ ᾖναι τῆς ἁ. καὶ τὸ ἄλλο τῆς β'. τάξεως ἀπὸ τοὺς αὐλητάς, εἰς νὰ ᾖναι τῆς ἁ. καὶ δύο τῆς β'. ἀπὸ δὲ τοὺς τυμπανιστάς 5 τῆς ἁ. καὶ 40 τῆς β'.

Δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νὰ προσδιορίσωμεν διάφορον τὴν δύναμιν τῶν Γερμανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ταγμάτων, καθότι ἀκολουθῶς καὶ τὰ πρῶτα θέλουν συμπληρωθῇ ἐξ Ἑλλήνων, καὶ τὰ τελευταῖα διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν εἰς δύο τάγματα θέλουν καταντήσῃ εἰς τὴν αὐτὴν δύναμιν καθὼς καὶ τὰ Γερμανικά. Διὰ τὴν φρουρὰν τῆς πρωτεύουσας προσδιορίζεται μία στρατιωτικὴ Μουσικὴ, συγκεκμημένη ἀπὸ 4 ἀρχιμουσικόν καὶ 40 μουσικοὺς ἁ. β'. γ' καὶ δ'. τάξεως, ἥτις θέλει σχηματισθῇ ἐκ τῶν δύο συστημένων μουσικῶν τῶν ταγμάτων, καὶ θέλει διαμένει παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις φρουρῶντι τάγματι.

6. Ἐνὲς ἐλαφροῦ πεζικοῦ τάγματος.

Οἱ Ἐπιτελ. 1. Ἀντισυνταγματάρχης ὡς διοικητής. 1. Ὑπαπιστής (Ἀνθυπολοχαγός). 1. Καταλυματίας τάγματος β'. τάξεως. 4. Ἱατρός τάγματος. 4. Ἱερεὺς. 1. Ἀνθυπασιπστής. 3. Ἱπποὶ ἀξιωματικῶν Ὁ λόχος. 4. Λοχαγός. 1. Ἀνθυπολοχαγός. 4. Ἐπιλοχίας. 4. Σιτιστής. 2. Λοχίαι 4. Δεκανεῖς 2. Σαλπικταί. 50. Ἐκλεκτοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἐκ τῶν λοχαγ. τὸ μὲν ἡμῖσι θέλει εἶναι τῆς ἁ. καὶ οἱ λοιποὶ τῆς β'. τάξεως, τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς σαλπικτάς.

Ἀνίσως ἡ αὐξήσις τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ, ἤθελε φανῇ ἀναγκασία διὰ τὴν φύλαξιν τῶν μεθοριῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, τότε ἡμπορεῖ ἡ δύναμις τοῦ λόχου ν' αὐξήσῃ ἕως 100 στρατιωτῶν, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν

τὸν πολυέξοδον σχηματισμὸν νέων ταγμάτων.

γ'. Εἰς τὸ ἵππικὸν σύνταγμα τῶν λοχιιστῶν.

Οἱ Ἐπιτελ. 4. Ἀντισυνταγ. ὡς διοικητῆς τοῦ τάγματος. 2. Ταγματάρχαι. 4. Ὑπασπιστῆς (Ὑπολοχαγός.) 1. Καταλυματίας Συντάγματος 1. κλάσεως. 1. Ἰατρός Συντάγματος. 1. Ἰατρός Τάγματος. 4. Ὑποϊατρός. 1. Ἰππιατρός. 4. Ἱερεὺς. 2. Ἀνθυπασπισταί. 4. Λογιστῆς 4. τάξεως καὶ 2. Λογισταί 2. τάξεως. 2. Δόκιμοι Ἰππιατροί. 4. Ἀρχισαλπικτῆς. 4. Δεσμοφύλαξ καὶ 4. βοηθός. 4. Ὀπλοποιός. 12. Ἀξιωματικῶν καὶ 3 ὑπηρεσίας ἵπποι.

Ἡ Πλη. 4. Πληρχος. 4. Ὑπολοχαγός. 2. Ἀνθυπολοχαγοί. 4. Ἐπιλοχίας. 2. Λοχία. 4. Σιτιστής. 8. Δεκανεῖς. 4. Σαλπικτῆς 1. τάξεως καὶ 2. 6. τάξεως 4. Πεταλωτής. 4. Σαγματοποιός. 90. Ἐκλεκτοὶ καὶ στρατιῶται. 8. Ἴπποι ἀξιωματικῶν. 94 τῆς ὑπηρεσίας

Διὰ τοὺς σιτιστάς, πεταλωτάς καὶ Σαγματοποιούς δὲν πρέπει νὰ ᾔναι προσδιορισμένοι ἵπποι ἐν καιρῷ εἰρήνης,

δ'. Εἰς τὸ Τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ.

Οἱ ἐπιτελ. 4. Ἀντισυνταγματάρχης. 4. Ταγματάρχης. 4. Ὑπασπιστῆς (Ὑπολοχαγός.) 1. Καταλυματίας συντάγμ. 1. τάξεως. 4. Ἰατρός Τάγματος. 4. Ὑποϊατρός. 4. Ὑππιατρός. 4. Ἱερεὺς. 4. Ἀνθυπασπιστής. 4. Λογιστής. 4. τάξεως καὶ 4. 2. Τάξεως. 4. Δόκιμος ἱππιατρός. 4. Ἀρχισαλπικτῆς. 4. Δεσμοφύλαξ καὶ 4. βοηθός. 5. Ἴπποι ἀξιωματικῶν.

Ὁ Λόχος τοῦ πυροβολικοῦ.

4. Λοχαγός. 4. Ὑπολοχαγός. 2. Ἀνθυπολοχαγοί 4. Ἐπιλοχίας. 4. Σιτιστής. 3. Λοχία. 8. Δεκανεῖς. 3. Σαλπισταί, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἀνήκει εἰς τὴν 4. καὶ οἱ δύο εἰς τὴν 2. τάξιν. 3. Πεταλωταί. 4. Ἀμαξοποιός. 12. Πυροτεχνίται. 24. Πυροβολισταί α.) τάξεως καὶ 40 Πυροβολισταί.

Ἐκ τῶν λοχαγῶν τὸ ἥμισυ θέλει εἶναι τῆς α.) καὶ τὸ ἥμισυ τῆς β.) τάξεως

Ὁ Λόχος τῶν Ζευγίτων. 4. Πληρχος. 4. Ὑπολοχαγός. 2. Ἀνθυπολοχαγοί. 4. Ἐπιλοχίας. 4. Σιτιστής. 3. Λοχία. 8. Δεκανεῖς. 4. Σαλπιστῆς 4. τάξεως καὶ 2. 2. τάξεως. 4. Πεταλωταί. 2. Σαγματοποιοί. 110. Ζευγίται. 4 Ἴπποι ἀξιωματ. 15 πρὸς ἵππασίαν, καὶ 200 ζεύγους. 3. Σιτισταί, πεταλωταί καὶ Σαγματοποιοὶ δὲν ἔχουν ἐπίσης ἵππους ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ε'. Εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κεντρικοῦ Ὀπλοστασίου.

Ὁ Λόχος τῶν τεχνιτῶν. 4. Λοχαγός. 4. Ὑπολοχαγός. 2. Ἀνθυπολοχαγοί. 5. Ἀρχιτεχνίται ἰσότιμοι καὶ ἔχοντες τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐπιλοχίου. 4. Λογιστής 2. τάξεως. 4. Ἐπιλοχίας. 8. Λοχία. 10. Δεκανεῖς. 4. Σαλπιστῆς 4. καὶ 2. 2. τάξεως. 50. Τεχνίται 4. καὶ 50. 2. τάξεως. 20. Μαθητευόμενοι. Ἐκ τῶν λοχαγ. ὁ εἰς τῆς 4. καὶ ὁ ἄλλος τῆς 2. τάξεως.

ζ'. Εἰς τὴν διλοχίαν τῶν Σκαπανέων.

Οἱ Ἐπιτελ. 4. Ταγματάρχης. 4. Ὑπασπιστῆς (ἀνθυπολοχαγός.) 4. Καταλυματίας τάγματος 2. τάξεως. 4. Λογιστής 4. τάξεως 3. Ἴπποι ἀξιωματικῶν. Ὁ Λόχος. 4. Ὑπολοχαγός. 2. Ἀνθυπολοχαγοί. 1. Ὑποϊατρός. 4. Ἐπιλοχίας. Λογιστής 2. τάξεως. 6. Λοχία. 12. Δεκανεῖς. 4. Σαλπιστῆς 4. τάξεως, καὶ 2. 6. τάξεως. 122. Σκαπανεῖς 4. καὶ 2. τάξεως. 40 Μαθητευόμενοι.

Ἐκ τῶν λοχαγ. ὁ εἰς τῆς 4 καὶ ὁ δεύτερος τῆς 2. τάξεως.

3. Τὸ κατὰ τὴν 4 (13) Αὐγούστου 1833 συσταθὲν μηχανικὸν Σῶμα προσδιορίζεται ὡς καὶ πρότερον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μηχανικῶν τῶν Νομῶν, καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν οἰκοδομῶν τμήμα. Ἐκτὸς τούτου θέλουν χρησιμεύσαι ἰδίως καὶ εἰς τριγωνομετρικὰς καταμετοήσεις τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἔγιναν καὶ ἐξακολουθοῦνται ἀπὸ Γάλλους ἀξιωματικούς, καθὼς καὶ εἰς σχηματισμὸν πόλεων καὶ ἀποικιῶν ὡσαύτως εἰς τὴν διανομὴν τῆς γῆς κατὰ τὸν νόμον τῆς

προικοδοτήσεως. Καὶ διὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν τὰς τεχνικὰς γνώσεις, τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ὅσον τὸ δυνατόν πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους, ἀποφασίζομεν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐργάζωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν οἰκοδομῶν τμήμα τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, εἰς τὴν ἐν κοῦμῃ ἀνθρακουργίαν, εἰς τὰς Βασ. ἀλιχίας, καὶ ἐν γένει ὅπου ἡμποροῦν νὰ φανώσιν ἀναγκάζει καὶ ὠφέλιμοι τοιαῦται τεχνικαὶ γνώσεις.

Οἱ ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοὶ τῶν Σκαπανέων πρέπει νὰ λάβωσιν ἀναλόγους θέσεις, καὶ φανερόνομεν ἐδῶ τὸν σκοπὸν μας. ἵτι θέλομεν ὑποστηρίξει τὴν μετάβασιν τῶν ὑπεραριθμῶν ἀξιωματικῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, δίδοντας εἰς αὐτοὺς ἀναλόγους θέσεις.

Ἐνοεῖται δὲ, ὅτι κατὰ τὴν μετάβασιν τεχνικῶν ἀξιωματικῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς αὐτὴν θέλουν συμπεριληφθῇ οἱ μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἐπιμένειν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματειῶν θέλει ἐνεργεῖ ἐκάστοτε τὰ δέοντα, ὥστε ἡ στρατιωτικὴ οἰκονομία νὰ μὲν πάντοτε χωριστῇ.

4. Διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς 4 τάγματα ἀντὶ 5, τοῦ πυροβολικοῦ εἰς 4 λόγους ἀντὶ 5 καὶ τῶν Σκαπανέων εἰς 2 λόγους ἀντὶ 3, θέλουν μὲν ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἡμεῖς ὅμως ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγωμεν μεταθέσεις εἰς τοὺς διαθεσίμους καὶ προσδιορισμοὺς ἡμιμισθίων, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α) Ἐκ τῶν ὑπεραριθμῶν γερμανῶν στρατιωτῶν θέλουν σχηματισθῇ δύο ἑνοπλοὶ λόγοι ἐργατῶν, ὡς τοῦτο ἀποφασίσθῃ προλαβόντως, καὶ θέλει διορισθῇ πλησίον τοῦ 1. ταγματος τῆς γραμμῆς διοικουμένου παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Γκεσμάν' πρέπει δὲ νὰ χρησιμεύωσιν κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὁδοποιίαν καὶ ἰδίως πρὸς προφύλαξιν τῶν μεθωρίων ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν τῶν ληστῶν.

β) Ἡ χορήγησις ἀδειῶν πρέπει νὰ συγχωρηθῇ λαμβανομένων ἰδίως ὑπ' ὅψιν τῶν

στρατιωτικῶν σκοπῶν, εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνακτορίων. ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν γενικῶς διαταχθεῖσαν κοινὴν συρροὴν εἰς τὰς γινόμενας ἐργασίας μὲ ἐξοδα τοῦ κράτους θέλουν παρουσιασθῇ ἱκαναὶ εὐκαιρίαι.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἀδείας μὴ αὐτόχθονας Ἕλληνας πρέπει νὰ συγχωρηθῇ ἐλευθέρᾳ ἐνοίκησις εἰς τοὺς στρατῶνας· πρέπει δὲ νὰ υποχρεωθῶσι νὰ παρουσιάζωνται ὅλας τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς εἰς τὴν σύναξιν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ παρευρίσκωνται πάντοτε εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον ἐν καιρῷ γενικῆς συνάξεως, ἐξαιρετικῶς ἡμπορεῖ νὰ γείνη τοῦτο καὶ εἰς τοὺς αὐτόχθονας στρατιώτας. Εἰς τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν πρὸ πάντων πρέπει νὰ θεωρηθῶσι οἱ τεχνῖται, σκαπανεῖς, καὶ παρουσιαζόμενοι αὐτοθελήτως καὶ ἔχοντες μικρὸν καιρὸν ὑπηρεσίας ἀκόμη.

γ.) Θεωροῦντες τὸν σκοπὸν πολλῶν Γερμανῶν στρατιωτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ γράτευμα, καὶ ἐν ταύτῳ τὸ οἰκονομικὸν μέρος, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ νὰ ἐμφυχώσωμεν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὑπεραριθμῶν καὶ ὑπερβάντων τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν, ἐπομένως καθόσον τοῦτο δὲν ἐπραγματοποιήθη πρέπει νὰ χορηγηθῶν καὶ ἀναγκαῖαι καθοδηγητικαὶ διευτάξεις. Ὡσαύτως εἰς δασονομικὰς θέσεις, εἰς μεταλλουργεῖα, γεωμετρικὰς ἐργασίας κ. τ. λ. θέλομεν λάβει ὑπ' ὄψιν τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀξίους στρατιωτικοὺς.

δ) Ἐκ τῶν ὑπεραριθμῶν σκαπανέων καὶ τεχνιτῶν κτλ. καθόσον δὲν λαμβάνουν ἀδείας, πρέπει νὰ διορισθῶσιν παρὰ τῇ Ναυτικῇ εἰς τὸν ναυσταθμὸν καὶ εἰς τοὺς λόγους τῶν ξυλουργῶν.

ε) Πεζοὶ πυροβολισταί, ὑπαξιωματικοί, σαλπισταί, πεταλωταί, σχηματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν Ζευγιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ καὶ ὄχι ἀναγκαῖοι εἰς ὑπηρεσίαν, πρέπει νὰ μετατεθῶσι εἰς τὸ Ἴππικὸν σύνταγμα τῶν Λογχιστῶν.

ς) Μόνον ὅταν οἱ ὑπεράριθμοι στρατιωτικοὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ λάβωσιν ἀδείας

ἐπωφελῶς, μήτε νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὅποιαν δὴποτε ἐπιχειρήσεις, εἰς πολιτικάς ὑπηρεσίας, ἢ νὰ ἀποκατασταθῶσι, πρέπει νὰ διορισθῶσιν πλησίον σώματος τινός, ὡς ὑπεράριθμοι, πλὴν μὲ ὁλόκληρον μισθόν, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας. Ἡ διαδοχικὴ ἐλάττωσις τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων δὲν θέλει συμπληρῶνεσθαι πλέον ἀπὸ Γερμανούς, ἀλλὰ τὰ δύο ἐκ Γερμανῶν συγκείμενα τάγματα πρέπει ἀκολούθως νὰ συμπληρωθῶσιν ἀπὸ Ἑλλήνας, τὸ ὅποιον θέλει πραγματοποιηθῆ δι' αὐτοθελήτου κατατάξεως καὶ διὰ τῆς ἀκολούθως καταταχθισομένης στρατιωτικῆς ὑπογραφῆς.

5. Ὡς πρὸς τὸ ἱππικὸν Σύνταγμα τῶν λογιστῶν, τὸ Πυροβολικὸν καὶ τοὺς Ζευγίτας, σώματος τὰ ὅποια σύγκεινται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ Ἑλλήνας, προσδιορίζομεν ῥητῶς, νὰ χορηγηθῶσιν ἄδειαι ἐκ τῆς ὀλικῆς δυνάμεως, εἰς μὲν τὸ Ἱππικὸν Σύνταγμα εἰς 60, εἰς τὸ Πυροβολικὸν εἰς ὅσους ἐν καιρῷ εἰρήνης τὸ συγχωρεῖ ἡ ὑπηρεσία, εἰς τοὺς Ζευγίτας εἰς 30, καὶ ἐν ταύτῳ εἰς μὲν τὸ Ἱππικὸν νὰ ἀφαιρεθῶσιν 60 ἵπποι, εἰς δὲ τοὺς Ζευγίτας 40. Ἐκτὸς τούτου διατάττομεν εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ ἀγοραζῶνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐντόπιοι ἵπποι.

Διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἐπωφελῶς οἱ τέσσαρες Λόχοι τοῦ Πυροβολικοῦ ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, θέλομεν μὲ τὸ ὀρεῖνόν κανονοστάσιον νὰ συντεθῇ καὶ ἐκεῖνο τῶν πυροσωλήνων καὶ μέρος τῶν στρατιωτῶν τῶν φρουρῶν ἐντὸς τῶν φρουρίων νὰ διδασθῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πυροβόλων, ὡς τοῦτο ἐγείναν εἰς τοὺς ἐδῶ Λόχους τῶν τεχνιτῶν. Ὡσαύτως θέλομεν διαδοχικῶς τοποθετεῖ εἰς τὰς παραλίους πόλεις τὸ ἐκ ναυτῶν σχηματισθὲν ναυτικὸν πυροβολικόν, διὰ νὰ συνδύωμεν τοιοῦτοτρόπως, καὶ νὰ ἐνδυναμώσωμεν ἐπωφελῶς τὸ πυροβολικὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

7. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τοῦ στρατεύματος διωρισμένων ἀξιωματικῶν παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία καὶ ὡς εἰσηγητῶν τοῦ α'. καὶ β'. Τμήματος, χαι-

ρόντων ἐπιμισθίου τινος, προσδιορίζομεν εἰς ὁκτὼ ὡς μέγιστον ἔρον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δύο ὑπασπιστῶν. Ἡ ἐκλογή μένει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα.

Διὰ τὰς θέσεις Γραμματέων, διεκπεραιωτῶν, καταχωριτῶν καὶ πρωτοκολλιστῶν, ἡμποροῦν νὰ διορισθῶσιν ἐπίσης ἀξιωματικοί, καὶ νὰ ἀντικατασταθῶσιν εἰς τὰ σώματά των διὰ τῶν ὑπεράριθμων ἀξιωματικῶν. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς ὅμως θέλει παρατηρήσει ἀπεικτως, ὅτι διὰ τὰς θέσεις αἰτίνες ἀπαιτοῦν ἱκανότητα καὶ πείραν, ὡς τῶν καταχωριτῶν, διεκπεραιωτῶν κ.τ.λ. θέλει εἶναι ἐπωφελεστέρον νὰ διορισθῶσιν αὐτοὶ ὀριστικῶς.

Ἡ δυνάμις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως: α'. καὶ β'. Τμήμα: 1 Ὑποστράτηγος καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας. 1. Συναγματοῦρχος ἢ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ὡς Διευθυντὴς Τμήματος. 1. Λοχαγὸς τῆς α'. τάξεως καὶ 1. Ὑπολοχαγὸς ὡς ὑπασπιστὴς καὶ ἐν ταύτῳ εἰσηγητῆς. 1 Ἐπιμελητὴς ὡς Διευθυντὴς Τμήματος. 1 Ὑπεπιμελητὴς (ἐπιθεωρητής). 1 Ὁρχιατρός. 1. Καταλυματίας Συναγματος β'. τάξεως. 4. Καταλυματίας Τάγματος α'. τάξεως ἐν ταύτῳ εἰσηγηταί. 1. Γραμματεὺς ἐν ταύτῳ διεκπεραιωτής. 2. Γραμματεῖς. 4. Καταχωριτῆς. 1. Πρωτοκολλιστής. 4. Ἀντιγραφεῖς. 3. Κλητῆρες καὶ ἑκτὸς τούτων τὰ πολὺ 6 εἰσηγηταί. 17. Ἴπποι ἀξιωματικῶν.

Στρατιωτικὸν Κεντρικὸν Λογιστήριον 1 Ἐφορος βιβλίων ὑπεπιμελητῆς 2 Καταλυματίας Συναγματος α'. τάξεως. 1 Καταλυματίας Τάγματος. 1 Φαρμακοποιὸς α'. τάξεως. 1 Λογιστὴς α'. τάξεως. 2 Ἴπποι ἀξιωματικῶν. Οἱ Καταλυματίαι καὶ ὁ Φαρμακοποιὸς ἐνεργοῦν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν.

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Οἰκοδομῶν τμήμα.

1 Ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ. 1 Ὑπολοχαγὸς καὶ τεχνικὸς ἀναθεωρητής. 1 Κα-

αλματίας Τάγματος α. τάξεως ως ἀρι-
στης. 4 Λογιστής α. τάξεως.

8. Περί τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ
ὀπλοστασίου ἀποφασίζομεν, ὅτι ἐπειδὴ
ἐκτρέφονται εἰς αὐτὴν δύο λόχοι τεχνιτῶν,
ἀξιωματικοί, λογιστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ
παζωματικοὶ αὐτῶν νὰ χρησιμεύωσιν
ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀπλο-
στασίου, πρὸς τοῦτοις καθὼς καὶ εἰς τὴν
διολοχίαν τῶν σκαπανέων, τὴν διευθύνειν
τοῦ κεντρικοῦ ὀπλοστασίου καὶ τὴν ἀνω-
τέρω διοίκησιν τῶν δύο λόχων τῶν τεχνι-
τῶν θέλει ἀναλάβει εἰς Ταγματάρχης.

Εἰς τὸ ἐξῆς οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ ὀπλοστα-
σίου πρέπει νὰ ἐκλέγονται μεταξὺ παλαι-
ῶν τεχνιτῶν πυροτεχνιτῶν ἢ πυροβολι-
στῶν,

ὡς ἐκ τούτου προσδιορίζομεν τὴν δύνα-
μιν τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὀπλο-
στασίου ὡς ἀκολούθως.

1. Ταγματάρχης 1 ἀρχιποθηκοφύλαξ
λοχαγός 1 τάξεως, 1 ἀρχιπυροτεχνίτης α.
τάξεως, 1 ἀποθηκοφύλαξ β. τάξεως, 3
ὑποποθηκοφύλακες ὑπολοχαγοί, 2 ὑποαπο-
θηκοφύλακες ἀνθυπολοχαγοί 1 καταλυμα-
τίας συντάγματος α. τάξεως, 1 καταλυ-
ματίας τάγματος α. τάξεως, 2 λογισταί
α. καὶ β. τάξεως, 1 ἐπὶ τῶν πολεμοφθι-
νῶν ἀνθυπασπιστής, 3 φύλακες, 8 ὑπηρε-
ταὶ τοῦ ὀπλοστασίου ἐπιλοχίαι, 2 ἵπποι
ἀξιωματικῶν.

Αὕτη ἡ δύναμις εἶναι ἐπαρκὴς καθόσον
ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς,
καὶ ἰδίως τοῦ πυροβολικοῦ ἡλαττώθη πολὺ,
εἰς λόγος τεχνιτῶν μετετέθη εἰς τὸν ἐν
Μορῶ ναυστάθμον καὶ ἀπὸ τῆς συστάσεως
τοῦ ὀπλοστασίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπλῶν κλ.
ἤλξετο τόσον, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει
εἶναι πλέον μεγάλη ἀνάγκη καὶ συνεργεῖα
τοῦ ἀργανιζομένου ναυστάθμου, θέλει εἶναι
ἐπαρκὴς κατὰ πάντα.

9. Ὅσον διὰ τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον
τῶν Εὐελπίδων, κρίνομεν τὴν μεταρρυθμι-
σιν ἀναγκαίαν, καθότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἤδη
τὴν ἀνάγκαν ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα,
καὶ τοῦλάχιστον αἱ κατώτεραι τάξεις τοῦ
Στρατιωτικοῦ Σχολείου καταντοῦν ἀνωφε-

λεῖς ἐνῶ μάλιστα συσταίνονται καὶ Ναυ-
τικὰ Σχολεῖα. Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ οἱ ἐκ
τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος προερ-
χόμενοι ὄφρα νῦν, κατὰ μέρος ἐκπαιδεύον-
ται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, κατὰ μέρος εἰς
τὸ στρατιωτικὸν Σχολεῖον, εἰς τὸ ὀπλοστά-
σιον, ἢ ἔλαβον ἤδη σύνταξιν καὶ ἐπειδὴ
ἐν ταύτῃ τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο κατὰ συ-
μα πρέπει ν' ἀναλογῇ μὲ τὰς πραγματι-
κὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος καὶ μὲ τὰ
οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κράτους, περιμένο-
μεν ἀνυπομόνως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρα-
τιωτικῶν Γραμματειᾶς ταχείας προτάσεις
περὶ τῆς διαληθθείσης μεταρρυθμίσεως.
προσδιορίζομεν ὅμως ὅτι ἡ τωρινὴ δύναμις
τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, τὸ
ὅποιον ἡμπορεῖ ἰδίως νὰ πραγματοποιηθῇ
διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς λοχαγοῦ ἀντὶ
ταγματάρχου, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν
ἀξιωματικῶ τῆς ἐπιθεωρήσεως, τῶν καθη-
γητῶν, διδασκάλων καὶ ὑπηρετῶν.

10. Ἡ χωροφυλακὴ, ἡ ὁποία εἶναι τό-
σον σημαντικὴ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφά-
λειαν τοῦ Κράτους, δὲν θέλει λάβει κάμ-
μίαν μεταβολὴν ὡς πρὸς τὸν παρόντα
σχηματισμὸν τῆς, ἐξ ἐναντίας ἐπιθυμοῦμεν
νὰ χρησιμεύῃ ἐπωφελῶς εἰς τὴν προφύλα-
ξιν τῆς ὁδοδικῆς γραμμῆς, καὶ νὰ τοπο-
θετηθῇ μὲ τρόπον, ὥστε ν' ἀποτελῇ ἐν
ταύτῃ πραγματικῶς συμπληρωτικὸν καὶ
ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ ὑπερκασιτικὸν σύ-
στημα τοῦ Κράτους, καὶ τοιοῦτοτρόπως
ἐκ συμφώνου μὲ τὸ Ναυτικόν, τὴν ἐθνοφυ-
λακὴν, καὶ τὴν φάλαγγα, νὰ καθιστᾷ δύ-
νατὴν τὴν διαδοχικὴν ἐλάττωσιν τῆς δυ-
νάμεως τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς·
ὁ προκείμενος ὅμως σκοπὸς δὲν παραβλέ-
πεται ἀνίσως ἢ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματειᾶς ἔχει ἰδίως ὑπ' ὄψιν τὴν κα-
τάλληλον ἐλάττωσιν τῶν Μοιράρχων καὶ
ὑπομοιράρχων, καὶ κάμνη ἀκολούθως τὰς
ἀναγκαίας προτάσεις περὶ αὐξήσεως τῶν
στρατιωτικῶν τῆς χωροφυλακῆς κατὰ
τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

11. Καταλληλότερον θέλ' εἶναι ὡς πρὸς
τὸ οἰκονομικόν τῆς Ἑλλάδος ὅπου εἶναι
ἀκόμη μεγάλη ἐλλείψις χειρῶν, νὰ ἐπι-

στρέψωσιν εἰς τὰς ἐστίας των, τοῦλάχιστον οἱ ἱκανοὶ ἐργασίας ἀπόμαχοι. Εἰς αὐτοὺς, ἀνίσως δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν διανομὴν τῆς γῆς, θέλομεν τοὺς χορηγήσει ἐθνικὰς γαίης ὡς ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν μὲ τὰς νομίμους συνθήκας, καὶ ἐκτὸς τούτου καὶ ἐξοικονομήσιν τινα. Ἐπιφορτίζομεν λοιπὸν τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ καθυποβάλλῃ δι' ἀναφορᾶς τὰς ἐπιθυμίας των.

Θέλομεν ἐνταυτῷ πρὸ πάντων αὐτοῖ, καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ Στρατιωτικῆν σύνταξιν ἢ διαθέσιμοι εὐρισκόμενοι ἀξιωματικοὶ, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰς χρήσεσιν πολιτικῶν θέσεων, καὶ ἰδίως εἰς τὰ τελωνεῖα, τὰς ἀλικίας, τὰ δάστη κλπ. καθόσον ἔχουν τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενας ιδιότητας, δι' ἃ καὶ θέλουν δοθῇ ἀμέσως καὶ ἀναγκαίαι διαταγαὶ πρὸς τὰς διαφόρους Γραμματείας· ἢ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει ζητήσει πληροφορίας περὶ ἐκάστου τῶν εἰρημένων ἀτόμων καὶ θέλει τὰς καθυποβάλλει· ἐν τοσούτῳ ὅμως θέλει διορθῶναι τοὺς προλαβόντως διαταχθέντας κανονισμοὺς περὶ σχηματισμοῦ τῶν πόρων διὰ τοὺς ἀπομάχους, τὰς συντάξεις, χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ. Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ πρακτέου σκοποῦ, τὰ διακηφθέντα ἄτομα θέλουν χρησιμεύει εἰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας.

12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ λογιστικοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ σχηματίζεται εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀξιωματικούς ἐπεσπασμένους ἐξ ἐκείνων τῶν στρατευμάτων, ἀνίσως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐνωθῇ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μὲ τὴν διευθύνσιν τοῦ κεντρικοῦ ὀπλοστασίου, ἢ μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ Ναυτικοῦ ἐπιτροπὴν. Οἱ ὑπεράριθμοι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἰδίως εἰς τοῦτο ὑπ' ὄψιν.

Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὡς γενικὴν ἀρχὴν τὴν κατὰ δύναμιν συνένωσιν καὶ συγκέντρωσιν πᾶν στρατιωτικῶν κλάδων πρὸς ἐλάττωσιν πᾶν ἐξόδων καὶ τοῦ προσωπικοῦ· ὅπου τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ πρέπει νὰ ἐκτε-

λῆται διὰ τὰ στρατεύματα τῆς Ἑπρᾶς καὶ τὸ Ναυτικόν.

ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΑ.

13. Τὰ φρουραρχεῖα ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ναυπλίου πρέπει βαθμυδὸν νὰ παύσῃσι, τὸ ὅποιον εἶναι εὐκόλον, καθότι οἱ προσωρινοὶ οἱ μόνιμοι διοικηταὶ τῶν σωμάτων ἐμποροῦν εὐκόλως νὰ ἀναλαμβάνωσι τὰ χρεῖα ταῦτα, καὶ ἐκτὸς τούτου εἰς ὅλα τὰ φρούρια εὐρίσκονται ἀποθηκὰς φύλακες πρὸς διατήρησιν καὶ ἐπιστάσεις τῶν ὀχυρωμάτων καὶ τοῦ ὕλικου· ὡσαύτως τὸ Ἀκρονάυπιον καὶ Παλαμῆδι πρέπει νὰ διοικῶνται ἀπὸ δύο ὑπολοχαγοῦς ἀντὶ δύο λοχαγῶν, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν καὶ ἐπωφελές.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΦΡΟΥΡΩΝ.

14. Τὸ ἐν Πάτραις Νοσοκομεῖον πρέπει νὰ παύσῃ, καὶ ἀντὶ τούτου νὰ διορισθῇ εἰς Λαμίαν. Δὲν θέλομεν ὅμως νὰ ὀλιγοστεύσωμεν τὰ ὑγειονομικὰ ἐξόδα, ἐξ' ἐναντίας ἐπιθυμοῦμεν ὁ κλάδος οὗτος νὰ λάβῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἀνάπτυξιν.

15. Τὰ δύο Γενικά Ἀρχηγεῖα καὶ οἱ Γενικοὶ Ἐπιτελεῖς μένουσιν ἀναλλοίωτα κατὰ τὰ προλαβόντως ὀρισμένα. Ἐπομένως τὰ δύο ἀρχηγεῖα· 2 ὑποστράτηγοι, 2 λοχαγοὶ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, 2 ὑπολοχαγοὶ ὑπασπισταί, 2 καταλυματῖαι, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία, 2 γραμματεῖς, 12 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Εἰς δὲ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιτελεῖς.

1. Ταγματάρχης, 3 λοχαγοί, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἀνήκουν εἰς τὰ δύο γενικά ἀρχηγεῖα, 2 ὑπολοχαγοί, 12 ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Διὰ τὰς ἐξχρηνιαίας ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐκτὸς τούτου ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλουν διορίζεσθαι δύο καταλυματῖαι παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὸ οἰκονομικὸν τῶν σωμάτων, νὰ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας προφορικὰς ὁδηγίας καὶ κατὰ μέρος νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀρχικὴν ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν ἐπιτοπίως ἐπὶ συγκρίσει τῶν καταστίχων καὶ καταστάσεων.

Τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ πυροβολικοῦ μένει ἐκ-
τός τούτου πεπαιγμένον.

16. Ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς ἀξίου λο-
γιστικοῦ προσωπικοῦ εἶναι πολλὰ σημα-
ντικὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν,
ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία πρέ-
πει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως καὶ ἀκαταπαύ-
στως τὸν κλάδον τοῦτον καὶ νὰ ἐκλέγῃ
ἀξίους ὑπαξιωματικούς διὰ σιτιστάς καὶ
λογοστάς, νὰ τοὺς διορίζῃ ὅμως πρὸ τοῦ
προβιδιασμοῦ τῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ κατα-
λοματίου εἰς διάφορα σώματα, νὰ κοινο-
ποιῇ εἰς τοὺς διαφόρους λογιστικούς ὑπαλ-
λήλους, κατὰ τὰς γενομένας ἐξαμηνιαίας
ἐπιθεωρήσεις, τὰς ἀναγκασίας ὁδηγίας, νὰ
τυπωθῇ εἰς τὴν Β. τυπογραφίαν μὲ ἐξόδα
τοῦ στρατιωτικοῦ περιστατικῆ ἐκθεσεὶς πε-
ρὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας, ἥτις πρέπει
νὰ συντεθῇ παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ λογι-
στηρίου εἰς Ἑλληνικὴν καὶ Γερμανικὴν διά-
λεκτον καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ σώματα.

17. Περὶ ὀπλισμοῦ καὶ ἱματισμοῦ θέ-
λουν ἐκδοθῇ ἀνωπερθέτως ἰδιαιτέρως ὁρι-
σμοί· αἱ ἐλλείψεις πρέπει ν' ἀποπληρω-
θῶσιν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν.

18. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν στρατευ-
μάτων τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1836 μὲ
τοὺς εἰδικούς ὑπολογισμούς θέλει ἐκδοθῇ
ἐπίσης ἄνευ ἀναβολῆς μὲ τὰς ἀναγκασίας
ὁδηγίας, ἐντοσοῦται ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτι-
κῶν Γραμματεία, θέλει ἐκτελέσει τὰ δέ-
οντα, καὶ ἰδίως διὰ τὴν κατὰλληλον δια-
νομήν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ τάγματα,
καὶ διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν στρατευμά-
των ὡς πρὸς τὴν παρὰ τῶν ληστρικῶν ἐ-
πιδρομῶν ἐπαπειλουμένην ὀροθετικὴν γραμ-
μην, καὶ θέλει μᾶς ἀναφέρει ἀμέσως τὰ
περὶ τούτου.

Τὰ σχηματισθέντα τέσσαρα τάγματα
τῆς γραμμῆς ἐτοποθετήθησαν ἤδη δι' ἰδι-
αιτέρας ἀποφάσεις.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματεῖα ἐκφράζομεν ἰδίως τὴν εὐχαριστη-
σίαν μας ὡς πρὸς τὴν σύνεσιν καὶ δραστη-
ριότητα, τὴν ὁποίαν ἀπέδειξεν εἰς τὴν
παρούσαν περίπτωσιν.

Ὁ παρὼν σχηματισμὸς τῶν στρατευμά-

των τῆς ξηρᾶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 13 Ἰαννουαρίου 1836.

310. Α Περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἐπιθυμοῦντες νὰ περιστοιχίσωμεν
μὲ πλείστερας καὶ ἀσφαλεστέρας ἐγγυήσεις
τὸ ἐπάγγελμα τῶν δικηγόρων, τὸ ὁποῖον
τὰ μέγιστα διαφέρει τὰ δημόσια καὶ τὰ
ιδιωτικὰ συμφέροντα, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλ-
μῶν τὸ ἄρθρ. 137 §. 2 τοῦ περὶ ὀργανι-
σμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συλβο-
λαιογράφων νόμου, διατάττομεν.

1 Ὁ θέλων νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ ἄδειαν
τοῦ δικηγόρου ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς
τὰς παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 137 §. 2 τοῦ δικα-
στικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιβαλλομένας ἐξε-
τάσεις.

2 Χάριν τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συ-
στίνεται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου
ἐπιτροπὴ πενταμελὲς συγχειμένη παρὰ τοῦ
προέδρου τοῦ ἀρείου πάγου, καὶ τοῦ παρὰ
τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, παρὰ
τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν καὶ
τοῦ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέως, ὡς καὶ παρὰ
τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν·
τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προίσταται ὁ πρόε-
δρος τοῦ ἀρείου πάγου.

Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ
προέδρου, ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ ὁ εἰσαγ-
γελεύς τοῦ ἀρείου πάγου, ὁ δὲ ἀντιπρόε-
δρος τοῦ ἀρείου πάγου ἐπέχει τὸν μέλους
αὐτῆς· ἐν ἐλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ
τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ
τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀναφερομένων προ-
σώπων, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ νό-
μιμος ἀναπληρωτὴς του.

3 Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται
περιοδικῶς, καὶ τοῦλάχιστον μία εἰς πᾶ-
σαν τριμηνίαν· ἡ δὲ διορία τοῦ καιροῦ αὐ-
τῶν νὰ δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν
πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων διὰ τῆς ἐφημε-

ρίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν.

Δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, χρείας καλούσης, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξετασθησομένου νὰ κάμῃ ἐπὶ ταύτῃ ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις.

4. Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἐνὸς, ἢ καὶ πλειότερων ζητημάτων, λαμβανόμενων ἐξ ἐκάστου κλάδου τῆς ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ ἰσχυούσης νομοθεσίας κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ ἐγγράφων ἐπιθέσεων, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ.

5. Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἴτησις, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν περιέχῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐναισίου τοῦλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγράφως· οὗτος δὲ συγκρατεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ κατὰστήματι τοῦ συμβουλίου τοῦ ἀρείου πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐναισίου πράξεως, μέχρι μεταγενεστέρας διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσαντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς τῶν.

6. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἰσδοξὶς εἰς μόνους τοὺς δικαστικούς, ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὁμῶς ὀφείλουσι ἄπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὰ προβλητέα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐγγράφα θέματα προσδιορίζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθησομένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ὁμῶς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτεινῶσιν, ἂν θέλωσιν, ἐρωτήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

8. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ εἰς τὰ ὁποία πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθέντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

9. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρῶντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ἀποκρίνεται ἀρίστα, καλῶς, μετρίως, ἢ ἁπαντελεῖ τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχίᾳ κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς πρακτικὰ, περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὁποία υποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Ἄν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία περὶ ἀρίστης ἢ καὶ καλῆς ἀπαντήσεως, ἢ πρὸς τὸ δικηγόρῳ ἀδεια, ἐάν ἐζητήθῃ διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοῦλάχιστον δι' ἐν μόνον δικαστήριον, ἐάν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἐάν δὲν ὑπάρχῃ, ἀμείδιθῃ εὐκαιρίᾳ προτιμῶνται δὲ πάντοτε οἱ τῆς ἀρίστης ψήφου λαχόντες παρὰ τοὺς καλῶς ἀποκριέντας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς κακῆς ἀποκρίσεως, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ἐξάπαντος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ἀποκρίνεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα πάντοτε ν' ἀποδεχθῇ, ἢ ν' ἀπορρίψῃ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν αἴτησιν.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡσαύτως ἀπέκειται κατὰ πᾶσαν περίστασιν ν' ἀπορρίψῃ, κατὰ τὸ ἀρθρον 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, περὶ τῆς κατ' ἐξαιρέσειν ἀδείας τοῦ παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις δικηγόρῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 ἰουλίου 1836.

311 Δ. Περί φόρου τῶν προνομίων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐποκρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διὰ τὰ προνόμια, ὅσα χορηγοῦμεν πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς βιομηχανίας, τῶν τεχνῶν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν, θέλει πλῆ-

μένεσθαι, ἐκτὸς τοῦ φόρου τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ἰδιαιτέρας ἄλλος φόρος.

2. Ὁ φόρος οὗτος ἀναλογίζεται κατὰ τὸ πιθανόν κέρδος καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ δοθέντος προνομίου, καὶ ἔσται διὰ μὲν ἀπλῆ βιομηχανίας, ἢ ἐφευρέσεως προνόμια 10 δραχ., διὰ δὲ μεγαλητέρας βιομηχανίας ἐπιχειρήσεις καὶ ἐφευρέσεις, ὅποια ἐργοστάσια, χειρτεχνεῖα, χωνευτήρια, σιδηρουργεῖα καὶ χαλκουργεῖα, ταχυδρομικαὶ ἀμάξαι, ὁδοὺς, σιδηρὰς ὁδοὺς ἀτμόπλοια κτλ. 20 δραχ. δι' ἑκάστον ἔτος τῆς διάρκειας τοῦ προνομίου.

3. Οἱ φόροι τῶν προνομίων θέλουσι προστεθῆ καὶ ἐξοδουεσθαι μετὰ τῶν κεφαλαιῶν τῶν προσδιορισθέντων ὑπ' ἡμῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους διὰ τὴν ἐνδύλωσιν τῆς βιομηχανίας, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐλάττωσις αὐτῶν δὲν ἐπιχωρεῖται κατ' οὐδένα τρόπον.

4. Ἡ εἰσπραξὶς καὶ ὁ ἰσολογισμὸς τῶν φόρων τῶν προνομίων γίνεται διὰ τοῦ γεν. ταμείου τοῦ κράτους· πρὸς τοῦτο θέλουσι διδασθαι εἰς αὐτὸ ἀπὸ τῆν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν τὰ κατὰ τὸ διάταγμα εἰς φόρον ὑποκείμενα ἔγγραφα τοῦ προνομίου, διὰ νὰ δίδωνται εἰς τοὺς προνομιστοὺς, πληρόνοντας τὸν φόρον. Κατὰ τριμηνίαν θέλουσι στέλλεσθαι ἀπὸ τῆν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμ. πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐλεγκτικὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων προνομίων.

5. Ὅσον περὶ τῶν πρὶν τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης διαταγῆς δοθέντων προνομίων θέλουσι εἰσπραττεσθαι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 2 προσδιοριζόμενοι φόροι διὰ τὸν καιρὸν, καὶ ὃν θέλει ἰσχύει τὸ προνόμιον ἀκούει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

312. 4. Περί τῆς Ἀχαϊκῆς ἀσφαλιστικῆς τῆς θαλασσοπλοίας ἑταιρείας.

Εὐχαρίστως ἠκούσαμεν τὴν σύστασιν τῆς Ἀχαϊκῆς ἀσφαλιστικῆς τῆς θαλασσοπλοίας ἑταιρείας· λαβόντες δὲ ὑπ' ὄψιν

τὴν περὶ ἐπικυρώσεως αἰτησὶν τῆς, καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν, ἀπεφασίσανεν ὡς ἑπεται.

1. Ἡ κατὰ τὴν 3 Ἰανουαρίου τ. ε. συμφωνηθεῖσα, καὶ κατὰ τὸν Μάιον τ. ε. ἐξ ἐπαγγέλματος συστηθεῖσα Ἀχαϊκὴ ἀσφαλιστικὴ τῆς θαλασσοπλοίας ἑταιρεία, ἐγκρίνεται διὰ τοῦ παρόντος μὲ τοὺς ἀκολουθοῦντας προσδιορισμούς.

2. Οἱ ἰδιαιτέροι τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι διὰ δικαστικῶν κατασχέσεων τὴν χρῆσιν τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρείας, οὐδὲ νὰ ἐκδιώσωσι δικαστικῶς τὴν ἀπὸ τούτων πληρωμὴν τῶν ἰδιαιτέρων χρεῶν τῶν μετόχων τῆς ἑταιρείας· ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐμποδίζωσι διὰ νομίμων μέσων τὴν κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κερδῶν καὶ τῆς διαλύσεως τῆς ἑταιρείας εἰς τοὺς χρεώστας αὐτῶν ἑταίρους ἀπόδοσιν τοῦ ἐκ τῶν κερδῶν καὶ ἐκ τῶν κεφαλαίων ἐπιβάλλοντος, διὰ νὰ τὸ λαμβάνωσιν ἀντὶ τούτων αὐτοὶ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύνανται νὰ ἀπευθύνωσιν ἐν παντὶ καιρῷ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρείας τοιαύτας περὶ μὴ ἀποδόσεων νομίμους δηλώσεις.

3. Ἡ ἑταιρεία πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός τῆς θέλει λάβει κατοικίαν ἐπίτηδες εἰς Πάτρας, καὶ θέλει κάμει πράξιν περὶ τούτου.

4. Ἡ αὐτὴ δύνανται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς, εὐθὺς ἀφοῦ συνάξῃ τὰ δύο τρίτα τῶν κεφαλαίων τῆς εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ὁμολογίας, κατὰ τὰς γενομένας συνθήκας.

5. Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἥλιδος θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς ἑταιρείας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐμπορευομένων, καὶ διὰ τοῦτο θέλει λαμβάνει περιοδικῶς γνέδσιν τῆς διεύθυνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρείας.

6. Ἡ παρούσα διάταξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως,

καὶ ἐκτὸς τοῦτου θέλει γνωστοποιηθῇ ἀκόμη ὁμοῦ μετὰ τὰς διατάξεις, κατὰ τὸν εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον προσδιωρισμένον τρόπον.

7. Ἐχομεν δὲ πεποιθῆσιν ἐνδόμυχον, ὅτι ἡ Ἀρχαὶκή ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, κατὰ τὸ ἀξιώσκειν παραδειγμα ἄλλων ὁμοίων ἐταιρειῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θέλει προσφέρει ἐκ τοῦ κέρδους τῆς εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς ἄλλα ἀγαθοεργὰ καταστήματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουνίου 1836.

313. Δ. Περὶ τοῦ φόρου τῆς ἀποδεκατώσεως πρὶν τοῦ 1833.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀναφερόμενοι εἰς προλαβούσας ἀποφάσεις περὶ εἰσπραξέως τῶν καθυστερησάντων τῆς ἀποδεκατώσεως φόρων πρὶν τοῦ ἔτους 1833, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν ἑφεξῆς·

1. Οἱ χρεώσται τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου, τῶν ὁποίων τὰ δέκατα ἐνοικιάσθησαν, ὅμως δὲν ἐσυνάχθησαν, ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν, ἀλλ' ἐπάρθησαν δι' ἀνωτέρας ἀναποφεύκτου βίας, δὲν θέλουν ἐνοχληθῇ μετὰ δευτέραν πληρωμὴν.

2. Τὸ δημόσιον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τοὺς ὑποενοικιαστὰς, οὗτοι λοιπὸν θέλουν ἀποπεμφθῇ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν, διὰ τὰ ἐξισάσουν τὴν ὑπόθεσιν τῶν.

3. Ὅταν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς ἐβλάφθη διὰ τοῦτου ὅτι δὲν ἐδυνήθη κατὰ μέρος νὰ συνάξῃ τὰ ἐνοικιασθέντα δέκατα, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπάρθησαν τὰ δέκατα ταῦτα, τότε θέλει ξεκαθαρίζεσθαι ἡ ζημία κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου τῶν εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντων δεκάτων, ἡ δὲ ξεκαθαρισθεῖσα ζημία θέλει ἀφαιρεῖσθαι καὶ ἐκπίπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνοίκιον, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

4. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς δὲν ἐδυνήθη διὰ τὰς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον σημειωθείσας αἰτίας, νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντα δέκατα κατ'

ὅλην τὴν τὴν ἑκτασιν, θέλει ἀπολύεσθαι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου τοῦ ἐνοικίου, καθόσον τοῦτο καθυστερεῖ εἰσέτι.

5. Ἄν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς, εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν §§ 3 καὶ 4, ἤθελεν ἔχει προπληρωμένον ἤδη τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἡ ζημία αὕτη ἀναπληρώνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ εἰς τὰ προλαβόντα. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς ζημίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρεὸς τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

6. Ὅταν ὁ χρεώστης τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου δὲν ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὰ δέκατα τοῦ δι' ἄλλας παρὰ τὰς προσημειωθείσας αἰτίας, τότε ὑπάρχει μετὰ τούτων ἰδιωτικὴ διχοροχία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν σκοπεύομεν νὰ ἐπέμβωμεν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1836.

314. Δ. Περὶ ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, παραστήσαντος τὴν ἀνάγκην τῆς παρατάσεως τῆς πρὸς ἐγγραφὴν προσωρινὴν τῶν ὑποθηκῶν προθεσμίας, ἥτις ἤδη ἐξέπνευσεν, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλ.) 1836 νόμου παραταθεῖσα προθεσμία τῆς προσωρινῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν, παρατείνεται καὶ αὖτις, καὶ μάλιστα μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ περὶ ὑποθηκῶν νόμος θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν.

2. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ εἰρημένου νόμου διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτου σημειωθησόμενας ὑποθήκας.

3. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐρημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσιεύσεις καὶ ἐκτέλεις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. 6.

διατάγματος λαμβάνει τὴν ἰσχύϊν προσωρινῶς νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1836.

Π. Α. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου.
ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἰσορροπίαν τὰ δημοσία εἰσοδήματα μὲ τὰ ἀρκευτὰ ἐξοδα τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ διὰ τοῦ ψήφισματος ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1830 ἀρθρ. 3 ἀριθ. 2 καὶ 3 εἰσπραττέμενος ἐπιτόπιος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος καταργεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

2. Ἀντὶ δὲ τῶν καταργηθέντων ἐπιτοπίων φόρων τούτων, εἰσάγεται γενικὸς ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν 1836.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρον ὑποκαينται μόνον· α) Αἱ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιασμένα οἰκοδομαί· β) Τὰ μὴ ἐνοικιασμένα μέρη μιᾶς οἰκοδομῆς, εἰς τὰ ὅποια ὁ ἰδιοκτῆτης μετέρχεται ὁποιοδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

Ὅλαι αἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην μὴ ὑπαγομέναι οἰκοδομαί, ἢ τούτων μέρη, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεραι τοῦ φόρου τούτου.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται 7 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, καὶ μάλιστα εἰς μὲν τὰς οἰκοδομάς, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α τοῦ προηγουμένου ἀρθρου σημειωθείσαν κατηγορίαν, ἐκ τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀμοιβαίως συμφωνηθέντος ἐνοικίου, εἰς δὲ τὰς οἰκοδομάς τῆς κατηγορίας β. κατὰ τὸν δι' ἐκτιμήσεως καὶ παραβολῆς μὲ τὰ τρέχοντα τοπικὰ ἐνοίκια συναγόμενον ὑπολογισμὸν τῶν ἐνοικίων. Ταῦτα δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἦναι ὀλιγώτερα τῆς ποσότητος ἐκείνης, ἢ ὅποια κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ

τεχνῶν φόρον, ἀφαιρεῖται ἐνταῦθα διὰ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐργαστηρίου.

5. Τοῦ φόρου τούτου μόνον τέσσαρα πέμπτα (80 0/0.) θέλουν εἰσπράττεσθαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ λοιπὸν πέμπτον (20 0/0) παραχωρεῖται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν ταμεῖον μετὰ τὰς ἐν τῷ ἀρθρ. 9 συμφωνίας.

6. Οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκοδομῶν εἶναι ὑπόχρεοι, γενομένης τῆς συμφωνίας, νὰ παρουσιάξωσι ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸν δήμαρχον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνοικιαστηρίων ἐγγραφῶν· ἀλλ' ἐὰν δὲν γίνῃ ἐγγραφὸς συμφωνία, τότε θέλουν δηλοποιεῖ ἀμφότεροι προφορικῶς τὸ ἐνοίκιον, ἐμφανίζόμενοι εἰς τὸν δήμαρχον.

Παρομοίᾳ παρουσιάσεις, ἢ δηλοποιήσεις θέλει γίνεσθαι καὶ ὅταν τὸ ἐνοίκιον μεταβληθῇ ἔπειτα, ἢ ὅταν ἀναιρεθῇ ἡ ἐνοικίασις, πρὶν παρέλθῃ ὁ συμφωνηθεὶς καιρὸς.

Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δὲ, οἵτινες μετέρχονται εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν κλάδων τινὰ βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ κάμωσι τὴν ἀνήκουσαν δηλοποίησιν· συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐνοικίου.

7. Περὶ δὲ τῆς εἰς τὸ ἀρθρὸν 6 διορισθείσης παρουσιάσεως τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ τῆς δηλοποιήσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἐπικυροῦσθαι ἐπισήμως παρὰ τοῦ δημάρχου, θέλει κρατεῖ οὗτος κατάλογον ἰδιαίτερον, ὅστις θέλει ἀναπληροῖ τὸν τόπαν κτηματολογίου εἰσπράξεως, περιέχων ταῦτοχρόνως καὶ 1) Τάξεως ἀριθμὸν· 2) Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ· 3) Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, ἔπειτα κατάστασιν τοῦ ἰδιοκτῆτου· 4) Σημεῖωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων μερῶν (τμημάτων) αὐτῆς· 5) Ἐνοίκιον καὶ ὑπολογισμὸν ἐνοικίων μετὰ ἀριθμοὺς καὶ ὀλόγραφον· 6) Ὑπογραφὴν τοῦ ἐνοικιαστοῦ· 7) Ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου· 8) Φόρον ἐνοικίου· 9) Παρατηρήσεις· 10) Ἀπόδειξιν εἰς τὸ στέλεχος, ὅτι ἐπαρουσιάσθη τὸ ἐνοικιαστήριον, καὶ ἔγεινεν ἡ δηλοποίησις.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπιτροπος δύναται εἰς κάθε καιρὸν νὰ θεωρήσῃ τὸν κατάλογον τούτου.

8. Ἐάν ὁ δήμαρχος ἔχη νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου, θέλει τὰς καταχωρεῖ μόνος του εἰς τὸν καταλόγον (ἄρθρ. 7) προσθηκόντως· θέλει δὲ τὸν κλείει προθέτων τὴν ὑπογραφὴν του καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα, καὶ παρουσιάζων αὐτὸν παρευθὺς εἰς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ κάμῃ τὰς τυχόν παρατηρήσεις του περὶ τῶν παρουσιασθέντων καὶ δηλωθέντων ἐνοικίων, καὶ ὑπολογισμῶν τῶν ἐνοικίων, ἀφοῦ πρῶτον αὐτὸς ἐπιθεωρήσῃ προσωπικῶς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος οἰκοδομὰς· δύναται δὲ νὰ προτείνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του νὰ γίνῃ διατίμησις τοῦ ἐνοικίου καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐνοικίου διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐάν ὑπάρχῃσι βάσιμοι ἐνστάσεις ἐναντίον τῶν παρουσιασθεισῶν, ἢ δηλωθεισῶν συμφωνιῶν ἐνοικίων.

9. Τὰ ἄρθρ. 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14, 21, 22, 23, 25, 26, 27 καὶ 28 τοῦ νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦ ἐνοικίου τῶν οἰκοδομῶν.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος πληρώνεται τὴν 28 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1835.

315. Ν. Περί τῶν ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Ἡ ὑποθήκη εἶναι δικαίωμα πραγματικόν, ἐπὶ ἀλλοτρίων ἀκινήτων κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως, ἀποκτώμενον δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐπ' αὐτῷ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενον βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

2. Μόνα ἐπιδεκτικὰ ὑποθήκης εἶναι·

1. Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἐκποίησην ἀκίνητα κτήματα ὁμοῦ μὲ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν, ὅσα λογίζονται παρὰ τοῦ νόμου ἀκίνητα· 2. Ἡ ἐπικαρπία (usufructus) τῶν αὐτῶν κτημάτων καὶ παρακολουθημάτων δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ.

3. Ὁ παρὼν νόμος δὲν φέρει καινοτομίαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ τῶν πλοίων ναυτικῶν νόμων.

4. Ὑποθήκη δὲν ἀποκτάται εἰς κτῆμα τρίτου, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν του.

Ἐπὶ κτημάτων κοινοτήτων, οἷον δήμων, καὶ σωματείων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦτοις ἐξομοιουμένων μοναστηρίων, ὑποθήκη δύναται ν' ἀποκτηθῇ μόνον συναινέσει τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος, ἢ, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν, ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινότητος· ἀλλὰ τοῦτο, ὅταν πρόκηται περὶ ὑποθήκης ἀποκτώμενης δι' ἰδιωτικῆς θελήσεως.

5. Ὅσοι δὲν ἔχουν ἐπὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ὑποθήκης κτημάτων εἰμὴ δικαίωμα περιωρισμένον ἢ ὑποκείμενον εἰς διάλυσιν, δὲν δύναται νὰ τὸ ὑποθηκέυσουν με συμφωνίας ὑπερβαίνουσας τὸν περιορισμὸν ἢ τὸν ὅρον τῆς διαλύσεως,

6. Ὅστις δώσῃ ἐν γνώσει ἀλλότριον κτῆμα εἰς ὑποθήκην, ἢ ὅστις ὢν μετακλητὸς ἰδιοκτῆτης παραλείπῃ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ὑποθηκικὸν πιστωτὴν τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῆς ἰδιοκτησίας του ὑπόκειται εἰς τὰς ἀποζημιώσεις καὶ εἰς πολιτικὴν φυλάκισιν, φυλαττομένων καὶ τῶν ποινῶν εἰς ὅσας δώσουν χώραν αἱ πράξεις του.

7. Ἄν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ χρεώστου ἀφανισθῇ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, ἢ ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία του, δύναται ὁ πιστωτὴς εἴτε ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρεώστου πρὸ τῆς προθεσμίας, εἴτε νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ χρεώστης διὰ τῆς δικαστικῆς οδοῦ ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς πράξεις του, εἴτε τέλος νὰ αἰτήσῃ ἐπὶ ἄλλων κτημάτων αὐτοῦ ὑποθήκην ἀνάλογον τῆς ἀφανισθείσης ἢ ἐλαττωθείσης ἀσφαλείας του.

8. Δύο ὅροι ἀπαιτοῦνται πρὸς ὑπαρξίν τῆς ὑποθήκης 1) Τίτλος χορηγῶν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς 2) Ἐγγραφὴ ἀπαιτήσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

9. Τὸ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης δικαίωμα, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ ὁ τίτλος ἐκτείνεται εἰς ὅλα τ' ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὑποθηκίου, ἂν δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὰ κτήματα ἀπὸ τὸν νόμον, ἀπὸ δικαστικὴν ἀποφασίν, ἢ ἀπὸ ἰδιωτικὴν θέλησιν.

Ἡ ἐγγραφὴ ὅμως δὲν γίνεται, εἰμὴ δι' ἐννοημένην ποσότητα καὶ ἐπὶ ὠρισμένων κτημάτων.

Κεφ. Α'. Περὶ τῶν τίτλων τῶν χορηγούντων δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

10. Οἱ τίτλοι οἱ χορηγούντες δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, εἶναι ὁ νόμος, δικαστικὴ ἀπόφασις ἢ ἰδιωτικὴ θέλησις.

Τμ. Α'. Περὶ τοῦ Νόμου.

11. Δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἔχον, δυνάμει τοῦ νόμου, μόνον οἱ ἑξῆς πιστῶται 1) Ἡ ἐπικράτεια, ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν φορολογουμένων δι' ὁποίους ὀπίστε καθυστερήσαντας φόρους 2) Ἡ ἐπικράτεια, τὰ θρησκευτικὰ καὶ φιланθρωπικὰ καταστήματα καὶ οἱ δῆμοι, διὰ τὰς περισυλλεγμένας ἀπὸ τὴν διαχειρίσιν τῆς περιουσίας τῶν ἀπαιτήσεως, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν διαχειριστῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν. Ἀπαλλάττονται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν οἱ διαχειρισταὶ καὶ οἱ ἐγγυητὰς αὐτῶν, ἂν ἔδωσαν ἢ ἄλλαν ἀποχρῆσαν ἀσφάλειαν, μὲ συγκτάθῃσιν τῆς ἐπικρατείας, τῶν δόμων ἢ τῶν εἰρημένων καταστημάτων, καὶ μὲ ἐγκρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀρχῆς ἀνυπάρχῃ 3) Οἱ ἀνήλικες καὶ οἱ ὑπὸ κηδεμονίαν, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἐπιτρόπων, τῶν κηδεμόνων, ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, διὰ τὰς προσερχομένας ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπιτροπείας ἢ τῆς κηδεμονίας ἀπαιτήσεις, κατὰ τὰς ἐννοητέρας διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13 4) Ἡ σύζυγος, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀνδρός, διὰ τὴν προίκα αὐτῆς, διὰ τὴν

λοιπὴν περιουσίαν τῆς, ἂν τὸν παραχωρήσῃ τὴν διαχείρισιν ταύτης, καὶ διὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις, ὅσαι προέλθουν ἀπὸ υποχρεώσεως, τὰς ὁποίας ἀνάλαβῃ ὁμοῦ μὲ τὸν ἄνδρα τῆς, ἢ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ 5) Τὰ τέκνα, ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς αὐτῶν, διὰ τὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν δύνανται ν' ἀπαιτήσουν ὡς πατρικὴν ἢ μητρικὴν ἢ ἄλλως ἀποκτημένην παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀνηλικίας τῶν 6) Οἱ κληροδοχοὶ καὶ πιστωταὶ τῆς κληρονομίας, ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν ἀκινήτων 7) Οἱ συγκλονόμοι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων, διὰ τὰς ὁρισθεσίας εἰς τὸν μοιρασμὸν τῆς κληρονομίας πληρωμὰς, καὶ διὰ τὴν ἐκνίκησιν τῶν κληρονομικῶν πραγμάτων 7) Οἱ ἀρχιτέκτονες, οἱ ἐργολάβοι καὶ οἱ ἐργάται, διὰ τὰς ἀπαιτήσεις ὅσαι προέλθουν ἀπὸ τὴν οἰκοδόμησιν, ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίων, καὶ οἱ χορηγήσαντες ὕλην δι' αὐτάς, ἐπὶ τῶν αὐτῶν κτιρίων 8) Οἱ δανεισταί, ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων διὰ τοὺς καθυστερήσαντας τόκους τῶν δανείων, καὶ διὰ τὰ ἐξόδα ὅσα προέλθουν ἀπὸ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης καὶ ἀπὸ τὴν δίκην καὶ τὴν σύναξιν τῶν ὑποθηκικῶν χρεῶν.

12. Ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν, ἀναλαμβάνων τὰ ἔργα τῆς ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, υποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ ὑποθήκην μόνον διὰ τὰ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευόμενα μέρη τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικος ἢ τοῦ ἀπηγορευμένου.

Ἡ ὑποθήκη θέλει ἐγγράφῃσθαι διὰ ῥητὴν ποσότητα, προσδιοριστέαν ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν εἰς αὐτὴν ἐμπιστευθέντων κινητῶν.

13. Ἄν ὁ ἐπίτροπος βραδύνῃ νὰ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεώς του, ἢ, δίδων λόγον, ἀποδειχθῇ ἀμελής, ὁ ἀντεπίτροπος, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ἢ αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ ὀφείλουν ν' ἀπαιτήσουν ἀπ' αὐτὸν ὑποθήκην ἀνάλογον μὲ τὰ ὑπολογιζόμενα ἐτήσια εισοδήματα τῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικος.

Ὅφείλει ὑποθήκην καὶ διὰ τὰς ἐλλεί-

ψεις, ὅσαι ἀνακαλυφθοῦν εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς, ἢ εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς ἐπιτροπικῆς διαχειρίσεώς του.

Τμ. Β. Περὶ τῶν δικαστικῶν αποφάσεων.

14. Αἱ τελεσίδικαι αποφάσεις τῶν πολιτικῶν, τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων παρέχουν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχουν αἱ τῆς αὐτῆς ἰσχύος αποφάσεις τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων διὰ τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις, καὶ αἱ αποφάσεις τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν ξένων δικαστηρίων, ὅταν ᾖναι ἐκτελεστέαι.

Τμ. Γ'. Περὶ τῆς ιδιωτικῆς υὀλήσεως.

15. Ὁ χρεώστης, ἢ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 4 ἄρθρ. ἄλλος τρίτος ὑπὲρ αὐτοῦ, δύναται διὰ διαθήκης ἢ συμφωνίας νὰ διομολογήσῃ ὑποθήκην. Ὁ διομολογῶν ὅμως αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκποιῇ τὰ κτήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων δίδει τὴν ὑποθήκην.

Κεφ. Β'. Περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

16. Ἡ ὑποθήκη ἀποκτᾶται διὰ τακτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ μόνον ἀπὸ τότε λαμβάνει πᾶσα ἀπαίτησις τὰ ὑποθηκικὰ δικαιώματα, ὅποιοσδήποτε κ' ἐὰν ᾖναι ὁ τίτλος τῆς ὑποθήκης.

17. Ἡ ἐγγραφὴ πάσης ἀπαιτήσεως πρέπει νὰ ᾖναι δι' ὠρισμένην ποσότητα. ἂν ἡ ποσότης τῶν ἀπαιτήσεων ἢ τῶν δικαιωμάτων δὲν ᾖναι ὠρισμένη, ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγραφὴν ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ μίαν ῥητὴν ὡς ἔγγιστα κατ' ἐκτίμησιν· ἀλλ' ὁ χρεώστης δύναται νὰ αἰτήσῃ ἐλάττωσιν τῆς ποσότητος, ἂν ὁ πιστωτὴς τὴν ὑπερετίμησεν.

18. Πᾶσα ὑποθήκη πηγάζουσα ἀπὸ τίτλον χρηγοῦμενον παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων μόνον καθ' ἓν τρίτον.

Ἄν ὁ πιστωτὴς ἐγγράψῃ κτήματα ἀνωτέρας ἀξίας, ὁ χρεώστης δύναται νὰ αἰ-

τήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀπὸ τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει καθ' ὅσας ἔχει γνώσεις, ἢ λάβῃ πληροφορίας.

19. Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως, τῆς προερχομένης ἀπὸ διαθήκην ἢ συμφωνίαν, δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν τὸ ἐγγραφοῦ δι' οὗ ἐδόθη ἢ ὑποθήκη, ᾖναι ἐπίσημον, καὶ περιγράφῃ διακεκριμένως τὸ εἶδος καὶ τὴν θέσιν ἐκάστου τῶν διδομένων εἰς ὑποθήκην ἀκινήτων.

Ἐπὶ μελλόντων κτημάτων δὲν δύναται κανεῖς ν' ἐγγράψῃ ὑποθήκην.

20. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐγγραφῆς κανονίζει τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκῶν.

Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγγραμμέναι ὑποθήκαι ἔχουν τὴν αὐτὴν τάξιν, ἐκτὸς ἂν ῥητὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν πιστωτῶν ὥρισε προτίμησιν τινος ἐξ αὐτῶν.

21. Ἡ ἐγγραφὴ διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ ἐκείνου, διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ὁποίου ἔγινεν. Ἀλλ' ἐὰν ἐξαλειφθῇ μετὰ συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέροντα, ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ παραγραφὴ λογίζεται ὡς μετὰ διακοπῆς.

22. Ἡ διὰ τῆς ἐγγραφῆς ἀποκτηθεῖσα ὑποθήκη συμπαραγράφεται μετὰ τὴν ἀπαίτησιν, πρὸς ἐξαφάρισιν τῆς ὁποίας ἐδόθη.

Κεφ. Γ'. Περὶ τῶν προσημειώσεων.

23. Προσημειώσεις γίνεται.

1) Ὅταν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν συγχωρῇται δι' ἑλλείψιν ἐννόμου τύπου τῶν δημοσίων ἐγγράφων, δύναμις τῶν ὁποίων γίνεται ἡ αἴτησις τῆς ἐγγραφῆς.

2) Ὅταν ἡ ὑπαρξὶς ἐμπροθέσμου ἀπαιτήσεως ᾖναι βεβαιωμένη δι' ἐγγράφων, καὶ ἐνταυτῷ ὑπάρχῃ ἐπίσημος ἀπὸδείξις, ὅτι ὁ πιστωτὴς ἐκίνησεν ἀγωγὴν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς.

3) Ὅταν ἡ ἀπαίτησις ἐπεδικάσθῃ πρῶτον κλήτως.

24. Ἡ προσημείωσις δὲν φέρει τὰ ἐνόμα ἀποτελέσματα τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης· χορηγεῖ μόνον δικαίωμα προσημείωσης πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Ἄν συμπληρωθῶσι τ' ἀπαιτούμενα πρὸς

ἐγγραφὴν ὑποθήκης, ἢ προσημείωσις τρέπεται εἰς ὑποθήκην, ἥτις λογίζεται ὡς νὰ ᾖτον ἐγγεγραμμένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προσημείωσης.

25. Ἡ προσημείωσις διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ τοῦ προσημιούντος· ἀλλ' ἂν ἐξαλειφθῇ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἢ διὰ δικαστικῆς αποφάσεως, ἢ παραγραφῇ λογίζεται ὡς μὴ διακοπείσα.

Κεφ. Δ. Περί τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑποθηκῶν.

Τμ. Α. Περί τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑποθηκῶν.

26. Ἡ ὑποθήκη ἐκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὅλα τὰ μέρη, καὶ παρακολουθήματα, καὶ τὴν προσαύξησιν αὐτοῦ.

27. Ἀν τὰ κινητὰ παρακολουθήματα ἐπισημειωθῶσιν εἰς τρίτον, ὁ ὑποθηκικός πιστωτὴς δὲν ἔχει δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ.

28. Ἀν ἐνωθῶσι μὲ τὸ κύριον κτῆμα αἰνίγματα προσαρτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ τῆς ἐνώσεως εἶναι ἐγγεγραμμέναι ὑποθήκαι, ὁ ὑποθηκικός πιστωτὴς τοῦ κυρίου κτήματος δὲν ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν.

29. Ἡ ὑποθήκη ἀκολουθεῖ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὅποιουδήποτε ἐξουσίου καὶ ἂν μεταβῇ.

30. Ὁ ἀποκτήσας ὑποθήκην ἐπὶ οἰκοδομῇς τινος, καθ' ὃν καιρὸν ᾗτον αὕτη ὑποθήκη παρ' ἡμεδαπῶ ἢ ἀλλοδαπῶ τινι πυρασφαλιστικῷ καταστήματι, εἰμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐπὶ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἂν ὁ Κύριος παύσῃ τοῦ νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισμένην τὴν οἰκοδομήν του.

Εἰσὶς εἰμπορεῖ ὁ ὑποθηκικός πιστωτὴς ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ἐκ τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν τὸ πυρασφαλιστικὸν κατὰστημα ὀφείλει ν' ἀποδίδῃ εἰς τὸν ὑποθηκικὸν χρεώστην, ἂν ἡ ποσότης αὕτη δὲν καταναλώθῃ ἐντὸς ἑτοῦς εἰς ἀνέγερσιν τῆς πυρποληθείσης οἰκοδομῆς· μέχρι δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης

τοῦ ἐνὸς ἑτοῦς δύναται νὰ ζητήσῃ ἐξαρκούσαν ἐγγύησιν.

31. Ἀν τὸ κεφάλαιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἡ ὑποθήκη, ᾖναι ἐγγεγραμμένον, ὡς φέρον τόκους, τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὅποιουδήποτε ἐξουσίου καὶ ἂν εὐρίσκειται, ἐνέχεται καὶ εἰς τούτους δι' ὅλον τὸν καιρὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκινήθη ἀγωγή ἕως ἐκείνην, καθ' ἣν ἤθελε πληρωθῇ τὸ χρέος, ἢ δοθῇ γραμμάτιον πληρωτέον ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηρίασμα, ἢ κατασταθῇ ἀμετάκλητος ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ καὶ δι' ἐν ἑτοῦς πρὸ τῆς ἀγωγῆς.

32. Διὰ καθυστερήσεις τόκων συμφωνημένων μὲν, ἀλλ' ἀρχαιοτέρων ἀπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένον χρόνον, διὰ τόκους προσερχομένους ἀπὸ ὑπερμερίαν ἐξοφλήσεως τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, καὶ διὰ τὰ ἐξοδα τὰ προκύπτοντα ἀπὸ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρέους δίκην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αποφάσεως, ὁ πιστωτὴς ἔχει δυνάμει τοῦ νόμου τίτλον πρὸς ἀποκτῆσιν ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐνυπόθηκου κτήματος ἐνὸς αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πριωτατύπου χρεώστου, καὶ δύναται ν' ἀποκτήσῃ διὰ χωριστῆς ἐγγραφῆς ἰδιαιτέραν ὑποθήκην, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς ταύτης.

Ἀν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα μεταβῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τρίτου κυρίου, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπ' αὐτοῦ, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ διαλαμβανομένους λόγους καὶ τὰ ἐξοδα.

Περί τῶν δικαιωμάτων τοῦ χρεώστου καὶ τοῦ πιστωτοῦ.

33. Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν χρεώστην τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δώσῃ πρὸς τρίτον νέαν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Καμία ἐναντία συμφωνία δὲν ἰσχύει πρὸς βλάβην τῶν παρὰ τοῦ νόμου καὶ δικαστικῆς αποφάσεως χρησιμοποιήτων τίτλων. Διὰ δὲ τὰς ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως προσερχομένας ὑποθήκας, ἡ συμφωνία ἰσχύει μόνον ὅταν ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

34. Ὁ πιστωτὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν

νὰ κινήσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τὴν προσωπικὴν ἢ τὴν πραγματικὴν ἀγωγὴν κατὰ χρεώστου. Ἡ χρεὺς τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς δὲν ἀποκλείει τὴν τῆς πραγματικῆς.

35. Διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα.

36. Οἱ πιστωταί, ὅσοι δὲν λάβουν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν πιστωσίν των, δύνανται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις νὰ κινήσουν ἀγωγὴν κατ' ἐκείνων ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των προσωπικῶς, διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ καθυστερήσαντα κεφάλαια, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα.

37. Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν δι' ὑποθήκης ἐξασφαλισμένην ἀπαιτήσιν του, ὅπου μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ τρίτου κυρίου.

38. Ὁ τρίτος κύριος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐξουσίαν μετέβη τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ὑποχρεοῦται νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὸν πιστωτὴν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν πίσωσιν αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ὁρισμένου χρόνου.

39. Εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔγινε προσημειώσεις, ὁ τρίτος κύριος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, εἰμὴ ἂν αὕτη τραπῇ εἰς ὑποθήκην.

40. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ τρίτου κυρίου διὰ τὰς ὑποθήκας δὲν ἐκτείνονται περισσότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, καὶ ἡ παραχώρησις τούτου τὸν ἀπαλλάττει ἀπὸ πάσαν ἀπαίτησιν τῶν πιστωτῶν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

41. Ἄν δοθῇ ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν ἐγγυήσεως, ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, δύναται νὰ αἰτήσῃ νὰ ἐναχθῇ πρῶτον ὁ πρωτότυπος χρεώστης.

Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ ἐγγυητὴς εἶναι καὶ αὐτοφειλέτης.

42. Ὅταν ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυπο-

θήκου κτήματος ἐξοφλήσῃ τὸ ὑποθηκικὸν χρέος, ἡ ἐξωσθῇ ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς κατὰ τοῦ χρεώστου, καὶ λαμβάνει πρὸς αὐτὸν τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ.

43. Ἄν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ τρίτου κυρίου ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, δύναται ὁ πιστωτὴς νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ αἰτήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐμπυδισθῇ ὁ τρίτος κύριος ἀπὸ τῆς ἐπιβλαβείας πράξεως τοῦ ὁ τρίτος κύριος ὑπόκειται πρὸς τούτους εἰς ἀποζημίωσιν.

Τμ. Δ. Περὶ τῆς τάξεως τῶν πιστωτῶν πρὸς ἀλλήλους.

44. Οἱ ὑποθηκικοὶ πιστωταί ἔχουν μετὰ τῶν τὴν προτίμησιν, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης των, ἐκτὸς τὴν ὅσα θέλουν διαταχθῇ δι' ἰδιαίτερου νόμου ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκῶν ὅσαι προσεκτήθησαν ἤδη πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

45. Ἡ προτίμησις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 31 ὁρισμένου χρόνου.

46. Οἱ πιστωταί, ὅσων αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πληρόνονται κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν οἰκείων αὐτῶν ὑποθηκῶν.

47. Ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν ἐνυποθηκίων κτημάτων, καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν ἀπὸ τὸ προϊόν τῆς δημοπρασίας ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

48. Ἄν τὸ προϊόν τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δὲν ἀρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν ὅλων τῶν πιστωτῶν, καὶ κατασταθῇ ἀναγκαῖα ἡ κατὰτάξις, αἱ ὑποθηκικαὶ ἀπαιτήσεις λαμβάνουν τάξιν μετὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 940 καὶ 941 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευόμενα προνομία πρὸς ἀλλήλας δὲ ἀκολουθοῦν τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 20 καὶ 46 τοῦ παρόντος νόμου.

49. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρ. δια-
ταγόμενα προνόμια δὲν χρῆζουσιν ἐγ-
γραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἀκυ-
ροῦνται δὲ διὰ τοῦ παρόντος νόμου, αἱ
περὶ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐγγεγραμμέ-
νων προνομίων ἐν τῷ ἀρθρ. 994 ἀριθ. 3
καὶ 5 τῆς πολιτ. δικονομίας περιεχόμενα
διατάξεις ἀκυροῦνται πρὸς τοὺτοις καὶ ἡ
περὶ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν διά-
ταξις τοῦ §. 6 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρ., ἀντὶ τῆς
ἐποιας τίθεται « Ὁ πρὸς ἀπόκτησιν ὑπο-
θήκης ὑπάρχων, ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος
τίτλος. »

Κεφ. Ε'. Περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν
ὑποθηκῶν.

50. Ἡ ὑποθήκη ἀποσβένεται 1) Διὰ
τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας· 2) Διὰ
τοῦ ἀφαιρέσεως τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος·
3) Διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ·
4) Διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους· 5) Διὰ
τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνυπο-
θήκου κτήματος· 6) Διὰ τῆς παραγραφῆς.

51. Ὑποθήκη ἐγγραφεῖσα μόνον δι' ὡ-
ρισμένην προθεσμίαν, ἀποσβένεται διὰ τῆς
παρελεύσεως αὐτῆς

52. Ὁ ἀφαιρέτης τοῦ ἐνυποθήκου κτή-
ματος ἀποσβένει τὴν ὑποθήκην· ἀλλ' ἂν
ἀποκατασταθῇ πάλιν τὸ κτῆμα, ἀνανεοῦ-
ται καὶ ἡ ὑποθήκη αὐτοδικαίως.

53. Ἡ ἀλλοίωσις τοῦ ἐνυποθήκου κτή-
ματος ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος ἢ τοῦ
εἴδους αὐτοῦ δὲν βλάπτει τὸ δικαίωμα
τῆς ὑποθήκης.

54. Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραιτή-
σῃ τὴν ἀποκτηθεῖσαν ὑποθήκην, ἀλλὰ μό-
νη ἡ παρὰ τῆς αὐτῆς δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δι-
καίωμα τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς.

55. Ἄν τὸ ὑποθηκικὸν χρέος ἐξοφληθῇ
ἢ ἀποσβένεται καὶ ἡ ὑποθήκη· ἂν δ'
ἐξοφληθῇ ἐν μέρει μόνον, ἡ ὑποθήκη μένει
διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

56. Ἄν τὸ ὑποθηκικὸν κτῆμα πωληθῇ
διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐπὶ δημοπρασίας,
μεταβαίνει εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλευθέρων
ὑποθήκης.

57. Ἡ παραγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως
ἀποσβένει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

Κεφ. ΣΤ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐγγραφῶν
καὶ τῶν προσημειώσεων.

Γμ. Α'. Τίνες δύνανται νὰ ἐγγράψουν
ἢ νὰ προσημειώσουν.

58. Ἐκαστος δύναται νὰ αἰτήσῃ εἰς τὸ
γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφὴν ὑποθή-
κης ἢ προσημειώσιν δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον.

59. Ὅταν πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ τις ἢ
νὰ διατηρήσῃ δικαίωμα δι' ἄλλον. εἰς ὄνο-
μα τοῦ ὑποίου ἐμφανίζεται, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ
τοὺς τίτλους δυνάμει τῶν ὁποίων αἰτεῖ-
ται ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης ἢ ἡ προση-
μειώσις.

Ἄν ὅμως μέλλῃ νὰ ὑποχρεώσῃ ἄλλον
ἐπιτροπικῶς, ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰδικὴν ἐντο-
λὴν αὐτοῦ.

60. Οἱ ξένοι καὶ οἱ ἄγνωστοι ὀφείλουν
ν' ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα των.

61. Ἐχουν ἰδίως ἐξουσίαν νὰ αἰτῶσιν
ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἢ προσημειώσιν δι' ἄλ-
λον οἱ ἐξῆς· 1) Οἱ πιστωταὶ τοῦ χρεώτου,
ὅστις ἔχει ἀπαίτησιν χρηγοῦσαν εἰς αὐ-
τὸν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης,
ἂν ἀπὸ τὴν παράλειψιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς
δύναται νὰ προσέλθῃ βλάβῃ εἰς τὰς ἰδίας
τῶν ἀπαιτήσεις· 2) Οἱ ἐγγυηταὶ τοῦ χρεώ-
του, ἂν ὁ πιστωτὴς ἔχων δικαίωμα πρὸς
ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἀμελῇ τὴν ἐγγρα-
φὴν τῆς· 3) Ὁ ἐπιτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν, πᾶς
συγγενὴς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ πᾶς φίλος
τοῦ ἀνήλικος, αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ καθὼς
καὶ ὁ ἀνήλιξ αὐτὸς ἔχουν τὸ δικαίωμα,
ὁ δὲ ἀντεπίτροπος καὶ τὸ συγγενικὸν συμ-
βούλιον, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσουν
τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλίκων
ἢ τῶν ἀπηγορευμένων, ἐπὶ τῶν κτημά-
των τῶν ἐπιτρόπων, τῶν κηδεμόνων καὶ
τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ
ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν γονέων τῶν ἀνη-
λίκων διὰ τὴν πατρικὴν, μητρικὴν ἢ ἄλ-
λως ἀποκτημένην ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητός
των περιουσίαν αὐτῶν.

Ἐὰν παραλειφθῇ ἡ ἐγγραφὴ καὶ πηγά-
σῃ ἐκ τούτου βλάβῃ εἰς τὸν ἀνήλικον, οὗ-
τος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσιν ἀπὸ
τὸν ἀντεπίτροπον καὶ τὸ συγγενικὸν συμ-
βούλιον· 4) Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ αἰτήσῃ τὴν

ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῆς συζύγου του. Δύνανται νὰ τὴν αἰτήσουν καὶ ἡ γυνὴ καὶ πᾶς συγγενὴς αὐτῆς. Ἐὰν ἡ εἰς γάμον συνερχομένη γυνὴ ᾖ ἀνήλιξ, ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀντεπίτροπος, καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ὀφείλουσιν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἐγγράφουν τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἀνδρός. Πᾶσα δὲ συμφωνία μετὰ τῶν συζύγων περὶ μὴ ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ταύτης εἶναι ἄκυρος. 5) Ἐπίτροποι, κηδεμόνες καὶ συζυγοί, ὅσοι παραμελοῦν νὰ αἰτήσουν τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις 3 καὶ 4 παραγράφοις διαλαμβανομένην ἐγγραφὴν, καὶ δίδουν ὑποθήκης δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν κτημάτων, ἢ συγχωροῦν νὰ γένῃ ἐπ' αὐτῶν ἐγγραφή, πρὶν οὗτοι ἐνεργήσωσι τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλίκων, ἢ τῶν γυναικῶν, ὑπόκεινται εἰς πολιτικὴν φυλάκισιν, φυλαττομένων πρὸς τοῦτοις τῶν ποινῶν εἰς ὅσας δώσουν, τυχόν, χώραν αἰ πράξεις των.

62. Ἄν ὁ πιστωτὴς ἀρνήται νὰ παραδώσῃ, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τ' ἀπαιτούμενα εἰς ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἐγγράφα, τὰ τρίτα πρόσωπα, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον, δύνανται νὰ τὸν υποχρεώσουν διὰ τῆς δικαστικῆς οδοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὁ ἴδιος τὴν ὑποθήκην, ἢ νὰ παραδώσῃ τὰ ἐγγράφα εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

Τρ. Β'. Πότε δὲν εἶναι δεχταὶ αἱ ἐγγράφαι καὶ αἱ προσημειώσεις.

63. Ὅταν ἡ περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης αἴτησις δὲν φέρει, ὅσα ἀπαιτοῦνται δι' αὐτήν, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς προσημειώσεις, ἂν ἔχῃ τοὺς ἀναγκαίους διὰ ταύτην ὅρους.

64. Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευθοῦν, ἢ περαιτέρω ἐγγραφὴ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν, εἰς τὸν ὅποιον ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, κάμνει μνητεῖον τοῦτου εἰς τὸ οἰκεῖον φύλλον τοῦ βιβλίου του, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ καμία ἐξ αὐτῶν.

65. Ὅταν τις δεχθῇ κληρονομίαν μὲ τὴν ἐξ ἀπογραφῆς ὠφέλειαν, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκην ἢ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν κτημάτων πρὸς βλάβην τῶν ὑπαρχόντων πιστωτῶν τῆς κληρονομίας.

66. Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἔχει ἰσχύν, ἂν ὁ τίτλος, δυνάμει τοῦ ὁποίου αἰτεῖται, ἀπεκτέθη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ τῆς δηλώσεως τῆς χρεωκοτίας τοῦ χρεώστου. Ἡ προσημείωσις δὲν ἔχει ὡσαύτως ἰσχύν, ὅταν στηρίζεται εἰς ὅσα ἐγγράφα μνημονεύει τὸ 23 ἄρθρον ἀρ. 1, ἂν ταῦτα ἀπεκτέθησαν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρας προθεσμίας. Πᾶσα προσημείωσις στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀρ. 2 καὶ 3 τίτλους, καθ' ὅποιον καιρὸν καὶ ἂν ἔλαβαν ὑπαρξίν οὗτοι, εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐγγραφῇ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ὅμως εἰς τὰς ὑποθήκας, τὰς διδομένας παρ' ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνος, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας ἢ τῆς κηδεμονίας.

Ἐὰν δὲ ἀπαίτησις τις προσημειωθῇ πρὸ τοῦ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 64, 65 καὶ 66, §. 1 καὶ 2 ὀρισμένου χρόνου, ἡ προσημείωσις δύναται, καὶ μετὰ τὴν κατάσχυσιν, ἢ τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν τῶν ἐγγραφῶν, νὰ μετατραπῇ εἰς πραγματικὴν ὑποθήκην.

Τρ. Γ'. Πῶς γίνονται αἱ ἐγγράφαι καὶ αἱ προσημειώσεις.

67. Ὁ πιστωτὴς, ὅστις θέλει νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην, προερχομένην ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἰδιωτικὴν θέλησιν, παραδίδει μόνος, ἢ δι' ἄλλου, εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν τὸν τίτλον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης δικαίωμά του, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.

68. Ὁ πιστωτὴς συνάπτει εἰς τὸν τίτλον δύο περιλήψεις, ἐξ ὧν ἡ μία δύναται νὰ γραφῇ ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ τίτλου.

Αἱ περιλήψεις περιέχουν· 1) Τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τοῦ εἶδους καὶ τῆς θέσεώς του, καὶ τῶν παρακληουθημάτων αὐτοῦ· 2) Τ' ὄνομα καὶ πατρὸνυμῶνα τοῦ πιστωτοῦ, τὴν διαμονὴν, καὶ

τῇ ἐπάγγελμά του, ἂν ἔχη· 3) Τ' ὄνομα καὶ παρόνομα τοῦ χρεώστου, τὴν διαμονήν, τὸ ἐπάγγελμα, ἂν ἔχη καὶ αὐτομικὴν καὶ εἰδικὴν χαρακτῆρσιν αὐτοῦ ταυτότην, ὥστε νὰ διακρίνεται εὐκόλως ἀπὸ ἄλλους·

4) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου· 5) Τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸν τίτλον ποσότητα τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ, ἂν ἦναι δικαιώματα ἀόριστα, τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν εἰς ὁρισμένην ποσότητα, τὸ ποσὸν τῶν τόκων, ἂν ἐσυμφωνήθῃσιν, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι εἶναι πληρωτέοι.

69. Ὅταν ἡ ἐγγραπτὴ ὑποθήκη πηγάξῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις καὶ τὰς ἐξῆς ἀποδείξεις· 1) Διὰ καθυστερήσαντας φόρους, ἐπίσημον τῆς εἰσπρακτοῦσης ἀρχῆς ἀποδεικτικὸν τῆς ποσότητος καὶ τοῦ εἴδους τῶν καθυστερημάτων· 2) Δι' ἀπαιτήσεις, κατὰ τῶν διαχειριστῶν τῆς περιουσίας τῆς ἐπικρατείας, τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλανθρωπικῶν κατὰσταμάτων καὶ τῶν δήμων, ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν περιουσίαν ταύτην· ἢ ἄλλῃ ἀρμοδίας ἀρχῆς· 3) Διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 § 3 καὶ 5 διαλαμβανόμενας ἀπαιτήσεις, τὴν ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ τὸ ἄλλως συνταχθὲν περὶ τούτου ἐγγραφοῦ, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ζητῆται ὑποθήκη ἔνεκεν ἐλλειποῦς λογοδοσίας, κατὰ τὸ ἄρθρ. 13,

μαρτυρικὸν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ τῆς εἰς ἣν πρέπει νὰ παραδίδεται ὁ λογαριασμὸς ἀρχῆς, προσδιορίζον τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως· 4) Δι' ἀπαιτήσεις τῆς ὑπάρχοντος γυναικὸς κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. § 1, τὸ περὶ γάμου συμβόλαιον καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγραφα ὅσα διαλαμβάνουσι τὰς περὶ τῶν κτημάτων σχέσεις τῶν συζύγων, καθόσον αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν· 5) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν κληροδόχων, ἢ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν, τὴν διαθήκην, ἢ ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν ἢ ἐπίσημον ἐγγραφοῦ τῆς ἐπὶ τῆς κληρονομίας ἀπαιτήσεώς των· διὰ δὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων, τὰς περὶ διανομῆς

τῆς κληρονομίας γενομένας ἐκθέσεις, ἢ ἄλλα μαρτυρικὰ, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν· 6) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν ἀρχιτεκτόνων, τῶν ἐργολάβων, τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν προμηθευσάντων ὕλην πρὸς οἰκοδόμησιν, ἀνοικοδόμησιν, ἢ ἐπισκευὴν κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. ἀριθ. 7, ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἐγγραφοῦ· 7) Δι' ἀπαιτήσεις, ὅσαι, κατὰ τὸ 11. ἄρθρ. ἀριθ. 8, πηγάζουσιν ἀπὸ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης, ἢ τῆς συνάξεως τῶν ὑποθηκικῶν χρεῶν, τὰς ἀποφάσεις, ἢ τὰ ἐπιστήμω· ἐκδοθέντα καὶ προσδιορίζοντα τὴν ποσότητα ἐγγράφα τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν. Δι' ἀπαιτήσεις δὲ καθυστερησάντων τόκων ὑποθηκικοῦ χρέους, ἰδιωτικὰ ἰσχυρὰ, ἢ ἐπίσημα ἐγγραφα, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν, ἀποδεικνύοντα τὴν τε ὑπαρξίν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀνωτέρω τόκων.

70. Μία τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διαλαμβανόμενων περιλήψεων πρέπει νὰ κοινοποιῇται εἰς τὸν χρεώστην παρὰ τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἡ κοινοποίησις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐντὸς ἑκτῶ τῶ πολὺ ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐγγραφὴν, ἢ δὲ περὶ τῆς κοινοποιήσεως ἀποδείξεις πρέπει νὰ παραδίδεται ἐκάστοτε εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν· ἐὰν ὁ χρεώστης συνεργήσῃ προσωπικῶς εἰς τὴν ἐγγραφὴν, ἢ προσημεύσῃ, ἢ κοινοποιήσῃ, δὲν εἶναι ἀνγκαίᾳ. Ἄν ὁ πιστωτὴς παραλείψῃ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἐντὸς τῆς ἐξηθείσης προθεσμίας, ὑπόκειται εἰς ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν πρόσμιμον.

71. Ἐπὶ τῶν κτημάτων προσώπου ἀποδιδώσαντος, ἡ ἐγγραφὴ δύναται νὰ γένῃ ὑπὸ τὴν ἀπλὴν χαρακτῆρσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 68 ἄρθρ. ἀρ. 3. Δύνανται ὡσαύτως καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ πιστωτοῦ νὰ ἐγγράψουν ὑποθήκην ὑπὸ τὴν ἀπλὴν χαρακτῆρσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀρ. 2, χωρὶς νὰ ὀνομασθῶν οἱ ἴδιοι.

72. Ὅ αἰτῶν τὴν προσημεύσιν, ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις τὰ δημόσια ἐγγραφα, τὴν ἐπίσημον ἀποδείξιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων

τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἢ τὴν πρωτόκλητον ἀπόφασιν, δυνάμει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ προσημείωσις, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτῶν.

73. Ἄν συμπέσῃ μεγάλη συρρόη ἀπαιτήσεων ἐγγραπτέων, καὶ προσημειώσεων, καὶ ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δὲν δυνήθῃ νὰ τὰς καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον ὅλας τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐκθεσιν διὰ τὰς μὴ καταχωρισθείσας, σημειώων αὐτὰς κατὰ τὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεώς των· ἡ ἐγγραφὴ δὲ αὐτῶν εἰς τὸ τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον γίνεται καθ' ἣν τάξιν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν ἐκθεσιν.

74. Τὰ μέρη δύνανται νὰ αἰτήσων νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν διάφορα σημειώσεις. Αἱ σημειώσεις ἀκολουθοῦν τὰς ἐγγραφάς, ἢ προσημειώσεις, καὶ περιέχουν τὰς γινόμενας ἐπ' αὐτῶν ἐξῆς τροπολογίας. 1) Τὰς διορθώσεις τῶν παραδρομῶν καὶ λαθῶν ὅσα εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγραφῶν, ἢ τῶν προσημειώσεων, ἔγιναν ἀπὸ τὰ μέρη τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ αἰτήσων αὐτὰς· ἢ ἀπὸ τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, ὅστις τὰς κάμνει αὐτεπαγγέλτως. 2) Τὴν ἀλλαγὴν τῆς πραγματικῆς διαμονῆς. 3) Τὰς ἐλαττώσεις, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως προσδιοριζομένην ποσότητα τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποθήκης, ἢ εἰς τὴν ἀπαιτήσιν μέρους τῶν ἐνυποθηκῶν κτημάτων. 4) Πᾶσαν τροπολογικὴν μεταβολὴν τῆς ὑποθήκης διὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐξοφλήσεώς της, τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγραφῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπολύσεως, ἢ ἄλλον ὅρον παρακολουθηματικόν. Διὰ πᾶσαν σημείωσιν, περιεχομένην εἰς τὸν 3 καὶ 4 ἀριθμὸν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς συγκαταθέσεως τῶν μερῶν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Τὰ λάθη, ἢ τὰ ἐλλείματα, τὰ ἐξ αἰτίας τῶν μερῶν προερχόμενα, δύνανται νὰ διορθωθῶσι μόνον ἐπὶ τῇ βράσει τοιούτων ἐγγραφῶν, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν. Ἐάν δὲ αἱ διορθώσεις αὗται ἀφορῶσι λάθη,

ἐξ ὧν ἡ ὑποθήκη λογίζεται ἄκυρος, αὕτη δὲν θεωρεῖται ἰσχυρά, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγιναν αἱ διορθώσεις.

75. Πᾶσα ἐγγραφὴ ὑποθήκης, προσημειώσεις ἢ σημειώσεις εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ πᾶν ἀντίγραφον, ἢ περίληψις ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, φέρουν τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἔγιναν.

76. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης εἶναι εἰς βάρος τοῦ χρεώστου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία, ἀλλὰ προκαταβάλλονται ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα.

Τὰ ἔξοδα τῆς προσημειώσεως προκαταβάλλονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα, καὶ μόνον ἂν ἡ προσημείωσις τραπῇ εἰς ὑποθήκην, ὑποχρεοῦται ὁ χρεώστης εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Κερ. Ζ. Περὶ τῆς ἐξάλειψως καὶ ἐλαττώσεως τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.

77. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐξάλειφονται ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον καὶ ἱκανότητα πρὸς τοῦτο μερῶν, ἢ δι' ἀποφάσεως τελεσιδικίου.

Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις, ὁ αἰτῶν τὴν ἐξάλειψιν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὸ ἀπόγραφον τοῦ φέροντος τὴν συγκατάθεσιν ἐπισήμου ἐγγράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως.

78. Ὅταν δὲν δοθῇ ἡ συγκατάθεσις διὰ τὴν ἐξάλειψιν, ἡ αἴτησις ταύτης φέρεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔγινεν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης, ἢ ἡ προσημείωσις, ἂν δὲν ᾖναι παρεμπιπτούσα ἢ συναφὴς μετ' ἄλλην δίκην ἐκκρεμῆ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς κατὰ τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ ἀγωγάς, ὅσαι πηγάζουν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

79. Ἡ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν διατάσσεται ἀπὸ τὰ δικαστήρια. 1) Ἄν ὑπάρχῃ νόμιμος αἰτία τῆς ἀποσβέσεως αὐτῶν. 2) Ἄν ἐγγραφὴ δὲν ἐστὶν

το εἰς κἀνένα ἀπὸ τοὺς χορηγοῦντας καίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης τί-
λους. 3) Ἄν ἡ ὑποθήκη ἀπικτήθῃ δυ-
μει τίτλου ἀτάκτου, ἢ ἀπεσβεσμένου.
Ἄν ἡ ἐγγραφή ᾗται ἤδη ἀκυρος δι'
λείψιν τῶν οὐσιωδῶς ἀπαιτουμένων δι'
τὴν.

80. Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης εἶναι
κυρος δι' ἔλλειψιν τῶν οὐσιωδῶς ἀπαι-
τουμένων 1) Ὅταν εἰς τὸ βιβλίον τῶν
υποθηκῶν δὲν ἀναφέρεται ὁ πιστωτής,
ἢ χαρακτηρίσις τοῦ χρεώστου εἶναι τό-
σον ἀτελὲς, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ δια-
κριθῇ σαφῶς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ
ἄλλων προσώπων 2) Ὅταν ἡ ἀπαίτησις
ἐγγραφῇ χωρὶς προσδιορισμὸν τῆς ποσό-
τητος 3) Ὅταν ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης
ἐν φέρῃ χρονολογίαν. 4) Ὅταν τὸ ἐνυ-
πόθηκον κτῆμα δὲν εἶναι περιγεγραμμέ-
νον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὸ
ἴδιον καὶ τὴν θέσιν του, ἢ εἶναι περιγε-
γραμμένον τόσον ἀσπίτως, ὥστε δὲν
ἐμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ ἀποχωρῶντως, καὶ νὰ
διακριθῇ ἀπὸ ἄλλων.

81. Ἄν ἡ ὑποθήκη ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ
βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, λαμβάνουν τὰς ἐπι-
μέλειαν πιστωταί, ἂν ὑπάρχουν, κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των.

82. Ἄν ὁ προσημειώσας δὲν συμπλη-
ρῶσιν τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ 23. ἄρθρον
α. 1. ἐλλείψεις ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν,
ἢ δὲν ἀποδείξῃ αἰτίαν ἐνόμου κωλύσεως,
ἢ προσημειώσεις ἐξαλείφεται.

83. Ὅταν ἡ προσημείωσις ἔγινε κατὰ
συνέπειαν ἀγωγῆς, ἢ πρωτοκλητῆτος ἀπο-
φάσεως, εἰ μὲν ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις
ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ προσημειώ-
σαντος, φέρει τὴν ἐξαλείψιν τῆς προση-
μειώσεως, εἰ δὲ τοῦ ἐπιδικάσει αὐτὴν, ὁ
προσημειώσας ἔχει τριάκοντα ἡμέρας,
προστιθεμένης τῆς διὰ τὴν ἀπόστασιν πα-
ρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ νὰ τρέψῃ
τὴν προσημείωσιν εἰς ὑποθήκην. Περὶ
τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ προση-
μείωσις ἐξαλείφεται.

Κερ. Η'. Περὶ τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

84. Εἰς τὴν Πρωτεύουσάν ἢ καὶ εἰς
ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

ἄλλας πόλεις ἐκάστης ἐπαρχίας συσταί-
νεται γραφεῖον ὑποθηκῶν, ὅπου μόνον
δύνανται νὰ αἰτῶνται καὶ νὰ ἐνεργῶνται
ἐγκύριως αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ
αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν κτημάτων,
ὅσα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου τῶν ὑποθη-
κῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, ὁ δὲ
ὀργανισμὸς αὐτοῦ θέλει κανονισθῇ δι' ἰδι-
αιτέρου διατάγματος.

85. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει
1) Νὰ φυλάττῃ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν,
καὶ νὰ φροντίζῃ ὥστε ἀπόντος αὐτοῦ,
καὶ τοῦ ἐνόμου ἀναπληροῦντος αὐτόν, νὰ
μὴ δύναται ἀνεῖς νὰ τὸ ἀνοίξῃ, μηδὲ
νὰ γενῇ κῆρυκα ἀλλαγῇ, ἢ φθορὰ, τῶν ἐν
αὐτῷ γεγραμμένων 2) Νὰ καταχωρίζῃ
εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἀκριβῶς, καὶ
κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, τὰς ἐγγραφὰς,
τὰς προσημειώσεις, καὶ τὰς σημειώσεις,
ὅσαι εἶναι κατὰ τὸν νόμον δεκταὶ καὶ κα-
ταχωριζέται 3) Νὰ φυλάττῃ ἐπιμελῶς
τὰ κατὰ τὸν νόμον παραδιδόμενα εἰς αὐ-
τὸν ἐγγράφα.

86. Αἱ πράξεις τοῦ γραφείου τῶν ὑπο-
θηκῶν, καθόσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ὁρι-
σμένα παρὰ τοῦ νόμου ὅρια, καὶ τὰ ἐκ
τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφον,
ἔχουν ἰσχὺν ἐπιστήμων ἐγγράφων.

Κερ. Θ'. Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

87. Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν
συντάσσασθαι καὶ κρατεῖσθαι κατὰ τὸ περὶ
τούτου γενικῶς ἐρισθησόμενον ὑπόδειγμα
καὶ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένης ὁδη-
γίας. Θέλουν μονογραφεῖσθαι καὶ ὑπογρά-
φασθαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν παρὰ τοῦ
ἀρμαδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Αἱ
ἐκαστον δὲ νομίμως ὀργανισμένον δῆμον
θέλει κρατεῖσθαι ἰδιαιτέρον ὑποθηκῶν βι-
βλίον μετ' ἀλφαριθμητικοῦ ὀνομαστικοῦ πί-
νακος.

88. Ὅλαι αἱ ποσότητες, ὅσαι ἀναφέ-
ρονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, ἐκθέ-
τονται καὶ ὀλογράφως, καὶ διὰ χαρακτή-
ρων ἀριθμητικῶν. Πρὸς τούτοις ὁ φύλαξ
τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑπογρά-
φῃ ἰδιοχείρως ὅλας τὰς ἐγγραφὰς, προση-

μειώσεις, καὶ τὰ σβέσματα, καὶ νὰ συνάπτῃ εἰς ἰδιαιτέρους τόμους τὰς περιλήψεις καὶ τ' ἄλλα ἐγγράφα, τὰ πρὸς ἐγγραφήν ἀπαιτούμενα.

Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τὰ σβέσματα γίνονται ἀντικρὺ τῶν ἀρμοδίων ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους ἐπομένως, ἀπαγορεύονται τὰ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἐγγραφῆς ξέσματα, μεσότοιχα, καθὼς αἱ παρεγγραφοὶ καὶ αἱ παρενθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις τῶν φύλλων τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν.

Τμ. Β'. Περὶ τῆς δημοσιότητος τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

90. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ἀνοίγει τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν πρὸς ὅλους, ὅσοι θέλουν νὰ τὰ συμβουλευθῶν, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν προφυλάξεις καὶ χωρὶς μετατόπισιν αὐτῶν.

91. Ἐκαστος τῶν συμβουλευομένων τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος ὅποιασδήποτε σημειώσεις νομίζει ἀναγκαίας.

92. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀντίγραφα πιστὰ, ἢ περιλήψεις ἁκριβεῖς τῶν περιεχομένων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῶν καὶ προσημειώσεων.

93. Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων πρέπει νὰ περιέχουν καὶ ὅλας τὰς σημειώσεις αὐτῶν.

94. Ὅσαι ἐγγραφοὶ καὶ προσημειώσεις εἶναι ἐξαλειμμέναι δὲν ἐμβαίνειν συνήθως εἰς τὰ ἀντίγραφα. ἢ τὰς περιλήψεις, ἐκτὸς ἐὰν τὰ μέρη ζητήσουν ρητῶς νὰ συμπαραληθῶσι καὶ αὗται.

95. Ὅταν ἐπὶ κτημάτων ὠρισμένων παρὰ τοῦ αἰτοῦντος δὲν ὑπάρχῃ ἐγγραφή, ἢ προσημείωσις, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δίδει εἰς αὐτὸν ἀποδεικτικὸν τῆς μὴ ὑπάρξεως αὐτῶν.

96. Ὅλα τὰ ἀντίγραφα, αἱ περιλήψεις, καὶ τὰ ἀποδεικτικά τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν φέρουν τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ, καὶ τὴν σφραγίδαν τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

97. Αἱ κοινοποιήσεις τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τ' ἀντίγραφα, αἱ περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικά τοῦ φύλακος αὐτῶν πληροῦνται ἀπὸ τοὺς αἰτοῦντας κατὰ τὸν ἐν τῷ περὶ χαρτοσήμου νόμῳ περιεχόμενον διατίμησιν.

Κεφ. Γ'. Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν.

98. Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας τῶν μερῶν 1) ἂν χωρὶς ἐννομον αἰτίαν ἀπέρριψεν, ἢ ἀνέβηλε τὴν καταχώρισιν τῆς ἐγγραφῆς, ἢ τὴν προσημείωσιν 2) ἂν παρὰ τὸν νόμον δὲν καταχώρησεν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὴν αἰτηθεῖσαν πράξιν. 3) ἂν δὲν συνέταξεν ἁκριβεῶς καὶ κατὰ τοὺς τύπους ὅλας ἐπρωτάθισαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἦτο καταχωρίσει 4) ἂν τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφα, ἢ αἱ περιλήψεις δὲν ἦναι σύμφωνοι μὲ τὰ περιεχόμενα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, ἢ τ' ἀποδεικτικά ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

99. Ἐξαιρουμένης τῆς εὐθύνης τῶν ἀποζημιώσεων, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὑπέκειται καὶ εἰς πειθαρχικὰς ποινάς, αἵτινες δύνανται νὰ λάβουν χώραν κατ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀτακτον κράτησιν τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

100. Ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεύς ὀφείλει κατ' ἔτος, καὶ προσέτι ὅσκις πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν κρατοῦνται ἀτάκτως, νὰ τὰ ἐπισκέπτεται ὁ ἴδιος, ἢ διὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως, καὶ ἂν εἴρῃ αἰτίαν, νὰ κάμῃ τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν.

Κεφ. ΙΔ'. Ἀκροτελεύτιοι ὅρισμοι.

101. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1836, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε ισχύοντες περὶ ὑποθηκῶν ὅρισμοι, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα θέλουν διαταγῇ ἐν τῷ ἐκδοθησομένῳ εἰσαγωγικῷ νόμῳ ὡς πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἤδη ὑποθήκας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Αὐγούστου 1836

316. Δ. *Περὶ ἀπαιτήσεων ἰδιωτικῶν τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἀποδεκατώσεων τοῦ ἔτους 1833.*

- Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου.) π. ε. Ἡμετέρου διατάγματος τοῦ περὶ εἰσπράξεως καθυστερημάτων, προσερχομένων ἀπὸ τὰς πρὸ τοῦ 1833 ἔτους ἀποδεκατώσεις, κινούμενοι ἀπὸ ἀνωτέρους λόγους, ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἐλάβομεν μέτρα ἐπιεικῆ, ὅποια διὰ τὰς ἐκτάκτους περιπτώσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατέστησαν ἀναγκαῖα· ἤδη δὲ διατάττομεν ὡς πρὸς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀφ' οὗ ἀκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὰ ἑξῆς·

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκάτων ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ προαναφερθέντι ἡμῶν διατάγματι διαλαμβανομένην κατηγορίαν, καὶ ἔλαβαν ἤδη ἢ θέλουν λάβει παρά τοῦ δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου των, τὰς αὐτοῖς ἀναφερομένης συγκαταβάσεις καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν ἐμποροῦν πλέον οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ ὑπονοικιασταὶ αὐτῶν, ἕνεκα τοῦ κέρδους τοῦ ὁποίου ἐστερηθῆσαν, ἢ τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων, νὰ κινήσωσιν ἀνταγωγὴν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ἀνωτέρας βίας, οὐδὲ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἕνεκεν τούτου ἀποζημιώσιν τινα· οἱ τελευταῖοι ὅμως οὗτοι διατελοῦσιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὰ εἰσπραχθέντα δέκατα καὶ ἐνοίκια.

2. Ἀπαντὰ τὰ Ἡμέτερα δικαστήρια θέλουν ἀποποιῶνται, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου, τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθησομένης ἀγωγῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνοικιαστῶν.

διαίρεσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) πρ. ἔτους ἐκδοθέντος διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ ταμεία τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, τὰ κανονισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρου διατάγματος καταργοῦνται μὲ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου 1836 ἔτους παλαιού.

2. Ἀντικαθίστανται δὲ συμφώνως μὲ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ κράτους τριάντα ἐπαρχιακὰ ταμεία.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τῶν ταμείων θέλει ἐκδοθῇ εἰς χωριστὸν διάταγμα.

3. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία ταῦτα ὑπάγονται εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὁρισμούς καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ κανονισθέντα διὰ τὰ παύσαντα ταμεία τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, μὲ τὸ ἑκτὸν διάταγμα, καὶ μὲ τὰς κατὰ συνέπειαν ἐκδοθείσας ὁδηγίας.

4. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία διαιροῦνται εἰς ταμεία α. καὶ β'. τάξεως.

5. Ὅσων ἐπαρχιῶν ἡ θέσις τὸ ἀπαιτεῖ, ἐκεῖ τὰ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων μὲ ἀνάλογον μόνον ἐπιμίσθιον.

6. Τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 καὶ 4 ἀναφερόμενα α. καὶ β'. τάξεως 30 ταμεία εἶναι τὰ ἑξῆς·

Τὰ τῆς πρώτης τάξεως.

1) Ταμεῖον Ἀργολίδος περιλαμβάνον τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Ἀργους καὶ Ἑρμιονίδος· ἔδρα Ναύπλιον· 2) Ταμεῖον Μαντινείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μαντινείαν καὶ Μεγαλοῦπολιν· ἔδρα ἡ Τριπολιτσά· 3) Ταμεῖον Ἀχαΐας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Αἰγίου· ἔδρα Πάτρα· 4) Ταμεῖον Μεσσηνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας· ἔδρα Καλάμαι· 5) Ταμεῖον Λακεδαιμονίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαιμόνος, Οἰτύλου καὶ Γυθείου· ἔδρα Σπάρτη· 6) Ταμεῖον Αἰτωλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου καὶ Ναυπάκτου· ἔδρα Μεσολόγγι· 7) Ταμεῖον Φθιώτιδος, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Φθιώτι-

317. Δ. *Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων.*

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ συμμορφώσωμεν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταμείων τοῦ κράτους μὲ τὴν ὁποίαν ἤδη ἐνεκρίναμεν διοικητικὴν

δος καὶ Λοκρίδος· ἔδρα ἡ Λεμία· 8) Ταμείον Ἀττικῆς, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Μεγαρίων καὶ Αἰγίνης· ἔδρα Ἀθῆναι· 9) Ταμείον Εὐβοίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος μετὰ τὰς νήσους Σκιάθου, Σκόπελον καὶ Ἠλιοδρόμια· ἔδρα Χαλκίς· 10) Ταμείον Σύρου, περιέχον τὰς νήσους Σύρας, Κέας, Κύθου, Σερίφου καὶ Μυκῶνου· ἔδρα Ἐρμούπολις.

Τὰ τῆς δευτέρας τάξεως.

41) Ταμείον Κορινθίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ Σικυωνίας· ἔδρα Κόρινθος· 42) Ταμείον Ὑδρας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Ὑδρας, Σπετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Καλαβρίας (Πόρου)· ἔδρα Ὑδρα· 43) Ταμείον Κυλληνίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ τὸ ἀνήκον αὐτῶν μέρος τῆς Διποταμίας· ἔδρα Κυναίθη· 44) Ταμείον Ἠλείας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Γαστοῦνης, μετὰ τὸ προσηπτερινὸν μέρος αὐτῆς τῆς Διποταμίας· ἔδρα Πύργος· 45) Ταμείον Τριφυλλίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας· ἔδρα Κυπαρισσία· 46) Ταμείον Πυλίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Μεθώνης· ἔδρα ἡ Πύλος· 47) Ταμείον Γορτύνης, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυναν, καὶ τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὴν μέρος τῆς Διποταμίας· ἔδρα ἡ Θησσία (Δημητσάνα). 48) Ταμείον Κυνουρίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ Πρασσιῶν· ἔδρα τὸ Ἄστρος· 49) Ταμείον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς· ἔδρα ἡ Μονεμβασία· 20) Ταμείον Ἀχαρνανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Ἀχαρνανίαν· ἔδρα ἡ Βόνιτσα· 21) Ταμείον Τριχωνίας, περιέχον τὸ Ἀγρίνιον μετὰ τὴν παλαιὰν ἐπαρχίαν Ἀποκούρου· ἔδρα τὸ Ἀγρίνιον· 22) Ταμείον Εὐρυτανίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Καλλιδρόμην· ἔδρα Καλλιδρόμη· 23) Ταμείον Φωκίδος, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος· ἔδρα ἡ Ἀμφισσα· 24) Ταμείον Θηβῶν, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν· ἔδρα Θῆβαι· 25) Ταμείον Βοιωτίας, περιέχον τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίαν· ἔδρα ἡ Λεβαδία· 26) Ταμείον Καρυστίας, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Καρύστου καὶ τὴν νήσον Σκύρον·

ἔδρα ἡ Κούμη· 27) Ταμείον Τήνου, περιέχον τὰς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἀνδρου· ἔδρα ἡ Τήνος· 28) Ταμείον Νάξου, περιέχον τὰς νήσους Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου· ἔδρα ἡ Νάξος· 9) Ταμείον Θήρας, περιέχον τὰς νήσους Θήραν, Ἀμουργόν, Ἴον, Πολύκανδρον· ἔδρα ἡ Θῆρα· 30) Ταμείον Μήλου, περιέχον τὰς νήσους Μῆλον, Κίμην καὶ Σίφνον· ἔδρα ἡ Μῆλος.

7. Εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας ἀνατίθενται πρὸς ὥραν τὰ χρεῖα τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων· ἡτοιχάδῃ 1) Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κορίνθου· 2) Τῆς ἐπαρχίας Ὑδρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ὑδρας· 3) Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πύλου· 4) Τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ἀστρου· 5) Τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μονεμβασίας· 6) Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Κούμης· 7) Τῆς ἐπαρχίας Τήνου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Τήνου· 8) Τῆς ἐπαρχίας Νάξου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Νάξου· 9) Τῆς ἐπαρχίας Θήρας, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Θήρας· 10) Τῆς ἐπαρχίας Μήλου, εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Μήλου.

8. Συμφώνως μετὰ τὸν §. 28 τοῦ μηνίσθεντος Β. διατάγματος εἰς τινὰ μέρη δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἐπίτροποι τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θελεῖ διορίζονται ἀμέσως παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, λαμβανόμενοι ἀπὸ ἐπιστάτας καὶ γραμματεῖς τῶν τελωνείων, ἢ γραμματεῖς τῶν Διοικητῶν, καὶ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους μετὰ μίαν ἀπλὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἀπὸ 10 ἕως 20 δραχμῶν. Τὰ χρεῖα τῶν δὲ εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν

ὅν θέλει δώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκασίας ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τύπων τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, λαμβάνουσα γιὰ τοὺς ὑπ' ὄψιν ῥητῶς τὰ περὶ τῆς ἐγρύπσεως (Ἄρθρ. 11).

9. Ὅλα τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς παρχίας εὐρισκόμενα εἰδικὰ ταμεία θέσθαι κατὰ δεκαήμερον ἀποπέμπει ἀρμοδίως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τὰ περισσεύοντα εἰς αὐτὰ μετρητὰ, καὶ τοῦτο σάυτως εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον· ἀλλ' ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον νὰ δώσῃ ἰδιαιτέρας τιμὰς πρὸς ταῦτα καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία εἰδικῆς ὁδηγίας περὶ συγκαντρώσεως τῶν ρημάτων εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἀρμοδία ταμεία, ὅταν τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας, οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, καὶ πρὸ ἄλλας περιστάσεις.

10. Τὰ εἰδικὰ ταμεία δύνανται νὰ ἐξαρωρῶσιν χρηματικὰ ἐντάλματα, ὅταν οὗτοι διευθύνωνται θεωρημένα ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ἐπαρχιακοὺς ταμίαις· ἀλλὰ τὰ ἐντάλματα θέλει θεωροῦνται ὡς ἐνυπάρχοντα μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖον τους, καὶ ὡς τοιαῦτα θέλει τ' ἀποστέλλουν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία τῆς ἀρμοδιότητός των.

11. Ἡ εἰς τοὺς §. 100 καὶ 101 ἀναφερομένη ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίαις ἀπὸ δραχ. ὀκτῶ ἑξακτριάδας, καὶ διδεται εἰς μετρητὰ, παρακατατιθέμενα εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον μετὰ ἀπολαβὴν τόκου 6 0/0 τὸν χρόνον, ἢ εἰς ἀκίνητα κτήματα.

Εἰς τὴν ῥηθείσαν ὑποχρέωσιν ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται καὶ τὰ χρεῖα ἐπαρχιακοῦ ταμεῖου. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν προσδιορίζονται καὶ κανονίζονται ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ των.

12. Οἱ τῆς πρώτης τάξεως ταμίαι φέρουσι βαθμὸν καὶ στολὴν ὑπουργικῶν παρέρων προπορευομένων ὅμως τούτων.

Οἱ τῆς δευτέρας ὑπουργικῶν γραμματέων 2. τάξεως προπορευομένων τούτων.

Ὁ δὲ μισθός, διὰ τοὺς μὲν, προσδιορί-

ζεται εἰς δραχ. διακοσίας τριάκοντα (230) διὰ τοὺς δὲ, δραχ. ἑκατὸν ἐβδομήκοντα (170), συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραφικῶν ἐν γένει ἐξόδων των, πλὴν τῶν βιβλίων, καθημερινῶν, καθολικῶν, τριπλοτύπων, τῶν γραμματίων παραδόσεως, ἐκτύπων καταστάσεων καὶ βιβλίων τῶν λήξεων, σταλησομένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

13. Τὰ διοικητικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ ταμεία ὑπόκεινται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν Β. οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 19 (31) Μαρτίου 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1836.

318. Α. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γενικοῦ ταμεῖου.

Ἐπειδὴ ἡ κατάργησις τῶν ταμιῶν τῶν νομῶν ἐπιφέρει αὐξήσιν εἰς τὰς λεπτομερεῖς ἐργασίας τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμεῖου, καὶ ἐπειδὴ αἱ εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν καὶ τὸν ἐλεγκτὴν, διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 καταστατικοῦ τῶν ταμιῶν διατάγματος ἐπιβαλλόμεναι εὐθύναι περισσεύουσι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν, ἀκούσαντες τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς αὐτῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς καταστάσεως τοῦ γενικοῦ ταμεῖου αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ἐνός ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπαλλήλου· οὗτος διορίζεται παρ' Ἡμῶν, καὶ λαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 3,000 δραχ. καὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου, προηγούμενου ὅμως τούτου.

2. Οἱ δύο συνεργοὶ τοῦ γενικοῦ ταμεῖου θέλουν διορίζεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς παρ' Ἡμῶν· ὁ πρῶτος τούτων θέλει ἀπολαμβάνει μισθὸν ἐτήσιον 2,400 δραχμῶν, ὁ δὲ ἄλλος 2,000 δραχμῶν.

3. Ὁ μισθὸς τοῦ ὑπρέτου τοῦ ταμεῖου προσδιορίζεται εἰς 720 δραχ. ἐτησίως.

4. Προσέτι ἐγκρίνομεν εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν ἐτησίως 3,000 δραχ. ὡς τὸν μέγιστον καὶ ἀνυπερέβλητον ὅρον πρὸς πλε-

ρωμὴν ἐκτάκτων ἐργασιῶν καὶ βοηθῶν, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

5. Εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν δίδομεν τὴν ἀδειαν ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνῃ καὶ ὑπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸν § 78 τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 διὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν προσδιωρισμένων διατυπώσεων, νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον νὰ κρατῇ τὸ καθημερινόν.

6. Ἐκτὸς τῆς κρατήσεως τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου μὲ τὴν ὁποίαν ὁ γενικὸς ταμίης εἰμπορεῖ νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων ὑπάλληλον, χρὴ τὸ τελευταίου τούτου εἶναι· α. Νὰ ἐπεξεργάζεται ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας τὰ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον εἰσερχόμενα ἀντικείμενα, καὶ νὰ φροντίζῃ τὴν σπουδαίαν ἀλληλογραφίαν· β. Νὰ πιστοποιῇ τὰ ἐγγράφα τῶν διοικήσεων· γ. Νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς καταχωρίσεως καὶ νὰ ἐπιστατῇ αὐτήν. δ. Νὰ προετοιμάζῃ, κατ' ὀλίγον ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμόν, καὶ νὰ καταστρώσῃ τοῦτον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 34 Ἰουλίου 1836.

319. Ν. Περί χαρτοσήμου

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Γνωρίζαντες τὴν ἀνάγκην νὰ αὐξήσωμεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους, διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ ἀναπόφευκτα ἐξοδά του, καὶ ἐπιθυμοῦντες ταύτοχρόνως νὰ κατορθώσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἴσῃν διανομὴν τῶν φόρων, διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωνται μόνοι αἱ κλάσεις τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ποιμένων, θέλοντες πρόσθετι νὰ ἐμποδίσωμεν τὰς κατάχρήσεις τὰς ὁποίας ἐπέφερον ἡ εἰσπαραγίς τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν, διοικητικῶν καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμήσεων πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, καὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκού-

σαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἐρεξῆς.

Κεφ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται ὅλαι αἱ δικαστικαὶ συμβολαιογραφικαί, διοικητικαὶ καὶ τῶν ὑποθηκῶν διατιμήσεις, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα, τὰ ὑποῖα ἐλαμβάνοντο μέχρι τοῦδε διὰ καταχωρήσεις, ἐγγράφας, ἐπικυρώσεις ἐγγράφων καὶ πράξεων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διαφόρων ὑπαλλήλων καὶ δημοσίων ὑπηρετῶν.

2. Ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰσάγεται εἰς γενικὸς φόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα χαρτοσήμου.

3. Τὸ χαρτόσημον εἰσπράττεται, ἢ γραφομένων ἀπ' εὐθείας τῶν ἐγγράφων πρακτικῶν καὶ συμφωνιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ, εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου σημειωθείσας περιπτώσεις, προσθετομένου τοῦ ἀρμοδίου λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐπὶ τούτων μετὰ ταῦτα, ἢ σφραγιζομένων καὶ ἐκείνων, ὡς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ὅσα ὑπόκεινται νομίμως εἰς τὸ χαρτόσημον.

4. Ἐπὶ τοῦ νομίμου δικαιώματος χαρτοσήμου δὲν γίνεται κλῆμιά ἄφρασις, καὶ τὰ διεφθαρμένα σφραγιστὰ φύλλα δὲν δύνανται οὔτε νὰ μετασφραγισθῶσιν, οὔτε νὰ ἀνταλλαχθῶσιν, καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι διόλου ἀμεταχειρίστα.

Ὅταν ἐνὸς σφραγιστοῦ φύλλου ἔγινεν ἅπαξ χρῆσις εἰς σχέδιον, περίληψιν, ἐκθεσιν ἀντιγραφὴν, ἢ εἰς ὅποιον δήποτε ἄλλον σκοπὸν, τὸ φύλλον τοῦτο δὲν δύναται πλέον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κανένα ἄλλον σκοπὸν, οὔτε ἂν ἤθελε γίνῃ μόνον ἀρχὴ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτοῦ.

Κεφ. Β'. Περί τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διαίρεσως αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπισφραγίσεως.

5. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τοῦ ὁποίου ἡ προμήθεια γίνεται διὰ λογαριασμόν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θέλει πληροῦνται χωρὶ-

τά από τὸ χαρτόσημον. Τὸ φύλλον ἀνοιγόντων θέλει ἔχει μήκος μὲν 0. 288 μέτρου, πλάτος δὲ 0, 406 μέτρου.

6. Εἰς τὴν ὕλην τοῦ χαρτίου θέλει ἐντυπωθῇ ἐν τῇ κατασκευῇ ὑδάτινον σημεῖον (filigrane) παριστάνον τὸ εἰς τὸ 'Ημετέρον ἀργυροῦν νόμισμα ἐγκεχαραγμένον καράσημον τοῦ κράτους, καὶ ἔσων κύκλωται μὲ μεγάλα γράμματα τὰς λέξεις « Βασιλεῖον τῆς 'Ελλάδος ».

Κατ' ἀρχάς δὲ, καὶ μέχρις οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου ἀρχὴ προμηθεύσει τὸν χάρτην μὲ τὸ ἐντετυπωμένον ὑδάτινον σημεῖον, ἡμπορεῖ νὰ ἐκδοθῇ σφραγιστὸς χάρτης καὶ ἀνευ τοῦ σημείου τούτου.

Ἡ προθεσμία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ διορισμὸς αὗτος παύει, καὶ εἰσάγεται ἀπολειπτικῶς ἡ χρῆσις τοῦ χάρτου μὲ τὸ ὑδάτινον σημεῖον θέλει κοινοποιηθῇ ἐν αἰκίῳ, καὶ δημοσιευθῇ δι' ἐκείνα δὲ τὰ ἔγγραφα, περὶ τῶν ὁποίων διατάχθη ὡρισμένον τι σχῆμα καθὼς διαβιβάται, ἀδειαι ὑποφορίας, ἀφέσεις ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν πηρεσίαν, κτλ. δύναται νὰ γενῇ χρῆσις χάρτου καὶ χωρὶς τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

7. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου θέλουν προσδιορισθῇ καὶ θέλουν πωλεῖσθαι διὰ συναλλαγματικὰς, καὶ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα διάφορα σχήματα χάρτου, ἀνάλογα μετὰ τὴν ἀνάγκην τῆς χρήσεως, καὶ φέροντα ὅλα τὸ ῥηθὲν ὑδάτινον σημεῖον.

8. Εἰς ἰδιώτας, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ κάμωσι χρῆσιν εἰς τὰ ἔγγραφα αὐτῶν περιγνησίου, καὶ χάρτου χωρὶς ὑδατίνου σημείου, ἢ μὲ ἄλλα ὑδάτινα σημεία εἰς τὰ κατὰσχίχτων, εἶναι συγχωρημένον τούτο, ἀλλ' ὅμως ταῦτα θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὴν σφράγισην, πρὶν μεταχειρισθῶσι, παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ 'Ημετέρου νομισματοκοπείου καὶ σφραγιστηρίου ἀρχῇ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου· οἱ παρὰ τούτῳ φυλαχθέντες τύποι θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγιῶν.

9. Τὰ παιγνιόχαρτα, τὰ χρονολόγια (καλανδάρια) καὶ τὰ περιέχοντα χρονολόγια χαρτοφυλάκια, ὑπόκεινται εἰς ἰδιαι-

τέραν σφράγισην· αὕτη δὲ θέλει γίνεσθαι ὄχι μόνον παρὰ τῷ 'Ημετέρῳ νομισματοκοπείῳ δηλαδὴ σφραγιστηρίῳ ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ εἰς τινὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Βασιλείου διὰ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διορίζονται ἐπὶ τούτῳ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

10. Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν παρόντα νόμον, δὲν πρέπει νὰ γράφονται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅταν παρουσιάζωνται ἐνώπιον δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν, θέλει προστίθεσθαι ὁ ἀρμόδιος λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης μετὰ ταῦτα· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ δι' ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐγράφοντο εἰς σφραγιστὸν χάρτην, καὶ ἐπομένως ὑπάγονται εἰς τὸ χαρτόσημον ἐπιβαλλομένης ἔνεκα τούτου καὶ τῆς ποινῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου κατὰ τὸ ἄρθρ. 43. προσέτι δὲ καὶ δι' ἐκείνα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται μὲν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ χαρτόσημον, ἐγιναν δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐφέρθησαν ἐντὸς αὐτῆς. Εἰς δὲ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θέλουν πληρῶσαι ποινὴν χαρτοσήμου, θέλει προστίθεσθαι πάντοτε ὁ λευκὸς σφραγιστὸς χάρτης ὄχι μόνον διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χαρτοσήμου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῆς ποινῆς ἀναλόγως τοῦ ἄρθρ. 43. Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 13 ὡρισμένον τρόπον.

11. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατασκευάζεται μόνον εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον, καὶ πωλεῖται παρὰ τοῦ γενικοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

12. Ἡ γενικὴ ἀποθήκη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἶναι τὸ γενικὸν ταμεῖον· τόσον δὲ τούτο, ὅσον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα φροντίζουναι τὴν πώλησιν αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα παρ' ἐκείνου πέμπεται.

Καθεὶς δύναται νὰ ἐμπορεύηται τὸν σφραγιστὸν χάρτην, λαμβάνων προμηθεῖας κέρδος 40 τοῖς ἑκατόν, ὅταν ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη ἀγορὰ υπερβαίνουσα τὰς πενήντα

δραχμάς, πληρώνεται εἰς τὸ ταμεῖον μὲ μετρητά.

Διὰ τὸ κέρδος τοῦτο τῆς προμηθείας οἱ ἀγορασταὶ δίδουσιν ἐξοφλητικόν· ὁ δὲ ἀγορασθεὶς χάρτης χρησιμεύει ὡς ἀποδεικτικὸν τῆς παρ' αὐτῶν πληρωθείσης ποσότητος εἰς τὰ ταμεῖα.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐπὶ προμηθεῖα ἀγορᾶς τὰ διαβατήρια, τὰ διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου, ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς σημανσεως τῶν ὁποίων πενήντα τοῖς ἑκατὸν παρεχωρήθησαν παρ' ἡμῶν εἰς τοὺς δήμους, καὶ τὰ ὅποια ἀπ' εὐθείας τὰ δημοκρατεία θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ταμεῖα.

Προσέτι καὶ ὁ σφραγιστὸς χάρτης ὁ ἐξοδουόμενος ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ συμβολαιογράφων εἰς τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφίεται ἕν τόσον εἰς τὰ ἑκατὸν κατὰ συνέπειαν διατάξεως.

13. Τὰ ἐγγράφα καὶ πρακτικά, ὅσα ἔχουσι χρεῖαν τῆς ἐπισυνάψεως λευκοῦ γάρτου, καθυποβάλλονται διὰ τοῦτο πρὸ τῆς χρήσεώς τ'ων εἰς τὸ γενικόν, ἢ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Οἱ ταμίαι δέχονται τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ προσθέτου τούτου γάρτου καὶ τὸ πρόστιμον ὁμοῦ, ὅταν ὁ νόμος ᾔθελε τὸ διατάτῃ.

Πλὴν ὁ πρόσθετος λευκὸς χάρτης θεωρεῖται ὡς μὴ γενόμενος, ὅταν δὲν λάβῃ ἐπισήμως τὴν ἐπικύρωσιν ἀπὸ τὸν ταμίαν, τόσον ἐπὶ ἐκάστου προσθέτου φύλλου, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος ἐγγράφου, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐπιτίθεται ἡ νενομισμένη ἐπισήμανσις ποσότητος Ν τῇ Τ. Σ Ν. Ν. ταμίαις. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης πρέπει νὰ συναφθῇ διὰ τῆς ῥαφῆς μὲ τὸ ἐγγράφον, καὶ νὰ σφραγισθῇ ἐπὶ τῆς κλωστῆς τοῦ ῥαφίσματος μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου. Ἀνήκει εἰς τὸ ἐγγράφον κτλ. (ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς ἡ ἡμερομηνία· ὅταν δὲ ᾔναι νὰ πληρωθῇ καὶ πρόστιμον, πρέπει

νὰ σημειωθῇ ὡσαύτως μερικώτερον, ἀναφερομένης ἐν ταύτῳ καὶ τῆς ῥήσεως τοῦ νόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται). Διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ σφραγιστοῦ λευκοῦ φύλλου δὲν διδεται ἀμμία προμήθεια.

14. Τὸ ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ γάρτου τέλος διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς χαρτόσημον τάξεως, καὶ εἰς χαρτόσημον ἀξίας.

15. Ἐκαστος σφραγιστὸς χάρτης φέρει εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ φύλλου γωνίαν δύο σφραγίδας ἰσομεγέθεις, τὴν μίαν μελαιναν ἢ ἐρυθρὰν, τὴν ἄλλην ἀχρώματον, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐκφράζει τὸ χαρτόσημον, ἡ δὲ δευτέρα χρησιμεύει ὡς ἐλεγχος.

Ἀμφοτέραι αἱ σφραγίδες αὗται δὲν πρέπει ποσῶς νὰ σκεπάζωνται ἀπὸ γράμματα, ἢ ἄλλως πῶς νὰ παραμορφώνωνται, ὅταν ᾔθελε γεῖναι χρῆσις τοῦ σφραγιστοῦ φύλλου.

16. Τὸ ἄνω ἡμικύκλιον τῆς χρωματισμένης σφραγίδος ἐμφαίνει τὴν κατηγορίαν τοῦ τέλους διὰ τῶν λέξεων, χαρτόσημον τάξεως ἢ ἀξίας· εἰς δὲ τὸ μέσον τοῦ κύκλου εἶναι τὸ ποσὸν σημειωμένον τοῦ τέλους εἰς ἀριθμοὺς π. χ. 10, 3, 4, 25 καὶ εἰς τὸ κάτω ἡμικύκλιον ἡ λέξις δραχμαὶ ἢ λεπτά.

Τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας περιέχει πρὸς τούτοις εἰς τὸ ἄνω ἡμικύκλιον καὶ τὰς ποσότητας ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἀναλογίζεται, οἷον 11-100, 101-200, 201-300.

17. Ἡ εἰς ἐλεγχον χρησιμεύουσα ἀχρώματος σφραγὶς παριστάνει εἰς ἀμφοτέρα τὰ εἶδη τῆς ἐπισφραγίσεως τὸ παράσημον τοῦ κράτους, καθὼς εἶναι ἐγκεχαρᾶγμένον ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν γύρον·

«Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.»

18. Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν τῶν παιγνιοχάρτων, χρονολογίων, χαρτοφυλάκιων περιεχόντων χρονολόγια, ὑπάρχουν σφραγιστῆρες μικροτέρου μεγέθους, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα ὅμοιοι μὲ τοὺς τῆς τάξεως καὶ εἰς μὲν τὰ παιγνιοχάρτα ἡ σφραγὶς τίθεται εἰς τὸν ἄσον τῆς κούπας· εἰς δὲ τὰ

ονολόγια και χαρτοφυλάκια εις την άνω
μιστεράν γωνίαν της σελίδος

Προσδιορισμός των τιμών, και περι-
τολογισμού του χαρτοσήμου της αξίας,
ος δε και περι των του χαρτοσήμου
ποικρεώσεων.

19. Εις σφραγίδα 12 λεπτών υποβάλλ-
νται τὰ εντός του κράτους γινόμενα
ονολόγια και χαρτοφυλάκια χρονολογικά.
Όταν δε αυτά έρχονται έξωθεν, υπό-
νται εις έπισφράγισμα 25 λεπτών.

Το χαρτόσημον των παιγνιοχαρτίων της
επιτιωτέρας ποιότητος είναι 25 λεπτών.
ων δε της καλητέρας 50, χωρίς παρα-
ίρησιν του τόπου της κατασκευής των.

Τα τοιχοκαλλητά χρονολόγια υπόκειν-
αι εις έπισφράγισιν 12 λεπτών χωρίς
αρατήρησιν του τόπου της εκδόσεώς των.

20. Το τέλος του χαρτοσήμου της τά-
ως διαιρείται εις έπτά κλάσεις, με τας
ακολουθους προσδιορισμένας τιμάς δι' έκα-
στον όλόκληρον φύλλον. α. κλάσις λεπ. 25.
β. λεπ. 50, γ. δρ. 1, δ. δρ. 2. ε. δρ. 3,
δρ. 5, ζ. δρ. 10.

21. Το τέλος του χαρτοσήμου της αξίας
είναι τριάκοντα κλάσεων, ως εξής.

α. κλάσις από 11 δρ. έως 100 της αξίας
λεπ. 25. β) από 101 — 200 λεπ. 50.

γ) από 201 — 300 λεπ. 75. δ) από 301 —
400 δρ. 1. ε) από 401 — 500 δρ. 1:25.

ς) από 501 — 600 δρ. 1:50 ζ) από 601 —
700 δρ. 1:75. η) από 701 — 800 δρ. 2.

θ) από 801 — 900 δρ. 2:25. ι) από 901
— 1000 δρ. 2:50. ια) από 1001 — 1200

δρ. 3. ιβ) από 1201 — 1400 δρ. 3:50.

ιγ) από 1401 — 1600 δρ. 4. ιδ) από
1601 — 1800 δρ. 4:50. ιε) από 1801 —

2000 δρ. 5. ις) από 2001 — 2200 δρ.
5:50. ιζ) από 2201 — 2400 δρ. 6. ιη) από

2401 — 2600 δρ. 6:50. ιθ) από
2601 — 2800 δρ. 7. κ) από 2801 —

3000 δρ. 7:50. κα) από 3001 — 4000
δρ. 10. κβ) από 4001 — 5000 δρ. 12:50.

κγ) από 5001 — 6000 δρ. 15. κδ) από
6001 — 7000 δρ. 17:50. κε) από 7001
— 8000 δρ. 20. κς) από 8001 — 9000

δρ. 22:50. κζ) από 9001 — 10000 δρ.
25.

25. κη) από 11001 — 15000 δρ. 37:50.

κθ) από 15001 — 20000 δρ. 50. λ) από
20001 και επείκεινα δρ. 60.

Αι μικρότεροι ποσότητες των 14 δραχ.
δεν υπόκεινται εις τέλος καθώς και αι ύ-
περβαίνουσαι τας 20,001 δρ. δεν υπόκειν-
ται εις τέλος άνωτερον των 60 δραχμών.

22. Εις χαρτόσημον τάξεως πρώτης
κλάσεως, ήτοι 25 λεπτών υπόκεινται τὰ
ακόλουθα έγγραφα.

1. Όλοι αι άναφοραι ιδιωτών, συντεχνιών
σωματίων, ιδιωτικών και δημοτικών κατα-
στημάτων, αι όποια δίδονται εις άρχήν
τινα του Βασιλείου, εκτός των δικαστικών,
ή και προς δημόσιόν τι κατάστημα, όποι-
ονδήποτε και αν ήναι το σχήμα και ο
τρόπος της συνθέσεως της άναφοράς· εξαί-
ρουνται του φόρου τούτου, αι εκ δευτέρου
και κατ' επανάληψιν διδόμεναι άναφοραι εις
μίαν και την αὐτήν άρχήν περι μιᾶς και
της αὐτης υποθέσεως, όταν δεν διαλαμβά-
νουν περι διορισμού, προβιδιασμού, και
εγκατατάξεως εις δημόσιον υπηρεσίαν, και
όταν άφότου εδόθη ή προλαβούσα αίτησις
παρῆλθον ήμέραι δεκατέσσαρες, χωρίς να
δοθῇ απάντησις· και όταν ή νέα αίτησις
δεν περιέχη περισσότερους των εξ στίχων
διαλαμβάνοντας το όνομα, το επίθετον και
την κατοικίαν του αναφερομένου, την χρο-
νολογίαν και περίληψιν της προλαβούσης
άναφοράς και της υπομνήσεως, είτα και
την επαναλαμβανομένην παράκλησιν περι
άπαντήσεως.

2. Όλα τὰ κατάστιχα, σφραγιζόμενα
ανά εν άκέραιον φύλλον, εκ τεσσάρων σε-
λίδων, οσα δύνανται ποτε να παρουσια-
σθώσιν εις τὰ δικαστήρια ως μέσα αποδεί-
ξεως, και τὰ όποια υποχρεούνται να κρα-
τώσιν υπό του νόμου, ή κατά μερικὴν συμ-
φωνίαν οι ξενοδόχοι, οι παντός είδους έμ-
ποροι, οι τραπεζίται, οι επί των συναλλα-
γματικών πράκτορες, οι εργοστασιάρχαι,
οι τεχνίται, οι άρχηγοι ιδιωτικών έργων,
οι μεσίται, αι έμπορικαι εταιρείαι, οι δια-
χειρισται και έπιστάται ιδιωτικών κτημά-
των, οι εργολάβοι δημοσίων και ιδιωτικών
έργων, υπηρεσιών και προμηθεύσεων.

Πρὸς τούτοις τὰ ὑπὸ τῶν δικηγόρων καὶ κλητῆρων κρατούμενα ταμιακὰ βιβλία, καὶ τὰ εὐρετήρια τῶν συμβολαιογράφων, καὶ προσέτι τὰ ἐκ τούτων τῶν καταστίχων εἰς ἰδιωτικὴν χρῆσιν καὶ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ἐκδιδόμενα ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα· ὅταν ὅμως ταῦτα δηλαδὴ τὰ ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα ἐπέχῃσι χώραν συμβολαίων ἢ ἀποδεικτικῶν, τότε ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον ἀξίας.

3. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ περὶ τύπου νόμου τῶν 11(23) Σεπτεμβρ. 1833 διαταττόμενα κατάστιχα καὶ κατάλογοι, τὰ περιέχοντα τοῦλάχιστον τέσσαρας σελίδας.

4. Τὰ κατὰ συνέχειαν ἐπισυναπτόμενα φύλλα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον ἀξίας, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς χαρτόσημον τάξεως ὑποκειμένων ἐγγράφων, τῶν ὁποίων τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος τῆς τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον ὑποβάλλεται αὐτὸ τὸ πρῶτον φύλλον.

5. Τὰ εἰς χωριστὸν φύλλον διδόμενα ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς ποσότητος ἐπέκεινα τῶν 10 δραχ. καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφθάσε νὰ συμπληρωθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἡ ἐξόφλησις εἶναι ἀφορολόγητος, ὅταν γίνῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐγγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

6. Τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους διαβατήρια, ὅταν χρησιμεύσῃ δι' ἐν μόνον ταξίδειον, ἢ δίδονται διὰ τρεῖς μῆνας, καὶ ὄχι περισσύτερον.

23. Εἰς χαρτόσημον τάξεως δευτέρας κλάσεως ἦτοι 50 λεπτῶν ὑπόκεινται τὰ ἐξῆς ἐγγράφα. 4. Ὅλαι αἱ πράξεις, προσκλήσεις καὶ πρακτικὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπὶ ἀναφορᾷ διαδικασίας καὶ τῆς ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμὸν, ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων. 2. Αἱ ἀπὸ τὴν κρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν διδόμεναι ἀφῆσεις εἰς τοὺς κρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς μέχρι τοῦ ἐπιλοχίου αὐτοῦ. 3. Ὅλα τὰ κατάστιχα, ὅσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον τάξεως 25

λεπτῶν, ὅταν ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν εὐρετήριον ἐπισφράγισιν, ἔχῃσι σχῆμα μεγαλύτερον τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου. 4. Ὅλα τὰ μὴ ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, ὅσις καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι ἢ ἐκδοτῆς τῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις. 5. Ὅλα τὰ ἐγγράφα ὅσα μὴ ὑποκείμενα ἀπ' ἀρχῆς κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐπισφράγισιν, πρόκειται ἢ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς ἄλλαν δημόσιον ἀρχὴν.

24. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, τρίτης κλάσεως ἦτοι μιᾶς δραχμῆς ὑπόκεινται

4. Ὅλαι αἱ ἀναφοραὶ ἀπαιτήσεων παρὰ ταῖς δικαστικὰς ἀρχαίς. 2. Αἱ πράξεις τῶν δικαστικῶν κλητῆρων· ἀλλὰ δὲν ὑπόκεινται εἰς αὐτὴν τὴν ἐπισφράγισιν τὰ πρῶτα φύλλα τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, τὰ διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε ἐγγράφου. 3. Ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν διακληθέντων ἐγγράφων, τὰ ὅποια οἱ κλητῆρες κοινοποιοῦσι εἰς τοὺς διαδίκους, ἐξαιρουμένων ἐκείνων ὅσα ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ εἰρηνοδικεῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐπισφράγισιν. 4. Ὅλα τὰ ἐπικυρωμένα ἐγγράφα ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα ἀπὸ τοὺς συμβολαιογράφους, καὶ ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἐγγχειρόμενα πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν, ἀπὸ διὰ τὸ πρωτότυπον φθάσαι ἐπληρώθη ἤδη τὸ ἀνῆκον τῆς τάξεως ἢ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου τέλος. 5. Ὅλα τὰ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ἐγγράφα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὡς μέσα ἀποδείξεως, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ αὐτῶν τῶν ὀλογράφων διαθηκῶν· περιπλέον τὰ διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν ὑποκειμένων εἰς χαρτόσημον ἀξίας ἐγγράφων. 6. Αἱ ἀποδείξεις τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν δικαστηρίων διὰ τὰ παρακατατιθέμενα εἰς αὐτοὺς ἐγγράφα. 7. Ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν, ὅταν οὗτοι παραλαμβανόμενα ἐκτὸς τῶν δικαστηρίων· ἄλλως ἐπιβάλλεται ἐκεῖνο τῆς τάξεως τὸ τέλος, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος διατάττει διὰ τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. 8.

λα τὰ δικαστικά έγγραφα καὶ συζητή-
 ρας τὰ παρὰ τῶν ιδιωτῶν ἢ τῶν πληρε-
 υσιῶν καὶ συνηγόρων τῶν πρὸς τοῦτοις
 κοινοποιήσεις δικηγόρων πρὸς δικηγό-
 ρους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα ἀντί-
 γραφα, αἱ γνωμοδοτήσεις καὶ τὰ ὑπομνή-
 ατα τῶν νομοδιδασκάλων, αἱ ἀναφοραὶ
 τῶν ἐκτιμητῶν, καὶ τελευταῖον, τὰ ἰσοζύ-
 α τῶν πιστώσεων καὶ χρεῶν. 9. Τὰ διὰ
 τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους διαβατήρια,
 ὧν ὁποῖον ἢ διάρκεια ἐκτείνεται ἀπὸ 3
 ἡμέρας καὶ ἐπέκεινα μέχρι ἑνὸς ἔτους. 10.
 Αἱ ἀδειαι ὀπλοφορίας καὶ διαμονῆς διὰ τοὺς
 ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν. 11. Τὰ παντὸς
 εἴδους φορτωτικά ἔγγραφα καὶ τὰ συμφωνη-
 τικά δι' ἀγώγιον ἀμαζῶν ἢ ναῦλον πλοίου.
 12. Τὰ μαρτυρικά τῶν Σχολείων καὶ διπλώ-
 ατα τὰ ἐκδιδόμενα διὰ χρεῖαν ἰδιωτικὴν.
 3. Ὅλα τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικά
 ἐνισχυτήσεως, ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσμα-
 ατα, ὅσα δημοσίᾳ τις ἀρχὴ κατὰ ζήτησιν
 καὶ διὰ συμφέρον ἰδιωτῶν ἐκδίδει ἐπισή-
 μως ἐπικυρωμένα, χωρὶς ἐξαίρεσιν τῶν
 περὶ βαπτίσεως, γάμου καὶ θανῆς ἀποδεί-
 ξεων.

25. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, τετάρ-
 της κλάσεως ἦτοι 2 δραχμῶν ὑπόκεινται.
 1. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν,
 ὅποιαςδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖναι, καὶ ἂν
 αὐταὶ ἀκόμη ᾔθελον ἐκδοθῇ διαιτητικῶς.
 Ὅταν ὁμοῦς ἡ ἀπόφασις ἐξεδῶθαι κατ' ἐπέ-
 κτασιν δικαιοδοσίας παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου,
 τότε ὑπόκειται εἰς τὸ χαρτόσημον τῶν
 ἀποφάσεων τοῦ καταλλήλου δικαστηρίου.
 2. Ὅλα τὰ πρακτικά τῶν πρωτοδικείων,
 ἐμποροδικείων, τῶν ἐγκληματικῶν καὶ
 ἀνωτέρων δικαστηρίων, ὅποιαςδήποτε ὑπο-
 θέσεως καὶ ἂν ᾖναι. 3. Ὅλα τὰ πρακτικά
 καὶ πράξεις τῶν διοικητῶν καὶ λοιπῶν δη-
 μοσίων ἀρχῶν, ἐξαίρουμένων τῶν ἀποφά-
 σεων, εἰς τὰ τῆς πειθαρχίας ἐναντίον τῶν
 ὑποτελούντων αὐτοῖς ὑπαλλήλων καὶ ὑπη-
 ρετῶν. 4. Ὅλα τὰ συνταττόμενα παρὰ
 τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑποθηκῶν περὶ ἔγγρα-
 φῆς, μεταγραφῆς καὶ διαγραφῆς ὑποθηκῶν
 ἔγγραφα, τὰ ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς διαδί-
 κους. 5. Αἱ ἀδειαι τῶν γάμων, καὶ ὅλαι

ἐν γένει αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστι-
 κῶν ἀρχῶν, αἱ ἀναφερόμεναι πρὸς ἰδιώτας.

26. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, πέμπτης
 κλάσεως ἦτοι τριῶν δραχμῶν ὑπόκεινται τὰ
 ἀκόλουθα. 1. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν συμβολαι-
 ογράφων, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τὸ τέλος
 τῆς ἀξίας, καὶ αὐταὶ αἱ παρ' αὐτῶν συντατ-
 τόμεναι διαθήκαι. 2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν
 πρωτοδικείων, αἱ ἀφορώσαι τὰς ἀστυνομι-
 κὰς παραβάσεις, τὰ πταίσματα τὰ λα-
 θρεμπόρια. 3. Ὅλαι αἱ προδικασικαὶ ἀπο-
 φάσεις τῶν ἐμποροδικείων καὶ πρωτοδι-
 κείων εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς. 4. Ὅλαι
 αἱ ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ
 λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς πειθαρχι-
 κὰς ὑποθέσεις. 5. Αἱ ἀδειαι ὀπλοφορίας
 καὶ ἀδειαι διαμονῆς, αἱ ὑπὲρ τὴν διάρκει-
 αν τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

27. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἑκτῆς
 κλάσεως ἦτοι πέντε δραχμῶν ὑπόκεινται.
 1. Τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαβατήρια.
 2. Ὅλαι αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμ-
 ποροδικείων καὶ πρωτοδικείων εἰς ὑποθέσεις
 πολιτικὰς καὶ εἰς πλημμελήματα χωρὶς πα-
 ρατήρησιν τῆς ἀξίας τῶν. 3. Ὅλαι αἱ προ-
 δικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων εἰς
 ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ πειθαρχικὰς. 4.
 Τὰ μαρτυρικά περὶ τῆς γενομένης ἐξετά-
 σεως διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ
 διπλώματα τῶν ἱατρῶν περὶ τῆς αὐτῶν
 ἱκανότητος.

28. Εἰς χαρτόσημον τάξεως, ἐβδόμης
 κλάσεως ἦτοι ἑξὲς δραχμῶν ὑπόκεινται.
 1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν κακουργιοδικείων καὶ
 στρατιωτικῶν δικαστηρίων. 2. Αἱ ἀποφά-
 σεις τοῦ Ἀρείου Πάγου. 3. Αἱ ἀποφάσεις
 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἀμ-
 φισβητούμενας διοικητικὰς ὑποθέσεις, ὅταν
 ἐκδίδωνται κατὰ τῶν ἰδιωτῶν. 4. Αἱ ὀρι-
 στικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐφετείων εἰς ὑποθέσεις
 πολιτικὰς, χωρὶς διάκρισιν τῆς ἀξίας τοῦ
 πράγματος. 5. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰθαγενεί-
 ας. 6. Τὰ περὶ κληρονομίας καὶ κληροδο-
 σίας, ὅταν οἱ κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι
 τόσον ἀνιόντες ὅσον καὶ κατιόντες συγγε-
 νήσοι κατ' ἐθελίαν, καὶ δὲν προτιμῶσι νὰ
 πληρώσῃ τὸ τέλος τῆς ἀξίας. 7. Αἱ ἐξώ-

δικοι διανομαὶ τῆς περιουσίας, ἐάν τὰ μέρη δὲν προτιμοῦν νὰ πληρώσουν κάλλιον τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

29. Εἰς χαρτόσημον ἀξίας ὑπόκεινται: 1. Ὅλα τὰ παντὸς εἶδους περὶ χρημάτων ἢ ἀξιών, συμβόλαια τὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δήμων, δημοσίων καταστημάτων, συντεχνιῶν καὶ σωματίων γινόμενα εἴτε δι' ἰδιωτικῆς ὑπογραφῆς, εἴτε ἐπισήμως, καὶ ῥητῶς· αἱ παντὸς εἶδους διὰ δημοπρασίας παραχωρήσεις.

1. Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἔγιναν ἀπόντων τῶν μερῶν. Τὰ πρωτόκολλα καὶ αἱ πράξεις, ὅσα δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τελειώσουν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ὅταν διαλαμβάνουν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως γράφονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου χαρτίου, χωρὶς νέου ἄλλην πληρωμὴν, παρὰ τὸ τέλος τῆς ἀξίας.

2. Τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ δικαστικὰς παρακαταθήκας, καὶ δι' ἐγγύησιν ὑπηρεσίας ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικά εἴτε πιστοποιητικά τῶν διαφόρων δημοσίων ταμείων. 3. Τὰ ψήρισματὰ καὶ διπλώματα πάσης τάξεως πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἀξωματικῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν συμβολαιογράφων, δικηγόρων, καὶ κλητῆρων δικαστικῶν, ἐξαίρουμένων τῶν συντάξεων. Προσέτι τὰ περὶ χορηγίας καὶ ἐπικυρώσεως ἐγγράφα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματῶν καὶ προσπορισμῶν. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει ὑπολογισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ, ἢ ὅπου δὲν δίδεται μισθὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπολογίζεται κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐτήσιον εἰσοδήμα, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς πάντοτε εἰς τὰ ψήρισματὰ καὶ διπλώματα. Ὅλοι αἱ λοιπαὶ ἀπολαβαί, ὡς εἶναι ἡ ἀμισθος κατοικία, αἱ γαῖαι κτλ. θέλουσι ἐμπεριέχεσθαι ὁμοίως εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ποσότητος ταύτης. Τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει πληρωθῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ πιστοποιούντος τὴν ὀφειδοσίαν ἢ τὴν ἐγγείρησιν τοῦ διπλώματος· εἰς τοὺς προδιδασμούς τὸ τέλος πληρώνεται ἐπὶ τῆς αὐξήσεως

μόνον τοῦ μισθοῦ, εἰς δὲ τὰς παρατῆσεις τὸ τέλος τοῦτο δὲν ἐπιστρέφεται. 4. Ὅσα συμφωνητικὰ δι' ἰδιωτικὰς ὑπηρεσίας ὑπολογιζόμενου τοῦ τέλους εἰς ἐνὸς ἐτοῦ ἀποδοχᾶς (μισθόν), ἐκτὸς ἂν ἡ συμφωνία γίνετα δι' ὀλιγώτερον καιρὸν. 5. Ὅλα ἐξοφλητικὰ τῶν πάσης τάξεως πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀξιωματικῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, τῶν συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητῆρων, τὰ διὰ μισθοῦ καὶ ἀπολαβᾶς παντὸς εἶδους, προσέτι καὶ δι' ὅσα λαμβάνουν ἀπὸ τοῦ δημοσίου, ὅταν τὸ ποσὸν τῶν ὑπερβαίνοντων τὰς ἑνδεκα δραχμᾶς. 6. Οἱ λογαριασμοὶ καὶ αἱ ἀποδείξεις ἰδιωτῶν χωρὶς παρατῆσιν ποσῶς τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅπου δίδονται, ἅμα ἡ ὅλική ποσότης ἠθελαν ὑπερβαίνει τὰς ἑνδεκα δραχμᾶς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας, ὅταν τὰ ἐξοφλόμενα ἡμερομίσθια ὑπερβαίνουν τὴν ποσότητα τῶν δέκα δραχμῶν. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι καθὼς καὶ οἱ παντὸς εἶδους ὑπολογισμοὶ δύνανται ἢ νὰ γραφῶσιν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ἀντικὸν χαρτόσημον τῆς ἀξίας, ἢ τοῦτο νὰ ἐπιβληθῇ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ ἀναλόγου προσθέτου λευκοῦ χαρτοῦ καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις εἶναι συγχωρημένον νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀποδεικτικά τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανόμενων ποσῶν ἢ τῆς ἀξίας χωρὶς νὰ πληρώσουν διὰ τοῦτο τὸ τέλος ἐνέου. 7. Αἱ ἐνδείξεις παραλαβῆς διὰ πληρωμᾶς γινόμεναι εἰς δημόσια ταμεία, ὅταν ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα τῶν 11 δραχμῶν, καὶ ὅταν ἡ πληρωμὴ δὲν γίνετα διὰ τοῦ ἀμέσους φόρου, μήτε προέρχεται ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν φόρων εἰς τοὺς δήμους, τὰς ἐπαρχίας, ἢ τοὺς νομούς. 8. Αἱ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς ἐμπορικὰς καὶ τραπεζικὰς ἐργολαβίας, καὶ τὰ γραμμάτια καὶ ἀποδεικτικά, ἐπὶ τοῖς ὁποῖον πληρώνονται τὰ κέρδη αὐτῶν. Ἐλεύθερα παντὸς τέλους χαρτόσημον εἶναι τὰ γραμμάτια τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διὰ προνομίου συστήθεισαν ἐθνικὴν τράπεζαν, ὡσαύτως καὶ τὰ ἀποδεικτικά καὶ

πρακτικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων πληρώνονται κέρδη τῆς. 9. Αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐξαλλασσεως καὶ τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν ἀσφάλειαν, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους ἐπὶ ὑπολογιζομένου ποσοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γινομένης διὰ τὴν ἐξασφάλειαν πληρωμῆς. 10. Αἱ συναλλαγματικαί, τὰ ἐν γίματα πληρωμῆς, αἱ ὁμολογίαι, καὶ γένει ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ περιέχοντα ποσότητες καὶ διαταγὰς πληρωμῶν δι' ὠσιμένους ποσότητας, καὶ κυκλοφοροῦντα ἐν τῷ Βασιλείῳ, συμπεριλαμβανομένων αὐτῶν τῶν εἰσερχομένων ἀπὸ ξένα ἀτὴ συναλλαγματικῶν, τῶν πληρωτέων ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιέχονται ἡ σφραγὶς πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὸν πρόσθετον συκὸν χάρτην πρὶν τῆς παρουσίας εἰς ὑποδοχὴν (ἄρθρ 10). Αἱ ὁπισθογραφαὶ αἱ ὑποδοχαὶ καὶ ὅλα τὰ μὴ κυκλοφοροῦντα ἔγγραφα, καθὼς διπλόγραφα καὶ ἑνίγραφα δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνὲν τέλος, τὰν τὰ πρωτότυπα αὐτῶν καὶ αἱ κυρίως ὁμολογίαι ἐσημάνθησαν δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνὲν τέλος ὁμοίως καὶ τὰ γραμμάτια τῆς οἰκονομικοῦ διορισθείσης ἐθνικῆς τραπεζῆς. 11. Αἱ κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι αἱ ἀπὸ συγγενεῖς τοὺς μὴ κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀνιόντας καὶ κατιόντας, ὑπολογιζομένου τοῦ τέλους ἐπὶ τῆς ὀλικῆς ἀξίας τοῦ κληρονομηθέντος ἢ κληροδοτηθέντος πράγματος καὶ τῶν λοιπῶν ὠφελειῶν ἢ ἀπολαύσεων, τὰς ὁποίας ἔχει, χωρὶς διακρίσεων καὶ χωρὶς καταλογισμῶν τοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πληρωθισμένου τέλους, ἀφοῦ ὅπως ἐκπεσθῶσιν ὅλα τὰ ἐπὶ τούτου χρέη. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι εἰς τὰς ῥηθείσας κληρονομίας καὶ κληροδοσίας τὸ τέλος τῆς ἀξίας θέλει πληρωθῇ ἅπαξ ἢ εἰς τὴν ἐκσφραγίσιν τῆς διαθήκης, ἢ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς περιουσίας, ὅταν ὑπάρχῃ ἐντελὴς καὶ ἐντάξει κατεγρωμένη ἀπικραφὴ ταύτης δὲ μὴ ὑπαρχούσης, εἰς τὴν ἐνορκον δήλωσιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος τὴν ὁποίαν χρεωστῶν νὰ κάμωσιν ὅλοι αἱ κληρονόμοι καὶ ἐπίτροποι αὐτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον εἰρηνοδικεῖον ἐντὸς ἑξ

μηνῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κληρονομήσεως, γράφοντες εὐθὺς ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τὴν ἀνάλογον ἀξίαν. Παρεκτὸς τούτου ὑπόκεινται εἰς τὸ νόμιμον τέλος τῆς τάξεως καὶ τὰ περὶ κληρονομίας αὐτὰ πρακτικά (1^η συζητήσεως) ὅταν γένωσι.

30. Διὰ νὰ ὑπολογίζεται ὁρθῶς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας, πρέπει τὰ ἔγγραφα νὰ διαλαμβάνωσι μὲ ἀκριβείαν τὰς χρηματικὰς ποσότητας, καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀναφερομένων πραγμάτων οἱ δὲ συμβολαιογράφοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, καὶ ἂν συγκρίνοντες τὰς δηλωθείσας τιμὰς μὲ τὴν ὑπάρχουσαν τιμὴν τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων εὖρωσιν ἐπιστητὴν διαφορὰν πρὸς βλάβην τοῦ ταμείου, τότε πρέπει νὰ διορθώσωσιν αὐτάς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νὰ λαμβάνωσι τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου. Ἄν οἱ ἔχοντες συμφέρον δὲν συμφωνήσωσι κατὰ τοῦτο, τότε ἔμπορουν αὐτοὶ ἢ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ καταφύγωσιν ἐντὸς 48 ὥρων εἰς τὴν ἐκτίμησιν δύο εἰδημόνων, διοριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπὸ μέρος τῶν ἔχόντων τὸ συμφέρον, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπὸ τὸ μέρος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οἱ δὲ ἐκτιμηταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπιφορτιζόμενοι παρ' αὐτοῦ μὲ τὴν ἐκτίμησιν, καὶ ὑποχρεούμενοι νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς διαφερομένους τὴν ἔγγραφον γνώμην των, τὴν ἐπιθεωρουμένην καὶ ἐπικυρουμένην ἀμισθί παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ἡ πράξις, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπισυναρθῇ καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τῆς γνωμοδοτήσεως, ὡς ἀναγκαῖον παράρτημα. Ὅταν οἱ ἐκτιμηταὶ ἤθελον διαφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τότε λαμβάνεται βάσις εἰς τὸν καταλογισμὸν τοῦ χαρτοσήμου ὁ ἐξαγόμενος μέσος ὁρος ἀπὸ τὰς δύο ποσότητας, τὰ δὲ ἐξόδα τῆς ἐκτιμήσεως πληρώνονται ἀπὸ τὸν πληρωτὴν τοῦ χαρτοσήμου.

31. Εἰς τὰς συμφωνίας τὰς ἀφορώσας ἀνταλλαγὴν τινα, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ μεί-

ζονος κατὰ τὴν τιμὴν ἀνταλλαττομένου πράγματος. Εἰς τὰ δάνεια, ἐπὶ τῆς δανειζομένης ποσότητος· εἰς τὰ συμφωνηθέντα ἐνοίκια, ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐνοικίου πολυπλασιαζομένου μὲ τὰ ἔτη, δι' ἧσα ἴσχυει ἡ συμφωνία τοῦ ἐνοικίου. Εἰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐσυμφωνήθησαν διὰ βίου, ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ· ἐάν δὲ ἀπροσδιόριστος, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ. Εἰς ἀρέσεις ἐτησίων προσόδων, ἐπὶ τῆς ποσότητος τοῦ κεφαλαίου· τούτου δὲ μὴ ὄντος προσδιορισμένου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσοδήματος, ἐάν αὐταὶ ἐσυμφωνήθησαν δι' ἀπλῶς ἀπροσδιόριστον καιρὸν· ἐάν δὲ διὰ βίου, τότε τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ εἰκοσαπλοῦ τῆς ποσότητος τοῦ εἰσοδήματος. Εἰς τὰς μεταξὺ ζώντων δωρεάς, ἐπὶ τῆς παρὰ τῶν μερῶν ὁμολογουμένης ποσότητος· εἰς παραχωρήσεις ἐπικαρπίας, ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος· ἂν ὅμως μετὰ ταῦτα μεταβῇ καὶ ἡ ιδιοκτησία αὐτὴ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, τότε τὸ τέλος λογίζεται καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας. Εἰς διαπραγματεύσεις πωλήσεων τῶν πρὸς καιρὸν ἢ διὰ βίου συμφωνηθέντων εἰσοδημάτων, ἐπὶ τῆς ῥητῆς τιμῆς, ἢ τοῦ διὰ πολυπλασιασμοῦ μὲ τὰ μὴ παρελθόντα εἰσέτι ἀπὸ τῆς συμφωνίας ἔτε ἐξαγομένου ποσοῦ τῶν εἰσοδημάτων, ἢ, ὅταν δὲν ἀναφέρεται προσδιορισμὸς χρόνου, ἐπὶ τοῦ δεκαπλασίου εἰσοδήματος.

Κεφ. Δ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους.

32. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ γράφωνται ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸν ἀνάλογον σφραγιστὸν χάρτην. Αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ συμβολαιογράφοι εἶναι ὑπόχρεοι ἀπαράλλακτα μὲ τοὺς ἰδιώτας νὰ μεταχειρίζονται αὐτὸν εἰς τὰ πρωτότυπα ἔγγραφα καὶ τὰς πράξεις των.

33. Οἱ συμβολαιογράφοι, τὰ δικαστήρια, καὶ ὅλαι αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τοὺς διαδίκους τὴν προπληρωμὴν τοῦ νομίμου τέλους

τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις των ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ πρὶν τούτου νὰ μὴ ἐνδύσωσιν εἰς τὰς αἰτήσεις των. Ἄν μετεχειρίσθησαν τὸν σφραγιστὸν χάρτην εἰς λογαριασμὸν καὶ εἰς χρέος τῶν διαδίκων, δύνανται μὲν νὰ μεταχειρισθῶσι κατ' αὐτῶν ὅλα τὰ ἔννομα μέσα, ὅσα ὁ διοργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ πολιτ. δικονομ. διαλαμβάνει περὶ τῆς εἰσπραξέως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν· ποτὲ ὅμως δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀνταπόδοσιν καὶ ἀφῇσιν αὐτῶν τινα ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἀλλ' ἐάν οἱ διάδικοι ἀρνοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν, ἢ πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι μακρυνοὶ μάρτυρες κτλ. ὅπου οἱ διάδικοι δὲν ἐμφανίζονται, τότε γίνεται ἡ εἰσπραξίς των τελῶν τῆς ἐπισφραγίσεως διὰ τοῦ ταμείου τῆς διοικήσεως κατὰ συνέπειαν δηλοποιήσεως, τὴν ὁποίαν πέμπει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις εἰσπράττει τὴν χρεωστούμενην ποσότητα· πλὴν αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς εἰσπραξέως ἐνεργεῖται μόνον ὅταν ὁ διάδικος δυστροπῇ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, ἢ ὅταν ἡ δημοπράσία τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου δὲν λάβῃ πέρας διὰ νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ τέλη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς τιμῆς.

34. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου γίνεται ἀπὸ τὸν ἔχοντα ἄμεσον καὶ πρῶτον συμφέρον· μήτε ὁ σφραγιστὸς χάρτης δίδεται, μήτε εἰδικὴ σφράγις γίνεται χωρὶς προπληρωμῆς εἰς μετρητά· οὐδὲ ποσὼς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἰδιαιτέραι μεταξὺ ἰδιωτῶν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς συμφωνίαι.

35. Εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφα (Γ. συζητήσεις), ὡς καὶ τὰ δικαστικά, ἐξοδα δύνανται νὰ ζητηθῶσιν ἐν καιρῷ ἀπὸ τὸν καταδικαζόμενον.

36. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐγκλημητικὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, προσέτι καὶ τὰς πειθαρχικὰς ἐξετάσεις (συζητήσεις) διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλονται μετὰ

ν ἔδωκεν τῆς ἀποφάσεως, ὅταν αὕτη
καταδικαστικὴ καὶ τελεσιδικία. Ὁ
λογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ καταναλωθέν-
τος χαρτοῦ ἐν τῷ διαστήματι τῶν γενομέ-
νων πράξεων ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου
μειώνει τὰ τέλη ταῦτα εἰς ἰδιαιτέραν
ἑλκην εἰς τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξό-
δων διεκπεραιούμενα ἀποσπάσματα τῶν
ἀποφάσεων, καὶ τὰ παραδίδει εἰς τὴν
ἐκκλόντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ εἰς
τὴν οικονομικὸν ἐπίτροπον εἰς διπλόγραφον
τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖ καὶ ἡ ἀνήκουσα δι-
κητικὴ ἀρχὴ διὰ τὰς πειθαρχικὰς τῶν
παλλήλων αὐτῆς ἐξετάσεις. Τὰ διοικητι-
κὰ σημεία εἰσπράττουσι τὰ τέλη ταῦτα
κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως ἐγκύσεως
οικονομικὸν κύρος. Ἡ σημειώσις τῶν τελῶν
σημαίνει μόνον εἰς ἀπόδειξιν τῆς ποσό-
τητος τοῦ καταναλωθέντος σφραγιστοῦ
χαρτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνέκοντος δικαστηρίου,
τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Εἰς ὅλας δὲ τὰς
οἰκονομικὰς περιπτώσεις πρόσθεσις σφραγι-
στοῦ χαρτοῦ εἰς τὰς διαληθθεῖσας ἐξετά-
σεις (γ. συζητήσεις) δὲν χωρεῖ.

37. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν δικάζεται
ἄνθρωπος ἔχων τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 223
ἄρθρον τῆς πολιτ. δικονομίας δικαιοῦματα
πτωχοῦ, ἢ δικάζεται τὸ δημόσιον, συγ-
χωρεῖται νὰ μὴν ἐπιβληθῶσι τὰ τέλη
τοῦ χαρτοσήμου, καθ' ὅσον μέρος ἀφορᾷ
τὸν πτωχόν ἢ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ὁ-
ριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς υποθέσεως. Ἀν
ὁ ἀντίδικος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημο-
σίου καταδικασθῇ, τότε ἡ πληρωμὴ τῶν
τελῶν γίνεται παρ' αὐτοῦ δι' ὅλας τὰς
πράξεις μετὰ τὸ μέσον σημειώσεως πεμ-
πομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου εἰς
τὸν ἀνέκοντα ταμίαν τῆς διοικήσεως, καὶ
τοῦ διπλογράφου αὐτοῦ κοινοποιουμένου
εἰς τὸν οικονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐλέγ-
χου. Ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόφασις ἀποθῇ ἐναντία εἰς
τὸ μέρος τοῦ πτωχοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, τὰ
τέλη τοῦ χαρτοσήμου τότε μήτε σημει-
οῦνται, μήτε εἰσπράττονται.

38. Εἰς ὅσα συμφωνητικὰ τὸ δημόσιον
εἶναι συμφωνοῦν μέρος, τὸ τέλος τοῦ χαρ-

τοσήμου πληρώνεται μόνον ἀπὸ τὸ ἄλλο
μέρος, ἐπὶ τῇ βάσει, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν
δύναται νὰ πληρῶνῃ πρὸς τὸ δημόσιον.
ὅθεν καὶ δι' ὅλα τὰ ἐξοφλητικὰ, τὰς ἀπο-
δείξεις, καὶ τοὺς εἰς σφράγισμα ὑποκει-
μένους λογαριασμούς, τὰ τέλη τοῦ χαρτο-
σήμου πληρώνονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν ἴδιον
ἐκείνον.

Κεφ. Ε' Παραβάσεις, ποιναί, καὶ ἐλεγχος.

39. Τὰ δικαστήρια καὶ ὅλαι αἱ δημό-
σιαι ἀρχαί, δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι καν-
ονομικὰ εἶδους ἐγγράφων ἰδιωτικόν, ἀφ' ὅσα
ὁ νόμος ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρ-
τοσήμου, καὶ τὸ ὅποιον ἀπ' ἀρχῆς γραφέν
εἰς χάρτην ἀσφράγιστον, ἢ εἰς χάρτην κα-
τωτέρας παρὰ τὴν ἀνήκουσαν τιμῆς δὲν
ὑπεβλήθη ἀκολούθως εἰς τὸν πρόσθετον
λευκὸν χάρτην, ἢ τοῦ ὁποίου αἱ σφραγι-
δες ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ τὰ γράμματα, ἢ
ἄλλως παρεμορφώθησαν εἰς τρόπον, ὥ-
στε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τι-
μῆς. Δὲν δύνανται ἐπὶ τοιούτων ἐγγράφων
νὰ γράψωσι πρόσκλησιν, πρακτικὰ ἢ ἀπό-
φασιν τινα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἄν ὅμως αἱ σφραγίδες ἐσκεπάσθησαν
μὲν, ἀλλ' ὅχι εἰς τρόπον νὰ μὴ διακρίνε-
ται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τὸ ἐγγράφον εἶ-
ναι τότε μόνον δεκτὸν, ὅταν ὁ ἔχων συμ-
φέρων πληρῶσῃ ἀμέσως πρόστιμον ἴσον
μετὰ τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους· ποτὲ ὅμως
τὸ πρόστιμον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ᾖναι
ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν.

40. Ἀναφοραὶ γραμμέναι εἰς χάρτην
ἀσφράγιστον ἢ σφραγίσματος κατωτέρας
τιμῆς ἀπὸ τὴν προσδιωρισμένην εἰς τὸν
νόμον, ἢ τῶν ὁποίων αἱ σφραγίδες ἐσκε-
πάσθησαν, ἢ ἄλλως παρεμορφώθησαν, ἐ-
πιστρέφονται ἄνευ ἀναβολῆς.

Εἰς τοὺς μακρόθεν ἀναφερόμενους ἀπο-
στέλλονται δι' ἐξόδων αὐτῶν τῶν ἰδίων
ἀποῦ γραφῶσιν ἐπ' αὐτῶν χωρὶς καμμίαν
ἐπιστημότητα αἱ λέξεις « ὁ χάρτης ἀσ-
φράγιστος. » ἢ « ἡ σφραγὶς παρεμορ-
φώθη. »

41. Ἀπαγορεύεται ὁμοίως εἰς τὰ δι-
καστήρια νὰ ἀριθμῶσι καὶ νὰ μονογραφῶσι
κατάστιχα καὶ βιβλία μὴ φέροντα τὴν
ἀνήκουσαν ἐπισφράγισην.

42. Τὰ προικοσύμφωνα, τὰ ἐγγράφα δωρήσεως μεταξὺ ζώντων, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ συμβόλαια, ὅσα ἀφορῶσι μεταβολὴν τινὰ εἰς τὴν κατοχὴν πραγμάτων ἀκινήτων (ἐξαιρουμένων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων), καὶ προσέτι ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ ἀφορῶντα τὰς ὑποθήκας, καὶ τὰς αὐτοθελεῖς ἐξωδίκους διαμοιράσεις περιουσίας, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ γίνωνται ἄλλως πῶς, εἰ μὴ ἐπισήμως καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, φυλλαττομένων ἐν τούτοις τῶν ἀρθρῶν 32 καὶ 46.

43. Τὰ ἐγγράφα, ὅσα ὁ παρὼν νόμος ὑποβάλλει εἰς τέλος χαρτοσήμου, καὶ εἰς τὸ ἀρθρ. 10 δὲν ἐξαιροῦνται, τότε μόνον δύνανται νὰ δεχθῶσι τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην (ἀρθρ. 13), ὅταν ἐκτὸς τῆς τιμῆς, πληρωθῇ ἀμέσως καὶ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τῆς ἐλλειπούσης σφραγίδος, ἢ τοῦ χαρτοσήμου.

Ὅταν τὸ ἐγγράφον φέρῃ σφραγίδα μικροτέρας τιμῆς, τότε μὲ τὸν πρόσθετον χάρτην πληρώνεται μόνον τὸ περιπλέον, καὶ εἰς αὐτὸ ὑπολογιζόμενον εἰσπράττεται τὸ δεκαπλοῦν διὰ τὸ πρόστιμον· εἰς οὐδεμίαν ὁμῶς τῶν δύο περιστάσεων τὸ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ ᾖναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε δραχμῶν. Ἄν τὸ ἐγγράφον φέρῃ σφραγίδα παραμορφωμένην εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς, τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου θεωρεῖται ὡς ἡ μικροτέρα πασῶν, δηλ. τῶν 25 λεπτῶν.

44. Ἐάν τις ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἀγοράν, πωλήσῃ, ἢ ἀγοράσῃ παιγνιόχαρτα, χρονολόγια, ἢ χαρτοφυλάκια χρονολογικά, ὅλα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα δημεύονται πρὸς χάριν τοῦ καταμνηντοῦ, ὃ δὲ παραβάτης, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους, καταδικάζεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δεκαπλοῦν τοῦ τέλους αὐτοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου. Αἱ κατὰ τύπους δημοτικαὶ καὶ ἀγρονομικαὶ ἀρχαί, οἱ κατὰ διοικήσεις ταμίαι, οἱ εἰς τὴν σφραγιστήριον καὶ τὸ γενικὸν ταμεῖον διορισθέντες ὑπάλληλοι ἐπιφορτίζονται τὴν καταβεβληθῆσιν τῆς παραβάσεως ὅθεν ὀφείλουν νὰ καταστρώσουν ἐπὶ τούτου ἐκθεσιν,

τὴν ὁποίαν ὁμοῦ μὲ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, ὑποβάλλουν εἰς τὸ ἀνῆκον εἰρηνοδικεῖον. Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ ὑπογραφῇται παρ' αὐτοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ εἰς ἐναντίωσιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρὰ δύο ἀξιωματικῶν μαρτύρων.

Ὁ εἰρηνοδικὴς ἀναθεωρεῖ εὐθὺς τὴν ἐκθεσιν ἀνεξόδως καὶ ἀποπέμπει αὐτὴν ὁμοῦ μὲ τὰ δημευθέντα πράγματα εἰς τὸ ἀνῆκον ταμεῖον τῆς διοικήσεως, τὸ ὁποῖον παρὰ μὲν τοῦ παραβάτου εἰσπράττει τὸ ἀνῆκον τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον, πέμπον ἀπόσπασμα αὐτῆς συγχρόνως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον χάριν ἐξελέγξεως· τὰ δὲ δημευθέντα πράγματα ππραδίδονται εἰς τὸν καταμνηντὴν ἐπὶ ἀποδείξει, ἀφοῦ ἐπιφραγισθῶσι.

Ἡ ἐπισφράγισις καὶ παράδοσις αὐτῆς, ἥτις γίνεται χωρὶς κἀνὲν ἐξόδον τοῦ καταμνηντοῦ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ βραδύνῃ ἐπὶ λόγῳ ὅτι δὲν ἐξετελέσθη ποτὲ ἡ εἰσπραξις τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου ἐκ μέρους τοῦ παραβάτου.

45. Ἀνίσως δημοσία τις ἀρχὴ παρεδέχθη ἀπὸ ιδιώτην ὁποιονδήποτε ἐγγράφον, ἢ ἀναφορὰν ἀσφραγιστον, ἢ μὲ σφραγίδα κατωτέρας τιμῆς, ἢ παραμορφωμένην, τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου ἢ τῆς ἀναφορᾶς μὲ πρόστιμον δεκαπλοῦν τῆς ποσότητος τοῦ χαρτοσήμου, καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἀπὸ τὸν ιδιώτην παραβάτην, ὅστις ἐτέρωθεν ὑπόκειται εἰς τὴν παρὰ τοῦ 40 ἀρθρου ἀναφερομένην ποινὴν τῆς ἀκυρώσεως, ἂν ἔγινε χρῆσις τις αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου. Ἄν εἰς τὸ παρυσιασθὲν ἐγγράφον ἢ σφραγὶς μὲν ᾖτον σκεπασμένη, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς διακρίνεται, καὶ ὁ ὑπάλληλος τὸ ἐδέχθη χωρὶς νὰ πληρωθῇ τὸ διπλάσιον τέλος, καταδικάζεται οὗτος εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τοῦ τέλους, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ ζητῇ ἀπὸ τὸν ιδιώτην, τοῦ ὁποίου τὰ δίκαια εἰς τὴν περίεσιν αὐτῇ δὲν βλάπτονται ποσῶς.

46. Εἰς πρόστιμον ὁμοίως δεκαπλοῦ τέλος ὑπόκειται (ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους αὐτοῦ) ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλ-

λοι, ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀπ' ἀρ-
 ρῆς τὸν ἀρμόδιον σφραγιστὸν χάρτην εἰς
 τὰς ἐκδίδουσι πράξεις, πρακτικά, ἀπό-
 φασι, ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα χωρὶς
 δύναται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ιδιώ-
 τὴν εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ με-
 τεχειρισθῶσι τὸν σφραγιστὸν χάρτην, εἰμὴ
 ὅσον τὴν καθ'ἑαυτὸ τιμὴν, καὶ ὅχι τὸ κα-
 τεπλοῦν πρόστιμον εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον
 ἢ ζημίαν καταδικάζονται, καὶ ὅταν γρά-
 νοντες παραμυρῶσωσι τὴν σφραγίδα εἰς
 ὅσον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ πᾶσιν
 τῆς τιμῆς ἄλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην
 ἐν δύναται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν ιδιώ-
 τὴν οὕτε τὴν ἀπλὴν τοῦ χαρτοῦ τιμὴν
 ἢ δὲ ἡ σφραγὶς ἐσκεπάσθη εἰς τρόπον,
 ὥστε τὸ πᾶσιν τῆς τιμῆς διακρίνεται,
 τότε ὁ ὑπάλληλος καταδικάζεται παρο-
 ρῶς εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τέλους,
 χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τίποτε
 ἀπὸ τὸν ιδιώτην.

47. Ὅσακις ἡ περὶ δημοσίαις τινὸς ἀρ-
 χῆς γενομένη παράβασις ἐξάγεται ἀπὸ
 ἑγγράφον ἐκδοθὲν παρ' αὐτῆς, ἢ εὐρισκό-
 μενον ἤδη εἰς χεῖρας ιδιωτῶν, τότε δύ-
 νανται ὁποιοσδήποτε ιδιώτης νὰ καταμη-
 νύσῃ τὴν παράβασιν. Εἰς τὸν καταμηνυ-
 τὴν ἀνήκει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου εἰς
 τοιαύτην περίπτωσιν ἡ καταμνήσυσις γί-
 νεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμιαν, ὅστις
 εὐσπράττει τὸ ὅλον, καὶ παραδίδει τὸ
 ἥμισυ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἐπὶ ἀποδείξει
 παραλαβῆς. Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἀντίστασιν, ἀνα-
 φέρεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκο-
 νομικῶν, διὰ νὰ χρεωθῇ ὁ παραβάτης
 ὑπάλληλος, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ
 τοῦ ἡμίσεος προστίμου εἰς τὸν καταμηνυ-
 τὴν ἐν εἰδὲι προπληρωμῆς. Ἡ καταμνή-
 συσις αὕτη δὲν συγχωρεῖται, ὅσακις ἡ
 παράβασις δὲν ἐξάγεται, εἰμὴ δι' ἐκεί-
 νων τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν
 εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γραφείου τῆς ἀρχῆς
 αὐτῆς.

48. Ἰδιώτης ὅστις εἰς τὴν ἐπιβολὴν
 τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, ἢ εἰς τὸν διὰ
 προστίμου πρόσθετον λευκὸν χάρτην νομί-
 μι αὐτὸν ἠδικημένον, ἔχει τὸ δικαίωμα
 ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

νὰ διευθύνῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
 ἐπιβολῆς ἄμεσον ἐξαίτησιν πρὸς τὴν
 Γραμμ. τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἂν αὕτη
 ἀπορρίψῃ νὰ ἐκκαλέσῃ ἐντὸς ἄλλων 30
 ἡμερῶν, ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἀ-
 πόρριψις, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρα-
 τείας, ἐπισυνάπτων καὶ εἰς τὴν ἐξαίτησιν
 καὶ εἰς τὴν ἐκκλήσιν τὰ ἑγγράφα, ἐπὶ τῶν
 ὁποίων ἐπεβλήθη τὸ τέλος.

Ὅφείλει δὲ ὁ ποιὼν τὴν ἐξαίτησιν νὰ
 προπληρώσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χαρτό-
 σημον καὶ τὸ πρόστιμον, πρὶν ἐπιχειρισθῇ
 αὐτὴν.

Ἐγκριθείσης τῆς αἰτήσεώς του, θέλει
 τῷ ἐπιστραφῇ τὸ περιπλέον ἀπὸ ἐν δι-
 οικητικῶν ταμείων ὁποιοιδήποτε, ἐπὶ ἀπο-
 δείξει παραλαβῆς, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς
 τέλος χαρτοσήμου, πρέπει ὅμως νὰ προσ-
 τεθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμμα-
 τείας ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Τὰ ἐπιστρεφόμενα ταῦτα ποσὰ κατα-
 λογίζονται ἀπὸ τὸ γενικ. ταμεῖον εἰς τὴν
 μερίδα τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου.

Τὸ οὗτο δικαίωμα τῆς ἐξαίτησεως καὶ
 ἐκκλήσεως μένει πάντοτε μετὰ τὴν πλη-
 ρωμὴν εἰς τοὺς ιδιώτας ἀκόμη καὶ εἰς τὴν
 ἐν τῷ ἀρθρ. 30 ἀναφερομένην περίστασιν
 τῆς ἐκτιμήσεως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα μένει
 καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἀφοῦ πληρώσουν
 καὶ οὗτοι τὰ εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθέντα
 πρόστιμα.

49. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει
 ἐσποδιάσει μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐλεγκτικὰς
 ὁδηγίας τοὺς ἐπιθεωρητάς, τοὺς ὁποίους
 κατ' ἔτος πέμπει εἰς ἐξέτασιν τῶν ταμεί-
 ων, διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσιν ὅχι μόνον τὰ διοι-
 κητικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ καὶ πληροφορῶνται
 ἀκριβῶς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δημοσίαν
 ἀρχὴν διὰ τὴν χρῆσιν, τὴν ὁποίαν κατὰ
 τὸν παρόντα νόμον ὥφειλε νὰ κάμῃ τοῦ
 σφραγιστοῦ χαρτοῦ, ἐὰν ἔκαμεν αὐτὴν ὡς
 ἔπρεπε.

Οὗτοι πρέπει νὰ κάμωσιν ἐπιθεώρησιν
 ἐνταυτῷ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς
 συμβολαιογράφους καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δη-
 μοσίας ἀρχάς, δηλοποιοῦντες τὰς ἀνακα-
 λυφθείσας παραβάσεις εἰς τὰ ἀνήκοντα
 68.

διοικητικά ταμεία, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀμέσως τὰ του προστίμου.

Παρομοίας ὁδηγίας καὶ ὑποχρεώσεις θέλει δώσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, διὰ νὰ κάμουν τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους ὁμοίως τὸν ἔλεγχον καὶ ἐπιθεώρησιν, τηροῦντες πάντοτε τὴν ἀναγκαίαν συνέχειαν.

Αἱ ἐξελέγξεις πρέπει νὰ σημειοῦνται μετὰ προσοχῆς καὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀρχῶν, συνυπογραφομένης ἐν αὐτοῖς καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξελεγχθείσης.

50. Ἐκτὸς τῆς ἀδιαλείπτου ἐπαγρυπνήσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαταχθέντων ἐλέγχων, [ὑφείλει αὐτὸ πρὸς τοῦτοις νὰ προκαλῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ πάντοτε ἀπὸ τὴν γραμματείαν τῶν οἰκονομικῶν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ὅτε ἤθελεν ἀναφανῇ διαφωνία ἢ διαφορὰ εἰς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

51. Ὅσοι κατασκευάζουσι κίβδηλον σφραγιστὸν χάρτην, ἢ ἐπιχειροῦνται παρονόμως τὴν εἰδικὴν ἐπισφράγισιν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν, ἥτις ὠρίσθη εἰς τὸ ἄρθρ. 235 τοῦ ποινικοῦ νόμου· προσαρμόζονται δὲ ἀναλόγως καὶ τὰ ἄρθρα 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, καὶ 246, τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τοὺς ἀνευ ἀδείας κατασκευάζοντας σφραγιστήρας καὶ εἰς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν παραποίησιν ἢ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου.

52. Ὅσοι χωρὶς ἀδείαν κατασκευάζουσι, καὶ διαδίδουσι χάρτην μετὰ τὸ ὑδάτινον, τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ ἁρθρου 6 σημεῖον, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν, καὶ μετὰ δήμευσιν τοῦ χάρτου.

Κεφ. ΣΤ. Ἀκροτελεύτιοι ὁρίσμοι.

53. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 15 (27) Σεπτεμβρίου τ. ε. καὶ τοῦτοχρόνως παύει διὰ τοῦτου ἡ εἰσπραξὶς ὅλων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 μνημονευθέντων τελῶν.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου πρέπει εἰς

ὅλα τὰ εἰσέτι καὶ νῦν ἐν ἰσχυρῇ ὄντα διατάγματα διορισμῶν, καὶ διπλώματα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, αἵτινες κατὰ τὸ παρὸν εἶναι εἰς ἐνέργειαν, καὶ δὲν παρεχωρήθησαν κατὰ συνθήκην, καὶ προσωρινῶς διὰ προσδιορισμένον καιρὸν ἀπὸ ξένης Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἐπισυναρθῇ τὸ νόμιμον χαρτόσημον, μέχρι 1 (13) Δεκεμβρίου 1836, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς δεκαπλασίας ποσότητος, προσθετομένου τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ φύλλου κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13. Εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἤδη ἔγιναν πρὸ τῆς 15 (27) Σεπτεμβρίου 1836, θέλει ἐπισυναρθῇ ἐπίσης λευκὸν σφραγιστὸν φύλλον ἀνάλογον τῆς νομίμου ποσότητος, καὶ φυλαττομένων τῶν ὠρισμένων τύπων, εὐθὺς ὅτε μέλλει νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἢ ἄλλης δημοσίου ἀρχῆς. Εἰς δὲ τὰ κατάστιχα ἢ πρόσθεσις αὐτῇ τοῦ λευκοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἢ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 συγχωρουμένη ἑκτακτος σφράγις γίνεται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ φύλλα, τῶν ὁποίων θέλει γίνεαι χρῆσις· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰ κατάστιχα, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὸ χαρτόσημον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, καὶ θέλουσι νὰ ἐξακολουθήσουν κατὰ τὴν 15 (27) Σεπτεμβρίου 1836.

Τῶν τοιούτων δὲ ὑπόκεινται εἰς τὸ σφράγισμα μόνον τὰ μὴ μεταχειρισθέντα εἰσέτι φύλλα.

54. Τὸ λογιστικὸν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ χαρτοσήμου, καθὼς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει προσδιορίζεται δι' ἰδιαίτερων διαταγμάτων καὶ ὁδηγίων.

Ἐπίσης διορίζονται δι' ἀπλῶν διαταγμάτων οἱ ὁρίσμοι εἰς ποίας περιπτώσεις, καὶ ὑπὸ ποίας προφυλάξεις, εἰς τυχόν κατεπείγουσας περιστάσεις, ὅποτε στιγμιαίως ἤθελεν ἐλλεῖπει ὁ νόμιμος σφραγιστὸς χάρτης, δύναται νὰ γραφθῶσιν ἔγγραφα μετὰ ἰδωτικὴν μόνον ὑπογραφήν καὶ ἐπὶ λευκοῦ

ρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτεθῇ ἀκο-
ύτως τὸ σφράγισμα τοῦ χαρτοσήμου.

55. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμ-
μ. θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ σαλθῶσιν εἰς
ἀρμοδίους ἀρχὰς αἱ ἀναγκαῖαι περὶ
ἐργήσεως τοῦ χαρτοσήμου νόμοι ὀδηγίαι,
ὡς νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν
ποῖον θέλει δοθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς
συμβολαιογράφους καὶ λοιπὰς ἀρμοδίας,
ὡς ὁ ἀναγκαῖος νόμιμος σφραγιστὸς
ἐκείνης, μὲ πίστωσιν, ἐὰν ζητηθῇ τοιαύτη,
ὡς προσέτι νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ ἀποδείξει πα-
ρὰ τῆς εἰρηνοδικίας εἰς τὰ γραφεῖα ὧλων τῶν πολιτι-
κῶν, ἐμπορικῶν, καὶ ποινικῶν δικαστηρίων
ἐκτύπον τοῦ νέου σφραγίσματος ἐπὶ
ἑκάστου, ἔχοντος τὸ νενομισμένον ὑδάτινον
σημεῖον, ὡς ὑπόδειγμα πρὸς ἀνακάλυψιν
παραποιήσεων κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Αὐγούστου 1836.

320 Δ' Περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰρηνοδικῶν,
τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν συμβολαιο-
γράφων καὶ κλητῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀποὺ διὰ τοῦ σημερινοῦ περὶ χαρτο-
σήμου διατάγματος ἐπαύσαμεν τὴν εἰσπρα-
ξὴν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας ἐλάμβανον
μέχρι τοῦδε οἱ εἰρηνοδίκαι, συμβολαιογρά-
φοι, γραφεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ κλητῆ-
ραι διὰ τὰς ἐργασίας τῶν ἀπὸ τὰ διάφορα
ἄτομα περιορισάντες τὰς ἀποδοχὰς ταύ-
τας εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ σημαντοῦ
χαρτίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀκούσαντες
τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, δια-
τάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα
καὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλ-
λῶλων διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρί-
ων καὶ συμβολαιογραφείων, ἄρθρ. 235, θέ-
λουν χορηγεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αὐτοὺς δι'
ἀνελόγου μερίδος ἐκ τῶν δικαιωμάτων
τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἐξαιρουμένων ὅμως
τῶν ποινῶν ἐναντίον τῶν καταχρήσεων
καὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ περὶ σημαν-
τοῦ χαρτίου νόμου ἐγκρινόμενης ἀποζημιώ-

σεως τῶν παραλαμβανόντων τὰ σημαντὰ
χαρτία.

2. Ἡ μερίς αὕτη προσδιορίζεται κατὰ
τὸ παρὸν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. οὕτως
οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν εἰρη-
νοδικείων ἀπολαμβάνουν οἱ δύο μαζί τὴν
μερίδα ταύτην ἢ μεταξύ τῶν ὅμως ἀ-
ναλογίᾳ θέλει προσδιορισθῇ ὡσαύτως δι'
ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαι-
οσύνης Γραμματείας, παρ' ἡμῶν ἐπικυρω-
θεσομένης.

3. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρ. ἐγκ-
ρινόμενης μερίδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων
ἀποζημιώσεων δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα, δὲν
συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλ-
λήλους νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ διάφορα
ἄτομα ἄλλο τι ὑπ' ὁποιοῦνδήποτε πρόσχη-
μα, ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ
ἐπὶ τούτῳ περιεχομένων ποινῶν.

4. Οἱ γραφεῖς τῶν συνήθων καὶ ἀνωτέ-
ρων δικαστηρίων εἶναι ὑπόχρεοι ἐπὶ τῆς
προσδιωρισμένης δι' αὐτοὺς μερίδος νὰ
πληρώνωσιν ὅλα τὰ γραφικὰ ἐξόδα, μεταξύ
τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται ἰδίως καὶ
τὰ ἐν τῷ 1. μέρει ἄρθρ. 237 τοῦ διοργα-
νισμοῦ τῶν δικαστηρίων σημειωμένα ἐξόδα,
καὶ τὰ ἀντιμίσθια τῶν κλητῶν τοῦ
ἄκροατηρίου εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα ὅμως θέ-
λουν πληρύνεσθαι, ἐκ τῆς ὅλης μερίδος
τῶν ἀποδοχῶν, ἐκτὸς τούτων καὶ τὰ λοι-
πὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου, ἐξαιρουμένων μό-
νον τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, τὰ ὅποια
πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀνήκοντος δήμου
μετὰ τῆς ἀ. συσκευῆς τῶν γραφείων.

5. Ἡ ἐγκρινόμενη μερίς ἀποδοχῶν θέλει
πληρύνεσθαι εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον
μὲ τρόπον, ὥστε διὰ τὸ χρησιμεῖον εἰς τὰς
ἐργασίας τοῦ σημαντῶν χαρτίου θέλει πλη-
ρύνει μόνον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς με-
ρίδος τῶν ἀποδοχῶν, καὶ διὰ τὴν ἄλλην
μερίδα τῆς ποσότητος διδὲι ἀποδεικτικόν.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη θέλει προσυπογρά-
φεται πρὸς τούτοις ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην
καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἡ μερίς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ
περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμῳ ἄρθρ. 36 καὶ
37 σημειωμένων ποινικῶν δικαιωμάτων,

πειθαρχικῶν καὶ πτωχικῶν ὑποθέσεων, θέλει πληρύνεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ταμεία, μόνον ὅμως ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀποδοχῶν τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἀντὶ ἀποδείξεως.

6. Διὰ τὴν ἀποφύγεταί πᾶσα σχοινοτενὴς λογισικότης καὶ ζημία πρὸς τὸ δημόσιον, προσδιορίζεται τὸ χαρτόσημον, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν τὰ δικαστήρια, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ σημειώνεται εἰς τὸ ἡμέτερον κατὰστημα τῶν χαρτοσήμων μεῖν ἰδιαίτεράν ἐρυθρὰν σφραγίδα, ἀντὶ τῆς μελάνης.

7. Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσφραγισμένον σημαντὸν χαρτίον εἰμπορεῖ νὰ χορηγηθῇ παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας των, ὅσοι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὠνομάσθησαν καὶ ἔχουν δικαίωμα εἰς μερίδα τινα ἀποδοχῶν, καὶ οἵτινες μόνον θέλουν τὸ μεταχειρίζεσθαι εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τῶν χρῶν των.

Ἄν λοιπὸν ἄλλοι τινὲς ἐκτὸς τῶν διαληφθέντων κάρῳσι χρῶσιν τούτου, θέλουν πληρῶναι ὡς πρόστιμον τὸ δεκαπλάσιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σημαντοῦ χαρτίου. Τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐφαρμόζονται ἐδῶ κατ' ἀναλογίαν.

Εάν ὅμως ἀκολούθως κατὰ συνέπειαν ποινῆς προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὑπηρεσίας τινος ὁ σημαντὸς χάρτης εἰς λευκὸν φύλλον ὁλόκληρον, τότε γίνεται τοῦτο κυρίως περὶ τῆς μελανῆς σφραγίδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1839.

321. Δ. Περί χαρτοσήμων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττεται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρ' ὣν 15 καὶ 16 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἀκόλουθα.

Εξαίρουμένου τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ὅσοι ἐξιδέχεται εἰς τὰς πράξεις τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβολαιογράφων καὶ

φέρει ἐρυθρὰν σφραγίδα, ὅλος ὁ ἐπίλοιπος φέρει σφραγίδα μελανήν.

2. Ὅθεν ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἰμπορεῖ ὁ καθείς ἰδιώτης νὰ μεταχειρισθῇ μόνον τὸν μελανὸν σφραγιστὸν χάρτην πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς τῆς ἀπειληθείσης ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1839.

322. Δ. Περί σφραγίσεως τῶν παιγνιοχάρτων χρονολογίων καὶ χαρτοφυλακίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαντος καὶ διατάττεται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 44 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διαταχθεῖσα ἰδιαίτερα σφραγίς τῶν παιγνιοχάρτων, τῶν χρονολογίων (Καλανδαρίων) καὶ τῶν χαρτοφυλακίων, τῶν περιεχόντων χρονολόγια, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γίνεταί εἰς Πάτρας, Καλάμας, Τριπολιτσᾶν, Ναύπλιον, Σύρον Ἰνδρὰν καὶ Μεσολόγγι διὰ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν τμημάτων τῶν Διοικήσεων ἐκ συμφώνου.

2. Τὰ εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον ῥηθέντα ἀντικείμενα λοιπὸν θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως, ὅστις, χωρὶς ἀναβολῆς, θέλει ἐπιχειρεῖ τὴν εἰς τὸ ἄρθρ 18 τοῦ περὶ σφραγιστηρίου νόμου ὀριζομένην ἐκτακτὴν σφραγίσιν μετὰ τὸ μελανὸν σφράγισμα θέλει δὲ ἐκδίδει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς τοῦ ταμείου διὰ τὸ εἰσπραχθῆν ἐπὶ τούτων χαρτοσήμων.

Ὁ δὲ διοικητὴς θέλει θεωρεῖ ἔπειτα τὸ ἀποδεικτικὸν τούτου τοῦ ταμείου, καὶ θέλει κρατεῖ τὸ τμήμα τούτου, θέλει δὲ σφραγίσαι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀντικείμενα μετὰ τὸ στεγνὸν ἐλεγκτικὸν σφραγιστήριον πλῆσιον τοῦ μελανοῦ σφραγίσματος.

3. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διατάχθη νὰ διορίσῃ νὰ κατασκευάσῃ καὶ νὰ παραστή τὰ ἀναγκαῖα σφραγιστήρια.

ρια, καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀνω ζήθέν-
τας ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1836.

323. Α. Περὶ νοθεύσεως χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 51 τοῦ περὶ
χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει
τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπερασίσαμεν
καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς
γνησιότητος τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἢ
γίνεται ἐξέτασις περὶ τῆς νοθεύσεώς του,
αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἢ τὰ ἀρμόδια δικαστή-
ρια, θέλουν στέλλει πρὸ πάντων τὸν περὶ
οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸν χάρτην εἰς τὸ Ἡμέ-
τερον νομισματοκοπεῖον, δηλαδὴ τὸ σφρα-
γιστήριον, ἀναλόγως τοῦ ἄρθρ. 99 τῆς
ποινικῆς δικονομίας.

2. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ σφραγισηρίου εἶναι
ὀφειλὴς νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς
οὐλάξιν τῆς εὐρισκομένων μέσων τὴν γνη-
σιότητα, ἢ νόθευσιν τοῦ σταλέντος· εἰς αὐ-
τὴν σφραγιστοῦ χάρτου, καὶ νὰ ἐκδώσῃ
ἀκριβῆ καὶ ἐπίσημον γνωμοδότησιν περὶ
τοῦτου εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἀρχὴν, ἐπιστρέ-
φόμενου τοῦ ἐξετασθέντος σφραγιστοῦ
χάρτου, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι περαιτέρω τὰ
κατὰ τοῦ νόμου.

Τὰ ἄρθρ. 101, 102, 103, 106, 109
καὶ 110 τῆς ποινικῆς δικονομίας θέλουν
ἀκολουθεῖσθαι ἐνταῦθα προσηκόντως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1836.

324. Α. Περὶ ἐγγυήσεως δοτέας παρὰ τῶν
ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπερασίσαμεν
καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Ἐκαστος ὑπάλληλος τοῦ κράτους,
ὅστις λαμβάνει διὰ νὰ φυλάξῃ μέρος τῆς
περιουσίας τοῦ κράτους, καθ'αὐτὸ λοιπόν,
ἕκαστος, ἐμπιστευόμενος παρὰ τοῦ κρά-

τους εἰσπραξίν, ταμεῖον, ἢ ἐπιστάσιον
ὕλικον, ὑπόκειται νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ
τὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ
δημοσίου.

2. Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ἀναλογεῖ
μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαλ-
λήλου, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ θέλει διδес-
θαι ἡ ἐγγύησις προσδιορίζεται διὰ τοὺς
διαφόρους κλάδους δι' ἰδιαιτέρων διαταγ-
μάτων καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκεί-
νους τῶν ταμεῖων, οἵτινες ἀναλόγως τῶν
ἐδηγιῶν των, χρεωστοῦσι καθ' ἑκάστην
νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϊστάμενα αὐ-
τῶν ταμεῖα τὸ περισσεῦον τῶν ταμεῖων
των, ἡ ἐγγύησις δὲν δύναται νὰ ᾔναι ὀλι-
γωτέρα τοῦ 20ου. μέρους τοῦ μὴ καθαροῦ
ἐτησίου εἰσοδήματος τῶν ταμεῖων των.

3. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται πρέπει νὰ συ-
νίστανται εἰς μετρητὰ χρήματα, ἢ το-
κίζόμενα ἑλληνικὰ ἐθνικὰ γραμματῖα, ἔ-
χοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόλη-
ψιν, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν Κυβέρ-
νησιν τοῦ κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἑλλη-
νικῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς· ἐπιφυλαττόμεθα
μόλον τοῦτο, νὰ συγχωρήσωμεν νὰ δοθῇ
κατ' ἐξάίρεσιν ἡ ἐγγύησις καὶ εἰς ἀκίνη-
τα πράγματα.

4. Ἡ εἰς μετρητὰ κατατεθεῖσα ἐγγύ-
ησις, τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημόσιον μὲ
5 0/0 κατ' ἔτος, τοὺς δὲ τόκους δύνα-
ται νὰ λαμβάνῃ μόνος του ὁ ἀρμόδιος
ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν προθεσμίαν
των, ἐκ τῶν ἀνὰ χεῖράς του δημοσίων
χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει ἡ ὁποία θέλει
λογαριάζεσθαι ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων
εἰς τὸ Ἡμέτερον γεν. ταμεῖον.

5. Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθέντων
ἐθνικῶν γραμματῖων, καὶ γραμματῖων
τῆς τραπεζῆς οἱ τόκοι, ἔπειτα δὲ καὶ
τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μέ-
νουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ
τοὺς ἀπολαμβάνῃ ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἡ
ἐγγύησις δὲν ᾔθελε χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ
σκεπάσωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του,
εἰς τὴν ὑποίαν ᾔθελεν ὑποπέσει.

6. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς
εἰδικὸν μέσον εὐθύνης δι' ὅλην τὴν δικ-

χείρισιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπάλληλου· ἰσχύει δὲ ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὅποιον ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ἤθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται प्रा-
 सेति οἱ ὅρισμοι τῆς πολ. δικονομίας ἀρθρ. 920 ἀρ. 2, ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν, ἐνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάταξιν· ἂν ὁ ἐγγυούμενος ᾖ ἄνθρωπος, τότε ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ὅταν ἡ σύζυγός του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ συζύγου της, νὰ παραιτῇ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομίμου ὑποθήκης, κατὰ τὴν ἀντικείμενην εἰς αὐτὴν ἀντικείμενην εἰς αὐτὴν δικαιοματίαν, τὰ ὅποια ἤθελεν ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτῆμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ὅποιον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστὴς τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφοῦ τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι «ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς πάσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμοδίος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐπομένως διελύθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως.»

8. Ὅταν κατ' ἐξαίρεσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτῆματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ πρωτοδικεῖ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτῆματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσιν ἀπαίτησεις ἰδιοκτησίας, ἢ ὑποθήκης τυχόν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι θεάντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου

εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφοῦ τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτῆματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφοῦ τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν τὴν ποιότητα, θέσιν καὶ ὄριον· ἐπεὶ κατὰ τὸ ἀληθές, ἡ περίπου ἐκβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὸν ὅποιον παρελήφθησαν εἰς πυρασφάλιστικὸν καταστάμα.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸς τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως νὰ ξεκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαί, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρκαϊᾶς, καὶ ἀκίνητα καθὲς εἶδους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

10. Οἱ ἐκτιμηταί, δύο τὸν ἀριθμὸν, διορίζονται συνεργεῖν τοῦ ἀρμοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει τὸ χρέος της, νὰ διορίξῃ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὅλους διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ἤθελε συμπέσῃ, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύναται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δήμαρχος θέλει διορίζει καὶ τρίτον ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὴν γνώμη τοῦ ἑνὸς, ἢ τοῦ ἄλλου.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσῃ καὶ ἐγγεγράφῃ εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνιδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιοματίων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ὁρκωμοσίας των, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περίληψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου εἰς ἑλλειψίν δὲ τούτου, θέλει ἔχει ἐπὶ συνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἀρθρ. 8 διοριζόμενας οἰκοδομὰς, περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς κτῆματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ ἀκίνητα κτῆματα, χρεωστὴς νὰ κάμῃ μετὰ ἰδίᾳ τοῦ

ὅσα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν ἐπὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει καὶ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα καὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δηλαδὴ τὰυτα ἦναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ ἐκδιδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως οὗτο, ἐκδιδόμενον θέλουν προστεθῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 10 ὡρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην ἐρίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν οὐθέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Σεβρουαρ. 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμειῶν, πρέπει νὰ προηγηθῇ πάντοτε ἡ δόξις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρ. 11 σημειωθὲν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις, ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετέθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμματῖα, τὸ διευθύνει τότε ὁ ἐγγυούμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν Γραμματείαν εἰς ἣν ὑπάγεται, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐγίνε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἀμα ἐμπεθῇ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὁρισμοὺς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μὲν πεφυλαγμένον.

13. Ἀνίσως ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν μετατεθῇ ἢ προβιβάσθῃ εἰς ὑπηρεσίαν πλέον ἐκτεταμένην, τότε μόνον ἡμπορεῖ οὗτος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προλαβούσαν τοῦ ἐγγύησιν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ, καὶ εἰς τοῦτο συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος Ἱπουργείου· πρέπει ὅμως νὰ κάμῃ πάλιν νέον ἐγγραφον ἐγγυήσεως, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν διαταχθέντων ἐν §. 2^ῳ τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρ. (8) Ο-

κτωβρ. 1833 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

14. Ἀμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῇ, ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεως τινος διὰ τὴν διαχειρίσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἡμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ χρεῖα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν ἐγγύησιν.

15. Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμματῖα κατατεθείσα ἐγγύησις, λαμβάνεται εἰς κατοχὴν παρὰ τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστικὴ τις πράξις, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ἡ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχὴ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγύησις εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

16. Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τότε μόνον ἡμποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἡ ἀποθάνῃ ὁ ὑπάλληλος ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέδωκε τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διστηρήθη ἐντελῆς ἀκριβεία καὶ τιμιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τόσον δὲ περὶ τούτου, ὅσον καὶ περὶ ἐλαττώσεως, μεταθέσεως, αὐξήσεως καὶ μεταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει ἀποφασίζει τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν κατάλογον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἐγγράφα τῶν ἐγγυήσεων· πλὴν αἱ κατατεθείσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμματῖα θέλουν διαχειρισθῇ κυρίως κατὰ τὰ ὀριζόμενα περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

18. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἀπαντα τὰ Ἱπουργεῖα τόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἀγρυπνεῖ κατὰ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου 1836.

325. Δ. Περί εφαρμογῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικά τῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Εἰς τὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικά τῶν δημοσίων ταμείων, τὰ ὅποια ὑπόκεινται κατὰ νόμον εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἐμπορεῖ νὰ προστεθῇ ὁ σφραγιστὸς χάρτης κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς λευκὸν φύλλον.

2. Ἡ πρόσθεσις αὕτη τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρέπει νὰ γένῃ ἀπὸ τὰ ταμείον, τὸ ἐκδίδον τὴν ἀπίδειξιν, πρὶν ἐγγχειρῆσθαι τὴν ἀπόδειξιν, καὶ φυλαττομένων ἐν τούτῳ τῶν τύπων, τῶν διαταχθέντων εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

3. Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ὑπάλληλοι τότε μόνον ἐμποροῦν νὰ ἐπιθεωρήσουν τὰ εἰς ἐπισφράγισιν ὑποκείμενα ἀποδεικτικά τῶν ταμείων, ὅταν ὁ διαταχθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἔλαβε τὴν ἀνήκουσαν χώραν εἰς αὐτὰ ἄλλοτρόπως ὑπόκεινται οὗτοι εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου διωρισμένην ποινήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου 1836.

326. Δ. Περί σφραγίσεως τῶν καταλόγων καὶ βιβλίων τῆς ὑπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 53 καὶ 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπιτρέπομεν διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι διὰ τοὺς καταλόγους καὶ τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὅποια εἶναι ὑποκείμενα εἰς ἐπισφράγισιν, καὶ τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἀνοιγμένα ἤδη καθ' ἣν ἐποχὴν ἐμβαίνει ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος εἰς ἐνέργειαν δηλ. τὴν 15 (27) Σεπτεμβρ. 1836, νὰ εἰμπορῇ νὰ γίνῃ ἡ κατόπιν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὄγκου διὰ τῆς εφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω κλάσεων τοῦ χαρτοσήμου τῶν 50 λεπ., 1, 2, 3, 5, καὶ

10 δραχ. δι' ὅλον τὸ καταλογισθὲν ποσὸν τῆς ἐπισφραγίσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου 1836.

327. Δ. Περί τοῦ κανονισμοῦ τῆς βοσκῆς τῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὰς γινομένας ζημίας εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικά δάση διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένου τρόπου τῆς βοσκῆς, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τῶν (19) Αὐγούστου 1836 περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅταν αἱ βοσκαὶ ἐκτείνωνται εἰς τὰ δάση, τότε συνέρχεται μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διαταχθεῖσαν ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, καὶ ὁ δασάρχης νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς διανομῆς, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὁ ἀνήκων δασονόμος, ὅστις πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητήν.

2. Ὅσοι δασότοποι εὐρίσκονται εἰς κατὰ τὰς ἐνάς φυσικῆς ἢ καλλιεργούμενης βλαστήσεως οὗτοι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν βοσκὴν ἕνεκα δὲ τούτου ὁ παρευρισκόμενος δασονομικὸς ὑπάλληλος θέλει παραδῶσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καταλογὸν ὅλων τῶν τοιούτων περιοχῶν τῶν δάσους, ὅςτις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πρῶτον κολλὸν αὐτῆς.

3. Ὁ ἀνήκων δασονόμος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, δεικνύει εἰς τοὺς ποιμενάρχας τὰς ἀνηκούσας περιοχὰς τοῦ δάσους καὶ βλέπων τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας διὰ τὴν βοσκὴν, ὑπογράφει αὐτό. Εἰς τὸ αὐτὸν εἶδον δίδεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς γενομένης διανομῆς τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπιστασίας αὐτοῦ εὐρισκομένων βοσκησίων τύπων.

4. Ὁ δασονόμος χρεωστῆ νὰ δει-

τοὺς ἀνήκοντας βοσκολόγους ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τοῦ δάσους,
αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ βοσκηθῶσιν, οἱ ὅποιοι
ἐπὶ παρούσῃ αὐτοῦ νὰ σημαδεύ-
ουν ἐξ ἰδίων των μὲ ἀχυροσημάδια τοὺς
πότους αὐτοῦ· τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ
ἐμπορῶν νὰ φαίνωνται πανταχόθεν· μά-
στα πρέπει καὶ νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι οἱ
ὅποιοι οὗτοι, ὡς ὄντες ὑπὸ καλλιέργειαν,
νὰ εἶναι συγχωρημένον νὰ πατηθῶσιν
πρὸς τὰ ζῶα.

5. Ὅλοι, ὅσοι βοσκουσι τὰ ζῶα των εἰς
οὐκὸν τοῦ ἐμποδισμένους τόπους, ἢ ἐξ
προσεξίας των ἀφίνουν νὰ ἐμβῶν τὰ
ζῶα μέσα εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀφανίζουσιν τὰ
σημάδια, παιδεύονται κατὰ τὸν §. 14.

6. Ὅστε οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων πρέ-
πει ἢ νὰ θάνοῦν ἀξίους ποιμένας, ἢ νὰ πε-
ριφράττουν τὰς ἀναδραστήσεις καὶ βλασ-
τήσεις αὐτὰς μὲ ἰδιὰ των ἐξόδα, ἕως ὅτου
νὰ μεγαλώσων τὸσον, ὥστε νὰ μὴ φο-
ρῶνται πλέον τὸ στόμαχ τοῦ ζώου.

7. Ἐπὶ τῶν ὄρεων καὶ πεδινῶν τόπων,
οἱ ποίμενες ἐλπίζονται νὰ τελεσφορήσῃ ἡ
δένδρουφτεία, θέλει προτιμηθῇ ἡ βοσκὴ
ὡς οὐκωδέστερον ἀντικείμενον, καὶ ἐπο-
μένως δὲν θέλει περιορισθῇ τοσοῦτον· ἐξ
ἐναντίας ὅλα τὰ δασώδη μέρη ὅσα ἐμ-
πορῶν νὰ ὠφεληθῶσι διὰ τῆς περιφράζε-
ως, κάμει χρεία νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ αὐτῆσαν
δασονομικὴν προστασίαν.

8. Οἱ εἰς τὰ δάση τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποί-
ων οἱ ποιμένες θέλουν νὰ στήσουν τὰς
καλύβας καὶ τὰς μάνδρας των, δεικνύον-
ται παρομοίως ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δασο-
νόμον, ὅστις δίδει τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγ-
καίαν καὶ ὕλικὴν δωρεάν. Μία μόνη μάν-
δρα, εἴτε στανοτόπι, εἶναι συγχωρημένη
εἰς ἕκαστον ποιμένα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς
αὐτῆς περιοχῆς ἐνὸς δάσους. Ἡ κατ' ἀρέσ-
κειαν αὐτοῦ τοποθέτησις, ὁμοίως καὶ περὶ-
ουσις αὐτῶν, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ.

9. Οἱ ποιμένες ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ
ἀνάπτουν φωτίαν εἰς τὰς καλύβας καὶ εἰς
τὰς μάνδρας των· ὅστις δὲ ἐξ αὐτῶν πια-
σθῇ, ὅτι ἀνάπτει φωτίαν εἰς ἄλλο μέρος,

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνήκον δικασ-
τήριον πρὸς παιδεῖαν.

10. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ εἰς τοὺς ποι-
μένας τὸ νὰ κόπτουν, ἢ νὰ τραβόνουν τοὺς
νέους κορμούς τῶν δένδρων, νὰ κόπτουν
τοὺς κλάδους ἢ τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων,
καὶ νὰ μαδοῦν αὐτὰ, διὰ νὰ φάγουν τὰ
ζῶα των.

11. Ἡ παράβασις τῶν δασονομικῶν δα-
σονομικῶν διατάξεων τούτων, αἱ ὁποῖαι
ἐδόθησαν διὰ τὴν εἰς τὰ δάση βοσκὴν, καὶ
αἱ ζημίαι τῶν δασῶν, αἱ ἐκ τῆς ἀμελείας
ἢ τῆς κακίας τῶν ποιμένων γινόμεναι, παι-
δεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον Α καὶ Β τοῦ
περὶ δασονομικῶν ποινῶν Νόμου τῶν 10
(22) Ἰουλίου τ. ε. ἐπιφυλαττομένων τῶν
βαρέων ποινῶν, τῶν ὀρισθέντων ἐν τῷ
γενικῷ ποινικῷ νόμῳ διὰ τὰ κακούργημα-
τα καὶ ἐγκλήματα βητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ
441 καὶ 447 διὰ τὰς πυρκαϊὰς εἰς τὰ
δάση, καὶ ἐν ἄρθρ. 422 ἀρ. 5 διὰ τὴν
φθορὰν τῶν δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν.
Οἱ ποιμένες ἐγγυοῦνται μὲ ὅλην των τὴν
περιουσίαν διὰ πᾶσαν βλάβην εἰς τὰ δά-
ση, προξενουμένην ἀπὸ αὐτοῦς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1836.

328. Α. Περὶ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας
τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ δοθεῖσα σύντομος
προθεσμία δὲν ἐσυγχώρησε νὰ ἐτοιμασθῇ
ὁ ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν διαφόρων σημάτων
τοῦ χάρτου, τοῦ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς
καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικὰ ἐγγράφα ἀναγκαί-
ου χάρτου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου
τῆς ἀξίας, κατὰ τὸ 7 ἄρθ. τοῦ νόμου.
Θεωροῦντες, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν
τάξιν αὐτὴ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ προετοι-
μάσῃ ὅσον ἔπρεπε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα
εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ χαρτοσήμου
τῆς ἀξίας. Θεωροῦντες, περιπλέον, ὅτι
διὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορί-
ου τῆς ἐπικρατείας Μας εἶναι εὐκταῖαι
τροπολογίαι τινὲς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν
τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμ-

πορικῶν ἐγγράφων. Ἀναλογιζόμενοι τὴν πατρικὴν πρόνοιαν, τὴν ὑποίαν ἀφιερούμεν εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ σκοποῦντες νὰ παρσι-
σάξωμεν μὲ ἀκριθεῖ διαστάθμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων τὰς ἀναγκαίας τρο-
πολογίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρ-
τοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἀφίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος· παρομοίως ἀφίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, τῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ἄλλων ἀντικειμένων, τῶν εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ὑποκειμένων, καὶ ῥητῶς ἐν τοῖς παραγράφοις 1—7 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀναφε-
ρομένων

2. Δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει διορισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔχει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειωθέντων.

3. Ἀλλ' ἕως τῆς ἐκδόσεως τοῦ δια-
τάγματος τούτου θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως, ἐν ἑλλείψει τοῦ τῆς ἀξίας, μὲ πληρωμὴν 25 λεπτῶν, ὅταν ἡ ποσότης τῆς ἀξίας δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 2000 δραχ. καὶ 50 λεπτῶν διὰ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὑπό-
κεινται αἱ ὀπισθογραφαὶ, αἱ ὑποδοχαί, τὰ διπλόγραφα, τριπλόγραφα, ἀντίγραφα καὶ ἄλλα ἀντίτυπα, τῶν ὑποίων τὰ πρω-
τότυπα ἢ κύρια ἐνδεικτικά δὲν ἐσημάν-
θησαν μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1836.

329. Δ. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὅψιν τὴν ἐκτεταμένην τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων κίνησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν δυσκολίαν τοῦ νὰ προϋπολογισθῶσι τὰ κέρδη τῶν ἐμπορευο-
μένων. Θεωροῦντες περιπλέον ὅτι αἱ διὰ

φοροὶ διοικητικαὶ καὶ μάλιστα αἱ νεοσύστα-
θεῖσαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν βοηθοῦνται ἀπὸ ἐνυπάρχουσάν τινα κατάλληλα διοικητικὴν βᾶσιν διὰ νὰ ἐξάξωσι διὰ τῆς συγκρίσεως τοῦ παρελθόντος τὸν ὡς ἐγγίστα μέσον ὅρον τῶν εἰσοδημάτων τῆς παρούσης ἐμπορικῆς βιομηχανίας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ σύναξις τῶν διὰ τὸ ἐτὸς 1836 φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμ-
πορικῶν ἐπιτηδευμάτων γινομένη κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν τὴν ἀρκετὰ ἀπο-
μεικτισμένην ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ τρέχον-
τος ἔτους ὑπόκειται εἰς δυσκολίας οὐκ ὀ-
μίδει, καὶ ὅτι ἐνεκα τῶν ἐπιεικῶν ἐπι-
σμῶν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰου-
λίου νόμου ἡμετέραν ἐπαυξυνήθη ἀσυχρί-
τω τῷ λόγῳ αἱ περιπτώσεις τῶν ἐνατά-
σεων. Θεωροῦντες τέλος πάντων ὅτι μὲ
ὅλας τὰς ὁποίας ἐξεδώσαμεν αὐστηρά
διατάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς φθοῦ
παρενοχλήσεως καὶ μάλιστα πρὸς ἀπο-
φυγὴν τῆς παρρησιάζσεως τῶν καταστήτων
καθὼς καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἐπιεικεῖς δι-
ορισμοὺς, τοὺς ὁποίους προνοητικῶς δι-
τὴν λεπτότητα τῆς φύσεως τῶν ἐμπορ-
ικῶν σχέσεων ἐθέσαμεν εἰς τὰς περὶ ἐκτε-
λέσεως τοῦ νόμου ὁδηγίας· ὅτι μὲ ὅλα
ταῦτα, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀπειρίας τινῶν
μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιφορτι-
σμένων ἀρχῶν, εἴτε καὶ διὰ τὸ νεοανέ-
στου πράγματος ἐβλήθησαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
ἐκηρύχθησαν ὅτι θὰ βληθῶσιν εἰς ἐνέργει-
αν μέτρα πρὸς ἐξέλεγγιν τῆς ἐκτιμήσε-
ως τοῦ κέρδους ὅλως διόλου ἀνάρμοστον
Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀφιερώσωμεν τὴν ἐ-
ξαίρετον ἡμῶν προσοχὴν καὶ πατρικὴν
πρόνοιαν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Βασιλείου
καὶ ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὴν λεπτότητα τῶν
ἐμπορικῶν συνδυασμῶν νὰ ἐκδόσωμεν κα-
νονισμοὺς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ
τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, καθόσον ὡς
τοὺς ἀφορᾷ δηλονότι τὰ ἐμπορικὰ ἐπι-
τεδεύματα, ὥστε οἱ ἡμέτεροι τὸ ἐμπό-
ριον μετερχόμενοι ὑπήκοοι νὰ ᾖναι ἐλευ-
θεροὶ πάσης παρενοχλήσεως ἢ συγγί-
σεως εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐργα-
σίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ

ιατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος. 1) Οἱ νομαστικὸι καταλόγοι καὶ τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον ἀτόμων νὰ συνταχθῶ-
 μέν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἕκαστον δῆμον
 συγχρόνως μὲ τοὺς τῶν μετερχομένων
 ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις
 τοῦ φορολογητέου κέρδους τῶν πρώτων
 ἰὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν
 νόμον τοῦ 1836. 2) Ἡ κατάστροφαις
 τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπο-
 λευομένων διὰ τὸ 1836 θέλει γενῆ εἰς
 τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου τ. ε. 3) Τόσον
 ὡς τὴν ἐκτίμησιν καθὼς καὶ διὰ τὴν
 κατάστροφαις τῶν φορολογικῶν καταλόγων
 ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους ἐμπόριον
 θέλει ἐφαρμοσθῇ τρόπος πάντῃ δι' ἄφορος,
 ὅν ὅποιον θέλομεν προσδιορίσει δι' ἰδι-
 κτεροῦ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1836.

330. Α. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμ-
 πορικῶν πλοίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῶν καθυποβληθεισῶν εἰς Ἡμᾶς
 προτάσεων τοῦ ἐν Σύρῳ ἐμπορικοῦ ἐπιμε-
 λετηρίου περὶ φόρου τῶν ἐμπορικῶν πλοί-
 ων, ἀπαντῶμεν διὰ τούτου, ὅτι ὁ φόρος
 οὗτος δὲν εἶναι διόλου ἀντικείμενον τοῦ
 ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου, τοῦ προσ-
 διορισθέντος διὰ τοῦ προσωρινοῦ νόμου
 τὴν 6 (18) Ἰουλίου τ. ε., ἀλλ' ἐκانونί-
 σθη διὰ προλαβόντων νόμων καὶ διαταγ-
 μάτων, μὴ καταργηθέντων διόλου διὰ τοῦ
 ἀνωτέρω σημειωθέντος περὶ τοῦ φόρου
 τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἀλλ' ὑπαρχόν-
 των πληρέστατα ἐν ἰσχύϊ. Ὅθεν τὰ ἐμπο-
 ρικὰ πλοία πάσης κατηγορίας, καὶ οἱ ἰδιο-
 κητῆται τῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον
 τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ πληρόνουν καθ-
 ὅλου μόνον ἐκεῖνον τὸν φόρον καὶ τὰ δι-
 καιώματα, ὡς ἐπλήρουν καὶ πρὸ τῆς 6
 (18) Ἰουλίου τ. ε. καὶ ὡς ἦσαν προσδιο-
 ρισμένα διὰ τῶν προλαβόντων νόμων καὶ
 διαταγμάτων. Ἄλλως ἔχει δὲ περὶ τοῦ
 φόρου τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων πάσης κα-
 τегορίας. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ψηφίσματος

τῆς 4 Φεβρουαρίου 1830, τὸ ὅποιον ἐκα-
 νόνιζε τοῦτον, καταργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου
 2 τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νό-
 μου τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. οἱ ὅρισμοι
 τοῦ νόμου τούτου ἀντικατέστησαν ἐκεῖνον,
 καὶ κανονίζουν πλέον διὰ τὸ ἐξῆς τὸν φό-
 ρον τῶν διαφόρων κλάσεων τῶν ἀλιευτι-
 κῶν πλοίων. Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλει
 κοινοποιηθῇ ὅχι μόνον εἰς τὸ ἐμπορικόν
 ἐπιμελητήριον Σύρου, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν
 ἄλλων προτάσεων καὶ ἐσφαλμένης ἐφαρ-
 μογῆς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
 μερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὁδηγίαν.
 Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1836.

331. Α. Περί τυπογραφικῶν ασφαμάτων
 εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

Ὅτι εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον εἰ-
 σεχώρησαν τὰ ἐξῆς τυπογραφικὰ λάθη. 1)
 Ἐν ἀρχῇ τοῦ 4 § ἄρθρ. 24 πρέπει νὰ ἀνα-
 γνωσθῇ ἀντὶ τοῦ « Ὅλα τὰ ἐγγράφα μὲ
 ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν τὰ ὅποια δύνανται
 νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια »
 τὸ « Τὰ ἐπικυρωμένα ἐγγράφα, ἀποσπᾶσ-
 ματα καὶ ἀντίγραφα, τὰ ἀπὸ τοὺς συμβο-
 λαιογράφους καὶ τὰ δικαστήρια ἐγχειρι-
 ζόμενα πρὸς κτλ. 2) Εἰς τὸν α. στίχον τοῦ
 §. 11 ἄρθρ. 29 πρέπει νὰ προστεθῇ μετὰ
 τὰς λέξεις « αἱ κληρονομίαι καὶ κληροδο-
 σίαι » καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους, ἢ».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1836

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

332. Περί παροραμάτων εἰς τὸν περὶ
 ἐπιτηδευμάτων νόμον.

Ὅτι εἰς τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμον
 εἰσεχώρησαν τὰ ἐξῆς παροράματα. 1) Εἰς
 τὸν στίχ. 3 τοῦ ἄρθρ. 8 πρέπει νὰ ἀνα-
 γνωσθῇ ἀντὶ τοῦ « κατάλογον ὄλων τῶν
 δημοτῶν » τὸ « κατάλογον ὄλων τῶν
 ἀτόμων ». 2) Εἰς τὸ ἄρθρ. 27 πρέπει νὰ
 ἐκλείψῃ ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου τούτου
 λέξις « Δημοτῶν » ὡς περιττή

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1836.

333. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δημοσιεύει διά τῆς παρούσης κάτωθεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰς προσωρινὰς ὁδηγίας τῶν προξένων αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν ἤδη καὶ εἶναι εἰς πλήρη ἐνέργειαν, αἱ μὲν πρῶται ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1834, αἱ δὲ παραπληρωματικαὶ περὶ λογιστικοῦ ἀπὸ 14 (26) Δεκεμβρίου 1834 καὶ αἱ πρόσθετοι ἀπὸ 30 Ἰανουαρ. (11 Φεβρουαρ.) 1835, κατὰ συνέπειαν τῶν περὶ τούτου Ὑψηλῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ὑπ' ἀριθμὸν 3,339, 5,558, 12,854 καὶ 12,987.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου 1835.

334. ΟΔΗΓΙΑΙ

Πρὸς τοὺς προξένους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένους ἐπικρατείας.

Α'. Σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν προξένων.

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συστάσεως τῶν προξένων εἶναι. α'. Νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς ξένους τόπους· νὰ διατηρῶσι τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τῶν· ν' ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῶν καὶ ἐκείνης παρ' ἣ διαμένουσιν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν καὶ συμβάσεων, καὶ τῶν περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας Βασιλ. διαταγμάτων· νὰ χορηγῶσι βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς. β'. Νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν ὑπηκόων δικαιοδοσίαν, καθ' ὅσον ἡ Α. Μ. διατηρεῖ αὐτὴν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκτὸς τοῦ κράτους διατριβῆς τῶν. γ'. Νὰ προμηθεύωσιν εἰς τὴν Κυβερνήσιν τοῦ Βασιλέως ὅλας τὰς πληροφορίες καὶ τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἐκείνη θέλει δύνασθαι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ ἔθνους. β'. Προνόμια καὶ καθήκοντα τῶν προξένων.

2. Οἱ πρόξενοι δὲν φέρουσιν, ὡς οἱ πρέσβεις καὶ ἄλλοι δημόσιοι Ὑπουργοί, ἀντιπροσωπευτικὸν χαρακτῆρα, δι' οὗ τάττονται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν. Εἶναι μὲν καὶ αὐτοὶ πολιτικοὶ πράκτορες,

ἀλλὰ κατὰ τοσοῦτο μόνον, καθ' ὅσον ἀνγνωρίζωνται παρὰ τοῦ δεχομένου αὐτοῦ ἡγεμόνος, ὡς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅσον τὸ ἐνταλτὴν αὐτῶν ἐκπηγάζει εἴτε ἀπὸ θετικῆς συνθήκας, εἴτε ἀπὸ τὴν κοινὴν συνήθειαν τῶν ἐθνῶν, ἢ ἀπὸ τὸ γενικὸν δημόσιον δίκαιον.

3. Τὰ καθήκοντα τῶν Προξένων ἢ πορὺν νὰ ᾖναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐκτεταμένα εἰς τὰ διάφορα κράτη ὅπου τὰ τοιαῦτα καθήκοντα εἶναι προσδωρισμένα ἀπὸ συνθήκας, ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν.

Εἰς ὅσα κράτη δὲν ὑπάρχουσιν εἰσὶν συνθήκαι ἢ συμβάσεις, ἐκεῖ ἡμποροῦν ἀπαιτῶσι τὰ προξενικὰ καθήκοντα, καὶ ὅν τρόπον εἶναι προσδωρισμένα ἀπὸ τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης δίκαιον· καὶ ἰδοὺ ποῦ εἶναι: α'. Ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας ὡς πρὸς τοὺς πλοίαρχους καὶ ναύτας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ἐθνῶν τῶν, καὶ ἐνεργῶσι συμβιβαστικῶς τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἄλλους ὁμογενεῖς. β'. Ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀστυνομίας καὶ ἐπιβλέψεως πρὸς τοὺς ναυτικούς τοῦ ἔθνους τῶν, καὶ διὰ τῆς συνεργείας τῶν τοπικῶν ἀρχῶν δύνανται, χρειᾶς τυχεύσης νὰ κρατῶσι τοὺς πλοίαρχους καὶ ναύτας, καὶ νὰ μεσεργήσωσι τὰ ἐμπορικὰ πλοία, ἐκτὸς μόνον ἐάν οἱ ἐγχώριοι ἐνέχωνται εἰς αὐτά, οἱ καὶ μεσολαβοῦσιν αἱ τοπικαὶ ἀρχαί· γ'. Διὰ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐθνῶν τῶν, καὶ τὰ προξενικὰ τῶν πλοίαρχων, καὶ διὰ τῶν δοκιμαστῶν κανονίζουσι τὰς ναυσιβασιλείας. δ'. Παραδέχονται ὅλα τὰ δημόσια συμβόλαια, ὅσα οἱ ὁμογενεῖς ὀφείλουν θέλουν νὰ κάμωσιν, ἢ νὰ παρακαταβίσωσιν εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον· ἐκδίδουσιν ἀπὸ δεικτικὰ ζωῆς ἢ θανάτου, καὶ ἐπικυρώνουσι τὴν γνησιότητα τῶν παρὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν γινομένων πράξεων. ε'. Ἐπιχειροῦν τὴν ναυαγίαρσιν τῶν ναυαγούντων ἑλλήνων πλοίων καὶ τὰς καταγραφὰς τῶν ἐκ τοῦ ναυαγίου διχασζομένων πραγμάτων. ς'. Δι' αἰτίας τῆς Κυβερνήσεως τῶν διορι-

ζουσι πράκτορας εἰς τὰ μέρη τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας των, ὅπου αἱ χρεῖαι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀπαιτοῦσι. Ζ'. Δὲν ἔμπορουν κατὰ κανόνας οἱ πρόξενοι, ὡς αἱ πρέσβεις καὶ οἱ ἄλλοι δημόσιοι Ὑπουργοί, νὰ ἀπαίτῳσι νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν. Καὶ τι ὅμως ὑποκείμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐγκληματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, δὲν ἔμπορουν οὔτε νὰ κρατηθῶσιν, οὔτε νὰ φυλακισθῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐπ' ἐγκλήματι. Εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχάς νὰ συλλάβωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῶν προξένων. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων τῶν προξένων, ὅσα δὲν προσβάλλουν τὴν κοινὴν εὐταξίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ἀλλὰ μόνον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, ἀνήκει εἰς τὰ ἑλληνικά δικαστήρια.

4. Ἐὰν αἱ ἀρχαὶ τῶν τόπων, ὅπου διαμένουσιν οἱ πρόξενοι, ἐπιφέρωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῶν συνθηκῶν συγχωρημένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων, ἢ ἐκείνων, ὅσα ἀπαιτοῦσιν οὗτοι ὡς θεμελιούμενα εἰς τὴν συνθήκην καὶ εἰς δικαίαν ἀμοιβαιότητα, χρεωστῶν νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν πρέσβυν, ἢ ἄλλον ὑπουργὸν τοῦ Βασιλέως, παρὰ τῷ ἡγεμόνι τοῦ τόπου, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ.

5. Οἱ πρόξενοι χρεωστῶν νὰ υπερασπίζωνται τὴν ἑλληνικὴν θρησκείαν καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, καὶ νὰ ἀπαίτῳσι τὸ ἀνήκον πρὸς αὐτὴν σέβας καθ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Γ'. Σχέσεις τῶν προξένων πρὸς τὰς ξένας ἀρχάς.

6. Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῶν προξένων εἶναι τὸ σέβας πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπικράτειαν εἶναι διωρισμένοι. Ὀφείλουν λοιπὸν νὰ ἀπέχωνται ἀπὸ τὸ νὰ ἐνεργῶσι δημοσίως τὰ τῆς ὑπηρεσίας των, ἕως ὅτου λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον, δι' οὗ ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι, καὶ συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς

ἡ ἐνέργεια τῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιωματικῶς των. Ὁ πρέσβυς ἢ ἀπεσταλμένος τοῦ Βασιλέως ἐξαίτεται τὸ τοιοῦτον ἐγγράφον ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τοῦ τόπου, καὶ πέμπει αὐτὸ πρὸς τὸν πρόξενον, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσίν του ἀπὸ τὴν προτίστην ἐπιτόπιον ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας ὅπου εἶναι διωρισμένος.

7. Ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως προξένων εἶναι τὸ νὰ ἀπονέμωσι τὴν Βασίλ. υπεράσπισιν εἰς τὸ ἐθνικὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἐπὶ τούτῳ μεσολαβοῦσιν οὗτοι παρὰ ταῖς ξέναις ἀρχαῖς, ὅσας τις συμβαίνει ὡς πρὸς τοὺς ὁμοεθνεῖς παράδας ἐπιζήμιος, εἴτε τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης, εἴτε τῶν συνθηκῶν, εἴτε τῶν κατὰ τοὺς τοπικοὺς νόμους παραδεδεγμένων διατυπώσεων, καθ' ὅσας περιπτώσεις οἱ ὁμοεθνεῖς ὑπόκεινται εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους. Οἱ Πρόξενοι ἐξαίτουνται ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἐμπόρων καὶ ναυτιλευμένων ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσαι, καίτοι μὴ παραχωρούμεναι ἀπὸ συνθήκας, ἔμπορουν ὅμως νὰ χρηγηθῶσι χωρὶς βλάβην τῶν τοπικῶν νόμων καὶ συμφερόντων.

8. Λαμβάνουσι πρόνοιαν, ὥστε αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὁμοεθνεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὰς ξένας ἀρχάς, νὰ ἐκπαινίζωνται ἐν τάχει καὶ κατὰ τὸ δίκαιον. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ μεσολαβῶσιν ἐπισήμως εἰς τὰς ταύτας ὑποθέσεις, εἰμὴ μόνον εἰς περιπτώσιν ἀπαρνήσεως ἢ παρανόμου παρατάσεως τῆς δικαιοσύνης, καθὼς καὶ προφανοῦς καὶ ἀποδεδειγμένης κακοθηθείας τοῦ δικαστοῦ, τῶν ὁποίων δὲν ἐλπίζεται καμμία διόρθωσις διὰ τῶν ἐθισμένων δικανικῶν μέσων.

9. Ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ διασκεδάσωσιν ὅλα τὰ ἐμπόδια, ὅσα ἔμπορουν νὰ βλάψωσι τὴν πρὸσδον τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου ἐν γένει, καὶ νὰ δυσκολεύωσι τὰς ἰδιαίτερας ἐργασίας τῶν ἐμπόρων, μάλιστα εἰς τὰς μετὰ τῶν τελωνείων σχέσεις των.

10. Περὶ τούτων ὅλων τῶν ἀντικειμένων διευθύνουν ἐπισήμως τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς, ἄλλ'

δρῶν πάντοτε νὰ ὁμιλῶσι μὲ μετρίοτητα. Αἱ ὑπὲρ τὸν μέτριον ὅρον ἀμφοτέρεσσιν εἶναι ἐπιβλαβεῖς μᾶλλον ἢ ὠφελιμοὶ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων.

11. Ὅταν αἱ παρκτηρήσεις τῶν προξένων δὲν γίνωνται δεκταί, τότε θέλουν εἰδοποιεῖ τὸν πρέσβυν τοῦ Βασιλείως παρὰ τῷ τοπικῷ ἡγεμόνι, καὶ θέλουν ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

12. Τελευταῖον οἱ πρόξενοι θέλουν κατορθῶναι νὰ ἐξομαλύνωσι τὰς δυσκολίας διὰ τῆς προσωπικῆς των ὑπολήψεως διὰ τῆς εὐρύθμου διαγωγῆς των, καὶ διὰ τοῦ διαλλακτικοῦ ἔθους των. Τὸ ἐμπόριον εἶναι συμφέρον κοινὸν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον διὰ λόγων ἐξαγομένων ἀπὸ τὸ συμφέρον τοῦτο, ἢ δι' ἀπαιτήσεων καὶ φιλονεικιῶν, πρέπει νὰ προσπαθῶσι ν' ἀπολαμβάνωσι διὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς ὅσα πλεονεκτήματα εἶναι ἐπιθυμητὰ νὰ νέμονται. Τόσον εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀρχῶν, καθὼς καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις των, οἱ πρόξενοι χρεωστοῦν πάντοτε νὰ ἐκφράζωνται μὲ τὴν μεγαλύτεραν περίσκεψιν, ἀποφεύγοντες εἰς τὰς ὁμιλίας των, εἰς τὴν διαγωγὴν των καὶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ ἀνησυχίαν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, καὶ μὴ παρεκτρέπομενοι ἀπὸ τὴν εἰδὸν παντελοῦς ἀμεροληψίας.

Δ'. Σχέσεις τῶν προξένων πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς.

13. Ἐπειδὴ οἱ πρόξενοι ἔχουν νὰ ἐνεργῶσιν ὅλην τὴν ἐξουσίαν, ὅσην ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ ὑπηκόους, ἡ ὑπηρεσία των συνδέεται σχεδὸν μὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους. Ἐπειτα ἐκ τούτου ὅτι, λόγῳ τῆς διαφόρου ταύτης ὑπηρεσίας, ἡμποροῦν νὰ λάβωσι σχέσιν μὲ τὰς διαφόρους Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλ' ἀνώτερον πάντων εἶναι τὸ νὰ ὑπερασπίζωνται τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον παρὰ τῇ ξένῃ ἐξουσίᾳ, καὶ νὰ συντρέχωσιν εἰς

τὴν εὐτυχίαν του. Ὅλαι σχεδὸν αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι των μόνον ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἀπεδρόθησαν εἰς αὐτοὺς· ἄλλως τε δὲ δύνανται νὰ ἐνεργῶσι ταύτην, εἰμὴ διὰ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν σχέσεων, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τῶν πρέσβων τοῦ Βασιλείως παρὰ ταῖς ξέναις ἀρχαῖς. Διὰ τοῦτο οἱ πρόξενοι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὑπ' αὐτὴν παραγγέλλονται νὰ διαμύνωσιν ἀκριβῶς. Ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ ἀπὸ αὐτῶν τὸν κανόνα, δύνανται νὰ βιάσῃ καιρίως καὶ τὴν πολιτικὴν, καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἡμῶν τοῦ ὁποίου οὔτε τὰ συμφέροντα, οὔτε ἡ διεύθυνσις δύνανται νὰ ᾔναι διηρημένα. Θέλουν δίδει λοιπὸν λόγον ὅλων τῶν ἐργασιῶν των εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς κανὲν μέτρον, καμμία ἐπιχειρήσις ἢ ἀλληλογραφία ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, πρὶν ἢ λάβωσι τὴν ἀδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου. Εἰς αὐτὸν μόνον θέλουν διευθῆναι ὅσας ἐκ τῆς θέσεώς των θέλουν ἡμπορεῖν νὰ λαμβάνωσι πληροφορίας περὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς καὶ μεταδόσεως τῶν τοιούτων παρατηρήσεων θέλουν ἀπέχει ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ὑπονοίας περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ μεγαλύτερα περίσκεψις πρέπει νὰ ἀναζητεῖται εἰς ὅλας τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐξωτερικῶν τούτων πράξεων.

14. Πρῶτος παραγγέλλεται εἰς τοὺς προξένους νὰ καταγίνωνται εἰς τὰς ἀρμοδίους ἐρεῦνας καὶ σπουδὰς, διὰ νὰ ἡμπορῶσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ὑπομνήματα περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων τῶν ἀφορῶν των τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀναπτύσσοντες ὅσα μέσα νομίζουσι συντελεστικώτερα εἰς τὸ νὰ προμηθεύσωσιν εἰς αὐτὰ τὰς μεγαλητέρας δυνατὰς ὠφελείας. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, δι' ἃ ἀπαι-

τείται ἡ δυνατὴ ἀκρίβεια καὶ ἐντέλεια. πρέπει νὰ πηγάξῃ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἡμετέρων ἐμπορικῶν συμφερόντων ὡς πρὸς ἐκάστην δύναμιν, καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ εὐρίσκῃ εἰς αὐτὰ μέρος τῶν κοιχείων τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, μάλιστα δὲ καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖ ἀδιάφορον.

15. Οἱ πρόξενοι κρατοῦν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρεσβειῶν τῆς Α. Μ. εἰς τὰς προδιειλημμένας περιστάσεις (ἀρ. 4 καὶ 11), καὶ ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἡ μετ' ἐκείνων ἀλληλογραφία εἰς ἐκτάκτους καὶ ἀναγκαίας περιπτώσεις, μὴ ἐπιτρεπούσας νὰ περιμένωσι τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. Ὅτε θέλουν ἀκολουθεῖ ἀκριβῶς ὅσας λάθωσι παρ' ἐκείνων προσωρινὰς εἰσηγήσεις.

16. Οἱ πρόξενοι ἔχουσιν ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως καὶ κατὰ τὰς παρ' ἐκείνου ὁδηγίας φέρονται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνομιάν τῆς ναυτιλίας, τὰς ναυαγιαρέσεις, τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐλλειμνιζομένων Β. πλοίων, καὶ ὅσας γενικὰς ἐφοδιασεις τοὺς διορίσει νὰ κάμωσι διὰ τὸ Β. ναυτικόν. ἀναφέρουσι δὲ κεφαλαιωδῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Εἰσωτερ. Ὑπουργόν τὰς περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐργασίας των, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας παρουσιάζουσιν εἰς αὐτὸν τὴν λογιστικὴν κατάστασίν των, ὡς πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ναυτικῶν.

17. Δύνανται πρὸς τούτοις οἱ πρόξενοι νὰ ἔχωσιν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν Βασιλ. πλοίων ἢ σόλων, καὶ μετὰ τῶν νομαρχῶν τῶν παραλλίων νομῶν δι' ἀντικείμενα συντείνοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ· προσέτι δὲ, χρειᾶς τυχούσης, καὶ μετὰ τῶν νομαρχῶν τῶν κατὰ τὰ μεθόρια νομῶν, διὰ νὰ δίδωσι τὰς ἀνγκούσας εἰδήσεις εἰς ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν κοινὴν υγιάν, καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

18. Καθ' ἐκάστην τριμηνίαν καθυποβάλλουσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Εἰσωτερ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας κατάστασιν τῆς ναυτιλίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των λιμένας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται καταστάσεις, τῶν ὁποίων ἐπισυνάπτεται ὁ τύπος ὑπὸ κοιχ. Α. πρέπει νὰ δεικνύωσι κεφαλαιωδῶς ἐκ τίνων πραγμάτων σύγκεινται τὰ φορτία καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν ὡς ἔγγιστα μόνον, οἱ πρόξενοι προσπαθοῦσι νὰ προμηθεύωνται τὰς γνώσεις ταύτας δι' ἀσφαλῶν μέσων, παριζόμενοι αὐτὰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν τελωνείων, ὅταν δὲν ἡμπορῶσι νὰ τὰς λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἐμπόρων.

19. Οἱ πρόξενοι εἰδοποιοῦσιν ὡσαύτως τοὺς ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοὺς περὶ τῶν κινήσεων τῶν θαλασσίων δυνάμεων τῶν διαφόρων ἐθνῶν εἰς τὰς παραλλίας των, καὶ περὶ τῶν ὁπωσούν σημαντικῶν θαλασσίων συμβάντων.

Ε. Σχέσεις τῶν προξένων πρὸς ἀλλήλους.

20. Οἱ πρόξενοι ἡμποροῦν νὰ γνωστοποιῶσι πρὸς ἀλλήλους ὅσας εἰδήσεις νομίζουσι κατὰ τι συντελεστικὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλείου, εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην θέλουν φυλάττει τὴν αὐτὴν προσοχὴν, ἥτις καὶ εἰς τὰ προλαβόντα ἄρθρα παρηγγέλθη εἰς αὐτοὺς.

Σ. Σχέσεις τῶν προξένων μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν.

21. Οἱ πρόξενοι εἶναι διωρισμένοι νὰ προστατεύωσι καὶ νὰ υπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοεθνῶν παρὰ ταῖς ξέναις ἀρχαῖς, καὶ παραγγέλλονται νὰ καταβάλλωσι τὸν ἀνώτατον ζήλον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας των· χρεωστοῦν ὅμως νὰ ἐνθυμῶνται ὅτι δὲν εἶναι πράκτορες ἐμπορίου, ἀλλὰ πράκτορες πολιτικοὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ νὰ στηρίζωσιν εἰς αὐτὴν τὴν βάσιν τὰς μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν σχέσεις των. Οὐγὶ μόνον δὲν θέλουν ὑποχωρεῖ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐμπόρων καὶ ναυτικῶν, ὅσαι ἔχουσιν ἀντικείμενον πρᾶγματι ἐναντίον εἰς τοὺς τοπικοὺς νόμους

ἢ εἰς τὰ ἑμέτερα διατάγματα ἢ κανονισμούς, ἀλλὰ καὶ μετὰ προσοχῆς θέλουν περιστέλλει τὰς τοιαύτας παρεκτροπὰς, καὶ θέλουν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ κίνημα προφανῶς ἀντιβαῖνον εἰς τὰ πολιτικά ἢ ἐμπορικά ἑκὼν συμφέροντα.

22. Οἱ πρόξενοι χρεωστῶν νὰ μετέρχωνται ἐπὶ τῶν ὁμοεθνῶν πατρικὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ νὰ τοὺς συνεθίζωσι νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν προξενικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν τοπικῶν δικαστηρίων, ὅσας αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπῆκόων διενέξεις ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Τότε οἱ πρόξενοι θέλουν προσπαθεῖ νὰ διαλλάττωσι τὰς διαφορὰς συμβιβαστικῶς καὶ δικαίως, ἢ νὰ προκαλῶσι δικαιοδικήν, εἰς τὴν ὑποῖν νὰ ἐκλέγωσιν τοὺς δικαιοκτὰς μὲ κρίσιν δρθήν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν μεταξὺ τῶν χρηστοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ὁμοεθνῶν. Ὅση μεγαλύτερα εἶναι ἡ ἀνατιθεμένη εἰς τοὺς προξένους ἐξουσία, τόση πλείοτέραν φρόνησιν καὶ μετριότητα πρέπει νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὴν ἐνέργειάν της. Οἱ ὑπὸ τὴν προξενικὴν ὑπεράσπισιν ὑπῆκοι Ἕλληνες ἀπαρτίζουσιν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀρχηγός, καὶ ὡς ἀρχηγὸς οἰκογενείας χρεωστεῖ νὰ ἐφελκύνῃ τὸ ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἄρχοντα σέβας καὶ ὑπακοήν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀναρρομένους εἰς Τουρκίαν διαφορὰς, οἱ πρόξενοι καθὼς καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικὴ πρεσβεΐα θέλουν συμμορφοῦσθαι εἰς τὴν διεκδικασίν των, προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας ἄλλης διαταγῆς, μὲ τὰ παρὰ τῶν λοιπῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν ἑδρὰν τῶν παραδεδεγμένων, ἰδίως δὲ θέλουν φυλάττει τὸν αὐτὸν δρόμον τὸν ὅποιον εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἀκολουθοῦν ἡ πρεσβεΐα καὶ τὰ προξενεῖα τῆς Γαλλίας.

23. Οἱ πρόξενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσιν νὰ παρουσιάζηται ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὸ προξενεῖον πᾶς ὁμοεθνὴς ἐρχόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ διαβατήριά του, νὰ

δηλοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς του, καὶ χρειᾶς τυχούσης, νὰ ἀποδείξῃ τοὺς πρὸς τὸ ζῆν πόρους του. Εἰσαγγέλλουσι δὲ εἰς τὰ τοπικά δικαστήρια τοὺς τυχοδιώκτας διὰ νὰ κρατηθῶσι καὶ νὰ φυλακισθῶσιν, ἀλλὰ χορηγοῦντες εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις, εἰδοποιουμένη παρὰ τοῦ προξένου, νὰ τοὺς ἀπαιτήσῃ ἢ νὰ διατάξῃ τὰ κατ' αὐτούς.

24. Οἱ πρόξενοι χρεωστῶν ἰδιαίτερον ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς ναυαγῆσαντας καὶ ἀσθενεῖς θαλασσινοὺς, ὥς ὅτου εὕρωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς στεφίλωσιν εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τινος ἐλληνικοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς δέχεται χωρὶς ἄλλην ἀποζημίωσιν παρὰ τὴν τροφήν. Οἱ πρόξενοι διδουσιν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀπολύτως ἀναγκαῖας προκαταβολὰς διὰ νὰ τὰς πληρωθῶσιν, εἴτε ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγίας, εἴτε ἐκ τοῦ προξενικοῦ ταμείου, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ, εἴτε ἀπὸ τῶν συσκευαστηνῶν. Αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ γίνονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ προξενείου καὶ δικαιολογοῦνται δι' ἐγγράσου καὶ πρωτοκόλλων, ἱκανῶν ν' ἀποδείξωσι τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ εὐτακτὸν τοῦ ἐξόδου τούτου.

Ζ'. Σχέσεις τῶν προξένων πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν.

25. Ὄταν φθάσῃ πλοῖον ἑλληνικὸν ἐξ ἑνὸς ξένου λιμένα, ὁ πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ναύκληρος, χρεωστῇ ἐντὸς 24 ὥρων νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ προξενεῖον διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς θεώρησιν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, καὶ νὰ καταθέσῃ τὸ δηλωτικὸν τῶν πραγματειῶν, οὗτινος τὸ εὐτακτὸν ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ἐμφανίσεως φυλακτικῶν ἢ τιμημάτων. Ἐὰν τὸ δηλωτικὸν ὑποκρύπτῃ μέρος τοῦ φορτίου, ὁ πλοίαρχος ἐγκαλεῖται εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια, διὰ νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένας ποινάς. Ἐὰν τὸ δηλωτικὸν ἀποδρημῇ, ἢ ἔγγραφον, καὶ τὸ ναυτολόγιον μένουσιν κατεστραμμένα εἰς τὸ γραφεῖον.

τὸ δηλωτικόν, τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἐγγράφα, καὶ τὸ ναυτολόγιον μένουν κατὰθεσμίονα εἰς τὸ γραφεῖον.

26. Ὁ πλοίαρχος ἀναφέρει τὰ τυχόν κατὰ τὸν πλοῦν του συμβάντα, καὶ ὅσα συνέπεσε νὰ μάθῃ· ἐκθέτει τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου διατηρουμένην εὐταξίαν, καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ πληρώματος. Ὁ πρόξενος στέλλει εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν τὸ ναυτολόγιον ᾖ ἀκριβές, καὶ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀποδεικνύει τὴν παράβασιν. καὶ εἰδοποιεῖ περὶ αὐτῆς τὸν Ὑπουργόν καὶ τὸν ὁποιονδήποτε διευθυντὴν τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς συσκευασίας. Οἱ αὐτοὶ τύποι ἐκπληροῦνται καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀτάξιας, ὅσας τυχόν παριστῶσι τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγράφα.

27. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν ἐκθεσίν του, ναυσιβλάβειαν τινα, ὁ πρόξενος τὴν πληροφορεῖται διὰ τιμῶν ὁκίμαστων, καὶ συντάττει πρωτόκολλον αὐτῆς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

28. Τὰ εἰς ξένον λιμένα εἰσερχόμενα ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν ἡμποροῦν ἀπολύτως τὰ θεωρῶνται ὡς ξένου τόπου, καὶ ἡ γονιμουμένη ἐκεῖ εἰς αὐτὰ ὑπεράσπισις δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἐξαίρῃ ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς πρὸς τὰ συμφέραντα τοῦ κράτους, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λιμένας εἰσέρχονται. Τὰ πλοῖα λοιπὸν ταῦτα εἰσέρχονται εἰς ξένον λιμένα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου γίνονται δεκτὰ, ὡς καὶ οἱ ναῦται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν δικαστηρίων, δι' ὅσα ἤθελον πράξει πταίσματα καὶ ἐπ' αὐτῷ τοῦ πλοίου πρὸς ἀνθρώπους ἄλλοιους πρὸς τὸ πλήρωμα, καθὼς καὶ δι' ὅσας μετὰ τῶν τοιούτων ἤθελον πραγματεῖσθαι πολιτικὰς συμβάσεις. Μ' ὅλον τοῦτο ἐκτός τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, καὶ χωρὶς αὐτῶν νὰ ᾖ ἀναγκαῖα, εἶναι κοινῶς νομιζόμενον, ὅτι ὅλαι αἱ περὶ μισθῶν καὶ συμφωνιῶν μισθώσεως τῶν θαλασσι-
πλοίων διενέξεις, καὶ ὅλαι αἱ τῶν ναυτῶν ἀλλήλους καὶ μετὰ τῶν πλοίαρχων, μετὰ τῶν πλοίαρχων διαφόρων ὁμο-

θῶν πλοίων φιλονεικίαι, ἀποφασίζονται παρὰ τῶν προξένων.

Εἶναι ἐπίσης ὁμολογούμενον ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου γινόμενα μετὰ τῶν ναυτῶν πταίσματα, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐσωτερικῆς πειθαρχίας τοῦ πλοίου, ἡ τοπικὴ ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίῃ ὡς ἂν δὲν ζητηθῇ ἡ βοήθειά της, ἢ δὲν κινδυνεύῃ ἡ ἡσυχία τοῦ λιμένος. Οἱ πρόξενoi λοιπὸν θεωροῦσιν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὅλας τὰς συμβαινούσας διαφορὰς μετὰ τῶν πλοίαρχων, ναυτῶν καὶ ἄλλων ἐπιβατῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας νὰ προστρέξωσιν ὅπου ἀνήκει κατὰ τὰς περιστάσεις, ὅταν δὲν ἡμπορῶσιν αὐτοὶ ν' ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον. Ἡ δικαιοδοσία μάλιστα αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἐτεροθνεῖς ναύτας ὅσοι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ πληρώματος, καὶ εἶναι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ ναυτολόγιον· ἐπειδὴ, ὡς ὑποχρεώσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπόκεινται εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς σημαίας.

29. Οἱ πρόξενoi δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ὀριστικῶς ἐπὶ ἐγγληματικῶν, εἰμὴ μόνον τὰς ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπιβάλλονται κακωτικαὶ ποιναί. Ἐπιβάλλουσι δὲ τὰς ἀπλῶς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμους· ὅταν δὲ πρόκειται περὶ ἐγγλήματος ἢ πταίσματος, πρὸς τὸν ἀπὸ θαλασσινοῦ, καὶ υποκειμένου εἰς ποινὰς λογιζομένας κακωτικὰς, κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμους, οἱ ἐνοχοὶ κρατοῦνται καὶ στέλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πρῶτου ἑλληνικοῦ πλοίου ἀπερχομένου εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς ἄλλον μεσολαβοῦντα λιμένα, ὅπου ὁ ἐκεῖ πρόξενος θέλει προβλέψῃ διὰ τὸν λοιπὸν πλοῦν· μετὰ τοῦ ἐνόχου θέλουν ἀποσταλῇ καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἐγγράφα, διευθυνομένα εἴτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχὴν τοῦ πρὸς δὲν ὅρου, εἴτε πρὸς τὸν ἐν τῷ μεσολαβῶντι λιμένι πρόξενον. Ἐὰν ὁ ὑπόδικος φύγῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἡ ὀριστικὴ κρίσις

καὶ φυλάκεισιν τοῦ εἶναι πράξεις ἐξωτερικῆς ἐξουσίας, μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ ἀπὸ τοὺς πράκτορας τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ πρόξενος ἀποστέλλει ἐγγράφως τὴν αἰτησίν του εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀξιωματικούς, οἵτινες, ἀφοῦ τὴν ἀναγνωρίσωσι δικαίαν, χορηγοῦσι πρὸς αὐτὸν βοήθειαν διὰ τὰς ἀναγκαίαις ἐρεῦνας, μάλιστα δὲ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ κατηγορουμένου, κατὰ τοὺς ἐκεῖ καθεστῶτας ἢ προσδιορισμένους ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τύπους.

30. Ἡ ἐμπορικὴ δικαιοδοσία τῶν προξένων διὰ μὴ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κανονίζεται κατὰ τὸν Γαλλικὸν Ἑμπορικὸν Κώδικα παραδεδεγμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

31. Ὅταν πλοῖον ναυλωθῇ διὰ μακρὸν πλοῦν, ὁ πρόξενος χρεωστὲι νὰ στείλῃ δοκιμαστὴν πρὸς ἐπίσκεψίν του, προτοῦ νὰ φορτωθῇ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸ πλοῖον ᾔναι εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ τότε μόνον δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

32. Ὅποιαδήποτε μεταβολή, γινομένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸ ναυτολόγιον, πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν πρόξενον, ὅστις θέλει ἐξετάσει τὰς αἰτίας τῆς, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὰς ζυγостаθμίσῃ, καὶ χρειᾶς τυχεύσης, νὰ μετολαθίσῃ.

33. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀποβιβάσῃ ἀσθενὴ τινὰ ναύτην, τὸ ὅποιον δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνῃ χωρὶς ἀδείας τοῦ προξένου, πρέπει νὰ ἐγγείρῃ ὡς ἔγγιστα εἰς τὸν πρόξενον τὰ ἐξόδια τῆς θεραπείας, καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ἐγγυηθῇ περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ὅποιουδήποτε ἔνεκα τούτου γενησομένου περιπλέον ἐξόδου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

34. Ὅσάκις πλοῖον ἐλληνικὸν πωληθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τὸ ὅποιον πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελῇται διὰ συμφωνίας γινομένης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, αὐτὸς ὀφείλει ἀμέσως νὰ παραλαμβάνῃ ὅλα τὰ ναυτιλικὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ τὰ ἐξαποστέλλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἱπουργόν. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσιν χρεωστῇ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ ὑπο-

χρεώσῃ τὸν πλοίαρχον νὰ προμηθεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς ναύτας τὰ πρὸς ὑπαρξὴν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέσα.

35. Ὅταν εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμὲν τῆς διαμονῆς τοῦ προξένου Βασιλ. πλοῖον ἐπειδὴ ἡ ἀστυνομία τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποδίδεται ἐπίσης καὶ εἰς αὐτὸ, τότε ὁ πρόξενος χρεωστῇ νὰ συνεννοῖται μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Α. Μ. δι' ὅσα ἀφορώσι τὴν μέρος καθήκοντων του, τὸ ὅποιον καθίσταται κοινὸν ὡς πρὸς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ναυτιλίας.

Η'. Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων.

36. Ὅσάκις ἀπὸ τρικυμῖαν ἢ ἄλλην τινα αἰτίαν ἐλληνικὸν πλοῖον ναυαγήσῃ εἰς τὸ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξένου παράλια, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τοῦ πράγματος, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον, ἢ νὰ στείλῃ πιστὸν του τινά, ὅταν ὁ τόπος ᾔναι πολὺ μακρὰν τῆς διαμονῆς του· ἀλλὰ τότε ὁ πρόξενος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ στελλομένου. Ὁ πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του χρεωστοῦν νὰ συντρέχῃσι δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν σκευῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ διασωθέντα πράγματα τοῖς ἀποφυγῇ τῶν ἀταξιῶν, ὅσαι παρέπονται πάντοτε εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπευκταῖα συμβάντα. Ὁ πρόξενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του λαμβάνουν ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλον τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου, καὶ τοῦ αποτελέσματος τῶν πληροφοριῶν, ὅσας ἔλαβον περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ ναυαγίου ἢ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ πλοίου, περὶ τοῦ εἶδους τοῦ φορτώματος, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοιοδεσπότη, τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου, τοῦ πρὸς ὃν ὄρου κτλ. Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουσι τὰς ἐξομολογήσεις τῶν παρόντων ναυτῶν, ἢ σημειώνουσι τὴν παντελὴ ἀπουσίαν των. Ὁ πρόξενος εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν Ἱπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, καὶ τὸν Νομάρχην τοῦ νομοῦ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ὁ λιμὴν τῆς συσκευασίας τοῦ πλοίου, πέμπων πρὸς αὐτοὺς ἴσον τοῦ πρωτοκόλλου. Τὰ διασωθέντα πράγματα, μετὰ τὴν καταγραφήν

αὐτὴν κατάστρωσεν τοῦ πρωτοκόλλου, ποτιθεῖνται εἰς ἀποθήκην ἔχουσιν διπλᾶ ἱεῖρα καὶ τὸ μὲν ἐν κλειδίον φυλάττει πρόξενος, τὸ δὲ ἄλλο ἐγγεῖριζι εἰς τὸν πλησιέστερον ἀρχηγὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν σπηκῶν τελωνείων.

37. Ἐάν τὰ διασωθέντα πράγματα δὲν πωλῶσιν ἀπὸ τοῦ νομίμου κυρίου των, εἰσὶν εἰς τὴν ἀποθήκην ἐν ἑτος καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ, παρελθούσης τῆς προθεσμίας αὐτῆς πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας μετὰ τῆς ἀναγκαίας δημοσιεύσεως κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν. Ὅταν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἢ φοβῶν τῶν πραγματειῶν, τὰ διασωθέντα πράγματα ἀπαιτεῖται νὰ πωλῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς ὀλιγῶς ἢ ἐν μέρει, καὶ ἐκ τούτων προϊόν παρακατατίθεται εἰς τὸ κιδιώτιον τοῦ γραφεῖου τοῦ προξενείου, καὶ ὁ κιδιώτης ἤθελεν παρακατατεθῇ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ εἰς τὴν ἀποθήκην. Παρελθούσης τῆς προσδωρισμένης προθεσμίας τοῦ ἐνὸς ἑτοῦς καὶ μιᾶς ἡμέρας χωρὶς ἀπαιτήσεων, ἡ Κυβέρνησις θέλει διαθέσει τὰ διασωθέντα πράγματα κατὰ τοὺς γεννησομένους προσδιορισμούς της.

38. Αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαί, εἴτε ἐξ ὁδοῦ τῆς ναυαγιαίρεσεως εἴτε πρὸς τροφὴν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ πληρώματος, πληρώνονται ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν πωληθειῶν πραγματειῶν, καὶ ἐν τοσούτῳ καταβάλλονται ἀπὸ τὸν πρόξενον ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ κιδιώτου τοῦ γραφεῖου ἐκτὸς τοῦ μέρους, ὅσον ἡμπορεῖ νὰ σκεπασθῇ ἀπὸ τὴν σὺναξιν τοῦ ναύλου τῶν πραγματειῶν, ὅσα διὰ τακτικῶν φορτωτικῶν ἤθελεν ἀπαιτηθῇ κατὰ τοὺς ἐμπορικὸς νόμους καὶ διατάξεις.

39. Ἐάν κατὰ τὸ ναυάγιον παρῆρσιαι σῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς τῶν πραγματειῶν, διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσιν τὴν ναυαγιαίρεσιν αὐτῶν, ὁ πρόξενος, ἀφοῦ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεων των, ἀναχωρεῖ καὶ τοὺς ἀφίνει παντελεστέους νὰ ἐνεργήσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἀλλὰ τότε οἱ ῥηθέντες ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς ἀναλαμβάνουσιν ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς ναυαγιαίρεσεως, καὶ τὴν τροφήν,

καὶ τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος, πλὴν μέχρι συμπληρώσεως τῆς ἀξίας τῆς γενομένης ναυαγιαίρεσεως. Ὅταν διὰ τὰς προδιακηθείσας αἰτίας ὁ πρόξενος ἀποποιηθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ναυαγιαίρεσιν, ὁφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων κατασχρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ συνέπεια δύναται νὰ ᾖναι, τὸ νὰ ἀφῇ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐξόδων τοῦ πληρώματος, εἴτε κρυπτομένου μέρους τῶν διασωθειῶν πραγματειῶν, εἴτε αὐξανόμενου αὐθαίρετως τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων. Ἐάν ὅμως οἱ ἰδιοκτῆται ἢ παραδοχεῖς παρῆρσιαισθῶσιν ἀφοῦ τελειωθῇ ἡ ναυαγιαίρεσις, αἱ πραγματεῖαι δὲν ἐγγεῖριζονται εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν γενομένων πρὸς τὴν διάσωσιν των ἐξόδων, προσέτι δὲ καὶ τοῦ ναύλου, καὶ τῶν διὰ τῆς κατωτέρω ἀναφερομένης διατιμῆσεως διωρισμένων προξενικῶν δικαιωμάτων.

40. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦσιν οἱ πρόξενοι εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῶν πλοίων τοῦ Βασιλ. ναυτικοῦ τὰ δὲ διασωθέντα πράγματα, ἢ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως, ἐν διαταχθῇ, καθαρὸν προϊόν, κρατεῖται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Χρὴν τῶν προξένων ὡς ἀξιωματικῶν δημοσίων.

41. Ἔως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διατάξῃ ἐν γένει περὶ νέου ὀργανισμοῦ ἀναγομένου εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν συμβολαίων τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως, δηλ. τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ θανάτων, οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες καὶ οἱ πρόξενοι παραγγέλλονται προσωρινῶς νὰ παραλαμβάνωσι τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, ὅταν ἀνάγωνται εἰς ὑπακόους Ἑλλήνας δικατοῖς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας των. Ἐπὶ τούτῳ θέλουν συλλέγει καὶ καταχωρεῖ ἀπλῶς τὰ ἥδη ἐν χρήσει ἐκδιδόμενα θρησκευτικὰ συμβόλαια, ἢ τὰς περὶ τούτου, ἐνώπιον μαρτύρων, γινόμενας πρὸς αὐτοὺς τακτικὰς δηλοποιήσεις. Τὰ τοιαῦτα συμβόλαια, εἴτε αἱ δηλοποιήσεις, ἀντιγράφονται εἰς διπλοὺν κατάστιχον, τὸ ὅποιον

ἐγχειρίζεται ἐπὶ τούτῳ εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργοῦ, ἀφοῦ ἀριθμοσημειωθῇ καὶ ὑπογραφῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον. Τὰ κατάστιχα ταῦτα κλείονται καὶ ἀποφασίζονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους· μένουσιν δὲ τὸ μὲν ἐν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, τὸ δὲ ἕτερον διευθύνεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργὸν διὰ τὰ παρακατατεθῇ κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταχθέντα.

Θάνατοι, καταγραφαί.

42. Ὄταν ἀποθάνῃ ὑπήκοος Ἕλλην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαμονῆς τοῦ προξενίου, χρεωστῇ οὗτος νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, ἢ νὰ στείλῃ ἀντιπρόσωπόν του, ἂν ᾖ ἐκτὸς τῆς διαμονῆς του, καὶ τοῦτο διὰ νὰ καταστρώσῃ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, σφραγίζων αὐτὴν προηγουμένως, ἐὰν ἡ ἐργασία τῆς καταγραφῆς δὲν ἡμπορῇ νὰ συμπληρωθῇ ἀμέσως. Ἡ δὲ σφραγὶς πρέπει μετέπειτα νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ νέου μετὰ τὴν καταγραφὴν, μέχρι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῆς εἰς τὸν νόμιμον κληρονόμον. Τὰ ἀνωτέρω διατασσόμενα δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον εἰς τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους ἡ καταγραφὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διαγομὴν τῆς κληρονομίας, ἢ ὅταν προσκληθῇ ὁ πρόξενος νὰ πράξῃ τοῦτο παρὰ τῶν συμμετόχων τῆς κληρονομίας.

43. Παραγγέλλονται ῥητῶς οἱ πρόξενοι νὰ εἰδοποιῶσιν ἀκριβῶς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργὸν περὶ τοῦ θανάτου τῶν Ἑλλ. ὑπηκόων, τῶν ἀποθησκόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διαμονῆς των, καὶ θέλουν ἀποστέλλει συγχρόνως πρὸς αὐτὸν ἴσον τῆς καταγραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος.

44. Αἱ κληρονομίαι θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι διὰ τῆς ἐπιστάσεως τῶν προξένων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ᾖ παράντες οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, οἵτινες χρεωστοῦν νὰ ἀπαδείξωσι τὰ δικαιώματά των, διὰ νὰ λάβωσι κατοχὴν τῆς κληρονομίας.

45. Διατάττονται οἱ πρόξενοι ὡς δημοῖοι ἀξιωματικοὶ νὰ διαμαρτύρωνται ἐναντίον πάσης πράξεως ἐκείνων τῶν ὑπ. κίων τῆς Α. Μ., οἵτινες ᾔθελαν παραβῇ τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα, καὶ νὰ δηλοποιῶσιν ἀμέσως τὰς τοιαύτας παραβάσεις πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν.

Διαβατήρια.

46. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους νὰ χορηγῶσι διαβατήρια εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν περιφέρειαν των, κατὰ τὸν ὑπὸ φοιχ. Β ἐπισυναπτόμενον τύπον, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ θεωρῶσι τὰ διαβατήρια τὰ προηγουμένως δοθέντα ἢ θεωρηθέντα ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν Κυβερνήσιν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ πράκτορας αὐτῆς. Θέλουν δὲ κρατεῖ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδιδομένων διαβατηρίων ἢ τῶν θεωρήσεων, διὰ νὰ ἡμπορῶσι, χρεῖας τυγούσης, νὰ ἀποκρίνωνται εἰς τὰς περὶ τούτου ἐξετάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ι. Λογιστικὸς, κατάστιχα.

47. Ὅλοι αἱ ἐπιστολαὶ τῶν προξένων θέλουν ἀριθμῆσθαι ἀκριβῶς κατὰ τὴν συνηθὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν, ὥστε νὰ ἐξακριβωθῇ, ἐὰν ἡ ἀλληλογραφία των παραλαμβάνεται τακτικῶς, καὶ νὰ σημειοῦνται πρὸς αὐτοὺς ἡ τυχὸν ἑλλείψεις ἐπιστολῶν των. Ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν κρατεῖ ἰδιαιτέραν σειρὰν ἀριθμῶν δι' ὅλας τὰς ἐπιστολάς τὰς ἀναγομένας εἰς ἀντικείμενα ἐξόδων καὶ λογιστικότητος, αἵτινες θέλουν ἀπκριτίζει ἰδιαιτέραν ἀλληλογραφίαν.

48. Τὰ γραφεῖα θέλουν κρατεῖ λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προξενίου διὰ μέσου δύο καταστίχων, κατὰ τοὺς ὑπὸ φοιχ. Γ. Α. ἐγκλεισμένους τύπους. Τὰ δὲ κατάστιχα ταῦτα ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς προξένους παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργοῦ, ἀφοῦ ἀριθμοσημειωθῶσι καὶ ὑπογραφῶσιν εἰς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον. Καθ' ἐκάστην τριμηνίαν οἱ πρόξενοι θέλουν στέλλει πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τὸ ἀκριβές ἴσον τῶν εἰδῶν των κατὰ τὴν τριμηνίαν καταγραφέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων· αἱ δὲ καταστάσεις αὐταὶ

δὲν θέλουν εἶσθαι ἄλλο παρὰ ἀντίγραφα τῶν καταστίχων, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

Περὶ ἐσοδῶν.

49. Τὰ ἔσοδα τοῦ γραφείου σύγκεινται μόνον ἀπὸ τὰ δικαιώματα τὰ λαμβανόμενα κατὰ τὴν ἐπιτρεπομένην καὶ ὑπὸ τοῦ Ε. ἐπισυναπτομένην δικτῆμειν, ἥτις πρέπει νὰ τοιχοκολληθῇ πασιφανῶς εἰς τὸ γραφεῖον. Αἱ εἰς χρήματα παρακαταθῆκαι, ὅσαι τυχὸν ἔμπορουν νὰ γένωσιν εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ περὶ ὧν ἐπομένως θέλει γίνεαι λόγος, καταγράφονται χωριστὰ, καὶ δὲν πρέπει νὰ σημειώνωνται. ὡς ἔσοδα.

Περὶ ἐξοδῶν.

50. Τὰ ἐξοδα τῶν προξένων δὲν ἔμπορουν νὰ ᾖναι ἄλλα παρὰ τὰ διὰ τῆς παροῦσης ἐπιτρεπούμενα, ἐκτὸς τῶν ἀπροσδοκῆτων περιπτώσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται τότε εἰδικὴ τοῦ Ὑπουργοῦ διαταγὴ. Τὰ ἐπιτρεπούμενα ἐξοδα εἶναι. α'. Τὰ κόμιστρα, ἢ τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα τῶν ἐπιστῆμων ἐγγράφων. β'. Ἡ τιμὴ τῶν ἐφημερίδων, ἢ τῶν πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων σαγγραμμάτων, ὅσα οἱ πρόξενοι διορισθῶσι νὰ στείλωσι πρὸς τὸν Ὑπουργόν. γ'. Τὰ ἐξοδα τῶν ταχυδρόμων, ἢ ἐπίτιδες γραμματοκομιστῶν, ὅσους τυχὸν ἀναγκασθῶσι νὰ στείλωσι διὰ σημαντικὰς περιστάσεις. δ'. Τὰ ἐκτακτὰ ἐξοδα δεκτὰ εἰς τὰ προξενία τῆς Τουρκίας καὶ Ἀφρικῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σημαίας, φύλακας, συνήθη δόρα, ὅσα ἐν γένει δίδονται καὶ παρὰ τῶν προξένων τῶν ἄλλων ἐθνῶν. ε'. Τὰ ἐνοίκια καὶ ἐξοδα τοῦ γραφείου. ς'. Οἱ μισθοὶ τῶν δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων. Τὰ τοιαῦτα ἐξοδα γινόμενα πρέπει νὰ ἐπιστηρίζωνται εἰς ἀποδεικτικὰ ἐγγραφα, καὶ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ κατὰστιχον πρέπει νὰ δεικνύη καθαρῶς καὶ πολλὰ λεπτομερῶς τὴν φύσιν καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν.

51. Ἐκτὸς τῶν προσημειωθέντων κατὰστίχων, οἱ πρόξενοι πρέπει νὰ ἔχωσι προσέτι κατὰστιχον, διὰ τὰς παρακαταθήκας πάσης φύσεως, ὅσαι ἐνδέχεται νὰ γένωσιν εἰς τὸ γραφεῖον, ἀριθμοσημειω-

μένον καὶ ὑπογεγραμμένον. Ἐν βιβλίον τῶν δηλωτικῶν, ὅπου θέλουν καταγράφεσθαι τὰ παρουσιαζόμενα εἰς τὸ προξενεῖον δηλωτικὰ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου. Ἐν κατὰστιχον τῶν ἐνώπιον τοῦ γραφείου γινόμενων συμβολαίων, οἷον συμφωνητικῶν, ὁμολογιῶν, δικῶν κτλ., ἀριθμοσημειωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον. Ἐν κατὰστιχον λιψοδοσίας διὰ τὰς ἐργασίας τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ βασιλ. ναυτικόν. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει διορίσει κατὰ τοῦτο τοὺς τύπους, ὅσους χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσι, καὶ οἵτινες πρέπει νὰ συνδέωνται μετὰ τὸ γενικὸν σύστημα τῆς λογιστικότητος τοῦ ναυτικοῦ.

11. Γραφεῖον.

52. Ἐπειδὴ τὰ προξενικὰ γραφεῖα ἔμπορουν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀληθὴ μνημονεῖα, ὅλα τὰ πρωτότυπα συμβόλαια, καθὼς καὶ ὅλα τὰ κατὰστιχα τάξεως καὶ λογιστικότητος, πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς διὰ νὰ ᾖναι δυνατόν νὰ ἐξακριβώνωνται ἐν παντὶ καιρῷ αἱ ἐργασίαι, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι ἡ ἐποχὴ τῶν. Οἱ πρόξενοι λοιπὸν θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὥστε τὰ εὐρισκόμενα ἐγγραφα ἢ βιβλία εἰς τὸ γραφεῖον τῶν νὰ διατηρῶνται ἐπ' ἀκριβείας, καὶ οὔτε αὐτοὶ πρέπει ἄλλως νὰ τὰ μεταχειρίζωνται, εἰμὴ διὰ νὰ δίδωσιν ἐξ αὐτῶν ἀποσπάσματα ἢ ἀντίγραφα, κατὰ τὰς χρεῖας. Ἐλεγχὸς ἀκριβείας τῶν ἀρχείων, κατὰ τὰς ἀλφαβητικὴν τῶν ὀνομάτων καὶ καθ' ὕλιν, θέλει χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἀποδεικνύη τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς κατὰχωρίσεως ἐκάστου παρακατατεθειμένου ἐγγράφου.

53. Ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποκαταστήσῃ γραμματεῖς εἰς τὰ προξενεῖα τῆς, οἱ πρόξενοι ἐκτελοῦν τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνων, ἢ μόνον τῶν, ἢ διὰ τινος γραφέως.

54. Ἔως ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἐκδώσῃ διάταγμα, τὸ ὅποιον νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν Ἕλληνας νὰ κάμνωσιν ὅλα τὰ μεταξύ τῶν συμβόλαια εἰς τὰ γραφεῖα τῶν προξενείων, οἱ πρόξενοι χρεωστοῦν νὰ ὑπαυνίττωσιν ὡς

κατάλληλον τοῦτο διὰ δύο λόγους· διότι τὰ συμβόλαια γίνονται τακτικώτερα, καὶ διότι τὰ ἐν τῇ διατιμήσει ἐξοδα εἶναι οἰκονομικώτερα.

55. Ὅλαι αἱ παρακαταθῆκαι εἰς χρήματα ἢ πράγματα, αἱ γινόμεναι τυχὸν εἰς τὸ γραφεῖον, πρέπει νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον περὶ οὗ ἀνωτέρω διελέγομεν. Ἀπέναντι δὲ ἐκάστου ἄρθρου θέλουν φροντίζει νὰ σημειώνωσι τὰ ἀποδιδόμενα ἢ ἀποστέλλόμενα μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, καὶ μὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῆς παρακαταθήκης.

56. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους οἱ πρόξενοι θέλουν στέλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν λεπτομερῆ κατὰστασιν τῶν παρακαταθηκῶν, καὶ τῶν κινήσεων αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Περὶ δὲ τῶν ὁπωσὺν σημαντικῶν παρακαταθηκῶν θέλει διδασθαι ἐκάστοτε εἰδησις εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους.

ΙΒ'. Ἀποτρέψεις, ἀπαγορεύσεις.

57. Εἶναι ἐμποδισμένον εἰς τοὺς προξένους τοὺς ἔχοντας τεταγμένον μισθόν, ἐπὶ ποινῇ μετακλήσεως, τὸ νὰ λαμβάνωσιν ὅποιονδήποτε μέρος εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως εἰς ἐμπόριον. Κάνειν συμφέρον εἰς τὸν πρόξενον δὲν πρέπει νὰ ἀντιταλαντεύῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν ὑπηκόων προσπάθειαν· οὗτοι δὲ τῶσώ μᾶλλον θέλουν εἶσθαι δικταθεῖμένοι εἰς σέβας καὶ εὐπείθειαν πρὸς αὐτόν, ὅσω δὲν βλέπουν προσωπικὸν αἴτιον ἀντικείμενον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀμεροληψίαν, τὴν ὁποῖαν δικαίως πρέπει νὰ προσμένωσιν ἀπὸ τοὺς προξένους τῶν.

58. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς προξένους νὰ ἀγοράζωσιν ἐπὶ δημοπρασίαις, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, κάμμιναν πραγματείαν προερχομένην ἀπὸ ναυαγιάρεσιν, ἢ ἀπὸ ἄλλας ἀφορμὰς, καὶ πωλουμένης διὰ μεσιτείας τῶν.

59. Ἐπὶ ποινῇ μετακλήσεως, ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν ὅποιον-

δήποτε δικαίωμα ἢ ἀντιμέσθιον μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὴν διατίμησιν.

60. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἀπουσία τῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ.

61. Οἱ πρόξενοι δὲν ἡμποροῦν νὰ νομ-φευθῶσιν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, χωρὶς προηγουμένης συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρου τῆς Κυβερνήσεως.

62. Δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι κάμμιναν ὑπηρεσίαν οὔτε κανὲν διάσημον ἀπὸ μέρου τῶν ξένων δυνάμεων, χωρὶς εἰδικὴν ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως τῶν.

63. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς προξένους τὸ νὰ ἐκδίδωσιν ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφῇ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πληροφοριῶν, ὅσας εἶναι διωρισμένοι νὰ λαμβάνωσι περὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων.

ΙΓ'. Σπουδαί· μαθήσεις παραγγελλόμεναι εἰς τοὺς προξένους.

64. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουν οὐσιωδῶς νὰ γνωρίζωσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὰς διατάξεις τοῦ Γαλλ. Ἑμπορ. Κώδικος, τὸν ὅποιον παρεδέχθη ἡ Ἑλλάς, καὶ ἰδιαιτέρως τὰς τοῦ β' βιβλίου ἀναγομένου εἰς τὴν ναυτιλίαν. Εἰς τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς τῶν θέλουν προσπαθῆσαι νὰ προμηθεύσωσι συγγράμματα τινὰ, τὰ πλέον ἐν ὑπολήψει, περὶ τῆς θαλασσίου νομοθεσίας, περὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς τοπικῆς στατιστικῆς. Θέλουν σπουδάσει τὰς διοικητικὰς διατάξεις, νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς ἀναγομένους εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου, ὅπου κατοικοῦσι. Θέλουν ζητεῖν νὰ προμηθεύωνται τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ συνθήκας τὰς μεταξὺ τῆς δυνάμεως, παρ' ἣ διαμένουσι, καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν συνθηκῶν τούτων πρὸς τὴν παροῦσαν κατὰστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, θέλουν πηγάζειν τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν ὅσων θέλουν κάμει συζητήσεων καὶ ἐρευνῶν, διὰ νὰ δυναθῶσι νὰ παραστήσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἐπιθυμητὰς ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν ὁμοεθνῶν βελτιώσεις. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ κατα-

γίνονται εἰς τὸ νὰ σπουδάζωσι τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς τοπικῆς γεωργίας τὰ ἐν χρήσει μέσα τῆς καλλιέργειας, τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἐργαζέμενων, καὶ τὰς μεθόδους αὐτῶν, τὰς ὡς ἐγγίστα τιμὰς καὶ τὰς ποσότητας τῶν διαφόρων ὀνίων καὶ προϊόντων τοῦ τόπου. Ἐὰν παρατηρήσωσι κῆμμιαν σημαντικὴν κίνησιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ξένων νομισμάτων ἢ τῶν νομισμάτων τοῦ τόπου, χρεωστοῦν νὰ ἐρευνῶσι τὰς αἰτίας αὐτῆς, καὶ νὰ τὰς σημειώσωσι διὰ τὰς ἐκθέτωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς τῶν. Τέλος πάντων οἱ πρόξενοι πρέπει νὰ ᾔναι ἐντελῶς πεπεισμένοι ὅτι τὰ οὐσιώδη καθήκοντά των εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου εἰς τὰς ξέναις ἐπικρατείας. Αὐτοὶ εἶναι τεταγμένοι εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακάς, καὶ εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ὀξυδέρκειαν αὐτῶν πρέπει νὰ ἐπερεῖδεται ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ λαμβάνῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, ὡς πρὸς τὰ δύο ταῦτα κεφάλαια.

ΙΑ'. Ἐθιμοταξίς.

65. Ἄμα ἐγκαθιδρυθῇ ὁ πρόξενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἡ ἐθιμοταξίς καὶ τὰ καθήκοντα ἀπαιτοῦσι νὰ κάμῃ τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐπίσκεψιν πρὸς τὴν πρωτίστην ἀρχὴν τοῦ ἡγεμόνος εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του.

66. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι καὶ νὰ μανθάνωσιν ἀπὸ τοῦς προξένους τῶν ἄλλων δυνάμεων τὰς τοπικὰς ἐθιμοταξίας, τὰς διωρισμένας διὰ τὰς διαφόρους ἐπισήμους τελετάς, καὶ θέλουν φροντίζειν νὰ ἀκολουθῶσι κατὰ τοῦτο τὰ προηγουμένως εἰσηγμένα ἔθιμα.

67. Ὅταν προσορμισθῇ πλοῖον τοῦ κράτους εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ προξένου, ἐὰν ὁ κυβερνῶν τὸ πλοῖον δὲν εἶναι μοίραρχος, ἢ ἀντιναύαρχος, ὁ πρόξενος περιορίζεται εἰς τὸ νὰ στείλῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὰ τῆς ὑπηρεσίας του καὶ περιμένει τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ πρόξενος κάμνει τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν εἰς τὰς

ἀνωτέρω ῥηθείσας ἐξαιρέσεις. Ἐν τοσούτῳ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐθιμοταξίας πρέπει νὰ ἀποφύγεται ὅσον τὸ δυνατόν, ἐν ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην τινὰ εἰς τὴν καλὴν ἁρμονίαν, ἣτις εἶναι περὶ πολλοῦ νὰ διατηρῆται, πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, μετὰ τῶν πρωτίτων ἀξιωματικῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσκεψις ἄνευ στολῆς δὲν ἀνατρέπει τὴν ἐθιμοταξίαν, τούναντίον δὲ ἐγκαίρως γινομένη, πολλὰκις δύναται νὰ συντηρήσῃ τὴν καλὴν ἁρμονίαν.

68. Οἱ πρόξενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἰκήματός των ἐξωτερικὸν σημεῖον ἐνδεικτικὸν τῆς δυνάμεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν, οἷον τὰ παράσημα τῆς Α. Μ., ἢ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν. Κατὰ τοῦτο θέλουν ἀκολουθεῖν τὴν συνθήκην τοῦ τόπου, ἢ τὸ παράδειγμα τῶν προξένων τῶν ἄλλων δυνάμεων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1834.

335. ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΑΡΑΠΑΝΡΟΜΑΤΙΚΑΙ.

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν πρέσβων καὶ προξένων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν γραφείων.

(Ὡς παρὰρτημα, εἰς τὰς ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 προξενικὰς ὁδηγίας.)

Α'. Ἡ εἰς τὰς ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου προξενικὰς ὁδηγίας ἐπισυνηγμένη διατίμησις, ἣτις κατὰ τὸ 49 ἄρθρον μένει ἀκαταπαύστως ἐκτεθειμένη εἰς τὸ γ. ἀφείον τοῦ προξένου, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστου ἄρθρου αὐτῆς ἀριθμητικὸν σημεῖον ἀπὸ 1—82, ὥστε ἐπαναφερομένου τοῦ σημείου εἰς τὸ κατάστιχον τῶν ἐσόδων, νὰ φαίνεται δυνάμει τίνος ἄρθρου ἐκάστου λήψις ἐγένετο.

Β'. Τὰ κατάστιχα, τὰ ὁποῖα οἱ πρόξενοι ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 41. (περὶ καταχωρίσεως τῶν συμβολαίων τῆς ἀτυχῆς καταστάσεως) 46. (περὶ ὑποχρέωσης νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδιδόμενων διαβατηρίων) 51. (περὶ τῆς ὑποχρέωσης νὰ κρατοῦν κατάστιχα

διὰ νὰ καταχωρεῖν ἐγγράφα πάσης φύσεως, οἷον συνθήκας, ὁμολογίας, καὶ ἄλλα' 55. (κατάστιχον τῶν εἰς τὸ γραφεῖον γινόμενων παρακαταθηκῶν, νὰ υπογράφονται εἰς κάθε ἄρθρον, διὰ τοῦ πληρώνοντος τὴν πράξιν κατὰ τὴν διατίμησιν, ἢ παρὰ τοῦ ποιούντος τὴν παρακαταθήκην. Ἡ δυνάμει τῆς διατιμήσεως καταβαλλομένη ποσότης νὰ σημειοῦται εἰς κάθε ἄρθρον, διαλαμβανομένη εἰς νόμισμα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, ἐνῷ διατρίβει ὁ διπλωματικός ἀπεσταλμένος, ἢ ὁ πρόξενος, ὑποπρόξενος ἢ πράκτωρ, προσέτι δὲ καὶ εἰς δραχμάς. Νὰ κρατηθῇ λοιπὸν ἐπὶ τούτου ἐλευθέρᾳ μία στήλη διὰ τὰς υπογράφας, ἢ, ἂν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βίβλου δὲν τὸ ἐπιτρέπει, οἱ πληρώνοντες νὰ υπογράφονται ὑποκάτω ἐκάστου ἄρθρου.

Γ'. Μία εἰδοποιΐσις πολλὰ καταφανῆς νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς κάθε γραφεῖον πλησίον τῆς διατιμήσεως τῶν δικαιωμάτων, ἀναγγέλλουσα εἰς τοὺς πληρώνοντας, ἢ εἰς τοὺς παρακαταθήκην ἀνατιθεμένους, ὅτι ἅμα λαβόντες τὴν πράξιν, καὶ πληρώσαντες τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν διατίμησιν, ὀφείλουν νὰ υπογράψωσιν εἰς τὸ κατάστιχον.

Δ'. Εἰς τὴν βίβλον τῶν ἐσόδων, τὴν ἐμπαινομένην εἰς τὸ ἄρθρον 18 τῶν ὁδηγίων (τύπος Γ'), νὰ προστεθῇ μικρὰ στήλη ἐνδοτέρᾳ πρὸ τῆς στήλης, ἥτις θυκνύει τὸ παρὰ τῆς διατιμήσεως παραχωρούμενον δικαίωμα. Θέλει δὲ καταγράφεσθαι ἐν αὐτῇ τὸ σημεῖον τοῦ ἄρθρου τῶν ὁδηγίων, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ λήψις ἐγένετο.

Ε'. Ἐν ἐκάστη τριμηνίᾳ, ὅτε οἱ πρόξενοι καὶ λπ. στέλλουν ἀντίγραφα τῶν καταστίχων τῆς λαμβανόμενης τῶν κατὰ τὸ 48 ἄρθρον τῶν ὁδηγίων, νὰ στέλλωσι συγχρόνως καὶ μίαν περίληψιν τῶν ἀνω εἰρημένων καταστίχων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὁδηγίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 (13) Ἰανουαρ. 1834 §. 41, 46, 51. καὶ 55, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτῶν. Τὰ πρωτότυπα τῶν καταστίχων στέλλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἐν τῷ τέλει ἐκάστου ἔτους διὰ νὰ παραδίδονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδρίον ὡς μέσα ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν.

Γ'. Τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 54 ἀναφερόμενον κατάστιχον πράξεων πάσης φύσεως, περὶ νὰ ἐμπεριέχῃ παντὸς εἴδους πράξεις ἢ καὶ ἐπιθεωρήσεις (Yisa), ἐν ἐνὶ λόγῳ πάν ὅτι δὲν διαλαμβάνεται εἰς τὰ ἄλλα δύο κατάστιχα 44 καὶ 46, ὥστε τὰ κατάστιχα ὁμοῦ ν' ἀποτελοῦσι τὸν γὰρ κὼν ἐλεγχὸν τῶν ἐσόδων.

Ζ'. Ἐκτὸς τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας, τὴν ὁποίαν οἱ πρόξενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τῶν ὁδηγίων καὶ κατὰ τὸν τύπον Α, ὀφείλουν εἰς πᾶσαν τριμηνίαν νὰ στέλλουν εἰς τὴν Γραμματεῖαν, θέλει στέλλει ἐπίσης εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους περίληψιν εἰδικὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ὅσα εἰσέπλευσαν ἢ ἐξέπλευσαν τοῦ λιμένος ἢ τῶν λιμένων τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των, ὡσαύτως καὶ ὅσα ἔβλεψαν ναυαγῆσαι ἢ πέσει εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὰς ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας πρὸς τὴν βασιλείαν. Αὕτη ἡ εἰδικὴ περίληψις νὰ παραστέλλεται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Ἀρχῆν, καὶ νὰ ἐπιβεβαιοῦται παρ' αὐτῆς πρὸς πίστωσιν, τοῦ ὅτι σύμφωνος τῶν ἀποδείξεων τοῦ λιμένος.

Η'. Τὰ καθημερινὰ κατάστιχα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὰ δεικνύμενα μετὰ τὸ ἄρθρον 48 τῶν ὁδηγίων (τύπος Γ καὶ Δ) νὰ ἔχωσι μίαν στήλην περισσώτερον εἰς τὴνδε διὰ τὸ νόμισμα τοῦ τόπου ἐκεῖνου ὅπου διατρίβει ὁ διπλωματικός ἀπεσταλμένος ἢ πρόξενος κ. τ. λ. Πᾶν ἄρθρον ταχυγραφικὸν εἰς τὰ κατάστιχα νὰ χωρῇ καὶ εἰς τὰς δύο στήλας, δηλαδὴ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου καὶ εἰς δραχμάς.

Σχέσεις τῶν διπλωματικῶν ἀπεσταλμένων καὶ τῶν προξένων κ. τ. λ. μετὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου τοῦ Βασιλείου.

Θ'. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπολήψεως μισθῶν, καὶ ἡ ὀφειλὴ τῆς καταβολῆς συναγομένων, ἀποτελοῦσαι τὰς σχέσεις τῶν προξένων κτλ. μετὰ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦσι τὸν ὅτι ἔχῃ ὁ καθείς αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλικῇ καὶ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ πληρεξούσιου εἰς τὴν νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ δίδῃ δι' αὐτὸν, φέρον τὸ πρόσωπόν του.

Ι. Αἱ κατὰ μῆνα πληρωμαὶ τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῶν γραφείων γίνονται κατὰ τοὺς καθιερωτάς κοινούς τύπους τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, δηλαδή δύναται ἐνὶ ἐντάλλματος τοῦ Γραμματέως πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον δι' ἕκαστον ἀπεσταλμένον ἢ προξένον κτλ., παραδιδόμενον εἰς χεῖρας τοῦ ἐν τῇ Βασιλικῇ καθέδρᾳ ἐπιτρόπου του, ὅστις λαμβάνει τὰ χρήματα παρὰ τοῦ ταμείου. Ὅποιος δὴποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ τρόπος τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων, εἴτε δηλαδὴ διὰ συναλλαγματικῶν, εἴτε δι' ἐγγειρισμοῦ, ἢ Κυβερνήσις ἀδιαφορεῖ. δὲν ἐνέχεται ποσὸς εἰς τὰς ἐκ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ νομίσματος προσγινομένης ζημίας ἢ ὠφελείας. Τὰ τοιαῦτα ἀπολύτως ἀνήκουν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον προξένον κτλ. ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ.

ΙΑ'. Ἐν ἐκτστῇ τριμηνίᾳ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, λαμβάνων τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εισοδημάτων τῶν γραφείων, στέλλει τὰς περιλήψεις αὐτῶν εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν, διὰ νὰ παραβάλλωνται αἱ περιλήψεις αὐταὶ μετὰ τὰ συνοπτικὰ των ὅσα τυχὸν ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον οἱ ἐπίτροποι τῶν προξένων κτλ., καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἀντισταθμίζωνται αἱ διαταγαί, αἱ λαμβάνουν οἱ ἐπίτροποι αὐτοὶ διὰ μισθοῦ καὶ ἐξόδα. Ἄν ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων καταβλητέα ποσότης δὲν ὑπερβαίῃ τὴν τοῦ ἐντάλλματος τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἀμοιβαίᾳ ἐξουλησίᾳ ἐκτελεῖται διὰ τῆς πράξεως αὐτῆς μόνης, ἂν ὅμως ἡ καταβλητέα ποσότης ὑπερβαίῃ τότε ὁ ἐπίτροπος καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τὸ πλεῖον τῶν ὅν ἐχει λαμβάνειν διὰ μισθοὺς καὶ ἐξόδα.

ΙΒ'. Ἡ ἐκτίσις τῶν μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν μισθῶν καὶ ἐξόδων ἀναραιομένων περισσευμάτων καὶ ὡς τοιούτων χερωσιζομένων εἰς τὸ ταμεῖον, πραγματεύεται μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν προντίδα εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐπινομήσις τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσπραξίς τῶν ἀπὸ τὰ περισσεύ-

ματα τῶν εισοδημάτων τῶν γραφείων προσερχομένων ποσοτήτων.

ΙΓ'. Τὰ προξενεῖα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια, μισθοῦ μὴ διδομένου, παρεχωρήθησαν ἀντὶ μισθοῦ τὰ προξενικά εισοδήματα, ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ χρέη καθὼς καὶ τὰ ἄλλα προξενεῖα, καὶ ὀφείλουσιν ἐν ἐκάστη τριμηνίᾳ νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὰ εισοδήματα τῶν γραφείων των λαμβάνοντες εἰς ἀντάλλαγμα ποσότητος ἴσης ἐντάλλαγμα διαλαμβάνον ῥητῶς μισθοδοσίαν τῆς αὐτῆς τριμηνίας.

ΙΔ'. Αἱ σημειωθείσαι ἐρμηνεῖαι περὶ ἐπιθέσεως τοῦ ἐθεωρήθη ἐπὶ τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ ᾖ βέβαιος ὁ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς, ὅτι πραγματικῶς ἐκτελοῦνται αἱ καταβολαὶ ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας παρέστησεν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ὡς μελλούσας ἀντισταθμίζειν τὰ περὶ ἀποδόσεως μισθῶν καὶ ἐξόδων ἐντάλλαγμα.

ΙΕ'. Διὰ τῶν περιλήψεων, τῶν πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν καταστίχων τῶν καταβολῶν συντελεστικῶν, κατὰ τὸ 41 ἄρθρ. τῆς παρούσης ὁδηγίας, καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν καταστίχων τῶν δεικνυομένων διὰ τοῦ ἄρθρ. 5, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα πρὸς ἔλεγχον λεπτομερῆ καὶ ἀνίχνευσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν, τῶν ἐτησίως καθ' ὑποβληθησομένων ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ, παρὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διασφῶν γραφείων.

ΙΣΤ'. Τὰ γραφεῖα ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι ξεχωριστὸν λογαριασμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς παρακαταθηκῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 53 καὶ 59 τῆς ἀπὸ 4 (13) Ἰανουαρίου ὁδηγίαν, καθὼς καὶ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς βίβλου τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1834.

336. ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΟΔΗΓΙΑΙ.

Κεφ. Α'. Περὶ τῆς ὁροθεσίας τῶν προξενικῶν καταστίχων, τμημάτων καὶ περιγραφῶν.

1. Εἰς ἕκαστον πολιτικὸν κράτος, με-

τὸ ὅποιον ἡ Ἑλλάς ἔχει σχέσεις, ὑπάρχει ἐν προξενικόν κατάστημα.

2. Ἐν κατάστημα δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς πολλὰ τμήματα.

3. Ἐπὶ κεφαλῇς ἐνὸς καταστήματος τίθεται εἰς γενικός πρόξενος, καὶ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ ἡ πρεσβεία ἐκπληροῖ τὰ χρέη αὐτοῦ, ἐὰν οὕτως τὸ ἀπαιτῇ ἡ ὑπηρεσία.

4. Ἐπὶ κεφαλῇς ἐκάστου τμήματος τίθεται εἰς πρόξενος καὶ ἂν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, εἰς γενικός πρόξενος, ὅστις μὲν ὅλον τοῦτο θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὴν πρεσβείαν καθὼς εἰς πρόξενος ὡς πρὸς τὸν γενικόν πρόξενον.

5. Ἐκαστον τμήμα ὑποδιαιρεῖται εἰς περιφερείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ὑποπροξένου καὶ ἂν ἐντὸς τῆς περιφερείας εὐρίσκηται, παρὲντὸς τῆς καθέδρας τοῦ ὑποπροξένου, καὶ θέσις ἄλλα ὅπου τὰ συμπέροντα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ βασιλείου ἤθελον χρῆζει τῆς παρουσίας ἐνὸς πράκτορος, θέλει διορισθῇ τοιοῦτος ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ὑποπρόξενον ἢ γενικόν πρόξενον. Ἡ ὁροθεσία προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἀ γ γ λ ι α.

6. Ἡ ἐν Λονδίῳ πρεσβεία εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου, τὸ ὅποιον συμπεριλαμβάνει τὰ ἡνωμένον βασιλείον τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπαγόμενα μέρη τῆς Μεσογείου· διαίρεται δὲ εἰς 3 τμήματα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξῆς προξένων, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σκωτίας, τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Μελίτης, εἰς τὸν ὅποιον θέλει ὑπάγεσθαι καὶ τὸ ὑποπροξενεῖον τῆς Γιβριλτέρας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα τῶν τριῶν αὐτῶν τμημάτων θέλει γίνεαι ἀκόλουθως φροντίς νὰ εγκαθιδρυθῶσιν ὑποπρόξενοι καὶ πράκτορες εἰς ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν τὰ μέρη, ὅπου ἡ πείρα ἤθελεν ἀποδείξει ἀνιγκαίαν τῆς παρουσίας των.

Γ α λ λ ι α.

7. Τὸ κατάστημα τοῦτο συμπεριλαμβάνει ὅλην τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ὑποκειμένους ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐπαρχίας ἢ

ἐν Παρισίοις πρεσβεία εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος, ὑπάρχει δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν καὶ γενικόν προξενεῖον.

Εἰς τὸν ἀρχηγόν τοῦ καταστήματος ἀπόκειται τὸ νὰ γνωστοποιήσῃ ἐὰν ἦναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ συστήθῃσι πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι κατὰ τὴν ἀρκτικήν καὶ δυτικὴν παραλίαν τῆς Γαλλίας. Ἀπασα ἡ μεσημβρινὴ παραλία ὑπάγεται εἰς τὸ προξενεῖον τῆς Μασσαλίας, καθὼς καὶ ἡ Κορσικὴ καὶ αἱ πρὸς τὴν ἀρκτῶσαν τῆς Ἀφρικῆς παραλίαν Γαλλικαὶ ἐπαρχίαι. Τὸ προξενεῖον τοῦτο ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεῖα, τὸ τοῦ Τουλώνας, τὸ τῆς Ἀλγερῆς, τὸ ὅποιον συμπεριλαμβάνει τὰς Γαλλικὰς καὶ Ἀφρικανὰς ἐπαρχίας, καὶ τὸ τῆς Βαστίας, τὸ ὅποιον συμπεριλαμβάνει τὴν νῆσον αὐτῆς τῆς Κορσικῆς,

Ῥ ω σ σ ι α.

8. Ἀρχηγὸς τοῦ προξενικοῦ τούτου καταστήματος εἶναι ἡ πρεσβεία. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται νὰ γνωστοποιήσῃ, ἐὰν ἦναι χρῆσιμος ἡ σύστασις προξενεῖου εἰς τὰς ἀρκτικὰς ἐπαρχίας. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ παραλία τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ Μαιώτιδος λίμνης (ΛΙΩΝ), τὸ προξενεῖον θέλει εἶναι εἰς Ὀδησσόν, καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑποπροξενεῖα, εἰς τὸ τοῦ Ἰσμαηλίου καὶ εἰς τὸ τοῦ Ταγκανρόκου. Τὸ ὑποπροξενεῖον τοῦ Ἰσμαηλίου συμπεριλαμβάνει τὴν Βεσσαραβίαν τὸ δὲ ὑποπροξενεῖον τοῦ Ταγκανρόκου ὅλην τὴν παραλίαν τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

Τ ο υ ρ κ ι α.

9. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι ἡ πρεσβεία. Τὸ κατάστημα τοῦτο διαίρεται εἰς πέντε τμήματα. Τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς πρεσβείας, ἔχει ὅλον τὸ παράλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας καὶ τῆς Προποντίδος μέχρι τῶν Δαρδανελλίων. Τὸ δεύτερον συμπεριλαμβάνον ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἀσίας ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῶν ὀρίων Συρίας, ἔχει καθέδραν τὴν Σμύρνην. Τὸ τρίτον, ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν παραλίαν ἀπὸ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, ἔχει καθέδραν τὴν

Θεσσαλονίκην. Τὸ τέταρτον ὅλην τὴν Τουρκικὴν παραλίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου ἔχει καθέδραν τὴν Παρέεζαν. Τὸ πέμπτον ὑπὸ τὴν ἄμεσον διευθύνει τῆς πρεσβείας συμπεριλαμβάνει τὴν κυρίως λεγομένην Θράκην καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Τὰ τρία δὲ τμήματα, δηλ. τὸ τῆς Σμύρνης, τὸ τῆς Μακεδονίας, τὸ τῆς Ἑπείρου καὶ Ἀλβανίας διευθύνονται ἀπὸ προξένους. Τὸ α'. τμήμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεία, τὸ τῆς Τραπεζούντος, περιέχον ὅλον τὸ Ἀσιατικὸν τουρκικὸν παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου μέχρι τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου. Τὸ τῆς Βάρνας, περιέχον ὅλον τὸ τουρκικὸν Εὐρωπαϊκὸν παράλιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἀπὸ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Δουναβίου. Τὸ τῶν Δαρδανελίων, ἔχον ὅλην τὴν κατὰ τὴν Προποντίδα παραλίαν καὶ τὴν νῆσον Τένεδον. Τὸ β'. τμήμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα ὑποπροξενεία. Εἰς τὸ τῆς Χίου, τοῦ ἑποίου ἡ δικαιοδοσία ἐραπλοῦται ἀπὸ τῶν Δαρδανελίων μέχρι τοῦ Λευκοῦ ἀκρωτηρίου (Ἀργεννον ἀκρωτήριον) συμπεριλαμβάνομένου καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν νήσων Ψυδρῶν καὶ Μιτυλήνης. Τὸ τῆς Σάμου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ Λευκὸν (Ἀργεννον) ἀκρωτήριον μέχρι Λυκίας (Μεντεσέλλι), συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν νήσων Ἰκαρίας, Πάτμου, Λέρου καὶ Τρωγυλίας (Γατόνχσι). Τὸ τῆς Ῥόδου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν Λυκίαν (Μεντεσέλλι) μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Χελιδονίου (ἱερὰς Ἀκρας), συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν νήσων Ἀστυπαλαίης, Κῶς, Καλύμνου, Νισύρου, Σίμης, Καρπάθου καὶ Κάσσου. Τὸ τῆς Κύπρου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Χαλκιδόνι μέχρι τῶν συνόρων τῆς Συρίας. Τὸ τρίτον τμήμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεία, τὸ τῆς Αἰνίου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νήσων Θάσσου, Λήμνου, Ἰμβρου καὶ Σαμοθράκης μέχρι τοῦ ὄρους Ἀθωνος. Εἰς τὸ τῆς Κασσάνδρας, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνον τὸ ὄρος Ἀθῶνα, ἐκτείνεται μέχρι τῆς Θεσσαλονί-

κης, καθέδρα τοῦ Προξενείου. Τὸ τοῦ Βώλου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ τέταρτον τμήμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεία, τῶν ὁποίων αἱ καθέδραι καὶ περιφέρειαι θέλουν προτιδιορισθῇ ἀκολουθῶς, ἀπὸ πρῶτον ἤθελε γνωμοδοτήσει ὁ πρόξενος μετὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὴν καθέδραν τοῦ προξενείου. Τὸ πέμπτον τμήμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία ὑποπροξενεία τὸ τῆς Φιλιππουπόλεως, τὸ τῆς Ἀνδριανουπόλεως καὶ τὸ τῆς Σοφίας.

Βλαχία καὶ Μολδαβία ἢ Δακία.

10. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἰς γενικὸς πρόξενος, ἐδρεύων εἰς Βουκορέστιον. Διαιρεῖται δὲ τὸ κατὰ τὴν ἐν προξενεῖον, περιλαμβάνον τὴν Μολδαβίαν καὶ ἔχον καθέδραν τὸ Ἰάσσιον καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑποπροξενεία, τὸ τῆς Σιλιστρίας καὶ Ἀζιουπόλεως (Γαλαταίου).

Αἴγυπτος.

11. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ προξενικοῦ τούτου καταστήματος εἶναι εἰς γενικὸς πρόξενος, ἐδρεύων εἰς Κάϊρον. Διαιρεῖται δὲ τὸ κατὰ τὴν εἰς τρία τμήματα, τὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ τῆς Συρίας καὶ τὸ τῆς Κρήτης, καὶ ἐκάστου ἡ δικαιοδοσία ἐπεκτείνεται εἰς ἓνα τῶν τμημάτων τούτων. Τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστου τμήματος εἰς πρόξενος ἐδρεύων εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ. Θέλουσι δὲ διορισθῇ καὶ ὑποπρόξενοι, ὅπου ἤθελε παρατηρηθῇ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὸ ὄφελος τοῦ ἐμπορίου τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως. Ὁφείλουν λοιπὸν οἱ διαληθθέντες πρόξενοι νὰ πέμψουν ὅσον τάχος αἰτιολογημένας περὶ τούτου ἀναφοράς τῶν εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον, ὅστις θέλει τὰς διευθύνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰονικαὶ νῆσοι.

12. Εἰς γενικὸς πρόξενος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου, θέλει δὲ ἐδρεύει εἰς Κέρκυραν. Τὸ κατὰ τὴν διαιρεῖται εἰς 2 ὑποπροξενεία, τὸ τῆς Ζακύνθου, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει καὶ τὰ

Κύθηρα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ τὴν Κεφαλληνίαν τὸ ὅποιον ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ τὴν Ἰθάκην. Αἱ λοιπαὶ νῆσοι τίθενται ὑπὸ τὴν ἀμεσον τοῦ γενικοῦ προξένου διεύθυνσιν, ὅστις δύναται ἐν τούτοις νὰ προτείνῃ δι' αὐτὰς πράκτορας.

Νεάπολις.

13. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἰς γενικὸς πρόξενος ἐδρεύων εἰς Νεάπολιν. Τὸ κατὰστημα διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑπὸ τὸν γενικὸν πρόξενον, συμπεριλαμβάνει ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Νεαπόλεως. Τὸ δὲ τὴν Σικελίαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς προξένου διαμενόντος εἰς Μεσσήνην. Τὸ α'. τμήμα υποδιαιρεῖται εἰς δύο υποπροξενεῖα, τὸ τῆς Νεαπόλεως, τοῦ ὁποῦν ὁ υποπρόξενος ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον καὶ τὸ ὁποῦν ἔχει ἅπαν τὸ δυτικὸν παράλιον ἐκ τῶν Παπικῶν σινοῶν μέχρι τοῦ Σπαρτιβέντου ἀκρωτηρίου καὶ τὸ τοῦ Βρεντησίου ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Σπαρτιβέντου καὶ καταλήγον κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ μεσημβρινὸν παράλιον εἰς τὰ σύνορα τῆς Παπικῆς ἀπικρατείας. Τὸ β'. τμήμα σύγκειται ἐκ τοῦ προξενείου καὶ ἐνὸς υποπροξενείου, τὸ τοῦ Πανόρμου ἐκτεινόμενον ἀπὸ τὸ Λευκὸν ἀκρωτήριον (Cabo Bianco) μέχρι τοῦ λιμένος Γριγέντου ('Ακράγαντος') ἢ λοιπὴ Σικελία καθὼς προσέτι καὶ αἱ εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαι νῆσοι ὑπάγονται εἰς τὸ Προξενεῖον.

Τοσκάνα.

14. Εἰς Γενικὸς πρόξενος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος ἐδρεύων εἰς Φλωρεντίαν, ἔχει δὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του τὸ υποπροξενεῖον τῆς Λιβόρνου συμπεριλαμβάνον ἅπασαν τὴν Ἑτρουρικὴν παράλιαν.

Σαρδινία.

15. Εἰς πρόξενος ἐγκαθίσταται εἰς Γενούην ἔχει δὲ οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του ἓνα υποπρόξενον εἰς Σαρδινίαν ἐδρεύοντα εἰς Καγγιάρη.

Παπικὸν κράτος.

16. Εἰς γενικὸς πρόξενος εἶναι προσω-

ρινῶς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Καταστήματος καὶ καθεδρεύει εἰς Ῥώμην. Ὑπάρχει προσέτι τὸ προξενεῖον Ἀγκῶνος, τοῦ ὁποῦν ἡ δικαιοδοσία θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς ἅπασαν τὴν Παπικὴν τοῦ Ἰδριατικοῦ παραλίαν.

Ἰσπανία.

17. Εἰς πρόξενος ἐγκαθίσταται εἰς Γάδιρα, ἔχων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του ἓνα υποπρόξενον εἰς Βαρκελώνην ἀκολουθῶς θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος.

Πορτογαλλία.

18. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι εἰς γενικὸς πρόξενος ἐδρεύων εἰς Λισβόνα· οὗτος θέλει γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἂν ᾔνα· ἀναγκασίον νὰ διακριθῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου υποπρόξενον.

Αὔστρια.

19. Ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος εἶναι ἡ πρεσβεῖα ὑπάρχει προσέτι καὶ εἰς γενικὸς πρόξενος ἐδρεύων εἰς Βιέννην. Τὸ κατὰστημα διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, διευθυνόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τὸν πρόξενον Τεργέστης, τὸ δὲ ἀπὸ τὸν τῆς Βενετίας. Τὸ πρῶτον ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν Ἰλλυρικὴν, Δαλματικὴν καὶ Ἰστριακὴν παράλιαν. Τὸ δεύτερον ἐφ' ἅπασαν τὴν ὁμόνομον ἐπαρχίαν.

20. Εἰς Βαθαρίαν, Πορτουγαλλίαν, Σαξωνίαν, Προυσσίαν, Κάτω — Χώρας, Δανίαν, Σαρδινίαν, Ἑσσην — Δαρμστάτ, Ἀμβούργον, Βαρβαρικὴν παράλιαν καὶ ἄλλαχοῦ, θέλου ἀκολουθῶς διορισθῇ πρόξενος ἢ γενικοὶ πρόξενος, καθ' ὅσον ᾔθελε τὸ τοιοῦτον ἀναδεχθῇ χρήσιμον, ἢ αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τοῦ κράτους ᾔθελον τὸ ἀπαιτήσῃ.

21. Αἱ εἰς τὰς καθεύκαστον προξενεῖον ἢ υποπροξενεῖον ὁρισθείσας περιφερείας παρακείμεναι ἐπαρχίαι, θέλου ὑπάγεσθαι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν καταστημάτων τούτων.

Κεφ. Β'. Σχέσεις ἱεραρχικῆ μεταξὺ τῶν προξένων εἰς τὸ αὐτὸ τυγχανόντων προξενικὸν κατὰστημα.

1. Κατὰστημα προξενικὰ ἢ προξενεῖα

ἐγκατέστησαν πανταχοῦ τῶν ἐπικρατειῶν μετ' ὧν ἔχομεν ἐμπορικὰς σχέσεις.

2. Εἰς γενικὸς πρόξενος ἢ πρόξενος εἶναι ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ καταστήματος, τὸ ὅποιον ὑποδικαίρεται εἰς μερικὰς πρακτορίας, διευθυνομένης ἐκάστης κατὰ τὴν ἕξιν της ἀπὸ προξένους ἢ υποπροξένους.

3. Ἐξ αἰτίας τοῦ ἰδιαιτέρου ὁργανισμοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ὁ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ βασιλέως εἰς Κωνσταντινὸν πόλιν εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπικρατείᾳ Ἑλληνικοὶ Πρόξενoi ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ οἱ πράκτορες παρὰ τοῦ γενικοῦ προξένου.

4. Ἡ ἀρμονία καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσι τὸ νὰ διατηρῆται ἀκριβὲς πειθαρχία μετὰ τῶν πρακτόρων τῶν δικηφόρων βαθμῶν, ἀλλὰ καὶ αὕτη πᾶσι νὰ προσδιορισθῇ μετὰ τρόπον ἀνάλογον ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ἐκαστος πρόξενος ὁποιοῦδήποτε μὲν βαθμοῦ, ἀρχηγὸς δὲ προξενικοῦ καταστήματος, ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν καὶ ἀντικεῖται εἰς τὴν διευθύνσιν της, καὶ ὡς μόνος διαπιστωμένος παρὰ τῇ ἀρχῇ τοῦ κράτους ὅπου ἔχει τὴν διαμονὴν τοῦ μόνου καὶ δύναται νὰ πράξῃ παρὰ τῇ ἀρχῇ καὶ τὰ χρεώδη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐμπορίου.

6. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς προξένους ἀπονεμόμενα χρεῖα δικαστικὰ καὶ τῆς ἀστυνομικῆς καταστάσεως, ὁποιοῦδήποτε καὶ ἂν φέρουσιν οὗτοι βαθμὸν, εἶναι ἀνεξέτητοι ὡς ἔχοντες πάντες πρὸς τὰ τοιαῦτα τὸν αὐτὸν τῆς δικαιοδοσίας βαθμὸν, καὶ ἀναφέρονται, χρεῖας τυγχούσης, περὶ τῶν τοιούτων κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

7. Ἀπαρράλκτως ἡ αὕτη ἀνεξαρτησία καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων των εἴτε πρὸς ὁμοεθνεῖς καὶ εἴτε καὶ πρὸς ἄλλους, καθότι ἡ αὕτη εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρὸς πάντας ἢ ἀρμοδιότης των, ἐπίσης ὀφείλει

ἕκαστος πρόξενος ν' ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν, παρεκτός ἂν ἤθελεν ἄλλως ὀρίσθαι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁποίαν ἤθελε τυχόν ἐπιφορτισθῇ διοικητικὴν μερίδα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν, διότι καὶ αὕτη δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ κλιμακωτῆς καὶ διὰ βαθμίδων πορείας.

8. Οἱ γενικ. μὲν πρόξενoi ἢ πρόξενoi, ἐπὶ κεφαλῇ δὲ κείμενοι τῶν καταστημάτων, δὲν διευθύνουν τοὺς ἐντὸς τοῦ τμήματός των προξένους ἢ υποπροξένους ὡς πρὸς τὰ διάφορα ταῦτα καθήκοντά των, ἀλλ' ὡς ἐπιφορτισμένοι τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ὀφείλουν νὰ τοῖς δίδωσιν ἐκείνας τὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον νομίσαι ἐπωφελεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

9. Οἱ ῥηθέντες γενικοὶ πρόξενoi ἢ πρόξενoi εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἐπίσημοτέραν τινα ἐπιπτεῖαν εἰς πᾶν ὅτι περιστρέφεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαχείρισιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων καὶ, ὀφείλουσι, πληροποροῦμενοι ἂν τὰ διατεταγμένα ἐξτελέσθῃσαν ἀκριβῶς, νὰ γνωστοποιῶσιν ὅσας ἤθελον ἐξυγιᾶσαι καταχρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

10. Κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου ἔτους ὁ γενικὸς πρόξενος ἢ πρόξενος συντάττει ἐκθεσιν γενικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων ὑπ' αὐτὸν προξενίων καὶ υποπροξενίων συμπεριλαμβανει δὲ εἰς τὴν ἐποψίν ταύτην ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ, καὶ ἀναφέρει ὁποιοῦδήποτε γνώμην τυχόν συνέλαβε περὶ ἐκάστου προξενείου ἢ υποπροξενίου. Ἡ ἐκθεσις αὕτη διευθύνεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν, ἥ-τις ἀναφέρει εἰς τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

11. Κατὰ τὸ Ἀ. κεφάλαιον τῶν ὁδηγίων τῆς 4 (13) Ἰανουαρίου 1834 ὀφείλουν οἱ Πρόξενoi νὰ χορηγῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὅλας, ὅσας πληροφορίας καὶ ἐπίσημα ἐγγράφα ὀνάνται νὰ συλλέξωσι τείνοντα πρὸς εὐρευσιν τῶν μέσων, δι' ὧν πορίζεται καὶ ἀσφαλιζεται ἡ εὐτυχία τοῦ ἔθνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς

ναυτιλίας παραγγέλλεται ὅθεν εἰς τοὺς διαφοροὺς προξένους καὶ ὑποπροξένους νὰ διευθύνωσιν ὅσας πληροφορίας ἤθελον συλλεῖξει ἀναφερομένας εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἔχοντες τὴν τοιαύτην ἀρχολίαν ἀντικείμενον τῶν ἐρευνῶν των πρὸς τὸν γενικὸν πρόξενον ἢ πρόξενον ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος, ὅστις, ἀφ' οὗ ἤθελε προηγουμένως τὰ ἐξακριβώσῃ μ' ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, θέλει τὰ συγχωνεύει εἰς μίαν γενικὴν ἔκθεσιν, συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν μέθοδον, τὰ ὁποῖα ἤθελον τὸν διαγραφῇ.

12. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παραγγέλλεται εἰς τοὺς προξένους καὶ ὑποπροξένους νὰ ἐκπληρώσωσι μὲ ζέσιν καὶ ζῆλον τὰς ὁδηγίας, αἵτινες θέλουν τοῖς δοθῇ περὶ τοῦ ἀντικείμενου τούτου ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, θέλουν· δὲ διευθύνει συγχρόνως ἀντίτυπα τῶν ἰδιαιτέρων ἐργασιῶν των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑξῶτερ. Γραμματεῖαν διὰ νὰ ἡγηθῇ νὰ ἐκτιμῇσθῇ τὴν ἀξίαν των.

13. Ὁ ὑποπροξένος, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ χρεὴ του εἰς μίαν καθέδραν ἀποτελοῦσαν μέρος προξενικοῦ τινος τμήματος, ὑπόκειται εἰς τὸν διευθύνοντα τοῦτο πρόξενον κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καθ' ὃν οὗτος εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον, ὅστις ἐκπληροῖ καὶ διευθύνει ἐντὸς τῶν ὁρίων των εἴτε γενικῶν εἴτε ἐιδικῶν ὁδηγίων του τοὺς προξένους ἢ ὑποπροξένους τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὸ προξενικὸν κατὰστημα τοῦ ὁποίου κεφαλὴ εἶναι ὁ ἀρχηγός.

14. Οἱ γενικοὶ πρόξενι, πρόξενι καὶ ὑποπρόξενι ὀφείλουν νὰ συγκρατοῦν τοὺς ὑπαλλήλους των εἰς τὴν ἀνήκουσαν πειθαρχίαν, τὴν ὁποίαν προστάσσει τὸ ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει ἐν τούτῳ νὰ μὴ λησμονοῦν ν' ἀπονέμουν πρὸς αὐτοὺς τὴν ὡς πρὸς ἀξιωματικούς τοῦ Βασιλέως ὀφειλουμένην συμπεριφορὰν.

15. Οἱ πράκτορες ἢ ὑποπρόξενι δύνανται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξῶτερικῶν Γραμματέως πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα νὰ λάβουν τὸν τίτλον τοῦ ἐπὶ τιμῇ ὑποπροξένου ἢ προ-

ξένου, ἀκολουθοῦντες μ' ὅλα ταῦτα, καὶ τοὶ φέροντες τὸν τίτλον τοῦτον, νὰ ᾖναι πάντοτε ἐνώπιον τῶν ἀρχηγῶν των εἰς τὴν αὐτὴν ἱεραρχικὴν πειθαρχίαν ὡς πρὸς τὰ χρεὴ τῆς ὑπηρεσίας των.

Κεφ. Γ'. Περὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων.

Ἐπειδὴ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τῶν κατὰ τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 ἐκδοθεισῶν προξενικῶν ὁδηγίων δίδει εἰς τοὺς προξένους τὸ δικαίωμα νὰ συστήσωσι κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως προξενικούς πράκτορας εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των δικασία μέρη ὅπου ἤθελε τοῦτο φανῇ χρήσιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῶσι τὰ χρεὴ καὶ ἡ θέσις τῶν πρακτόρων τούτων ὡς πρὸς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους των.

1. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν προξένων ἢ ὑποπροξένων παρ' ὧν καὶ συνιστῶνται, καὶ τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ἄπλοι, ἐπίτροποι, ἢ ἄπλοι ἀντεπιστέλλοντες.

2. Καὶ τοὶ κατ' ἔγκρισιν τῆς γραμματείας συνιστῶμενοι καὶ φέροντες ἔγγραφον ἀναγνωριστήριον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν, παρὰ τῆς ὁποίας πρέπει τοῦτο προηγουμένως νὰ ζητηθῇ, δὲν χαίρουσι μ' ὅλα ταῦτα τὰ εἰς τοὺς προξένους καὶ ὑποπροξένους διδόμενα προνόμια καὶ δικαιώματα, οὔτε δύνανται νὰ ἔχουν ἀξιώσεις εἰς ἄλλα παρὰ τὰ ἐκ τῶν τοπικῶν ἐθίμων ἐπιτρέπόμενα.

3. Δὲν φέρουσι πανταλῶς δημόσιον χαρακτῆρα, οὔτε ἔχουν ἐπομένως ἀρμοδιότητα δικαιοδοσίας εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑλληνας. Δύνανται μόνον ὡς ἄπλοι συμβατταὶ νὰ μεσολαβῶσιν εἰς τὰς διαφοράς των, νὰ φροντίζωσι περὶ αὐτῶν, καὶ τοὺς βοηθῶσι παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ, συμμορφούμενοι ἀκριβῶς μὲ τὰς παρὰ τῶν ἀρμοδίων προξένων ἢ ὑποπροξένων χορηγηθείσας εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας.

4. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες δὲν ἔχουσι γραφεῖον (Chancellerie), δὲν κάμνουσι κάμειν πρᾶξιν τῆς ἀσκήσεως καταστάσεως,

τε καμμίαν ἐξ ἐκείνων, αἵτινες εἶναι σεως νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον δικασρίου. Ὅλαι αὗται αἱ πράξεις εἶναι ἀποεπιστιῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν προξένων ὑποπροξένων.

5. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν γασίαν, δύνανται νὰ τὴν περιωσῶσιν ἢ τῆς εὐθύνης τῶν ὑφ' ὧν ἐυστήθησαν ὁρίων ἢ ὑποπροξένων.

6. Αἱ παρὰ τῶν προξενικῶν πρακτόρων γινόμεναι πράξεις (expeditions) δὲν κυροῦνται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν γραμματείαν εἰμὴ ὅσας φέρουν τὸ « ἐ-ωρήθη » ἀπὸ τὸν ἀνέχοντα πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον, ἢ δὲ ἐπιθεώρησις αὕτη γίνε-ται ὡρεάν.

7. Κανὼν δικαίωμα ἢ ἐπιβολὴ οὐποιοῦ ποτε φόρου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξενικούς πράκτορας δι' ὅ,τι συνέδρα-μν ἢ ἐπευελέθησαν ἄλλως τοὺς ὑπάρχοντες αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

8. Καθ' ὅσον ἡ ἀφορᾷ τὴν διὰ τὴν παρὰ τῶν πρακτόρων τούτων ἐκδόσιν τῶν ἰσχυρῶν ἀπαιτούμενη τιμὴν, θέλει ἐφαρ-μοσθῆαι κατὰ πάντα ἢ καὶ δι' αὐτάς παρὰ τῶν προξένων ἐκδιδομένης ὁρι-στικῆς διατίμησις.

9. Ἐκαστος ἀπὸ πρόξενος ἢ ὑποπρόξε-νος ὀφείλει νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀνέχοντας μὲν ἐν ἀντίτυπον τῆς διατίμη-σεως τοῦ γραφείου του, καθ' ὅσον ἀπο-δέμει τὰς πράξεις, τὰς ὁποίας ἤθελον ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐκδώσιν. Τὰ ἐπὶ αὐτάς εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἔχουσιν εἰς τοὺς πράκτορας καὶ ἐπέχουν ὅσον μισθοῦ.

10. Αἱ ἐκδιδομένης παρὰ τῶν πρακτό-ρων πράξεις θέλουν ἀναφέρει τὸ ποσὸν τοῦ ἀπαραχθέντος δικαιώματος· οὗτοι δὲ ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰστιχον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ (adhuc) ἀριθμημένον καὶ ὑπογε-γραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ ὑποπρό-ξενον.

11. Οἱ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι λαμ-βάνουν λογαριασμὸν καθ' ἑκάστην τριμη-νίαν τῶν ἐσόδων τῶν πρακτόρων τῆς περι-ουσίας των διὰ νὰ τὸν συμπεριλάβουν εἰς

τὴν γενικὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὀφεί-λουν νὰ διευθύνουν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξω-τερικῶν γραμματείαν.

12. Οἱ πράκτορες κοινοποιοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρους τῶν πᾶν ὅ,τι ἐντὸς τῆς περι-φερείας τῆς πρακτορίας των δύνανται νὰ ἦναι χρήσιμον εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν. Ὅφείλουν προσέτι ν' ἀναφέρουν περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων, καὶ νὰ συμμερφῶνται ἀ-κριβῶς μετὰ τὰς ὁποίας ἤθελον λάβει ὀ-δηγίας.

13. Ἐν δὲ τοχόν οἱ πρόξενοι ἢ ὑποπρό-ξενοι ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖον καὶ ὠφελι-μον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ ἐπιφορτίσιν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς πράκτορας καὶ μετὰ ἄλλα χρῆν, δύνανται νὰ ζητήσωσι περὶ τούτου τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείαν, ἥτις θέλει προσκαλέσει τότε τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως.

14. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ἐκλέγον-ται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν σημαντικω-τέρων Ἑλλήνων κατὰ τὴν πρακτορικὴν περιφέρειαν· πρέπει νὰ ἦναι τοῦλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ νὰ χεῖρουν καλὴν ὑπόληψιν. Ὅριζονται ἐνώπιον ἀμέσως τῶν ἀνωτέ-ρων των, καὶ στολὴν δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ φέρουν.

15. Τὸ δίπλωμα τοῦ προξενικοῦ πράκ-τορος ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον πρό-ξενον ἢ ὑποπρόξενον κατὰ τὸν προσδιορι-σθέντα τῶν τύπον.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς προξενικούς πράκτορας νὰ διαρίζουν ὑποπράκτορας, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσιν ἐπὶ ὁποιαδήποτε προσφάσι εἰς ἕτερον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

17. Οἱ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δύ-νανται νὰ πείσωσι προσωρινῶς ἄλλ' ὅχι διὰ πάντα τῶν χρεῶν των τοὺς πράκτο-ρας, δὲν δύνανται δὲ ν' ἀντικαταστήσωσιν ἄλλ' υς ὁριστικῶς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

18. Οἱ πρόξενοι ὑποπρόξενοι καὶ προ-ξενικοὶ πράκτορες δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι τίτλον πράκτορος ξένης δυνάμεως, ἂν προηγουμένως ὁ ἀρχηγὸς των δὲν ἤθελε ζητήσαι καὶ λάβει τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματείας.

49. Ἡ πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν των κατὰ τὰ τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ἐγκληματικόν, οἱ πρόξενοι θέλουσι συμμορφωθῆ μετὰ νενομισμένα ἢ μετὰ τὰς ὑπαρχούσας ἢ γεντισμένους συνθήκας μετὰ τὸν ἡγεμόνων τῶν μερῶν ὑποῦ ὑπάρχει τὸ προξενικὸν κατὰστημα· οἱ δὲ κατὰ τὴν Τουρκίαν μετὰ εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῶν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1834 προξενικῶν οδηγιῶν διαγεγραμμένα.

Κεφ' Δ'.

Περὶ τῶν γραμματέων τῶν προξένων.

1. Θέλουσι διορισθῇ γραμματεῖς, φέροντες δίπλωμα κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Σμύρνην, εἰς τὸ γενικὸν προξενεῖον τῶν ὑπὸ τὸν Ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὑπαγομένων μερῶν, καὶ πανταχοῦ ὑποῦ ἡ ἀνάγκη τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσῃ.

2. Οἱ ἑπ' ἀλλήλοι οὗτοι πρέπει νὰ ᾖναι Ἕλληνες ἔχοντες πληρὴν τὰ 25 ἔτη τῆς ἡλικίας των, καὶ δύνανται νὰ ᾖναι συγγενεῖς τοῦ 4 βαθμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρεσβείας ἢ τοῦ προξένου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦν.

3. Οἱ Γραμματεῖς ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ των νὰ ἐκπληρώσωσι μετὰ πίστιν καὶ ζῆλον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

Χρὴν τῶν γραμματέων τῶν προξένων.

4. Οἱ γραμματεῖς τῶν προξενείων δὲν εἶναι εἰμὴ συμβολαιογράφοι, δύνανται ἐπομένως νὰ συντάσσωσι ὅλας τὰς πράξεις καὶ συναλλάγματα, ἐκπληροῦντες καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ συμβολαιογραφικὰ χρέη.

5. Ὅποτεν Ἕλληνες εἴτε ἀπλῶς περιηγῆται διακείμενους εἰς ξένα μέρη ἔχουν ἀνάγκην ἐγγράφων ἢ συναλλαγμάτων ἐπιστήμων ἢ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμερομηνίας, ἢ θέλουσι νὰ κίμουν παρακαταθήκας ἢ νὰ λάβωσι ἐγγραφα ἐκτελεστά ἢ ἀντίγραφα, θέλουσι διευθύνεσθαι ἐπ' αὐτῷ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν προξενείων.

6. Αἱ πράξεις καὶ συνοπτοσχετικὰ θέλουσι συντάσσεσθαι καὶ διδασθαι ἀπὸ τὸν

διευθυντὴν τοῦ γραφείου ἀνεὺ τῆς συμπράξεως τοῦ ἀνήκοντος προξένου.

7. Οἱ διευθυνταὶ τῶν προξενικῶν γραφείων δύνανται, κατὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τῶν προξένων, νὰ δέχωνται τὰ ἐγγραφα καὶ συνοπτοσχετικά, τῶν ὁποίων οἱ ξένοι ἤθελον νὰ ἐπικυρώσωσι τὴν γνησιότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πάντοτε ὅμως τὰ ἐγγραφα καὶ συνοπτοσχετικά ταῦτα πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ ἐπικυρῶνται ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα προξένον.

8. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν ἐνεργοῦν τὰ συμβολαιογραφικὰ των καθήκοντα εἰμὴ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξενείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦσι· ἐπὶ ποιῇ καθιέρωσης, καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ διάδικοι εἰς τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα καὶ τόκους.

9. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσι πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας διάδικοι ἤθελον εἶσθαι συγγενεῖς των εἴτε ἐξ αἵματος εἴτε ἐξ ἀγγιστείας, κατὰ μὲν εὐθείαν γρμμὴν καθ' ὅλους ἀπολύτως τοὺς βαθμοὺς, κατὰ δὲ πλαγίαν μέχρι καὶ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ πρώτων ἐξαδέλφων καταγομένων συγγενῶν. Δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ δέχωνται πράξεις, αἵτινες ἤθελον ἐμπεριέχει τι πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν τῶν ιδίων.

10. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων δὲν δέχονται προσέτι πράξεις, εἰμὴ δι' ἄτομα, τῶν ὁποίων ἡ ταυτότης ἤθελεν εἶσθαι ἰκανῶς ἐγνωσμένη. Κατὰ πᾶσαν ἐναντίαν περίπτωση ὀφείλουσι νὰ ἐπιθεβαιῶσι τὴν ταυτότητα ταύτην διὰ μαρτυριῶν δύο Ἑλλήνων ἐνηλίκων ἢ ὅταν τοῦτο δὲν δύναται νὰ γερῇ, διὰ δύο ὑπηκόων ξένων γυναικῶν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐχόντων ἐκεῖ τὴν διαμονὴν των καὶ ὄντων εἰς 25 ἐτῶν ἡλικίαν, οἵτινες θέλουσι μαρτυρῆσαι ὑπὲρ τῆς ταυτότητος τοῦ παρουσιασθεμένου ατόμου.

11. Αἱ πράξεις ὅλαι πάντοτε λαμβάνονται ἐνώπιον δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ὑπογράφουσιν· οὗτοι δὲ πρέπει ὅσον δυνατόν νὰ ᾖναι Ἕλληνες καταγεγραμμένοι

ς τὸ προξενεῖον κατὰ τὰ εἰς τὰς παρού-
σας ὁδηγίας ὑποτυπωθέντα.

12. Οἱ ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιστείας συγγε-
νῆς τῶν διευθυντῶν τῶν γραφείων ἢ τῶν
ἀπορρομμένων μερῶν ἐμπεριλαμβανόμενοι
τὴν ἀνωτέρω σημειωθείσαν συγγενικὴν
ἀπομολογίαν, οἱ θεράποντες ἢ ἄλλως οἱ
ἐπιτρέπεται τῶν δὲν δύνανται νὰ ἦναι μάρ-
τυροι.

13. Αἱ πράξεις ἀντιγράφονται εἰς κατὰ-
τιχὸν διπλοῦν καὶ ἡ μία κατόπιν τῆς
ἄλλης χωρὶς νὰ παραληφθῇ μέρος τι λευ-
κῶν. Τὰ δὲ κατὰστιχα εἶναι ὑπογεγραμ-
μένα καὶ ἀριθμημένα ἀπὸ τὸν πρόξενον, ὁ
ποῖος ἐπιθέτει κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν τὸ
ἐξωρηθῆναι κατόπιν τῆς πράξεως ἥτις
ὅσπερ φέρει τὴν προσφορτοτέραν ἡμερο-
μηνίαν.

14. Δύνανται μὲν ὅλα ταῦτα οἱ διευθυ-
νταὶ νὰ συντάσσουσιν καὶ εἰς φύλλα μεμονω-
μένα τὰ σχέδια τῶν πράξεων ἐκείνων, αἱ
ποῖαι δὲν ἤθελον εἶσθαι δυνατόν νὰ γίνον-
ται τὸ προξενικὸν γραφεῖον, ἀλλὰ τὰ πε-
ρὶ τὸν ὁ λόγος σχέδια πρέπει νὰ ἀντιγρα-
φῶσιν ἢ τοῦλάχιστον περιληπτικῶς νὰ κα-
ταχωρισθῶσιν εἰς τὰ κατὰστιχα κατ' αἰ-
ματῶν τῶν μερῶν ἢ ἄλλως διὰ τῆς φροντί-
δος τοῦ διευθυντοῦ.

15. Οὐδεμία συνθήκη, οὐδὲν ἄρθρον,
οὐδεμία ἐκφρασίς ἀπηγορευμένη ἀπὸ τὸν
νόμον δὲν δύναται νὰ καταχωρηθῇ εἰς
τὰς πράξεις ἢ συνοψοσχετικά, γινόμενα εἰς τὸ
γραφεῖον.

16. Αἱ πράξεις γράφονται κατὰ συνέ-
θειαν καὶ χωρὶς διακοπὴν, συγχρόνως δὲ
ἀνευ βραχυγραφίας καὶ προσθηκῶν καὶ ἀνευ
ἐπιστολῶν. Θέλουν δὲ ἀναφέρει τὴν ἡμέ-
ραν, τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον, καὶ εἰς τὸν
ποῖον ἔγειναν, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπωνυ-
μίας, τὸ εἶδος καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ διευ-
θυντοῦ, ὁ ποῖος τὰς λαμβάνει, τοῦ προξέ-
νου (ἂν τυχὸν παρευρίσκεται), καθὼς καὶ
τὰ ὀνόματα, καὶ ἐπωνυμίας, εἶδη καὶ δια-
μονὴν τῶν διαδίκων μερῶν καὶ τῶν μαρ-
τύρων θέλουν φανερώσει ὁλόγραφα τὰς
προσώπων καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Ἄν δὲ
ἢ διὰ τὰς μέρη ἀντιπροσωπεύονται παρ'

ἐπιτρόπων, τὰ ἐπιτροπικά ἔγγραφα πρέ-
πει νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς πρά-
ξεως καὶ τὰ πρωτότυπα θέλουν ἐπισυνα-
ρθῇ εἰς ἐκείνο τῶν δύο βιβλίων, τὸ ὁποῖον
θέλει μείνει εἰς τὸ γραφεῖον. Ὁ διευθυντὴς
θέλει ὑπογράψῃ τὰς πράξεις ὁμοῦ μὲ τὰ
διαφερόμενα μέρη καὶ μὲ τοὺς μάρτυρας,
ἀφοῦ πρῶτον τὰς ἀναγνώσῃ εἰς αὐτοὺς ἢ
ἀνάγνωσις δὲ αὕτη πρέπει νὰ ἀναφέρεται
εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου.

17. Ὅποτε τὰ μέρη δὲν ἠΐτις δύνανται
δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψουν, πρέπει καὶ
τοῦτο νὰ ἀναρρῇ εἰς τὸ τέλος τῆς περὶ
τούτου πράξεως τῆς ὁμολογίας τῶν.

18. Αἱ παραπομπαὶ καὶ αἱ συστατι-
καὶ σημειώσεις (ruses) δὲν δύνανται ἐκ-
τὸς τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης ἐκείνης
νὰ γραφῶσιν εἰμὴ εἰς τὸ περιθώριον θέ-
λουσι δὲ μονογραφῆσθαι (paraphes) ἢ
ὑπογράψασθαι τὸσον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ,
καθὼς καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὑπογραφεῶν
(signataires). ἂν δὲ ἡ παραπομπὴ ὡς ἐκ
τῆς ἐκτάσεως τῆς φέρεται ἕως εἰς τὸ τέ-
λος τῆς πράξεως, τότε ὅχι μόνον εἶναι ἀ-
ναγκασιὶν νὰ ὑπογραφῇ ἢ νὰ θεωρηθῇ ἀ-
πλῶς ὡς αἱ παραπομπαὶ αἱ γεγραμμέναι
εἰς τὸ περιθώριον, ἀλλ' ἀκόμη καὶ νὰ ἐπι-
κυρτοῦνται ζητῶς ἀπὸ τὰ διαδίκια μέρη.

19. Αἱ λέξεις αἰτινὲς πρέπει νὰ σθε-
σθῶσι, πρέπει νὰ σημειοῦνται εἰς τρόπον,
ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ δύναται ν' ἀπο-
δεικνύεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περιεχού-
σης αὐτὰς σελίδος ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς
πράξεως καὶ νὰ ἐπικυροῦται εἰς τὸ περι-
θώριον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς αἱ πα-
ραπομπαί.

20. Ἐκ τῶν διπλῶν κατὰστιχων τῶν
πράξεων, ἂν θέλει μείνει εἰς τὸ γραφεῖον
τοῦ προξενεῖου καὶ ἕτερον θέλει μείνει κλει-
σμένον (clos) καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τὸν
γραμματέα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν πρόξενον,
ὅστις θέλει τὸ διευθύνει ἀμέσως εἰς τὴν
ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν. Θέλει
δὲ ἀναποτεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμμα-
τείας ταύτης, ὅθεν δύνανται νὰ λαμβάνουσιν
ἀπόγραφα (expéditions) ἢ ἀποσπάσματα
ταύτου, ἐκείνοι ὅσους ἢ πράξεις αὕτη ἀφο-

ρᾶ ἀπ' εὐθείας, καθὼς καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, δύνανται ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτου διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῷ Ἐξωτερ. Γραμματέως.

21. Οἱ γραμμ. τοῦ προξενείου θέλουν ἐκδίδει ἀπόγραφα (grosse-expedition) τῶν πράξεων τὰς ὁποίας λαμβάνουσι, πρέπει ὁμῶς νὰ ἐπιθεωρῶνται ταῦτα καὶ ἐπικυρῶνται ἀπὸ τοὺς προξένους.

22. Αἱ πράξεις ὁμῶς τὰς ὁποίας λαμβάνουν οἱ γραμματεῖς τῶν προξενίων, δὲν θέλουν ἐκδίδεσθαι μήτε κοινοποιεῖσθαι εἰς ἄλλους εἰμὴ εἰς ἐκείνους μόνον, ὅσους ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἀφορᾷ ἀπευθείας ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἢ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, ἐκτὸς μόνον ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτου διαταγῆς τοῦ προξένου, ἢ τοιοῦτο δῆποτε ἄλλου ἀρμοδίου δικαστοῦ, ἡ τις πρέπει ν' ἀναφέρεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως; νὰ καταρῶνται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατὰστιχον (ἐξαίρουνται δὲ τοῦτο αἱ πράξεις, αἵτινες πρέπει νὰ δημῶσι ευθὺς ἐπὶ δικαστηρίων) πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὰς νόμων.

23. Ὅπόταν ζητοῦνται ἀπόγραφα ἐκτελεστικά (grosse) πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἐπισήμως μὲ τύπον τῆς ἐκτελέσεως (intitules) καὶ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ προξενείου· θέλει δὲ γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὸ πρωτότυπον σχέδιον (minuile) περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου (grosso) εἰς ἕκαστον τῶν ἐνεχομένων (intéressés) ἀπόγραφον ἐκτελεστον δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἄλλο ἄνευ διαταγῆς τοῦ προξένου ἢ ἄλλου ἀρμοδίου δικαστοῦ, ἡ τις πρέπει νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον κατὰστιχον καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως.

24. Οἱ γραμματεῖς τῶν προξενίων δύνανται κατ' ἄδειαν τῶν προξένων νὰ δέχωνται εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθήκας καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα παραβαλλόμενα μὲ τὰ πρωτότυπα ἢ ἀπόγραφα (expétitions) πράξεων, τὰς ὁποίας οἱ ἀρμοδιοὶ δημόσιοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσιν ἀλλαγῇ. Δύνανται παρομοίως νὰ δέχωνται τὰς

παρακαταθήκας τῶν πράξεων, προσυπογράφοντες αὐτὰς ἰδίως διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν· δύνανται δὲ καὶ νὰ ἐκδίδουν ἀντίγραφα τούτων, καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἑτέραν περιπτώσιν πρέπει νὰ γίνεσθαι πράξις τῆς παρακαταθήκης περιέχουσα τὴν περιγραφὴν τῶν παρακαταθεμένων ἐγγράφων. Θέλει δὲ γίνεσθαι μνεῖα τῆς παρακαταθήκης ἐπὶ τῶν παρακαταθεσιμῶν ἐγγράφων τὰ ὁποία πρέπει ν' ἀντιγραφῶσιν ὁλόκληρα εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, ὅπου τὴν ἦναι ὑπὸ ἰδιαιτέραν ὑπογραφὴν ἢ ὅπου τὴν τὸ πρωτότυπον σχέδιον δὲν ἤθελεν εὐρίσκεσθαι καταχωρημένον εἰς ἄλλην τινὰ δημόσιον παρακαταθήκην. Κάνει ἀντίγραφον τῶν παρακαταθεσιμῶν πράξεων δὲν θέλει δίδεσθαι ἄνευ τοῦ αὐτολεξεί (textuelle) ἀντιγράφου τῆς πράξεως; τῆς παρακαταθήκης.

25. Οἱ ἐνεχόμενοι, οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, δύνανται ν' ἀναλάβουν τὰς οὕτω παρακαταθεσιμὰς πράξεις, δίδοντες ἐγγράφον παραλήψεως (délivrance) περὶ τῆς ὁποίας θέλει δὲ γίνεσθαι πράξις· θέλει δὲ γίνεσθαι προσέτι μνεῖα εἰς τὸ περιθώριον τοσούτων τῶν ἐγγράφων καθὼς καὶ τῶν πράξεων τῆς παρακαταθήκης. Εἰς τοιαύτην περίστασιν κάνει ἀπόγραφον (expedition) τῶν πράξεων τῆς παρακαταθήκης δὲν θέλει ἐκδίδεσθαι μήτε τῶν εἰς τὸ τέλος ἀντιγραφμένων ἐγγράφων, ἄνευ τοῦ αὐτολεξεί (textuelle) ἀντιγράφου τῆς πράξεως τοῦ ἐγγράφου τῆς παραλήψεως (délivrance).

26. Οἱ Ἕλληνες εἶναι διατεταγμένοι νὰ παρακαταθέτωσιν ὁλογράφους τὰς διαθήκας των εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενείου, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν διατήρησιν αὐτῶν. Θέλει ἐκτεθῇ πράξις παρακαταθήκης τῆς ὁποίας ἀπόγραφον (expedition) θέλει δοθῇ εἰς τὸ ἀρμοδίον μέρος διὰ νὰ κατέχῃ χώραν ἐγγράφου τῆς παραλήψεως (recevissé). Ἐὰν ὁ παρακαταθέτων θέλῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν διαθήκην του, δύνανται νὰ τὴν παραδώσουν εἰς αὐτὸν ἀφοῦ προηγουμένως λάβουν παρ' αὐτοῦ ὑπογραφὴν μι-

πράξεως παραλήψεως (décharge), τῆς οἰαίας μνεῖα θέλει γίνει εἰς τὸ περιθώριον ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς παρακαταθήκης· ἡ ἀπόδοσις ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνη εἰς ἴστροπον εἰμὴ ὁπόταν ᾔθελεν εἰσθαι ἐ-
διασμένος οὗτος μὲ ἐπίσημον ἰδιαιτέραν ἐ-
τούτου ἐπιτροπεῖαν.

27. Οἱ γραμματεῖς τῶν προξενείων γινονται ἐπίσης νὰ δέχονται τὰς διαθή-
και ἐκείνων, οἵτινες ᾔθελον τοὺς προσ-
τάσει, συμμορφούμενοι μὲ τὰ παρὰ τῶν
ἰστροπῶν ὡρισμένα.

Κεφ. Ε'. Περὶ τῆς καταγραφῆς εἰς τὰ
οἰκονομικά γραφεῖα τῶν εἰς ἄλλοδαπὴν
διαμενόντων Ἑλλήνων.

1. Οἱ εἰς ἄλλοδαπὴν διαμενόντες Ἑλ-
λῆνες, οἵτινες θέλουσι νὰ λαμβάνουν τὴν
οὐστασίαν τοῦ προξένου, εἰς τὴν περιφε-
ραν τοῦ ὁποῦ διαμύνονται, καθὼς καὶ
μέσον τοῦ νὰ δικαιολογοῦν τὸν σκοπὸν
ἐπιστροφῆς τῶν καὶ τὴν ἀ ὀλυσιν
δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὅ-
ντα ἐδόθησαν ἥδη ἢ θέλουν δοθῆ ἐπο-
νως παρὰ τῶν συνθηκῶν, νόμων καὶ
καταγμάτων εἰς μόνους τοὺς καταγρ-
μένους Ἑλλήνας χρεωστοῦσι νὰ κατα-
γράφονται ἀφοῦ ἀποδείξουν πενηγομένως
τὴν ἐθνικότητά των εἰς ἓν μητρώον κα-
τάστιχον, κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ
χρεῖον ἐκάστου προξενείου.

2. Εἰς τὸ κατάστιχον τοῦτο πρέπει νὰ
μεινῶνται ἡ ἡλικία, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώ-
μυον καὶ τὰ χαρακτηριστικά ἐκείνου,
καὶ μὲλλει νὰ καταγραφῇ, ὁ τόπος τῆς
γεννήσεώς του, τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, εἰς
ὃν ὅποιον οὗτος ἀνήκει, καὶ νὰ γίνε-
ται τοῦ ἐγγράφου, δυνάμει τοῦ ὁποῦ
ἀποδεικνύει τὴν ἐθνικότητά του.

3. Ἡ ἐθνικότης τοῦ θέλει ἀποδεικνύ-
σθαι διὰ μιᾶς πράξεως βεβαιούσης τὴν
καταγραφὴν εἰς τὸ κατάστιχον ἐνός τῶν
ἰστροπῶν τοῦ Βασιλείου.

4. Δὲν θέλει λαμβάνεσθαι κτὼν δικαί-
μα διὰ τὴν καταγραφὴν εἰς τὸ μητρώον
κατάστιχον.

5. Ἀποδεικτικά καταγραφῆς δύνανται
δοθῶσιν εἰς ἐκείνους τῶν καταγραφέν-

των, οἵτινες ᾔθελον τὰ ζητήσαι. Τρεῖς
δραγμαὶ δὲ θέλουν πληρῶνεσθαι δι' ἕκαστον
ἀποδεικτικόν.

6. Δὲν δύνανται δὲ νὰ γίνωσι δεκτοὶ
εἰς τὴν καταγραφὴν καὶ θέλουσι σβεσθῇ
εἰς τὸ κατάστιχον, ἐν εὐρίσκωνται κα-
ταγγραμμένοι, ἐκεῖνοι τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι
κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ᾔθελον
χάσαι τὴν ἐθνικότητά των.

7. Οἱ ἐκ τῶν προξενικῶν καθεδρῶν
διαβαίνοντες Ἕλληνες εἶναι ἐλεύθεροι τῆς
εἰς τὸ κατάστιχον καταγραφῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1835.

ΔΙΑ ΤΙΜΗΣΙΣ.

τῶν προξενικῶν τῆς Ἑλλάδος δικαιωμάτων.

Πράξις καταρτισμένη εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας.

Δήλωσις ἀριζῶς πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις
τοῦ ἡμερολογίου τοῦ λεπ. 2. Ὁμοία ὑπὸ
προξενικὴν διακτύωσιν με σημειώσιν ἐν-
δεχόμενη· ναυστολαθεῖας λεπ. 2. Ὁμοία
μὲ ἐφορολόγησιν τῶν ναυτῶν λεπ. 8.
Ὁμοία ναυστολαθ. μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοῖ-
ου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ λεπ. 6. Ἐπιθεώ-
ρησις ναυστολογίου λεπ. 2. Καταχώρισις
δηλωτικῶν πραγματεῶν εἰσχυρμένων λεπ.
6. Μεταβολὴ ναυστολογίου δι' ἀποδείξασιν
ὁποιοῦδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων λεπ. 3.
Ὁμοία δι' ἐπίδρασιν ὡς ἄνω λεπ. 3. Ἐπί-
σκεψις πλοίου πρὶν φρετώσῃ πρὸς ἐξακρί-
βωσιν τῆς καταστάσεώς του λεπ. 6. Ἐγ-
γραφα ἀποδημητήρια λεπ. 6. Προσωρινὸν
δίπλωμα μὲ ναυστολόγιον λεπ. 20. Κα-
ταχώρισις δηλωτικῶν πραγματεῶν ἐξ-
χυρμένων λεπ. 3. Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ
πλοῖον λεπ. 3. Ὁμοίαν δι' ἐπιβάτην λεπ. 50
Ναυλωτικὸν λεπ. 3. Φρεωτικὸν λεπ. 3.
Ἐξασφαλιστικὸν λεπ. 3. Συμρωνητικὸν
δανείου, ἢ καταχώρησις αὐτοῦ λεπ. 6.
Πρωτόκολλον ναυαγαιρέσεως καὶ διαμαρ-
τύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατα-
σγθὲν λεπ. 6. Ἐκκαθάρσις ἢ πώλησις
πλοίου καὶ πραγματεῶν δρ. 4 1/2. τοῖς
ἐκατὸν ἐπὶ τὴν πισότητα τὴν προκύψασαν
ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρσιν ἢ τὴν πώλησιν.
Ἐξοδα παρευρέσεως εἰς πλοῖον ἐπὶ πλοῖου

δοκιμασίαν, δι' ἐκάστην συνεδρίαν καὶ δι' ἑκάστον δοκιμαστὴν λεπ. 6. Πράξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου λεπ. 12. Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχὴν, διὰ μὲν τὰ πλοία ἀπὸ ἐνὸς μέχρι 50 τόνων δραχ. 2. Διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα. δραχ. 4.

Πράξεις ἀναγόμεναι.

εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας.

Κοινοποιήσις ἀναφορᾶς, ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Ἀπόφασις προξενικὴ κοινοποιουμένη εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη μέχρι τετάρτης σελίδος δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. δι' ἐκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς 4 δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Μαρτυρικὸν προξενικὸν περὶ πληρωμῆς δικαιώματος, ἢ πᾶν ἄλλο τοιοῦτον ἐγγράφον δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Ὅμοιον δι' ἑλλειψίν μετρήσεως ἢ ζυγοσταθμίσεως, μετὰ τόπισιν τοῦ προξένου δραχ. 6 καὶ λεπ. 60. Διακοίνωσις διαταγῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν δοκιμαστῶν δραχ. 6 καὶ λεπ. 60. Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου, εἴτε ἀπλὴ εἴτε μετὰ καταχωρήσεως εἰς τὰ βιβλία δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Αἰπλώμα προστασίας δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. Διαβατήριον δραχ. 3 καὶ λεπ. 50. Ἐπιθεώρησις διαβατηρίου. δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Ἐπίθεσις σφραγίδων καὶ ἑκθεσις πρακτικῶν δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. Ἀφαίρεσις σφραγίδων καὶ ἑκθεσις πρακτικῶν δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. Καταγραφή δι' ἐκάστην συνεδρίαν ὥρων δύο δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Πώλησις πραγμάτων ἢ σκευῶν γινομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς μία εἰς τὰ ἑκατόν. Πώλησις ἀκινήτων, 1/2 εἰς τὰ ἑκατόν. Πράξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἐκουσίου δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Αἰκώμα παρακαταθήκης, μία εἰς τὰς ἑκατόν. Πράξις ἀπελευθερώσεως δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. Πράξις συναθροίσεως οἰκογενείας δραχ. 10. Δημοσίευσις δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. Ἀποδεικτικὸν ζωῆς δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς. δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Διαβεβαίωσις ὑπογραφῆς δραχ. 3 καὶ λεπ. 30.

Πράξεις πολιτικάι.

Πράξις συντροφίας δραχ. 10. Διάλυσις συντροφίας. δραχ. 6 καὶ λεπ. 50. Ἐγγράφον δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων. δραχ. καὶ λεπ. 30. Συμφωνητικὸν γάμου. δραχ. 13. Ἐναπόθεσις διαθέτης αὐτογράφου μυστικῆς, καὶ ἑκθεσις πρακτικῶν. δραχ. 1. Ἐκθεσις ἀνοίξεως καὶ ἀναγνώσεως διαθήκης ἢ κωδικέλλου. δραχ. 8. Ἐκθεσις πρακτικῶν ὁποιαδήποτε μέχρι τετάρτης σελίδος. δραχ. 5, δι' ἐκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς 4 δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Ἐπιτροπικὸν γενικὸν δραχ. 6 καὶ λεπ. 50, εἰδικὸν δραχ. 3 καὶ λεπ. 25. Ἐξωφλητικὸν ἐνυπίον τοῦ προξενικοῦ γραφείου μέχρι τῶν 500 δραχμῶν δραχ. 3 καὶ λεπ. 30 ὑπὲρ ἄνω 500 δ. 1/4 τοῖς 100. Δηλοποίησις ὁποιαδήποτε δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Διαμαρτύρησις δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Ὅμοιον συναλλαγματικῆς καὶ ἀντίγραφον δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Δήλωσις ἀπλῆς δρα. 2 1/2 ἐκτεταμένη καὶ πολύπλοκος δραχ. 5 μέχρι τῶν 500 δραχμῶν δραχμᾶς 1 καὶ λεπ. 30. Ὁμολογία διὰ δάνειον ὑπὲρ ἄνω τῶν 500 1/4 τοῖς 400. Συνοπτικὸν σχετικὸν δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Σύμβασις δραχ. 6 καὶ λεπ. 60. Πᾶν ἄλλο ἐγγράφον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παρῶσαν διατίμησιν. δραχ. 3 καὶ λεπ. 30. Καταχωρήσεις πράξεων καὶ ἐκπεραιώσεων. Καταχώρησις μιᾶς πράξεως εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦ γραφείου μέχρι τῶν δύο σελίδων δραχ. 1 καὶ λεπ. 60, δι' ἐκάστην σελίδα ὑπεράνω λεπ. 80. Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ὁποιοῦδήποτε παραβληθέντος μετὰ τὰ πρωτότυπα παρουσιασθέντα καὶ ἀποδοθέντα εἰς τὰ διάφορα μέρη, ἐκ δύο σελίδας. δραχ. 3 καὶ λεπ. 30, διὰ πᾶσαν ὑπεράνω δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Ἐκπεραιώσις ἐγγράφου ἀντιγεγραμμένου ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα, ἢ ἀπὸ τὰ σχέδια τοῦ γραφείου, μέχρι 2 σελίδων δραχ. 1 καὶ λεπ. 50, δι' ἐκάστην σελίδα ὑπεράνω λεπ. 75. Ἀπόσπασμα δηλώσεως γενεθλίου δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Ὅμοιον συνοικεσίας δραχ. 1 καὶ λεπ. 50. Ὅμοιον ἀποδιώσεως δραχ. 1 καὶ λεπ. 50.

Ἐξοδα ταξειδίου, παρευρέσεων κτλ.

*Ἐξοδα ταξειδίου δι' ἑκάστον σταθμόν δύο λευγῶν. δραχ. 5. Ἐξοδα μεταθέσεως δι' ἑκάστην ἡμέραν παρευρέσεως δραχ. 8 καὶ λεπ. 30. Σημειωτέον, ὅτι ὕλαι αἱ ἐμπεριώσεις πράξεων, πρωτοκόλλων, αποφάσεων κτλ., τῶν ὁποίων ἡ διατίμησις λογίζεται κατὰ σελίδα, πρέπει νὰ γράφονται μὲ χοντρογραμμίαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐμπεριέχῃ ἑκάστη μὲν γραμμὴ σιλλαβάς 12, ἑκάστη δὲ σελὶς γραμμὰς εἰκοσι τοῦλάχιστον.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ (α).

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῆς τῶν Εὐωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου τ. ε. περὶ τῆς κατὰ περιλήψεως ἀπεραιοσύνης ὡς ἐρέσῃς. Πρὸς τὸ παρὸν, καὶ μέχρι ἐκδόσεως ὀριστικῶν ὀρισμῶν, αἱ ἐρέσεις ἐναντίον τῶν αποφάσεων τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ προξένων, εἰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς υποθέσεις, θέλουν γίνεσθαι παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ, ἣτις θέλει ἀποφασίζει περὶ τούτων ἀνεκκλητῶς. Ἐναντίον τῶν αποφάσεων τῆς πρεσβείας γίνεται, κατὰ ζήτησιν τῶν διπλωμάτων, μόνον πρώτη καὶ δευτέρα ἀναθεώρησις ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρεσβείαν πάλιν. Τοῦτο γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1836.

337. Α. Περὶ τῆς διατιμῆσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Πρὸς ἐπεξηγήσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωμβρίου 1835 διατάγματος, ἀπεραιοσάμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Εὐωτερικῶν Γραμματειῶν, τὰ ἐξῆς. α. Ἐκαστος ἐπιδάτης, καθιζόμενος εἰς λοιμοκαθαρτήριον, θέλει πληρῶναι καθεκάστην διὰ τὸ δωμάτιον, ὅταν εὐρίσκεται εἰς αὐτὸ ὁμοῦ μ' ἄλλους,

λεπτὰ πεντήκοντα· ὅταν δὲ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον διὰ μόνον τὸν ἑαυτοῦ του, τότε πληρῶναι δραχμὰς τρεῖς. β. Δι' ἑκάστον φύλακα, ὅστις διορίζεται μέσα εἰς πλοῖον καθαριζόμενον, προσδιορίζεται καθεκάστην μία δραχμὴ καὶ πεντήκοντα λεπτά. γ. Ὡς πρὸς τὸ ἐδάφιον 4 στοιχ. β. τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωμβρίου 1835 διατάγματος, ὁ φύλαξ θέλει πληρῶνεσθαι τὴν διορισθεῖσαν ἐκεῖ τιμὴν, ὅταν παρευρίσκεται εἰς τὸν ἀποβιβασμὸν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων. Τὰ δὲ γράμματα καὶ ἄλλα χαρτῖα θέλουν καπνίζεσθαι παρὰ τοῦ ὑγειονομείου, καὶ θέλουν πληρῶναι δι' ἑκάστον κομμάτιον ἀνὰ λεπτὰ δέκα· ὅταν ᾔναι χρεὶς νὰ καπνισθῶσι φορέματα ἐπιδάτων, θέλουν πληρῶναι δι' αὐτὰ ἑκάστος δραχμὴν μίαν δ'. Ἡ διοριζομένη τιμὴ εἰς τὸ ἐδάφ. 6 στοιχ. β. τοῦ μνησθέντος διατάγματος διὰ τὸ κάπνισμα τῶν πραγμάτων ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη τοῦ καθαρισμοῦ, εἴτε δι' ἀερίσματος, εἴτε διὰ πλύσεως. ε. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον τὸ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς φύλαξ δύο πλοιαρία συγχρόνως, ὡς διορίζει τὸ ἐδάφ. 6 στοιχ. β. καὶ ἐπειδὴ ἀνάγκηται μᾶλλον εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, παραπέμπωμεν τὸν ὅρον τοῦτον ἐκ τοῦ διατάγματος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν περὶ ἐκτελέσεως ὁδηγίων. ς'. Εἰς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ μνησθέντος διατάγματος ἐννοοῦμεν, ὅτι τὰ ξένα πλοῖα θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρητικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα υποβάλλονται καὶ τὰ ἐγγώρια. ζ. Αἱ Ἡμετέραι ἐπὶ τῶν Εὐωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιπορεύονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήναι, τὴν 10 Αὐγούστου 1836.

338. Α. Περὶ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσιῶν.
Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ

(α) Σ. Ε. Κατηργήθη διὰ τοῦ Περὶ Προξ. Νομοῦ τοῦ ἔτους 1856.

τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας διατάττομεν

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ταχυπλόων τῶν διωρισμένων διὰ τὰ καμουν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου Μας, τοῦ νὰ λαμβάνουν παρὰ τῶν τυχόντων γράμματα ἐνφράγιστα ἢ φακέλλους ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας Μας, εἰμὴ μόνον τὰ διδόμενα ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ναύτας τῶν αὐτῶν ταχυπλόων καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ταξιδεύοντας μὲ Β. Ταχύπλοα ἢ μὲ ἀμαξίας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, νὰ λαμβάνουν γράμματα ἐνφράγιστα.

3. Οἱ παραβάται παιδεύονται μὲ πρόστιμον 20—300 δρ. πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

4. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ φροντίς τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσι κατὰ τοῦτο, εἰδοποιούντες τὴν ἀνήκουσαν ταχυδρομικὴν ἀρχήν, διὰ τὰ κινηθῇ κατὰ τοὺς τύπους, ἐὰν ποτὲ γείνη παράβασις τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν, τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβ. 1836.

339. Α. Περί παραδόσεως γρούπων εἰς τὰ ταχυδρομεία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν, ὡς ἐφεξῆς.

1. ἕκαστος, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ διευθύνῃ γρούπους χρημάτων ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειρεᾶ καὶ ἐναλλαχὲ διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ἀμαξίας ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὸν γρούπον του εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον ἐνφράγιστον, εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ κατάχρησις ἀνό-

γματος, ἐπομένως θέλει σημειοῖ ἔξωθεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπεριεχομένων χρημάτων.

2. Τὸ παραλαμβὰς ὃν ταχυδρομεῖον τὸν τοιοῦτον γρούπον χρεωστῇ νὰ ἐπιθέτῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παραδίδοντος, τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἓν μέρος τοῦ γρούπου, ὅπου δύναται νὰ ἐκασφαλίσῃ ἐτι πλέον αὐτὸν ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν, καὶ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διπλότυπον βιβλίον κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον.

3. Οὐδεὶς γρούπος δὲν θέλει παραδίδεσθαι εἰς ὃν ἀνήκει, εἰμὴ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 σημειωθέντος γραμματίου τῆς παραλαβῆς εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸν νόμιμον ἀνταποκριτὴν (ἐπίτροπόν του). Ἐὰν τὸ γραμμάτιον ἀπωλεσθῇ, θέλει ἐκδίδεσθαι ἀντίγραφον αὐτοῦ, ἐννοούμενον τοῦ πρωτοτύπου ὡς μὴ ἐκδοθέντος.

4. Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς παραδίδοντας, δηλαδὴ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν γρούπων, περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀκριβοῦς παραδόσεως τῶν γρούπων, ὡς ἐλήθησαν, καὶ, εἰς περίστασιν ἀπώλειας, ἀποζημιῶσι τὸν παθόντα· οἱ δὲ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὑποφέρουν τὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν ἐντελῶς τὰ χρεῖα τῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ ὅτι ἡ ἀπώλειαις ἔγινε διὰ τινος περιστάσεως, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποφύγῃ δὲν ἦτο τῆς δυνάμεώς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1836.

340. Α. Περί γραμμάτων καὶ φακέλων ἐρχομένων ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 26 Ιουλίου (8 Αὐγούστου) 1836, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Από τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου τ. ε. τὰ ἐρχόμενα γράμματα καὶ φακέλλοιθεν τοῦ Βασιλείου μας διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς, δι' ἄλλων μέσων παρὰ ἐκεῖνα ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, θέλουν παρὰδεσθαι εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον τῆς ἀποστάσεως ἢ ἀφίξεως τῶν γραμμάτων. Ἐκεῖ θέλουν παραδίδεσθαι καὶ ὅσα γράμματα καὶ φακέλλοι στέλλονται διὰ τυχου-εὐκαιριῶν ἀπὸ μίαν νῆσον τοῦ Βασιλείου μας εἰς ἄλλην, ἢ ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς λιμένα τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς ἡλκάδος καὶ ἐναλλάξ.

2. Ὅθεν ἐρεῖται ὁ πλοίαρχος ἐκαστοῦ αἵμα φθάνει εἰς ἕνα τῶν λιμένων Βασιλείου, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ τόπου ἐκεῖνου, ὁμοῦ μετὰ τὸν ποινικὴν ἐγγράφον του, καὶ ὅσα γράμματα ἐνσφράγισα καὶ φακέλους ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως του ἢ καὶ ἀπὸ διευθυνόμενα διὰ τὸ Βασίλειόν μας, ὁμοῦ καὶ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ναῦται καὶ ὅσους ἔχουσιν, καθὼς καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς ἐρχόμενοι, αἵμα φθάνουν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων μεθορίων λοιμοκαθαρτήρια, θέλουν παραδίδεαι εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑγειονομικὸν ἀρχὴν, ὅσα τυχὸν γράμματα καὶ φακέλλοι ἔχουσιν.

3. Ἐξερροῦνται ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀνωτέρω 1 καὶ 2 ἀρθρῶν, ὅσα γράμματα χειρίζονται κατὰ περίστασιν εἰς ἰδιώτας καὶ ἐν ἰδιωτικῶσιν οὗτοι τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς ἐπιγραφόμενους.

4. Οἱ ὑγειονομοπολιμάρχαι τοῦ Βασιλείου μας, χρεωστοῦν, ὅποτεν λαμβάνουν πιστοποιήσιν ἐνός πλοίαρχου, ἐπιτάτου ἢ ἄλλου, νὰ κοινοποιοῦν πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὑποχρεωτάς περὶ ταχυδρομικῶν νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ παραλαμβάνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἐγχειριζόμενα γράμματα καὶ φακέλλοι, νὰ τὰ πέμπουν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀποδοχῆς πρὸς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον, ὅπου ἀποδεδειγμένον μετὰ ἐνάριθμον καὶ ἐνυπόγραφον ἐγγράφον εἰδοποιήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπείν νὰ σημειοῦται τὸ ποσὸν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ μέρος ὅθεν ἐρχεται.

5. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ταχυδρομικῶν

παραλαμβάνοντες ἀπὸ τοὺς ὑγειονομοπολιμάρχαις τὴν ἐνυπόγραφον σημειώσιν ὁμοῦ μετὰ τὰ γράμματα καὶ φακέλλοις, σφραγίζουσιν αὐτὰ μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ σφραγίδα φέρουσιν τὴν λέξιν «ὑπερθαλάσσια» ἐάν ταῦτα ἐρχονται διὰ θαλάσσης καὶ πάλιν μετὰ ἐκείνην τὴν φέρουσιν τὴν λέξιν «ὑπερὶ ξηρᾶς» ἐάν ἐρχονται διὰ ξηρᾶς.

6. Τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος παραδιδόμενα γράμματα καὶ φακέλλοι, ἐάν μέλλουν νὰ διανεμηθῶσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀποστάσεως ἢ ἀφίξεως θέλουν διατιμᾶσθαι ὡς γράμματα ἐπιτόπια κατὰ τὸ 1. ἀρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου Β.) διατάγματος.

7. Ἐάν ὅμως τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 1. παραδιδόμενα γράμματα καὶ φακέλλοι μέλλουν νὰ διευθυνθῶσι διὰ τῶν ταχυδρομικῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου μας, θέλουν ὑποκεισθαι εἰς τὴν διατήρησιν καὶ διαβάθησιν τοῦ ζυγίου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀποστάσεως ἢ ἀφίξεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς δέκα περιπλέον λεπτὰ διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακίνησιν.

8. Γράμματα καὶ φακέλλοι εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον προσαρτᾶσθαι δειγματοπραγματειῶν, θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ παρόντος διατάγματος. Διὰ τὸ δειγματοῦ τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι τὸ τρίτον μόνον τῆς διατιμῆσεως ἐνός γράμματος τοῦ αὐτοῦ βάρους, ἀλλὰ τότε, ὅταν ᾖναι μετὰ στυροειδὲς ἡμικάλυμμα, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀρίνη ὑποψίαν τινα περὶ τῆς ποιότητός του, καὶ ἐάν διὰ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῆς δὲν καταντᾷ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μικρότερον τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμμα δικαίωματος, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ἐνταῦθα ὡς ὁ ἐλάχιστος ὅρος.

9. Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διατάξεις αἱ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἀντιβαίνουσας ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Αὐγούστου 1836.

341. Δ. Περί ὁργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνικῶν.

Ὁ ὁργανισμὸς τοῦ ναυτικοῦ λόχου τῶν

τεχνιτῶν εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Πόρου προδιωρίσθη διὰ Ὑψηλῆς ἀποφάσεως τὴν 17 (29) Αὐγούστου τ. ε. κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. α. Νὰ διοργανισθῇ ὁ λόχος οὗτος κατὰ τὸ καθυποβληθὲν σχέδιον ἡ δύναμις του νὰ σύγκειται ἐξ 92 ἀτόμων μετὰ προσοχῆς ἐκλελεγμένων διὰ νὰ χορηγήσωμεν δὲ εἰς τινὰς τῶν ὑπακύνων Μας τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐκασκηθῶσιν εἰς τὰς τέχνας, τὰς παρὰ τοῦ λόχου τούτου ἐργαζομένας, ἐγκρίνομεν νὰ ἐξακολουθῇ καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ παρ' αὐτῷ παραδοχὴ μαθητιῶντων μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 13, ὥστε ἡ ὁλικὴ δύναμις αὐτοῦ θέλει συγκροτῆσθαι ἀπὸ 105 τεχνίτας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν. β. Διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ λόχος οὗτος καὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς αὐτὸν ἄνθρωποι εἰδήμονες τῶν ἀπαιτουμένων τεχνῶν, θέλει γίνῃ συνεννόησις μετὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειᾶς, ὥς νὰ μεταβῶσι τινὲς τοιοῦτοι, εἰ δυνατόν ἀπὸ τὰ λοιπὰ στρατιωτικὰ σώματα εἰς αὐτόν. γ. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ βεβαίολογία τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καθὼς καὶ τῶν τεχνιτῶν, κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς. 1. λοχαγός, 1. ὑπολοχαγός, 2. ἀνθυπολοχαγοί, 1. λογιστής, 1. ἐπιλογίης, 4. ὁμοιοί, 6. λοχίαι, 10 δεκανεῖς, 32. τεχνίται α. τάξεως, 32. τεχνίται β. τάξεως, 2. τυμπανισταί, 13. μαθητιῶντες. 105. τὸ ὅλον δ'. Ἡ μεθοδοσία αὐτῶν θέλει ἐνεργῆσθαι ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον. ε. Νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸν λόχον τοῦτον θρωίσμορος ὁπλισμὸς καὶ ἱκτισμὸς, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσδιορίζονται οἱ τύποι τοῦ Ἡμετέρου πυρβολικοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαναφορίων καὶ προστιθεμένων τῶν ἐκρινῶν ἀχυρῶν καὶ σκιζῶν τὰ ἐνδύματα ὅσα βάπτωνται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀποθήκην τοῦ Ναυπλίου θέλουν δοθῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου εἰς τὸν λόχον, κατὰ τὰς τιμὰς καὶ τὸν τρόπον τῆς δόσεως, ὅστις ἔγεινε καὶ εἰς τὸ τάγμα τοῦ πυρβολικοῦ. Τὰ σημερινὰ ὅπλα τῶν τεχνιτῶν ἐκείνων, ὅσα δὲν εἶναι ὅμοια μετὰ ἤδη παραδεχόμενα, θέλουν ἐπιστραφῇ

εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας διὰ τοῦ διευθυντηρίου τῶν ναυτικῶν. ς'. Ὁ λόχος οὗτος θέλει διαιρεθῇ πρὸς τὰ παρὸν εἰς πέντε τμήματα. 1. εἰς λεπτοουργεῖον, 2. εἰς σιδηρουργεῖον, 3. εἰς κλειδοποιεῖον 4. εἰς σχοινοπλοκεῖον, 5. εἰς χυμεῖον.

Εἰς τὸ τρίτον τμήμα θέλουν προστεθῇ καὶ εἰς ἡ καὶ πλειότεροι ὀπλοποιοί. ζ'. Ἐκαστος τεχνίτης πρὶν ἢ καταταχθῇ εἰς τὴν λόχον, πρέπει νὰ ἐξετάζηται ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῇ, διὰ νὰ γνωρίζωνται ἡ ἱκανότης καὶ αἱ γνώσεις του ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διορίζεσθαι ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ἀρχηγροῦ τοῦ λόχου, τὸ δὲ διευθυντήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσθέσῃ καὶ ἓνα ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἄλλον τινὰ ὑπάλληλον. ἡ. Αἱ περὶ προβεβασμένων εἰς τὴν θέσιν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν προτάσεις τοῦ ἀρχηγείου τοῦ λόχου θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικ. Γραμματειᾶν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἀποφασίζωμεν Ἡμεῖς μὲν περὶ τῶν πρώτων, αὕτη δὲ περὶ τῶν δευτέρων. θ. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ τυμπανισταὶ ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὸ χρεὸς τοῦ νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ ἐργαστήρια. ι. Περὶ τῶν εἰς τὸν ναύσταθμον ἐργαζομένων πολιτικῶν τεχνιτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαίτερα ἀπόφασις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρ. 1836.

312. Δ. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων διατάγματος ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διαταγὰς ἐξετάσεως διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 27 Ἰουλίου τ. ε. οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, αὐτοῖς ἰσόβαθμοι ἢ ἀνώτεροι, ὅταν παύοντες ἐκ τῆς θέσεώς των ταύτης, ἔχουσιν

πωσι νά υπερεπλήσουν ὡς δικηγόροι. Οἱ ἑ-
ριαμοὶ οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς
εἰσαγγελεῖς αὐτοὺς καὶ ἀντεισαγγελεῖς τοῦ
ἀρείου πάγου καὶ τῶν ἐρετειῶν, ὡσαύ-
τως καὶ εἰς τοὺς τῶν πρωτοδικείων εἰ-
σαγγελεῖς.

2. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ
5 τοῦ εἰρημένου διατάγματος, ὀριζομέ-
νης ἐνιαυσίου μαθητεύσεως, ὑπαβαλλόμε-
νοι ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν εξέτασιν, ὅλοι
οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ βαθ-
μὸν κατώτεροι τοῦ προέδρου τῶν πρω-
τοδικῶν, ὅσοι ἐκπληροῦντες ἔργα δικα-
στικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς
κατὰ τὸ 1835 συστάσεως τῶν δικα-
στηρίων καὶ ἐφεξῆς, ἤθελον ζητήσῃ τὴν
ἀδειαν τοῦ δικηγόρου. Οἱ ὅρισμοι οὗτοι
ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς
τῶν πρωτοδικείων.

3. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀδείας τοῦ δικη-
γορεῖν ἐξήρτηται μολοντοῦτα καθ' ὅλας τὰς
δηλωθεῖσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρ-
νησιν πάντοτε.

4. Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς
ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 διατάγματος δι-
ωρισμένων δικηγόρων, θελήσωσι νά μετα-
τεθῶσιν ἀπὸ μικροτέρου εἰς ἀνώτερον δι-
καστήριον, ὑποβάλλονται προηγουμένως
εἰς τὴν διατεταμένην εξέτασιν, ἐνόσω δὲν
ἤθελον ἀνήκει εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ §. 4
σημειωθείσαν κατηγορίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1836.

343. Α. Περί τῶν ἐξόδων πρὸς ταφὴν
τῶν ξένων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ ἐξόδα πρὸς ταφὴν τῶν ξένων,
τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Βασιλείῳ ἀποθιόν-
των, καὶ μὴ ἔχόντων συγγενεῖς ἢ οἰκεί-
ους ἀναλαμβάνοντας τὴν τῆς ταφῆς αὐτῶν
φροντίδα, θέλει προκαταβάλλει τὸ τα-
μεῖον τοῦ δήμου, ἐνῶ συνέβῃ ἡ ἀποδίωσις,
περιοριζόμενον εἰς μόνον τὸ ὑφ' ὀφειλῆς ἄ-
ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

παιτούμενα· ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν προκατα-
βληθέντων ἐνεργεῖται, ἀφαιρουμένης ἐκ
τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, κατὰ
τὴν γεννησομένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδικοῦ
ἐπιθέσει τῶν σφραγίδων, ποσότητος χρη-
μάτων ἴσης μετὰ τὴν δαπανηθεῖσαν· ἡ ἂν
χρήματα δὲν ὑπάρχουν, ἐξαιρουμένων τῆς
φραγῆσεως πραγμάτων ἰσοτίμου ἀξίας.
Τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ ὅποια πρέπει
νά λαμβάνωνται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπω-
λήτων, ἐξαιροῦνται τῆς φραγῆσεως παρὰ
τοῦ ἐπιτιθεμένου τὰς σφραγίδας εἰρηνο-
δικοῦ, κατ' αἵτησιν τοῦ ἀρμοδίου δημάρ-
χου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, καὶ πω-
λοῦνται διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ
τάς περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κινητῶν
διατάξεις τῆς πολιτικῆς διοικουμένης. Τῆς
ἀπὸ τῶν σφραγίδων τοιαύτης ἐξαιρέσεως
πραγμάτων ἢ χρημάτων γίνονται μνεία ἐν
τῇ περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει,
σημειουμένων ἀκριβῶς τοῦ εἴδους τῶν ἐξαι-
ρεθέντων πραγμάτων καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

2. Ἄν τὸ ἐκπλειστηριασμα ὑπερβῇ τὴν
τῆς ταφῆς καὶ τὴν τοῦ πλειστηρια-
μοῦ δαπάνην, τὸ περίσυμα συμπερι-
λαμβάνεται εἰς τὴν ὑπὸ τὴν σφραγίδα λοι-
πὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος· ἂν ἁ-
πεναντίας δὲν ἐξαρκῇ εἰς πλήρη πλη-
ρωμὴν, ἀφαιροῦνται αἱ σφραγίδες ὑπὸ τοῦ
εἰρηνοδικοῦ, καὶ πωλοῦνται κατὰ τὸν ἁ-
νωτέρῳ τρόπον πράγματα ἰσότιμα τοῦ
ἐλλείποντος.

3. Ἡ περὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν προ-
καταβληθέντων ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου,
καθὼς καὶ ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξό-
δων τοῦ πλειστηριασμοῦ, προκατατίθενται
ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα
περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος, καὶ σημειοῦν-
ται ἐν τῇ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων
ἐκθέσει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1836.

344. Α. Περί τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων
Ταναγρας καὶ Ὀρωποῦς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν ἑσσι-
73.

τερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Θηβῶν δύο δῆμοι τῆς Τανάγρας καὶ Ὀρωποῦ ἐνό-
νονται καὶ ἀποτελοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ἓνα καὶ
μόνον δῆμον ὑπὸ τὸ ὄνομα Τανάγρας. (α).

2. Πρωτεύουσα τοῦ δήμου τούτου δι-
ορίζεται τὸν χωρίον Τανάγρα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1836.

— — —

345. Δ. Περὶ κλείσεως τῶν μέχρι τοῦδε
προσωρινῶν βιβλ. σημειώσεως ὑποθηκῶν, καὶ
περὶ τῶν βληθησομένων εἰς ἐνέργειαν νέων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης Γραμματείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ
ἄρθρ. 44 καὶ 101 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν
νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ
ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου
1835 ἡμετέρου διατάγματος
ἀνοιχθέντα βιβλία τῶν προσωρινῶν σημει-
ώσεων τῶν ὑποθηκῶν, θέλουν κλεισθῇ τὴν
30 Σεπτεμβρίου τ. ε. τὴν δὲ 1 Ὀκτω-
βρίου θέλουν ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὰ διὰ
τοῦ ἀπὸ 11 (23 Αὐγούστου) 1836 περὶ
ὑποθηκῶν νόμου ὀριζόμενα βιβλία.

Ὅσοι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τ. ε.
ἐσημειώσαν τὰς ὑποθήκας αὐτῶν εἰς τὰ
ἐπὶ τούτῳ ἤδη υπάρχοντα βιβλία τῶν
σημειώσεων, ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσουν τὴν
ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἀνοιχθισμένα βι-
βλία τῶν ὑποθηκῶν μέχρι τέλους Μαρτ.
1837. Αἱ οὕτω ἐγγραφεῖσαι ὑποθήκαι θέ-
λουν ἔχει τὰ δικαιώματα τῆς προτιμήσεως,
τὰ ὅποια εἶχον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύ-
οντας εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν
αὗται ἔλαβον ὑπαρξίν· αἱ δὲ μὴ ἐγγρα-
φεῖσαι ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θέ-
λουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοὺς τίτλος πρὸς
ἐγγραφὴν ὑποθήκης.

(α) Σ. Ε. Διὰ μεταγενεστέρου Διατάγμα-
τος διηρέθη αὐτὴς εἰς δύο δόμους ὡς καὶ
πρότερον.

3. Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡσαύτως ὡς
πλοὺς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης, εἰ
αἱ ὑποθήκαι ὅσαι προσερχόμεναι ἀπὸ ἰδι-
οτικῆν θέλησιν ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν,
ἐσημειώθησαν εἰς τὰ βιβλία τῶν προσωρινῶν
σημειώσεων.

4. Οἱ ἀπολύσαντες μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τ. ε. ὑποθήκην δυνάμει νόμου, ὀφείλουν εἴτε αὐτοὶ, εἴτε οἱ κατὰ τὰ ἄρθρ. 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν νὰ αἰτήσωσιν ἀπὸ αὐτῶν ἐγγραφὴν, νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν τούτων εἰς τὰ ἀνοιχθισθέντα βιβλία μέχρι τέλους Μαρτίου 1837, ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγγραφεῖσαι ὑποθήκαι ἔχουν τὰ δικαιώματα τῆς προτιμήσεως τὰ ὅποια εἶχον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντες εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβον ὑπαρξίν· αἱ δὲ μὴ ἐγγραφεῖσαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσίαν, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοὺς τίτλος πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης. Ὅσοι, ὄντες, κατὰ τὰ ἄρθρ. 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἀνήλικας, εἰς ἀπὸρρευμένους, καὶ ὑπ' ἀνδρὺς γυναῖκας ὑποθηκῶν, δὲν ἐνεργήσουν πρὸς βλάβην ταύτης τὴν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐγγραφὴν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ἀποκτημένων ὑποθηκῶν εἰς τὰ ἀνήκουσα βιβλία, θέλουν ὑποκεῖσθαι εἰς τὰ ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ 61 ὀριζόμενα.

5. Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν παρέμεινε κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 εἰμὴ ἀπλῶς πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης τίτλος, γεροῦνται πᾶν ὑποθηκικὸν δικαίωμα καὶ πᾶσαν προτίμησιν ἣν εἶχον πρότερον· δύνανται δὲ διὰ τῆς ἐγγραφῆς νὰ ἀνακτήσωσιν αὐτὴς ὑποθηκικὰ δικαιώματα καὶ προτίμην, ἀλλὰ ταῦτα δὲν θέλουν ἀρ-
θροῦν, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

6. Ὅστις τῶν ἐχόντων ἀρχαίας ὑποθήκας θέλει νὰ ἐγγράψῃ αὐτάς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ὀφείλει ὁμοῦ μὲ τὰς περιλήψεις ἐν τῇ ἄρθρῳ 68 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν

διαλαμβανόμενας, να παραδίδη εἰς
φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὸ ἐγγρα-
φὴ τοῦ ὁποῦν σφραγίζεται ἡ ὑποθήκη
ὅταν αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ ἰδιωτικῆν
καὶ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἄν ἡ ὑπο-
γραφή ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν τὴν
αὐτὴν πρέπει νὰ ἐπισυναπτεῖ εἰς τὰς
ἀφῆαις, ἡ τὰς ἀποδείξεις περὶ τὸν δι-
καστικὸν τὸ ἄρθρον 69 τοῦ περὶ ὑποθη-
κῶν, κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιλαμβανόμε-
ναις, καὶ πᾶν ἄλλο ἰδιωτικὸν ἰσχυ-
ρὸν ἐπίσημον ἐγγράφον, ἐμφαίνει τὴν
πρωτὴν τῆς ἐκ τοῦ νόμου ὑποθήκης.

Ἡ ἐγγραφή τῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν
γίνεται δι' ὀρισμέναν ποσότητα, ἐπὶ
ἐκείνων καὶ διακεκριμένως περιγ-
μένων κτημάτων, κατὰ τὰς διατά-
ξεις περὶ ὑποθηκῶν νόμου. Αἱ ἐξ ἰδι-
ωτικῆς προερχόμεναι γενικαὶ ὑπο-
θήκαι θέλουσι μὲν ἐγγράφασθαι ἐφ' ὅλων
κτημάτων τοῦ χωριότου, ὅταν ὁ πι-
πτεῖ τὸ αἰτήσας, ἀλλ' ἡ ἐγγραφή τοῦ-
τοις καὶ ὅλων τῶν ἀρχαίων ὑποθη-
κῶν γίνεται πάντοτε ἰδίως ἐφ' ἐκά-
στου ἀνυπαρκτοῦ κτήματος, καὶ κατὰ
τρόπον ὅστις θέλει ὁρίσθαι εἰς ἰδικαί-
α διατάγματα.

Ἡ ἐγγραφή γενικῶν ἀρχαίων ὑπο-
θηκῶν σφραγιζομένων εἰς διατάξιν τοῦ νό-
μου ἢ εἰς δικαστικὴν ἀπόφασιν, πρέπει
περιφράζεσθαι εἰς κτήματα, τῶν ὅποιων
ὁ νόμος καὶ ἐν τρίτον, κατὰ τὰς
ἀφῆαις τοῦ άρθρου 18 τοῦ περὶ ὑποθη-
κῶν νόμου.

ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. 1839

Περὶ τοῦ Νόμου τῆς ἀντιχρήσεως
Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
ἐκδοθῆντα περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, καὶ
ὅπως νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν πλήρη ἐνέρ-
γιαν αὐτοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην
ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
ἀσίσταμεν τὰ ἐξῆς:

1. Τὸ ἐκ τῆς ἀντιχρήσεως προνόμιον
καταργεῖται καὶ αὕτη, ἀφαιρουμένη τῆς
τάξεως τῶν προνομίων, θέλει θεωρεῖσθαι
τοῦ λοιποῦ ὡς ἁπλοῦς συνάλλαγμα, μὴ
πρόσθεν εἰς τὸν ἐπὶ ἀντιχρήσει δανειζόμε-
νον προνόμιον, καὶ ἀμύμητον προτίμησιν
ἐπὶ τοῦ προκείμενου τοῦ ὑπὸ ἀντιχρήσει
κτήματος.

ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρ. 1836.

317. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν
γραφείων τῶν ὑποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Διακρίσεως Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 84 τοῦ
περὶ ὑποθηκῶν νόμου, διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Συσταίνονται γραφεῖα ὑπο-
θηκῶν εἰς πᾶσαν ἑδραν εἰρηνοδικεῖου ἢ
περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου ἐμ-
περιέχει τὴν τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικεῖου
δικαιοδοσίαν μετὰ τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρ-
θρῳ ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 2. Ἐν τῇ ἐξῆς εἰρηνοδικεῖα δὲν
θέλουσι συσταθῆ γραφεῖα ὑποθηκῶν, θέλουσι
δὲ συσταθῆ ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφήν τῶν ὑ-
ποθηκῶν εἰς τὰ ἐξῆς εἰρηνοδικεῖα (α). 1) Τὸ
τῆς βορείου πλευρᾶς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ
ἐν Παρμενί εἰς τὸ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν
πλευρὰν τοῦ ἑορμαῖ τῆς πόλεως τῶν Ἀθη-
νῶν συσταθῆσάμενον γραφεῖον ὑποθηκῶν.
(2) Τοῦ τῆς ἑλευσίνης εἰς τὸ τῶν Μεγάρων.
(3) Τοῦ τοῦ Γαβρίου εἰς τὸ τῆς Ἀν-
δρου. 4) Τοῦ τῆς Πανδερῶν εἰς τὸ τῆς
Τήνου. 5) Τοῦ τῆς Τραγέας εἰς τὸ τῆς
Νάξου. 6) Τοῦ τῆς Οἴας καὶ Ἀνάφης εἰς
τὸ τῆς Θήρας. 7) Τοῦ τῆς Νονακρίδος εἰς
τὸ τῆς Κυναιθῆς. 8) Τοῦ τῆς Ἀροανείας

(α) Σ.Ε. Διὰ μεταγενεστέρων Διατάγμα-
των καταργήθησαν καὶ αἱ ἐξαιρέσεις αὗται,
ὥστε παρὰ παντὶ Εἰρηνοδικεῖῳ ὑφίσταται
γραφεῖον ὑποθηκῶν μόνον δὲ ἐν Ἀθήναις
καὶ τοις ὑφισταμένοις δύο Εἰρηνοδικεῖοις
ὑπάρχει ἐν ὑποθηκοφυλακείῳ.

εις τὸ τῆς Λαμπείας. 9) Τοῦ τῶν Διμνῶν
 εἰς τὸ τῆς Χαλκίδος. 10) Τοῦ τῆς Βιτρι-
 νίτης εἰς τὸ τοῦ Λοιδωρικίου. 11) Τοῦ
 τοῦ Ἀνατολικοῦ εἰς τὸ τοῦ Μεσολογγίου.
 12) Τοῦ τῆς Ἐπιδάουρου εἰς τὸ τῆς Ναυ-
 πλίας. 13) Τοῦ τοῦ Ὁρχομενοῦ καὶ Καλ-
 τεζοῦντος εἰς τὸ τῆς Τριπόλεως. 14) Τοῦ
 τῆς Ἰψοῦντος καὶ Νυμφασίας εἰς τὸ τῆς
 Ψωφίδος. 15) Τοῦ τῆς Μικρονάντης καὶ
 Ἀμπελακίων εἰς τὸ τῆς Ἀνδροῦσης. 16)
 Τοῦ τοῦ Κάμπου εἰς τὸ τοῦ Οἰτύλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρ. 1836.

348. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν
 Νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
 Γραμματείας, ἀπεφασίσαντες πρὸς ἐκτέλε-
 σιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, νὰ διατά-
 ξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Κεφ. Α'. Περὶ τῶν βιβλίων τῶν
 ὑποθηκῶν.

1. Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν εἶ-
 σθαι στερεῶς δεδεμένα, καὶ θέλουν διεξά-
 γεσθαι κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὸ
 διάταγμα τοῦτο ὑποδείγματα. Πρὸς ἐπί-
 τευξιν τοῦ ὁμοιομόρφου, ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιο-
 σύνης Γραμματεία θέλει διευθύνει ἐκάστοτε
 διὰ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικείων εἰς
 τὰ ἀρμόδια γραφεῖα τῶν ὑποθηκῶν, τὸν
 ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων τούτων.

2. Δι' ἑκάστον δῆμον θέλει συντάττεσθαι
 ἰδιαίτερον βιβλίον ὑποθηκῶν.

3. Κανεῖς τόμος δὲν πρέπει συνήθως
 νὰ περιέχῃ πλείονας τῶν τετρακοσίων
 σελίδων ὅταν δὲ ὁ τόμος γεμίσῃ, λαμβά-
 νεται ἕτερος, καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσθαι ἐπὶ
 αὐτοῦ ἡ συνέχεια τῶν ἀριθμῶν τοῦ προη-
 γουμένου τόμου.

4. Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον ἐκάστου τό-
 μου τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν, θέλει
 σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, καὶ ὁ ἀ-
 ριθμὸς τοῦ τόμου, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν
 σελίδα θέλει σημειοῦσθαι ὁλογράφως ὁ ἀ-
 ριθμὸς τῶν σελίδων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου
 προέδρου.

5. Εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκάστου τό-
 μου θέλει συντάττεσθαι ἀλφαριθμητικὸς πῆ-
 νελξ τῶν ὀνομάτων ὄλων τῶν ὑποθηκῶν
 ὀφειλετῶν, διαλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τοῦ
 φύλλου εἰς ὃ ἐνεγράφησαν αἱ κατ' αὐτὸν
 ὑποθήκαι.

6. Ἐκάστον ἀκίνητον κτῆμα, καὶ ἐκά-
 στη ἐπικαρπία, ὅταν γενῇ ἀντικείμενον
 ὑποθήκης, ἢ προσημειώσεως, θέλει λαμβά-
 νει ἰδιαίτερον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν
 ὑποθηκῶν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ
 ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα.

7. Οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλουσι
 ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη νὰ προσέχωσιν ὥ-
 στε νὰ μὴ ἐγγράφουν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἀντι-
 κείμενον ὑποθήκης εἰς διάφορα φύλλα καὶ
 νὰ μὴ ἐκλαμβάνουν κτῆμα τὸ ὁποῖον πρέ-
 πει νὰ ἔχῃ ἴδιον φύλλον ἀντ' ἄλλου ἢ διὰ
 ἐγγεγραμμένου.

8. Ὅλαι αἱ ἀρ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτῆ-
 ματος ὑποθήκαι θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς
 τὸ αὐτὸ κτῆμα τοῦτο ἀνοίχθαι φύλλον
 κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν. Πρὸς τοῦτον τὸν
 σκοπὸν ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν θέλει ἀφί-
 νει δι' ἑκάστον κτῆμα, ἔχον ἴδιον φύλλον
 εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, τόσας κατὰ
 συνέχειαν σελίδας ἀγράφους, ὅσας κῆλει
 ἀναγκαιὰς διὰ τὰς ἐνδεχομένας εἰς τὸ ἑ-
 ξῆς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγράφαι
 καὶ προσημειώσεις. Ἄν καὶ ὁ ἀφείκῃς τόπον
 γεμίσῃ, ἐξακολουθοῦνται αἱ ἐγγράφαί εἰς
 ἄλλο κενὸν μέρος τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου ἐπο-
 μένου τόμου, ἢ μεταφέρονται ὁλόκληροι
 ἀπὸ τὸν ἑνα εἰς τὸν ἄλλον τόμον, καὶ ἐξα-
 κολουθοῦνται ἐκεῖ, γενομένης καθ' ἑκάστης
 περιπτώσεως τῆς προσηκούσης παραπομπῆς
 εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκονται
 αἱ λοιπαὶ ἐγγράφαί.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀγράφων σελί-
 δων, οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν θέλουν
 λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποθη-
 κευομένου κτήματος καὶ τὴν σημαντικώ-
 τητά τῶν συναλλαγμάτων, τὰ ὅποια συν-
 γίθως, κατὰ τὰς τοπικὰς συνθηκὰς γίνον-
 ται, ὥστε νὰ μὴ μένουν εἰς μάτην πολλαὶ
 σελίδες ἀγραφοί, οὐδὲ πάλιν νὰ λείπῃ τὸ
 πρὸς ἐγγράφῃς συνεχῶς, καὶ νὰ γίνονται ἐκ

τούτου συχνὰ μεταβάσεις ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο φύλλον.

9. Ὅταν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ἐρίων δύο δόμων, ἡ ἐγγραφή γίνεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δόμου ἐκείνου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μεγαλύτερον τοῦ κτήματος μέρος, εἰς δὲ τὸ βιβλίον τοῦ ἄλλου δόμου γίνεται μόνον εἰς ἰδιαιτέρων φύλλον σημειώσεις τῆς εἰς τὸ ἄλλο βιβλίον ἐνεργηθείσης ἐγγραφῆς· γενομένης ἀκριβοῦς παραπομπῆς· εἰς ἑκάστην τὰ βιβλία. Ἄν οἱ δόμοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ κτῆμα ὑπάγωνται εἰς διαφόρους ὑποθηκοφύλακας, ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐγγραφήν ὑποθηκοφύλαξ, δεῖ εἰλεῖν νὰ στείλῃ περὶ τούτου εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ἄλλος δόμος ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ τὸν προηγουμένον παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου σημειώσεις.

10. Ὅταν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνωνται ἐγγραφαὶ ἐπὶ πύλλων κτημάτων τοῦ χρεώστου, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ἴδιον φύλλον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, πρέπει νὰ γίνωνται παραπομπαὶ ἀπὸ ἑκάστου αὐτῶν, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα κτήματα.

11. Ἐκαστὴ σελὶς τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, ἂν καὶ τῆς ὁποίας ὁ ὑποθηκοφύλαξ θέλει σημειῖν τὴν ἀριθμὸν τοῦ εἰς ἕκαστον κτῆμα ἀφιερωμένου φύλλου, διαιρείται εἰς τέσσαρας στήλας, εἰς τὴν πρώτην σημειῖται ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ὑποθηκῶν· εἰς τὴν δευτέραν ἡ κυρία ἐγγραφή, ἡ προσημειώσεις· εἰς τὴν τρίτην τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν καὶ εἰς τὴν τετάρτην αἱ ἀποφύλλου εἰς φύλλον ἢ ἀπὸ τόμου εἰς τόμον παραπομπαὶ, αἱ ἐξαλείψεις καὶ αἱ σημειώσεις παντὸς εἶδους.

12. Ἡ εἰς τὴν δευτέραν στήλην ἐγγραφή θέλει διαλαμβάνειν τὸ περιεχόμενον τῶν περιλείψεων τῶν παραδιδωμένων παρὰ τῶν αἰτούντων τὴν ἐγγραφήν, καὶ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον. 1. Θέλει ἐγγράφεσθαι ἡ περιγραφή τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος. 2. Τὸ ὄνομα προάνο-

μα κτλ. τοῦ ὀφειλέτου. 3. Τὸ ὄνομα παρόνομα κτλ. τοῦ πιστωτοῦ, καὶ 4. Μετ' αὐτὰ ἡ ἐκθεσις τῆς ὑποθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ συνέχειαν σημειοῦται ἡ χρονολογία καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου, τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως, οἱ τόκοι καὶ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, κατὰ τὰ εἰς τὰς περιλήψεις διαλαμβανόμενα.

13. Γενομένης κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, δύναται εἰς τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγραφὰς νὰ παραλειφθῇ ἡ περιγραφή τοῦ κτήματος καὶ ἡ χαρακτηρήσις τοῦ χρεώστου, ὅταν ταῦτα, κατὰ τὴν παραδεδομένην περίληψιν, συμφωνοῦν μὲ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ ἐγγραφῇ σημειωθέντα, καὶ νὰ ἀρχίσουν αἱ μετὰ ταῦτα ἐγγραφαὶ μὲ τὴν χαρακτηρήσιν τοῦ πιστωτοῦ κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ ἐγγραφῆς διατάξεις.

14. Διὰ νὰ μὴ μὲνώσι κενὰ διαστήματα, πρέπει πᾶν διάστημα νὰ γεμίζεται διὰ μιᾶς ὀριζοντείου γραμμῆς, κατὰ τὸν ἐντοῖς ὑποδείγμασι διαγεγραμμένον τρόπον.

15. Αἱ προσημειώσεις γίνονται ἀπαρτῶς ὡς καὶ αἱ ἐγγραφαὶ γραφομένης εἰς τὴν τετάρτην στήλην τῆς λέξεως «προσημειοῦται».

16. Εἰς τὰς ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ ἐξαλείψεις θέλει ἀναφέρεσθαι μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτοῦ τὸ συνάλλαγμα ἢ ἡ δικαστικὴ ἀποφασίς ἐφ' ᾧ ὡς στηρίζονται, καὶ γίνεται σημειώσεις τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν γίνονται. Ἢ ἐν μέρει ἐξαλείψεις ἀπαιτήσεως τινὸς γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, γραφομένης τῆς ἐξαλείψεως ποσότητος, καὶ ὁλογράφως καὶ δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν.

17. Ἐνεργηθείσης ἐγγραφῆς τινὸς, ὁ ὑποθηκοφύλαξ δεῖ εἰλεῖν νὰ σημειῖ εἰς τὴν τετάρτην στήλην τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν τόμον καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθέσεων εἰς ὃ ἐγένεν ἡ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἐκθεσις. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει γίνεσθαι καὶ πᾶσα ἄλλη παραπομπὴ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν· αἱ λοιπαὶ σημειώσεις θέλουν γίνεσθαι ἢ μίαν

κατόπιν τῆς ἄλλης, χωρὶς κενὰ διαστήματα.

18. Ἐκάστη ἐγγραφή ὑποθήκης θέλει διαχωρίζεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπομένην κατὰ τὴν σύνταξιν ταύτης διὰ μιᾶς ὀριζοντίου γραμμῆς συρομένης κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ ἐκτεινομένης δι' ὅλου τοῦ πλάτους τοῦ φύλλου.

19. Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευοῦν αἱ περαιτέρω ἐγγραφαὶ ὑποθηκῶν ἐπὶ τινος κτήματος, ὃ δὲ ὑποθηκοφύλαξ λάβει γνῶσιν αὐτῶν δι' ἐπιστάου ἀπογράφου αὐτῆς, ἀφείλει οὗτος ἀπὸ τοῦ διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν περιεχόμενων ὀριζοντίως κάτωθεν τῶν γενομένων ἐγγραφῶν, περατώσει ταύτας, καὶ σημειοῖ εἰς τὴν δευτέραν στήλην κάτωθεν τῶν γραμμῶν τούτων τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν, ἀναφέρων τὴν χρονολογίαν τῆς προσαχθείσης δικαστικῆς ἀποφάσεως.

20. Ὅταν αἱ ἐπὶ τινος κτήματος ἐγγεγραμμέναι ὑποθήκαι ἐξαλειφθῶσιν ὅλαι ὃ ὑποθηκοφύλαξ περατώνει τὴν σειρὰν τούτων, κατὰ τὸν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον ρηθέντα τρόπον, καὶ ἀρχίζει νέαν σειρὰν ἀριθμῶν, διὰ τὰς εἰς τὴν μέλλον γενησομένας.

21. Ἐκάστη ἐγγραφή εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν περιλήψεων, καὶ ὅτ' αὐτὴ γίνῃ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ τοῦ βιβλίου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληρωρῇται ἀμέσως ὃ αἰτῶν, ὅτι ἔγνωεν ἡ ἐγγραφή. Ἐξαιρέσεις τῆς διατύξεως ταύτης δύναται νὰ γενῇ μόνον εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ ἄρθρ. 73 τοῦ περ ὑποθηκῶν νόμου.

22. Πᾶσα ἐγγραφή, προσημεύσεις, ἐξαιρέσεις, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη παντὸς εἶδους σημείωσις, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπὸ τόμου εἰς τόμον, ἢ ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον παραπομπῶν, πρέπει νὰ φέρῃ ἐπὶ τέλους τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως αὐτῆς, προσέτι δὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑποθηκοφύλακος. Ἐωσὺ κατὰσκευασθῶσιν ἰδιαίτερα

τῶν ὑποθηκοφύλακων σφραγίδες, θέλει ἐπιτιθεσθαι ἡ τοῦ εἰρηνοδικοῦ σφραγίς.

23. Ὅλαι αἱ ποσότητες πρέπει νὰ γράφονται καὶ ὀλογράφως, καὶ δι' ἀριθμῶν ἀριθμῶν, ἢ χρονολογία πάσης ἐγγραφῆς καὶ παντὸς εἶδους σημειώσεως, καθὼς καὶ ἡ τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ ἑποικῶν ἀναφέρονται, θέλουν ἐκτιθεσθαι ὀλογράφως. Συγκοπαι παντὸς εἶδους εἰς τὴν γραφὴν κυρίων ὀνομάτων, καθὼς καὶ ἄλλων λέξεων, ἐξαιρουμένων τῶν παραπομπῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 17 ἄρθρ. τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀπαγορεύονται εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν.

24. Πᾶν ὅ,τι κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἀντικείμενον ὑποθήκης, δὲν δύναται οὐδὲ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

25. Οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν δεῖλουν νὰ γράφουν εὐαναγνώστως καὶ καθαρῶς, καὶ νὰ φυλάττουν ἐπιμελῶς τὴν εἰς τὰ ἐπισυντηγμένα ὑποδείγματα ὑπάρχουσαν τάξιν, ἰδίως δὲ νὰ προσέτιν εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 63 ὁ 4, 7, 85, 89, 90, 96, 98 καὶ 99 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Κεφ. Β'. Περί τῶν περιλήψεων καὶ αἰτήσεων

26. Ὁ αἰτῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης δεῖλει κατὰ τὸ ἄρθρ. 68 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, νὰ παραδῶται εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν δύο περιλήψεις διαλαβανούσας τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἄρθρ. 68 προσόντα. Αἱ περιλήψεις αὗται θέλουν συντάξεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπισυναπτομένων υποδείγματων.

27. Ὁ πιστωτὴς δεῖλει, σημειῶν, εἶπε τὰ, τυχόν, ὑπάρχοντα φυσικὰ ὅρια διπλ. φύλλα, διώρυγας, λόφους, κτλ. εἴτε τὸ περιεχόμενον τῶν τετραγωνικῶν πηχεων, εἴτε ὅποιονδήποτε γνωρίσματ' ἐπὶ τὸ κτῆμα δύναται νὰ διακριθῇ ἀπ' ἄλλου νὰ περιγράψῃ αὐτὸ, ὅσον δύναται, ἀκριβῶς, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται, ἐν περιπτώσει δικαστικῆς κατασχέσεως, νὰ γίνῃ ἀμφισβήτησις περὶ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ.

28. Οἱ συμβολαιογράφοι, προσκαλούμενοι νὰ συντάξουν συναλλάγματα, ἢ διαθή-

κας. δι' ὃν παραχωρεῖται τίτλος πρὸς ἔγγραφὴν ὑποθήκης, ἀφείλουν νὰ ἐλκύουν τὴν προσηχὴν τῶν συμβαλλομένων εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρ. ὠρισθέντα.

29. Ὅ,τι τὸ ἀρθρ. 23 ὀρίζει ὡς πρὸς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιλήψεις ἐκτὸς τοῦτου, αὐταὶ πρέπει νὰ υπογράφωνται παρὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ἔγγραφον.

30. Τὸ περιεχόμενον τῶν περιλήψεων πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια συντείνουν πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν. Ἐνεκὰ τούτου ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ἀφείλει νὰ παραδῇ ταῦτα πρὸς ἐκείνας, καὶ ὁσάκις εὐρὴ διαφορὰν μεταξὺ αὐτῶν περὶ τινος πραγματος τὸ ὅποιον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἶναι οὐσιωδῶς ἀπαιτούμενον διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἔγγραφη ἢ ἡ προσημείωσις, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀρνήται τὴν ἔγγραφον.

31. Ἡ περιλήψις πρέπει, ὅχι μόνον νὰ διαλαμβάνη, ἀν τὸ ἀναφερόμενον εἰς αὐτὴν ἔγγραφον ἦναι ἰδιωτικόν, ἢ ἐ ἰσημιον, ἀλλ' καὶ πρέπει νὰ περιγράψῃ τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἀν δηλ. ἦναι δανειστικόν ἔγγραφον, προσημειωμένον κτλ.

32. Αἱ εἰς ἕκαστον βιβλίον ὑποθηκῶν ἀναγόμεναι περιλήψεις θέλουν φυλάττεσθαι εἰς ἰδιαιτέρον φάκελλον κατ' αὐξοντα ἀριθμὸν.

33. Τὰ εἰς τὰς περιλήψεις ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα θέλουν ἀποδοθῆναι εἰς τὸν προσάγοντα αὐτὰ, ἀν ἦναι δημόσια, ἀφ' οὗ ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν· ἀν τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἦναι ἰδιωτικά, θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸν φάκελλον τῶν περιλήψεων ὡς παραρτήματα αὐτῶν.

34. Ἐφ' ἑκάστης περιλήψεως, ἅμα παραλαμβάνομένης, θέλει σημειῖσθαι ἰδιαιτέρως ἀριθμὸς ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος θέλει εἶσθαι ὁ ἐπόμενος τοῦ τελευταίου ἀρ'μοῦ τοῦ φακέλλου τῶν περιλήψεων. Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια, προσαρτώμενα εἰς τὰς οἰκείας περιλήψεις, φυλάττονται ἐπίσης εἰς τὸν φάκελλον αὐτῶν,

δὲν λαμβάνουν ἰδιαιτέρον ἀριθμὸν, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον ἐπὶ τῆς περιλήψεως ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος, καὶ ἡ χρονολογία τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων ἐγγράφων.

35. Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα γενομένην ἤδη ἔγγραφον, ἢ προσημείωσιν, προσαρτᾶται μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγράφων, ἀν κατὰ τὸ ἀρθρ. 32 δὲν ἀπεδόθησαν, εἰς τὴν περιλήψιν, εἰς ἣν ἀναφέρονται. Ἐάν ἡ αἴτησις ἔγνευε προφορικῶς, προσαρτῶνται εἰς τὴν ἀνήκουσαν περιλήψιν μόνον τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς προσαχθέντα ἔγγραφα.

36. Μετὰ πᾶσαν ἔγγραφον, ἡ μία τῶν περιλήψεων παρακατατίθεται εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον παραρτημάτων, ἡ δὲ ἄλλη παραδίδεται εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἔγγραφον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν βεβαιῶσ' ὅτι ἐνεγράφη ὑποθήκη.

Κεφ. Γ'. Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐκθέσεων.

37. Αἱ ὅλας τὰς πράξεις τὰς γενομένας εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον ἐκθέσεων συντασσόμενον κατὰ χρονολογικὴν τάξιν καὶ κατ' αὐξοντα ἀριθμὸν. Αἱ ἑκαστον δὲ βιβλίον ὑποθηκῶν θέλει ὑπάρχει ἴδιον ἀντίστοιχον βιβλίον ἐκθέσεων.

38. Ἐκαστον τῶν βιβλίων τούτων λαμβάνει εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν α βιβλίον ἐκθέσεων ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου (ἐνταῦθα τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ οἰκείου Δήμου). θέλει δὲ ἀριθμεῖσθαι καὶ μονογραφεῖσθαι ὡς καὶ τὰ τῶν ὑποθηκῶν βιβλία.

39. Εἰς ἑκάστην τῶν εἰς τὰ βιβλία ταῦτα καταχωριζομένων ἐκθέσεων θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα καὶ παρόνομα τοῦ αἰτούντος τὴν ἐπιγραφὴν, ἐξάλειψιν ἢ ἄλλην ὁποιαδήποτε σημείωσιν ἢ χρονολογία τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια οὗτος ἐπαρουσίασεν ὁ ἐπὶ τῶν προβλήψεων σημειωθείς ἀριθμὸς, ὁσάκις ἡ ἐκθεσις γίνεται κατὰ συνέπειαν περιλήψεων ποικίλων ἔγγραφα ἀπεδόθησαν εἰς τὸν αἰτούντην, καὶ ποῖα μένουσι προσηρητημένα εἰς τὴν

περίληψιν, καὶ τέλος ὁ ἀριθμὸς τοῦ φύλλου τοῦ οἰκείου τόμου τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν, καὶ εἰς ὃν ἔγενεν ἡ ἐγγραφή.

40. Ἡ ἐκθεσις θέλει ἀναγινώσκειται εἰς τοὺς παριστομένους, καὶ θέλει ὑπογράφεσθαι παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ἐπιτιθεμένης εἰς τὸ τέλος τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας.

41. Αἱ ἐκθέσεις θέλουν συντάττεσθαι κατὰ τὰ ἐπισυνημμένα ἐνταῦτα ὑποδείγματα· εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῶν ἐγγράφων θέλει ἀφίναται ἐν τρίτον τῆς σελίδος κενόν, χωριζόμενον διὰ δύο καθέτων παραλλήλων γραμμῶν, χάριν τῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν παραπομπῶν καὶ ἄλλων ἐνδεχομένων σημειώσεων. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 89, τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, καὶ τοῦ ἀρθρ. 23, τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐκθέσεων.

42. Ὅταν αἰτησίς τις ἐπιφέρῃ ἐγγραφήν, ἢ προσημειώσιν, εἰς βιβλία ὑποθηκῶν ἀναγόμενα εἰς διαφόρους δῆμους, ἢ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, εἰς ὃ θέλει γενῆ ἢ κυρία ἐγγραφή· εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐκθέσεων τ' ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, εἰς ἃ θέλει γίνεσθαι ἀπλῆ μνεῖα τῆς ἀλλαγῆς γενομένης ἐγγραφῆς, θέλει γίνεσθαι μὲ ἰδιαίτερον αὐξοῦντα ἀριθμὸν ἀπλῆ παραπομπῆς εἰς ἐκεῖνο τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ἐν ᾧ ἔγενεν ἡ περὶ τῆς κυρίας ἐγγραφῆς ἐκθεσις ὡς π. χ. ἰδε πρωτόκολλον τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τόμ. 1. σελ. 12.

43. Ὅταν γίνῃ αἰτησις ἐγγραφῆς ἢ προσημειώσεως, τὴν ὅποιαν ὁ ὑποθηκοφύλαξ κρίνει ἀπορρίπτειν, κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ ὑποθηκῶν νόμῳ διαταχθέντα, γίνεται ἐν τῷ προσήκοντι βιβλίῳ ἐκθεσις κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, καὶ σημειοῦνται ἐν αὐτῇ αἱ αἰτίαι τῆς ἀπορρίψεως· αἱ περιλήψεις καὶ τὰ ἐγγραφα πρέπει τότε νὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐγγραφήν, ἂν οὗτος δὲν αἰτῇ νὰ μείνουν παρακα-

τατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

44. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ δύναται τότε μόνον νὰ κρατήσῃ ἐκθεσιν ἐχωριστήν, κατὰ τὸ ἀρθρον 73 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἰς μεμονωμένα φύλλα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένων περὶ ἐγγραφῆς αἰτήσεων ᾖ τοσόν μεγάλος, ὥστε δὲν μένει καιρὸς διὰ νὰ γίνῃ τακτικὴ ἐκθεσις εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἰδικὴν ἐκθεσιν δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνονται εἰς αἰτήσεις ἀναγόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ὑποθηκῶν· ἐάν δὲ αἱ γενομένης αἰτήσεις ἀναφέρονται εἰς διάφορα βιβλία ὑποθηκῶν συντάσσεται διὰ τὰς εἰς ἕκαστον βιβλίον ἀναγομένας αἰτήσεις ἰδιαίτερα εἰδικὴ ἐκθεσις.

45. Ἐκάστη τῶν εἰς τὰς εἰδικὰς ταύτας ἐκθέσεις γενομένων σημειώσεων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα τοῦ αἰτούντος καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς περιλήψεως, καὶ νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ αἰτούντος· ὁ δὲ ὑποθηκοφύλαξ ὑπογράφει ἐξάπαξ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκθεσιν περιεχομένας σημειώσεις κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς.

46. Ἡ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ὑποθηκῶν τακτικὴ καταχώρησις γίνεται κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν, αἱ δὲ εἰδικαὶ ἐκθέσεις πρέπει νὰ παρακατατίθενται εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον τῶν περιλήψεων ὑπὸ ἰδιαίτεραν δεσμίδα, καὶ ὑπὸ ἰδιὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν.

Εἰσαγωγικαὶ (transitoires) διατάξεις.

47. Οἱ εἰρηνοδίκαι οἱ μὴ διορισθέντες ὑποθηκοφύλακες θέλουν κλείσει τὴν 31 τοῦ παρόντος μηνὸς ἑκτῇ ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν τὰ βιβλία τῶν προσωρινῶν σημειώσεων, καὶ θέλουν τὰ στείλει ἀμέσως διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἢ δι' ἄλλου ἀσφαλτοῦς μέσου (λαμβάνοντες ἀπόδειξιν παραλαβῆς παρακατατιθεμένην εἰς τ' ἀρχεῖον τοῦ εἰρηνοδικείου) εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ὑπάγεται τὸ εἰρηνοδικεῖον.

48. Τὰ βιβλία ταῦτα περαίνονται κατὰ

τὸν ἐξῆς τύπον, περιεπτόμενον ἀμέσως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐγγραφὴν.

« Ἐπερὶ ἀνθῆ »

» Τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ
» χίλιστοῦ ὀκτακυσιοστοῦ τριακοστοῦ
» ἑκτοῦ ἔτους ἕκτη ὥρα μετὰ μεσημβρί-
» αν. »

Τ. Σ. ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἐὰν δὲν ἔγινε καμμία προσωρινὴ ση-
μειώσις, τὸ βιβλίον περαίνεται ὡς ἀκο-
λουθῶς, γραφομένων εἰς τὴν πρώτῃν σελί-
δα τῶν ἐξῆς :

» Εἰς βεβαίωσιν ὅτι δὲν ἐνεγράφη εἰς
» τὸ βιβλίον τοῦτο καμμία προσωρινὴ
» σημειώσις ὑποθηκῶν.

» Τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου τοῦ χί-
» λιστοῦ ὀκτακυσιοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους,
» ἕκτη ὥρα μετὰ μεσημβρίας. »

(Τ. Σ.) ὁ Εἰρηνοδίκης.
Ν. Ν.

49. Οἱ ὑποθηκοφύλακες ὁσάκις ἐγγρά-
ρῳσιν ὑποθήκας, σημειωθείσας ἤδη εἰς τὸ
βιβλίον τῶν προσωρινῶν σημειώσεων, ὁ-
ρεῖλουσι νὰ σημειώσῃ ἐκτὸς τῶν ἄλλων
πρᾶσόντων πάσης ἐγγραφῆς, καὶ τὴν χρο-
νολογίαν τῆς σημειώσεως αὐτῶν εἰς τὰ τῶν
προσωρινῶν σημειώσεων βιβλία.

50. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς φύλακας
τῶν ὑποθηκῶν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὴν
ἐξέτασιν τῶν τίτλων, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν
ὑποθηκῶν ἔγινεν ἡ προσωρινὴ σημειώσις, καὶ
αἰτεῖται ἡδη ἡ ἐγγραφὴ θέλουσι ὁμῶς ἐξη-
γεῖ εἰς τοὺς αἰτούντας, τοὺς ἐν τῷ νόμῳ
τῶν ὑποθηκῶν διαγεγραμμένους τύπους
καὶ θέλουσι ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν συμπλή-
ρῳσιν ἐσφαλμένων τυχὸν περιλήψεων.

Ἄρθρον μοναδικόν.

51. Ὅταν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
ἀπὸ 11 (23) Αὐγούστου π. ε. περὶ ὑπο-
θηκῶν νόμου, ἢ τοῦ παρόντος διατάγμα-
τος ἀπαντῶνται προσκόμματα, οἱ ὑποθη-
κοφύλακες ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωνται εἰς
τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγε-
λέα, αἰτοῦντες τὴν λύσιν αὐτῶν· οὗτος δὲ
θελεῖ ἀναφέρεσθαι, ἐν περιπτώσει ἀμφι-

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

βολίας, εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα,
ὅσους ἐπίσης ἀποτείνεται, χρείας καλοῦ-
σης, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμα-
τεῖαν.

52. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δη-
μοστέυσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δια-
τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1886.

349. Α. Περί διοργανισμοῦ τῆς Ἐξωτερικῆς
τελωνιακῆς διευθύνσεως.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Πρὸς ἀκριβέστερον κανονισμόν τῆς τε-
λωνιακῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ πρὸς ἀπλό-
τητα καὶ διευκόλυνσιν αὐτῆς ἐν ταύτῳ καὶ
πρὸς ἐπίτευξιν συμκρύνσεως τῶν ἐξόδων
τοῦ κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν
Οἰονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίσαντες
νέον διοργανισμόν τῆς ἐξωτερικῆς τελω-
νιακῆς διευθύνσεως καὶ διατάττομεν ἐπὶ
τούτῳ τὰ ἀκόλουθα.

Κεφ. 1. Διαίρεσις τῆς ἐξωτερικῆς
τελωνιακῆς διευθύνσεως.

1. Ἡ Ἐξωτερικὴ τελωνιακὴ διεύθυνσις
τοῦ Βασιλείου διαίρεται εἰς 25 τελωνεῖα
μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑποτελωνεῖα, τοὺς τελω-
νειακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακτεῖα. Πρὸς
ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχον αὐτῶν διορίζονται
δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ (ἄρθρ.
19) ἐκ τῆς ἐπισυναπτομένης, ἐπὶ ὁμοῦ γί-
νονται γνωσταὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

2. Τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα διαι-
ροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις καὶ διορίζεται
ἀναλόγως τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδο-
χαὶ αὐτοῦ.

3. Τὸ προσωπικὸν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ
προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τελωνεῖα ἀνώτερα.

α. Τάξις. 1 ἐπιμελητὴς μὲ μισθὸν 180
δραχ. μηνιαίον. 1 ἐλεγκτὴς 140. 1 γραμ-
ματεὺς 120. 1 ἐπὶ τῆς διαμετακομῆς
74.

σεως ἐπιμελητῆς 120. 4 ἀρχυφύλαξ 50. β'. Τάξις. 4 ἐπιμελητῆς 140. 4 ἐλεγκτῆς καὶ ἐν ταύτῃ γραμματεὺς 120. 4 ἀρχυφύλαξ 40. γ'. Τάξις 4 ἐπιμελητῆς 120. 4 ἐλεγκτῆς καὶ ἐν ταύτῃ γραμματεὺς 100. 4 ἀρχυφύλαξ 40.

Β'. Ὑποτελωνεῖα.

α'. Τάξις. 4 ἐπιμελητῆς με μισθὸν 100 δρ. μηνιαῖον. β'. Τάξις. 4 με μισθὸν 80. γ'. Τάξις. 4 με μισθὸν 60.

Γ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.

4 ἀρχυφύλαξ με μισθὸν 40 δρ. μηνιαῖον.

Δ'. Τελωνιακὰ φυλάκεια.

4 φύλαξ με μισθὸν 30 δρ. μηνιαῖον.

4. Διὰ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουσιν προσδιορισθῇ ἐκτὸς τούτων οἱ ἀναγκαῖοι φύλακες με μισθὸν 30 δραχ. ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἑδραν τοῦ τελώνου, καὶ εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἡμπορεῖ νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλάκων ἐκ τῶν ἐγκριθεισῶν ποσοτήτων δι' ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, διὰ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται ἐξαίρετικῶς ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων (ἄρθρον 11 θέλει ἐκτελεῖ 4 ἀρχυφύλαξ (γ'. τάξεως) με μισθὸν 30 δραχ. συγχρόνως τὴν ὑπερεσίαν τοῦ ἐλεγκτοῦ.

5. Διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Σύρῳ ἀρχιτελωνείου α' τάξεως, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διακηρυθέντος προσωπικοῦ διορίζονται καὶ δύο γραμματεῖς β'. καὶ α', γ'. τάξεως, 4 εἰσπράκτωρ ἢ ὑπεπιμελητῆς α' τάξεως, πρὸς τούτοις 2 γραμματεῖς β'. καὶ γ'. τάξεως, 4 ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἢ ὑπεπιμελητῆς β' τάξεως καὶ 7 ὑπάλληλοι εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν κατὰστημα με μισθὸν ὑπεπιμελητοῦ γ'. τάξεως. Ὁ ἐπὶ τοῦ διακομιστικοῦ καταστήματος ἐπιμελητῆς θέλει εἶναι ἰσόβαθμος καὶ ἰσομισθίος με τὸν ἐπὶ τῶν τελωνείων, καὶ ὁ ἐπιμελητῆς ἐλεγκτῆς, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ ἀρχιτελωνείου τούτου θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀνάλογα ἐπιμίσθια. Εἰς τὸ ἐν Ὑδρᾷ ἀρχιτελωνεῖον β'. τάξεως διορίζεται ὡσαύτως

1 ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμελητῆς με μισθὸν 120 δραχμῶν.

6. Ἡ βαθμολογία τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐρριζῆς. Οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμεληταὶ εἶναι ἰσόβαθοι ὑπουργικῶν γραμματέων α' τάξεως. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμεληταὶ ἰσόβαθοι ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως. Οἱ γραμματεῖς καὶ ὑπεπιμεληταὶ ἰσόβαθοι ὑπουργικῶν γραμμάτων. Τὸ προσωπικὸν ὅμως τῶν Γραμματειῶν ἔχει τὴν προτίμησιν. Μεταξὺ τῶν βαθμολογούντων οἱ εἰρημένοι τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰς τρεῖς τάξεις καὶ μισθοδοσίας. Ἡ ἐνδυμασία τοῦ τελωνιακοῦ προσωπικοῦ θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

7. Πρὸς πληρωμὴν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, εἰς τὰ ὅποια περιλαμβάνονται διὰ τὰ γραφικὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα καὶ γραμμάτια, ἐπιπλα, θερμαντικὰ, φῶτα καὶ καθαριότης τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων, προσδιορίζονται σταθεραὶ χορηγήσεις διὰ τοὺς τελωνιακοὺς ἐπιμελητὰς, ὑπεπιμελητὰς καὶ ἀρχυφύλακας τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν, τὰς ὁποίας ποσότητας θέλουσιν λαμβάνει αὐτοὶ με τὸν μισθὸν τῶν εἰς μηνιαίας μερίδας, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν χρεῖαν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Αἱ σταθεραὶ αὗται χορηγήσεις εἶναι.

Ἀρχιτελωνεῖα α' τάξεως 50 δραχ. μηνιαίως. β'. τάξεως 30. γ'. τάξεως 20. Ἐξαίρετικῶς προσδιορίζονται διὰ τὸ ἐν Σύρῳ τελωνεῖον 100 δραχ. μηνιαίως. Ὑποτελωνεῖα α' τάξεως 10 δραχ. μηνιαίως. β'. τάξεως 8. γ'. τάξεως 5. Τελωνιακὸς σταθμὸς 3. Τὰ λοιπὰ ὅμως ἐξόδα ἐνοικίων γραφείου, μετακομίσεως, ἐγγράφων χρημάτων καὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων θέλουσιν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως.

Κεφ. 2. Προσδιορισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

8. Ὁ σκοπὸς τῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων

της είναι ἡ κανονισμένη εἰσπραξις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσδιορισμένων τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ λοιμοκαθαριστικῶν δικαιωμάτων πρὸς τοὺς τοῖς διευθύνουσιν τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομιτῆς, τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖται διὰ τῶν διωρισμένων ὑπάλληλων τῶν ἀρχιτελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, συμφώνως μὲ τοὺς περιεχομένους ὁρισμούς εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καὶ μὲ τὰς ἐκδοθεῖσας εἰδικὰς ὁδηγίας. Οὗτοι οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἔμπορουν νὰ ἐπιφορτισθῶσι καὶ μὲ τὰ χρέη τῶν επαρχιακῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ταμεῶν ἀπὸ καθεῖς ἑνὸς ἰδιαιτέρως ἀντιμισθίας, καὶ χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραμεληθῇ ἡ πρωτίστη ὑπηρεσία. Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες χρῆσιμα εἰσὶν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν μόνον ὡς βοηθητικοὶ καὶ προσωλάκτικοὶ ὑπάλληλοι.

9. Ὡς γενικὸς κανὼν τίθεται, ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως ὅπου αὕτη εἶναι σημαντικὴ, ἐπὶ μέρους εἰς ἀρχιτελωνεῖα, οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἐλέγχωσι μετὰ τῶν τῶν ἐργασίας τῶν καὶ νὰ ἀλλοθροβῶνται. Ἄν λοιπὸν εἰς ἀρχιτελωνεῖα ἐμποδίζεται ὁ ἐπιμελητὴς δι' ὅλην καιρὸν καὶ διὰ νημέρους αἰτίαι ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐλεγκτὴς καὶ τὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ εἰς μὲν τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὁ γραμματεὺς, εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα β', καὶ γ' ταῦτα ὁ ἀρχιφύλαξ. Ὁ αὐτοὺς οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπεπεμελητὴ καὶ μὲ τὴν εἰσπραξὶν τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ξένων πραγματειῶν (ἀρθρ. 11) θέλουσιν ἐλέγχεσθαι παρὰ τῶν παρ' αὐτοῖς διωρισμένων ἀρχιφυλάκων (ἀρθρ. 4), οἵτινες θέλουσιν ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρέη τῶν ὑπεπεμελητῶν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

10. Μόνον διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή καὶ εἰσαγωγή παντὸς εἶδους πραγματειῶν, καθὼς καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν προσδιορισμένων δικαιωμάτων εἰς δὲ τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς μόνον ἡ ἐξαγωγή τῶν ἐντοπίων προϊόντων καὶ ἡ τελώνισις αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα πᾶσα

εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή διὰ τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλακείων.

11. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συναλλαγῆς ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή καὶ τελώνισις ξένων προϊόντων κατ' ἐξίρεσιν εἰς τὰ ἀκόλουθα ὑποτελωνεῖα. Αἰγίνα, Ἀμουργός, Ἄνδρος, Ἀνατολικόν, Ἀντικίβρα, Ἀτάλάντη, Ἑρέτρια, Γαλαξιδιον, Ἰος, Κάρυστος, Κεράκιον, Κορώνη, Κυβερνή, Κύμλος, Κυπαρισσία, Λέμνη, Μεθώνη, Μήλος, Μονοκλις, Μύκωνος, Μύτικας, Νάυπακτος, Ὀραιοί, Πάρος, Φυδρα, Πόρος, Σαλαμίς, Σίρνος, Σκόπελος, Σκύρος, Σκιάθος, Στυλὴ, Πέσται, Τριφυλία Βάτικα.

12. Ἐλευθέρως ἔμπορουν νὰ μετακομίζωνται τὰ ἐντόπια καὶ ξένα προϊόντα, τὰ ὅποια προσπλήρωσαν τὰ προσδιορισμένα δικαιώματα εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἡ εἰσπραξις εἶναι ἐπιτετραμμένη (ἀρθρ. 11, καὶ 12), ἐκτὸς τούτων ὅλα τὰ ἀτελώνιστα προϊόντα ἐντοπίων ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνουργειῶν, καθὼς καὶ τὰ ἀναγκαῖα ζωὰ διὰ τὴν γεωργίαν καὶ κρεοπωλίαν, καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ, οἵτινες μεταφέρονται εἰς τὰ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διὰ θέσεων ὅπου εὐρίσκονται ἀρχιτελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ καὶ ἀπλῶς τελωνιακὰ φυλακεία, πρὸς τοὺς ἐπιμελητῆς οἱ μετακομίζονται αὐτῶν εἶναι προμηθευμένοι μὲ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἔγγραφα.

Κεφ. 3. Ἱεραρχία τῶν ἐξωτερικῶν ὑπάλληλων.

13. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. λαμβάνουν παρ' αὐτῆς διατάγας καὶ διευθύνουν πρὸς τὴν ἰδίαν τὰς ἀναφορὰς τῶν ὁ τελωνιακῶς ἐπιμελητῆς εἶναι πρὸς τὸν ὅλον τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχιτελωνείου. Μόνον εἰς Σίρνον καὶ Πάτρας ἐξαιρετικῶς ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τοῦ ἀρχιτελωνείου συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ διωρισμένους ἀνωτάτους τελωνιακοὺς ἐπιθεωρητάς, ὅταν δὲν εἶναι ἀπόντες εἰς ὑπηρεσίαν.

14. Τὰ ὑποτελωνεῖα, οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ, τὰ τελωνιακὰ φυλακεία ὑπόκειν-

ται εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα, ἀπὸ τὰ ὅποια λαμβάνουσι διαταγὰς καὶ πρὸς τὰ ὅποια ἀναφέρονται ὅταν ἡ τοποθεσία ἀναγκαστοῖ, ἐπιτρέπεται νὰ ἀντίθεται ἡ ἐπιτήρησις τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων εἰς τὴν προντίδα τῶν ὑποτελωνείων· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπόκεινται τὰ πρῶτα ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα.

15. Τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ παραδίδουσι κατὰ τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ ἀρχιτελωνεῖον, ἀποῦ κρατήσουσι τοὺς μισθοὺς τῶν καὶ τὰς ἀνηκούσας σταθερὰς χορηγήσεις διὰ τὰ γραφεῖα. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα δύνανται νὰ διορίζωσι τὴν πληρωμὴν τῶν μεμονωμένων τελωνιακῶν φυλάκων διὰ τῶν ὑποτελωνείων καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ περισσεύματος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πλησιέστερον διοικητικὸν ταμεῖον, ὅταν κρίνωσι τοῦτο εὐλογον. Τὰ ἀρχιτελωνεῖα εἶναι εἰδικὰ ταμεῖα, καὶ ὡς τοιαῦτα πληρόνουσι τὰ ἀναγόμενα εἰς αὐτὰ ἔξοδα τελωνιακῆς διευθύνσεως καὶ παραδίδουσι κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους τὰ περισσεύματα τῶν εἰσπράξεων εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεῖα· αὐτὰ δύνανται νὰ ἐκδίδωσι καὶ γραμματικά πληρωτέα ἐκ τῶν περισσευμάτων πρὸς τῶν ἀρχιτελωνιακῶν ταμείων, τὰ ὅποια δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν ἔδραν τῶν, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποφεύγονται μετακρίσεις μετρητῶν.

16. Ὡς πρὸς τὴν λιμενικὴν καὶ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διακινεῖται αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς καὶ προλαβόντως· ἀποφασίζουσι ὅμως νὰ συνδεθῶσιν οἱ τρεῖς οὗτοι κλάδοι μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ὀλιγοστεύσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὰ ἔξοδα.

17. Τοὺς τελωνιακοὺς φυλάκας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἴκων. Γραμ. ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος· θέλει ὅμως λάβει ὑπ' ὄψιν ἄτομα, τὰ ὅποια ἠμποροῦν νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι, μισθοδοτοῦντας ἤδη παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ ἰδίως ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἔχοντας καλὴν διαγω-

γὴν. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἀπὸ τῶν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζονται παρ' Ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Κεφ. 4. Ἐπιτήρησις τῆς ἐξωτερικῆς τελωνιακῆς διευθύνσεως.

18. Πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐξωτερικῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἰδίως ὁμῶς τῶν ἀρχιτελωνείων διορίζονται δύο ἀνώτεροι τελωνιακοὶ ἐπιθεωρηταὶ εἰς Σύρον καὶ Πάτρας, ἰσόβαθοι καὶ ἰσομισθοὶ ὑπουργικοῦ παρόδρου, καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ ἐπιθεωροῦσι τρεῖς κατ' ἔτος τὰς ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, συμφώνως μὲ τὰς παρὰ τῆς γραμματείας ἐκδιδομένας διαταγὰς καὶ ἐδνηγίας, καὶ ἐκτός τούτου νὰ διαχειρίζωσι τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 13 διαλαμβανομένην ἀνωτάτην διεύθυνσιν ὡς ἀποζημιῶσιν τῶν ὁδοπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λαμβάνει ἕκαστος αὐτῶν 50 δραχ. κατὰ μῆνα ὡς σταθερὰν χορηγήσιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ χρεὶν νὰ δίδῃ λογαριασμὸν τῆς χρήσεώς των.

19. Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἀνήκουσι καὶ αἱ παραδόσεις τῶν ὑπουργημάτων, ὁκωμοσίαι καὶ καθιδρύσεις, καθὼς καὶ αἱ ἀνακρίσεις εἰς τὰ ἀρχιτελωνεῖα· ἐνταῦθα χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρὸσδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν βιβλίων τῶν εἰσπράξεων θέλουσι συνεργεῖ εἰς τοὺς ὅρισμους τοῦ ἄρθρ. 25.

20. Ὡσαύτως οἱ τελωνιακοὶ ἐπιμελεῖται τῶν ἀρχιτελωνείων εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ τοὐλάχιστον τρίς τοῦ ἔτους ἐπιτοπῶς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων· ἐκτός τούτου διαφροντίζουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 2 σημειωμένα χρέη ὡς πρὸς τὰς εἰρημνικὰς ὑπαλλήλους τελωνιακὰς ἀρχάς, χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαίωμα εἰς ἀποζημιῶσιν ὁδοπορικῶν ἐξόδων. Ἡ ἐπεξεργασία τῶν βιβλίων τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν λογαρια-

σμών παρά τῶν ἰδίων κανονίζεται διὰ τοῦ ἀρθρ. 24.

21. Ἐκτὸς τῶν συνήθων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἰς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, καὶ τῶν ἐπεξεργασιῶν τῶν ταμείων παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, γίνονται καὶ ἕκταχοι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ μάλιστα ὁσάκις αὐτοὶ τὸ κρίνουν ἀναγκαῖον ἢ διαταχθοῦν πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. Πρώτιστον ἀντικείμενον τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐπιθεωρήσεων εἶναι μόνον ἡ ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν ταμείων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, σχετικῶς ὡς πρὸς τὰ διοικητικὰ ταμεία. Ἡ ἐκτέλεσις τούτων προσδιορίζεται κατὰ τὰ κανονισμένα περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ταμείων. Ἐν ταυτῇ ὁμως οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιτροποι, ὡς ἐξωτερικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ὅλης οἰκονομικῆς διευθύνσεως, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καθυποβάλλωσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμάτων τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς περὶ τελωνείων θεωρίας των.

Κεφ. 5. Λογιστικότης τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν

2. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ὄψεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. εἰς τὰς διαφόρους τελωνιακὰς ἀρχάς, ἡριθμημένα καὶ παρασημειωμένα.

23. Ὅσαι αἱ ἀποδείξεις διὰ δικαιοῦματα τελωνιακὰ, λιμενικὰ καὶ ὑγειονομικὰ θέλουν ἐκδίδεσθαι (à souche et à talon) καὶ θέλουν προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν τελωνιακὸν ἐλεγκτήν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὁρισμοῦ συνεπφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκδοθέντων ἀποδεικτικῶν, καὶ ἐπομένως πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ γίνεται προσοχή.

24. Τὰ προϊστάμενα ἀρχιτελωνεῖα θέλουν ἐξετάζει κατὰ μῆνα τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λοιποὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, καὶ θέλουν τὰ κανονίζει ἀφοῦ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν λάβουν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες ἀπὸ τὸν λογιστικὸν ὑπάλλη-

λῆλον. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ ἄλλα ἔγγραφα λογαριασμῶν τῶν ἀρχιτελωνείων, τῶν ὁποίων μέρος αποτελοῦν τὰ προειρημένα διὰ τὰς ὑπαλλήλους τελωνιακὰς ἀρχάς, θέλουν φθάνει διὰ τῶν ἀρχιτελωνείων τὸ πολὺ 40 ἡμέρας μετὰ παρέλευσιν ἐκάστης τριμηνίας εἰς τὸν ἀνωτάτον ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξακρίθωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων τελωνιακῶν δικτιμῶν καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, καὶ πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίες ἀπὸ τὴν ἀνήκοντα ὑπάλληλον, τυχούσης ἀπορίας τινός. Ὡς βοηθὸς δίδεται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν εἰς γραμματεὺς ὡς ἐπεξεργαστὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 120 δραχμῶν.

25. Τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐξετάζόμενα καὶ κανονιζόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διευθύνονται παρὰ τοῦ ἰδίου κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ προσωρινῶς τὸ πόρισμα τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ Βασιλικ. γενικὸν ταμεῖον διὰ τὸν ἀναγκαῖον ἀπολογισμὸν μετὰ τὰ ἀρχιτελωνεῖα καὶ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν κανονισμένην ὁριστικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν.

Κεφ. 6. Ἀκροτελευτίοι ὁρισμοί.

26. Ὁ παρὸν διοργανισμὸς τῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων ἐμβαίνει εἰς ἐνεργεῖαν κατὰ τὴν 1 (13) Ὀκτωβ. 1836 καὶ ἐπομένως καταργεῖται ἡ ἐνεστῶσα προσωρινὴ τελωνιακὴ διέθυσσις. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1836.

350. Α. Περὶ τῆς στολῆς τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Σχετικῶς ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 18 (30) Σεπτεμβ. τ. ε. περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Τελωνείων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίσαντες, καὶ διατάτομεν ὡς ἐφεξῆς

1. Τὸ χρώμα καὶ σχῆμα τῆς δημοσίου στολῆς τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων θέλει εἶσθαι ὁλως διόλου κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ Διατάγματος τῆς 6 (18) Ἀπριλίου 1833.

2. Οἱ ἀνώτεροι ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων φέρουσι τὸ διακριτικὸν σημεῖον καὶ λοιπὰ τῆς δημοσίου στολῆς τῶν ὑπουργικῶν Παρέδρων.

3. Ὁ ἐπιστάτης τῶν τελωνείων ἡ κλασεως, οἱ ἐλεγκταὶ, καὶ ἐπιστάται τῆς διαμετακομίσεως, φέρουσι τὸ διακριτικὸν σημεῖον καὶ λοιπὰ τῆς δημοσίας στολῆς τῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀλλ' ὅμως χωρὶς ἀντεπωμίδας.

4. Διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ ὑποεπιστάτας εἶναι προσδιορισμένη ἡ στολὴ τῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀλλ' ὅμως μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ κεντήματα εἰς τὰ ἐπιλαίμια εἶναι μόνον δύο ἑκατοστά μέτρου τὸ πλάτος· τὰ δὲ κεντήματα ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων καὶ ἐπιπτέρων τῶν θυλακίων, καθὼς καὶ αἱ ἀντεπωμίδες, λείπουν.

5. Οἱ δὲ ἀρχιρύλακες τῶν τελωνείων φέρουν ἑνὸς ἑκατοστοῦ μέτρου πλατὺ ἀργυροῦν πήνισμα ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ περιλαίμιου, καὶ ἀντὶ τῆς εὐθείας καὶ λεπτῆς πλατείας καὶ κυρτῆν σπᾶθην, προσηρτημένην μὲ μελανὸν ζωστήρα καὶ μὲ ἀργυρὰ παραρτήματα.

6. Οἱ τελωνιακοὶ ρύλακες δὲν φέρουσι διακριτικὰ σημεῖα εἰς τὸ περιλαίμιον, οὔτε παραρτήματα εἰς τὴν μάχιαν. Ὅταν δὲ ἐκτελῶσι χρέη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δὲν φορῶσι στολὴν, πρέπει νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ φρεσίου, καὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος πέταλον ἐκ λευκοῦ μετάλλου μὲ ἐπιγραφὴν « Βασιλικὸς τελωνιακὸς ρύλαξ ».

7. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων δύνανται νὰ φορῶσι κοντὰ ἱμάτια ἄνευ οὐρῶν καὶ ἐπανωφόρια ἀπὸ κυκλίου ρούχον, ἔπειτα σκιαδίων ἔχον τὸ βασιλικὸν στέμμα, τὸ ὁποῖον δια μὲν τοὺς ρύλακας θέλει εἶσθαι λευκὸν ρούχινον, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀργυροῦν. Μὲ τοιαύτην ἐνδυμασίαν οἱ τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 2, 3, καὶ 4, ρηθείσης κατηγορίας φέρουν καὶ πλατεῖαν

κυρτὴν σπᾶθην ἀντὶ εὐθείας καὶ λεπτῆς.

8. Δι' ἐκείνους δὲ τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι φοροῦσι φουστάνες ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ἡμεῖς θέλομεν προσδιορίσαι ἰδιαιτέρην στολὴν ἣν δύνανται πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἀναβάλωσι τὴν προμήθειαν τῆς ἑνὸς σημειωθείσης στολῆς, ἀλλ' ὅμως μὲ τὴν φουστάνην ἡ θέλουν φορεῖ πάντοτε καὶ κοντὸν ἱμάτιον κυκλίου, ἔχον σχῆμα καὶ κόψιμον, καθὼς τὸ τοῦ ἐλαστροῦ πεζικοῦ, καὶ σκιαδίου ἢ φέσι μὲ τὸ παράσημον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πλατεῖαν κυρτὴν σπᾶθην.

9. Εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν τελωνείων εἶναι συγχωρημένον νὰ φέρωσι καὶ πυροβόλα ὅπλα ἐν καιρῷ ὑπηρεσίας. Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Σεπτεμβρ. 1836.

351. Α. Περὶ διορισμοῦ τῶν δασονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀποῦ διὰ πολυεδρῶν νόμων καὶ διαταγῶν ἐθέσαμεν πλέον τὴν στερεὰν βάσιν τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, θέλομεν ἡμεῖς νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν διατίκασιν αὐτῆς καὶ πὶ ὅλου τοῦ Βασιλείου. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ καὶ διὰ νὰ δώσωμεν εἰς ὅλην τὴν δασονομικὴν διατίκασιν τὸν ἐνιαῖον σύνδεσμον, παρεισάγοντες εἰς τὸν σπουδαιότερον αὐτὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας ὁμοιόμορφον καὶ εἰς τὰς χρεῖας τοῦ ὅλου ἀνάλογον διεύθυνσιν, ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς.

Κεφ. 1. Περὶ διαιρέσεως καὶ σκοποῦ τῶν ὀργάνων τῆς δασονομικῆς διοικήσεως.

§ 1. Πρὸς ἐπιβλέψιν, ἐλεγχον, καὶ βασιλικὴν τῆς εἰς τὰ ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας, διορίσασμεν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἓνα ἑφορον, κινητὸν ὄργανον, ὅστις ἐπιφορτίζεται συντελεστὴν καὶ τὴν εἰσήγησιν παρ' αὐτῆς μόνον τὰ δασονομικά. Θέλομεν δὲ προθέσει εἰς αὐτὸν κατὰ καιρὸν καὶ ἓνα δασονόμον διὰ τὴν κράτησιν τῶν οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς στατιστικῆς τῶν δασοφύλων καὶ τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν.

εις τὰ λεγόμενα βιβλία τῆς ξυλείας, καὶ διὰ τὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ εἰσηγητήριον. Ὁ ἴσχυρος τῶν δασῶν καὶ εἰσηγητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ παρέδρου δι' ἑξῆς τῆς ἐφορικῆς περιοδείας του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διατρίψῃ τοὺς ἡμέτερον τοὺς τρεῖς μῆνας τοῦ ἔτους, καὶ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο δι' ἐκθετικῆς ἀναφοράς του, ἐνεκρίθη νὰ δίδονται εἰς αὐτὸν κατ' ἀποκοπὴν δραχμαὶ χίλια εἴτησίως.

§ 2. Ἡ ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία διαιρεῖται εἰς δύο βαθμοὺς γνωστούς ὑπὸ τὸ ὄνομα δασάρχης καὶ δασονόμου.

§ 3. Ὁ δασάρχης, ὡς τὸ πρότερον ὄργανον τῆς ἐξωτερικῆς διοικήσεως τῶν δασῶν διευθετεῖ καὶ ἡκιστατεῖ ἐπὶ τοῦ πόπου τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιστάσεως ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ ὄντος ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὰ προσδιορισθέντα περὶ τῆς καλλιεργείας καὶ καρπώσεως τῶν δασῶν σχέδια, συντάττων τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἡλικίου καὶ συμπράττων δι' ἐλέγχου εἰς τὰς κρίσεις καὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν προϊόντων τοῦ δάσους, κατὰ τὰ ἐριζύμενα εἰς διώτερον περὶ τούτου, βάνιον εἰς τὰς περὶ τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους μέτρα, καὶ φροντίζων διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔχων τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιθεσίαν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση κατὰ τὰς καίμενας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐκδοθησόμενας περὶ αὐτῶν ὁδηγίας, καὶ τέλος τὴν διευκρίνισιν τοῦ ὑποτελοῦντος εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ. Ὁρίζομεν δὲ ρητῶς ἐνταῦθα ὅτι εἶναι θέλησις ἡμῶν καὶ ἀξίωμα νὰ ἀρσῇ ἡ κάλυψις τῶν δασῶν ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιθεσίαν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τῶν ἰδιωτῶν, ἀποφευγομένου ὅσον δυνατόν τοῦ νὰ ἐνεργῇται αὐτὴ διὰ λογαριασμῶν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀριεμένου τούτου εἰς τοὺς ἐπιχειρητὰς, ὅ ἐστι τοὺς ἀγοραστάς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους κλάδους.

§ 4. Ὁ δασονόμος ὡς τὸ κυρίως ὄργανον τῆς προφυλάξεως τοῦ δάσους, διὰ τὴν ὁποῖαν εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος, εἶναι συγχρόνως διωρισμένος καὶ ὡς βοηθὸς τοῦ δασάρχου κατ' ἅλαν τὴν περιουσίαν τῆς περιουσίας

ρείας του ὅθεν ἔχοντος ἐκείνου τὰ γενικὰ, ἔχει οὗτος τὰ μερικὰ χρῆμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ καλλιεργείας καὶ ἐπικαρπίας σχεδίων, προσέτι φροντίζει τὴν παράδοσιν τῆς ξυλείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δοθησάμενων ὁδηγίων, ἐπιθέτων εἰς τὰ παραδιδόμενα ξύλα τὴν Βασιλ. σφραγίδα, συντάττων τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἡλικίου καὶ τῆς καλλιεργείας, τῆς ὁποίας τὰς ἐργασίας διευθίνει, ἀγρυπνῶν, ὥστε ἡ τῶν ξύλων ἐκκοπὴ νὰ γίνεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ προσπαθῶν διὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν πλεονεκτημάτων δασῶν, καὶ διὰ τὴν ἐμύρτυσιν τῶν γυμνῶν περιοχῶν τῶν.

§ 5. Ἡ εὐρύχωρος ἐροθέτησις καὶ τοπικὴ διαίρεσις τῶν δασονομικῶν τμημάτων θέλουν προσδιορισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων περιηγήσεων καὶ τῶν δασονομικῶν πινάκων τῶν συνταχθέντων ἀπὸ τοὺς Βασ. οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, ὡς ἡμπορεῖ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἐπισυνημμένην σύνοψιν λαμβανόμενων ἐν τούτοις ὑπ' ὅψιν τῶν καταλλήλων διατάξεων, ὡσαύτως καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ διὰ νόμου εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ἡμετέρων δασονομῶν.

§ 6. Πρὸς ὑποστήριξιν καὶ βοήθειαν τῶν διαληφθέντων δύο βαθμῶν τῆς εἰς τὰ ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας διοριζόμεν τὸ ἀνάλογον προσωπικόν. α. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικόν τὸ δοθησόμενον εἰς τοὺς δασάρχας, περὶ τούτου θέλει δοθῇ φροντίς τοῦ νὰ ἐλαφρυνθῶσι κυρίως ἀπὸ τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ ᾖναι εἰς κατὰστασιν νὰ ἀριερίωνουν τὸν καιρὸν των ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐπὶ ποδὸς ἐξωτερικὴν ἐργασίαν, χάριν τοῦ ὁποίου ἡμελήσαμεν νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον δασάρχην, εἰς δασονομικὸς βοηθός. β. εἰς προσωπικὸν βοηθητικὸν τῶν δασονομῶν, διὰ τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας των διδομεν εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ φυλάκων, ἐχόντων καὶ τοῦτων τὴν αὐτὴν σχολὴν τῆς ὑπηρεσίας.

§. 7. Τὰ διαληφθέντα βοηθητικά ἄτομα δηλαδή οἱ δασονομικοὶ βοηθοί, ἀρχιφύλακες καὶ φύλακες, ἡμποροῦν νὰ λάβουν δικαίωμα προδικασμοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ καλῆς διαγωγῆς τῆς δεικνυομένης παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 8. Τὸ προσωπικὸν τῶν δασονομείων ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τοὺς περιπόλους τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν, διὰ τοῦτο ἔχει τὴν ἀδειαν τοῦ ὀπλοφορεῖν, χάριν τῆς ἰδίας του ἀσφαλείας· εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τοῦ δάσους προφυλάξεως. Ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία θέλει διατάττει τοῦτο ἐκάστην φορὰν, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἢ τῆς ἀρχηγίας τῶν στρατιωτικῶν περιπόλων διὰ νὰ συμπεριέλθῃ εἰς τοὺς γενικοὺς καὶ μερικοὺς περιπόλους, καὶ νὰ συμπράττῃ προσωπικῶς ὅπου εἶναι χρειαζία. Εἰς κατεπείγουσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις πρέπει νὰ παρενρῶνται εἰς τὸν περίπολον καὶ ὁ ἴδιος ὁ δασνόμος· ἀλλ' ὁ δασάρχης μετὰ τὴν βοήθειάν του ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτὴν συμπεριούρεσιν.

Κεφ. 2. Βαθμολογία καὶ ἀποδοχαὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω δασονομικῶν ὀργάνων.

§. 9. Αἱ δασονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἵστανται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ περιφέρειαι ὅσαι ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀποστάσεώς των δὲν ἡμπόρεσαν νὰ ἐνωθῶσι μετὰ δασονομικὴν τινα ὑπηρεσίαν ἔχουσι δὲ καὶ αὐταὶ τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ τὴν αὐτὴν ἀρμοδιότητα, μετὰ τὴν ἐκείνων.

§. 10. Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τὰ εἰς αὐτοὺς ὑποτεταγμένον ἵστανται μετὰ τῶν εἰς θέσιν ἐλέγχου ἀμειβομένων, συνεργοῦντες εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν τῆς εἰσπραξέως τῶν διαφόρων δασονομικῶν εἰσδημάτων τὴν μετὰ τῷ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν εἰσπρακτῶν, καὶ τοῦτο μετὰ μέθοδον κατὰ τὸν ἀλλήλων κατὰ τοὺς διαταχθενομένους ἐπομένους ὁρισμούς.

§. 11. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὴν σκῆψιν τῶν βαθμῶν, οἱ ἡμέτεροι δασάρχαι εἶναι ἰσοστάσιοι μετὰ τοὺς ὑπουργοὺς γραμματεῖς πρώτης τάξεως, προκαθημένων μὲν ὅλον τοῦτο τῶν ὑπέρτερων· οἱ δὲ νόμοι ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ ἡμακτέως δευτέρως κλάσεως, προεξέχον τοῦ τελευταίου. Εἰς τοὺς δασονομικοὺς βοηθοὺς ἀνήκει ὁ βαθμὸς ὑπουργικοῦ γράμματός. Ἡ στολή τοῦ προσωπικοῦ τῶν δασονομείων θέλει διορισθῇ δι' ἰδιαίτερας διαταγὰς.

§. 12. Ὁρμώμενοι ἀπὸ τὸ ἀκόλουθον ἀξίωμα, ὅτι οἱ δασονόμοι συνήθως ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἡθελον προδικασθῇ εἶναι καλὸν νὰ νῶσιν εἰς τὰς θέσεις των, ἐπειδὴ τὸ ὅριον τῆς ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας στήνεται κυρίως εἰς τὴν ἀκριβὴ γνῶσιν τοπικῶν σχέσεων καὶ εἰς τὴν ἀδιάκοπον τοπικὴν πείραν, θεωροῦντες ὅμως ἐν τῇ καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις περὶ τῆς ἐξέσεως τοῦ μισθοῦ, τὰς ὑποκαταστάσεις ἡθελον εἶναι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει οἱ ὑπηρετοὶ διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ πιστῆς διατίξεως τῆς ὑπηρεσίας των, προσδιορίζοντες διὰ τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μίαν ἐπαύξεισιν τῶν χρηματικῶν ἀποδοχῶν των, γειομένην βαθμὴν καὶ κλάσεως.

§. 13. Ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ γράνως ἡ βαθμὴν αὐτὴ ἐπαύξεισιν μισθοῦ εἰς ἐμφύγῳσιν καὶ ἀμειβομένην κατὰ συνέχειαν καὶ πιστῆς ὑπηρεσίας ὁρίζομεν ὅπως ὅσοι τῶν ὑπηρετούντων ἔνοχοι πλημμελημάτων, παρανομιῶν καὶ παραμελήσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑποβληθῶσιν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ παιδείαν, ἢ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν τοιοῦτοι νὰ μὴ δύνανται κατ' ἐκείνην ἔτος ἢ καὶ εἰς περισσότερον νὰ προοδεύσῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ, πρὸς πᾶσαν ἀντικειμένην.

§. 14. Ἀλλ' εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, δηλαδή τῶν ἀρχιφυλάκων, καὶ φυλάκων, καθόσον ἔχει τὸ περὶ μισθοῦ αὐτῶν, διορίζονται καὶ κλάσεις· μόνοι δὲ οἱ δεικνύοντες ἀξίαν.

καὶ πιστὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡμποροῦν νὰ ἀναβῶσι καὶ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν μισθοῦ· παρομοίᾳ ἐπαρμολογῇ τοῦ §. 3 εὐρίσκει χώραν καὶ εἰς τοὺς ὑπηρεσίας αὐτοὺς, ἐν καιρῷ τοιούτων περιστάσεων.

§. 15. Ὅθεν προτιδιορίζομεν τὰς τακτικὰς ἐτήσιους μισθοδοσίας τῶ εἰς τὴν ἐξω ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ ὡς ἀκολουθίως. α. Διὰ τὸν δασάρχον κατὰ μῆνα 250 δραχμ. καὶ ἱπποφορβὴν διὰ 2 ἵππους, μὲ ἀποδείξιν, ὅτι ἔχει τῶ ὄντι αὐτοὺς, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν μισθοδοσίαν αὐτὴν καὶ ὅλων τῶν γραφικῶν ἐξόδων· ἐν ἐλλείψει δὲ δημοσίου οἰκῆματός διὰ τὴν ἀπόθεσιν τοῦ γραφείου, θέλει ἐγκριθῇ μία ἀνήκουσα ἀποζημίωσις εἰς χρήματα. β. διὰ τὸν δασονόμον 3 τὰξ. κατὰ μῆνα δραχμ. 130. γ. 2 τὰξ. δραχμ. 140. δ. 1 τὰξ. δραχμ. 160. Ἡ ἱπποφορβὴ ἑνὸς ἵππου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξίς πρέπει νὰ ἀπιδειχθῇ, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ μέρη τοῦδε υπάρχουσιν περιτλέον ἀπολύτως ἐμπεριέχονται ἤδη εἰς τὴν χρηματικὴν αὐτὴν καὶ κυρίαν ἀποδοχὴν. Ὅπου εὐρίσκονται δημόσια κτίρια, θέλει κρατεῖται ἡ ἐπὶ τούτῳ πρότερον ἐγκριθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον. ε. διὰ τὸν δασονομ. βοηθὸν 2 τὰξ. κατὰ μῆνα δραχμ. 80. ς. 1 τὰξ. δραχμ. 100. ζ. ἀρχιφύλακα 2 τὰξ. δραχμ. 50. η. 1 τὰξ. δραχμ. 60. θ. δασονομ. φύλακα 1 τὰξ. δραχμ. 35. ι. 2 τὰξ. δραχμ. 30.

§. 16. Τὰ ἀναγκαῖα ξύλα πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συγγράσσονται νὰ κόπωνται δωρεὰ ἀπὸ τὰ δημόσια δάση δὲν ἐγκρίνεται ὅμως κατ' οὐδέναν λόγον ἀποζημιώσεις ἐξόδων ξυλεύσεως καὶ μετακομίσεως, καὶ πρὸς τούτοις ἀπαγορεύεται ἡ εἰς πᾶν ἀπολαβὴ αὐτὴ νὰ ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῆς οἰκιακῆς ἀνάγκης ἢ νὰ χρησιμεύῃ εἰς βιομηχανικὸν ἔργον, ἢ διὰ νὰ πωλῇται ἢ νὰ δίδεται εἰς ἄλλους μέρος τῶν κοπτομένων ξύλων.

Κεφ. 3 Ἀχροτελευτίοι ὁρισμοί.

§. 17. Πρὸς ἐντελῇ στερεώσειν καὶ συμπληρώσειν τῆς νέας δασονομικῆς διευθύν-

σεως πρέπει νὰ συντεθῶσιν εἰδικαὶ σφαῖραι διηγήσει περὶ ὑπηρεσίας ὅλων τῶν χρεῶν τοῦ δασονομικοῦ ἐφόρου, καθὼς καὶ πάσης τάξεως τῶν ἐξωτερικῶν ἐκτελεστικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς αὐτοὺς. Κατὰ τοῦτο θέλει λάβει φροντίδα ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία, ὥστε νὰ περιέχεται εἰς τὰς διηγήσεις ὅλη ἡ δυνατὴ ἀπλότης καὶ νὰ ἀπορρέωνται κατὰ δυνάμιν αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς δασονομικοὺς ὑπαλλήλους.

§. 18. Ἐν τούτοις καὶ μέχρι ὅτου ἐγκριθῇ παρ' Ἡμῶν αἱ νέαι διηγήσεις τῆς ὑπηρεσίας, θέλουσι μένει εἰς ἐνέργειαν αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

§. 19. Ὡς ἱκανὸς τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὅστις ἔχει ὑπόληψιν τιμότητος, καλλῆς διαγωγῆς καὶ τὰς ἀπαιτούμενας σωματικὰς ιδιότητας, καθὼς καὶ τὰς εἰδικὰς ἀναγκαῖας διὰ τὴν προκειμένην θέσιν. Κατὰ λόγον τοῦ εἶδους καὶ τῆς σημαντικότητος τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, προσδιορίζομεν μερικώτερον τὰς ἰδιαιτέρας ἰδιότητας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ὡς ἀκολουθίως: α. Ὡς δασονομικός φύλαξ ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ ἐκ τῶν ἐντοπίων, ἡλικίᾳ ὥστε ἡγωνίσθῃ εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα, ἢ ὥστε ἐτελείωσεν ἐντίμως εἰς τὸ στράτευμα τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἤξευρε νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. β. Ἀρχιφύλαξ ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις διέπρεψεν ὡς δασονομικός φύλαξ εἰς τὴν ἐπιστάσιν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὰς καλλιεργικὰς ἐργασίας, καὶ συνεισέφερε πρὸς τούτοις πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ τόπου, ἢ ὅστις ἡμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει γνῶσιν τῶν βοθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας. γ. Δασονομικός βοηθὸς ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ κρατῇ ἀλλήλογραφίαν περὶ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἔχει γνῶσιν τῶν βοθητικῶν ἐπιστημῶν τῆς δασονομίας, ὥστε νὰ ἡμπορῇ νὰ ἐκτελῇ τὴν συνάθη ὑπηρεσίαν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δασονόμου. δ. Δασονόμος ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις εἶναι εἰς στάσιν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐν τῷ §. 19 β. καὶ γ. διαλαμ-

εανομένους γνώσεις και ιδιότητος. 6. Δασάρχης ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὅστις ἔχει ἱκανότατα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν δασονομικῶν ἐπιστημῶν και μετῆλθε πρακτικῶς τὴν τέχνην ταύτην πολὺν καιρὸν, ἰδίως μὲ βαθμὸν δασονόμου.

§. 20. Ἐπειδὴ ὁ δασονομικὸς κλάδος εἰς τὸ Βασίλειόν μας εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν γέννησίν του, καὶ ἡ διαδοχικὴ ἀναγέννησις τῶν φθαρέντων δασῶν καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερας πρακτικὰς γνώσεις, θέλομεν φροντίσει νὰ συντεθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐγγχειρίδιον δασονομικόν, ἀνάλογον μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ διδασκτικὸν βιβλίον περὶ τῶν διαφορῶν ἐντοπίων δένδρων ὥστε διὰ τούτου νὰ ἔχουν οἱ ἐντόπιοι τὰ μέσα νὰ συνδέσῃ τὰς ἐκ τούτων ποριζομένας γνώσεις, μὲ τὴν πρακτικὴν πείραν, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἡμποροῦν νὰ προχωρῶσιν εἰς ἀνωτέρας θέσεις.

§. 21. Ὁ παρὼν δασονομικὸς διοργανισμὸς θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ τότε παύει ἡ μέχρι τούδε ἐν ἐνέργειᾳ πρακτικὴ δασονομικὴ διεύθυνσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρ. 1836.

Σύνοψις τῶν δασονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τμημάτων τοῦ Βασιλείου.

1. Δασονομικὴ ὑπηρεσία τῆς Ρούμελης, ἔδρα, Πατρατζίκι. 1) Δασονομικὸν τμημα Βόνιτσας, ἔδρα, Βόνιτσα. 2) Βάλτου, ἔδρα, Ἀμβρακία. 3) Ξηρομέρι, ἔδρα, Δρυγαμέστρον. 4) Βλοχού, ἔδρα, Βραχωρι. 5) Καρπενησιῶ (Καλιδρόμην), ἔδρα, Καρπενήσι. 6) Πατρατζικίου, ἔδρα, Πατρατζίκι. 7) Βουδωνίτσας, ἔδρα, Μόλος. 8) Σαλῶνων, ἔδρα Σάλωνας. 20 δασονομικοὶ φύλακες.

2. Δασονομικὴ ὑπηρεσία Εὐβοίας, ἔδρα, Χαλκίς.

1) Τμημα Καλτσάδων, ἔδρα, Ξεροχώρι. 2) Μαντουδίου, ἔδρα, Πίλι. 3) Κανδηλίου, ἔδρα, Πράχνα. 4) Θηβῶν, ἔδρα, Θῆβαι. 5) Λειβαδίας, ἔδρα, Λειβαδιά. 6) Δελφοί, ἔδρα, Στροπόνες. 15 δασονομικοὶ φύλακες.

3. Δασονομικὴ ὑπηρεσία Ἀρκαδίας, ἔδρα, Τρίπολις.

1) Τμημα Μαντινείας, ἔδρα, Τρίπολις. 2) Γορτύνης, ἔδρα, Δημητσάνα. 3) Νεμέας, ἔδρα, Τρίκαλα. 4) Κυνουρίας, ἔδρα Ἄγρος. 5) Ἐπιδάουρου, ἔδρα, Ἐπιδάουρος. 12 δασοφύλακες.

4. Δασονομικὴ ὑπηρεσία Ἠλίδος, ἔδρα, Πύργος.

1) Τμημα Ἀλῆ Τσελεπῆ, ἔδρα, Μανωλάδα. 2) Ὀλένου, ἔδρα, Λουκᾶς. 3) Γαστουντής, ἔδρα, Γούμερον. 4) Βίλιας, ἔδρα, Κούμανη. 5) Ὀλυμπίας, ἔδρα, Ἀγουλινίτσα. 14 δασοφύλακες.

5. Δασονομικὴ ὑπηρεσία Μεσσηνίας, ἔδρα, Καλαμάτα.

1) Τμημα Μεγαλοπόλεως, ἔδρα, Λεοντάρι. 2) Τριφυλλίας, ἔδρα, Κόκλα. 3) Πύλου, ἔδρα, Κόρης. 4) Σπάρτης, ἔδρα, Μιστράκι. 14 δασοφύλακες.

6. Δασονομικὴ Ἀττικῆς, ἔδρα, Ἀθήνα.

1) Περιφέρεια Μεγάρων, ἔδρα, Περαχώρα. 2) Δαφνί, ἔδρα, Δαφνί. 3) Μαραθῶνα, ἔδρα, Ῥαπέμωσα. 7 δασοφύλακες.

7. Δασονομικὴ Κυκλάδων, ἔδρα, Σύρος. 3 δασοφύλακες.

352. Α. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 592 τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ §. 2 τοῦ ἀρθρ. 592 τῆς Πολιτ. Δικονομίας διαλαμβάνει, ὅτι κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοίεσθαι ἀποφάσεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ διάδικος κακοποιεῖ εἰς ἄλλον παρὰ τὴν ἔδραν τοῦ δικαστηρίου τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντικλητὸν, ἀνακοπὴ γίνεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Θεωροῦντες, κατὰ τὰ ἀρθρ. 185 καὶ 186 τῆς αὐτῆς, ἐξακουσμένων τῶν προδικαστικῶν καὶ παρεμπιπτούσων ἀποφάσεων, κατεπειγουσῶν τινων περιπτώσεων καὶ τινων ὁλίγων ἄλλων, μόνον αἱ τελεστικαὶ ἐριστικαὶ ἀποφάσεις δύνανται ἐκτελεσθῶσι, καὶ ὅτι ἐπομένως ἐρήμους ἀποφάσεις, εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρ. 186 μὴ ὑπαγόμεναι, δὲν δύνανται ἐκτελεσθῶσιν ἐντός τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τεθείσης προθεσμίας. Παρατηροῦντες ὅτι

πυθην, ὅτι ἡ ἐννοια τοῦ § 2 τοῦ ἀρθρ 596 καθίσταται πάντῃ σκοτεινὴ Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Τὸ ἀρθρ 596 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως.

« Κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως γίνεται « ἀνακοπή ». 1. Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς αὐτὸς κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον, ἐντὺς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν διάδικον, αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἀντίκλητον τούτου. 2. Ἐάν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἐντὺς 8 ἡμερῶν ἀπ' ἧς ἔγινεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον, λαμβανόμενων ὑπ' ὅψιν τῶν διαστάσεων τῶν ἀρθρ. 193 καὶ 196.

2. Τὸ ἀρθρον τοῦτο τοιοῦτοτρόπως διορθωθὲν θέλει ἀντικατασταθῇ εἰς τὴν πολιτ. δικονομίαν, ἀντὶ τῶν δύο ἀρθρ. 596 καὶ 597, καὶ ὅποια ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1836

353. Α. Περὶ τοῦ ἀρθρου 293 § 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου περὶ ὀργάνισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Παρατηροῦντες, ὅτι τὸ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν ἀρθρ. 293 §. 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργάνισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου παρεξηγήθη, περιορισθέντων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς παύσεως ὡς πρὸς ἐκείνην μόνην τὴν ἀρχήν, ἥτις τὴν ἐπέβαλεν, ἐνῷ ἐκ τοῦ γράμματος καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ἐξάγεται προφανὲς, ὅτι ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα ὑπάλληλον τὸν χαρακτῆρα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ καθίστησιν

αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἰαδῇ ποτε ἀρχὴ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα. Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν ὅτι ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα δημοσίον ὑπάλληλον τὸν δημοσίον χαρακτῆρα, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἰαδῇ ποτε ἀρχὴ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὁρισμένῃ ποινῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1836.

354. Α. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ παλαιῶν χρεῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ο Θ Ω Ν. κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 110 διάταγμα τὸ περὶ συγκροτήσεως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ παλαιῶν χρεῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἀνατιθέμενον εἰς μόνους τοὺς προέδρους τῶν πρωτοδικῶν τὰ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν καὶ τὰ περὶ τὴν ἐπιδικαίτησιν, καὶ κατ' αὐτὰς ἀκόσμη τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως εἰρηνοδικικῶν ἀποφάσεων, παρέχει πολλὰς δυσκολίας, τώρα μάλιστα, ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοδικῶν περιορίσθη θέλοντες νὰ διορθώσωμεν τὰς ἐκ τούτου δυσχερείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Ὡς ἄν τις πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως εἰρηνοδικικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης χρεὴ παλαιὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ ἀπὸ 18 Μαΐου 1829 ὑπ' ἀριθμ. 17. ψήφισμα, ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδικὴς ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, διεξάγει τὰ πρὸς ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν, καὶ ἐν περιπτώσει διχοφασίας δικάζει ὡς ἐπιδικαίτητής.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1836.

355. Α. Περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηρ.
τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Παρατηρήσαντες ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι αἱ περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων διατάξεις τῆς Πολ. Διοικονομίας παρέσχον δυσκολίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς εὐλογα παράπονα διὰ τὴν οὐσιώδη βλάβην τῆς ιδιωτικῆς πίστεως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ κατακύρωσις τῶν κινητῶν, τὰ ὅποια κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Διοικονομ. πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ἂν ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ ᾖ μικροτέρα τῆς δι' ἐκτιμήσεως γενομένης. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ πολυτίμα μέταλλα, ὅταν ἡ πλειοδότησις αὐτῶν δὲν φθάσῃ τὸν ὅρον τῆς περὶ ἀγορᾶς αὐτῶν διατιμῆσεως τοῦ Β. Νομισματοκοπείου, καὶ ὁ χρεώστης ἐπιζητεῖ τὴν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ τὴν ἀποστολὴν των, προκαταβάλλων καὶ τὰ τῆς ἀποστολῆς ἔξοδα. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοιούτων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πρατογνωμόνων ἢ ἀληθοῦς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν μετᾶλλων.

2. Ἐπὶ δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἢ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ προσφερθεῖσα καὶ διὰ τοιχοκολλήτου Γραμματείου προσηκόντως γνωστοποιηθεῖσα τιμὴ θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά, καὶ ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἀνωτέρα ὑπ' οὐδενός ὑπερθεματιστοῦ, τὸ πλειστηριαζόμενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πιστωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμὴν. Τοῦ λοιποῦ ἢ, τε παρὰ τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ γινομένη προσφορά, καὶ ἡ κατακύρωσις τοῦ πλειστηριαζομένου θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἀξίαν.

3. Ὅλοι οἱ περὶ τούτου ἔρισμοί, ἰδιαιτέρως τὰ ἀρθρ. 900, 969, §. 1 978 τῆς Πολ. Διοικονομίας ὑπόκεινται τροπολογίαν, καθόσον δὲν συνάδουσιν τοῖς τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν ἔρισμοι.

4. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ ἐκρουμένης τῆς ἐν §. 2. τοῦ ἀρθ. 1 διατάξεως, ἥτις θέλει ἰσχύσει, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ διατίμησις τοῦ Νομισματοκοπείου. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατιμῆς αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐν παραγράφῳ ἐκείνῳ διαλαμβανόμενα, λὼν ἐφαρμοσθῇ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ. Οἱ καταναγκαστικοὶ πλειστηριασμοί, οἱ ὅποιοι κατὰ διατύπωσιν τῆς Πολ. Διοικονομίας ἐν ἀρθρ. 969, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐφθασαν νὰ διαταχθῶσι καὶ γνωστοποιηθῶσι, θέλουν περατωθῇ κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντας τύπους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. 1833.

356. Α. Περὶ στολῆς τοῦ προσωπικοῦ
δασονομείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ διάταγμα τοῦ 6 (18) Ἀπριλ 1833 τὸ περὶ στολῆς τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ διαταχθέντος κατὰ τὴν 18 (30) Σεπτεμ. τρέχοντος ἐκτελεστικοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δασονομείων, ἐπροσέβρισamen τὴν στολὴν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν ἀλόλουθον τύπον.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι φοροῦν στολὴν. Ἄ. Κοντὸν ἱμάτιον μὲ ὀφρὰν βαθὺ πράσινον βρούχον, μὲ μαῦρον περικεφαλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδια, μαῦρα ἐπιβραχιόλια λευκά μετὰλλινα κομβία, ἔχοντα ἐγκυρὰ λαμμένον Βασιλικὸν στέφανον. Τὸ καπέλον τῆς στολῆς τῶν δασονομικῶν ὑπάρχει τῶν μέχρι τοῦ ἀρχιφύλακος αὐτοῦ σφωνεὶ κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθεῖσας διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ἡμετέρου Ἰσχυοῦ τῆς γραμμῆς. 6. Πανταλόνι λευκόν.

πράσινον βούχον με μαύρον ἐπιρρέασιον ἐν καιρῷ θεροῦς λευκὸν ἢ καὶ κυανοῦν καὶ με λευκὴν ταινίαν. γ'. Τρίγωνον σκιαδίων με τὴν ἐνθόσημον καὶ με ἀργυροῦν χροσσωτὸν παράρτημα, ἀργυροῦν σειρίτιον καὶ με χαλκοπράσινον φούνταν ἀπὸ πτερά' ὅταν δὲν φοροῦν τὴν στολήν, ἔχουσι σκιαδίων ἀπὸ πράσινον βούχον με μαύρον ἐπιρρέασιον κεντημένον ἔμπροσθεν με ἐν ἀργυροῦν ὁ περικαλυμμένον ἀπὸ κλάδων δρυός, ἐπὶ τοῦ ὀπίου εὐρίσκεται ὁ Βασιλικὸς στέφανος ἐν κυνηγετικὸν ξίφος ἐνδυμένον με λευκὴν μετάλλου καὶ χρυσαμένον ἀπὸ μαύρου στιλβωμένα λωρία ἔχοντα δύο λέοντος κεφαλὰς ἐκ λευκοῦ μετάλλου καὶ κρίνον ἐν σχήματι κλεισμένον εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

2. Ἡ στολὴ αὕτη ἡμπορεῖ νὰ φορεῖται, πλὴν ὅτ. ἀδιακόπως μῆλον ὅτι τὸ προσωπίκον τῶν δασονομείων, ἔχον εὐρίσκεται εἰς ὑπηρετικὴν ὀφείλει πάντοτε νὰ φορεῖται τὸ σκιαδίων με τὰ ἐξηθέντα διακριτικὰ σημεῖα. Πῶς συγχωρημένον εἰς αὐτοῦ προσέτι, ὅταν δὲν φορεῖται τὴν στολήν, νὰ ἔχουσι πρὸς τὸν κοινὸν ἐνδυμ. καὶ μακρὸν με μίση περιλαβία ἐπιχειρίδι καὶ ἐπιόρμια, φέροντες καὶ τὰ διορισθέντα δι' ἑκαστον βαθμὸν ἰδιαιτέρεα διακριτικὰ σημεῖα.

3. Πῶς ἰδιαίτερον διακριτικὸν σημεῖον ἔχει ὁ ἑρμῆς ὅλων τῶν δασονομείων τοῦ Βασιλείου ἐν ἀργυροῦν σειρίτιον πλατὺ ἐν 0, 9, ἑκατοστημῆρον περὶ τὸν τράχηλον, καὶ εἰς τὰς ἄκρας τῶν δύο μερῶν με ἀργυροκέντησιν 17 ἑκατοστά τὴν μήκην, καὶ 6, 6, τὸ πλάτος, παριστάνουσαν κλάδον δρυός, κεντημένον καὶ περιτυλιγμένον παντάκτις εἰς δέμα 2, 5, ἑκατοστών τοῦ πλάτους (ὅρα τὸ παράρτημα στοιχ. Α'). ἀργυρὰ χροσσωτὰ ἐπωμίδας, καὶ ἀργυροῦν χροσσωτὸν σπαθιστήρα. 6. Οἱ δασάρχαι δὲν ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου κεντήματα. Εἰς τὰς ἄκρας τοῦ περιλαβίου ἔχουσι κλάδον δρυός περιτυλιγμένον με δέμα εἰς τρεῖς σειράς κεντημένον 1, 2, ἑκατοστά πλατὺ (ὅρα παράρτημα στοιχ. Β.)

ὡς ἀνωτέρω. γ'. Οἱ δασονόμοι ἔχουσι τὴν δέμα πλατὺ 0, 8, ἑκατοστών κεντημένον εἰς δύο τυλίγματα, δὲν ἔχουσιν ἐπωμίδας καὶ τὸν ἴδιον σπαθιστήρα δ'. Οἱ βοηθοὶ τοῦ δασονομείου ἔχουσι κλάδον δρυός 13 ἑκατοστά τὸ μήκος καὶ 5, 6, τὸ πλάτος (παράρτημα στοιχ. Γ.) δὲν ἔχουσιν ἐπωμίδας, καὶ σπαθιστήρα με ἀργυροῦς χροσσωτὰς. ε'. Οἱ ἀρχιφύλακες μῆτε κέντημα μῆτε ἐπωμίδας ἔχουσι, εἰ μὴ μόνον τὸν σπαθιστήρα ὡς οἱ βοηθοί.

4. Διὰ τοὺς δασονομικοὺς τοὺς φοροῦντας φρονιστάνεαν θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαίτερον τύπον στολῆς, ὅθεν ἡμποροῦν οὗτοι νὰ μὴ φροντίσουν διὰ τὸν ἀνωτέρω ἱματισμὸν, ὅπως πάντοτε πρέπει νὰ προμηθευθῶν με ἐν κοινὸν φόρεμα ὁμοιάζον κατὰ τὸ κόσμινον με τὸ τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἀπὸ βούχον βαρὺ πράσινον με τὸ σκιαδίων ἢ φέσι, κατὰ τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα καλλωπισμὸν, καὶ με κυνηγετικὴν σπάθην.

5. Ὅλον τὸ δασονομικὸν προσωπικὸν ἔχει τὴν ἄδειαν τοῦ ὀπλοφορεῖν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας.

6. Οἱ δασοφύλακες θέλουν φορεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τὸ σκιαδίων παρομοίως (ἄρθρ. 1 στοιχ. γ.) ὡς κάλυμα τῆς κεφαλῆς, ἔχοντες ἐπὶ τοῦ δεξιῷ βραχίονος πέταλον ἐκ αἰθέρου λευκοῦ με τὴν ἐπιγραφὴν, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΑΣΟΦΥΛΑΞ, συγχωροῦμεν δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ φορεῖσι τὸ ἐν ἄρθρ. 2 σημειούμενον κοινὸν φόρεμα καὶ ἐπανωφόριον με τὸ σκιαδίων, πλὴν χωρὶς διακριτικῶν σημείων, ὁμοίως καὶ κυνηγετικὴν σπάθην χωρὶς σπαθιστήρα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. 1836.

357 Δ Περί ἐγκρίσεως τῆς φιλεκαπιδευτικῆς ἐταιρείας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς 8 (20) Αὐγούστου π. ε. περὶ τῆς κατω ὑποθέσεως, ἐγκρινόμεν τὴν ἐνεκκ τῆς προόδου τῆς στοι-

θεῖσαν ἑταιρείαν, δηλοῦντες πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν Β. Ἡμῶν εὐαρέσκειαν, καὶ διατάττοντα. ὅπως δημοσιευθῶσι τὰ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὁμοῦ καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς. Ἡ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Κουντουριώτη γενομένη ἐκλογή τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐγκρίνεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστ. 1836.

Διοργανισμός τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρείας.

Α. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας.

1. Συστήνεται ἑταιρεία εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τὸ ὄνομα ἑταιρεία Φιλεκπαιδευτικῆ.

2. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας ταύτης εἶναι ἡ πρόδος τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ. Ἐπομένως τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι·
α. Τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόδον τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τὴν διὰ τὴν διδασκαλίαν μεταξὺ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου, 1834 περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμον. β. Νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο στοιχιστὰ βιβλία. γ. Νὰ ἐνισχύῃ καὶ ν' ἀνταμείβῃ τοὺς συγγραφεῖς ἢ μεταφραστὰς τῶν τοιούτων βιβλίων. δ. Νὰ διεγείρῃ τὴν ἀμύλλαν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν δημοδιδασκάλων δι' ἐνισχύσεων βραβείων. ε. Νὰ φροντίζῃ περὶ τελειοποιήσεως τῆς μεθόδου τοῦ διδάσκειν καὶ ν' ἀνταμείβῃ τοὺς τελειοποιούντας αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἢ ἐφευρίσκοντας ἄλλας τελειότερας. ς. Νὰ βοηθῇ εἰς τὸν πολυπλάσιασμόν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὅταν οἱ πόροι αὐτῆς συγχωρῶσι τοῦτο.

Β'. Διοικήσις τῆς ἑταιρείας.

3. Ἡ διοικήσις ὅλων τῶν τῆς ἑταιρείας πραγμάτων ἐπιτρέπεται εἰς ἓν συμβούλιον διοικητικόν, συγκείμενον ἀπὸ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου ἑνὸς γραμματέα καὶ ἐννέα μέλη.

4. Τὰ ἐννέα μέλη διαιροῦνται εἰς τρεῖς ἐπιτροπὰς τριμελεῖς, αἵτινες εἶναι. α. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πολυπλασια-

σμοῦ τῶν σχολείων β. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθόδων. γ. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῆς καταγραφῆς τῶν μελῶν. Ἐν τῶν μελῶν ἐκάστη ἐπιτροπὴ λέγεται εἰσηγητὴς.

Γ'. Μέλη τῆς ἑταιρείας.

5. Μέλη τῆς ἑταιρείας εἰσποροῦν νὰ γένωσιν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἄλλοθενεῖς ἐντὶς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας (διευκρινέτες), οἵτινες δύνανται νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς.

6. Ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἰσότητι ἐπὶ τῶν συνελεύσεων, ὅθεν λαμβάνουσι καὶ τὰ αὐτὰ δίπλωμα, καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἀναδέχονται πρὸς τὴν πρόδον τῆς ἑταιρείας. Ἡ ἑταιρεία δύναται νὰ ἔγῃ καὶ μέλη ἀντεπιστέλλοντα ἐκ τῶν ἀλλογενῶν, ὅσοι δύνανται νὰ ὠφελήσωσιν μὲ μόνον τὰς γνώσεις τὴν ἑταιρείαν.

Δ'. Καθήκοντα. 1. Ὅλων τῶν μελῶν.

8. Ἐκαστον μέλος, παρεκτὸς τῶν ἀντεπιστελλόντων, ὑποχρεοῦται εἰς μηνιαίαν συνδρομὴν τριῶν δραχμῶν τοῦλάχιστον, καὶ εἰς δέκα δραχμ. πληρωμὴν διὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὸ δίπλωμα, ἢ ἀνωτέρας ποσότητος συνδρομῆς μένει εἰς τὴν ἐλευθεριότητα ἐκάστου.

9. Ἡ ἑταιρεία θέλει δέχεσθαι καὶ δωρήματα εἰς χροῖματα βιβλία καὶ ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλει εἶσθαι ὑπόχρεος νὰ διαθήτῃ αὐτὰ κατὰ τὴν ῥητὴν θέλησιν τοῦ δωρητοῦ.

10. Ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῆς ἑταιρείας θέλουσιν χρησιμεῖν ἐξοδευόμενα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς, καὶ πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαιῶν εἰς αὐτὴν οἶον, καταστήματος, ὑπηρεσίας κτλ.

11. Ἐκαστον μέλος ὑποχρεοῦται εἰς τὸ νὰ συντρέχῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν πρόδον τῆς ἑταιρείας καὶ νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνελεύσεις, ὅπου ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ προβάλλῃ ὅ,τι κρίνῃ συντελεστικόν εἰς τὴν πρόδον αὐτῆς.

2. Τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

α. Τῶν ἐπιτρόπων.

12. Ἡ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τοῦ πο-

υπλάσιασμού τῶν σχολείων θέλει εξετά-
ει καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν συντεινόν-
των εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, καθὼς καὶ
περὶ βραβεύσεως τῶν ἐπιμελουμένων δι-
ασκάλων καὶ μαθητῶν, καθόσον θέλουν
συγγράει οἱ πόροι τῆς ἐταιρίας.

13. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου καὶ τῶν μελῶν
κρατεῖ τὸ ὀνοματολόγιον τῶν μελῶν τῆς
ἐταιρίας, ἔχει τὴν εἰσπραξὶν τῶν συνει-
σφορῶν ὅλων, τὸ λογιστικὸν μέρος καὶ τὴν
καταμέτρην τῶν χρημάτων τῆς ἐταιρίας
ἢ ἐνὸς ταμίου, ὅντος ἐκ τῶν μελῶν τῆς,
κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν περὶ τούτου διά-
ταξιν.

14. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν μεθό-
δων θέλει εξετάζει περὶ ἧς προποῦσης
ἀνταμοιβῆς εἰς τοὺς ποιοῦντας τὰς τῶν με-
θόδων βελτιώσεις, καὶ θέλει ἐπιτηρεῖ τὰ
πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων πορίζόμενα
βιβλία ἢ ἄλλο ὕλικόν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας
θέλει ἀνέπεσεσθαι καὶ προβάλλει περὶ τῶν
χρησίων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα βιβλί-
ων καὶ θέλει κρίνει τὰ πρὸς ἐκδοσιν πεμ-
πόμενα ἢ μεταπραστῶν, καὶ γνωμοδοτεῖ πε-
ρὶ τῆς προποῦσης εἰς αὐτοὺς ἀνταμοιβῆς.

15. Τὰ παραδεχόμενα εἰς ἐκδόδωμενα
βιβλία θέλουν ἔχει ἀντικείμενον τὴν στοι-
χειώδη ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν
τῇ 6 [18] Φεβρουαρ. 1834 νόμον. — Καὶ
ἀπὸ τὰ θεολογικὰ βιβλία ἄλλα δὲν θέ-
λει ἐκδίδει παρὰ τὰ ἀπορώμενα τὴν στοι-
χειώδη δογματικὴν κατὰ τὴν τὴν ἱεράν
καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Πρὸς πα-
ραδοχὴν δὲ ὅλων τῶν βιβλίων δύναται
τὸ συμβούλιον, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῇ, νὰ
προσθέτῃ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἰδίου, δύο
ἄλλα μέλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βιβλίων
ἔχοντα γνώσεις εἰδικὰς τῆς ὕλης, περὶ
τῆς ὁποίας πραγματεύεται τὸ εἰς ἐξέτα-
σιν προβαλλόμενον πόνημα.

16. Ἐκάστη ἐπιτροπὴ καθυποβάλλει,
διὰ τοῦ ἰδίου τῆς εἰσηγητοῦ, τὰς ἐκθέσεις
τῶν πράξεων τῆς κατὰ πρῶτον εἰς τὸ συμ-
βούλιον, καὶ προβάλλει καὶ ὅ,τι στοχά-
ζεται πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐπιτετραμμέ-
νων εἰς αὐτήν.

β'. Τῶν τριῶν εἰσηγητῶν.

17. Ἐκάστος διευθύνει καὶ ἐμψυχώνει
τὰ ἔργα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιτροπῆς καὶ
ἐκτελεῖ ἰδίως χρῆν εἰσηγητοῦ ἀπὸ μέρους
τοῦ συμβουλίου εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ
ὀριζόμενα εἰς τὰ ἀρθρ. 16 καὶ 18, δ'.

γ'. Τοῦ προέδρου.

18. Ὁ πρόεδρος τῆς φιλεκαπαιδευτικῆς
ἐταιρίας ἔχει τὰ ἐξῆς καθήκοντα. α'. Ἐπα-
γρυπνεῖ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιμελεῖται τὴν
ἐπιτεῦξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, καὶ διανέμει
τὰ προκείμενα ἔργα εἰς τὰς ἐπιτροπὰς.
β'. Συγκαλεῖ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις
τὸ συμβούλιον καὶ γνωστοποιεῖ καὶ τὰς
ἐκτάκτους συνελεύσεις. γ'. Προεδρεύει τὰς
συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συ-
νελεύσεων, κοινοποιεῖ πᾶν ὅ,τι γνωρίζει
ὡς διαφέρν καὶ ἄξιον γνωστοποιήσεως,
ἐκθέτει τὰ προκείμενα εἰς ἀέψιν, διευθύνει
τὰς ψηφοφορίας, καὶ εἰς διχοψήφίαν ἔχει
τὴν νικῶσαν. δ'. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις
τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν συνελεύσεων·

ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς ἐνέρ-
γειαν πάσης χρήσεως τῶν τῆς ἐταιρίας
χρημάτων καὶ πραγμάτων, καθὼς καὶ
πᾶν ἔνταλμα χρηματικόν· ταῦτα δὲ τὰ
πρὸς ἐξόφεισιν πραγμάτων καὶ χρημάτων
ἔγγραφα πρέπει νὰ ἴναι προσωπογεγραμ-
μένα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς,
διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁποίας γίνεται ἡ χρῆσις,
καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ τα-
μείου ἐπιτροπῆς. ε'. Κρατεῖ τὴν ἀνταπό-
κρισιν τῆς ἐταιρίας μετὰ τὰ μέλη αὐτῆς
καὶ μετὰ τὴν Κυβέρνησιν. — Ἡ μετὰ τὴν Κυ-
βέρνησιν θέλει γίνεσθαι πρὸς μόνην τὴν
Γραμματεῖαν τὴν ἐπὶ τῆς δημοσίας Ἐκ-
παιδεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν συναίνεσιν θέ-
λει ζητεῖ εἰς τὰ χρῆζοντα συναίνεσεως
ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας. Ταῦτα δὲ λογί-
ζονται ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα δὲν δύ-
ναται νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐταιρία ἀφ'
ἐαυτῆς κατὰ τοὺς νόμους πρὸς τὸν σκοπὸν
τῆς, χωρὶς τῆς βοηθείας ἢ τῆς διαταγῆς
τῆς Κυβερνήσεως.

δ'. Τοῦ ἀντιπροέδρου.

19. Ὁ ἀντιπρόεδρος ἐπέχει τὸν τόπον

καὶ ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ προέδρου ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ

ε. Τοῦ γραμματέως.

20. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα. α. Προτυπογράφει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ὁμοῦ μὲ τὸν πρόεδρον, καὶ κρατεῖ τὴν σφραγίδα τῆς ἐταιρείας. β. Προτοιμᾷ: ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ κρατεῖ καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων. γ. Ἀναγγέλλει τὰ ὀνόματα τῶν νέων μελῶν τῆς ἐταιρείας καὶ τὰ δωρήματα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, κρατῶν καταλόγους τῶν δωρημάτων καὶ τῶν δωρητῶν. δ. Ὁ γραμματεὺς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου εἶναι ἰσόψυχος μὲ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ, ἐκτελῶν καὶ χρέη ἐισηγητοῦ αὐτοῦ τοῦ σώματος εἰς τὰς συνελεύσεις.

ς. Τοῦ συμβουλίου.

21. Τὸ συμβούλιον βουλευέται καὶ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐταιρείας· ὅθεν α. Σκέπτεται περὶ τῆς προόδου καὶ περὶ τῶν εἰς ταῦτο συντείνοντων ἔργων τῆς ἐταιρείας, καὶ διατάσσει αὐτὰ καὶ τὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων καὶ πόρων αὐτῆς. β. Λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τῶν μελῶν γινομένης προτάσεις ἐπὶ τῶν συνελεύσεων καὶ ἀνатиθεμένης εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπιτροπῶν. γ. Πληροφορεῖται περὶ τῆς μηνιαίας καταστάσεως τοῦ ταμείου, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει τοὺς μηνιαίους προϋπολογισμοὺς τῶν τακτικῶν ἐξόδων, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἑκτακτον δαπάνην συμπίπτουσαν κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα. δ. Ἀποφασίζει τὴν ἐξόδωσιν τῶν ὠφελήμων πονημάτων, συσκέπτεται περὶ τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὰ, καθὼς καὶ περὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς προτεινόμενης παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτροπῆς, καὶ καθυποβάλλει αὐτάς εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς συνελεύσεως. ε. Ἐξετάζει καὶ ἐπεξεργάζεται πᾶν, ὅ,τι ἔχει νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν συνελεύσεων. ς. Δίδει λόγον ὁ-

λων τῶν πράξεων αὐτοῦ εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

ζ. συνεδριάσεις καὶ συνελεύσεις.

22. Πᾶσα ἐπιτροπὴ χρεώσται νὰ συνηγεται δις τοῦ μηνὸς ἰδίως διὰ νὰ συσκέπτεται περὶ τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς αὐτὴν ἔργων καὶ νὰ ἐνεργῇ.

23. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνηγεται τακτικῶς τὴν 5 ἑκάστου μηνός, καὶ ὁσάκις συγκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου. Αἱ δὲ συνεδριάσεις αὐτοῦ λογίζονται πλήρεις, ὅταν ᾖναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

24. Αἱ τακτικαὶ συνελεύσεις τῆς ἐταιρείας γίνονται κατὰ διήμερον διάστημα, τὴν 15 τοῦ μηνός, αἱ δὲ ἑκτακτοὶ, κατὰ πᾶσιν ἡμέραις τοῦ προέδρου.

25. Μεταξὺ τῶν τακτικῶν συνελεύσεων θέλει εἶσθαι καὶ μία γενικὴ δημοσία καὶ ἐορτάσιμος συνέλευσις, συγκροτούμενη τὴν 25 τοῦ Μαρτίου, εἰς τὴν ὅποιαν θέλει γίνεσθαι καὶ γενικὴ ἐκθεσις περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ πράξεων τῆς ἐταιρείας. Εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς θέλει καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων.

26. Εἰς τὰς τακτικὰς συνελεύσεις ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, γίνονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἔργων τῶν ἐπιτροπῶν, ὁσάκις κριθῇ ταῦτα ἀναγκαῖον, αἱ διάφοροι προτάσεις παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τῶν μελῶν, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν τῆς ἐταιρείας καὶ τοῦ συμβουλίου.

27. Τῶν ἐπὶ συνελεύσεως γενομένων προτάσεων ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ εἰς σκέψιν, καὶ ἡ παρκακομὴ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ συμβούλιον, παρὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ περὶ ἐνεργείας σκέψις καὶ ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀπόφασις· αἱ δὲ ἐκλογαί, αἱ περὶ πόρων καὶ ἐξόδων προτάσεις, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τοῦ συμβουλίου προτεινόμεναι ἀμοιβαί, ἀποφασίζονται εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπ' αὐτῶν κυροῦνται.

28. Εἰς πᾶσαν γενικὴν συνέλευσιν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παρόντα τοῦλάχιστον 30 μέλη ὁμοῦ μὲ τὰ τοῦ συμβουλίου καὶ ἡ εταιρία δὲ λογίζεται ὑπάρχουσα, ἐνόσω ἔχῃ τοσοῦτον ἀριθμὸν μελῶν.

29. Ὅσα μέλη τῆς εταιρίας παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, συνεδρεῦσιν καὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ψηφοροῦσι.

30. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ΣΤ'. Ἐκλογαί. α. Τῶν μελῶν

31. Διὰ νὰ γένῃ τις ἑκτὸς ὡς μέλος τῆς φιλικῆς παιδευτικῆς εταιρίας, πρέπει νὰ προβλῇ ὑπὸ ἐνὸς τῶν μελῶν καὶ νὰ ἔγκριθῇ διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐπομένης συνελεύσεως.

β'. Τῶν τοῦ συμβουλίου.

32. Ὁ πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματεὺς, οἱ εἰσηγηταί, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας.

33. Αἱ ἐκλογαὶ τῶν τοῦ συμβουλίου γίνονται δι' ἐν ἑτος· δύνανται δὲ τὰ αὐτὰ μέλη καὶ ἐκ ὕστερου νὰ ἐκλέγονται, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσα δὲν ἐπικρουσίσθησαν ἐκ μὲν ἄπαξ εἰς τὰς συνεδριάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς εταιρίας.

34. Ἀφ' ἧς ἡμέρας δοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ἡ εταιρία θέλει λογίζεσθαι ὡς συστημένη.

35. Ὁ Πρόεδρος, ἅμα ἐκλεχθῇ, θέλει ζητήσει ταύτην τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτ. ἐκπαιδεύσεως.

36. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν θέλει συγκαλέσει τὴν πρώτην συνέλευσιν τῆς εταιρίας· αὕτη δὲ θέλει εἶσθαι ἡ τῆς ἐνάρξεως συνέλευσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

338. Περὶ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου.

Πρὸς διασάφησιν τῶν ὀριζομένων εἰς ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

τὰ ἀρθρ. 10, 11 42 καὶ 43 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1833 Β. διατάγματος περὶ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, καὶ πρὸς τακτοποίησιν τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, ἐπὶ σκοπῷ μάλιστα τοῦ νὰ συζητῶνται καὶ ἀποπερατῶνται εὐχερέστερον, συντομώτερον καὶ μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν αἱ ὑποθέσεις ἀπερασίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 5

(7) Σεπτεμβρίου Β. Διατάγματος ὡς ἐρεξής. α) Τὰ μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 10 ἀρθρ. τοῦ καταστατικοῦ διατάγματος, θέλουν συνεδριάζει πεντάκις τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος, θέλουν δὲ συνέχεσθαι καὶ καθημερινῶς, καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας, ἂν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ. Ἡ συγκαλέσις γίνεται πάντοτε παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ προεδρεύονται καὶ ἀπολύονται αἱ συνεδριάσεις. β) Ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τόσον καιρὸν ὅσος ἀπαιτεῖται πρὸς συζήτησιν καὶ ἀνάλυσιν ἀποχωρῶσαν τῶν ὑποθέσεων, πρὸς ἀπόφασιν αὐτῶν καὶ ἀνάγκησιν τῶν ἐγγράφων. Ἀπαγορεύεται δὲ νὰ διακόπτεται πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἢ νὰ ἀναβῇ αὐτὴ, καθὼς ὡσαύτως δὲν εἶναι συγχωρημένον τὸ νὰ ἀπέρχωνται τινα ἐκ τῶν μελῶν, εἰ καὶ πρὸς ὅραν ἑκτὸς μόνον κατεπεύγουσιν οὐσιασδῶν περιπτώσεων. γ'. Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀπαιτεῖται νὰ παρευρίσκωνται καὶ τὰ πέντε μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου ἂν ἄλλως, λόγοι ἰσχυροὶ δὲν δικαιολογῶσι τὴν ἀπουσίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν· εἶναι ὁμῶς ἐπ' ἀναγκῆς νὰ εὐρίσκωνται παρόντα τὰ τρία μέλη τοῦλάχιστον. Τῶν λόγων τούτων θέλει γίνεσθαι μνεία πάντοτε εἰς τὰ πρακτικά. δ'. Τὰ πρακτικά συνθέτονται παρὰ τοῦ γραμματέως, παρευρισκομένου ἐπὶ τούτῳ ἐκαστοτε εἰς τὰς συνεδριάσεις, καὶ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν καὶ παρ' αὐτοῦ. Εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον νὰ μεταβάλλωνται τὰ γράμματα καὶ πρωτόκολλα τῶν ἄπαξ γενομένων καὶ εἰς τὰ πρακτικά σημειωθεισῶν ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ ἐν ἀποδεδειγμένῃ ἀνάγκῃ γενῇ χρεῖα τροποποιήσεως ἢ ἀναρέσεως αὐτῶν, τότε ἐμπορεῖ νὰ γενῇ τοῦτο διὰ

νέων εἰς τὰ πρακτικὰ καταχωρημένων ἀποφάσεων ἐντελῶν κατὰ τὴν ἐκθεσιν, καὶ μνεῖαν ποιουμένων τῆς τροπολογηθείσης ἀποφάσεως. εἰ. Ὁσάκις ἐν καιρῷ τῆς συνεδριάσεως πρὸς διακρίσιν τῆς ὑποθέσεως θεωρεῖται συντελεστικὴν νὰ ληθῶσι πληροφορίαι ἀπὸ μέρους τινὸς τῶν εἰς τὸν ναυστάθμον ὑπαλλήλων τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ νὰ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ, τότε προσκαλεῖται οὗτος κατὰ προφορικὴν διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ ἀμέσως. ς'. Αἱ συσκέψεις καὶ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τοῦ δημοσίου οἰκήματος τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, καὶ νὰ συντάσσωνται ἀμέσως τὰ πρακτικά. Πᾶσα δὲ πρᾶξις γενομένη ἐκτὸς τούτου εἶναι παράνομος, καὶ ἐπομένως ἀκυροῦται. Παρεκτὸς ἐὰν προῆλθεν ἀπὸ ἐκτάκτους αἰτίαις, ὅτε καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον περὶ τούτου, τὸ ὁποῖον ἐπικυροῦται εἰς τὴν προσεχῇ τακτικὴν συνεδριάσιν. ζ'. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὁποιοδήποτε τοῦ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, ἐν ᾧ καιρῷ εἶναι συναγμένα τὰ μέλη καὶ διασχέπεται ἐκτὸς μόνον ἂν ἐπροσκληθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 5. Ὁ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀκριβοῦς διατηρήσεως τοῦ ὅρου τούτου. η'. Αἱ πρὸς τὸ διευθυντήριον διαταγαὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶς τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ αἱ πρὸς αὐτὸ ἀναφοραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, πρέπει νὰ ἀναγιγνώσκωνται, ἐπὶ συνεδριάσεως. Ἐν περιστάσει κατεπειγούσῃ αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἀμέσως. Ἡ ἀνάγνωσις γίνεται παρὰ τοῦ γραμματέως, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντέλειαν καὶ ἀκρίβειαν αὐτῆς. θ'. Τὰ πρακτικὰ καταχωροῦνται εἰς βιβλίον συρράμμενον, καὶ διατηροῦνται εἰς καλὴν κατάστασιν· σφυσίματα καὶ ἔνσημα ἀπαγορεύονται· ὅθεν καὶ θέλουν συντάττεσθαι ἐκ τοῦ προχείρου εἰς φύλλα χαρτίου, καὶ θέλουν ἀντιγράφεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὸ βιβλίον καθαρῶς, καὶ οὕτως ὑπαγράφεσθαι. ι. Εἰς ἐκάστην πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπι-

κρατείας ἀναφορὰν τοῦ διευθυντηρίου γενομένην κατὰ συνέπειαν προηγηθείσης ἀποφάσεως αὐτοῦ, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς συνεδριάσεως, καθὼς καὶ ἐκ πόσων μελῶν ἐσυνκεῖτο. ια'. Ἡ περὶ τὰς δημοσίους ὑποθέσεις ἐχεμυθία συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου· ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ αὐστηρῶς εἰς τοῦτο καὶ νὰ προκλήῃ εἰς πᾶσαν παράβασιν τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἐριζομένης ποινάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1836.

1159. Α. Περί προσδιορίσεως τῆς νήσου Σπέτζας ὡς ὑποδιοικήσεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προσδιορισθῇ ἡ νήσος Σπέτζα ὑποδιοικήσεως κατὰ συνέπειαν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἐπεφυλάτταμεν εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου (2 Ἰουλίου) ὑπ' ἀρ. 10, 723, ἐπὶ τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶς ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς. 1) Ἡ νήσος Σπέτζα προσδιορίζεται ὑποδιοικήσεως, ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ὑποδιοικήσεως, Ἰδρας. 2) Ὁ πρῶτος ἑπαρχος τῆς νήσου Σπετζῶν Κύριος Διδάσκαλος διορίζεται ὑποδιοικητὴς τῆς νήσου ταύτης, ἐπιφυλαττομένου τοῦ ὀνόματός τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ζ' τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. Διατάγματος τοιοῦτος ἐπιφορτίζεται καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑγειονομείου τῆς ἰδίας νήσου μετὰ τὴν μηνιαίαν ἀπολαβὴν τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβ. 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

360. Περί ἀναθέσεως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὐβοίαν Ὀθωμανικῶν κτημάτων ἐπιτροπῇ, τῆς ἑξατάσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κειμένων ἀδελφικονεικῶν Ὀθωμ. κτημάτων.

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου καὶ

δρ. 14062 Ὑψηλοῦ Βασ. Διατάγματος ἀνατίθεται προσέτι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὐβοικὴν ὁθωμανικῶν κτημάτων ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἡ ἐξέτασις καὶ ἐπικυρώσεις τῶν γενομένων πωλήσεων τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα πέραν τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ κειμένων ἀδιαιρολογικῶν ὁθωμανικῶν κτημάτων κατὰ τὰς αὐτὰς βάσεις, αἵτινες διαγραφεῖσαι ἤδη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην χρησιμεύουν εἰς αὐτὴν ὡς δείγμα εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐπικυρώσεις τῆς ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν εἰς Εὐβοικὴν καὶ Ἀττικὴν ὁθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1836.

361. Δ. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ο Θ Ω Ν. κ λ π.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτετατικῆς περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ Βασιλείου θέλει εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς τὸ μετρικόν. Ἡ βᾶσις αὐτοῦ εἶναι τὸ γαλλικόν μέτρον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται πήχυς, καὶ εἶναι ἴσον μὲ τὸ δεκάκις ἑκατομμυριοστὸν μέρος τοῦ τόξου τοῦ μεσημβρινοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου. Τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν ἔχει τὴν ἐπωνομασίαν βασιλικὰ.

2. Αἱ ὀνομασίαι καὶ ἀποριθαῖαι σχέσεις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν προσδιορίσθησαν ὡς ἑρμῆς.

Πίναξ τοῦ βασιλικοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Μέτρα μήκους.

Πήχυς (Γαλλ. ὄνομ.), μέτρον. Παλάμη ἴση 1 1/10 τοῦ πήχεως, ὑποδεκάμετρον. Δακτύλος = 1/400 τοῦ πήχεως, ὑφεκατόμετρον. Γραμμὴ = 1/1000 τοῦ πήχεως, ὑποχιλιόμετρον.

Μέτρα πορείας.

Στάδιον = 1000 πήχ. χιλιόμετρον. Σχύνις = 10000 πήχ. μυριάμετρον.

Μέτρα ἐπιφανείας.

Τετραγωνικὸς πήχυς, τετραγωνικὸν μέ-

τρον. Στρέμμα = 1000 τετραγ. πήχ. τετραγ. χιλιόμετρον. (decare)

Μέτρα στερεῶν καὶ ρευστῶν. 1. Γενικά.

Λίτρα = 1/1000 τοῦ κυβικοῦ πήχεως, ἢ 2ν κυβικὸν ὑποδεκάμετρον (λίτρα). (1. 1/3 λίτρας εἶναι ἴση μὲ μίαν ὀκλιν, ἢ 1. λίτρα ἴση μὲ 3/4 τῆς ὀκλιν). Κοτύλη = 1/10 λίτρας, ὑποδεκάλιτρον. Μύστον = 1/100, ὑφεκατόλιτρον. Κύβος = 1/1000, ὑποχιλιόμετρον.

2. Ἰδίως διὰ τὰ γενήματα.

Γαλλ. ὄνομ. Κοιλὸν = 100 λίτρας, ἢ 1/10 κυβικοῦ πήχεως, ἑκατόλιτρον.

Σταθμὰ.

1. Διὰ πολυτίμα πράγματα.

Δραχμὴ ἴση μὲ τὸ εἰδικόν βάρος τοῦ κύβου, ἢ 1/1000 λίτρας καθαρῷ ὕδατος ἢ 1/10,000,000 κυβικοῦ πήχεως (gramme). Ὀβολός = 1/10 τῆς δραχμῆς, ὑποδεκάδραχμον. Κόκκος = 1/100 τῆς δραχμῆς, ὑφεκατόδραχμον. ().

3. Διὰ τὰς μεγάλας ποσότητας.

Τάλαντον = 100 μνᾶς, Καντάριον (quintal) Τόνος = 1000 μνᾶς. Τόνος (tonneau).

3. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν πρωτίστων τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἐκείνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὅποια ἦσαν μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὡς ἑρμῆς.

Ὁ βασιλικὸς πήχυς = 1,5432 τοῦ μικροῦ πήχεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (α. καὶ β).

Ἡ βασιλικὴ μνᾶ = 1,1719 τῆς ὀκλιν, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν 468 3/4 παλαιὰ δράμια (γ).

Ἡ βασιλικὴ λίτρα = 0,03045 τοῦ παλαιοῦ κοιλοῦ.

—α) Ὁ βασιλικὸς τετραγωνικὸς πήχυς εἶναι ἐπομένως = 2,384 τετρ. πήχεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ βασιλικόν στρέμμα περιέχει 2384 τοιοῦτους τετρ. πήχεις.

Τὸ δὲ παλαιὸν Πελοποννησιακὸν σρέμ-

(α) 2. Διὰ τὰς συνήθεις πραγματείας. Μνᾶ = 1500 δραχ. ἤτοι 468 3/4 παλαιὰ δράμια, ἔν καὶ ἦναι χιλιόδραχμον.

μα πρὸς 54 πήχεις ἐκίστη τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ἢ 3025 τετρ. πήχεις εἶναι ἐπομένως 1, 27 τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος, ἢ τὸ ἀνάπαιον ἐν βασιλικῶν στρέμματι εἶναι = 0,787 τοῦ παλαιοῦ τούτου στρέμματος. β) Ὁ μικρὸς πῆχυς Κωνσταντινουπόλεως ὁ κοινότερον ἐνδεξέ λεγόμενος, εἶναι 0,648 βασιλ. πῆχεως.

Καὶ ὁ μεγάλος πῆχυς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρὶν λεγόμενος = 0 669 βασιλ. πῆχεως.

Ἐκτὸς τούτων εἶναι καὶ ἄλλος πῆχυς ἐν χρήσει (ὅμως ἄνευ νομίμων τύπων), κατὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζοντο μέχρι τοῦδε οἱ καταμετρηταί, κτίσται καὶ ξυλουργοί. οὗτος ὁ πῆχυς εἶναι = 0,75 τοῦ βασιλ. πῆχεως καὶ ἐπομένως τὸ βασιλ. στρέμμα περιέχει 1778 τοιούτους πῆχεις, διότι ἕκαστος τούτων τετραγωνικὸς πῆχυς ἐξίσταται μὲ 0,5625 τοῦ βασιλ. πῆχεως. γ) Ἡ ὁκὰ 0,8533 τῆς μνάς. δ) Τὸ παλαιὸν κοιλόν = 33, 166 λίτρας.

4. Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δι' ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ἐν μόνον πρωτότυπον μέτρον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνίσταται ἐκ ῥάβδου χαλκοῦς ἢ χαλκοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει σημειωθῇ τὸ μήκος τοῦ Β. πῆχεως. Παρόμοια τῷ πρωτοτύπῳ θέλουν εἰσλεῖ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διοικήτων καὶ ὑποδιοικήτων. Τὰ δείγματα ταῦτα θέλουν χρησιμεύει ὡς βάσις εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν ὅλων τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς χρῆσιν.

5. Ἡ χρῆσις τοῦ στατήρος (ῥωμαϊκῆς πλάστιγγος) θέλει ἀπαγορευθῇ ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἤθελεν εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῶν βασιλικῶν μέτρων, ἐξαίρουμένης τῆς πωλήσεως πραγματειῶν μεγάλου ὄγκου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι πολλὰ μικρὰ κατὰ λόγον τοῦ βάρους των. Ἰδιαιτέρως διάταξις θέλει προσδιορίσει τὰ πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν εἰσθμευσιν συγχωρεῖται ἡ χρῆσις τοῦ στατήρος ἐξαίρετικῶς τῷ λόγῳ. Πᾶσα παράβασις τούτου

θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πλημμέλημα δολώσεως μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 670 ἀρθρ. τοῦ ποιν. νόμου. διὰ τὴν πώλησιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ὀσπρίων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καθένα νὰ μεταχειρίζεται ἀδιαφύκτως τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ.

6. Συγκριτικοὶ πίνακες δεικνύοντες τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν παλαιῶν καὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, καθὼς καὶ τῶν ἐν τῶν εἰς χρῆσιν ἀνά πάσαν διοίκησιν ἢ κοινότητα, θέλουν δημοσιευθῇ ἐπίσημως πρὸς γενικὴν γνῶσιν, ἐκτὸς τούτου ἀνά πάσαν διοίκησιν θέλουν κοινοποιηθῇ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἕως τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου συστήματος ἰδιαιτέρως πίνακες περὶ τῶν ἀναλόγων ἀξίων τῶν πραγματειῶν καὶ ζωοτροφειῶν κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον σύστημα. Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ τοιχοκολληθῶσιν εἰς ὅλα τὰ ἐργαστήρια καὶ εἰς τὰς δημοσίας ἀγορὰς πρὸς γνῶσιν τοῦ δημοσίου.

7. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐκάστου νέου μέτρου καὶ σταθμοῦ, ἐκτὸς τῆς ὀνομασίας του, πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ διαφορὰ του πρὸς τὴν νέαν μονάδα μὲ τὰς ὑποδιαίρεσεις του, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τὸ ἐμβαδὸν του κατὰ τὰ παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ (εἰ δυνατόν προστιθεμένων καὶ τῶν ὑποδιαίρεσεων), καὶ τοῦτο δι' ἐγκαίσεως, χωνεύσεως, ἐγκλύψεως ἢ ἐγγυράξεως. Μολτατὰ μόνον δι' ἡμετέρας ἐδικῆς ἐγκρίσεως συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, μέτρα καὶ σταθμὰ τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ὑποδιαίρεσεων ἢ πολλαπλασιῶν των θέλουν ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰ παλαιὰ.

8. Ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1897 ὅλαι αἱ ποσότητες τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλουν ἐκφράζεσθαι εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀρχῶν, ἐνταυτῷ διὰ τῶν Βασιλ. καὶ παλαιῶν μονάδων.

9. Ἡ χρῆσις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πρέπει νὰ εἰσαχθῇ βαθμηδὸν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου μας. Ἐπὶ τούτῳ διορίζομεν τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἀπὸ 1 (13) Ἰου-

λίου 1837 πρέπει να εισαχθῇ τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἀνευ τῆς παραμικρᾶς ἐξαίρεσως, εἰς τοὺς δήμους τῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας, Ἐρμουπόλεως, Πατρῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης, Καλαμῶν Μεσολογγίου, Λαμίας καὶ Χαλκίδος. Μετὰ ἑξ ἡμέρας εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν διοικήσεων καὶ υποδιοικήσεων, καὶ μετὰ ἄλλους ἑξ ἡμέρας καθ' ὅλον τὸ κράτος. ὁ μπόρει δὲ καὶ πανταχοῦ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ Βασ. μέτρα ἀπὸ τῆν 1 (13) Ἰουλίου 1837. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς δήμους, εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ εἰς τοὺς καπλήους νὰ μεταχειρίζονται παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμά. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Αἱ ἀνωθεν προθεσμίαι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς οικονομικοὺς ἐπιτρόπους γεωμέτρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες χρεωστοῦσιν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου νὰ μεταχειρίζονται τὰ νέα μέτρα μήκους καὶ ἐπιφανείας. Μέχρι τέλους ὅμως τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν θέλουν προσθέτει εἰς τὰ ἐγγράφα των τὰ ἀντιστοιχοῦντα παλαιὰ μέτρα.

10. Ἐν ἑσπέρῃ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πωλῆται θέλουν παραδῶσι τὰ παλαιὰ των μέτρα καὶ τὰ σταθμά εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἥ τις θέλει τοῖς δίδει ἴσον ἀριθμὸν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, κατὰ τὴν προδιορισθεῖσαν ἀξίαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥ τις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου. Διὰ τὴν μεταλλικὴν δὲ ἀξίαν τῶν παλαιῶν τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν πρέπει νὰ ἀποζημιούνται. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἔμποροι θέλουν ἀρχίσει τὴν χρῆσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 6, νὰ τοιχοκολλήσωσιν ἐμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων των τοὺς διαληφθέντας ἀναγωγικοὺς πίνακας, καὶ νὰ τοὺς σιγαλῶσιν ἐν ὁλόκληρῳ

ἔτος. Ἡ κατασκευὴ νέων Βασιλ. μέτρων καὶ σταθμῶν συγγωρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἐντὸς τοῦ κράτους. Πρὸ τῆς χρήσεως τῶν ὁμῶς εἰς τὴν ἐμπορίαν πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγγράφειν, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν τὰ μέτρα καὶ σταθμά θέλουν λάβει ἄπλην ἐπιδιόρθωσιν. Ἡ χρῆσις μὴ ἐγγραφένων μέτρων καὶ σταθμῶν ἂν καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν των εὖς ὅσιν ἀκριβῆ, θέλει τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10 ἑως 400 δραχμῶν. Ἀν ὅμως δὲν εὐρεθῶσιν ἀκριβῆ μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἐκτὸς τῆς διελκρθείσης ποινῆς, θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ τὸ ἄρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Κατὰ τὸ παρὸν ἐπιφορτίζονται οἱ διοικηταὶ μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐγγράφειν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν. Εἰδικὴ διάταξις θέλει προσδιορίσει τὸν περὶ τούτου τρόπον.

11. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει χρεωστικῶς ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν ἀνηκόντων δήμων, ὅπου ἡ διάταξις αὕτη ἐμβήκεν ἤδη εἰς ἐνεργειαν, χρεωστοῦν εἰς ὅλα τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς αὐτοὺς, νὰ ἐκφράζωσιν ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας σημειώσεις μέτρων καὶ σταθμῶν κατὰ τὸ νέον σύστημα, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 10 ἑως 100 δραχμῶν. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκτελεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, βιβλίαι καὶ καταστήματα τῶν πραγματευτῶν καὶ ἐμπόρων ἢ τεχνουργῶν, εἰς πᾶσαν σημείωσιν τῶν τιμῶν, εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, εἰς τὰς ἀποδείξεις, εἰς τὰς εἰδοποιητικὰς ἐπιστολάς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα ὅπου τὰ νέα Β. μέτρα καὶ σταθμά δὲν ἐκφράζονται, ἡ σημείωσις αὐτῶν ἐκτελεῖται μὲ ἑξοδα τῶν ιδιωτῶν δι' ἐνός τῶν ὑπαλλήλων.

12. Ἀρ' ἧς ἡμέρας ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν ἐμβῇ εἰς πράξιν εἰς ἓν μέρος τοῦ Βασιλείου, πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἐντὸς αὐτοῦ ὅντι ἐξαίρεσως ἡ κα-

τασκευὴ μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ καταργηθέντος συστήματος, καθὼς καὶ ἡ εἰσαγωγή των· ἡ δὲ πώλησις αὐτῶν τότε μόνον νὰ συγχωρῇται, ὅταν σκοπὸς αὐτῆς ᾖναι ἡ μετασκευὴ ἢ ἐξαγωγή αὐτῶν. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς πλημμέλημα χρήσεως ψευδῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. Οἱ δῆμαρχοι καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι συχνάκις τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἀποθήκας, τὰς πλατείας, ἀγοράς καὶ πανηγύρεις, καὶ κάθε ἄλλον τόπον, ὅπου ἡ εἰσὸδος εἶναι συγχωρημένη, διὰ νὰ εὑχαιρόντωνται ἂν τῶνόντι εἶναι εἰς χρῆσιν τὰ Β. μέτρα καὶ τὰ σταθμά, καὶ ἂν δὲ ἔχασαν τὴν ἀκριθείαν των δι' ἀμελείας ἢ κατὰ χύσεως. Πᾶσα ἀνακάλυψις μὴ ἀκριθείας καὶ μὴ σημειώσεως θέλει κατακινύεται εἰς τὴν ἀρμόδιον ἀρχήν.

13. Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνει εὐλόγον, θέλουν συστηθῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἐν ἡ περισσύτερα δημόσια καταστήματα πρὸς σταθμεύειν καὶ μέτρησιν των πραγμάτων καὶ πρὸς εξέτασιν των μέτρων καὶ σταθμῶν. Οἱ κάτοικοι καὶ ἔμποροι τούτων των δήμων ἔμπορον νὰ μεταχειρίζωνται τὰ αὐτὰ διὰ μετρίας καὶ δικαίως πληρωμῆς, ἡ ὅποια θέλει προσδιορισθῇ συμφώνως μὲ τὸ άρθρ. 27 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ δήμου. Κανείς ὅμως δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν των μέτρων καὶ σταθμῶν των εἰρημένων καταστημάτων, ἐκτὸς τυχούσης ἐρίδος μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

14. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου πρέπει νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖας ἐπιτροπὴ πρὸς ἀμείνον ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου. Θέλει δὲ σύγκειται. 1) Ἀπὸ ἑνὸς συμβούλου τοῦ Γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας. 2) Ἀπὸ τὸν μηχανικὸν τοῦ αὐτοῦ γραφείου. 3) Ἀπὸ ἑνὸς συμβούλου τῆς Γραμ. τῆς Οἰκονομίας. 4) Ἀπὸ ἑνὸς ἀξιωματικῶν των γεν. ἐπιτελῶν τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ὀπλοτεχνικοῦ, ἢ ἀπὸ

ἄλλο ἄτομον, ἔχον γνώσεις τῆς φυσικῆς. 5) Ἀπὸ ἑνὸς ἔμπορον, καὶ 6) Ἀπὸ ἑνὸς γραμματέα. Αἱ πρότισταί ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς εἶναι. α) Ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἐφαρμογὴ των ἐπωφελεστέρων μέσων πρὸς εὐκολίαν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς κατασκευῆς των νέων μέτρων καὶ σταθμῶν. β) Ἡ φροντίς τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς των πρωτοτύπων μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὅποια πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δείγμα εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διὰ τῆς κατασκευῆς καὶ εξέτασιν των πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου προσδιορισμένων μέτρων καὶ σταθμῶν. γ) Ὁ προσδιορισμὸς ὅλων των κατὰλλήλων μέτρων πρὸς ἐξήγησιν καὶ σαφήνειαν τοῦ νέου συστήματος των μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἡ δημοσίευσις των διαφορῶν πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα μέτρα καὶ σταθμά. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοηθῇ ἰδίως μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἑκπαίδευσως Γραμματείας περὶ των κατὰλλεστέρων μέσων πρὸς ταχεῖαν δημοσίευσιν τοῦ νέου συστήματος, βοηθεία των παιδευτικῶν μαθημάτων, ἡ κατ' ἄλλον ὅποιονδήποτε τρόπον. δ) Οἱ -ροῦπολογισμοὶ των ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου συστήματος, καὶ ἡ διευθύνσις αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ προτείνῃ αὐτῇ τὴν ἐγκρίσιν των. ε) Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῇ ἔχει τὸ ἐλεύθερον ν' ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μὲ ὅλας τὰς ἀρχάς τοῦ Βασιλείου καὶ ἄλλα ἄτομα, διὰ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ χορηγῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες περὶ τοῦ συστήματος των μέτρων καὶ σταθμῶν. ς) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνάξεται ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα εἰς προσδιορισμένην ἡμέραν, καὶ θέλει συσκέπτεσθαι. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει διευθύνει εἰς Ἡμ. διὰ τῆς ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀναφορὰν δικαιολογητικὴν των πράξεων τῆς.

15. Ἐγκρίναμεν ὡς αὐτῶς κατὰλλήλως νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν νόμον τούτον τὴν διατάξιν περὶ νέου σταθμῶ των φαρμακοποιείων, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκολουθῇ.

§ 1. Ἡ μόνος τοῦ σταθμοῦ τῶν φαρμακωπώλων εἶναι ἡ λίτρα συνισταμένη ἐκ 360, μετρικῶν ἢ B. δραχμῶν

Ἡ λίτρα διαιρεῖται εἰς 12 οὔγγιας.

Ἡ οὔγγια " εἰς 8 δραχμάς.

Τὸ σιτάρι " εἰς 20 κόκκους.

*Κατὰ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν διαφορὰν τῆς λίτρας τοῦ φαρμακοπώλου πρὸς τὴν B. δραχμὴν εἶναι

Ἡ οὔγγια = 300 B. δραχμαί.

Ἡ δραχμή = 3,75 " "

Τὸ σιτάριον = 1,25 " "

Ἡ κόκκος = 0,0625 " "

§ 2. *Οἱ φαρμακοπῶλαι πρέπει νὰ προμηθευθῶσι μέχρι τῆς 4 (13) Ιουλίου 1837 νέους σταθμούς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης νὰ μεταχειρίζονται αὐτοὺς εἰς τὴν κατὰσκευὴν καὶ πώλησιν τῶν ἱατρικῶν. Οἱ ἱατροὶ τῶν διοικήσεων θέλουν προσέχει ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης. Πᾶσα παράβασις θέλει τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομένων τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν, ἀποτίσεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν διὰ τῆς παραβάσεως τῶν κανονισμένων ἤθελεν ἐκτεθεῖν εἰς κίνδυνον ἡ ὑγεία, ἡ ἡ ζωὴ ἀτόμου τινός.

§ 3. Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ τοῦ νέου σταθμοῦ πρὸς ἐκείνον τῆς Νορμμβέργης δὲν εἶναι εἰμὴ 0,0065, καὶ ὡς ἀσήμαντος δὲν εἴη καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν πράξιν, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς φαρμακοπῶλας, οἱ ὅποιοι μεταχειρίζονται μέχρι τοῦδε τὸν πεινταίον, νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Μολοντοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὸν διοικητὴν παρόντος καὶ τοῦ ἱατροῦ τῆς διοικήσεως, ὡς ἀκριθές, καὶ νὰ δοθῇ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀποδείξαι πρὸς τὸν φαρμακοπῶλιν, πρὸς τοῦτοι δὲ πρέπει νὰ ἐγγραρχθῶσι καὶ οἱ σταθμοὶ οὗτοι.

§ 4. Ἡ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς μέτρων καὶ παλμῶν ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται ἐκ συμφωνοῦ μετὰ τὸν πρόεδρον τοῦ ἱατροσυνεδρίου πρὸς τὴν κατὰσκευὴν καὶ διανο-

μὴν τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ σταθμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φαρμακοπῶλων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρ. 1836.

362. Α. Περὶ διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅσακις περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων φιλονεικουμένης, εἰσέχθη ἀγωγὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν διαφορῶν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφασίζει, κατ' αἴτησιν τινός τῶν διαδίκων, περὶ ἀρμοδιότητος.

2. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται ἐγγράφως, ἐγγειροῦται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις, ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη εἶναι ἐκπερηγῆς, εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς ἓν τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Ἡ δίκη λογίζεται ἐκπερηγῆς παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ, ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδοθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς.

3. Ὁ Ἄρειος Πάγος εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν, τὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος αἰτήσεως, γενομένης ἐκθέσεως παρὰ τινος τῶν Ἀρειοπαγιδῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐὰν δὲν εὕρῃ τὴν αἴτησιν προφανῶς ἀπαρρίπτειν, ἐκδίδει τὴν ἀδειαν τῆς ἐνεῖα κανονισμοῦ κλητεύσεως, καὶ συγχρόνως διατάσσει τὴν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω διαδικασίας εἰς τε τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον καὶ τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν.

4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἀνυποθέτως παρὰ τοῦ ἐνάγοντος εἰς τὰς ἐπιλαβόμενας τῆς ὑποθέσεως ἀρχάς, καὶ εἰς μὲν τὰ δικαστήρια διὰ τοῦ προϊστα-

μένου αὐτῶν, εἰς δὲ τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν διὰ κοινοποιητηρίου πρὸς ταύτην ἀπευθυνομένου· προσέτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, καὶ συγχρόνως κλητεύεται οὗτος νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένης εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶσαν ὁκτώ ὥρων ἀπόστασιν, ἂν ὁ κλητεύμενος δὲν διαμῆνῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου.

5. Αἱ πράξεις, τὰς ὁποίας αἱ ἐπιλαβόμεναι τῆς δίκης ἀρχαὶ ἤθελον κάμει μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν κοινοποιήσεως, εἶναι ἄκυροι.

6. Ἐάν ὁ ἔνεκα κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος ἐνάγων παραμελήσῃ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 ὠρισμένην πενταήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου· καθίσταται δὲ αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ περαιτέρω ἀποφάσεως ἀρμοδιὰ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ (τὸ δικαστήριον ἢ ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ), τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη ὁ περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος ἐναγόμενος.

7. Ἐάν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κλητευθέντες ἐμφανισθῶσι, γίνεται ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περὶ τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ἐάν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύναται νὰ καταδικασθῇ συγχρόνως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1836.

363. Α. Περί σφραγίδεως τῶν παιγνιοχάρτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς 2 (14) Ὀκτωβρίου π. ε. περὶ τῆς κάτω περιλήψεως, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς χρήσεως τοῦ λευκοῦ ἐλεγκτικοῦ σφραγίσματος τὸ σφραγιστὸν φύλλον γνωρίζεται ἀπὸ τὸ ὅπισθεν μέρος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὥστε τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 14 (26) Δεκεμβρίου 1836. προσ-

διορισθὲν τεγνὸν ἐλεγκτικὸν σφράγισμα ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρτων νὰ τυπώνται μετὰ κυανοῦν χρῶμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ὀκτωβρίου. 1836.

364. Α. Περί μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως εἰς Σινάν (Μεγαλόπολιν).

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου π. ἀναγραφὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἐκτεθέντας λόγους, ἐγκρίνομεν τὴν μεταθεσιν τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπολείας εἰς Σινάν (Μεγαλόπολιν).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

365. Περί τοῦ δημάρχου τῆς Ὑδρας Κ. Κουντουριώτου.

Ἡ Κυβέρνησις πληροφωρηθεῖσα, ὅτι ὁ δημάρχος τῆς Ὑδρας Κ. Λάζαρος Κ. Κουντουριώτης, πνέων ἀληθῆ πατριωτικὰ ὅχι μόνον ὑπηρετεῖ ἀμειβόμενος εἰς τὰ τοῦ μὲν ἀλλὰ καταβάλλει καὶ ἐξ ἰδίων ποτε εἰς τὸ νὰ ἀπαντήσῃ τὰς χρεῖας ἐδήλωσεν εἰς τὸν ῥηθέντα δήμαρχον πλήρη εὐαρέσκειάν τῆς καὶ διέταξε δημοσιεῦσθαι τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

366. Περί ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ Α. Γκιλφόρτ.

Διὰ Β. ἀποφάσεως τῆς 24 Σεπτεμβρίου ἐνεκρίθη ν' ἀνοιχθῇ ἔρνος εἰς τὴν τῆς δαπάνης τῆς διὰ τὴν γερσιν μνημείου εἰς τὸν Λόρδον Γκιλφόρτ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

¶ 76. Περί τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαξωνίας κλεισθείσης συνθήκης πραγματευομένης τὴν ἐκείρσασιν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἄλλων εἰσπραξέων.

Ἡ ἐπομένη ὑπουργικὴ διακλήρυξις δικαλυθάνουσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων κατὰ μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, ἀφοῦ ἀνταλλάχθη μετ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, ὑπολογουμένην ἀπὸ 6 Ἀπριλίου ν. ε. 1836 δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἑλληνικόν, εἰς τὸ Γαλλικόν τὸ καὶ πρωτότυπον, καὶ εἰς τὸ Γερμανικόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1836.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Βασιλείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαξωνίας κατὰ κοινὴν παγκράτους ἀποφασίσασαι νὰ ἐυκολύωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑ-ηκόους ἀμφοτέρων τῶν μετῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ν' ἐκωλύωσι μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα, «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως» καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ἐσυμφώνησαν τὰ ἀρξέας ἄρ. 1. Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις αἱ γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα, δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως καὶ ἄλλαι τοιαῦται, τείνουσαι εἰς φορολόγιον τῶν μεταβιβαζομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσιν ἄκυροι μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαξωνίας. 2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπὸ ἰσχύος ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξαγω-

σιν ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐπὶ τούτῳ κανένα τέλος, ἐπὶ περιπτώσει μεταναστεύσεως ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ὅσα κατέχουν ἢ ἤθελον ἀποκτήσει ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τῆς ἄλλης κατὰ δικαίωμα εἴτε κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, προικὸς, πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς εἴτε καὶ ὅποιονδήποτε ἄλλο δικαίωμα. 3. Διὰ τῶν ἀρθρῶν τούτων ἐννοοῦνται ὅχι μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἶδους φορολογίαι ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἔχει τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ μέρους ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων. 4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀρθρῶν τούτων εἰσπράξεις ὁποιαδήποτε πρὸς ὅσους εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν ἢ ἰδιωτῶν νομίμως προσδιωρισμένοι ἐπὶ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, πωλήσεων, δωρεῶν ἢ ἄλλων ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν περίστασιν καὶ ἀφορῶσαι τοὺς αὐτόχθονας ὡς καὶ τοὺς ξένους καὶ βητάς αἱ εἰσπράξεις ἐπὶ δικαιωμάτων κληρονομικῶν πιπτόντων κατὰ περίστασιν εἰς τοὺς πλῆρεις συγγενεῖς τὸ χαρτόσημον καὶ τὰ ὅμοια. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων. 5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσιν ἔχει κύρος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλάχθῃ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακλήρυξεως· ἀλλ' ἐντούτοις διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ὅσον τάχιστα οἱ ὑπὸ ἰσχύος ἑκατέρων τῶν συμφωνησάντων μετῶν τὰς ὀφειλάς ὅσας ἤθελον προκύψει πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεφασίσθη ὥστε ὅλα τὰ μὴ ἐξαχθέντα εἰσέτι ὑπάρχοντα ὅσα ἤδη ἀνήκουν εἰς τοὺς βληθέντας ἐντὸς τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων νὰ χαίρωσι τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ εἰσπράξεως, τὴν συμφωνηθεῖσαν διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν 1—3 διὰ τὰς μελλούσας προσκτήσεις. Πρὸς πίσωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παρούσα διακλήρυξις ἐν ἀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διὰ ν' ἀνταλλάχθῃ μετ' ἄλλην ὁμοίαν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Γ. τοῦ συγκυβερνῶντος Ἡγεμόνος τῆς Σαξωνίας.
Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρ. 1835.

368. Δ. Περί ἐνηλικιότητος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ νῦν ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν πολιτικοῦ νόμου ἀπαιτουμένη πρὸς ἀποτελέσειν τῆς ἐνηλικιότητος ἡλικία τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν, εἶναι δυσυμβίβαστος μὲ τὴν ταχείαν ἀνάπτυξιν τῶν νοσητικῶν δυνάμεων τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλείου ἡμῶν. Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς συνεχεῖς καὶ ἀπειραρίθμους περὶ συγγνώμης ἡλικίας αἰτήσεις, αἵτινες ἀποδεικνύουν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τὸ καταλλήλοτερον μεταβρύθμισεως τοῦ περὶ ἐνηλικιότητος νόμου. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ κατὰ τὸν ἤδη ἰσχύοντα παρ' ἡμῖν πολιτικὸν νόμον εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας ταττομένη ἐνηλικιότης (ἐξαβιβλ. τοῦ Ἀρμενοπούλου βιβλ. 2. τίτ. λ. 16'. ἀρθρ. 2) προσδιορίζεται εἰς ἔτη πλήρη 24.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1836.

369. Δ. Περί ἐκλογῆς τῶν ὀκτωῶν κριτῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ. τ. λ. νόμου, μετὰ τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα, καὶ νὰ ὀρίσωμεν θετικώτερον τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρ. 14. §. 136 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν διοικητῶν ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 νόμου εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνατεθέντα καθήκοντα, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπι-

κρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων κατὰ λογοὶ αἵτινες, τατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ συντάσσωνται κατὰ νομοῦς, καὶ νὰ περιέχωσιν ἕκαστος ἐξήκοντα ὀνόματα ὑποψηφίων, θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ κατὰ διοικήσεις, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἀρθρ. 50—60 τοῦ εἰρημένου νόμου ὀρισμένας διατυπώσεις, φυλαττομένων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τροπολογιῶν. Θέλουν δὲ περιέχει ἕκαστος εἴκοσιν ὀνόματα, τὰ ὅποια ἐγγράφονται ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐν τῇ γενικῇ αὐτῶν συνελεύσει καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι, δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρ. 50 τοῦ εἰρημένου νόμου διατασσομένην ἔκθεσιν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχόν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου εἰς τὸν διοικητὴν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτάς, καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον κατ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ἀρθρὸν 50.

3. Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύναται νὰ γένη ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς τρικκοστῆς Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ τὰς διευθύνῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφάσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματι, ἐφαρμοζομένων ἀνολόγως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. 1835 ὀργανικοῦ αὐτοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιορθώνουσι κατ' αὐτάς τοὺς καταλό-

γους ὀριστικῶς αἱ δὲ ὀριστικαὶ αὐταὶ ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δημοσιεύονται, διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὀρισμένον τρόπον

6. Οἱ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος κατάλογοι θέλουν συνταχθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε τρόπον, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι, ἀντὶ ἐξήκοντα, θέλει ἐγγράψῃ ἕκαστος διοικητῆς εἰκοσιν ὀνόματα. Θέλουν δὲ συνταχθῇ πρὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου τ. ε. καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρ.) 1834 νόμου θέλουν παραδεθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ εἰσαγγελεῖ τὸ ἀρμοδίῳ ἐφετείῳ.

7. Ὅλαί αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις, ἰδίως δὲ τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1836.

370. Δ. Περὶ διανομῆς τῶν παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν συναγομένων δικαιωμάτων τοῦ χαρτοσήμου. (α).

371. Δ. Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Ὅταν ὁ τακτικὸς σφραγιστὴς χάρτης λείπῃ εἰς τινα τύπον ἀληθῶς, δύνανται νὰ γράφωνται τὰ εἰς τὸ χαρτόσημον ὑπαγόμενα ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ, τόσον τῶν ἰδιωτῶν ὅσον καὶ τῶν δημοσίων ἀρ-

χῶν, ἐντοσούτῳ καίεῖς τὸν μὴ σφραγιστὸν χάρτην.

2 Ἀμέσως μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1. σημειωθέντων ἐγγράφων θέλουν καθυποβάλλεσθαι ταῦτα εἰς τὸν ἀρμοδίον διοικητικὸν ταμεῖον, ὅστις θέλει τὰ καταχωρεῖ εἰς ἰδιαίτερον ἐπίτηδες καταστιχὸν καὶ θέλει εἰσπράττει τὸ ἀνάλογον χαρτόσημον.

Ταῦτα θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ μὲν τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ταμεῖου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀπὸ δὲ τοὺς διαμένοντας μακρὰν ταύτης, τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἡ καταχώρισις αὕτη πρέπει νὰ γίνεσθαι μετὰ σημείωσιν τοῦ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομηνίας, θέλει δὲ ἐπικυρωθῇ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐν βραχυλογίᾳ περὶ δὲ τῆς πληρωμῆς τοῦ χαρτοσήμου θέλει ἐκδιδεσθαι τακτικὴ ἀπόδειξις τοῦ ταμεῖου.

3. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως (ἄρθρ. 2) πρέπει ὁ νόμιμος ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ τὸ χαρτόσημον ᾧ ἔ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ παρὰ τῇ ὁποίᾳ καίται τὸ ἔγγραφο, νὰ φροντίσῃ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἔγγραφο παρὰ τινι διοικητικῷ ταμεῖῳ, κατὰ τὸν διωρισμένον τρόπον, ὁ σφραγιστὴς χάρτης, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ποινὴν διὰ τὸν προστεθῆσόμενον σφραγιστὸν χάρτην θέλει πληρόνεσθαι τι πλεον, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον θέλει μεταχειρίζεσθαι τὴν ληφθῆσομένην ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν τοῦ ταμεῖου διὰ τὸ πληρωθῆν ἤδη χαρτόσημον (ἄρθρ. 2) μᾶλλον ὥς μετρητὰ χρήματα, καὶ θέλει τὴν στέλλει δημοῦ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

4. Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἀποστέλλονται παρευθὺς, δὲν ἔχουν χρεῖαν τῆς μετὰ ταῦτα προσθήκης τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἀλλ' αὐτὸς θέλει μολοντοῦτο ζητεῖσθαι καὶ λαμβάνεσθαι ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 3. προσδιορισθείσης προθεσμίας διὰ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει ἰδιώτου εἴτε δημοσίου ἀρχῆς ἀπὸ διοικητικόν τι ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιβάλλει ἀπολύτως εἰς

αὐτὸ τὴν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ μάλιστα ἀνευ περαιτέρω πληρωμῆς (ἄρθρ. 3).

5. Ἄν ᾖναι ἑλλειψίς σφραγιστοῦ χάρτου μὲ ὠρισμένον σχῆμα (ἄρθρ. 6, 7 τοῦ χαρτοσήμου νόμου π. γ. διαβατήρια κ.τ.λ. θέλουν γράφεσθαι ταῦτα ἀπλῶς εἰς τὴν ἀνάλογον σφραγιστὸν χάρτην καὶ ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίου ἀρχάς. Ἄν καὶ οὗτος λείπῃ, τότε θέλει γίνεσθαι, κατὰ τοὺς προλαβόντας ὁρισμούς.

6. Ὅλα τὰ διοικητικὰ ταμεῖα θέλουν προσπαθῆ ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ ᾖναι προμηθευμένα μὲ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τὰς δι' ἐξ ἑως ὁκτὼ ἐβδομάδας, ὅθεν διατάττονται αὐστηρῶς περὶ τούτου διὰ τὸ ἐξῆς νὰ φανερώσωσιν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἡμέρας τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα σφραγιστοῦ χάρτου, τὴν ὁποίαν χρειάζονται. Αὐτὸ δὲ θέλει φροντίζει ἐγκαίρως νὰ τὴν ἀποστέλλῃ ὅσον τάχος, καὶ ταῦτα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. 1836.

372. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 276 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 276 τοῦ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, ἀποφαινομένη τὰ ἔργα παντὸς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἀσυμβίβαστα μὲ πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, στρατιωτικὴν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν παρούσαν ἑλλειψὶν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ νομομαθῶν ἀνδρῶν.

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ νόμου, ὅστις εἶναι ἡ πλήρης τῶν δικαστηρίων ἀνεξαρτησία ἠθελεν ἐκπληροῦσθαι οὐδὲν ἔπρεπεν, ἢ δὲ ἄλλη δημόσιος ὑπηρεσία ἠθελεν εὐκολυνθῇ ἢ ἡ ἀπαγόρευσις αὐτῇ ἐλύετο ὡς πρὸς ἐκείνους τοὺς δικαστι-

κοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθήκοντων αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ᾖναι παντελῶς ἀνεξάρτητοι.

Παρατηροῦντες προσέτι, ὅτι τὰ διδασκαλικά ἔργα τὰ ὁποῖα ἄλλως συμπεριελήφθησαν μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ εἰρημένου ἄρθρ. 276 ὅχι μόνον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καθήκοντα, ἀλλὰ δύνανται νὰ συντελέσωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ δικαστικοῦ κλάδου καὶ τῆς δημοσίου διοικήσεως.

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1. Οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντισαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 276 τοῦ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ.τ.λ. νόμου διατεταγμένων νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικά καὶ παρ' ὁποιοδήποτε ἄλλῳ τακτικῷ, στρατιωτικῷ ἢ διοικητικῷ δικαστηρίῳ, ὅταν ᾖναι ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ διδασκαλικά ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ ἔργα ὁποιοδήποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1836.

373. 1. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Πλαταιῶν ἀπὸ Κούλα εἰς Καπαρέλη.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Λιὰ τοὺς εἰς τὴν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκτεθέντας λόγους, ἐγκρίνομεν νὰ μετατεθῇ ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πλαταιῶν ἀπὸ τὸ χωρίον Κόκλα εἰς Καπαρέλη.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβρίου. 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

373. Περὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς.

Ἦ Α. Β. Μ. διὰ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 15124 τῇ 24 Σεπτεμβρίου π. ε. κηρύχθη νὰ διατάξη τὰ ἀκόλουθα.

Τὰ εκπαιδευτικὰ καταστήματα τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ὁργανισμένα, εἰς τρόπον ὥστε ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλει γίνεαι δυνατόν νὰ παύσωσιν αἱ προπαρασκευαστικαὶ κλάσεις συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 45 τοῦ ὁργανικοῦ Διατάγματος διατάττομεν ἐπομένως νὰ παύσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους 1837 ἡ πρώτη προπαρασκευαστικὴ κλάσις, καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν θέλουν ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἀκούσῃ τις τὰ μαθήματα τῆς β' κλάσεως.

Δημοσιεύεται δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη καὶ ὑπευθυμίζονται ἐκ νέου τὰ εἰς τὸ 40 ἄρθ. τοῦ Διατάγματος τῆς 19 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1834 περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ἐνδιελθάνοντα. Ἐπειδὴ αἰτήσεις κατατάξεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν σχολὴν ὅταν δὲν γίνωσιν ἐγκρίτως θέλουν μείνει ἀνενέργητοι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1836.

375. Δ. Περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων. (α)

376. Δ. Περὶ τῶν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιοκτητῶν γηπέδων.

ΟΘ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς φιλικὸν καὶ εὐλογον συμβιβασμὸν, καὶ νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῶν γηπέδων τῶν ἄλλα ὅμοια ἀπὸ τὰ διαθέσιμα εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ λιμένος, κατὰ τὸ 8 ἄρ. τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) Β. διατάγματος Θεωροῦντες ὅτι ὁ συνει-

κισμὸς τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐὰν δὲν παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ὅλαι αἱ εὐρισκόμεναι εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀνεγερθησομένης πόλεως τῶν γαίαι· ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς προκυφούσας ἀπὸ τὸν συνεικισμὸν τοῦτον ὥσπειαις. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, θεωρήσαντες τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ὁργανικοῦ Διατάγματος τῆς 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ζητήσαντες τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μὴ οἰκοδομηθέντα γήπεδα πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ Πειραιῶς ἀναγκισθῶσιν εἰς δημοσίους σκοποὺς, καὶ ἔνεκα τούτου ὅτι πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δυνήθῃ αὕτη νὰ τὰ διανεμῇ εἰς τοὺς Χίους· χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ συνεικισμοῦ τῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν ἐν τῇ παρόντι τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλα τὰ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γήπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν οἰκοδομήθη, μεταβαίνουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, διὰ νὰ παραχωρηθῶσι παρ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τοὺς Χίους διὰ τὸν συνεικισμὸν τῶν, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου τύπους.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρου ὁρισμοῦ τὰ μέρη ἐκείνα τῶν ἰδιοκτητῶν γηπέδων, τὰ ὁποῖα παραχωροῦνται εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε κυρίου τῶν, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· 200 τετρ. Βασιλικὸς πῆχς εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι τοῦ ἡμισσεως στρέμματος· 400 τετρ. πῆχς εἰς τοὺς ἔχοντας μέχρι ἐνὸς στρέμματος· 600 τετρ. πῆχς εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς στρέμματος, καὶ 800 τετρ. πῆχς εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπέκεινα τῶν δύο στρεμμάτων, ἐὰν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου π. ε. ἐπωλήθῃ γήπεδον ἰδιοκτητῶν εἰς περισσοτέρου ἰδιώτας ἢ ἑνὸς· καὶ ἐν τῇ δυνάμει τῆς

τοῦτο ἀπὸ τὸν προκάτοχον ιδιοκτῆτην, ἢ εἰς ὄφελος τοῦ ὁποίου, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης προφυλάξεως, οἱ ἀγορασταὶ τὴν ἐπιλοιπὴν τεμαχίῳ ἤθελαν τὸ παραχωρήσει ἐπιστήμῳ.

3. Οἱ ιδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειωθέντων γηπέδων, πρέπει ν' ἀποζημιωθῶσι μὲ γήπεδα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ Πειραιῶς, κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εὐρισκομένης ιδιοκτησίας των. Αἱ δὲ κατ' ἐξαιρέσιν παραχωρήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2, ἐκπίπτουνται ἐνταῦθα.

4. Διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ ἄρθ. 3, διαίρουνται τὰ γήπεδα ἀναλόγως τῆς θέσεώς των εἰς τρεῖς κατηγορίας. α.) Τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν. β.) Τὰ εἰς τὰς κυρίας ὁδοὺς καὶ παρὰ τὰς πλατείας κείμενα ἀνάγονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. γ.) Τὰ λοιπὰ σχηματίζουν τὰ τῆς τρίτης κατηγορίας.

5. Εἰς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 σημειωθέντα τρόπον ἀποζημιώσεως δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐκεῖνοι οἱ ιδιοκτῆται, ὅσοι εὐρισκόμενοι μὲν κατὰ τὸ παρὸν ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς διάστημα τεσσάρων ἐβδομάδων δὲν ἐμφανισθῶσι διατρίβοντας δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν δὲν ἀναγγεῖλωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν σημειωθείσαν εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ἐπιτροπὴν ζητοῦντες τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην. Μετὰ τὴν ἀνωθεν προθεσμίαν τὸ δημόσιον εἶναι μόνον ὑπόχρεον νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀξίαν τοῦ γηπέδου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, καὶ δύναται νὰ διαθέσῃ ἄλλοτρόπως, περὶ τῶν φυλλαχθέντων πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γηπέδων.

6. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς εἰς τὰ ἄρθρ. 3 καὶ 5 διορισθείσης ἀποζημιώσεως μὲ γήπεδα, ἢ μὲ χρήματα, καθὼς καὶ ἡ παραχώρησις τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 2 φυλαχθέντων οἰκοπέδων ἀνατίθεται εἰς πενταμελῆ ἐπι-

τροπὴν, τῆς ὁποίας δύο μέλη ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, καὶ δύο ἀπὸ τὰς γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ πέμπτον μέλος εἶναι ὁ δήμαρχος τοῦ Πειραιῶς.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἀμέσως προσκαλέσει διὰ προκλήσεως τοὺς εἰρημένους ιδιοκτῆτας, νὰ ἐκλέξουν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὀφείλει ἀνευ ἀναβολῆς νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

8. Ἐὰν δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προκήρυξιν ταύτην οἱ ιδιοκτῆται δὲν συμφωνήσουν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο μελῶν, τὰ δύο ἂν χρεωστοῦν νὰ προτείνωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Γραμματείαν, τότε αὕτη τὰ διορίζει αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγουσα ὅμως πάντοτε αὐτὰ μεταξὺ τῶν ιδιοκτῆτων.

9. Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ιδιοκτῆται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐπιτρόπου τῶν θέλουν παρουσιάσει εἰς αὐτὴν τοὺς τίτλους τῶν ιδιοκτησιῶν των, καὶ δεῖξουσιν ἐπὶ τῶν τόπων τὰ ὅρια αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦτῳ θέλει δοθῇ διορία, εἰς μὲν τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκόμενους 5 ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς διατρίβοντας εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου 15.

10. Αἱ ιδιοκτησίαι αὗται θέλουν καταμετρεῖσθαι ἀπὸ γεωμέτρην καὶ καταγρῆφεσθαι εἰς πρωτόκολλον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἀκολουθήσει εἰς τοῦτο τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 4 σημειωθείσαν τάξιν.

11. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον ιδιοκτῆτην τὸ διὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισθὲν μέρος τῆς ιδιοκτητοῦ γῆς του.

12. Ἐὰν μετὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην μὲν ἕκτασις τις τῆς ἐπιλοιποῦ ιδιοκτητοῦ γῆς μὴ ὑπερβαίνουσα τοὺς 100 τετρ. πήγεις, μεμονομένη ἀπὸ τὰς λοιπὰς γαίας τὰς μενούσας διὰ τοὺς Χίους, τότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τούτων τῶν πηγῶν ἀφίεται εἰς τὸν ιδιοκτῆτην του.

13. Ἐὰν παρελθουσῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 δύο προθεσμιῶν, δὲν ἐμφανισθῶσι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, θέλει προχωρεῖ ἡ ἐπι-

τροπή εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἰδιοκτησιῶν.

14. Ἀφοῦ καταμετρηθῶσιν αἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιοκτηταὶ γαῖαι, καὶ καταγραφῇ ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὰς εἰς τὸ πρωτόκολλον, θέλουν καταγραφῇ εἰς αὐτὸ καὶ ὅσαι γαῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἀποζημιώσεις, καὶ αἱ ὅσσαι θέλουν ληφθῇ ἐκ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῶν πάσης κατηγορίας γαιῶν.

15. Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς πόλεως κειμένων γαιῶν, αἵτινες διετέθησαν ἄλλως διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) Β. διατάγματος, ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εὐρισκόμενα ἐθνικὰ γήπεδα θέλουν χρησιμεύει διὰ τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν.

16. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως ὀφείλει νὰ παρατηρῇ καὶ ἐξετάξῃ μετ' ἀκριβείας, ὥστε τὰ εἰς ἀλλαγὴν δοθησόμενα γήπεδα, νὰ κῆνται ὡς ἐγγίστα εἰς ἀναλόγους θέσεις μ' ἐκείνας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ νὰ ᾖναι γεγραμμένα κατὰ σειρὰν εἰς τὸ πρωτόκολλον ὡς πρὸς τὴν θέσιν αὐτῶν.

17. Καταστρωθέντος τοῦ δευτέρου πρωτοκόλλου οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 1 σημειωθέντων τόπων, θέλουν ἐκλέγει ἀπὸ τὰ καταγραφέντα εἰς αὐτὸ καὶ σημειωθέντα ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ σχέδιον τὰ ἀνάλογα μὲ τὰ ἰδιοκτητὰ τῶν γήπεδα. Ὁ τὴν καλητέραν θέσιν κατέχων εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτῆτης θέλει ἐκλέγει πρῶτος τὰ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἰς ἀντάλλαγμα δοθησόμενα εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ποσότητος τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν του. Ὁ δευτέρος ἐκλέγει μετὰ τὴν πρῶτον, καὶ καθεξῆς.

18. Ἐὰν δὲ οἱ πολλοὶ κτηματῖαι ἔχουν γήπεδα εἰς θέσεις ἰσοτίμους, ἢ προτίμησις τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζεται διὰ κλήρου.

19. Ἐπειδὴ εἰμπορεῖ πολλάκις νὰ συμπίσῃ εἰς ἀντάλλαγμα διανομὴ τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πόλεως γηπέδων, ὥστε μετὰ τὴν τελείαν ἀποζημιώσιν ἰδιο-

κτήτου τινος νὰ μείνῃ μέρος γῆς ἐνωμένον μετὰ τὰς γαῖας του καὶ μὴ συνεχόμενον μετὰ ἄλλο δημόσιον γήπεδον, αὐτὰς ὑπερβαίνειν τὴν ποσότητα 100 τετρ. πηχῶν, τότε παραχωροῦνται καὶ αὐταὶ αἱ πῆγαι εἰς τὸν ἴδιον ἰδιοκτῆτην, ὅστις κατ' ἀρεσκίαν του, ἢ πληρώνει τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐπὶ ἐκτιμήσει γενομένη μετὰ ταῦτα, ἢ κρατεῖται ἡ ποσότης ἐκείνη ἀπὸ τὴν ἀσθεῖσαν εἰς αὐτὸν γῆν, ἐπὶ τῆς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἰδιοκτησίας του. Ἐὰν δὲ τὸ τεμάχιον τοῦτο εἶναι περιπλέον τῶν 100 τετρ. πηχῶν τότε παραχωρεῖται εἰς ὅτινα θέλει καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσῃ τοιοῦτον γήπεδον εἰς ἀποζημιώσιν ἢ μένει διαθέσιμον εἰς τὸ δημόσιον.

20. Ἐὰν εἰς γαῖας τὰς ὁποίας ὁ ἀποξενωθείς ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους ἰδιοκτῆτης ἐκλέξῃ διὰ νὰ λάβῃ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος, ὡς ἀντάλλαγμα λείπουν ὀλιγώτερα τῶν 100 πηχῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ὀλικῆς ποσότητος καὶ δὲν εὐρίσκεται ἄλλο ἰσομέγεθες τεμάχιον διὰ νὰ λάβῃ, τότε παραχωρεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην αὐτὸ τὸ ἔλλειπον ἀπὸ τὰς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ληρθείσας γαῖας του, ἐκτὸς τῶν ὅσων τῷ ἀφῆθησαν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον.

21. Εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον σημαντικὰς περιπτώσεις, περὶ ἀποζημιώσεως διανομῶν ἢ ἐπιτροπῆς ἀποφασίζει ὁριστικῶς διὰ πλειοψηφίας, ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος. Νόμου καὶ τὴν δικαιοσύνην.

22. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλει Μᾶς καθυποβληθῇ περὶ τούτου ἀναφορὰ, διὰ νὰ διατάξωμεν τὰ περὶ παραδόσεως τῶν ἀπαιτουμένων τίτλων εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἰδιοκτῆτας. Ἀφοῦ πρῶτον συνταχθῶσιν οἱ τῆς ἰδιοκτησίας οὗτοι τίτλοι, καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ Πειραιῶς, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς οὓς ἀνήκει, τότε εἰμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους.

23. Οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ 5 ἄρθρου, πρέπει νὰ μὴνῶσιν εἰς κατὰσχεν

ἄχρις οὗτου μὲνύσωσιν ἑαυτοὺς οἱ ἀπαλλοτριωθέντες. Παρελθούσης δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ σημειουμένης προθεσμίας, οἱ τίτλοι θέλουν ἐπιστραφῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ πληρώσῃ αὕτη εἰς τοὺς ἰδιοκτητάς, ἢ εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν, ἢ παρακαταθέσῃ τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀναλογούσαν ἀξίαν, κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρ. 5.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. 1836.

377. Δ. Περὶ προειδοποιήσεως εἰς τὰς ἀνελθούσας ἀρχὰς τῶν καταγινωσκόμενων ποιῶν παρὰ τοῦ κακουργιοδικείου εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ κατὰ παντὸς στρατιωτικοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης παρὰ τῶν κακουργιοδικῶν καταγινωσκόμεναι ἐπὶ κακουργήματι ποιναί, δὲν θέλουν ἐκτελεῖσθαι πρὶν εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμῶν. ἢ ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ γενῇ δι' αὐτῆς ἡ ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἀξιώματος καθαίρεσις τοῦ καταδικασθέντος.

2. Τῆς καθιερώσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀποποίησης, οὐδὲ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ πρέπει ἐντὸς εἴκοσι τοῦ πολὺ ἡμερῶν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ καθαίρεσις ὑποτιθεταὶ δὲ πάντοτε ὡς γενομένη ἢ δὲ ποινικῇ ἀπόφασιν ἐκτελεῖται ἅμα παρέλθουν εἴκοσι ἡμέραι μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1836.

378. Δ. Περὶ τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης τῶν κληρικῶν, στρατιωτικῶν, καὶ ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ τοῦ σήμερον ἐκδοθέντος νόμου διαταττομένων εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀρίσθῃ δι' ἐιδικοῦ διατάγματος ὁ τρόπος, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν καὶ στοασιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀρχὴν ἡ περὶ τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης τῶν κληρικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν εἰδοποίησις, ὡς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 44, ἐδάφ. 3 διαλαμβάνει, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἄμα κατασταθῇ ἀμετάκλητος (irrevocable) ἡ κατὰ κληρικῶν, στρατιωτικῶν, ἢ ναυτικῶν τινας, ποινὴν κακουργήματος καταγινώσκουσα ἀπόφασις, ὁ ἀμύδιος εἰσαγγελεὺς συντάττει εἰδοποίησιν, ἀποτεινομένην πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ἢ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὴν παραδίδει, ἢ τὴν στέλλει πρὸς ἓνα τῶν κλητῶν τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τῶν εἰρημένων ἀρχῶν, καὶ νὰ γενῇ κατὰ τὰς ἐν τῇ ἐπιδόσει.

2. Ἡ εἰδοποίησις πρέπει νὰ ᾖ νὰ ᾖναι προσκόντως χρονολογημένη, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ εἰσαγγελεῖος, καὶ ἐσφραγισμένη μετὰ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ σφραγίδα, θέλει δὲ διαλαμβάνει. 1) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἀξίωμα, τὴν κατοικίαν καὶ πᾶν ἄλλο οὐσιώδες ἀπαιτούμενον πρὸς ἀκριβοῦς χαρακτηρίσιν τοῦ καταδικασθέντος κληρικοῦ, στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ. 2) Τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινὴν. 3) Πρόσκλησιν πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἐκκλησιαστικὴν ναυτικὴν, ἢ στρατιωτικὴν ἀρχὴν, τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 44 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἢ διὰ τοῦ σήμερον νόμου διατασσόμενῃν καθαίρεσιν ἐντὸς τῆς ὁρισμένης προθεσμίας.

3. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἐπιδίδεται, ἐπὶ

μὲν κληρικῶν, εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ δὲ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἰδίαις χερσίν· οὗτοι δὲ χρεωστοῦν νὰ υπογράφουν τὴν τῆς ἐπιδόσεως ἀποδείξιν τὴν ὅποیان ὁ κλητὴρ ἀποστέλλει πρὸς τὸν παραγγεῖλαντα εἰσαγγελέα.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία, ἐκτελεσθῇ ἰσῆς τῆς καθαιρέσεως, στέλλουν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἔγγραφον περὶ τούτου εἰδοποιήσιν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

379. Περὶ τῆς ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιομάτων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθέρας πόλεως Ἀμβούργου.

Ἡ ἐλευθέρα πόλις τοῦ Ἀμβούργου (ville libre Anseatique d'Hambourg) κατὰ συνέπειαν τῆς περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν λιμενικῶν δικαιομάτων κηρυχθείσης προσφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διέταξε νὰ μὴ καθυποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς λιμένας τῆς τὰ ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικὴν πλοῖα εἰς ἄλλα λιμενικὰ δικαίωματα, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνα, εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται αὐτὰ τὰ πλοῖα τῆς ἐλευθέρας πόλεως, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ αὐτὰ νὰ λειψθῶσι μέρη, λόγῳ ἀμοιβαιότητος, ὡς πρὸς τὰ προσορμιζόμενα εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας πλοῖα ὑπὸ σημαίαν τῆς ἐλευθέρας πόλεως Ἀμβούργου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1836.

380. Α. Περὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῶν ἐτῶν 1833, 1834 καὶ 1835.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Οἱ διὰ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τῆς 13 (25) Ὀκτωβρίου τ. ε. καθυποβληθέντες κατ'ἀλογοὶ τῶν ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835 μὲ τὴν αὐτοὺς συνοδεύουσαν ἔκθεσιν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει αὐτὴν καὶ ἐκεῖνους κατὰ τὸ πλῆρες αὐτῶν περιεχόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπισήμως, ὁμοῦ μὲ τὴν παρούσαν ἀπόφασιν. Βαθμηδὸν θέλει δημοσιευθῶσιν ἐπισήμως διὰ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος καὶ οἱ εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων, ὅλων κοινῶς τῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1836.

381. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ προηγηθέντος Διατάγματος τῶν 16 (28) Ὀκτωβρίου ὑπ' ἀριθ. 16529 δημοσιεύεται πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἡ ἐπομένη ἀναφορὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ πρὸς τὴν Α. Μ. περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835 ἔτους, μὲ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα ἔγγραφα, δηλαδὴ τὰς τρεῖς γενικὰς καταστάσεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Βασιλείου τὰς κατὰ τὰ ῥηθέντα ἔτη, καὶ μὲ τὴν συνοδεύσαν αὐτὰ ἔκθεσιν.

Μεγαλειότατε!

Κατὰ συνέπειαν τῆς Βασιλικῆς ἀποφάσεως, λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835, συνοδευμένους μὲ τὴν ἐπισυνημμένην ἔκθεσιν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀνεξάρτητος, Κράτος Βασιλευμένον, νέος καὶκος προσκολλημένος εἰς τὴν μεγάλην τῶν πολιτισμένων τῆς Εὐρώπης ἔθνων ἄλυσσον, ἔπεται νὰ ᾔῃ καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς καιροὺς τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης καὶ τῶν παρατηρήσεων, ὄχι μόνον τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων. Ὁ καθεὶς σκέπτεται, ὁ καθεὶς ἐρωτᾷ « ἔχει ἄρα γε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐν ἑαυτῷ τ' ἀπαιτούμενα σοφεία, τὰ ὅποια ἀναπτυσσόμενα ὀλίγον

κατ' ὀλίγον δύνανται νὰ τὸ ἀποκαταστήσωσιν αὐθόπαρκτον, ἢ πρέπει νὰ συντρεῖται διὰ τῆς ξένης συνδρομῆς; » Διὰ τὴν ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην τὴν τόσον δικαίαν, τὴν τόσον εὐλογον, νομίζομεν ὅτι ἀφοῦ ἤδη ἀνεπτύχθη τόσον ἐνδόξως εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀειμνημόνευτον ἀγῶνα ἡ ἠθικὴ τοῦ ἔθνους δυνάμεις, ἀρκεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον καὶ μόνον περὶ τοῦ ἄλλου οὐσιωδικοῦ στοιχείου πάσης κοινωνίας, δηλ. περὶ τῆς δημοσίου οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δημοσίου οἰκονομία εἶναι εἰς ἓνα Κράτος ὅ,τι καὶ ἡ οἰκιακὴ εἰς μίαν οἰκογένειαν· εὐδαιμονεῖ ἡ πατριὰ ὅταν ὁ καλὸς οἰκοδεσπότης διηχειρίζῃ φρονίμως καὶ διαμετρεῖ καλῶς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ· εὐδαιμονεῖ καὶ τὸ Κράτος ὅταν ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, ἀναλογιζόμενος καλῶς τὰ ἀναπόφευκτα εἰς τὴν συντήρησιν τῆς κοινωνίας ἔξοδα, τὰ περιορίζει κατ' ἀναλογίαν μὲ τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἡ κοινωνία, χωρὶς ἐκτάκτους καὶ ἀφορήτους ἐπιβαρύνσεις, παρέχει εἰς αὐτὸν πόρους. Ἡ δημοσίαις τῆς Ἑλλάδος οἰκονομία διαιρεῖται εἰς τρεῖς κυρίας ἐποχάς. Πρώτη εἶναι ἡ ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας μέχρι τῶν 1828. Δευτέρα ἀπὸ 1828 μέχρι τῶν 1833. Καὶ τρίτη ἡ ἀπὸ 1833 μέχρι τῆς ἐποχῆς. Ἐὰν στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας εἰς τὴν πρώτην ἐποχὴν, εἰς ματὴν θέλωμεν κοπιᾶσαι νὰ εὐρύνωμεν τὰξιν καὶ εὐρύθμειαν εἰς τὴν τότε δημοσίαν οἰκονομίαν. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὑπῆρξεν ἐποχὴ γενικῆς κινήσεως, ἐποχὴ ἀγωνίας θανάτου καὶ καταστροφῆς. Ἀλληλοδιιδροχόμεναι ὀλιγοκαιριναὶ διοικήσεις δὲν ἦσαν βέβαια κατὰλληλοι· ν' ἀνεγείρουν οἰκοδόμημα δημοσίου οἰκονομίας. Ὑπῆρχον μὲν καὶ τότε ὑπουργεῖα οἰκονομίας, ἐκρυσταίνοντο καὶ τότε κατάστιχα καὶ λογαριασμοί, ἀλλ' ἡ κυριεῖον αὐτῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὰς οἰκονομικὰς πράξεις σύγχυσις, παρακλόνηθον ἐναπόφευκτον τῶν περιστάσεων, εἶναι τοσαύτη, ὥστε μόλις μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἀκόμη ἐτῶν κατορθωθῇ ἵσως ἡ ἐκκαθάρισίς τῶν· Ἐκ τοῦ ἐνός μέρους πε-

ρουσιάζονται ἔξοδα μεγάλα, ἔξοδα ἐκτακτα δι' ἀγορὰν ὕλικου, διὰ προετοιμασίας ἐκστρατειῶν, δι' ὀπλισμούς, στόλων, διὰ πληρωμὰς μισθῶν στρεπυμάτων καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων· ἐκ τοῦ ἑτέρου ἔσοδα ἀπὸ τῶν δεκατισμῶν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀπὸ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἀπὸ δάνεια ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ, ἀπὸ ἐράνων ἀπὸ συνεισφορὰς καὶ βοηθείας· ἀλλὰ πόση ἡ ποσότης αὐτῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἔξόδων, ἂν τὰ διάφορα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔσοδα ἐμβῇκαν τῷ ὄντι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέλλει, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, μόνον ἡ καιρὸς νὰ μακρὸ ἀνακαλύψῃ μετὰ ἐπιπόνους ἐρεῖνας. Ἡ δευτέρα· παχὺ ἐλευθερωμένη ἤδη ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου ἐνησχολήθη νὰ παρεισάξῃ σύστημα οἰκονομικόν, ὡς ἀπὸ δοκίμια τινὰ ἰσολογισμῶν καὶ προῦπολογισμῶν τὸ ἐπέλεξε· ἀλλ' αἱ ἐπισυνεδάσαι περὶ τὰ τέλη αὐτῆς ἐμφύλιοι ταραχαὶ ἐμπεδύνουν διὰ μιᾶς ὅλους τοὺς διοργανισμούς, καὶ ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὰς ἀναρχία παρέλυσεν εἰς τοσαύτην τὰ ἐλαττωρὰ τῆς οἰκονομικῆς μηχανῆς, ὥστε δὲν ἦτον δυνατόν ἐκ τῶν δημοσίων πόρων οὔτε καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς διοικήσεως νὰ θεραπευθῶσι. Διὰ νὰ λάβωμεν δὲ ἰδέαν ἀκριβεῆ τῆς καταστάσεως τῆς τότε δημοσίου οἰκονομίας, μᾶς ἀρκεῖ ν' ἀνκαλέσωμεν μόνον εἰς τὴν μνημὴν μας, ὅτι τὰ στρατεύματά μας ἀπλήρωτα καὶ χωρὶς τροφῆς περιέτρεχον τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι τὸ ταμεῖον μας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνέλαβε τὴν διαύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἡ Ἀντιβασιλεία, δὲν εἶχεν εἰρηὶ μόνον φοίνικας 2 9, 77 εἰς μετρητὰ καὶ 960 εἰς χαρτονομίσματα. Τὸ ἔτος 1834 ἐγενεὶν ἑναρξίς σωτηριώδους ἐποχῆς καὶ εὐτυχὸς μέλλαντος διὰ τὴν Ἑλλάδα· εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ βασιλικῶς θρόνου βλέπει ὁ Ἕλλην τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ διαρκεῖν. Πρόοδοι σημαντικοὶ ἐγενήσαν μέχρι τῆς σήμερον εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς πολιτικῆς μας μηχανῆς· ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ τὸ κοινόν, ὅτι ἐνυπάρχουσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πόροι ἱκανοὶ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο, εἰμὴ

ἀναπτυχθῶσι καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν
ἡ δὲ ὁρθὴν σύστημα οἰκονομίας, διὰ νὰ ἐ-
κτρέψουν εἰς ὅλας μας τὰς ἀνάγκας, εἶναι
ἡ γὰρ ἔργον νὰ δημοσιευθῶσιν ἐπισήμως
καὶ τοῦ τύπου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἐσόδων
καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πα-
λαιοῦσαν τριετίαν δηλ. τοῦ 1833, 1834

καὶ 1835, οἱ ὅποιοι ἐξήχθησαν ἀπὸ τὰ
εὐρισκόμενα εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Οἰ-
κονομίας καὶ εἰς τὸ γενικὸν Ταμεῖον βι-
βλία. Περιττὸν κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν
εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους διασαφήσεις
τινάς, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν αὐτοὺς συ-
νοπτικῶς ἐνταῦθα.

Π Ε Ρ Α Σ Ε Ι Σ.

Ἔσοδα	69,707,354 : 38.
Ἐξοδα	64,805,441 : 89.
Περισεύματα ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ ἐξοδα.	4,901,909 : 49.

Ἦτο:

Εἰς μετρητὰ κατὰ τὴν 34 Δεκεμβρίου 1835.	4,810,834 : 49.
Εἰς χαρτονομίσματα.	423,410 : 49.
Εἰς χεῖρας τοῦ ἐπισφραγισμένου τῆν παραλαβὴν τοῦ δανείου χαρτίτου.	151,893 : 79.
Εἰς διαφόρους λογαριασμοὺς μὴ ἐμπεριεχομένους εἰς τὸν προϋπολογισμόν.	181,279 : 34.
Τὰ συνταχθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 30 Ἰουνίου 1836 καὶ τῶν εἰσδημάτων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835 μετὰ τὴν πλήρυσιν τῶν πληρωθέντων ἐσόδων.	2,631,490 : 92

Σύνολον. 4,901,909 : 49.

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως ταύτης εἴ γινεται,
ὅτι τὰ ἐξοδα τοῦ 1833 καὶ 1834 ὑπερέ-
βησαν μὲν σημαντικῶς τὰ ἔσοδα τῶν ἐτῶν
αὐτῶν ἀλλ' εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος τῶν
1835 ἐλάμην τὰ οἰκονομικὰ μας βήματα
πρὸς τὸν οὐσιώδη σκοπὸν τῆς ἰσοστα-
σίας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καί ὅτι ἡ
μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους
αὐτοῦ διαφορά δὲν συνίσταται κυρίως εἰς
ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς διοικήσεως
καὶ εἰσπράξεως μόνον. Εἰς τὰ πρῶτα δύο
ἔτη ἡ δαπάνη τοῦ Κράτους ἦτο ἐπόμενον
ὑπερβῆ τὰ ἔσοδα, διότι συνέτρεξαν πε-
ριστάσεις ἑκτακτοί, καὶ διότι μεταξὺ αὐ-
τῶν ἰδίως ἐμπεριέχοντο τόσον τὰ ἐξοδα
τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος τοῦ μεταβάντος
εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς ἀποράσεις τῶν
συνδικαλέσεων τοῦ Λονδίνου, ὅσον καὶ τὰ
δαπανηθέντα διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ
στρατοῦ ξένων ἐθελοντῶν, ὅστις κατὰ τὰς
ἐκτάς ἀποράσεις ἐπρεπε νὰ ἀντικαταστήσῃ
τὸ ἐπικουρικόν, τὰ ἐξοδα τῆς μεταδόσεως
τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τῶν περὶ αὐτὴν

ὕδαλλήλων, ἔξοδα διάφορα εἰς ἐπισκευὰς
καὶ οἰκοδομὰς, αἵτινες ἐγένοναν ὅχι διὰ νὰ
χρησιμεύουν εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν
μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν ὁποίαν
ἐγένοναν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον μόνον
καὶ εἰς στρατιωτικὰς οἰκοδομὰς γινόμεναι
δαπάναι ἀναβαίνουν εἰς ἀρχ. ἐν ἑκατομ-
μύριον σχεδόν. Δὲν πρέπει πρὸς τούτοις νὰ
λησμονήσωμεν, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ Κ. θέρ-
μησις ἦτον ἀναγκασιμένη νὰ προμηθεύεται
ἐξώθεν τὰς ἀποσκευὰς καὶ λοιπὰ ἀναγκαι-
α καὶ εἰς τὸν στρατὸν μας καὶ ἐν γένει εἰς
τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν μὲ τιμὰς πολλὰς
ὑπερόγκους, διότι ἡ ἐγγύριος βιομηχανία
δὲν ἦτον εἰς στάσιν νὰ τὰ προμηθεύῃ. Ἡ
κατάστασις τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐ-
ξόδων τοῦ 1835 μας βεβαίως ἀποχρώντως
ὅτι τὰ ἔσοδά μας θέλουσιν αὐξήσει τοῦ λοι-
ποῦ κατὰ λόγον τῆς προόδου τῆς βιομη-
χανίας ἐν γένει τοῦ τόπου, ἐνῶ τὰ ἐξοδα
μας θέλουσιν ὀλιγοστέλλει, διότι θέλουσιν πε-
ριφρῆσθαι βαθμυδὸν εἰς τὰς κυρίας δα-
πάνας τοῦ Κράτους. Τὰ πλεονάζοντα τῶν κυρίων

ἐξῶδων τοῦ κράτους κατὰ τὴν παρελθούσαν ἤδη τριετίαν ἀνέβη, ὡς εἶδομεν εἰς δραχμὰς 40 ἑκατομμυρίων σχεδόν, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὁποίων ἀπληντήθη ἀπὸ τούτων πόρους αὐτοῦ τοῦ κράτους· ἐκ δὲ τοῦ δανείου 14 μόνον ἑκατομμυρίων ἐγίνετο χρῆσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐνῶ διὰ τὴν χρεωλυσίαν τοῦ ἔτους 1833 ἐξοδευθήσαν περὶ τὰ 15 ἑκατομμύρια αὐτοῦ. Ὅτι ἡ κυρία δαπάνη τοῦ Κράτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετοῦς ταύτης ἐποχῆς δὲν εἶναι μεγάλη, θεωρουμένη ἀναλόγως, θέλομεν πεισθῆ βέβαια, ἅμα βίβωμεν τὸ βέλεμα μας εἰς ἓν μέρος τοῦλάχιστον τῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ἐθεράπευσεν. Ἡ τάξις ἥτις παρεσχίθη πρὸς ὀλίγον κατὰ τὴν δευτέραν μνημονευθεῖσαν ἐποχὴν εἶχεν ἀνατραπῆ εἰς τὰ 1832, καὶ ὁ Ἕλλην μῶλις ἀναλαμβάνων ἀπὸ τὰ πολυχρόνια δεινὰ εἶχε πέσει πάλιν εἰς νέα δυστυχήματα, εἶχεν ἀπισθοδρομήσει εἰς τὸ πρῶτον σημείον τῆς πρὸ τοῦ 1828 ἐποχῆς. Διὰ τὴν φθάσῃ ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται σήμερον ἀπαιτοῦντο νόμοι, ἀπαιτοῦντο ἄνθρωποι νὰ τοὺς ἐφαρμόσωσι, δυνάμεις ισχυρὰ νὰ σῶσιν τὸ πνεῦμα τῆς ταραχῆς καὶ τῶν κρατιῶν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ τοὺς νομοθέτας καὶ τοὺς ἐκτελεστάς τῶν νόμων. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους ἦτον τότε ἀδιοργανιστόν, αἱ κοινότητες, ἡ πρώτη βάση τῶν κοινωνιῶν, ἦσαν μόνον τύποι κοινοτήτων. Ὁ δικαστικὸς Κλάδος ἦτον εἰς τὴν νηπιότητά του. Μόλις δικαστήριά τινα ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ δευμένα καὶ αὐτὰ μετὰ τὰς ἀλύτους τῆς Πενετικῆς Δικονομίας ἐχρεώσθη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ τακτικὰ καὶ ανεξάρτητα Δικαστήρια, τῶν ὁποίων τὴν ἑλλειψιν συναίθνητοντο βαθέως ὅλαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας μας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐσύμπερε βέβαια νὰ μὴ χωρισμένη ἠθικῶς ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης· ὡς ἔθνος ἀρτισύστατον καὶ ἐμπρικὸν εἶχεν ἀνάγκην πρὸςδοῦν διὰ νὰ συνδέσῃ μετὰ αὐτὰς σχέσεις συντείνουσας εἰς τὰ ὕλικά καὶ ἠθικά συμφέροντά της, εἶχεν ἀνάγκην προξένων διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ

ἐμπορίων της. Ἡ δημόσιος ὑπηρεσία εἶχεν ἀνάγκην ἀναπόφευκτον δημοσίων κατὰσταμάτων, νομισματοκοπείου, τυπογραφείου, ἀποθηκῶν διαμετακομίσεως, υγιεινῶν, τελωνείων, λιμεναρχείων, στρατιῶν, καὶ φυλακῶν. Ἡ Δημόσιος ὑπηρεσία ἀπαιτοῦσε τὴν σύστασιν ἐλεγκτικῆς Ἀρχῆς. Ἡ Κοινωνία μας εἶχεν ἀνάγκην προπαιδευτικῶν σχολείων ἥδη δὲ πληθύνονται ἀπὸ τῶν δημοσίων ταμείων κατ' ἑτοῦ δραχμ. 360000 δι' ἐκπαίδευσιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἡ δημόσιος ὑπηρεσία εἶχεν ἀνάγκην προσέτι στρατιωτικοῦ σώματος ἰδίως ἐνασχολουμένου εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Ἐπαμένως ἡ σύστασις τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ὁποίας τὰς ὑπὲρ τὴν ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων της ἀξιοπαίρους τελεσιουργοὺς προσπαθείας δὲν ἐμποροῦμεν βέβαια νὰ ἀρνηθώμεν, ἦτον ἀνάγκη ἀναπόφευκτος. Ἡ πατρίς τέλος ἐχρεώσθη νὰ περιθάλψῃ τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπὲρ τῆς ἑθνικῆς Ἐλευθερίας πεσόντων εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προσηνῶς δυστυχῆσαντας. Ἡ πατρίς τέλος ἐχρεώσθη νὰ χορηγήσῃ μέσα ὑπάρξεως εἰς τοὺς παλαιούς στρατιωτικούς, τὰ ἐσπόμενα τοῦ ἀγῶνός μας.

Ἀν ἀναλογίσωμεν τὰς ἀνάγκας ταύτας τοῦ Κράτους αἵτινες ἐθεραπεύθησαν κατὰ μέγα μέρος, ἂν συγκρίνωμεν αὐτὰς κατὰ τὸς ἄλλας τὰς ὁποίας παρασιωπώμεν μετὰ τὰ τακτικὰ ἔξοδα τῆς παρελθούσης τριετίας, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ προκύψαντα ἐκ τῶν ταραχῶν τῆς Μάνης καὶ Μεσσηνίας ἑκατακτα ἔξοδα, ἂν ἐπὶ τέλει συλλογισθώμεν, ὅτι διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἐνὶ παρόντι ἰσονομία καὶ ἡσυχία, νὰ διοργανισθῇ ἐν ἐνὶ λόγῳ κράτος ἐξεργασμένον ἀπὸ ἐπανάστασιν πολυχρόνιον καὶ ἀπὸ ἐμπυλίου ταραχῆς, ἀπαιτοῦντο μέσα ἑκατακτα, θέλομεν πεισθῆ βέβαια ὅτι τὰ ἔξοδα μας δὲν εἶναι δυσανάλογα. Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη, ἂν τὰ ἐξοδευθέντα κατὰ τὴν ἀνωτέρω τρία ἔτη συνετέλεσαν ἢ ὅχι εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας μας, διὰ τῆς ἐπικρατοῦσης ἡσυχίας καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας

τας των νημισμάτων. ἥτις συνεπέφερε τὴν
 ὑξίσιν των παρ' ἡνωτικῶν κεφαλαίων. Διὰ
 τὴν λύσιν τοῦ ζήτημα τοῦτο, ὡς ἐπιστή-
 ῳμεν τὴν πρὸς αὐτὰ τὰ πράγ-
 ματα. Κατὰ τὸ 1830 ἡ τελωνιακὴ πρό-
 σόδος τοῦ Κράτους ἔφερε δραχ. 1, 456,
 110 ὡς παραθέσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν τελω-
 νιακὴν ἐτήσιον πρόσδοον κατὰ τὴν παρελ-
 θούσαν τριετίαν. Τὰ τελωνεῖα, ἐξαιρουμέ-
 νων των τελωνείων Εὐβοίας Λαμίας καὶ
 Ἀττικῆς, ἐπαρχικῶν αἰτίνας προστεθῆσαν
 ἐκαστῶς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἔφερον
 πρόσδοον κατὰ τὴν παρελθούσαν τριετίαν
 ῑ. 6, 717, 548 ἐπομένως ἡ ἐτήσιος τε-
 λωνιακὴ πρόσδοος, κατὰ μέσον ὄρον, ἀνα-
 αίνει εἰς δραχ. 2, 219, 182. Ἄν καὶ ἡ
 τελωνιακὴ διατίμησις δὲν ἔλαβε κάμμιν
 ὕψους, ἡ ἐτήσιος πρόσδοος κατὰ τὴν
 παρελθούσαν τριετίαν ὑπερέβη τὴν πρόσ-
 οον τοῦ 1830 κατὰ τὴν ποσότητα των
 δραχ. 782, 672. Διὰ τὴν βεβαιωθῶμεν δὲ
 ἐπὶ τῆς προσόδου εἰδίως τῆς ἐγχωρίου βιο-
 τηγανίας, ὡς παραλλήλισομεν καὶ τὰς
 ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τελωνιακὰς προσόδους
 των ἀνωτέρω δύο ἐποχῶν. Κατὰ τὸ 1830
 τὸ τελώνιον ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἔφερε δραχ.
 228, 384. Ἐκαστον ἔτος τῆς παρελθούσης
 τριετίας, λαμβανόμενης τῆς εἰσπράξεως
 κατὰ μέσον ὄρον, καὶ ἐξαιρουμένων των
 εἰσπράξεων των τελωνείων των ἀνωτέρω
 τριῶν ἐπαρχικῶν, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς
 διαμετακομιδῆς ἔφερε δραχ. 510,030.
 Ἐάν πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἐξαγωγὴν
 τοῦ 1830 τοῦτέστι τὰς δραχ. 228,384
 μετὰ 16 2/3, διότι τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγω-
 γῆς εἶναι 6 0/0, θέλομεν ἰδεῖ, ὅτι κατὰ
 τὸ 1830 ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα
 ἐγχώρια προϊόντα τιμῆς δρ. 3,806,400.
 Ἐάν δὲ πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἐτήσι-
 ον ἐξαγωγὴν τῆς παρελθούσης τριετίας,
 τοῦτέστι τὰς δραχ. 510,030 μετὰ 16 2/3
 θέλομεν ἰδεῖ, ὅτι καθ' ἑκαστον ἔτος τῆς
 τριετίας ταύτης ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλ-
 λάδα ἐγχώρια προϊόντα τιμῆς δραχμῶν
 8,500,500. Ἐπομένως βρῶντες ἀποδεικνύε-
 ται, ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ ἐκάστου ἔτους κατὰ
 τὴν τριετίαν ταύτην ὑπερέβη τὴν ἐξαγω-

γὴν τοῦ 1830 εἰς δραχ. 4,694,100.
 Ἀντιπαθῶμεν ἤδη εἰς τὴν παράθεσιν
 των ἐσόδων των ἐγκτητικῶν ῥόρων. Τὰ
 πράγματα εἶναι ἡ καλῆτέρα ἀποδείξις τῆς
 ἀληθείας· ἀλλ' ὡς παραλλήλισομεν τὰς
 προσόδους περὶ των πρόκειται, πρὸς ἀλλή-
 λας, καὶ ὅχι πλέον μετὰ τὴν πρόσδοον τοῦ
 1830, διὰ τὴν μὴν υποτεθῇ, ὅτι θέλομεν
 νὰ συγκρύνωμεν τὸ παρελθόν, πλούσιον
 τῶσαν λαμπρῶν ἀναμνήσεων.

1833	1834	1835
4,127,927.	5,703,100.	7,292,984.

Ἄν καὶ τὸ τίμημα των ἐγκτητικῶν
 ῥόρων δὲν ἡῖχθη, ἡ ἐγκτητικὴ πρόσδοος
 τοῦ δευτέρου ἔτους ὑπερέβη ἐκαίνην τοῦ
 πρώτου κατὰ 1 1/3 σχεδόν, καὶ ἐκείνη τοῦ
 τρίτου ἔτους ὑπερέβη τὴν πρόσδοον τοῦ
 πρώτου κατὰ 3 1/4 σχεδόν· ἐπομένως ἡ
 αὐτὴ ἀναλογία ὑπάρχει βέβαια καὶ εἰς
 τὴν αὔξησιν των προϊόντων τῆς γῆς. Τί
 ἐξάγεται ἐκ τούτου; τί ἄλλο, ἢ, ὅτι οἱ
 γεωργοί, τοὺς ὅποιους ἡ ἐλλειψὶς τῆς ἀ-
 σφαλείας ἐκρατούσεν ἀργούς ἐπανήλθον πάλιν
 εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἐργασίας των, καὶ
 ὅτι εἰσέχθησαν νέα κεφάλαια εἰς τὸν τό-
 πον. Δὲν μένει πλέον κάμμία ἀμφιβολία,
 ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους συνετέλεσαν
 ὅχι μόνον εἰς τὴν κλιτικὴν βελτίωσιν τῆς
 κοινωνίας μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐμφύχω-
 σιν τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
 βιομηχανίας ἐν γένει, καὶ μάλιστα διὰ
 τῆς προσθήκης 45 ἐκατομμυρίων νέων
 κεφαλαίων. Ὡς ἐξετάσωμεν δὲ ἐπὶ τῶν
 τὸν τρόπον, καθ' ὃν μεταχειρίζονται τὰ
 δημόσια πράγματα, διὰ τὴν ἰδῶμεν ἂν ἐλή-
 φθησαν, ἢ ὅχι, πρόσφορα μέτρα πρὸς ἀπο-
 φυγὴν των καταχρήσεων. Τὰ ἔξοδα τοῦ
 Κράτους ἐγενῆσαν καὶ γίνονται κατὰ συνέ-
 πειαν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν στηριζομέ-
 νων ἐπὶ τοῦ ἐτησίου γενικοῦ προϋπολογι-
 σμοῦ τοῦ Κράτους τοὺς ὅποιους αἱ Γραμ-
 ματεῖαι καθυποβάλλουν κατὰ μῆνα εἰς τὸν
 Βασιλέα· κἀνὲν ἔξοδον δὲν ἔμπορεῖ νὰ γί-
 νη ἂν δὲν προείδον αὐτὸ οἱ μηνιαιοὶ οὗτοι
 προϋπολογισμοί, ἐκτός ἂν ἐπιτραπῇ διὰ
 Βασιλικοῦ διατάγματος χορηγούντος ἐπὶ

τούτω εἰδικὴν πίστωσιν ἀπέναντι τοῦ ἐτῆσιου προϋπολογισμοῦ εἰς τὰς πληρωμὰς ἐφυλάχθη καὶ φυλάττεται πάντοτε ἡ ἀπαιτούμενη ἀπὸ τοῦ ἐν ἐνεργίᾳ λογιστικὸν ἀκριβεία. Αἱ πληρωμαὶ γίνονται μόνον δι' ἐνταλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἷον τὸ διάταγμα δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ δαπάνη, τακτικὸς λογαριασμὸς τῆς γενομένης δαπάνης, καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν πληρωθέντων ἀνεὺ τῶν τοιούτων ποιστοποιητικῶν κενὲν ταμεῖον τοῦ Κράτους δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐξορλήσῃ ἐνταλμα πληρωμῆς.

Ἄλλως ἢ διαχειρίσας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὑπόκειται εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐξέλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τὸ Συνέδριον τοῦτο, προσδιορισμένον νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς τοῦ κράτους προσόδου καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, καὶ νὰ διακωλύῃ πᾶν εἶδος καταχρήσεων, ἐνασχολεῖται ἤδη πρότινος καιροῦ εἰς τὸ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῶν παρελθόντων τριῶν ἐτῶν καὶ θέλει εὐρεθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς στάσιν, νὰ προσδιορίσῃ διὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς του δριστευτικῆς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς παρελθούσης τριετίας. Ἡ τάξις ἣτις παρυστήθη ἤδη εἰς τὸ λογιστικὸν σύστημα ἀποδεικνύει τρανύτητα, πόσον ἡ Κυβέρνησις φροντίζει περὶ τῆς τακτικῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους.

338. Α. Περὶ τῶν ἑμποροδικαίων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τῶν συνεχῶν παραιτήσεων τῶν ἑμποροδικῶν δυσχερείας καὶ νὰ συμβιβάσωμεν τὰς περὶ ἐκλογῆς αὐτῶν διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου μετ' ὃ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ διάταγμα.

Παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ μὴ διαμενόντες ἐν τῇ πόλει ὅπου ἐδρεύουσι τὰ ἑμποροδικεῖα ἔμποροι, μόνον τῶν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεξάγοντες τὰ τῆς ἐμπορίας τῶν

δὲν δύνανται χωρὶς σημαντικῆς ζημίας νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἐργασίας τῶν διὰ τὰ μεταβῶσι εἰς τὴν ἑδραν τοῦ ἑμποροδικείου καὶ ν' ἀσχοληθῶσι ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμίσθων τοῦ ἑμποροδικίου ἔργων, ὅσας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 2 Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου (ἄρθρ. 11—20) ἠθέλον διορισθῇ. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτετακτικῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου συνακτέαι κατὰλογοὶ ὑποψηφίων ἑμποροδικῶν θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν, καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεως τῶν, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἑμπορίου ὑπάγουνται. Ἐκτίθενται δὲ εἰς τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα μέρη καὶ προσέτι εἰς πᾶσαν ἑδραν εἰρηνοδικείου τοιχοκολλημένον ἐν τῷ δημαρχείῳ.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῶν στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυγῶν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημαρχοῦ καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἑμποροδικίων εἰς τὸν διοικητὴν οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως τὰς φαλίσας παρατηρήσεις, ἐπιφέρει αὐτάς καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντα τρόπον.

Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσε ν, δύναται νὰ γενῇ ἐρεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐκτετακτικῆς. Αἱ ἐρέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ τὰς στείλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐκτετακτικῆς ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐρέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένων

ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ ὁρθοῦσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὀριστικῶς αἱ δὲ ὀριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατ. δημοσιεύονται διαρκούντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα μέρη.

6. Ὅσοι τῶν ἐντὸς μὲν τῆς περιφέρειας τοῦ ἐμποροδικείου, ἑκτὸς δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ καταστημένων ἐμπόρων, ἐγγραφένται εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκολεύονται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐμποροδικίου, ἂν τυχὸν ἤθελον διορισθῇ. δύνανται νὰ ἀναφερῶσι περὶ τούτου ἐγγράφῳ εἰς τὴν διοικητὴν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον, ὃ δὲ διοικητὴς λαβὼν τὴν ἀναφορὰν σημειοῖ τὴν δῆλωσιν τῶν ἀναφερμένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰκείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἐκάστου τῶν αἰτούντων. Οἱ τοιαύτην δῆλωσιν προσειργόντες ὅτε λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἔτος, ἐκείνο δι' ὃ ἔγιναν οἱ κατάλογοι.

7. Ὅλαί αἱ διατάξεις, αἱ ἀντιβιβάζουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου ἀκυροῦνται.

8. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις διὰ τῆς ἡμερηίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1836.

γματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833 περὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1822, καθὼς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τίτλων τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἔπαρσασαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου θέλει σύγκριται εἰς τὸ ἐξῆς ἐξ, 1. προέδρου, 1. γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας, 1. ἀντιπροέδρου, 6. ἐλεγκτῶν, 2. παρόδρων, 1. γραμματέως, 1. ὑπογραμματέως, 4. γραφέων καὶ 1. κλητῆρος.

2. Τὸ εἰς ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ τὴν περιοδικὴν ἐπιθεώρησιν ἐνασχολούμενον προσωπικὸν τῶν λογιστῶν αὐξάνεται εἰς 8 λογιστὰς α'. τάξεως, καὶ 12 λογιστὰς β'. τάξεως.

3. Διὰ τὰ ἀρχίζοντα ἀπὸ τὰ 1822, καὶ ἐνωμένα εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀρχεῖα διορίζεται εἰς ἀρχαιοφύλαξ (ἐπὶ τῆς ἀταχωρήσεως) πρὸς τῷ αὐτῷ, ὅστις εἰδικῶς εἶναι ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀρχείων τούτων, τὴν τάξιν τῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφων τὰ ὅποια ζητοῦνται, ἢ ἀπὸ δημοσίων ἀρχῶν, ἢ ἰδιώτας. Ὅταν τὸ ἀπαιτῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, βοηθεῖται εἰς τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τῶν γραμματέων καὶ τοὺς γραφεῖς.

4. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διακρίνεται εἰς δύο τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἐνασχολεῖται εἰδικῶς μετὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, τὸ δὲ ἄλλο μετὰ τοὺς ὑπολειπομένους λογαριασμοὺς ἀπὸ τὰ 1822 μέχρι 1833.

5. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ πάρεδροι διανέμονται εἰς τὰ δύο τμήματα, καὶ μάλιστα εἰς ἕκαστον τμήμα, τρεῖς ἐλεγκταὶ καὶ εἰς πάρεδρος.

6. Ὁ ἀντιπρόεδρος, παρόντος τοῦ προέδρου, ἐκτελεῖ χρὴ ἐλεγκτοῦ. καὶ ἐργάζε-

383. Δ. Περί τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Προβέμενοι νὰ φέρωμεν εἰς ἐκτέλεσιν τὰ ἄρθρα 18 καὶ 34 τοῦ Ἡμετέρου διατά-

ται ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἓν, ποτὲ δὲ εἰς τὰ ἄλλα τμήματα, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

7. Ἐκαστον τμήμα συνεδριάζει ἰδίως.

8. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ ἑνὸς, καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος προεδρεύονται μόνον τοῦτο ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον, ὅστις πάντοτε πρέπει νὰ ᾔναι παρὼν εἰς τὰ δύο τμήματα.

9. Καὶ ὁ γενικός ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας θέλει εἶσθαι πάντοτε παρὼν εἰς τὰς συνεδριάσεις, τόσον τοῦ ἑνὸς καθὼς καὶ τοῦ ἄλλου τμήματος.

10. Ἐκαστον τῶν δύο τμημάτων δύναται νὰ κάμῃ ἀποφάσεις, παρόντων μόνον 4 μελῶν, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

11. Εἰς περίστασιν παρεμποδίσσεως ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, ἑνὸς τῶν δύο τμημάτων, ἀναπληρῶναι τὴν θέσιν ἐκεῖνου ὁ πρόεδρος δι' ἑνὸς ἐλεγκτοῦ, ἢ παρέδρου, τοῦ ἄλλου τμήματος, ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του.

12. Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνεδριάζουσιν ἐναλλάξ ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, δύναται ἐν εἰς αὐτῶν νὰ συνεδριάσῃ δις κατὰ συνέχειαν, καθὼς καὶ ἀμφότερα δύνανται νὰ συνεδριάσωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο πρὸς τούτους συγκαλοῦνται καὶ παρὰ τοῦ προέδρου.

13. Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνέρχονται εἰς πλήρη συνεδρίασιν ὅσας πρόκειται. 1) Νὰ λάβωσι γνώσιν Βασιλ. διαταγμάτων ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκδοθέντων πρὸ ὀλίγου. 2) Νὰ δώσωσι γνώσιν, ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἢ νὰ δώσωσιν ὁδηγίαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ λογιστικοῦ, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει. 3) Νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συμβάσεως ἀτάξιας εἰς τὴν διαχείρισιν διοικητικῆς τιнос ἀρχῆς. 4) Νὰ εἰσαχθῇ νεωστὶ διορισθέν μέλος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Νὰ παραδεχθῇ ἀρχή τις (principe) τοῦ λογιστικοῦ, ἢ νὰ γένῃ συζήτησις περὶ αὐτῆς. 6) Νὰ θεω-

ρηθῇ ὁ κατάλογος τῶν γενικῶν παρατηρήσεων, διὰ νὰ γένῃ πρὸς ἡμᾶς ἐκθεσις περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, περὶ τῶν λογιζομένων μέτρων, ἢ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη κανόνας καὶ τὰ διαταχθέντα ἐλεγκτικὰ μέσα διὰ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει.

7) Νὰ ἀναφέρῃ περὶ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἑνὸς λογιστικοῦ ἔτους καὶ τῆς κλεισεως αὐτοῦ.

8) Νὰ κάμῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ εἰς κενὰς θέσεις (ἀρθ. 11 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ. 1833).

9) Νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῆς, δοθησομένης παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκειμένων εἰς εὐθύνην λογαριασμῶν, ὅτιν ἀναδέχωνται τὰ χρεὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν 10) Νὰ συζητήσῃ ἀντικείμενον τι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐν γένει.

14. Αἱ ἀποφάσεις (arrêts de situation) καὶ οἱ γενομένοι ἐκδικάσεις λογαριασμῶν, εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο τμήμα, ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν πρόεδρον, καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν γραμματέα, διεκπεραιούνται.

15. Οἱ ὅρισμοι τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 27. Σεπτεμβρίου 1833, περὶ σχηματισμοῦ καὶ δικαιοδοσίας τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καθὼς καὶ τοῦ διατάγματος τῶν 22. Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρ.) 1835, μένουσιν ἐν ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς δημοσίας ἀρχάς, καὶ τοὺς ὑπευθύνους λογαριασμῶν, καθόσον δὲν ἐτροποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι, τὴν 23 Ὀκτωβρ. 1836

384. Α. Περὶ οροθεσίας ὠθηῶν καὶ Βοιωτίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ θέσωμεν καταλληλοτέρην οροθεσίαν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν τῆς Βοιωτίας καὶ Θηβαΐδος, συμβαζομένων τῶν τοπικῶν συμφερόντων μὲν τὴν φυσικότητα τῶν τοποθεσιῶν, καὶ ἐπὶ

τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ μεταξὺ Βουλίας καὶ Θηβαίδος
ἀνατολικοδυτικῶν ὅριον, ἀρχεται ἀπὸ τὴν
ἐκ τῆς ἀλικῆς Δομβραίνας μέχρι τῆς Ἰλ-
υθῆς ἐκτεινομένην παραλίαν τοῦ Κορινθια-
κοῦ κόλπου, ἐκείθεν ἀκολουθοῦν μίαν σει-
ρὰν συνεχῶν ῥάχεων ὁρέων, ἀναβαίνει μέ-
χρι τῆς κορυφῆς τοῦ Ἑλικῶνος κατὰ θέσιν
ὀνομαζομένην Κοκκινίαν, μεταξὺ τῆς ἡπι-
ας καὶ τῆς ἀντικυρ ταύτης κείται ἡ κοιλὰς
ὅπου εὐρίσκονται τὰ Κουκουρέϊκα λεγό-
μενα μανδριά.

2. Κατὰ τὴν ὁροθέτησιν ταύτην τὰ
χωρία Μάξι, Μούλκι, Μαυρομμάτι, Λού-
σια, Σάχα Ζαχαρά καὶ Βρασταμίται μετὰ
τῶν δύο διαλελυμένων μοναστηρίων τῶν
τελευταίων δύο χωρίων καὶ τῶν εἰς Χάρ-
μωνα νερομύλων ἀπαρτίζοντα τὸν δῆμον
Ἀλιάρτου καὶ ἐνωθέντα μετὰ τὴν Θηβαίδα
κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἀπριλίου)
1336 Β. διάταγμα, ἀποδίδονται εἰς τὴν
Βουλίαν τῆς ὁποίας θέλουν ἀποτελεῖ τοῦ
λοιποῦ μέρος.

3. Ὁ ἀπὸ τὰ χωρία Παλαιοπαναγίαν,
Νεοχώρι, Ξηρονομίου καὶ Καραντὰ κείμε-
νος δῆμος τῆς Ἀσκήης, παύει τοῦ λοιποῦ
ἀπὸ τοῦ νὰ σχηματίζῃ δῆμον ἰδιαιτέρον
ὡς πάντῃ περιττός, καὶ τὰ δύο πρῶτα
χωρία προσαρτῶνται εἰς τὸν δῆμον τῶν
ἑσπίων τῆς Θηβαίδος.

4. Ὁ δῆμος τῆς Οἰσθῆς ἀποδίδεται εἰς
τὴν Θηβαίδα, συμπεριλαμβανομένων τῶν
χωρίων Ξηρονομῆς καὶ Καραντὰ, τοῦ
διατρουμένου μοναστηρίου τῶν Ταξιαρ-
χῶν καὶ τῶν χωρίων Χώστιας καὶ Κα-
κουσίου.

5. Ὅσοι ὅροι τῶν προλαβόντων διαταγ-
μάτων ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν, μένου-
ν ἄκυροι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1836.

185. Α. Περί ὀργανισμοῦ τῶν δήμων τῆς
ὑποδιοικήσεως Δωριδος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρ. τ. ε. προτά-
ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

σει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας,
λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ περὶ
δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ ἑῷδεκα δῆμοι τῆς ὑποδιοικήσεως
Δωριδος θέλουν συγχωνευθῇ εἰς τέσσαρας,
σχηματιζόμενοι ὡς ἀκολουθῶς. 1) Ὁ δῆ-
μος Λιγίτιον σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέ-
χρι τοῦδε τρεῖς δήμους Λιγίτιον, Γαίαν
καὶ Κόρακα πρῶτεύουσα τοῦ δήμου προσ-
διορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Λοιδωρῖκι,
ἑωσότου πραγματοποιηθῇ ὁ μελετούμενος
συνοικισμός τῆς Γρανίτσας, ὅτε ἡ πρῶ-
τεύουσα τοῦ δήμου θέλει μετατεθῇ ἐκεῖ
συνίσταται δὲ ἀπὸ τὰ χωρία Γρανίτσα,
Ἄνω Κλήμα, Λούτσος, Ἄνω Μουσούνι-
τσα, Κάτω Μουσούνιτσα, Σουκιά, Κονάκος,
Τριβίδι, Αἰδωρῖκι, Σκαλοῦλα, Καρούτανι,
Στρούζα, Σεβαδελίος, Ἄβουρος, Λευκαδιτή.

2) Ὁ δῆμος Κροκύλιον (Πενταγίων σχημα-
τίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε τρεῖς δή-
μους Κροκύλιον, Βωμέας, καὶ Ὀριανίας
ὡς ἔδρα τοῦ δημάρχου προσδιορίζεται τὸ
χωρίον Πενταγίων, ἐκτὸς μόνον κατὰ τὸ
θέρος, ὅτε ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ θέλει ἐδρεύει
εἰς Ἀρτοτίναν συνίσταται δὲ ὁ δῆμος
οὗτος ἀπὸ τὰ χωρία Ἀγγλαβίτσα, Δρεσινά,
Παλαιοκάτωνον, Ἀβουρίτι, Βλαχοδοῦνι,
Κερασινά, Κουπάκι, Ζουριάνι, Ἀλουπο-
χώρι, Ἰτέα, Ἀρτοτίνη, Κουτσομβούς, Κρε-
άτζι, Σουρούτι, Κοσάοτσα, Βουτένιτσα,
Μονὴ τοῦ Προδρόμου διαλελυμένη. 3) Ὁ

δῆμος Ποτιδανεία (Ἄνω Παλαιοχώρι)
σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε δύο
δήμους Ποτιδανείας καὶ Οἰνέωνος, συνισ-
τάμενος ἀπὸ τὰ χωρία κάτω Παλαιοχώρι,
Στύλια, Παριδιώτιστα, Λυκοχώρι, Παλαιό-
μυλος, Κάμπος, Γαυμέας Βαρνάκοβα,
Μονὴ διατρουμένη, κάτω Κλήμα, Κα-
ρυά, Καρδάρα, ἅγιος Νικόλαος, Βλαχοκάφι,
Ομερσφένδι, Ἀμβλας, ἄνω καὶ κάτω
Λόγγος, Μανάγουλι, Χασάναγα, Μαλάμα-
τα, Καρούτσια, Σεργούλα, Παλαιοχώρι, Μα-
γουλι (Μετόχιον). 4) Ὁ δῆμος Τολοφῶ-
νος σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε
τρεῖς δήμους Τολοφῶνος, Ὀλισῶνος καὶ
Οἰαύθης, συνιστάμενος ἀπὸ τὰ χωρία Μάξι

κλι, Β:δάβι, Μαγαζά, Ξυλογαδάρα. Βα-
λάκινος, Μάκρης, Μαλανδρίνι, Πλέσκα,
Σώτενα, Βραβίλα, Μηλέα.

2. 'Ο διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 23,645 Β. δια-
τάγματος τῆς 8(20) 'Απριλίου 1835 ἐγ-
κριθείς σχηματισμός τῶν δήμων τῆς ἐπαρ-
χίας Ἀωρίδος, ἀκυροῦται.

'Εν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρ. 1836.

386. Δ. Περί ἐνώσεως τοῦ δήμου Κορωνείας
με τοὺς τῆς Λαμίας καὶ Φαλάρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου π.ε. προ-
τάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμα-
τείας ἐγκρίνομεν, ὥστε ὁ δῆμος τῆς Κο-
ρωνείας νὰ συγχωνευθῇ εἰς ἐκείνους τῆς
Λαμίας καὶ Φαλάρων, ὥστε τὰ μὲν χω-
ρία, Δίβρη, Πηλαιοχώρι καὶ Λιμογάρδι
τοῦ δήμου τούτου νὰ προστεθῶσι εἰς τὸν
δῆμον Λαμίας, τὰ δὲ χωρία Λογίστι, καὶ
Δρύσαλα, εἰς ἐκεῖνον τῶν Φαλάρων. Τοι-
ουτοτρόπως, ὁ μὲν δῆμος τῆς Λαμίας,
θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὰ χωρία
Ζητούνι, Ταράτσα, Μακρολειβιδόν, Δί-
βρην, Πηλαιοχώρι, Λιμογάρδι, Φούρκα,
Δερβένι, Τσουπεράτης, Νταίτσια, Μπακί,
Καλύβια, Ἰμέρπεϊ, Ἀλαμάναν, μεγάλην
Βρύσην καὶ Σαρμουσακλή.

2. 'Ο δὲ τῶν Φαλάρων, ἀπὸ τὰ χωρία
Στυλίδα, Ἀχινό, Λογίστι, Δρύσαλα,
Τζιρισβίτι, Γάιερν, Νεραϊδά, Αὐλάκι,
Σπικτιά, καὶ ἄλλα Μερίνα II προῦσα
ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1836.

387. Δ. Περί διορισμοῦ ἱατρῶν τῶν
διοικήσεων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

'Επὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν
Ἑσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατά-
τομεν ὡς ἑρξῆς.

1. Δι' ἐλάχιστην διοικητικὴν περιφέρειαν
διορίζεται εἰς ἑκάστης τῆς διοικήσεως, ὅστις

θέλει ἔχει, τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν πρω-
τεύουσαν τῆς ἐπαρχίας.

2. Τὰ καθήκοντα τῶν ἱατρῶν τῶν δι-
οικήσεων θέλουν εἶσθαι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ
τῶν μέχρι τοῦδε νομοϊκτῶν περιορίζον-
ται δὲ μολοντούτο ἐντὸς τῆς περιφερείας
τῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι διω-
ρισμένοι. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀνατίθενται εἰς
αὐτοὺς τὰ χρῆμα τῶν μέχρι τοῦδε ἐνοσθλι-
μιστῶν τῆς δαμαλίδος, καθόσον ἀποβλέπει
τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ ἐνοσθλισμοῦ, καὶ
νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς
ὑλῆς τῆς δαμαλίδος, ἐφ' ᾧ θέλουν ἀν-
ταμιεῖσθαι μόνον κατὰ τὴν συνήθη δια-
τίμησιν.

3. Οἱ ἱατροὶ οὗτοι εἶναι ἴσοι κατὰ τὸν
βαθμὸν μὲ τοὺς ὑποδιοικητὰς καὶ ἀπο-
λαμβάνουσι ἀπὸ τοῦ κράτος ἐτήσιως, μέ-
χρι δευτέρας διατάξεως, δραχ. 1000 με-
χρὶ τοῦ αἰ κοινότητες ἔλθωσι εἰς κατὰ-
σιν νὰ δύνανται νὰ συνεισφέρωσι ἐξ ἰδίων
εἰς αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τούτου 100 δὲ
δραχ. θέλουν εἶσθαι ἐκ τοῦ μισθοῦ τού-
του, διὰ τὰ ἐξόδα τῆς περιοδείας τὴν
ὁποίαν οἱ ἱατροὶ τῶν διοικήσεων θέλουν
κάνει τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἑαυτοῦ ἐν-
τός τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας τῆς δι-
οικήσεως.

4. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἱποδοχῶν καὶ τῆς
ἀπολαβῆς ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ ἐπαγ-
γέλματος τῶν θέλουν ἀπολαμβάνει οἱ ἱα-
τροὶ τῶν διοικήσεων προσέτι καὶ τὰς δια-
τιμήσεις ἐκείνας, δηλ. ἀντιμισθία, καὶ
ὅποια ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν ἐκτέλε-
σιν χρεῶν τῆς δικαστικῆς ἱατρικῆς ἐπὶ
προσκλησὶ τῶν ἀρχῶν.

5. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία
παρρηγγέλεται νὰ προτείνῃ τὸ ἀναγκαῖον
προσωπικόν.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς
ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837,
ταυτοχρόνως παύουν οἱ μέχρι τοῦδε νο-
μοϊκτοὶ, καθὼς καὶ οἱ ἰδιαιτεροὶ ἐνοσθλι-
μιστὰς τῆς δαμαλίδος.

'Εν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρ. 1836.

385. Δ. Περί ἐξόντης τῶν δήμων ὡς πρὸς τὰς πραγματοποιέας ληστείας ἐντὸς τῆς περιφέρειας των. (α)

388. Δ. Περί τῆς μὴ συναποστολῆς τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας στελλόμενα ἔγγραφα.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειᾶς τῆς 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) τ. ε. περὶ τῆς ἐπισυνάψεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰ σταλθεύμενα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν περιπλέων ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς, καὶ τῶν ἐμποδίων τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, κατὰ τὴν ἔννοian τοῦ ἀρθρ. 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐκδίδομεν τὴν ἐφεξῆς ἀπόφασιν.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, ὅποτε εἰς ἔγγραφόν τι, διωρισμένον διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ προστεθῇ, κατὰ τὸ ἀρθρ. 13 καὶ 53 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐπισυνημμένος ὁ σφραγιστὸς χάρτης, θέλει μὲν γίνεσθαι ἡ πρόσθεσις αὕτη κατὰ τὸν εἰς τὸ ἀρθρ. 13 δοθέντα ὅρισμόν, ἀλλὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης προσωρινῶς δὲν θέλει προσκαλλᾶσθαι εἰς τὸ ἔγγραφον, καὶ σφραγίζεσθαι διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἀρχῆς.

2. Ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα στέλλωνται εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἢ ἀποστέλλουσα αὐτὰ ἀρχὴ θέλει διασφαλίζει ἐν τοσούτῳ τὸν ἄκροντα εἰς αὐτὰ σφραγιστὸν χάρτην, μετρίσου τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπιστραφῶσι πάλιν εἰς αὐτάς, καὶ τότε θέλει προσκαλλᾶσθαι εἰς αὐτὰ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος σφραγιστὸς χάρτης.

3. Ὅταν δὲ ἔγγραφόν τι (ἀποδεικτικόν) μέλλῃ νὰ σταλῇ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὅποιον προστεθῇ ἤδη κατὰ τὸ ἀρθρ. 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὁ σφραγιστὸς χάρτης, τότε συγχωρεῖται εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀποχωρίζεται

ὁ σφραγιστὸς χάρτης ἀπὸ τοῦ ἔγγραφον παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμεῖου πρὸ τῆς ἀποστολῆς του, καὶ τοῦ οὐ νὰ πιστοποιῇται τὸσον ἐπὶ τοῦ ἔγγράφου, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπισήμως, ὁραχέως καὶ ἀμisti ἀπὸ τὸν ταμίαν. Καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περιπτώσιν θέλει ἀκολουθεῖσθαι τότε τὸ ἀρθρ. 2.

4. Οἱ ὅρισμοι οὗτοι εἶναι ἐφαρμοστέοι μάλιστα καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, τὰ ὅποια ὑπάγουσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καθόσον δηλαδὴ χρειάζεται νὰ ἐπισυναφῇ εἰς αὐτὰ ὁ σφραγιστὸς χάρτης· διότι ἡ κατὰ συνέπειαν πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔγγραφα ἔχει μόνον τὸν νόμιμον σκοπὸν νὰ ἐλέγξῃ προσκόντως τὴν πληρωρὴν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ νὰ εὐκολύνῃ, τὰ ὅποια κατορθοῦνται καὶ τὰ δύο ἐπίσης ἱκανῶς διὰ τοῦ ἀνω σημειωθέντος τρόπου. Ὅτι δὲ διὰ τὰς συναλλαγμῆτικας, καὶ ἐμπορικὰς ἔγγραφα, θέλει φυλάττεσθαι ὁ χωρισθεὶς σφραγιστὸς χάρτης ἀμέσως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑποχρέου τοῦ χαρτοσήμου (διοικήτου) τῶν ἐγγράφων, ἐννοεῖται ἀπ' ἐαυτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 6 Νοεμβρίου 1836.

389. Δ. Περί τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν κοινοτήτων εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ Σποράδας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειᾶς, θεωροῦντες καὶ ὅτι διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν εὐκαιρίας, συχνάκις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λαμβάνωσιν αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ τῶν νήσων ἐκεῖνων ἐκ τῶν Κυκλάδων καὶ σποράδων εἰς τὰς δ-οίας δὲν εἶναι Καθεδρὰ διοικήσεων, ἢ ὑποδιοικήσεων, τὰς διατάγας τῶν Ἀρχῶν τούτων, ἐπὶ τῶν ἀπορρίψεων τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 15 ἡμερῶν, τὴν ὁποίαν ὁ περὶ δήμων νόμος προσδιορίζει δι' αὐτάς. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὡς ἐφεξῆς.

(α) Σ. Ε. Παρελήφθη ὡς καταργηθὲν

1. Ἡ προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν δι' ἐκείνας τὰς νήσους τῶν Κυκλάδων καὶ Σποράδων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι καθέδρα διοικήσεων, ἢ ὑποδιοικήσεων, προσδιορίζεται εἰς 30 ἡμέρας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δύνανται νὰ ἐκτελῶνται, ἐάν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐκδωθῶσι διαταγαὶ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1836.

300. Α. Περί τῆς ἐκπαίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ τῆς ἐκπαίσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ἐφεξῆς.

1. Ὅλα τὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὴν προικοδοτήσιν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἢ δι' ἰδιαιτέρους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι διαθέσιμα, θέλουσιν ἐκποιηθῆ βαθυηδὸν διὰ λόγους οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. Περί τῶν ἀκινήτων ἐθνικῶν μὴ φθαρτῶν κτημάτων ὅμως θέλει ἐνεργηθῆ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη, καὶ ἐκδοθησομένων εἰς τὸ ἐξῆς περὶ τούτων διατάξεων.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει καταστρώσει πίνακα τῶν ἐκποιηθησομένων τούτων κτημάτων, κατὰ τὰς δοθησομένας ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, καὶ θέλει ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν θεωρήσιν καὶ ἐγκρίσιν Μας.

3. Ἡ ἐκποίησις γίνεται μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν Διοικητῶν παρουσίᾳ τῶν Β. Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτιρίων διὰ τοῦ Β. ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδημόνων ἢ δὲ ἐκτί-

μησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐξεύγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παρὰ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἄν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργούν ταυτοχρόνως διαφόρους ἐκτιμήσεις, ἐπανάληψις ὁρκοδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας, τῶν ὁποίων καταστρόνεται ἀμισθί εἶναι ἀναγκαῖον δικαιολογητικὸν ἐγγράφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἐκτιμηταὶ οὔτινες ἤθελον βλάψαι ἐκ προαιρέσεως τὸν δημόσιον διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως των τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· πρέπει λοιπὸν νὰ προσελκυθῇ ἡ προσοχὴ τῶν καλὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἁρθροῦ τούτου, καθ' ὃν καιρὸν ὁρίζονται.

5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδόν, καθόσον εἶναι γνωστὸν, ἢ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου, τὸ πιθανὸν εἰσόδημα καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἐκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαιτέρως τακτικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταφαίνηται, τὸ εἶδος, ἡ θέσις ἢ ἐκτίμησις, ἡ περιουχία καὶ ὁροθεσία τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μὲ λᾶξεις (ὅχι μὲ ἀριθμοὺς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὁλικῶς.

Ὅτε ἐνεργοῦνται αἱ ἐκτιμήσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἀρμοδῖος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἢ ὁ Διοικητὴς καταστρόνει τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφουσι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς, καὶ τὸ παραπέμπουν εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνῃ, ἢ ὁποία, ἐξελέχθουσα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκτιμήσεων καὶ πλειστηριασμῶν, δύναται νὰ μεταχρησθῇ αὐτὰ ὡς στηρίγματα καὶ εἰς τὴν προικοδοτήσιν τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ τοιοῦτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐκκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ἄρος, καὶ κἀμὲν κατωτέρα τούτου τιμὴ δὲν δύναται κατακυρωθῆ.

6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησης δὲν ἀπαιτεῖται· ἐπομένως δὲν ἐγκαταλείπεται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαθύνου, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ παραγεγραμμένα ὅρια ταυτότητος τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτηματικὰ καὶ τεμάχια δὲν τίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἰμὴ κατὰ τὰς ἐπιτάγας τῶν σημειώνεται μὲν ἡ κατὰ πτωχολογίαν ἑκτασίς, ἀλλὰ προστίθεται συγγρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον, διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ κτῆμα, καὶ ὅχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἄν ὅμως σημειώσῃς τῆς ἑκτάσεως θεμελιουταὶ εἰς προσηγυρισμένην ἐξακριβωμένην καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται τὸ ἐμβαθύν.

7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένῃ διαίρεσις ἐνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἢ καὶ εἰς ἄλλας ἐξιδιαιτερούμενας περιπτώσεις κατὰ τὰς ὑποκαταστάσεις συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μαθητικὴ καταμέτρησις εἶναι ἀναγκαία, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ ἐπὶ ἄλλων ἀξίῳ ἀνθρώπων.

8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας πρὶν τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς τὴν διακήρξιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτόκολλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιοκολλησεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων τῶν πόλεων τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας. Ἄν τὸ κτῆμα εἶναι σημαντικόν, καὶ προὔπασκεται μετὰ βεβαιότητος συρροῇ ἀγορᾶς, τότε καταχωρίζεται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι, καὶ τοιοκολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, καὶ χρεῖας κατατίθεται, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἐκτιμήσεως.

9. Εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δις, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κήρυξις γίνεται πρὶν τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου ὅπου δὲ ὑπάρχει τυμπανον, ἡ κοινοποίησις κηρύττεται μεγαλοφώνως εἰς τοὺς πολυανθρωπώτερους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κήρυξις αὐτὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν Καθέδραν τοῦ διοικητηρίου ἢ τὸ κρῖνον εὐλογον ἢ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τοὺς δήμους δημοσίου κήρυκος ἐνεργοῦν τὴν κήρυξιν, λαμβάνοντες ἀντιμεθίσιν ἐν τοῖς χιλίοις ἀπὸ τοῦ ποσόν τῆς ἀγορᾶς.

9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται αἱ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθείσαι συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὴν θεωρήσῃ ἐλευθέρως· αἱ συμφωνίαι αὗται πρέπει νὰ θεμελιουταὶ ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεσι καὶ νὰ περιέχουν ἐκτὸς τούτου, καὶ ὅσα ἄλλα εἰδικῶς ἐθεωρήθησαν κατὰλληλα πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

10. Ἐκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐγγράφους προσφορὰς ἐσπραγισμένας, ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρυσία τοῦ προσφέροντος, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀφροῦ πρῶτον καταχωρισθῇ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἀρθρ. 8) μετὰ τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας (ἀρθρ. 9). Ἄν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεως ἔχουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἀνωτάτην προσφορὰν, εἰδὲ μὴ, τίθεται, ὡς βᾶσις ἡ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἐγγράφοι προσφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπι-

ὁποῖον προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκωρόσεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξηγήσιν τῶν συμφωνιῶν, μετὰ τὴν ἀκριθεῖς περιγραφὴν τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, καὶ μετὰ τὴν διὰ τοῦ κήρυκος ἐκφώνησιν τοῦ ἐλάχιστου ἔργου, παρευρίσκειται εἰς αὐτὴν ἐκάστοτε ὡς ἀνωτέρω ἐξέβηται ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις δεύει νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις τῇ ἐννοίᾳ τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως, καὶ νὰ ἐπαγγυητῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον πρὸ πάντων δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀξίόχρεον τῶν πλειστηριαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν τῶν. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως κρατεῖ ὁ Διοικητής· αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς Γραμματεῖα, ἐν τῶν γραφείων τοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν δεύει παύσει νὰ διευθύνῃ τὴν πράξιν αὐτῆς ὁ αὐτὸς αὐτοπροσώπως. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 10) καὶ αἱ Γενικαὶ Νομικαὶ Διατάξεις.

12. Αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ δημοπρασίας πλειστηριασμὸν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριάζοντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων τῶν εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι δραχμαὶ 100, ἕως 1000, ἢ προσφορὰ πρέπει νὰ γένηται τοῦλάχιστον ἀνὰ 5 δραχμὰς· ὅς ἐως δραχμ. 5000 ἀνὰ 25 δραχμ. καὶ ὅτε ἕως δραχμ. 10000 ἀνὰ 50 δραχμὰς. Πᾶσα προσφορὰ σημειώνεται εἰς τὰ πρακτικὰ μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλακτομένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ὑπερεθυματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἄν τις πλειστηριάζῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νὰ τὸ φανερώσῃ

εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικὸν εἶδός μὴ ἔως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτός, ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, αἱ προσφοραὶ τῶν πρώτων πλειστηριαστῶν μένουσι χωρὶς ἀποτέλεσμα· ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε πρέπει νὰ διακυβῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστής νὰ ὑπαγρῇ ἰδιοχείρως τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν, ὃς ὑποχρεὼν ἐγγυῇσιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν προσφέρει τὴν ἐγγυήσιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκύπτουσας ζητίας εἰς βάρος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παριστηνόμενα ἀρκούντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμηνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 136 τοῦ Πον. Νόμου.

13. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος δεύει νὰ παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας ὅμοῦ μετὰ τὴν αὐτῇ ἐπισυνημμένα τυχόντα ἐγγράφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐάν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐρῶν ἀχρησθῇσαν προπόντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ περασθῇ κατὰ τὰς καθιερωσάσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐγκρίνει ἐπομένως ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τὴν κποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριο, ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χαρτοῦ γεγραμμένον, καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρῆς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ λάβῃ σημειώσιν τῶν προθεσμιῶν τῆς

πληρωμῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ἀφοῦ πρῶτον σημειωθῇ εἰς αὐτό, ὅτι κατεχωρίσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν τῆς Ἐπαρχίας.

14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρύνεται εἰς δέκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις μετὰ τὸν 8 0 | 0 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξουφλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρύνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητήριου, καὶ πρὶν ἢ ἐγκατεσταθῇ ὁ ἀγοραστής εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κτήματος διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις χρεωστᾷ νὰ σημειώσῃ κατὰ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο.

14. Μέχρι τελείας ἐξουφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιθέντος κτήματος δικαιοσύμῃ τῆς ιδιοκτησίας, εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐπομένως οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῶν υποχρεώσεων τῶν περὶ τῆς ὀλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, ἐκτὸς ἀφοῦ πληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριο παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίᾳ· ἡ σημειώσις αὕτη περὶ ἀμέσως καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἄν ὁ ἀγοραστής δὲν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μετὰ δόσεις καὶ τόκους δύο ἰσῶν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμὴν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἔξοδα, οἱ τόκοι τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ τυχούσα μείωσις τῆς τιμῆς, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποῦ δύνανται εἰς τοιαύτην περίπτωσηί νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράτησις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἡ τυχούσα ἐπαύξησης τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεον νὰ φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐνοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔλαβεν ὁ πρῶτος ἀγοραστής, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἢ τὸ ἐνοίκιον ἵνα ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ἴσον ἐλχέμεν πρότερον τὸ δημόσιον.

16. Αἱ τιμαὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ ἐκποιήσεως

ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐμβαίνουν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον τοῦ Κράτους, οἱ δὲ τόκοι μένουσιν εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν εἰς βάρος τοῦ χρεωλυτικοῦ Ταμεῖου πίπτουν ἐπομένως καὶ τὰ διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς ἐκποιήσεως καὶ αὐτὰς τὰς ἐκποιήσεις γινόμενα ἔξοδα, καθόσον αὐτὰ δι' ἁλᾶθ' ἂν πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ· ἐπίσης θέλουσιν γίνεσθαι ἀπὸ τὸ χρεωλυτικὸν Ταμεῖον καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν τιμῶν ἀκινήτων, κτημάτων, ἀποκτηθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἀγορᾶς, ἀλλαγῆς, ἢ συνθήκης.

17. Τὰ ἐκποιθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης καὶ γίνεται πλήρης αὐτοῦ ιδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δὲν δύνανται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νὰ δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελῆ ιδιοκτησίαν, οὔτε νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μετὰ ιδιωτικῶν περιορισμῶν, καὶ ἀνάλλοιωτα βάρη, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ὑπὲρ τὸ ὄνομα νόθελλον γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδιαλείπτως τὴν ιδιότητά τῆς ἐλευθέρως ιδιοκτησίας.

18. Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα πληρύνει ὁ ἀγοραστής εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν ἐλευθερίαν θελήσιν του, ἥτις ἐκφράζεται καὶ καταχωρεῖται εὐθὺς εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρωτόκολλον, καὶ εἰς τὸ πωλητήριο, ἢ κατ' ἔτος τρία τοῖς 0 | 0 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τοῦ φόρου τοῦ δεικτοῦ εἰς εἶδη, ἢ τὸ ἀπλὸν δέκατον εἰς εἶδη μετὰ τῆς εἰσαξέως τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου. Ἄν προτιμᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δεικτοῦ ὁ ιδιοκτήτης, πρέπει νὰ ἐροδιασθῇ κατ' ἕκαστον ἔτος μετὰ ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομ. ἐπιτρόπου πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον Ταμεῖον, ὅτι τὰ ἀποκτηθέντα κτήματα ταῦτα ἐκαλλιεργήθησαν ἀληθῶς, Ἐκ τούτων οὖν δὲ θέλει πληρύνεσθαι εἰς μετρητὰ παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου ὁ σημειωθείς φόρος 3, 5] ἄνευ ἀντιλογίας, εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος. Διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα πληρύνει ὁ ἀγοραστής

στὴς ἀπλοῦν δέκατον εἰς εἶδη· διὰ τοὺς Μύλους, οἰκίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀκίνητα κτήματα, ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκτάωσιν, δὲν πληρόνεται μεχρὶς τοῦ κανονισθῆ γενικὸς ὁμοιόμορφος δι' αὐτὰ φόρος, ἄλλο παρὰ οἱ ἄγρι τοῦδε ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμενοι φόροι· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀπλοῦν ἔγγειον φόρον.

49. Οἱ ἀγορασταὶ θέλουσιν πληρόναι μὲ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τοῦ χαρτάσημον.

20. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τούτου ἰσχύϊν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1836.

391. Α. Περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων πολυπληθῶν αἰτήσεων προικοδοτήσεως ἔθνικῶν γαιῶν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐτίθημεν εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν Μας λαὸν χάριν τοῦτου τῆς πατρικῆς Μας προνοίας καὶ ἀγάπης, νὰ δαίγῃματα, ἀναφερόμενοι εἰς τὸν σήμερον ἐκδοθέντα νόμον τὸν περὶ διατυπώσεων διὰ τὰς πωλήσεις τῶν ἔθνικῶν κτημάτων καὶ ἰδίως εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ ἐδαφίου 2. ἄρθρ. 1 καὶ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικ. καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ρηθέντος περὶ διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἔθνικῶν κτημάτων νόμου κηρύττεται ὡς ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐνταῦθα διὰ τὰ κτήματα τῆς προικοδοτήσεως καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ δεκάτου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῶν χρημάτων. Ἡ παραδοχὴ τοῦ τοιούτου πρέ-

πεινὰ μολογηθῇ ἀπὸ τὸν προικοδοτηθέντα ἐν τῷ γενησομένῳ πρωτοκόλλῳ πρὶν λάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του τὸν τίτλον τῆς ιδιοκτησίας τῶν προικοδοτουμένων κτημάτων εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκτηθέντα πρέπει νὰ γενῇ μνηεῖα· παρελθόντος δὲ τούτου δὲ λαμβάνεται πλέον ὑπ' ὄψιν. Πλὴν διὰ τὰ προικοδοτήσεις, ὅσαι ἐφθασαν ἤδη νὰ γίνωσιν, ἡ φανέρωσις αὐτῇ ἡμπορεῖ νὰ γένῃ καὶ κατόπιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀμέσως παρὰ τῷ οἰκονομικῷ ἐπιτρόπῳ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐκαστος ἀρχηγέτης οἰκογενείας ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δύναται ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης εἰς προικοδοτήσεως πιστώσεως 2000 δραχμ. νὰ προσάψῃ κτήσῃ δι' ἀγορᾶς καὶ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι βασιλικὰ τρέμματα γαιῶν. Ὅταν διὰ τῆς προσαποκτήσεως ταύτης δὲν ἐμποδίζονται πᾶσιν αἱ δυνάμεναι 2000 δραχμ. γαιῶν εἰς τελείαν ἀπαγέμωσιν τῆς τακτικῆς προικοδοτήσεως τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Αὐτοὶ συμφωνοῦν τῆς ἀποκτήσεως κτημάτων ὑπερβαίνοντων τὴν τιμὴν 2000 δραχμ. συμμορφοῦνται κατὰ τὸν νόμον περὶ τῶν διατυπώσεων τῆς πωλήσεως τῶν ἔθνικῶν κτημάτων. Τὰ δὲ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ μὲν τὰς ἐπέκεινα τῶν 2000 μέχρι τῶν 5000 δραχμ. πληρόνουν εἰς τὴν γαιῶν τὰς μισοὺς τόκον ὅ τοῖς 0/0 δὲ πᾶσαν δὲ τούτων ἀνωτέρων ποσότητά τοῖς 0/0 ἄλλ' αἱ διατυπώσεις τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμ. μένουσιν κατὰ τὸν νόμον ἀμετάβλητοι.

3. Ἀνίσως δὲ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας ἔχει συγχρόνως δικαίωμα ἐπὶ τῷ νόμῳ 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1834 τοῦ περὶ διανομῆς γαιῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρὶδ' ἀγωνισθέντας, ἡ ἐφθασεν ἤδη νὰ λαμβανόμενος προικοδοτησὶν τινα ἔθνικῶν γαιῶν, ἡ ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἡ διὰ τὰς νεοφύτιστους ἀποζημιώσεις, τότε ἡ ἀπόκτησις τῶν ἔθνικῶν κτημάτων τούτων λογαριάζεται ἀπαρράλλακτος ὡς καὶ ἡ γενικῶς προικοδοτουμένη πίστωσις τῶν 2000 δραχμ. κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προσδιορισθέντι

ώτατον ὄρον, ἐκπιπτομένη ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, τὴν ὁποίαν προεῖδε τὸ ἄρθρον 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου.

4. Ἄμα εἰς ἀρχηγέτης ἀπὸ τοὺς ἔχοντες δικαίωμα προικοδοτήσεως ἀποκτήσῃ τῇ θάσει τοῦ προληγθέντος ἄρθρου μί-
ἐκτασιν γῆς 120 στρεμμάτων, τότε ἔμπορεῖ πλέον οὗτος νὰ κάμῃ χρήσιν τῆς τῷ ἄρθρῳ 2 διδομένης ἀδείας.

5. Ἡ προθεσμία τῶν αἰτήσεων τῶν ἐ-
ουσῶν δικαίωμα προικοδοτήσεως Ἑλ-
πινικῶν οἰκογενειῶν, καὶ ποθουσῶν ὃ ἀ-
ποκτήσῃ ἐθνικὰς γαίας, κατὰ τὸ ἄρθρ.
τοῦ παρόντος νόμου προσδιορίζεται ἕως
τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838, μετὰ
ἀρέλευσιν τῆς ὁποίας προθεσμίας δὲν
ἔσονται πλέον δεκταὶ αἱ μνηύσεις, ἀλλὰ μέ-
νει νὰ διατάξῃ περὶ τῶν διαθεσίμων μενου-
σῶν γαιῶν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἤθελε νομίσῃ
ἐπὶ αὐτῶν συμφερότερον.

6. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
πραγματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζε-
ται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος διατάγματος, τὸ ὅπου ὡς λαμβάνει
σχὴν προσωρινοῦ νόμου καὶ θέλει κηρυχ-
θῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1836.

392. Α. Περὶ Λαχείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρ. (12 Νοεμ-
βρίου) Τ. Ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Γραμματείας διατάτομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς δημοτικάς Ἀρ-
χές νὰ δίδουν ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν ἀνη-
κούντων διοικητῶν, ἀδείας λαχείου πρὸς
ἐκκυβέουσιν πραγμάτων μέχρι τῶν 200
δραχμ. ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμ-
ματείας μέχρι 1000 δρ. γινομένης ἐκά-
στοτε ἐκτιμώσεως παρὰ τῆς ἀρ-
μοδίας ἀστυνομίας, καὶ λαμβανομένων
πάντοτε ὅλων τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς
ἀποφυγὴν δόλου καὶ ἀπάτης μέτρων. 2.
Διὰ λαχεῖα ὑπερβαίνοντα τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ

4. προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν 1000
δραχμ. ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ ἰδιαιτέρα
ἔγκρισίς Μας. 3. Αἱ ἐγκρίσεις, αἱ ἐν περι-
πτώσει τοῦ ἄρθρου 2 ζητούμεναι, τότε
ἔμπορουν μόνον νὰ δοθῶσιν, ὅταν πράκει-
ται περὶ κοινωφελούς τινος σκοποῦ ἢ διὰ
τὴν πρόδον βιομηχανικοῦ τινος κλάδου.

4. Τὰ ἐκτιμώμενα πράγματα δὲν δύναν-
ται νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς λαχεῖα μὲ τιμὴν
ἀνωτέραν τῆς ἐκτιμώσεως τῶν ἔμπορεῖ
δὲ νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 5 καὶ 6 σημειούμενα δικαιώματα
θέλουν δὲ σφραγιζέσθαι δεόντως μὲ τὴν
σφραγίδα τῆς ἐπιτοπιοῦ ἀστυνομίας. 5. Διὰ
πάσαν ἐκκυβέουσιν χρεωστῇ ὁ ἐνεργήσας
τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐγκρίσεως, ἄμα λάβῃ
αὐτὴν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον Τα-
μεῖον 5 τοῖς 0 | 0 ὡς φόρον ἐπὶ τῆς ἀξίας,
ὅστις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς δημοτικὸς φό-
ρος. 6. Εἰς ὅλας τὰς ἐκκυβέουσας τὰς
ὑπερβαίνουσας τὰς 200 δραχμ. ὑπόκει-
ται ἕκαστος λαχνὸς εἰς χαρτόσημον 25
λεπτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. 1836.

393. Α. Περὶ Ταχυδρομικῆς διατίμησεως τῶν
ἀποστελλομένων γραμμάτων τῶν ἑλληνικῶν
διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, διὰ νὰ
προσδιορίσωμεν κατὰλλήλως διὰ τὰ ἐντὸς
τοῦ Κράτους τὴν ταχυδρομικὴν διατίμη-
σιν τῶν ἀποστελλομένων γραμμάτων καὶ
φανέλων κατὰ βάρος καὶ ἀπόστημα, ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

1. Ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1837,
ἡ διατίμησις τῶν γραμμάτων τῶν διευ-
θυνομένων διὰ ξηρᾶς διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ
Κράτους, προσδιορίζεται κατὰ τὸ βάρος
καὶ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπόστασιν κατ'
εὐθείαν γραμμὴν μεταξὺ τοῦ τόπου, ὅπου
τὸ γράμμα ἐνεπιστεύθη εἰς τὸ ταχυδρο-
μεῖον, καὶ ἐκείνου, ὅπου μέλλει νὰ παρα-
δοθῇ.

2. Ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους διατίμησις

αὕτη λοιπὸν διὰ τὴν ξηρὰν προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως. Δ' ἀπλοῦν γράμμα ἕως 10 ὥρων ἐμπεριληπτικῶς, λεπ. 10 ἀπὸ 10—20, λεπ. 20 ἀπὸ 20—40, λεπ. 30 ἀπὸ 40—80, λεπ. 40. Ἡ διατίμησις τῶν γραμμάτων δι' ἕκαστον ταχυδρομικὸν γραφεῖον θέλει σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, καὶ θέλει προσδιορισθῇ, καὶ θέλει τοιχοκολληθῇ παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος εἰς πῖνακα μὲ τὸ πρὸς τῆς διατίμησεως, κατὰ τὰς διαφόρους ἀποστάσεις πρὸς γῶσιν τοῦ δημοσίου. Ὁ πῖναξ οὗτος πρέπει νὰ συνταχθῇ ἀπὸ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, καὶ νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ θέλει πιστοποιηθῇ ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος ὡς λαβόντα γῶσιν αὐτοῦ, καὶ ἀναγνωρίσαντα αὐτὸν ὡς ἐκτελεστέον· ἡ ἐπιτόπιος διατίμησις τῶν 4 ταχυδρομείων θέλει δημοσιευθῇ εἰδικῶς καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὰ γράμματα μέχρι τῶν 7 1[2] γραμμῶν νομίζονται ὡς ἀπλὰ γράμματα· γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 7 1[2] μέχρι τῶν 10 γραμμῶν, ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρῶσαι 1 1[2] φορὰν τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμμα δικαιώματος. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15 γραμμάς ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρῶσαι δις τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμμα δικαιώματος. Γράμματα ἀπὸ 15—20 γραμμάς ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρῶσαι 2 1[2] φορὰς τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτως ἀκολούθως ἐνώνεται τὸ ἥμισυ τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμμα δικαιώματος κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὐξήσιν.

4. Διὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα στέλλονται διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Κράτους· ἡ ἀποστέλλονται εἰς αὐτάς διὰ τοῦ ταχυδρομείου θέλουν πληρῶνεσθαι παρὰ τὴν σημειωθείσαν διατίμησιν τῆς ξηρᾶς προσέτι καὶ δέκα λεπτά μόνον, χωρὶς νὰ θεωρῇται τὸ βάρος καὶ ἡ ἀπόστασις ἡ διὰ θαλάσσης. Διὰ τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται ἀπὸ μίαν νῆσον εἰς ἄλλην, χωρὶς νὰ ἐγγίζωσι τὴν στερεάν,

θέλουν πληρῶνεσθαι ἐπίσης μόνον 10 λεπ.

5. Τὸ παρὸν διάταγμα δὲν ἀναφέρει διόλου εἰς τὴν διατίμησιν τῶν ἐργομέ-
εξωθεν γραμμάτων ἢ ἀποστελλομένων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς.

6. Αἱ ἀποφάσεις Μας ὑπὸ ἡμερομηνίας 15 (27) Ἰουνίου, 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) καὶ 17 (22) Αὐγούστου ἔχουν πλήρη ἐνέργειαν τῶν. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς παρούσαν ἀπόφασιν ἀκυροῦνται ἀπὸ τῆς 1ῆς Ἰουνίου 1837.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. 1837.

394. Α. Περὶ μεταθέσεως τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Β. Γραμματείας

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἀπὸ τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ δημοσίου πτωλογορισμοῦ τοῦ 1836 ἔδωκεν εἰς τὸν ὑπότιτον ταμεῖον περισσεύματα ἐκ τῶν δυνάμεων, καὶ ἕνεκα τούτου ἀνάγεται τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων καταστάσεων, τῶν ἀποδιδόντων πρόσδοτον, τοῦτο ὑπάγεται ἤδη πάλιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομῶν ἀπὸ τῆς 1 (13) Ἰανουαρίου 1837 καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 3 (15) Ἀπριλίου 1837 τοῦ κανονίζοντος τὴν σύστασιν καὶ ἀρμοδιότητα τῆς Γραμματείας ταύτης ἐν 2 ἀριθ. 10 καὶ ἀρθ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Νοεμβρίου 1837.

395. Α. Περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ παρέξωμεν πλειοτέρας εὐκαιρίας εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν καὶ νὰ συντελέσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῶν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς καὶ πεισθέντες ἐκ τῆς πείρας, ὅτι ὅροι τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1837 διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτι-

και δυσεπάρμοστοι, απεπατίσαμεν, προ-
βόντες και την γνώμην του Ἡμετέρου
συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, και ἐπὶ τῇ
ἐκτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμα-
τείας νὰ ἀκυρώσωμεν τὸ ρηθὲν Διάταγ-
μα καὶ ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸ διὰ
τοῦ παρόντος.

Διατάττομεν ὅθεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Ὅλα τὰ ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα
πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

2. Ὡς ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀνα-
γνωρίζονται μόνον. α'. Τὰ ναυπηγούμενα
ἐν τῇ Ἑλλάδι. β'. Τὰ κυριευόμενα ἀπὸ
αὐτοῦς Ἕλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πα-
τρίδος, ἢ εἰς κατὰ πειρατῶν συμπλοκάς,
καὶ ἀναγνωρίζομενα ὡς καλὴ λεία. γ'. Τὰ
κλυόμενα διὰ πρᾶξαι τῶν νόμων τοῦ
κασίλειου. δ'. Τὰ ναυαγῶντα εἰς ἐλληνικὰ
κατάλια, καὶ ὡς ἀνίκαν πρὸς περαιτέρω

πώλησιν πωλούμενα καὶ ἐπισκευάζομενα
ἐν τῷ Βασιλείῳ. ε'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς
Ἕλληνα ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένης
εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, συμπα-
λαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νόμον τοῦτον τῆς
ἐμπορίας του. ς'. Ὅσα χωρὶς νὰ ὑπάγων-
ται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν,
ὑπεβήσαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσε-
ως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833
Διατάγματος ἰσχύοντα εἰς ὑπηκόους Ἕλ-
ληνας. ζ'. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς
τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ἀπὸ Ἕλληνας
ἐπιβαρυνόμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην

ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.
3. Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλει-
στικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ
προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον
μέρος τοῦ Βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι
προσδιορισμένον, ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλ-
λως πῶς διὰ συνθηκῶν τοῦ κράτους,
καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀμοιβαί-
ου.

4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ
ζῶνται μέτοχοι εἰς ἐθνικὰ ἐλληνικὰ
πλοῖα, πλὴν τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν· ἐάν δὲ
εἰς ξένον Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς
αὐτοὺς Ἕλληνας ἢ εἰς ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα
μεταγγεῖν, τότε ἐπιβαρυνόμενα νὰ κατα-
πονήσῃ τὸν φόρον τοῦτον ὁ ἕκαστος ἐν-
δοκὸς τοῦ πλοίου.

πονήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὅρισμόν.

5. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, καὶ τοῦλάχισ-
τον τὰ 3/4 τοῦ πληρώματος ἐνὸς πλοίου
πρέπει νὰ ᾔναι ὑπὸ καὶ Ἕλληνες.

6. Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἐμπορικοῦ
πλοίου, ὅφειλε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν
ναυτικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει
νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζη-
τήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του, ὡς ἐθνικοῦ,
καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηο-
λόγιον, παραδίδων ἐνταυτῷ τὴν περιγρα-
φὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον,
δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιο-
κτησίας του. Ὅφειλε δὲ νὰ ἀναφέρει συγ-
χρόνως εἰς ποῖαν τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 κα-
τηγορίαν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ λόγος πλοῖ-
ον. Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. α' παρουσιάζει μαρτυρι-
κὴν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου
ἐναυπηγῆν τὸ πλοῖον. Ἄν εἰς τὴν τοῦ §.
β' τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ
ἀρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ
εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον. Ἄν εἰς τὴν
τοῦ §. γ' τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν
εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντί-
γραφον. Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. δ'. μαρτυρικὴν
τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου
τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀποδείξιν τῆς
ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τοῦ δήμαρχου
τοῦ μέρους ὅπου ἐπισκευάσθη. Ἄν εἰς τὴν
τοῦ §. ε. μαρτυρικὴν τῆς δημοτικῆς Ἀρ-
χῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀποκατεστάθη ἐκ-
θερῶς. Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ς'. ἀποδείξιν
τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὅμοι μὲ τὰ ἔγγραφα
τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὐεβῆ
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς
ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγ-
ματος ἰδιοκτησίας ἐλληνικῆς. Καὶ τέλος εἰς
περίπτωσιν τοῦ §. ζ'. παρουσιάζει τὴν εἰς
πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγρα-
φον πρᾶξιν τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προ-
ξένου ἢ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς,
φανερώνουσαν τὴν κατὰ νομίμους τύπους
ἀγορὰν, καὶ προ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστὴς
παρεκινήθη εἰς τοῦτο ὑπὸ οὐσιώδους συμ-
φέροντος. Ὁ ἰδιοκτήτης διαβεβαιῶν ἐνός τῶν
ἐνδοκῶν τοῦ πλοίου τοῦ τόπου ὅπου
κατακαί, ὁ προσωνυμῶς διχημένην, ὅτι τὸ

πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία τοῦ, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόντωνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμετοχὸς τοῦ πλοίου ἢ ἐνέγεται καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

7. Ἀφοῦ αἱ παρουσικθῆσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραί, καὶ ἀφοῦ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊτάμενος τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς, ποία ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ᾖ καλὴ καὶ ἀσφαλής, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται· ἐν ταύτῃ δὲ μετρεῖται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

8. Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως σηματοῦνται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἀρθ. 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

9. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανέν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικόν, καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηολόγιον ἐνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὠφελείας.

10. Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καθὼς καὶ τὰ μεταρρῳόμενα τὴν ἀεροπλοΐαν καὶ ἀλιεῖν μικρότερα πλοίαρκα, διακρίνονται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν α'. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἐκαστον τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηολόγια καταχωρήσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην. Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημειώσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς α'. καὶ εἰς τὰ β'. κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιωτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου· τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἐνὸς δεκαμέτρου. Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν ἢ

ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰ μὲν τὰ πλοῖα α'. κλάσεως πρόστιμον 500 δραχμῶν εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 1000 δραχμῶν.

11. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηολόγια πρὸς καταγραφήν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀφορῶν τῶν κλάσεων. Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται. α'. Ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρήσεως τοῦ πλοίου β'. Ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον καταχωρήθη. γ'. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπαγγέλλεται καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτήτου. δ'. Ὁ ἐνορκος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτήτου ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημοῦνται. ε'. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου. ς'. Εἰς ποῖον ἐκ τῶν ἐπτὰ κατηγοριῶν τοῦ ἀρθ. 2 ἀνάγεται. ζ'. Ἡ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ πλοίου, εἰ μὴν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰστών καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μήκος τῆς πρυμνίδος ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὀπισθεν κοράκιον, τὸ μήκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν μέχρι τῆς ἑτέρας, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος). ἢ τὸ πλοῖον ἔχῃ ἐν μόνον κατάστρωμα τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου. ἢ. Ἡ κατὰ τόνου χωρητικότης. θ'. Τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, καὶ π. χ. ᾖναι Βρίκιον κτλ., ἂν ἔχῃ παραπέτασμα (galerie) ἢ ὄχι.

12. Ἄνεκ καταχωρηθῇ ἐν πλείον εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικόν, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγράφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιοχρεὼν ἐγγύησιν. α'. Ὅτι θέλει φυλάττει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τὸν περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτα Νόμον. β'. Ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου τοῦ ἐγγράφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι, ἂν ᾖ ἐλες πωλήσῃ τὸ

πλοίων του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον, ἢ ἂν ᾔθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτό ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἢ ἀπὸ πειρατῶν, θέλει ἀποδώσει ἀμφοτέρω τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν ἐκδόσασαν αὐτὸ Ἀρχήν ἢ ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐλληνικὸν Πρόξενον, διὰ ν' ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἐγγράφον τῆς ιδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπυλεσθῶσιν, ἀνγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

13. Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρως τῶν 30 τόνων χωρητικότητος μὲ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρως τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόνων μὲ 20 δραχμ. δι' ἕκαστον τόνον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα μὲ 30 δρ. κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἐλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐκδοθέντα γρηματῖα τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία νὰ υπερβαίνει τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ ἐν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιογράφων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ᾖναι πολῖται κατακοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

14. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πάσαν παραβάσιν τῶν περὶ ναυτικῆς νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, ὧσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὀλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παραβάσις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἀρθρ. 12 §. 6'. ὑποχρεώσεων.

15. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως χορηγεῖται εἰς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἐγγράφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του, ὡς ἐλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ 501χ. Α. τύπον. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν

ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰπουργείου, περιέχει αὐτολεξεῖ ὅλα, ὅσα κατὰ τὸ ἀρθρ. 11 κατεχωρήθησαν εἰς τὰ νηολόγια.

16. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3. Δραχμ. διὰ ταυτὰ ἐγγράφα ιδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοὺς 30 τόνους, θέλει πληρῶνσθαι ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἕκαστον τόνον περιπλέον ὄντα τῶν τριάκοντα. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἐκτῆς τάξεως τριῶν δραχμῶν, καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἀπλῶς καταβαλλομένης. Ἡ χορήγησις τοῦ ἐγγράφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰ νηολόγια κατεχωρήθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένης πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

17. Ἄν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἐγγράφον, ὁ ιδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόςρως, ὅτι πωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἐγγράφον, ἀφοῦ πληρωθῇ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἐγγράφον προστίθεται ρητῶς, ὅτι ἡ ἐκδοσις αὐτοῦ ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ νέον ἔγγραφο.

18. Ἄν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικόν, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σῆμα, τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ιδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἐγγράφον ἄλλως ζημιούται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

19. Ὡς αἰς ἐλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος ἢ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ Ἀρχή, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηολόγια εἶναι καταχωρημένον. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη σημειοῖ εἰς τὰ νηολόγια τῆς καθὺς

καὶ ὅπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου τὴν γενομένην πώλησιν. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα α'. κλάσεως, μὲ πρόστιμον 200 δραχ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 400 δραχμῶν.

20. Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται δι' ἐν ἔτος, κατὰ τὸν ὑπόλοιχ. Β'. ἐπισυναπτόμενον τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰπουργείου· ὑπόκεινται δὲ εἰς δικαίωμα χαρτοσήμου, μιᾶς μὲν δραχ. διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30—100, καὶ διὰ τὰ μεγαλύτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχ. Εἰς ἰδιαιτέρον δικαίωμα δὲν ὑπάρχοντα πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένας ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου. Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ᾖναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

21. Ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτῆτης πρὸ τῆς πάσης τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε συνδέσει συμφωνίαν ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχειρήσιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτῆτην. Ἡ παρὰ τὰς αὐτὴ σημειοῦται ὅπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· δίδεται δὲ διὰ τὸσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται δι' ἑνα καὶ μόνον διάπλου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποῦ ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖόν του, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ διπλῶμά του, ὅτε καὶ θέλει· γερὴ ἢ εἰσπρα-

ξίς τῶν δικαιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὅμοῦ μὲ ἐκείνην τῶν τοῦ νέου διπλώματος. Μόνον εἰς πάντα ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ εἰς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην δύνανται οἱ Προξενοὶ νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παρατάσιν, εἰδοποιούντες ἐκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

22. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξει καὶ ὁποιοῦνδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινος πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἐκδόσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἐκπλευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν του λιμένα· ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου πλοίου· καὶ τέλος, ὅστις μεταχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀπαστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιοῦτον πλοίου στελλημένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρων τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμῶν.

23. Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν διπλῶμα· καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθῆσόμενάς διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις. Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς α'. κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 300 δραχμῶν.

24. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαρλλάκτως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμοὺς.

25. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκροῦνται ὅλοι οἱ ὁρίστοι

τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

26. Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς καὶ Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καὶ ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθεῖ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον διὰ τούτου ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Νομβρ. 1836.

296 Δ. Περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἰδιωτικὰ δάση, μεταξὺ τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου, θεωροῦνται μόνον ἐκεῖνα, ὅσα δι' ἐγγράφων, ἐκδεδομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας τουρκικῆς ἀρχῆς, ἀποδειχθῶσιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἄγαντος, ἰδιοκτησίαι πλήρεις ἰδιωτῶν. Προσέτι ὡς δάση ἰδιωτικὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ἀναμφισβήτητος, καὶ τὰ καίμενα εἰς ὅσα ἰδιωτικὰ χωρία (τσεφλίκια) δὲν ἀναφέρονται μὲν τὰ νόμιμα ἐγγραφα ὀνομαστικὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου ὅτι κείνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς ἀποδειχθέντων ὁρίων τοῦ ἀρμοδίου ἰδιωτικοῦ κτήματος (τσεφλικίου), ἐπομένως σχηματίζουσιν ἀναγκαστικὸν καὶ φυσικὸν στατικὸν μέρος αὐτοῦ. Ἄν δὲ ἐκ περιπτώσεως τὰ ἐγγραφα ταῦτα ἐχάθησιν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἐνδίκῃ μέσα ὅσα χορηγεῖ ὁ νόμος.

2. Ἀξιώσεις δήμεων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εἰς πολυχρόνιον καὶ ἀδιάλειπτον δικαίωμα ἐλευθέρας ἐκμετάλλεως, προσερχόμενον ἀπὸ τῆν ἀνέκαθεν ἐκτελούμενην δια-

κῆσιν τῶν δασῶν καὶ ἐπομένως μὴ στηριζόμεναι εἰς νόμιμα ἐγγραφα, χαρακτηρίζοντα ῥητῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν. οὔτε ἐμποροῦν τὰ διττοχυριζόμενα αὐτὰ δικαίωμα νὰ γένωσι παραδεκτὰ ὡς τίτλος ἰδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιρρήτως ὡς δημόσια. Ἄλλ' ἐὰν ὑπῆρχον ἐγγραφα ἀποδεικνύοντα τῶν ὄντι τὴν ἰδιοκτησίαν ἐνὸς τοιούτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δῆμος, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἀρθρον 390 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐντὺς ἐνός ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2, δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀπορρίψει, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει ἐπισήμως δόσει τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψει τὰς ἑλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεων αξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαφιλονεικουμένου δάσους ἀναφίρετος, εἰς ὃν εὐρίσκεται. Περελθοῦσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφιλονεικτὰ ἐθνικά, καὶ θέλουν διατίθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

4. Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰδιόκτητα δάση μένουσιν ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου ἢ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους. Ἡ ἑκτασίς τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ἐνεργεῖσθαι δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

5. Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποτομή εἰς τὰ ἰδιωκτικὰ δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὀπλοστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν πληρόνον πρὸς τὸν ἰδιωκτὴν τὴν τιμὴν τῆς ἐκπονήσεως ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὁμῶς ἡ ἐπ' αὐτῶν κανονισμένη παρὰ τοῦ νόμου σφόρος. Ὅλα τὰ ἐκκοπτόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρα δὲν πρέπει μόνον τοῦτο νὰ υπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς ἐκκοπὴν προσδιορισθέντων, ἢ προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σημαδεύεσθαι δι' ἐνὸς σφυρίου φέροντος σφραγίδα τὸ βασιλικὸν στέμμα ὡς προσδιωρισμένον εἰς ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημοσίων.

6. Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1836.

397. Δ. Περί τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων. (α)

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις δικηγόρων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν δικαστηρίων τούτων, ἢ δὲ φύσις τῶν ἐμποροδικείων, ἥτις ἀπαιτεῖ πλείστας ἐνκολίας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν δικῶν, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς ὑπαρχούσας περὶ δικηγόρων καὶ πληρεξουσίων διατάξεις, περιορίζουσας τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς προσδιορισμένον ἀριθμὸν προσώπων, λαμβανομένων ἐκ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐκ τῶν ἐχόντων μετὰ τοῦ διαδίκου σχέσεις συγγενείας ἢ ὁμοδικίας. Θέλונτες νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ κατὰ τὸ δυνατόν καταλληλότερον τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα ἀτοπήματα. Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

(α) Σ. Σ. "Ου. Νόμ. τῆς 22 Φεβρ. 1847.

1. Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις καὶ Ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὡσάκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς ὑπερθέσειν ἀλλοτρίων δοικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικον. ἀριθ. 94 ὡρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐντὶν δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔγῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 94. τῆς Πολ. Δικον. πληρεξουσioτητα. Οἱ καταστημένοι ἐμποροὶ καὶ οἱ γαιοκτῆμονες, δύνανται νὰ περιστάνται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσioύς, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὗτοι δὲν ᾔθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐντὶν δῆμῳ τοῦ Βασιλείου. Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἀρθρου διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 74 §. 1. τῆς Πολ. Δικον. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλλαττοῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις Δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ αὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξουσioι εἰς δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ᾔθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἀρθρῶν 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (2) Φεβρουαρίου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ Ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κίμνιαν ἰσχύην καθόσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμόζεσθαι, καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσioύς.

4. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅτις κατὰ τὸ

ἄρθρ. 3 τοῦχ. 2 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε. διατάξεως λαμβάνει προσωρινὴν ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1836.

398 Α. Περί παραδόσεως τῶν φθανόντων εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα γραμμάτων καὶ φακέλων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 25 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου 1836) διατάξαμεν νὰ προσδιορισθῶσι γραμματοκομιστὰι διὰ τὴν παράδοσιν τῶν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἀποστελλομένων γραμμάτων. Ἀποῦ δὲ ἡ πείρα ἐδείξεν ὡς ἀναγκαῖα περαιτέρω μέτρα καὶ πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι εἶναι ἕν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη χρέη τοῦ Ταχυδρομείου, νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς τὰ γράμματα εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας περὶ διοργανισμοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Τὰ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον φθάνοντα γράμματα καὶ φακέλλοι, πρέπει εἰς τοὺς τόπους, ὅπου εὐρίσκονται ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ φέρονται παρὰ τῶν διορισμένων κατὰ τὸ Διάταγμα γραμματοκομιστῶν εἰς τὰς οἰκίας τῶν πρὸς αὐς εἶναι ὑπογεγραμμένα. Κανονικῶς ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ εἰσχυθῇ καὶ εἰς ἄλλους τόπους, καὶ μάλιστα εἰς ἐκεῖνους ὅπου εὐρίσκονται διοικήσεις τῶν δήμων, ἢ ἰδιαιτέροι Παρέδροι τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἀλλ' ὅμως πρὸς τὸ παρὸν τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο.

2. Διὰ τὴν παράδοσιν ταύτην τῶν γραμμάτων θέλουν πληρόνεσθαι ἀνεὺ ἐναντιότητος εἰς τὸν γραμματοκομιστὴν πέντε λεπτά, ἐὰν ὁ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπιγράφονται εὐρίσκεται εἰς τὸν τόπον τοῦ Ταχυδρομείου, πέντε λεπτά δὲ θέλουν πληρόνεσθαι περισσότερον δι' ἐκάστην ὥ-

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ.

ραν ἀποστήματος, ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἐπιγράφεται κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ τόπου.

3. Τὰ γράμματα τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων τοῦ Κράτους, τὰ ὅποια δὲν θέλουν πληρόνεσι τὰ κατὰ τὸ Διάταγμα ταχυδρομικὸν Δικαίωμα, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 σημειωθὲν δικαίωμα τῆς παραδόσεως.

4. Εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους, ὅπου δὲν εὐρίσκονται ταχυδρομικοὶ Ἀρχαὶ, καὶ οὕτε εἰσέχθῃ ἀκόμη προσωρινῶς ἢ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 σημειωθείσα διάταξις τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων, παραλαμβάνουν τὰ γράμματα τῶν μόνῃ ἀπὸ τοῦ Ταχυδρομείου οἱ πρὸς αὐς ἀνήκουν.

Καὶ εἰς ἄλλους τόπους εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς λαμβάνοντας γράμματα, νὰ τὰ λαμβάνωσι μόνον τῶν ἢ καὶ διὰ μέσου ἄλλων ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον· ἀλλὰ πρέπει οὗτοι πάντοτε πρὶν παρέλθῃ ἡ τριμηνία νὰ δηλώσωσι εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν τὴν περὶ τούτου, ἐμποδίζοντες τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπίδοσιν τῶν γραμμάτων τῶν διὰ τῶν γραμματοκομιστῶν, καὶ λαμβάνοντες τὰ γράμματα τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀρξίζεως των πάντοτε ὅταν δὲν ἔχωσι θέσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐκτὸς δε τούτου πρέπει νὰ τὰ λαμβάνωσι εἰς τὰς ἄλλας ἡμέρας διὰ τῶν γραμματοκομιστῶν· ἡ ταχυδρομικὴ ἀρχὴ τότε ἡμπορεῖ μόνον νὰ δώσῃ τὰ γράμματα εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτά, ὅταν ᾖναι πληροφορημένη περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῶν με τοὺς ἐπιστέλοντας, ἢ ὅταν αὐτοὶ ᾖναι νομίμως παρ' ἐκεῖνων ἐπιτετραμμένοι τοῦτο. Διὰ μίαν παραγγελμένην θέσιν ταχυδρομείου πληρόνωσι εἰς τὸ ταχυδρομικὸν Ταμεῖον ἐκάστην τριμηνίαν προλαβόντως δικαίωμα ὀνομαζόμενον τῆς θέσεως. τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ γραφείου, δηλ. τῶν γραμματοκομιστῶν καὶ τοῦ ὑποδεστέρου προσωπικοῦ, παρὰ δὲ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν θέλει παρᾶσθαι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων.

5. Οἱ γραμματοκομιστὰι εἶναι προσωπικῶς ἀπεύθυντοι διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ἔγ-

καιρον παράδοσιν τῶν γραμμάτων εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται. Αἱ ἕκαστον γράμμα ἀπωλεσθὲν ἐξ αἰτίας τῶν ἀποδεδειγμένως, πρέπει νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ταμείον πειθαρχικὴν ποινὴν τριῶν δραχμῶν ἐπὶ μηνύσει. Ἡ ἀπάδειξις τῶν ἐγχειρισθησομένων γραμμάτων ἐκ μέρους τῶν γραμματοκομιστῶν καὶ ἡ μεταχειρίσις ἐκείνων τῶν γραμμάτων κτλ. τῶν ὁποίων, οἱ πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιγράφονται δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἀρμοδίου ταχυδρομείου, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου ἰδιαίτερα Διατάγματα.

6. Εἰς τὸν διορισμὸν τῶν γραμματοκομιστῶν θέλει γίνεαι πρὸ πάντων, κατὰ τοὺς ὅρισμους τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 25 Φεβρουαρίου, (8 Μαρτίου) 1836· ἀλλ' εἰς τόπους ὅπου δὲν εὐρίσκεται ταχυδρομεῖον καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι τόσον ἐκτεταμένη, θέλει ἀνατεθῇ ἡ φροντίς περὶ τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων εἰς τοὺς διεκπεραιωτὰς τῶν ταχυδρομείων κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Μόνον τατ' ἐξαίρεσιν καὶ ὅπου τὰ εἰσδημάτια ἀπὸ τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ τῆς θέσεως δικαίωμα δὲν ἐξαρκοῦν, δύναται νὰ προταθῇ καὶ νὰ περασθῇ εἰς τὸν λογαρισμὸν σταθερὸς μισθὸς διὰ τοὺς ὑπηρετίας τοῦ γραφείου δηλ. τοὺς γραμματοκομιστὰς εἰς τὰ βασιλικὰ Ταχυδρομεῖα.

7. Εἰς τοὺς ἐπίτηδες διορισμένους γραμματοκομιστὰς συγχωρεῖται νὰ φέρωσι στολὴν ἀπὸ κυανοῦν βούχρον μὲ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, μὲ τὸ ταχυδρομικὸν κέρας καὶ πλάκα ἀπὸ λευκὸν μέταλλον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ στήθους, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλουν εἶσθαι εἰς ἀνάγλυφον τὰ βασιλικὰ παράσημα, καὶ ἡ ἐπιγραφή βασιλικὸς γραμματοκομιστὴς, εἰργασμένα. Τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους πλάκα ὅμως θέλουν φέρει πάντοτε, ὅταν ἐκτελοῦν χρῆν τῆς ὑπηρεσίας.

8. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος

Διατάγματος, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλει δὲ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ἰανουαρίου. 1837.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου. 1837.

399 Α. Περὶ τῶν ἐν Ταχυδρομείοις μενουσῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Διὰ νὰ κανονίσωμεν ἀνηκόωντας τὴν λογιστικότητα καὶ εὐθύνην τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματείας ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ ὅσαι μένου ἐξ ἡμέρας εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον χωρὶς νὰ ζητηθῶσι θέλουν ἐπισήμως κκιεσθαι. Θέλει δὲ διαγράφεται τὸ ποσὸν τοῦ ἀπληρώτου δικαιώματος ἀπὸ τὸ κατὰστιχον τῶν ἐσόδων· ἐξαιροῦνται τούτων αἰ μένουσαι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ, ὅσαι ἐρχόμεναι ἀπὸ τὸ ἔξωτερικόν, πρέπει νὰ ἐπιστρέφωνται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας συμφώνως μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας περὶ τούτου συνθήκας μὲ τὰ ξένα Κράτη, εἴτε ὅσαι συνάζονται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Πρεσβείας ἢ Προξενεία τῶν ἔξω Ἐπικρατειῶν.

2. Ἐπομένως αἱ ἔξωτερικαὶ ταχυδρομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ἐκθέτει ἕνα ὁλόκληρον μῆνα τὰς μὴ διανεμομένας ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς ἐντὶς κυκλιδωτοῦ κιβωτίου πρὸς ὄψιν τοῦ κοινοῦ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλουν διευθύνει αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, διὰ νὰ διαγράφωται αἱ καταλογιζόμεναι ποσότητες τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἄρθρ. 1.

3. Αὗται αἱ πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων στελλόμεναι ἐπιστολαὶ θέλουν ἐκτιθεσθαι μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 2 διαλαμβανόμενον τρόπον πρὸς ὄψιν τοῦ κοινοῦ· καὶ ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἦθελαν ζητηθῇ ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα τα ἔτοια, θέλουν κκιεσθαι.

4. Ἡ ἐν τῷ ἀρθρ. 3 παραγγελομένη ἐξαφάνισις θέλει ἐκτελεῖται καθέλαστον ἔτος κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον μῆνα. Ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀδιανέμητοι ιδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ θέλουν παραδιδεσθαι παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν βιβλίων τοῦ Ταχυδρομείου, τὰς ἐπιγραφάς καὶ τὰ καθυστεροῦντα ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ ἐνώπιον τῶν Ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἀνοίγεσθαι δημοσίᾳ, καὶ καίεσθαι εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἀναγινώσκωνται. Ἡ παράδοσις πρέπει νὰ υπογράφεται ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ παρευρισκομένου ὑπαλλήλου.

5. Ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὰς ἀνοιγομένας ἐπιστολάς ἐγγραφα καὶ ἀντικείμενα παραστατικὰ ἀξιῶν, πρέπει νὰ καταχωρῶνται εἰς ἰδιαιτέρον Πρωτόκολλον καὶ νὰ ἐπιστρέφωνται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτάς, ὅστις θέλει πληρῶναι τὰ ἔξοδα καὶ τὰ χρεωστούμενα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

6. Ἀνίσως ὁμῶς δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ αὐτῇ, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ᾔναι ἀρκετὰ γνωστὸς ὁ διευθύνων, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας, τότε τὰ παραστατικὰ ἀξιῶν ἀντ' κείμενα πρέπει νὰ καταχωρῶνται δημοσίᾳ, ὡς ληροθέντα καὶ μετ' ἀνωφελεῖ παραλείψιν δύο ἐτῶν θέλουν διαγράφεσθαι παρὰ τῆς ἐν τῷ ἀρθρ. 4 διαλαμβανομένης ἐπιτροπῆς, ἢ ὅταν παριστάνουν μετρητὰ, καὶ ἐπομένως ἡμποροῦν νὰ συναλλαχθῶσι μετὰ τοιαῦτα, θέλουν εγγράφεσθαι ὡς ἔσοδα πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. 1836.

407. Δ. Περὶ χαρτοσήμου τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων,

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρθρ. 24 ἀριθ. 11, ἐπειτα τοῦ ἀρθρ. 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀπεφασίσαμεν ὡς πρὸς τὰ φορτωτικὰ ἐγγραφα, καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

1. Ὅταν φορτωτικὸν ἐγγραφοὺς ἐκδίδεται εἰς πολλὰ ἀντίγραφα, τὸ νόμιμον χαρτόσημον θέλει ἐξαρκεῖ (καταβάλλεται) τοιοῦτοτρόπως, ὥστε εἰς δύο ἀντίγραφα φέροι ἕνα χαρτόσημον τᾶξεως 50 λεπτῶν, εἰς δὲ τρία ἀντίγραφα, τὸ μὲν πρῶτον νὰ φέρῃ χαρτόσημον 50 λεπτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἕκαστον 25 λεπτῶν, εἰς δὲ τέσσαρα καὶ περιπλέον, ἕκαστον νὰ φέρῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ χαρτοσήμου τᾶξεως 25 λεπτῶν.

2. Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα εἰς πολλὰ ἀντίγραφα φορτωτικὰ ὅμως, πρέπει διὰ τὸν ἐλεγχόν, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς νομιμοῦ ποιῆς νὰ σημειώνεται ῥητῶς τὸ ποσὸν ἀντίγραφον, ἂν ᾔναι τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον.

3. Εἰς τοὺς ἰδιώτας συγχωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου νὰ κάμνωσι νὰ σφραγίζωνται τὰ σχέδια διὰ τὰ φορτωτικὰ ἐγγραφα ἀμέσως εἰς τὸ σφραγιστήριον κατὰ τὸν κανονισμὸν τῶν τῶν.

4. Κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν τυπωθῇ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ ἔξοδα τοῦ σφραγιστηρίου καὶ τὰ φορτωτικὰ ἐγγραφα εἰς γενικὸν τύπον τῆς ἐκφράσεως, καὶ μετὰ κενὰς θέσεις, πληρωθησομένας εἰς τὴν ἐκδοσιν, δίγλωσσα εἰς τε τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ἰταλικόν διὰ δὲ τὰ τυπωτικὰ θέλουν εἰσπράττεσθαι παρὰ τὸ ἀρμόδιον χαρτόσημον 1 δραχμῆς 50, ἢ 25 λεπτά, καὶ 5 λεπτά δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. 1836.

400 Δ. Περὶ κτηματολογίου. (α)

[α] Ἀντικατέστη διὰ τοῦ περὶ μεταγραφῆς Νόμου 1857 καὶ ἐπομένως παραλείπεται ἐνταῦθα.

402. Δ. Περὶ συγκαλίσεως γενικοῦ ἐμπορικοῦ συνέδριου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὡς ἐφεξῆς.

1. Εἰς τὴν 1 Φεβρ. 1837 συγκαλεῖται εἰς τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν γενικὸν ἐμπορικὸν συνέδριον, κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἐμπορικὸν διάταγμα τῆς 22 Μαΐου 1836 ἀρθρον 12 καὶ 13.

2. Τὸ ἐμπορικὸν συνέδριον τοῦτο θέλει συνίστασθαι ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, δύο ἐμπόρων ἐκ τῆς Ἀττικῆς, τεσσάρων ἰδιοκτητῶν πλοίων ἀπὸ Ὑδραν, Σπέζας, Ἐρέτριαν καὶ Γαλαξίδι, δύο ἐμπόρων ἀπὸ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ δύο ἐμπόρων ἀπὸ Φωκίδας καὶ Λοκρίδας.

3. Ἡ ἐκλογή τῶν ἀπεσταλμένων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων διεκθύνεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 12 τοῦ ρηθέντος διατάγματος, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη θέλουσι φανερώσει οἱ διοικηταί, κατὰ τὰς ὁδηγίας ἃς ἐλάβον περὶ τούτου παρὰ τῆς Γραμ. τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ μάλιστα δι' ἐν μέλος θέλουσι προτείνει τρία ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων Ἡμεῖς ἐπιτετα θέλομεν ἐκλεῖξει.

4. Εἰς τὸ γενικὸν ἐμπορικὸν συνέδριον τοῦτο θέλουσι προβληθῇ εἰς συζήτησιν. α) Νέα τελωνιακὴ διατίμησις ὁμοῦ με σχεδὸν τελωνιακοῦ νόμου. β) Τὰ γενικά μέτρα ὡς πρὸς τὴν ἐκκάθαρσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. 1836

403. Δ. Περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 7 (19) Σεπτεμβρ. 1836 ἀρθρ. 3 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὸ ἐμπόριον καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀρθρ. 6 καὶ 8 τοῦ περὶ φόρου

ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου ἀπὸ 6 (18) Ἰουνίου 1836, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ὑπουργείων τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Εἰς ἕκαστον Δῆμον εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκονται ἐμπορευόμενοι, θέλουσι προδιορισθῇ κατὰ τὴν σημαντικότητα τοῦ δήμου 3 ἢ 6 ἔμποροι δι' ἐλευθέρως ἐκλογῆς, οἱ ὁποῖοι συμφώνως με τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον θέλουσι καταγράψαι ἐπὶ κοινῇ συνεδριάσει εἰς πέντε φορολογικὰς κλάσεις ὅλους τοὺς φορολογουμένους ἐμπόρους τοῦ δήμου, κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς ἀτομικῆς ἐκάστου βιομηχανίας (ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῶν εἰσαγομένων πραγματειῶν ἐκ τῆς ἀναχειράς των χρηματικῆς περιουσίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ μετερχομένου ἐμπορίου), καὶ τοῦ ἑξ' αὐτῆς ἢ καὶ τυχόν καὶ ἀπὸ ἰδιαιτέρας ἄλλας ἐπιχειρήσεως ἐντὸς τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους προκύπτοντος φορολογητέου κέρδους· ἐνταῦθα παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις δὲν μεταβάλλεται τίποτε ἀπὸ τὴν εἰς τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀνωτέρου μνησθέντος νόμου ἐξασφαλισθείσης ἤδη ἐλευθέρως βιομηχανίας.

2. Ὡς πρὸς τὴν ἑκτασιν τοῦ ἐμπορίου θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν αἱ ἐφεξῆς περιστάσεις. 1) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι περιορισμέναι μόνον εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν. 2) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνουσι τὴν κατανάλωσιν καὶ εἰς τὰ πέραν καίμενα μέρη. 3) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται καὶ εἰς μακρυνότερα μέρη ἐντὸς τοῦ κράτους. 4) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται τὸ ἐμπόριον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους. 5) Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων διενεργαῖνται ἐμπορικαὶ καὶ συναλλαγματικαὶ ὑποθέσεις τόσον διὰ τὰ ἐντὸς, ὥσον καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἢ ταῦτα ὅπως καὶ διὰ τὰ δύο μέρη χονδρικῶς.

3. Τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ φόρου (ἐπο

μένως ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ τῆς κατωτάτης κλάσεως) δὲν δύναται νὰ ᾔηται ὀλιγώτερος τῶν 15 Δρ.

4. Περὶ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἰς κλάσεις, ἡ ὁποία θέλει γίνεαι ταυτοχρόνως καὶ διὰ τὸ 1837, πρέπει νὰ συνταχθῇ πρωτόκολλον ὑπογραφησόμενον παρὰ πάντων τῶν παρόντων, καὶ θέλει ἐκδοθῇ διπλοῦν δηλαδὴ ἓν διὰ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἄλλο διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον.

5. Ἐὰν εἰς δῆμόν τινα, διὰ τὸ ἀσήμαντον τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπορευμένων δὲν δύναται νὰ γείνη ἡ εἰς κλάσεις διαιρέσις τῶν ἐμπορῶν κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 διορισθέντα τρόπον, δύναται οἱ αὐτόθι ἐνοικοῦντες ἔμποροι νὰ περσασθῶσι μὲ τὴν συνένεσίν των κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν πλησιέστερον δῆμον σχηματισθείσης κλάσεως εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον.

6. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τῆς εἰς κλάσεις διαιρέσεως θέλουν σχηματισθῇ οἱ εἰς τὸν νόμον τῆς 6 (18) Ἰουλίου 1836 διαταχθέντες ἀτομικοὶ φορολογικοὶ κατάλογοι καὶ θέλουν ἐξετασθῇ, ὅσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὡς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ (ἄρθρ. 8 — 13 τοῦ νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων) θέλουν θεωρήσει τὰ ἐκ τῶν κλάσεων προσδιορισθέντα φορολογικὰ ποσὰ ὡς βάσιν, ἀλλ' ὁμως τοιοῦτοτρόπως, ὥστε οὐτε εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, οὐτε εἰς τὰς γενομένας ἐνκντίον τούτου ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων νὰ μὴν ἀποκλειώνται τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 3 σημειωθέντος ἐλάχιστου ὅρου. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος εἶναι ὑπόχρεος ἐκάστοτε ὅταν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον νὰ κάμνῃ ἐνστάσιν.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διτάγμα, τὸ ὅποιον ἤδη νὰ διενεργηθῇ διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμ. 1836

404. Δ. Περὶ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν τελωνικῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν. κ λ π.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Σύρου, περὶ τῆς σημειουμένης ὑποθέσεως, ἐκδίδομεν τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν.

1. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 29 ἀριθ. 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν τελωνικῶν ταμείων, τὰ περὶ τῶν τελωνικῶν δικαιωμάτων, ὡς ἐμμέσων φόρων, εἶναι ἐλεύθερα σημάτων, διὰ τοῦτο μήτε εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἐμπυροῦν νὰ ὑπόκεινται εἰς αὐτὴν, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνας τὰς περιστάσεις, ὅτε κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διάταξιν τὰ τελωνικὰ δικαιώματα χρεοῦνται ἐπὶ ἐγγυήσει, καὶ ἐπομένως πληρόνονται ὑστερότερα.

2. Αἱ ἐγγυήσεις αὐταὶ χρησιμεύουν διὰ βραχείας προθεσμίας, καὶ μόνον δι' ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου καὶ χάριν τῆς τάξεως τοῦ λογιστικοῦ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὸν ἀπ' εὐθείας φόρον, καὶ ἐπομένως μὴ ἐμφανίζουσαι ἀξίαν τινα, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ διαληφθέντος χωρίου τοῦ νόμου, καὶ διὰ τοῦτο ὑπόκεινται ὅχι εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ προσδωρισμένον χαρτόσημον τῆς κλάσεως τῶν 50 λεπτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 23. ἀριθ. 5 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

3. Ἀμα πληρωθῶσιν ἀνελλιπῶς τὰ τελωνικὰ δικαιώματα εἰς τὸ τελωνικὸν ταμεῖον, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο δεδομένη ἡ ἐγγυήσις, τότε ἐγχειρίζεται αὕτη χωρὶς τινὸς αἰτιολογίας ἐν πρωτοτύπῳ, ἀμέσως μὲν εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆς, ἐμμέσως δὲ εἰς τοὺς συντράφους, ἢ ἐπιτρόπους του.

Ἐπὶ τούτοις θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ περαιτέρω, δημοσιευομένης εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τῆς παρούσης διατάξεως ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. 1836.

405. Δ. Περὶ ἐνεχυρώων.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ

τῆς Δικαιοσύνης, Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι μὲ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, τὸν τὰς δι' ἀκινήτων ἀσφαλείας κανονίζοντα, συνδέεται στενῶς ὁ περὶ ἐνεχύρου, ὁ τὰς διὰ κινητῶν ἀσφαλείας διατεθείς, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἐνέχυρον εἶναι δικαίωμα, τὸ ὁποῦν ὁ πιστωτὴς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεώς του ἀποκτᾷ ἐπὶ ξένου ἐπιδεκτικοῦ ἐκποιήσεως κινητοῦ πράγματος, διδομένου πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ, παρὰ τρίτου τινός, καὶ τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν δύναμιν νὰ πληρῶνεται ἐκ τοῦ πράγματος τούτου προνομικῶς, προτιμώμενος τῶν ἄλλων πιστωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

2. Τὸ ἐνεχὲ ποσότητος ἀνωτέρας τῶν πεντήκοντα δραχ. δοθὲν ἐνέχυρον, λογίζεται ὡς μὴ ὄν, ἐνόσω δὲν ὑπάρχει ἐγγράφον, ἔχον βεβαίαν χρονολογίαν (ἄρθρ. 413 καὶ 414 τῆς πολιτικῆς δικονομίας), καὶ διαλαμβάνον τὴν ὀφειλομένην ποσότητα, καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐνεχυριασθέντων πραγμάτων.

3. Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διαληφθὲν προνόμιον δὲν δύναται νὰ κατασταθῇ ἐπὶ μεταβιβατικῶν πιστώσεων κινητῶν πραγμάτων, εἰμὴ δι' ἐγγράφου ἰδιωτικοῦ, ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, ἢ δημοσίου κοινοποιουμένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τῆς εἰς ἐνέχυρον δοθείσης πιστώσεως.

4. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν προνόμιον δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἂν τὸ ἐνέχυρον αὐτὸ δὲν ἐτίθη, καὶ διατελῇ ὑπάρχον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἢ τρίτου τινός κοινῇ γνώμῃ τῶν συναλλατταμένων ἐκλεγομένου.

5. Ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται, μὴ πληρωθεὶς, νὰ διαθέσῃ τὸ ἐνέχυρον· δύναται ὅμως νὰ προκαλέσῃ δικαστικὴν διαταγὴν, ἐπιτρέπουσαν νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ τὸ ἐνέχυρον ἀντὶ πληρωμῆς, μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν ὀφειλομένης ποσότητος κατ' ἐκτί-

μῃσιν γενομένην δι' ἐμπειροτεχνῶν, ἢ, μὴ συγκατανεύοντος εἰς τοῦτο τοῦ ὀφειλέτου, νὰ πωληθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ. Πᾶς ἐν τῷ συναλλάγματι ὄρος, ἐπιτρέπων εἰς τὸν πιστωτὴν νὰ ἰδιοποιηθῇ τὸ ἐνέχυρον, ἢ νὰ τὸ διαθέσῃ, χωρὶς τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, εἶναι ἄκυρος.

6. Ὅταν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀλικοῦ χρέους, ὁ πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὸ ἑλλείπον ἐκ τῆς λοιπῆς τοῦ ὀφειλέτου περιουσίας διὰ προσωπικῆς ἀγωγῆς.

7. Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ διδόντος τὸ ἐνέχυρον, ὁ πιστωτὴς δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ· ὁ παραβαίνων τὴν διατάξιν ταύτην πιστωτὴς, καταδικάζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ παραδώσῃ τὸ δοθὲν εἰς αὐτὸν ἐνέχυρον εἰς τρίτον, ἐκλεγόμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

8. Ὁ πιστωτὴς εἶναι, κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ συναλλαγμάτων, ἢ συμφωνητικῶν ὑποχρεώσεων, διατάξεις, ὑπεύθυνος, ἐνείκα τῆς δι' ἀμέλειάν του συμβάσης τυχὸν ἀπωλείας, ἢ βλάβης, τοῦ ἐνεχύρου. Ἀπ' ἐναντίας ὁ ὀφειλέτης εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τὸν πιστωτὴν περὶ τε τῶν ἐπωφελῶν καὶ τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐνεχύρου ἀναγκασιῶν ἐξόδων.

9. Ἄν πρόκειται περὶ τοκοφόρου τινὸς πιστώσεως, εἰς ἐνέχυρον δοθείσης, ὁ πιστωτὴς καταλογίζει τοὺς ἀπὸ τῆς πιστώσεως ταύτης τόκους εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένους τυχόν. Ἐὰν ὅμως τὸ χρεὶον πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὁποῖου ἐνεχυριάσθη πιστωταί, δὲν φέρῃ τόκους, ὁ καταλογισμὸς γίνεται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους.

10. Ὁ ὀφειλέτης, ἐνόσω ὁ κατέχων ἐνέχυρον δὲν καταχρᾶται αὐτοῦ, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν, πρὶν ὅλοσχερῶς ἐξοφλήσῃ, κατὰ τὸ κεφάλαιον τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα, τὸ χρεὶον, διὰ τοῦ ἐνεχύρου ἀσφαλισθὲν, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 8 ὁρισμένα ἔξοδα· ἂν παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν αὐτὸν πιστωτὴν συνωμολογήθῃ μετὰ τῇ δι' ἐ-

ύρου συναλλαγήν ἄλλο χρέος, τὸ ὅποιον ἀπαιτητὸν πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ πρώτου, ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισχέσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου, ἕνεκα τῆς, λόγῳ τοῦ δευτέρου χρέους, ἀπαιτήσεώς του.

11. Τὸ ἐνέχυρον εἶναι ἀδιαίρετον, καί-
ται διαίρετοῦ ὄντος τοῦ χρέους, μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου, ἢ τοῦ πιστωτοῦ· ὁ τοῦ ὀφειλέτου κληρονόμος, ὁ πληρώσας τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκ τοῦ ἐνεχύρου, ἐνόσω τὸ χρέος δὲν ἐξωφληθῇ ὁλοσχερῶς. Δύναται δὲ, ὅταν ὁ συγκληρονόμος δὲν πληρώσῃ ἐν καιρῷ τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸ μέρος, νὰ αἰτήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ ἐνεχύρου· καὶ πάλιν ὁ τοῦ πιστωτοῦ κληρονόμος, ὁ τὸ ἐπιβάλλον τοῦ χρέους λαβὼν, δὲν δύναται νὰ περαιοῦσιν τὸ ἐνέχυρον μετὰ τὴν πλῆρυν τῶν μὴ πωλῶν πληρωθέντων συγκληρονόμων του.

12. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα, εἰς τὰ ἐπ' ἐνεχύρῳ δανειστήρια, τὰ δι' ἡδίας τῆς ἀρχῆς καθεστηκότα, οὐδ' εἰς τὰς τραπέζας, ὅσαι ἤθελον λάβει ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτῶν ἐγγράφῳ τὴν ἄδειαν νὰ δανειῶσιν ἐπ' ἐνεχύρῳ, περὶ τῶν ὑπολοίπων ἰσχύουν οἱ περὶ τούτων ἰδιαιτέρως γενόμενοι νόμοι καὶ κανονισμοί.

13. Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρ. 1836.

τάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου ἀποφασίζομεν.

1. Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, καθὼς νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, νοσοτροφεῖα κλπ. θέλουν διοικεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀδελφάτων, συγκείμενα ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ταῦτα εὐρίσκονται, καὶ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρας δημότας.

2. Τοὺς τελευταίους τούτους ἐκλέγουν τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀπὸ δημότας ἐκτὸς τοῦ Δήμου τῶν πάντοτε ἐπὶ τρία ἔτη μετὰ παρέλευσιν τῶν ὑπολοίπων εἰμπορῶν νὰ ἐκλεχθῶν τὰ ἴδια πάλιν ἄτομα.

3. Εἰάν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους Δήμους, τότε οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἀπὸ ὅλους, πλὴν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀδελφάτου ἀνήκει εἰς τὸν Δήμαρχον ἐκείνου τοῦ Δήμου, τοῦ ἔχοντος τὴν μεγαλύτερον μέρος τῆς παρουσίας εἰς τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα. Τὴν δὲ ἀνάλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ προσδιορίζει ὁ Διοικητής.

4. Ἐάν διὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς παρουσίας ἀπορῇται, τίς ἐκ τῶν δήμων ἔχει τὸ περισσώτερον δικαίωμα εἰς τὴν διπύκνησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος, τότε ὁ Διοικητής προσδιορίζει τὸν Δήμαρχον, ὅστις ἔχει ν' ἀναδεχθῇ τοῦ ἀδελφάτου τὴν διεύθυνσιν.

5. Εἰάν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀδελφάτου εὐρίσκηται ἱατρός, θέλει εἶσθαι μέλος αὐτοῦ εἰδὲ, εὐρίσκονται περισσοί, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

6. Τὸ ἀδελφάτον ἔχει τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 116 ἀρθ. τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

7. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου ἔτους, καὶ πρὶν συνταχθῇ ὁ γενικὸς δημοτικὸς προϋπολογισμὸς, τὸ ἀδελφάτον χρεωστῇ νὰ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καθυποβάλλει εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὸν συζητεῖ καὶ ἀπὸ τῶν ἐγκρίσει τὸν συμπε-

206. Α. Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθ. 114 τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀφορῶντος τὸν σχηματισμὸν ἀδελφάτων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐπὶ τῇ προ-

ριλαμβάνει εἰς τὸν γενικὸν μὲν προϋπολογισμόν, ἀλλ' εἰς ἰδιαιτερον κεφάλαιον.

8. Ἐν τῷ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκη εἰς δύο, ἢ περισσοτέρους δήμους, ὁ προϋπολογισμὸς συζητεῖται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ προέχοντος Δήμου, καὶ μετὰ τοῦτο πέμπεται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν λοιπῶν Δήμων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ ὡσαύτως τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τῶν ἄλλων Δήμων θέλει ζητήσει περὶ τούτου γνώμην τοῦ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκλεγθέντος μέλους τοῦ ἀδελφάτου, ὅταν οἱ Δήμοι δὲν συμφωνήσουν κατὰ τοῦτο, τότε ὁ ἀποφασίζῃ ὁ διοικητὴς τὰς τυχόν διαφοράς, συγχρόνως μὲ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ὁ ἀνὴμων Δημάρχος ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα περὶ τῆς δαπάνης τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἀφοῦ πρῶτον συναποφασίσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ γίνῃ πρᾶξις ἐγγράφος εἰς τὴ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

10. Ἐν τῷ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκη εἰς περισσοτέρους δήμους, τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν μετεχόντων δήμων, ἀναλόγως τῆς μερίδος ἐκάστου.

11. Πᾶσα δαπάνη γενομένη χωρὶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου εἶναι εἰς βάρος οὐτινος διέταξεν, ἢ ἔκαμεν αὐτήν.

12. Ἐν τῷ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἔχη ἀκίνητον περιουσίαν ἐκτεταμένην ἐκτελεῖται τὸ ἀρθρ. 115 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

13. Ἐν ἡ περιουσία του ᾗται μικρὰ ἀρκεῖ εἰς ἐπιστάτης, ὅστις διορίζεται ἀπὸ τὸ ἀδελφάτον κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Διοικητοῦ, καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του.

14. Αἱ δωρεαὶ, ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, εἴτε αὐτομάτως, εἴτε διὰ προσκλήσεων ἐντός τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀδελφάτου καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη. Μετὰ ταῦτα παραδίδονται εἰς

τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ὅστις πιστώνει εἰς τὰ βιβλία του τὸ κατάστημα.

15. Τὸ ἀδελφάτον δὲν ἔχει τὴν ἀδειὰ νὰ μεταχειρισθῇ τὰς δωρεάς, ἢ συνεισφοράς ταύτας χωρὶς ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ καθυποβάλῃ προϋπολογισμόν, πρέπει δὲ νὰ ἐκτελεῖται πάντοτε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ διδόντος μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὴν δύναμιν τῆς δωρεᾶς.

16. Ἄν ἡ δαπάνη δὲν ᾗται κατεπεὶρουσα καὶ ἐγγίξῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος, δὲν γίνεταί ἰδιαιτερός ὑπολογισμὸς διὰ τὰ δωρήματα, ἀλλὰ προσθέτονται ταῦτα εἰς τὸν καθολικὸν προϋπολογισμόν τοῦ νέου ἔτους ἐν τῇ θέσει περὶ ἀγαθοεργίας.

17. Οἱ ἄνωθεν ὀρίτμοι ὡς πρὸς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαίδευτικῶν καταστημάτων θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ τεχνοσυμβούλια, καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἐπορίας τῶν σχολείων, διατηρουμένων ἀκριβῶς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας τῶν διδασκόντων ἐν τοῖς ἀρθρ. 114 καὶ 116.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1836.

407. Α. Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως τῶν διὰ τοσούτων δημοσίων δαπανῶν κατεσκευασθεισῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀθῆνας εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ Νάυπλιον εἰς Ἄργος, ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν τῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν πρόνοιαν, ὥστε αἱ μεν ἀποκατασταθεῖσαι συχοινωνίαι νὰ μὴ διακόπτονται, τὸ δὲ κράτος νὰ ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰ περιττὰ ἔξοδα τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπιτῆρας τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἄμεσος ἐπιτήρησις τῶν δημοσίων

δὼν ἀποτίθεται πρὸς τὸ παρὸν μὲν εἰς ὅλο, ἀκολούθως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περισσοτέρων ἐπιστάτας, ἐλεγομένους ἐταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρώην ἐκχωρῶν στρατευμάτων, καὶ ὑπαγομένους τοὺς ἀρμοδίους νομορρχανικούς. Εἰδίαι δὲ ὁδῶν αἱ θέλουν προσδιορίσει τὰ ῥεῖα τῶν ἐπιστάτων τούτων.

2. Ἐχουσι δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δοφύλακας τόσον διὰ τὴν ἐπιμελύνται τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν, ὅσον καὶ τὴν ἀποφυλάξιν τῶν ἀπὸ πάσων ἐνδεχομένην λαθῶν. Εἰς ἐκάστην δὲ ἀπὸ τὰς κατασκευασθεῖσας δύο ὁδοὺς θέλουν διορισθῇ ὅσο ἐπιστάται.

3. Τόσον οἱ ἐπιστάται, ὅσον καὶ οἱ ὁδοφύλακες χείρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ἀ ὅποια δίδουν οἱ νόμοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. Οἱ ἐπιστάται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὁλοφωρῶνται, οἱ δὲ ὁδοφύλακες σφίοντι ἐπὶ τοῦ ἀριστέρου βραχίονος πέταλον ἐπιγεγραμμένον «Βασιλικὸς ὁδοφύλαξ.»

4. Αἱ ὁδοὶ πρὸς τοῦτοις εὐρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ κατακυρῶναι τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχήν, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενήθῃ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα. Χρεωστοῦν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται νὰ κατακυρῶναι τὰ τοιαῦτα πταίσματα. Ἢ ὡς γινέσθαι τότε, ὅταν ὁ πταίστης ᾖ ἢναι γνωστὸς ἢ ἢναι μὲν γνωστὸς, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀποκαταστημένος εἰς τὸν δῆμον, ἐντὸς τοῦ ὅπου ἔγενεν ἡ βλάβη καὶ οἱ κρατηθέντες φέρονται εἰς τὸν ἀρχαῖον εἰρηνοδίκην· εἰς δὲ τὴν ἐναντίαν περίπτωση καταμηνύουσι μόνον τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παραβάτου.

5. α.) Τὰ παραπάτια εἶναι προσδιορισμένα διὰ τοὺς πεζοὺς, τὰ δὲ μέσον τῶν ἀνταγῶν ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἀμαξῶν. Ἐπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίῃ ἐπὶ τοῦ πεζοῦ ἢ ἐπὶ τῆς ἀμαξῆς καὶ

μὲ χειραμάξας ἢ νὰ διέρχεται τις εἰς τὰ παραπάτια, ἢ νὰ περῇ ἐκεῖθεν ζῶα, ὡταύτως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρχωνται εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ. β.) Αἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμεναι ἀμαξὶ καὶ χρεωστοῦν νὰ παραμερίζωσιν ἀμοιβαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ δρόμου, ὥστε νὰ διαβαίνωσιν πάντοτε δεξιὰ ἢ μίαν τῆς ἄλλης. γ.) Εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ πλησιάζουν ἢ νὰ ἀφίουν νὰ πλησιάζουν ζῶα εἰς τὰ δένδρα, τὰ πεφυτευμένα κατὰ δειδροστοιχίαν. δ.) Ἀπαγορεύεται τὸ νὰ ἀφίουν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἀμάξια, ὄχηματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἴτε φορτωμένα, εἴτε ἀφόρτωτα καὶ μάλιστα τὴν νύκτα· εἰς περὶ τῆς δὲ ὅταν τύχη νὰ συντριβῇ ἀμαξία τις, πρέπει νὰ μεταφερθῇ πρὶν νυκτώσῃ ἐξω τῆς ὁδοῦ αὐτῆς καὶ τὸ φορτίον τῆς ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἦναι δυνατόν χρεωστῇ νὰ ἀνάπτη ρῶς. ε.) Εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ καταβαίνωσι ζῶα εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ, νὰ ποτίζωνται ἐκεῖ καὶ νὰ περῶσιν πέρα· ἐξαιρέτως δὲ θέλουν ἀπέχεσθαι οἱ ποιμένες καὶ ἄλλοι ζωοβοσκοὶ ἀπὸ τοῦ νὰ περῶσι τὰ κοπάδια τῶν διὰ τῶν χανθῶν εἰς τὸ πέραν μέρος, ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑπόχρεοι ἢτοι νὰ οἰκοδομήσουν δι' αὐτὴν τὴν διάβασιν μικρὰς γεφύρας εἰς τὰ καταλληλότερα μέρη συνεννοούμενοι ἐνεκα τοῦτου μὲ τὸν ἐπιστάτην διὰ τὴν οἰκοδομήσιν τὰς γεφύρας αὐτὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει τοῖς δώσει αὐτός. ζ.) Εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ βλάβῃ τις καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰ κάγκελα τῆς ὁδοῦ, τοὺς μιλιοδείκτας, ἄλλα τινα σημεῖα ἢ δημόσια μνημεῖα.

6. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. 1) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων α. β. καὶ γ. τοῦ ἀρθ. 5· ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον εἴκοσι δραχμῶν πολὺ. 2) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων δ. ε καὶ ζ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ἀπὸ δέκα εἰς πενήντα δραχμῶν.

7. Τὰ ἀποφασισθὲν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδικὴν πρόστιμον εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐντὸς τῆς περιφέρειας, τοῦ ὁποίου ἐπιδόθη ἡ παράβασις.

8. Ἐκαστος παραβάτης ἐκτὸς τοῦ προ-
στίμου, εἶναι ὑπόχρεως νὰ διορθώσῃ καὶ
τὰς βλάβας, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον
ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον· εἰς περί-
πτωσιν, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει
τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν
ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόστιμον, κρατεῖται
διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν
τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ
πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος τοῦ ἀνα-
λόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου.

9. Εἰς τὰ ἄκρα ἐκάστου δρόμου, θέλουν
στηθῇ ἐπὶ πασσάλων μελανόχριστα πινά-
κια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γραφῇ μὲ
λευκὰ γράμματα, καὶ μὲ μεγίστην συντο-
μίαν οἱ κυριώτεροι ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρ. 5
πρὸς γνῶσιν καλλιτέραν τῶν δικαινόντων.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημο-
σιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς ἀνήκοντας
κοινούς τόπους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρ. 1836.

408. Δ. Περί διοργανισμοῦ τῶν ταχυ- δρομείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασί-
σαμεν περὶ διεύθυνσεως τῶν ταχυδρομείων
καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1 Καταστήματα Διευθύνσεως.

1. Ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυ-
δρομείων μετασχηματίζεται εἰς βασιλικὴν
γενικὴν διεύθυνσιν, ἥτις ἔχει τὴν ἑδρὰν τῆς
εἰς Ἀθήνας, καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τὰς ἀμέ-
σους διαταγὰς τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματείας.

2. Εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον, Πάτρας καὶ
Σύραν, ὅπου ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶναι
ἰδιαιτέρως σημαντικὴ, συστήνονται Βασι-
λικὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα. Τὸ ἐν
Ἀθήναις ταχυδρομικὸν κατάστημα θέλει
εἶναι ἐνωμένον μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ § 2 διαληφθέν-

των μερῶν πρέπει νὰ συστηθῶσι καὶ εἰς
τὰ μέρη, ὅπου οἱ διοικηταὶ ἔχουν τὴν ἑδρὰν
τῶν, ἢ ὅπου ἄλλοῦ ἤθελε φανῇ τοῦτο ἀναγ-
καῖον, βασιλικά ταχυδρομικὰ καταστή-
ματα.

4. Τὰ ταχυδρομικὰ καταστήματα κα-
θὼς καὶ τὰ γραφεῖα ὑπόκεινται ἀρέσας
εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν.

2. Προσωπικόν.

5. Διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διεύθυνσιν καὶ
τὸ ταχυδρομικὸν κατάστημα διορίζονται.
Εἰς διευθυντῆς· 1 Ὑποδιευθυντῆς· 1 Ἐλεγκτῆς,
ἐνταυτῷ καὶ Γραμ. ἀ. τάξεως· 1 Λογιστῆς.
2. Βοηθοί· 1. Κλητῆρ. Ἐκτὸς τῶν ἀναγ-
καίωντων βοηθῶν καὶ κλητῆρων.

6. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπιλοίπων τριῶν
ταχυδρομικῶν καταστημάτων διορίζεται
1 Ὑποδιευθυντῆς· 6. τάξεως καὶ 1 Λο-
γιστῆς· 6. τάξεως, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκπληρῶν
ἐνταυτῷ καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως.

1. Κλητῆρ· καὶ ἐκτὸς τούτων, χρεῖας τυ-
χούσης, τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον βοηθητι-
κὸν προσωπικόν.

7. Ἐκάστου ταχυδρομικοῦ γραφείου
προτίσται εἰς ἐπιστάτης, ὅστις, καθόσον
τὸ ἐπιτρέπει ἡ ὑπηρεσία του, πρέπει νὰ
ἐπιφορτίζεται καὶ ἄλλα δημόσια χρέη.

8. Οἱ Κλητῆρες διορίζονται κατὰ τὸ
διάταγμα τῆς 25 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου)
1836 καὶ κατὰ τὸ σημερινόν, ὅπου τὸ
ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία.

3. Μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί.

Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται.

Διὰ τὸν διευθυντὴν κατὰ μῆνα Δρ.	400
» Ὑποδιευθυντῆν . . .	250
» Ἐλεγκτὴν ἀ. τάξεως . . .	200
» Λογιστὴν . . .	200
» Ὑποδιευθυντὴν β'. τάξεως .	140
» Λογιστὴν . . .	120
» βοηθὸν ἀ. τάξεως . . .	100
» » β'. . .	80
» Κλητῆρα . . .	50

10. Τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν τῆς
γενικῆς διεύθυνσεως καὶ τῶν ταχυδρομικῶν
καταστημάτων θέλει μισθοδοτεῖται

μὴ ἡμερομίσθια ἕως 2 Δραχ. κατὰ λόγον τῆς ὑπηρεσίας των.

11. Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα κατὰ τὴν σημαντικότητά τῆς ὑπηρεσίας των προσδιορίζεται δι' ἀντιμισθίαν ἀνάλογοι προμήθεια ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ταχυδρομικῶν εισοδημάτων, ἢ ὅπου τὰ τοῦ δὲν ἐκτελεῖται, προμήθεια καὶ σταθερὸς μισθός, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου θέλει διορισθῇ παρ' Ἡμῶν.

12. Οἱ κλητῆρες θέλουν μισθοδοτεῖσθαι κατὰ τὰ ἐν τῷ § γ'. διαληφθέντα διατάγματα ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ, τὸν ὅποιον ἔθελαν ἀπολαμβάνει ὡς ὑπέρτερου τοῦ γραφείου.

13. Δι' ὅλα τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου λαμβάνει ὁ ὑποδιευθυντὴς ἐκάστου ταχυδρομικοῦ καταστήματος μηνιαίαν σταθερὰν χορήγησιν 30 Δρ.

Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ὅμως ἔμπορει νὰ συγχωρηθῇ τοιούτον τι μόνον εἰς ἰδιαιτέρως καὶ ἐκτάκτους περιπτώσεις. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου τῆς ἐν Ἀθῆναις γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος θέλει γίνεσθαι πρὸς τὴν διὰ τῆς καταχώρησεως τοῦ μεριστοῦ ὕρου εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

4. Βαθμολογία στολῆ καὶ ὀγκωμοσία.
Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων ἔχει βελὴν διοικητοῦ, ὁ ὑποδιευθυντὴς α', τῆς ὑπουργικοῦ παρῆδρου, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμματεὺς α'. τάξεως καὶ ὁ λογιστὴς ὑπουργικοῦ γραμ. α'. τάξεως, ὁ ὑποδιευθυντὴς β'. τάξεως, ὑπουργικοῦ γραμ. β'. τάξεως, ὁ ἐλεγκτὴς ἢ γραμ. β'. τάξεως καὶ ὁ βοηθός, καθὼς καὶ οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, διοικητικοῦ γραμματέως. Ἐξαιρουμένου τοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἔπονται τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

15. Ἡ στολὴ εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸν ἀναλογούντα βαθμόν· ἀλλ' ὅμως ὁ διευθυντὴς, ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἐλεγκτὴς καὶ ὁ

λογιστὴς τῆς γενικῆς διευθύνσεως φέρουν μόνον ἀντεπωμίδας.

16. Τὸν κανονικὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας δίδει ὁ μὲν διευθυντὴς εἰς τὸν προϊστάμενον γραμματέα τῆς ἐπικρατείας, τὸ δὲ προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ταχυδρόμου Ἀθηνῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων· τὸ δὲ ἐκτὸς προσωπικὸν εἰς τὸν διοικητὴν.

5. Ἀρμοδιότης καὶ ὑπηρεσία.

17. Ἡ γενικὴ Διεύθυνσις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐπιστάσιν καὶ ἐπαγρύπνησιν ὅλης τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. Κατὰ ταῦτα δίδει τὰς ἀναγκαίας διατάγας καὶ ὁδηγίας εἰς τὰς ὑπαλλήλους ταχυδρομικὰς ἀρχάς, δέχεται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναφορὰς των, τὰς προμηθεύει μὲ τὰ ἀναγκαῖα λογιστικὰ ἔγγραφα, ἐξετάζει τὰ βιβλία τῆς εἰσπράξεως καὶ τοὺς λογαριασμοὺς των καὶ προσδιορίζει αὐτοὺς προσωρινῶς ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐκπεραιώσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν τοῦ ταχυδρομ. καταστήματος καὶ τὸν ἐκτελεῖ κατὰ τοὺς εἰδικούς ὀρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κρατεῖ περὶ τούτου βιβλίον καὶ λογαριασμόν. Προσδιορίζει τὴν ἀφίξιν καὶ ἀναχώρησιν τῶν ταχυδρόμων καὶ τὰς ὥρας τοῦ γραφείου τῶν ταχυδρομ. ἀρχῶν πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου ἰδιαιτέρως διατάγματα, κλείει προσέτι τὰς ἀναγκαίας συμφωνίας περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν γραμμάτων, τῶν χρημάτων εἰς γρούπους καὶ τῶν προσώπων διὰ ταχυδρόμων, ταχυδρ. ἀμαξίων καὶ ταχυπλῶν. Προμηθεύει τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, οἷον πλοῖα, ἀμαξαί, ἵπποι, σῶκκοι κτλ. Ἐνεργεῖ τὰς ταχυδρομικὰς συνθήκας μὲ τὰ ξένα κράτη καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀμοιβαίας ἐξετάσεις τῶν λογαριασμῶν μὲ τὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους ταχυδρομικὰ καταστήματα ἢ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, κάμνει τὰς καταλλήλους προτάσεις περὶ ὅλων τῶν διορισμῶν καὶ μετα-

βολῶν τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ περὶ πάντος, ὅτι ἐκτὸς τούτου ἀκόμη ἔχει σχέσιν καὶ μὲ τὴν γενικὴν πρόαξιν τοῦ τῶσον σπουδαίου ταχυδρομικοῦ καταστήματος. Ὅθεν μάλιστα καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ταχυδρομικῶν ὁδῶν καὶ τὰς ἐτησίους γενικάς ἐκθέσεις. Ἐκτελεῖ τὰ περὶ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐκδοθέντα διατάγματα, τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς. Συντάττει καὶ ἐκδίδει κατὰ ταῦτα μὲ ἀνωτέραν ἐγκρίσιν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκτὸς τούτων τὸ ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν τίθεται ὑπὸ τὴν ἐπίσχεσιν τῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, κατὰ τοὺς ἀκριβεστεροὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

18. Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνατίθεται προσεχῶς ἡ ἐπιτόπιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἐπομένως ἡ παραλαβὴ καὶ διανομὴ τῶν γραμμάτων, τῶν φακέλλων καὶ χυμμάτων εἰς γρούπους, προσέτι ἡ ἐγγραφή τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαζῶν καὶ ταχυπλοῶν ἀποσταλῆσομένων προσώπων, ἡ εἰσπράξις καὶ καταλόγισις τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακινήσεως κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν διατίμησιν, δύναται μόνον τοῦτο νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὰ παρὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ ἄλλαι ταχυδρομικαὶ ὑποθέσεις πρὸς ὄφελος τῆς ὑπηρεσίας. Ἀναφέρονται δὲ ἀμέσως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτελοῦν τὰς διαταγὰς τῆς. Αὐτοὶ θέλουν πράττει πάντοτε κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ὑπηρεσίας τῶν τὰ ὑπάρχοντα ταχυδρομικὰ διατάγματα, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ εἰδικῶς οἱ πεζοί, προσέτι οἱ ταχυδρόμοι, αἱ ταχυδρομικαὶ ἀμαζαὶ καὶ τὰ ταχύπλοα, ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θέλουν ἐπιτηρεῖ τὰς ταχυδρομικὰς ὁδοὺς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν.

19. Εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου εἶναι ὁ νόμιμος τοπατηρητὴς τοῦ διευθυντοῦ ὅταν πα-

ρευποδίζεται εἰς δὲ τὰ ταχυδρομεῖα ἐλεγκτῆς.

20. Εἰς ἕκαστον ταχυδρομεῖον θέλει κομᾶσθαι ζωγραφισμένη πλάξ μὲ τὰ βασιλικά παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν βασιλικὸν ταχυδρομεῖον· εἰς ἕκαστον δὲ ταχυδρομικὸν γραφεῖον μελανὴ σάντις μὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς λευκὰ γράμματα βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι πρὸς γνῶσιν ἐκάστου, ἡ ταχυδρομικὴ διατίμησις, καὶ οἱ περὶ αὐτῆς γενικοὶ ὁρισμοί, προσέτι αἱ ὥραι τοῦ γραφεῖου καὶ ἡ ἀφίξις καὶ ἀναχώρησις τῶν ταχυδρόμων.

21. Αἱ ἐκτὸς ταχυδρομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐπίσημον σφραγίδα μὲ τὰ βασιλικά παράσημα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν γρόωθεν, βασιλικὸν ταχυδρομεῖον ἢ βασιλικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

6. Ταμεῖον καὶ λογαριασμοί.

22. Εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ὁ ἐλεγκτὴς κρατεῖ τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων· τὸ δὲ ταχυδρομικὸν ταμεῖον εἶναι ὑπὸ διπλὴν κλειδα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, οἱ ὅποιοι εἰσβαίνει καὶ ἀλληλεγγυῶς ὑπεύθυνοι καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ὑπόχρεοι νὰ δώσωσιν ἐγγήνησιν.

23. Τὰ ἐξόδα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν τάξιν θέλουν πληρῶν νοσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ταχυδρομείου, ὅθεν τὰ ταχυδρομεῖα καὶ αἱ διεκπεραιώσεις εἰσπορῶν εἰς τὸ ἔξω νὰ πληρῶνωσιν ὡς εἰδικὰ ταμεῖα, ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων καὶ ἀπὸ τῶν εἰσόδων καὶ ἄλλων πηγῶν χωρὶς ἐντάλματα τῶν ἐγκριθέντων μόνον. Αὐτὰ εἰς μισθοδοσίας καὶ γραφικὰ ἐξόδα κλπ. καὶ νὰ ἐκπίπτωσιν τὰ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐλεγκτῶν καὶ διευθυντῶν διατάσσεται καὶ ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ διορίζῃ νὰ πληρῶνωσιν τὰ λοιπὰ ἐξόδα τοῦ καταστήματος ἐντὸς τῆς προσδιορισθεῖσης διὰ τὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεως φυλάττουσα τοὺς ὑπάρχοντας ὁρισμοὺς ἀπὸ τὰ ἐξω ταμεῖα τῶν ταχυδρομείων καὶ ταχυδρομικῶν γραφείων, καὶ περὶ τῶν ἀντὶ μετρητῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς. Καὶ τὰ ἐξόδα δὲ τῆς γενικῆς

ευθύνσεως θέλουν πληρόνεσθαι ἐκ τοῦ
αχυδρομικοῦ ταμείου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν
ῥηθέντα τρόπον, καὶ μόνον εἰς τὴν περί-
πτωσιν, ὅποτε τὰ πραγματοποιηθέντα
αχυδρομικὰ εἰσοδήματα δὲν ἐξαρκοῦσι
αὐτὰ, ἢ διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ ἐξο-
δα, τὸ ἑμμέτερον γενικὸν ταμεῖον θέλει
ἀντὶ τῆς ἀναγκαίας πληρωμῆς, διηλ-
λοκαταβολὰς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ
αχυδρομείου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐκ-
πληροῦναι ἐκ τῶν λογαριασμῶν, καὶ
ἐν τῇ τῶν προσδιορισμένων ὁρίσει τοῦ
ροῦπολογισμοῦ.

24. Ἐκαστον αχυδρομεῖον καὶ ταχυδρομι-
κὸν γραφεῖον θέλει κρατεῖ ἡμερησίως
ἐπὶ τῶν τρεχόντων εἰσοδημάτων καὶ ἐ-
ξόδων, καὶ ἰδιαίτερον κατὰστιχον διὰ τὰς
ἐπιτομερεῖς εἰσπράξεις, προσέτει διὰ τὰ
ἀποσπασμένα γράμματα κτλ. διπλότυπον
κατὰ τοὺς ἥδη ὑπάρχοντας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς
ἔντως ἀκόμη ἐκδοθησομένους ὁρισμούς
ὅ, ὅποισιν πρὸ τῆς χρήσεως τοῦ πρέπει νὰ
ᾖ ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον
προσηκόντως εἰς δὲ τὸ κατὰστιχον τῶν
αχυδρομικῶν δικαιωμάτων θέλουν δι-
κρινέσθαι ὅλα τὰ παραδοθέντα καὶ ρηθῶσαν-
τα γράμματα μετὰ τοὺς ἀριθμούς καὶ τὸ πο-
σὸν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος τῶν,
καὶ θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς αὐτὸ κατὰ
τοὺς τύπους τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀ-
φίξεως. Καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπηρεταὶ
(εἰρηματονομισταὶ) εἶναι ἐπίσης ὑποχρεω-
μένοι νὰ ἀποδείξωσιν ἰδιωτικῶς ἐν αὐτῇ
ἡμέρᾳ παραδοσιν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπι-
γράφονται παραληφθέντα γράμματα. Ἐ-
ν τῇ τούτου τὰ σταλησόμενα γράμματα
κτλ. θέλουν συνοδεύεσθαι ἐκάστοτε με-
τὰ ἰδιοποιητικὴν ἐπιστολήν.

§. 25. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς
θέλει συντάττει ἕκαστον ταχυδρομεῖον
καὶ ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἰσολογισμόν,
ἐν ᾧ ὅποσον θέλει γέλλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν
ἐκ τῆς γενικῆς διεύθυνσιν εἰς τοῦτον
ἀποστέλλονται ἀριστερὰ μὲν διαφοραὶ
αχυδρομικαὶ εἰσπράξεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ
ἀποσπασμένου πρωτοτύπου καταλό-
γου τῆς εἰσπράξεως συνοδευμένου καὶ ἀπὸ

τὰ ἐλεγκτικὰ γραμμάτια, τὰς παραθέ-
σεις αὐτῶν, ἐπιστολὰς τῆς εἰδοποιήσεως,
κτλ. δεξιά δὲ ἐκβέτονται τὰ ἐγκριθέντα
γαλλερὰ ἐξόδα εἰς μισθοὺς προλήθειαν καὶ
κατ' ἀποκοπὴν γραμμικὰ ἐξόδα ἔπειτα τὰ
λοιπὰ ταχυδρομικὰ ἐξόδα, τὰ παρὰ τῆς
ταχυδρομικῆς διεύθυνσεως ἐνταλλέντα διὰ
νὰ πληρωθῶσιν, ἐπισυναχτομένων καὶ
τῶν πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν. Ἐάν ὑ-
πάρχῃ περιπλεόν τι τῆς εἰσπράξεως θέλει
παραδίδεσθαι εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχαῖον ταμεί-
ον τῆς διοικήσεως ἢ δὲ περὶ τούτου ἀπό-
δειξις θέλει επισυναπτεῖσθαι ἐπίσης εἰς
τὴν ἰσολογισμόν. Ἀλλ' ἐάν ὑπάρχῃ πε-
ρισσὴν τι ὑπόλοιπον, τότε ἐμβάλλεται
τοῦτο εἰς τὴν ἀνέκτουσιν ταχυδρομικὴν
ἀρχὴν, ἐπ' ἐντάλλματι τῆς ταχυδρομικῆς
διεύθυνσεως διὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου πρὸς
τὸ ταμεῖον τὸ διοικητικόν, ἢ ἐκπίπτειται
εἰς τὸν ἐπόμενον μηνιαῖον ἰσολογισμόν.
Ἐάν ὅμως τὰ ἐξόδα ταχυδρομικοῦ τινὸς
ταμείου ᾖσιν σημαντικά, τότε παραδί-
δονται εἰς καθὲς δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν
ἀφίξεσιν τῶν ἐξόδων ἀπὸ τὰ ἐξω ταχυ-
δρομικὰ ταμεία εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διοική-
σεως. Τὰ δὲ ἀσήμαντα περισσεύματα τῶν
εἰσπράξεων, ὁμοίως καὶ τὰ παθητικὰ ὑ-
πόλοιπα, μεταφέρονται μόνον εἰς τὸν λο-
γαριασμόν τοῦ ἐπομένου μηνός.

26. Οἱ ἐν τῷ §. 25 σημειούμενοι
λογαριασμοὶ καὶ τὰ ἔγγραφα θεωροῦνται
κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴν δι-
εύθυνσιν, καὶ προσδιορίζονται παρ' αὐτῆς
ἀπὸ ἀλουσθῆ προσηκόντως ἢ γνώμη τοῦ
ἀνέκτουσιν ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν
περιπτώσει δυσκολίας τινὸς καὶ οὕτως πως
καθυποβάλλονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν
Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ
προσηκόντως παρὰ τῇ Βασιλικῇ Γεν. τα-
μείῳ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποτελεσμάτων
τοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ νὰ παραδώσῃ
αὐτὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρὸς
ὁριστικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν.

27. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν θεωρη-
θέντων καὶ προσδιορισθέντων μηνιαίων λο-
γαριασμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκαθαρίσεων
καὶ ἐνταλλμάτων πληρωμῶν πρέπει νὰ

σημειούνται ἀκριβῶς εἰς τὰ βιβλία τῆς Γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, πρὸς διατήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμού, ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ σχηματίζουν μίαν γενικὴν σύνοψιν, μὲ τὴν ὁποίαν θέλει εἶσθαι συνδεδεμένη καὶ ἐξίσωσίς τις μεταξὺ τῶν προσθηκῶν τοῦ προϋπολογισμού, προσθετομένη τῶσον εἰς τὸν τελευταῖον μηνιαῖον λογαριασμὸν (§. 25), ὅσον καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἐτήσιον ἐκθεσὶν τῆς Γεν. διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κάμῃ αὕτη περὶ τῆς ταχυδρομ. διοικήσεως. Ἐν τοσούτῳ τὰ βιβλία τῆς ταχυδρομικῆς διευθύνσεως ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἐσωτερικῶν.

28. Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ λογιστικοῦ τέλλονται παρὰ τῆς ταχυδρομ. διευθύνσεως εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀρχὰς χωρὶς πληρωμῆν, πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῶσι παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐγκριθεῖσαν θέσιν καὶ ποσότητά τοῦ προϋπολογισμού.

Ἐπαγρῶνται ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ἔξω ταχυδρομικῶν ἀρχῶν.

29. Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμῃ κατ' ἔτος περιδεῖας εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἔξω ταχυδρομικῶν ἀρχῶν ἐντὸς δύο ἐτῶν πρέπει νὰ γίνεταί πάντοτε μίᾳ ἐπιθεώρησις ὅλων τῶν ταχυδρομικῶν ἀρχῶν ἕνεκα δὲ τῆς περιοδεῖας ταύτης δίδεται εἰς αὐτὸν μίᾳ πληρωμὴ κατ' ἀποκοπὴν ἐκ 1200 δραχ. λαμβανομένων εἰς μηνιαίας δόσεις, περὶ τῶν ὁποίων δὲν θέλει δοθῆναι λογαριασμὸς. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις θέλουν γίνεσθαι καὶ ἐκτακτοὶ ἐπιθεωρήσεις, μὲ τὰς ὁποίας εἰμποροῦν κατὰ λόγον ἐξαιρέσεως νὰ ἐπιφορτισθοῦν καὶ οἱ διοικηταὶ ἐκ διαταγῆς ἐιδικῆς τῆς Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ οδοιπορίαν ἐπιθεωρήσεως θέλει γίνεσθαι ἀναφορὰ εἰς τὴν Γραμμ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

30. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν ταμείων ἐνεργεῖται καὶ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐπιθεω-

ρούντων τὰ ταμεία τῶν διοικήσεων κατὰ τὰς κεκλιμένας διατάξεις.

Ἀχροτελευτοὶ ὄρημοι.

31. Ὁ παρὼν ὁργανισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837 μὲ τὴν ὁποίαν ἐπαχὴν ἀκυροῦνται αἱ ἀντιβιβλίου εἰς αὐτὸν διατάξεις.

32. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. ταμεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρ. 1836.

109. Α. Περὶ ὕλοτομίας καὶ φόρον ξυλῶν
ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον τῆς ὕλοτομίας εἰς τὰ δάση τοῦ Βασιλείου, ἥδη ἀφού διὰ τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου διατάγματος μας ἐπροσδιορίσαμεν τὰς ἀναγκαίας δασονομικὰς ἀρχὰς καὶ τὸν ὁργανισμὸν ἐν γένει τῶν δημοσίων δασῶν. Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστου ἔτους ὀρεῖται καθεὶ δασονομῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν λαμβανομένης ἀποχρόντως ὑπ' αὐτὴν διατηρήσεως τῶν δασῶν, προσδιορισθέντος σχεδίου τῆς ἐπιστασίας, νὰ κοινοποιῇ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εὐρισκομένων δήμων μίαν σημειωμένην ὕλοτομίαν, ἥτις θέλει ἐμφαίνει ρητῶς τὰς θέσεις τῶν ἐθνικῶν δασῶν, ἐνθα συγχωρεῖται κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος νὰ ὕλοτομῶνται 1) Κανσόξυλα. 2) Φουρκάδας, ῥάβδοι καὶ ἄλλα λιανόξυλα. 3) Ξύλα δι' ἀνθρώπων ποταμῶν. 4) Διὰ οἰκοδομὴν προσέτι διὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ διὰ τὰς οἰκιακὰς χρείας. 5) Διὰ κατασκευὴν σκευῶν, αὐτῶν γείων, κτλ. 6) Νὰ κατασκευάζεται καὶ τράμι, καὶ 7) Νὰ ἐξάγεται ρητίνη. σημειώσεις αὗται πρέπει νὰ ᾖναι σταληναι εἰς τοὺς δήμους τοὐλάχιστον 20 ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνήκοντος ἔτους.

2. Αἱ δασονομικαὶ ἀρχαὶ μολοντοῦτο
αὐταὶ νὰ δώσωσι τὴν ἀδειαν ὑλοτο-
μῆς ναυπηγήσιμου ξυλείας ἐκ τῶν δημο-
ν δασῶν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.
3. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑλοτομήσωσι
ναυπηγήσιμον ξυλείαν εἰς τὰ ἐθνικὰ δάση,
ἔπει νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὴν Γραμμα-
τείαν ταύτην, διὰ νὰ διατάξῃ τὸ ἀρμόδιον
παραρτήματα νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην
ἀδειαν.

3. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ὑλοτομήσῃ ὁποιοῦ-
ν ἴσως εἶδους ξυλικήν, ἐκτὸς τῆς ναυπη-
γήσιμου, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζεται εἰς
τὸν δασονόμον τοῦ τόπου, ὅπου μέλλει
νὰ ὑλοτομήσῃ, φέρων ἐνδεικτικὸν τοῦ δη-
μαρχοῦ περὶ τῆς ταυτότητος καὶ διαμονῆς
αὐτοῦ αἰτούντος.

Ὁὗτος λαμβάνει παρὰ τοῦ δασονόμου
ἑγγραφοὺν ἀδειαν ἐκκοπτομένην ὑπὸ δι-
ατάκτου βιβλίου. Εἰς τὴν ἀδειαν ταύτην,
τις θέλει διδασθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δωρεάν
ῥέπει νὰ ἐμφαίνεται. 1) Ὁ τόπος ὅπου
μέλλει νὰ γινῇ ἡ ξύλευσις, καὶ ἂν τὸ δά-
σος εἴναι ἐθνικὸν ἰδιοκτήτην, ἡ διαφιλο-
νεύουμένην παρὰ τοῦ δημοσίου, ἡ ἰδιώτου
αἰνός. 2) Τὸ εἶδος τῆς ξυλικῆς. 3) Ὁ και-
ρὸς τῆς διρκείας τῆς ἀδείας. 4) Ὁ τόπος
ὅπου μέλλει νὰ τὴν πωλήσῃ, ἡ ἂν τὴν θέ-
λῃ δι' ἰδίαν του χρῆσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου
ἡ ἀρμόδια δασονομία θέλει ὁδηγήσῃ τὸν
λαβόντα τὴν ἀδειαν καὶ περὶ τῶν ὁρισμῶν
τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας, τοὺς ὁποίους
χρεωστεῖ ὁ ὑλοτομὴν νὰ φυλάξῃ εἰς τὴν
ὑλοτομίαν, καὶ θέλει δεῖξει εἰς αὐτὸν τὸ
μέρος, ὅπου δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ.

4. Ὅστις ἔχων τοιαύτην ἀδειαν, φω-
ραθῇ, ὅτι κατεχράσθη αὐτῆς, εἴτε κόπτων
ἀπὸ ἄλλον παρὰ τὸν ἀπὸ τὸν δασονόμον
προσδιορισθέντα τόπον, εἴτε ἄλλου εἶδους
ξύλικήν, παρὰ τὴν εἰς τὴν ἀδειάν του
ἐμφαινόμενῃν, ἡ ὑλοτομὴν μετὰ τὴν πα-
ράλειψιν τῆς διαρκείας τῆς ἀδείας, θέλει
καταδικωθῇ κατὰ τὸν νόμον τῶν περὶ τὴν
ὑλοτομίαν παραπτώματων ἢ κατὰ τὰς
περίστασεις ἀναλόγως τῶν ἀρθρ. 421,
18 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ δὲ ἐκκοπῆς

ξυλείας θέλει ἐκποιεῖσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ
δημοσίου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἰδιωτικοῦ
δάσους κατὰ τοὺς κατωτέρω ἐπομένους
ὁρισμούς.

Πρὸς τοῦτοις οἱ ὑλοτομοῦντες χρεωστοῦν
νὰ φέρωνται σύμφωνα με τοὺς ὁρισμούς
τῆς δασονομικῆς ἀστυνομίας ὑπόκεινται
δὲ διὰ τοῦτο καθόλα καὶ εἰς τοὺς νόμους
περὶ τῶν κατὰ τὰ δάση ἐγκλημάτων.

5. Εἰς τοὺς ὁρισμούς τῶν προηγουμέ-
νων ἀρθρῶν 3 καὶ 4 ὑπάγονται καὶ ὅσοι
ὀφείλωσι νὰ κατασκευάσωσιν ἀνθρακας καὶ
κατράμι, καὶ νὰ ἐξάξωσι ξητίνην, ρλοιοὺς,
ἢ ἄλλα ἐκ τῶν δασῶν προϊόντα (§ 15)
οὐδὲν ἑλαττον δὲ καὶ ὅσοι ἔλαβον τὴν ἀ-
δειαν τῆς Γραμματείας, κατὰ τὸν §. 2.
διὰ νὰ ὑλοτομήσωσι ναυπηγικήν ξυλείαν.

6. Ὅσοι ὀφείλουσιν νὰ ὑλοτομήσωσιν
εἰς δάση ἰδιωτικὰ, νὰ κατασκευάσωσιν
ἀνθρακας καὶ κατράμιον, καὶ νὰ ἐξάξωσι
ξητίνην καὶ ρλοιοὺς, καὶ ἄλλα δασικὰ
προϊόντα, ὑπάγονται μὲν ἐπίσης εἰς τοὺς
ὁρισμούς τοῦ §. 3 καὶ 4, χρεωστοῦν ὅμως
νὰ παρουσιάσωσι προηγουμένως εἰς τὸν
δασονόμον ἑγγραφοὺν ἀδειαν ἀπὸ τὸν ἰδι-
οκτήτην τοῦ δάσους, ἐπικυρωμένην δωρεάν
ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον. Ἡ ἀδεια
τοῦ ἰδιοκτήτου θέλει χρησιμεύσει ὡς τύ-
πος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου χρεωστεῖ ὁ δασονόμος
νὰ ἐκδώσῃ τὴν τακτικὴν τῆς ξυλεύσεως
ἀδειαν κατὰ τοὺς ἐκδηθησόμενους δασο-
νομικοὺς κανονισμοὺς ἰδικιτέρως δια τὰ
ἰδιωτικὰ δάση. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως
ταύτων, ἡ ἀδεια τοῦ ἰδιοκτήτου θέλει
εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασονόμον.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς
τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ξύλευσις, καὶ
ἐξαγωγή δασικῶν προϊόντων, μέλλει νὰ
γινῇ εἰς δάσος διαφιλονεύουμένην, εὐρισκό-
μενον ὑπὸ τὴν διακτοχὴν τοῦ διαφιλο-
νεύοντος αὐτὸ ἰδιώτου, ἢ ὅταν ὁ ἰδιο-
κτήτης μόνος του ἐπιχειρῶνται αὐτὴν δι'
ἰδίον του λογαριασμόν.

7. Ὁ δασονομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις
εἰς τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου παραγρά-
φου προβλεπομένην περίπτωσιν ἤθελεν
ἐκδώσει ἀδειαν ξυλεύσεως, πλὴ στήριζόμε-

νῆν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγράφον ἄδειαν τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἢ διακατόχου τοῦ δάσους, δύναται νὰ καταδιωχθῇ παρὰ τῶν τελευταίων εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὡς παραβιαστὴς ξένης ἰδιοκτησίας.

8. Διὰ τὴν εἰς τὰ δάση κοπείσαν, καὶ μὴ ἐξεργασθεῖσαν ξυλείαν, δι' ὅποιανδήποτε χρεῖαν καὶ ἂν ᾔθελεν εἰσθαι προσδωρισμένη, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ νευπηγίαν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν §. 10 ρηθέντων καυσόξυλων, καὶ τῶν θάμνων, λαμβάνεται δικαίωμα ὑλοτομίας, ἐὰν ἡ ἐκκοπή ἐγένεν εἰς δάση δημόσια. 25 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, ἂν δὲ ἐγένεν εἰς δάση ἰδιωτικά, 15 τοῖς 0/0. Ἄν δὲ ἡ ξυλεία ᾖναι ἐξεργασμένη, π. χ. εἰς καμάρια, μαδέρια, σανίδας, σφαίνια, πέταυρα, δόγαζ, κτλ. πληρῶναι μόνον εἰσσι τοῖς 0/0, ἂν ἐξυλεῖται εἰς δάσος δημοσίον, καὶ 10 τοῖς 0/0 μόνον ἂν ἐξυλεῖται εἰς δάσος ἰδιωτικόν· οἱ δὲ ἄνθρωποι ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα 15 τοῖς 0/0, κατασκευασθέντες ἀπὸ ξύλα ἐκ δημοσίων δασῶν, καὶ εἰς παρόμοιον 10 τοῖς 0/0, ὅταν κατασκευασθῶσιν ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

9. Ὅση ξυλικὴ ἐκκόπτεται ἀπὸ διασηφισιλονεικούμενα εἰ μὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, πληρῶναι ὁλόκληρον τὸν ἐπὶ τῶν ἐξ ἐθνικῶν δασῶν ξύλων φόρον, τὸ δὲ μέρος τοῦ φόρου τοῦτου, κατὰ τὸ ὅποιον ὑπερτερεῖ τὴν ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ξυλείας, μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὀριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει ἡ κυριότης τοῦ δάσους, σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ νόμου τῆς 17 (29) Νοεμβρ. τ. ε. περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν· ἂν δὲ εὕρεται τὸ δάσος ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιώτου, ὑπόκειται εἰς φόρον ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλικῆς.

10. Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους μερῶν προσδωρισμένα καυσόξυλα, συνιστάμενα, ὅχι εἰς χλωρούς κορμούς δένδρων, ἀλλὰ μόνον εἰς ἀπεξηραμένα δένδρα, εἰς ράβδους καὶ ρίζας, εἰς μικρὰ ξε-

ράδια, εἰς βλαστύς, κλαδία, θάμνους, χωρὶς κορμόν, καὶ τὰ παρόμοια χαμύλαδα, εἶναι ἐλεύθερα παντός φόρου τὸ αὐτὸ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ξύλα τῶν κορμῶν δένδρων, τὰ ὅποια κόπτονται μὲ ἐγγράφον ἐγκρίσιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐκκαθάρισιν δασοφυτνός ὡς ἀποζημίωσις διὰ ἀντὶ πληρωμῆς διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν μετακόμιν τῶν ξύλων ἐκ τοῦ δάσους· προστίθεται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ δάσους κόψῃ διὰ τὴν ἰδίαν του χρεῖαν, τὰ δὲ λοιπὰ καυσόξυλα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς προσδωρισμένα διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὸν φόρον 25 τοῖς 0/0 καὶ 15 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς ἐπίσης καὶ ὅσα καυσόξυλα ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ κράτους ὑπόκεινται εἰς τὸν αὐτὸν φόρον, πληρῶναι καὶ τὸν τελωνιακὸν φόρον.

11. Ὅστις φωραθῇ, ὅτι παρῆναι τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ παρόντος διατάγματος μισοπὸν νὰ σφετερισθῇ τὸ δημόσιον δικαίωμα ἢ ἔχων ξύλα ὑποκείμενα εἰς δικαίωμα ὑλοτομίας ἐντὸς φορτίου θάμνων θέλει καταδιωχθῇ ὡς παραβιαστὴς ξένης περιουσίας, τὰ δὲ ξύλα θέλουν δημεύεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ δάσους, καὶ τοῦ καταμνηνύοντος.

12. Ἡ εἰς τὸν § 10 συγχωρουμένη ἀπολεία δὲν ἀπολύει τὸν ξυλευσόμενον τῆς ποχρῶσεως τοῦ νὰ φέρῃ τὴν κατὰ τὸν § 3 καὶ 6 ἀπαιτουμένην ἄδειαν τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ ἐπὶ ποινῇ δημεύσεως τῆς ξυλικῆς· ἡ δὲ δημεύσις τῶν ξύλων καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ § 11 καὶ 14, καὶ ποινῇ τῶν παραβιαστῶν θέλει γίνεσθαι μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῆς ὑπερσεως παρὰ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων ἀναλόγως μὲ τὸν νόμον τῆς 10 (20) τοῦ 1901 τοῦ τ. ε. περὶ τῶν κατὰ τὰ δάση ἀντιμεμάρτων. Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ κράτους ἀπὸ τὰ δημευθέντα ξύλα ἀνήκει τὸν καταμνηνυτὴν, ὡς ἀνταμιωθῇ, τὸ ὑπόλοιπον ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τῆς

λαίας φόρου, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους, ἐὰν ᾔνοι δυνάτὸν νὰ εὐρεθῇ οὗτος.

13. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων τῶν μεταφερομένων διὰ θαλάσσης θέλει εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἡμοῦ μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς μετακομιδῆς μετὰ τῶν τελωνείων τῶν μερῶν ὅπου ἐμβυθίζονται. Ὁ δὲ φόρος τῶν μεταφερομένων διὰ ξηρᾶς, καὶ προσδωρισμένων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν μεσογειῶν μερῶν θέλει εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν ταμείων τῶν διοικήσεων δι' (δίων τῶν ἀπεσταλμένων, μὲ ἀνάλογον ἀπολαβὴν ἐνὸς ποσοστοῦ ἐπὶ τοῖς ἐλατόν, εἰς τὸν τύπον τῆς πωλήσεως τῆς χρήσεως ἢ καὶ τῆς ξυλεύσεως. Διὰ νὰ κρατῇται ὁ ἀναγκαῖος ἔλεγχος διὰ τὴν εἴσπραξιν θέλουν εἰσφέρει οἱ δασονόμοι τὰ διπλόγραφα ἢ κατὰ τὸν §. 3. ἐκδοθέντα ἀποδεικτικά τῆς ἀδείας ἔνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους τῆς περιφερείας τῶν, οἵτινες θέλουν συνεννοεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν μὲ τὰ ἀρμόδια περὶ τῆς ὀρθῆς εἰσπράξεως, καὶ θέλουν τὰ ἐλέγχῃ αὐτοὶ οὗτοι εἰς τοὺς καταλόγους τῆς εἰσπράξεως· τότε τὸ εἰσπράττον ταμεῖον ἢ ὁ ἀπεσταλμένος του, ὅσον καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, δύνανται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀδείας ἐκείνου εἰς περίστασιν ἀντιβολίας νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ λαβόντος τὴν ἀδειαν, ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσιάσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ ταμεῖου, ὅτι ἐπλήρωσε τὸν φόρον. Ἐὰν ἀρνήται τοῦτο ὁ ὑπόχρεος τοῦ φόρου, ἢ, ἀν' ἀπέφυγε καὶ τὸ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, τότε διὰ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου καὶ δι' ἄλλων νομίμων ἀποδείξεων θέλει πιστοποιεῖσθαι ἡ πλήρης ἀξία τῶν κοπέντων ξύλων καὶ ἐξαχθέντων βασικῶν προϊόντων συνεργεῖα τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ταμεῖου, δηλ. τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀναλόγως μὲ τοὺς ὁρίσμούς τῶν §. 12 καὶ 14, καὶ θέλει πληρύνεσθαι ἀπὸ τὸν παραδυσιστὴν ὀφελῶς εἰς χρήματα, καὶ θέλει διανέμε-

σθαι κατὰ τὸν §. 12. Εἰς τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἐκδοθησομένους εἰσέτι ὁρίσμούς, θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἔλεγχος περικτεῖται διὰ τὴν εἰσπραξίν ταύτην.

14. Ὅταν δασονομικὸς τις ὑπάλληλος, ἀστυνόμος ἢ χωροφύλαξ ἢ καὶ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, τελωνῆς, ἰδιώτης ἰδιοκτήτης δάσους, ἢ ὁ μὲ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου ἐπιφορτισμένος ἀπαντήσῃ τινὰ ἔχοντα ὅποιονδήποτε εἶδος ξυλικήν, ἀνθράκα, κατράμι, ῥητίνην ἢ ἰδιαίτερα δασικά προϊόντα, (§. 15 καὶ 16) χωρὶς νὰ φέρῃ ἀδειαν τοῦ δασονόμου, ἔχει οὗτος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ κρατήσῃ ταῦτα, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῆς παρὰ τοῦ νόμου περὶ ἀνομημάτων κατὰ τὴν ξυλείαν ἀπὸ 10 (22) Ιουλίου 1836 σημειωθείσας ἀρχῆς κατὰ τὸν §. 12.

15. Οἱ μὲ ἀδειαν τοῦ δασονόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ §. 3 κατὰσκευάζοντες κατράμι ἢ ῥητίνην, πληρύνουν διὰ μὲν τὸ κατράμι προσερχόμενον εἴτε ἐξ ἐθνικοῦ ἢ ἰδιοκτήτου δάσους 10 τοῖς 0]0 διὰ δὲ τὴν ἐξ ἐθνικῶν πευκῶν ῥητίνην 25 τοῖς 0[0 καὶ 10 0]0 διὰ τὴν ἐξ ἰδιοκτητῶν. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τούτου ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἴτε εἰς εἶδη ἢ καὶ εἰς χρήματα κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, ἐὰν ὁ ἐνοικιστὴς εὐχαριστήσῃ.

16. Ἡ ἀπολαβὴ τῶν ἰδιαίτερων προϊόντων ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν, οἷον κάστανά, κέρεα, κουκουναρία, ποτάσσα πρινοκόκκι τραγεκάθρη, φλοιὸς (φλοῦδα) κυτρινόκόκκι (ἀλατζοχέρι) κτλ. θέλουν δημοπρατεῖσθαι ἐπίσης χωριστά. Ἐὰν δὲ συνάζονται ἀπὸ ἰδιωτικὰ δάση πρέπει ἐπίσης νὰ πληρωσῇ 10 τοῖς 0]0 φόρον τοῦ ὁποίου ἡ εἰσπραξίς ἐνοικιάζεται ταυτοχρόνως μὲ τὸν ἐπὶ κατράμιου καὶ ῥητίνης ὅστις θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπίσης εἰς εἶδη ἢ χρήματα.

17. Ἡ νομὴ εἰς τὰ δημόσια δάση θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τούτῳ εἰδικὰ διατάγματα.

18. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμάτων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Τοῦ-

το δὲ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1^η Ιανουαρίου 1837 καὶ ταυτοχρόνως καταργεῖται ὁ περὶ ξυλίας κανονισμὸς τῶν 10 Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1836.

410. Α. Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1837.

$$0 \in \Omega_N \pm \lambda\pi.$$

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ
 ἄνθρωποι προσόδους ἐκ περιουσίας δημοτικῆς,
 τὰ δὲ παισιματικά πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ
 στατήρος καὶ κοιλοῦ δικαιοῦματα, οἱ ἐκ
 τῶν πανηγύρεων δασμοί, καὶ τὰ παρχω-
 ρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν ἐνοικίων, τῶν
 ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν δια-
 θατηρίων τέλους, τὰ μὲν παρέχουσι μικρὸν
 εἰσόδημα, τὰ δὲ ἐφαρμόζονται εἰς ὀλίγους
 δήμους, καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν δύνανται
 γενικῶς νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς ἐτησίους αὐ-
 τῶν δαπάνας. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμε-
 τέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας
 τῆς 3 (15) Δεκεμβρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ
 διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἐγκριθέντες, ἡμεῖς οἱ δημοτικοὶ φόροι κατὰ τὸ 1836 ἔτος δύνανται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρχομένου 1837 ἔτους νὰ εἰσπραχθῶσιν, ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρισμούς· α) Νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς τιμῆς διὰ δὲ τοὺς ἐντοπίους οἰκονομοὺς νὰ περιορίζεται εἰς ἕνα τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς τιμῆς· β) Νὰ περιορίζωνται εἰς μόνον τὰ ἐξωδύμια, τὰ ποτά καὶ λοιπὰ εἶδη, τὰ εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα· γ) Ἐλεύθερα τοῦ φόρου τοῦτου θεωροῦνται τὰ ἀνωτέρω ὄνια, ὅταν ᾖναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλοῦνται, καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἕτερον δημοτικὸν φόρον.

2. Εάν τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσodήματα, τὰ δημοτικὰ δικαιώματα, καὶ οἱ ἔμμεσαι φόροι τινὸς δήμου δὲν ἤθελον ἀποδείξει ἀρκετὴν πρόσδοσιν εἰς ἅπαντησιν τῶν ἀνγκυαίων-εξόδων τοῦ δήμου, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείματος ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορά ἐπ' ὅλων τῶν προϊόντων.

των τῆς ἐντὸς τῆς περιφέρειας, τοῦ
μου κειμένης ἰδιοκτητοῦ γῆς, ὅσα
κενταὶ εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικούς φό-
δλλ' ἡ εἰσφορά αὕτη δὲν δύναται νὰ ἴ-
βαίνει ποτὲ τὸ μέτρον τῶν 2 τοῖς 0]

3. Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ
τέρω ἄρθρου 2 ἐπιβαλλομένη εἰς
ἐφαρμοζέσθαι συγχρόνως καὶ εἰς τὰς
τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου βόσκοντα
νικη ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήμα-
τος ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου τῆς
τῶν ζώων εἰσφοράς πρέπει νὰ θεωρη-
θῇ α') Τῶν μὲν μεγάλων, οἷον βοῶν, ἑκα-
στῶν 30 λεπτά ἑκάστον· β') Τῶν με-
σίων, οἷον αἰγῶν καὶ προβάτων 7
ἑκάστον· γ') Τῶν μικρῶν, οἷον
καὶ τῶν ἐργατικῶν βοῶν γ') Ἐκ τῶν
λεπτῶν πέντε λεπτά.

4. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2
ἄμεστος εἰσφορά δὲν δύναται νὰ ἐκτελε-
σθῇ ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους
ζητηθῇ, τόσον περὶ αὐτῆς, ὅσον καὶ
τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1837, καὶ
ῥιθθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου
ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

5. Ο περιορισμένος όρισμός ισχύει κα-
τὰ τοὺς ἀμέσους δημοτικούς φόρους, καθ-
ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ
βουλίου, γενομένη ἤδη εἰς τὰ ἔτη 1836
καὶ 1837. Αἱ τροποποιήσεις, αὐ-
τὴν ἤθελον γίνεσθαι ἀπὸ τῶν δημοτικῶν συμβου-
λίων πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ἐμμέτων
ῥα κατὰ τὰς σημειώσεις α, β. καὶ γ.
ἀρθρ. 4. δὲν ἔχουσι κύρος, εἰμὴν
τὴν ἐγκρίσιν ὡσαύτως τοῦ διοικητοῦ
τροποποιήσεις αὗται μόνον τοῦτο δὲν
ἐκτελεσθῶσιν ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως,
αὐξήσιν τῶν φόρων, οὗτε ἐπέκτασιν
τῶν ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, νὰ λάβωσιν

6. Τῶν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἁρθ.
καὶ 5 ἀποράσεων τοῦ διοικητοῦ ἐκκ.
γίνεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γ.
ματείαν.

7. Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς δὲ νοοῦνται καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι ἐκεῖνοι τῶν ἀπορίων τῶν εἰσπραττίν εἰς τὸ ἔτος 1

ἢ ἔγκρισις ἤτο ρητῶς μόνον διὰ τινος εἰδικῶς ὀνομασθέντος μῆνας περιορισμένη. Περὶ τούτων ἀπαιτεῖται διὰ τὸ ἔτος 1837 ἡ Ἡμετέρα εἰδικὴ ἔγκρισις.

8. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευθησομένου καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1836.

411. Α. Περὶ ἀποσκευῆς τῆς ἐμπορικῆς ναυτικῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

1. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελὲς διεστραυσμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὅχι μόνον τὸ σκάφος ὕψις, καὶ τροπισμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίαις (ἀντένας καὶ τοὺς ἰσούς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διωρθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱστία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλωας (γούμενας) τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὅρειλοι δὲ νὰ ἔχῃ δύο ἀγκύρας τοῦλάχιστον.

2. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρως κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχῃ α'. Τριῶν χιλιων μίαν λέμβον στερεὰν καὶ ἀναλόγου μὲ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφωδιασμένην μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἱστία καὶ τὰ κοπίαι β'. Μίαν ἐφοκίδα (μικροτέραν λέμβον) ὅταν αὐτὸ ᾖ ἀνωτέρως τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἄγκυραν μετὰ τοῦ καταλήλου κάλωος γ'. ἱστία τινα καὶ σχοινία διαθέσιμα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὴν πλοῦν.

ἂν τυχὸν βλαφθῶσι τὰ ἐν χρήσει δ'. Δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον ν' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σκοπομένου διαπλοῦ.

3. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδεῖρων, ὀφείλει πρὸς τοῦτοις νὰ ἔχῃ α'. Τρίτην λέμβον, ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφοκίδος β'. Τὰ κυριώτερα τῶν ἱστιῶν καὶ τῶν σχοινίων διπλά, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑλικὸν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἱστῶν καὶ τῶν κεραίων.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρως τῶν 10 τόνων χωρητικότητος, νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένη καὶ καθυποβαλλομένη, ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν Ἡμετέραν Προξενικὴν, νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἷον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια, καθὼς καὶ ξίφη, ὅχι ὅμως πλεονότερα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος. Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὅπλων, σημειοῦται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτικικοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, ἥτις ἐδῶκε τὴν ἄδειαν. Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, πλειότερας τῶν τριᾶκοντα βολῶν.

5. Τ' ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10, 30 τόνων τὸ πολὺ δύο, τὰ δὲ μεγαλύτερα τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητά καὶ τὸ μέγεθος ἐκάστου αὐτῶν πρὸς δὲ, καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος. Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ὁ ἀνωτάτος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμοδίων εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρως τῶν 10 τόνων χωρητικότητος. Τὸ πᾶν

καὶ τὸ εἶδος τῶν κανονίων, καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλῶν, σημειοῦται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

6. Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις 4 καὶ 5 ὄρων τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὀπλῶν πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ ὑποκείνται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος, ἡ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου.

7. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὀπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, κανονίζεται ἐκάστοτε δι' ἐδικῶν διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

8. Ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον ἂ. Ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος, κατεγράψαντες ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἀρμοδίου λιμένος, καὶ εἰς τὸ ἐγγραφοὶ τῆς ἰδιοκτησίας β'. Ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες τακτικῶς πλοῖα, ἐφρόντισαν νὰ γενῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον νηολόγιον ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνήκον νέον ἐγγραφοὶ ἰδιοκτησίας.

9. Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς πλοίου ἔχουν μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃσι τοὺς πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων των· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὺς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀναγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὄρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς διπλώματα ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοίαρχίαν μεγάλου, ἢ κυβερνήσιν μικροῦ πλοίου.

10. Ἐκαστος ἰδιοκτήτης εἶναι ὑποχρεῖται νὰ φροντίῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, συμφώνως μὲ τὰ ὀρισθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρει τὰς ἐπισκευὰς αἵτινες ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους λιμενικὰς ἢ προ-

ξενικὰς Ἀρχὰς ἐνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοίαρχων καὶ κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

11. Οἱ διευθύνοντες πλοῖα β' κλάσεως ὀνομάζονται πλοίαρχοι, οἱ δὲ α', κυβερνήται.

12. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων 17, 18, 19 καὶ 23 δομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, νὰ διευθύνῃ πλοῖον, ἂν δὲν ἔχῃ διπλῶμα πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἢ ἀδειαν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, διὰ τὴν κυβερνήσιν μικροῦ πλοιαρίου.

13. Διὰ νὰ λάβῃ τις διπλῶμα κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἀπαιτεῖται ἂ. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιν ἔτη β'. Νὰ μετέλθῃ τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τοῦλάχιστον ἢ νὰ ἐξηράται τὴν διεύθυνσιν μικροῦ πλοίου ἔν ἑτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς β' τάξεως πολέμου πλοίου δύο ἔτη, καὶ νὰ ἐξεπλήρωσεν τὸ καθήκοντά του τιμῶς καὶ μὲ ἱκανότητα γ'. Ἐξετάζομενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἱκανὸς διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα.

14. Διὰ νὰ λάβῃ τις διπλῶμα πλοίαρχου ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται ἂ. Νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκοσιδύο ἔτη. β'. Νὰ μετέλθῃ τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον ἢ νὰ ἐξηράται κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἑξ ἑτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπικείνου τῶν 100 τόνων χωρητικότητος τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως εἰς πολέμικον πλοῖον δύο ἔτη, γ'. Ἐξετάζομενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώσῃ ἀπὸ τῶν χρώσας ἀποδείξεις ἱκανότητος, διὰ τὸ ποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργον. Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλομεν κανονίσει ἐπομένως, δι' ἰδιαίτερου διατάγματος· ἑωσὺ γαίνειν τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουσι περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος, καὶ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτι-

ὡν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει
ἔσται εἰς τοὺς λιμενάρχας.

15. Ἐξαιροῦνται τῶν ὅρων τῶν ἀνωτέ-
ρων ἀρθρῶν 13 καὶ 14, οἱ ἀξιωματικοὶ
τῆς Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Οὗ-
τοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμ-
ερμῶς πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ
ἐπιδόλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ λάβωσιν
ἐπιτιμῶς τὴν παραίτησιν τῶν, ἣ ἀδειαν
ποιουσίας μὲ εἰδικὴν ἔγκρισιν ὃ ἀναδε-
ύθῃς τοιαύτην διευθύνειν.

16. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν
Α. Β. Γ. τῶν ἀρθρῶν 13 καὶ 14, ὅσοι
διευθύνουν ἢ διευθύνουν ἥδη πλοῖα α. ἢ β.
κατά τὴν ἀνάγκην νὰ παρουσιάσωσι περὶ τού-
των ἔγκρισιν ἐπίσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ
τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, καὶ
ἐκδοθῶσιν δικαιοματικῶς τὸ δίπλωμα.
Ἐξαιροῦνται καὶ ὅσοι διευθύνουν ἢ διευθύ-
νουν ἥδη πλοίαρχα κατώτερα τῶν πέντε
κλάσεων, ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεως εἰς τὰς ἡποί-
κας ὑπόκεινται κατὰ τὸ ἀρθρ. 23 τοῦ πα-
ρόντος διατάγματος.

17. Ἐκαστος θάλων νὰ γενῇ εἰς τὴν ἐξέ-
τασιν πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρου-
σιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ
τοῦ θάλασσης, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποῖ-
ου ἔχει τὴν διαμονὴν του, καὶ νὰ καθυπο-
τάσσῃ τὴν ἐκδοσὶν τούτου ἔκθεσιν του. Εἰς
τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερώσεται
κατὰ τὴν ἀνάγκην α. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον
τοῦ αἰτούντος τὸ δίπλωμα. β. Ἡ ἡλικία,
ἡ πατρὶς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς
αὐτοῦ. γ. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρ-
χεται τὴν ναυτιλίαν. δ. Τὰ ὄνόματα καὶ
ἡ εἰδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοί-
ων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετῆς τὰ ὀνόμα-
τα τῶν πλοιάρχων αὐτῶν ἢ διάρκειά τῆς
ὑπηρεσίας καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν
ἢ ἔχεται τῶν βρεθόντων πλοίων. Δι' ἑκά-
στην τῶν περιστάσεων τούτων, ὀφείλει νὰ
καταρτίσῃ ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς
ἐξουσιῶν Ἀρχάς.

18. Ὅλοι οἱ διευθύναντες ἢ διευθύνον-
τες ἥδη πλοῖα, α. καὶ β. κλάσεως, ὀφεί-
νουν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
διατάγματος νὰ ἐκδοθῶσιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῇ

εὐρίσκονται εἰς τὸ τμήμα τῆς διαμονῆς
ἐντὸς ἑξήκων μηνῶν, ἐὰν εἰς ἕτερον τμήμα τοῦ
Βασιλείου, νὰ καθυποβάλλωσι, τὴν ἀνωτέ-
ροι ἔκθεσιν, συνάπτοντες καὶ τὸ κατὰ τὸ
ἀρθρὸν 16 ἐπίσημον ἔγκρισιν διὰ νὰ λά-
βωσι τὸ δίπλωμα τῶν.

19. Διὰ τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς κυ-
βερνήτας ἐμπορικῶν πλοίων, τοὺς ὄντας
ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν
τοῦ παρόντος διατάγματος, ἢ ἐν τῷ προπ-
αυμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίᾳ ἄρχεται ἀπὸ
τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτοι φθάσωσιν εἰς
πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα.

20. Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν
ἔκθεσιν, καὶ πληροφορουμένη περὶ τῆς ἀκ-
ριβείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξε-
τάσιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ γνώσεων τοῦ
ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων
γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν
ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἔκθεσιν αὐ-
τοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως με-
τὰ τῆς γνωμοδότησεώς της.

21. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενι-
κῆς Ἀρχῆς ᾖ συμφωνοῦσα μὲ τὴν αἴτησιν
τοῦ ἀναφερομένου, εἰμὲν αὕτη ἀφορᾷ τὴν
ἐκδοσὶν διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικοῦ
πλοίου, ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία
τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτὸ,
φέρου τὴν υπογραφήν τοῦ Γραμματέως,
καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας· εἰδὲ
ἀφορᾷ τὴν ἐκδοσὶν διπλώματος πλοιάρχου,
καθυποβάλλεται δι' ἀναφορὰς τῆς ἰδίας
Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν,
μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα.

22. Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς
ἀρμοδίους λιμενάρχας, οἵτινες προσυπογρά-
φοντες καὶ καταχωροῦντες αὐτὰ εἰς τὸ
πρωτόκολλον, τὰ διευθύνουν εἰς τὴν τε-
λωνιακὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμο-
νῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ
παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς, λαμβανομένους δι'
ἑκαστον μὲν δίπλωμα πλοιάρχου, δραχ.
δέκα, δι' ἑκαστον δὲ κυβερνήτου, δραχ.
ἑξήκοντα. Τὰ δικαιώματα ταῦτα παραχωροῦνται εἰς
τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοιαρίων κατωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος. Οὗτοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, καὶ ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων ὅτι μετῆλθον δύο ἔτη τὴν ἀλιεῖαν, ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ κυβερνήσιν. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχὴν καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται εἰς ὃν τινα ἀνήκει ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος δύο δραχμῶν κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ. Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ βίου ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήσαντας, ἢ κυβερνῶντας ἤδη τοιαῦτα πλοία· ἂν ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 18.

24. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων Ἀρχάς, νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3, ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως οὗτοι προκατετάχθησαν ὡς ναῦται γ' τάξεως, ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων. Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως, ταύτης, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲν πρόστιμον 25, μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. Τὸ πρόστιμον τοῦτο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν κανονισμὸς κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

25. Ὅστις μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17, 18, 19 καὶ 23, προθεσμίων εὐρεθῇ μετεργόμενος τὸ ἔργον πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου ἄνευ διπλώματος ἢ ἀδείας εἰμὲν διευθύνῃ μικρὸν πλοίαριον κατωτέρας τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα, μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, εἰδὲ κυβερνᾷ πλοῖον πρώτης κλάσεως, εἰς πρόστιμον πενήκοντα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν. Ἐὰν δὲ διευθύνῃ πλοῖον δευτέρας κλάσεως, εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Καθίσκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοίων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

26. Ἀφοῦ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀποτίσῃ τὸ πληρώμα, ὀφείλει νὰ τὸ παραστήσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ καταγράφῃται εἰς τὸ ναυλόγιον· δὲν ἔχει δὲ τὴν ἄδειαν ν' αὐτὴν ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν Ἀρχαίτην, διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πρὸς τὸ ναυτολόγιον. Διὰ πᾶσαν προσέτιν ἢ ἀφαιρέσιν ναύτου, μὴ σημειωθεῖς εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὃ μὲν πλοίαρχος μωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 μέχρις 500 δραχμῶν, ὃ δὲ κυβερνήτης 50 μέχρις 100.

27. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἐκαστοῦ πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλόγως μὲ τὸ εἶδος τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· οἱ πλοῖοι ἢ κυβερνῆται ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πρὸς τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἐλλείψεως τῶν.

28. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ καὶ παῖδας κατὰ τὸ ναυλόγιον τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία τῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ ὅλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν, εἰς πλοῖα β' κλάσεως, εἰς δὲ τῆς πρώτης· καὶ μὲν τῶν 5 τόνων, δὲν ἐπιτρέπεται λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἑνός, εἰς δὲ τὰς κατωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύο.

29. Ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτη νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀποτίσεως τοῦ πλοίαρχου, ἢ κυβερνήτου τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει, ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῇ· μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης ἀρκεῖ μὲν

ἢ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὸς ἀποδείξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλλογον κίτιον ἐμποδίου.

30. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτούμενὴν ἄδειαν ἀναχωρήσας, ὑπόκειται εἰς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχόν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόστιμον 25 μέχρις 100 δραχμ. Ἄν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι μετεχειρίθη μετὰ διαφθορᾶς διὰ τὴν ἀποσπάσθη ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοῦς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἴδιόν του. παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως διὰ ἓν ἕως τρία ἔτη.

31. Ὄταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνήται ἀνευ λόγου νὰ δώσῃ τὴν ἀποδείξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν προξενικὴν, ἥτις ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν, καὶ εὐρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἡ ἰδίᾳ τὴν ἀποδείξιν.

32. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ὅσοι ἐλλέγουσιν πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀποδείξιν ἐκ μέρους τῆς ἰδιοκτητοῦ τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρετήσαν, ἢ ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ § 2 τοῦ ἀρθρ. 30 ὁ ἰδιοκτήτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100-300 δραχμῶν.

33. Ἄν εἰς τοὺς πολλοὺς ναῦται τοῦ πληρώματος ἐνὸς πλοίου ἀποθάνωσι, δραπέτωσιν, ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους, καὶ εἰ μὲν εὐρίσκεται εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἢ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσ-

ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου. Ἐάν δὲ εἰς ξένον λιμένα διὰ τῆς προξενικῆς, καὶ εἰς ἑλλειψιν ταύτης ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀποδείξιν ἐγγράφον τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς, ἀπὸ τῆν ἀρμοδίαν ἐγκρίσειον Ἀρχὴν. Ἀμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸς πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσμενωθέντα τρόπον.

34. Ἐάν πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται εὐρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ κράτους, ἀναγκασθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος τῶν, ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς ἑλλειψιν Ἑλλήνων ναυτῶν νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἁλλοθενεῖς καὶ πλεον τοῦ προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρθρῶν Γ' τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρ. 1836 περὶ ναυτικῆς διατάγματος, προσέχοντες ὅμως πάντοτε, ὥστε οἱ ναῦται οὗτοι νὰ ᾖναι ὑπὸ καὶ φήλῃς δυνάμεως αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφωνοῖαι πρέπει νὰ γένωσιν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς, ἢ εἰς ἑλλειψιν ταυτῆς τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς Ἀρχῆς. Τοὺς παρὰ τὸ ἀρθρὸν δ τοῦ δικληρωθέντος διατάγματος, προσληφθέντας ἁλλοθενεῖς ναύτας ὀφείλουσιν νὰ ἀπολύσωσιν, ἀμα φθάσωσιν εἰς ἑλληνικὸν λιμένα.

35. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ἐτοιμαζομένου εἰς πλῆθος, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν ἐντελὴ ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη ἐξακριβουμένη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἂν ὑπάρχῃ, ἢ φυλάττεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ λιμένος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ βεβαιωμένον μὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν σφραγίδαν τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς παραδίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην διὰ νὰ χρησιμεύσῃ, ἐάν τύχῃ ἀνάγκη ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχὴν ἂν τὸ πλοῖον ἐτοιμασθῇ

εἰς ξένον λιμένα· ἀλλ' ὁ πρόξενος ὀφείλει, ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ παραδιδωμένου εἰς χεῖρας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέμψῃ καὶ ἕτερον ὅμοιον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπογραφή αὕτη καὶ ἡ ἐξακριβωσις γίνεται δις τοῦ ἔτους μόνον, καθ' ἑξαμηνίαν εἰ δυνατόν.

36. Ἄν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδεῖχθῇ ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα ἀπογραφή περιέχει εἶδη ἀνύπαρκτα, ἢ παρῃλλαγμένα, γίνεται μὲν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὴν ἀπογραφὴν, ἀπὸ τὴν ἐπισκεπτομένην Ἀρχὴν, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, εἰκοσιν ἕως διακοσίων δραχ.

37. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἔχοντος ἀνωτέραν τῶν δέκα τόνων χωρητικότητα, ὀφείλει παρὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 14 Νοεμβρίου 1836 νὰ ἔχῃ προσέτι καὶ τὰ ἀκόλουθα· α'. Τὸ νευτολόγιον· β'. Τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1814 διατάγματος· γ'. Τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου· δ'. Τὰ φορτωτικά καὶ ναυλωτικά. ε'. Τὰ ἐξοφλητικά τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως. Οἱ κυβερνῆται πλοίων δέκα τόνων ἢ κατωτέρως χωρητικότητος ὀφείλουσι νὰ φέρωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, ἐκτὸς μόνον τοῦ βιβλίου,

38. Οἱ παραβάται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ, εἰμὲν εἶναι κυβερνῆται τιμωροῦνται διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου μὲ πρόστιμον 100 δραχ. εἰδὲ πλοίαρχοι μὲ πρόστιμον 300· διὰ δὲ τὴν τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως καθυποβάλλονται ἀμφοτέροι εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὴν εἰκοσαπλασίαν ποσότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν, ἢ ἂν δὲν ὑπόκεινται εἰς τοιαῦτα, κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Σεπτεμ.

1834 ἁρθ. 9 τῆς Βασιλ. ἐφημ. εἰς πρόστιμον μιᾷ μέχρι δέκα δραχμῶν, διὰ πᾶσαν δὲ σημειώσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου παραλλάττουσαν τὴν ἀλήθειαν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

39. Ως ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος, καὶ διευθύνται τῶν πλοίων, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ συγκεχωρημένα ἀπὸ τὸν νόμον μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, τῆς χρηστοτησίας, τῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἂν τυχὸν ἤθελε κινδυνεύῃ ἐξ αἰτίας ἐνὸς ἢ πλειότερων ἐκ τοῦ πληρώματος,

40. Ἐχουσιν ὅθεν τὴν ἐξουσίαν· α'. Νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ἀπειθεῖς, καὶ τοὺς ἀτάκτους ναῦτας· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ συμπράξις τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἐνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ συντάσσεται ἐκάστη πρωτοκόλλων, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου καὶ παρ' αὐτῶν, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος τῆς προηγουμένης παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· β'. Νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλὴ φύλαξιν, καὶ διὰ δεσμῶν, εἰ χρεῖα, τοὺς ρωαβέντας κλέπτας, τοὺς φονεῖς, ἢ συνωμότες κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἐνὸς ἢ πολλῶν ἐκ τοῦ πληρώματος εἴτε ναυτῶν, εἴτε ἐπιβατῶν, καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνόχους, ἢ ὑπόπτους ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδείξεων ἰσχυρῶν κακοουρημάτων, πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ Ποινικὸς νόμος· ἢ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται ἀπὸ ὁ πλοίαρχος, ἢ ὁ κυβερνήτης, ἀκοῦσῃ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ μάλιστα διὰ ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐὰν πρόκειται περὶ δεσμεύσεως τοῦ ναυκλήρου· ἀλλ' ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

καταχωρεῖται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον. Ἡ ἐκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσεται μὲ ἄκραν λεπτομέρειαν, καὶ ὄχι μόνον υπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους, ὡς μάρτυρας, ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβάτων γίνεται δὲ μνεία τοῦτου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ παρανόμου κρατήσεως, εἰρὲν τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα ἑλληνικόν, ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνεὺ ἀναβολῆς περὶ τοῦτου τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, καὶ νὰ παρὰδῶσῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα ἄμα ζητηθῇ. Ἐὰν δὲ διαπλῆρ, νὰ πράξῃ τοῦτο, ἄμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον λιμένα.

41. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ, τὰς ὁποίας οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνήται κατὰ τὸν §. 4. τοῦ προηγουμένου άρθρου δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν, εἶναι αἱ ἐφεξῆς· α' Ἐπίπληξις β'. Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄρτον καὶ τὸ ὕδωρ γ'. Κράτησις ἀπὸ μίαις ἕως τριῶν ἡμερῶν.

42. Ἄν εἰς ἡ πλείοτεροι ναῦται δραπέτωσιν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιόν του. Καὶ εἰμὲν εἶναι εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰδοποιεῖ τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, εἰδὲ εἰς ξένον, τὴν προξενικὴν, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἐρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπεταί. Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὥρων τὴν συμβᾶσαν δραπέτευσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

43. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του, ὡς εἰς αὐτὸν, ἀνθρώπους καταδικωμένους ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναῦτην ἢ ναύτας, δραπέτευσαντας ἀπὸ ἑλληνικοῦ ἢ ἀλλοεθνὸς πλοίου, ἢ ἐπιβάτας ἀνεὺ τακτικῶν διαβατηρίων καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράβασιν

τῶν ἀνωτέρω, καταδικάζεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρισμους τοῦ ποιν. νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πράξιν, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος δὲν προεἶδεν, ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχ. κατ' ἀμοιράς δὲ τὰς περιστάσεις, στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1 ἕως 3 ἔτη.

44. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς υγιείας τοῦ πληρώματος. Ἐπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ᾖναι τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος· νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τῇ κατάστρωμα προσδιωρισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματιοθέντων διὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν ὀφείλουν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐχερηστότερα τῶν ἱατρικῶν.

45. Ἄν εἰς ἡ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὄχι μόνον πρέπει νὰ τοῦς ἀποδιβάξωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἄμα ἤθελον εὐρεθῇ πλησίον εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἱατροὶ, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφὴν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου (ἂν τοῦτο συγγωρηθῇ) ἢ τῆς ἐκποδοῦ των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν υποδιβάσθωσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῆς· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἐὰν μὲν ἡ ἀποδιβάσις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, ἡ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ἐκτὸς, ἡ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἑλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπικοῦ λιμενικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται τὰ χρημάτων, διὰ νὰ χορηγηθῶσιν εἰς μόνον τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πράξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτο-

λόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπρά-
ξαν Ἀρχὴν ἢ δι' ἑκάστον ναύτην ἡμε-
ραῖος τροφή, ἐντὸς μὲν τῆς Ελλάδος λο-
γίζεται πρὸς 50 λεπτά, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60.

46. Ἄν εἰς ἡ πλειότεροι ναῦται ἢ ἐπι-
θῇται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσο-
πλοίαν, εἰμὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς
ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφεί-
λει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν,
καὶ συνεννοούμενος μετ' αὐτῆς νὰ φροντί-
σῃ τὰ περὶ τῆς κηδείας, φυλαττομένων
τῶν περὶ υγιείας διατάξεων. Ἐάν δὲ εἰς τὸ
πέλαγος, ἢ ἂν αἱ υγιεινομικαὶ διατάξεις
ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐν-
ταφίαν διατάττει νὰ βληθῇ ὁ νεκρὸς εἰς
σάκκον μὲ πέτρας, ἢ ἔρμα ἱκανῆς βαρύ-
τητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ριπτόμενος εἰς
τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίαις, οὔτε
ἡ βύθισις ἐπιτρέπεται νὰ γυνῇ πρὶν παρέλ-
θωσιν 24 ὥραι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ
πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συν-
τάξῃ ἔκθεσιν τοῦ συμβάντος μὲ τὴν ἐνδε-
χομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον
ἔνεστι τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν, καὶ τὰ συμ-
πτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατάστασιν
τοῦ πτώματος μετὰ τὴν θάνατον, τὴν ἡ-
μέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν,
τὴν ὥραν, τὸν τρόπον καὶ τὸ μέρος τῆς
κηδείας ἢ τῆς βύθισις. Ἡ ἔκθεσις αὕτη
ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτόν, ἀπὸ τὸν ναύκλη-
κλον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἡξέυροντας νὰ
γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν
ἐπιβατῶν καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς εἰς τὸ
βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.
Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ ὅποι᾽ ἂν ποτε προφά-
σαι, ἡ ἐνταφίαις τοῦ νεκροῦ εἰ, ἔρημον
μέρος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμία Ἀρχὴ
διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος
ἢ ὁ κυβερνήτης εἰς τοιαύτην περίστασιν
ἢ βύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ
πλοῖον εὑρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου. Δι'
ἑκάστην παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ
ἄρθρου τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης,
καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατηγο-
ρίας κατ' αὐτοῦ, υποβάλλεται εἰς πρόσμον
20 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ στερεῖται τοῦ
διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἐν ἑως τοῖα ἔτη.

47. Ἀμέσως μετὰ τὴν θάνατον ναύ-
του ἢ ἐπιβατοῦ, συμβάντα κατὰ τὴν θα-
λασσοπλοίαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνή-
της μετὰ τοῦ ναυκλήρου, δύο ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἐπέ-
ρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συν-
τάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων
τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλλῃ αὐτὰ εἰς κι-
βώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώμα-
τος καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ. Τῆς πράξεως
ταύτης γίνεται ἔκθεσις ἰδιαιτέα περιέ-
χουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων,
ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέν-
τας καὶ ἀφ' ὅσους ἄλλου. ἡξέυρουν νὰ
γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βι-
βλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυ-
λάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν
ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ἢ κατὰ πρόσκλησιν αὐ-
τῆς ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησο-
μένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Ἄν δὲ εὑρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγ-
γενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὅχι μόνον ἀπαι-
τεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν
καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν τῆς
ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ
νὰ ἐπιθέσωσι τὴν σφραγίδα των εἰς τὰ
κιβώτια καὶ τοὺς σάκκους. Ἄν ὁ θάνατος
συμβῇ ὅτε τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα, ὁ
πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰ-
δοποιῇ ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν συ-
νεργεῖα τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπο-
γραφὴ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς πράξεως. Ἐν πε-
ριπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποβίωσις προήλ-
θεν ἀπὸ νόσον λοιμώδη, καὶ ἡ ἀσφάλεια
τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπίτρεπει νὰ κηρῶ-
σιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ πρὸν ἄρθρον δια-
γραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν
πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρ-
χος εἶναι ὑπόχρεως νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο
μέτρον ἱκανὸν νὰ προλάβῃ τὸν σπρετι-
σμόν ἢ τὴν διασκόρπισιν αὐτῶν ἄλλως
ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 37²
τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένας ποινάς.

48. Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαρτὰ
κτως καὶ εἰς περίστασιν δραπετεύσεως ἐνὸς
ἢ πλειοτέρων ναυτῶν.

49. Ἄν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης

ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος ἀναλαμβάνει δικαιοματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅλα τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθύνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διαπλου, ἢ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὕρισκονται οἱ ιδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀρεῖται, ἢ δύναται ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διαπλου.

50. Ἐὰν ἀποβιώσαντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἀποβιώσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὕρίσκεται τις τῶν ιδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθισόμενον τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τὰῦτα καὶ γίνεσθαι ἢ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διεθυντοῦ διὰ τῆς πλειψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διεθυντὴς ὀρεῖται νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε Ἑλληνικόν, εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὅποιον εὕρεται Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενική ἢ ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς ἂν ἐνηργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διεθυντοῦ ἐγίνετο ταχτικῶς καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ιδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κινδυνεύουσιν ἐνδεκα ταύτης· σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διαπλου, ἢ τῆς ἀρτίσεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ὅπου διαμένουν οἱ ιδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 49. Ἐὰν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ιδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύναται ἢ μὲν πρώτη, συμπράττον-

τα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς ἑλλειψιν αὐτοῦ, ἢ δὲ προξενικὴ τῇ συνεργείᾳ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλληνικῶν ἐμπόρων, ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινὸν διεθυντὴν τοῦ πλοίου.

51. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἐκθέσῃ πλάστὰ ναύαγια, ἢ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν βύθισιν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν προσάραξιν (κάθισμα), τὸ ῥίψιμον εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ παντελὲς ναύαγιον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, ἢ ἀφαιρέσῃ, ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου ἢ γείνηται παρὰ τῆς ἀμελείας αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 396, καὶ καθεστῆς, καὶ 421, κατὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζόμενας ποινάς.

52. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλῶνῃ τὸ πλοῖόν του εἰς ἐχθρὰν τοῦ ἡμετέρου κράτους δύναμιν, ἢ νὰ φορτῶνῃ στρατεύματα, ἴππους, πολεμφοδία, τροφὰς καὶ ἄλλας πολεμικὰς ὕλας καὶ στρατιωτικὰς ἀποσκευάς· καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς· ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

53. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἰδῆ ἀπηγορευμένα, ἢ συναρῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτός τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων πινῶν, εἰς ἃς ὑποβάλλεται, σταρεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του· τὴν μὲν πρώτην φορὰν, δι' ἐν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην δι' ἑπτὰ.

54. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰς λιμένα· εἴτε Ἑλληνικόν· εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ὀρεῖται νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν υγιεινομικῶν διατάξεων καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβάι-νῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνίαν μετὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν ἢ ἀπέλθῃ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ υγιεινομεῖον. Ἐξετάζόμενος δὲ ἀπὸ τῆς υγιεινομικῆς Ἀρχῆς ὀρεῖται νὰ ὁμολογῇ ὅλην τὴν ἀλη-

θειαν, καὶ νὰ παρουσιάῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προσορμίσσεώς του. Εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστήματα ὀφείλει νὰ ἐξομολογήται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

53. Ἄν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς υγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μὲ τὴν ξηράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ Κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγγυηθῇ, εἰς τοῦτο ἰδιαίτερως, μὴ ἐπιτρέπων εἰς τινὰ τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν, νὰ λαμβάνῃ ὅποιανδήποτε κοινωνίαν μὲ τὴν ξηράν, ἢ μὲ ἄλλα πλοῖα πρὸς πλειοτέραν διέκρισιν ὀφείλει νὰ ὑψόνῃ ὡς σημεῖον ἐφ' ἐνὸς τῶν ἱστῶν σημαίαν κυτρίνου χρώματος.

56. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐξελέγγετα ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὠμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχάς, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματός του καὶ υποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὰς ὀριζομένας παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινάς.

57. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὰ προηγηθέντα ἄρθρα 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 14 ὥρῶν μετὰ τὴν ἀφίξιν του, νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ ἐάν εὑρίσκεται εἰς ξένον λιμένα εἰς τὴν Προξενικὴν Ἀρχὴν καὶ, α) Νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσορμίσσεώς του, ἐάν αὕτη ἔγινε κατὰ περίστασιν καὶ δὲν θέλῃ διαρκέσει πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν· Ἐάν δὲ μείνῃ, εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρμισμένος ἐπέκεινα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ ναυτολήγιόν του· Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ὀφείλει ν' ἀποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς ἀποτεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὁμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ

νὰ υπογράψῃ τὴν ἐξομολόγησίν του, ἐὰν ζητηθῇ 6'. Ἄν ὁ λιμὴν ᾖ πρὸς διευθύνετο, καὶ μέλλῃ νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὸν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν κατέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς 1. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του 2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη τοῦ φορτίου 3. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτητῆς, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν, ἂν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ᾖναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν). 4. Τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸ μέρος, εἰς ὃ ἐφορτώθη 5. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαπλου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὅποιον εὑρίσκεται λιμένα, τὰς διαφόρους τυχόν προσορμίσσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἷτια αὐτῶν. 6. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλοῖον ἐπιζήμια συμβάντα 7. Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῷ πλοίῳ τροφίμων εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον 8. Ὅτι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπῆντησε κατὰ τὴν πλοῖον, οἷον ὑφάλους ἀγνώστους, ναυάγια, στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικὰ, πειρακτικὰ ἢ ὑποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγον ἕξιον ἀπάντημα ἢ ἀκουσμα. Τὴν ἐκθέσιν τοῦ ταύτην ὀφείλει νὰ υπογράψῃ καὶ νὰ διδῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρὸς περὶ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν Ἀρχὴν 1. Ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ ὁποῖα υποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος 2. Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ἢ ἐφορτώθῃ παρ' ἄλλων 3. Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς 4. Τὰς ἰδιαίτερας ἐκθέσεις πρακτικῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου, ζημιῶν,

καταπέυσεως ναυτῶν, θανάτου, αναγκῆς
προβλέψων, πωλήσεων, δανείων κτλ.
ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐγγράφα παρατηρηθέν-
τα καὶ θεωρηθέντα. ἐπιστρέφονται εἰς τὸν
πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδότης του.

58. Ὅσακις, ἐλλυμενισμένου ὄντος τοῦ
πλοίου, συμβῶσιν ἐριδες μεταξὺ τοῦ πλοι-
άρχου ἢ κυβερνήτου, καὶ τοῦ πληρώματος,
ὅπως ὀφείλει, εἰ μὲν εὐρίσκεται εἰς λι-
μένα Ἑλληνικόν, νὰ διευθυνθῇ ἄνευ ἀναβο-
ῆς εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχήν, εἰ δὲ εἰς
ξένον, εἰς τὴν προξενικὴν, καὶ νὰ ἐπιτη-
θῇ σύμπραξιν τῆς εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐ-
τῶν.

59. Αὐτὰ ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ὁ
Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐριδος ἢ συγκρούσε-
ως μεταξὺ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποῖου
διευθίνει πλοίου καὶ ἄλλου εἴτε Ἑλληνι-
κοῦ, εἴτε ἀλλοεθνοῦς, ἂν αἱ ἰδίαι αὐτοῦ
ἐπιτρέψαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέ-
ρῃ τὴν ἡσυχίαν. Ὁ Εἰς πᾶσαν ἐνδεχο-
μένην περιφρόνησιν ἢ ἐξυβρίσιν τῆς σημαί-
ας τοῦ πλοίου γ' Εἰς πᾶσαν ἐριδα μετὰ
τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορ-
τωτῶν, ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου, διὰ νὰ
συμβιβάζεται ἡ ὑπόθεσις, εἰ δυνατόν, ἄνευ
τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

60. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ
κυβερνήτην νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, τοῦ μέρους, ὅπου εἰ-
σὶν προσωρισμένοι, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ
πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξυμολό-
γησιν τοῦ πληρώματος, ὅσακις τοῦτο κριθῇ
ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτῆν. Ὁ πα-
ρονομασθεὶς τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται
ὡς ἄνομος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς
Ἀρχὰς εὐπειθείας. Τιμωρεῖται κατὰ τοὺς
περὶ τοῦτου ὅρισμους τοῦ ποινικοῦ νόμου
(ἄρθρ. β'. καρ. ε.) καὶ στερεῖται τοῦ διπλώ-
ματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ
3 εἰς 5 ἐτη.

61. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοί-
αρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλῃ ἓνα ἢ
πλεονέτερος ναύτας τοῦ πληρώματος, πρὸ
τῆς ἐκπένσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμφω-
νῆς, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γενῇ διὰ συγκαταθέ-
σεως τῶν ἀποβαλλομένων, ἢ εἰάν ἀπαιτῇ

ταὶ ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ
πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ
κατὰ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις
ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ναύτην εἰς τὴν
λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ ἐξε-
τάσῃ αὐτὴ τὰ αἰτία τῆς ἀποβολῆς καὶ νὰ
γενῇ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολό-
γιον. Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυ-
τῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως
τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ
κυβερνήτης ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς
τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμο-
δίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀ-
ποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον
20 μέχρι 200 δραχμῶν.

62. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐ-
ρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα, ὅπου ὑπάρχει
Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ μέλλων
νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ νὰ
διευθυνθῇ εἰς ξένης ἐπικρατείας λιμένα,
ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἀρχήν ταύτην
καὶ νὰ καταστρώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς,
ἢ νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυ-
λωτικόν του· πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχω-
ρήσεώς του, νὰ ναυποβάλλῃ εἰς ἐπιθεώ-
ρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορ-
τίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀδειαν τῆς ἀ-
ναχωρήσεως, θεωρημένην κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ φέρουσιν τὴν δῆλωσιν τῆς καταστά-
σεως τῆς υγείας τοῦ τόπου.

63. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα
πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ
ὅποιον διαθέθῃ πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς
ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς
συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρ-
χῆς, ἐκτὸς δὲ τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς
ὁποίας ὀφείλει νὰ παρὰδῷ ὅλα τὰ ἐγ-
γράφα τοῦ πλοίου τοῦ λαμβάνων ἀπόδει-
ξιν. Διὰ τὴν παρὰδασιν τῆς ἀνωτέρω δια-
τάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναν-
τίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, στε-
ρεῖται διὰ παντός τοῦ διπλώματος τῆς
πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

64. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης
ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαίω-

ματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιοῦτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ.

65. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὐρισκόμενος εἰς ξέναν ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας Ἑλλήνας εὐρισκομένους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης περιπτώσεως, λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν εἶναι πλῆρες, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῦν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπκίτησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 50 λεπτῶν, εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραριθμούς.

66. Ἐν καιρῷ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πλοίων μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνήται ὀφείλου νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρουσιάσωσι καὶ τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

67. Προ τῆς διαλύσεως τοῦ πληρώματος ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐπιθεωρητῇ παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἀδεία τῆς ἀναχωρήσεως τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχειρίζει εἰς ἕνα ἕκαστον ἢ Ἀρχὴ αὕτη.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ ναυτῶν.

68. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, οἱ θέλοντες νὰ συμφωνηθῶσιν ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοία ὀφείλου νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετήσαν, ἢ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσιν. Μέχρι δὲ τῆς ἐμπεισεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὀφείλου νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰς ὁποίας αὕτη ἠθέλε ζήτησιν πληροφάνειας, καὶ οὕτω νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

69. Ὁ μισθὸς ἑκάστου ναύτου σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἀντικυ τοῦ ἐνόμματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήθωσιν μὲ μεριδίον ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ἦναι συμμετοχοὶ τοῦ φορτίου. Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ἑκτὺς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ πόσον τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἐνός ἑκάστου.

70. Ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν ἀδειαν ἀνευ συγκαταθέσεως τῶν συμμετόχων νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαιτέρα ἐμπορίας εἶδη εἰς τὸ πλοῖον· ἂν δὲ ἀνακαλυφθῶσιν ἐμπορευόμενοι, τὰ εἶδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου καὶ διανεμονται μετὰ αὐτῶν.

71. Ἀφοῦ ἅπαξ συγκατατεθέντες καταγραφῶσιν εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλου νὰ παρουσιασθῶσι τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὁρισμένον τύπον, διὰ νὰ ἐπιβιβάσωσι τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαζίον τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀναχωρήσωσι μὲ αὐτό.

72. Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται καὶ ὅλοι οἱ γινέει τοῦ πληρώματος ὀφείλου

εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὥς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποβλέπουσι πρὸς τὴν πειθαρχίαν καὶ τοῦ πλοῦς.

73. Ἐάν τινὲς ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, ἢ διὰ τὸν ἀνοίκειον καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον του, ἢ διὰ στέρησιν μισθῶν ἢ τῆς προσδιορισμένης τροφῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἰκανοποιήσιν ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ποινῇ πράξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπειθείας ν' ἀρνηθῶσιν ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοίαρχου κατὰ τὸ προσηγμένον ἄρθρον. 72. Ἄν δὲ θελήσωσι νὰ ἰκανοποιηθῶσι μόνοι, ἐνέγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποδειχθέντες ἔνοχοι, ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

74. Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται, δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας ὥς πρὸς τὴν λήξιν ταύτης, ἐὰν ἡ συμφωνία ᾖ δι' ἓνα μόνον διάπλουν, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἰσχύουν οἱ ἔρριμοι τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καθόσον δὲν προσεδέ τι ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν διάταγμα.

75. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναυκλήρου. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχ. α ἀριθ. 40 τοῦ παρόντος διατάγματος. ἐν τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποβάλλῃ τὸν ναύτην.

76. Ὁ Ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

77. Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὐρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἓν τῶν δύο ἢ ἂν τὸ πλοῖον τῶν δὲν ἀπέπλευσε καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσῃν ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίαν, λαμβάνοντες δι' ἓνα μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ τῶν ἢ μόνων τὰ δύο τρίτα τοῦ μεριδίου, ἂν ᾖ ἡναι μὲ μεριδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον ἓνα μῆνα.

78. Ἄν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦς ὅχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρίσκειται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήφθησαν, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς παραλάβῃ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ τρεῖς μῆνας.

79. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας, νὰ διαθέτωσιν εἴτε δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφάς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματώδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν. Πᾶσα παράβασις τοῦ ὅρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

80. Ἄν ναύτης διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὐρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρῶτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ἄλλ' ἐν ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἔχει τὸ δικαίωμα, συναινέσει καὶ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ν' ἀποβάλλῃ αὐτόν.

81. Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου, τὸ αἷτιον ἢ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἁδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ναυκλήρων.

82. Οἱ ναυκλήροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουν τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθό-

πον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξιους ἐμπιστοσύνης τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπομένων ἢ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγῇ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι ὅποια καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἢ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον ὅποια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

83. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου ἀπόντας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τοῦτου παρόντος ἀνευ τῆς ἀδείας του. Αἱ ἐκάστην παράβασιν ὁ ναύκληρος, ἐκτὺς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὅποιας ὑπόκειται, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

84. Θέλομεν διατάξει ἐπομένως τὰ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκληρῶν. Ἐν τοσούτῳ ἐξ ἡμῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναύκληροι πλοίων ἀνωτέρως τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοὺς κυβερνήτας ἀπαιτούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Ζ΄.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν Ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος.

85. Ἐωσοῦ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ναυτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ μέλλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς ναύτας κατ' αἰτήσιν των τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένην ἀποδείξιν, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφοροῦνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρέτησαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα ὅποια ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων ἢ εἰς ἑλλειψιν τοιούτων ἀδειῶν, ἂν ἔχωσι

μαρτυρίας, ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τῷ τελευταίῳ πλοίῳ, καὶ τέλος ἂν δὲν παρέχῃ ἀγωγή κατ' αὐτῶν καὶ τοὺς δοθέντων τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀρχῆν ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν αἰτουμένην ἀποδείξιν.

86. Ἐὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλουν παρὶζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, σάκεις παρουσιάζονται ναῦται, εἴτε Ἕλληνας, εἴτε ἄλλοθεντες, ζητούντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

87. Ὅσακις πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλῆρωμα εἰς μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν, χωρὶς ἄλλως ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν τοῦ πληρώματος γινομένης συμφωνίας, ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγνώσχωσιν εἰς ἐπήκουον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ τοῦτο μὲν νὰ καταθέσωσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα των, ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλεονεκτήματα συμφωνητικὰ. Ἄν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγνην ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἀποκριτικῆς, ἢ δημοτικοῦ συμβολαιογράφου, καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον τὸν πρόξενον ἢ λιμενάρχην ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν Ἀρχεῖον.

88. Ἄλλ' εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαιτέρων συμφωνητικῶν μισθοτροφοδοσίας, ἢ ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος ἢ προξενικῆς ἢ λιμενικῆς Ἀρχῆς, λει πληροφορομένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ τῶν ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν νὰ σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἀντικρου τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν, τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καὶ

χωρεί εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὅποσον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὁμῶς πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς.

89. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμενικὰς Ἀρχὰς νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀνακεῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις· α'. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλων νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας θέλῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος· β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν· γ'. Ὅσάκις πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληρώματος.

90. Εἰς τὰς πρὸς τῶν ἀρθρ. 45, 47 καὶ 48 τοῦ παρόντος διατάγματος προ-βλεπομένας περιπτώσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ Ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθνήσκοντων ἢ δραπετευ-σάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὅχι μόνον ἐφείλουν νὰ ἐξακριβώσῃ μήπως ὑπεξήρε-θησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μή-πως ἐγένινεν ὅποιαδήποτε παράδοσις τῶν δικταγμάτων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν συνταξίν ὧν τῶν ἀναγκάων ἐγ-γραφῶν· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ἐφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περι-ουσίαν γινομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον πρά-ξεως, εἰδοποιῶσαι συγχρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς ἐπικρα-τείας· αἱ δὲ προξενικαὶ ν' ἀναφέρωνται ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, πέμπουσαι ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω. Ἐπι-τρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς Ἀρχὰς ἂν τι-νὰ τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθα-νόντος ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἀφοῦ κατα-στρώσῃ καὶ ὑπογράψωσιν ἐπίσημον περὶ τούτου πρᾶξιν, νὰ ἐκθέτῃσιν αὐτὰ εἰς δη-μοπρασίαν, καὶ νὰ παρακαταθέτῃσιν τὰ χρήματα εἰς τὸ Ἀρχεῖον αὐτῶν ἐφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

καὶ νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

91. Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπι-στραφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες ἢ δι' ἀσθένειαν ἀποβίβασθέντες εἰς τὴν ξηρὰν ἀνέλθον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἕνεκα ἄλλης περιστάσεως καταλειφθέντες ἢ ναυαγῆσαντες ἢ εὗρε-θέντες ἐπὶ ξένων πλοίων ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικράτειαν. Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προ-τίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ἂν τύχωσιν, ἀνε-ξόδως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορι-κῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 65 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλ-λης εἴλης δυνάμεως, διευθυνομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύ-την περίστασιν ἐφείλουν νὰ συμφωνῶ-σι τὸν ναῦλον καὶ τὴν τροφὴν μετὰ τοῦ πλοίαρχου ὅσον ἔνεστι συμφερότερον· εἰς ἐκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ἐφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυ-τικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

92. Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ἐφείλουν νὰ φροντίζωσιν, ὅταν ἀπο-βιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γί-νεται ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 45 χρηματικὴ εἴ-τε δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ τὴν τρο-φοδότησιν. Αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ἐφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνεσθαι ἀνε-ξόδως, ἢ εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδοι τῶν ναυ-τῶν, οἵτινες περιπεσόντες εἰς ναυάγιον ἐκ-τὸς τῆς ἐπικρατείας, στεροῦνται τῶν ἀναγ-καίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυκαμαίρε-σεως· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος καταλληλότερος τρόπος θέ-λουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων Ἑλληνι-κῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς προξενικὰς Ἀρχὰς ἐπι-τρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν, κα-θὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὗρεθῶσιν εἰς παντελὴ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκάων μέ-σων, νὰ χωρηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν

πρὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποίαν εἰδοποιοῦν ἀμέσως, διὰ νὰ φροντίξῃ περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ δημοσίου.

93. Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαί, ὀφείλουσι νὰ διδῶσι εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 85 τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ νὰ χρῆσιμωθῇ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλυσιν τῆς κατὰ τὸ προηγηθὲν ἀρθρον χάριτος, ἥτις θὲν χωρηγεῖται εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες πρὶς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσι εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἢ λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

94. Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ Ἀρχή, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προστασίαν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανομένων ὁρισμῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀναγκάσειν παραβάσεως, ἢ παραλείψεως τινος τῶν διατεταγμένων, ὀφείλει ὑπὸ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθύνη νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΕΡΟΣ Η'.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

95. Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον, εὑρισκόμενον κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν πλησίον πολεμικοῦ πλοίου εἴτε τοῦ Ἡμετέρου στόλου, εἴτε ξένου Δυναμῆως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονίου νὰ ὑφύνη τὴν σημαίαν του.

96. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὅταν φθάσῃ πλοῖον ἑλλήν. πολεμικὸν καὶ εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρισμένον.

97. Τὰ ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσι εἰς πρῶτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν, εἴτε ἡμετέρων, εἴτε πάσης φύλης Δυναμῆως, γινομένην διὰ σάλπιγγος, ἢ διὰ τουφεκισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ᾖ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κα-

νονίου, ἂν ᾖ εἰς μεγαλειτέραν, καὶ πλησιάζωσι εἰς αὐτά· πλησίον δὲ ὄντα πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

98. Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ Ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων τὴν θέσιν ἢ συμβάντα ἄξια λόγου, προπλέοντα ἢ ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ πλοῖα ἐχθρῶν καταγωγικὰ (κουρσάρικα) ἢ πειρατικὰ ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον.

99. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φίλης δυνάμεως, τυχόν ἀπὸ τῆς θέσεως κατὰ τὴν πλοῖον πειρατῆς ἢ ἐμαθῇ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

100. Διὰ τὴν παράβασιν τῶν προηγουμένων δύο ἀρθρῶν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη ἀπολογία, κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννοίας μετὰ τοὺς πειρατὰς, ὑποβάλλεται εἰς πρῶτον βαθμὴν 50 μέχρι 200 δραχμῶν.

101. Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ διδῇ ὅλην τὴν δυνατόν βοήθειαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὁποιαδήποτε καὶ εἴδη εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος ἂν ὥς ἐκ τῆς χωρὸς ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἀπώλειας ἀνθρώπων, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ πλοῖον βοήθησαντος πλοίου δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν.

102. Ἀπαρallάκτως ὀφείλει νὰ σπεύδῃ μετὰ πάντα τρόπον καὶ εἰς τὴν δέσφωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πωγῶσιν.

103. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς προηγηθέντα δύο ἀρθρὰ διαλαμβανομένων, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐν πᾶσι τῶν ἀρμοδίων διασπορῶν, καὶ ἀποδειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἰτίας, ἢ τοῦ ναυγίου τοῦ πλοίου ἢ τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἠδύναντο νὰ σώσῃ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρισμους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

104. Εἰς ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον

ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικόν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως εἰς συμβούλιον τὸν ναύκληρον καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιοκτητὰς τοῦ πλοίου, καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσχεθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἄν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, ἢ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ᾖ ἀνωτέρα τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τῶν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ᾖ προσηκόντως καὶ ἑτοιμος κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἢ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ μετὰ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἰδῆσιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ, καὶ προσορμίζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς Ἀρχάς.

Δι' αἰμωτέρας τὰς εἰς τὸν προηγηθέντα παρὰ γραφον περιπτώσεις, γίνεται λεπτομερὲς ἐκθέσις πρακτικῶν, καὶ μνεῖα αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Διὰ πᾶσαν παραβάσιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος του. Ἄν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προὑπάρχουσας συνειννήσεων μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

105. Ὅταν δύο πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίας καὶ ἀμφιβάλλουν πλοῖον τῶν δύο θέλει διαβεῖ πρὸς τὸν ἀνεμῶν, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς δεξιὰ.

Οἱ παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤβελον ἐπισυμβῆ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθὲν πλοῖον.

106. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν διεθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος ἔγγραφα, ἂν ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

107. Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 45 Δεκεμβρ. 1836.

412. Δ. Περί ἀδείας ὀπλοφορίας διὰ τοὺς ἀγοφύλακας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας, ἐγκρίνομεν, ὥστε οἱ ὅρισμοὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ ὀπλοφορίας ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τοὺς τακτικῶς συστηθέντας ἀγοφύλακας, διδομένης εἰς αὐτοὺς τῆς ἀδείας τοῦ νὰ φέρωσιν ὅπλα πυροβόλα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω, δημοσιεύουσα τὸ παρὸν διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Δεκεμβρ. 1836

413. Δ. Περί τοῦ σχήματος τοῦ χαρτίου, δηλ. τοῦ σχήματος τῶν πρακτικῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁμοιομόρφου εἰς τὸ σχῆμα τῶν πρακτικῶν καὶ τινὰς περαιτέρω ἐξοικονομήσεις, θέλομεν ὥστε ἀπὸ 1 ἰανουαρίου 1837 εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας νὰ μεταχειρίζονται τὸ χαρτίον τοῦ αὐτοῦ σχήματος, μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται εἰς τὸ ἐδαφ. 2 ἁρθρ. 4 τοῦ νόμου τῶν 14 (26) Αὐγούστου τ. ε. διὰ τὸν σφραγιστὸν χάρτην.

Εἰς ὅλας τὰς ἀρχάς εἶναι συγχωρημένον νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ προτύτερα ἀκόμη τὸ σχῆμα τοῦτο τοῦ χαρτίου.

Ἄπαντα τὰ ὑπουργεῖα, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἀρμοδιότητος ἐκαστου, παραγγέλλονται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ διάταγμα τοῦτο, δημοσιευθεσόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1836.

§14. Α. Περὶ δικαιοῦματος διὰ τὸ κάπνισμα τῶν γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας εὐαρεστούμεθα διὰ τοῦ παρόντος νὰ διατάξωμεν, ὥστε τὸ κατὰ συνέπειαν τοῦ διατάγματος τῶν 10 (22) Αὐγούστου π. ε. ἄρθρ. 3 ἐδάφ. 2 προσδιορισθὲν καὶ μέχρι τοῦδε εἰσπραττόμενον δικαίωμα δέκα λεπτῶν διὰ τὸ κάπνισμα τῶν γραμμάτων νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰαννουαρίου καὶ ἐξῆς.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1836.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

§15. Περὶ ἀμοιβαιότητος κηρυχθείσης ἐν μέ-
ρους τοῦ Βασιλείου Ἀνάβερ ὡς πρὸς τὰ λι-
μενικὰ δικαίωματα.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τοῦ Ἀνάβερ εὐηρεστήθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Β. διάταγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ δικαίωματα, καὶ ὅτι ἐξεδόθησαν κατὰ συνέπειαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, ὥστε τὰ εἰς τοὺς ἑλληνηκοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσοριζόμενα Ἀνοθερικὰ ἐμπορικὰ πλοία νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς λιμενικοὺς πόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν καὶ τὰ ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1836.

416. Περὶ τῆς στολῆς καὶ τῶν διασήμων τοῦ Κ. Κουμελά.

Ἡ Α. Μ. δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρ.) καὶ ὑπ' ἀρ. 1770 διατάγματος τῆς ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Κ. Παναγιώτην Κουμελᾶν νὰ φέρῃ τὴν στολὴν Βασ. Ὑψιστοῦ ἀντισυνταγματάρχου ἐν τῷ ναυτικῷ, τὰ παράσημα τοῦ Καίσαροβῶσικου στρατιωτικοῦ τάγματος τοῦ ἀγίου Γεωργίου δ'. τάξεως καὶ τὸ δριστην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1836.

417. Α. Περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διοργανισμὸς τῶν δήμων ἐπεραιώθη ἤδη εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου.

Προθέμενοι νὰ στερεώσωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν τάξιν εἰς τὸ οἰκονομικὸν τοῦ κράτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν τακτικωτέραν διεύθυνσιν, βοηθουμένην ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους γνώσεσι καὶ τὴν ἐπιτόπιον πείραν, καὶ νὰ εἰσάξωμεν εἰς αὐτὴν καθάρειαν, ἐλεγχον, καὶ συζητήσεις γινόμενας ἐκ πολλῶν ὄψεων ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῶν διοικουμένων, καὶ τοιούτων τρόπων νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ὑπηκόους νέα δείγματα τῆς πατρικῆς ἡμῶν προνοίας, καὶ ἐμπιστοσύνης ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐρεξῆς·

ΤΙΤΑΟΣ Α.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

1. Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν συσταίνεται διὰ ἐλευθέρως ἐκλογῆς τῶν δῆμων τῆς ἐπαρχιακῆς συμβουλίου.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δῆμων τῆς ἐπαρχίας καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν· μᾶλλον τοῦτο ὅτι

λάχιστος ὅρος τῶν μελῶν ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται εἰς 12.

3. Ἐπὶ τῇ θέσει τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς ταύτης στέλλουσιν οἱ δήμοι γ'. τᾶςως ἓνα, οἱ δὲ τῆς β'. τᾶςως δύο, οἱ δὲ τῆς α'. τᾶςως τρεῖς ἀπεσταλμένους εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ τάξεις τῶν δήμων δὲν ἤθελον δώσει κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν τὸν ἀριθμὸν δώδεκα ἀπεσταλμένων, στέλει ἕκαστος δήμος τὸν διπλοῦν ἀριθμὸν. Ἄν δὲ καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν ἤθελε συμπληρωθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, στέλλει τὸν τριπλοῦν ἀριθμὸν ἀπεσταλμένων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συνίστανται ἀπὸ ἑνα μόνον δήμου, ἐκλέγονται ἀπ' αὐτοῦ δώδεκα ἄτομα, διὰ νὰ συγκροτήσῃσι τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον.

4. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀνήκει γενικῶς εἰς τοὺς δημότας τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας τοὺς ὑπερβάντας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχοντες σταθερὰν τὴν διαμονὴν καὶ ἐσὶν τῶν εἰς τινα τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, ζῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ἔδωκαν τὸν ὅρκον τῆς υποταγῆς των κατὰ τὸ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου (23 Ἰανουαρίου) 1833 διάταγμα.

Ἐξαίρουνται τοῦτου γενικῶς 1) Τὰ πρόσωπα τοῦ ὕψους γένους· 2) Οἱ ὕστερον γενομένοι τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των· 3) Οἱ δικατελῶν εἰς κατηγορίαν ἐπὶ κακούργηματι· 4) Ὅσοι δυνάμει ἀποφάσεως ἐγκληματικῶν δικαστηρίων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔχασαν ἢ διὰ πάντα ἢ πρὸς καιρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐπιμενῶς καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

5. Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχοντες τὴν διαμονὴν των εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐνὸς δήμου ἐπαρχίαν

καὶ ὄντες δημόται ἐνὸς δήμου πληρόνουσι κατ' ἑτος εἰς αὐτὴν ἑκατὸν δραχ. φόρους διὰ γῆν, οἰκοδομὰς, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς συνισταμένας ἀπὸ ἑνα μόνον δήμου, ὁμοίως καὶ εἰς ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν εὐρίσκεται ἀριθμὸς δημοτικῶν μελῶν, ὑπερβάντων τετραπλασίως τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων ἀπεσταλμένων καὶ ἐχόντων τὸ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀπαιτούμενον προσδιορισθὲν τίμημα, ἀρκεῖ τὸ τίμημα 50 δραχ. μὴ εὐρίσκομένου δὲ καὶ τοῦ ῥηθέντος τετραπλοῦ ἀριθ. ἀρκεῖ τὸ τίμημα τῶν 25 δραχ. διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ἀλλ' ὅπου μήτε ὁ διακηρξίς τετραπλάσιος ἀριθ. καὶ μὴ τὸ τίμημα τοῦτα δὲ ὑπάρχει, ἐκεῖ ἐκλέγονται 48 δημόται, οἱ ἔχοντες πλουσιωτέραν ἰδιοκτησίαν τῶν λοιπῶν. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδικιτέρου νόμου. Εἰς ἐκεῖνας δὲ τὰς ἐπαρχίας καὶ νήσους, οἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατηγορίας, τὰς σημειωθείσας ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τούτου τοῦ άρθρου, ἀπαιτεῖται νὰ πληρῶνῃ ὁ ἐκλέκτωρ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς 50 δραχ. φόρον διὰ γῆν, οἰκοδομὰς, ἐπιτηδεύματα καὶ ἄλλους ἀμέσους φόρους.

6. Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ᾤναι· α) Ὅλοι, ὅσοι δὲν ἔχουν τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς ἰδίας περιουσίας· β) Ὅσοι δικατελοῦν ὑπὸ κατηγορίαν ἔνεκα κακούργηματος· γ) Ὅσοι κατεδικάσθησαν διὰ κακούργημα ἢ καὶ πλημμέλημα ἐνδιεκλιμεινόμενον εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ άρθρ. 22 τοῦ ποιν. νόμου.

7. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀνωτέρως καὶ κατωτέρως τάξεως, οἱ ὁποῖοι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐστερήθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχῃσι δημοσίον θέσιν, ἢ νὰ ἐκτελῶσι χρεὴ δημοσίου ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται εἰς τὸ διαστήμα τῆς παύσεως των ταύτης, οὔτε ὡς ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι νὰ ἐκτελῶσιν, οὔτε νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρεὴ τούτων.

8. Μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι 1. Οἱ δι-

κηται καὶ οἱ ὑποδιοικηταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ μοίραρχοι καὶ ὑπομοίραρχοι τῆς χωροφυλακῆς, οἱ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας των.

2. Οἱ παρὰ τῆς διοικήσεως διορισμένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ διοικήσεις μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες· 3 "Ολοὶ ἐν γένει οἱ κληρικοί.

9. Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι δύνανται νὰ ᾖναι μέλη ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ παύουν τῆς πρώτης θέσεώς των.

10. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ διαθέσιμοι ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὡσαύτως καὶ οἱ διορισμένοι εἰς διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

11. Τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δύνανται τις μόνον νὰ ἀποποιηθῇ· ἂ. Διὰ ἐξηκονταετῆ ἡλικίαν· β'. Διὰ ἀποδεδειγμένην τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοῦς ἀνικανότητα· γ'. Ὅταν ὁ ἐκλεγθεὶς ἐξεπλήρωσεν ἥδη τὰ χρέη τῆς θέσεως ταύτης εἰς δύο περιόδους· δ'. Διὰ διορισμὸν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, καὶ εἰς στρατιωτικὴν τῆς ξηρᾶς, ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ εἰς τὰ σχολεῖα. Ἡ δὴλωσις περὶ ἀποποιήσεως τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐκλεγθέντα ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου, ὅπου διαμένει ὁ ἐκλεγθεὶς.

12. Ὅταν τις ἐκλεγθῇ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος ἀπὸ πολλοὺς δήμους, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὸν δῆμον, τοῦ ὁποῦ ἀντιπρόσωπος θέλει νὰ ᾖναι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, θέλει μόνον τοῦτο δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος ὅλων τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας, τῶσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅσον καὶ εἰς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς ἐπαρχίας· εἰς δὲ ταύτην τὴν περίστασιν στέλλονται παρὰ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων δῆμων ἀπεσταλμένοι οἱ λαθόντες τὰς πλειοτέρους ψήφους.

13. Τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλουν ἐκλέγεσθαι διὰ 6 ἐτῶν ἀνα-

νεόνεται δὲ τὸ ἥμισυ αὐτῶν κατὰ τρίτην.

Παύει τις ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖναι μέλος τινὸς ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς παρλεύσεως τῶν 6 ἐτῶν· ἂ. Ὅταν χάσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὰς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπαιτουμέναις ἰδιότητα· β'. Ὅταν λάβουν χώραν αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 6, 7 καὶ 8, ἐπεὶ εἰς τὸ στοιχ. β. τοῦ ἄρθρ. 11 προνοούμεναι περιπτώσεις, ἢ ὅταν διὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 11 στοιχ. α. προνοουμένην περίπτωσιν ζητῆται ἡ παύσις του.

15. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν ἐφεξῆς ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, παύουν τὰ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν ἐκάστου συμβουλίου. Οἱ παύσαντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτοί.

16. Ὅταν ἐν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν, ἢ λόγον ἐμποδίου κριθέντα παρὰ τοῦ συμβουλίου ἰσχυρόν, δὲν παρευρεθῇ εἰς μίαν σύνοδον, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50-100 δραχμῶν· ἐὰν δὲ λείψῃ εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνόδους χωρὶς τοιαύτην αἰτίαν καὶ δικηολόγημα, τότε ὑποβάλλεται ὅχι μόνον εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖται ὡς παρητημένος, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ εἰς τὰ ἀκολουθῶντα 6 ἐτῶν νὰ ἐκλεγθῇ ὡς μέλος δημοτικοῦ, ἢ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

17. Εἰς τὰς σημειωθείσας εἰς τὸ ἄρθρ. 14 καὶ 16 περιπτώσεις ἀποφασιζεῖ ἐν συνεδριάσει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον περὶ τῆς παύσεως· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 15 ὁ λαχνός.

18. Εἰς περίπτωσιν θανάτου, ἢ παύσεως μέλους τινὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἀναλαμβάνει τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας ὁ λαβὼν μετ' αὐτοῦ τὰς πλειοτέρας ψήφους εἰς τὸν ἀνήκοντα δῆμον.

19. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγθόντων ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἢ παύσις μελὸς τινός, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸ δημοσιεύονται ἐκάστην διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

20. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον κἀνεὶ μέλος δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἀπὸ

ἄλλον, ἢ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ψήφον του εἰς ἄλλο μέλος·

21. Τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τὰ ὅποια δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου, δύνανται νὰ ζητήσουν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἐξόδα τῆς τροφῆς των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ τὴν οἰκίαν των ἀπουσίας χάριν τῆς ὑπηρεσίας, ἀνὰ τρεῖς δρ. τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου ἀνὰ μίαν δρ. διὰ πᾶν μυριόμετρον τόσον πρὸς ἀφίξιν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κατὰ ξηρὰν πορείας, διὰ δὲ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀνὰ ἡμισίαν δραχ. διὰ πᾶν μυριόμετρον.

22. Ἡ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δύναται νὰ γείνη ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸ τῆς ἐτήσιας συνόδου, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διαλύσεως, ἀρχονται αἱ ἐργασίαι νέας ἐκλογῆς.

23. Τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἶναι πάλιν ἐκλεκτέα ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ διάλυσις ἐγένετο δι' ὑπερπλήθησιν τῆς ἀρμοδιότητος, ἢ διὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ § 1, 2, 3, 4, 5, 7, καὶ 8 τοῦ ἀρθρ. 43 καὶ τὸ ἐκλεγόμενον μέλος συνήργησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πρᾶξιν.

24. Κατ' ἔτος θέλει συντάττεσθαι δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον, ἐπὶ τῇ βράσει τῶν ὁρολογικῶν καταλόγων τοῦ ἀμείωσις παρελθόντος ἔτους, ἐντελὴς κατάλογος τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν διαμενόντων ἐκλεξιμῶν διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· ὁ κατάλογος οὗτος θέλει στέλλεσθαι εἰς ἕκαστον δῆμον, καὶ, τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου, θέλει ἐκτίθεσθαι, ἢ τοιχοκολλᾶσθαι παρὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, ὅπου θέλει μένει ἐκτεθειμένους, ἢ τοιχοκολλημένους δέκα ὁλοκλήρους ἡμέρας. Ἐκαστος πολίτης, ἀποκαταστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ παράπονα ἐναντίον τῶν ἐκτεθέντων ἢ τοιχοκολληθέντων, καταλόγων διὰ παράλειψιν αὐτῶν, ἔχοντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, δι' ἐγγραφὴν μὴ ἔχοντων τοι-

ῶτον δικαίωμα. Οἱ κάμνοντες τὰ παράπονα, θέλουν τὰ παραδίδει ἐντὸς τῶν ἑνῶν δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκθεσιν ἢ τοιχοκολλησιν τῶν καταλόγων, εἰς τὸν δῆμαρχον τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των· οὗτος δὲ θέλει τὰ στέλλει εἰς τὸν ἀρμοδίον διοικητὴν ὁμοῦ μὲ τοὺς καταλόγους καὶ μετὰ τὰ πρακτικά, τὰ ἀφορῶντα τὴν ποιστοποίησιν τῆς δημοσιεύσεως. Ὁ διοικητὴς θέλει ἐξετάζει παρεκτὸς τὰ διευθυνθέντα παράπονα καὶ ἀποφασίζει περὶ ταύτων· θέλει δὲ ἐπιδιορθῶναι κατ' αὐτὰ τοὺς καταλόγους, καὶ μετὰ τὴν ἐπιδιορθώσιν θέλει τοὺς δημοσιεύσει τὸ πολὺ ἕως εἰς τὰ τέλη Μαρτίου κατὰ τὸν παρελθόντα τρόπον. Ἐναντίον δὲ τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἐπιδιορθωθέντων καταλόγων δύναται νὰ γείνη προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Ἡ προσφυγὴ πρέπει νὰ παραδοθῇ πρὸ τῶν 15 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀρμοδίον διοικητὴν, ὅστις ἐντὸς 8 ἡμερῶν ὀφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἰσωτερικῶν ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐκλήσεις. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν προσφυγῶν ὁριστικῶς εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἀρθρ. 17 καὶ 52 τοῦ ὁργανισμοῦ διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτ. 1835. Ἐπὶ τῇ βράσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας συντάσσονται παρὰ τῶν διοικητῶν οἱ κατάλογοι τελειωτικῶς· ἡ δὲ τελειωτικὴ ἐπιδιορθώσις αὕτη, ὁμοῦ μὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας θέλουν δημοσιεύεσθαι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου δι' ἐκθέσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως, εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐνὸς ἑκάστου δήμου τῆς ἐπαρχίας.

25. Τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς διορίζει ὁ διοικητὴς κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεσθαι εἰς ἕκαστον δῆμον ἐπὶ τῇ βράσει τῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸς τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ συνταχθέντων καταλόγων ἢ συνέλευσις διὰ τὴν ἐκλογὴν σχηματίζεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμοζομένου σχετικῶς τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ τελειωτικοῦ § τοῦ

ἄρθ. 5. Πᾶσα ἐναρξὶς ἐκλογῆς πρέπει νὰ δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου τουλάχιστον 15 ἡμέρας προτῆτερα, καὶ νὰ προσδιορίζεται συνᾶμα καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς διευθύνονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 67, 68, 71, 72, 74, 84, 85, καὶ 86 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων ἄρθρων τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγίων τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834 καὶ ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἀλλὰ μὲ τὴν τροποποίησιν, ὅτι ἕκαστος ἐκλογεὺς ἔχει νὰ ἐκλέξῃ διπλοῦν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἀπεσταλμένων διὰ τὸ ἐπαρχικὸν συμβούλιον καὶ ἐνταῦθα νὰ δύναται νὰ ὀνομάζῃ ὅχι μόνον συνδημότας του, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο ἄτομον ἐκ τῶν ἐνδιαιταζομένων εἰς τοὺς καταλόγους τῆς ἐκλογῆς, ἂν καὶ κατοικῶσιν εἰς ἄλλους δήμους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἀπεσταλμένου ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός. Περὶ τῆς ἀποποιοήσεως τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζει ὁ ἀρμόδιος διοικητής, παραλαμβάνων μεθ' ἐαυτοῦ τοὺς διωρισμένους νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ἀντικειμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τούτου εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 52 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρ. 1835.

26. Ὁ ἐκλεχθεὶς ἀπεσταλμένος δὲν δύναται ὡς τοιοῦτος, νὰ δεχθῇ ὁδηγίας οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς, οὔτε ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου, οὔτε ἀπ' ὁποῖον δήποτε ἄλλον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κλήσεώς του.

28. Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ἡγοῦνται εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους τελετὰς ἀμέσως μετὰ τὸν δημάρχον τοῦ ἀνήκοντος δήμου. Εἰς τὸ διάστημα τῆς συνόδου τῶν λαμβά-

νουςι τόπον ἀμέσως μετὰ τὸν διοικητὴν, ἢ τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

27. Καθῆκον τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἶναι νὰ συσκέπτονται διὰ τὸ σύνολον συμφέρον ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν των καὶ τὰ κοινῶς εἰς αὐτοὺς ἀναγόμενα ἢ ἀναγκαιούντα καταστήματα.

29. Ἐπὶ τούτῳ εἰς πᾶσαν σύνοδον πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ὑπ' ἄψιν ἑκάστου συμβουλίου διὰ τοῦ διοικητοῦ·

α) Τὸ ἴσον τοῦ ὁριστικῶς προσδιορισμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀνήκοντος ἔτους διὰ ἑκάστον δήμον τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κοινῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων αὐτοῦ. β) Τὸ ἴσον τῶν ἀποδοθέντων λογαριασμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δι' ἑκάστον τῶν δήμων περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων αὐτοῦ περιουσίας. γ) Κατάλογον τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἐμφαίνεται ἡ αξία αὐτῶν, ἡ ἀπογραφὴ, ἡ κατάστασις των, τὰ δι' αὐτὰ γεγνημένα ἐξοδα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὸ ἐρχόμενον.

30. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ στοιχ. καὶ β' προσημειωθέντων ἐγγράφων, τῶν παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, χορηγουμένων πληροφοριῶν καὶ τῆς ἰδίας πείρας τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου, θέλει κάμνει αὐτὸ τὸ ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων περιουσίας καὶ τὴν ἐπαρχίαν, περὶ τῶν τυχόν ἐνυπαρχοῦσιν ἐλλείψεων καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως.

31. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει συσκέπτεσθαι καὶ ἐκφράζεσθαι τὴν συμβουλὴν καὶ περὶ τῶν κοινῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεώς των, περὶ τῶν τυχόν

ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψειν, περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως, καθὼς καὶ περὶ συντηρήσεως καὶ διορθώσεως τῶν καταστημάτων. Πρὸς τούτοις θέλει συσκέπτεσθαι, ποῖα ἄλλα κοινὰ καταστήματα ἤθελαν εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπαρχίαν πρὸς αὐξησιν τῆς εὐτυχίας τῆς, ποῖα μέσα ἀπαιτοῦνται, ποῖα ἐνυπάρχουν ἢ διὰ διαθέσιμα, ἢ ποῖα πρέπει νὰ ἀνευρεθῶσιν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων, καθὼς καὶ διὰ νὰ ἀπαντηθῶσι τὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν διὰ νόμων ἢ δι' ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων προσδιορισμένα κοινὰ ἔαρη, ἐννοοῦνται δ' ἐνταῦθα ἐξαιρέτως τὰ τυχόν ὀλιγὰ χρέη τῆς ἐπαρχίας παλαιὰ καὶ νέα ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς. Περὶ ὧν τῶν ἀναγκαίων, ἢ ἐπωφελῶν ἐξόδων εἰς βάρος τῆς ἐπαρχίας καὶ περὶ τῶν ἐνυπαρχόντων διαθεσίμων ἢ ἀναζητηθησομένων μέσων πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν, θέλει καταστρόνεσθαι ἐτησίως τακτικὸς ἐπαρχιακὸς προϋπολογισμὸς, θέλει ἐξετάζεσθαι παρὰ τῆς συνελεύσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ θέλει προσδιορίζεσθαι, ἐπιφυλακτομένης τῆς ὀριστικῆς ἐγκρίσεως, ἀποκρίσεως εἰς τὴν κυβέρνησιν.

32. Τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων θέλουν προσδιορίζεσθαι διὰ φόρων ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς δήμους καθόσον, δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι πόροι διαθέσιμοι. Τὸ ἐπαρχικὸν συμβούλιον διανέμει τοὺς φόρους εἰς τοὺς διαφόρους δήμους κατὰ νόμιμον ἀναλογίαν, ἐπιφυλακτομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Αἱ ἐπιβάλλουσαι μερίδες ἐκάστου δήμου θέλουν διανέμεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὰ διάφορα ἄτομα.

33. Αἱ βάσεις τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων λημβάνεται συνήθως τὸ πληρονόμιον πᾶσιν τῶν ἀρίστων δημοσίων φόρων.

Ἄλλη βᾶσις ἀναλογίας παρὰ τὴν ἀνω σημειουμένην ἐμπορεῖ μόνον δι' ἐιδικοῦ νόμου νὰ προσδιορισθῇ.

34. Ἡ κυβέρνησις θέλει προσδιορίζει ἐτησίως, ἢ ἀνὰ τρία ἔτη ἀνυπερέβλητον

μέγιστον ὅρον τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, καὶ τοῦτο χωριστὰ, ὡς ἐπεταί.

α) Διὰ τὰ ἀναγκαῖα κατὰ νόμον εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιακῶν κεφαλαίων προσδιοριζόμενα ἐξόδα τῆς ἐπαρχίας.

β) Διὰ τὰ προαιρετικὰ ἐξόδα χρησιμεύοντα εἰς κοινωφελεῖς σκοποὺς καὶ καταστήματα, ἀλλ' ὃ προσδιορισμὸς οὗτος θέλει γίνεσθαι μετὰ τρόπον, ὥστε τὰ προκύπτοντα περισσεύματα νὰ μὴ ἔμπορουν νὰ μεταφέρονται ἀπὸ μίαν χρήσιν εἰς ἄλλην, ἀλλὰ νὰ εἰσέρχονται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κεφάλαια.

35. Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων καὶ ἡ χρησις αὐτῶν ἔμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον διὰ βασιλικῆς συγκαταθέσεως.

Αἱ φορολογικαὶ μερίδες τῶν δήμων θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας αὐτῶν, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον ὃ διοικητῆς ἐκδίδει ἀκολουθῶν ἐντάλματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὃ διοικητικὸς ταμίας θέλει δίδει ἰδιαιτέρον περὶ τούτου λογαριασμὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Εἰς τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου. Εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου εἶναι ἀπαιτούμενον ὑφ' ὅποιαν δήποτε πρόφασιν νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ νὰ εἰσπράττωνται φόροι παρὰ τινος ἀρχῆς ἢ ἀτόμου κατ' ἄλλαν τρόπον καὶ δι' ἄλλης συναινέσεως παρὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου καταδικαζομένων τῶν παραβατῶν κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον περὶ ἀντιποιήσεως μὴ ἐπιτραπίσης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας.

36. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀνήκει νὰ ἀναθεωρῇ καὶ νὰ ἐξετάξῃ τοὺς παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν συμφώνως μετὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας ὁρισμοὺς περὶ λογιστικοῦ ἐπιβαλλομένους λογαριασμοὺς περὶ εἰσπράξεως καὶ χρήσεως τῶν φόρων, καὶ περὶ διαχειρίσεως ἄλλων ἰδιαιτέρων κεφαλαίων τῆς ἐπαρχίας καθ' ὅλονκληρον τὴν περιφέρειάν τῆς, καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ τυχόν παράπονα ἐναντίον τῆς διαχειρίσεως ἀρχῆς, ἥτις εἶναι ὑπεύθυνος, τόσον διὰ

τὰ ἀνωτέρω καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ,

37. Ὅταν εἰσαχθῇ τὸ διανεμητικὸν σύστημα τῶν δημοσίων φόρων, τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει διανέμει αὐτοὺς εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἢ ὅποια θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὸν νόμον περὶ εἰσάξεως παρομοίων φόρων· καὶ θέλει ἀποφασίζει πρὸς τοῦτοις περὶ τῶν διευθυνομένων παραπόνων ἐναντίον τῶν δημοτικῶν διανομῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

38. Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀνήκει νὰ συμβιβάζῃ τὰ κοινὰ βάρη τῆς ἐπαρχίας, τὰ ὅποια τυχὸν ἤθελαν προκύψει εἰς τὸ μέλλον ἐκ τοῦ πολέμου, κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ τούτου νομίμους ὁρισμούς.

39. Εἰς τὸ συμβούλιον ἀνήκει νὰ ἐκφράζεται εἰς πᾶσαν σύνοδον περὶ τῆς καταστάσεως ὅλων τῶν διοικητικῶν κλάδων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῶν ἐνυπαρχουσῶν ἐλλείψεων, περὶ τῶν τυχόν γενομένων καταχρήσεων καὶ βραδυτήτων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ θέλει προτείνει τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ βελτιώσεως. ἔχει πρὸς τοῦτοις τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃ καταλλήλους προτάσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου οἰκονομίας καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀρμοδίων μέσων πρὸς αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας αὐτῆς· ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ καθυποβάλλῃ εὐσεβάστως ὑπ' ὅψιν τοῦ θρόνου τὴν γνώμην του καὶ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὰς πρὸς τοῦτο εὐχὰς του, καθὼς καὶ τὰ τυχόν παράπονα ἐναντίον τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εὐρισκομένων διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. Δὲν δύναται ὅμως παντελῶς νὰ ἐπεμβαίνει εἰς διοικητικὰ χρέη ἢ εἰς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν, οὔτε νὰ ἀποφασίζῃ, ἢ νὰ κάμνῃ περὶ τούτου παραστάσεις ἢ διαμαρτυρήσεις.

40. Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον εἶναι

υποχρεωμένον νὰ δίδῃ τὴν γνώμην του περὶ ὅλων τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, ὅταν προσκαλῆται ἐπὶ τούτῳ διὰ βασιλικῆς διαταγῆς· τοιαύτη πρόσκλησις θέλει γίνεσθαι ἐξάπαντος πρὸς αὐτὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ὡς αἰς πρόκειται λόγος περὶ μεταβολῆς δήμου σχηματισθέντος ἤδη.

41. Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ὀνομάζει τοὺς ὁρκωτοὺς κριτάς, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογή κατὰ τὸ ἐδαφ. 2 ἄρθ. 1 τοῦ νόμου τῶν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 ἀνήκει εἰς τοὺς διοικητικοὺς συμβούλους τῆς ἐπαρχίας. Εἰς τὰς διοικήσεις τὰς συνισταμένας ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν ἐκλέγουσι τὸν ὅλον ἀριθμὸν· εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἕκαστον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει μόνον τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀνηκόντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀναλογικῶς γινομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς Διοικήσεως· ἡ κατὰ τοῦτο ἀναλογουσα διανομὴ προσδιορίζεται κατὰ τριετίαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

42. Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου προσδιορίζεται ἐν γένει εἰς 30 ἡμέρας.

43. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια συνέχονται ἅπαρ κατ' ἔτος, ἀλλὰ δὲν ἔμπορουν· 1. Νὰ συνέλθωσιν εἰμὴ κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν καὶ διὰ προσκλήσεως τοῦ διοικητοῦ, καθ' ὃν κριτὸν καὶ εἰς ὅποιον τόπον ἤθελε προσδιορίζῃ ὁ βασιλεὺς. 2. "Ανευ ῥητῆς συναίνεσεως τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔμπορεῖ νὰ παραταθῇ ἐπέκεινα τῆς νομίμου διαρκείας. 3. "Ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθ. 37 ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸ ἐξετάσεως τῶν παραπόνων ἐναντίον τῆς φορολογίας, προσέτι καὶ τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἄρθ. 32 διανομῆς τῶν φόρων, ὡσαύτως καὶ αἱ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν ὁρκωτῶν, ἀπαιτοῦν τὴν βασιλικὴν ἐγκρίσιν. 4. Δὲν δύναται οὔτε νὰ διατάξῃ τι ἀπ' εὐθείας, οὔτε νὰ δώσῃ δι' ἰδίας ἀρμοδιότητος παραγγέλματα εἰς ἐκτελεστικὴν τινα ἀρχήν. 5. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον

ἐπαρχίας τινός νά ἔχη ἀλληλογραφίαν ἢ νά συνέννοηται διὰ πράγματα ὑπηρεσίας με ἄλλα ἐπαρχιακά συμβούλια, ἢ ἄλλας ἀρχάς, ἐκτός μόνον με τὸν ἀνήκοντα Διοικητὴν, ἢ τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε με ἰδιαιτέρα σώματα ἢ ἄτομα. 6. Ἐξαιροῦνται τούτων αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος ἢ διατάγματα ἐπιτρέπουν ῥητῶς τὴν ἀλληλογραφίαν με τὴν ἀρμόδιον Γραμματεῖαν. 7. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἐπαρχιακά συμβούλια νά ζητῶσιν, ἢ νά δέγωνται ὁδηγίας, νά ἐκδίδωσι δημοσίους δηλοποιήσεις, ἢ νά πέμπωσιν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Βασιλέως ἀπεσταλμένους. 8. Ἄν ἐπαρχιακόν τι συμβούλιον ὑπερβῇ τὰ προσδιορισμένα ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του, ὁ Βασιλεὺς διατάττει τὴν διάλυσίν του, καὶ τὴν κατὰ τοὺς τύπους ἐκλογὴν νέου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. 9. Ὅλαι αἱ συζήτησεις καὶ ἀποφάσεις, αἵτινες ἤθελαν γίνῃ ἐναντίον τῶν παρόντων ὀρισμῶν, θεωροῦνται ἄκυροι διὰ πάντα ὅσοι δὲ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτάς καὶ ἐναντίον τῶν νομοθεσιῶν τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐπιμένουν εἰς τὴν παράνομον πράξιν ἢ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν πολυμούντων νά ἐνεργήσωσιν ἐξουσίαν μὴ δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὰς αὐστηράς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων ποινικῶν νόμων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

44. Ἡ συνάθροισις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται κατ' ἔτος εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας κυρίως, ἐν ὧσιν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε προσδιορίσαι ἄλλον τινὰ τόπον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας.

45. Ἡ ἐναρξὶς τῆς συνόδου γίνεται παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινός ἐπιτρόπου, διορισμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀμέσως μετὰ προηγηθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν.

46. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ

Συμβουλίου δίδουν τὴν ἀκόλουθον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἢ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου. «Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον » νά φυλάξω πίστιν πρὸς τὸν Βασιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. » Εἰς δὲ τὰς λουπὰς ἐπομένους συνόδους δίδεται ὁ ὅρκος ἀπὸ μόνᾳ τὰ μέλη, τὰ κατὰ πρώτην φορὰν ἐμφανίζοντα εἰς τὸ συμβούλιον. Λοθέντος τοῦ ὅρκου, κηρύττει παρόρησις ὁ διοικητῆς, ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπιτρόπος ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἡνοίχθη ἡ συνεδρίασις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

47. Τὰ μέλη, ὅσα δὲν πικρευθίσαν εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς συνεδριάσεως, ἡμποροῦν νά συνεδριάσουν ἐπομένως, ἀφοῦ πρῶτον δώσουν τὸν ὅρκον τῶν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου κατὰ τὸν ἄνω διακηρθέντα τύπον.

48. Κατὰ πᾶσαν ἐναρξίν τῆς συνόδου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου γίνεται εὐθὺς παρ' αὐτοῦ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τοῦ γραμματέως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐτησίου περιόδου εἰς αὐτὴν δύνανται νά ἐκλεγθῶσιν ἀπολύτως ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ ἐπὶ τῆς προλαβούσης περιόδου. Καὶ τὸ μὲν γηραιότερον μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διευθύνει τὰ τῆς ἐκλογῆς τούτης, εἰς δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

49. Διὰ νά ἐπιταχύνεται ἡ διενέργησις τῶν ὑποθέσεων ἡμποροῦν νά σχηματίζωνται κατ' ἐκλογὴν ἐπιτροπαὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις πρέπει νά γίνωνται μετὰ προηγηθεῖσαν συζήτησιν ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διὰ νά ἔχῃσι δὲ κύρος ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν ὅσων τρίτων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας ἱσοψηφίας δὲ τυχούσης ὁ πρόεδρος ἐπιφέρει τὴν νικῶσαν ἑκάστον τῶν μελῶν εἶναι εἰς χρέος νά δώσῃ τὴν ψήφον του διδὲ δὲ αὐτὴν ἀνεξαρτήτως

ἀπὸ πᾶσαν παραγγελίαν τῶν ἐκλογέων του ἢ ἄλλων τρίτων προσώπων, ἢ καὶ ἀρχῶν, καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ μόνῃ τὴν ἐνδόμυχον πεποιθήσειν του καὶ ἀπὸ τοῦς καθεστῶτας νόμους. Ὁ ἀρνούμενος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον του ὑποκειται εἰς τὰ ἀπειληθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 46, παρεκτός, ὅταν ἡ ἀπόφασίς ἀφορᾷ τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον.

50. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν παραλαμβάνουσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ἅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ σύνοδος τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν καθηποχρεωμένων γραφέων καὶ ἕνα κλητῆρα.

Ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος θέλει φροντίζει διὰ νὰ πληρωθοῦν αὐτοὶ ὡς καὶ νὰ γραφικὰ ἐξῶδα ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ.

51. Αἱ συνεδριάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δὲν εἶναι δημόσιοι· ἡ ἔδρα τῶν μελῶν εἰς αὐτάς προσδιορίζεται καθ' ἡλικίαν, ἡ ψηφοφορία γίνεται προφορικῶς κατὰ σειρὰν ἀρχομένην ἀπὸ τὸ γηραιότερον μέλος. Ἡ ψηφοφορία αὕτη δύναται τότε μόνον νὰ γίνῃ μυστικὴ ὅταν τὰ 2/3 τῶν παρόντων συμβούλων ἤθελαν τὸ ζήτησι.

Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος τρόπος τῆς ψηφοφορίας δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἔχῃ πᾶσις χώραν, ὅταν ἡ συζήτησις ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 43, καὶ ὁ διοικητὴς, ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος δηλώσῃ τοῦτο, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, ὅταν ἡ πλειοψηφία ἐπιμένη εἰς τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἀπόφασιν πρέπει νὰ δώσῃ ἕκαστον μέλος τὴν ψῆφον του προφορικῶς, καὶ νὰ σημειωθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ψήφου ἐκάστου εἰς τὸ πρωτόκολλον· ἐάν δὲ τοῦτο παραμεληθῇ, τότε ὁ διοικητὴς ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος πρέπει παρευθὺς δι' ἐκθέσεως πρωτοκόλλου νὰ ἐπιμαρτυρῇ τὴν κατάστασιν τῶν ψήφων. Κἀνὲν μέλος δὲν συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις χωρὶς βάσιμον αἰτίαν· εἰς τοὺς ἐλλείποντας ἐφαρμόζονται, ὅσα ὀρίζονται τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νόμου τοῦ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) τρ. ἔτους περὶ τῶν συ-

νόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· καὶ εἰ μὲν τὰς πρώτας τῶν εἰς τὸ ῥῆθρον ἀρθρῶν περιεχομένων περιπτώσεων ἡ ἀπόφασίς ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον, εἰς δὲ τὴν τρίτην εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτὸ συμβούλιον ἐπὶ μελέτῃ τοῦ προέδρου· ἡ προσφυγὴ εἰς τὰς πρώτας περιστάσεις γίνεται πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις πρέπει γὰ παραλάβῃ τὰς διωρισμένα πρόσωπα εἰς τὸ νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν τρίτην περίστασιν γίνεται πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

52. Ὁ Διοικητὴς, ὑποδιοικητὴς καὶ βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον· οὗτοι πρέπει νὰ ἀκούσθωσιν, ὅταν ζητήσῃ νὰ ἀμείλῃσιν, καὶ συγκαθῇνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν δι' αὐτῶν εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ὑποβληθεισῶν ὑποθέσεων, καὶ ὅσας ἐκείναις προσιλθῶσι, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς διαρρίσῃ ἰδιαίτερον, ἐπίτροπον διὰ τὰς συζητήσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τότε ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τὸν διοικητὴν δοθεῖσα περὶ τοῦτου ἀρμοδιότης· ἀλλ' ὅμως δὲν δύναται νὰ παρεδρεύσιν ἀμφοτέρω τὰυτοχρόνως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

53. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως παραδίδει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος. α'. Τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δι' ἐφόρων καὶ περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν. β'. Σχέδιον περὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ γ'. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 σημειούμενα ἐγγραφα δ'. Στατιστικὸν πῖνακα τῆς ἐπαρχίας· Κατάλογον τῆς μερίδος τῶν ἀμέσων φερόμενων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος δῆμος ἐπλήρωσεν εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν προδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν. ε'. Κατάλογον τῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον παραπεμφθεισῶν ὑποθέσεων μετὰ τὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις καὶ σχέδια.

54. Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλει

αρκαί δὲ πρωτόκολλα τῶν πράξεών του, υπογράφοντα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ συ-
νερχόμενα μέλη εἰς τὸ ἐν αὐτῶν θέλει ἐγ-
γράφονται τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς
διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας, καὶ αἱ ἐν §. 4
τοῦ ἄρθρου 39 σημειωθείσαι ὑποθέσεις με-
τὰ τυχὸν εὐχὰς καὶ προτάσεις, εἰς δὲ τὸ
ἕτερον πρωτόκολλον τὰ πρακτικὰ τῶν λοι-
πῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἀνήκουσι εἰς τὴν
ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.
Τελειωθείσης δὲ τῆς συνόδου τὸ μὲν γε-
μὸν πρωτόκολλον, τὸ τελευταῖον δηλα-
δὴ, παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν διοικητὴν
ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, τὸ δὲ πρῶ-
τον πέμπεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῶν
ἑσωτερικῶν ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Βασιλικὸς
ἐπίτροπος ἤμπορουν εἰς πάντα καιρὸν νὰ
παρητήρουν τὸ πρωτόκολλον, ἐξαιρουμέ-
νης τῆς περιπτώσεως, ὅταν ᾖναι παράπο-
να κατὰ τοῦ ἰδίου προσώπου των, περὶ
τῶν ὁποίων πρέπει ἑκάστοτε νὰ συντάσσ-
εται ἰδιαιτέρον πρωτόκολλον, καὶ νὰ
πέμπεται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τὸν πρόε-
δρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἰς τὸ
υπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν. Παράπονα,
τὰ ὅποια γίνονται ἀπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν συμ-
βούλιον ἐναντίον τῶν δημοσίων ἢ δημοτι-
κῶν ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ διασφαρηνίζων-
ται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, καὶ νὰ ὑποστηρί-
ζονται διὰ ῥητῶν πράξεων. Ἐκάστου δὲ
τῶν πρωτοκόλλων τούτων πρέπει νὰ γί-
νεται καὶ ἴσον, τὸ ὁποῖον θέλει διατηρεῖ-
σθαι εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμ-
βουλίου.

§5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως, αἱ
ἐπὶ τῶν πράξεων ἐκάστου συμβουλίου ἐκ-
τιθέμεναι θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι συν-
ήθως εἰς ἓν μόνον ἔγγραφο τὸ ὁποῖον
θέλει δημοσιεύεσθαι. Περὶ κατεπειγουσῶν
ὑποθέσεων θέλουν μὲν ἐκδίδεσθαι ἐιδικαὶ
ἀποφάσεις, ἀλλὰ εἰς τὸ γενικὸν ἔγγραφο
ἢ θέλει γίνεσθαι μνεία αὐτῶν κατ' ἐ-
πανάληψιν, ἢ μόνον ἀπλὴ παραπομπὴ εἰς
αὐτὰς τὰς ἐιδικὰς ἀποφάσεις.

§6. Αἱ οὐσιώδεις περιλήψεις τῶν πρά-
ξεων τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι
πρέπει νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν

πρωτόκολλον δημοσιεύονται πάντοτε με-
τὰ πᾶσαν σύνοδον. Ἡ δὲ ἐν μέρει ἢ ἐν γέ-
νει δημοσίευσις τῆς οὐσιώδους περιλήψεως
τοῦ ἄλλου πρωτοκόλλου τοῦ περιέχοντος
τὰ κατὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν Βασιλι-
κῶν ἐπιτρόπων παράπονα δημοσιεύονται
μόνον κατὰ ἐιδικὴν διάταξιν τῆς Κυβερ-
νήσεως.

§7. Οἱ Διοικηταὶ καὶ Βασιλικοὶ ἐπίτρο-
ποι ἔχουσι τὴν ἀδειαν καὶ εἶναι εἰς χρέος
νὰ κηρύττωσιν ὡς παρ' αὐτοὺς ὅλας ἐκεί-
νας τὰς συνελεύσεις, ὅσαι παραβαίνουναι
τὰς διατυπώσεις τῶν §.§. 4, 2, 3, 4, 5,
7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 43, ἀποφαινόμενοι
εἰς ταιαύτας περιστάσεις τὸ ἄκυρον τῆς
πράξεως, καὶ ἀναβάλλοντες τὴν ἐξακολου-
θῆσιν τῶν συνεδριάσεων ἕως οὗ λάβωσι δια-
ταγὰς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν
χρεωστοῦν ἀμέσως νὰ ἀναφέρωσιν ἢ δὲ
Κυβέρνησις ἂν εὕρῃ ἀφορμὴν καταδιώξεως,
καταγγέλει τοῦτο εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰσαγ-
γελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμους.
ἐν περιπτώσει καταδίκης τὰ καταδικα-
σθέντα μέλη δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶσι
διὰ τὸ συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας ἐν διαστή-
ματι τῶν ἀκολουθῶν ἐξ ἐτῶν μετὰ τὴν
καταδίκην, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελε προσδιορισθῇ
ἐν τῇ ἀποφάσει ἄλλως πως περὶ τούτου.

§8. Ἐὰν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρ-
θρ. 43 ἐμπεριχυμένων ὁρισμῶν ἀκολου-
θῇ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διάλυ-
σις, ἢ ἀνίσις κλεισθῇ ἡ σύνοδος αὐτοῦ χω-
ρὶς νὰ προσδιορίσῃ αὐτὸ τὸν προϋπολογι-
σμὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ
τὴν διανομὴν τῶν φόρων, τότε δι' ἐκεῖνο
τὸ ἔτος λαμβάνουσα τὴν γνώμην τοῦ συμ-
βουλίου τῆς ἐπικρατείας προσδιορίζει ἡ
Κυβέρνησις τὸν ἐπαρχιακὸν προϋπολογι-
σμὸν ὀριστικῶς.

§9. Οἱ διοικηταὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκ-
λογὴν τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ
τοῦ γραμματέως πρέπει νὰ παραδώσουν
τοὺς διορθοθέντας καταλόγους τῶν κατὰ-
κων τῆς διοικήσεως τῶν ἐχόντων τὰς
ἀπαιτουμένας ιδιότητες εἰς τὸ νὰ ἐκτε-
λέσουν τὰ χρέη ὀρκωτῶν κριτῶν, ἀφοῦ
προηγουμένως ἐκπληρωθῶσιν αἱ διατάξεις

τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ἄρθρον 53 τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ νόμου, τῶν 12 (24) Ὀκτωβρίου τ. ε.

60. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ τὴν θέσιν ὀρκωτῶν ὑποψηφίων, τὰ μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου θέλουν ἐφαρμόσει ἀναλόγους τοὺς ἀριθμούς τῶν ἄρθρ. 69, 71 καὶ 72 τοῦ περὶ δήμων νόμου, χωρὶς νὰ δημοσιεύσωσι τὴν ἐκλογὴν ὃ δὲ πρόεδρος αὐτῆς θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημαρχειακῆς ἐπιτροπῆς. Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ὀρκωτοῦ, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία, εἰς περιστάσιν δὲ ἰσυψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός. Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, δὲν γράφονται εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς.

61. Ὅταν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ὀρισμῶν συμβῇ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἢ τελειώσῃ ἡ σύνοδος χωρὶς νὰ διορίσῃ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὀρκωτῶν, τότε ὁ διοικητὴς θέλει προσθέσει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ ἡμισυ τῶν παρ' αὐτοῦ σημειωθέντων.

Ἀκροτελεύτεοι ὀρισμοί.

62. Τὸ παρὸν κατατασσικὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837, καὶ λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιεύεται διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1836.

418. Α. Περί διασαφήσεως τοῦ § 22 Β' διατάγματος τῶν 29 Σεπτέμ. (9 Ὀκτωβρ.) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς ἐπίσημον διασαφήσιν τοῦ § 22 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτέμβρ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου

διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἐρεξῆς: 1) Ὁ ὀρισμὸς τοῦ ἐκθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν ὅποιον ὁ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμούς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὶν ἀμὴ ἐναντίον αὐτῆς προσφυγῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικούς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρ.) 1833 καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς ὁποίας δυνάμει τῆς θέσεως τῶν ἡ ἀλλων ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἰδιαιτέρων χρεῶν ἐπιμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐπαχὴν ταύτην. 2) Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπαλλήλοι, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸν §. 1 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθαυτὸ ὑπαλλήλοι ταμείου εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι, νὰ παρουσιάσωσιν πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγυήσιν ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς ἀξιοχρεῶν, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς, πρέπει μόνον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα ὡς ἰδιοκτησίαν, δύναται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληφθῇ ἀκόμη διὰ τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ χρέους, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τοὺς ὀρισμούς τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, σημειώσας ὑποθήκης ἀσφαλίζουσα τὸ δημόσιον, τότε θέλει γίνεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. εἰς τὴν ὁποίαν περιστασιν τότε δύναται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἡ προμνησθεῖσα παρουσίασις ἐγγυήσεως ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβῃ τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς τοῦ δι' ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας. 3) Τὸ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῶς ἐκτιρουμένου, ἕκαστος ὅστις κάμνει προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ ἡμέτερον γν

μειον ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας τὸ ὅποιον θέλει ἀποδεικνύει ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς του ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικοῦ τῆς παλαιότητος τοῦ ταμείου· εἰς τὸ ἐναντίον δὲ προσφυγῇ του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκρόασιν. 4) Ἡ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὕτη θέλει συνστασθαι εἰς διακοσίας δραχμάς. Ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἐκτραπῇ χρέος τοῦ ὑποβλήτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχμάς· ἐν ὅμως ὑπερβαίνει, τότε πρέπει διὰ ἐκάστην περαιτέρω χιλιάδα δραχμ., νὰ καταβληθῶνται ἀκόμῃ πενήντα δραχμ., χωρὶς ὁλοκληρωτοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότητος νὰ ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμ. 5) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἢ περικυρωθῇ, ἢ ἐπαυξηθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τότε ἡ καταβληθεῖσα ποσότης μένει ὡς ποινὴ τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐν δὲ ἡ ἀπόφασις μετριασθῇ, εἴτε ἐν γένει ἢ καὶ μόνον ἐν μέρει, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται ὁλόκληρος εἰς τὸν παύσαντα τὴν προσφυγὴν. 6) Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας χρήματα διαβιβάζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατάστιχα, καὶ τὴν καταλόγισιν, εἰς τὰ δημόσια ταμεία κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρια. 7. Τὸ παρὸν διάταγμα ἀναρτᾶται ἀκόμῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους τῶν δημοσίων καταστημάτων, σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὸ λογιστικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτ. 1833 θέλει ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Ἡ ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιευσθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον λαμβάνει ἰσχύιν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθὸς καὶ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμ. 1836.

419. Δ. Περί σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας περὶ διοικητικοῦ λογιστικοῦ
Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν ἀναγκαίως τοὺς §§. 17 καὶ 38 τοῦ διατάγματος τῶν 6 Ὀκτωβρίου (27) Σεπτεμβρίου) 1833 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας, περὶ διοικητικοῦ λογαριασμοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

1. Ὅταν ὁ λογιστὴς ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ εἰς τὸ κοινοποιηθὲν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν §. 28 τοῦ ἐρηθέντος διατάγματος πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, καὶ δὲν ἐπιφέρει τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις τῆς ἀπολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, ἢ ὅταν δι' ἰδιαιτέρας περιστάσεις, δὲν προσπαθῇ νὰ λάβῃ παρέχτασιν τῆς προθεσμίας ἐν καιρῷ, τότε τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἐπαπειλὸν εἰς αὐτὸν χρηματικὴν ποινὴν (§§. 17 καὶ 38) θέλει τοῦ προσδιορίσει περαιτέρω προθεσμίαν, ἢ ἐποῖα ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως θέλει ἐκτελεσθῆναι εἰς 40-40 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς λογιστάς, οἵτινες εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους θέλει εἶσθαι ἀπὸ ἑξ ἑβδομάδας ἕως ἑξ μηνῶν.

2. Ἄν καὶ ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἡ ἀποχρῶσα ἀπάντησις, συνοδευμένη μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις, ἢ δὲ παράδοσις, τῶν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ὅσον καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 1 ἐγκριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστὴν, κατὰ τὰ περασθέντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικά του, ἐγένιν ἀσφαλῶς, τότε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ' ἐρήμην λογιστικὴν ἀπόφασιν του, φυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἡμέτερον διάταγμα, μάλιστα εἰς τὸν §. 40 δοθέντων ὁρισμῶν. Ἡ κατ' ἐρήμην ἀπό-

φασιν αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς καὶ ἡ τακτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἂν δὲν ἀναιρεθῇ πάλιν, δηλαδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 καὶ 4 ἀνακοπῆς·

3. Ἐναντίον τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ λογιστής, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς, πρέπει ἐντὸς τῆς σημειωθείσης προθεσμίας, ἡ εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐκτεθῇ, ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμνησίου του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς· εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως ταύτης παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς βρεθείσης προθεσμίας δι' ἰδιαιτέρας ἀναφοράς πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους καὶ ἐγγράφους ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἀπαίτησις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἢ ἡ παρουσίαις τῶν δι' αὐτοῦ ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, ἦτον ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ τούτῳ, καὶ νὰ ᾖναι ταυτοχρόνως συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὴν ἡδὴ ἀποχωρῶντως γενομένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐπισυναρμυμένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

4. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀποφασίζει περὶ τῆς γενομένης ἀνακοπῆς· ἡ διζδικασία ἐνταῦθα διευθύνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ § 40 τοῦ βρεθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὖρη αὕτην εἰσάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἀπάντησεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, καὶ τῶν ἐπισυναρμυθέντων εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιορισμένον τρόπον· ἂν δὲ τὴν ἀπορρίψῃ, ὁ λογιστής δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν §. 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρ. (9 Οκτωβ) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἡμέτερον συμ-

βούλιον τῆς ἐπικρατείας, κατὰ τοὺς εἰδικούς ὁρισμούς τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος.

5. Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον διατάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν §§. 17 καὶ 38 τοῦ βρεθέντος διατάγματος νὰ προσδιορίσῃ καὶ παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, καὶ μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βαρεῖαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὅμως νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ ἀρροπορῇ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

6. Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα τὸ ὅποιον διὰ τοῦτου λαμβάνει ἰσχύον προσωρινὸ νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρ. 1836.

420. Α. Περὶ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ προσωρινὰ μας διάταγμα τῶν 7 Σεπτεμβρίου 1836 τὰ ἀρρῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίσασμεν καὶ διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δοσοληψίας τὰ ἑξῆς·

4. Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, καὶ 40 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ ἑξῆς·

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι			
4000 δραχμῶν	.	.	25 λεπ.
Ἀπὸ 1001	ἕως	2000	50
Ἀπὸ 2001	ἕως	4000	1 δρ.
Ἀπὸ 4001	ἕως	8000	2—
Ἀπὸ 8001	ἕως	12000	3—
Ἀπὸ 12001	ἕως	20000	5—
Ἀπὸ 20001	καὶ περιπλέον	10—	

2. Όταν μία καὶ ἡ αὐτὴ συναλλαγματική ἐκδοθῇ εἰς περισσότερα ἀντίτυπα, τότε ὑπόκειται ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 σημειούμενον.

3. Τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔγγραφα δύνανται νὰ γραφῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου τῆς τάξεως, πλὴν οἱ ἔμποροι ἐμποροῦν καὶ νὰ τυπώσουν ἐν τῷ σφραγιστηρίῳ τοὺς παρ' αὐτῶν εἰσχρήσιν ὄντας τύπους, πρὸ τῆς μεταχειρίσεως αὐτῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐξαίρετως μὲ τὴν ἐνσήμασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

4. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλει τυπωθῇ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς χωριστὸν σχῆμα χαρτίου ἑχοντος μέγεθος τοῦ τρίτου μέρους τοῦ ἡμισέως φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ποιότητα τὴν πλέον ἐκλεκτὴν, καὶ ἐφοδιασμένον ἐν ταύτῃ μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος. Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, θέλουν τυπωθῇ καὶ ἰδιαιτέρως ἐνσημασμένα χαρτῖα σχήματος διαφορετικοῦ, ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους καὶ μήκους τῶν προσδιορισθέντων συναλλαγματικῶν, καὶ ποιότητα λεπτοῦ χαρτίου τῆς πόστας, διὰ νὰ προσθέτωνται, κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον εἰς τὰς ἀνηκούσας συναλλαγματικὰς ἀπὸ τοῦς δικαιοκτικοῦς ταμίαις διὰ τῆς σφραγίδος των τῆς ἐπὶ χαρτίου μὲ ὅσας προσκολλώμενα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνον ἰσχύϊ προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμ. 1836.

421. Α. Περί προσθήκης εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Εἰς προσθήκην εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐνεκοίναμεν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐφεξῆς δύο ἄρθρων τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

1. Ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέωσι πλησίον Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβαίνουν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ὑπὸνενον ὑψόνουν δὲ καὶ τὰ διακριτικὰ των σημεῖα, καὶ χαιρετοῦν μὲ τὴν σημαίαν των.

2. Κάνεν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἔχοντων ἄδειαν ταχυπλώων δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείοντα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἡμετέρα Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμ. 1836.

— — —

422. Α. Περί διορισμῶν γενικῶν ἐμβολιαστῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα:

1. Διορίζονται τέσσαρες γενικοὶ ἐμβολιασταὶ εἰς ὅλον τὸ κράτος.

2. Ἐκ τῶν ἐμβολιαστῶν τούτων, ὁ μὲν εἰς θέλει εὐρίσκειται εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, ἔχων τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας ὁ δευτερός καὶ τρίτος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔχοντες τὴν διαμονὴν των εἰς Καλάμας καὶ Πάτρας, καὶ ὁ τέταρτος εἰς τὰς νήσους, ἔχων τὴν διαμονὴν του εἰς Σύραν.

3. Τὰ χρεὴ τῶν ἐμβολιαστῶν τούτων εἶναι: α'. Νὰ διατηρῶσι πάντοτε νεαράν καὶ καθαράν ὕλην δαμαλίου εὐλογίας β'. Νὰ ἔχωσι πάντοτε ἱκανὴν τοιαύτην ὕλην πρὸ χειρὸν, διὰ νὰ πέμπωσιν, ὅπου εἶναι χρεῖα ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου, ὅσας ἐζητηθῇ παρὰ τῶν ἀρχῶν γ'. Νὰ ἐμβολιάζωσι τοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, ὅπου διαμέ-

νουν ένδεεις, άμισθί. δ'. Θέλουν περιοδοεύει έντός τής περιφερείας των τουλάχιστον άπαξ του ένικυτου διά να θεσπισθώσι περί τής έκτελέσεως του νόμου, περί έγκεντρι- σμού τής θαλαλίδος, και να έγκεντρίωσιν εις την ευκαιρίαν ταύτην τους ένδεεις.

4. Έκαστος των γενικών έμβολιαστών θέλει λαμβάνει 1000 δραχμ. κατ' έτος. εκ των όποιων το ήμισυ θέλει είσθαι κατ' έτος εις αποζημίωσιν των έξόδων τής περιοδοείας.

5. Η επί των έσωτερικών Γραμματεία επιφορτίζεται με την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, την 27 Δεκεμβρίου 1836

423. Α. Περί τής διευθύνσεως των πολιτικών δημοσίων οικοδομών.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Είς προς την διαχείρισιν των εργασιών των πολιτικών οικοδομών, επί τη προτάσει τής Γραμματείας των Έσωτερικών και μετά την γνωμοδότησιν τής επί των Στρατιωτικών και Οικονομικών διατάττο- μεν τά ακόλουθα.

1. Γενικοί περί διευθύνσεως κανονισμοί.

4. Όλοι αι νέαι οικοδομαί και επισκευ- αί, των εις πολιτικές Γραμματείας άνα- γομένων κτιρίων θέλουν έκτελεσθαι από πολιτικούς αρχιτέκτονας, και εις έλλειψιν αυτών από νομομηχανικούς.

2. Η άνωτάτη επιτήρησις των πολιτι- κών δημοσίων οικοδομών απόκειται εις την επί των Έσωτερικών Γραμματειών, και επί τούτω είναι συστημένον εν αυτή ιδιαι- τερον επί των οικοδομών τμήμα. Τούτο πρέπει να επαγρυπνή, ώστε: α. Τα πολι- τικά δημόσια κτίρια να εύρίσκωνται πάντο- τε εις καλήν οικοδομικήν κατάστασιν, και να μη έκτελῆται επ' αυτών καμία ση- μαντική μεταβολή άνευ άνωτέρας έγκρί- σεως. β'. Αί παρ' Ημών έγκρινόμεναι οι- κοδομαί και επισκευαί να έκτελώνται έν- τελώς έντός του προσδιωρισμένου επί τού- τω χρόνου και των έγκριθέντων σχεδίων και ποσοτήτων προς έκτέλεσιν αυτών. γ'.

Τά σχέδια μετά των προϋπολογισμών και των καταστάσεων των έτησιών επισκευών να καθυποβάλλωνται από τας άνγκύσας Γραμματείας εις την Ήμετέραν έγκρισιν, και παρ' αυτών να κοινοποιώνται εις την επί των Έσωτερικών Γραμματειών, δηλ. εις το τμήμα των οικοδομών προς ένέ- γειαν δ'. Αί έγκρινόμεναι δι' οικοδομάς πιστώσεις να γνωστοποιώνται επίσημως και έγκαιρως παρὰ των Γραμματειών εις το τμήμα των οικοδομών, και να τίθενται εις την διάθεσιν αυτου' έκτός τούτου διά τὰ οικοδομικά έξοδα να γίνωνται έκρη- δως τα έντάλλακτα και αι πληρωμαί και ε. Οι παρόντες κανόνες, καθώς και αι επί- λοιποι διατάξεις, όσαι αποδίδουν τας πο- λιτικές δημοσίας οικοδομάς να ενεργών- ται κατ' άριθμίαν.

3. Από τό έτος 1837, κάθε 2 έτη ο τεχνικοί υπάλληλοι του επί των οικοδο- μών τμήματος τής Γραμματείας θέλουν επιθεωρεί όλα τα πολιτικά δημόσια κτί- ρια" αι επιθεωρήσεις αύται θέλουν διακη- λογισθαι παρὰ τη επί των Έσωτερ. Γραμ- ματειά, ητις θέλει καθυποβάλλει εις Ήμε- τας περί τούτου αποδείξεις, δι' ήμερολο- γίων και πρωτοκόλλων επιθεωρήσεως.

4. Όλα τα άνήκοντα εις πολιτικές οι- κοδομάς σχέδια και οι προϋπολογισμοί έξόδων περί νέων κτιρίων και σημαντικών επισκευών, καθώς και αι έτησίως καταστρε- νόμεναι καταστάσεις έξόδων επισκευών θέλουν επεξεργάζεσθαι παρὰ του επί των οικοδομών τμήματος, πριν καθυποβληθώ- σιν εις την Ήμετέραν ειδικήν έγκρισιν πα- ρὰ των διαφόρων Γραμματειών, έντός τῶν έγκριθέντων ποσοτήτων δι' οικοδομικά έξο- δα εις τον έτήσιον προϋπολογισμόν. Από- κειται δε εις τας Ήμετέρας Γραμματείας, όταν καθυποβάλλωσι τους προϋπολογισμούς τούτους εις την Ήμετέραν έγκρισιν, να έκ- θέτωσιν εις τας αναφοράς των και την πε- ρι τούτου γνώμην των, και τα πορίσματα τής πείρας των, ιδίως έχούσας πρό οφθαλ- μών την επωφελή διανομήν των οικοδο- μικών έξόδων εις πολλά έτη, προς ελάτ- τωσιν του δημοσίου ταμείου και προς

διατήρησιν τῶν γενικῶν προϋπολογισμῶν.

5. Ἐπιθυμοῦμεν εἰς ὅλας τὰς νέας οἰκοδομὰς νὰ παρατηρῆται ἡ κατεπειγουσα ἀνάγκη κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ γεν. ταμείου, καὶ ἐπομένως διὰ τὰς κατοικίας τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερον κατάλυμα, τότε μόνον νὰ γίνεται φροντίς, ὅταν ἤθελε προκύπτει ἐκ τούτου ὄφελος πραγματικόν διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Τὰ ἐξῶδα γενομένων ἐπισκευῶν δι' ἐλπίσιν τούτων τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα εἰς ἐλεύθερα καταλύματα, θέλουσιν πληρῶνεσθαι παρὰ τῶν ἰδίων ὡσαύτως καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἐξῶδα, τὰ ὅποια συνήθως ἀνέκουν εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας.

6. Καὶ εἰς τὰς ἐπισκευὰς πρέπει νὰ διακρίνονται αἱ κατεπειγουσὶ ἀνυπερέβλητοι ἀπὸ τὰς μὴ κατεπειγουσὰς καὶ ἐπομένως ἐπιδεχόμενας ἀναβολήν· αἱ τελευταῖαι πρὸ πάντων, καὶ ἰδίως ὅταν ᾖναι ἐκ τῶν σημαντικῶν ἐπισκευῶν, πρέπει ὡσαύτως νὰ διακρίνῃται καὶ νὰ ἐκτελῶνται διαδοχικῶς κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐνθ' αἱ πρῶται πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀμέσως πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων ἢ ἄλλων ζημιῶν. ὡσαύτως αἱ μικραὶ ἐπισκευαὶ πρέπει νὰ ἐκτελῶνται πάντοτε ἀνυπερέβητως καὶ αἱ μεγάλας ν' ἀπορροῦνται.

7. Ἐξῶδα ἐπισκευαστικὰ κτιρίων τὰ ὅποια εἶναι ἐνοικισιμὰ διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, τότε μόνον πρέπει νὰ συμπαραλαμβάνωνται εἰς τὰς διαφόρους καταστάσεις, ὅταν τοῦτο ᾖναι κανονισμένον· πρέπει ὅμως ὅσον τὸ δυνατόν νὰ ἀπορροῦνται.

8. Διὰ κατεπειγουσὰς καὶ μὴ προβλεφθείσας ἐπισκευὰς εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἡμπορεῖ νὰ ζητηθῇ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἡ εἰδικὴ ἔγκρισις Ἡμῶν παρὰ τῆς ἀνγκούσας Γραμματείας. Πρὸς ἀπόλυσιν ὁμῶς τῆς ἀναγκῆς οικονομικῆς ἐπιβλέψας ἐπὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐπισκευῶν ὑπὸ τὴν στήλην « τεχνικαὶ παρηγήσεις » πρέπει νὰ σημειῶνται τὰ εἰς 2 ἢ 3 προλαβόντα ἐτηγενομένα ἐξο-

δα εἰς οἰκοδομὰς· ὡσαύτως εἰς παρομοίας περιπτώσεις πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαιὰ φροντίς διὰ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν πιστώσεων δι' οἰκοδομικὰς ἐπισκευὰς, καὶ ἐκτὸς τούτου διὰ τῶν ἀποθεματικῶν πισωτήτων.

9. Ἀνίσως ὑπάρχουσιν ὁδηγαὶ ἡ διακαιώματα ἐπιτόπια ἐκτὸς τῶν γενικῶν ἀρχῶν περὶ οἰκοδομῶν, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀνγκύντως ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν προκύπτῃ ὡς ἐκ τούτου βλάβη τις. Πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ γίνεται προσοχή, νὰ μὴ προσενηται κἀμμία ζημία εἰς Β. κτίρια ἀπὸ γειτονικὰ ἰδιωτικὰ κτίρια, νὰ μὴ συγχωρῇται οἰκοδομὴ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν προκαείμενον σκοπὸν, νὰ μὴ ἀπαλλοτριούται ἐνυπάρχον τι δικαίωμα καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωνται νέαι δουλείαι.

10. Εἰς πόλεις, ὅπου πρέπει νὰ διατηρῶνται πολλὰ δημόσια κτίρια, πρέπει νὰ συστηθῶσι βαθυκαθὸν ἀποθήκαι οἰκοδομικοῦ ὕλικου, ἀδιακρίτως διὰ στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκοδομὰς, περιέχουσαι ἰδίως σημαντικὸν ὕλικόν· ὡς σανίδια, ξύλα, πλίνθους, σίδερα, ὕψον, ὕelson κτλ. Ὅταν μένη ὑπόλοιπος ὕλη ἀπὸ οἰκοδομῆς ἢ ἐπισκευῆς τινα, πρέπει νὰ ἐμβαίνει εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ νὰ δημοπρατῇται δημοσίως ἢ ἀξία ἢ τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως πρέπει νὰ ἀραιῇται ἀπὸ τὰ πραγματικὰ οἰκοδομικὰ ἐξῶδα. Οἰκοδομικὰ ἀναβάθραι καὶ ἐργαλεῖα πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς τὰς ἀποθήκας, καθόσον εἶναι ἀναγκαῖα διὰ μελλούσας οἰκοδομὰς, πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἐξῶδων ἀγυρᾶς.

11. Αἱ ἐργασίαι καὶ χρηργίαι πρέπει νὰ συμφωνῶνται συνήθως δημοσίᾳ, συμφῶνως μὲ τὰ περὶ τούτων ἐκδοθέντα διατάγματα, ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατόν ἐξ αἰτίας ἐνυπαρχουσῶν ἐπιτοπίων αἰτίων ἢ ἰδιαιτέρας ἰδιότητος τῶν ἐργασιῶν, πρέπει νὰ γίνωνται αἱ συμφωνίαι ἐπὶ τῇ θέσει τῆς τείρας, καὶ ἰδίως προσδιορισθησομένης ἀναλύσεως τιμῶν πρὸς ἐντελὴ ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου. Ἡ οἰκοδομικὴ ξυλικὴ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὅσον τὸ δυνατόν ἀπὸ τὰ δημόσια ἔαση.

τὸ δὲ ἐπίλοιπον ὑλικὸν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικῶν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ καταστήματα καὶ κτήματα τοῦ κράτους. Πᾶς ἕκαστος χορηγητῆς, ἐπιχειρητῆς καὶ συμφωνητῆς θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνηθείσης ἐργασίας καὶ θέλει δίδει ἐγγύησιν, ὅπου εἶναι ἀναγκαῖα, διὰ γενομένας προκαταβολάς. Ἐπομένως θέλει γίνεσθαι ἡ ἐντελὴς πληρωμὴ μόνον ἀφοῦ, ὁ ἐπιστάτων ἀρχιτέκτων τὴν οἰκοδομὴν, δώση ἀπόδειξιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἀπὸ μέρος τοῦ ἐπιχειρητοῦ.

Εἰς ἐργασίας διὰ συμφωνητικῶν γενομένας, ἡ πληρωμὴ τῶν διαλαμβανομένων ποσοτήτων θέλει δικαιεῖσθαι εἰς 3 μέρη. ὅταν ὁ ἐπιχειρητῆς δι' ἐνυπάρχοντα λόγους, ἢ δι' ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἱκανὴν πίστιν ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ ἐγγύησιν· δηλ. τὸ πρῶτον μέρος κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὑλικοῦ· τὸ δεύτερον μέρος κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκοδομῆς· καὶ τὸ τρίτον ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ αὐτῆς. Ὅταν ὁ ἐπιχειρητῆς δὲν ἡμπορῇ νὰ δώσῃ τὴν ἀνω εἰρημένην ἐγγύησιν, τότε ἡ πληρωμὴ τοῦ πρώτου μέρους πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς ἐγγύησις, καὶ ἐπομένως ὁ ἐπιχειρητῆς λαμβάνει τὸ πρῶτον μέρος, ὅταν ἐτοιμάσῃ τὸ τρίτημόριον τῆς ἐργασίας· καὶ τὸ δεύτερον μέρος, ὅταν τελειώσῃ τὰ δύο τρίτημόρια· τὴν δὲ τελευταίαν ποσότητα, ὅταν γίνῃ ἡ παραλαβὴ ὅλης τῆς ἐργασίας.

12. Ἐπιστάται καὶ ἀρχιτεχνῶνται πρέπει νὰ ἐπιτηρῶσι μόνον τὴν οἰκοδομὰς, καθότι δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων νὰ ᾔναι πάντοτε παρὼν, ἐπομένως πρέπει νὰ ᾔναι ἀτομικῶς ὑπεύθυνοι ἰδίως διὰ τὰς δις τῆς ἡμέρας γενομένας ἀτομικὰς προσκλήσεις.

13. Ὅταν οἰκοδομὴ ἢ σημαντικὴ τις ἐπισκευὴ τελειώσῃ, ὁ ἐπιθεωρῶν ὑπάλληλος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας θέλει ἐνεργεῖ τὴν παράδοσιν, συμπεριλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους τοῦ πολιτικού κλάδου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποῦ

ἐνεργήθη τὸ ἔξοδον, καὶ τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα. Εἰς τὰς ἐπαρχικὰς καὶ διοικητικὰς μητροπόλεις θέλει σύγκειται ἡ ἀναθεωρητικὴ αὐτὴ ἐπιτροπὴ. 1) Ἐκ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ποτῆρη τοῦ αὐτοῦ 2) Τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος. 3) Τοῦ παραλαμβανόντος τὴν νεὰν οἰκοδομὴν ἢ τοῦ μέλλοντος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀνασκευασθείσης οἰκοδομῆς. Εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην ἢ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, πρέπει νὰ συντάσσεται προτόκοις περὶ τῆς ἐπωφελοῦς καὶ συμφώνου μετὰ τοῦ σιδηροῦς ἐκτελέσεως τῆς οἰκοδομῆς ἐντὸς τῶν ἐγκριθεῖσων ποσοτήτων. Τὸ προτόκοις τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι ὑπ' ἑξῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειᾶς, ἥτις θέλει δίδει ἀπόδειξιν τῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐπιφορτισμένον τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονα.

14. Ἐωσότου νὰ συσταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλιστικὸν κατὰστημα διὰ τὰς πυρκαϊὰς, ἡμποροῦν νὰ ἐξασφαλίζωνται τὰ δημόσια κτίρια ἐκτὸς τοῦ κράτους· κατὰ τὴν πραγματικὴν τῶν ἀξιών καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας ἐιδικῆς ἐγκρίσεως· ἐνταυτῷ πρέπει νὰ εὐρίσκωνται τὰ ἀναγκαῖα πυροδυστικὰ ὄργανα εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις καὶ νὰ φυλάττωνται εἰς πρόσφορα καὶ κεντρικὰ μέρη. Ἐκτὸς τούτου τὰ μεγάλα δημόσια κτίρια πρέπει νὰ ἔχωσι κεραυνωγούς καὶ καλὰς καμίνους καὶ νὰ ἐκλείπῃ ἡ συγκοινωνία μετὰ κτίρια ὑποκείμενα εἰς κίνδυνον πυρκαϊᾶς. Πρέπει πρὸς τοῦτοις νὰ γίνεσθαι ἡ ἀπαιτούμενη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν κανονικὴν καθάρσιν τῶν καμίνων καὶ ἐν γένει αὐστηρὰ ἐπιτήρησις ἐντὸς τῶν δημοσίων κτιρίων.

15. Δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια πρέπει νὰ καταστρωθῇ ἰδιαίτερος κατάλογος καὶ νὰ κρατῇται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς γραμματείας καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημειοῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. γραμμ. διὰ νὰ κατορθοῦται ἡ ἐποφίς τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν. Αἰσθητικὸν τοῦ καταλόγου τούτου

εἶναι. α) Αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν δημοσίων κτιρίων, τὰ ὅποια πρέπει ἐπομένως νὰ ἀριθμηθῶσιν ἰδίως. β) Αριθμοὶ τῶν οἰκιῶν ὡς ἐκ τῆς γενικῆς τοπικῆς ἀριθμήσεως. γ) Μέρους καὶ ἐπαρχία. δ) Ὀνόματα τῶν κτιρίων. ε) Θέσις μὲ σημειώσιν τοῦ πλάτους, βάθους καὶ ὕψους τοῦ κτιρίου. ζ) Εἶδος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ λίθων ἢ ξύλων καὶ ὁ τρόπος. η) Παλαιότης τοῦ κτιρίου καὶ ὁ χρόνος τῶν οὐσιωδῶν βελτιώσεων του. θ) Ἐνδεικτικὸν τοῦ δικαίωματος τῆς ἰδιοκτησίας ἀντίτως ἐκτίσθη εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἢ ἡγοράσθη, ἀπὸ ποῖον καὶ διὰ πόσα ἢ ἀνίσως μετέβη ἀπὸ ἄλλον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων κτιρίων. ἐτι δὲ προσδιορισμὸς αὐτοῦ. ι) Τωρινὴ κατάστασις τοῦ κτιρίου, ἂν ᾖ εἰς καλὴν κατάστασιν ἢ τὸ ἐναντίον, καὶ ἀνίσως ᾖ κατὰλληλον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν του χρῆσιν. κ) Περιοχὴ καὶ παρρητήματα τῶν κτιρίων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν πατωμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων μεγάλων καὶ μικρῶν θαλάμων, σωματίων, θόλων, ὑπογείων καὶ ἀποθηκῶν δι' ἀριθμῆσεως τῶν μερικῶν διαιρέσεων, ἐκτὸς τούτου τῶν κεραυναγωγῶν, παροικοδομημάτων π. χ. σταύλων, πλυντηρίων, φούρνων, βρύσεων, ὑδαγωγῶν, κήπων, γκαπέδων κτλ. μὲ σημειώσιν τῆς ἐκτάσεως των. λ) Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας, προσερχόμενος ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκοδομῆς ἢ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ νομομαχανικοῦ. μ) Ποσότης τοῦ φορολογικοῦ κεφαλ. καὶ ν) Ἐξασφαλίσεως πυρκαϊᾶς μένου κατὰ πρῶτον κανὼν. ξ) Ἀνάγκη ἢ μὴ τοῦ κτιρίου διὰ τὴν δημόσ. ὑπηρεσίαν. ο) Ἐνδείξις τῶν μεταβολῶν τοῦ κτιρίου τούτου καὶ σημειώσις τῶν ἐξόδων. π) Σύντομος σημειώσις τῶν γενομένων ἐπισκευῶν καὶ ἐξόδων. ρ) Παρατηρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ἰδίως νὰ σημειωθῇ ἀνίσως εἶχε σκεδὸν τὸ κτίριον καὶ ἀπὸ ποῖον ἐσυντάχθη, ὁποίας ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς δουλείας περιέχει τὸ κτίριον κτλ. Ἡ πρώτη κατὰ τρωσις τοῦ καταλόγου τούτου τῶν κτιρίων πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1837 ἔτους, συνεργεῖα ὧν τῶν ἡμετέρων Γραμματειῶν θέλει δὲ εἶναι συντελεσμένοι

μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἡμπορῇ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ πολλὰ ἔτη, ἢ ἐξακολουθήσῃ αὐτοῦ θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας. Ὡς οὐτιώδη μέρη ἢ μᾶλλον δικαιολογητικὰ τοῦ καταλόγου τούτου πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ φυλάττωνται ἰδιαιτέρως. 1) Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια. 2) Τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας. 3) Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκτιμήσεως. 4) Τὰ ἐξασφαλιστικὰ ἔγγραφα πυρκαϊᾶς. 5) Τὰ πρωτόκολλα ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ σημειοῦνται ἢ καταχωρήσῃ εἰς τὸν κατάλογον τῶν οἰκοδομῶν. 6) Τὰ διατάγματα περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτιρίων, καθόσον δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν λογαριασμῶν.

16. Πρὸς ἀπόκτησιν ἐπὶ ὧν, ὅποια εἰσοδήματα δίδουν εἰς πᾶσαν μίαν τῶν Γραμματειῶν τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα πολιτικὰ δημόσια κτίρια, πρέπει εἰς τὰς ἐτησίους καταστάσεις τῶν οἰκοδομικῶν ἐπισκευῶν νὰ ἐπισυνάπτονται ἰδιαίτεροι σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας θέλου ἐγγράφεσθαι τὰ διάφορα κτίρια χωριστὰ πλησίον τοῦ κεφαλαίου τῶν οἰκοδομῶν, τὸ ὅποιον σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς, τῶν ἀγορῶν καὶ ἐπισκευῶν. Πρὸς τοῦτοις δὲ θέλει συμπεριλαβᾶναι τὸ κεφαλαίωδες εἰσόδημα πρὸς 8 0]0 τοῦ οἰκοδομικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκκαρπώσεως τοῦ κτιρίου δι' ἰδίας ἐπιχειρήσεως ὡς πρὸς τὰ οἰκήματα, προσερχόμενον ἀπὸ ἐνοίκια.

11. Ἀποτίσις καὶ ἀπολογισμὸς τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων.

17. Ὅλα τὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα τῶν πολιτικῶν δημοσίων οἰκοδομῶν καθόσον δὲν πληρόνονται καὶ ἀπολογίζονται ἀπὸ εἰδικὰ ταμεῖα θέλου πληρόνεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ ἡμετέρου Γεν. ταμείου καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν διοικητικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων εἰς λογαριασμὸν τῶν διαφόρων κλάδων καὶ θέλου καταχωρεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι κατὰ τὰς διατυπώσεις εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας κανονισμοὺς τῶν

ταμείων καὶ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπειδὴ αἱ νέα οἰκοδομαὶ, ἐπισκευαὶ καὶ τὰ ῥαθερά οἰκοδομικὰ ἔξοδα θέλουν διαιρεῖσθαι, πρέπει νὰ διακρίνονται ὡσαύτως εἰς τὰς καταστάσεις καὶ τὰ κατὰστα τῶν λογαριασμῶν ἀνηκόντων εἰς τρεῖς ὑποδιαίρεσεις.

18. Ἡς ῥαθερά οἰκοδομικὰ ἔξοδα ἐννοοῦνται, ὅσα ἐπανερχονται κατ' ἔτος, ἐπομένως δὲν ἀπαντῶνται κατὰ τύχην. καθὼς ἐπισκευαστικά ἔξοδα π. χ. ἀντιμισθία καὶ μισθοὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀπ' οἰκῶν, ἔξοδα καθαρίσσεως τῶν ὁδῶν, μισθοὶ καθαριστῶν τῶν καμίνων, ἐξασφαλιστικά ἔξοδα ἐναντίων πυρκαϊῶν, καθάρσεις τῶν ἀποπτῶν καὶ λυχνῶν. Τὰ ἔξοδα ταῦτα πρέπει νὰ καταχωρῶνται εἰδικῶς εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐτήσιων ἐπισκευῶν, καὶ νὰ διακρίνονται εἰς αὐτάς κατὰ τὰ διαφορὰ κτίρια.

19. Τὰ ἀποδεικτικά, οἱ λογαριασμοὶ, τὰ ἐβδομαδιαῖα κατὰστα κατὰ τύχην, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν καὶ εἰς ἐκτελούμεναις ἐπισκευαῖς κατοικημένων δημοσίων κτιρίων παρὰ τῶν ἐνοικούντων. Ἐκτὸς τοῦτου παρὰ τῶν ἐπιτοπίως εὐρισκομένων τεχνικῶν προϊσταμένων ἀτόμων καὶ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος, καθόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν διὰ τὸν τελευταῖον.

20. Ὅταν οἱ ἐργάται πληθύνονται ἐπιτοπίως, πρέπει νὰ γίνεταί τοῦτο διὰ τοῦ ἀνήκοντος ταμίᾳ ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρχιτεχνίτου καὶ εἰ δυνατόν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτονος εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος. Συνήθως ἡ πληρωμὴ αὐτῇ πρέπει νὰ γίνεταί πάντοτε παρὰ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμείου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ. Τὰ ἐβδομαδιαῖα κατὰστα πρέπει νὰ προσυπογράφωνται καὶ ἀπότινας ἐργάτας ἡξεύροντας νὰ γράψωσιν.

21. Εἰς ἐργασίας δι' ἐπιχειρήσεων πρέπει νὰ διορίζωνται τινὲς ἐκ τῶν ἐργατῶν ἐπιφορτισμένοι τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων.

22. Εἰς ἐπισκευὰς δημοσίων κτιρίων δὲν πρέπει νὰ ἐπιφορτίζωνται οἱ ἐνοικούντες αὐτὰ τὴν πληρωμὴν καὶ χρῆσιν τῶν ἐγκριθεῖσων ποσοτήτων.

23. Οἱ ταμίαι πρέπει νὰ ἀποποιῶνται ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ ὅλας τὰς πληρωμὰς τῶν οἰκοδομικῶν ἔξοδων, αἱ ὅσαι ὑπερβαίνουν τὰς ἐγκριθείσας καὶ ἀνηκόντως γνωστὰς εἰς αὐτοὺς ποσότητες καὶ νὰ ἐπαχρυνῶσιν, ὥστε τὰ ἔξοδα νὰ χρησιμεύωσι μόνον εἰς ἀντικείμενα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς.

24. Ἐκαστον οἰκοδομικὸν ἔξοδον πρέπει νὰ ἐκτελεῖται καὶ νὰ ἀπολογίζεται κατὰ τὸ ἔτος, διὰ τὸ ὅποιον ἐνεκρίθη ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐπομένως τὸ Γεν. ταμειον πρέπει νὰ ἐπαχρυνῇ αὐτοῦτως εἰς τὴν ἐγκαιρὴν παρουσίαν, ἀποδοχὴν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμόν τῶν ἀποδεικτικῶν, καὶ δὲν θέλει ἀποτρέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην, εἰμὴ ὅταν διανεμώμεν τὴν ἐπιλεσθῆναι οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκευὴν τινος εἰς τινὰ ἢ πολλὰ ἔτη. Μόνον διὰ τῆς ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν ἡμποροῦν διαθέσιμοι ποσότητες νὰ μεταφέρονται ἐκτὸς τοῦτου εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος. Ἐπομένως πρέπει νὰ γίνεταί ἡ ἀνήκουσα αἴτησις τῆς ἐγκρίσεως ταύτης κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὗτη ταύτην δὲν πρέπει αἱ μεταφερόμεναι ποσότητες νὰ συμπεριλαμβάνωνται πρὸς αὐτὰς εἰς τὰς οἰκοδομικὰς καταστάσεις τοῦ ἐπομένου ἔτους, μῆτε νὰ δικαιολογῶνται δι' ἐπαναλήψεως τῶν προϋπολογισμῶν ἀλλὰ πρέπει νὰ καταχωρῶνται ἀπλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προλαβόντως ἤδη ἐγκριθεῖσων οἰκοδομικῶν καταστάσεων.

25. Ὅταν νέα οἰκοδομὴ ἢ ἐπισκευὴ διαρκῇ πολλὰ ἔτη, αἱ ἐγκριθείσαι καὶ χρησιμεύουσαι ποσότητες τῶν παρελθόντων ἔτων πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικῶς ταμείου διὰ νὰ προκύπτῃ ἐκ τούτου γενικὴ ἐποψὶς τῶν ἔξοδων. Τὰ σταθερὰ οἰκοδομικὰ ἔξοδα πρέπει νὰ κα-

παγορῶνται ὡσαύτως εἰς τὰ ἐπισκευαστικά ἔξοδα, ὑπὸ ἰδιαιτέρον ἄρθρον, καλῶς συνήθως· δὲν ἡμποροῦν νὰ διακριθῶσιν εἰς τὰ ἰδιαιτέρα κτίρια. Μετὰ τὸ τέλος τῆς οἰκοδομῆς ἢ σημαντικῆς τινος ἐπισκευῆς, τὰ γενόμενα ἔξοδα συνάπτονται εἰς συνολικὴν ἀνακεφαλalaίωσιν παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ λογιτέκτονος, ὅστις ἦτον ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομήν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων του καὶ παραδίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν κεντρικὸν τμήμα πρὸς ἀναθεώρησιν πρὸς ὃ πρέπει νὰ ἐπισυναφθῶσι καὶ ὅλα τὰ παρὰ τῷ γενικῷ ἢ εἰδικῷ ταμείῳ εὐρισκόμενα δικαιολογητικά τῶν ἔξοδων ἔγγραφα, λαμβανόμενα ἀντιἀποδείξεως· ἡ ἀναθεώρησις αὕτη πρέπει νὰ ᾔηται πάντοτε τελειωμένη τὸ πολὺ ἐντὸς 2 μηνῶν καὶ μετὰ τὰ ἐκ τῶν ἀναθεωρητικῶν παρατηρήσεων προερχόμενα πορίσματα, συνδυασμένα παρὰ τῶν πρωτοτύπων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν οἰκοδομικῶν ἔξοδων νὰ γνωστοποιῆται εἰς τὸ ἐπιφορτισμένον ταμείον τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμόν τῶν ἔξοδων τῆς οἰκοδομῆς.

26. Ὡς πρὸς τὸ ἐξοδουθὲν ὑλικόν, καθίσταν δὲν ἔγινεν ἡ προμήθεια αὐτοῦ διαδοχικῶς, δι' ἐκάστην τῶν μερικῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης, παρατηρεῖται, ὅτι πρέπει νὰ γίνεταί ἡ ἀπότισις αὐτοῦ κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ἐγκριθέντων ποσότητων διὰ τὴν οἰκοδομήν.

III. Ἀποθήκαι καὶ κατάστιχα.

27. Δι' ἐκάστην ἀποθήκην πρέπει νὰ κρατῆται ἰδιαιτέρος λογαριασμός· αἱ ἀναγκαῖαι ποσότητες πρὸς ἀγοράν τοῦ ὑλικοῦ θέλουν προκαταβάλλεσθαι παρὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου καὶ ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν ἔλκει ἐκτελεῖται ὡς ἡδὴ εἴρηται. Τὰ καθ' αὐτὸ ἔξοδα τῶν λογαριασμῶν τούτων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰς ἀγορᾶς τοῦ ὑλικοῦ.

28. Ἐπειδὴ εὐρίσκονται ἡδὴ τρεῖς ἀποθήκαι, δηλ. εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Μεσολόγγιον, αἱ ὁποῖαι διευθύνονται κατὰ τὰς διατυπώσεις, πρέπει ὁ τρόπος οὗτος τῆς διευθύνσεως νὰ ληφθῇ ὡς τύπος μετὰ

τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαίων εἰσέτι τροπολογιῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνταῦθα πράττεται μόνον περὶ προκαταβολῶν, οἱ χρηματικοὶ οὗτοι λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἔχουν ἄμεσον τινα σύνδεσμον μετὰ τοὺς λοιποὺς δημοσίους λογαριασμοὺς· ὑπάρχειται ὅμως μετὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὕλικου εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀπόλυσιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πλὴν καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τῆς οἰκοδομικῆς κεντρικῆς ἀρχῆς.

29. Διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ὕλικου χρηματικαὶ ζημίαι εἰς τὰς ἀποθήκας, μᾶλλον εἰς τὸ γενικὸν ταμείον, καὶ διὰ νὰ ἀπαντῶνται τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποθηκῶν, ἀνήκοντα ὡσαύτως εἰς τὸν χρηματικὸν λογαριασμόν, πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ ἀντίκρουσα πρόνοια εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν τιμῶν τοῦ ὕλικου καὶ μάλιστα ἐνῷ ἄρ' ἐνός μέρους ἡ χορήγησις τοῦ ὕλικου ἐκ τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὰς διαφόρους διακερῆσεις γίνεται εὐθυνότερα καὶ καλῆτερα, ἄρ' ἑτέρου ἐπόμενον εἶναι νὰ συμμερίζωσιν οἱ διαχειριταὶ ἀναλόγως τὸσον τὰς φθορὰς τοῦ ὕλικου, ὅσον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διευθύνσεως.

30. Ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης θέλει κρατεῖ ἐτήσιον ἡμερολόγιον περὶ ὕλικου τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως του θέλει μονογραφεῖται καὶ παρασημασιῶται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύει ἀντὶ λογαριασμοῦ τοῦ ὕλικου.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ πρέπει νὰ ᾔηται λιθογραφημένον διὰ πολλὰ ἔτη. Αἱ στήλαι αὐτοῦ εἶναι· α) Τρέχουσα ἐπιγραφή, ἔσοδα, παραλαβῇ, ἔξοδα, παραδόσεις· β) Αὐξόντες ἀριθμοί· γ) Ἡμερομηνία· δ) Τὸ ὕλικόν κατὰ τὰ διαφόρα εἶδη του, μέτρα, βάρη κτλ. ε) Παρατηρήσεις.

31. Αἱ παραλαβαὶ θέλουν θεμελιουθῆαι ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὕλικου ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐπὶ τῶν καταστάσεων τοῦ ἐναπολειφθέντος ὕλικου ἀπὸ οἰκοδομῆν ἢ ἐπισκευῆν τινα ἢ προερχομένου ἀπὸ τὴν κατεδάφισιν

κτιρίου τινος, προσυπογεγραμμένων παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμία, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν χρηματικῶν λογαριασμῶν τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς. Ἐπομένως ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης πρέπει νὰ ἐπικυρώσῃ πάντοτε ἰδιοχειρῶς τὴν παραλαβὴν καὶ καταχώρησιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐπὶ τῶν εἰρημένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμείῳ παρουσιάζων ἐπὶ τούτῳ τὸ ἡμερολόγιόν του.

32. Ἡ παράδοσις θέλει δικαιολογεῖται διὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς παραλαβῆς τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἐκδοδόμενων παρὰ τῶν ἐργατιῶν, ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐπιστατῶν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ ὁποῖα θέλει πρότερον προσυπογράφεῖ ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων διὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς πωλήσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἐπιστάτης θέλει ἐπικυρώνει τὴν καταχώρισιν τῆς παραδόσεως παρὰ τῷ ἀνήκοντι ταμείῳ, ὡσαύτως κατὰ τὸν διακηρθέντα τρόπον, καθὼς καὶ διὰ τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τοῦ ὑλικοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ταμία, συνεργεία τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἀμέσως μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν καὶ τὸ πόρισμα θέλει συνυπογράφεσθαι ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἀποθήκης ἰδιοχειρῶς παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

33. Μετὰ τοῦτο πρέπει τὸ ἡμερολόγιον νὰ κλείσθαι ἐντελῶς, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖται διὰ τῆς προσθέσεως τῶν παραλαβῶν καὶ παραδόσεων καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν πρώτων μετὰ τῶν τελευταίων καὶ τῆς ἐκ τούτου ἐξάξεως τῆς δαπάνης τοῦ ὑλικοῦ φθορᾶς ἢ περισσεύματος, αἰτιολογουμένης ἀποχρῶντως παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης, ἐνώπιον τῆς ἀνω εἰρημένης ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑλικοῦ.

34. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θέλει ὑπογράφεῖ ὁ ἐπιστάτης ἰδιοχειρῶς καὶ θέλει τὸ παραδίδει ἀντὶ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητικὸν ταμία,

ὡς δικαιολογητικὴν ἔγγραφον τῶν χρηματικῶν τῆς ἀποθήκης λογαριασμῶν καὶ ὡς λογαριασμόν τοῦ ὑλικοῦ, τὸν ὁποῖον θέλει κρατεῖ εἰδικῶς ὁ διοικητικὸς ταμίας καὶ θέλει τὸν διευθύνει ἐτησίως πρὸς τὸ γενικὸν ταμεῖον, ἀφοῦ γείνη κατὰ πρῶτον ἢ εἰς τὸ ἡμερολόγιον καταχώρησις τῆς ὑπολειπομένης προμηθείας ὑλικοῦ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ χρεωστῇ νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὰ κατὰστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

Ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου τούτου ἰσολογισμοῦ χρεωστῇ ὁ νομομηχανικὸς νὰ ἐξελέγξῃ, καὶ νὰ προσυπογράψῃ τὰ μηνιαία πόρισμα-τα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἀποθήκης καὶ ἐν γένει χρεωστῇ νὰ ἐπαγρυπνῇ διηνεκῶς τὴν ἀποθήκην τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, τὰ κατὰστιχα καὶ πυροσβεστικὰ ὄργανα.

35. Τὸ ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον χρεωστῇ ὡσαύτως νὰ καταστρόνῃ εἰς τὸ γενικὸν του βιβλίον ὑπὸ τὸ ἄρθρ. Προκαταβολαὶ διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἀποθήκας, ἐντελῇ χρηματικὴν κατὰστασιν περὶ ὅλου τοῦ οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ὅσον περελήφθῃ καὶ παρεδόθῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους, καὶ θέλει θεωρεῖ τὴν μεταφερομένην προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος κατὰ τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς ὡς μέρος τοῦ ταμείου.

36. Τὰ κατὰστιχα τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν πρέπει νὰ περιλαμβάνωσι τὰ ἀντικείμενα μόνον, ὅσα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὑλικοῦ. Τὰ κατὰστιχα θέλουν κρατεῖσθαι μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἀποθήκης, ὅπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρως ἀποθήκη, κατὰ τοὺς γενικοὺς τύπους τῆς κρατήσεως τῶν κατὰστιχων, καὶ θέλουν ἀναθεωρεῖσθαι ἐτησίως ἐκτὸς τούτου, παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, καὶ ἀποτελοῦν οὐσιώδες μέρος τῶν οἰκοδομικῶν κατὰλόγων.

IV. Τύποι τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν ἐπιφορτισμένον ἀρχιτέκτονα.

37. Δι' ἕκαστον οἰκοδομικὸν ἀντικείμε-

μενον θέλει καταστρόνεται ιδιαίτερος προϋπολογισμός εξόδων συμφώνως με τους επισυναπτομένους τύπους στοιχ. Α. και Β. με σχέδια ενεργούμενα, όπου το δυνατόν επιτοπίως διὰ τοῦ νομιμηχανικοῦ καὶ νομαρχιτέκτονος ἢ δι' αὐτοῦ τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματι ἀρχιτέκτονος ἀμισθί, καὶ θέλει ζητεῖται ἡ ἀναγκαία ἐγκρίσις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπερρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 στοιχ. γ'. καὶ 4. Μετὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς πιστώσεως, ἥτις ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ ἐπιφορτισμένου τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις.

Τὰ διαληφθέντα σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ διευθύνονται, ὡς εἴρηται, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτέρω. Γραμμ. ἡ ὁποία διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν (ἄρθ. 2 καὶ 4.)

38. Ὅταν ἡ θέσις κτιρίου τινὸς δὲν ᾖ καὶ προσδιωρισμένη, πρέπει εἰς τὴν πρότασιν νὰ ληθῇ ὑπὲρ ὅσιν ἡ ἐνεστώσα εὐθυγραμμία τῆς πόλεως, εὐκράτης θέσις καὶ μεσημβρινή ἔκθεσις.

39. Δι' οἰκόπεδα πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐκλέγωνται γῆπεδα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον ἢ ὅπως δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, νέκι προσκτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ προσοχὴν καὶ μόνον μετὰ τὴν ἡμετέραν εἰδικὴν ἐγκρίσιν τὰ ἐξόδα τῆς προσκτήσεως ἀνήκουν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς οἰκοδομῆς.

40. Δι' ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας δυσκαλίας οἱ ἀρχιτέκτονες χρερστούν ὃ ἀποτεινώνται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμ. ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ὁποίας εὐρίσκονται. Μόνον τὰ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήμα, ὑπὸ τὴν μερικὴν διευθύνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν λοιπῶν κλάδων, λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἀναφορῶν καὶ τεχνικῶν ἔργων καὶ ἐνεργεῖ τὰ δεόντα. Εἰς τυχούσας ἀπορίας συνεννοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτέρω.

41. Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὰς οἰκοδομὰς ἀρχιτέκτονες χρερστούν νὰ διευθύνουν κατὰ τὴν ἐκδομὰς περιληπτικὴν ἀναφορὰν, ἀφο-

ρῶσαν τὰς γενουένας παρ' αὐτῶν ἐργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ κάμνωσι προτάσεις περὶ τῆς ταχείας καὶ στερεᾶς προόδου τῶν οἰκοδομικῶν ἀντικειμένων.

42. Εἰς ἔλλειψιν οἰκοδομήσεων, οἱ σταθερὸν μισθὸν λαμβάνοντες πολιτικοὶ ἀρχιτέκτονες, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τμήματος τῆς Γραμματείας, κυρίως πρέπει νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν κατὰστρωσιν τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἔργου μένου ἔτους περιληφθησομένων οἰκοδομικῶν σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομικῶν ἐξόδων καὶ ἀποθηκῶν προσέτι δὲ καὶ εἰς περιοδείας ἐπιθεωρήσεων.

43. Τὰ οἰκοδομικὰ σχέδια τυχὸν διὰ μεγάλας οἰκοδομὰς πρέπει νὰ συνίστανται ἀπὸ α'. Ἐν τοπογραφικὸν σχέδιον, καὶ ὅταν τὸ ἔδαφος δὲ περιέχῃ ὀρίζοντιους ἐπιφανείας, ἀπὸ δύο διατομὰς β'. Ἐν πρόγραμμα περὶ τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ συντάττεται συνεννοήσας τοῦ κλάδου, εἰς τὸν λογαριασμόν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ἡ οἰκοδομή γ'. Τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων μετὰ ἔκθεσιν τῆς περιγραφῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ κτιρίου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων, πρέπει νὰ σημειῶνται κατὰ πρῶτον τα μέτρα καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐργασιῶν, ἔπειτα ἡ κατὰστασις τῶν τιμῶν καὶ τελευταῖον ἡ ἀνακαταστάσις. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ θεμελιούται εἰς τὴν γενικῶς προσδιωρισμένην ἀνάλυσιν τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων προσερχόμενων τροπολογιῶν δ'. Τὴν κάτοψιν, διατομὴν, καὶ τὰς προόψεις, τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον πρέπει νὰ γίνεταί εἰς χυλοστημόριον κλίμακα μετὰ σημειώσιν τοῦ ὀρίζοντος καὶ τῶν περὶ μερῶν. Πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ τῆς συμπεριλαμβανομένης τετραγωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ἀξίας τῆς. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τὰ παραδεδωγμένα μέτρα δηλ. τὰ μετρικά ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων, εἰμή

τά εἰς τὸν τόπον ἐγνώσμενα μέτρα καὶ τοὺς σταθμοὺς, πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιτόπια τιμαὶ.

Τὰ ἐξόδα τῶν παρικοδομημάτων, πρέπει νὰ διακρίνονται ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν κυρίων οἰκοδομῶν εἰς μεγαλητέρας οἰκοδομὰς, πρέπει νὰ περιλαμβάνονται εἰς τοὺς οἰκοδομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἐγνογραφίαι λεπτομερειῶν μὲ τὰς τιμὰς τῶν.

Ὡς οὕτως πρέπει νὰ καταστρώνονται ὑπολογισμοὶ ἐξόδων διὰ μεγαλητέρας ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν, καὶ ἀνάγκης τυρολίσης καὶ σχέδια διὰ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 17 διαληθθέντων ὑπαλλήλων, ἐπισκεπτομένων προλαβόντως τὰ κτίρια, ἀρθ. 47, καὶ συνεργεία τῶν ἀνηκόντων ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν κλάδων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι προσδιωρισμένα τὰ κτίρια ἢ τῶν ἐνοικούντων αὐτά.

44. Ὑπερβάσεις τῆς προσδιωρισμένης διὰ τὴν οἰκοδομὴν πιστώσεως, πρέπει ν' ἀποφεύγονται ὅσον τὸ δυνατόν, ὅταν ἔκτακτοι καὶ ἀπροβλεπτοὶ περιπτώσεις, καθιστοῦν ἀναγκαίαν παρομοίαν ὑπερβάσιν, πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀνηκόντως καὶ δι' ἐγκρίρου διευθύνσεως λεπτομερῶν ἀναφορῶν καὶ ὑπολογισμῶν ἐξόδων, νὰ ζητῆται ἡ Ἡμετέρα ἐγκρίσις, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ κἀμμία πληρωμὴ ἀρθρ. 8 κτλ.

45. Ἐκτός τοῦ ἀνήκοντος διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ταμίου, μένει ἰδίως ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

46. Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν οἰκοδομὴν ἀρχιτέκτων ἢ μηχανικός θέλει κρατῇ βιβλίον λογαριασμῶν ὅλων τῶν ἐκδοθεισῶν δι' αὐτὸν πιστώσεων, καὶ θέλει καταχωρεῖ εἰς αὐτὸ ὅλας τὰς γενομένας πληρωμὰς. Μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης οἰκοδομῆς, πρέπει νὰ καθυπβάλλεται ἀνυπερθέτως, συμφώνως μὲ τοὺς διαληθθέντας ὁρισμοὺς, ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομικοῦ ἀντικειμένου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ἀρχιτέκτονος.

47. Ἡ τεχνικὴ ἐπιτήρισις τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ μέσος τῶν νομομηχανικῶν ἢ

ἀρχιτεκτόνων, ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ δημόσια κτίρια, τὰ ὁποῖα κείνται εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν, καὶ πρέπει αὐτὰ νὰ ἐπιθεωρῶνται παρ' αὐτῶν τοῦλάχιστον μίαν φοράν κατ' ἔτος, καθ' ὃν καιρὸν πρέπει νὰ καταστρώνονται αἱ ἐτήσιοι καταστάσεις τῶν οἰκοδομῶν.

48. Ἐπομένως δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐνοικούντας εἰς δημόσια κτίρια νὰ ἐνεργῶσι μεταβολὴν τινὰ ἢ σημαντικὰς ἐπισκευὰς ἄνευ τῆς προειδοποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 17 διαληθθέντων ὑπαλλήλων· ἐν ταυτῷ πρέπει νὰ γίνεσθαι ἐπαγρύπνησις, ὥστε οἱ ἐνοικούντες εἰς δημόσια κτίρια νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τὴν ἀπαιτουμένην καθαριότητα, καὶ νὰ μὴν προξενῶσιν ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας ζημίαν τινὰ (ἀρθρ. 5) ἐκτός τούτου νὰ μὴ προξενῶνται παρ' αὐτῶν οἰκοδομικὰ ἐξόδα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ χρησιμεύουσιν εἰς ἀτομικὴν τῶν εὐχαρίστησιν. Τελευταῖον χρεωστοῦν νὰ γνοστοποιῶσιν ἀνυπερθέτως ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ σημαντικὴν τινὰ φθορὰν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸν οἰκοδομικὸν ὑπαλλήλον καὶ νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἐπιστάσιν τῶν ἐκτελουμένων ἐπισκευῶν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κατοικοῦμενα οἰκήματα.

49. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ τεχνικαὶ γνώσεις τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ ἀρχιτέκτονος ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, πρέπει αὐτοὶ νὰ προσκλῶντ' ἰ. π. γ. εἰς ἀγορὰς δημοσίων κτιρίων, ἐνοικιάσεις οἰκῶν, παραλαβὴν οἰκοπέδων, ἐνοικιάσεις κτιρίων, ἀναζήτησιν γηπέδων, οἰκοδομικὰς ἀμφισβήτησεις· ἐν γένει αὐτοὶ πρέπει νὰ χρησιμεύσιν ὡς τεχνικοὶ εἰσηγηταὶ πλῆσιν τῶν διοικητῶν καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις. Οἱ νομομηχανικοὶ χρεωστοῦν ἐξάπαντος εἰς καταπεινούσας περιπτώσεις, ὅπου δὲ ἡμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἡ ἀδεια τοῦ ἀρχηγείου τῶν, νὰ δοθῇσι τὰς ἀνηκούσας πολιτικὰς ἀρχὰς εἰς τὰς τεχνικὰς ἐργασίας.

50. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιτοπίους μηχανικοὺς καὶ ἐπαρχιακοὺς ἀρχιτέκτονας, εἰς περιπτώσιν ἀνυπερθέτων ἐπισκευῶν, τῶν ὑποῶν ἢ ἀναβολὴ ἢ ἐπιφέρει μὲγα-

κητέρας ζημίας, να εξοδεύωσι περισσό-
τερον τῶν 50 δραχ. ἄνευ προϋπάρχουσας
ἀδείας, καὶ τοῦτο εἰς κατεπίρρουσαν
ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν ἀκολουθῶ-
ν ἀποδείξουσιν ἀποχρώντως διὰ μεγαλη-
τέρας ὁμως ποσότητος, πρέπει νὰ ζητηται
ἡ εἰδικὴ ἡμῶν ἐγκρίσις·

51. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅπου
πᾶσα ἀναβολὴ ἤθελεν ἐπιφέρει κίνδυνον,
καὶ τὸ ἐξοδὸν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα
50 δραχ. ὁ διοικητὴς θέλει συστήναι τρι-
μελὴ ἐπιτροπὴν, συμπεριλαμβάνων καὶ τὸν
μηχανικὸν ἢ ἀρχιτεκτόνα, καὶ θέλει πα-
ρίστα διὰ πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ ἀναβολὴ
τῆς ἀνυπερθέτου ἐπισκευῆς ἤθελεν ἐπιφέρει
σημαντικὴν ζημίαν.

52. Κάνεις τῶν ἀρχιτεκτόνων δὲν ἔμ-
πορεῖ νὰ ἀπολαύσῃ σταθερὸν ὀρισμοῦν
ὥς ὅτου νὰ ἀποδείξῃ ἀποχρώντως, τὰς
γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητά του δι' ἐξετά-
σεως γινομένης παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκοδο-
μῶν τμήματι τῆς Γραμματείας. Ἡ Κυ-
βέρνησις θέλει λάβει ἀκολουθῶς εὐκαιρίαν
νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀπόκτησιν τῶν θεωρη-
τικῶν καὶ πρακτικῶν τούτων γνώσεων ἐν-
τὸς τοῦ Κράτους.

Ἀκροτελευταῖοι ὁρισμοί.

53. Διὰ νὰ ἐλιγιστεύσῃσι κατὰ δύνα-
μιν τὰ ἐξόδα τῆς διευθύνσεως τῶν πολι-
τικῶν οἰκοδομῶν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ
παρόντος ῥητῶς, νὰ ἐκτελεῖται πρὸς τὸ
παρὸν παρὰ τῶν νομομηχανικῶν ἢ ἐξωτε-
ρικῆ οἰκοδομικῆς ὑπηρεσίας, ἰδίως ἡ ἐπιτή-
ρησις τῶν δημοσίων κτιρίων, καὶ προπάν-
των ἡ ἐκτέλεσις τῶν οἰκοδομῶν. Αἱ ἐπὶ
τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματείας Μας θέλουν συνεννοηθῇ διὰ νὰ
προσδιορίσωσι τὰ δέοντα, ὡς πρὸς τὴν
ὑπηρεσίαν τῶν νομομηχανικῶν.

54. Τὸ παρὸν διάταγμα προσαρμόζεται
ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν ὁδοποιίαν καὶ τὰς
ὕδραυλικὰς ἐργασίας. Ἐν γένει πρέπει νὰ
ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰς δημοτικάς
οἰκοδομὰς, μὲ τὰς τροπολογίας ὁμως ὅτι
πρέπει νὰ παρατηρητῇ ἡ ἀνήκουσα ἀρμο-
διότης τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, νὰ ἐγ-

κρίνωνται νέαι οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί,
ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν δημοτικῶν προϋ-
πολογισμῶν, καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἐξόδα νὰ
φροντίζωνται, καὶ νὰ ἀπολογίζωνται μόνον
ἀπὸ τοὺς δημοτικούς εἰσπράκτορας, ὡς
τοῦτο ἐκτελεῖται καὶ διὰ τὰ λοιπὰ δημο-
τικά ἐξόδα.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἰσωτέρ. Γραμματεία θέλει
ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν
τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμ. 1836.

424. Περί τῶν ἐπολογισμῶν τοῦ 1832, 1834 καὶ
1835.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρ. καὶ
ὑπ' ἀριθ. (6529 Βασιλ. ἀπόφασιν λαμβά-
νω τὴν τόλμην καὶ καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν
τῆς Γ. Μ. τοὺς εἰδικούς ἀπολογισμοὺς
τῶν ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835
τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου Γραμματείας
τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν συ-
νωδευμένων μετὰ τὴν ἐπισυντημένην ἑκ-
θεσίαν.

Εἰς τοὺς διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν γραμματείας καταχωρηθέν-
τος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 61 φύλλον τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως γενικούς ἀπο-
λογισμοὺς τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξό-
δων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835, κατα-
φαίνεται πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ ποσὸν
τῶν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1836 πληρω-
θέντων διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν
ἑξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας ὡς ἐφεξῆς.

Διὰ τὸ ἔτος 1833, Δραχ. 293,947-45

» 1834 » 478,729-66

» 1835 » 487,620-94

Αἱ ποσότητες αὗται διαιρεθεῖσαι κατὰ
κεφάλαια καὶ ἄρθρα ἐσημειώθησαν δια-
κεκριμένως εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ ἐπισυναπτο-
μένους ἀπολογισμοὺς συμπεριλαμβάνοντας
τὰς χρήσεις τῶν διαληφθέντων τριῶν ἐτῶν.

Κατὰ τὸ 1833, καὶ 1834 ὅτε ἡ ὑπηρεσία
τῆς ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν γραμμα-
τείας δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀναπτυχθῇ, ἐπα-
ριωρίσθη τὸ προσωπικὸν αὐτῆς εἰς τὸν ἑ-

λάχιστον ἀριθμόν· ἀλλὰ τοῦ καιροῦ προ-
όντος ἀπέδειχθη ἀναπόφευκτος ἡ αὐξησις
αὐτοῦ, καὶ κυρίως ἀφοῦτο ἐλήφθη τὸ μέ-
τρον αὐτοῦ τῆς ἀποστολῆς πρέσβων καὶ
προξένων καὶ ὡς ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ
κατὰ τὸ 1836 σημειουμένη αὐξησις τῶν
ἐξόδων τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους 1833 ἡ
Ἑλλάς δὲν εἶχεν ἀκόμη συνδέσει σχέσεις,
ὡς τὰς σημερινάς, μετὰ λοιπὰ κράτη· ἄλ-
λά μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Β. Κυβερνήσεως
δὲν ἐδύνάτο πλέον νὰ μὲνι στερημένη τῶν
μέσων ἐκείνων τὰ ὅποια συντελοῦν εἰς
τὴν παγίωσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορι-
κῶν σχέσεων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπομένως
ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις πρέσβων καὶ προ-
ξένων ἐκτὸς τοῦ κράτους.

Ἦτον βέβαια τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἑλ-
λάδος βασιλευομένης καὶ προορισθείσης νὰ
καταταχθῇ μετὰ τῶν ἐξευγενισμένων
ἐθνῶν νὰ ἔχῃ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀντιπρο-
σώπους προστατεύοντας τὰ πολιτικά καὶ
ἐμπορικά συμφέροντά της. Ἡ κυβέρνησις
λοιπὸν περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν διατή-
ρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας ταύτης καὶ τῶν
συμφερόντων τοῦ Ἑλλ. ἔθνους, διώρισε
πρέσβεις καὶ κατέστησε προξένους εἰς διά-
φορα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς
ἐπικρατείας μέρη.

Αἱ κατὰ τὸ 1833 προσδιορισθεῖσαι
ἐκτακτοὶ ἀποστολαὶ εἰς διαφόρους Αὐλὰς
τῆς Εὐρώπης ἦσαν συνέπεια ἀφεντος τῆς
εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἀναβάσεως
τῆς Α. Μ. σκοπὸν ἔχουσαι συγχρόνως τὴν
εἰς τοὺς κυριάρχας τῶν Μεγάλων δυνάμε-
ων ἀφειλομένην προσφορὰν τῆς εὐχαρι-
στίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους
1834 καὶ μάλιστα τὸ κεφάλαιον τοῦ
προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν παραβαλλόμε-
νος μετὰ τὸν τοῦ 1833 παρουσιάζει μὲν ἱ-
κανὴν αὐξήσιν, ἀλλ' αὕτη ἀπεικατέστη
ἀναπόφευκτος μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν
πρεσβειῶν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸ Ὀθω-
μανικὸν κράτος.

Ἐπίσης ὑπάρχει αὐξησις καὶ εἰς τὸ κε-
φάλαιον τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, κυρίως δὲ

εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ ταξειδίου καὶ τῆς ἀ.
διασκευῆς· ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως
τῶν εἰρημένων πρέσβων καὶ τῆς εἰς τὸν
πρὸς ὃν ὅρον ἀποκαταστάσεώς των ἦσαν
ἀναπόφευκτος ἡ δαπάνη αὕτη, ἥτις θέλει
ἐλαττωσθαι βαθμὴδὸν κατ' ἔτος, ὡς ἀπο-
δεικνύεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔ-
τους 1835.

Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τελευταίου τούτου
ἔτους παρουσιάζει μὲν αὐξήσιν τινὰ εἰς τὰ
κεφάλαια τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν
καὶ προξενείων, ἀλλ' αὕτη προκύπτει ἐκ
τοῦ ὅτι οἱ διάφοροι πρέσβεις καὶ πρόξενοι
δὲν εἶχον ἐγκαθιδρυθῇ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔ-
τους 1834, ἐνῶ κατὰ τὸ 1835 ἐλογίσθη-
σαν οἱ μισθοὶ των δι' ὅλον τὸ ἔτος. Ἀλλ'
ἐν τούτῳ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πρὸς
διατήρησιν τῶν προξενείων ἐξόδων ἀνε-
πληρώθη ἐκ τῶν κατὰ τὰς προξενικάς δια-
τιμήσεις γενομένων εἰσπράξεων. αἱτινες
ἐῤῥευσαν εἰς τὸ γεν. ταμεῖον.

Τὰ ἐκτακτὰ ἐξόδα τοῦ ἔτους 1835
ἡλαττώθησαν παραβαλλόμενα μετὰ τὰ τοῦ
1834. Τοῦτ' αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς, διότι ἐκ τῶν ἐξόδων τούτων ὑπάρ-
χουν τινὰ ἐξ ὧν τὰ μὲν γίνονται ἀπαξ,
τὰ δὲ κατηργήθησαν ἤδη, ὡς τὰ διὰ τὰ
διπλωματικά δῶρα, ἐκτὸς μιᾶς καὶ μόνης
ἐξαίρεσεως.

426. Α. Περί σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 4, 9, 10,
11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ ἀκούσαν-
τες τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματέων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν
τὰ ἐφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περί τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ
τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς

1. Θέλει συστηθῇ ἀνυπερθέτως σωφρο-
νιστικὴ φυλακὴ, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς
ὁποίας ἐξόδα θέλουν πέσει εἰς βάρος τοῦ
προϋπολογισμοῦ τῶν Ἑσωτερ. καὶ τῆς Δι-
καιουσύνης.

2. Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης θέλουν

πληρώνει τὸν χρόνον τῆς ποινῆς των, ὅσοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς εἰρκτὴν, καὶ εἰς φυλάκισιν, ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς ἔτους. Οἱ δὲ εἰς ἀπλὴν φυλάκισιν ἐνὸς ἔως πέντε ἔτων ἐπανορθωτικῶς καταδικαζόμενοι, πρέπει νὰ εὐρίσκωνται παντάπασιν κεχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς πρῶτους

3. Ἡ φυλακὴ αὕτη θέλει συνίσταται ἀπὸ χωρίσματα· 1. Διὰ τοὺς εἰς δεσμὰ διὰ βίου καὶ πρόσκαιρα καταδικαζόμενους· 2. Διὰ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδικαζόμενους. 3. Διὰ τοὺς μὲ ἐπανορθωτικὴν φυλάκισιν παιδευομένους. Τὰ δὲ τρία αὐτὰ χωρίσματα τῶν καταδίκων πρέπει πάλιν νὰ διαχωρίζονται αὐστηρότατα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἀναιρέσιν τῶν δύο γενῶν, καὶ μάλιστα τοιοῦτόπως, ὥστε νὰ ἐμποδίζετο τὸ ἀμοιβαίον βλέμμα μεταξὺ τῶν ἀφένων καὶ τῶν τοῦ θύλης γένους καταδικῶν ὁμοίως καὶ τὰ παιδία τὰ μικρότερα τῶν 14 ἔτων πρέπει νὰ εὐρίσκωνται κεχωρισμένα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

4. Εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων θέλουσιν ὑπάρχει οἰκίσκοι (κελλία) διὰ τοὺς καταδικούς. Ἐκαστος καταδικὸς θέλει κατεῖχει συνήθως ἴδιον οἰκίσκον (κελλίον) χωριστόν· ἂν δὲ ἡ ἀνάγκη ἐξάπαντος τὴν ἀπαιτήσῃ, ἐμποροῦν νὰ καταλίσουν εἰς τὸν αὐτὸν οἰκίσκον καὶ δύο, ἀλλ' ὅχι ποτὲ περισσότεροι τῶν τριῶν.

5. Θέλουσιν κατασκευασθῇ διάφοροι πρόθυμοι διὰ τὴν ἐργασίαν.

6. Θέλουσιν κατασκευασθῇ ἰδιαιτέροι οἰκίσκοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

7. Θέλουσιν ὑπάρχει τὰ ἀνγκαῖα νοσοκομεῖα πρὸς θεραπείαν τῶν νοσούντων, καὶ λουτρὸς πρὸς ἐκκάθαρσιν αὐτῶν.

8. Ἐκτὸς τοῦ καταστήματος θέλει ὑπάρχει καὶ ἐκκλησία πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ διδασκαλίας.

9. Ὅλα τὰ τοῦ καταστήματος οἰκήματα καὶ οἱ οἰκίσκοι (κελλία) θέλουσιν κατασκευασθῇ ἀναλόγως μὲ τὸν προσδιορισμὸν των, λαμβανομένων ἐξαιρέτως ὑπ' ὅσιν ἀπάντων τῶν μέτρων, δι' ὧν πρέπει νὰ προ-

ληφθῇ ἡ δραπέτευσις τῶν καταδίκων.

Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις οἰκίσκων, θέλουσιν παρασκευασθῇ ἀνάλογα οἰκήματα ἐκτὸς τοῦ κατὰστήματος διὰ τὰ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 13.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐφορίας τοῦ καταστήματος.

11. Ἡ ὑπερτάτη ἐπιτήρησις καὶ διοικήσις τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα· ἡ δὲ ἄμεσος αὐτῆς ἐπαγρούνησις εἰς ἐφορείαν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελεὰ τοῦ πρωτοδικείου· εἰς τὴν ὁποίαν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ παραπόνων τῶν καταδίκων· περὶ τῆς πολλῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ περὶ τῶν σκληρῶν ἔργων, τῶν καταλλήλων εἰς τὸν νόμιμον σκοπὸν τῆς ποινῆς, καὶ τοῦτο μετὰ προηγηθείσαν ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Θέλει δὲ ἐπαγροῦνησιν πρὸς τοὺς ἡ ἐφορεία, ὥστε αἱ παρεχωρηθεῖσαι ἐξαιρέσεις διὰ τοὺς ἐπανορθωτικῶς παιδευομένους νὰ μένωσι μὲ εὐσχημον αὐστηρότητα ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἡ βαρύντης τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ τύπου τῆς ποινῆς ἀπαιτεῖ τῷ ὄντι, καὶ ὥστε αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι συγκαταβάσεις, αἱ τεθεῖσαι πρὸς ἀμοιβὴν καὶ προτροπὴν τῶν καταδίκων εἰς τὸν ἠθικὸν βίον νὰ ἐνεργῶνται μετὰ συνέσεως.

12. Τῆς ἐφορίας ταύτης τὰ μέλη θέλουσιν ἐπισκέπτεσθαι ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον τὴν φυλακὴν, καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς συνέρχεσθαι εἰς συνεδρίασιν· τὸ δὲ πρωτόκολλον τῶν παρατηρήσεων, τῶν συζητήσεων, καὶ ἀποφάσεων των θέλει ἐξαποστέλλει ἑκάστοτε χωρὶς ἀναβολὴν ἐν ἐπικυρωμένῳ ἀντιγράφῳ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμματέα. Ἡ ἐφορεία αὕτη κάμνει τὰς ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, καὶ

χωρίς νά ἀναμιχθῇ ποσὸς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος, δοκιμάζει πρὸ πάντων τὴν κατάργησιν τῶν καταχρήσεων, καὶ σκλημάτων διὰ τῆς ἀνηκούσης συνεντεύξεως μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἐνεργοῦσα ἀμισθὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς.

13. Τὸ οἰκονομικόν, ἡ ἀστυνομία, ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις, καὶ ἡ ἐπιστάσις ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, ἀνατίθεται εἰς ἓνα ἐπιθεωρητὴν, λαμβάνοντα ἀμέσως ἀπὸ τὴν Γραμμ. αὐτὴν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἀναφερόμενον πρὸς αὐτὴν ὡσαύτως, ἐνὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἤθελε γενῇ πρὸς τὴν ἐφορείαν. Εἰς ἰδιαιτέρος ὑπάλλκλος διευθύνει τὰ τοῦ λογιστικοῦ, ὅστις, θεωρούμενος ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ εἶναι συνυπεύθυνος μὲ αὐτόν, καὶ ἐγγυᾶται μὲ ὅλην τὴν περιουσίαν. Εἰς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτης θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν καταδικῶν. Περὶ δὲ τῆς διατροφῆς, ἐνδυμασίας, τοῦ ὕπνου καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, φροντίζει εἰς ἐπιμελητὴς, ἔχων ὑπ' αὐτὸν τοὺς ἀνγκυαίους ὑπηρετάς. Εἰς ἰδιαιτέρος κλειδοποιός, ὅστις δύναται νὰ μετέρχεται τὴν ἔργον τοῦ ἐντὸς τοῦ δήμου· θέλει φροντίζει τὰς συμπιπτούσας κλειθοεργασίας τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, διοριζόμενος καὶ ὀρκιζόμενος πρὸς τοῦτο.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιμελητὴς, καὶ οἱ ὑπηρετάς, πρέπει νὰ κατοικῶσιν ἐντὸς τοῦ καταστήματος· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ὁ κλειδοποιός, ἢ μποροῦν νὰ ἔχωσι κατοικίαν καὶ ἐκτός.

Ὁ σιρατιωτικὸς σκοπὸς τῆς φυλακῆς δίδεται ἀπὸ τὴν φρουράν.

14. Ἀπαντες οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερ. παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ κατα-

στήματος. Ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπάλλκλων καὶ ὑπηρετῶν θέλει κανονισθῇ παρ' Ἡμῶν δι' εἰδικοῦ διατάγματος.

15. Πρὸς τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας, καὶ πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν διορίζεται εἰς ἱερεῖς. Τοὺς δὲ ἀσθενοῦντας ἐπισκέπτεται ὁ κατὰ καιρὸν ἱατρός τῆς διοικήσεως.

16. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς κατ' ἔτος ἰδιαιτέραν ἐλθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς φυλακῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς ὑπεύθυνης καὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως τῶν καταδικῶν εἰς τὴν σωφρονιστικὴν φυλακὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

17. Ὁ ἐπιθεωρητὴς σημειοὶ εἰς βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον, τὰ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ἐκάστου καταδικῶν, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν καταδικήν.

18. Οἱ καταδίκαι διὰγουσιν εἰς τοὺς οἴκους τῶν ἡσύχως καὶ σιωπηλῶς· πᾶσα περὶ τούτου παράβασις τιμωρεῖται μὲ παθολογικὴν ποινὴν.

19. Οἱ καταδίκαι μένουσιν εἰς τοὺς οἴκους τῶν, ἐν καιρῷ μὲν θέρους, ὅχι πλέον τῶν ἐννέκ ὥρων, ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος, ὅχι πλέον τῶν ὀδώδεκ.

20. Οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὴν καὶ εἰς εἰρκτὴν, φέρουσιν ἰδιαιτέραν, καὶ ἀπ' ἄλλῶν διαφέρουσιν ἐνδυμασίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ποιν. νόμου περὶ τῶν εἰς δεσμὴν καταδικασθέντων.

21. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καταδικῶν πᾶν εἶδος χαρτοπαιγνηδίου, ἢ ἄλλως συχνοῦ παιγνηδίου.

22. Καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶναι ἀπαγορευμένα εἰς τοὺς καταδικῶν, ἐκτὸς ἂν ἤθελε διατάξῃ τὴν χορῆσιν αὐτῶν ὁ ἱατρός.

23. Ὅσα πράγματα ἤθελεν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν κατά-

κος, μὴ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, καταγράφονται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ πωλοῦνται διὰ πληρωμὴν τῶν χρεῶν του, ἢ φυλάττονται κατὰ μέρος, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν, ὅταν ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

24. Πάν χρηματικὸν δάνειον μεταξὺ τῶν καταδίκων εἶναι ἀπηγορευμένον.

Παρομοίως ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος νὰ δώσωσι τι εἰς τοὺς καταδίκους ἢ νὰ λάβωσι τι παρ' αὐτῶν· καὶ τοῦτο ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ὑποβολῇ τῆς ὑπερεσῆς.

25. Ἐάν καταδικὸς εἴπῃ ὑβριστικὰς λέξεις πρὸς ὑπαλλήλον τινὰ τῆς φυλακῆς, οὗτος ἀναφέρεται ἀμέσως· παρὶ τούτων εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἀπορεύων πᾶσαν ἀπόκρισιν ζητῶς ἀπαγορεύονται ὅλοι καὶ κατὰ τῶν καταδίκων συληραὶ καὶ ὑβριστικαὶ ἐκφράσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς, καθὼς καὶ πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης.

26. Εἰς τοὺς προδῶμους τῆς ἐργασίας ὄντι πάντοτε τοιχοκολλημένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί, ὅσοι ἀφορῶσι τοὺς καταδικούς· ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος ὅλα ταῦτα θέλουν ἀναγινώσκεισθαι καὶ ἐρμηνεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου εἰς γνῶσιν τῶν καταδίκων.

27. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς φυλακῆς κρατῇ βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα, βιβλίον διαγωγῆς, ἐνῷ καταγράφει πᾶσαν ἐπαίνου ἢ ὕβριος ἀξίαν πράξιν τῶν καταδίκων, καὶ ἄπαν κατ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαι ποινὴν.

Συγγορεύεται εἰς ἕκαστον καταδικὸν νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς ἐφορείας αὐδεμίας ἐν αὐτῷ καταγραφῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Περὶ ἐργασίας τῶν καταδίκων.

28. Οἱ καταδίκαι ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ ἀρθρ. 9, 10, 11, καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου· ἀλλ' εἰς καταδίκους ἐργαζομένους ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 14 ἐτῶν πρέπει νὰ δοθῇ προσοχὴ ὥστε νὰ λάβωσι

τὴν ἀναλογουσαν εἰς τὸ ἐξῆς δι' αὐτοὺς διδασκαλίαν τοῦ σχολείου καὶ νὰ μάθωσιν ἐργόχειρόν τι. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐκτελεσθῇ γενικῶς ἐφ' ὅλους τοὺς νέους καταδικούς, τοὺς ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη ἔχοντας, καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐπιστρέφοντας, ἐνόσω δηλαδὴ διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ματαιοῦται ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ποινῆς.

29. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ βασιλεῖῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προδῶμους βαθυτάτη σιωπὴ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν διασφήσεων.

30. Τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας τοῦ καταδίκου ἀνήκει εἰς τὴν κυβερνήσιν· ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου ἐνὸς ἑκάστου κανονίζεται παρὰ τῆς ἐφορείας καὶ διανέμεται ὡς ἐρεξῆς.

Τὸ ἥμισυ μένει διὰ τὸ κατὰστημα· τὸ ἐν τέταρτον τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καταδίκου πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς φιλοπονίας του, τὸ δὲ τελευταῖον τέταρτον ἀποτελεῖ συνήθως τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύει πρὸς ὄφελος τοῦ καταδίκου, ὅταν οὗτος ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς· ἐν δὲ ὁ καταδικὸς ἔχῃ οἰκογένειαν, ἣτις ἀποδεδειγμένως χρήζει βοηθείας, τότε δύναται κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἐφορείας, νὰ δικτεθῇ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἥμισυ τοῦ εσχάτου τούτου τετάρτου. Ἐν περιπτώσει ἀποθιώσεως καταδίκου, ἄνευ διαδόχων, τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα κεφάλαια μένουσιν πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος (ὅρα ἀρθ. 27 τοῦ ποινικοῦ νόμου).

31. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς δὲν ἡμπορεῖ ποσῶς νὰ λάβῃ κέρδος ἀπὸ τὰ προμηθευόμενα εἰς τοὺς καταδικούς πράγματα, οὔτε νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ εἰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3.

Ποινικαὶ διατάξεις.

32. Αἱ ποιναὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον παρὰ τὰς ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἐφορείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

33. Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τιμωροῦνται ἕνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὑβρεων καὶ ἐρίδων.

4) Εἰς ἔρημον ἢ σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ εἰς διαίταν ἀνοψον (regime du pain et de l'eau) μέχρις ὅς ἡμερῶν. 2) Ἐνεκα βίας συνοδευομένης μὲ ἀκαιοσύνης μεταξὺ τῶν καταδικῶν, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι δέκα ἡμερῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι εἴκοσιν ἡμερῶν. 3) Ἐνεκα ἀπειλατικῆς, ἢ ὑβριστικῆς τρόπου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρις ἑνὸς μηνός.

34. Ἐνεκα ὑφαίρεσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον διαίταν ἀνοψον μέχρι δέκα ἡμερῶν, καὶ περιπλέον εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ὑφαίρεθέντος πράγματος. Τὸ πρόστιμον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ διδόμενου εἰς τὸν κατάδικον μέρος τοῦ ἡμερουσίου κέρδους του. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐμπορεῖ νὰ διπλασιασθῇ ἡ ποινή. 5) Ἐνεκα ἀποποιήσεως ἐργασίας, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ διαίταν ἀνοψον, μέχρι τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀπειθοῦντος. 6) Ἐνεκα ἐκουσίας βλάβης πραγμάτων, εἰς οἰκίσκον σκοτεινόν, καὶ διαίταν ἀνοψον, μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἢ δὲ ἀποζημιώσει· γίνεται δὲ ὑφαίρεσεως ἐκ τοῦ ῥηθέντος μέρους τοῦ κέρδους. 7) Ἐνεκα ἀποπειράς δραπετεύσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ διαίταν ἀνοψον, μέχρις ἑνὸς μηνός.

34. Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τοῦ σκοτεινοῦ οἰκίσκου δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ᾔνῃ πλέον τῶν δέκα ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν ἢ δὲ τῆς εἰς ἀνοψὸν διαίταν καταδικῆς, ποτὲ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν, οὐδὲ τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

35. Ἐὰν κατάδικός τις πράξῃ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προβλεπόμενα καὶ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ποινῇ, ἀνομήματα, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἰδίου ποινικοῦ νόμου.

36. Ὅταν κατάδικός τις φέρεται κακῶς καὶ μὲ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς προσωρινῶς τὴν

εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κράτησιν αὐτοῦ. Χρεώσται ὅμως νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῆς ἐκτέλει τῆς ἐντολῆς εἰς τὴν ἐφορείαν ἐντὸς 24 ὥρων.

37. Ἡ ἐφορεία ἔχει τὴν ἐξουσίαν διατάξῃ τὴν δέσμευσιν τῶν φυλακισμένων ὡς ἀπὸ τῆς ἀσφάλειας τῆς φυλακῆς τὸ ἀπαραίτητον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Περὶ τῆς διατροφῆς καὶ τοῦ ἡμερουσίου τῶν καταδικῶν.

38. Οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουσιν τροφήν· 1) Τὸ πρόγευμα ἑκατὸν δραχμῶν ἄρτου· 2) Τὸ γεῦμα, ζωμὴν, λάχανα ἑκατὸν δραχμῶν ἄρτου· 3) Τὸ δείπνον μὲν, καὶ ἑκατὸν δραχμῶν ἄρτου. Τῆς πταῖας καὶ κυριακῆς ἕκαστος κατάδικος θάνει τὸ γεῦμα, ἐκτὸς τῆς συνήθους φῆς, καὶ 80 δρ. κρέατος, ἐξαιρουμένων τῶν μηνῶν τοῦ θέρους.

39. Οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατὰ νόμον λαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ ἱατροῦ ταχθεῖσαν τροφήν.

40. Ἐκαστος κατάδικος ἔχει ἰδίαν κλίνην, συνισταμένην·

1) Ἐκ μιᾶς στιβάδος (pailleasse) 2) Ἐκ δύο σινδονίων· 3) Ἐξ ἑνὸς μαλίνου, ἢ βακεροῦ σκεπάσματος. Τὰ σκεπάσματα τὰ στρώματα θέλουν πλύνεσθαι τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους, καὶ ἕκαστος κατάδικος θέλει τινάσσει τὸ ἐδικόν του τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος δις τοῦλάχιστον τοῦ μηνός θέλουν πλύνεσθαι τὰ δόνια.

41. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερόμενη ποινὴ ἐνδουμασίας διορίζεται· 1) Διὰ τοὺς εἰς δεσμὰ καταδικασμένους, εἰς ἐνδουμασίαν στακτεράν (gris) μὲ ῥάβδους καὶ κίτρινους ἐνὸς δακτύλου πλάτους καὶ δακτύλων ἀποστάσεως ἀπ' ἀλλήλων. Διὰ δὲ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδικασμένους μὲ μαῦρας ῥάβδους τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως. Αἱ ἐνδουμασίαι αὗται θέλουν εἶσθαι, τὸν μὲν μῶνα, βαμβακεραί, τὸ δὲ θέρος, λινεαί.

42. Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικασμένοι θέλουν φέρει τὰ ἰδιά των ἐνδύματα·

ἐὰν ταῦτα ἦναι εἰς κακὴν κατάστασιν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος θέλει φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν, ἢ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς νέα, ἀναλογούντα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ποινῆς αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας των, δεδομένη κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

43. Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κατὰδικος, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα·

1) Ἐνα ζευγὰρι παπούτσα· 2) Τρία ζευγ. βαμβακερὰς σκέλτσαις· 3) Ἰποκάμησα· 4) Ρινόμακτρα δύο· 5) Δύο λαμποδέτας· 6) Δύο νυκτερινούς πύλους· 7) Μίαν σούπαν τῶν ἐνδυμάτων· 8) Μίαν σκούπαν τῶν ὑποδημάτων· 9) Ἐν κτένιον· 10) Ἐν κεράμειον ἀγγεῖον ὕδατος· 11) Ἐνα κεράμειον νιπτήρα· 12) Μίαν ἀμίδα· 13) Ἐν σακκίνιον· 14) Δύο χειρόμακτρα· 15) Ἐν σάρωμα. Οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι πρὸς τούτοις δύο ζευγάρια ἐσωδράκια, καὶ αἱ γυναῖκες δύο ἐσωρούστανά (jupon) τέλος δίδεται τὸν χειμῶνα εἰς ἕκαστον κατὰδικον μίαν καπότα.

44. Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν συνίστασθαι, διὰ μὲν τοὺς εἰς εἰρκτὴν καὶ δεσμὰ καταδικασμένους ἄρρενας ἀπὸ τ' ἀκόλουθα ἱμάτια· 1. βραχίον· 1. γελέκιον· 1. χιτωνίσκον· 1. σκούφον· ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης. Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καταδικασμένας γυναῖκας εἰς τὰ ἑξῆς· 1. ρουσάνιον· 1. χιτωνίσκον· 1. περιστήθιον· 1. σκούφον· ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδοχῆς τῶν κατὰδικῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας.

45. Ὅταν ὁ κατὰδικος εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ἐπισκέπτεται ἀμέσως ὁ ἰατρός, καὶ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν, τὸν φέρουσιν εἰς τὸν λουτρὸν· μετὰ τὸν λουτρὸν, τὸν κουρεύουν καὶ τὸν ἐνδύουν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρ. 41, 42, 43 καὶ 44.

46. Ἀφοῦ ἐνδυθῇ ὁ κατὰδικος, φέρεται

εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διὰ νὰ καταγραφῶσι τὰ χαρακτηριστικά του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρ. 17 διαλαμβανόμενα· ἕκαστος λαμβάνει εὐθὺς ἕνα ἀριθμόν. Συγχρόνως ἐγγεγίρεται εἰς ἕκαστον κατὰδικον βιβλίον, τὸ ὅποιον περιέχει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν δοθέντων εἰς αὐτὸν πραγμάτων, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων λυγίζεται ὑπεύθυνος.

47. Οἱ κατὰδικοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἰατρός ἀναγνωρίζει ὡς ἀσθενεῖς, φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ νοσοκομείου, οἱ δὲ ὑγειεῖς κλείονται εἰς τὸ δι' αὐτοὺς προσδιορισμένον τμήμα κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιφορτίζονται παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίαν ἀνάλογον μετὰ τὸ εἶδος τῆς καταδίκης, τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἐφεύαν, καὶ τὸν σωματικὸν τῶν ὁργανισμὸν.

48. Ῥάκη καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα, ὅσα οἱ κατὰδικοι φέρουσι μεθ' αὐτῶν εἰς τὸ κατὰστήμα, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐμπορῶν νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 23 ὁρισμένα, κίονται, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἐπιστάτου, καὶ παρόντος τοῦ κατὰδικου.

49. Ἐὰν κατὰδικοι δὲν φέρωνται φρονίμως, καὶ διαταχθέντες παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, δὲν ὑπακούσωσιν, ἢ δὲν ὑπάγωσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἢ στρατιωτικῇ φυλακῇ ἢμπορεῖ νὰ διαταχθῇ, γενομένων ἐπὶ ματαίῳ τριῶν παραινήσεων, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

50. Οἱ κατὰδικοι δὲν ἢμποροῦν νὰ κοινοῦσι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου. Πᾶσα δὲ παρὰ τοῦτο συγγωρηθεῖσα συνέντευξις, πρέπει νὰ γίνηται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον. Ὁ κατὰδικος θέλει εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς προσερχομένους διὰ διπλῶν διφράκτων, τοιοῦτοτρόπως, ὥστε πᾶσα ἀφῇ ἢ παραδόσις πραγμάτων νὰ ἦναι ἀδύνατος.

51. Ἐχει ὁ ἐπιστάτης τὴν ἀδειαν νὰ ἐξερευνησῇ (ouiller), ἐὰν τὸ νομίσῃ καλόν, ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰσέρχονται εἰς τὸ κατὰστήμα ἢ ἐξέρχονται αὐτοῦ. Ἡ

ἐξερευνησὶς αὐτὴ πρὸς τὴν νὰ γίνεται παρ' αὐτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου.

52. Αἱ ἐπισκέψεις δὲν ἡμποροῦν νὰ διαρκέσωσι πλέον τῆς ἡμισίας ὥρας, καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν ἐντός τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀνεὺ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορείας.

53. Τὰ γράμματα, καὶ ὅ,τι ἄλλο δίδεται ἐξωθεν διὰ τοὺς καταδικούς, τὰ λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης, καὶ ἀποῦ τ' ἀνοίξῃ, καὶ θεωρήσῃ, τ' ἀποδίδει εἰς αὐτόν, ἐὰν ἰσχυρά αἰτία δὲν τὰ ἀπαγορεύῃ. Ἐπανορθωτικῶς καταδικασμένοι, ἔμποροῦν νὰ γράψωσι εἰς τοὺς γνωστούς ἢ συγγενεῖς των, ἄλλ' εἶναι χρεῖα νὰ ζητήσωσι πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πληρόντες τὰς ὕλας τοῦ γραψίματος ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐργασίας των.

54. Τὰς ἐργασίους ἡμέρας οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης· τὴν 5 ὥραν κατὰ Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον· τὴν 6, κατὰ Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτωβρίον· τὴν 6. 1[2], ἢ 7 κατὰ Νοέμβριον Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

55. Ἡ χρῆσις τῶν ἐργασίμων ὥρων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς· τὰ ρηινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου. Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία· ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις, ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὴν 1 ἐργασία ἢ διδασκαλία· ἀπὸ τὴν 1 ἕως 2. 1[2] γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις· ἀπὸ τὰς 2. 1[2] ἕως 6 ἐργασίαι· — 6 — 7 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις· — 7 — 9 ἐργασίαι. τὴν ἀνοίξιν καὶ τὸ θέρος (ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου). Πρὸ τοῦ προγεύματος ἐργασία· ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 ὥρας πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις· ἀπὸ τὰς 9 — 2 ἐργασία ἢ διδασκαλία· — 2 — 4 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις· — 4 — 7. 1[2] ἐργασία· — 7. 1[2] — 8 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

56. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν κουρεύονται οἱ κατάδικοι.

57. Ἡχῆσαντος τοῦ πρώτου πρωῒνου κώδωνος, οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης, ἐνδύονται, παρόντων τοὺς οἰκίσκους,

των, συγυρίζουν τὰ στρώματά των, καθαρίζουσι τὰ ἐνδύματά των, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὴν ὄψιν, κτενίζονται καὶ ἀνοίγουν τὰ παράθυρά των, ὥστε νὰ ᾔναι ἐτοιμοὶ νὰ ἐξέλθωσι, ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν ἐργῶν ἀνοίξῃ τοὺς οἰκίσκους των.

58. Ἡχῆσαντος τοῦ δευτέρου κώδωνος ὅστις θέλει κραεῖ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸν πρώτον, ἀνοίγει ὁ ἐπὶ τῶν ἐργῶν μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους των διαφόρων τμημάτων τοῦ καταστήματος· ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοίξιν τῶν θυρῶν, ὁ κατάδικος ὑπάγει καὶ πλύνει τὰ ἄγρια του, γυμνάζει τὴν στάμνιν του, ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἰκίσκον του, καὶ στέκει ἐτοιμὸς εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίσκον ἄλλον.

59. Οἱ κατάδικοι ἀποῦ τελειώσωσι ὕλα τὰ ἐν τῷ προκηρυκμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένα, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἐργῶν εἰς τοὺς προδωμένους τῆς ἐργασίας. Πρὶν ἀρχίσωσι τὰ ἔργα, ὁ ἐπὶ τῶν ἐργῶν ἢ κατάδικος διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἀνακινῶσκει προσευχὴν· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμεροσίου ἀσχολίας. τὴν ἐσπέραν πάσης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ κατάδικος, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν οἰκίσκον του, χρεωστῇ νὰ βάλῃ εἰς τὴν τάξιν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ἔργον του.

60. Ἡχῆσαντος τοῦ ἐσπερινοῦ κώδωνος ὑπάγουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τάξει καὶ ἀνεὺ θυροῦ εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίσκων των, ὅπου διακρίνονται, ἐωσότου τοὺς κλείσῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐργῶν. εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι φῶς εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

61. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐργῶν καὶ οἱ ὑπηρετῶν θέλουν εἶσθαι εἰς ἄκρον ἄγρυπνοι, ὥστε οὐδεὶς κατάδικος νὰ κοιωνῇ μετ' ἄλλου ἀπὸ τὸν οἰκίσκον. εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς καταδικούς νὰ εἰσέρχωνται τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος καὶ τὴν συνοδίαν ἐνὸς φύλακος.

Ὁ φέρων τὴν τροφὴν τῶν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κρατομένων ἐπιστάτης, θέλει ἀποφεύγει πᾶσαν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν.

καὶ δὲν θέλει δώσει ποτὲ ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἤθελον τοῦ εἰπεῖν. Ἐκτὸς ἂν ἤθελον ζητήσῃ νὰ ὁμιλήσωσι μὲ τὸν ἐπιστάτην τοῦ κατεστήματος.

62. Οἱ πρόδομοι τῆς ἐργασίας θέλουν παρόνεσθαι ἀπὸ ἑνα τῶν καταδίκων κατὰ σειράν, ὅστις θέλει φροντίζει συγχρόνως καὶ τὴν καθαριότητα τῶν εἰς κακὴν χρῆσιν πραγμάτων.

63. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ κατεστήματος ἐπιτηρεῖ πάντοτε τοὺς καταδίκους εἰς τὴν τράπεζαν, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ὑπηρετας, φροντίζει τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ προσέχει ὥστε καὶ τὰ ἀγχιὰ καὶ τὰ βρώματα νὰ ᾖναι καθάρα.

64. Πχίσαντος τοῦ κώδωνος, ἀνοίγουν αἱ θύραι τοῦ δωματίου τῆς τραπέζης καὶ οἱ κατάδικοι κάθονται ἐν τάξει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνων ἕκαστος τὴν προσδιωρισμένην του θέσιν. Μετὰ ταῦτα φέρονται τὰ φαγητὰ καὶ παραδίδεται εἰς ἕκαστον ἡ μερίς αὐτῶν.

65. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ φαγητοῦ οἱ κατάδικοι φυλάττουν βαθυτάτην σιωπὴν καὶ δὲν ἔμπορουν νὰ ὁμιλήσωσιν, εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν ᾖναι ἀνάγκη νὰ διευθύνωσι ζητήσιν τινα ἀφορῶσαν τὴν τράπεζαν αὐτὴν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τραπέζης δίδεται ἡ διαταγὴ νὰ σηκωθῶσι καὶ οἱ κατάδικοι σηκούμενοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, παραδίδουν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπηρετὴν τὰ σκεῖα τῆς τραπέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐὰν συγχωρῇ τοῦτο ὁ καιρὸς, εἰδευὴ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δωματίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Περὶ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς διδασκαλίας.

66. Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τελεῖται περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἡ θεία λειτουργία, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κατεστήματος· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γίνεται πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διδασκαλία χριστιανική.

67. Οἱ κατάδικοι, πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ εὐταξίαν καὶ σιωπὴν, καὶ

τηροῦσιν ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ κατεστήματος, ὅστις ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

68. Οἱ κατὰδικοι, ὅσοι κωλύονται τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μένουσι κλεισμένοι εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ἀκροτελεύταιοι ὅρισμοι.

69. Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ καταστρόνεται ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ κατεστήματος, καὶ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κατεστήματος βιβλία, καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ λογιστικοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐργοστασιῶν τοῦ κατεστήματος, πρᾶστέι καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐνὸς τε δηλονότι περὶ αὐτῆς δὲν ὤρισθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, περὶ τούτων ὅλων θέλομεν ἐκδόσει ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν.

70. Οἱ ὅρισμοι τῶν ἄρθρων 552 μέχρι τοῦ 563 αὐτοῦ τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, ἐνὸς τε δηλονότι δὲν ἔπαθον οὗτοι τροποποιήσιν τινα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἔχουν ἀναφορὰν εἰδικὴν ὡς πρὸς τὰς φυλακάς.

71. Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 555 τῆς ποινικῆς δικονομίας κάμει χρεία νὰ ἐπασχολῶνται εἰς ἐργασίαν κατ' ἄλληλον καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς μηνὸς εἰς τὰς φυλακάς τῶν πρωτοδικείων· ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει συντάξει τὸ ὀγιγορώτερον τὰς ἀναγκαίους ἐδηγίας, τόσων περὶ τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τούτων τῶν φυλακῶν.

72. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς ἄλλους τόπους, πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς νέα ἐγκλήματα, ὅσοι ἀναγκασθέντες νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς δημόσιον τινα φυλακὴν, καὶ μὴ ἔχον-

τες ιδίαν περιουσίαν, ἐπανερχονται εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἐπειδὴ ἐλλείπει εἰς αὐτοὺς συνήθως ἔργον σταθερὸν εἰς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γενῇ σπουδὴ διὰ τὴν σύστασιν ιδιωτικῶν ἐταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀνάλογον ἐργασίαν τοιοῦτων ἀτόμων καὶ νὰ λαμβάνονται μάλιστα ὑπὸ ὅψιν, ὅταν τυχαίνωσι δημοσίαι ἐργασίαι. Ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνήκοντες δῆμοι, διὰ νὰ φροντίζουν περὶ αὐτῶν.

73. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

426. Δ. Περί προφυλάξεως τῶν δεινδροφυτειῶν κ. λ. γ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶσι προπόντως τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τόσον ἐπωφελεῖς δεινδροφυτεῖαι, αἱ ὁποῖαι συχνὰ βλάπτονται ἀπὸ τοὺς κακοποιούς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ προοδεύσῃ ἡ τόσον ἀναγκαία εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ τῆς Ἐπικρατείας Συμβουλίου λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρ. 15 ἄρ. α. καὶ ἄρ. 18 στοιχ. α τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) καὶ τὸ ἄρθρ. 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Χρῆς τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιαι καὶ ιδιωτικαὶ δεινδροφυτεῖαι τίθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται.

2. Πᾶσα δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται

νὰ ἔχῃ ἓνα ἀγροφύλακα ἢ περισσότερους, ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγχρόνως καὶ τὰς ἀμπελούς καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δεινδροφυτεῖας.

3. Οἱ ἀγροφύλακες πρέπει νὰ ᾔναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλον τῶν, νὰ ᾔναι 25 τοῦλάχιστον ἐτῶν ἄνδρες, καὶ κτηματῆς τοῦ Δήμου, ἐλλειπούσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν καὶ διὰ τῆς προκυπούσας ἐκ τῆς παραμελείας τῶν ζημιῶν.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουσιν καὶ παύουσιν συγχρόνως μὲ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τοὺς ἀγροφυλάκας. Εἰς ἀγροφύλαξ εἴμπορεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δῆμοι, οἱ ὁποῖοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ.

5. Οἱ δῆμοι πληροῦν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικoὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἄρθρ. 18 στοιχ. α.

6. Οἱ ἀγροφύλακες φέρουσιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα πεφυλένικην λευκὴν, παριστάνουσαν τὰ βασιλικά παρασῆμα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, Ἀγροφύλαξ τοῦ Δήμου (δεῖνος), κρατοῦσι δὲ καὶ ῥόπαλον καὶ πυροβόλον.

7. Ἀμα δὲ ἀναδεχθῶσι τὰ χρῆς τῶν, ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅτι θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κτλ.

8. Ὁ Δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπὶ τόπιον στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν Ἀρχὴν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφύλακος.

9. Τὰ χρῆς τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέχωνται ἀκαταπαύστως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροσδιορίστους καὶ νυκτερινὰς, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῇ ζημία ὁποιαδήποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 σημειωθέντα σπαρτὰ καὶ τὰς δεινδροφυτεῖας τῆς περιφέρειας τῶν.

10. Περί πιστοποιήσεως τῆς συμβάσεως βλάβης εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτὰ.

10. Ὅταν εἰς τὰς φυτεῖας ἢ σπορὰς ἐπιφερθῇ βλάβη τις, ὁ ἀγροφύλαξ χρεωστεῖ-

παρευθὺς νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ διὰ καταμνησέως ἄλλουτινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημειώσιν αὐτῇ· εἰς πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικά παρατήρησε, συνοδεύσαντα τὸ ἀνύμμημα, ἐξαιρέτως δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἡδυνήθη νὰ συνάξῃ· ἢ ἐκτελεσθεῖς αὕτη ἔχει πᾶσαν πίστιν μέχρι τοῦ ἀποδειχθῆ τοῦ ἐναντίου ὡς πρὸς τὰ παρατηρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος περιστατικά· κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἀρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση τοιμουμένων ἀδικιών, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλανυμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαΐου 1835 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγρούς ἀπὸ τὰ νερόμενα ζῶα. Ὁ ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθὺς νὰ ἐξεύρῃ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐκτιμητῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ πιστοποιηθῇ αὕτη εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει παραδώσῃ εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μετὰ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ εἰμφορέσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημιώσιν παρευθὺς.

14. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρεβλέψε νὰ συλλάβῃ τοὺς βλάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρύνει διὰ πρώτην φοράν τὴν ζημίαν καὶ τὸ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἔθελε τοῦ ἐπιβλήθῃ ἔάν δὲ σφάλῃ καὶ δευτέραν φοράν, πληρύνει τὸ διπλοῦν, καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτην ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, εἰμφορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφύλακα ἢ χωροφύλακα τινα καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ᾖ γινώσκων, νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν πράξιν καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἐπομένως παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν

πιστοποιήσιν τῆς ἀποζημιώσεως ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 11 ῥηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζημία γείνηται ἀπὸ ποιμνιον ἢ τὸν ποιμένα του, τότε ὁ ζημιωθεὶς εἰμφορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσα ἡ ἀξία φθάνει νὰ σκεπάσῃ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινὴν· εἰς τοιαύτην δὲ περιστάσιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαΐου 1835 τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἐγγυρισθέντων ζώων.

III Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ δένδρα.

14. Ἐὰν συμβῇ βλάβη εἰς σπαρτὰ ἢ δενδροφυτεῖαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βοσκήσωσιν εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῶα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος τῶν 13 (25) Μαΐου 1835. Οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνοδίκαι κρίνουσι περὶ τούτων ἀνεκκλήτως, καὶ ἔάν τὸ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίνῃ τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς ἀρμοδιότητός των· Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προερχόμενα θέλουν ἐφαρμόζεσθαι οἱ ὅρισμοι τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι δικάζουσιν καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὁρισμούς περὶ πταισμάτων, τὰ δὲ κακουργήματα δικάζονται διόλου κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφασίζουσιν οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλήτως· ἀλλ' ὅμως ἐξαίρουνται τὰ κακουργήματα, καὶ αἱ διὰ τοὺς ὀρκωτοὺς κατάλληλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὗται θέλουν δικάζεσθαι πρὸ πάντων τῶν ἄλλων.

15. Ἐὰν ἡ ζημία ἐγένεεν εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινα, λαμβάνουν οὗτοι τὴν ἀποζημιώσιν· ἔάν δὲ ἐγένεεν εἰς δημοσίας δενδροφυτείας, ἢ ἀποζημιώσεις πληρόνται εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεώσται νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαφθέντων δένδρων.

16. Ὁ ἀρμόδιος διοικητὴς καὶ ὑποδι-
κτὴς παραγγέλλοντα αὐστηρῶς νὰ ἐκτε-

λέσῃσι τὸ παρὸν διάταγμα καὶ διατάττονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκαιρῶς τὰ βλασθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν ἐὰν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθῃ καὶ ἐπλήρωσῃ τὴν ζημίαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν θέλει προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

17. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχοντος ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, ἀρκετὰ ἀντίτυπα τοῦ ὁποῦο θέλουν σταλῆ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολληθῶσι, φέροντος ἐκάστου δενδροφύλακος καὶ ἐν ἀντίτυπον συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Δεκεμ. 1836

427. Δ. Περί σημειώσεως τῶν διαστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα.

Ο Θ Ω Ν. κ λ π.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρ. 1837) περὶ τῆς κατ'ὡθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, διατάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

I. Ἡ τῶν διαστημάτων σημειώσεις τῶν ὁδῶν τοῦ βασιλείου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ εἰσαχθὲν μετρικὸν σύστημα διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 28 Σεπτεμβρ. 1836. Διὰ σταδίων 1000 μέτρα (Βασιλικὸς πῆχυς). Διὰ σχοινίδα 1000 » » » » » » 1] 2 σχοινίδα, ἢ λεῦγαν 5000 M.

II. Ἡ ἀριθμικὴ τῶν σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων, ἀρχεταὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσιν πρὸς τὰς πλησιεστέρας διοικητικὰς πόλεις. Εκείθεν ἀρχεταὶ πάλιν νέας ἀριθμικὰς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐν ταῦτῳ ἐφ' ἑκάστης στήλης τῆς

σχοινίδος ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόστασιν τοῦ πληθυνθέντος διοικητικοῦ τόπου κατ' ἐκείτης πρωτεύουσας εἰς τρόπον ὡς τε.

A.) Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον A. ὅθεν συντέμνεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ μὲ τὸν τοῦ Αἰόλου. 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγοῦσης: Εἰς Ἐλευσίνα, Μάγαρα, Καλαμάκι, Κόρινθον, 3 Εἰς Θήβας.

B.) Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον B. 1 Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγοῦσης ὁδοῦ 2 εἰς Λεβαδίαν.

Γ.) Ἡ πόλις τῆς Λεβαδίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ. 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἀγοῦσης εἰς Λαμίαν 2 εἰς Ἀσπρὰ Σαφίαν πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου.

Δ.) Ἡ πόλις τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Δ. 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου πρὸς τὴν ἀγοῦσιν εἰς Πάτρας 2 Ἀργος καὶ Ναύπλιον 3 εἰς Ἀργος Τριπόλιν.

E.) Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον E. 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, πρὸς τὴν ἀγοῦσιν εἰς Μεγαλοπούλιν, Νησί καὶ Πύλον 2 Σπάρτην 3 εἰς Πάτρας διὰ τῆς Κυντίας.

III. 1) Ἐκάστη σχοινίς θέλει σημειωθῇ δι' ἐνὸς παραλληλεπιπέδου ἐν μέρει ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ὅπου θέλει φέρεται τὴν ἐπιγραφήν.

ΣΧ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχοινίων.

ΩΡ. » » τῶν λευγῶν.

ΣΤ. » » τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσιν. Ὅταν δὲ μία ὁδὸς ἐνώσῃ δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε θέλει σημειωθῇ καὶ ἡ ἀπόστασις ἢ τῆς ἑτέρας διοικητικῆς πόλεως.

2). Ἐκάστη λεῦγα 1] 2 σχοινίδων 5000 μέτρων θέλει σημειωθῇ δι' ἐνὸς παραλληλεπιπέδου 0, 5 μέτρων ὑπὲρ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅπου θέλει φέρεται τὴν ἐπιγραφήν.

ΩΡ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν λευγῶν.

ΣΤ. » » τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

3) Ἐκαστον στάδιον=1000 μέτρων δι' ἐνός παραλληλεπίπεδου θέλει σημειωθῇ 0, 8 μετρῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

IV. Ὅλα τὰ παραλληλεπίπεδα σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινιδίων θέλουν κατασκευασθῇ ἐν λίθων κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα σχέδια καὶ μέτρα· ἡ ἐπιγραφὴ θέλει γλυφθῇ ἐπὶ τοῦ λίθου. Ὅταν ἡ μετακείμεσι τῶν λίθων καταντᾷ δύσκολος καὶ εὐρίσκονται· ζύλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύνανται καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ διὰ στήλας σχοινιδίων καὶ λευγῶν.

V. Εἰς ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις καὶ ἐν ἔναι δυνατόν ὅπου σταυρόνονται αἱ ὁδοὶ νὰ ὑψωθῶσι ζύλιναι στήλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, αἱ ὁποῖαι δι' ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύσιν πῶσον ἀπέχουσι τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περὶ σημαντικῶν πόλεων.

VI. Τὰ ἔξοδα τῶν ζυλίων στηλῶν τούτων πρέπει νὰ φερθῶσιν εἰς βάρος τῶν ἀρχαίων κοινότητων. Ἐκτείναι δὲ, αἱ ὁποῖαι σημειοῦνται τὰς δικαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται.

VII. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν στρατιωτικῶν θέλει συμπράξει εἰς τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

128 Δ. Περὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἐπιβόρειαν τὴν ὁποίαν ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει. Ἐκτιμῶντας τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμέναί μετ' ἡν Ἑλλάδα,

κανονίσαντες ἤδη πλέον τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν διὰ διατάγματος, προσδιορίζομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργείων τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἐφεξῆς·

1) Θέλει συστηθῇ τώρα πλέον εἰς Ἀθήνας σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον θέλουν διδάσκεισθαι τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐορτάς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθῶσιν ὡς ἀρχιτέχνῃται (μάισταρες) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

2) Ἡ διδασκαλία γινομένη δωρεάν εἰς τοὺς μαθητευομένους εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθητευόμενοι ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα διὰ τῆς λύσεως προβλημάτων, εἰς τὴν ὁδηγίαν νὰ σχεδιάσωσιν μετὰ γραμμὰς ἀπλᾶς οἰκοδομὰς, καὶ στήλας, εἰς τὴν κατωτέραν ἀριθμητικὴν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς ρίζης, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ καταμετροῦσι καὶ ἐπαριθμῶσιν ἀπλᾶς ἐπιφανείας καὶ κανονικὰ σώματα, περισσότερον εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημείαν, καθ' ὅσον αὕτη δηλ. ἐφαρμόζεται εἰς ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην.

3. Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῆς ἱερογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος, ἡ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς συλλογῆς τῶν σχεδίων, ἔπειτα καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνδρας πεπαιδευμένους κατὰ τὰς ἀρμοδίους μαθήσεις μετ' ἀνάλογον ἀντιμισθίαν

4) Τὰ σχέδια καὶ αἱ γαιολογικαὶ συλλογαὶ ὀνομαστικῶς δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρίσκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς προσέτι τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολείων παραχωροῦνται,

εις τὴν διάθεσιν τοῦ διδασκτικοῦ καταστήματος τούτου.

5) Τὰ ἐξόδα τῆς σχολῆς ταύτης περνοῦνται μέχρι δευτέρας διαταγῆς· εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βιομηχανίαν.

6) Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, θέλουν δώσει τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν τὸ τε στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ συστηθησόμενον πανεπιστήμιον, μάλιστα δὲ θέλει παραδοθῇ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου σειρά μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταὶ οὕτινες ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀπειρωθῶσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, θέλουν δοθῇ ὡς ἐπιστάται τῆς ἐκτελέσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι καταλλήλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ ἀποκτήσωσιν τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7) Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

429. Α. Περὶ ἐμποδισμοῦ τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν (κολλητικῶν) ἀφρώστων

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὸ Ἡμέτερον κράτος ἡ μετάδοσις τῶν μολυσματικῶν ἀφρώστων, ἀπεφασίσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἱατροσυνεδρίου, καὶ διατάττομεν τοὺς ἀκολουθοῦς ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς.

Α. Μολυσματικὴ λοιμικὴ ἢ τύφος.

1. Ἐάν κατὰ δυστυχίαν φανερωθῇ ποῦποτε τῆς ἐπικρατείας ἡ μολυσματικὴ λοιμικὴ νόσος ἢ ὁ τύφος, ἡ ἀστυνομία παραλαβοῦσα καὶ ἱατροὺς εἰς βοήθειαν, πρέπει νὰ φροντίσῃ σπουδαίως περὶ τῆς ἀποσβύσεως τῶν ταύτης προξενούντων αἰτιῶν, χωρίζουσα μὲν συγχρόνως τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τῶν ἀρρώστων, συνιστῶσα δὲ νοσοκομεῖον

ἰδιαιτερον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τῆς νόσου τὴν μετάδοσιν.

2. Μεγάλην μάλιστα ἀπαιτεῖ ἐπιμελειαν ἡ καθαριότης καὶ ἀναγκαία ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος· ὅθεν χάριν τούτου, πρέπει νὰ ἀποφύγῃσι τὸ νὰ συνοικῶσι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς στενόχωρα μέρη. Ὅλα δὲ τὰ πράγματα καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ἀρρώστων καὶ ἀποθανόντων. ἀερίζονται καὶ καθαρίζονται μὲ θυμιάματα καὶ πλυσίματα χλωρικά· εἰς κακοήθεις ὅμως λοιμικὰς τὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἀφανίζονται διὰ τοῦ πυρὸς.

3. Τὰ διαβαίνοντα στρατεύματα, ἐν ἔχῳσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν πάσχοντας λοιμικῆν, οφείλουσι νὰ ἀποφεύγῃσι πᾶσαν ἐπιμιξίαν μὲ τὰς ὑγιεῖς χώρας, ἀκολουθοῦντα ἰδιαιτέραν τινα δὲδόν, ἥτις ἐγγίζει, ὅσον δυνατόν, ὀλίγα χωρία, καὶ κατασκηνοῦμενα πάντοτε ἐξω τούτων.

Μετὰ δὲ τῶν στρατευμάτων τὴν ἀναχώρησιν ἀερίζονται ἀκριβῶς καὶ καθαίρονται ὄχι μόνον ὅσα κατώκησαν καταλύματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, ὅσα μετεχειρίσθησαν.

Β. Πανώλης.

4. Ἀφότου ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τὴν ἔλευθρίαν τῆς, καὶ περιεφράχθη μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ καταστήματα, ἐξελειψὲ καὶ θέλει ἐκλείψῃ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ κακὸν τῆς πανώλης διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν. Ἄλλ' ἔάν κατὰ δυστυχίαν καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑπαρχόντων λοιμοκαθαρτηριακῶν νόμων καὶ διοργανισμῶν φανερωθῇ ἡ ὑποπτεῖσθαι εἰς ὁποιανδήποτε χώραν τῆς ἐπικρατείας πανώλης νόσος, ἕκαστος κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὁ ἱατρὸς ἢ χειρουργὸς οφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο παρευθὺς εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Πρέπει δὲ μάλιστα καὶ οἱ νεκροσκόποι καθ' ὅσα ἔλαβον παραγγέλματα νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τοῦτο.

5. Πᾶσα ἀρχή, εἰς τὴν ὁποίαν μὴνυθῇ τοιοῦτον συμβεβηκός, ἔχει χρέος ὄχι μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας περὶ τούτου νὰ ἀναφέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς ἐμποδισμὸν τῆς

μεταδόσεις τοῦ κακοῦ διατάξεις νά ὑποστηρίξῃ καί νά ἐνεργῇ ὅσον τάχιστα.

6. Πρὶν ὅμως ἀποφασίσῃ αὐστηροῦς προφυλάξεως τρόπους, ἐπιτάσσεται ἡ ἀρχὴ νά βεβαιωθῇ πρῶτον δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως δοκίμων καὶ γινώσιν ἐχόντων τοῦ πράγματος ἀνδρῶν, περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῆς νόσου, διὰ νά μὴν διασπείρῃ ματαίως φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς κατοικοὺς, ἐρμηνεύσῃ δὲ δυσπιστίαν εἰς τοὺς ξένους, ἐνεργοῦσα ἀκριβοῦς.

7. Τὸ πρῶτιστον (κυριώτατον) προφυλακτικὸν διὰ τὴν μεγάλην μεταδοσιμότητα τῆς πανώλης ὑπάρχει ὁ ἀποκλεισμός ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι περιέπεσον εἰς τὴν νόσον ταύτην, πρὶν δὲ καὶ ἐκείνων, ὅσοι ἢ ἀμέσως μετὰ τούτων, ἢ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς πραγμάτων ἐκοινωνήσαν, συμπεριλαμβανομένων ἐνταῦθα καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλῶς ὑπόπτων ὅθεν πολλάκις ἐπικεῖται χρεία ν' ἀποκλεισθῶσι, βαλλόμενα ὑπὸ λοιμοκᾶθαρσιν, οἰκίαι, δρόμοι, χωρία καὶ πόλεις, ἐῴτε δὲ καὶ ἐπαρχίαι καὶ νῆσοι ὁλόκληροι.

8. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ ἀποκλεισμοῦ, διορίζονται χωροφύλακες, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων φύλακες ἄλλοι ἐξ αὐτῶν τῶν κατοίκων, ἢ στρατιῶται καὶ ἐμποδίζεται διὰ τῆς βίας ἢ ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας ἐξόδος.

9. Ἐὰν δὲ τύχωσιν, εἰς μόνον, ἢ ὀλίγοι τινὲς οἱ ἀπὸ πανώλην ἀσθενούντες καὶ ὑποπτευόμενοι, τότε ἀρκεῖ ν' ἀποκλεισθῶσιν αὐτοὶ μόνον ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἀλλὰ συγχρόνως υποβάλλεσθαι εἰς λοιμοκᾶθαρσιν ὅλη ἡ ἐπαρχία καὶ περικυκλοῦται μετὰ ἀποκλειστικὴν φυλάκων σειρὰν, ὥσπερ μάλιστα ὑπάρχει ὑποψία ὅτι συνεκοινωνήσαν μετ' ἄλλων.

10. Ἐνεκα τούτου κρίνεται ἀρμόδιον νά διακριθῶσι μὲν εὐθὺς αἱ μέγιστα χωρία καὶ ἐπαρχίαι, νά ἀποκλεισθῶσι δὲ κατ' ἰδίαν ὅλα τὰ μέρη, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων διορίζεται εἰς ἱατρὸς καὶ ὑγιονόμος.

11. Ὅταν συμβῇ πανώλης εἰς παραθαλάσσιον ἢ πλησίον πλωήμου ποταμοῦ κείμενον τόπον, ἀνάγκη πᾶσαν νά διακοπῇ ἀμέ-

σως ἡ τοιαύτῃ κοινωνία καὶ νά μὴν ἀφεθῇ πλέον κανὲν πλοῖον, ἐκτὸς μόνον ἂν διευθύνεται εἰς τὸ λοιμοκᾶθαρτήριο.

12. Χορηγοῦνται δὲ ὅλα τὰ πρὸς τὴν ἀναγκαίαν εἰς ὅλους τοὺς κατ' οἶκον ἢ κατ' ἐνέριαν ἀποκλεισμένους ἀπὸ ἰδίας ἐπὶ τούτῳ διωρισμένους ὑπηρετίας.

13. Εἰς τοιαύτας γῶρας ἀποκλείονται μὲν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας αἱ ἄνθρωποι μὴ ἐξερχόμενοι ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἀπαγορεύονται δὲ αἱ κοιναὶ συνδιατριβαὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας, τὰ ξενοδοχεῖα τὰ λουτρά καὶ τὰ εὐθιμῆς καταστήματα, καθὼς καὶ αὐταὶ αἱ συνελεύσεις (συζῆσι) εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγοράς, φονεύονται ὅλα τὰ τῆδε κακείσε περιφερόμενα ζῶα, καὶ ἱατρὸς, ἐπισκέπτεται πᾶσαν ἡμέραν τοὺς κατοικοὺς διὰ νά ἀνακαλύπτῃ ἀμέσως ἂν συμβῇ μολυσμα.

14. Ὁ μολυσμένος ἀπὸ πανώλην ἀποκλείεται εὐθὺς μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἀναχωροῦντες ἐκείθεν ἀποκλείονται ὁμοίως ἄλλου τέσσαρας ἐβδομάδας, καὶ ἱατρὸς ἐρχόμενος ἐπισκέπτεται μακρόθεν καὶ προσεκτικῶς τὸν ἄρρωστον δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας.

15. Οἱ διατρίβοντες μετὰ τούτου ἄνθρωποι φοροῦσιν ἱμάτιον βρεγμένον εἰς ἔλαιον καὶ καλύπτουν ὅλον τὸ σῶμα ἀπὸ ποδῶν κεφαλῆς, χειροθήκας δερματίνας ὁμοίως εἰς ἔλαιον βρεγμένας καὶ ὑποδήματα (σανδάλια) ξύλινα, λαμβάνουσι δὲ τὰ πράγματα μετ' ἀγκιστροειδεῖς ῥάβδους.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν νίπτονται τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μετ' ἡλικίας ἀσβέστου ὕδατος. Οἱ δὲ φύλακες τοῦ ἀσθενούντος, καθὼς καὶ ἄλλοι νιπόμενοι μετὰ τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἀλείφονται καὶ μετ' ἔλαιον, βασιτάζοντες σιδηρὰν λαβίδα καὶ κοχλιάριον διὰ νά προσφέρωσιν ἢ νά δέχωνται δι' αὐτῶν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀσθενοῦς θυμιάζεται πολλάκις τῆς ἡμέρας μετ' ἀτμοῦ χλωροῦ ἢ νιτρικοῦ ὀξέος.

16. Ἄν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής, τίθεται μετὰ ὅσα ἐφάρεν ἱμάτια εἰς τὸ φορεῖον, καὶ σα-

νωδευμένος ἀπὸ ἑνα μόνον ἱερέα εἰς τὴν κηδεῖαν, θάπτεται εἰς ἰδιαίτερον μὲν καὶ κεχωρισμένον, ὅχι ὅμως πολὺ μακρὰν κείμενον τόπον, ἀπὸ δύο τουλάχιστον μέτρα βαθέως καλυπτόμενος· μὲ (τίτανον) ἄσβεστον. Οἱ περὶ τὸν ἀποθανόντα ὑποβάλλονται εἰς τριῶν ἐβδομάδων περιορισμὸν καὶ κάθαρσιν, τὰ φορέματα καὶ ἄλλα ἐπιπλάσσα μετεχειρίζετο, ἐνῷ ἡσθάνει ὁ νεκρὸς καίονται τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα καθαρίζονται κατὰ τάξιν.

17. Ὁ ὑγειαινὼν μετὰ τριῶν ἐβδομάδων ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν ἐπιμελὴ κατὰ συνέχειαν κάθαρσιν, τῶν φορεμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων δι' ἀερίσματος, καπνισμοῦ καὶ πλυσίματος (πλύσεως), ἐμβαίνει πάλιν ἐλεύθερος εἰς τὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οἱ ὅποιοι ἠκολούθησαν τοὺς αὐτοὺς κανόνας.

18. Εἰς τὰ καταλύματα τῶν ἀποθανόντων καὶ ἀναλαβόντων δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίνωσι νὰ κατοικήσωσι ἐκ νέου ἄλλοι, πρὶν παρέλθωσιν πολλὰ ἐβδομάδες, ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἀερίζονται καπνίζονται, πλύνονται μὲ χλωρικὸν ὕδωρ καὶ κονιῶνται, αἱ δὲ μικραὶ καλύβαι καίονται ἐξ ὀλοκλήρου.

19. Οἱ πρὸς ἐκφορὰν τῶν λειψάνων καὶ μετακομιδὴν τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ οἱ πρὸς κάθαρσιν τῶν οἰκιῶν καὶ πραγμάτων χρησιμεύοντες ὑπηρεταί, ὑπόκεινται εἰς διηγεκὴ κάθαρσιν. Ὅθεν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἀνεδέχθησαν, εἰσέρχονται εἰς τὸν πρὸς κάθαρσιν διωρισμένον τόπον, καὶ ἐξερχόμενοι δι' αὐτὸ εὐρίσκονται πάνποτε ὑπὸ παρατήρησιν.

20. Ὅταν ὑπάρχωσι πολλοὶ ἀσθενεῖς, προσδιορίζεται ἰδίᾳ τις διὰ τάφρου καὶ φυλάκων ἀποκλεισμένη οἰκία ἐκτὸς μὲν τοῦ μεμολυσμένου τόπου, ἐντὸς δὲ τῆς ἀποκλειστικῆς σειρᾶς, ὅπου φέρονται ἐπὶ αὐαζῶν ἢ ἄλλως πως παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διωρισμένων ἀνθρώπων, ὅλα τὰ φορέματα, ἐδῶδιμα ἢ ἄλλα πράγματα, ὅσων ἔχουσι χρεῖαν οἱ πάσχοντες ἀπὸ πανώλης καὶ ἤδη θεραπευόμενοι. Ὁ ἱατρὸς τοῦ νοσοκομείου δίδει καθ' ἑκάστην

ἡμέραν ἑκθεσιν περὶ τῆς νόσου εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατὰ τόπον ἀρχήν.

21. Πρέπει δὲ πρὸς τοῦτοις νὰ διορισθῇ καὶ παρατηρηκὸς τις οἶκος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ὑποπτοὶ ἤδη ὄντες, δὲν φέρωσιν ὅμως εἰσέτι πανώλης χαρακτηριστικά.

22. Ἀπὸ τῶν ἀποκλεισμένων τόπων δὲν ἐκδύνει κανεῖς, εἰμὴ μετὰ τεσσάρων ἐβδομάδων κάθαρσιν· ἂν δὴλ. ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου δὲν συμβῇ μόλυσμα, καὶ ἀπὸ ἱατρὸς ἐξετάσῃ ἀκριβῶς, καὶ δοθῇ κατὰ γνώμην τοῦτου τὸ ἀναγκαῖον διαβιτήριον.

23. Γενικῶς ἡ ἀποκλειστικὴ σειρὰ δὲν διαλύεται πρὶν παρέλθωσι τέσσαρες ἐβδομάδες, πρὶν παύσῃ νὰ ἀκούεται μόλυσμα, πρὶν καθαρισθῶσιν ὅλα τὰ μεμολυσμένα καταλύματα καὶ πράγματα.

24. Ἡ ἐπιστάτις τῶν ἔργων τούτων ἐμπιστεύεται εἰς διωρισμένην ἐξεπίτηδες ἱατρῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ὅποιαν προσδρεῖν ὁ διοικητὴς ἢ ὁ ὑποδιοικητὴς, αὕτη δὲ ἔχει καὶ στρατιώτας διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν, ἐκδιδούσα καὶ δεχομένη ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ διατάξεις.

25. Ὅλαί αἱ παραβάσεις τούτων θίλουνσι τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ κατ' ἰδικιτέρας ἀστυνομικὰς ἀποφάσεις.

Γ. Χολέρρα.

26. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀσιανὴ χολέρρα δὲν ὑπάρχει ἐνδήμιος, οὔτε ἀπεδήμησεν ἀγαθὴ τύχη εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦτο τὰ πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πάθους τούτου χρησιμεύοντα θέλουσι γνωστοποιηθῇ ἀκολούθως, ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, φανῇ ποτὲ, εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὁδηγίας διετάχθησαν ἐντοσούτῳ τὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος απαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα.

Δ. φυσικαὶ εὐλογίαι.

27. Ὅστις μάθῃ, ὅτι εἰς ἡ πολλοὶ ἀνθρώποι εὖγαλον εὐλογίας, χρεωστὲι νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις, βεβαιωθείσα παρὰ τοῦ ἱατροῦ τὴν

ἀλθῆσαν τοῦ πρᾶγματος, θέλει ἀποκλείσει τοὺς πρῶτους πεσόντας ἀσθενεῖς μετὰ τὸν ἥπιον καὶ εὐσχημον, εἰς ὅσον καὶ τὸν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ ἰατρός.

28. Μόνον ὁ ἀναλαβὼν τὴν θεραπείαν ἰατρός εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀσθενῆ, πλησιάζων ὅμως καὶ αὐτός μετὰ προσοχῆς καὶ μὴ ἐκβαίνων τῆς οἰκίας πρὶν νύκτα τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μετ' ὕδωρ.

29. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ εὐκολύνῃ πρὸς τοὺς ἀποκλεισμένους τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, μὴ γινομένης ὅμως διὰ τοῦτο ἐπιζημίας.

30. Ἄλλ' ἂν κατὰ δυστυχίαν τὸ κακὸν μεταδοθῇ ἀπὸ μίαν εἰς πολλὰς οἰκίας, τότε παύει μὲν ὁ ἀποκλεισμός, κρεμάται δὲ εἰς τὴν θύραν ἐκάστης πινακίον φέρον τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν α' ἰδὼ εἶναι εὐλογίαι. *

31. Ἡ ἀστυνομία καθυποβάλλει γενικῶς κατὰ χώρας εἰς ἐμβολιασμόν, ὅλους τοὺς ἀνεμβολιάστους.

32. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀρρώστου, τὸ λείψανον αὐτοῦ θάπτεται, προσεκτικῶς δὲ νὰ μὴ τὸ ἐγγίξῃ τις, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ λοιπὰ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιπλα, ἢ καίονται ἢ καθαρίζονται καπνίζόμενα καὶ πλυνόμενα μετ' ἀπλοῦν ὕδωρ ἢ ὀξυδιον· ἡ δὲ ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τούτων.

33. Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἀναλαβόντος ἀρρώστου ἀερίζεται ὁκτὼ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν πρὶν κατοικηθῇ ἐκ νέου ἀπὸ ἄλλου· πλύνονται δὲ ἐπιμελῶς ὅλα τὰ πῆλινα πράγματα.

34. Ἄλλ' ὅταν ἐκτανθῇ ἡ ἀσθένεια, πρέπει νὰ κατασταθῇ νοσοκομεῖον εὐλογίων, ὑποκείμενον εἰς λοιμοκἀθαρσιν.

35. Οἱ εὐκατάστατοι ἀσθενεῖς ἀποδίδουσι τὴν γενομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις δαπάνην, ἡ δὲ κοινότης ἀναδέχεται τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Β. Λέπρα.

36. Ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο διὰ τῆς συνεχοῦς συναναστροφῆς (καταντᾶ) γίνεται

μεταδόσιμον, ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἱατρῶν, πάσχουσιν αὐτὸ, ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑγιῶν ἀνθρώπων, νοσοκομούμενοι καὶ θεραπευόμενοι δι' ἰδίων, ἢ τῆς κοινότητος ἐξόδων, εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεμονωμένα μέρη.

Ὅθεν ὅστις γνωρίζει ἀνθρωπὸν πάσχοντα λέπραν, ὁρεῖται νὰ ἀναγγείλῃ περὶ τούτου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

37. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ μὴ γίνωνται συνουκίαι μετ' ἑλεπρώδεις ἄνδρας ἢ γυναῖκας, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τῆς νόσου ταύτης πολυπλασιασμός διὰ τῆς ἐπιγενέσεως.

38. Πρὸς ἐξάλειψιν ὅμως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ κακοῦ, ἡ ἀστυνομία ἐπιμελεῖται μάλιστα τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀποφυγὴν τῶν τὴν λέπραν προξενούντων ἢ διατηρούντων αἰτιῶν, οἷον· τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς κακῆς τροφῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἀλμυρῶν καὶ παστῶν ἰχθύων, τοῦ παλαιοῦ τυροῦ, τοῦ βαρέως ἄρτου, τῶν παλαιῶν ἀλλάντων (λουκανίκων) τῶν καθυγίων καὶ ὑπογίων οἰκημάτων, διδάσκουσα καὶ δικτάττουσα τὰ δεόντα περὶ πάντων τούτων.

39. Αἱ τοιαῦται προφυλάξεις παραγγέλλονται καὶ ἐναντίον πάσης ἄλλης ἀσθενείας ἀναλόγου μετ' τὴν λέπραν ὅποια π. χ., ἡ λεγομένη βράδυσγη τῆς Σουηδίας, ἡ μύκωσις. Ἰταλίστῃ δὲ σκερλιέβο (scerlievo mal fiume.)

Γ. Αἰγυπτιακὴ ὀφθαλμία.

40. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀρρώστια αὕτη ὑπάρχει κατὰ τινὰς περιόδους μεταδόσιμος, πρέπει νὰ φροντίξῃ ἡ ἀστυνομία νὰ θεραπεύωνται εἰς ἀποκλειστα μέρη, ὅσοι, κατὰ ἱατροῦ γνώμην, βασανίζονται ἀπ' αὐτὴν.

41. Ὅθεν ἕκαστος ἰατρός ἅμα γνωρίσῃ ἀνθρωπὸν τινὰ, πάσχοντα τοιαύτην ὀφθαλμίαν, ἀναφέρει κατὰ χρεὸς περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

Δ'. Ἀφροδισιακὴ Νόσος.

42. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ ἀποτροπαίου καὶ βδελυροῦ τούτου πάθους, ἡ ἀστυνομία ἢ δὲν πρέπει νὰ ὑπο-

φέρη διόλου τὰς κοινὰς γυναῖκας καὶ τὰ χαμαιτυπεῖα, ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδεδομένων διατάξεων.

43. Αἱ περιφερόμεναι κατὰ τὰς ὁδοὺς πόρναι πρέπει νὰ λείψωσι διόλου, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ καὶ θεραπείαν τῶν νεοτρώτων θέλουσι διορισθῇ νοσοκομεῖα ἰδιαιτέρα, αἱ δὲ ἀνίατοι ἐξ αὐτῶν φέρονται εἰς ἄλλα ἐπὶ τούτῳ διορισμένα φιλανθρωπικὰ καταστήματα (νοσοκομεῖα.).

44. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ γίνωνται συνεχῶς ἐξετάσεις εἰς τὰ στρατεύματα, νὰ παρακαλῶνται δὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ξένων στρατευμάτων καὶ μάλιστα ναυτικῶν, νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πάσχοντας τοῦ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα.

45. Τὰ στρώματα, φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀποθανόντων ἀπὸ ἀφροδισιακῆν νόσον, ἀφοῦ καθυρσιθῶσιν ἀκριβῶς, δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἢ νὰ ἐμβῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Η'. Χώρα, ἀχώρα.

46. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν τούτων ἀφροδισιῶν, πρέπει νὰ φροντίζη ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ γίνωνται παραδεκτοὶ εἰς τὰ κοινὰ καταστήματα καὶ μάλιστα εἰς τὰ σχολεῖα, ὅσοι πάσχουσι τοιαύτας νόσους, πρὶν ἰαθῶσιν ἐντελῶς· πρὸς τούτοις δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς μαῖντορας καὶ μαθητιῶντας νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς θεραπείας τούτων.

Θ'. Πνευμονικὴ φθίσις.

47. Ἡ ἀστυνομία πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ πύθους τούτου φροντίζει νὰ μὴ πωλῶνται ἢ ἐμβαίνωσιν εἰς χρῆσιν ἄλλων, ὅσα οἱ ἀποθανόντες φθισικοὶ μεταχειρίσθησαν στρώματα, φορέματα καὶ παννικά, πρὶν ἀερισθῶσι καὶ πλυθῶσι καθὼς πρέπει, διὰ χλωρικοῦ ὕδατος ἢ στακτῆς (lessive).

48. Καὶ οἱ ἰατροὶ δὲ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐλκύσωσι τὴν προσοχὴν τῶν συγγενῶν τοῦ φθισικοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὄλων, εἰς τὸ μεταδόσιμον τῆς νόσου, ἐμποδίζοντας μάλιστα τὴν ἀπάχυσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς

φρωνῆς ἢ τὴν διατριβὴν εἰς τὸ αὐτὸ δωματίον καὶ γενικῶς τὴν χρῆσιν τῶν αὐτῶν ἐνδυμάτων, παντικῶν καὶ ἀγγείων.

1'. Σπασμωδικὸς βήξ ἢ κοκίτης.

49. Ἐπειδὴ ὁ σπασμωδικὸς βήξ καὶ κοκίτης ἐνίοτε μεταδίδονται, ὅσα παιδία πάσχουσιν, ἀποκλείονται τῶν σχολείων πρὸς κολύβην, ἢ δὲ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ καταστήσῃ προσεκτικὸς εἰς τούτῳ τοὺς διδασκάλους.

ΙΑ'. Ὑδροφοβία.

50. Ὅστις γνωρίζει λυσσῶντα τινὰ ἀσθενῆ, ἢ ὑποπτον κύνα τῇδε κακίᾳ φερόμενον, ἢ διατρίβοντα εἰς τόπον τινὰ, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

51. Ἡ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἐμέσῳ νὰ καταθῶσι μὲ σχοινίον ἢ ἄλλοσόν καὶ αὐτοὶ οἱ ὕγειαι κύνας, οἱ δὲ πλυνόμενοι νὰ φονευθῶσι· παραγγέλλει δὲ καὶ ὅλους τοὺς κυρίους τῶν κυνῶν νὰ προσέχωσιν, ὥστε ἂν ἡ δαγκασθῶσιν ἢ παρατηρήσωσιν ὑποπτα τινὰ συμπτώματα, ὅσον δυσθυμίαν, δειλίαν, ἀνορεξίαν, ὀγκιότητα, ὑδροφοβίαν, νὰ ἀναγγέλωσι πάραντα περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις ἢ φονεύει τοὺς τοιοῦτους κύνας, ἢ τοὺς διαφυλάττει μὲ δαπάνην τῶν ἰδίων αὐτῶν κυρίων. Ἐγγίνει οἱ ὑποπτοὶ κύνες πρέπει νὰ συλλαμβάνωνται κατ' ἀρχὰς εὐθὺς καὶ νὰ φυλάττωνται ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια διὰ τινος ἰατροῦ.

52. Αὐτὸς δὲ ὁ ἀποδεδειγμένος λυσσώδης κύων φονεύεται τὸ δὲ πτώμα αὐτοῦ παραχρῶνεται βεθέως, σκεπαζόμενον μὲ ἄσβεστον, τὰ δὲ σκεπάσματα, τὸ ἄχυρον, τὰ ἀγγεῖα καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἐμολύνθησαν ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τοῦ στόματος αὐτοῦ ἢ ἀπλῶς ἐγγίχθησαν, ἀφανίζονται.

53. Ἄν τις δηγθῇ ἀπὸ λυσσῶντα κύνα ἀναγγέλε ἰτὸ συμβεβηκὸς παρευθὺς πρὸς τὴν καθεστῶσαν ἀρχὴν, καὶ προσκαλεῖται ὁ πλησιέστατος ἰατρός ἢ χειρουργὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρόσφορον θεραπείαν.

54. Ἄλλ' ἂν λείπῃ τοιοῦτος, καθαρίζεται ταχέως ἡ πληγὴ διὰ τοιῶν, πυ-

ρακτωμένον σιδήρου καὶ καυστικῶν ὀξέων, ἢ τοῦλάχιστον πλύνεται μὲ δρυμεῖαν ἀλμυρὴν ἢ στακτὸν (lessive), ἢ καυτηρίασις ὅμως θεωρεῖται πάντοτε ὡς τὸ βεβαιότατον καὶ ταχύτατον βοήθημα· ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν περισσότεραν τοῦ σκοποῦ ἢ πληγὴ πρέπει νὰ διακρινῇ τοῦλάχιστον ἐξ ἑβδομάδας ἀνοικτὴ εἰς ἑκπνησιν.

57. Ἐπειδὴ οἱ λυσσῶντες δύνανται νὰ μεταδώσωσιν εἰς ἄλλον τὴν ἀσθένειαν, οἱ περιεσφραμμένοι ὀφείλουσι μὴ δαγκασθῶσιν ἢ ἀπλῶς μολυνθῶσιν ἀπὸ τὸν ἄρρὸν ἢ τὸν σιελόν τῶν ἀφροστικῶν τούτων. Ὁ ἀποθανὼν ἀπὸ λύσσαν τίθεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἀπλutos εἰς τὸν κρήβατον καὶ θάπτεται βαθέως· ἢ δὲ στρωμνὴ αὐτοῦ καὶ ὅσα μετεχειρίζετο φορέματα πανικὰ καίονται· οἱ δὲ τοῖχοι καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ καταλύματος καθαρίζονται καὶ κοινοῦνται· τὸ τελευταῖον τοῦτο συμφέρει νὰ γίνεσθαι καὶ ἂν ὁ ἀσθενὴς ἀναλάβῃ.

58. Διὰ νὰ προληφθῇ δὲ καὶ ἡ γένεσις τῆς ὑδροφοβίας, ἃς φροντίζει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ μὴν περιορισμένους ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν, ἐπιβάλλουσα φόρους καὶ φονεύουσα τοὺς τῆδε κακεῖσε ἐλευθέρους καὶ ἄδεσπότους περιπλανωμένους κύνας· ἐκτὸς δὲ τούτων, οἱ δεικτικοὶ κύνες πρέπει νὰ φέρωσι φημοὺς ἢ νὰ δένωνται μὲ ἀλύσου.

IB. Ἀκρατελεύτιοι ὄρισμοι.

57. Ἐπειδὴ πολλάκις ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω περὶ χρήσεως χλωρικῶν θυμημάτων καὶ πλυσμάτων, διὰ τοῦτο ταῦτο χρόνως μὲ τὸ παρὸν διάταγμα, θέλει ἐκδοθῇ εἰς εἶδει παραρτήματος αὐτοῦ καὶ ἡ σύντομος ἐρμηνεία τῆς κατασκευῆς τῶν ἢ συνταχθεῖσα ἤδη παρὰ τοῦ ἱατροσυνηδρίου.

58. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δὲ Γραμματείας τῶν Ἑσωτερ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1836.

430. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὅταν ᾖ νὰ γίνωσι δυνατὰ καὶ ταχέως ἐνεργούντα καπνίσματα, λάβε.

3. Μέρη κοινῷ ἁλατος, 1 μέρος μαγνησίου, 2 1/2 ὕδατος καὶ 2 πυκνῶν θεϊκοῦ ὀξέος. Βάλε τὸ μετὰ τοῦ ἁλατος τριβὴν καὶ ἐνωθὲν μαγνησίον εἰς ὑάλινον ἢ πηλινον πινάκιον καὶ λύσον ἐπ' αὐτῶν ὀλίγων κατ' ὀλίγον τὸ μετὰ τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος ἐνωμένον ὕδωρ· ἀκολουθῶς δὲ ἀνακάτωσον μὲ ὑάλινόν τινα πάσσαλον, οἱ ἀναδιδόμενοι τότε αἱμοὶ ὑπάρχουσι μὲν πολλὰ δρυμεῖς, βλάπτουσιν ὅμως εὐκόλως τὰ τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα. Ὅπου δὲ πρόκειται λόγος νὰ καθαρισθῇ ὁ ἀήρ ὅχι μὲν ταχέως, ἀλλὰ συνεχῶς καὶ ἀποχωρῶντως, διὰ νὰ μὴν ἐπηρεάζωνται οἱ πνεύμονες· λάβε μίγμα ἰσομεροῦς κόνεως ὑδρογονοχλωρίου τιτάνου λεπτῇ κόνει χλωρικῆς τιτάνου, βάλε δὲ εἰς πινάκιον, καὶ ἀφοῦ χύσῃς ὀλίγον ὕδωρ ἀνακάτωσον συνεχῶς διὰ πασσάλου.

Πλυσίματα χλωρικά.

Γίνονται πολλὰ καλὰ δι' ἀναλύσεως χλωρικῆς τιτάνου εἰς διαστακτὸν ἢ β. ὁ χινον ὕδωρ καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δυνάμεως λαμβάνομεν 6—12 ὄρ. εἰς τριῶν ὕδωρ.

431. Α. Περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν.

Ο Θ Ω Ν κ λ π.

Λαθόντες ὑπ' ὅσιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, περὶ ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν κλπ. ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

α. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἐξ ἑβδομάδων ἀδειαν ἀπουσίας κατ' ἔτος, ἀπολαμβάνοντες κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μόνον τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τῶν ἀνευ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν.

β. Ἡ ἀδεια, ἂν μὲν ᾖ δι' ἐντὸς τοῦ κράτους, δίδεται παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, εἰς ἣν ἀμέσως ὑπάγεται ὁ ἀξιωμα-

τικὸς, εἰδοποιουμένης συγχρόνως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου· ἐὰν δὲ ἐκτός, παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης.

γ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ ἀξιωματικὸς ἀπέρχεται.

δ. Εἰς τὸ αἰτῶν τὴν ἀδειαν ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῇ νὰ παραταθῇ αὕτη καὶ περίπλεον τῶν ἐξ ἐβδομάδων, εἴτε διὰ λόγους ἀσθενείας, εἴτε δι' ἄλλην καταπεύγουσαν περίπτωσιν, ἢ αἰτησίᾳ του, καὶ ἐὰν ᾖ καὶ δι' ἐντός τοῦ κράτους, καθυποβάλλεται εἰς Ἡμᾶς, συνωδευμένη μὲ λόγους ἰσχυροῦς. Ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ, ὁ αἰτῶν δικαιούται εἰς τὴν ἀπολαβὴν τῶν 3/4 τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ του, ἀπ' ἧς ἡμέρας πρὸ ἐλθῇ ἢ νόμιμος προθεσμίᾳ τῶν ἐξ ἐβδομάδων. Εἰς Ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν ἂν πρέπει νὰ λάβῃ καὶ ὁλόκληρον τὸν μισθὸν του.

ε. Εἰς τοὺς σκοποῦντας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου ἀξιωματικοὺς δὲν δύνανται νὰ δίδωσι τὴν ἀδειαν αἱ ἀνώτεροι αὐτῶν ἀρχαί, ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

ς. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας δίδεται τὸ δικαίωμα ἐνὸς μηνὸς ἀπουσίας κατ' ἑτος μὲ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ μισθοῦ των, ἐκτός τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροσμοδείας· περαιτέρω τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἀδεία δὲν χορηγεῖται.

ζ. Ἡ ἀδεία πρέπει νὰ δίδεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀμέσως ὑπάγονται· ἂν δὲ ᾖ καὶ δι' ἐκτός τοῦ κράτους, ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

η. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας πρέπει νὰ προσδιορίζεται ὁ τόπος, ὅπου ὁ λαβὼν αὐτὴν ἀπέρχεται.

θ. Οἱ οικονομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυτικοῦ, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις ταύτας.

ι. Οἱ ἐντός τῆς προθεσμίας των μὴ ἐπανεληθόντες εἰς τὰς θέσεις των ἀξιωμα-

τικοί, ὑπαξιωματικοί, ναῦται καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, στεροῦνται παντὸς δικαιώματος εἰς ἀπαίτησιν μισθοῦ, καὶ δι' αὐτὸ τὸ δι' ἀδείας διάστημα τῆς ἀπουσίας των, ἐκτός μόνον, ἐὰν παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ἀποχωρῶσαν περὶ τῆς ἐλλείψεώς των, ὡς προσελθούσης ἀπὸ ἀνυπερβλήτα ἐμποδία· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν οἱ λόγοι αὐτῶν πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἣτις ἀποφασίζει ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας· ἐξαιτεῖται δὲ τὰς ἀποφάσεις Ἡμῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

ια. Αἱ ἀδείαι ἀρχίζουσιν ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀναχωρήσῃ τῆς θέσεώς του ὁ ὑπάλληλος, καὶ τελειοῦνται ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανέρχεται εἰς αὐτήν.

ιβ. Αἱ ναυτικαὶ ἀρχαί, ὅταν ᾖ θελον δώσῃ ἀδείας παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ διατάγματος τούτου, ἐκτός τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν λαβόντων τὴν ἀδειαν ὑπάλληλων, δι' ὅσον καιρὸν αὕτη ἐξευδῇ ἀνόμως.

ιγ. Αἱ περὶ τῶν μισθῶν τῶν εἰς τὰ ναυτοκρεμέα ναυτικῶν διατάξεις, θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἐπομένους ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Δεκεμβρ. 1836.

432. Α. Περί δημοτικῆς ἀστυνομίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 28, 91, 95 καὶ 96 αὐτοῦ, καὶ τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως Μας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί

1. Ἡ ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δήμων δι' ἰδιαιτέρων ὀργάνων, ἐν ᾧ νόματι, κατ' ἐπιταγὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐναστώτας νόμους.

2. Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία διαιρεῖται εἰς διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν.

3. Τὰ κατὰ νόμον ἐπιφορτισμένα ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶναι α. Οἱ δήμαρχοι. β. Οἱ πάρεδροι τῶν. γ. Οἱ ἰδιαιτέροι διευθύνται ἀστυνομίας. δ. Οἱ εἰς αὐτὸν ὑποκείμενοι ὑπηρεταί.

4. Ἡ ἐπιτήρησης τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὀργάνων τούτων καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀντιόντων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

5. Τὰ ἐξ ὅσα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς συσκευάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἀναποφεύκτων ἀστυνομικῶν καταστημάτων πληροῦνται παρὰ τῶν δῆμων. Πρὸς τοῦτο θέλουν χρησιμεύει πρὸ πάντων αἱ προσερχόμεναι ποσότητες ἐκ τῶν προστίμων, ἐκ τῆς μερίδος τῶν δικαιοματίων τῶν διαβητηρίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιοματίων καὶ ἄλλων παρομοίων παραχωρηθέντων εἰς τοὺς δήμους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ περὶ ἱεραρχίας τῶν.

6. Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις ἀπόκειται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ δι' ἐπιφορτίσεως ἄλλου.

7. Εἰς ἀπουσίαν ἢ παρεμπόδισιν τοῦ δημάρχου ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ εἰρᾷ τοῦ δημαρχείου εὑρισκόμενος πάρεδρος. Μεταξὺ πολλῶν παρέδρων προσδιορίζεται ἡ σειρά κατὰ τὸν §. 2. τοῦ ἀρθρ. 7. τοῦ δημοτικοῦ νόμου. Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ τοποτηρηταί τῶν εἰς ὑποθέσεις ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς, ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας ἐνεργοῦν ὅμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐπὶ προσωπικῇ τῶν εὐθύνη. Εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς ἀπόκειται μόνον ἡ ἐπιτήρησης καὶ ἡ γενικὴ τακτοποίησις τῆς ἐκτελέσεως καθὼς καὶ ἡ διαταγὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς νόμους τὰ διατάγματα καὶ τὰς γενικὰς ἐδγκίας, διατάξεις τῶν ἐπιτοπίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ πρόσκλησιν, κατ' οὐδὲνα λόγον ὅμως ἢ ἄμεσος ἐκτέλεσις τῆς ἀστυνομίας.

8. Οἱ πάρεδροι χρησιμεύουν ἐνταυτῷ ὡς βοηθοὶ τῶν δημάρχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας.

9. Εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις, ἀνάγκης τυχούσης, προσκολοῦνται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἰς ἡ δύο ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ πρὸς διείθυσιν τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου συμφώνως μὲ τὸ ἀρθρ. 42 τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

10. Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέση, ὅπου εἶναι διωρισμένοι τοιοῦτοι ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ ὅλη ἡ ἐξουσία τοῦ δημάρχου εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα μεταβαίνει: ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστάσιάν του εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν πρὸς ἀεὶ ἀρτήκτον ἐκτέλεσιν, ὑπόκειται καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, ἀμέσως εἰς τὸν διαληφθέντα διευθυντήν.

11. Ὅπου εὑρίσκονται διωρισμένοι πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διευθυνταί, ὁ δεύτερος ὑπόκειται εἰς τὸν πρῶτον.

12. Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἀρθρ. 7 ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ δημάρχου μεταβαίνουν εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

13. Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἀρθρ. 8, οἱ πάρεδροι ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους μὲ τρόπον, ὥς αὐτοὶ ἀναθέτουν μέρος τῆς ἐξουσίας τῶν εἰς τοὺς πρῶτους, πλὴν ἅμα γίνῃ ἡ παραχώρησις, ἐνεργοῦν ἀνεξαρτήτως πρὸς ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς σχέσεις πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅσας αὐτὸς πρὸς τὸν διοικητήν. Παρομοίᾳ ὅμως παραχώρησις εἰς βοηθοὺς δὲν γίνεται, εἰς δήμους εἶναι διωρισμένοι ἰδιαιτέροι ἀστυνομικοὶ διευθυνταί.

14. Οἱ ἀστυνόμοι εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑποκείμενοι εἰς τοὺς δημάρχους εἰς τὴν συνήθη καὶ καθημερινὴν διαχείρισιν τῶν χρῶντων, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δήμαρχοι εἰς τοὺς διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητὰς.

15. Οἱ ἀστυνόμοι ὅμως εἰς ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, χρεωστοῦν τακτικῶς καθ' ἡμέραν νὰ κάμωσιν εἰς τοὺς δημάρχους προφορικὴν ἀναφορὰν, καὶ αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκτὸς τούτου ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομίους περὶ τῶν διαφορῶν ἀντικειμένων προφορικὴν ἢ ἐγγράφον ἀναφορὰν, καὶ εἰμποροῦν τόσον περὶ τούτων ὅσον καὶ περὶ τῶν γενικῶν ἀνφορῶν νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, διατάξεων καὶ γενικῶν ἐδηγίων. Ἀνίσως αἱ ἀποφάσεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτά, ὁ ἀστυνόμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ διευθύνῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν.

16. Εἰς μέρη, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἐδρα διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ ἀστυνόμος χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν ἡμερούσιον προφορικὴν ἀναφορὰν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀστυνόμοι χρεωστοῦν εἰς αὐτά καὶ ἄλλα μέρη νὰ διευθύνωσι πάντοτε κατὰ διαταγὴν ἀναφορὰς περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν νὰ ἐκτελῶσι τὰς περὶ τούτων ἀμέσως διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ, νὰ εἰδικοποιῶσιν ὅμως πάντοτε περὶ τούτων τοὺς δημάρχους ἐντὸς 24 ὥρων. Εἰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ διαταγαὶ αὗται ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀρθ. 14 ἢ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ γενικῶν ἐδηγίων, ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς δημάρχους παρατηρήσεις καὶ παράπονα, χωρὶς ὅμως νὰ εἰμπορῇ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν.

17. Ως πρὸς τοῦτο ὑπόκειται ἀμέσως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους, οἱ ὅποιοι προσδιορίζονται διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν εἰς τούτον ἀναφερομένων διαταγμάτων.

18. Οἱ δήμαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι καὶ λόγον τοῦ προβλέποντος τὸ μέρος τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ χορηγῶσι εἰς τοὺς ἀστυνομίους τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πικίν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρῶντων, νὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην τῶν πρὸ τῆς λαγῆς αὐτοῦ.

Εἰς περιπτώσιν τῆς μὴ ἐπαρκείας τῆς μὴ χρησιμότητος τοῦ προσωπικοῦ, ἀστυνόμοι ἐπιφυλάττονται τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι περὶ τούτου παρατηρήσεις, ὅταν αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, νανταὶ νὰ διευθύνωσι παράπονα εἰς τὸν Διοικητὴν.

19. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ προλαβόντος θροῦ ἐφαρμόζονται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς παρῆδρους κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθ. 8 καὶ 13, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας.

20. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀντικείμενον ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνεστώτων νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ νὰ προλαβάνῃ τὰ πλημμελήματα, ἐγκλήματα, καὶ τὰς παραβάσεις τῶν ποινικῶν ἐρισμῶν.

21. Ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει εἰδικῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦ νόμου διαλαμβανόμενα ἀντικείμενα, καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν κανονίζεται ἐν γένει καὶ τοὺς ἐστώτας νόμους, καὶ τὰς διατάξεις καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρ. 1 τοῦ διατάγματος.

22. Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως ἔμπορουν νὰ ἐνεργήσωσι τί, ἀντικείμενα εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἢ τοὺς προλαβόντας καὶ ἐπομένους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκ τούτων χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτοὺς καὶ ἀκρίβειαν, χωρὶς νὰ τοὺς υπερβαίνωσιν νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ὑπέρβασιν αὐτῶν.

23. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, κατὰ

ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῶν, χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι τὴν εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκφορασθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀρχήν, νὰ μὴ περιορίζουν κἀνένα εἰς τὴν ἐλευθερίαν εὐκαρπώσιν τῆς ιδιοκτησίας του, καὶ τὴν ἀτομικὴν του ἐλευθερίαν, παρὰ ὅσον ἀπαίτεται παρὰ τῶν ἐνεστώτων νόμων, δηλαδή νὰ ἐπιτρέπουν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων εἰς πάντα πολίτην καὶ κάτοικον τὴν δυνατὴν ἐλευθερίαν ἀνάπτυξιν τῶν δυναμεῶν του καὶ νὰ παραλείπῃσι πᾶσαν περιττὴν καὶ μὴ ὑπαγορευομένην παρὰ τῶν νόμων ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις.

24. Οἱ ἐπιφορτισμένοι: ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν εἰσποροῦν νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος· ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ δημοσιεύωσι γενικὰς διατάξεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων· 1) Ὅταν πρόκειται νὰ διατάττωσιν ἐπιτόπια προφυλακτικὰ μέτρα περὶ ἀντικειμένων ἐκτεθειμένων εἰς τὴν ἐπιγρόπνησιν καὶ ἐξουσίαν τῶν· 2) Ὅταν πρόκειται νὰ δημοσιεύωσιν ἐκ νέου τοὺς νόμους καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ συμμορφώωνται μὲ αὐτοὺς, ἢ νὰ δίδωσι νομοθετήσεις καὶ κανονισμοὺς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεώς των.

25. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰσποροῦν νὰ καμῶσιν ἀποφασιν ἐναντίαν τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

26. Παρόμοιαι γενικαὶ ἀποφάσεις θέλουν ἐκδίδεσθαι κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας.

Κατὰ τὸ ἔτος τὴν ὥραν Ἡμεῖς Διευθυντής (πάρεδρος ἢ ἀστυνομός) τοῦ δήμου ἐπαρχίας νομαρχίας πληροφορηθέντες ὅτι (ἢ εἰσποροῦντες ὅτι) καὶ συμφωνῶντες μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος (ἢ μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου) δια-

τάττομεν.

Πᾶσα παράβασις τῆς παρουσίας ἀποφάσεως θέλει ἐκτίθεται διὰ πρωτοκόλλου διὰ νὰ καταδικῶνται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ παρούσα ἀστυνομικὴ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δῆμον ὅλον.

27. Διευθυνσις παραπόνων ἀπὸ μέρους ιδιώτου εἰς ἀνωτέραν ἀρχήν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, δὲν εἰσπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν του ἐνὸς δὲν ἤθελε μεταρρυθμῆθαι ἢ τροποποιηθῇ.

28. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τοῦ προκατόχου του, μήτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς, πρὶν ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν προϊστάμενόν του διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν· τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας ἢ ἐπιφορτισμένους μέρος τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως.

29. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διευθύνσεως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, καθόσον δὲν κανονίζονται ἰδίως καὶ ἑρμῶς διὰ τῶν νόμων ἰδιαίτεροι ἐξαιρέσεις.

30. Ἐκτὸς τῶν γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀστυνομικῶν νόμων καὶ διατάξεων οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἰδικιτέρας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι κανονίζονται εἰδικῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 31-32.

31. Οἱ μερίστην σημαντικότητά καὶ ἐπιβρόχην ἔχοντες ὁριτικοὶ τοῦ ποιν. νόμου καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι τοῦ τρίτου βιβλίου αὐτοῦ (ἀστυνομικαὶ παραβάσεις) πρέπει νὰ κῆνται πρὸ ὀφθαλμῶν τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὅχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἄλλ' 84-88 ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνην τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ χρησιμεύουν εἰς αὐτὰ ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς διατάξεις τῶν πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τῶν νόμων, πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τὸν κοινὸν

βίον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ιδιοκτησίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· χρεωστοῦν ὄχι μόνον νὰ καταδικάσῃ τὰ κακουργήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶσι τὸ κακὸν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

32. *Εν τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἡ διαχείρισις καὶ συντήρησις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. Ὅλη ἡ εὐθύνη ὡς πρὸς τοῦτο πίπτει εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν πρωτίστην διεύθυνσιν αὐτῆς. ἐπὶ τούτῳ χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνῃσι πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ τὴν διαταράξῃ, νὰ ἐνεργῶσι συχνοὺς περιπάτους ἐναντίον τοῦ ἀρχοῦ καὶ ὑπόπτου ὄχλου· νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ὑποκλοπὰς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἰδίως τὴν ἀπορροαζίν τῶν κατοίκων.

*Ὅταν ταρχυθῇ ἡ κοινὴ ἑταιρία, οἱ διευθυνταὶ τῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ πράττωσι τὰ κατὰ δυνάμιν διὰ νὰ συλλέθωσι τοὺς πρωταίτιους καὶ συνενόχους καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι πάλιν τὴν ἡσυχίαν.

*Ὅταν ἡ ἀστυνομία εἰδοποιήθῃ ἐπισήμως ἡ ἰδιαιτέρας περὶ πραχθέντος ἢ πραχθσομένου ἐγκλήματος, περὶ προσβολῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς, ιδιοκτησίας ἢ τῆς τιμῆς ατόμου τινος, χρεωστὲι νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ κακόν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ τρώσπεκα καὶ σκευή, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

33. Οἱ δήμαρχοι, πᾶρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι ἅμα παρατηρήσωσι ἀρχᾶς στασιαστικῶν κινήσεων, χρεωστοῦν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν, χρεωστοῦν ὡσαύτως νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καὶ σφά μετρα, ἱκανὰ πρὸς καθυστάθην τῶν πνευμάτων, καὶ κατὰ-πικύσιν τῆς ταρχυῆς.

34. Αἱ στασιαστικαὶ συσσωματώσεις ἐναντίον τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, τῆς ἐλευθερίας κυκλοφορίας τῶν τροφίμων, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐργασίας, καὶ βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ καταπύωνται παρ'

αὐτῶν ἅμα γίνουιν ἀνωφελῶς· τρεῖς προσκλήσεις μὲ τύμπανον ἢ σάλπιγγα, καὶ ἀκολούθως πρέπει νὰ γίνεταί κατὰ τοῦ τύπου ὁ δικαστικὴ καταδίωξις.

35. Ὁ αὐτὸς τρόπος προσκλήσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐμβάλλει εἰς ἐνεργείαν, ἐπὶ περίπτωσιν στασιαστικῆς συσσωματώσεως ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ατόμων, τῶν ιδιοκτησιῶν, τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ πρὸς ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων ἢ κατὰ δίκων.

36. Πρὸς διάλυσιν τῶν στασιαστικῶν ἦναι ἀνάγκη, προτιθεμένη ἐντέλλουσα τὴν στρατιωτικὴν δυνάμιν μὲ τοὺς ἀπολλούτους τύπους. Ἐν ἐνόμῳ τοῦ Βασιλεῦς ἡμεῖς Δῆμαρχοι τοῦ δήμου προσκαλοῦμεν τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῶν ἐπισταθμισμένων εἰς τὸν δήμον τοῦτον στρατευμάτων τῆς γραμμῆς ἢ τετραρχιῶν νὰ χρηρηγήσῃ ἀμέσως τὰ ἀρτίον ἀναγκαιῶν πρὸς διάλυσιν τῆς γυναικτικῆς συσσωματώσεως ἐναντίον τῆς πλατείας . . . ἅμα αἱ προσδιορισμέναι παρὰ τοῦ νόμου, προσκλήσεις γίνονται παρὰ ἡμῶν ἢ παρὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ. Εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως περιλαμβάνεται νὰ ἀποφεύγεται ἡ πραγματικὴ ἐπέμβασις ὅσον εἶναι δυνατόν ἀκινδύνως καὶ νὰ μὴ γίνεταί πλέον χρῆσις τῆς βίας εἰμὴ ὅσον εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκβάσεως.

37. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ συμπεράττωσιν ὅλας δυνάμεις εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνεργείας τῶν παρὰ τὴν χωροφυλακτικὴν λαμβανομένων μέτρων πρὸς κατὰσχεσιν τῶν στρατιωτικῶν λειποκτιῶν καὶ αἰχμαλώτων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐγκληματικῶν καὶ νὰ ὑποστροφίσαν πάντοτε τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαίρως καὶ ἐντόνως.

38. Εἰς ἐκάστην τῶν πόλεων θέλουσι διορίζεσθαι εἰς ἢ καὶ περισσότεροι εἰρηνοφύλακες κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐπιφορτισμένοι

αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν δημάρχων, πα-
 τέρων καὶ ἀστυνόμων, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν
 ἐν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ ἐνεργῶσιν
 ἢν κράτησιν τῶν κακούργων καὶ ἐγκλη-
 ατιῶν. Ὡς διακριτικὸν σημεῖον φέρουν
 κυκλὸν ῥάβδον, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ θέλουν εἶναι
 ἐντυπωμέναι αἱ λέξεις « ἰσχύς τοῦ νόμου »
 ῥάβδος θέλει κρέμαται, εἰς ταινίαν κυ-
 νόλεμον, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ εὐρίσκεται
 ἡμῖμα. Λέγουσιν πρὸς τοὺς κρατούμενους « σὲ
 κατὰ τὴν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ μὲ ἀ-
 νηλούθωσιν » οἱ πολῖται ὑποχρεοῦνται νὰ
 ἰδῶσι χεῖρα βοηθείας εἰς τὰς προσκλη-
 τῶν, ὅσοι ἀποποιούνται νὰ ὑπακού-
 οῦσι, κατὰ δικαστικῶς ὡς πα-
 ρατάται τῇ εἰς τὰς ἀρχὰς χρεωστούμενης
 πακοῦ.

39. Ἐκτός τούτου, εἰς τοὺς δῆμους ὅπου
 ἂν ἀναγκάζον πρέπει νὰ συσταίνωνται
 ἰαίτερα ἀστυνομικὰ φυλακὰ.

40. Ἀστυπρωτὰ ἐπαγρυπνεῖς πρέπει
 ἐνεργῆσαι ἐπὶ τῇ ληστείᾳ καὶ τῶν ἐκ
 αὐτῆς προερχομένων ἐγκλημάτων, καὶ
 ἂν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν
 καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων. Ὁ νόμος
 τῆς 10 Νοεμβρ. 1816 τ. ε. πρέπει νὰ
 ἐφαρμοσθῇ ὡς πρῶτιστος ὁδὸς εἰς τὰς
 ἀστυνομικὰς ἀρχὰς, αἵτινες πρέπει νὰ
 ἐκτελεσθῇ τὴν ἀκριβὴ του ἐφαρμογῆν,
 καὶ νὰ ἀπαλλάττωσι τὰ ἄτομα τῶν ἀπό-
 κρητικῶν εὐθύνων, τοὺς κατοικοὺς τοῦ
 ἡμεῶν ἀπὸ ζημίαν, καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ εὐ-
 τύνων.

41. Ἀπαγορεύονται αἱ ῥάβδοι μὲ σού-
 λας καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα
 καὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῆται αὐστηρῶς ἡ
 ἐκτέλεσις τῶν περὶ ὀπλοφορίας νόμων καὶ
 διαταγμάτων.

42. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄτομα φέροντα
 προσωπεῖα νὰ φέρωσιν ὅπλα καὶ νὰ πα-
 ρουσιάζωσιν εἰς οἰκίας, χωρὶς ἀδειαν τῶν
 ἀναιτουμένων. Διατάττουν τὴν κράτησιν,
 ἢν ἀραίρωσιν τοῦ προσωπεῖου καὶ τὴν
 ἀπαράδοσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἄτομου
 ἀνελθόντος καὶ ἀποποιούμενου κατὰ
 ἀνάγκην ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου νὰ
 ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἐκαστοῦ τῶν

παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης
 πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ἀστυνομικαὶ εἰ-
 δοποιήσεις κατὰ διαφόρους περιόδους.

43. Οἱ δῆμαρχοι ἢ τοποτηρηταὶ τῶν
 εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα ἐκδίδουν δια-
 βητήρια διὰ τοὺς ὁδοποροῦντας εἰς τὸ
 ἐσωτερικόν, καὶ ἐκτελοῦν ἰδίως πρὸς τὸ
 ἀντικείμενον τούτου, ὅ,τι ἐκανόνισθη εἰς
 αὐτοὺς διὰ τοῦ εἰδικοῦ διατάγματος τῶν
 28 Μαρτίου (9 Ἀπρίλ) 1835.

44. Αἱ ἄνω εἰρημέναι ἀρχαὶ διατάττουν
 εἰς τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιστὰς οἰκιῶν
 νὰ ἐγγράφωσιν ἑαυτοὺς, ἄνευ λευκοῦ, ἐπὶ
 καταλόγου μονογράφου παρ' αὐτῶν
 τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνθήκη
 διαμονῆς, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς εἰσόδου
 καὶ ἐξόδου τῶν ἀτόμων, ὅσοι διενυκτέρευ-
 σαν παρ' αὐτοῖς ἂν καὶ διὰ μίαν μόνην
 νύκτα, καὶ ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν τῶν
 καταλόγων τούτων κατὰ δεκαπεντακ-
 μερίαν.

45. Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία
 ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ἐξαιρεθῆναι τὴν
 κατὰ τὰς τῶν κατοίκων κατὰ τὴν 1 ἰα-
 νοαρίου ἐκάστου ἔτους.

Εἰς τὸν κατάλογον θέλει συμπεριλαμ-
 βάνεται ἡ δικηρῆξις ἐκάστου, περὶ τοῦ
 ὀνόματος, τῆς ἡλικίας, τόπου τῆς γεν-
 νήσεως, τελευταίας κατοικίας, ἐπιτηδεύ-
 ματος καὶ ἄλλων μέσων ὑπάρξεως.

Ὅσοι δὲν ἤθελον ἔχει κἀνὲν μέσον
 ὑπάρξεως θέλει δεικνύει πολίτας διαμέ-
 νοντας εἰς τὸν δῆμον, οἵτινες τὸν γνωρί-
 ζουν καὶ ἡμποροῦν νὰ δώσωσι καλὴν μαρ-
 τυρίαν τῆς διαγωγῆς του. Ὅσοι ὄντες
 ἐν στάσει νὰ ἐργασθῶσι, δὲν ἔχουν οὔτε
 μέσα ὑπάρξεως, οὔτε ἐργόχειρον, οὔτε ἐγ-
 γρητὰς, θέλουν σημειοῦσθαι ἰδιαιτέρως.

Ὅσοι ἀποποιήθωσιν πᾶσαν δικηρῆξιν
 θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὰ χαρακτηρι-
 στικά καὶ τὴν κατοικίαν τῶν, καὶ μὲ τὴν
 σημείωσιν « ἄτομα ὑποπτα. »

Ὅσοι ἀποδεχθῶσιν ὡς δώσαντες ψευδεῖς
 δικηρῆξεις θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὴν
 σημείωσιν « κακόβουλοι. »

Ἀπὸ οἱ κατάλογοι οὗτοι κατὰ τὴν 1 ἰα-
 νοαρίου πᾶσι τοῖς ἀρχαῖς καὶ ἀστυνόμοις

τελειοποιήσεις αὐτῶν ἐτησίως ὡς πρὸς ἐλάττωσιν καὶ ἀφίξιν καὶ ἄλλας μεταβολάς. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὅλα τὰ περιττὰ γραψίματα καὶ πᾶσα παρενόχλησις τῶν ἀτόμων, νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄνω εἰρημένιων σημειώσεων, νὰ παραλείπεται πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ νὰ ἐκτελεῖται ἡ ἐργασία μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φιλανθρωπίαν.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιῦνται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς εὐρισκομένους εἰς περιόδειαν.

46. Ἡ ἐπαίτησις, δὲν πρέπει νὰ συχωρῇται καὶ μάλιστα ἡ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' οὔτε ἡ διαιτριβὴ τῶν ἐπαιτῶν εἰς δημόσια μέρη· πρέπει νὰ ἀπομακρύνωνται πάντοτε, πρὸ πάντων ὅμως οἱ ἀηδεῖς ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τούτου δυστυχήματα εἰς ἐγγύους γυναῖκας.

Ἐννοεῖται ἐπαίταις πρέπει νὰ ἀποπέμπωνται πάντοτε εἰς τοὺς δήμους τῶν καὶ πρὸς τοῦτο τιθενται ὑπὸ ἰδιαίτεραν ἐπαγροπνησιν καὶ συνόδειαν.

Ἐπαίται καὶ ἄργοι πρέπει νὰ ἀναγκάζωνται εἰς ἐργασίαν, ὅταν ᾖναι ἱκανοὶ ἐργασίας· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ κατὰστημα τῶν πτωχῶν τοῦ δήμου.

Εἰς τὰς πόλεις αἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυνσιν τῶν καταστημάτων τῶν πτωχῶν δημοτικαὶ ἀρχαί, πρέπει νὰ φροντίζωσι πάντοτε πρὸς σύστασιν καταστημάτων ἐργασίας ἐπὶ συνεννοήσει καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ὑπαλλήλων.

47. Ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας εἰς μέρη, ὅπου γίνονται μεγάλαὶ συνάξεις ἀνθρώπων, ὡς εἰς ἀγοράς, πανηγύρεις, τελετὰς, θέατρα, παιγνίδια καφωρεῖα, ἐκκλησίας καὶ ἄλλα δημόσια μέρη.

48. Ὡς ἐκ τούτων καὶ διὰ ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς πρέπει νὰ γίνε-
ται ἰδιαίτερα ἐπαγροπνησις· 1. Τῶν ἀγο-

ρῶν, πλατειῶν τῶν ξένων ἐμπορίων, καπῆλων, μεταπρατῶν, βασιλῶν καὶ ἐπιτρόπων (παραγγελιοδόχων)· 2. Τοὺς ποταμοὺς, τὰ νεώλεια, τοὺς λιμένας, τὰ ναυπηγεῖα, τὰ περάματα, τοὺς ὄχλους, τὰ πασσαλώματα, τὰ καταστήματα, ὅσα εὐρίσκονται ἢ θέλουν συστηθῇ πλησίον ποταμῶν διὰ τὰ λευκαντήρια, δημόσια λουτρά, κολυμβησιακὰ σχολεῖα, ποτιστήρια, τὰς πηγὰς καὶ τὰ ὑδροδοχεῖα· 3. Τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, αἱ κοιναὶ ἀμαξαί, διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐξοχὴν καὶ τοὺς ἡνιόχους, ἀμαξήλατας καὶ ἐνοικιαστὰς ἵππων. Θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγορῶν, λιμένων καὶ ὁρμῶν, τῶν τροφίμων, ποτῶν καὶ ζωτροφίων.

49. Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία χρεωστεῖται νὰ ἐπαγροπῇ. Τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς κατοικίων ὡς πρὸς τοὺς ὁδοπύργους· 2. Τοὺς οἰνοπώλας καὶ ζαχαροπώλας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς, τῶν ὁποίων ἀντικαὶ εἶναι ἀντικαὶ εἰς τὴν κοινὴν· 3. Τὰς συνάξεις ἢ συναναστροφὰς ὅπου ἰδιώται εἶναι δεκτοὶ ἐπὶ ξηταῖς συμφωνίαις· 4. Τὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων τῶν ὁποίων τὰ μέσα ὑπάρξεως εἶναι ἀγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

50. Χρεωστεῖται νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβάλλουσας τὰ ἄθρη πρᾶξεις καὶ ἀπαγορεύουν, πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς διαφθοράν αὐτῶν, ἐπὶ τούτῳ· 1. Ἐπιτηροῦν ἰδίως τὰ ἄτομα, εἰς τὰ ὅποια προσάπτειται ἀσωτεία καὶ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν τῶν νεωτέρων τῶν γενῶν· 2. Ἀπαγορεύουν τὰς ἀσελγείαν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός· 3. Ἐπιβάλλουν πρόστιμον εἰς τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀσελγούντας· 4. Ἐμπίδωσκον κοινὰς γυναῖκας νὰ περιφέρωσι εἰς τοὺς δημοσίους περιπάτους· 5. Ἀπαγορεύουν τὴν πώλησιν ἢ ἐλθεσιν ἱερογραφημένων, ἐξωγραφημένων, χαλκογραφημένων ἢ λιθογραφημένων εἰκόνων, περιχόντων παραστάσεις ἀσελγείας καὶ ἀναιμίας εἰς τὰ καλά ἄθρη· ἐπιτηροῦν ὡσαύτως τὴν ἐλθεσιν καὶ τὴν πώλησιν κακοθῶν παραστάσεων, χωρὶς ὅμως νὰ περιόριζται ἡ νόμιμος ἐλευθερία τῶν φρον-

των και της συνεδήσεως και ιδίως των
οισμῶν τοῦ νόμου τῶν 41 (23) Σεπτεμ-
ρίου 1833* 6. Ἐπιτηροῦν ἰδιαιτέρως τοὺς
ἡγέτας ἢ ἀπαταιῶνας και ἀπαγορεύουν
τὰς ἐνδυμασίας και τοὺς τρόπους
παντὶν εἰς τὴν σεμνότητα και πάντα
ἔργον ἀντικειμένον εἰς τὰ ἥθη* 7. Ἀπο-
κρίνον ἀπὸ τὰ κοινὰ μέρη τοὺς κο-
μμίστας, οἵτινες προσβάλλουν τὴν δη-
μόσιον σεμνότητα, τόσον εἰς τοὺς ποτα-
μούς, ὅσον και εἰς τὰ παράλια* προσδι-
οῦν ἰδιαιτέρον μέρος διὰ τὰ λουτρά τῶν
ουγκιῶν, και ἐμποδίζουν τοὺς ἀνδρας νὰ
οὐκῶνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. 8. Π ἐπα-
ρπύνησις τῶν κοινῶν παιγνιδίων και κι-
κῶν θεάτρων, καθόσον ἀρροῖ τὰ καλὰ
ἥθη ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπα-
ρπύνησιν τῆς ἀστυνομίας* 9. Διορίζουν τὸ
κλείσιμον τῶν καφενελῶν και καπηλείων
εἰς προσδιορισμένας ὥρας, και μάλιστα
μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας τὸν
εὐγεῶνα και μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τὸ κα-
κῶνα* 10. Παιγνιδία τύχης εἰς δημοσίας
ἑστίας ἀπαγορεύονται.

51. Ἡ ἀστυνομία χρεωστέῃ νὰ προσέ-
λθῃ ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν
κακῶν, αἱ ὁποῖαι ἔμπορουν, νὰ προσενη-
θῶσι δυστυχήματα. Διὰ τοῦτο πρέπει
προτίστας νὰ ἐπαρπύνη τὰς δημοσίας
ἐστίας* 1. Ἐμποδίζοντες πληρώσεις ἀπό-
κρυφον διὰ τῆς ἀμέτρου ταχύτητος τῶν ἵπ-
πων και ἀμαξῶν. 2. Ἐμποδίζοντες εἰς
τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐνοικιαστάς και πωλητάς
ἵππων νὰ τοὺς γυμνάζωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν,
ἀγέμων, και ἄλλων δημοσίων μερῶν και
ἐν γένει νὰ κινῶσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα
γυμνάσεις αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προσε-
νέωσι βλάβην εἰς τοὺς διαβάτας* 3. Ἐμ-
ποδίζοντες τὴν ἐπὶ τῶν στεγῶν και παρα-
θύρων ἐλθεσιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πύ-
πτοντα ἤθελον πληγῶσι ἢ βλάψαι τοὺς
διαβάτας* 4. Ἀπαγορεύοντες τὴν ἐλθεσιν
ἄγριων και κισσῶν μετ' ἀνθη και δεν-
δρίδια ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν και δωματίων
ἐκτὸς μόνον ὅταν ᾖναι ὑποστηρικμένα ἐ-
πισθεν κισσῶν ἢ στερεωμένα εἰς τὸν
πόλιν. 5. Ἐπογορεύοντες τοὺς στεγασκε-

παστάς και ἄλλους τε χυτῆας, εἰς τὰς
γάζονται, ἐπὶ τῶν οἰκιῶν και ἄλλων κτι-
ρίων, νὰ προσαρτῶσιν εἰς σχοινίον κρεμα-
μενον ἕως τὸ ἔδαφος ἐγγράφους εἰδικαί-
σεις πρὸς γνῶσιν τῶν διαδαστῶν. 6. Ἀπαν-
τῶντες ἀπευκαταῖα συμβάντα, τὰ ὁποῖα
ἤθελαν συμβῆ διὰ τρελλῶν ἢ μανιωδῶν
περιφερομένων ἐλευθέρων, ἢ λυσσόντων
κυνῶν και κακοποιῶν ἢ ἀγρίων θηρίων*
7. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει
σφακτήριον διὰ ν' ἀπαντῶνται δυστυχῆ-
ματα τὰ ὁποῖα ἔμπορουν νὰ προσενηθῶσιν
ἀπὸ διαφεύγοντα ζῶα, παραγγέλλοντες
τοὺς κρεωπώλας νὰ σφαττοῦσι τοὺς βόας
και τὰς δειράλας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν
οἰκιῶν τῶν κλειόντας τὰς ὥρας ἐν καιρῷ
τῆς σφαγῆς* 8. Ἐμποδίζοντες τοὺς παῖδας
νὰ κτυπῶσιν ἢ νὰ βλαπτῶσι τοὺς διαδά-
τας. 9. Φροντίζοντες ἐντὸς τῶν πόλεων
τοὺς τὴν τακτικὴν φώτισιν τῶν ὁδῶν, και
εἰς ἄλλους δήμους τὴν φώτισιν συχνά
ζομένων περασμάτων, μάλιστα εἰς μέρη
ἐπικινδύνα.

52. Πρέπει νὰ ἀσφαλίζεται πάντοτε ἡ
ἐλευθερία διόδου τῶν δημοσίων ὁδῶν και
ἐπὶ τούτῳ* 1. Θέλου ἐμποδίζει τὴν πα-
ρενόχλησιν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας διὰ
τῆς κρατήσεως τῶν ἀμαξῶν και ἐκπορτί-
σεως τῶν πραγμάτων ἐκ τῶν οἰκιῶν
οἰκιῶν, εἰς στενάς ὁδούς, καὶ ὅταν ὅταν
ποτε ἄλλον τρόπον. 2. Ἐμποδίζοντες
ρεῦσι νὰ παρενοχλῶσι τὸν ἑαυτοῦ ἐλ-
θερίαν τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ θέλου
προσδιορίζει τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐλθε-
τόντων πραγμάτων ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς
ἡμέρας τῶν ἀγορῶν. 3. Ἐμποδίζοντες
τὴν ἐλθεσιν ἀμαξῶν καὶ ἄλλων κτιρίων
ἐπὶ τῶν ὁδῶν. 4. Ἐμποδίζοντες τὴν ἐλθε-
σιν ἀμαξῶν καὶ ἄλλων κτιρίων ἐπὶ τῶν ὁδῶν
καὶ ἄλλων κτιρίων ἐπὶ τῶν ὁδῶν. 5. Ἐμποδίζοντες
τὴν ἐλθεσιν ἀμαξῶν καὶ ἄλλων κτιρίων ἐπὶ
τῶν ὁδῶν. 6. Ἐμποδίζοντες τὴν ἐλθεσιν
ἀμαξῶν καὶ ἄλλων κτιρίων ἐπὶ τῶν ὁδῶν.
4 (13) Δεκεμβρίου 1836.

53. Αἱ δὲ
ἐπιπλοκαὶ
πόνων, καὶ
σχέσεων,
διόδων

τῶν δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν καθὼς καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικούς σκοπούς. Ἐπιτρέπουν ἢ ἀπαγορεύουν' 1. Τὴν σύστασιν κρεωπωλείων καὶ μαγειρείων' 2. Τὴν ἀνέγερσιν προστεγίων καὶ παρομοίων οἰκοδομῶν προεχουσῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν' 3. Τὴν ἀνέγερσιν μικρῶν ἐρ' αστηρίων καὶ κινητῶν πωλητηρίων.

54. Θέλουν ἐπαγρυπνῆ ἰδικι-τέρως εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν κατὰστασιν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ ἐπιφορτίζονται ἐπὶ τούτῳ' 1. Νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν φθοράν' 2. Νὰ ἐπαγρυπνώσιν εἰς τὴν καθαρίσιν τῶν ὁδῶν καὶ νὰ προσδιορίσιν ἐπὶ τούτῳ καθαριστικὴν τάξιν. Πρὸς τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀνγκαῖον ὅλοι αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων νὰ καθαρίζωνται καθημερινῶς ἢ τοῦλάχιστον δις τῆς ἑβδομάδος, καὶ πρὸς τοῦτο αἱ ἀκαθαρσίαι νὰ συσσωρεύωνται ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους, καὶ νὰ μεταφέρονται καὶ νὰ ῥίπτωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπὶ ἀμαζῶν καλῶς κλειομένων παρὰ τοῦ προσφέροντος περισσώτερα ἢ τοῦ ζητούντος ὀλιγώτερον. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ῥίπτωνται ἀπὸ τὰς οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν σαρῶματα, κόπρος, ἀκαθαρσία κτλ. Ἀλλ' αἱ ἀκαθαρσίαι πρέπει νὰ συσσωρεύωνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐνώνωνται μετὰ τὰς λοιπὰς ἀκαθαρσίας τῶν ὁδῶν, εἰμὴ εἰς περίπτωσιν γενικῆς τῶν ὁδῶν καθαρίσεως. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπαγρυπνήσις τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν καθαριότητα, ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν αὐλῶν, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται πολλὰ μεγάλη ἀκαθαρσία ἢ συσσωρεύσεις κοπρῶν, ὡς βλαβερά, εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ τοὺς γείτονας.

3. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ περιτρώσῃ ζῶα ἐλευθέρως εἰς τὰς ὁδοὺς ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ προαστείων τῶν' ἢ νὰ ὀδηγῶνται ποίμνια ἢ σφάγια διὰ τῶν πόλεων.

4. Ἐντὸς τῶν πόλεων δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐν κοινῷ ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκῶν εἰς κάθε μέρος, εἰς ἑκάστην πρέπει νὰ προσδιο-

ρισθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερα παράμερα μέρη καὶ εἰ δυνατόν δημοσία ἀναγκαῖα. Ἐνταυτῷ οἱ οἰκοδεσπότες πρέπει νὰ υποχρεῶνται πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἀπαιτούμενων ἀναγκαιῶν, καὶ ἐκ διαλειμμάτων νυκτερινῆς καθαρίσεως τῶν ποτὲ τὰ ἀναγκαῖα δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἐξοδὸν τῶν πρὸς τὴν ὁδόν, ἀλλ' οὔτε αἱ ἐκχοαί. Καὶ εἰς χωρία οἱ σωροὶ καὶ λάκκοι τῶν κόπρων δὲν πρέπει νὰ κηῖνται πρὸς τὴν ὁδόν, καὶ ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, ἀλλ' ὀπισθεν.

5. Νὰ παραγγέλλωσι τὴν συμμόρφωσιν μετὰ τὰς διατάξεις, περὶ διατηρήσεως τῶν ὀχετῶν τῶν ὑδρορίων ὑδάτων καὶ τῶν ὑδροφόρων.

6. Ἐνεργούντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ πλητοῦ καὶ βορβοῦν καὶ τῶν ἐρεσιπίων.

7. Νὰ διατάξωσι νὰ ῥίπτωνται ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἄμμοι, ὅταν τυγόντως συμβῇ παγετός, καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων νὰ διορίζωσι τὴν καθαρίσιν τῶν ὁλοκληρωμένων μερῶν.

8. Τὸ λιθόστρωτον τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ εὐρίσκεται πάντοτε εἰς καλὴν κατὰστασιν, ὥστε διὰ τῶν προερχομένων κεινῶν νὰ μὴ προσενήνται σύναξις ὑδάτων ἢ ζημία τι. Ὡσαύτως ὅλοι οἱ δρόμοι δι' ἀμάξας καὶ πεζοῦ ἐντὸς καὶ πλησίον πόλεων, πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν καὶ ἀσφαλὴ κατὰστασιν, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι δυστυχήματα εἰς τοὺς διαβάτας· εἰς αἰτίας τῶν εὐρισκομένων λάκκων, ἀσκαπᾶστων δεξαμενῶν, κηκῶν διαβάσεων κτλ.

9. Τὸ καλοκαίρι πρέπει νὰ βρέχωνται αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων δις τῆς ἡμέρας, ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότες μετὰ ἀγγεῖα ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν τῶν, καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους διὰ κάδων φερόντων σκῦτινον σωλῆνα.

10. Ποταμοὶ καὶ ρύακες, οἵτινες ῥέουν διὰ πόλεων καὶ χωρίων πρέπει νὰ διατηρῶνται καθαροὶ καὶ δὲ πρέπει νὰ συγχωρῇται ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς αὐτούς. Οἱ ὀχετεῖ, οἵτινες χρησιμεύουν πρὸς ἀποχέτευσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν, πρέπει νὰ κα-

παριζώνται μίαν φοράν κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἀποφεύγεται πᾶσα ἐπισώρευσις· ἡ ἐμυρ-
ξίς τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ὡσαύτως πρέπει νὰ
καθαρίζονται συνεχῶς καὶ αἱ βρύσες, δε-
ξαμενὰ καὶ τὰ ὑδραγωγεία, καὶ ἐπὶ τού-
τῳ πρέπει νὰ διορίζωνται ἰδιαιτέρως ὑδρα-
γωγοί.

11. Εἰς μέρη κείμενα πλησίον τῆς θα-
λάσσης ἢ ὑδάτων πρέπει νὰ γίνεται φρον-
τίς, ὥστε νὰ ἀπντᾶται πᾶσα πλημμύρα
ἢ ἐπισώρευσις πηλοῦ ἢ βορβορίου, τὸ ὅποιον
καταρροῦται δι' οἰκοδομῆσεως προχομῶ-
των, μῶλων καὶ διὰ συνεχοῦς καθαρῶσεως
τῶν λιμένων.

55. Μὲ μεγίστην καὶ διηνεκή φρον-
τίδιν ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς
υγείας τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέτουν
εἰς ἐνεργεῖαν τοὺς ἥδη ἐνεστῶτας καὶ λε-
πιτομερεῖς υγίαινομικούς, κανονισμούς· διὰ
τὴν σημαντικότητα δὲ καὶ ἑκτασιν τοῦ
ἀντικειμένου, γίνονται ἰδίως προσηκόντες
εἰς τὰ ἀκόλουθα· 1) Εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ
δικταγμῆτος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.)
1834 περὶ ἐνταγρίσεων· 2) Εἰς τοὺς ὁ-
ρισμούς τοῦ διατάγματος τῆς 13 (25)
Μαΐου 1834 περὶ ἱατροσυμβουλίου· 3) Εἰς
ἐκείνας τῶν 7 (19) Δεκεμβρ. 1834, τῶν 6

8) Μαρτίου 1835 καὶ τῶν 10 (27)
Ἰουνίου τ. ε. 4) Εἰς τὸν περὶ ἐμμελιῶσεως
νόμον τῶν 4 (16) Ἀπριλ. 1835· 5) Εἰς
τὸ περὶ βδελῶν διατάγμα τῶν 12 Φεβρ.
τ. ε. 6) Εἰς τὸ περὶ ἐξολοθρεύσεως τοῦ
φυτοῦ φλώμου διατάγμα τῶν 2 (14) τ. ε.
7) Εἰς τὸ σημερινὸν περὶ κολλητικῶν νόσων.

56. Διατάσσονται πρὸς ταύτας ἰδιαι-
τέρως καὶ καθίσταται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυ-
νομικαὶ ἀρχαί· 1) Νὰ υποστηρίξωσι δρασ-
τικῶς παντοῦ τὰς λοιμωκαθαρτικὰς ἀρχάς·
2) Νὰ υποχρεοῦν τοὺς ἰδιαικτῆτας τῶν οἰκίδων
ἵπου εὐρίσκονται φρέκτα, νὰ τὰ διατηρῶσιν
εἰς καλὴν κατάστασιν, νὰ τὰ καθαρίζωσι
καὶ νὰ τὰ ἐξορύττωσι· 3) Νὰ ἀπαγορεύωσι
τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν κρεπωλειῶν, καὶ
προσδιορίζοντες τὸ μέρος, ὅπου πρέπει νὰ
μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ τὰ λεί-
ψανα τῶν ἐτραγμένων· 4) Νὰ ἀπαγορεύωσι
τὴν πώλησιν κοσμάτων πολλὰ νέων ζώων καὶ

πεσόντων ἐξ ἀσθενείας ἢ παλαιότητος· 5)
Εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζώων
ὑπόπτων κολλητικῶν νόσων, καὶ τὴν θα-
νάτωσιν τῶν τοιούτων· 6) Εἰς τὴν κατό-
ρυξιν τῶν ἐρριμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλη-
σίον κατοικιῶν ζώων εἰς βάθος τοῦλάχισ-
τον τεσσάρων ποδῶν ἢ τὴν ἀπομάκρυν-
σιν αὐτῶν εἰς μεμονωμένα μέρη· 7) Εἰς
τὰς μεγάλας πόλεις νὰ ἀπομακρύνωσιν
ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν τῶν κατοικιῶν, τὰς
πολυαριθμούς καὶ ὑπερβαίνουσας τὴν οἰ-
κικὴν ἀνάγκην χίνας, ὄρνιθας, νήσας,
τοὺς χοίρους, λαγίδας καὶ ὅσα προξενοῦν
κακὴν ἀπορροάν· 8) Εἰς τὴν κατάσχεσιν
τῶν διεσθαρμένων ποτῶν καὶ τροφίμων,
πωλυνμένων εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ τὰ ἐργα-
στήρια παρὰ τῶν κρεπωλίων, ἀρτοποιῶν,
οἰνοπώλιν, ζυθοποιῶν, ζαχαροποιῶν, κα-
πήλιων· 9) Νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν ἐντὸς τῶν
δύμων σύστασιν τεχνουργειῶν, καὶ ἐργασ-
τείων, ἀπαγορευμένων παρὰ τῶν νόμων.

57. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐπιτηρῶνται·

1. Τὰ ἐργαστήρια ὅπου πωλῶνται τὰ
ἱατρικὰ καὶ ἐτελεῖσθαι τοὺς ἀπορριπταί· 2
Τὰς γυ-
ναῖκας, αἱ ὅποιαι φρονοῦσι ἀτιμωρῶντες
θαυματουργικὰ ἱατρικὰ, διορίζουν συχνάκις
βλαβερὰ· 3. Τοὺς πρακτικούς, οἵτινες πω-
λοῦν ἱατρικὰ, κηρύττοντες ὅτι διὰ τούτων,
νήρησαν θαυμασιώδεις ἱατρούσεις· 4.
Διεσθαρμένα ἄτομα, τὰ ὅποια διὰ τρο-
φῶν, ποτῶν ἢ ἱατρικῶν, προξενοῦν τὴν ἀ-
ποβολὴν ψυχικῶν ἢ κορασίον ἐγγύων·
5. Τελευταίον τοὺς ἱππιατροὺς, οἵτινες
ὠρελιόμαχοι τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως
ἱατρικῶν, τὰ μεταχειρίζονται εἰς ἱατρικὴν
ἀνθρώπων.

58. Πρέπει νὰ λαμβάνεται μεγίστη
φροντίς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀστυ-
νομίαν ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ κῆνται διη-
νεκῶς προ ὀφθαλμῶν τὰ διατάγματα τῶν
6 (18) Μαρτίου 1833 καὶ ἐκεῖνα τῶν 3
(15) Ἀπριλ. 1835 ὡσαύτως πρέπει ἰδί-
ως νὰ λαμβάνεται φροντίς, ὥστε νὰ χα-
ράττωνται καλὰ οἰκοδομικαὶ γραμμαῖ,
νὰ μὴν οἰκοδομῶνται νέα κτίρια χωρὶς σχε-
δία, νὰ ἐπιτηρεῖται· ἢ νὰ κατασκευά-

ζώνται τὰ ἐπισφαλῆ κτίρια, νὰ ἐνεργῶνται πρόσφοροι βελτιώσεις, νὰ ἀπαντῶνται κίνδυνοι πυρκαϊᾶς, νὰ ἐξετάζεται τὸ οἰκοδομικὸν ὕλικόν, νὰ συντηρῶνται τὰ δημόσια κτίρια καὶ μνημεῖα, νὰ μὴν ἐπιτρέπωνται δημόσιαι ἐπιγραφαὶ, ἀνευ προλαβούσης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀστυνομίας· νὰ ἀπομακρύνωνται ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν διόδων καὶ νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ βρύσεις.

59. Ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν πρέπει νὰ λαμβάνωνται, πρὸς τοῦτοις τὰ ἀκόλουθα προφυλακτικὰ μέτρα· 1. Νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς φούρνους καὶ τὰς καμίνους, συνοδευμένοι ἀπὸ πραγματογνώμονας, ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις, καὶ νὰ διατάττωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀμέσως καταδάφισιν τῶν φούρνων ἢ καμίνων εὐρισκομένων εἰς κακὴν κατάστασιν· 2. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, νὰ μὴ ἀνάπτωνται πυρὰ ἐντὸς τῶν χωρίων εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὰς οἰκίας· 3. Νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς ἀχυρῶνας καὶ σταύλους, ἢ τῆς πλησιάζουσιν εἰς σωροὺς γεννημάτων ἢ ἵππωνομῆς, μὲ τσιμπούκια ἀναμμένα ἢ μὲ φῶτα, μὴ εὐρισκόμενα εἰς κατοκλεισμένους φανούς· 4. Νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τοὺς ξενοδοχοὺς νὰ μεταχειρίζωνται ἐντὸς τῶν σταύλων, παραθέσεων ἀμαξῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἵππωνομῆ, ἀνοικτοὺς φανούς, λύχνους ἢ κηρία ὅπως καὶ ἂν ᾖναι τοποθετημένα· 5. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ πολῖται, οὔτινες ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος, εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῶν οἰκίῶν τῶν ἐμπροσθίμων ὕλην, νὰ τὴν φυλάττωσιν εἰς μεμονωμένα μέρη, μακρὰν τῶν καμίνων καὶ φούρνων. 6. Νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς ἀντλίας, τὰ ὑδροδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλας μηχανὰς ἀναγκαίας πρὸς ἀπόδεδωσιν πυρκαϊῶν. 7. Νὰ ὀφροντίζωσι πρὸς σύστασιν καὶ δημοσιεύσιν συστηματικῆς τάξεως· ἐν καιρῷ πυρκαϊῶν καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς· 8. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε νὰ μὴ γίνωνται πυ-

ροβολήσεις εἰς τὰ κατοικημένα μέρη τοῦ δήμου ἀνευ ἀδείας, καὶ νὰ μὴ συγχωρῶνται τοῦτο εἰμὴ ὅταν δὲν ἐνδέχεται νὰ προσενθῇ κἀνὲν δυστύχημα.

60. Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς συναλλαγῆς αὐτῶν ἀστυνομία ἔχει μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν πρῶτον. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστούν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τούτῳ μὲ διηκεν προσοχὴν, καὶ νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ἐνεστώτας λεπτομερεῖς κανονισμοὶ καὶ ἰδίως ἐκείνους τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

61. Ἰδιαιτερον κλάδον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομικῆς ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων ἐπιτήρησις. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν ἐλευθερίαν βιομηχανίας τῶν ἐμπορευομένων καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι παράνομα ἐμπόδια, μονοπωλεία ἢ περιορισμούς. Εἰς αὐτὰς ἀπαιτεῖται ἡ διαχείρισις τῶν ἐνεστώτων ταξίσεων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων καὶ ἡ παύσις τῶν ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, καθὼς καὶ ἡ συντηρησις καὶ παρακίνησις τοῦ συναγωνισμοῦ ἢ ἀπομάκρυνσις παντὸς περιορισμοῦ, καθὼς δὲν εἶναι νομίμως συγχωρημένον. Ἐπίσης χρεωστούν νὰ ἐπαγρυπνῶσι τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντιποίησιν τῶν δικαιωμάτων ἀνευ (ἐπιτηδεύματος) προλαβούσης ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων συνθηκῶν.

62. Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδεύματων, κεῖνα τὰ ὅποια ἐργάζωνται ἐπὶ δείγματι καὶ χορηγοῖν τὰς ἀνιγκαίας ζωαστροφίας ὡς ζυθοποιεῖα, κρεσπολεῖα, ἀρτοποιεῖα, ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα, ἀπαιτοῦν τὴν ὑπερβαίνουσαν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας. Διὰ συνεχῶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων ὅλῃ βεβαιούται ἀνίσως τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν πωλοῦνται ἀρθάρτα καὶ μὲ ἀκρίβη μέτρα καὶ σταθμοὺς, καὶ ἀνίσως διατιμημένα ἀντικείμενα πωλῶνται κατὰ τὴν προσδιωρισμένην παρὰ τῆς ἀστυνομίας τιμὴν.

63. Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ

ὑποχρεούν· 4. Τὰ ἄτομα, τὰ ὅποια τεχνουργοὺν χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν ιδιωτικὴν των σφραγίδα μετὰ τὸ ὄνομα των ἐπὶ χαλκίνου πλακὸς προωρισμένης εἰς τοῦτο· 5. Τοὺς χρυσοκόους νὰ παρουσιάζωσι τὴν διακτῆσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον.

3. Τοὺς τεχνουργοὺντας ἢ καθαρίζοντας χρυσὸν ἢ ἀργυρον διὰ τὸ ἐμπόριον, νὰ δίδωσι τὴν διακτῆσιν των εἰς τὸ δημαρχεῖον, μονογραφοῦν καὶ παρασχεμεινῶν τὰ κατὰστιχα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἐμποροὶ ἐγγράφουν τὴν ὕλην καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐκ χρυσοῦ ἐκτυπωμένα ἢ ἀνεκτυπωτά, τὰ ὅποια πωλοῦνται, καὶ εἰς τὰ ὅποια κατὰστιχα θέλουν σημειοῦσθαι ἢ ρύσεις, ὁ ἀριθμὸς, τὸ βάρος καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὕλης ἢ τῶν τεχνουργημάτων μετὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κατοικίας τῶν πωλούντων αὐτά.

Δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς χρυσοκόους καὶ ἐμπόρους νὰ ἐκθέτωσι τὰ τεχνουργήματά των εἰς τὴν ἀγορὰν, πρὶν ἐξετασθῶσιν αἱ πραγματεΐαι των ἀπὸ πραγματογνώμονας.

64. Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποιον εἶναι τόσον σημαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἄλλους της, πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται πρὸ πάντων παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ προσκεκολληθῶσιν ἰδίως αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν ἐν γένει εἰς τὸ ἄρθρον 61 καὶ 62 περὶ ἐπιτηδεύματων. Ὡς πρὸς τὴν τάξιν των ἀγορῶν πρέπει νὰ ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν οἱ ὅρισμοί τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συμπράττωσι πρὸς ἐνέργειαν τῶν σημαντικῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν διαταγμάτων καὶ νομίμων ὁρισμῶν τῶν 45 (27) Δεκεμβρίου 1835 ἐπαγγελλόμενος ὡς καὶ κατὰ πρόσκλησιν, ὅτε παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐργασίας ταύτης ἐντὶ τῆς ἀστυνομικῆς δικαιοδοσίας. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ νομιμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν, πρέπει νὰ ἐπιτηρῆται με ἐπιμέλειαν καὶ ἐπὶ τούτῳ παραπέμπονται αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἰδίως εἰς

τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν 8 (20) Φεβρουαρίου καὶ 17 (29) Αὐγούστου 1833, 19 (31) Μαρτίου 1835 καὶ 28 Σεπτεμβρίου 1836 (10 Ὀκτωβρίου τ. ε.)

65. Ἡ ἀγρονομικὴ ἀστυνομία τίθεται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν δημάρχων, παρῆδρων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ δραστηριότητος των. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12) Ἰανουαρίου 1837. Ἐκτὸς τούτου γνωστοποιούνται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα. 66. Περιλαμβανόμενοι ὅρισμοι καὶ καθυποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀκριβὴ προσαρμογὴν αὐτῶν.

66. Ἐπαγρυπνεῖν ὥστε· 1. Κανεῖς πρὸ τῆς ὠριμότητος τῶν καρπῶν νὰ μὴ κόπτῃ ἢ φθεῖρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου ὄντα πράσιν, ἢ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς. 2. Κανεῖς νὰ μὴ φθεῖρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου, ἢ νὰ καταβάλῃ ρυτὰ προσελθόντα ἐκ φύσεως ἢ δι' ἀνθρωπίνου ἐργασίας· 3. Κανεῖς νὰ μὴ πλῆγῃ ἢ φονεῖν ἐκ προμελέτης ζῶα ἢ κυνηγετικούς σκύλους ἄλλου. 4. Νὰ μὴ συντρίβῃ ἢ φθεῖρῃ κανεῖς τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας. 5. Νὰ μὴ μεταθέτῃ ἢ νὰ ἀφαιρῇ κανεῖς σημεῖα ἢ δένδρα θεμένα πρὸς προσδιορισμὸν ὁρίων μεταξὺ διαφόρων κληρονομικῶν. 6. Νὰ μὴ ἀρπάξῃ κανεῖς τὴν κοπριστικὴν ὕλην ἄλλου. 7. Νὰ μὴ φθεῖρῃ κανεῖς ἐμφυλάσεις καρπῶν δένδρων ἢ ἄλλων, ἢ νὰ κόπτῃ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος τὰ φυτευμένα δένδρα ἀνήκοντα εἰς ἄλλον. 8. Νὰ μὴ γεμίξῃ κανεῖς τὰς τάφρους νὰ μὴ κόπτῃ κλάδους ζωντανῶν σφυγμῶν καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ξηρὰ ξύλα. 9. Νὰ μὴ ὀδύνη κανεῖς εἰς ξένην ιδιοκτησίαν ζῶα ὅπου οὐδὲποτε εἶδους καὶ ποτὲ εἰς τὰ τεχνητὰ λιβάδια, εἰς ἀμπελῶνας, φυτεῖς ἐλαιῶνων, συκαμῆνων, ροδίων, λεμονίων καὶ ἄλλων παρομοίων δένδρων, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας σποράς ἢ δένδρα φυτείας ἢ ἄλλας ἐκτελούμενας ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων· χρεωστοῦν νὰ ἐμποδίσωσιν εἰς πάντα ἕκαστον. 1. Νὰ φυτεύσῃ

δένδρα πλησίον τῆς διακριτικῆς γραμμῆς δύο κληρονομίων καὶ εἰς ἀποστασιν μὴ ἐπιτρεπομένην παρὰ τοῦ Νόμου. 2. Νὰ ἐμβαίνειν ἐφίππος εἰς ἐσπαρμένους παρ' ἄλλων ἀγρούς. 3. Νὰ ἐμβαίνειν, ἂν καὶ πεζὸς εἰς ξένους ἀγρούς, ὅπου εὕρισκονται γεννήματα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου προϊόντος.

67. Δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τὴν κράτησιν κανενὸς γεωργοῦ ἐνασχολουμένου μὲ ζωὰ εἰς γεωργικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας ἢ πρὸς φύλαξιν ποιμνίων, πρὶν γίνῃ πρόβλημα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ζώων, παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν ἐγκλήματος, καὶ εἰς ἐγκληματικὴν ὁμωσὶς καταδικῶν πρέπει ἀμέσως μετὰ τὴν κράτησιν, νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα πρόβλημα ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐνεργούντων τὴν κράτησιν.

68. Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς σταχυολόγους, καλλωμῶτας καὶ ἐπιφυλλιστάς εἰς τὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἡ συνήθεια τοῦ σταχυολογεῖν, καλλωμάσθαι, ἢ ἐπιφυλλίζειν, νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, χλόας καὶ ἀμπέλους ὅπου εἶναι συναγμένοι οἱ κερποὶ, πρὶν τῆς ἐντελοῦς μετακομιδῆς αὐτῶν καὶ γνωστοποιοῦν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἡ σταχυολογία, καλλωμῶσις καὶ ἐπιφύλλισις εἶναι ἀπαγορευμένοι εἰς κάθε ἀγρὸν περιλεισμένον.

69. Καθ' ἑκάστον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὠριμότητος τῶν σταχυλῶν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρύγου, γνωστοποιοῦν ὡσαύτως τὸ τέλος τοῦ τρύγου καὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιφύλλισις καὶ τὸ κυνήγιον.

70. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας καταστημάτων γαιοπονικῶν καὶ κήπων, ν' ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὰς δημοσίους ὁδοὺς λίθον, ἄμμον, ἄσβεστον, πηλικά ξίλα, λείψανα τῆς κηπουρίας προερχόμενα ἀπὸ τὰ κτήματά των, καὶ ἀνίσως οἱ ἰδιοκτῆται δὲν τὸ κάμνουν μόνον των, ἐνεργοῦν τὴν καθάρισιν αὐτὴν μετὰ τὰ ἐξοδά των.

71. Φροντίζουν ἰδιαιτέρως πρὸς διόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν εἰς τοὺς ἀγρούς

ὁδηγουσῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσέχουσιν ὥστε οἱ γεωργοὶ ἢ ἄλλοι νὰ μὴ φθείρωσιν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰς δημοσίας ὁδοὺς ἢ νὰ οἰκαιοποιῶνται μέρος τοῦ πλάτους των.

72. Χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσιν καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς ἀγρούς φέροντας δρόμους, πᾶν ὅτι δύναται νὰ προσενηθήσῃ δυστύχημα καὶ ἐπομένως ἐπικυρπυνῶν ὥστε 1. Τὸ στόμα τῶν λατομείων νὰ ᾖναι πάντοτε περιτρογυρισμένον μετὰ φράγματα, ποταμίδας καὶ ἄλλα ἐμπόδια τὰ ὅποια ἡμποροῦν ν' ἀπαντῶσι δυστυχήματα. 2. Οἱ μελισσῶνες νὰ μὴν εὕρισκονται πλησίον τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ νὰ μὴν προέρχωνται ἀπενεκαῖα συμβάντα.

73. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας κτημάτων κατεμένων πλησίον πλευστῶν ποταμῶν νὰ ἀρίνωσι κατὰ μήκος τῶν ὀχθῶν τοῦλάχιστον ἐξ πηχῶν (μέτρων) πλάτους διὰ δρόμον καὶ διὰ τὰ ζεύγη, χωρὶς ν' ἡμποροῦν νὰ φυτεύωσι δένδρα μήτε νὰ περιφράττωσι πλησιέστερον τῶν 8 βασιλικῶν ἀπὸ τῶν μέσων, ὅπου ἔλκονται τὰ πλοῖα καὶ δέκα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

74. Ἐμποδίζουν 1. Νὰ ἀποτρίβωσιν τὰ ὕδατα πλεστών ποταμῶν ἢ νὰ ἐξασθενώσιν ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν βῆθος των διὰ τήρων, γωνιάων ἢ ὀχετῶν. 2. Νὰ ἐξορύττωσιν ἄμμον ἢ ἄλλην ὕλην πλησιέστερον τῶν τρεῖς ποδῶν ἀπὸ τῆς ὀχθῆς.

75. Ἐμποδίζουν τὸ ρήψμον ἀκαθαρσιῶν εἰς τοὺς ποταμούς, βρῖσεις, φρένας καὶ δεξαμενάς καὶ τὴν ὥς ἐκ τούτων παρενέχλησιν τῆς ἐκκαρπώσεως των. Ἐν τούτῳ προσδιορίζουν εἰς τοὺς βυροδέφους καὶ βαρφεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν ἡμποροῦν ἐργάζωνται εἰμὴ εἰς ὀχθῆς ποταμῶν, καὶ ταλλήλους θέτας ὑποκλίτω των δήμων.

76. Ἄνευ προλαβούσης διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ δὲν συγχωροῦν εἰς κανένα κατασκευάζῃ γέφυραν στερεάν ἢ κινητὴν κλεισιᾶδα ἢ τεχνουργεῖον, πρόρραγμα μύλον, πρόλωμα καὶ ὅποιονδήποτε ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐλεύθερον ροὴν τῶν ὕδατων, εἰς πλευστοὺς ποταμούς καὶ αὐλάκας

Περὶ ἐπιστάσιος τῶν τελευταίων ἀντικει-
μένων πρέπει νὰ γίνεται παντοῦ ἰδιαίτε-
ρα φροντίς καὶ νὰ συντάττωνται οἱ ἀναγ-
καῖοι κανονισμοί.

77. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ
ἐνοικιαστὰς μύλων ἢ κατεσκευασμένων
τεχνουργείων νὰ κρατῶσι τὰ νερά εἰς
ὕψος ἀξίμιον πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς
καταστάινον ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν ζημίαν,
τὴν ὁποίαν τὰ νερά ἤθελαν προξενήσει
εἰς τὰς γειτονικὰς ἰδιοκτησίας διὰ τοῦ
μεγάλου ὕψους τῶν ἀπὸ τὸ ὕδροδοχεῖον ἢ
ἄλλως.

78. Ἐμποδίζουν εἰς κτῆνα νὰ πλημ-
μυρίσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ γειτονόε του
μετογετεῶν ἐπ' αὐτῆς ὕδατα μὲ τρόπον
ἐπιζήμιον.

79. Ἐμποδίζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας πηγῆς
τινὸς νὰ ἀλλάξωσι τὴν διεύθυνσιν τῆς,
ὅταν χορηγῇ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ δή-
μου, χωρίου ἢ χωριδίου τινός, τὸ ἀναγ-
κτικόν νερόν.

80. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας, εἰς
τῶν ὁποίων τὰ κτήματα εὐρίσκονται λι-
μνάζοντα ὕδατα, νὰ τὰ καθαρῶσι. Ἐκ-
τὸς τούτου πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἀκριβῶς
ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομι-
κῶς λόγους τὸ περὶ ἀρρύθμιστάς δια-
ταγμὰ τῶν 14 (25) Σεπτεμβρίου 1834.

81. Ὅταν ἡ ἀρθροῖα τῶν ὁρυχῶν καὶ
ἡ διάλυσις τῶν χιόνων, ἢ πᾶσα ἄλλη
αἰτία προμηνύουν προσεγγὺ πλημμύραν, αἱ
δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διατάττουσι
τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, καὶ
διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων παρεγγελλί-
λουν καὶ τὴν μετακίνησιν τῶν ἐπαπει-
λωμένων οἰκιῶν. Ἄν ὅμως καὶ ὕστερον
ἀπὸ τὰ ληρθέντα μέτρα συμβῶσι δυστυ-
χήματα, διανέμουν βοηθείας εἰς τοὺς
παθόντας καὶ ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς σώσαν-
τας ἄτομα συρθέντα ἀπὸ τὴν ποταμόν.

82. Ἐμποδίζονται 1. Οἱ ἰδιοκτῆται
ἢ ἐνοικιαστὰς τοῦ δήμου νὰ συνεννοῶνται
πρὸς ἑκπτώσιν ἢ οὐτιδανὸν προσδιορισμὸν
τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν μι-
σθῶν τῶν ὑπηρετῶν. 2. Τοὺς ὁριστάς,
ὑπερτάς καὶ ἐξουσίαις καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν

ταξὺ τῶν διὰ τὰ αὐτάνωσιν ἢ νὰ προσδιο-
ρίσωσι τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων ἢ
μισθῶν.

83. Ἀνίσως συμβῇ ἐπιδημία εἰς τὰ
ζῶα, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ δὲν πρέπει
νὰ περιορίζονται εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν
παραβάσεων τοῦ νόμου περιλαμβανομένων
εἰς τὰ ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ ποινι-
κοῦ νόμου, ἀλλὰ πρὸ πάντων χρεωστοῦν
νὰ διατάττωσι τὰ ἀπαιτούμενα προφυλα-
κτικὰ μέτρα καὶ νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς
περὶ τούτου ἐνεστῶτας κανονισμοὺς, γνω-
στοποιῶσαι τὰ θέοντα εἰς τὸν διοικητὴν.

ΜΕΡΟΣ IV.

Περὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας.

84 Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία ἐνεργουμένη
παρὰ τῶν ὁρυχῶν παρεδρῶν ἢ ἀστυνό-
μων, εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἐξετάζῃ τὰ
ἐγκλήματα, καὶ πλημμελήματα, νὰ συνά-
ζῃ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, νὰ ἐξα-
κριβίσῃ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ κατα-
στρόνῃ τακτικὰ προτάγματα περὶ τῶν αὐ-
τουργῶν.

85 Οἱ ἀστυνόμοι καὶ εἰς τοὺς δήμους,
ὅπου δὲν ὑπάρχουν τούτοις, οἱ δήμαρχοι
καὶ εἰς ἑλλείψει αὐτῶν οἱ πάρεδροι τῶν
ἐξετάζουσι τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις
συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 146 καὶ 188 τοῦ
ποινικοῦ νόμου δέχονται τὰς ἀναφοράς, κα-
ταμηνύσεις καὶ τὰ παράπονα, ὅσα ἀποβλέ-
πουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις σημειό-
νουν εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα συνθέ-
τουν ἐπὶ τούτῃ τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστά-
σεις τῶν παραβάσεων, τὸν χρόνον καὶ τόπον,
ὅπου συμβαίνουσιν, τὰς ἐπιβαρυντικὰς ἀπο-
δείξεις καὶ ἐνδείξεις ἐναντίον τῶν κατη-
γορουμένων ὡς ἐνόχων.

86 Ἐκτὸς τούτου κοινοποιοῦν ἄνευ ἀ-
ναβολῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεὰ ὁ-
λα τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα,
πρὸχθέντα εἰς τὸν δῆμόν των, συμφώνως
μὲ τὸ ἄρθρον 149 τῆς ποιν. Δικον. Ἐπο-
μένως ὅταν προσκαλῶνται, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγ-
γέλματος ὅταν πληροφορῶνται περὶ τοῦ
πλημμελήματος, εἶναι ὑπάρχει νὰ κατα-
τάξωσι τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις τῶν ἐν-
εργούντων καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν

ξακριβώσιν τῆς ἐπ' αὐτοφόρῳ πράξεως, ἀν καὶ δὲν προηγήθησαν παράπονα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

87 Γνωστοποιῶν τὰς συμβάτας ἀστυνομικὰς παραβάσεις εἰς τὸν ἀντίκοντα εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργοῦν τὴν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν.

88 Καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται κατὰ πάντα μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, νὰ τοὺς ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς, καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐξοικειῶνται ὁλοκλήρως μετὰ τοὺς λεπτομερεῖς κανονισμοὺς αὐτῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γνωρίζωσι καλῶς καὶ τὸν κανονισμόν τῆς χοιροφυλακῆς καὶ κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐνεργῶσι τὴν προσαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων ὁρισμῶν.

ΜΕΙΟΣ V.

Ἀκροτελευτίοι ὁρισμοί.

89 Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνεστώτων καὶ παρόντων ὁρισμῶν πρέπει νὰ συνταχθῶσι δι' ἑκαστον ἀντικείμενον λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας καὶ μερικώτερον α) διὰ τοὺς Δημάρχους β) διὰ τοὺς Παρέδρους γ) διὰ τοὺς Ἀστυνομάρχους δ) διὰ τοὺς Εἰρηνοφύλακας ε) διὰ τοὺς Ἀγροφύλακας ζ) διὰ τοὺς Ἀστυνομικοὺς φύλακας.

Εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ σχέσεις τῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἐν ταύτῃ νὰ διευκρινηθῇ μεγίστη ἀπλότης καὶ ταχεῖα ἐκτέλεσις. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, θέλει λάβει φροντίδα περὶ τούτου καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς πρὸς ἐγκρίσιν Μας.

90 Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ συνταχθῇ περὶ τούτων εὐσύνθετον ἐγχειρίδιον περὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ὅπου νὰ περιέχωνται εἰς συστηματικὴν τάξιν, ὅλας αἱ εἰς αὐτὴν ἀναγόμεναι διατάξεις, ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ δύο ποινικὰ νομοθετικὰ βιβλία εἰς τοὺς μερικοὺς νόμους τὰ διατάγματα, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

91 Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 89 λαμβανομένων γενικῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει αἱ ὑπὸ στοιχ. β εως ζ μειωμέναι κατηγορίαι νὰ καθυποβληθῶσι εἰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς ταύτας ἀνάγκας.

92. Πρώτιστον χρέος τῶν δημοτικῶν διευθύνσεων εἶναι νὰ μεταχειρίζωνται ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομίας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ γίνεταί ἀναγκαῖα φροντίς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς. Ἐπομένως προπάντων πρέπει κάμνωσι χρῆσιν τῶν παρὰ χωρηθέντων αὐτὰς μέσων, νὰ προχωρήσωσι εἰς ἐπὶ ἀναγκαῖα, νὰ πληρῶνσι κανονικῶς ἀστυνομικὰ ἐξόδα, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀστυνόμων, ἀγροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν φυλάκων καὶ ἐξοδα τῶν ὑποδίκων. Οἰκιστὰὶ ὑποδιοικητὰ καὶ δήμαρχοι ἐγγυρποῦν ἰδιαιτέρως τὴν ἐνέργειαν τῆς τάξεως ταύτης διὰ νὰ ἀπαντῶσι μεγάλαις καταχρήσεσι καὶ ἐλλείψεσι, αἱ ὅποιαι δέγετο νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς παραμεινούσης τῶν.

93. Οἱ διοικητὰ καὶ ὑποδιοικητὰς χρεωστοῦν νὰ ἐπαγγυρπῶσιν ἐν τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ μὴ πρὸς ἑαυτοὺς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβὴς ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιλαμβανομένων διατάξεων εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς προλαβόντα διατάγματα, ὡς καὶ τὴν συμμόρφωσιν μετὰ τοὺς στωτάς ἀστυνομικοὺς νόμους.

Παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μεταχειρίζονται νομιστικὸν τρόπον, καὶ εἶναι δυνατόν, νὰ προτιμῶσι τὴν γρηγορίαν, ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀπλότητος καὶ πειθῶ, ἀπὸ τῆς στερρότητας καθότι ὁ τρόπος οὗτος κατὰλληλος μετὰ τὰ πατρικὰ Μας φρονήματα καὶ μετὰ τὸν χαρακτῆρα, τὸ εὐαγὲς φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντικειμενικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας πόλεων.

94. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

λα θέλει ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν
κτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

Δ. Περὶ τῆς τῶν Ὁθωμανῶν μεταναστεύ-
σεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ
Δικαιοσύνης, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
ἡμετέρων τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες
ἀρέξωμεν νέας εὐκολίας εἰς τὴν μετα-
ευσιν τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ
μυνηδὼν Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφα-
σισμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὅλαι αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθω-
μάνων ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς μετα-
εύσεως διαφοραὶ, ὅσαι, μὴ ὑπαγού-
σαι κατὰ τὴν ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰου-
λίου) νόμον, εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν,
ἥδη εἰσαχθέναι, ἢ μέλουσι νὰ εἰσα-
χθῶσι μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1837 εἰς
δικαστήρια, θέλουσι διεξάγε-
σθαι κατὰ τὰς περὶ συνοπτικῶν δικῶν
ἀδείας τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὡς
ἐπιβήσονται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύ-
νης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις
προνότου διατάγματος, τὸ ὅποιον
ἔδωκεν ἰσχύον νόμου προσωρινοῦ κατὰ
ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) τ. ε. ἔρθ. 3
κλπ. διαταγὴν, καὶ θέλει δημοσιευθῇ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Νοεμβρίου 1836.

Δ. Περὶ παρακαταθέσεως χρημάτων διὰ
τοὺς ἐν φυλακῇ κρατούμενους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
Δικαιοσύνης Γραμμ. ἀκούσαντες καὶ τὴν
γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀφασισμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἐν περιπτώσει προσωπικῆς κρα-
τείας, χάριν ἀπολύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον
10 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου 1834
πολιτικῆς δικονομίας νόμου νυντικῆς

παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς παρακα-
τάσεις χρημάτων θέλει γίνεσθαι τοῦ λοι-
ποῦ παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου
πρωτοδικείου.

2. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δη-
μοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ προνότου δια-
τάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνον ἰσχύον
προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Νοεμβρίου 1836.

135. Δ. Περὶ συστάσεως πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834
νόμου. ἐκαινόνταμεν ἤδη τὴν στοιχειώδη
ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, με-
τὰ ταῦτα ἐβόλαμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ
πρὸς ἀνωτέραν μὲν ἐκπαίδευσιν προσδιω-
ρισμένα ἀρμόδια εἰς τὴν παρούσαν τοῦ
τόπου καταστάσαν σχολεῖα καὶ γυμνάσια,
εὐκολύνοντες οὕτω τὴν κτήσιν τῶν πα-
ρασκευαστικῶν γνώσεων εἰς ὑψηλότεραν
ἐπιστημονικὴν μάθησιν. Ἐπιστάσης δὲ
ἤδη τῆς ἐποχῆς πρὸς σύστασιν τοῦ πανε-
πιστημίου, ὑπερτάτου ἐκπαιδευτικοῦ κα-
ταστήματος, τὸ μὲν διότι ὑπάρχουσιν ἴσως
ἤδη ἱκανοὶ ἀκροαταί, ἐρωδιζομένοι μὲ τὴν
προκαταρκτικὴν παιδείαν, τὸ δὲ διότι
ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκάσιων δι-
δασκάλων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ
τὰς συσταθείσας ἤδη σχολὰς τῆς ἱατρικῆς
καὶ Θεολογίας, ἀπὸ τούτων ὀφείλοντας νὰ
παραδίδωσιν ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρων
κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ τινὰς
ἐκ τῶν μελῶν τῆς συστηθείσης ἤδη ἐπι-
στημονικῆς ἐταιρείας, ἡ δὲ ἐνστάσα κα-
τάστασις τοῦ ταμείου καθιστᾷ τέλος πάν-
των δυνατὴν τὴν το αὐτῇ ἰδιαιτέραν θα-
πάνην ἀκούσαντες τὴν διορισθεῖσαν ἐπι-
τροπὴν διὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς ἀνωτέρας
ἐκπαίδευσεως καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ
τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπι-
κρατείας ἀφασισαμέναι καὶ διατάττομεν.

Α. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

1. Θέλει συστήθῃ δι' ὅλον τὸ κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνοιχθῇ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα 1837. Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ συστήσαντος αὐτὸ θέλει φέρεи τὴν ἐπωνυμίαν « Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωνος. »

2. Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας σχολᾶς (facultés), δηλ. Α'. Τὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ὡς φιλοσοφίας, φιλολογίας, μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ χημείας, φυσικῆς, ἀστρονομίας, τῶν διαφορῶν μερῶν τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, καταστατικῆς καὶ ἱστορίας, μὲ τὰς βοηθητικὰς ἐπιστήμας αὐτῶν. Β'. Τὴν τῆς θεολογίας Γ'. Τὴν τῆς ἱατρικῆς. Δ'. Τὴν τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Τὸ πανεπιστήμιον ἐν γένει, δηλ. ἡ ἑνωσις ὅλων τῶν σχολῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα γάρ ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ ἐθνικῇ ἐκπαιδεύσει.

3. Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὠρισμένον ἀριθμὸν καθηδρῶν καὶ σχηματίζει καθ' ἑκαστὴν ἐπιστημονικὸν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ πανεπιστημίου καὶ μένοντα εἰς διηγετικὴν ὀργανικὴν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθηδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τεκνικοὶ καθηγηταὶ θέλουσιν εἶναι μέλη τῶν σχολῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι εἰς τὸ μέλον ἤθελον φανῇ ἀναγκαῖοι. Ἐκτακτοὶ καθηγηταί, εἰς δὲ τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ ἀνηκόντες διδάσκαλοι διὰ τὰς ἰδίως ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, δι' ὥραιας τέχνας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῆς, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Θέλουσι δὲ συστήθῃ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

4. Πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου δύνανται:

νὰ προσλαβάνωνται εἰς τὰς διαφορὰς σχολὰς καὶ διδάκτορες, οἵτινες ἀφοῦ ἐξετασθέντες θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς σπουδῆς αὐτῶν καὶ ἔχοντες ἀποδείξιν ὅτι ἀπότησαν ἐξόχως ἢ τοῦλάχιστον ἄριστα, λάβωσι τοῦ προλήτου (δόκτορο) τὸ δίπλωμα, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὠρισμένην τινα σειράν μαθημάτων, λαμβάναντες τὰ διδάκτρα, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἰδιαίτεράν τινα ἀντιμισθίαν. Κυρίως δὲ θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ὡς τοιοῦτοι οἱ ἐπιτυχῶς φοιτήσαντες εἰς ξένα περίφημα πανεπιστήμια.

5. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει λάβει τὰς αὐτῶ ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, καὶ τὰ λοιπὰ χρειάζον. Εἰς διάθεσιν αὐτοῦ τίθενται ὅλαι αἱ δημόσιαι συλλογαί, ἡ κατάλοιγος τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, καὶ αἱ συλλογαὶ τῶν ἐταιρειῶν τῆς ἱατρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας. Θέλει δὲ ἀνυπερέτως οἰκοδομηθῇ δι' αὐτὸ ἰδιαίτερον καὶ κατ'ἀλλήλων οἰκοδόμημα.

6. Μέχρις οὗτο συστήθῃ ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἡ ὅποια, ὡς σύλλογος λογίων, θέλει περιλάβει ἐν ἑαυτῇ καὶ καλλιεργεῖ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας θέλει τὰς ἀναπτύσσει διὰ συζητήσεων, καὶ διετελεῖ διὰ τῶν συνενωμένων δυνάμεων τῶν μελῶν αὐτῆς, ὅσα υπερεβαίνουναι τὰς δυνάμεις ἐνὸς μόνου πεπεισμένου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίως οἱ τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν θέλουσι σπουδάζει νὰ ἀναπληρώσωσι προσωρινῶς τὴν ῥηθείσαν ἀκαδημίαν, προετοιμάζοντες οὕτω τὴν μέλλουσαν αὐτῆς σύστασιν. Προσκληθέντες δὲ ἐν καιρῷ θέλουσι λάβει ἐνεργητικὰ καθήκοντα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀκαδημίας. Τὸ πανεπιστήμιον θέλει σχηματίζει καὶ συμβούλιον ἐκπαιδευτικόν, τὸ ὅποιον ὅσῃς προκαλεῖται θέλει καθυποβάλλει διὰ τῶν συνταττομένων ἐπὶ πλήρει ὅλων τῶν σχολῶν συνεδριάσει πρωτοκόλλων, τὰς ἰδέαι καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας αὐτοῦ ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν.

7. Ἀπαντὰ τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι διδασθαι ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, καθ' ὅσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδοτήσιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀλλὰ θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέχρις ὅτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν θυγῇ τὴν ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εἰς βάρος αὐτοῦ δαπάνην. Ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ πανεπιστημίου προικοδοτήσις σύγκειται ἀπὸ τὴν περιουσίαν ἣτις θέλει τῷ δοθῇ δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ἢ περιέλθῃ εἰς αὐτὸ κατ' ἰδιαιτέρους νομικοὺς ὁρισμοὺς ἢ γενναίως χάρισθῇ ἀπὸ ἰδιώτης ἢ πολιτικῆς σώματος ἢ δι' ὁποιοδήποτε νομίμου τρόπου κατασταθῇ ἰδιοκτησία αὐτοῦ. Ἰδίως περιλαμβάνονται ἐνταῦθα οἱ χρηματικοὶ πόροι, ἵσους ἐχορηγήσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) ἡμετέρου διατάγματος.

8. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διατάξιν τοῦ πανεπιστημίου θέλουσι συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν ἰδιαιτέροι κανονικοὶ ὁρισμοὶ ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα καὶ τὰς ὑπαρχήσας νομικὰς διατάξεις.

9. Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης ἐξαμηνίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὰ πανεπιστήμιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ ζητῇται ἡ ἡμετέρα ἐγκρίσις, τὸν κατάλογον (πρόγραμμα) τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας παραδοθησομένων μαθημάτων καὶ θέλει δημοσιεύει αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

B. Περί τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

10. Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα Πρύτα-

νιν (Rector), ἐκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἓνα Σημάντορα (Doyen). τούτους δὲ θέλομεν διορίσει 'Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπαιτοῦ πλειοψηφίας ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, ὥστε δι' ἐκάστην θέσιν νὰ προσδιορίζωνται δύο, δηλ. ὁ μὲν πρύτανις νὰ διορίζεται ὑφ' ὅλων τῶν σχολῶν συνηγμένων, ἕκαστος δὲ σ μάντωρ ὑπὸ μόνῃς τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὁ δὲ προσδιορισμὸς ἢ μᾶλλον ἡ ἐπικύρωσις τῶν διορισθέντων νὰ ἐπιφυλάττῃται εἰς 'Ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπηρετεῖ ὁ πρύτανις ἔχει βαθμὸν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν.

11. Ὁ πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες σημάντορες τῶν σχολῶν ἀποτελοῦσι τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὸ ὑποῖον εἶναι ἀνατεθῆμένη ἡ διοίκησις τοῦ κατὰ στήματος, ἡ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπομένως ἐντελὴ σύλλογον, ὅστις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονικῶν διατάξεων προσδιορισθησομένας περιστάσεις θέλει ἀποφασίζει διὰ κοινῆς συστάσεως καὶ ἀπυλτοῦ πλειονοψηφίας. Ἀλλ' ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μὴ παρεμβαίνειν κατὰ τοῦτο τὰ ὅρια τῶν νομικῶν διατάξεων, τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου, ὅσας αὐταὶ κατὰ τοὺς ῥηθέντας κανονισμοὺς γίνονται ἀναγκαῖαι.

12. Ἀλλὰ καὶ ἐκάστη σχολὴ, προσδρευομένη ὑπὸ τοῦ σημάντορος, ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὅλως ἐπιστημονικάς ὑποθέσεις ἰδιαιτέρον σύλλογον κατὰ τὰ ἰδίως ὀριζόμενα εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις τοῦ πανεπιστημίου.

13. Εἰς σπουδαίας περιπτώσεις, ὅσας προέκειται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πανεπιστημίου, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν κανονισμῶν ἢ ἄλλων ὀργανικῶν ζητημάτων, σπουδαίων πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τιμωρίας αὐτῶν, συντάξεως τοῦ προγράμματος τῶν παραδόσεων, προσδιορισμῶν τῶν ἐπὶ βραβείων προβλημάτων,

ἐκλογῆς τοῦ Πρυτάνεως θέλουσιν ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὅλα τὰ μέλη τῶν σχολῶν ἐν πλήρει συνεδριάσει.

14. Ἡ Κυβέρνησις τέλος διορίζει ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν αὐτῶν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτήρα διακρινόμενων ὑπαλλήλων τῆς πρωτεύουσας καὶ ἓνα ἐπιτρόπον παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ, ἐκτελοῦντα παρ' αὐτῷ χρῆσι ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβοῦς φυλακὴν τῶν διδασκόντων εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὁρισμῶν καὶ ἔχοντα ἐπομένως καθήκον καὶ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς σπουδαίας τοῦ συμβουλίου καὶ γενικὰς συνελεύσεις, νὰ κοινολογῇ εἰς αὐτὰς τὰς κατὰ χρέος παρατηρήσεις αὐτοῦ, καὶ βλέπων προσέτι τὰ πρωτότυπα πρωτόκολλα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις γενομένων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Ὅσακις ἡ θέσις τοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὑποτάσσεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, μένῃ χρηθεύουσα καὶ ἂν ἡμεῖς δὲν θεσπίσωμεν ἰδιαίτερόν τινα περὶ αὐτῆς ὅρισμόν, καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του ἐκπληροῖ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου καθήκοντα ὡς διοικητῆς τῆς πρωτεύουσας.

15. Ἡ πρυτανεία θέλει ἔχει ἓνα γραμματέα, ἓνα λογιστὴν καὶ ἓνα κλητῆρα, ἡ δὲ σχολὴ τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς καὶ ὑπηρέτας.

Τὸ συμβούλιον καὶ αἱ σχολαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς περὶ τῶν ὁρισμῶν τούτων προτάσεως καὶ τῆς ἀμέσου παραδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἀλλὰ τὰ περὶ μισθοδοσίας καὶ λοιπὰ θέλουσιν ὁρισθῇ ἀκριβέστερον.

16. Ὁ Γραμματεὺς μετὰ τοῦ λογιστοῦ θέλει διατάξῃ τὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς καταχωρήσεως καὶ κρατῇ τὰ γραμματία τῆς καταγραφῆς τῶν μαθητῶν. Ἐκτός τούτου χρεωστῇ νὰ συνάξῃ τὰ διδάκτρα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς, ὁμοίως καὶ τὸ δι-

καίωμα τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν πιστοποιητικῶν, τῶν ἀπολυτηρίων καὶ προδιδαστηρίων ἐγγράφων, καὶ τῶν παιδαγωγικῶν ποινῶν κτλ. νὰ κρατῇ τὰ βιβλία καταμετρία, καὶ νὰ καταστρώνῃ τοὺς λογαριασμούς τῶν προσόδων τοῦ πανεπιστημίου, ὅσον καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάνης.

17. Τὰ βιβλία τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ ταμείου ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ὁ πρύτανης αὐτός. Ἔς πρὸς τὴν κράτησιν δὲ τῶν βιβλίων καὶ τὴν διαχειρίσιν τοῦ ταμείου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν ταῦθα κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ τοῦ γενικοῦ ταμείου ὁρισμένα.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογισμῶν τοῦ πανεπιστημίου ὑπάρχει καθήκον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

18. Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θέλουσι ταῖς πληρόνεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ καταλογίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τοῦ πανεπιστημίου ἀναλώματα τοῦ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιοριζόμενα θέλουσι λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ταμείου εἰς μηνιαίας δόσεις ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Αἱ ἀπὸ τὴν ἰδιαίτεραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου προσερχόμεναι ποσότητες ἐμβαίνουναι μὲν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀλλὰ λογαριάζονται ἰδίως καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον σκοπόν.

19. Ἡ πρυτανεία θέλει καταστρώναι ἐτησίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν σχολῶν εἰς αὐτὴν παραδοθέντων καὶ εἰς τὸ συμβούλιον ἀκριβοῶς προσεξετασθέντων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, τὸν προϋπολογισμόν τοῦ πανεπιστημίου ὅλου καὶ καθυποβάλλει αὐτὸν ἐν καιρῷ εἰς τὴν προϊσταμένην Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, προσδιορίξῃ καὶ συμφωνήσῃ περὶ λαμβάνῃ εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους.

20. Τὰ ἐντάλματα τῶν καθηγητῶν

πληρωμῶν ἐκδίδει ὁ πρύτανης ἐπὶ τῇ βάλει τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν καὶ σημαντόρων προσυπογεγραμμένων ἀποδεικτικῶν τῶν ἀναλωμάτων, ἐντὸς τῶν ὧρων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἔχει ἐλευθερίαν τὴν διαχειρῆσιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθείσης γενικῆς ποσότητος τῶν καθημερινῶν ἀναλωμάτων, χωρὶς ἑμῶς ἐκ τούτου ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ πανεπιστημίου ν' ἀδικῆται ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Τὰ περισσεύματα τῆς γενικῆς ταύτης ποσότητος τῶν γραφικῶν ἀναλωμάτων μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μέλλοντος ἔτους.

21. Τοὺς καταλόγους τῶν διδακτικῶν ὁργάνων, συλλογῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων κρατοῦσιν οἱ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τῶν σημαντόρων, ἀλλὰ τοὺς τοῦ ὕλικου τοῦ γραφείου καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν σχολῶν κρατεῖ ὁ λογιστὴς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ πρυτάνεως.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι, ἅμα ἀνοίγωνται πρέπει νὰ ἀριθμῶνται καὶ νὰ μονογραφῶνται ἀπὸ τὴν κατὰ κειρὸν πρύτανιν καὶ νὰ καθυποβάλλωνται ἐτήσιως εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὁμοῦ μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς καθημερινῆς δαπάνης, οἷτινες πρέπει νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς ἀναγκαίαις ἀποδείξεις.

22. Αἱ συλλογαί, τὰ διδακτικὰ ὅργανα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, οἷτινες ὑπάρχουσι καὶ ἰδίως περὶ αὐτῶν ὑπεύθυνοι, ἐπιτηρούμενοι ἀπὸ τὸν σημαντόρα.

23. Ἡ ἐπίσημος τοῦ πανεπιστημίου ἀλληλογραφία γίνεται ἀπὸ τὴν πρυτανείαν. Ὡς τὰ ἐξερχόμενα ὑπογράφονται ἐπομένως ἀπὸ τὸν πρύτανιν καὶ τὸν γραμματέα, ἀλλὰ τὰ ἀποδεικτικά γραμμάτια τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, ἀπολυτήρια καὶ διπλώματα προσυγραφοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνηκόντας σημαντορας, καὶ σφραγίζονται καὶ μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ἀνακούσης σχολῆς.

25. Τὸ πανεπιστήμιον ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν μετὰ τὰς λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, πλὴν τῶν ὑπουργείων· φέρει δὲ σφραγίδα ὡς αἱ κεντρικαὶ δημόσιαι ἀρχαὶ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν « Β. Ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον Ὁθωνος ». Ὅμοιως δὲ καὶ ἐκάστη σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν ἐν μέσῳ μὲν τὰ βασιλικά παρασημα, περὶ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Σχολὴ τῆς Θεολογίας κτλ. τοῦ Β. Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ὁθωνος ».

Γ. Περί τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

25. Τὸ πανεπιστήμιον θεωρεῖται ὡς σύλλογος πεπαιδευμένων δυνάμενος νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιαιτέραν περιουσίαν διὰ δωρημάτων, κληροδοσιῶν καὶ προικοδοτήσεων. Ἡ περιουσία αὕτη θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ θέλει αποκλειστικῶς χρησιμεύει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, δι' ὃ καὶ ὑπάρχει προσδιωρισμένη.

26. Τὸ πανεπιστήμιον δύναται δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ νὰ συνδέσῃ ἐντὸς τῶν νομικῶν διατάξεων, ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ξένων πανεπιστημίων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηκουσῶν Κυβερνήσεων ἀναγνωρισμένων φιλομουσικῶν ἐταιριῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ αἱ σχολαὶ εἰς ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

27. Τὴν ἀστυνομίαν τοῦ πανεπιστημίου, τὴν πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν, διδασκάλων, μαθητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ κατ' αὐτὴν ποινικὸν δικαίωμα διεξάγει ανεξαρτήτως ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰς συνταχθησομένας κανονικὰς διατάξεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὴν προϊσταμένην Γραμματείαν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς δικήσεως τοῦ πανεπιστημίου, οὐδὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὅτι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας πο-

λιτικούς και ποινικούς νόμους ἀναφέρεται εἰς αὐτά.

28. Εἰς πολιτικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ πολιτῶν κτλ. δύναται καὶ ὁ πρύτανις καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου νὰ ζητιῶσι κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις ὡς συμβιβασταὶ καὶ διαιτηταί.

29. Ἰδιαιτέρος νόμος πρέπει νὰ κανονίσῃ τὸ περὶ χρεῶν τῶν μαθητῶν τόσον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἠθικότητα τῶν μαθητῶν, ὑπὲρ πάν ἄλλο σπουδαῖο, εἰς τὸν κοινω- νικὸν βίον.

30. Τὸ πανεπιστήμιον ἀπνέμει τοῦ πολυτίμου τὸν βαθμὸν καὶ τιμητικὴν τινα διασημασίαν εἰς τοὺς ἰδιαιτέρως ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου διαπρέψαντας, τοὺς λύσαν- τας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς τὰ ἐπὶ βραδείᾳ προτεθέντα προβλήματα, ἢ τοὺς ἐνασχοληθέντας εἰς ἐρεῦνας περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ πανεπιστημίου ἀποδείξαντας ἐπὶ συ- ζητήσεως τὴν γενομένην πρότασιν καὶ γράψαντας καὶ τυπώσαντας σοφὴν περὶ αὐτῆς πραγματείαν.

31. Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν, τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ἀπολυτήρια, τοὺς προβι- βασμούς, θέλουσι δίδεσθαι ἐκτὸς τοῦ κατὰ νόμον χαρτοσήμου καὶ ἄλλα ἰδιαιτέρα δι- καιώματα, ἰδίως προσδιορισθησόμενα εἰς τὰς κοινωνικὰς διατάξεις, καὶ διανεμέ- σθαι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

32. Κατὰ πρότασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου θέλει κανονισθῇ εὐ- πρεπὴς καὶ ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ καταστήματος διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδασκτικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς προβιbasμούς καὶ τὰς λοιπὰς ἐορτάς τοῦ καταστήματος γενησομένων τελετῶν.

33. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ρη- θείσας περιπτώσεις θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι οἱ καθηγηταὶ φέροντες ἰδιαιτέραν στολὴν, χρώματος κυανοῦ μὲν βαθέος οἱ τῆς σχο- λῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, μελανοῦ δὲ οἱ τῆς θεολογικῆς, πρᾶσίνου δὲ οἱ τῆς

ιατρικῆς, καὶ πορφυροῦ μὲ περιλαίμια καὶ ἐπικάρπια καὶ πῖλον ἀπὸ ὀλοσπρικόν μέ- λαν (κατηρεῖ) οἱ τῆς σχολῆς τῶν νομικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας. Ὁ Πρύτανις φέρει ἐκτὸς τῆς στολῆς τῆς σχολῆς εἰς ἡν ἀνήκει, χρυσὴν ἄλυσον περὶ τὸν τράχηλον μὲ σῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἐνός μὲν μέρους ἐκτυπωμένῃ τὴν Ἡ- μιτέραν εἰκόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὰ ἐλ- ληνικὰ σύμβολα ὡς ἐπὶ τῇ σφαγίδος τοῦ πανεπιστημίου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν α Πρύ- τανις τοῦ Β. Ἑλλήνων. πανεπιστημίου τοῦ Ὀθωνος. 2

34. Ὅσῳς μαθηταὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τελετάς δημοσίας, θέλουσι τάττεσθαι κατὰ τὰς ἀνηκούσας σχολὰς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρύ- τανιν, τὰ μέλη τῶν σχολῶν, τόσον καθη- γητάς, ὅσοι καὶ διδασκτορας καὶ προ- ρευομένου τοῦ κλήτους φέροντος, το- λὴν καὶ μεγάλην ῥάβδον καὶ φερομένην, ἔμπροσθεν αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς σημαίας καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ Ὁμελιωτοῦ τοῦ πανεπι- στημίου· ἐκάστη σχολὴ δύναται ὁμοίως νὰ ἔχῃ ἰδίαν σημαίαν μὲ τὰ κατὰ τὸ ἀνω- τέρω ἄρθρον εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα χρώματα καὶ μὲ ἀνάλογα ἐμβλήματα. Οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι εὐπρεπῶς ἐνδεδυ- μένοι· οἱ δὲ ὑποψήφιοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς μὲ τὸ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν σύνθη- ρος ἐνδυμα.

35. Τὸ πανεπιστήμιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος διατάγματατος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ προτάσεως τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ φυλαττομένης τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν διορισμοῦ.

36. Ἐκάστοις καθηγητῆς τοῦ πανεπι- στημίου μετελθὼν πέντε ἔτη μετ' ἐπιμε- λείας καὶ ἐπιτυχῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγ- γελμα εἰς τὸ πανεπιστήμιον, μόνον δύ- νامي δικαστικῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐκ- πτωτος τῆς θέσεως αὐτοῦ ἢ ἀργός. Ἄν δὲ κατασταθῇ ἀνεπιτηδειαὶ εἰς ὑπερσίαν καὶ γίνῃ ἀργός, λαμβάνει μετὰ τὸν ἀνω- τέρω ἐρθέντα καιρὸν, κατὰ μὲν τὴν πρῶ-

την δεκαετίαν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς αὐτοῦ τὰ ἡμισυ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰ δύο τρίτα, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τὰ 4 πέμπτα καὶ κατὰ τὴν τετάρτην τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ του ὡς σύνταξιν, ἑωσ-ότου τεθῇ καὶ αὐθις εἰς ἐνέργειαν, ἢ διὰ βίου, ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον.

37. Ἐπερ δὲ τῶν γνηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου θέλει συστηθῇ ἰδιαιτέρον συντάξις ταμείου ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν καθηγητῶν διαχειριζόμενον. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποῦ αἱ κα-γονικαὶ διατάξεις θέλουσιν ἀμέσως συντα-γῇ ἀπὸ τὴν διοικήσιν τοῦ πανεπιστημίου, διδόνται ὡς ἰδικὴ εἰσι προικοδοτήσεις· αἱ οἱ ὅροι καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν γραμ-ματίων τῆς πρώτης ἐγγραφῆς, τῶν προδι-δακτῆριων, τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἀπο-λυτηρίων, τῶν διπλωμάτων καὶ λοιπῶν προσδόντων, ὅσα δὲν διανεμῶνται μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πανεπιστημίου· β'. Ἡ τοῖς 0]0 ἐκ τῶν διδάκτρων· γ'. 2 τοῖς 0]0 ἐκ τοῦ ὀρισμένου μισθοῦ τῶν καθη-γητῶν· δ'. Φιλάνθρωποι συνεισφοραὶ ἐ. Τὰ ποινικὰ πρόστιμα, ὅσα ἡ διοίκησις τοῦ πανεπιστημίου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς καθη-γητάς, διδασκάλους, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑ-παλλήλους τοῦ πανεπιστημίου· ε'. Αἱ κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας ἰδίως ἐγκριθέναι συνεισφοραὶ τοῦ Δημοσίου.

Δ'. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκά-λων τοῦ πανεπιστημίου.

38. Οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν διαίρου-νται εἰς τακτικούς καὶ ἐκτάκτους· Εἰς τὴν καθέδρα θέλει κατέχεσθαι ἀπὸ ἑνα καθη-γητῆν, καὶ ἐν γένει τὰ δύο τρίτα τῶν καθεδρῶν ἐκάστης σχολῆς ἀπὸ τακτι-κοῦς, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ ἐκτάκτους καθη-γητάς· ὁ τακτικὸς καθηγητὴς, ὅστις εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ δηλ. τὸ πανεπιστήμιον ἀναδείξῃ ἀριθμὸν τινα ἀρκούντα καθηγη-τῶν, δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἄλλην δημό-σιον ὑπηρεσίαν, θέλει λαμβάνει μνηκίον μισθὸν 350 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουρ-γικοῦ συμβούλου. Ὁ ἐκτάκτος καθηγητὴς

λαμβάνει μισθὸν μνηκίον 200 ἔως 300 δρ. καὶ ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ Παρέδρου.

39. Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕκτοτε ἀπὸ δέκα εἰς δέκα ἔτη, αὐξάνεται ὁ μισθὸς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν κατὰ τὸ ἐν δέκατον, μεχριστάτου φθάσει εἰς ἀνώτατον τινὰ ὅρον προσδιοριζόμενον πρὸς τὸ πα-ρὸν εἰς 450 δρ. διὰ τὸν τακτικὸν καὶ 320 διὰ τὸν ἐκτάκτον καθηγητῆν.

40. Ἡ διδασκαλία τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουν τοὺς εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἀνήκοντας μισθοὺς, οἵτινες κατὰ γνω-μοδοτήσιν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς καὶ πρῶτασιν τῆς διοικήσεως τοῦ πανεπιστη-μίου καθυποβάλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκ-κλησιαστικῶν Γραμματείας. Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς διδασκά-λους τοῦ πανεπιστημίου.

41. Καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου προτείνονται μόνον αἱ ἐκπληροῦντες ἐντε-λῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἁρθρου 4 καὶ ἔχοντες ἀμεμπτον ἠθικὸν χαρακτήρα. Εἰς τὰς ἀρμοδίους σχολὰς ἀνήκει τὸ δι-καίωμα τῆς προτάσεως νέου διορισμοῦ ἐν αὐταῖς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐμβαί-νει εἰς ἐνέργειαν ὁ μόνον ἔτη μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πανεπιστημίου, ἂν εἰς ἰδιαι-τέρας περιπτώσεις δὲν ταῖς διευθύνωμεν προσκλήσεις περὶ τούτου καὶ ἐντὸς τοῦ βεβηέντος διαστήματος. Ἐξαιρέσεις τῆς ἐκ-πληρώσεως τῶν ἀπὸ τὰ ἄρθρον 4 ἀπαιτου-μένων γίνεται πρὸς τὸ παρὸν καὶ μεχρισ-ότου ὑπάρξῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ὑποψηφίων διὰ τὰς καθέδρας τοῦ πανεπιστημίου· διὰ τοῦτο θέλομεν ὑπογνώσει, ὁσάκις παρευ-σιασθῇ ἀνάγκη νὰ ἀναδεχθῶσι καθέδρας καθηγητῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν διδάκτρων κατὰ τοὺς δοθέντας ὁρισμοὺς περὶ τοῦ ὀρ-γανισμοῦ τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδα-σκαλίας, καὶ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσοι ὑπεχρεώ-θησαν ἤδη εἰς τοῦτο διὰ τοῦ διορισμοῦ των. Οἱ τοιοῦτοι ὑπαλλήλοι θέλουν λαμ-βάνει μετὰ τὰ διδάκτρα καὶ ἰδιαιτέραν ἀν-τιμισθίαν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

42. Ἰερωμένοι, καθηγηταὶ γυμνασίων, ἱατροὶ καὶ νομικοὶ, διοικητικοὶ ὑπ' ἄλλη-
λοι, γενόμενοι ἀκροαταὶ εἰς πανεπιστή-
μια καὶ τελειοποιούμενοι εἰς τὴν γραμ-
μικὴν βίον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς,
ἔχοντες δὲ ὁμολογουμένως ἀμεμπτον δια-
γωγὴν, δύνανται νὰ λάβουν εἰς πᾶσαν πε-
ρίστασιν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπι-
στήμιον, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ
ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 4 ἀπαιτούμενα, καθόσον
τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ πανεπι-
στημίου.

43. Καὶ ξενοὶ ἐπίσημοι λόγιοι δύναν-
ται νὰ λάβουν θέσιν καθηγητοῦ εἰς τὸ
πανεπιστήμιον διὰ τῆς ἡμετέρας ἐγκρί-
σεως, καὶ κατὰ συμφωνίας ἀναλόγους με-
τὰς πρὸς τοῦτο αὐτῶν ὠφελείας.

44. Μετὰ δεκαετῇ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ
πανεπιστήμιον δύναται ὁ τακτικὸς κα-
θηγητὴς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς τὸν τίτλον
Συμβούλου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ δε-
εἰκοσαετῇ, ἀνωτέρου Συμβούλου τῆς ἐκπαι-
δεύσεως.

45. Ἐκτὸς τῆς ἄνω ῥηθείσης στολῆς
δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι
τοῦ πανεπιστημίου νὰ φέρωσι καὶ ἄλλην
ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμ-
ματικῶν τῶν ἀντιστοιχοῦντων βαθμῶν.

46. Οἱ καθηγηταὶ, διδάκτορες καὶ δι-
δάσκαλοι ὀρίζονται τὸν ὥρισμένον ὕρκον
τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως,
ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑναρξίν αὐτοῦ θέ-
λει παραλάβει τοῦτον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαι-
δεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ε. Περὶ τῶν παραδόσεων εἰς τὸ πα-
νεπιστήμιον.

47. Αἱ παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου
θέλουν γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὥρισμένων δω-
ματίων δημοσίως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον. Μεχρι-
σοῦ ὅμως ἐτοιμασθῇ τὸ κατάστημα τοῦ
πανεπιστημίου, δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ
διδάσκαλοι, ἐλλείψει ἄλλων καταλλήλ-
ων οἰκημάτων νὰ διδάσκωσι καὶ εἰς
τὰ ἴδια.

48. Αἱ θέσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς πα-
ραδόσεις θέλουν ἀριθμίσθαι καὶ διδασθαι

εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς
μὲ γραμματίον εἰσιτήριον. Εἰς τὰς παρα-
δόσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται συγ-
κταθεῖσι τῶν καθηγητῶν καὶ μὴ μαθη-
τέοντες; ἦτοι ἀκροαταὶ ἐπέκεινα τοῦ ὁ-
ρισμένου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων δὲν θέλουν
ἐπιτρέπεσθαι ἄλλωι μαθητῶν ἐγγραφῶν.

49. Ἡ ποσότης τῶν διδασκτρων θέλει
κανονισθῇ ἰδικιτέρις καὶ προσδιορίζεσθαι
ἕκαστε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρίσεως
τῶν προγραμμάτων, λαμβανομένων ὑπ'
ὄψιν τῶν διαταγμάτων τοῦ διορισμοῦ
τῶν καθηγητῶν. Εἰς τοὺς κανονισμοὺς θέ-
λει προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνώτα-
τος ὕψος τῶν διδασκτρῶν δι' ἕκαστον μάθημα.

50. Ὡς τὰ πρῶτιστα τῆς διδασκαλίας
ἀντικείμενα θέλουν συνδεσθαι καὶ με-
πρακτικὰς ἀσκήσεις, ὁμοίως δὲ θέλουν γί-
νεσθαι καὶ ἐβδομάδα συνδιαλέξεις με-
ταξὺ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.
Θέλει δὲ εἰς τὴν διδασκαλίαν λαμβάνε-
σθαι ἰδίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὁρμὴ ἀντίληψιν
ἕκαστης ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ
τὰς θεωρῇ τις ὑπὸ τὴν φιλοσοφικὴν τῆς
ἐποψίν καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορικὴν ἐναρ-
πτοξίν τῆς.

51. Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὅποιον ἐπι-
ρῶθησαν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν κα-
θηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλ-
θῃ τὸ πρῶτον ἡμῖς τῆς ἐξαμηνίας, κα-
δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις.
τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι
πρὸς τοὺς μαθητάς, ἐξαιρέσεις γίνοντα
μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς ὁρίζ-
μενάς ἀπὸ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

52. Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπι-
στημίου ἐπικρατεῖ ἐντελής ἐλευθερία,
ἀλλ' οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι χρεώ-
στον νὰ μὴ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τοῦ
νόμον ὑπαγορευόμενα.

53. Τὴν ἐν καιρῷ παραδόσεως εὐτε-
ξίαν διατηρεῖ ὁ παραδίδων καθηγητὴς
διδάσκαλος, ὑποχρεούμενος νὰ κατα-
γέλλῃ ἀμέσως τοὺς παραβάτας εἰς τὸν
Πρυτάνην διὰ νὰ παιδεύωνται ἀνηκόντες.

54. Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ
πανεπιστημίου θέλουν προμηθεύεσθαι

άλλαμοι τῶν παραδόσεων μὲ ὅλα τὰ πεισθέν, καθαριζόμενοι, φωτιζόμενοι, καὶ ἐρμηνεύμενοι δόσεις εἶναι ἀνάγκη.

55. Καθῆκον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἶναι νὰ ἀκολουθοῦσι εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἀκριβῶς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκεκρίμενα προγράμματα τῶν μαθημάτων, προσδιορίζοντες τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους μὲ τρόπον, ὥστε νὰ προλαμβάνονται αἱ ἐπιβλαβεῖς πρὸς τοὺς σπουδάζοντας συγκυρίαι καὶ συμπτώσεις.

56. Ὁ Πρύτανις καὶ οἱ σημαντότεροι πρῶστοι νὰ ἐκδίδονται ἐκτενέστερον ἐν ἰδίῳ νὰ παρενδύκωνται ἐκ ἐκτενέστερον εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐπαρτυροῦν εἰς αὐτάς. Τὸ αὐτὸ καθῆκον καὶ ἐκτενέστερον ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ ἐπίτροπος καὶ ἂν οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι, ἢ οἱ διδάσκοντες παρεκτρέπωνται ποτε ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, θέλουσι ἐνεργεῖν ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν.

57. Εἰς τοὺς διδάκτορας, αἵτινες προσηκουρίζονται εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸς τὴν καθῆκον, δίδεται ἐλευθέρια καὶ ἀδελφὸς εἰσοδος εἰς ὅλας τὰς παραδόσεις.

ΣΤ. Περὶ παραδοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

58. Ἐκαστος εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου ἐρχόμενος μαθητὴς, εἴτε ἐντόπιος, εἴτε ξένος, ἐγγεγραμμένος ἦδη, ἢ ὄχι, χρειάζεται κατὰ τὰς ὑπαρχούσας γενικὰς διατάξεις, νὰ ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν φρεσὶν αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς οὗτω ἡμερῶν νὰ παρουσιάζεται αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Πρύτανιν, διὰ νὰ ζητητῇ ἐγγράφῃ· τὸ γραμματίον. Οἱ περαιτέρω περὶ τούτου ὁρίσμοι, καθὼς καὶ οἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νομιμοποιητικῶν γραμματίων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ἐπαρτυρήσεως τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ξενοδοχείων, ἢ οἰκίων αὐτῶν, θέλουσι προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς κανονιστικὰς διατάξεις.

59. Ἡ ἐννοιατὴ δίδεται εἰς ἐκείνους

μόνον, ὅσοι δύνανται ν' ἀποδείξωσι, ὅ,τι τὰς ἔχουσι πρὸς τὴν κατὰ τὸ πανεπιστήμιον. ἐκπαίδευσιν ἀναγκαίως προκαταρκτικὰς γνώσεις, β. ὅ,τι ἔχουσιν ἀμεμπτον ἠθικὴν διαγωγήν.

60. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύο τούτων ἀπαιτήσεων, ὁ ἐντόπιος θέλει παρουσιάζει τὸ ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου. Ἐντόπιοι, ἀποκτήσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας γνώσεις εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα, διὰ κατ' οἶκον σπουδῆς ἢ εἰς ξένον τι κατὰ στήμα ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι λαμβάνειν τὸ κατὰ τὰξιν ἀπολυτήριον τοῦ γυμνασίου, ἐξετάζόμενοι εἰς ἂν τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων τοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὰς καὶ μεχοιστοῦ ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων ταύτων ἐπιτραπῇ ν' ἀπαιτῇται αὐστηρῶς, δύνανται ν' ἀρχέσῃ εἰς τοὺς μὴ διδασκόμενους ἐντὸς γυμνασίου, καὶ ἐπομένως μὴ ἔχοντας νὰ ἐμφανίσωσι ἀπολυτήριον, καὶ μόνον ἢ εἰς τὸ πανεπιστήμιον γνωμένη ἐξέτασις περὶ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων διὰ τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου. Περὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης καὶ τῶν μελῶν, τὰ ὅποια πρὸς τοῦτο θέλουσι ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, θέλουσι συνταχθῇ ἀνυπερθέτως ἀναγκαίαι ἀδηγία.

61. Εἶναι μόνον δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐμφανίζοντες ἀξιοπιστα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων τῶν.

62. Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς θέλει διδασθαι ἀπὸ ἑκάστου ἐντόπιου, εἴτε ξένου μαθητῆν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἑκδοσίαν, ἀντὶ ταύτης, ἐγγραφὸς μόνον ὑπόσχεσις ὅτι «δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς κάρμιαν ἡμισυτικὴν ἐταιρείαν ὅποιονδήποτε σκοπὸν ὁρῇ, καὶ ὅ,τι, ἂν ἐτυχεν ἦδη τοιαύτης μέλους, παραιτεῖται αὐτῆς σὺν τούτῳ. »

63. Ἐκαστος, ἐκπλήρως τὰς προειρημένους ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγραφὴν γραμματίον, δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογράφειν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς

διατάξεις ἢ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φοιτήσις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἡ χρησις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

64. Ἡ δύναμις τῆς ἐγγραφῆς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἐγγραφεὶς φοιτᾷ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ πανεπιστημίου, ἢ προετοιμάζεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀκαδημαϊκοῦ τινος βαθμοῦ.

65. Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφυῶσι δυσκολαί, ὡς πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως, δὲν δύναται ὁ μαθητὴς ὁ ἀποδείξῃ τὴν ἀδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ, τοῦ νῦν συχνάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἀπαιτούμενην κατάστασιν.

66. Ὁ ἐγκατολείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα ἑξ μηνῶν, καὶ ἐπιστρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ τὴν ἀκούσιν τὰ μαθήματα, χρεωστῇ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγράφην.

Ζ. Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

67. Ἐκαστος ἐντόπιος φοιτῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ νὰ προετοιμασθῇ διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς γενικῶν διαταγμάτων ἀπαιτεῖται ἐντελὴς σπουδὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑποχρεοῦται εἰς τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του νὰ ἐνασχοληθῇ σπουδαίως, τόσον εἰς τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἔχει ἰδιάζουσαν φυσικὴν κλίσιν.

68. Ἡ σπουδὴ τῶν γενικῶν καὶ ἰδιαιτέρων ἐπιστημῶν περιορίζεται εἰς πέντε ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο διὰ τὰς γενικὰς, τὰ δὲ τρία διὰ τὰς ἐιδικὰς ἐπιστήμας. Οἱ ἀκολουθήσαντες ἐκτὸς τοῦ κράτους διετῇ σειρὰν μαθημάτων λυκείου, ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ διαμένωσι τρία μόνον ἔτη εἰς τὸ πανεπιστήμιον· οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μάθησιν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἀφοσιούμενοι, θέλουσιν ἀφιερόναι ἐπίσης διὰ τὴν σπουδὴν αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα τρία ἔτη.

69. Τῶν ἀνω νομικῶν διατάξεων περὶ

τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον δὲν θέλει κατ' οὐδεμίαν περιστασιν γίνεσθαι μεταβολὴ χάριν τινός, καὶ περὶ τούτου ἀναφορὰ, ὅσον δήποτε ὁ ἀναφερόμενος εὐδοκίμῃ κατὰ τὰς γνώσεις δὲν θέλει γίνεσθαι δεκτὴ, ἢ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὅψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ ὁρμητοὶ τοῦ ἄρθρου 67 θέλουν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν.

70. Ἀνατίθεται εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἡ τάξις, καθ' ἣν θέλουσι προσκταῖναι τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσιν ἀποκτήσασιν ὡς ἀναγκαίαις κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐπίτευξιν δημοσίου ὑπουργήματος· ὡς ἔλεγχος δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σπουδῆς αὐτῶν θέλουσιν ἐπομένως χρησιμεῖν μόνον αἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος κοινοποιοῦμεναι θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

71. Αἰτήσεις περὶ ὑποτροφιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἡμετέρου διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν.

72. Διὰ νὰ δύναται ὁ μαθητὴς, εἰς τὸν χρόνον εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἑκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντημον καὶ περιεκτικὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἡ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει διδασθαι εἰς ἑκάστην μαθητὴν ὅταν ἐγγράφηται.

73. Εἰς ἑκάστον μαθητὴν θέλει διδοῖσθαι κατ' αἰτήσεις του μετὰ τὴν ἀποφασίσιν τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ἐννοητὸν ἀποδεικτικόν, περιέχον· α. Ὀνομα ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ μαθητῆ· β. Ὀνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὅπου ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προδεδειγμένων καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἡ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον. γ. Ὀνομα λυκείου, ἂν ποτε σπούδασεν εἰς τοιοῦτον. δ. Ὅτι διετέλεσεν τὸν ὁρισμένον καιρὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

μιον. ε'. Ἀποδεικτικὸν ἔθων. ς'. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας. Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρεται τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφήν τοῦ Πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σημάντορος τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ γραμματέως. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηρούντος ἀμέσως τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ αὐτὸ μυστικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν ὃ ἀποβλέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

74. Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ σφιστῇ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἂν ποτὲ ζητήσῃ δημοσίον ὑπηρεσίαν, ὑποχρεῖται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινε εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάστημα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἐν ἑτοῦς τοῦλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

Η'. Περί τῆς διουκείας τῶν ἐξαμήνων περιόδων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν διδάκτρων.

75. Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν δὲν γίνεται καμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων. Αἱ φθινο ὠρινεαὶ ἀναχωρεῖ διαρκούν ἀπὸ 1^{ης} Ἰουλίου ἕως 17 Σεπτεμβρίου π. ε., καὶ τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μερᾶς ἐξ ἑβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ Πάσχα ἐβδομάδος.

76. Καθὼς τῶν μαθητῶν ὑπάρχει ἀμέσως μετὰ τὰς ἀναχωρὰς νὰ παρειρίσκονται τακτικῶς κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐποχὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ διαμένωσι μέχρι τοῦ τέλους τῶν μαθημάτων.

77. Τῶν μαθητῶν ὅσοι παρέβησαν τοὺς ὅρους τούτους, θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἡ ἐξαμηνία, καὶ ἢν ἦσαν ἀπόντες, ἀπὸ τὸν ὀρισμένον τῆς σπουδῆς καιρὸν.

78. Ἐκαστος μαθητὴς θέλων ν' ἀνο-

λουθῇ τι μάθημα, χρεωστῇ εἴτε ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα μαθήματα, νὰ ἐγγράψῃ ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν σπουδάζόντων νέων ὀρισμένον βιβλίον, καὶ τότε θέλει λαμβάνειν τὸ γραμματίον διὰ προσδιορισμένην θέσιν ἐντὸς τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως· εἰς δὲ τὸν παραμελοῦντα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ ἐπέκεινα εἰς τὴν παράδοσιν.

79. Ἐκαστος μαθητὴς ὀφείλει, καταγράφόμενος διὰ μάθηματι, νὰ προσπαθῇ τὰ διδάκτρα εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ πανεπιστημίου. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγγραφῶν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ πανεπιστημίου τοὺς καταλόγους τῶν μαθητῶν αὐτῶν, σημειοῦντες ἐκείνους, ὅσους ἀπέλλκξαν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν διδάκτρων. Οὗτοι ἔχει χρεὸς νὰ ἐνεργήσῃ ἐγκρίως κατὰ τῶν μὴ ἀποτισάντων καὶ νὰ συνάξῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰ καλυτεροτάτα διδάκτρα μέχρι τοῦ μέσου τῆς ἐξαμηνίας. Ἄν δὲ τὰ ἀναγκαστικά μέσα ἀνυψώσιν ἀνωρελῇ, δὲν δίδεται εἰς τοὺς μὴ ἀποτηνάντας τὸ κατὰ τὴν ἐξουδὸν αὐτῶν πιστοποιητικόν.

80. Δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπαλλαγῆς τῶν διδάκτρων ἔχει ἕκαστος ἐντόπιος μαθητὴς, δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ διὰ νομίμου καὶ κατὰ τύπον συντεταγμένου ἐγγράφου τὴν ἀληθεῖ καὶ παντελεῖ αὐτοῦ ἔνδειαν. Οἱ ὑπότροφοι ἀπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ· α'. Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτούντος· β'. Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων γ'. Ἄν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ οἱ δύο ἀπέθανον· δ'. Τὸν νῆθμόν τῶν ζώντων ἀδελφῶν καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ ὄχι· ε'. Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος καθόσον αὕτη ὑπάρχει γνωστή· ς'. Τὴν ἐκ μισθῶν κλ. πρόσδον. ζ'. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

81. Ὅστις μαθητὴς ἐπὶ τῇ βίσει τοιούτου ἀποδεικτικοῦ ζητῇ τὴν τῶν διδάκτρων ἀπαλλαγὴν, θέλει κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς ἕκα-

στον τῶν καθηγητῶν εἰς τοῦ ὁποίου τὸ μάθημα καταγράφεται καὶ περιμένει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἂν ἡ αἵτησις αὐτοῦ ἐκρίθῃ ἀποδεκτὴ.

Θ'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν συλλογῶν κατὰ τοῦ πανεπιστημίου.

82. Οἱ μαθηταὶ ἐγγραφόμενοι ἀποκτῶσι τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται ὅλας τὰς συλλογὰς καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τοῦ πανεπιστημίου, ὅσα συντείνουσιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀκολουθεῖν τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

1. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν μαθητῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ.

83. Τῶν καθηκόντων τοῦ πρυτάνεως καὶ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου προσέτι δὲ καὶ τῶν σημαντόρων ὡς πρὸς τοὺς μαθητάς ὑπάρχουσι· α) Ἡ ἐγγραφή τῶν μαθητῶν καὶ ἡ εξέτασις τῶν δι' αὐτὴν ἀπαιτούμενων· β) Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἀποδεικτικοῦ· γ) Ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐπιμελείας, ῥηθιμότητος καὶ θρησκευτικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν· δ) Τὰ χρήσιμα συμβιβαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις αὐτοὺς ἀφορώσας, εἰς ὑποθέσεις τιμῆς καὶ ὕβρεων μεταξὺ τῶν μαθητῶν, καθόσον γενικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν προσβάλλονται δι' αὐτῶν· ε) Ἐφαρμογαὶ ἀρμοδίων ποινῶν διὰ παραβάσεως τῶν κανονισμῶν· ς'. Δημοσιεύσεις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου. ζ'. Δημοσιεύσεις διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὸ κατάστημα καὶ εἰς τὰ δωματῖα τοῦ πανεπιστημίου.

84. Εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια ἀντικείμενα οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζειν τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς σημαντόρας ὡς ἀμέσως αὐτῶν ἀνωτέρους, ἐμφανιζόμενοι εἰς ἑκάστην πρόσκλησιν αὐτῶν ἀνυπερθέτως καὶ ἀπροφασίστως ὑπακούοντες. Μαθηταὶ δὲ μὴ ἐμφανιζόμενοι κατὰ πρόσκλησιν ἀνωτέρως αὐτῶν ἀρχῆς ἐνάγονται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ κλητῆρος.

85. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ πανεπιστημίου τὸ ἀνῆκον σέβας. Ὁ προσβάλλων ἀνωτέρον τινα ἢ διδάσκαλον τοῦ πανεπιστημίου ὑπόκειται εἰς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ποιν. νόμου, ἐὰν ἡ προσβολὴ συνέβῃ ἐνῷ ὁ προσβληθεὶς ἐξετελεῖ τὰ ἴδια αὐτοῦ καθήκοντα.

86. Οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦσι νὰ εἰδῶνται ὡς ἀρχῆς, τοὺς ἐπιτοπλοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ πανεπιστημίου, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ὑπακούοντες εἰς τὰς αὐτῶν διατάξεις ὀφείλουσι δὲ προσέτι νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν πρύτανιν τὰ κατ' ἄλλων παράπονα προσέτι δὲν δύνανται νὰ ἀναφέρωσι κατὰ μὴ μαθητῶν, διὰ νὰ τοῖς χορηγηθῇ τὴν ἀνήκουσάν βοήθειαν.

1Α'. Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀκαδημαϊκῶν ποινῶν ἐν γένει.

87. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ πειθαρχίας θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ ἀκόλουθα μέσα καὶ αἱ ποινὲς κατὰ τῶν μαθητῶν· α. Πατρικὴ προτροπὴ· β'. Μυστικὴ καὶ δημοσίαι ἐπιπλήξεις· γ. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου. δ'. Φυλάκισις· ε'. Ἀπειλὴ ἀποπέμψεως· ζ'. Προσωρινὴ ἀπόπεμψις· η'. Παραίτησις· θ'. Ἀποβολή.

88. Ἐκατὸς εἰς εξέτασιν ἐνεγόμενος μαθητὴς δὲν δύναται μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως ἢ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ποινῆς νὰ διαμείνῃ οὐδεμίαν νύκτα ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου ἢ ἀδείας τοῦ πρυτάνεως. Ὅστις διὰ δραπέτευσιν ζητῇ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινὴν προσκαλεῖται δημοσίως νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποβολῆς μὴ ἐμφανισθεὶς ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης θέλει ἀποβῆλεσθαι.

89. Ἐπιπλήξεις γίνονται δημοσίαι ἀπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου εἰς σημαντικὰς παραβάσεις.

90. Ἡ κατὰ τὸν θάλαμον κράτησι θέλει τηρεῖσθαι ἀπροφασίστως κατὰ τὰς διαταχθέντας τρόπων. Ἡ εἰς φυλακὴν κρά-

της θέλει εκπλεισθῆναι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν. Εἰς τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ δὲν θέλουν διδασθαι ἄλλα βρώματα καὶ ποτὰ πλὴν τῶν συνήθων· ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἀφαιρέσεως θερμῶν βρωμάτων κατ' ἐκάστην τρίτην ἡμέραν. Οὐδεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς πρὶν ἀποτίσῃ ὅλα τὰ χρεωστούμενα.

94. Ἡ ποινὴ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀποπέμψεως ὑπάρχει γενικὴ ἢ περιορίζεται εἰς τὴν ὑποτροπὴν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ὁ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενος μακρύνεται τοῦ πανεπιστημίου ἐπὶ τῆς πρώτης παραβάσεως· ἐπιφερούσης ἄλλοτε ποινὴν φυλακίσεως κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῆς πρώτης ὑποτροπῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιφέρει διὰ τοῦ ὑποτρόφους τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τῆς διορισθείσης ὑπὲρ αὐτῶν συντάξεως.

92. Ἡ ποινὴ τῆς ἀποπέμψεως συνίσταται εἰς μὴ δημοσίαν καὶ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου. Ἐκτείνεται ἀπὸ 6 μηνῶς ἕως δύο ἔτη· ἡ δὲ διάρκειά της θέλει πάντοτε διαγινώσκεσθαι εἰς τὸν τιμωρούμενον· ὁ διὰ ταύτης τιμωρούμενος τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον πρὸ τοῦ τέλους, ὅταν δοθῇ εἰς αὐτὸν χάρις, ἥτις θέλει ζητεῖσθαι ἀπὸ Ἡμῶν.

93. Ἡ παραιτήσις ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ὡς ἡ ἀποπέμψις.

94. Ἡ ἀποβολὴ ὑπάρχει ἡ μεγίστη τοῦ πανεπιστημίου ποινὴ, ὅθεν στυλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος καὶ δηλοποιεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ τὰ ξένα πανεπιστήμια μετ' ὅσων τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχει σχέσεις. Ἡ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς διαρκεῖ πέντε ἔτη ὅσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Δύναται ὅμως ἡ προκειμένη ποινὴ νὰ ἐπιβαρυνθῇ, ποτὲ μὲν φυλακίζομένου αὐτοῦ, ποτὲ δὲ δημοσιουμένου πρὸς τὴν προϋσταμένην ἀρχὴν τοῦ ἀποβλήτου· ποτὲ δὲ παρατεινομένης τῆς ἀποβολῆς ὑπὲρ τὸν ὁρισμένον χρόνον, ἢ χρηυτομένης διηνεχοῦς.

Ὁ ἀποβληθεὶς δὲν θέλει ἐπιτυχάνει ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

95. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεθειμένων ποινῶν δὲν θεωρεῖται διόλου ἡ κοινωνικὴ θέσις ἢ ἡ περιουσία τοῦ τιμωρούμενου, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή.

96. Ὅλαι αἱ παραβάσεις ὅσων οἱ τιμωρούμενοι ἤδη μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν, παραιτήσιν ἢ ἀποβολὴν, καὶ ἐπιτρέψαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον μαθηταὶ κατασταθῶσιν ἔνοχοι, θέλουσι τιμωρεῖσθαι μετ' αὐστηροτέρας ποινάς.

97. Ὁ πρῶτασις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγινώσκῃ καὶ ἐνεργῇ ποινὰς ἐπιπλήξεως, καὶ φυλακίσεως, ἀφαιρῶν προσέτι τὴν ἀπόλαυσιν θερμῶν βρωμάτων κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 8· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐνεργοῦνται μόνον ἐπιψηφισάντος τακτικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι· αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως ἀλλὰ μία ἀπλὴ ποινὴ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὴν διάρκειαν 4 ἐβδομαδῶν.

98. Ἡ ποινὴ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐπιφέροντος κατὰ τὴν γενικὴν ποινικὸν νόμον τὴν ἀφαίρεσιν ἀξiomάτων καὶ ἐπιτίμων θέσεων ἔχει ὡς ἀμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀποβολὴν· ὅθεν τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια θέλουσιν ἀναφέρει ἐκάστοτε περὶ τῆς καταγνωθείσης ποινῆς πρὸς τὸ πανεπιστήμιον· ἀλλὰ καὶ ὅσας ἄλλαι ποινὰ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μαθητάς ἀπὸ τὰ δικαστήρια διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

99. Ἐκάστη παραιτήσις θέλει γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, εἰς ἣν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίσῃ πόσον ὁ παραιτηθεὶς δύναται νὰ διαμῇ αὐτόθι.

400 Ἀλλ' ἕκαστος μαθητὴς εἴτε ἰθαγενὴς εἴτε ξένος, ἐπ' ὅσον σχολάζει εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὑπόκειται εἰς τοὺς ποινικοὺς γενικοὺς νόμους καὶ χρεωστὸν ἰδίως

νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

1Α'. Περὶ πειθαρχικῶν ὁρισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ περὶ ποινῶν ἐφαρμοστέων εἰς τοὺς παραβάτας.

101. Ἀπὸ τοῦ μαθητὰς ἀπαιτεῖται ἐν γένει, ἀναλογιζομένους τὸν εὐγενῆ αὐτῶν προορισμὸν ὅχι μόνον φοιτῶντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ μὴ γίνωνται πλγμμελημάτων, προσβαλλόντων τὰ ἥθη καὶ τοὺς νόμους τοῦ κράτους ἔνοχοι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐδοκίμως μάλιστα εἰς τὸ κοινὸν διὰ εὐσχημονας καὶ ἀξιοπρεποὺς βίου.

102. Τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῆς ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς τῶν μαθητῶν θέλουσιν ὁρισθῇ ἀκριβέστερον εἰς τὰς κανονικὰς διατάξεις.

103. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς α'. Νὰ φερίωσι τὰ προγράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν δημοσίων διδασκάλων β'. Νὰ τοιχοκολλῶσιν ἔγγραφα μὴ θεωρηθέντα καὶ ἐγκριθέντα ἀπὸ τὸν πρύτανιν γ'. Νὰ φέρωσιν ὅπλα, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ μαθητὴς ἔχει τυχόν τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ φέρῃ δ'. Νὰ ἐκτελῶσι δημοσίους πομπὰς καὶ μουσικὰς συμφωνίας ἄνευ ἰδιαίτερης ἀδείας τοῦ πρυτάνεως τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐιδήσεως τῆς κατὰ τὴν πόλιν φρουραρχικῆς ἀρχῆς ε'. Νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν φυλακῇ μαθητὰς, ἢ νὰ προπέμπωσι τοὺς παραιτηθέντας ἢ ἀποβλήτους ς'. Νὰ λαμβάνωσι ὀρχηματικὰ πρόσωπα εἰς δημοσίους θεατρικὰς ἐταιρείας.

104. Οὐδεὶς τῶν ἐν τοπίῳ μαθητῶν ἔχει τὴν ἀδειαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρυτάνεως, νὰ μακρυνθῇ ὑπὲρ τὴν μίαν νύκτα τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου διαρκούντων μαθημάτων.

105. Ἐτχιρεῖται μαθητῶν τότε μόνον κρίνονται ἀνεκταὶ ὅταν ὁ μόνος μὲν σκοπὸς τῶν ἦναι ἀπλὴ συναναστροφὴ καὶ βοήθεια ἐνδεστέρων καὶ ἀξίων περιθαλψεως συμμαθητῶν, δημοσιεύσει δὲ τοὺς

κανονισμοὺς αὐτῶν, ζητοῦσαι τὴν ἐγκρίσιν, καὶ γνωστοποιῶσαι τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν ἄλλ' αἱ ἐταιρεῖται, ἔχουσαι ἄλλην τινὰ πρόθεσιν παρὰ ταῦτα, διαλύονται καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τοῦτο ὁ γενικὸς ποινικὸς νόμος.

106. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀναδέχωνται ὡς γενικὰς ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας μόνον τινὰ ἄτομα, νὰ συσκέπτονται περὶ αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερας συνελεύσεις νὰ ἐνεργῶσιν ὑπογραφῶν συναξιν ἢ δι' ἀπεσταλμένων νὰ μεσιτεύωσιν ὑπὲρ τοιούτων ὑποθέσεων. Εἰς τὸν πρύτανιν, τὸ συμβούλιον, καὶ τοὺς καθηγητὰς, ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται καὶ νὰ ἀκράζωνται τοιούτους ἀπεσταλμένους, ἢ νὰ ἐγκρίνωσιν αὐτῶν τὰς παρατηρήσεις.

107. Πᾶσα ἄμινα. (πλὴν τῆς δικαίας καὶ ἀμέλειου ἐξ ἀνάγκης ἀμύνης), πᾶσα μονομαχία, καὶ πᾶν εἶδος καὶ πᾶσα μετοχή αὐτῆς ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, καὶ κολάζονται κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, προστιθεμένης εἰς τὴν κοινὴν ποινὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀποπέμψεως τῆς παραιτήσεως, ἢ τῆς ἀποβολῆς.

108. Ὅταν ἡ μονομαχία δὲν ἔχη ἀποτέλεσμα, εἰάν μὲν οἱ μονομαχήσαντες ἦσαν ἐπιμελεῖς καὶ χρηστοήεις, ἐκτὸς τῆς δικαίας ποινῆς, θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ με ἀποπομπῇ· ἂν δὲν ἦσαν γνωστοὶ ὡς ὀκνηροὶ καὶ φιλοτάρχοι, με παραιτοῦνται ἄλλ' ἂν ἡ μονομαχία ἔχῃ ἀποτελέσματα τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς, καὶ με ἀποβολῇ ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

109. Ὁ ζητῶν ἐπίτηδες μονομαχίαν καὶ διαφοράς, τιμωρεῖται δι' ἀποπομπῇ· ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ἡ διαγωγὴ του ἦ ἐπιλήψιμος, διὰ παραιτήσεως ἢ ἀποβολῆς.

110. Ὅπλασκαί με ἀκονημένα ξίφη καὶ με κοπτερὰ ἢ ὅξea ὅπλα θεωροῦνται ὡς μονομαχίαι καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὡς τοιαῦτα.

111. Ὁ ἐπιπλήτων, ὑβρίζων, ἢ καὶ διὰ πράξεων προπηλακίζων τινὰ, ὡς δεχθέντα πρότασιν μονομαχίας τιμωρεῖται, τὸ μὲν πρῶτον με αὐστηρὰν φυλάκισιν, ἐν δὲ περιπτώσει ὑποτροπῆς με

ποπομπήν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ παραίτησιν, ἢ ἀποβολήν, ἐπιφυλαττομένων πάντοτε καὶ τῶν ὄρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

112. Μαθηταὶ Ἰατρικῆς ἢ χειρουργικῆς, παρσυρισκόμενοι εἰς μονομαχίας, διὰ ἱατρικὴν βοήθειαν, θεωροῦνται ὡς συμμέτοχοι τῆς μονομαχίας. Προσκληθέντες δὲ μετὰ τὴν πλήρωσιν, χρεωστοῦσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, ἀφοῦ δέσωσιν ἀρμόδιως τὴν πληγὴν, νὰ ἀναφέρωσι τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τοῦτου ἀμέσως διὰ τὴν ἀποφύγωσι τὴν εἰς τοὺς συμμετόχους τῆς μονομαχίας ἐπιβληθῆναι ποινὴν, ἢ ἂν ἡ μονομαχία συνέβη ἔξω τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου, πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, ζητοῦντες ἱατρὸν τινὰ δοκιμὸν.

113. Αἱ ἀνω ἐξηθεῖσαι ποιναὶ τόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἐφαρμοῖζεσθαι, ὅσῳ ὁ πρῶτος καὶ ὅλοι οἱ καθηγηταὶ ἔχουσι χρέος νὰ διαλαττώσιν ὡς συμβιβασταὶ τὰς μεταξὺ μαθητῶν συμπιπτούσας περὶ τιμῆς διαφορὰς μὲ τρόπον μὴ προσβάλλοντα αὐτῶν τὴν φιλοτιμίαν.

114. Ἰδιωτικαὶ ἐταιρεῖαι ὀπλαστίας, ὡς παρέχουσαι συγχάκις ἀφορμὰς μονομαχίας, δὲν θέλουσιν εἶναι ἀνεκταί, καὶ τὸ μᾶθημα τῆς ὀπλαστικῆς παραδίδεται μόνον εἰς τὸν προσδιωρισμένον δημόσιον τόπον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἐπὶ τοῦτω αὐτῆς διδασκάλου.

115. Εὐνοδόχοι, οἰνοπῶλαι, καρπεῶλαι καὶ οἰκοδεσπόται, τινὲς ἀνέχονται ἐντός τῶν οἰκιῶν τοιαύτας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευόμενας τῶν μαθητῶν συνελεύσεις, ἢ λαβόντες γνώσιν τὴν ἐν αὐταῖς γενομένων πράξεων, δὲν καταγγέλλουσιν αὐτάς ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὀνομάζοντες καὶ τοὺς συμμετόχους, θέλουσι καταδικάζεσθαι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, ὡς συμμέτοχοι.

116. Ἀρχαιοτέροι μαθηταὶ, ἀντιποιοῦμενοι ὑπεροχὴν τινὰ ἐπὶ νεωτέρων, ἢ νεολύδων, ἢ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς σύρῃσιν εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν καὶ μὴ

θέλοντας ὑβρίζωσι, χλευάζωσι ἢ ἀπαγορεύωσι νὰ συναναστρέφονται μετ' ἄλλων τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν αὐστηρὰν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ προσωρινὴν ἀπόπεμψιν ἢ παραίτησιν.

Μαθηταὶ πλάττοντες καὶ διαδίδοντες δυσφημίας κατὰ τινος, ἢ προσφερόμενοι πρὸς τὸν συκοφαντηθέντα μὲ τρόπον προσβάλλοντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τιμωροῦνται, οἱ μὲν αὐτουργοί, μὲ παραίτησιν, οἱ δὲ ἄλλοι συνένοχοι μὲ φυλάκισιν ἢ ἀπόπεμψιν.

IB. Ἀκροτελεύταια ὅρισμοί.

117. Ἐπειδὴ τὸ γε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσι ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμικῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

118. Ἀλλ' ἡ ἀναγκαιὴ πρὸς διδασκαλίαν σκευασία πρέπει νὰ προετοιμασθῇ ἀνυπερθέτως, γινομένης φροντίδος καὶ περὶ τῆς ταχείας συμπληρώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, καὶ τοῦ πορίσμου τῶν λοιπῶν ἀναγκαιῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἰδίως δὲ θέλει καταβληθῇ πᾶσα σπουδὴ, νὰ προεπρεπισθῶσι πάντα ὅσα χρῆνονται ἀναγκαιῶς εἰς τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν τοῦ πανεπιστημίου βεβιακὴν ἐναρξιν. Ἀνεγείραντες ἤδη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ αὐτόματον διδασκαλικὸν κατὰστηλα, ἐδώκαμεν δι' αὐτοῦ καθὼς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν ὄρων ἀπὸδειξιν εἰς τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν λαὸν τῆς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ ἡμετέρας φροντίδος. Περαιθότες ὅτι καὶ διδασκαλοὶ καὶ μαθηταὶ θέλουσιν ἔχει διηνεχῶς ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν κλήσιν, ἐνθυμούμενοι, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη μόνον εἰς τὸν θεοσκεπτικῶς καὶ ἠθικῶς μορφωθέντα ἄνθρωπον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς σκοπὸν πρῶτιστον ἔχουσα τὸν κοινωνικὸν βίον, συνίσταται μάλιστα εἰς τὴν ἀρμονίαν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῶν ἐκατονταετηρίδων διακοπὴν θέλει ἀναλ-

Βει πάλιν τὴν πρώτην εὐκλείαν ὅπου ἄλλοτε ἡ παλαιὰ ἀκαδημία προήγαγεν ἀποτελέσματα ἀνεξάλειπτα, ρίψασα ἀκτῖνας φωτὸς εἰς τοὺς μακρυνοτάτους τόπους καὶ αἰῶνας, καὶ ὅτι θέλει διαλάμψει ἐκ νέου εἰς τὰ δύο γειτνιαζόμενα μέρη τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα τῶν ὁποίων πωληθέντων ἡ εἰσπραχθεῖσα ἀξία θέλει προστεθῇ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς εἰς τὸ ἄρθρ. 37 ἰδίως προσδιοριζομένους. Ἐκτὸς τούτου τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακάς ἐκκλησίας τοῦ κράτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν 25 Ἰαν. (6 Φεβρ.) 1837 ὡς ἡμέραν τῆς ἀξιωμανημονεύτου Ἡμῶν πρώτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως, καὶ θέλει πρὸς τοῦτοίς ἀγγελθῇ, ὅτι οἱ ἰδιαίτεροι περὶ αὐτοῦ ὅρισμοι περιέχονται εἰς διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

436. Δ. Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Γινώσκοντες πόσον εἶναι ἐπ'ἀνάγκης νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἀνήκουσα τάξις εἰς τὰ ἐλληνικά σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια· λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως συστηθείσης ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς προτάσεις δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν τοὺς ἀκολουθοῦντας κανονισμοὺς, διατάττοντες νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ ἐλληνικά σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια, τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θερinhς ἐξαμηνίας τοῦ 1837.

ΤΜΗΜΑ Ι.

Εἶδη τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

1. Διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν, καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετὰ βασιν ἀπαιτουμένην, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκαιοτάτην ἐκπαίδευσιν, θέλουν ὑφίστασθαι τὰ ἐλληνικά σχολεῖα, καὶ ὑπεράνω αὐτῶν τὰ γυμνάσια.

Περὶ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων.

ΤΜΗΜΑ II.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

2. Πρώτιστος σκοπὸς τῶν ἐλληνικῶν σχολείων εἶναι νὰ προετοιμάζον διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ κατ' αὐτὸν συμμορφοῦνται τὸ ἀντικείμενον, ἡ ἑκτασίς, καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας· ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἐν αὐτοῖς ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἀποτελῇ καὶ αὐτὴν ἀρκούν τι ὅλον, ὡς πρώτην μὲν θεωρούμενον βαθμίδα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς παῖδας κατάλληλον, ὅσοι δὲν θέλουν μεταβῇ εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων ἀμέσως εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς θέσιν, μὴ ἀπαιτοῦσαν ἐκπαιδεύσιν γυμνασίου καὶ πανεπιστημίου.

3. Ἐκαστὸν ἐλληνικὸν σχολεῖον σύγκαιται ἀπὸ τρεῖς τάξεις ἀλλὰ δύναμειν κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ περιορισθῶσι καὶ εἰς δύο μόνας. Ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἐλληνικά σχολεῖα θέλουν πάντοτε εἶσθαι μετ' αὐτῶν συνενωμένα.

4. Σχολεῖα, εἰς τὰ ὅποια προσωρινῶς ὑφίσταται εἰς μόνος διδάσκαλος, σχηματίζουν μίαν μόνον τάξιν, καὶ εἰς αὐτὴν παραδίδονται τὰ εἰς τὸν §. 8 ὀριζόμενα μαθήματα τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν ἐλληνικῶν σχολείων.

5. Ἐκάστη τάξις ἔχει τὸν ἴδιον αὐτῆς διδάσκαλον ἀλλ' ὅσκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀπαιτῇ τοῦτο, δύναται μία τάξις νὰ διαιρῇται εἰς δύο, ἢ περισσότερα τμήματα, ὧν ἕκαστον νὰ ἔχῃ ἀνὰ ἓνα διδάσκαλον.

6. Ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνωτάτης τάξεως προΐσταται συγχρόνως τοῦ ἐλληνικοῦ

γολείου, ἔχον τὸν τίτλον σχολάρχου ὡς αὐτοὺς λαμβάνει διαταγὰς ἀμέσως ἀπὸ ἡν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας, καὶ ἀναφέρεται πρὸς αὐτὴν εἰς πᾶν δὲν ἀφορῶσι τὴν ἐφορείαν. Εἰς πόλεις, ποὺ ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικά σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχους, ἔχοντας δηλαδὴ τοῦ διδασκάλου τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸν τίτλον καὶ τὰ ἀνέχοντα τοῦ σχολάρχου, ἀλλὰ ἐπιτηδύοντος πάντοτε τοῦ γυμνασιάρχου.

Τ Μ Η Μ Α ΙΙΙ.

Περὶ διδασκαλίας εἰς τὰ ἑλληνικά σχολεῖα.

7. Εἰς τὰ ἑλληνικά σχολεῖα θέλουν ἐν γένει διδάσκεισθαι ἐγκυκλοπαιδικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα· Ἡ ἑλληνικὴ μετὰ παλαιῶν ἀντικείμενα τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν ἐξ. Κατήχσεις καὶ ἱερὰ ἱστορία· Γεωγραφία καὶ γενικὴ ἱστορία· Καλλιγραφία· Ἀριθμητικὴ· Ἀρχαί τῆς φυσικῆς, καὶ φυσικῆς ἱστορίας, μουσικῆ καὶ ζωγραφικῆς, ἑλληνικῆς, καὶ ἀρχαί τῆς λατινικῆς δι' ὅσους θέλουν μεταβῆ εἰς γυμνάσια.

8. Εἰς τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικά σχολεῖα θέλει διακρίσθαι ἡ διδασκαλία, ὡς ἀκόλουθος· Εἰς τὴν πρώτην τάξιν θέλει περαιοῦσθαι· 1. Τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὴν παραδεχθισμένην γραμματικὴν ὡς δὲ κείμενον θέλει γρῆσαι μὲν ὁ πρῶτος τόμος τῆς εἰσχυθησομένης ἐγκυκλοπαιδείας καὶ νέας γραφῆς· 2) Ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς· 3) Σύντομος γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παραδεχθισμένον βιβλίον· 4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πᾶθη, τὰ κλάσματα, καὶ τὰ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων, καὶ ὡς ἡ πρακτικὴ καὶ ἐκ μνήμης ἀριθμητικὴ· 5) Καλλιγραφία κατὰ πρωτότυπα· 6) Ἀρχαί τῆς Γαλλικῆς θέλουν γίνεσθαι καὶ ἀσκήσεις ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας· Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν· 1) Ἑλληνικὴ τεχνολογία, σύνταξις, διάλεκτοι ὡς κείμενον, ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας· 2) Κατήχσεις· 3) Παλαιὰ ἱστορία, καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος· 4) Γεωγραφία τῆς

Εὐρώπης· 5) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τὰς μεθόδους μέχρι τῆς Ἀλγέβρας· 6) Καλλιγραφία· 7) Γαλλικὰ· 8) Φυσικὴ ἱστορία ἐξακολουθήσει μέχρι τέλους. Εἰς τὴν τρίτην καὶ ἀνωτάτην τάξιν· 1) Ἑλληνικὴ, σύνταξις, καὶ ρίξαι, καὶ κείμενον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας· 2) Σύνταξις καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν· 3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς· 4) Ἱστορία τῆς Ρώμης, καὶ τὰ πρώτιστα τῆς μεσαιᾶς καὶ νεωτέρας ἱστορίας· 5) Γεωγραφία (τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου)· 6) Ἀρχαί τῆς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας· 7) Ἀρχαί τῆς λατινικῆς διὰ τοὺς μεταθησομένους εἰς γυμνάσια· 8) Γαλλικὰ· 9) Ἀρχαὶ πειραματικῆς φυσικῆς.

9. Εἰς τὰ δύο τάξεις ἔχοντα ἑλληνικά σχολεῖα θέλει γίνεσθαι ἡ διδασκαλία κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν· Εἰς τὴν α'. Θέλει διδάσκεισθαι· 1) Ἡ ἑλληνικὴ, ἐτυμολογία, σύνθεσις, καὶ διάλεκτοι κατὰ τὰ δύο πρώτα μέρη τῆς ἐγκυκλοπαιδείας· 2) Ἱερὰ ἱστορία, καὶ μετ' αὐτὴν κατήχσεις· 3) Σύντομος γεωγραφία, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἑλλάδος· 4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πᾶθη, κλάσματα, καὶ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων· 5) Καλλιγραφία. Εἰς τὴν β' τάξιν· 1) Ἡ ἑλληνικὴ, διάλεκτοι, σύνταξις καὶ ρίξαι κατὰ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας· 2) Σύνταξις, καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν· 3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς· 4) Παλαιὰ ἱστορία Ἑλλάδος καὶ Ρώμης καὶ τὰ γενικώτερα ἐκ τῶν τῆς μεσαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας μέχρι τέλους· 5) Γεωγραφία Εὐρώπης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου μέχρι τέλους· 6) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τῶν μεθόδων μέχρι τῆς ἀλγέβρας, καὶ ἀρχαὶ αὐτῆς καὶ τῆς γεωμετρίας· 7) Καλλιγραφία. Θέλουν, ἐκτὸς τούτου, διδάσκεισθαι εἰς τὰς δύο αὐτάς τάξεις, ὡς εἰς τὰ ἑλληνικά σχολεῖα, τὰ τρεῖς ἔχοντα τάξεις, ἡ γαλλικὴ, αἱ ἀρχαὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ τῆς πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης.

10. Μετὰ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς θέλει συνδέεσθαι καὶ πρα-

κτική τις, βοηθεία βιβλίου ἑλληνικοῦ, πρὸς ἀνάγνωσιν βαθμηδὸν προσθεύοντας, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ ἀποκτῶσιν οἱ μαθηταὶ ὀρθὴν ἔκφρασιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπιδεικνύουσα τοῦ διηγέσθαι, ὅσα ἤκουσαν, τοῦ χαριέντως προσφέρειν τεράχμα ἐκτεθη-
 οῖζόμενα, καὶ τοῦ συνθέτειν κατ' ἀρχῆς ἀπλὰς, μετὰ ταῦτα δὲ πολὺς ἐτους καὶ τέλος συνεχεῖς πρὸςτάσεις.

11. Ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας θέλει ἔχει πρῶτιστον σκοπὸν νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν τὰ κυριώτερα συμβάντα, ὀνόματα καὶ χρονολογίας, πε-
 ριοριζομένης τῆς διηγέσεως εἰς τὰ ἀναπό-
 φευκτα καὶ τὰ τερπνότερα, καὶ ἀποβλε-
 πούσης πάντοτε εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ τὴν εἰς ἐλευθέραν ἔκθεσιν τῶν ἰδεῶν τῶν ἐξ-
 τῶν μαθητῶν· χρεωστοῦν δὲ οἱ διδάσκα-
 λαι νὰ δεικνύουν πάντοτε ἐπὶ γεωγραφι-
 κῶν χαρτῶν τοὺς τόπους, περὶ ὧν διη-
 γοῦνται, νὰ συνδέωσι δὲ καὶ τὸ μάθημα
 τῆς γεωγραφίας μετ' ἄλλων πεντοδαπῶν
 εἰδήσεων, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστο-
 ρίας.

12. Εἰς τὸ μάθημα τῆς καλλιγραφίας θέλει πρὸ πάντων παρατηρεῖσθαι ἡ κα-
 θαρά, ἀκριβὴς καὶ ἐλευθέρη καθ' ὑπαγό-
 ρευσιν γραφή.

13. Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνω ἀπε-
 ριθμηθέντων ἀντικειμένων προσδιορίζονται,
 διὰ μὲν τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ
 σχολεῖα 29, ὥραι διδασκαλίας καθ' ἑβδο-
 μάδα εἰς τὴν α' τάξιν, 11 ὥραι εἰς τὴν
 β', καὶ 3 εἰς τὴν γ', διὰ δὲ τὰ ἔχοντα
 δύο μόνον τάξεις, 30 εἰς τὴν α', καὶ 32
 εἰς τὴν β'.

14. Καθ' ἐκάστην καθημερινὴν προση-
 γείται τῆς διδασκαλίας προσευχή, συνι-
 σταμένη εἰς ὕμνον, ψαλλόμενον, εἴτε ὑφ'
 ὅλων ὁμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς μίαν γενί-
 ῃν αἰθούσαν, εἴτε ὑφ' ἐκάστης τάξεως εἰς τὴν
 ἰδίαν αὐτῆς αἰθούσαν τῆς παραδόσεως.
 Τὰς δὲ κυριώτερας καὶ ἐορτάς χρεωστοῦν οἱ
 μαθηταὶ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν θεῖαν
 λειτουργίαν εἰς προσδιορισμένην τινὰ ἐκ-
 κλησίαν. Αἱ παραδόσεις ἄρχονται τὸ μὲν
 θέρος ἀπὸ 7 πρὸ μεσημβρίας, καὶ 3 μετὰ

μεσημβρίαν, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 8 πρὸ
 μεσημβρίας, καὶ δευτέρως μετὰ μεσημ-
 βρίαν· τετράδην καὶ σάββατον δὲν ὑπάρ-
 χουν μαθήματα μετὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὸ
 διέστημα τῶν ὥρων τῆς ἀναπαύσεως καὶ
 τῶν ἡμερῶν τῆς διακοπῆς, οἱ μαθηταὶ δι-
 δόνται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διδασκάλων
 εἰς γυμναστικάς καὶ ἄλλας ἀσκήσεις. Ἐπὶ
 τούτοις θέλει παρασκευάζεσθαι ἀνηκόντως
 ἐντὸς τοῦ κατεστήματος τοῦ σχολείου, ἡ
 καὶ ἀλλαχοῦ, τόποις τις. Μόνον τὸ Μάθημα
 τῆς ἑλληνικῆς δύναται νὰ διαρκῇ 2 ὥραι
 κατὰ συνέχειαν, τὰ δὲ ἄλλα μίαν καὶ μί-
 νην. Τὸ μάθημα τῆς Λατινικῆς θέλει γίνε-
 σθαι πάντοτε πρὸ μεσημβρίας κατὰ τὴν
 τελευταίαν ὥραν, διὰ νὰ δύνηνται οἱ μὴ
 ἀπορῶμενοιαυτοῦ ν' ἀναχωρῶσιν οὐκ ἄνευ.

1. Αἱ ἐβδομηκδικαὶ ὥραι θέλουσι δι-
 αριεῖσθαι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις κατὰ
 τὴν ἀκόλουθον τῶρον α'. Εἰς τὰ ἑλλη-
 νικὰ τρεῖς τάξεις ἔχοντα σχολεῖα· Εἰς τὴν
 πρώτην τάξιν· Διὰ τὴν ἑλληνικὴν 1 ὥραι.
 Διὰ τὴν ἱερὰν ἱστορίαν 2, Γεωγραφίαν 3,
 Ἀριθμητικὴν 3, Καλλιγραφίαν 2, Φυσικὴν
 ἱστορίαν 3, Γαλλικὰ 4, τὸ ὅλον 29 ὥραι.
 Εἰς τὴν δευτέραν· Διὰ τὴν ἑλληνικὴν 12
 ὥραι· Κατήχησιν 2, ἱστορίαν 3, Γεωγραφίαν
 2, Ἀριθμητικὴν 3, Καλλιγραφίαν 2,
 Φυσικὴν ἱστορίαν 3, Γαλλικὰ 4, τὸ
 ὅλον 31 ὥραι.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν· Διὰ τὴν ἑλλη-
 νικὴν 12, Σύνθεσιν 3, Ἀρχαί τῆς ἀν-
 θρωπολογίας ἢ ἠθικῆς 2, ἱστορίαν 3,
 Γεωγραφίαν 2, Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν
 3, Γαλλικὰ 4, Λατινικὰ 3, τὸ ὅλον 32
 ὥραι.

β) Δι' ἑλληνικὰ δύο τάξεις ἔχοντα scho-
 λεῖα. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν. Διὰ τὴν ἑλ-
 ληνικὴν 12 ὥραι, ἱερὰν ἱστορίαν καὶ κα-
 τήχησιν 4, Γεωγραφίαν 3, Ἀριθμητικὴν
 3, Καλλιγραφίαν 2, Φυσικὴν ἱστορίαν
 2, Γαλλικὰ 4, τὸ ὅλον 30 ὥραι.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν. Διὰ τὴν ἑλλπ-
 νικὴν 12 ὥραι, Σύνθεσιν 3, Ἀνθρωπο-
 λογίαν, ἢ ἠθικὴν 4, ἱστορίαν 3, Γεωγραφίαν
 2, Ἀριθμητικὴν καὶ ἀλγεβραν 2,
 Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν 5, Καλλιγραφίαν

αν 4, Γαλλικά 4, Λατινικά 2, τὸ 5ον 32 ὥραι.

16. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἑλληνικά σχολεῖα εἶναι τριετής. Ἡ εἰς μὲν ἀ σχολεῖα, τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις μο-
νοστηεῖς εἰς ἐκάστην τάξιν. Εἰς δὲ τὰ ἔχοντα δύο, ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς ἐκάστην.

ΤΜΗΜΑ IV.

Περὶ τῆς διακρίσεως τοῦ σχολιακοῦ
τους, παραδοχῆς προδιόριστον, ἐλεγχου-
τῆς προόδου καὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

17. Τὸ σχολιακὸν ἔτος διὰ τὰ ἑλληνικά
σχολεῖα ἄρχεται τὴν 3 (15) Σεπτεμβρ.

18. Ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐξ-μηνία τὴν 15
(27) Φεβρουαρίου ἡ δευτέρα ἐξαμη-
νία ἄρχεται τὴν 4 (13) Μαρτίου, καὶ λή-
γει τὴν 3 (15) Ἰουλίου.

19. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων σημειουμένων
διακοπῶν, θέλουσιν διακοπῆσθαι τὰ μαθη-
ματα μόνον τὰς κυριακὰς καὶ τὰς δια-
διατάγματος ὁρισμέναις ἑορταῖς.

20. Εἰς τὰ ἑλληνικά σχολεῖα μόνον
ποιεῖται παιδεία· γίνονται δὲ καὶ οἱ κατὰ
πρακτικὰς ἀποδείξεις τῶν σχολείων εἰς τὰ
ὅποια ἐφορῶν, ἔχουν τὰς ἀναγκαῖας προ-
καταρκτικὰς γνώσεις τῶν ὅσα διδάσκονται
εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ διαγωγὴν
ἀνεμπεικῶν.

21. Παραδοχὴ μαθητοῦ εἰς ἀνωτέραν
πρὸς τὴν πρώτην τάξιν ἐπιτρέπεται τότε
μόνον, ὅταν οὗτος γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ
εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ
σχολείου διδασκόμενα.

22. Διὰ τοῦτο προηγεῖται τῆς ἐγγραφῆς
ἐξέτασις τοῦ μαθητοῦ ἐνώπιον ὁλωντῶν δι-
δασκάλων τοῦ σχολείου καὶ κατὰ τὸ ἀπο-
τέλεσμα ταύτης κατατάσσεται ὁ μαθη-
τῆς εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

23. Ὁ σχολάρχης ἐγγράφει τὸν μαθη-
τὴν, ἀφοῦ οὗτος καταθέσῃ τῆς ἐγγραφῆς
τὸ δικαίωμα καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ
τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἔχει
καλὴν διαγωγὴν, θέλει ὑπακούει εἰς τοὺς
ἀνωτέρους τοῦ καὶ σπουδάζει μετ' ἐπιμε-
λείας.

24. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς

καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουσιν κατατάττεσθαι
ὡς πρὸς τὴν πρόδον αὐτῶν εἰς ἕκαστον
τῶν μαθημάτων, θέλουσιν χρησιμεύει πρὸ
πάντων τὰ ἐγγραφα αὐτῶν γυμνάσματα,
ἀλλὰ συγχρόνως ἡ αἰ προφορικαὶ τῶν λύ-
σεις τῶν προτεινόμενων προβλημάτων ἡ
ἡ κηλικὴ τῶν διαγωγῆ εἰς τὸ διάστημα
τῆς ἐξαμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος δι-
δάσκαλος θέλει ἐγγράφει ἰδιοχείρῳ καὶ
εὐσυνειδήτως εἰς βιβλίον ἀριθμημένον ἡ
μονογραμμικὸν ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, τὴν
πρόδον, ἐπιμελείαν καὶ διαγωγὴν τοῦ μα-
θητοῦ, σημειῶν αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τὰ
ἐγγραφα γυμνάσματα τῶν μαθητῶν ἐπι-
στροφόμενα εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν
ἀπὸ τῶν διδασκάλων καὶ χρησιμεύουσιν
ἰδίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν διαγραφομένην
εἰς τὸ ἄρθρον. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέ-
λει γίνεσθαι ἐκάστην ἑκτὴν ἐβδομάδα
ἀνὰ ἓν ἐγγραφοὺς γυμνάσματα.

25. Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα ἐκ-
στης ἐξαμηνίας θέλουσιν γίνεσθαι δημοσοὶ
ἐξετάσεις· πρὸ δὲ τῶν ἐξετάσεων θέλουσιν
ἐπαναλαμβάνεσθαι ὅσον τὴ δυνατόν συν-
τόμως, τὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας
διδαχθέντα. Ἢ μετὰ τὴν δευτέραν ἐξα-
μηνίαν ἐξέτασις εἶναι συγχρόνως γενικὴ
ἐξέτασις δι' ὅλον τὸ ἔτος. Αἱ ἐξετάσεις
γίνονται ἐνώπιον τοῦ σχολάρχου, τοῦ ἀ-
νήκοντος διδασκάλου καὶ τῶν ἐπὶ ταύτῃ
προσκαλεσμένων μελῶν τῆς ἐφορείας. Οἱ
γονεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν μαθητῶν θέλουσιν
προσκαλεσθαι ἐπίσης διὰ δημοσίων δη-
λοποιήσεων. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς ἕ-
καστον, ἡ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἰσοδος.

26. Ἐκαστος μαθητῆς χρεῖσται νὰ ἐμ-
φανίζεσθαι εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ μόνον
δι' ἀσθένειαν ἡ ἄλλην κατεπαίγουσαν αἰ-
τίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτάς. Οἱ ἄ-
νευ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ
τὸν ὑπρέτην τοῦ σχολείου, καὶ μὴ ἐμ-
φανισθέντες ἀποβάλλονται.

27. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης μεροληψίας
προσδιορίζουν τὰ μέλη τῆς ἐφορείας ἀπὸ
τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παρελθόν-
τα μαθήματα, τὸ μέρος ἡ τὸ τεμάχιον
ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις. Ο

ἐξετασθησόμενος προσδιορίζεται διὰ κλήρου· χρεωστέϊ δὲ νὰ καθυποβάλῃ καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα γυμνάσιατα.

27. Ὁ προδιδασκὸς εἰς ἀνωτέρας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων· ἀπαγορεύεται μετὰ πάσης αὐστηρότητος ὁ προδιδασκὸς τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἀνήκουσαν ἱκανότητα μαθητῶν, οἵτινες χρεωστοῦν ν' ἀκούσουν ἐκ νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὸ προλαβὼν ἔτος. Ὁ δὲς μίαν τάξιν ἐπαναλαβὼν, χωρὶς νὰ κατασταθῇ προδιδασμοῦ ἄξιος, ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου.

28. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλει τυπόμεσθαι καὶ δημοσιεῦσθαι ἀλφαριθμητικὸς τῶν ἀριθμῶν κατὰλογος, περιέχων, καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πόλιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τῶν γονέων ἐν γένει, ἢ εἰς ἓνα ἕκαστον κλάδον.

29. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς β'. ἐξαμηνίως θέλει διανεμέσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἐκάστης τάξεως βραβεῖα διὰ μὲν τὴν γενικὴν πρόοδον 2 ἕως 4 κατὰ τὴν πληθύν τῶν μαθητῶν, διὰ δὲ τὴν πρόοδον εἰς ἓνα ἕκαστον κλάδον ἀνὰ ἓν. Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουν συνίστασθαι εἰς ἀνάλογα βιβλία καλῶς γεγραμμένα, καὶ εἴτε τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, εἴτε τὴν μέλλουσαν κλίσιν τοῦ μαθητοῦ ἀφορῶντα, ἀγοραζόμενα δὲ ἀπὸ τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου.

30. Εἰς ἕκαστον μαθητὴν θέλουν διδασθαι ἀποδεικτικὰ περὶ προόδου καὶ διαγωγῆς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἔγγραφος δὲ ἐπιπλήξῃς τότε μόνον, ὅταν ἡ διαγωγή καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν ᾗτον ἐπιλήψιμος καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν ἐξήτησαν ἰδιαιτέρως ἐγγράφους περὶ τούτου πληροφορίας. Ὁ σχολάρχης φροντίζει περὶ τῆς συντάξεως τῶν τειούτων ἐγγράφων κατὰ τὰ σημειωθέντα παρὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 ὁρισμένα βιβλία, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοσίου ἐξετάσεως. Εἰς τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ὅποια θέλουν ἀντιγράφεσθαι

καὶ εἰς βιβλίον ἀριθμούμενον μὲν καὶ μονογραφούμενον ὑπὸ τοῦ διουκτητοῦ, μένον δὲ εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ σχολείου· θέλουν περιέχεσθαι ἰδιαιτέρως ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν μαθητῶν, τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν γονέων, ἀκόμη καὶ σημειώσιν τῆς προόδου, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν νέων. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχολάρχου καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ σχολείου. Θελοῦν δὲ τυπωθῇ ἢ λιθογραφηθῇ ὁμοιομόρφως.

31. Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διαιροῦνται εἰς ἐξ τάξεις Κάλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετριῶς, μετριωτάτως καὶ κακῶς. Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἕκαστον μαθητὴν ἰδιαιτέρως, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

Κάλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετριῶς μετριωτάτως καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἕκαστον μαθητὴν ἰδιαιτέρως, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

32. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἕκαστος σχολάρχης χρεωστέϊ νὰ καθυποβάλῃ διὰ τοῦ διουκτητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν, περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ ἐκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἄξιον ἀναφορᾶς. Συγχρόνως συνεννοοῦμενοι ὁ σχολάρχης μετὰ τῶν διδασκάλων τοῦ συντάττει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης ἐξαμηνίας, τὸ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς συγχρόνως μὲ τὴν κοινοποίησιν τοῦ προβλεπόμενου τῶν, τὸ στέλλει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τοῦ καταλόγου τοῦ σχολείου τοῦ διὰ τὸ παρελθὼν ἔτος καὶ τὸ ἀπαρτίζει εἰς τὴν μαῦρην σελίδα τοῦ σχολείου.

Τ Μ Η Μ Α V.

Περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἐλληνικῶν σχολείων.

33. Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἐλληνικῶν σχολείων χρεωστοῦν εἰς τὸ ἔξῃς νὰ ἔχουσιν

πλειωμένα τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ ᾖναι γυμνασμένοι πρακτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν εἴτε εἰς ἑλληνικὸν τι σχολεῖον ἢ εἰς ἄλλο ἰδιωτικὸν ὅπου διδάσκονται τὰ αὐτὰ μαθήματα.

34. Οἱ ὑποψήφιοι διδάσκαλοι δύνανται νὰ ἀποδῇσιν, ὅτι ἔχουν τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ δι' ἐξετάσεως γινόμενης προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον ἐνὸς γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

35. Τὰ κυρίως εἰς ταυτάς ἐξετάσεις ἀπὸ αὐτοῦ ἀπαιτούμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Νὰ ὁμιλῶσι καὶ νὰ γράφωσι καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν νέαν ἑλληνικὴν, νὰ γνωρίζωσι κατὰ βίβλος τὴν γραμματικὴν αὐτῆς, νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ὡς διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια.

β) Νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῆς λατινικῆς γραμματικῆς ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ ἐτυμολογικοῦ αὐτῆς μέρους, νὰ μεταφράζωσιν ὀρθῶς εἰς τὸ λατινικὸν ἑλληνικὸν τι τεμνχιον ὅποιον τὰ προβαλλόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου τοὺς εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταδίδονται, νὰ γνωρίζωσι τὴν μετρικὴν, νὰ ἐξηγῶσιν εὐκόλως πῶς μέρος τοῦ Καίσαρος, τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος ἢ τῶν μεταμορφώσεων τοῦ Ὀβιδίου. γ) Νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν, καθόσον διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια, τὴν γεωγραφίαν, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν, ἢ τὴν κατ'ἐξοχὴν τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ἱστορίαν, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρώμης καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν, τὰ γενικώτερα καὶ σπουδαιότερα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, τῆς φυσικῆς, τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς, τὴν γαλλικὴν, προσέτι δὲ τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν.

36. Περί τῶν ἐξετάσεων τούτων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, περιέχον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελὴ ἔκθεσιν τῆς ἰκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος καὶ ὑπογραφόμενον ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον

τούτου θέλει καθυποβάλλεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Γράμ. ἥτις καθ' αὐτὸ θέλει ἐπιτρέπει εἰς τὸν ὑποψήφιον ν' ἀσκήται, ἢ μὴ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

37. Τὸν μεταξὺ τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ καιρὸν θέλει διαπαντὰ ἐπίσης ὁ ὑποψήφιος εἰς διδασκαλικὴν ἀσκήσιν, εἴτε ὡς βοηθὸς εἰς ἑλληνικὸν τι σχολεῖον, ἢ ὡς ἰδιωτικὸς διδάσκαλος. Εἰς τὸ διάστημα ταῦτο μέχρι τοῦ διορισμοῦ του χρεώσται νὰ ἐμφανίζῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατ. Γραμματεῖαν τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνασχολήσεώς του.

38. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς πρακτικῆς εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀσκήσεως θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν πρακτικαὶ ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἰδίως θέλουν προτίθεσθαι καὶ λύεσθαι ἐγγράφως προτάσεις περὶ μεθόδων γενικῶς, καὶ ἰδιαίτερας περὶ ἀντικειμένων τινῶν τῆς διδασκαλίας προσέτι θέλει δίδει ὁ ὑποψήφιος δείγματα τῆς ἰκανότητός του, διεισθύνων αὐτὸς τὴν σχολὴν, καὶ ἀνιρθύνων γυμνάσματα τῶν μαθητῶν. Καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θέλει συντάττεσθαι, ὡς ἀνωτέρω, πρωτόκολλον, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

39. Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα γίνεται ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀποῦ λάβῃ τὴν Πλειεραν ἐγκρίσιν, ἀλλ' οὐδεὶς ὑποψήφιος προτείνεται, ὅταν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς θρησκευτικότητος αὐτοῦ.

40. Οἱ ἔχοντες τὴν ἀνήκουσιν ὡς κατηχητὰς γυμνασίου ἰκανότητα δύνανται, ὡσάκις ζητήσωσι, νὰ λάβουν θέσιν διδασκάλου ἑλληνικοῦ σχολεῖου.

41. Ὁ μισθὸς τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι διὰ τὴν α'. τάξιν 120 δραχμὰς κατὰ μῆνα διὰ τὴν β'. τάξιν 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα διὰ τὴν γ'. τάξιν 180 δραχμὰς κατὰ μῆνα. Ἀλλὰ ἀπὸ πενταετίας εἰς πενταετίαν αὐξάνει

κατὰ τὸ πέμπτον χωρὶς νὰ δύνανται νὰ υπερβῇ τὰς 250 δραχμας· οἱ ἤδη ἀνωτέρους μισθοὺς ἔχοντες, ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες αὐτοὺς ἀμειώτους.

Τ Μ Η Μ Α VI

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τοπικῆς παιθαρχίης τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

42. Εἰς ἕκαστον μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει συστήθῃ ἐφορεία, ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

43. Ἡ ἐφορεία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τῶν διοικητῶν ὡς πρόεδρος, ἓνα περαιωμένον κληρικόν, ἢ ἓνα ὑπάλληλον τοῦ τόπου ἐκείνου, τὸν δήμαρχον, καὶ δύο ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διοριστέους δημότας. Εἰς μέρη, ὅπου διοικήσεις δὲν ὑπάρχει, ἢ προεδρία ἀντικθεται εἰς τὸν δήμαρχον.

44. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου δὲν δύνανται νὰ ᾔναι καὶ μέλη τῆς ἐφορείας.

45. Τὰ μέλη τῆς ἐφορείας θέλουν παρευρίσκεισθαι εἰς τὰς γυνόμενας ἐπιστάσεις τῶν σχολείων καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ ὅλην αὐτῶν τὴν διάρκεια.

46. Ἡ ἐφορεία συνέρχεται κατὰ τριμηνίαν κατὰ πρόκλησιν τοῦ προέδρου τῆς εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ συσκέπτεται περὶ συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπ' αὐτῆς εὐρισκομένου σχολείου.

47. Εἰς ἕκαστην συνεδρίαν πρέπει νὰ παρευρ σκωνται τοῦλάχιστον τὰ δύο ῥίτα τῶν μελῶν· ἐλλείψει τοῦ προέδρου, προεδρεύει δὲ κατὰ τὴν σειράν πλησιέστερος μετ' αὐτόν. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, θέλει συνέρχεσθαι ἡ ἐφορεία, ὡσάκις ἀντικείμενον, ἀφορῶν τὸ σχολεῖον, ἀπαιτῇ ταχέαν ἀπόφασιν. Γοιαύτην συνεδρίαν δύνανται νὰ συγκαλέσῃ ἕκαστον μέλος, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τὴν προσδιορίζει.

48. Ὅσάκις ὁ σχολάρχης εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις παιθαρχίας διατάζει νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, ἡ ἐφορεία ὑποχρεοῦται εἰσὶν νὰ συνέρχεται κατὰ πρόκλησιν

αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως κοινῶς μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων ὁμοίως καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύνανται διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βραχυτητος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ σχολεῖον, θέλει ἀποτείνεσθαι ἀμέσως πρὸς τὴν ἐφορείαν, ὥτις χρεωστῇ νὰ λαμβάνῃ τ' ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν.

49. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου, χρεωστῇ ἡ ἐφορεία νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, περαιομένην μὲν παρὰ τοῦ διοικητοῦ μετ' ἐκείνης τοῦ σχολάρχου (ἄρθρ. 3.) Πραγματευομένην δὲ, α.) Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, τῆς προσδεύσεως, ἢ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν περιστάσεων, ὅσαι εἰναι ἄξιαι τῆς παρατηρήσεως τῆς κυβερνήσεως· β.) Περὶ πτωχῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τοὺς ὑποίους νομίζει ἡ ἐφορεία ἀξιούς νὰ λαμβάνουσιν ἢ ὑποτροφίας μισθόν, ἢ διδασκτικὰ βιβλία ἀνεξόδως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

50. Καθῆκον τῆς ἐφορείας εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ὥστε οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐκτελοῦν τὴν χρῆσιν τῶν ἢ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἰδίως καθόσον ἀφορῶσιν τὴν τάξιν τῶν ἀντικειμένων τῆς διδασκαλίας. τὴν περὶ διακοπῶν ἢ ἑορτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν εἰσυχθέντων διδασκτικῶν βιβλίων· προσεῖ δὲ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους χρεωστομένην ὑπόληψιν.

51. Ἡ ἐφορεία ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν διενέξεων μεταξὺ τοῦ σχολάρχου ἢ τῶν διδασκάλων, καθόσον αὐτὰ ἀφορῶσι τοῦ σχολείου τὴν μέθοδον, τὴν τάξιν, τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλίας κτλ. ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ παρόμοια τῶν γονέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον αὐτὰ ἀφορῶσι τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ σχολείου· συμβουλευεῖ τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους, ὅσοι παρευθλοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ λοιπὴν προμηθεύει τὸν εἰς τὴν

λληνικά σχολεία φοιτώντων παιδίων, καὶ επιτροπευομένων των.

52. Ὅσακις πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου, ἀποσκευῆς, οἰκοδομήματος, ἢ ἡγορᾶς βιβλίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ἢ ἡγορία διευθύνει, ὅπου ἀνήκει τὴν περὶ τούτου πρότασιν, θεωρεῖ δὲ καὶ μετὰ τοῦ σχολάρχου τὰ ἀποδεικτικά τῶν πληρωμάτων κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον περὶ τῆς ἐξουχίας τῶν.

53. Ἐκαστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν παιδαγωγίαν ἢ εὐταξίαν τῆς τάξεώς του, καὶ χρεωστέῃ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν ἔχει ἐπομένως τὸ δικαίωμα νὰ διανέμῃ καταλλήλους ἀμοιβάς, νὰ διδῇ πατρικὰς συμβουλὰς, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς διὰ κρατήσεως ἐντὸς τοῦ σχολείου εἰς ἐφορισμένον τινα καὶρὸν, ἢ καὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας, νὰ διδῇ εἰδελπὶν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους περὶ τῶν παισιμάτων τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ζητῇ ἀπὸ αὐτοῦ πληρωμοὺς περὶ τῆς διαγωγῆς των.

54. Ἐκαστος διδάσκαλος χρεωστέῃ νὰ κρατῇ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 23 ρηθέν βιβλίον.

55. Ἀποβολὴ ἀπὸ ἑλ. σχολείου δι' ἐπαπειλημένους ἀποδείξεις παρακωῆς, κακῆς διαγωγῆς καὶ ἀμελείας, δύναται νὰ γίνῃ μόνον τὴν συγκρατήσιν τοῦ σχολάρχου διὰ τῆς ἀποβολῆς ταύτης ἀπομακρύνεται ὁ μαθητὴς τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος, χωρὶς νὰ ὑπολάβῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἕτερον πρὸς δοκιμασίαν, ἐπιβλεπόμενος αὐστηρῶς τοῦλάχιστον εἰς διάστημα μιᾶς ἐξαμηνίας.

Ἀποκλεισμός ἀπ' ὅλα τὰ ἑλληνικά σχολεία δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ βαρύτερα ἐγκλήματα καὶ εἰς ἀποβολὴν ἀ-ὁ Βασίλ. σχολεῖον κατ' ἀπόφασιν ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορίας ὅμοῦ.

56. Εἰς περίπτωσιν ἀποβολῆς οἱ γονεῖς ἢ ἐπιτροπὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀποτί-
νονται εἰς τὴν ἐφορίαν ζητοῦντες ἐξετάσιν τῆς ὑποθέσεως, ὅσακις νομίζουν ὅτι ἔγινεν ἀδικία εἰς τὸν ἀποβληθέντα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπιτρέπεται ἐκκλησεῖν εἰς τὴν Γραμματεῖαν

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκεῖθεν δὲ σὺδεμία.

57. Ὁ σχολάρχης ὡς ἔχων τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ καταστήματος θέλει ἐπιβλέπει ὥστε ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τάξις νὰ ἐνεργῶνται καταλλήλως, ἢ ὁμοιόμορφως, διὰ τοῦτο πρὸ πάντων θέλει φροντίζει ὥστε ἐκάστη ὥρα νὰ ἀξιε-
ρῶνται ἐντελῶς εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἶναι προσδιωρισμένη ἡ παράδοσις ἐκά-
στου μαθήματος, νὰ διαρκῇ ὅσον εἶναι δια-
τεταγμένον ἐντὸς τοῦ σχολείου καὶ δια-
τηρητὰ ἢ ἡσυγίαν, κανεὶς διδάσκαλος νὰ μὴ λείπῃ τῶν χρεῶν τοῦ ἀνεῦ κατεπει-
γούσης ἀνάγκης, ἀλλ' ὅμως διακοπὴ τῶν μα-
θημάτων νὰ μὴ γίνεσθαι, ἐκτὸς τῶν δια-
τεταγμένων ἑορτῶν ἢ διακοπῶν, αἱ ἀπὸ
τὸ σχολεῖον ἐλλείψουσιν νὰ ᾔναι σπάνιαι,
τὰ ἐγγραφα γυμνάσιμα νὰ διορθώνωνται
ἀκριβῶς ἢ αἱ σημειώσεις νὰ γίνωνται
εὐσυνειδήτως.

58. Ὅμοιως ἀνήκει εἰς τὸν σχολάρχην ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν. Ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχολείου.

Ὁ αὐτὸς χρεωστέῃ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀμέ-
σως μετ' αὐστηρότητος ἐπὶ τῶν μὴ ἐντο-
πίων μαθητῶν ὅσακις οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπι-
τροπὴ δὲν ἔλαβον ἰδιαιτέραν περὶ αὐτῶν
φροντίδα.

59. Ἀπᾶς τοῦ μηνὸς συγκαλεῖ ὁ scho-
λάρχης τοὺς συνδιδασκάλους τοῦ εἰς σύ-
σκεψιν περὶ τῆς συντηρήσεως, ἢ βελτιώ-
σεως τοῦ σχολείου, τὸ περὶ αὐτῆς πρω-
τόκολλον ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς πα-
ρόντας διδασκάλους ἢ προτίθεται εἰς τὰ ἐγ-
γραφα τοῦ σχολείου.

Τ Μ Η Μ Α VII.

Περὶ τῶν ἐπισκέψεων τοῦ σχολείου.

60. Διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ διδακτι-
κοῦ σχεδίου τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς παι-
δαγωγίας εἰς τὰ ἑλλ. σχολεία, θέλουν
γίνεσθαι κατ' ἔτος ἐπισκέψεις αὐτῶν
καθ' ὅλους τοὺς Νομοὺς, συμπιπτού-
σας καθ' ὅσον τὸ δυνατόν μετὰ τὰ ἐξετά-
σεις εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Αἱ ἐπισκέψεις
αὗται ἀνατίθενται εἰς τοὺς γυμνασάρχας

τῶν πλησιεστέρων εἰς τὰ ἑλλ. σχολεῖα κειμένων γυμνασίων, λαμβάνοντας περὶ οὐδείας ἀποζητίωσιν. Ἀλλ' ἂν τὸ ἑλλ. σχολεῖον ᾖναι συνδεδεμένον μὲ γυμνάσιον ὃ στέλλόμενος διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοῦτο, ἐπισκέπτεται καὶ ἐκεῖνο συγχρόνως.

64. Ἄμα εὐχάσει εἰς τὸν τόπον τοῦ ἑλληνικοῦ σχολεῖου ὁ ἐπισκεπτόμενος χρεώσται νὰ συνεννοηται ἀμέσως μετὰ τοῦ σχολάρχου ἢ τῆς ἐφορείας, καὶ νὰ ἐρωτᾷ αὐτούς, περὶ τῆς προόδου καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολεῖου. Μετὰ ταῦτα θέλει ἐπισκέπτεσθαι ἐκάστην τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολεῖου, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν σχολάρχην καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορείας, θέλει πληροφορεῖσθαι ἀκριβῶς, περὶ τῶν μεθόδων τῆς παραδύσεως, θέλει δίδει εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοὺς ἐγγραφα προδιδήματα, θέλει θεωρεῖ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐργασίας των καὶ διανέμει κατὰ τὸ δοκοῦν ἐπαινον ἢ ψόγον εἰς ἕκαστον.

62. Ἐν τέλει θέλει συνδιαλέγεσθαι μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορείας, περὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας δι' ἀναφορὰς θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκλησιᾶν Γραμματεῖαν.

63. Ἡ διοίκησις θέλει ἐπίσης ἀσκεῖ τὴν νομίμως εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν ἑλλ. σχολείων.

B. Περὶ τῶν γυμνασίων.

ΤΜΗΜΑ VIII.

Γενικὸς ὁρισμὸς.

64. Σκοπὸς τοῦ γυμνασίου εἶναι ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις, τῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως καθ' ὅλους τοὺς κλάδους, καὶ κυρίως ἡ προπαρασκευή τῶν μαθητῶν ὅσοι μέλλουν νὰ σπουδάζωσιν ἀνωτέρως ἐπιστήμας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

65. Τὸ γυμνάσιον πλήρες ὄν σύγκειται ἀπὸ 4 τάξεις. ὥστε ἡ εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετάδοσις ἀπὸ τὴν τετάρτην μόνον τάξιν δύναται νὰ γίνη.

66. Ὅσα πύλεις ἔχουσιν πλήρες ἑλ-

ληνικὸν σχολεῖον δὲν δύνανται δὲ εἰς ἴδιον νὰ συστήσωσι καὶ πλήρες γυμνάσιον, δύνανται νὰ συστήσωσι μίαν ἢ καὶ 3 γυμνασίου τάξεις, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ χρεωστοῦν τότε νὰ διατρέξωσι τὴν ἀνωτάτην ἢ τετάρτην τάξιν εἰς πλήρες τι γυμνάσιον διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Εἰς ἕκαστο γυμνάσιον θέλουν διορίζεσθαι πέντε καθηγηταί, δηλ. εἰς διὰ τὴν μαθηματικὴν εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ τέσσαρες διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα οὕτως, ὥστε εἰς δύο νὰ ᾖναι ἀνταθεμένη ἡ διδασκαλία τῶν κλασικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν, εἰς ἓνα ἡ γαλλικὴ, ἡ ἰσχυρὰ καὶ γεωγραφία, καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ἡ τῆς φυσικῆς ἰστορίας, φυσικῆς, χημείας, ἀνθρωπολογίας καὶ φιλοσοφίας· προσδιορίζοντων ὅμως πάντοτε ἀκριβέστερον τὰ περὶ τῆς τοιαύτης διανομῆς τῶν ἐγκρίσει τῆς Γραμμ. τῶν ἑκκλησιᾶν. ἐκάστοτε ἐκδοτέων προγραμμάτων τῶν μαθημάτων.

67. Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἶναι, συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου εἴτε εἶναι, εἴτε δὲν εἶναι πλήρες τὸ γυμνάσιον. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου φέρει τὸν τίτλον γυμνασιάρχου καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν εἰς ὅσα δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορείας.

68. Ὅσκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι ὑπερμέτρως μέγας θέλουν σχηματίζεσθαι τμήματα ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ ἀνατίθεται εἰς διαφόρους διδασκάλους. Ὅπου δὲ ἡ πληθὺς αὕτη τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἐκεῖ θέλουν σχηματίζεσθαι 2 ἀπ' ἀλλήλων ἀναξάρτητα γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ IX.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια.

69. Ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία πρέπει προπάντων νὰ ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύσῃ ἀνηκόντως τὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον προκτιθεῖσας γνώσεις καὶ εἰς τὸ νὰ τελειοποιῇ τὰς ἀπαιτουμένας προκατασκευαστικὰς μεταξὺ τῶν ὁρίων, ὥς

μία τῶν προτίστων πρέπει νά θεωρεῖται ἡ τῆς ἀρχαίας κλασικῆς φιλολογίας.

70. Εἰς πρὸς τὰς ἀρχαίας κλασικὰς γλώσσας θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι συντόμως τὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον διδασθέντα καὶ θέλει ἐξκολουθεῖσθαι ἡ ἐκμάθησις αὐτῶν ἐντελὲς κατὰ Γραμματικὴν καὶ σύνταξιν, θέλουν ἀναγινώσκεσθαι Συγγραφεῖς καὶ Ποιηταὶ καὶ θέλουν συντάττεσθαι γραπτὰ γυμνάσματα, ἰδίως δὲ ἡ Ἑλληνικὴ θέλει παραδιδεσθαι κατὰ τοῦ κανόνα τῆς κριτικῆς καὶ κατ' ἀντιπαράθεσιν τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν καὶ Ἑλλήνων γραφῶν πρὸς Ῥωμαίους, γραφομένων καὶ γυμνασμάτων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικὴν ἰδιαιτέρα φροντίς θέλει καταβάλλεσθαι περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ γραφικοῦ ὅρου, τὸ ὅποιον ἀνάγκη πάντα νά τελειοποιηθῇ μέχρι τινὸς εἰς τὰ διάφορα εἶδη τοῦ λόγου.

Πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῆς α. τάξεως τοῦ Γυμνασίου θέλουν λαμβάνει εἰσαγωγὴν εἰς τὸ γραφεῖν σύντομα περὶ γυμνάσματα, εἰς δὲ τὴν β'. τάξιν θέλουν ἀρχίζει θεωρικὰ τῶν περὶ τοῦ λόγου τεχνῶν, στηριζομένων εἰς θεήματα ἀρχαίων Συγγραφέων ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηγημένον καὶ περιοριζομένον διὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τῆς Ποιητικῆς, ἐξ ἧς τῆς γραμματουργίας. Ἡ τελευταία αὕτη θέλει διδασκῆσθαι εἰς τὴν γ'. τάξιν μετ' ἣν θέλει ἀργεσθαι ἡ Ῥητορικὴ αὕτη θέλει ἀποπερατοῦσθαι εἰς τὴν δ. καὶ ἀνωτάτην τάξιν, συνδεομένην καὶ μὲ προφορικὰς ἀσκήσεις δι' ἃς προσδιορίζονται 2 ὅροι καὶ ἐξδομάδα.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ νέα Εὐρωπαϊκὴ Φιλολογία, προσδευούσης ὅμως πάντοτε τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πρακτικὴν.

71. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχαίων κλασικῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ ναυικὴ τῶν μαθητῶν ἡλικία, καὶ θέλουν ἐξηγεῖσθαι οὕτω κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως ἐν γένει θέλουν παραδιδεσθαι πρῶτον οἱ ἱστορικοὶ μετ' αὐτοῦ οἱ

ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι, καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς πρῶτον οἱ Ἑπικοί καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Λυρικοὶ, καὶ Δραματικοί.

72. Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἐνασχολεῖσθαι μὲ τὴν ἐξήγησιν ἐνὸς ἐκάστου τεμαχίου τοσούτου μόνον, καθ' ὅσον ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν ἀπαιτεῖ, τοῦτο διότι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι νά δώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκριθεῖ γνῶσιν τῶν κλασικῶν Συγγραφέων καὶ νά μορφώσῃ καὶ ἐνεργῆ τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ αἰσθησιν αὐτῶν.

Μεγίστη προσοχὴ θέλει γίνεσθαι ἐπομένως εἰς τὴν σειρὰν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων καὶ θέλουν ἀσχεῖσθαι οἱ μαθηταὶ ἰδίως ὑποχρεούμενοι νά μετεχειρίζωνται εἰς τὰς μεταφράσεις φράσιν καθαρῶς Ἑλληνικὴν.

73. Ἐγκυκλοπαιδεῖα καὶ Ἀνθολογίαι δὲν θέλουν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ θέλουν παραδιδεσθαι εἰς αὐτὰ ὁλόκληρα Συγγράμματα, παραλειπομένων ὅμως τῶν μερῶν, ὅσα δὲν εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νά παραδίδωνται εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν συγχρόνως, πλείότεροι 2 Ἑλλήνων ἢ 2 Ῥωμαίων συγγραφέων, ἢ νά ἀλλάζωνται οἱ συγγραφεῖς εἰς τὴν διάστημα τῆς ἐξαμηνίας.

Κατὰ τὰς βάσεις ταύτας προσδιορίζονται οἱ ἀντιθέμενοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων ἐξῆς συγγραφεῖς. α.) εἰς τὴν πρῶτην τάξιν 1. διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Εὐνοφῶντος Κύρου ἀνάβαςις, καὶ Ἑλληνικά. Πλουτάρχου παράλληλα, Αἰλιανὸς, Ὀμήρου Ὀδύσεια. 2. διὰ τὴν Λατινικὴν. Ιουλίος Καίσαρ, Ιουστίνος, ἐκλογὴ εὐλόγητων Κυκερωνικῶν ἐπιστολῶν.

Γὰ βιβλίον αὐτοῦ περὶ φιλίας καὶ περὶ γῆρατος. Αἰ μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου καὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Αἰνείαδος τοῦ Βιργιλίου.

β) Εἰς τὴν β'. τάξιν 1) διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀμήρου Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια, Ησίοδος, Εὐνοφῶντος Κύρου παιδεῖα, ἱστο-

κράτης καὶ Γνωμικοὶ ποιηταί· 2) Διὰ τὴν Λατινικὴν, Λίβιος, Σαλλούστιος, Κικέρωνος ἐπιστολαί, Οἰδίδιος, Αἰνείας καὶ Βουκολικά τοῦ Βιργιλίου, καὶ εὐληπτοὶ ᾠδαὶ τοῦ Ὀρατίου· Εἰς τὴν γ' τάξιν, 1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν. Οἱ Ὀλυμπιακοὶ καὶ Φλυπικοὶ τοῦ Δημοσθένους, φιλοσοφικοὶ λόγοι τοῦ Ξενοφώντος, Ἡσίοδος Ὀμηρικοὶ ὕμνοι καὶ τὰ εὐληπτότερα τοῦ Εὐριπίδου.

Διὰ τὴν λατινικὴν·

Οἱ βραχύτεροι λόγοι τοῦ Κικέρωνος, τὰ βιβλία αὐτοῦ de oratore καὶ de claris oratoribus, τὸ 40 βιβλίον τοῦ Κύντιλιανοῦ, τοῦ Ιακίτου Agricola καὶ Cermania, τοῦ Ὀρατίου ᾠδαὶ καὶ ἡ πρὸς Πίσωνα ἐπιστολὴ καὶ Βιργιλίου τὰ Γεωργικά.

Εἰς τὴν δ' τάξιν, διὰ τὴν ἑλληνικὴν.

Πλάτωνος ἀπολογία, Κρίτων, Μενέξενος, Λάχης, Χαρίδης, Φαίδων καὶ Γοργίας, Εὐριπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος καὶ Πίνδαρος.

Διὰ τὴν λατινικὴν· Τοῦ Κικέρωνος οἱ φιλοσοφικοὶ λόγοι, αἱ Quaestiones Tusculanae, τὰ βιβλία de finibus bonorum καὶ de officiis, τοῦ Τακίτου ἱστορίαι, Plautus aulularia, Terentii ἐκλεγμένα τεμάχια τοῦ Λουκρετίου, Κατούλλου καὶ τῶν ἐλεγκτικῶν ποιητῶν καὶ τοῦ Ὀρατίου ἐπιστολαί.

74. Πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὕψους εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐκτός τῆς μεγίστης προσοχῆς εἰς τὰς προφορὰς μεταφράσεις θέλουν γίνεσθαι αἱ γραπταὶ μεταφράσεις ἐκ τῶν καλλητέρων τεμαχίων τῶν ἀρχαίων, ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν, ἀναλυτικαὶ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις· ἡ περιλήψεις τῶν ἐμπειρογόμενων αὐτῶν, συνθέσεις περὶ ἀντικειμένων ἀπαρώντων τὰ ἐν τῷ γυμνασίῳ διδασκόμενα, πολλάκις καὶ μερικαὶ μεταφράσεις ἢ μιμήσεις ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ποιητικαὶ ἢ ῥητορικαὶ συνθέσεις.

75. Ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον ῥηθείσας ἐργασίας, παραλείπεται ἡ διάταξις εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ὅμως ἔχει χρέος νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ γυμνάσματα

ταῦτα τοῦ σχολείου, καθὼς καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιμελῶς τὰ κατ' οἶκον ἐτομαζόμενα.

76. Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσα ἀνωτέρα θρησκευτικὴ διδασκαλία χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ὑφ' ἐνός τῶν καθηγητῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἔχων τὰς ἀπαραίτητας γνώσεις· εἰδὲ μὴ ἀπὸ ἑνὸς εἰς τὴν πόλιν τοῦ γυμνασίου κατακείμενα πεπαιδευμένον ἱερέα λαμβάνοντα 20 ἕως 30 δραχμὰς πρὸς ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα.

Ἐκάστη ἡμέρα ἔρχεται μὲ τὴν αὐτὴν προσοχὴν ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ἕκαστος μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ροιτᾷ τὰς κυριακάς, καὶ τὰς ἑορτάς εἰς ὠρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

77. Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ παραδίδεται μὲ περισσοτέραν ἔκτασιν, ἀναφέρονται αἱ πηγαὶ καὶ διακρίνεται οὕτως, ὥστε εἰς μὲν τὴν α' τάξιν παραδίδεται ἡ ἐνικὴ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦ 5 αἰῶνος μετὰ Χριστόν, εἰς τὴν β' ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 6, μέχρι ἀρχῆς τοῦ 16 καὶ εἰς τὴν γ' ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 16 μέχρις ἡμῶν. Εἰς δὲ τὴν τετάρτην ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, καθ' ὅλην αὐτὴς τὴν ἑκτασίαν. Μὲ τὴν διδασκαλίαν ταύτην θέλουν συνδέεσθαι τὰ πρῶτιστα τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας ἐκάστης ἐποχῆς.

78. Ἡ διδασκαλία τῆς μαθητικῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοῦν μέσον ἀσκήσεως διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὡς προπαρασκευὴ διὰ τὴν περαιτέρω σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιστημῶν, ὅσαι ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται ἢ ἔχουσι σχέσιν μετ' αὐτῆς· διὰ τοῦτο θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι εἰς τὴν α' τάξιν τοῦ γυμνασίου τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς καταλλήλως, καὶ ἐκείθεν θέλουν μεταβαίνει εἰς τὴν ἀλγέβραν μέχρι τῆς ἐξισώσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Εἰς τὴν β' τάξιν θέλουν διδάσκεσθαι αἱ ρίζαι καὶ αἱ δυνάμεις μετὰ τῶν δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων εἰς τὴν γ' τάξιν ἡ θεωρίαι τῶν ἀνολογικῶν, λογαριθμῶν καὶ σειρῶν μετ'

ν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς προτέρας ἰδιωτικὰς σπουδὰς των, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς προφορικὴν ἢ ἐγγράφον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ γυμνασίου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχουν ἀναγκαίαν ἱκανότητα, διὰ νὰ κατὰρχθῶν εἰς τὴν ζητοῦν τάξιν.

93. Π ἐντὸς τοῦ γυμνασίου πρόοδος ἐγγίνεται κυρίως διὰ τῶν ἐγγράφων γυμνασμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ συνθέτουσι. Ἀπὸ τοῦτο θέλει γίνεσθαι καθ' ἐβδομάδα γυμνασμός τις μεταφράσεις ὑπ' ἐκάστου τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἢ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν σύνθεσιν τις εἰς τὸ ἑλληνικόν, καθέκαστον μῆνα θέλει ἰδεσθαι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνὰ μία ἐγγραφὴ πρότασις ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς, καθέκαστην δὲ ἐξαμηνίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Ἐπεὶ κατηχῆται φυσικῆς, χημείας καὶ ἀστρονομικῆς ἱστορίας, δὲν θέλουσιν γίνεσθαι ἐγγραφὴ γυμνασμάτων, ἀλλ' ἡ περίοδος θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις, τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς βραβείας.

94. Εἰς τὸν διδάσκαλον εἶναι ἀνατεταμένον νὰ προσδιορίῃ τὴν ἀξίαν τῶν γυμνασμάτων τούτων παραβάλλον τὰ πρὸς ὅσα αὐτῶν, καὶ νὰ προσδιορίῃ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν μεταξὺ των, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ αὐτῶν περίοδον τῶν γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικῶς δι' ἐκάστον μαθητὰ ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἀρθ. 23 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

95. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις τοῦ γυμνασίου ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεία, θέλουσιν γίνεσθαι ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας καὶ ἐκάστου ἔτους.

96. Ὡς πρὸς τὸν ἐτήσιον κατάλογον θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς εἰς τὰ γυμνάσια, ὅ,τι διετάχθη ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεία εἰς τὸ ἀρθ. 28 ὁμοίως καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστευσαντας, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθ. 29.

97. Ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικὰ ἰσχύουν καὶ εἰς τὰ γυμνάσια τὰ εἰς τὸ 30 ἄρθρον περὶ ἑλλήνων σχολείων ὁρισθέντα.

ΤΜΗΜΑ XI.

Περὶ τῶν καθηγητῶν.

98. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν καθηγηταὶ εἰς γυμνάσιον χρεωστοῦν τοῦτο, λοιποῦ ν' ἀποδεικνύουν ὅτι ἐπιδύδασαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

99. Ἡ θεωρητικὴ ἐξέτασις γίνεται εἰς τὴν πρυτανευσαν τοῦ κράτους, ὡς καθέδραν τοῦ πανεπιστημίου, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτου διοριζομένης παρὰ τῆς Γραμμ. τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Αὕτη ἐπακτείνεται κατὰ μέρος μὲν προφορικῶς, κατὰ μέρος δὲ ἐγγράφως. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν διδασκόμενα ἀντικείμενα, ὅσων ἡ γνώσις ἀπαιτεῖται ἀπὸ καθηγητὴν γυμνασίου.

100. Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης δίδεται ἡ ἀπόδειξις ἐξόχων, ἀρίστων ἢ καλῶν γνώσεων διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου εἰς ἕκαστον ὑποψήριον. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη προσδιορίζεται κυρίως κατὰ τὴν γνώσιν καὶ ἱκανότητα τοῦ ὑποψηρίου εἰς τὰς ἀρχαίας γλώσσας ἢ ἰδίως εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ. Ὁ μὴ λαβὼν τὴν σημείωσιν καλῶν τοῦλάχιστον γνώσεων θεωρεῖται ὡς μὴ ἀνηκόντως προπαρασκευασμένος, διὰ νὰ λάβῃ διδακτικὴν θέσιν εἰς γυμνάσιον.

101. Περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς συντάσσεται ἐμπεριστατομένως πρωτόκολλον, υπογράφεται ὑπ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καθυποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἥτις κατ' αὐτὸ ἐκδίδει τὰς περὶ ἱκανότητος ἀποδείξεις.

102. Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἐξέτασιν θέλει προετοιμάζεσθαι ὁ ὑποψήριος διὰ διεικοὺς πράξεις εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς ἄλλην ἐξέτασιν πρακτικὴν. Ὡς πρᾶξις θέλει θεωρεῖσθαι ἡ ἀσκησις αὐ-

τοῦ εἰς τὸ διδάσκειν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενα. εἴτε ὡς βοηθοὺς εἰς γυμνάσιον. εἴτε ὡς διδασκάλους εἰς ἰδιωτικόν εκπαιδευτικὸν κατὰστημα, εἴτε καὶ μόνον ὡς ἰδιωτικῷ διδασκάλῳ.

103. Ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐτησίως εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ κράτους προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διορισμένης ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

104. Εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων, ὥστε ὁ ὑποψήσιος νὰ παραδῇ τοὺς ἡλασκούς συγγραφεῖς ἢ τὸ μαθηματικὸν μάθημα ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀναπτύσσῃ καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰς ἰδέας τοῦ μετὰ σειράν καὶ σαφῆναι, νὰ ἀπαγγέλλῃ καὶ νὰ προσφέρεται μετ' ἀκριβείας καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἔχῃ φράσιν καθάραν, ἀκριβῆ καὶ εὐκόλον καὶ ἁλὴν προφορὰν εἰς τὴν μητρικὴν τοῦ γλωσσῶν.

105. Αἱ ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξετάσεων, τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν θεωρητικῶν ἐξετάσεων, περὶ τῶν πραγματευέται τὸ ἄρθρ. 34.

106. Ὁ διορισμὸς ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου γίνεται διὰ Βασιλ. ἀποφάσεων, οὐδεὶς δὲ προτείνεται, ἂν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἡθικότητος ἢ θρησκευτικότητος αὐτοῦ ἀμφιβολίαι.

107. Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν εἶναι 200 δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐνταῦθα οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 41 περιεχόμενοι ὅρισμοι περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλλ. σχολείων, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μισθὸς ἐνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραχμάς. Ὁ γυμνασιάρχης λαμβάνει καὶ ἐπιμίσθιον 50 δραχμῶν αὐξανόμενον ἐπίσης· κατὰ πενταετίαν κατὰ δὲ δέκατον χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμάς.

Τ Μ Η Μ Α XII

Περὶ εὐταξίας ἢ πειθαρχίας.

108. Περὶ ἐφορειῶν καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ γυμνάσια ἱσχύουν τὰ περὶ

ἑλληνικῶν σχολείων ῥηθέντα, ἢ ἐπομένως ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα πληρέστατα τὰ ἄρθρα 42 μέχρι 49

109. Ὁ γυμνασιάρχης συνανοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θέλει συντάττει κανονισμοὺς ἀναλόγους μετὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, καὶ τὰς σχέσεις τοῦ τύπου ἢ τοῦ κατὰστήματος ὑποχρεώσας δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τήρησιν τακτικοῦ τρόπου ζωῆς, καὶ θέλει τοὺς ἐφαρμόζει λαβὼν τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

110. Δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ ἀντικείμενα σπουδαῖα ὡς εἰς X. διατάζει περὶ κανονισμοῦ διδασκτικῶν μεθόδων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῶν καθηγητῶν, τοῖς ὁποίοις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ πρὸς τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης· ὅσῳκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον δύναται ὁ αὐτὸς νὰ προσκαλῇ εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας, καὶ τὴν ἐφορείαν

Τ Μ Η Μ Α XIII.

Περὶ ἐπισκέψεων.

111. Καὶ τὰ γυμνάσια θέλουν ἐπισκέπτεσθαι κατ' ἔτος ἐπιτροπαὶ ἐκλεγόμεναι ἀπὸ τὴν Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν. Περὶ αὐτῶν ἱσχύουν οἱ ὅρισμοι τῶν ἄρθρ. 60, 61 καὶ 62 ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

112. Ἀρῆος τοῦ ἀνέκοντος διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

113. Ὁ αὐτὸς χρεώσται μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου σχολιακοῦ ἔτους νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς ἐφορείας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ κατὰστήματος κατὰ τὰ ἄρθρ. 32 καὶ 33 καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὰς συνωδευμένας μετ' ἐκθέσεων καὶ προτάσεων ἀπὸ μέρους τοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

Τ Μ Η Μ Α XIV.

Περὶ τῶν ἰδιωτικῶν διδασκτικῶν κατὰ τὰς ἐπιστημάτων.

114. Ἰδιαιτέρων διδασκτικῶν ἱσχύουν τὰ περὶ

ἔχουσαν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν δημοσίαν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, καὶ τῶν γυμνασίων καὶ οὐκ ἀπλῶς νὰ βοηθῇ τὰ δημοσία ταῦτα καταστήματα, ἀλλ' ὅπως νὰ ἀναλάβῃ οὐδεὶς ἀνευ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. Γραμ. ἐκτός τῶν δημοσίων διδασκάλων εἰς τὰ ἀνω ρηθέντα καταστήματα τῶν βοηθῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποψηφίων, ὅσοι ἔχουν τὴν ἁδειαὶν ν' ἀσκῶνται πρὸς κτικῶς.

113. Ὅπου ἡ Κυβέρνησις δὲν συστήσεν ἑλληνικὸν σχολεῖον, δύνανται δῆμοι ἢ ἑλῶται νὰ συστήσωσι τοιοῦτον, ἢ καὶ τᾶς τινὰς γυμνασίους ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων.

Ἄλλ' ὁ ὁργανισμὸς αὐτῶν χρεωστῆ, νὰ ᾖ κατὰ πάντα ὁμοιόμορφος μὲ τὸν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ κράτους καὶ τὸν τῶν ἀντιστοιχοῦσάν τᾶς τῶν γυμνασίων, τόσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅσον καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀπ' αὐτὸν ιδιότη-τας καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων.

116. Διὰ σύστασιν ἰδιωτικῶν διδασκτικῶν καταστημάτων προσδιορισμένου ἢ ἀντικαταστήσῃ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. Γραμματείας δεδομένη ἀφοῦ ἐρωτηθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος γυμνασιάρχου εἰς τὸν ὅποιον θέλει ἀνατίθεται ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ ἐπιτήρησις.

ΤΜΗΜΑ XV

Γενικοὶ ἀρμοτελεῦσι δόρισμοί.

117. Πάντα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ὅσα γυμνάσια δὲν ἔχουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τᾶς τῶν πλήρη θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπὸ ἑνὸς ἢ περισσοτέρους δῆμους.

Ἀλλὰ μεριστοῦ αὐτοὶ ν' ἀποκτήσωσι τὰ ἀναγκαῖα μέσα θέλουν γίνεσθαι τὰ ἐξ ὅσα αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον κατὰ τὰς ὑφισταμένας λογιστικὰς διατάξεις, τὰ πλήρη γυμνάσια ὡς γενικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου.

Οἱ διδασκαλοὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων

ἢ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων, ὅσοι μετὰ δεκαετῆ ἀμεμπτον καὶ λυσίτελῃ ὑπηρεσίαν κατέστησαν ἀκουσίως ἀνίκανοι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσωσι, θέλουν λαμβάνει σύνταξιν, τὴν δὲ δευτέραν δεκαετίαν τὸ ἥμισυ, τὴν τρίτην δεκαετίαν τὰ 2/3, τὴν δ' τε 4/5 καὶ τὴν ὀλοκληρὴν τὸν μισθὸν τῶν ὡς σύνταξιν μεριστοῦ τεθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἐνέργειαν ἢ ἀν τοῦτο δὲν συμβῇ πλεον, δικ βίου.

118. Διὰ τὰς γῆρας, ἢ ὀρφανὰ τῶν ἀποθανόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θέλει συστήθῃ ἰδιαιτέρον ταμεῖον συντάξεων. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο δίδονται ὡς προικοδοτοίσις.

α) Το δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς 3, διὰ δὲ τὸ γυμνάσιον εἰς 5, ἄρ. β) ἑκάστην. β) Το δικαίωμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὰ ἑλλ. σχολεῖα ἐκτός τοῦ χαρτοσήμου, εἰς 1, διὰ δὲ τὰ γυμνάσια εἰς 3 ἄρ. γ) 2 ὅσοι συνεισφορά ἀπὸ τὸν τακτικὸν μισθὸν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν. δ) Ἀγαθοεργαὶ συνεισφοράι. ε) Τα πειθαρχικὰ πρόστιμα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους. ζ) Αἱ συνεισφοράι τῆς Κυβερνήσεως.

120. Π σφραγίς τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέρει τὰ Ἡμέτερα παράστημα ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρίων νομισμάτων μὲ τὴν περιγραφὴν περίξ διὰ μὲν τὰ πρῶτα «Βασιλικὸν ἑλληνικὸν σχολεῖον» το μέρος, ὅπου εὐρίσκεται, διὰ δὲ τὰ δευτέρα «Βασιλικὸν γυμνάσιον» τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται.

121. Οἱ διδασκαλοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἔχουν βαθμὸν γραμματέως διοικητοῦ, ὁ σχολάρχης ὑπουργ. γραμματέως β'. τάξεως, οἱ καθηγηταὶ γυμνασίων ὑπουργ. γραμματέως α'. τάξεως καὶ ὁ γυμνασιάρχης ὑπουργ. παρέδρου, ἀλλὰ προηγούνται αὐτῶν ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματεῶν. Περὶ στολῆς αὐτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρον διάταγμα.

122. Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνέκτουτος δικαστοῦ.

123. Ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν διατάξεων περὶ διδακτικῶν βιβλίων διατάσσεται, ὥστε τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν βιβλία εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ γυμνάσια, νὰ ᾖναι ἐντελῶς ἡμιόμορφα. Διὰ τοῦτο τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰσαχθίσμενα βιβλία, συγχρόνως μὲ τὸ παρὸν σχέδιον, θέλουν προσδιορισθῇ ἀμέσως διὰ τῆς πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτῶν συστηθείσης ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν ἔγκρισιν θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδ. τῆς Κυβερνήσεως.

124. Αἱ πρὸς τὰς συντάξεις τῶν ὅσων σκοπὸν ἔχουν νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια ἐλάδομεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμετέρου διατάγματος καὶ περὶ συντάξεων χορηγητέων ἀκόμη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τοῦ ἐκκλ. καὶ γεν. ταμείου καὶ εἰς ἃ λου; διακρινόμενους καὶ πτωχοὺς μαθητὰς γυμνασίων θέλουν ἐπίσης ληφθῇ ἐν καιρῷ τ' ἀνέκοντα μέτρα.

125. Ὁ παρὼν κανονισμὸς θέλει ἐκτελεσθῇ ἐν καιρῷ λαμβανομένων ἀνηκόντως ὑπ' ὅλην τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων ἐκαστοῦ τῶν διδασκάλων καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὰς γνώσεις αὐτοῦ κτλ.

126. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

481. *Περὶ ὑποτρόφων ὑποψηφίων διὰ τὰς διδασκαλικὰς θέσεις.*

Ο Θ Ω Ν. κ.λ.π.

Διὰ νὰ μορφώσωμεν ἡ καὶ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν διατάξαμεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην συστηθείσης ἐπιτροπῆς διὰ τὸν

ὀργανισμόν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως, ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαίδευσως Γραμματείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Διὰ μὲν διδασκάλους τῶν ἑλληνικῶν σχολείων διορίζονται εἰς τὰ γυμνάσια τριάντα συντάξεις ὑποτρόφων, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων καὶ διὰ τοὺς τοῦ πανεπιστημίου, διορίζονται δώδεκα συντάξεις ὑποτρόφων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

2 Αἱ συντάξεις διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων διατάσσονται εἰδικῶς εἰς τὴν σχολὴν (falcultati) τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, αἱ δὲ διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου τοιαυτοτρόπως, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ χρεὶς τῶν σχολῶν καὶ ἡ ποιότης τῶν ὑποψηφίων συγχωροῖ.

3. Ὁ ὑπότροφος τοῦ γυμνασίου λαμβάνει κατὰ μῆνα δρ. 45, ὁ δὲ τοῦ πανεπιστημίου 60 δρ. ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

4. Ἐὰν ἢεν δύνανται νὰ δοθῶσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰ γυμνάσια ὅλαι αἱ συντάξεις τότε εἶναι συγχωρημένων νὰ δίδωνται καὶ εἰς μαθητὰς ἰδιωτικῶν σχολείων, εἰς τὰ ὅποια μὲ ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως διδάσκονται τὰ ἀνάλογα μαθήματα.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ἀρθρ. 1 προσδιορισθεῖσων συντάξεων συμπληροῦται πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκ τοῦ ἀρμοδίου διδακτικοῦ καταστήματος ἐξερχομένων ὑποτρόφων ὑπερρώτερα ὅμως, ὅτλ. εὐθὺς ἀφοῦ συμπληρῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῆς ἐκπαίδευσως θέλουν περισταλθῇ πάλιν εἰς τὸ πραγματικῶς ἀναγκαῖον.

6. Συντάξεις εἰς τὰ γυμνάσια ἢ ἰδιωτικὰ σχολεῖα δύνανται μόνον ἐκεῖνοι αἱ μαθηταὶ νὰ λάβωσιν, ὅσοι διήνησαν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν σπουδῇ των εἶναι ἀποροὶ καὶ καθόλα ἀμέσους διεκγωγῆς, καὶ ἀποβαίνονται, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς σπουδῆς των

βλουν αναδεχθῇ διδασκαλικήν θέσιν. Ἡ συνταξίς εἰς τὸ πανεπιστήμιον δίδεται καὶ μὲν τοῖς σχηματισθενομένοις κατ' ἐπιτάγην τῶν γυμνασίων, εἰς ὅσους ἐτελείωνται τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ διετίθησαν εἰς αὐτὰ, διὰ δὲ τοῖς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τοὺς ὅσοι ἔλαβον περιπλέον ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς ἐνικὰς ἐπιστήμας, καὶ ἔλαβον βαθμὴν πρῶτον, προσαποδεικνύοντες ἐνδειαν καὶ ἀλοσύνην διαγωγῆν.

7. Ὅστις τῶν μαθητῶν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὡς ὑπότροφος, πρέπει 4 ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διδασκαλικοῦ τοῦ νὰ δώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῶν τὴν αἴτησίν του συνωδεμένην ταυτοχρόνως καὶ μὲ ἐνδείκνυται ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς του, τῆς πενίας καὶ τῆς διαγωγῆς του, ἔπειτα καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ἐν αὐτῇ συγχρόνως, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του, θέλει ἀφιερῶθαι εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. Οἱ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῶν γνημοδοτηθέντες θέλουσι πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς θέλουν ἐγκρίνεσθαι. Αἱ συνταξίδες δὲ εἰσι θέλουν ἐγκρίνεσθαι. πᾶσαν ἐξαμηνίαν ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν παρὰ τῶν ὑποτρόφων ἀνυποβληθενομένων εἰς τὴν Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἐξετάσεων περὶ τῆς προόδου τῆς σπουδῆς των καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς των, διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνωσιν ἐκ νέου.

8. Οἱ ὑπότροφοι εἶναι ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐπιστάσεις των διδασκάλων των, οὗτοι λοιπὸν θέλουν φανερόναι ῥητῶς εἰς τὰ καθ' ἑξαμηνίαν ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς ὑποτρόφους ἀποδεικτικὰ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἄξιός νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ περαιτέρω τὴν εὐεργεσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

9. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ὑποτρόφους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων προσδιορίζεται, ὅτι τὰ μαθήματα τῆς σπουδῆς των κανονίζονται κατὰ τοὺς ὁργανικοὺς ὁρισμούς

τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῶν, καὶ ὅτι οἱ ὑπότροφοι θέλουσι κάμνει εἰς τὰ πληρέστατα γυμνάσια τὰς ἐξαμηνιαίας ἐξετάσεις των διὰ νὰ λάβωσι τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 8 κανονιζόμενα ἀποδεικτικὰ.

10. Προσδιορίζεται ῥητῶς, ὅτι ἐὰν ὁ ὑπότροφος δὲν δύναται νὰ προδιδασθῇ κατ' ἑτοῖς εἰς μίαν τάξιν ἀνωτέρω, ὡς μὴ ἐπιμελούμενος προσηκόντως, παύει ἡ σύνταξις του καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλον ἀξιώτερον ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως ἀφοῦ οὗτος δώσῃ τὰ ἀποδεικτικὰ του καὶ λάβῃ τὴν ἐγκρίσιν.

11. Ἐκκατὰ ὑπότροφος, ὅστις ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διδασκαλικὴν τάξιν, εἶναι ὑποχρεῖς μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του νὰ ἀναδεχθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν θέσιν, ἥτις τοῦ δίδεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὴν τοῦλάχιστον τοῖα ἔτη μὲ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως ταύτης, εἰδεμὴ νὰ ἐπιστρέφῃ ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὅποιαν ἐλάβανεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ διάστημα τοῦ χειροῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἐσπούδαζεν ὡς ὑπότροφος.

12. Οἱ ὑπότροφοι οὗτοι θέλουσι λαμβάνειν δωρεάν καὶ τὰ διὰ τὴν σπουδὴν των ἀναγκαῖα διδασκαλικά βιβλία ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς δημόσιου ἐκπαιδεύσεως, καὶ θέλουσι εἶσθαι ελεύθεροι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῶν διδάκτρων εἰς τὸ πανεπιστήμιον (honoraires).

13. Ὅσα ἄτομα προσδιορίσθησαν διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου, δύνανται καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον σπουδῆς των νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξιν των αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ εἰς 80-100 δρ. κατὰ μῆνα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐξωτερικὰ πανεπιστήμια ἢ νὰ ἐπιχειρισθῶσι περιηγήσεις σπουδαίας εἰς διάστημα δύο ἐτῶν, ἀλλὰ πρέπει προλαβόντως διὰ νὰ εὐχαριστήσωσιν ἱκανῶς τὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου, νὰ συγγράψωσι διατριβὴν περὶ τῆς

δαίαν καὶ νὰ διαφιλονεικήσωσι δημοσία ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πανεπιστημίου, τὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσι προβληθῇ εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ διακριθῶσιν ἐνταυθὶ καὶ ν' ἀποδεικνύωσι νομίμως κατὰ πᾶσαν ἐξαρκινίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Γραμμ. τὰ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς σπουδῆς τῶν καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς περιηγήσεώς τιν.

14. Προσδιορίζουσι διὰ τούτου ἰδιαιτέρως ὅτι, ἴσης οὐσῆς τῆς εὐρυΐας καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, δίδεται ἡ προτίμησις εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἰδιαιτέρας ἐκδ. υ. λεύσεις πρὸς τὴν πατριδὰ πατέρων.

15. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῇ δημοσίᾳ εκπαιδεύσεως Γραμματεία παρὰ γινέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

Περὶ τῶν ἐπολογισμῶν τοῦ 1833, καὶ 1834. καὶ 1835.

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλεα.

Μεγαλειότατε.

Υποβάλλω εἰς τὴν Υ. Μ. πίνακα ἐμφαίνοντα τὰ τε γινόμενα εἰς τοὺς διαφορὰς κλάδους τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας κατὰ τὰ 1833, 34 καὶ 35 ἔξοδα καὶ τὰ καθυστεροῦντα. Μεταξὺ τῶν ὀλικῶν ποσῶν τῶν τριῶν τούτων ἔτων εἶναι διαφορὰ σημαντικὴ, καὶ εὐλόγως. Κατὰ τὸ 1833 ὁ δικαστ. κλάδος τὰ πρῶτα ἔκαμνε θήματα πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τακτικῶν δικαστ. δὲ ὑπῆρχον, ἀλλὰ μόνον τρεῖς ἐγκληματικὰ προσωρινῶς συστημένα διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὰς πρώτας τῆς κοινωνίας ἀνάγκας, καὶ νὰ συνεργήσωσιν εἰς τὴν ἀσφάλειάν της διὰ τῆς τιμωρίας ἐκείνων, ὅσοι ᾔθελον τολμήσει νὰ παράξωσι τὴν ἡσυχίαν της καὶ ταῦτα ὅμως τὰ δικαστήρια συνεκροτήθησαν δύο μῆνας μολὶς μετὰ τὴν τοῦ ἔτους ἑναρξιν. Δὲν ὑφίστατο εἰρηὶ ἐν ἐμπορικῶν δικαστ., νέαι δικασταὶ οἰκοδομῆαι δὲν ἐγένοναν, ἡ δὲ ἑλλείψις τούτων ἐκπληροῦτο διὰ μικρῶν τινῶν ἐγκρίων. Ταῦτα πάντα

αποχρόντως ἐξήκουσι τὴν μικρότητα τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1833 ἔτους.

Τὰ ἔξοδα τοῦ 1834 εἶνε ἤδη περισσώτερα. Αἱ πολλὰ τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων ἐργασίαι ὑπεγράωσαν τὴν Κυβέρνησιν ὡς αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν πρὸς τοὺς τοὺς δικαστήρια ταῦτα ἡργάσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δύο μῆνας πλεονέκτον καὶ κατὰ τὸ προλαβόν, ἐκ τῶν δύο τούτων περιστάσεων τὸ πλεόν τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐπερίσσευσεν καθ' ἡμῶν σχεδὸν λόγον ἢ κατασκευὴ ἐξεταστικῆς φυλακῆς, παρεχούσης κάποιαν ἀσφάλειαν, κατέστη ἀναγκαίᾳ τὰ περὶ τούτου ἔξοδα ἀνέβησαν εἰς 5. 500 δρ. περίπου. Τέλος αἱ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν ταρχαὶ ἐπέσπεραν τὴν σύστασιν, τὸ μὲν πρῶτον εἰς Κυπαρισσίαν, μετέπειτα δὲ εἰς Πύλλον ἐκτάκτου στρατοδικείου, τοῦ ὁποῦν τὰ ἔξοδα, συνενούμενα μετὰ περὶ τῆς διατροφῆς περιτρίψεως καὶ μετακομίσεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ὑποδικῶν καὶ τὰ περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν, κῆρξαν ὅχι μικρὸν τὸ ἐτήσιον ὀλικὸν ποσὸν τοῦ 1834.

Κατὰ τὸ 1835 συνεστήθησαν τε τακτικὰ δικαστήρια, ὁ ἀρεῖς ἀγὼς, δύο ἐφεσθῶν δικαστήριον, δέκα πρωτοδικεῖα, τρεῖς ἐμποροδικεῖα. Περιττὸν νομίζω νὰ λεπτολογήσω περὶ τῶν ἐξόδων τῶν δικαστηρίων τούτων, διότι ὁρτὸς μὲν νόμος ὥρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξόδων σύγκειται μελῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας τιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀκριβῶς ἠκολούθησε τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου. Ἐὰν ἐγέναναι μικραὶ τινεὶ τροπολογίαι, ἐγέναν ἐπὶ σχολῇ οἰκονομίας τῶν ἐξόδων καὶ ἀνθρώπων. Δὲν ἐνομίσθη λ. χ. ὅτι προσβάλλεται ἡ ὑπηρεσία, ἀνατιθεμένης εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν δικαστὴν τῆς πρεσβείας τοῦ τε πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου Ναυπλίας. Διὰ τὸ αὐτὸν λόγον δὲν διωρίσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀντεισαγγελεύς παρὰ τῷ ἀρεῖν πάφῳ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς δικαστῶν περιωρίσθη εἰς τὸν ἐλάχιστον ὑπὸ τοῦ νόμου τεθέντα ὅρον. Τὰ ἐπικροδικεῖα ἐστημιώθησαν μὲν οὐδὲν

κυβερνήτης ἐνόμισε δίκαιον ἢ ἀνεκτὰς
πληρωμὴν τῆς τιμῆς τῶν σφραγίδων
τῶν καὶ τῶν ἐπιστῆμων ἐφημερίδων αἱ
παὶ ποσότητες τοῦ ἔτους ταύτου εἶναι
ποδοικιολογήτοι.

Εἰς τὴν σύντομον ταύτην ἐκθέσιν ἄς μοι
ἐτραπῇ. Βασί, νὰ προσθέσω οὐσια-
στικὰς περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις.

Τὰ γραμματικά τοῦ κράτους μέσα δὲν
ἐπάρκουν τὴν ἀπάνταξου ἀνάγκην δη-
λῶν δικαστικῶν καταστημάτων· ἐλα-
ττωμένης δὲ κυβερνήσεως τὴν πρόνοιαν τοῦ
ἐγκαταστήσῃ ὅσον ἐνεστὶ πρεπόντως
δικαστήρια· εἰς τὰ μέρη ἀφιερώθησαν
τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχουσαι
ἐκδομαὶ οἰκοδομαί· οὕτως εἰς Ναύπλιον τὸ
ἐλευθερικόν, κατ' ἀρχὰς 1833 καὶ 1834
ποιήθησαν εἰς τὰς τοῦ ἐγκληματικῶν
καταστήρου τῆς πόλεως ἐκείνης συνερί-
ας, ἐδόθη τὸ 1835 ἔτος τὸ τῶν πρῶ-
των δικῶν δικαστήριον· ἀλλὰ οὐ σημαντικῶς
ἀποβλέπει ἐγένοντο εἰς κτίρια ἐρειπωμένα
ἐκδομαὶ καὶ ἐκατωρθώθη τοιοῦτοτρόπως
ἐγκαθιδρυθῆσιν εἰς δημοσία καταστή-
ματα. ὁ ἄρειος πάρος, τὸ ἐν Ἰθάκῃς
ἐστὶν, κακουργιοδίκῃ καὶ πρωτοδικαίᾳ
ὅσον Σ ἀρτὴ πρωτοδικεῖον κατέχει ἡμεῖς
ἐν δημοσίῳ καταστημάτων· ἀλλὰ δι-
καὶ τὰ λοιπὰ δικαστήρια, ἥτοι τοῦ, ἐν
ριπὸλαι (ἦδη ἐν Ναυπλίῳ) ἐρέτας, τὸ
τῇ αὐτῇ πόλει πρωτοδικεῖον, τὸ ἐν
Ἰθάκῃ (ἦδη ἐν Καλάμῃς), τὸ ἐν Πάτραις,
τὸ ἐν Μεσολογγίῳ τὸ ἐν Ἀμφισσῇ (ἦδη
ἐν Λαμίας), τὸ ἐν Χαλκίδι, τὸ ἐν Σύρῃ, τὸ
ἐν Ἰπποβοδοκίῳ τῆς τελευταίας ταύτης πό-
λεως, τὸ τῶν Πατρῶν καὶ τὸ τοῦ Ναυ-
πλίου καὶ δι' ὅλους τοὺς εἰσαγγε εἰς τὴν
κυβερνήσεως ἠναγκάσθη νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκίας
δικαστικῶν.

Τὸ αὐτὸ ἐγένετο καὶ περὶ τῶν ἐξεταστι-
κῶν φυλακῶν. Εὐκατεῖον ἦθελον εἶσθαι βέ-
βαια ἐν ἀνεγείροντο εἰς τινὰ τοῦ βασι-
λείου μέρη φυλακαὶ ὄχυρα καὶ ἀσφαλεῖς,
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατασκευὴ τοιούτων κατα-
στημάτων ἦθελον ἀποδῇ πολυεξόδου, μόνον
εἰς Ναύπλιον, ὡς εἶπα ἦδη, ἀναγέρθη κεν-
τρικὴ ἐξεταστικὴ φυλακὴ διὰ τοὺς μὲλλον

ἐπικινδύνους ὑποδίκους· πρὸς τοῦτοις καὶ
εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς Πάτρας καὶ τὴν
Σπάρτην δημοσία κτίρια ἐπισκευασθέντα
ἐχρησίμευσαν ὡς φυλακαὶ ἄλλαχθ' ὁμοῦ
παντὸς ἐνοικιάσθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν
ταύτον οἰκίαι ἰδιωτικαί, τὸν ἀριθμὸν 6.

Ἡ Κυβερνήτης ἐπ' ἰκισιν ὅλα τὰ δι-
καστήρια καὶ ὅλους τοὺς εἰσαγγελεῖς μ.
ἀνάλογον ἀποσκευῇ. ἡς ὅποιος δὲ ἀξία,
κατὰ τὰς σταλείσας μοι ἀπογραφάς, ἀνα-
δίδει εἰς 6,500 δρ. περίπου· ἡ δὲ ποσότη-
ς αὐτὴ δὲν περιλαμβάνει καὶ τὴν τιμὴν
τῶν διαφόρων παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρ-
χῆς ἐνισχυομένων βιβλίων καὶ ἐφημερί-
δων, ἥτις λογίζεται σχεδὸν εἰς 3,300 δραχ.

Ὁ ἐπιστημύμενος ἐνταῦθα πίναξ δὲν
ἀναφέρει ἐμὴ ἐκείνης τὰς δικαστικῆς ἀρ-
χῆς, ὅσα ἐπιδράνουν κατὰ τὴν τὸν ὑπο-
λογισμὸν μου εἶπον· διὰ ὅτι τὰ εἰρηνο-
δικεῖα ἐσημειώθησαν ἐν αὐτῷ μόνον διὰ
τὴν τιμὴν τῶν σφραγίδων καὶ τῶν ἐφ-
ημερίδων· οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ ὑπογραμ-
ματεῖς, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν,
καὶ ἅπαντες οἱ κλητῆρες δὲν ἐμπαύονται
παντάπασι διότι οὔτε μισθὸν, οὔτε ἄλλο
κῆρυγμα ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἔχου-
σι· τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν ἐκκονοῦντο διὰ
τῆς ποιν. καὶ πολ. διατιμῆσεως· ἄρτι τῆς
εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου,
ὅτε, τῶν διατιμῆσεων ταύτων καταργη-
θεῖσιν, ποσοστὸν τι τοῖς ἀρθεῖν ἐπὶ τῶν
τοῦ χαρτοσήμου δικαιωμάτων.

Αὗται εἶναι, Βασί, αἱ ἐξηγήσεις, τὰς
ὅποιας ἐνόμισα γὰρ μοι νὰ δώσω περὶ
τῶν τριετῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης Γραμματείας, ἐλπίξω ὅτι δικαιολο-
γοῦσιν, ἀπορρόντως τὰς διαφόρους ποσότη-
τας καὶ δαπάνας· καὶ τῷ ὄντι πόσον μέτριον
θέλει ἀναδεῦθαι τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τού-
των, ὅταν φέρῃ τις κατὰ νοῦν τὴν ἀπειρα
ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ὅσα ἡ δικαστικὴ
ὁργανισμὸς παρήγαγεν· τὰ μὲν δικαστήρια
συγκροτημένα καὶ ὁμοίωμα τῶν δικα-
στηρίων τοῦ πλέον περρωτισμένου μέρους
τῆς Ευρώπης καὶ ἐστηρικμένα ἐπὶ τῶν
πλέον φιλελευθέρων καὶ ὑγιεινῶν ἀρχῶν· τὰ
δὲ ἐμπορικὰ καὶ πολιτικὰ συναλλάγματα

ἐξησφαλισμένα, τὴν δὲ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὴν εἰρήνην περιφρουρημένην, τὴν δὲ δικαιοσύνην περιβεβλημένην μὲ τὰς δυνατὰς ἐργασίαις καὶ ποῖα δὲν πρέπει νὰ ᾖναι ἢ τῆς Ἑλλάδος εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκείνον, τοῦ ὁποῦ ἡ σύνεσις, ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων δυσκολιῶν καὶ τοσούτων ἐλλείψεων, ἐκατέρωθεσιν ὡς ἀνεγείρη τὴν καλλίστην τῶν θεσμοθεσιῶν;

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 34 Δεκεμβρίου 1836.

Τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ. τῆς ἐπιγραφείας·περὶ τῶν ἐξόδων τῶν 1833, 1834 καὶ 1835

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Βασιλεῦ.

Οἱ πίνακες, τοὺς ὁποίους καθυποβάλλω διὰ τῆς παρούσης εἰς τὴν Ἱμετέραν Μεγαλειότητα, περιέχουν τριῶν ἐτῶν δαπάνας τῆς ναυτικῆς ὑπερεσίας, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνιδρύθη ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις. Ἀφοῦ ἀνέλαβεν ἡ Ἱμετέρα Μεγαλειότης τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, δὲν ἐβράδυνε νὰ γνωρίσῃ καὶ διὰ τῆς πείρας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ διττὴν ὄψιν θεωρούμενη, ἔχει ἀνάγκην ἀναπόφευκτον πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Εἰς δύο ἄρα κύρια ἀντικείμενα ἐπέστησεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν Ἰης. εἰς τὴν συγκρότησιν στόλου ἔθνικοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν Ναυστάθμου ἐμπεριέχοντος τὰ στοιχεῖα ἐκείνα τῆς βελτιώσεως καὶ τῆς προόδου, δι' ὧν μόνον δύναμει νὰ φέρωμεν τὸ ναυτικὸν τοῦτο εἰς τὴν ἀκμὴν, τὴν ὁποῖαν καὶ τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦν. Ἀλλ' ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις πολλὰς ἀνάγκας ἔχουσα νὰ θεραπεύσῃ, πολλὰ ἄλλα συστατικά τοῦ νέου Κράτους νὰ δημιουργήσῃ, ἔπρεπεν, ὑπεῖκουσα εἰς τοὺς ὅρους τῆς οἰκονομικῆς τοῦ δημοσίου κατ' ἐστάσεως, νὰ ἐντυπώσῃ βαθμικίαν τινὰ κίνησιν εἰς τὰ μέσα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ναυτικοῦ, καὶ νὰ προάξῃ τοῦτο τοιούτῳ τρόπῳ εἰς τὴν τελειοποίησιν του. Τοιαύτη ὅθεν ὑπῆρξεν ἐξ ὑπαρχῆς ἢ ἐνέργειας τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν εὐρίσκετο τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ 1813 ἔτους εἰς στάσιν ἀκροφαλῆ, καὶ οὔτε σχε-

δὸν ἦτον ἐπαξίον τοιοῦτου ὀνόματος. τῶν σωζομένων τότε ὀλίγων πλοίων, πλεῖστα ἦσαν σεσαθρωμένα, τὰ λοιπὰ ἔχρηζον ἐπισκευῆς, καὶ εἰς τὸν ναύσταθμον εἰς τὸ ὅποιον οὔτε ἔχνη τεχνιτῶν, ἢ λουρτζῶν, ἢ πυροβολικοῦ ὀργανισμοῦ δὲν κρίνοντο, ἐκεῖτο ἀσήμαντός τις καὶ μικροῦ λόγου ἄξιον ποσότης ὕλικου. Πληρῆματα τακτικά δὲν ὑπῆρχον ἢ βαθμολογία καὶ ὁ ἱματισμὸς ἦσαν ἀκανόνιστα. ναυτικὴ ἐκπαίδευσις παρημελημένη ἢ ὑπηρεσία ἐστρεβεῖτο ὁλοσχερῶς τῇ ταξικῇ ἐκείνης καὶ τῆς εὐρυθρίας τὴν ὁποῖαν πᾶν τῶν ἐπιζητούντων τὰ στρατιωτικὰ κατατάσσεται. Εἰς τὴν νεαράν Κυβέρνησιν Ἱμετέρας Μεγαλειότητος, ἀπέπεσε προνοήσῃ καὶ περὶ τῶν ἐλλείψεων τούτων ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ βασιλείου, ἡ ἀσφάλεια τῶν παραλίων καὶ τῆς ναυτιλίας, ἀπῆλθε τὴν παρουσίαν ναυτιλικῶν δυνάμεων εἰς τὰς ἑλληνικάς θαλάσσας ἐπεσκευάσθησαν ὅθεν τὸ πρῶτον διωργανίσθησαν ἐκ τοῦ προχείρου τὰ ἐπάρχοντα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἡ διεδύχλη ἢ ἐνίσχυσαν κατόπιν ἄλλα, ναυπηγηθέντα καὶ ἀγορασθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ βασιλικὸς στόλος σύγκειται σήμερον ἐκ πλοίων καταλλήλως ἐφοπλισμένων, ἐξ τῶν 21 κατεσκευάσθησαν καὶ ἀγορασθέντα ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς βασιλείας, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπισκευασθέντα τὰς ἀλλοδαπὰς ναυπηγείας, ἢ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, θέλουν μετ' ὀλίγον ἀναπληρωθῆναι ἄλλων ναυπηγουμένων ὁλονεν καὶ ἐκ τῶν ἐργησιζομένων εἰς τὸν ναύσταθμον. Δια ἐνίσχυθῃ ἢ ἐπὶ τὰ κρείττω αὕτη τάξις εὐκολυνθῶσιν αἱ ναυπηγίαι, νὰ εἰσαχθῶν ἀκριβοῦς ἐλέγχου διατυπώσεις, νὰ ταπεινωθῇ ἡ ναυτολαγία, καὶ νὰ καταβληθῶνται μέρμυνοι συντονώτεροι ὑπὲρ καθολικῆς τοῦ ναυτικοῦ βελτιώσεως, δὲν γανίσθη συγχρόνως τὸ διευθυντήριον τοῦ ποιοῦ τὴν ἐφορείαν ἀνετέθη ὁ ναύσταθμος. Εἰς αὐτὸν τίποτε σχεδὸν χρονον δὲν ὑπῆρχεν· ἔγεινεν ἄρα χρεὶα ναυπηγικῶν ὕλικων, νὰ μορφωθῶσι λόχοι τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν, νὰ ληφθῇ φροντιστὴς τοῦ πυροβολικοῦ, νὰ ἀγορασθῶσι

λυδάπννοι ἀλλ' ἀναγκασίαι μηχαναί, νά οἰκοδομηθῶσιν ἐργοστάσια, ἀποθήκαι, στρατῶνες, νεώρις, καὶ εἰς ἓνα λόγον, νά ἀναπτυχθῶσιν αἱ πρῶται ζωογονητικαὶ δυνάμεις τοῦ ναυτικοῦ. Ἀλλ' ἄλλο ἀντικείμενον οὐχ' ἤττον σπουδαῖον εἴλκυε ταυτογρόνως τὴν προσοχὴν τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς αὐτὴν τὰς τελευταίας ἐλπίδας ἀναθέσαντες οἱ γενναῖοι ναυτικοὶ οἵτινες καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τύχην διεκινδύνευσαν ἢ ἐθυσίασαν ὑπὲρ τῆς ἰδίας πατρίδος, ἀπεκδέχοντο δικαιοματικῶς πόρον τοῦ ζῆν. Οἱ πρόμαχοι τοῦ ἀγῶνος ἐξαβούλησαν. Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τιμῶσα τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰς ὑπηρεσίας των, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς βαθμοὺς καὶ συντάξεις ἀναλόγους μετὰ τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τοῦ Κράτους· κατέστησε δι' αὐτοὺς τὴν λιμενικὴν ἱεραρχίαν· ἐσύστησε τὸν λόγον τῶν ἀπομάχων· καὶ ἀντέμειψεν ὅσον ἦτο δυνατόν τοὺς ἀγωνισθέντας καὶ δυστυχίσαντας. Τετρακόσιοι ὄθεν καὶ ἐπικείμενα ἀξιωματικοί, ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε διαθέσιμοι λαμβάνουν μισθοὺς, καὶ δύο περίπου χιλιάδες ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν ὑπηρετοῦν εἰς τὸν στόλον, εἰς τὰ λιμεναρχεῖα καὶ εἰς τὸν ναύσταθμον. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ οὔτε ἡ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις ὀλιγορήθη· πολλὰ τέκνα τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντων ἀπεστάλησαν δαπάνῃ δημοσίου εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ δεκαπέντε ἐτι ἄλλα σπουδάζουσιν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὰς ναυτικὰς ἐπιστήμας· ἀριθμὸς δὲ τις ἄλλος ἐλλήνοπαίδων ἐκμανθάνει ἐπιωφελεῖς τέχνας εἰς τὰ παρὰ τῷ ναύσταθμῳ ἐργοστάσια. Νοσοκομεῖον ναυτικὸν δὲν ὑπῆρχεν· ἡ πρόνοια καὶ ἡ φιλανθρωπία τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐπρόνοιε καὶ περὶ συστάσεως τοιοῦτου καταστήματος, τὸ ὁποῖον πρόκειται ἤδη νά λάβῃ ὀργανισμὸν ἐντελέστερον. Κατασκευὴ πλοίων καὶ συντήρησις αὐτῶν· διαρρύθμισις τοῦ ναύσταθμου· ἀνέγερσις οἰκοδομῶν· ἐκπαίδευσις καὶ εἰσαγωγή τεχνῶν· περιθάλψις τῶν ναυτικῶν· ἰδοὺ κυρίως τὰ ἀντικείμενα εἰς τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν αἱ προσήτες αἱ

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

σημειούμεναι εἰς τοὺς πίνακας. Αἱ βελτιώσεις ἐξακολουθοῦνται τὸ ἐνεστώδες ἔτος μετὰ πλείοτερον ἔντασιν· νέα πλοῖα κατασκευάζονται, νέοι ὀργανισμοὶ εἰσάγονται, καὶ σκέψεις γίνονται περὶ οἰκοδομῆς ναυστάθμου πλέον ἐκτεταμένου, καὶ ἀναλόγου μετὰ τὸν προορισμὸν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα φυλάττεται ἀκριβὲς περὶ τῆς δαπάνης οἰκονομία.

Ἐν Αθήναις τὴν 30 Ὀκτωβρ. 1836.

Κατάλογος τῶν ναυπηγηθέντων καὶ ἀγορασθέντων πλοίων ἐπὶ τῆς βασιλείας, καθὼς καὶ ἄλλων ἀγορῶν καὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὰ 1833, 1834 καὶ 1835.

1) Βρίκιον, Νέλσων, ἡγοράσθη, φέρει 10 κανόν. τῶν 12' 2) Κόττερον, Ναυτίλος, ἐναυπηγ. φέρει 4 κανόν. τῶν 18' 3) Κότ. Γ'λαῦκος, ἐναυπηγ. φέρει 4 κανόν. τῶν 18' 4) Κότ. Λέων, ἡγοράσθη διὰ τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. 5) Κανονοφόρος Μισούλης μετὰ 1 κανόν. τῶν 18' 6) Κανονόφ. Ἄστυξ μετὰ 3 κανόν. τῶν 18' 7) Κανονόφ. Τσχαμάδος μετὰ 2 τὸ ἐν τῶν 68 καὶ τὸ ἄλλο τῶν 24' 8) Κανονόφ. Τομπάζης μετὰ 2 τῶν 68 καὶ 18' 9) Κανονοφ. Ἀποσόλης μετὰ 2 τῶν 18 καὶ 24' 10) Κανονοφ. Κόχραν μετὰ 1 τῶν 18' 11) Κανονοφ. Σαχτούρης μετὰ 2 τῶν 12' 12) Κανονοφ. Ἀνδροῦτσος μετὰ 1 τῶν 13' 13) Κανονοφ. Κριεζῆς μετὰ 1 τῶν 18' 14) Κανονοφ. Κανάρης μετὰ 1 τῶν 18' 15) Κανονοφ. Ἐνδεκάτη μετὰ 1 τῶν 18' 16) Κανονοφ. Δωδεκάτη μετὰ 1 τῶν 18' 17) Βελλοῦ, Σάμος ἡγοράσθη μετὰ 2 τῶν 6' 18) Γολέτ. Ματθίλδη, ἐναυπηγ. φέρει 10 κανόν. 19) Γολέτ. Νευπλία, ἐναυπηγ. φέρει 10 κανόνια· 20) Δίκροτον, Ἐμμανουήλ, ἡγοράσθη· 21) Γαβάρρα, ὁ Ἄρης, ἡγοράσθη.

Ἠγοράσθησαν εἰς Λονδίνον· 2 Μηχαναὶ διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν λιμένων καὶ τὴν ἀλλευσιν βυθισμένων πραγμάτων. Κατεσκευάσθησαν· 2 ἐκτεταμένα καταστήματα διὰ τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν

συγκείμενον ἀπὸ 403 ἄτομα 4 Στρατῶν Πολλὰ νέα καταστήματα ἐντὸς τοῦ ναυστάθμου. Ἠγορήθησαν. Αἱ Ῥωσικαὶ ἀποθῆκαι χωρητικαὶ πολλοῦ ὕλικου. διὰ κατασκευὴν νεωρίων σημειοῦνται ποσότητες τινες εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλ' ἀνεβλήθη αὕτη, ἕως οὗ γαίνει ὀριστικῶς ἀπόφασις περὶ οἰκοδομῆς νέου ναυστάθμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρ. 1836.

438. Α. Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν μαθημάτων τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς διὰ νὰ συντάξῃ τὸν διοργανισμόν τῆς ὑψηλοτέρας ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμμικτ. προεδριάζομεν τὸν διοργανισμόν καὶ τὴν τάξιν τῶν μαθημάτων τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων τοιαυτοτρόπως, καθὼς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπισημασμένου ἐγγράφου, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ ὡς ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διαθετόμεν συγχρόνως ὡς ἐφεξῆς.

1. Ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἐ συστήσαμεν καὶ τὸ πανεπιστήμιον καὶ διὰ τοῦτου ἡυξήσαμεν σημαντικῶς τὰ τῆς ἐκπαίδεψεως ἔξοδα, διὰ τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν καὶ μέχρι δευτέρας διαταγῆς θέλουσιν μείνει τὰ νῦν ὑπάρχοντα πέντε γυμνάσια καὶ 24 ἐλληνικὰ σχολεῖα, τὰ ὅποια ὁμοῦ μετὰ λοιπὰ διδακτικὰ καταστήματα ἐξαρκούν ἐντελῶς διὰ τὸν ἐνεστώτα πληθυσμόν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ προσωρινόν τῶν διδασκάλων.

Τὰ διδακτικὰ καταστήματα ταῦτα ὅμως πρέπει τῶρα πλέον νὰ τελειοποιηθῶσιν ἀρκούντως, ὅπου ἀπαιτεῖται, ἀναλόγως μετὰ τὴν τάξιν τῆς διδασκαλίας.

2. Ακολουθῶς δὲ, ὅταν δηλ. αἱ δυνάμεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ δι-

μοσίου ταμείου τὸ συγχωρῶσι, καὶ ἡ ἀληθὲς ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, δύνανται καὶ πρέπει νὰ αὐξηθῶσι καταλλήλως τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 σημειωθέντα διδακτικὰ καταστήματα περαιτέρω, καὶ μάλιστα πρὸ πάντων τότε τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα.

3. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 μνημονευθεῖσα αὐξήσις αὐτῆς τῶν ῥηθέντων διδακτικῶν καταστημάτων ἐγκρίνεται μ' ὅλα ταῦτα καὶ παντοῦ, ὅπου ἡ δῆμος τις μόνος του, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἀναδέχονται καὶ προμηθεύουσιν ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦ ἔξοδα, προϋποτιθεμένου, ὅτι ἐν τοιοῦτον διδακτικὸν κατάστημα, δύναται ἀληθῶς νὰ συστηθῇ μετὰ προσώμενον καλὸν ἀποτέλεσμα.

4. Κατὰ ταύτην τὴν εὐκαιρίαν ἐκφράζομεν καὶ τὴν βῆσιν ὅτι παρὰ τὸ πανεπιστήμιον εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βασιλείου δὲν θέλουσιν συστήθῃ λύκεια—σχολεῖα μεταξὺ τῶν γυμνασίων καὶ τοῦ πανεπιστημίου—καθότι τὸ πανεπιστήμιον παρέχει διὰ τὴν ὑψηλὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, ἱκανὴν καὶ ἐκτεταμένην εὐκαιρίαν, τὸ δὲ κράτος, διὰ τὴν παντελῆ ἑλλειψίν περιουσίας δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, δὲν δύναται καὶ ἄλλως νὰ ἀναδεχθῇ τὰ εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπαιτούμενα ἔξοδα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμμ. παρρηγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836.

Ἐθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν ἔξοδων τῶν 1834 καὶ 1835 ἐτῶν.

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Μεγαλειότητα.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 16 (28) τοῦ παρ' ἡμῶν τοῦ Ὀκτωβρ. ὑπ' ἀριθ. 16529 Β. διάταγμα καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς Ἡμετέρας Μεγαλειότητος σύνοψιν περιέχουσαν ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835 διηρημένα κατὰ χροῖον καὶ κατὰ κεφάλαιον τοῦ στρα-

τιωτικοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ τὰς ἐξῆς πεπρατηρήσεις.

1. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἱματισμὸς τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων τακτικῶν στρατευμάτων ἦτον εἰς τὴν πλέον κακὴν κατάστασιν, ὥστε οἱ ὀλίγοι ἄνθρωποι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐσύγκειτο, εἶχον ἀνάγκην παντάπασιν νέου ἱματισμοῦ, καθὼς καὶ οἱ νεοσύλλεκτοι, οἵτινες κατετάττοντο πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στρατευμάτων, τῶν ὁποίων ὁ διοργανισμὸς προηδωρίσθη παρὰ τῆς Γ. Μ. καὶ τὰ ὅποια ἐσχηματίσθησαν. Αἱ ἀποθηκὴ τῆς πρῶν ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ, καθὼς καὶ αἱ τῶν διαφορῶν σωμάτων ἦσαν κεναί, ἔπρεπεν ἄρα διὰ τὴν πρῶτην ἐνδυμασίαν τοῦ στρατοῦ νὰ ἀγορασθῶσι μεγάλα ποσότητες χειροτεχνημάτων καὶ ἄλλου ὕλικου ἱματισμοῦ. Ἡ ἔλλειψις ἐργαστασίων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ νέκρωσις τοῦ ἐμπορίου κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀπέτελουν ἀδύνατον τὴν προμήθειαν τοῦ ὕλικου τούτου ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔφευκτον τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴν των.

Ἡ ἀγορὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὕλικου ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ ἡ μετακόμισις του ἦσαν φυσικῶς τῇ λόγῳ συνδεδεμένα μὲ δυσκολίας καὶ δαπάνας πολλὰς, διὰ τοῦτο ἡ τιμὴ τῶν χειροτεχνημάτων ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν σημερινὸν ὅρον, διότι ἐκτοτε τὸ ἐμπόριον ἐμψυχώθη, ὥστε σήμερον, ὃν καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰσέτι ἐργαστασὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐρίσκονται μὲ ὅλον τούτο τὰ διάφορα χειροτεχνήματα εἰς τὰς ἐμπορικὰς πύλεις καὶ εἰς τιμὴν ἀσυγκρίτως εὐθηνότεραν. Ἐκτὸς τούτου εἰς ὅλας τὰς προμηθεύσεις παρουσιάζονται ἐργολάβοι καὶ ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ προσγίνεται ὄχι μικρὸν ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον.

2. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἱματισμὸς τῶν πρῶν τακτικῶν στρατευμάτων ἦτον εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὁ ὅπλισμός ἦτον ἄρα γε εἰς καλλιτέραν; Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἡμετέρας μεγαλειότητος τὰ ὀλιγόριθμα τακτικὰ στρατεύματα

εἶχον ὅπλα ἢ ὅλως ἐφθαρμένα, ἢ παντάπασιν ἀνάρμοστα εἰς τὸ ὕπλον των. Τὰ ὅπλαστὰς ἐστεροῦντο ὅπλων εὐχρησίων καθὼς καὶ κομματίων ὅπλων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν εἰς τὰ στρατεύματα ἀχρηστών ἢ ἐπισκευὴν τῶν βεβλαμμένων ὡς πρὸς τὸ ὕλικόν τοῦ πυροβολικοῦ τὰ πολεμοφοδία καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἡσθάνετο καὶ αὐτὴ ἔλλειψις καὶ ἀπῆτει τὴν ταχθεῖαν αὐτῶν προμήθειαν, διὰ τοῦτο ἡγοράσθησαν σημαντικαὶ ποσότητες ὕλικου, ὅπλισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς, εἰς Γαλλίαν καὶ Βυβαρίαν, προσέτι δὲ ἀπὸ μὲν τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα Γαλλικὰ στρατεύματα μία ὁλόκληρος ὁρεινὴ κανονοστοιχία μετ' ὅλου τοῦ λοιποῦ ὕλικου, τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν ἀμαζῶν, ἐφιππίων καὶ ἵππων, ἀπὸ δὲ τὰ Βυβαρικὰ ἐπικουρικὰ στρατεύματα μία ὁλόκληρος μετὰ τῆς ἀποσκευῆς αὐτῆς κανονοστοιχία πεζῇ, ὁμοῦ μὲ τὰς ἀμάξας, πολεμοφοδίων καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἀντικαταστάσεως, πρὸς τούτοις μὲ τοὺς ἵππων τικαὺς καὶ ζευγητικούς ἵππους αὐτῆς, τὰ ἐφιππίαι των, καὶ τὰς φορτηγοὺς ἀμάξας. Μετὰ τοῦ εἰς Βυβαρίαν συστηθέντος λόγου ζευγιστῶν ἐφθασαν προσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα 50 ἵπποι ζευγιστικοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πυροβολικοῦ ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐρίππεια.

3. Κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Γ. Μεγαλειότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν στεροῦντο παντάπασιν ἵππων· ὁ διοργανισμὸς τῶν δύο τούτων σωμάτων ἀπέτελε ἀναγκαστὴν τὴν προμήθειάν των, ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα καλοὶ ἵπποι, ὅθεν ἔπρεπε νὰ γείνη ἡ ἀγορὰ των ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ μάλιστα εἰς τὴν Τουρκίαν. Κατὰ μέρος ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ ἱππικὸν καὶ τινες ἵπποι ἀπὸ τοὺς τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων παραχωρηθέντας.

4. Ἡ ἔλλειψις ἐφιππίων τόσον τοῦ πυροβολικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἱππικοῦ ἦτον ἐπίσης ἐπαισθητὴ, ἡγοράσθησαν λοιπὸν τόσον εἰς τὴν Βυβαρίαν ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ καὶ Βυβαρικὰ στρατεύματα καὶ

δι' αὐτῶν ἐφωδιάσθη τὸ ἱππικὸν καὶ δύο λόχοι ζευγυτῶν.

5. Ὁ στρατωνισμὸς ἦτον εἰς ἀθλικά-
την κατάστασιν καὶ οἱ ὀλίγοι στρατῶνες
οἱ ὅποιοι ὑπῆρχον ἦσαν μάλιστα κατοικητοί.
Ἐπομένως τόσον αὐτοὶ ὅσον καὶ τὰ ἄλλα
δημόσια κτίρια, τὰ ὅποια ἦτον προσδιω-
ρισμένα εἰς τὴν κατάλυσιν τῶν στρατευ-
μάτων ἐχρειάζοντο μεγάλας ἐπισκευάς,
προστούτοις διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωνται οἱ
κάτοικοι μὲ τὴν παρ' αὐτοῖς κατάλυσιν
τῶν στρατευμάτων, πολλαὶ νέαι οἰκοδο-
μαὶ ἀνηγέρθησαν τοσόν δι' αὐτὸν τὸν σκο-
πόν, ὅσον καὶ διὰ στρατιωτικὰ καταστή-
ματ'· ἀλλὰ περὶ τῶν οἰκοδομῶν θέλω
ἀναπτύξει πλατύτερον εἰς τὸ κεφάλαιον
τῶν περὶ ταύτας γενομένων ἐξόδων. Προσ-
θέτω μόνον ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἐπίπλων
στρατωνισμοῦ, ἰδίως δὲ σκευῶν κλινοστρω-
μνῆς ἤπορε παντάπασιν τὸ πρόην τα-
κτικὸν σῶμα.

6. Εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, ὑ-
πῆρχον ὄχι μικρότεροι ἐλλείψεις. Τὰ ὀλί-
γα νοσοκομεῖα τὰ ὅποια διετηροῦντο ἦτον
εἰς τὴν πλέον οἰκτρὰν καὶ ἐραμιλλον καθ'
ὅλην τὴν ἑκτασιν μὲ τὴν τῶν ἄλλων κλά-
δων τῆς ὑπηρεσίας κατάστασιν. Ἐν τοσού-
τῳ ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων κατὰ
συνέπειαν τοῦ νέου διοργανισμοῦ τῶν ἡΰ-
ξανεν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν ἐπλεόναζεν,
ὥστε ἦτον ἀρκευτός ἡ σύστασις διαφόρων
θεραπευτικῶν καταστημάτων. Διὸ κατὰ
πρῶτον ἐπεκτάθη τὸ νοσοκομεῖον Ναυ-
πλίου, καὶ ἐφωδιάσθη μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐ-
πιπλῃ, ἐπομένως δὲ ἐσυστήθησαν καὶ ἐπε-
σκευάσθησαν καὶ ἄλλα νοσοκομεῖα, με-
ταξὺ τῶν ὁποίων κρίνω εὐλογον νὰ ἀναφέ-
ρω τὰ τῆς Ἀεροκορίνθου, Λεσχηδίας, Λα-
μίας, Χαλκίδος καὶ Ἀθηνῶν, πρὸς τοῦτοις
δὲ τὰς ἐπισκευὰς τῶν νοσοκομείων Βονί-
τσης, Πατρῶν καὶ Μεθώνης.

7. Ὁ Κατὰ τὸ ἀπὸ 9 Φεβρ. (24 Μαρτ.)
1834 διοργανισμὸς τοῦ σχολείου, καὶ ἡ
μετάθεσις αὐτοῦ εἰς Λίγιναν ἐπέφερον ὄχι
μικρὰν δαπάνην εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑ-
πηρεσίαν. Τὰ εἰς τὴν νῆσον ταύτην κτίριον
τὸ ἑποῖον προσδιορίσθη εἰς καταστήμα

τοῦ διαιριφθέντος σχολείου εἶχεν ἀνάγκη
τόσων ἐπισκευῶν ὥστε εἰς μόνας ταύτας
ἐξωδεδόθησαν 24,000 δρ. ἐκτὸς τούτου
τὸ σχολεῖον εἶχε πολλὰ ὀλίγα καὶ σχεδὸν
παντάπασιν ἄχρηστα σκεύη, ὥστε, τόσον
αὐτῶν ἡ πρώτη προμήθεια, ὅσον καὶ τῶν
εἰδῶν γραφῆς, ἱερογραφίας καὶ τλ. ἀπῆ-
ται μεγάλην δαπάνην.

8. Τὰ ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 42 φαινόμε-
να ἐξόδα μετακομίσεως ἤθελον εἰσθῆαι ὑ-
πέρμετρα, εἰάν δὲν ἐδικαιολογούντο ἀπὸ
ἐκτάκτους περιστάσεις· ἀλλ' ὅταν θεωρή-
σῃ τις τὰς ἀδικήτους ἐκστρατείας καὶ
κινήσεις τῶν στρατευμάτων κατὰ τὸ 1833,
1834 καὶ 1835 προῖενθῆσις ἀπὸ τὰς
κατὰ τὰ τρία ἔτη σχηματισθείσας καὶ
διασχιζούσας τὸ κράτος συμμορίας λη-
στῶν καὶ ἀπὸ τὰς ἐκρηγείσας ἐπαναστά-
σεις εἰς Λακωνίαν καὶ Μεσσηνίαν, αἱ ὅ-
ποια ἐπέφερον γενικὴν κίνησιν εἰς τὰ
στρατεύματα κατὰ τὸ 1834. Χρεωστὲί
ἀρ' ἐνός μὲν μέρους νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι
τὰ ἐξόδα ταῦτα δὲν ἦσαν υπερβολικά,
καὶ ἀρ' ἑτέρου νὰ συμπεράνῃ μετὰ βεβαιό-
τητος ὅτι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς
γενικῆς ἡσυχίας τὰ ἐξόδα τοῦ κεφαλαίου
τούτου θέλουσιν ἐλαττωθῆ οὐσιωδῶς.

9. Διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ κατὰ τὸν
διοργανισμὸν προσδιορισθεῖσα δύναμις τῶν
στρατευματάτων, ἐπετράπη ἡ στρατολο-
γία ἐντὸς τοῦ κράτους, καὶ διὰ νὰ ἐπι-
τύχῃ, προσδιορίσθησαν τὸ μὲν πρῶτον
20 δραχ. ἐπομένως 400 δραχ. ὡς θω-
ρεῖ δι' ἕκαστον νεοσύλληκτον ὑποχρεού-
μενον εἰς τετραετὴ ὑπηρεσίαν. Ἡ δαπάνη
αὕτη ἐπαυσεσεν ἤδη, διὸ δὲν χορηγεῖται
πλέον καμμία θωρεὰ εἰς τοὺς νεοσυλλέ-
κτους, ἀλλ' ἐνεργεῖται μέχρι τέλους τοῦ
1835.

10. Εἰς τοὺς παραγράφους 5 καὶ 6 ἡ-
νέφερα ἤδη τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν
ἀναπόφευκτον ἀνάγκη τῆς οἰκοδομῆς καὶ
ἐπισκευῆς διαφόρων κτιρίων. Ἡ ἐλλείψις
καταστημάτων διὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ
στρατοῦ ἦτον ἡ ἐπαισθητοτέρα τόσον εἰς
τὰ στρατεύματα, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κατοί-
κους μὲ τοὺς ὁποίους ἐβιάζοντο νὰ συγκα-

οικούν εις τὰς περισσότερας φρουράς
 1 οικοδομή στρατώνων καὶ ἄλλων κτι-
 ρίων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ ἐπισκευὴ ὄχυ-
 ρωμάτων διαφόρων φρουρῶν ἀναγκάσι-
 μος ἀποφυγῇ τοῦ παντελοῦς ὀλέθρου
 ὧν, ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ ἐλκύσουν τὴν
 προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ πραγ-
 ματοποιηθῶν καθ' ὅσον τὰ μέσα ἐπέτρεπον
 οὗτο.

Τὰ κατὰ τὸ 1833, 1834 καὶ 1835
 ἐνεργηθέντα ἄξια λόγου στρατιωτικὰ κτι-
 ρία εἶναι τὰ ἑξῆς. Ο ἰσχυρὸν τοῦ πεζ.
 Ἀθῆνας, τὰ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ὁθω-
 μανικοῦ ναοῦ Φωκί καὶ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
 ἡλιοστασίου ἀμαξοστάσια, τὰ ἐργοστάσια
 τῶν τεχνιτῶν καὶ σκαπανέων εἰς Ναύπλιον,
 Ἀθῆνας, Μεσολόγγιον, 20 στρατώνες τῆς
 ὑποφυλακῆς τῶν ἐπὶ τῶν ἀρκτικῶν
 οἰκίων ὅσον καὶ ἐντὸς τοῦ κράτους. Τὰ εἰς
 Ναύπλιον καὶ Ἀθῆνας κεραμεῖα, δύο κατα-
 τήματα παρέχοντα ἥδη μεγάλης ὠφε-
 λείας εἰς τὸ δημόσιον, οἱ στρατώνες τῶν
 ἰσχυρῶν καὶ σκαπανέων εἰς Ναύπλιον,
 ὅποιοι δὲν ἀνηγέρθησαν μὲν ἐκ θεμελίων
 ἀλλὰ χρεωστοῦν διὰ τὰς γενομένας δι-
 αφόρας μεγάλας δαπάνας νὰ συγκρατηθ-
 ῶσιν μεταξύ τῶν νέων οἰκοδομῶν τῆς
 πολεμικῆς ἐκείνης· οἱ στρατώνες τοῦ πεζι-
 κοῦ εἰς Καλλιδρόμην, Βόνιτζαν καὶ Ἀκρο-
 κώρινθον.

Μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν διελθρήσειαν
 ἐποχὴν γενομένων σημαντικῶν οἰ-
 κοδομῶν ἐπισκευῶν διακρίνονται ὁ στρα-
 τῶν τοῦ πλατάνου εἰς Ναύπλιον, ἡ ἀνέ-
 γερσις τοῦ στρατῶνος τοῦ ἰππικοῦ εἰς Ἀρ-
 ροί, καὶ διάφοροι ἐπισκευαὶ καὶ μεταβο-
 λαὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ κτίρια Ἀκρονου-
 πλίας, Ἀκροκωρίνθου, Ρίου, Ἀντιρρίου,
 Ἰσουλίου, Μονεμβασίας, Μονιτζίας, ἡ πέ-
 ραις τοῦ νοσοκομείου Ναυπλίου, ἡ σύ-
 νταξις νοσοκομείων εἰς Ἀκροκωρίνθον, Βό-
 νιτζαν, Πάτρας, Μεθώνων πρὸς τούτους
 ἐστὶ τῆς οἰκίας Μετρώ εἰς Ἀθῆνας διὰ
 νοσοκομείου, ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ Ὁ-
 θωμανικοῦ ναοῦ Φωκί καὶ τοῦ μεγάλου
 οὐντροῦ εἰς στρατῶνας τῶν σκαπανέων.
 ἡ ἐπισκευὴ τοῦ καταστήματος τοῦ στρα-

τιωτικοῦ σχολείου εἰς Ἀθήναν περὶ οὗ ἐ-
 γινεν λόγος εἰς τὸν 7 §., ἡ ἐπισκευὴ ἐνὸς
 Ὁθωμανικοῦ ναοῦ εἰς Ἀργος χρησιμεύοντος
 εἰς κατάλυσιν μιᾶς ἑλκῆς.

Εἰς κυριωτέρας ἐπιδιορθώσεις ὄχυρωμά-
 των χρεωστῶ νὰ ἀναφέρω τὰ ἑξῆς. Τὸ
 διαχωρίζον τὸ ἡλιοστάσιον ἀπὸ τὸν προ-
 μαχῶνα τῆς ξηρᾶς, εἰς Ναύπλιον τείχος,
 τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφύρας τῆς πόλεως
 τῆς ξηρᾶς εἰς Ναύπλιον, τὸ τείχος τοῦ
 προχώματος καὶ διαφόρους ἐπισκευὰς τῶν
 ὄχυρωμάτων Παλαμηδίου, Ἀκρονουπλίας,
 Ρίου, Ἀντιρρίου καὶ Βονιτζίας. Διὰ τὴν
 πραγματοποιήσιν τῶν οἰκοδομῶν τούτων
 ἐχρειάζετο βεβαίως ἀναλόγως σημαντι-
 κὴ ποσότης ὑλικοῦ καὶ ἐργαλείων. Τὰ τε-
 λευταῖα ταῦτα, μάλιστα δὲ ὁ σιδηρὸς καὶ
 ἡ ξυλικὴ ἔλειπον ὀλοτελῶς ἀπὸ τὴν Ἑλ-
 λάδα. Ἡ ἐντὸς τοῦ κράτους ξυλικὴ οἰκο-
 δομὴ ὅχι μόνον ἐτίματο ὑπὲρ μέτρον,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ μέ-
 γεθος ἦτον ἀνίκανος εἰς τὰς γενομένας
 οἰκοδομὰς. Ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη νὰ ἀγο-
 ρασθῶσιν ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ μάλιστα
 εἰς Τεργέστην· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐπρὸς
 ἐνέστησαν δαπάναι ἐκτακτοί, αἵτινες ἐ-
 πηύξησαν τὰ ἐξόδα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν
 τρόπον κατηναλώθησαν μόνον εἰς τὴν πρὸς
 τοῦ λοχαγοῦ Λουερθέκου γενομένην ἀγο-
 ρὰν ἐργαλείων καὶ ὑλικοῦ ὑπὲρ τὰς
 350,000 δραχμὰς.

Αἱ εἰς τὴν ἐπισυναπτομένην σύνοψιν
 σημειωμέναι ὑπὸ τὸ κεφ. XVI. ποσότητες
 ἤθελον ἴσως φανῇ ὑπέρμετροι ἀλλ' ἐάν
 ἀναλογισθῇ τις, ὅτι δι' αὐτῶν πολλάκι μὲν
 νέαι οἰκοδομαὶ ἐκ θεμελίων ἀνιγέρθησαν
 πολλὰ καὶ κτίρια ἐπισκευάσθησαν εἰς τρόπον
 ὥστε ἀνυψώθησαν, κατεστήθησαν εὐχρη-
 στα καὶ παρουσιάζουν σήμερον σημαντι-
 κὴν ἀξίαν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ δημο-
 σίου, δὲν θέλει τὰς θεωρῆσαι βέβαια ὑπερ-
 βολικὰ, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσον τὸ τότε
 εἰς τὰς ἀποθήκας εὐρισκόμενον ὑλικὸν καὶ
 τὰ ἐργοστάσια τῶν τεχνῶν καὶ σκαπανέων
 παρέχουν ἱκανὴν ἀξίαν.

11. Περί τῶν ἐξόδων τῆς εἰς Βουκρίαν
 στρατολογίας, χρεωστῶ νὰ κάμω τὴν

παρατήρησιν ὅτι ἡ σημαντικὴ δαπάνη τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ ἔκτακτος αὕτη περίστασις, συμβῆσα κατὰ συνέπειαν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας τὴν 1 Νοεμβρ. 1832 συνομολογηθείσης συνθήκης δὲν ἐμπορεῖν ἀ προσεπιλογισθῇ εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα τῶν στρατευμάτων. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος. Ἐπομένως χρεωστοῦν τόσον τὰ πρῶτα, ὅσον καὶ τὰ δεύτερα νὰ ἐκπεσθῶν ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῶν στρ. τῆς γραμμῆς.

Ὅθεν ἐάν αὐταὶ αἱ δύο ποσότητες	
ἐξ ὧν ἡ πρώτη φέρει	2,796,424 19
καὶ ἡ δευτέρα	4,624,133 23
συνάμα δὲ	7,420,557 42
ἀφαιρεθῶν ἀπὸ τὴν γεν.	
ποσότητά των	22,087,978 92

θέλουν μένει τὰ στρατιω-
τικά ἔξοδα εἰς 14,667,424 57

Γίνεται ὅμως ἐνταῦθα ἡ παρατήρησις, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐξόδων τῆς στρατολογίας εἰς Βαυαρίαν συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὀπλισμοῦ τῶν Γενικῶν ἐθελοντῶν, οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἐντελὴ ὀπλισμόν, ἱματισμόν καὶ ἀποσκευὴν.

42. Κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουν) 1833 διάταγμα 13 ἐφ. 21 ἐσυστήθη τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον ἐσχηματίσθη μέρως ἀπὸ στρατιώτας τῶν πρῶτην ἐλαφρῶν καὶ μέρως ἀπὸ τῶν πρώτων τακτικῶν.

Ὁ ἱματισμὸς, ὀπλισμὸς καὶ ἡ ἐπίπλευσις τοῦ σώματος τούτου σχηματισθέντα ἐκ τοῦ μηδενός, ἐχρεώσουν νὰ ἐπιφέρουν μεγάλα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ ὁ διουργανισμὸς τοῦ σώματος τούτου ἐμβαίνει βαθμὴν εἰς ἐνέργειαν καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐπαραγματοποιεῖτο κατ' ὀλίγον ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῶν εἰς τὰ τρία ἐτη. Κατὰ τὸ τέλος τῶν 1836 τὸ διαληφθὲν σῶμα ἐσύγκειτο πλέον ἐκ 1327 ἀνδρῶν καὶ 162 ἵππων καὶ ἦτον ἐντελὴς ὀπλισμέγον, ἐνδεδυμένον καὶ παρασκευασμένον.

Τὸ ἀρτισύστατον σῶμα τῆς χωροφυλακῆς δὲν ἦτον μόνη αἰτία τῶν μεγάλων ἐξόδων τοῦ σώματος τούτου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτη, αἱ ταραχαὶ τῆς Λακωνίας καὶ Μεσσηνίας, αἱ καταδιώξεις τῶν ληπτῶν, ἐπροξένησαν ἐπίσης μεγάλας ζημίας καὶ δαπάνας εἰς τὸ εἰρημένον ὅπλον.

43. Κατὰ τὰς ταραχὰς τῆς Λακωνίας εἰς πολλοὺς Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἐδείξαν ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἐφάνησαν πιστοὶ ὑπὲρ τοῦ Α. Μ. ἐχορηγήθη σταθερὸς μισθὸς καὶ μετὰ ταῦτα ὅταν ἀνεστῆσαν νεαὶ ταραχαὶ εἰς Μεσσηνίαν καὶ Ἀρχαδίαν ἐπιστήθησαν πολλὰ σώματα ἐθοφυλακῆς ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, ἐκ τούτων προέκυψεν ἡ δαπάνη τῶν εἰς τὴν ἐπισυναπομένην σύνοψιν σημειωμένων 602,628 δρ. 89 λεπτῶν.

Νομίζω, Μεγαλειότατε, ὅτι ἐξέθεσα ἤδη τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπροξένησαν τὰ ἔξοδα, τῶν ὁποίων ἴσως ἡ ποσότης ἤθελε ραπὴν ὑπέμετρος πρὸς περισσοτέραν δὲ διακασιολόγησιν αὐτῶν λαμβάναι τὴν πόλιν νὰ προσθέσω. Εἰς κράτος τὸ ὁποῖον ἐβόλασεν εἰς τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς οἷαν εὕρισκετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν εὐτυχῆ ἀφίξιν τῆς Γ. Μεγαλειότητος, ὁ διαργανισμὸς νέων στρατευμάτων ἀπῆτει ὀγκομικρὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἀναμφιδόλως ἔπρεπε νὰ ἐπαυξήσουν πολὺ καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τριετίαν ἐπισυμβῆσαι δυσάρεστοι περιστάσεις καὶ τὸ προμηθευθῆν ὕλικον καὶ μ' ὅλον τούτο ἐκ μόνης τῆς παραβολῆς τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀρίξεως τῆς ἱμετέρας Μεγαλειότητος καταστάσεως τῶν στρατευμάτων καὶ μὲ τὴν σημερινήν, εἶναι εὐκυνον νὰ εἴδῃ τις ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀνωτέρω τριετοῦς περιόδου δὲν εἶναι ὑπέρογκα. Τὰ στρατεύματα εἶναι καλῶς καὶ καθαρῶς ἐνδεδυμένα, αἱ ἀποθήκαι ἐφωδισμέναι μ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἶδη, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς τὸ δημόσιον θέλει ὑπόκεισθαι εἰς μόνον τὰ συνήθη ἔξοδα δι' ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ὁ ὀπλισμὸς καὶ ἀποσκευὴ εὕρισκονται εἰς καλὴν κατὰστασιν.

Τὰ ὀπλοστάσια ἔχουν ἱκανὰ ἐφοδία ὀπλοῦ πυροβολικοῦ παντοίου εἶδους. Διὰ τῶν ἐργοστασίων δὲ τῶν σκαπανείων, τῶν τεχνιτῶν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματιοῦ, ἔχει μόνον τὰ ἐν χρήσει σκεύη τοῦ ὀπλισμοῦ διατηροῦνται εἰς καλὴν κατὰ στασιν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάζονται ἐκ νέου.

Τὸ πυροβολικὸν ἔχει ὅλην τὴν διὰ τὰ ὑποζυγία τοῦ ἀναγκάλαν ἵπποσκευὴν καὶ ἀποσκευὴν εἰς καλλίστην κατάστασιν διότι ἐσχάτως ἐλαβεν αὐτά.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι ἤδη πλήρης, τὰ ἐρίππεια ἐντέλῃ, ὥστε εἰς τὰ προσεχῆ ἔτη δὲν θέλουν ἐπιβαρύνει τὸν στρατιωτικὸν προϋπολογισμόν εἰμὴ τὰ ἐξόδα τῆς συντήρησός του.

Διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν στρατευμάτων ἐγένεον ἡδὴ ταυτοῦτη φροντίς, ὥστε εἰς τὰς περισσότερας φρουρὰς ὑπάρχουν στρατῶνες οἵτινες ἐκτίσθησαν ἐκ θεμελίων κατὰ μέρος, καὶ κατὰ μέρος ἐπεσκευάσθησαν εἰς τὰ 1833, 1834 καὶ 1835. Προστούτοις δὲ ἐρωδιώθησαν μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐπιπλά καὶ σκεύη κλινωστρωμνῆς εἰς τρόπον, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς μόνη ἡ συντήρησις των καὶ ἡ κατὰ μέρος ἀντικατάστασις των θέλει προξενεῖ θάπληκτον εἰς τὸ δημόσιον, ἐπίσης ἐλήφθη πρόνοια καὶ διὰ τὰ τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν, ἐσκευάσθησαν διάφορα νοσοκομεία, καὶ ἔχουν ἤδη τὰ ἀναγκαῖα ἐπιπλά, τὰ ὅποια κυρίως συνίστανται εἰς σκεύη κλινωστρωμνῆς καὶ ἐνδύματα ἀσθενῶν.

Ἠλέγχθη ἤδη ὅτι τὸ κατὰστημα τοῦ σχολείου ἐπεσκευάσθη οὐσιωδῶς καὶ καθυπεβλήθη εἰς διαφόρους ἐσωτερικὰς μεταβολὰς, τὰ ἐξόδα τοῦ κατὰστηματος τούτου ἔχοντος ἀνάγκην διαφόρων σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν κατὰ τὴν πρώτην του σύστασιν δὲν δύνανται νὰ φανθοῦν ὑπερβολικὰ.

Τὰ ἐξόδα τῶν μετακομίσεων τὰ ὅποια ἐκτακτοὶ περιστάσεις ἐπικυῖσθαι, εἰς τὸ ἐξῆς ἀφοῦ ἀποκατεστάθῃ ἡσυχία δὲν θέλουν εἶσθαι τόσον σημαντικὰ ὥσον ἦτον εἰς τὰ 1833, 1834, καὶ 1835.

Ἡ κυβερνήσις ἔχει ἤδη πολλὰ κτίρια

στρατιωτικὰ εἰς καλλίστην κατάστασιν, τὰ ὅποια ἔχει μόνον ὠρελείας χορηγοῦν, ἀλλὰ παρέχουν καὶ ἀξίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς τὸ ὅποιον ἐστειλῆν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας σύγκειται ἤδη ἀπὸ 1400 ἀνδρας ἐνδεδυμένους, ὀπλισμένους καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ καλῶς παρεσκευασμένους· αἱ ἐνωμοτίαι τῶν ἱππέων ἔχουν ὅλαι ἵππους καὶ ἐρωδιώθησαν μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐρίππεια.

Δι' ὅλους τοὺς προεκτεθέντας λόγους, νομίζω, Μεγαλειότατε, ὅτι δὲν θέλει τις ἀποστῆ τῆς ἀληθείας, ἐὰν ὑποθέσῃ ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835 ἀνεγενθέντα ἐκ θεμελίων κτίρια καὶ αἱ γενόμεναι σημαντικαὶ ἐπισκευαὶ στρατιωτικῶν κτιρίων, προστούτοις τὸ ὑπάρχον καὶ σήμερον καὶ ἀγορασθὲν τότε ὕλικόν τοῦ πυροβολικοῦ καθὼς καὶ λοιπαὶ ὅλαι οικοδομῆς κτλ. προσέτι δὲ τὰ ὑπάρχοντα ἐργαλεῖα φέρουν σήμερον μίαν ἀξίαν 3,000,000 δρ. ὥστε ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ποσότης αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ὑπόλοιπον τῶν στρατιωτικῶν ἐξόδων ὡς ἀνωτέρω συμποσυνμένων εἰς 14, 667, 424 δραχ. 57 λεπ. μένουσιν τὰ ἐξόδα ταῦτα μόνον 11 667, 424 δρ. 57 λεπ. τὰ ὅποια φέρουν ὡς μέσον ὅρον δι' ἑκάστον ἔτος περίπου 3, 590,000 δραχ. Ἐὰν θεωρήσῃ τις τὰς τότε περιστάσεις, τὴν ἑλλειψὶν παντὸς ἀναγκαίου σκεύους διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, τὸν ὀπλισμὸν καὶ τὸν στρατωνισμὸν τῶν στρατευμάτων, τὰς σημαντικὰς κινήσεις καὶ ἐκστρατείας, ποτὲ μὲν κατὰ τῆς λησιείας, ποτὲ δὲ πρὸς κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν καὶ ἐπαναστάσεων, καθὼς τῆς Ἀρκωνίας, Μεσσηνιας καὶ Ἀρκαδικῆς χρωστέϊναι ὁμολογήσῃ, ὅτι τὰ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν γενόμενα ἐξόδα δὲν ἦσαν ὑπέρμετρα εἰς ἐν κράτος ἀρτιπαγὲς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μιᾶς νεοσυστάτου στρατιωτικῆς οἰκονομίας, καὶ μάλιστα ἀφοῦ δι' αὐτῶν τῶν ἐξόδων ἐγένεον ὅλαι αἱ πρῶται ἀγοραὶ καὶ παρασκευαί, ὥστε εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη πάλιν ὕλικόν ἐκ τοῦ ἤδη ὑ-

πάρχοντος δύναται νά χρησιμεύσῃ καὶ τοιοῦτω τρόπῳ δι' ἐνὸς τακτικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος καὶ νά ἐλαττωθῇ ἀρκετὰ ἡ δαπάνη τῶν ἐπερχομένων χρησέων. Μένω κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρ. 1836

439. Δ. Περὶ προσθήκης εἰς τὸ περὶ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διάταγμα.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἀπὸ 6 Οκτωβρ. τ. ε. περὶ τῆς κάτω περιλήψεως ἐγκρίνομεν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς δημοτικῆς διοικήσεως Ἀθηνῶν, ὡς προστέθηκα εἰς τὸ διάταγμα τῶν 9(21) Ἀπριλίου τ. ε. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τὰ ἐφεξῆς πρόσθετα ἄρθρα.

13. Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀναφερθέντα τεμάχια γῆς παύουν ἀπὸ τὸ νά θεωρῶνται ὡς τοιαῦτα. εὐθὺς ἀφοῦ ὁ ἰδιοκτήτης ἔδωκεν εἰς τὸ ἐμβαδόν αὐτοῦ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἔκτασιν εἰς τὸ ἄρθρον 3 καὶ 44. εἰς ἐναντίαν περίστασιν παραχωροῦνται κατ' ἐκτίμησιν διὰ πραγματογνωμόνων εἰς ἐκεῖνον τὸν γείτονα ἰδιοκτήτην γῆς, τὸν ὅποιον ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως νομίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τοῦτο· ἐάν ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων εἶναι ὠκοδομημένα ἐργαστήρια, ταῦτα ἐκτιμῶνται χωριστά.

14. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἐξαιρουμένων ἐκεῖνων τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρ. 3 δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν πλέον κανεῖς νά οἰκοδομήσῃ, ὅστις δὲν ἔχει τοῦλάχιστον 100 τετραγωνικάς πήχεις γῆπεδον.

15. Εἰς τὰς πρωτίστας ὁδοὺς τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς νέας πόλεως τὸ πρόσωπον μιᾶς οἰκίας δὲν συγχωρεῖται νά ᾖναι ὀλιγώτερον ἀπὸ 8 πήχεις τὸ μῆκος, τὸ δὲ ὅστος τῆς οἰκίας πρέπει νά ᾖναι τοῦλάχιστον 40 πήχεις.

16. Εἰς τὴν μεταξύθμισιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 6 σημειωθέντων συνόρων δὲν γίνεται ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν παραχωρηθέντων

ἢ λησθέντων τεμαχίων γῆπεδων οὐδεμία διαφορὰ εἰς τὴν ἀξίαν των, εὐθὺς ἀφοῦ τὸ μέγιστον βάθος αὐτῶν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ δέκα πήχεις· ἐάν ᾖναι περισσότερον, ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς ἀνάγεται εἰς τὸ πριπλέον τῶν δέκα πήχειν.

17. Εἰς οὐδένα εἶναι συγχωρημένον νά διευθύνῃ τὰ νερά τῆς βροχῆς ἀπὸ τῆς σκέπης τῆς οἰκίας του εἰς τὸ γειτονικόν του γῆπεδον, ἢ δι' ὀχετῶν νά χύνωνται ἀπὸ τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον.

18. Φοῦρνοι, χοιρώνες, λάκκοι ἀποπτῶν καὶ κόπρου κτλ. οἰκοδομοῦνται στερεῶς μὲ λίθους καὶ μίαν πήχυν μακρὰν ἀπὸ τὸν μεταξὺ τοίχον (μεσότοιχον).

19. Δὲν εἶναι συγχωρημένον νά κτιζῶνται τὰ μεσότοιχα διὰ ξυλίνου διαφράγματος ἢ μὲ ὡμας πλίνθους· αὐταὶ συγχωροῦνται μόνον διὰ ἔσω χωρίσματος καὶ τὸ πρόσωπον.

20. Τὰ λιθόκτιστα καμίνια καὶ οἱ καπνοδόχοι θέλουν κτίζεσθαι μακρὰν ἀπὸ κάθε ξυλικῆν 10|100 τῆς πῆγης· τὰ δὲ ἀπὸ φύλλον σιδήρου νά ᾖναι 12|100 τῆς πῆγης ἀπομεμακρυσμένα.

21. Μία ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἀπὸ ἑνα δημοτικὸν σύμβουλον, τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως, τὸν ἀστυνόμενον, καὶ ἑνα πρωτοκτίστην, καὶ συνδεδεμένη ἀπὸ ἑνα σωρῶτην τῶν καπνοδόχων, θέλει ἐπισκέπτεται ἅπασι τοῦ ἔτους ὅλας τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα, διὰ νά ἴδῃ ἂν ὑπάρχῃ ἐλάττωμα ἢ κίνδυνος· αἱ παρατηρήσεις τῆς θέλουν ἐκτελεῖσθαι παρ' εὐθὺς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπὶ ποινῇ παρακοῆς.

Περὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

22. Ἡ ἀποζημίωσις ὅλων ἐκεῖνων, οἵτινες διὰ τῆς ἀνοίξεως ἢ πλατύσεως ἀγυῖας τινος ἔχασαν ὀλόκληρον τὸ ἰδιόκτητον γῆπεδόν των, ἢ μέρος αὐτοῦ, θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν μενόντων ἰδιοκτητῶν (αὕτη θέλει ἀναλογεῖσθαι κατὰ τὸ μῆκος τοῦ προσώπου) τῶν μενόντων γειτονικῶν γῆπεδων.

33. Εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις πέντε β. πηλῶν

πλάτος ἐκατέρωθεν, ἐπειδὴ δὲ αὕτη εἶναι πολλά πλατεία, τὸ μεσαῖον μέρος αὐτῆς θέλει ἀποζημιωθῇ παρὰ τῆς κοινότητος.

24. Εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας πόλεως προσδιορίζεται ἡ ἀποζημίωσις δέκα II. πηχῶν πλάτος ἐπὶ ἑκαστον πλάγιον· τὸ δὲ μέσον θέλει ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὴν κοινότητα.

Κανόνες διὰ τὴν ἐκτίμησιν

25. Ἡ ἐκτίμησις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ δύο πραγματογνώμονας, τῶν ὁποίων τὸν μὲν διορίζει ὁ ἰδιοκτήτης, τὸν δὲ τὸ δημοτ. συμβούλιον. Οὗτοι θέλουν γνωμοδοτῆσαι ἐντὸς ὧν τῶν ἡμερῶν, καὶ ἂν ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ μέτρου, ὁ ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐπικυρώσῃ· ἂν δὲ δὲν συμφωνῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, τότε θέλει προσδιορίζεσθαι ἡ τιμὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν, κατὰ προλαβούσας καὶ νεωτέρας πωλήσεις ἢ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου ἢ καὶ τῶν γειτονικῶν γηπέδων τῆς αὐτῆς ποιότητος.

26. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς δημαρχίας νὰ φανερώσῃ τὸν πραγματογνώμονά του, δὲν τὸν παρουσιάσῃ ἐντὸς 5 ἡμερῶν, θέλει τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς ἐκ μέρους του, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

27. Τὰς ἀποφάσεις τῶν πραγματογνώμων ἀποφαίνεσθαι ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀνεκκλητῶς, καὶ ἐκτελοῦνται ἐπομένως ἄνευ ἀναβολῆς. Κατὰ ταῦτα θέλουν ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρ. 1836.

ΑΝΑΦΟΡΑ

140. Τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. τῆς Πικρατείας περὶ τῶν ἐξόδων τῶν 1833, 1834 καὶ 1835.

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ!

ὑποβάλλω εἰς τὴν Υ. Μ. δύο πίνακας

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'

τῶν ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας γενομένων ἐξόδων κατὰ τὰς χρήσεις τῶν ἐτῶν 1813, 1834 καὶ 1835. ὁ πρῶτος ὑπὸ στοιχ. Α. περιέχει τὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως, ὁ δεῦτερος ὑπὸ στοιχ. Β. τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῶν γενικῶν τοῦ κράτους ἐξόδων.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἔχθην θέλω ἀκολουθῆσαι τὴν τάξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ διάφοροι δαπάναι ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας. Καὶ ἤδη ἀρχομαι ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ ἐτους 1833 κατὰ τὸν πίνακα ὑπὸ στοιχείον Α. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν εἶχαν ἐτι ὀργανισθῇ τὰ ταμεία, ἐν τῇ καθέδρᾳ μόνον τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρχε ταμεῖον ἔχον μικρὸν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας ἡ ὑπηρεσία ἐνεργεῖτο διὰ τῶν ἐφόρων· τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν σμικρότητα τοῦ ποσοῦ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ τοῦ κεφαλαίου τοῦτου. Τὰ ἔξοδα τὰ ἀποτελοῦντα τὰ δύο ἐπόμενα ἀρθρα προέκυψαν ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ἐξώθεν ἐλθόντων χρημάτων, καὶ συνίστανται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς μετακομιδῆς αὐτῶν καὶ εἰς τὰς δι' ἀνταλλαγῆν τῶν νομισμάτων ζημίας. Ἐκ τῶν πρωτίστων φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μεγαλειότητος ἐχρημάτισεν ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐπὶ τῶν ἀμέσων φόρων ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰσαχθείσης τότε διαιρέσεως τοῦ κράτους κατὰ νομοὺς καὶ ἐπαρχίας, ἐδιορίσθη ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἰς Β. ἑφορος, ἐπιφορτισμένος τὰ τῶν φόρων καὶ τῆς διοικήσεως τῆς δημοσίου περιουσίας καὶ εἰς γεν. ἑφορος, ἔχων τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν, ἐδιωρίσθη ἐν ἑκάστῃ νομῷ. Ἡ μισθοδοσία, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γραφικῶν κλπ. ἐξόδων, προσδιωρίσθη διὰ μὲν τοὺς πρώτους εἰς 280 δρ. κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους εἰς 400· ἀλλὰ τὸ ὀλίγον ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δαπάνης εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνιαυσίου μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων, διότι αὐτοὶ δὲν ἐδιορίσθησαν εἰμὴ μῆνας τι-

νός μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους.

Περιστάσεις πολλὰ δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἐνοικίαισιν μέρους τῶν φόρων τοῦ ἔτους τούτου, διὰ τοῦτο τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστάσεως ἀνέβησαν εἰς 48,588 δρ. 19 λ. 11 δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου εἰσπραξίς ἐπέφερε τὴν δαπάνην τῶν δρ. 49,280: 16 λ. Ὁ ὀργανισμὸς τῶν τελωνείων διετηρήθη ὅπως ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἐγκαθιδρίσεως τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, διότι ἡ μεταρρύθμισις αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ βᾶσιν τὴν πείραν.

Αἱ μισθοδοσίαι τῶν τελωνείων καὶ τῶν ἐπιστάτων δὲν ἦσαν μεγάλαι, ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν 50 δρ. κατὰ μῆνα, δὲν ὑπερέβαιναν τὰς 160, ὥστε ἐξισταζομένης τῆς δαπάνης ταύτης, εὐρίσκειν τινάς, ὅτι ἀποβαίνει σημαντικὴ μάλλον ὥς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν φύσιν αὐτὴν τῆς ὑπηρεσίας, παρὰ ὥς ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Υ. Μ. ὥρεια νὰ φροντίσῃ περὶ συστάσεως ἐθνικοῦ νομισματοκοπείου, τοῦτο ἀπῆλθον καὶ ἡ ἀξιωματικὴ αὐτῆς καὶ τὸ δημοσίον συμφέρον. Ὅθεν μέρος τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν ἡγοράσθη κατὰ τὸ εἶδος τοῦτο. Ἡ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς τοπικῆς ἐπιμελημένη ποσότης περιέχει καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τὰ καθήμερινά ἔξοδα τοῦ καταστήματος τούτου. τοῦ ὁποίου ὁ ὀργανισμὸς εἶχε διατηρηθῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, ὅτε ἀπὸ 10 (22) Δεκεμβρ. Β. διατάγμα τὸν μεταρρύθμισε.

Τὸ κεφάλαιον τῶν ἀλικίων περιέχει ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς καλλιέργειας καὶ τὴν ποσότητα δρ. 70,001· 74 λ. δαπανηθεῖσαν εἰς ἀγορὰν ἀλατὸς ἀνήκοντος εἰς ἐνοικιαστὰς ὀθωμανούς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἦτον ἀναγκαῖον περὶπύμενον τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 Β. διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑκάστην τὴν καλλιέργειαν καὶ πώλησιν τοῦ ἀλατός.

Τὸ ἀγορῶν τῆς Τίρυνθος ἔτυρεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνή-

σεως. Ἐξοικονομῆνης τῆς ποσότητος δρ. 8600 δοθείσης λόγῳ ἀποζημιώσεως εἰς τὸν Κ. Γανδρικαὺρ διευθυντὴν τοῦ ἀγορῶν τοῦ λοιπὸν τῆς ποσότητος τῶν δρ. 31,272· 64 λ. ἥτις ἐμφανητὴ ἐν τῷ ἄρθρῳ τῶν οἰκονομικῶν καταστημάτων ἐχρητίσεν εἰς ἀγορὰν δένδρων καὶ διαφόρων γεωργικῶν ἐργαλείων, ἐπὶ ἧς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ καταστήματος ἔξοδα. Ἡ ἐπισκευὴ διαφόρων ἐθνικῶν οἰκῶν μύλων καὶ ἀποθηκῶν, ἐπέφερε τὴν δαπάνην τῶν δρ. 14,018 καὶ 72 λ. ἥτις ἀποτελεῖ, τὸ ἄρθρ· τῶν οἰκοδομῶν. Ἐνταῦθα τελευτῶναι ἡ χρῆσις τοῦ 1833.

Κατὰ τὸ 1831 ἔτος ἐδιοργανίσθη ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων, τὸ περὶ τοῦτο καταστατικὸν διατάγμα, ἐκδοθέν περὶ τὴν Φεβρουάριον μῆνα ἐσύστησεν ἐν γενικὴν ταμείον ἐν τῇ καθέδρᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ταμεῖα νομῶν, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκάστου νομοῦ ἀνέθεσε δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπαρχιῶν, τοῦ μὲν εἰς τοὺς τελώνας, τοῦ δὲ εἰς ἄλλους ὑπαλλήλους ἡ ἰδιώτας, μὴ λαμβάνοντας πρὸς τοῦτο εἰ μὴ ἐν ποσοστόν. Ἡ ἐτήσιος μισθοδοσία τοῦ γενικοῦ ταμείου ὠρίσθη εἰς 6000 δρ. καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ ἐλαγκτοῦ εἰς 3600, ἡ δὲ τῶν ταμείων τῶν νομῶν εἰς 3000. Ἀνάλογοι ἐπιχορηγήσεις ἐπροσδιορίσθησαν δι' ἔξοδα τοῦ γραφείου καὶ διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν αὐτῶν. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ὀκτωβρίου. Ἐὰν δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν ἐξόδων τῶν ταμείων κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἀντὶ νὰ ὑπερβῇ τὰ τοῦ παρελθόντος, ἐλαττοῦται μάλιστα παρεμβαλλόμενον μὲ ἐκείνα, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι μέγα μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ 1833 δὲν ἦτον φύσει τοιαύτης ὥστε νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη, ὡς προκλύψαντα, καθὼς ἤδη ἔρρεθη, ἐκ τῆς κινήσεως τῶν χρημάτων τοῦ δανείου. Ἡ ποσότης τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφόρων προνοιάζει περὶ τὰς 36000 δρ. αὐξήσιν, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὸ ἔτος 1834 ἡ ὑπηρεσία αὕτη περιελαμβάνει ἤδη ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Παρατρεῖται πρὸς ταύτης καὶ τὴν ἐπαύξειν εἰς τὰ

ἔξοδα τῆς ἐπιστασίας, καθότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μέρος τῶν δεκάτων μεγαλητέρων παρὰ κατὰ τὸ προλαβὸν ἔτος, ἐσυμπίπτει, δι' ἑλλειψιν ἐνοικιαστών, διὰ λογαριασμόν τῆς Κυβερνήσεως. Τέλος ἡ ἀνέξουσι τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων ὁροῦ, ἀνύψωσε κατὰ τι καὶ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1834 ἡ σύστασις νέων τινῶν τελωνείων κατὰ τὰ ἀρκτικά μεθόρια ἐφάρνη ἀναπόρρευκτος. Πρὸς τοῦτοις τὰ τελωνεῖα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀττικῆς, τῆς Φθιώτιδος καὶ τὰ τῆς νήσου Εὐβοίας ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὅλον τοῦτο τὸ ἔτος, ἐνῶ κατὰ τὸ προλαβὸν δὲν εἶχον ἐν ἰσχύϊ, εἰμὴ μετὰ τὴν κατοχὴν τῶν ἐπαρχιῶν ἔχειναν, γενομένην τέσσαρας μῆνας περίπου μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους. Ἐκ τούτου προέρχεται ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἐτῶν διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ πρώτου ἄρθρου τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἡ νήσος Σύρα ἐπρεπε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως τῇ Υ. Μ. κτίμα στερεὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ, σχεδιασθέντα κατὰ τὸ προλαβὸν ἔτος διὰ νὰ χραισμεύσωσιν ὡς ἀποθήκηαι τῶν διαμετακομιζομένων πραγματεῶν ἄρχισαν νὰ ἀναγείωνται ἐκεῖ κατὰ τὸ 1834. Ταῦτα ἐμελλον νὰ προμηθεύσωσιν ἐὰν πλεονεκτήματα εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ δὲ κατασκευὴ τοῦ φάρου ἐξήσφαλινε τὴν πρὸς τὸν λιμένα ἐκείνον ναυτιλίαν.

Ὁ Πειραιεὺς ἀπέκτησεν ἐπίσης σημαντικὸν κτίριον διὰ τὰς διαμετακομιζομένας πραγματείας. Δευτέρως τάξως καταστήματα ἀνηγέρθησαν καὶ ἐπεσκευάσθησαν εἰς διάφορα ἄλλα τοῦ Βασιλείου μέρη, πρὸς χρῆσιν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας. Ταῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τὴν ἐν τῷ ἔτει τῶν οἰκοδομῶν ἐμφανισμένην ποσότητα. Ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἐσυμπληρώθησαν αἱ μηχαναὶ τοῦ νομισματοκοπείου, καὶ ἐξοδεύθη πρὸς τοῦτο ἡ ποσότης δραχ. 61312' κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἄρχισε καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν δασῶν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐμελλον νὰ ὁργανισθῶσι κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἔτη.

Τὰ τῶν ἀλικῶν ἔξοδα εἶναι κατώτερα τοῦ προλαβόντος ἔτους, ὅπως καθὼς ἐρρέθη ἀνωτέρω, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς δαπανηθείσης ποσότητος ἐχρησίμωσεν εἰς ἀγορὰν τοῦ ἁλάτος τῶν Ὀθωμανικῶν ἐνοικιαστών. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκανονίσθησαν καὶ τὰ περὶ τῶν ὀρυκτῶν, ἦτοι τῆς σμυρίδος τῆς Ναξοῦ καὶ τῶν μολυβερτῶν τῆς Μήλου.

Ἐκ τῆς ποσότητος τῶν 26980 δρ. τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τῶν οἰκοδομῶν σημειωμένης, αἱ μὲν 20084 γ. 42 ἐξοδεύθησαν εἰς τὰ κατὰστῆμα τῆς Τίρυντος, αἱ δὲ 6895 καὶ 93 λ. ἐχρησίμωσαν εἰς ἐπισκευὴν διαφόρων ἐθνικῶν κτιρίων. Αἱ δρ. 176.501' 31 λ. ἐδαπανήθησαν εἰς ἀγορὰν διαφόρων τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, κατεμένων εἰς τὰς κατὰ τὰ μεθόρια ἐπαρχίας.

Μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὸ ἔτος 1835, ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ἔτος διὰ τοῦτο παρατηρεῖται ἡ πᾶσις αὐξήσις ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τοῦ 1834, ὅτε τὰ ταμεία δὲν εἶχαν ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας των, εἰμὴ κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὸ ὅλον τῆς διὰ τοὺς ἀμέσους φόρους δαπάνης καταβιβάσθη εἰς τὸν ἔρον τοῦ 1833' πρῶτον διότι θέσεις τινὲς γενικῶν ἐφόρων ἐβυσσαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ δευτέρον διότι ἐλάχιστον μέρος τῶν δεκάτων ἐμεινεν ὑπὸ ἐπιστασίαν. Τὰ ἔξοδα τῶν ἐμμέσων φόρων δὲν παρεξέτράπησαν σχεδὸν τοῦ ὅρου τοῦ προλαβόντος ἔτους. Ἡ ἐξακολούησις τῶν οἰκοδομῶν τῆς Σύρας καὶ τοῦ Πειραιῶς, περὶ ὧν εἴρηται ἀνωτέρω, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ἐναρξίς τοῦ κατὰ τὴν Σύραν Μώλου, ἐπέφεραν τὴν δαπάνην δρ. 484.534' 69 λ. Τὰ δημόσια κατὰστῆματα παρουσιάζουσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολλὰς μεγαλητέρας ποσότητας παρὰ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, διότι περιλαμβάνουσι τὰ ἔξοδα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ νομισματοκοπείου, ἀναβαλλόντα εἰς δραχ. 423353' 88 λ. καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ τυπογραφείου, συμπροσόμενα εἰς δρ. 40339' 25 λ. Τέλος τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ταχυπλόων

συμπεριληφθέντα εἰς τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας, ἐβάρυναν τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους τούτου διὰ τῆς προσθήκης 450,000 περίπου δραχμῶν.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δασῶν ἀνεπτύχθη κατὰ τὸ 1835' ἐκ τούτου ἡ αὐξησις τῶν ἐξόδων αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν ἀλικῶν, καὶ ὅμως μὲ ὅλας αὐτάς τὰς αὐξήσεις, τὸ κεφάλαιον τῶν ἐξόδων τῶν δημοσίων κτημάτων ἐλαττωταὶ ὡς πρὸς τὸ παρελθόν, ὅποτε σημαντικὴ ποσότης ἐξωδεύθη εἰς ἀγοράν Τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Αὗται εἶναι αἱ ἐξηγήσεις μὲ τὰς ὁποίας ἔκρινα χρεὸς μου νὰ συνοδεύσω τὸν πίνακα τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 καὶ 1835 ἐξόδων τῆς διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως. Δὲν παρέτρεξα παρὰ μικρὰς τινάς, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν δικαιολογουμένας ποσότητας' ἀπεσιώπησα προσέτι τὰ κεφάλαιον τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἐπιστροφῶν χρημάτων, διότι ὡς ἐκ τῆς νομοθεσίας δηλοῦνται. Τὰ κεφάλαιον τοῦτο συνίσταται ἀπὸ ἀφαιρέσεις μᾶλλον ἐκ τῶν ἐσόδων παρὰ ἀπὸ πραγματικὰ ἔξοδα.

Ὡς μὲ συγχωρήθῃ νὰ προσθέσω καὶ τὰς ἐξῆς γενικὰς παρατηρήσεις:

Ὅταν παραλάβωμεν τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1833 μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ 1834, εὐρίσκομεν ὅτι ταῦτα ὑπερτεροῦσιν ἑκείνα κατὰ 500,000 περίπου δραχμῶν' ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1834, 400,000 περίπου δραχμῶν ἐχρησίμευσαν εἰς διαφόρους οἰκοδομὰς, καὶ εἰς ἀγοράν Τουρκικῶν κτημάτων. Τὰ ἔξοδα πάλιν τοῦ 1835 παρουσιάζουσιν αὐξήσιν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὡς πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος ἔτους' ἀλλ' ὅταν παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ τυπογραφία καὶ τὸ ταχυδρομεῖον, τὰ ὁποία δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὸν πίνακα τοῦ 1834 βεβαρύνουσι τὸν τοῦ 1835 μὲ τὴν ποσότητα δρ. 235, 245: 72. λ. εὐχάριστος βεβαιούμεθα, ὅτι αἱ πραγματικαὶ δαπάναι τοῦ τελευταίου

ἔτους τούτου ἔτους δὲν υπερτεροῦσι τὰς τοῦ 1834.

Ἐὰν ἤδη ρίψωμεν τὰ βλέμματα κατὰστάσεις τῶν ἐσόδων κατὰ τὰ ταῦτα ἔτη, θέλομεν παρατηρῆσαι τὰ ἔσοδα τοῦ 1834 ὑπερβαίνειν τοῦ παρελθόντος κατὰ 3, 400,000 μὲν' τὰ τοῦ 1835 πάλιν ὑπερβαίνειν τοῦ 1834, κατὰ δρ. 2, 500,000 περὶ καὶ ὅμως τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως ἐπιστάσεως τῶν δύο τούτων τελειῶν ἐστὶν εἶναι ἴσα σχεδὸν μετὰ τῶν τοῦ διατί. ἢ ἐκ τῆς συμπαράβολῃς ἐκείνη ταῦτα προκύπτουσα διαφορά τῶν 000, περίπου δρ. συνίσταται μόνον ποσότητος ἐξωδευθείσας εἰς ἀγοράματα, καὶ εἰς οἰκοδομὰς ἀναγκαίας, τὰ δὲν ἀποδεικνύει τάχα τρανῶς ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μ. θέντα οἰκονομικὰ μέτρα ἔφεραν τὴν μικρὴν αὐξήσιν τῶν ἐσόδων χωρὶς νὰ τεθῇ σχεδὸν τίποτε εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστάσεως.

Ὁ ὑπὸ στοιχ. Β. πίναξ περιέχει τὰ ἔξοδα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Οἰκονομικῆς Γραμματείας, καὶ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ὁργανικὰ δαπάνη ἐκδοθέντα κατὰ τὸ 1833 ἐκἀνόνισαν τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν δόσιν, καθὼς τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, περιττὸν νὰ ἐκταθῇ περὶ τῶν ποσῶν τοῦ δευτέρου τούτου πίνακος. Ἐὰν ὅλον τῆς δαπάνης τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸ 1835 μεγαλύτερον τῆς τοῦ 1833 λαβόντων ἐτῶν, τοῦτο δικαιολογεῖται ἀποχρόντως ἐκ τῆς ἀναπτύξεως, ποῖαν ἔλαβεν ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ τοῦ τούτου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων. Δὲν θέλω λεπτολογῆσαι οὐδὲν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου συστηθέντος περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους: τὰ ἔξοδα αὐτοῦ ἀναβίβησαν κατὰ τὸ ὅτι ἦσαν ἐν πλήρει ἐν γαίᾳ, εἰς δρ. 74 095: 74 λ. συμποσούντων δὲ αὐτὴν ποσότητα καὶ κατὰ τὸ 1833 λαμβάνοντες αὐτὴν δὲν θέλει

αλλο, όταν αποδιδέξη τις εις τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας τὸ σῶμα τοῦτο ἔκαμε καὶ μέλλει νὰ κάμῃ. Συγκροτημένον καθ' ἐξουσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τῆς Γαλλίας, καὶ ἔχον κύριον ἔργον νὰ ἐπιτηδῇ τὴν διαχείρισιν τῆς δημοσίου περιουσίας. Τὸ σῶμα τοῦτο εἶναι ἐν ἑκ τῶν εὐεργετημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Γ. Μ. ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Δεκεμβρ. 1836.

ΑΝΑΦΟΡΑ.

41). Τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν ἐξόδων τῶν ἔτων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835.

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Βασιλεῦ.

Ἐκπληρῶν τὴν διαταγὴν τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέτω ὑπ' ὄψιν Της τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ 1833, 1834 καὶ 1835 τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μου Γραμματείας, ἐνωθευμένους μὲ συγκριτικὸν γενικὸν πῖνακα.

Τὰ κεφάλαια τῶν ἀπολογισμῶν τούτων συνιστάμενα διὰ τὸ ἔτος 1833 εἰς δραχμὰς 522,152, τὸ 1834 εἰς δραχμὰς 424,980, τὸ 1835 εἰς δραχμὰς 1014, 870: 44. διηρέθησαν κατὰ κεφάλαια καὶ ἀκόμα, ὡς φαίνονται εἰς τὸν εἰρημένον πῖνακα.

Ἀναπτυχθεῖσα τῆς ὑπηρεσίας βαθμυδὸν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς, ἀποκατέστη ἀναπόφευκτος ἡ προσθήκη τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ σύστασις τοῦ ἰδικιτέρου γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἐκ τούτου προέκυθεν ἡ διαφορὰ τῆς αὐξήσεως τῆς δαπάνης ἥτις φαίνεται εἰς τὰ ἔτη 1834 καὶ 1835 ὡς πρὸς τὴν τοῦ 1833, κατὰ τὴν μεθοδικαίαν, καὶ κατὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀνέγερσις πόλεων κανονικῶς σχεδιασμένων, ὁ ἐπιχειρηθεὶς συναικισμὸς διαφόρων μερῶν καὶ ἡ οἰκοδομὴ τῶν ἀναγκαιῶν δημοσίων κτιρίων εἰς τόπον ἐρη-

προκάλεισαν τὴν ἐνασχόλησιν ἱκανῶν γεωμετρῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων· ἡ δὲ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν ἐπέφερεν ἀναγκαιῶς τὴν αὐξήσιν τῆς δαπάνης εἰς τὸ 1834 ἔτος καὶ ἀναλόγως εἰς τὸ 1835.

Οἱ μισθοὶ τῶν κατὰ τὸ 1834 διορισθέντων συμβούλων τῆς ἐπικρατείας ἐπληρώθησαν κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐσημειώθη εἰς τὸν πῖνακα τοῦ εἰρημένου ἔτους Ἀπὸ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1835 ἔτους μετεφέρθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀνγκούσης Γραμματείας.

Τὸ προσωπικὸν τῶν νομαρχιῶν κατὰ τὸ 1835 ἐπεριορίσθη εἰς ἐλάσσονα ἀριθμὸν, ἡ δὲ μείωσις αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς μεταθέσεως ἡ ἀφαιρέσεως τινῶν νομαρχῶν καὶ διευθυντῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡλλατώθη καὶ ἡ δαπάνη.

Κατὰ τὸ 1834 ἔτος, ὅτι μετέβη ἡ Κυβέρνησις εἰς Ἀθήνας, ἡ κατάστασις τῆς ἐρειπομένης πρωτεύουσας, καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις δημοσίων καταστημάτων προκαλέσασαι πολλὰς δημοσίας ἐργασίας καὶ οἰκοδομὰς ἐπροξένησαν ἱκανὴν δαπάνην, ἥτις ἐπεριορίσθη εἰς τὸ ἡμισυ μόνον κατὰ τὸ 1835.

Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τῶν ὑποδεστέρων λιμένων ἀνετέθη κατὰ τὸ 1835 ἔτος εἰς τοὺς λιμενάρχας καὶ τοὺς τελώνας, καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης περιορίσθη ἐντεῦθεν μὲ σημαντικὴν οἰκονομίαν.

Ἀπὸ τὸ 1835 ἐσύστηθη σχολεῖον ἱατρικόν, ὅπου διδάσκονται ἡ ἀνατομία, ἡ χειρουργία, ἡ μαιευτικὴ, ἡ παθολογία καὶ ἡ φαρμακοποιία καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς πρακτικῶν ἐντοπίων ἱατρῶν τελειοποιούνται βαθμυδὸν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τῶν.

Ἡ στέρωσις τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐστάθη μία ἐκ τῶν πρωτίστων προνομιῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. Ἐπὶ τῶν ταρχῶν τῆς Μεσσηνίας αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔβαλιν εἰς κίνησιν ἐθνοφυλακὰς, καὶ συμπράξασαι μετὰ τῶν στρατιωτικῶν, καθ' ὅπου ἀντίκεινται εἰς αὐτὰς τοὺς ἀποκα-

τάσασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας ἔλθον χρεῖαν ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων.

Αἱ κατὰ τὸ 1835 ἔτος συμβᾶσαι περὶ τὰ Μεθώρια τῆς Σποράς Ἑλλάδος ληστέιαι καὶ ἀταξίαι ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατηρήσῃ ὑπὸ μισθὸν ἐν σώμα εἰνοφυλάκων κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ ἐκ τούτου προσέκυψε κατὰ τὸ πλείστον μέρος ἡ πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας δαπάνη ἡ σημειωθείσα ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ 1835.

Ἡ βιομηχανία καὶ ἰδιαιτέρως ἡ γεωργία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὑποστηρίξεως καὶ ἐμφυχώσεως. Αἱ εἰς ταῦτα γινόμεναι δαπάναι παρὰ τοῦ δημοσίου εἶναι προκαταβολαὶ γονιμώταται· παρὰ τὴν δαπανηθέντων εἰς θυγατέρας, ἐλών, εἰς δημοσίας δεινδροφυτείας, καὶ παρομοίας ἄλλας γεωργικὰς βελτιώσεις, ἐδανείσθησαν εἰς τινὰς ἐργολάβους προκαταβολαὶ τινὲς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως χάριν τῆς συστάσεως ἐπιχειρήσεων βιομηχανικῶν, καὶ οὕτως τὰ ἐπείρεπον αἱ χρηματικαὶ περιστάσεις τοῦ τριμῆρου κατὰ τὰ δύο ἔτη 1834 καὶ 1835.

Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία κατὰ τὸ 1834 ἔτος ἐξετάθη καὶ τὰ ἐξόδα ἠξήσαν ἀνάλογω· τῆς τακτοποιήσεώς της. Κατὰ δὲ τὸ 1835 ἔτος ἡ δαπάνη ἐγένετο κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν εἰσοδημάτων, ἡ δὲ ἀναπλήρωσις τῶν ἐξόδων, καὶ οὕτως δὲν ἐξήρασαν τὰ ἐξόδα, ἐσημειώθη εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Πρὶν τῆς συστάσεως τῆς τακτικῆς χωροφυλακῆς ἡ ἐσωτερικὴ εὐταξία ἦτον ἐμπειστυμένη ὑπὸ τῆς διαταγῆς τῶν δικαιοκμητῶν εἰς πολιτοφυλάκας, ἦτοι προσωρινούς χωροφύλακας, οἵτινες ἐξηκολούθησαν τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ 1833 ἔτος καὶ τοὺς πρώτους μῆνας τῶν 1834, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτῶν ἐσημειώθη εἰς βῆρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Μετά δὲ τὴν σύστασιν τῆς χωροφυλακῆς ἡ μὲν μισθοδοσία αὐτῆς ἐπέρασεν εἰς τὸν ὑπολογισμόν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἡ δὲ προμήθεια τῶν

ἀνταρκτικῶν σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν, ἡ ἀπόλημιώσις τῶν καταλυμάτων καὶ λοιπὰ ἐξόδα ἐπληρώθησαν μέχρι τέλους τοῦ 1835 παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ διάφορα ἐξόδα ἐμπεριλαμβάνουν πληρωμὰς μὴ ἀναγομένας εἰς κἀνὲν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων. Ὑπὸ τὰ 4 ἄρθρα ἐσημειώθησαν τὰ δάνεια, ὅσα ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε κατὰ τὸ 1834 καὶ κατὰ τὸ 1835 ἔτος εἰς διάφορα ἄτομα καὶ δήμους καὶ μάλιστα εἰς τὸν τῆς πρωτεύουσας εἰς ἀπάντησιν δυσθεραπεύτων δημοτικῶν ἀναγκῶν καὶ εἰς εὐδωσιν κοινοφελῶν σκευῶν. Ἡ ποσότης τῶν 25000 δραχμ. ἡ σημειωμένη εἰς τὴν στήλην τοῦ 1834 χορηγήθησα ὡς προκαταβολὴ διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν εἰς Ἀθήνας μετέδωκεν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεδόθη ὁστέρον ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. Ὅθεν καὶ δὲν εἶναι πραγματικὴ δαπάνη.

Κατὰ τὸ 1835 ἔτος ἐχορηγήθησαν ποσότης 100,000 δραχμῶν ὡς δάνεια εἰς διαφόρους δήμους νεωστὶ συνοικισμένους, οἷον τοὺς ἐν Μινώῃ καὶ Μεθώῃ Κρήτης, τοὺς ἐν Πεταλιδίῳ καὶ τοὺς ἐν νῆξ Μεντζέλη Θεσσαλομάχνηταις, πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν τῶν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν.

Ἐκ τῶν βοηθημάτων τὸ πλείστον μέρος ἐδόθη εἰς ἀπόρους στρατιωτικούς· ἡ χρημὶς αὕτη ὅσον ἦτον ἀναγκαία, ὅταν ἡ Κυβέρνησις ὤρειλε νὰ περιθάλπῃ ἀπὸ κακῶν τὰ ἡρωϊκὰ λείψανα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πολυχρονίου πολέμου· αὐτὰ δὲ ἐνυστήθη ἡ φάλαγγς καὶ τὰ εὐαγγελισμὰ, αἱ ἑκτακτοὶ αὐταὶ χορηγίαι παρρηρίσθησαν καὶ κατεστάθησαν ἐλιγνότεραι ἀναγκαίαι.

Πρὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δήμων καὶ ἐκθετα βρέθη εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἀμεση πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ δὲ τὴν σύστασιν αὐτῶν, ὁ νόμος ἀνέθεσε τὰ περὶ τῆς διατροφῆς αὐτῶν εἰς τὰς ἀνγκυλίας κοινότητος.

Τὰ κατὰ τὸ 1834 γεγόμενα δημοτικὰ ἐξόδα συνίστανται κατὰ τὸ πλείστον με-

εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας ἐ-
κείνων ἡ Κυβέρνησις, εἰς τοὺς ἰδιοκτῆ-
ται τῶν ἐν Ἀθήναις καταδικασθεισῶν οἰ-
κῶν, χάριν τῆς φιλοστομίας τῆς παλαιᾶς
πλεως ἀναβαλόνσι, δὲ αὐταὶ εἰς δραχ.
5.000 περίπου.

Ὁ διοργανισμὸς τῶν δῆμων ἐξετελέσθη
κατὰ τὸ πλείστον μέρος ἐπὶ τοῦ 1835.
Μὴ ὑπαρχόντων δὲ ἕως τότε πό-
λεων δημοτικῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐβούλετο
παρῆλθον νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τοῦ δημο-
τικοῦ ταμείου αἱ εἰς τὰς πρώτας δημο-
κρατίας ἀπαιτούμεναι δαπάναι.

Ἐν δὲ ἐλθὼν τις διὰ γενικῆς ἐπόψεως
κατέλαστον τῶν τριῶν ἐτῶν δαπάνας
ὅλῃ ἰδὼν ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ 1834 ἔτους
ἔδειχθη πλεονῆς ἢ εἰς τὸ διπλάσιον τῶν
τοῦ 1833, τὰ δὲ τοῦ 1835 ἐλαττοῦνται
κατὰ διακοσίας χιλιάδας τῶν τοῦ 1834.
Ὁ λόγοι τῆς διαφορᾶς εὐρίσκονται εἰς τὴν
πρωτέρω ἔκθεσιν. Κατὰ τὸ 1834 ἔτος
ἐπικρατήθη τὸ γραφεῖον τῆς δημοτικῆς οἰκο-
νομίας, καὶ ἐπεχειρήθησαν κατ. αὐτὴ καὶ
κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος διάφοροι γεωμε-
τρικαὶ ἐργασίαι χάριν τῶν συνοικισμῶν.
Ἐπομένως ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ 1834 περὶ
τῆς ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γραμματείαις οἱ
ἐκείνοι τῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας.
Ὁ διοικητὸς συστήματος μεταβιβασ-
θέντος εἰς νομαρχίας, ἔγινον αὐτῆς εἰς
ἑκαστὴν προσωπικόν, καὶ ἐπομένως σημαντικὴ
μικρὰ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διοικητικῆς
ἐπιμελείας. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπέχε-
ρίσθη διάφοροι δημόσιαι οἰκοδομαί, εἰς τὰς
ὁποίας ἐδαπανήθησαν περὶ τὰς 180,000
δραχ., ἐνῶ τοιαῦται δὲν ἔγιναν κατὰ τὸ
1833 καὶ ἐλίγαι κατὰ τὸ 1835. Κατὰ
τὸ 1834 ἔγιναν προκαταβολαὶ καὶ δάνεια
ἕκκαστος τῆς ἐμψυχώσεως τῆς βιομηχανίας
καὶ τὴν πρόαδον τῆς γεωργίας, ἐδιπλῆσαν
ὅλῃ τὰ ἔξοδα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπη-
ρέσιος, ἐχορηγήθησαν διάφορα βοηθήματα,
καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀνεδέχθη τινὰ τῶν δη-
μοτικῶν ἑξόδων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δή-
μων, οἵτινες εὐρίσκοντο τότε χωρὶς πόρων.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρ. 1836

442. Α. Περί δημαρχειῶν τοῦ 1837.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἀρ-
θρου 10 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24
Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 περὶ δημα-
ρχειῶν, ἀπερασάσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ
διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

1. Ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὰ
ὅποια ἐπρόκειψαν ἐκ τῆς ἐκλογῆς, τῆς γε-
νομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀνω ση-
μειωθέντος προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀ-
πριλίου (6 Μαΐου) 1834 καὶ ὅλοι
οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς
διορισθέντες δήμαρχοι καὶ δημοκριτοὶ
πάρεδροι, παύσονται τῶν χρεῶν τῶν τὴν 4
(13) Μαρτίου π. ε. καὶ ἀντικαθίστανται
πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει νέας ἐκλογῆς.

2. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουσιν ἐπιχειρηθῆ
τώρα πλεονῶς ἀναβολῆς.

Κατὰ ταύτας θέλουσιν διαταγῆ καὶ
ἐκτελεσθῆ ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ περὶ
δήμων νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833
(8 Ἰανουαρ.) 1834 καὶ τῶν περὶ ἐκλογῆς
ὁδηγίων τῶν 8 (20 Ἰουνίου) 1834.

3. Ἀπαντες οἱ δήμαρχοι θέλουσιν προσ-
διορίσθαι καὶ δημοσιεύσει ἐντὸς 18 ἡρῶν
μετὰ τὴν προαλαβὴν τοῦ παρόντος δια-
τάγματος, συλλεγεσθῆναι καὶ τῆς εἰς τὸ
ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων νόμου διωρι-
σμένης προθεσμίας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρ-
ξεως τῶν γενησομένων ἐκλογῶν, καὶ τὴν
διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς.

4. Αἱ ἐκλογαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ με δρα-
στηριότητα καὶ ἀποπερατωθῆ ὅσον ταχιστα.

5. Οἱ δήμαρχοι θέλουσιν μετρήσει καὶ
προσδιορίσει τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως
τῆς ἐκλογῆς τοιαυτοτρόπως, ὥστε νὰ δι-
νηθῇ τὸ παλὺ ἕως τὴν 15 (27) Φεβρουαρ.
νὰ καθυποβληθῇ εἰς τοὺς διοικητὰς τὸ
ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων
διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν πα-
ρέδρων, καὶ διὰ τοῦτο νὰ τελειώσῃ καὶ
ἐγκριθῇ ἐγκρίτως ἡ τῆς ἐκλογῆς ταύτης
προηγουμένη πράξις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δη-
μοτικοῦ συμβουλίου. Οἱ διοικηταὶ θέλουσιν
δῶσαι κατὰ ταῦτα ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ

Οἱ παραμελήσαντες τὴν ἀνυπερέβλητον ταύτην προθυμίαν, στεροῦνται ἀναντιρρήτως παντὸς ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων δικαιοσύνης, καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτοὶ οὐδ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὐδὲ μετὰ αὐτὴν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια κατὰ τὸ ὅριον τοῦ εἰρημένου νόμου.

445. Α. Περὶ τῆς καθ' ὁδὸν ἀπαντήσεως τῶν ἀμαξῶν, ἐρίππων, κτλ.

ΟΘΝ κλπ.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ὡς ἐκ τῆς καθ' ὁδὸν συναπαντήσεως τῶν ἀμαξῶν, ἐρίππων, κτλ. καὶ διὰ τὰ κατασταθῇ οὕτως ἡ διάβασις εὐκόλος, καὶ μάλιστα ἀκίνδυνος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσπεριῶν Γραμματείας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσῳκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευαζομένων μεγάλων δρόμων τοῦ βασιλείου μας, συναπαντῶνται ἀμαξίαι, ἐρίπποι, κτλ. ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὴ δεξιὰ, καὶ νὰ μένῃ οὕτως ἡ διόδος ἐλευτέρα ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ διαβαίνοντα μέρη.

2. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμενοι ταχυδρόμοι σκαλπίζουν τὸν τῆς ὑποχωρίσεως σκαλπισμόν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστούν νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περοῦν εἰς τὴ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, ἢ ἔππων εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑποεῖνται, ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον φθάσῃ ἀμαξὴν τρέχουσαν ἔμπροσθεν, ἐρίππους, κτλ. καὶ θέλει νὰ περάσῃ ἔμπροσξ.

3. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον πέντε δραχμῶν πρὸς ὄφελος τῶν Ταχυδρομικῶν ταμιῶν.

4. Ἡ περιπτώσει παραβάσεως, ἡ καταμύνησις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ ἡνίοχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἀξιωμαχόν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνάγκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰανουαρίου 1837.

446. Α. Νῦμος περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν

ΟΘΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ 13 (23) Σεπτεμβρίου περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, καὶ διὰ τοῦ συγκρότου διατάγματος μας, δι' οὗ ἐτροποποιήθησαν ἀρθρα τινὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκιστῶν νόμου, ἐχορηγήσαμεν εἰς τοὺς ὑπακόους ἡμῶν τὰ ἑλκῶν μέσα πρὸς ἀποκτῆσιν κυρίως κτημάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθήντησε περιττὴ ἡ διάταξις τοῦ 41 τοῦ 41 ἄρθρου τοῦ βεβηθέντος περὶ προικοδοτήσεως νόμου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν γενικὸν καὶ ριζικὸν μέτρον περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ ἐγενομένου ἐπ' ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ὑπορραζίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

1. Ὅσαι αἱ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεις σφαριδαμῶν καὶ ἀμπέλων, γενόμεναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε, εἴτε μὲ ἄδειαν, εἴτε ἄνευ αἰείας τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν διαμερισθῇ εἰς δύο ἴσας μερίδας, ἐξ ὧν ἡ μὲν θέλει μελεῖν εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὡς ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, ἡ δὲ θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κριστικότητα τοῦ δημοσίου.

2. Ἡ ἀρμοδιὰ πρὸς τὴν διαμέρισιν ταύτην ἐποχὴ προσήρριζεται, τῶν μὲν σφαριδαμῶν εἰς τὸ ἔθδιμον, τῶν δὲ ἀμπέλων εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐμφυτεύσεως.

Ἄν ὁ ἐμφυτευτὴς παρημέλῃσῃ τὴν καλλιέργειαν τῆς περὶ αὐτοῦ ἐπιχειρηθείσης φυτείας, τὸ κτήμα μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ 2 προσδιορισμένου καιροῦ, ὁλόκληρον θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐκ τῆς ἂν ὁ ἐμφυτευτὴς προσηύκη νὰ ὑποχρεῖται ὅτι αἱ ἀξιοχρεῖσαι ἐγγυήσεως ν' ἀκολουθήσῃ μετὰ τριῶν εἰσέτι ἐτῶν τὴν καλλιεργεῖαν, διαρκούντων τῶν ὁποίων τὸ δημοσίον θέλει

λαμβάνει ἀνεξόδως τὸ κῆμισ τοῦ καρποῦ καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαμέρισις.

4. Ἡ διμερίσις θέλει γενῇ οἱ εἰδημόνων, ἐκλεχθσομένων, τοῦ μὲν ποσὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ ἐμπροστυτοῦ, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ διοικητοῦ· μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐμπροστυτοῦ ἀπο αἰρίζει τὴν μέλλουσαν ἐδιοκτῆσιαν ὁ κληρὸς.

5. Ἰὶ ῥ θέντες εἰδημόνες ἀποφασίζουσιν ἂν δι ἐλλείψειν τῆς ἀνηκούστης καλλιέργειας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ ἄρθρου, καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαμέρισις.

6. Αἱ εἰς τὸ δημοσίον μεταβιβάσονται ἐμπροστυσεὶς θέλουν ἐκποιτῆθῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ δικτυπώσεων τῆς ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων διατάγματος.

7. Περί τῶν ἐμπροστυσεων, ὅσαι ἐλαβὼν ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουν ληρῆθῃ ἰδιαίτερα μέτρα ὁριστικά.

Μολυνταῦτα, ὅταν πρόκηται λόγος περὶ ταύτης φύσεως ἐμπροστυσεων, ἡ διαμερίσις αὐτῇ θέλει ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸν περὶ τῶν νόμον, ὅταν ἡμέτερα τὰ μέρη συμφωνήσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1837.

447. Δ. Περί τῆς πληρώσεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Πρωτοβούτου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ὑπάρχουσι δικαιοσύνης καθ' ἣς δὲν εὐρέθῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς κατοίκων ἐχόντων τὸ πρὸς ἐκπλήρυσιν ἔργον ἐνόρκου παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ἔργου ἀπαιτούμενον τίμημα.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαι τὰ ἑξῆς.

1 Ὅσχις ἐν τῇ περιφερείᾳ διοικήσεως τινος, δὲν εὐρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαριθμηθῇ κατὰ τὸν νόμον ὁ κατάλογος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἐκείνων τῶν ἡμετέρων

κατοίκων τῆς διοικήσεως, ὅσοι μὴ ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἐξαρέσεις τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου ἔχουσιν ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων, ἀλλ' ἀνωτέρω τῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δ. ἡ ἐπίσημον εἰσὶν ἡμετέρας μὲν τῶν χιλιάδων, ἀλλὰ μεγαλύτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Ἐάν πρὸς ἀπάτησιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων δὲν εὐρέθῃσιν ἱκανοὶ κάτοικοι, ἔχοντες τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τίμημα, ὁ κατάλογος συμπληροῦται τότε ἐκ τῶν μᾶλλον πορευομένων καὶ ἄλλων αἰρεσίμων πολιτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1837.

448. Δ. Περί τῆς διὰ πληρωσίων ἀντιπροσώπων παραστάσεως εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τῶν ἐν φυλακῇ ὄντων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖος παρατηρήσαντες, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 485 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἀποπρόσωπος προσέλευσις τῶν καταδικασθέντων ἐκφέρει πολλὰς περὶ τὴν μεταγωγὴν αὐτῶν δυσκολίας, ὡς αἱ εὐρίσκονται ἐν φυλακῇ ἢ ὅταν ὑπάρχει καμμία ἰς πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν πραγματικὴ ὠφέλεια, λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαι τὰ ἑξῆς.

1 Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 485 τῆς ποινικῆς δικονομίας κλ. τενημενῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρείου πάγου κατὰ αἰσιν, ἐάν ὦσιν ἐν φυλακῇ, θέλουν παρίστασθαι μόνον δικηγόρος, διορισμένου κατὰ τὰς ἐν γένει διατάξεις τῆς δικονομίας' 2' Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1837. Δ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1837.

440. Δ. Περὶ ἀναρρώσεως τῆς πληρεξουσίου-
τητος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τῆς
δοθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου)
Β. Διατάγ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀρρὺ ἐπιστρέψαμεν εὐτυχῶς εἰς τὸ
Κράτος Μας, καὶ ἐν τῷ μὲν τῶν ἀγα-
πητῶν ἡμῶν ὑπκόων, ἀναρρόμεν τὴν
πληρεξουσιότητα, τὴν ὁποῖαν διὰ τοῦ
ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλίου
(5 Μαΐου) Π. Ε. ἐδώκαμεν εἰς τὸ ἡμέτε-
ρον Ἱπουργικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἀποπε-
ράτωσιν τῶν ὑποθέσεων διαρκύσεως τῆς
ἀπὸ τοῦ Κράτος ἀπουσίας Μας, καὶ τὴν
κινητὸν διὰ τοῦ παρόντος ἄκουρον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Φεβρουαρίου 1837.

450. Δ. Περὶ ἀπολύσεως τοῦ Κ. Κόμητος
Ἀρμανσπεργκ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμμα-
τέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Συγκαταναβύντες εἰς τὰς ἐπανειλημ-
μένας αἰτήσεις τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιγραμμα-
τέως τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Κόμητος
Ἀρμανσπεργκ, τὸν ἀπολύμεν τῆς θέσεως
τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
καὶ ἐκκράζομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ταύτην τὴν
περίστασιν τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν
περὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου ζήλου, τῆς ἀό-
κνου ἐπιμονῆς του καὶ τῶν καλῶν ἐκδου-
λεύσεων, τὰς ὑποίας διαρκούσης τῆς ἐν
τῇ Ἑλλάδι διαμονῆς του ἀφιέρωσεν εἰς
ἡμᾶς καὶ εἰς τὸ Κράτος Μας, καὶ προ-
σθέτομεν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἀπόφασιν
ταύτην, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἡμετέρας
πρὸς αὐτὸν Βασιλικῆς εὐμενείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρ. 1837.

451. Δ. Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ
Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀπλουστέραν τὴν
διεύθυνσιν τῶν υποθέσεων ἀπερρασίσαμεν
καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς
Ἐπικρατείας καταργεῖται.

2. Τὸ ἡμέτερον Ἱπουργικὸν Συμβού-
λιον θέλει Μας καθυποβάλλει ἀνεὺ ἀναβα-
λῆς τὰς προτάσεις του περὶ ἐπεκτάσεως
τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν τῆς
Ἐπικρατείας καὶ πασῶν τῶν εἰς τὴν ἡρ-
μοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ἀρχῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρ. 1837.

452. Δ. Περὶ συστάσεως δωδεκαμελοῦς ἐπι-
τροπῆς ὑπὸ το ὄνομα ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῆς ἐμψυ-
χώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσωμεν εἰς τὸ
ἡμέτερον Βασιλεῖον τὴν γεωργίαν καὶ τὴν
βιομηχανίαν, νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν
τελειοποίησιν καὶ ποικιλίαν τῶν ἐντοπίων
προϊόντων, εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ
πλούτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν
ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίζομεν
ὡς ἑξῆς:

1) Συνίσταται ἐπιτροπὴ συγκαταμένη
ἀπὸ δώδεκα μέλη ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιτροπῇ
ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομη-
χανίας.

2) Τὰ μέλη αὐτὰ θέλουσι διυρῆν
παρ' ἡμῶν δι' ἰδιαίτερου διατάγματος
καὶ ληφθῇ ἀπὸ ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνη-
σεως, ἀπὸ τὰ μέλη τῆς οὐσιακοῦστορικῆς
ἐταιρείας, καὶ ἀπὸ ἰδιώτας, ἔχοντας τὰς
ἀπαιτούμενας διὰ τὸν σκοπὸν ταύτην
γνώσεις. Ἔσονται, οἵτινες ἔγιναν ἐγχάτοικοι
τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀποκλείονται.

3) Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐμπορεῖ
ἀκολουθῶς καὶ ν' αὐξήσῃ, ἀλλὰ τοῦτο
θέλει γίνεσθαι, ἀρρὺ πρῶτον τὰ πρω-
τοδιορισθέντα μέλη ἐγαρίνουσι ἄλλα τὰ
προστεθεσόμενα καὶ προτείνουν εἰς ἡμᾶς
τὴν ἀποδοχὴν των, ἥτις χρήζει πάντοτε
τῆς ἐγκρίσεώς Μας.

4) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ἓνα πρόε-
δρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον, ἓνα γραμματέα
καὶ ἓνα ταμίαν, διοριζομένους κατ' ἐπὶ
παρ' ἡμῶν καὶ λαμβανομένου ἀπὸ τῶν
μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει προτείνει
εἰς ἡμᾶς ὑποψηφίους. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπο-
φασίζει κατὰ πλειονοψηρίαν. Ἡ ὁρμή τοῦ

προσόδου υπερεισχύει, διχοψυχίας ούσης.

5) Αἱ θέσεις αὗται εἶναι τιμητικαί, καὶ οὐδὲν τῶν μελῶν λαμβάνει μισθόν.

6) Ἡ ἐπιτροπὴ συνεργημένη ἀπαξ τῆς ἐξουσίας εἰς ῥητὴν μέραν, συγκαθίσταται περὶ τῶν ματαχειριστέων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται ὁ ἀναπτυχθῆ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία εἰς τὴν ἑλλησδα, νὰ ποικιλοῦν, αὐξήσουν καὶ βελτιωθῶν ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα τοῦ τόπου. Καὶ περὶ τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰς δημοσίας σουλᾶς κλάδων τῆς βιομηχανίας γνωμοδοτεῖ, ὅσα ἐκ προσκληθῇ.

7) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει ἐν ἐνόμῳ: Μας βραβεῖα εἰς τοὺς διαπρέποντας κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας, τοὺς κατορθούντας τὴν βελτίωσιν τῶν ἐπιτοπίων προϊόντων, καὶ ἀνευρίσκοντας νέας πηγὰς τῆς εἰς τὴν ἑλλησδαπὴν ἐξουσίας αὐτῶν, τοὺς εἰσέφροντας νέας ἐργασίας, φυτὰ, καὶ ζῶα χρησίμια εἰς τὸν τόπον, τοὺς ἐπιχειροῦντας τὴν σύστασιν νέων κλάδων βιομηχανίας, βράλλοντας εἰς ἐνέργειαν ἀξιολόγους μηχανάς, συσταίνοντας ὡς ἐλπίμα ἐργαστήρια καὶ χειροτεχνεῖα, ἀποθερμίζοντας λίμνας, κατασκευάζοντας νέας γειτονικάς ὁδοὺς μετ' ἰδιωτικά ἐξοδα κτλ.

8) Τὰ βραβεῖα θέλουν συνίστασθαι. α. Εἰς ἀμοιβὰς χρηματικάς ἀπὸ 50 ἕως 500 δραχμ. β. Εἰς νομισματοδοτικὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ, πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἡμοῦ μετ' ὀπίσθια βραβεῖον, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ νομισματοδοτικὰ ὅλων τῶν κλάσεων, ἀργυρὰ ἢ χρυσὰ φέρουν ἐξ ἐνός, μέρους τὴν Βασιλικὴν εἰκόνα, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τὴν ἐπιγραφὴν « τοῖς διαπρέπουσι εἰς τὴν βιομηχανίαν ».

9) Τα χρυσὰ νομισματοδοτικὰ πρώτης κλάσεως θέλουν ἔχει ἄξιον 100 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 50 δραχμῶν. Τα ἀργυρὰ νομισματοδοτικὰ πρώτης κλάσεως θέλουν ἐκτυπωθῆ ἄξιαν 10 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 5 δρ. ἄξιαν.

10) Ἐκτὸς τῶν ἀνω εἰρημένων βραβεῶν, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται εἰς τινες περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶναι ὠφέλιμον, νὰ προ-

σδιορίσῃ, ὡς βραβεῖα, ζῶα ἐλκεκτὰ διὰ κτηνοτροφίαν, μηχανὰς καὶ ἐργασίαι, προσέτι σπόρους δικούρους, οἱ ὅποιοι θέλουν ἐνρίσκασθαι ἀποκαταμεινόμενοι εἰς τὴν σελλογὴν τῶν νομισματοδοτικῶν, καὶ εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον κτλ.

11) Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ πραγμάτων, διανεμομένων ἰδιαιτέρως ἢ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν ἐργασιῶν, καὶ δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει προσδιορίζει δι' ἑκάστην ἀντικείμενον τὰς ἐκπληρωθησομένας συμφωνίας, καὶ τὸ ἀρμόδιον βραβεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ πληρώσας αὐτάς.

12) Αἱ περὶ βραβεῶν προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἑγχειρίσιν μας, πρὶν δημοσιευθῶν.

13) Πρὸς ἐμφύχωσιν προσέτι τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἡμπορεῖ νὰ μεταρυσθῇ ἢ καὶ νὰ χαρισθῇ ὁ τελωνιακὸς φόρος τῆς εἰσγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς εἰς τινος τῶν ἐργολάβων, εἰ ὁποῖοι ἤθελον διακριθῇ εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις τῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ τότε θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας. Περὶ τοῦ ἀρμοδιότητος ἔχει καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἰδιαιτέρας βουλήεις εἰς τινος διακακρυμένους ἐργολάβους ἐκ τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

14) Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ προσελώσων τὴν προσχῆν τῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι τὰ ἀκόλουθα: α) Ἡ βελτίωσις ἐν γένει τῆς γεωργικῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἡ χρῆσις ἐντελεστέων ἐργασιῶν, ἡ παῦσις τῶν γεωτῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐπιταυτοσπορειῶν, ἡ σύστασις τεχνητῶν λιπασμάτων, ἡ εἰσάγξις νέων φυτῶν, ἀναγκαζίων εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, ἢ χρησίων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὰς τέχνας. Ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμύλων εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καλλιέργεια τῆς καννάβης, καὶ τοῦ λιναρίου, διὰ κατασκευὴν σχοινίων καὶ παντῶν, τῶν ἀναγκαζίων εἰς τὸ ναυτικὸν μας. Ἡ

διατήρησις τῶν ζώων εἰς κτηνοστάσια· διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ χρῆσιν τῆς κη-
 πρίως, χρῆσιν τῶν πολυτίμων καὶ τό-
 σον σπίνων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ κτη-
 σευὴ ἀναβρυτικῶν φρεάτων, ἡ ἀποθή-
 ρανσις καὶ καλλιέργεια ἐλκιδῶν καὶ χει-
 ρων γαιῶν, ἡ βελτίωσις τῶν κηπουρικῶν
 προϊόντων· προσέτι δὲ ἡ κατὰ τὴν κα-
 βελτίωσιν γειτονικῶν ἐδῶν ἀπὸ διώτα,
 καὶ δῆμου. β') Ἡ πολλὰ-πλασάσις τῶν
 δένδρων ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἡ φύτε-
 σις νέων, ἐλαίων, μωρεῶν καὶ διαφόρων
 καρπίων δένδρων. Ἡ σύστασις ἰδιω-
 τικῶν οὐτοκομείων καὶ πρυττανῶν ἀγροικη-
 πίων. Ἡ εἰσαχὴ ξένων δένδρων, ὠρελί-
 μων καὶ συνθηζομένων εὐκάλω εἰς τὴν
 Ἑλλάδα καθὼς ἡ ἀκακία, ἡ φιλορα, ἡ
 ἵπποκαττανέα κτλ., ἡ ἐγκύτρισις τῶν
 καρπίων δένδρων με ἐκλεκτότερα εἶδη
 ὀπωρίων. γ') Ἡ κτηνοτροφία ἐν γένει καὶ
 ἰδιαιτέρως ἡ βελτίωσις τῶν ἐντοπίων πο-
 θάτων, βοῶν καὶ ἵππων, ἡ εἰσαχὴ ἰσπα-
 νικῶν προβάτων, καὶ ἡ μίξις αὐτῶν μετὰ
 τῶν ἐντοπίων, ἡ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν,
 τὸ πάχυνμα τῶν κερσάρων καὶ ἐργοφό-
 ρων. δ') Ἡ βελτίωσις τῶν τυρίων
 ἐν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ σύστασις τυ-
 ροκομείων, εἰς τὰ ὅποια νὰ ἀνατρέφονται
 καὶ νὰ ἀλμύρωνται ἐπὶ τοῦ ὕψους
 τῶν ὁρίων τὸ γάλα τῶν ὀλίγων χρη-
 μεύει σήμερον. ε') Ἡ βελτίωσις τῶν ὀρνι-
 θῶν. ς') Ὁλοῖω, τοῦ ἐλαίου. ζ') Ὁμοίως τῶν
 μεταξίων. η) Ὁμοίως τῶν μαλλίων. θ) Ὁμοίως
 τῆς βυρσοδεύσεως. ι) Ὁμοίως τῆς κεραμοποι-
 ῆς. κ') Ἡ σαπυνοποιΐα. λ') Ἡ σιροιν-
 πλοΐα. μ') Ἡ σύστασις χειροτέκων διὰ
 σκευῶν. ν') Ἡ σύστασις, ὕλη ὀργάνων. ξ')
 Ἡ χειροποιΐα. ο) Ἡ σύστασις χειροτε-
 χνῶν διὰ κατασκευὴν σκευῶν μετὰ κα-
 κινούσων. π') Ἡ σύστασις χειροτέκων
 διὰ κλώσιν, βυρσαδεύων, μεταξίων, μαλ-
 λίων καὶ λιανῶν. ρ') Ἡ σύστασις χει-
 ροτέκων διὰ κατασκευὴν σκευῶν, χαλ-
 κίνων καὶ ἄλλων μεταλλικῶν ἔργων. σ')
 Ἡ εἰσαγωγή ἢ ἡ κατασκευὴ τελειοποι-
 μένων χειροτέκων ἐργασιῶν ἢ καὶ με-
 χανικῶν ἀνγκυλίων εἰς τοὺς διαφόρους κλά-

δους τῆς βιομηχανίας. τ') Ἡ ἀνεύρεσις
 τῶν μετὰ τὴν διακρίσιν ἐποίων δυνατῶν νὰ
 ἐξοδηθῶσιν ἐκτὸς τοῦ κράτους. ἀ ἐντο-
 πια προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ βιομη-
 χανίας.

15) Ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει πάντοτε νὰ ἐκ-
 ὑπ' ὄψιν, ὅτι μετὰ τὰς πρώτας δοκιμα-
 αὶ ὁποιαὶ εἶναι πάντοτε πολυδάπαναι, καὶ
 προσευοῦσις μάλιστα τῆς βιομηχανίας,
 τὰ νέα προϊόντα δὲν πρέπει νὰ γίνωνται
 διακινηρότερα ἀπὸ τὰ ἐξωθεν ἐρχόμενα
 τῆς αὐτῆς ποσότητος μετὰ τὰ ἐντόπια· ὅτι
 αὐτὰ τότε δὲν ἐπαπορρύν ἐπιμερῶς νὰ πα-
 ληθῶσι, καὶ ὁ προλείμενος σκοπὸς μα-
 ἀποτυγχάνει.

16) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει φροντίζει νὰ
 διακινῇ ἢ κατὰ ἁπλῶς εἰς τὸ κράτος προσ-
 διορισένους ἀριθμὸς ἀντιτύπων τοῦ περι-
 γρηφῆς συγγραμματος τοῦ Κ. Γρηγο-
 ρίου Παλαιοφύτου, ἀντύπων, τὰ ὅποια
 ἀνήκουν εἰς τὴν ὑδέννησιν, κατὰ τῆς
 συμφωνίας τῆς μετὰ τὴν συγγραφήν θέλει
 ὁμοίως συτάξει. ἡ φροντίζει, νὰ γραφῶσιν
 καὶ τυπωθῶσι καὶ νὰ διακινῶσιν εἰς τὸ
 κράτος συνοπτικὰ ἐγχειρίδια πραγμα-
 τεύόμενα διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχα-
 νίας, καὶ γραμμῆς μεθοδικῶς εἰς ὅσας
 ἀποδοῦν καὶ εὐληπτον ἀρμόδιον διὰ τὴν
 εἰς τὴν ταξὶν τῶν βιομηχανῶν θέλει δὲ
 προσπαθεῖν, ὥστε νὰ ἐκδίδεται ἐν ἰδιαι-
 τερον περιοδικῶν συγγραμμάτων περὶ γεω-
 ργίας καὶ βιομηχανίας διὰ τὴν Ἑλλά-
 δα, γραφόμενον τὴν εἰς ἀπλοελληνικὴν
 γλῶσσαν.

17) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει πασχίσει νὰ συν-
 δέσῃ σχέσεις καὶ ἔμμεσον ἀλληλογραφίαν
 μετὰ ἄλλας ὁμοειδῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς
 Εὐρώπης εὐρισκομένης ἐταιρείας, διὰ νὰ
 φεληθῇ ἀπὸ ταύτης ἀνταλλάξεις τῶν κα-
 νὼν κοινωτοῦν εἰς αὐτὰς τὰς ἑλληνικὰς βελ-
 τιώσεις.

18) Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρειται ἀμέσως
 εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
 πραγμάτων, καὶ δι' αὐτῆς λαμβάνει τὰς κα-
 ταλλήλους ἀπορροαίς καὶ διαταγὰς Μα-

19) Αἱ πρὸς Ἡμεῖς ἀναφοραί, τὰ προ-
 γραμματα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐγγραφα

τῇ ἐπιτροπῇ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν πρὸεδρον αὐτῆς, ἢ ἐν ἀλλοίῳ αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα.

20) Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ὡς καὶ ἔσαν σφραγίδα φέρουσαν τὰ πρὸς τὸ κράτος, ὡς εἰσι ἐπὶ τῶν ἀρμυρῶν νομισμάτων καὶ τὴν εἰς τὸ ἄθροον 1 σημειωθείσαν ἐπιγραφὴν, ὡς ἐπὶ κλησίν.

21) Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἐπίσημον ἀλλοιολογίαν μετὰς δικαστικῆς λογίας τοῦ κράτους, αἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δημοσιεύουν τὰ προγράμματα αὐτῇ, καὶ νὰ τίθουν εἰς αὐτὴν ὅσας πληροφορίας ζητεῖ περὶ γενεαλογίας καὶ βιομηχανίας.

22) Ὅσα τὰ γράμματα τῆς ἐπιτροπῆς φέροντα ἐπὶ τῶν φρακτέλων τὴν σφραγίδα αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν ἐκ τῶν ἐπαρχῶν στελλόμενα εἶναι ἐλεύθερα ταχυρομικῶν δικαιωμάτων.

23) Διὰ τὰς ἀποβὰς εἰς χρήματα, ἐκτετατὰ ζῶα, μηχαναὶ, ἐργαλεῖα καὶ σπόρους, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νομισματοσχημάτων, διὰ τὴν τύπωσιν βιβλίων καὶ προγραμμάτων κατὰ θέλει ἐγρεθῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ ἀναγκαῖα πύτωσι ἐντὶς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους καὶ θέλει τεθῆ εἰς τὴν διθεσίαν τῆς διὰ τῆς Γραμμ. τῶν Ἑσπερικῶν.

24) Ἐκ τῆς ποσότητος τῆς ἀνωθεν πιστώσεως εἰσμποεῖ νὰ διθέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 3000 ὀρ. κατὰ μῆνα, δι' ἐνέλιον τοῦ κα. καστήματος αὐτῆς, διὰ γραφικὰ καὶ ἄλλα μικρὰ ἐξόδα μετὰ περιττέρω διεταγῆς.

25) Τὰς πιστώσεις, τὰς ὁποίας κατ' ἐγγράφον αἰτήσιν τῇ ἐπιτροπῇ, θέλει ἐκτεθεῖ πάντοτε καὶ ὅσκις εἶναι ἀναγκαῖον ἔτος τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ κα. τῆς Γραμμ. τῶν Ἑσπερικῶν. χωρὶς ἀρκεῖν εἰς ἐντάλματα πρὸς τὸ γεν. ταμείον, θέλει τὰς παραλαμβάνει ὁ ταμίας τῇ ἐπιτροπῇ ἐκάστοτε ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, προσυπογράφουμένης ἀπὸ τὸν πρὸεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει τὰ ἐκτεθεῖ, καὶ τὰ σημειῶναι εἰς τὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸ δέον.

26) Ἐκάστη δαπάνη πρέπει προηγου-

μένως, νὰ ψηφισθῇ τὸ ὑλῆχιστον ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὅλα τὰ ἀποδεικτικά τῶν ἐξόδων θέλουν ἐπιτελεσθῆαι πρὶν τῆς ἐξαφλήσεως τῶν ἀπὸ τὸν πρὸεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

27) Κατ' ἐκαστὴν τριμηνίαν ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς δίδει λόγον εἰς αὐτὴν περὶ τῶν γενομένων δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εγγραφῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τὸν πρὸεδρον καὶ τὰ παρόντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐνομαστικῶς, ὡς δὲν πρέπει νὰ ὑπογραφῇ τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν.

28) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ ταμίας διευθύνει τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὅπου καὶ τὰ δικαιολογητικά ἐγγράφα καὶ πρωτόκολλα τῶν συνεδριάσεων τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρησιν καὶ ἐγχεῖσιν ἐκάστης δαπάνης εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν.

29) Ὁ ταμίας εἶναι καὶ ὑπεύθυνος φύλαξ καὶ καταλογιστὴς τῶν κεφαλαίων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας γενικοὺς κανονισμοὺς τοῦ λογιστικοῦ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν νομισματοσχημάτων, τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, τῶν στελλομένων ὡς δείγματα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, καὶ ὅσα τὰς δὲν φυλάττονται εἰς τὴν πολυτεχνικὴν συλλογὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας μολοντοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὠφεληται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς, τῶν βιβλίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐμπιστευθέντων ἢ παραδοθέντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἢ ἐγγρασθέντων ἀπ' αὐτὴν.

30) Ὁ Γραμματεὺς εἶναι εἰδικῶς ὑπεύθυνος φύλαξ ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου.

3) Ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τῆς συστάσεώς της, ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἡμᾶς λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν ἐργασιῶν της, καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων των, ἐπειτα περὶ τῆς προοίου τῆς ἐθνικῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, αἱ ὁποῖαι θέλουν δημοσιεῖσθαι καὶ διὰ τοῦ

τύπου, καὶ ἐκδοθῆναι ἐκδοτικῶς.

32. Τὴν πρώτην κυριακὴν τοῦ Μαΐου ἐκάστου ἔτους (ε. παλ.) θέλει γίνεσθαι ἑκτακτος δομάσιος συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐκπρωεῖ ὁ πρόεδρος λόγον ἀνάλογον μετὰ τὴν περίστασιν, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν ὄσων διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας ἀπέκτησαν δικαίωμα εἰς βραβεῖα, τὰ ὅποια καὶ λαμβάνουν.

33. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς πανδήμου ταύτης συνεδρίασεως, ἡ ὁμήγουρις ἀπέρχεται εἰς ἐπὶ τούτῳ διορισθησόμενον πλῆσιον τῶν Ἀθηνῶν μέρος κεκοσμημένον μετὰ ἔθνηκας σημαίας, ὅπου θέλει γένει ἐκθεσις καὶ δοκιμασία νέων γεωργικῶν ἐργαλείων, καὶ ἄλλων μηχανῶν χρησίμων εἰς τὰς ἀναφόρους τέχνας, ἐκθεσις τῶν τελειοποιηθέντων ἐλληνικῶν, ἢ τῶν κατὰ πρῶτον νεοεισαχθέντων ξένων ζώων, καὶ ἡ ἐπίσημος διανομὴ τῶν βραβείων ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπασῶν τῶν διοικητικῶν καὶ δημοστικῶν Ἀρχῶν τῆς Ἡμετέρας καθέδρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ χρεώσται ἐκάστοτε νὰ λαμβάνῃ παρ' Ἡμῶν ἀπ' εὐθείας τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς περὶ τοῦ κειροῦ καὶ τοῦ τύπου τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, καὶ πρέπει νὰ ἐξαίτηθῇ ἡ ἔκφρασις τῆς Ἡμετέρας θελήσεως περὶ τοῦ τῆς Ἡμετέρας καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν συζύγου ἐμφανίσεως εἰς τὴν πανήγυριν ταύτην.

34. Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην χαρακτηριστὴρα πανηγυρικὸν καὶ ἐθνικώτερον, διατάττομεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμ., νὰ λαμβάνῃ, συνεννοημένη μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥς εἰς τὰς ἐρεξῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ μάλιστα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνω εἰρημένης ἐκθέσεως καὶ δοκιμασίας νὰ λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος διάφοροι δημόσιοι ἀγῶνες, ἐνομασίαι δὲ ἡ ἵπποδρομία, ἡ πάλη, ὁ δρόμος, ὁ δίσκος, πηδήματα, ἀκοντισματα, θύλακοὶ γροί, καὶ ἄλλα γυμνάσματα, τὰ ὅποια θέλουν ἐκτελεῖσθαι κατὰ τὰς, τῆς μουσικῆς, ἡχοῦσης, καὶ μετὰ συμφωνίαν ὀργανικῶν ἀσμάτων. Οἱ δὲ

πρωταγωνισταὶ θέλουν λαμβάνειν τὰ ἐπιτιμῆδες διορισθησομένην ἐπιτροπὴν τὸ πρόγραμμα τῆς πανηγύρεως προσορισθέντα βραβεῖα, στεφανοῦμενοι καὶ στεφάνων δάφνης.

35. Ὅταν ἑταιρία ἰδιωτικῆς σφραγισθῇ, ἀκολουθῶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γαρίας καὶ βιομηχανίας καθὼς καὶ τῶν γυνῶν, καὶ δοθῇ ἀποχρῶσα ἐγγύτης ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος ἐτάγματος, θέλουν μεταβῇ εἰς αὐτὴν ἐνταῦθα σημειθεῖσαι ἐργασίαι καὶ χρῆναι, ἡ δὲ συστηθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διαλύεται ἐπομένως πάλιν.

Αὕτη λοιπὸν θέλει τείνει ἀκαταπαύτως μετὰ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐκείνης, καὶ ταυτοχρόνως θὰ πασχίξει νὰ αὐξήτῃ διὰ τῶν αὐτοπραγμάτων συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς κτλ. μέσα διὰ τὴν προκειμένην ἀμοιβὴν ἐμψύχωσιν.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, δοθείσης ἰδίας τέρας ἀφορμῆς ἀπονεύμεναι, ἢ νὰ δώσωμεν τὴν ἀπὸ μὴν ἀμοιβὴν, διὰ πραγματικὰς ἀπομιμήσεων καὶ μάλιστα ὅταν τινεὶ σὺν ζωῇ ἀνθρώπου, ἢ διὰ τάλαντος ἀπομισώσῃ κίνδυνον ὕδατος καὶ πυρός.

36. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμ. τοὺς παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρ. 1836.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

453. Περί τῆς πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων δωρεᾶς τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος.

Μετὰ εὐχαριστήριον μα: ἐδημοσιεύσθη, κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον 1836 ἡ Α. Μ. ὁ φιλέλλην Βασιλεὺς Βασιλεὺς, ἔδωκε νέον δαῖγμα τῆς Βασιλικῆς Του εὐνοίας, τὴν ὁποίαν διὰ τοσούτων ὑψηλῶν πράξεων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους ἔδειξε δωρητάμενος εἰς τὸν Ἰανουάριον 65,000 φοίνικας διὰ νὰ χρημεύσουν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἐθνικοῦ πολιτικοῦ νοσοκομείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰανουαρίου 1836.

ΔΗΛΟΣ.

Περὶ επικυρώσεως τῶν γενομένων μεταφράσεων ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν.

Ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ ἐν καιρῷ τῆς ἐθνομνητικῆς ἐξουσίας ἐκδιδόμενα ἰδιοκτησίας ἐγγράφα ἐγίνοντο εἰς γλώσσαν ὀθωμανικὴν, καὶ ταῦτα, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα λόγου ἄλλα ἐγγράφα γεγραμμένα ἐπίσης εἰς τοῦτο τὸ ἰδιῶμα, παρουσιάζοντα σήμερον εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὰς λυμπὰς τοῦ κράτους Ἀρχάς, ἀνάγκη πᾶσα διὰ τὸ συμφέρον καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν νὰ συνδεδώσονται ἀπὸ πιστῆν καὶ ἀκριβῆ ἑλληνικὴν μετάφρασιν, καὶ νὰ μαρτυρῇται ἐπισήμως παρ' ἀρμοδίου Ἀρχῆς τὸ πιστὸν καὶ ἀκριβὲς τῶν μεταφράσεων, ἀπεφασίσθη καθ' Ὑψηλὴν Β. διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 16878, ὅς ὡς ὁ παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ ταύτῃ διερχομὲν τῆς Κυβερνήσεως Κ. Λουκάς Ἀργυρόπουλος, ὁ καὶ μέχρι τοῦδε ἐπιφορτισμένος τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον, ἐπιθέτῃ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν μεταφράσεων του παρεκτὸς τῆς ὑπογραφῆς του καὶ σφραγίδα ἔχουσιν ἐκτετυπωμένα τὰ Β. παράσημα καὶ φέρουσιν τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Β. διερχομὲν τῆς Κυβερνήσεως.»

Π. ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας σπεῖναι κατὰ συνέπειαν τῆς Β. διαταγῆς νὰ κοινοποιήσῃ τὰ ἀνωτέρω πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν ἀρχῶ ἀπασῶν καὶ τῶν κατωίκων τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Φεβρ. 1837.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Α. Μ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἕλληνας!

Μετὰ ἐννεάμηνον ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἡ εὐδαιμονία τῆς κοινῆς Ἡμῶν πατρίδος ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν καὶ τῶν διαλογισμῶν μου, ἐπέστρεψα πάλιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Σὰς ἔφερα Βασιλίσσαν, νέον ἐνέχυρον τῆς πρὸς τὸν λαόν μου ἀγάπης μου, νέον ἐχέγγυον μέλλοντος λαμπροῦ

καὶ εὐδαιμόνου, τὸ ὅποιον ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἔχω σταθερὰν θέλησιν νὰ σὰς προστοιμάσω.

Καθὼς ἐγὼ, ἔχει καὶ ἡ Βασιλικὴ Μου σύζυγος πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πίστιν σας, εἰς τὴν ἀφοσίωσίν σας, εἰς τὴν ὑπόψιν διὰ πολυχρόνιον πείρας ἀπακτάσασα διὰ γνῶσιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων σας καὶ εἰς τὴν εὐγενῆ φιλοπατρίαν σας, ἥτις εἶναι ἐπαξία ἔθνος, τοῦ ὁποίου ἡ δύξι εἶναι τόσον ἀρχαία, ὅσον καὶ τὸ ὄνομα του, καὶ τὸ ὅποιον εἰς τὴν ἰδίαν του ιστορίαν εὐρίσκει δαίγματα τρανώτατα τί ἐστὶ, καὶ τὴ δύναται ἡ φιλοπατρία. Μόνον τὸ αἰσθητικὸν τοῦτο, ὦ Ἕλληνας, σὰς ἐνίσχυσε νὰ ἐπιχειρήσῃτε καὶ νὰ τελειώσῃτε τὸ ὡς ἀδύνατον σχεδὸν θεωρούμενον ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος, καὶ οὕτω διὰ μεγάλων θυσιῶν, αἱμάτων καὶ περιουσίας νὰ προστοιμάσῃτε εἰς αὐτὴν μέλλον ὥραιο. Εἰς Ἐμὲ ἐπικαίεται πρὸ παντός ἄλλου ἡ φροντίς περὶ τοῦ μέλλοντος τούτου! "Ὅσοι μεγάλῃ καὶ ἄν ᾔνοι ἡ πρὸς Θεὸν εὐδοχία Μου, τὴν ὁποίαν ὁ Ὑψίστος εἰς τὰς ἀεὶ ἐλευθέρας βουλὰς του ἐκπέμπει εἰς Ἐμὲ, τὴν φέρω εὐχαρίστως, διότι ἐπανεκπύομαι εἰς ἔσχα.

Μ' εὐχαρίστησιν βλέπω τὰς προύδους, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς πανταεὶδῶς ἔκαμιν ἡ γεωργία ἔδωκε ζῶνι εἰς μεγάλας ἐκτάσεις ἀκαλλιεργήτων γαιῶν τὸ ἐμπόριον φέρει τιμὴν εἰς τὴν σημαίαν μας· μέχρι τῶν ἀπωτάτων θαλασσῶν, ἡ ἐκπαίδευσις διαδίδει τὰ φῶτα ἐπὶ τὸ μέλλον· ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀσφάλεια θεμελιούται, καὶ ὑπὸ τὴν ἱερὰν αὐτῶν αἰγίδα αὐξάνει τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας καὶ ἡ ὑποταγή.

Ταῦτα, ὦ Ἕλληνας, καὶ τὰ εὐλακρινῆ δαίγματα τῆς πρὸς Ἐμὲ ἀφοσιώσεώς σας, μετὰ τὰ ὁποία μετ' ὑπεδέχθητε εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα τῶν ἐνδόξων Ἀθηνῶν, τῆς πρωτεύουσας Μου, καὶ τὰ ὁποία τὸσάκις ἐνέπλησαν χαρὰς τὴν καρδίαν Μου, Μὲ χορηγοῦν πλήρη πεποίθησιν, τῆς ὁποίας πρὸ πάντων ἔχω ἀνάγκην ἐγὼ ὁ πρῶτος —θεῖα θελήσει— μακρὰς γενεᾶς Βασιλεῖον εὐδαιμονίαν ὑποσχομένον.

Ισχυρός διὰ τῆς ἀγάπης σας, ισχυρός διὰ τῆς φιλικῆς εὐμενείας ὅλων τῶν Δυναμέων, ισχυρός διὰ τῆς καθαρότητος τῶν φρονημάτων Μου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ὑψιστον πεποιθήσεώς Μου, δὲν φοβούμαι οὔτε κινδύνους ἐξωθεν, οὔτε τὰς ἀποπείρας τῆς ἀπορίας καὶ τῆς διαφθορᾶς εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους. Ὁ θρόνος καὶ ὁ λαὸς εἶναι ἀδικχώριστα. Ποίος εἰμπορεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ περισσότερον παρ' Ἐμὲ τὸν λαόν, καὶ νὰ τὸν πιστεύσωσιν αἱ ὀρθοφρονούντες;

Εὐπιστεῖθε, Ἕλληνας, εἰς Ἐμὲ, καθὼς Ἐγὼ εἰς ἑσας ἐμπιστεύομαι! καὶ τότε ἡ εὐδαιμονία, καὶ ἡ νεκρὰ μόρῳσις σας θέλει μεγαλυνθῇ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα νὰ νηθευμθεσιῶν θέλει λάβει τὸ εὐτυχές του πέρας. Εὐλογοῦντες θέλουσιν στρέφει πρὸς τὸ κοινόν Μας τοῦτο ἔργον, πρὸς Ἡμεῖς Αὐτοὺς τὰ τέκνα Μας καὶ ὅλοι αἱ ἐπερχόμενοι γενεαὶ τὰ βλέμματά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1837.

454. Δ. Περὶ συστάσεως σχολείου τῆς ψαλτικῆς.

Ο Θ Ν κτλ.

Εἰς τὰ διατάγματα περὶ στοιχειώδους καὶ ὑψηλῆς ἐκπαιδεύσεως ἐλάβεν ἡδη τὴν ἀνήκουσταν πρόνοιαν καὶ περὶ ἀναπτύξεως τῶν μουσικῶν γνώσεων. Διὰ νὰ καταστήσωμεν ὅλους αὐτὰς γενικάς, καὶ διὰ νὰ τελεοποιήσωμεν βαθμυδὸν τὴν ψαλτικὴν, ἥτις συνεργεῖ οὐκ ὀλίγως εἰς τὸν ἠθικὸν ἐξευγενισμόν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ βίου, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμμ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττειν τὰ ἀκόλουθα.

1) Συσταίνεται εἰς Ἀθήνας σχολεῖον ψαλτικῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖν νὰ διδάσκωνται ἀνεξόδως οσοὶ ἔχουν κλίσιν εἰς τὴν ψαλτικὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν χορωδία.

2) Τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου τούτου τῆς ψαλτικῆς ἦτοι οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς μουσικῆς θέλουσιν

πληρῶσθαι παρὰ τοῦ ἐκκλησι. ταμίου. Τὸ ἀναγκαῖον εἶδημα θέλει προσδιορισθῇ εἰς ἓν τῶν δημοτῶν διδασκτικῶν κατὰ ματῶν ἀνεξόδως.

3) Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τῆς ψαλτικῆς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συμπάσχουσιν ἀμισθὶ εἰς τοὺς γνωσμένους ψαλμούς, εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ εἰς τὰς χορωδιαστικὰς ἐν καιρῷ ἐθνικῶν ἑορτῶν.

4) Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησι. καὶ τῆς Δημοστ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐργάσῃ τὴν σύστασιν ἐθνικῆς μουσικῆς ἐκτελεστικῆς, πρὸς δ' ὅσιν μουσικῶν γνώσεων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἐν ταῦτ' αὖ πρὸς βελτίωσιν τῆς εἰς εὐθείαν τὸσον συντελούς ἐκκλησιαστικῆς ψαλτικῆς, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ πάλιν ὁ περὶ μουσικῆς ἕλεος τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων.

5) Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰαν. 1837.

455. Δ. Περὶ τῆς διοικήσεως Ὑδρας.

Ο Θ Ν κτλ.

Διὰ νὰ μὴ συμβῇ ἰσογορία εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐκλογῶν τῆς Ὑδρας θέλει διαταγθῇ εἰς τοὺς ὁ ἐν πίστει ἡμέτερος ὑποδιοικητὴς Κ. Πάχμορ, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ὑδραν τὸ ὅλον ἄρτιον ἀναδεχόμενος εἰς τὰ χρέη διοικητοῦ ἐχρὶ νεωτέρας διαταγῆς. Θέλει δὲ ἐν τῇ διαστήσει τῆς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς τούτων λαμβάνει τὸν καὶ οἰκονομικὸν μισθὸν τοῦ διοικητοῦ.

Τὰ χρέη τοῦ ὑποδιοικητοῦ Σπυριδίου θέλει τὰ ἀναδεχθῇ ὁ ἡμέτερος ὑποδιοικητὴς Γούβης Κ. Βενιδῆς. Νέμεται δὲ τῆς ἐλευσέως τοῦ ἡμετέρου διοικητοῦ Κ. Πάχμορ, πρὶν ἀναχωρῆσαι, ἓν ἄλλον προσωρινῶς, καὶ διὰ τοῦτο θέλουσιν ἀπεθῶσιν, ἐάν πρὶν, τὸ προσωρινὸν χρέος ὑποδιοικητοῦ, εἰς τὸν Γραμ. τῆς διοικήσεως Ὑδρας, ἢ εἰς τὸν βρεθόντ' αὐτοῦ.

διοικήσεως Σπετσών, πλὴν ὑπὸ ἰδιαιτέρων
ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰαν. 1837.

ΔΗΛΟΣ.

Περὶ τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντημένων ἀμα-
ξῶν καὶ ἐρίπων.

Δι' Ἱ. Βασ. διατάγματος ἀπὸ 12 Ἰα-
νουαρ. 1837, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων
ὡς ἐκ τῆς καθ' ὁδὸν συναντήσεως, τῶν
ἀμαξῶν, ἐρίπων κτλ. καὶ διὰ τὰ κατα-
σταλῆ οὕτως ἡ διάβασις εὐκολος, καὶ μά-
λιστα ἀκίνδυνος, ἀπεφασίσθη.

1) Ὑσάκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν,
εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κα-
τασκευασθέντων μετὰ ἄλλων δρόμων τοῦ Βα-
σιλείου Μας, συναπαντῶνται ἀμαξαί, ἐ-
ρίπποι κτλ. ὁρεῖται ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ
ἐπὶ τὰ πρῶτα, καὶ νὰ μένῃ οὕτως ἡ αἰ-
δὸς εὐλεύερα ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰ διαβαί-
νοντα μέρη.

2) Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμενοι
ταχυδαὶ σπλῖξουν τὸν τῆς ὑποχωρήσεως
ταχυδῆ, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστῶν
νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περιῶν εἰς τὰ δε-
ξιά τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, ἢ ἱππῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑποχέονται,
ὅταν τὸ ταχυδρομικὸν φθάσῃ αὐτὸν ἔτι
τρέχοντα ἐμπροσθεν, ἐρίππους κτλ. καὶ
ὅτε νὰ περᾷ ἀπὸ ἐμπροσθ.

3) Ὁ παραβλαβεὶς τιμωρῶνται μὲ πρὶ-
στιμον πέντε δραχμ. πρὸς ὄφελος τῶν τα-
χυδρομικῶν ταμείων.

4) Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἡ κα-
ταμήνισις γίνεται ἀπὸ μέλους τοῦ ἡγε-
μῶνος καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἀρμόδιον δι-
μαρχον, διὰ τὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ
ἀνάγκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ εἰρη-
νοδότη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰαν. 1837

456 Δ. Περὶ ἀποστολῆς τινῶν συμβούλων
τῆς ἐπικρατείας, ὡς Βασιλ. ἐπιτρόπων εἰς
τινας διοικήσεις

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Σκοποῦμεν νὰ ἐπισκεπτώμεθα ἀπὸ και-

ρὸν εἰς καθὼν τὰ δ' ἄλλα μέρη τοῦ Βα-
σιλείου Μας, διὰ τὰ πληροφοροῦμεθα αὐ-
τοπροσώπως, πῶς ἐκτελοῦνται καὶ ἐκτε-
λοῦνται οἱ ἡμέτεροι νόμοι καὶ τὰ διατά-
γματα, ποῦ εἶναι, τυχόν, τὰ ἀπαντῶ-
μενα ἐν ὁδοῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν, καὶ
ἂν οἱ ὑπάλληλοι Μας πανταχοῦ ἐκπλη-
ροῦσι τὰ χρεῖα τῶν εὐσυνειδήτως, διὰ τὰ
δυνάμεθα τοιοῦτοτρόπως μόνοι νὰ ἀπο-
κρίσθωμεν ἐπιτοπίως τὰς αἰτήσεις, καὶ τὰ
τυχόν παράπονα τῶν ἡμετέρων πιστῶν
ὑπηκόων, καὶ νὰ δίδωμεν χεῖρα βοήθειας
εὐθὺς, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ
πρέπον.

Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ εἴ-
μεθα πανταχοῦ παρόντες, διὰ τοῦτο κρί-
νομεν ὀρθὸν, νὰ πέμπωμεν ὡς ἐπιτρόποι
Μας εἰς τὰς διοικήσεις ἀπὸ καιρὸν εἰς
καιρὸν ἄνδρες ὀξιοὶ καὶ γαῖροντες τὴν
ἐμπιστοσύνην Μας καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ
μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας,
μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ παρατηροῦν αὐ-
τοὶ ἐν ἡμῶν τίνι τρόπῳ οἱ διοφροὶ
κλαδοὶ τῆς δημοσίας διοικήσεως ἐνεργῶν-
ται, καὶ πῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα
ἐκτελοῦνται, πληροφοροῦντες τοὺς ὑπαί-
κου, περὶ τῶν πατρικῶν σκοπῶν τῆς Κυ-
βερνήσεως, ἀκούοντες τὰ, τυχόν, ἀρά-
ματα αὐτῶν, ἐνεργούντες τὴν ἀπ. περὶ
τοῦσιν τῶν αἰτήσεων τῶν διὰ τῶν ἀρμο-
δίων Ἀρχῶν, ἐμποδίζοντες τὰς κατα-
χρήσεις, καὶ καθυποβάλλοντες εἰς ἡμᾶς
τὰ ὅσα παρατήρησαν, συνάδῃ μὲν μὲ τὴν
γνώμην τῶν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ
τῶν χρεῶν τῶν διοικήσεων, τὰς ὁποίας
ἐπισκεψόμεθα.

Κατὰ τὸ πρῶτον πέμπομεν, ὡς ἡμετέ-
ρους ἐπιτρόπους, τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπη-
ρεσίαν Κυρίου Συμβούλους τῆς ἐπικρα-
τείας Α. Μοναρχίδην, καὶ Ν. Νιπότασιν,
εἰς τοὺς ὁποίους, φθάνοντα, ἐπὶ τοῦ τό-
που, οἱ ἐκεῖ ἡμέτεροι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλ-
ληλοι θέλουν δώσει ὕλας τὰς ζητούμενας
παρ' αὐτῶν πληροφορίες καὶ ἀποδείξεις,
κάμνοντες αὐτοὺς προσεκτικῶς εἰς τὰς
ὑπαρχούσας, τυχόν, χρεῖας καὶ ἑλλείψεις,
δίδοντες λόγον καὶ ἀποκρίσιν, καὶ εὐκο-

λύνοντες διὰ τῆς καλῆς τῶν προθυμίας τοῦ ἀποτέλεσμα ἑνὸς μέτρου, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸ καλὸν τῶν πιστῶν ὑπηκόων μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1837.

452. Α. Περί κατοικήσεως τῆς νήσου
Ελαφονήσιου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου (8 Φεβρουαρίου) π. ε. ἀπορριπτόμενη.

1) Νὰ δοθῶσι δωρεὰ ἀνὰ δύο στρέμματα γῆς διὰ κτίριον, αὐλὴν καὶ κήπον, εἰς ὅσους ἀπορρίπτουσιν νὰ κατοικήσωσι στερεῶς εἰς τὸ Ἐλαφόνησον καὶ νὰ λάβωσι τὰς ἐκεῖ ἐθνικὰς γαίας κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως.

2) Ἡ προτίμησις νὰ δοθῇ πρῶτον εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε καλλιεργητάς τῶν γαιῶν τῆς νήσου ταύτης καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς Σπαρτιάτας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς Ἐλαφόνησον, ἂν καὶ αὐτοὶ καθὼς καὶ οἱ πρῶτοι δεχῶνται τὰς ἀνωθεν δύο συμφωνίας.

3) Νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς κατοικοὺς τοῦ νησιδίου ξύλα πρὸς κατασκευὴν τῶν οἰκιῶν τῶν ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν δωρεὰ διὰ τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

4) Νὰ ἀριθμῶσιν εἰς αὐτοὺς 2000 δραχ. πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας, ὅταν κατασκευασθῶσι καὶ κατοικηθῶσι 15 τοῦλάχιστον οἰκίαι.

5) Ν' ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἔτων, πλην ἐξαιρουμένου τοῦ δεκάτου, εἴτε τοῦ νυντιτίμου αὐτοῦ.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐντέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Διορίζομεν δὲ συγγράμνως τὸν ταγματάρχην Φέδερ ἑκτακτον ἐπίτροπον, διὰ νὰ ἐπιστάτῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν συνεικισμὸν τῶν Μανιατῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1837.

Δ Η Λ Ο Π.

Περί ἀμοιβαιότητος λιμενικῶν δικαιωμάτων μεταξὺ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἡνωμένου Πολιτεῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Λαβούσα ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις πληροφορίας φερούσας χαρακτηριστικὰ ἀπορρίπτως ἐπίσημον, ὅτι ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ νόμος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, δι' οὗ τὰ εἰς τοὺς λιμένας τῶν Κράτους ἐκείνου προσορμιζόμενα πλοῖα τῶν ξένων ἐθνῶν ὑποβάλλονται τότε μόνον εἰς ἐξαιρετικὰ λιμενικὰ δικαιώματα, ὅπότεν καὶ τὰ ἀμερικανικὰ φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἢ ἐπὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς πλεονόμιστον ἢ ἄλλὰ δικαιώματα παρὰ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς ἐντόπια πλοῖα, καὶ ὅτι ἀπ' ἐναντίας τῶν ὑποβάλλονται εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἰς ἰδιαίτερα λιμενικὰ δικαιώματα πλοῖα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, εἰς τοὺς λιμένας τῶν ὅποιων δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαίτερα τοιαῦτα δικαιώματα πλοῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν, καὶ

Θεωροῦσα, ὅτι τὴν ἀμοιβαιότητα τῆς τῆς προεκλήρυξεν ἤδη αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις διὰ τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐφημερίδα τοῦ Κράτους καταρθθέντων διαταγμάτων τῆς φερόντων μερμηνίαν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1834 καὶ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834, καὶ ἐπαρθεύσεν ἑκτοτε αὐτὰς ταύτας τὰς ἀρχάς.

Ἐξέδωκεν ἤδη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 236 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) π. ε. ὑψηλοῦ Βασιλικῆς ἐπιστολῆς τὰς ἀντικείμεναις διαταγαῖς, διὰ μὲν τῶν ὅποιων ἅπαντα τὰ πλοῖα Ἡνωμένων Πολιτεῶν τῆς Ἀμερικῆς φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλὰ λιμενικὰ δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑποβάλλονται καὶ αὐτὰ τὰ ἑλληνικὰ κατὰ τὰς πρὸς τὸν παρόντος φύλλον ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως φαινόμεναις ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1837.

Δημόσιον Κέντρον τῆς Βιβλιοθήκης Βερολίνου

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

των εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος
πληρωτέων λιμενικῶν δικαι-
ωμάτων.

Δικαίωμα ὅρου ἢ χωρητικότητος.

Πλοῖα χωρητικότητος ὀλιγωτέρας τῶν
5 τόνων διόλου ἐλεύθερα. Εἰς τοὺς λιμέ-
νας Σύρας, Ναυπλίας, Περαιῶς, Χαλκί-
δος, Καλαμῶν, Γυθείου, Μαραθωνησίου,
Πύλου Ναυκάστρου καὶ Π. Πατρῶν θέλουν
πληρῶναι. Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων
χωρητικότητος δι' ἕκαστον τόνον λ. 9,
πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικό-
τητος, λ. 12. Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας
τοῦ Βασιλείου πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τό-
νων χωρητικότητος, λ. 6, πλοῖα περισ-
σοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος, λ. 9.

Ἄδεια ἀναχωρήσεως.

Πλοῖα ὀλιγωτέρας 5 τόνων χωρητικό-
τητος διόλου ἐλεύθερα. Πλοῖα ἀπὸ 5 μέ-
χρι 20 τόνων, λ. 50, πλοῖα ἀπὸ 21 μέ-
χρι 50. δρ. 1, πλοῖα ἀπὸ 51 μέχρι 100.
δρ. 2, πλοῖα ἀπὸ 101 μέχρι 200.
δρ. 3, πλοῖα ἀπὸ 201 μέχρι 300. δρ.
4, πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα δρ. 5.

Δικαίωμα φάρου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς
λιμένας, ὅπου ὑπάρχει φάρος.

Πλοῖα ὀλιγωτέρας 3 τόνων χωρητικό-
τητος διόλου ἐλεύθερα, πλοῖα ἀπὸ 3
ἕως 20 τόνων, 50, πλοῖα ἀπὸ 21 ἕως
50 τόνων, δρ. 1, πλοῖα ἀπὸ 51 ἕως 100
τόνων, δρ. 2, 50. Πλοῖα ἀπὸ 101 ἕως 200,
τόνων δρ. 3, πλοῖα ἀπὸ 201 ἕως 300.
δρ. 8, πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα δρ. 10.
Ὅταν ἡ πυρίτις μὲν εἰς τὰ πλοῖα, δι'
ἕκαστον χιλιόγραμμον κατὰ μῆνα. δρ. 2.

Δικαίωμα πυριταποθῆκης.

Ὅταν ἡ πυρίτις ἀποτίθεται εἰς τὴν
πυριταποθήκην, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γί-
νεται ἀνεξαιρέτως ὅπου ὑφίσταται τοιοῦ-
τον κατ'οἰκονομία, δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον
κατὰ μῆνα. λ. 3. Ὁ μὴν λογαριάζεται
ἐνταῦθα 30 ἡμέρας, καὶ ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ
μῆν. λογιζεται ὁλόκληρος.

1. Περαιτέρω εἰς τὸ δικαίωμα
ὅρου.

1. Πλοῖα, ἐπερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπι-
κρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζουσιν αὐτὸ
καὶ ἐκπλέουσιν μὲ ἄλλο φορτίον, πληρό-
νουν ὅλον ὅλον τὸ δικαίωμα.

2. Πλοῖα προσερχόμενα ὁμοίως ἀπὸ ξέ-
νας ἐπικρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζου-
σιν αὐτὸ, καὶ ἀναχωροῦσι κενὰ, ἢ τανά-
παλιν, πληρύνουσι τὰ 2/3 τοῦ δικαιώ-
ματος.

3. Πλοῖα προσερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπι-
κρατείας κενὰ, καὶ ἀποπλέοντα πάλιν κε-
νὰ, ἢ ὅσα ἐρχόμενα φορτωμένα ἀναχω-
ροῦσι μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον, τὸ ὅποιον εἰ-
χον ὅταν ἦθλον, χωρὶς νὰ ἀποβιβάσωσι
τίποτε, πληρύνουσι τὸ 1/3 τοῦ δικαιώ-
ματος.

4. Πλοῖα προσερχόμενα ἀπὸ λιμένας τοῦ
Βασιλείου, καὶ εἰσερχόμενα εἰς ἄλλον λι-
μένα τοῦ Βασιλείου, πληρύνουσι τὸ ἡμισυ
τῶν δικαιωμάτων.

5. Θεωρεῖται ὡς φορτωμένον πᾶν πλοῖον
ἔχον εἴτε τέλειον, εἴτε ἀτελές τὸ φορ-
τίον του.

Ἐξαιρέσεις.

1. Ὅσα πλοῖα ἀναγκάζονται νὰ εἰσ-
έλθωσιν εἰς ἕνα λιμένα, εἴτε ἀπὸ τρικυ-
μίαν, εἴτε διότι ἐπαθον βλάβην, εἶναι ἐλευ-
θερα παντὸς δικαιώματος, ἐὰν αὐτὰ οὔτε
ἐκφορτώσωσιν, οὔτε φορτώσωσι δύναν-
ται δὲ νὰ μείνωσιν ἐλευθέρως 8 ἡμέρας.

2. Ὅσα πλοῖα ὀρισμένα δι' ἄλλον λι-
μένα, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐμποδίζονται ἐξ
αἰτίας τινὸς ὑποθέσεως ἤθελον εἰσέλθαι
εἰς ἄλλον λιμένα, ἀλλ' ἤθελον δηλοποιή-
σαι εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀξιωματικόν,
ὅτι δὲν ἔχουσι σκοπὸν οὔτε ν' ἀποβιβάσω-
σιν, οὔτε νὰ παραλάβωσι φορτίον, δύναν-
ται νὰ μείνωσι 5 ἡμέρας εἰς τὸν λιμένα,
χωρὶς νὰ πληρύνωσιν ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ
φάρου δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ
ἐκτὸς τούτου νὰ παραδώσωσι καὶ νὰ πα-
ραλάβωσιν ἐλευθέρως γράμματα καὶ χρο-
μματα, μέχρις ὅτου ἰδιαιτέρως διατίμηται
δικαίωσιν ἄλλως περὶ τούτου Βεροῖας

Περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ἐξετάσεων τῶν
δικηγόρων.

Ἐπὶ τῇ ἐξετάσει τῶν δικηγόρων
ἐπιτροπή.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὸ νόημα τοῦ 3 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ
27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 836 Βασιλι-
κοῦ διατάγματος, ἡ πρώτη ἐξέτασις τῶν
ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν τὴν ἔδραν τοῦ
δικηγόρου θέλει ἀρχίσαι κατὰ τὴν 1
Ἀπριλίου 1837.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1837.

457 Δ. Περὶ γενικῆς ἀμνηστίας διὰ τοὺς
λειποτάκτας

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀπεφασίσμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ
τοὺς λειποτακτῆσαντας ἐκ τοῦ Ἡμετέ-
ρου στρατοῦ τῆς ἑκτῆς στρατιώτης καὶ
ὑπαξιωματικῆς, πρὸς ἐφορᾶσιν τῶν τε-
λεσθέντων Ἡμετέρων γάμων, καὶ τῆς
εὐτυχὲς ἐπιστροφῆς Ἡμῶν εἰς τὸ Ἡμέτε-
ρον βασίλειον ἀπὸ πατρικὴν εὐμένειαν
καὶ ἀφ' ἑνὸς, γενικὴν ἀμνηστείαν ὅθεν καὶ
διατάττομεν, τὰ ἑξῆς.

1. Εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας καὶ ὑ-
παξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ
τῆς ἑκτῆς, ὅσοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως
τῆς παρούσης γενικῆς ἀμνηστίας ἔγιναν
ἐνοχοὶ λειποταξίαι, ἢ καὶ κατ' ἄλλον
δῆποτε τρόπον ἀπεσπάρθησαν ἀπὸ τὰ
χρέη τῆς ὑπηρεσίας των διὰ περισσότερο
ἢ ὀλιγότερον καιρὸν, καὶ κατὰ τὸ παρὸν
λείπουν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς
ἑκτῆς, θέλει δοθῇ ὡς πρὸς τοῦτο πλήρης
συγχώρησις, καὶ τελεία ἀπόλυσις τῆς
ποινῆς, ἐκ τῆς ἐξέτασιν τοῦ καιροῦ
ἀπὸ τήμερον ἕως εἰς τὴν 30 Ἰουνίου (2
Ἰουλίου) 1837 ἐπιστρέψωσιν αὐτοθελῆτως
εἰς τὰ τάγματα των, ἢ τὰς τάξεις καὶ
θέσεις των, καὶ ἀποφαινόμενοι ἑταίμοι
νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐπιεικόμενα εἰς αὐ-
τοῦ χρόν.

2. Ἡ συγχώρησις αὕτη μολοντοῦτο
δὲν δύνανται νὰ χορηγηθῇ. α. Εἰς τοὺς
στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς ἐκείνους,
οἱ ὅποιοι ἐντὶς τῆς ἀνω ὁρισθείσης προ-

θεσμικῆς τῆς ἀμνηστίας γίνουσι ἐνοχοὶ λει-
ποταξίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀποσπα-
ρῶσιν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.
β. Διὰ ἄλλα στρατιωτικὰ κακουργήματα
καὶ κοινὰ πηλημελήματα, εἰς τὰ ὅποια
ἔγινε τις, τυχόν. λειποτάκτης ἐνοχὸς πε-
ριπλέον εἴτε πρὸ τοῦ, εἴτε καὶ ἀφ' ὀλιγο-
ποτάκτητος.

3. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρα-
τιωτικῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ
καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅ-
ποιον θέλει δημοσιεῖσθαι καὶ διὰ τῆς ἐφη-
μερ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου,
θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τοῦ Ἡμετέρου
Βασιλείου τὰς ἐκκλησίας ἐπ' αὐθιγῆς με-
τὰ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας εἰς
δύο κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (1) Μαρτίου 1837.

458 Δ. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν
Γραμματεῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες, τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέ-
ρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν περὶ τῆς
ἀρμοδιότητος τῶν Γραμ. ατειῶν, ἀπεφα-
σίσταμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν
τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ Ἡμέτερα Γραμματεῖαι φυλάτ-
τωσιν ἀπαρκαλεῦτως τὴν ἀρμοδιότητα,
τὴν ὑποδεχθεῖσαν εἰς αὐτάς, γενικώτερον
μὲν διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ 3 (15) Ἀ-
πριλίου 183, ἀκριβέστερον δὲ διὰ τῶν
ἐπομένως ἐκδοθέντων νόμων, διαταγμά-
των καὶ ἐδικῶν ἀποφάσεων.

2. Ὡστε αἱ Γραμματεῖαι εἰς τὸ ἐξῆς
θέλουσι ἐνεργεῖν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρ-
μοδιότητός των, χωρὶς νὰ ἐρωτῶσιν, ἐπι-
φυλαττομένου τοῦ δικαιοῦτος Ἡμῶν
εἰς τὸ νὰ ἐπιτηδεύωσι τὰς πράξεις των,
καὶ, χρειὰς καλῆς, νὰ μεταβάλλωμεν
αὐτά, πλὴν πρέπει νὰ προσέχωσιν ἐν
ταυτῷ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπηδῶσι τὰ ὅ-
ρια τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἀπο-
φύγωσι τὰς περιττὰς ἀναφοράς, καὶ μά-
λιστα περὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας
ἀρμολογεῖ εἰς αὐτὰς νὰ ἀποφασίσωσιν, εἰ-
ναι

των ἐκτάκτων καὶ σφραγιστικῶν περιπτώσεων.

Δὲ χρειάζεται νὰ ζητῶσι τὴν ἐγκρίσιν Μας διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν ποσότητ' αὐτῶν, περὶ τὴν ὁ ἀνώτατος ὅρος γραπτῶς ρεῖται τῶν ὧ, ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶ ἐξόδων, παρομοίως καὶ ὅταν πρόκειται διὰ ἄλλα τινὰ ἔθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν, τὰ ὅσα ἐλάβον ἤδη τὴν ἐγκρίσιν Μας, προϋποθέτουμένου, ὅτι τὰ ἔθρα αὐτὰ ἀνέκουνσι μετὰ τὴν ἐκείνων, τῶν ὁρίων ἢ ἀπόκασιν ἐπιφυλάττεται εἰς αὐτὰς ἢ δὲ εἰδικῇ ἐγκρίσει. Ἡμῶν θέλει ζητεῖται τό, ὅσας εἶναι χρεια νὰ γένῃ ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀπαξ προσδιορισθεῖσαν ποσότητα διὰ τίτλων τινὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ νὰ γένῃ μεταρρία αὐτῆς ἀπὸ ἑνα τίτλων εἰς ἄλλων.

Παράλληλα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς οἱ μηχαναῖοι ὑπο ὀργισμῶ τῶν ἐξόδων, καὶ θέλει διδοῖσθαι ἀκριβὲς λογαριασμὸς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐγκρίσεων τῶν πιστώσεων.

4 Δὲν χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγκρίσις Μας διὰ τὴν ἀφαιρῶν ἀπουσίας τριῶν μηνῶν, τὴν διδόμεναι εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπ ἡλήλους. Προϋποθέτομεν ὅμως, ὅτι νὰ ὁ ρ. σθῶσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ Ἡμετέρου διὰ τὰ κατὰ τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 86, καθέσιν ἀφορᾷ τὴν κλάσιν τοῦ μισθοῦ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἀπουσίας τῶν, καὶ νὰ δι' εἶται ἡ ἀδεια μόνον ὅταν οἱ λόγοι ᾖναι ἀποχρῶντες καὶ πέθοντες.

Ὅαι δὲ ἀναφῶναι δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, εἰ μὴ νὰ ἀναγγεῖλωσι μόνον περὶ τῆς ἀδείας τὴν ὅπῃ ἐλάβον τινες ἀπὸ τοὺς ἐν πουργήματι, διὰ νὰ ἐλλῶσιν εἰς τὴν πρῶτην εἰς τοιαύτῃς πρέπει νὰ πύσων ὁλοτελῶς.

5. Αφίνουμεν προσέτι εἰς τὴν ἀρροδιότητα τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Παιδείας νὰ ἐγκρίνωσιν τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ὁρηκτικῶν, νὰ διορίζουσι, μετατίθωσι καὶ παύωσι τοὺς τροποδότης, τοὺς κλητῆρας τῶν ὑπονομιῶν τοῦ πανεπιστημίου

καὶ τῶν γυμνασίων, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς δεσμοφύλακας.

Πλὴν ἡ θέλῃσι Ἡμῶν εἶναι εἰς τοιαύτας περπτώσεις, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι ὑπ' ὄψιν πάντοτε μόνον τὸ σμῆρον τῆς ὑπηρεσίας ἐλλέγοντες, πρὸς τοῦτο κατὰ πρότιμκιν παλαιούς στρατιωτικούς, ἢ ἄτομα τοιαύτα, τὰ ὅποια δὲν εὐρίσκονται πλέον εἰς ὑπηρεσίαν, ὅχι ἕμως ἀπὸ αἰτίας ἀτίμους.

6. Ὅλαι αἱ προλαβούσαι διατάξεις καὶ τὰ διατάγματα, τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸ παρὸν, ἀφαιρῶνται διὰ τούτου

7. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατεῖας θέλουν ἐνεργεῖ εὐσυνειδότως ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός τῶν, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ὡς ὡς μεγάλη εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτοὺς θέτομεν, ἄλλο τόσον εἶναι μεγάλη καὶ ἡ εὐθύνη, τὴν ὁποίαν ἀναδέχονται, καὶ ὅτι μόνον πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν ὑπαλλῶν Μας θέλουν μεταχειρισθῇ τὴν ἐμπιστοσύνην Μας αὐτῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου. 1837

459. Α. Περί συνουκισμοῦ τῶν Χίων.
Ο Θ Ν Ν κατ.

Ἐπειδὴ αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἀπ' 25 Μαΐου (6 Ιουνίου) π. ε. Ἡμετέρῳ διατάγματι προθετῖμαι ὡς πρὸς τὴν ἑναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν παρὰ τῶν Χίων ἀνεγερθησομένων εἰς Πειρικὰ οἰκίων ἀφορᾷ τὸν συνουκισμόν ἐν γένει καὶ δὲν ὑποχρεῶσιν ἀτομικῶς τοὺς οἰκιστάς, ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ προκύψωσι καταχρήσεις μετὰ ζημίαν τοῦ συνουκισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέας ἀπορρῶμεν.

1. Ὅσοι ἐκ τῶν Χίων λαμβάνουν γήπεδα εἰς τὸν Πειρικῷ χρεωπτολῶσι ν' ἀρχίζωσι τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν καὶ νὰ τελειώσωσιν αὐτάς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀρ' ἢς ἡμέρας γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις.

2. Ὅσοι δὲν φυλίζουσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην γίνωνται τὸ ἀπὸ τοῦ παραχωρηθέντος

Περὶ τῆς ἐνέκρουστος τῶν ἐξετάσεων τῶν
δικηγόρων.

Ἡ ἐπὶ τῇ ἐξετάσει τῶν δικηγόρων
ἐπιτροπή.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὸ νόημα τοῦ 3 ἄρθ. τοῦ ἀπὸ
27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 836 Βασιλι-
κοῦ διατάγματος, ἡ πρώτη ἐξέτασις τῶν
ἐπιβουλεύοντων νὰ λάβωσιν τὴν ἄδειαν τοῦ
δικηγόρου θέλει ἀρχίσαι κατὰ τὴν 1
Ἀπριλίου 1837.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1837.

457 Α. Περί γενικῆς ἀμνηστίας διὰ τοὺς
λειποτάκτας

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀπερσιζόμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ
τοὺς λειποτακτῆσαντας ἐκ τοῦ Ἡμετέ-
ρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς στρατιώτας καὶ
ὑπαξιωματικούς, πρὸς ἐφορτασμὸν τῶν τε-
λεσθέντων Ἡμετέρων γάμων, καὶ τῆς
εὐτυχὸς ἐπιστροφῆς Ἡμῶν εἰς τὸ Ἡμέτε-
ρον βασίλειον ἀπὸ πατρικῆν εὐμένειαν
καὶ ἀρεν, γενικὴν ἀμνηστειάν ὅθεν καὶ
διατάττομεν, τὰ ἑξῆς.

1. Εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας καὶ ὑ-
παξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ
τῆς ξηρᾶς, ὅσοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως
τῆς παρούσης γενικῆς ἀμνηστίας ἔγιναν
ἐνοχοὶ λειποταξίαι, ἢ καὶ κατ' ἄλλον
ῥῆματι τὸν ἀπεσπασθῆσαν ἀπὸ τὰ
χρέη τῆς ὑπηρεσίας τῶν διὰ περισσύτερον
ἢ ὀκτώμητον καιρὸν, καὶ κατὰ τὸ παρὸν
λειποῦν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς
ξηρᾶς, θέλει δοθῇ ὡς πρὸς τοῦτο πλήρης
συγχώρησις, καὶ τελεία ἀπόλυσις τῆς
ποινῆς, εἰς εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ
ἀπὸ τήμερον ἕως εἰς τὴν 30 Ἰουνίου (2
Ἰουλίου) 1837 ἐπιστρέψωσιν αὐτοβελήτως
εἰς τὰ τάγματα τῶν, ἢ τὰς τάξεις καὶ
θέσεις τῶν, καὶ ἀποφαίνονται ἑτοιμοὶ
νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐ-
τοῦ, χρέη.

2. Ἡ συγχώρησις αὕτη μολοντοῦτο
δὲν δίνεται νὰ χορηγηθῇ. α. Εἰς τοὺς
στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς ἐκείνους,
οἱ ὅποιοι ἐντὸς τῆς ἑνὸς ἡμισέως προ-

θεταίως τῆς ἀμνηστίας γίνουσι ἐνοχοὶ λει-
ποταξίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀπεσπα-
σθῶσιν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας τῶν
β. Διὰ ἄλλα στρατιωτικὰ καθυστερήματα
καὶ κοινὰ πημελήματα, εἰς τὰ ὅποια
ἔγινε τις, τυχόν λειποτακτικῆς ἐνοχῆς πε-
ριπλέον εἴτε πρὸ τοῦ, εἴτε καὶ ἀφ' οὗ λει-
ποτακτικῆς.

3. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρα-
τιωτικῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ
καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅ-
ποιον θέλει δημοσιεῖσθαι καὶ διὰ τῆς ἐφη-
μερ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου
θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τοῦ Ἡμετέρου
Βασιλείου τὰς ἐκκλησίας ἐπ' αὐτῶν καὶ με-
τὰ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας εἰς
ὅσο κατὰ συνέχειαν κυριακάς

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (4) Μαρτίου 1837.

458 Α. Περί τῆς ἀρμοδιότητος τῶν
Γραμματεῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσαντες, τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέ-
ρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν περὶ τῆς
ἀρμοδιότητος τῶν Γραμ. ατεινῶν, ἀπεφα-
σίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν
τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ Ἡμέτερα Γραμματεῖαι ἐν αὐ-
τῶν ἀπαρκαλεύτως τὴν ἀρμοδιότητα
τὴν ὑποδεχθεῖσαν εἰς αὐτάς, ἐνικώτερον
μὲν διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ 3 (15) Ἀ-
πριλίου 1831, ἀκριβέστερον δὲ διὰ τοῦ
ἐπομένως ἐκδοθέντων νόμων, διαταγμά-
των καὶ ἐδιδῶν ἀποφάσεων

2. Ὡστε αἱ Γραμματεῖαι εἰς τὸ ἔξῃ
θέλουσι ἐνεργεῖν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρ-
μοδιότητος τῶν, χωρὶς νὰ ἐρωτῶσιν, ἐκ
συλλαττομένου τοῦ δικαιοῦματος Ἡμῶν
εἰς τὸ νὰ ἐπιτηδεύωμεν τὰς πράξεις τῶν
καὶ, χρειὰς καλούσας, νὰ μεταβάλλωμεν
αὐτά, πλὴν πρέπει νὰ προσέχωσιν ἐν
ταύτῳ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερπερὶ τὰ ὅ-
ρια τῆς ἀρμοδιότητος τῶν, καὶ νὰ ἀπα-
φείγωσι τὰς περιττὰς ἀναφοράς, καὶ μὴ
λίαντα περὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὅποιας
ἀκούσας εἰς αὐτάς νὰ ἀποφασίσωσιν, ἔξαι-

των ἐκτάκτων καὶ σημαντικῶν περιπτώσεων.

Δεῖν χρειάζεται νὰ ζητῶσι τὴν ἐγχεῖν Μας δ' ἂν τὴν μεταχειρῶσιν τῶν ποσότητ' αὐτῶν, περὶ σὺν δὲ τὰς γραμμικὰς ραίαις τῶν ὡς ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐξόδων, παρομοίως καὶ ὅταν πρόκηται ἡ ἀλλὰ τινὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν, τὰ ὅσα ἐλάβον ἤδη τὴν ἐγχεῖν Μας, προϋποθέτου, ὅτι τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἀνέκουν μετ' ἐξ ἐκείνων, τῶν ὅλων ἡ ἀπόφασις ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτὰς ἡ δὲ εἰδικὴ ἐγχεῖσις Ἡμῶν θέλει ζητῆται τὸ ε, ὅσα εἰς εἶναι χρειὰ νὰ γένῃ ὑποδοχῆς εἰς τὴν ἀπαξ προσδιορισθεῖσαν ποσότητα διὰ τίτλων τινὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ νὰ γένῃ με ἀπορρὴ αὐτῆς ἀπὸ ἐνὰ τίτλου εἰς ἄλλον.

Ὑπ' ἄλλὰ τα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι ὑπο ὄνομα τῶν ἐξόδων, καὶ θέλει διδασθῇ ἡ ἀρχὴς λογαριασμῆς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐγχεῖν Μας τῶν πιστώσεων.

Δεῖν χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγχεῖσις Μας διὰ τὴν ἀνείκον ἀπουσίας τριῶν μηνῶν, τὴν ὀδωμένην εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπ' ἄλλους. Προϋποθέτομεν ὅμως, ὅτι νὰ φερῶσι οἱ ὅρισμοι τοῦ Ἡμετέρου διὰ τὰς ματὶς τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 86, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κἀτήσιν τοῦ μισθοῦ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἀπουσίας τῶν, καὶ νὰ δι' εἶται ἡ ἀδεια μόνον ὅταν οἱ λόγοι ᾖναι ἀποχρόντες καὶ πεθόντες.

Ὅτι δὲ ἀνεφάρτα δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, εἰ μὴ νὰ ἀναγκάσωσι μόνον περὶ τῆς ἀδείας τὴν ὅπῃ ἐλάβον τινες ἀπὸ τοὺς ἐν πολεμίσματι, διὰ νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὴν προτείνουσαν, εἰ τοιαῦτα πρέπει νὰ παύσων ὁλοτελῶς.

Ἡ ἀφίνεσι προσέτι εἰς τὴν ἀρροδιότητα τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων, τῆς Ἡμετέρας νὰ ἐγκρίνῃται τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ὀνματιῶν, νὰ διορίζῃται, μετατίθῃται καὶ παύσῃ τοῖς τροπιδότας, τοὺς κληρονομοῦν τοὺς ὑπομνηστικῶν, τοῦ πανεπιστημίου

καὶ τῶν γυμνασίων, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς δεσμοφύλακας.

Πλὴν ἡ θέλησις Ἡμῶν εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι ὑπ' ὄψιν πάντοτε μόνον τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐκλέγοντες, πρὸς τοῦτο κατὰ προτίμειν παλαιὸς στρατιωτικὸς, ἢ ἄτομα τοιαῦτα, τὰ ὅποια δὲν εὐρίσκονται πλέον εἰς ὑπηρεσίαν, ὅχι ὅμως ἀπὸ αἰτίας ἀτίμους.

6. Ὅσοι καὶ προλαβοῦνται δικτάξεις καὶ τὰ διατάγματα, τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸ παρὸν, ἀναιρῶνται διὰ τοῦτου.

7. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ Ἡμετέροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατεῖας θέλουν ἐνεργεῖ εὐσυνειδήτως ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ἴσον μεγάλη εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὅποιαν εἰς αὐτοὺς θέτομεν, ἄλλο τόσον εἶναι μεγάλη καὶ ἡ εὐθύνη, τὴν ὅπῃ ἀναδέχονται, καὶ ὅτι μόνον πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν ὑπηρεσίων Μας θέλουν μεταχειρισθῇ τὴν ἐμπιστοσύνην Μας αὐτὴν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 Μαρτίου 1837

459 Δ. Περὶ συναινεσίου τῶν Χίων.
Ο Θ Ν Ν κτλ.

Ἐπειδὴ αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ιουνίου) π. ε. Ἡμετέρῳ διατάγματι προθεσμιαὶ ὡς πρὸς τὴν ἑνάρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν παρὰ τῶν Χίων ἀνεγερθησάντων εἰς Παιρικὰ οἰκιῶν ἀφορροῦσι τὸν συνδικισμόν ἐν γένει καὶ δὲν ὑποχρεοῦσιν ἀτομικῶς τοῖς οἰκιστάς, ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ προκύψῃ κατὰ χρήσεις μετὰ ζημίαν τοῦ συνδικισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν Γραμματέας ἀπορραϊζομένης.

1. Ὅσοι ἐκ τῶν Χίων λαμβάνουν γήπεδα εἰς τὸν Παιρικῷ χρησιμοποιοῦσι ν' ἀρχίζωσι τὰς οἰκοδομὰς των ἐντὸς τῶν μηνῶν καὶ νὰ τελειώσωσιν αὐτὰς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀπ' ἧς ἡμέρας γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ παρὰ χῶρησις.

2. Ὅσοι δὲν φυλάττουσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην γίνονται τὸ ἀπὸ τοῦ προχωροῦσιν

τος εἰς αὐτοὺς γηπέδου δικαίωμα τῶν, καὶ παραχωρεῖται τοῦτο εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα παρουσιασθησομένους Χίους.

3. Ἄν ὑπάρχῃ μέρος οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἀποζημιωθῇ ὁ ἐνάρξας αὐτὴν ἀπ' ἐκείνου, ὅστις θέλει λάβει τὸ γηπέδον τοῦτο.

4. Αἱ ἀτομικαὶ αὐταὶ ὑποχρεώσεις δὲν ἀκυρύνουσι τὰς γενικὰς τοῦ συναικισμοῦ τῶν Χίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1837.

460. Δ. Περί τῆς δοθείσης ἀμνηστίας εἰς τοὺς λειποτάκτας τοῦ ναυτικοῦ.

Ἀηλοποιεῖ κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν,

Ὅτι ἡ κατὰ τὴν 1 (13) Μαρτίου π. ε. δοθεῖσα γενικὴ ἀμνηστία πρὸς τοὺς λειποτάκτας τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς δοθεῖσα κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ πρὸς τοὺς λειποτάκτας τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1837.

461. Δ. Περί τοῦ φόρου τῆς βοσκῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ τὰ ποιμνία κατοίκων τινῶν 8 μὴν δι' ἔλλειψιν χειμερινῶν ἢ θερινῶν λειβαθίων μεταφέρονται τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος καὶ βόσκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐτέρου δήμου· ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων ἐπιβαλλόμενος, δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρίου 1831 διατάγματος, δημοτικὸς φόρος ἀνήκεν ἀναλόγως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους, τοὺς περιέχοντας τὰς βοσκὰς.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφαίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρ. 1836 διατάγματος ἐπιβαλλόμενος δημοτικὸς φόρος κατὰ τὸ ἡμισυ μόνον εἰσπράττεται ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκείνου, τὰ ὅποια βόσκουσι τὸ ἡμισυ μό-

νον τοῦ ἔτους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς· καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1837.

462. Δ. Περί τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλέως ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διαταγμάτων καὶ νόμων, τῶν ἐχόντων ἰσχύν προσωρινῶ νόμον.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπικυρώσιν εἰς τὰ διατάγματα καὶ εἰς τοὺς νόμους, τὰ λαβόντα ἰσχύν προσωρινῶ νόμου καὶ ἐκδοθέντα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ συνέπειαν τῆς δοθείσης πρὸς αὐτὸ παρ' Ἡμῶν ἀδείας ἀπὸ (23) Ἀπριλίου 13 Μαΐου π. ε.

Ἐκρίναμεν ὅμως ὁρῶν, θέλοντες ἀμεταθέτως ἐξ ἐνὸς μὲν μέρους νὰ συστήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πιστὸν λαόν Μας περιπλέον δεύγματα τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ προσπαθείας Μας διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, νὰ διατάξωμεν ταχυτάτην ἐπιθεώρησιν μερικῶν ἐκδοθέντων προσωρινῶν νόμων, καὶ ῥητῶς

1. Τοῦ προσωρινῶ νόμου τῶν 6 (18) Ἰουλίου π. ε. περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευσμάτων

2. Τοῦ τῶν 43 (25) Νοεμβρίου π. ε. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὁμοῦ καὶ τῶν προλαβόντων διαταγμάτων, τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ αὐτὸν.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεῖσθαι καὶ δὲ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπρίλ, 1837.

Ἐβλίσθη ἡ Βεβλήσις

Ταχυδρομεία	Διατίθησις ἀπ. γράμ.	Ταχυδρομεία	Διατίθησις ἀπ. γράμ.	Ταχυδρο- μεία	Διατίθησις ἀπ. γράμ.	Διαβιβάσεις το δικαίω
Αγία Άννη.	30	Κούμνη.	20	Σέρρες (Ν.)	40	Μέχρι τῶν 7
Αργεῖον.	30	Κρανίδι.	20	Ιωάννης (Ν.)	40	ἀπὸ 7
Άρνα (Νήσος)	40	Κύθους (Ν.)	40	Σαϊάθος (Ν.)	30	» 40
Άρνα.	40	Κυλλίνη.	40	Σαοπέλ. (Ν.)	30	» 45
Άρνα.	30	Κονάθη.	30	Σαῖρος (Ν.)	30	» 50
Αμουργός (Ν.)	40	Κοπαρισσία.	30	Σπάρτη.	30	» 55
Αμρυσία.	30			Σόρα (Ν.)	40	» 60
Ανδρος (Ν.)	40	Λαμία.	30			» 65
Ανδρούσα..	30	Λεβαδία.	20	Τήνος (Ν.)	40	» 70
Αργος.	20	Λεωνίδι.	30	Τρίκαλα.	30	» 75
Αιγάλεω.	30	Λίμνη.	30	Τρίπολις.	30	» 80
Αιγάτορ.	40	Λαοκωμία.	30			» 85
Αιτρώ.	30			Υδρα (Ν.)	40	» 90
Αλάττη.	20	Μαγνησία.	30			» 95
		Μαγνησία.	40	Φωκία.	30	» 100
Αιτῶνα.	40	Ναύπλιον.	40			» 105
		Μαγνησία.	30	Χαλκίδα.	20	» 110
Αλαζείδι.	30	Μέλος (Ν.)	40			» 115
Απούννη.	40	Μόκκονας.	40			» 120
Αιόνιον.	30					» 125
		Νάξος (Ν.)	20			» 130
Αιτῶνα.	20	Νησί.	20			» 135
		Ναύπακτος.	30			» 140
Αιούσις.	20	Ναύπλιον.	40			» 145
Αιούσις.	20					» 150
Αιούσις.	20					» 155
Αιούσις.	20					» 160
Αιούσις.	20					» 165
Αιούσις.	20					» 170
Αιούσις.	20					» 175
Αιούσις.	20					» 180
Αιούσις.	20					» 185
Αιούσις.	20					» 190
Αιούσις.	20					» 195
Αιούσις.	20					» 200
Αιούσις.	20					» 205
Αιούσις.	20					» 210
Αιούσις.	20					» 215
Αιούσις.	20					» 220
Αιούσις.	20					» 225
Αιούσις.	20					» 230
Αιούσις.	20					» 235
Αιούσις.	20					» 240
Αιούσις.	20					» 245
Αιούσις.	20					» 250
Αιούσις.	20					» 255
Αιούσις.	20					» 260
Αιούσις.	20					» 265
Αιούσις.	20					» 270
Αιούσις.	20					» 275
Αιούσις.	20					» 280
Αιούσις.	20					» 285
Αιούσις.	20					» 290
Αιούσις.	20					» 295
Αιούσις.	20					» 300
Αιούσις.	20					» 305
Αιούσις.	20					» 310
Αιούσις.	20					» 315
Αιούσις.	20					» 320
Αιούσις.	20					» 325
Αιούσις.	20					» 330
Αιούσις.	20					» 335
Αιούσις.	20					» 340
Αιούσις.	20					» 345
Αιούσις.	20					» 350
Αιούσις.	20					» 355
Αιούσις.	20					» 360
Αιούσις.	20					» 365
Αιούσις.	20					» 370
Αιούσις.	20					» 375
Αιούσις.	20					» 380
Αιούσις.	20					» 385
Αιούσις.	20					» 390
Αιούσις.	20					» 395
Αιούσις.	20					» 400
Αιούσις.	20					» 405
Αιούσις.	20					» 410
Αιούσις.	20					» 415
Αιούσις.	20					» 420
Αιούσις.	20					» 425
Αιούσις.	20					» 430
Αιούσις.	20					» 435
Αιούσις.	20					» 440
Αιούσις.	20					» 445
Αιούσις.	20					» 450
Αιούσις.	20					» 455
Αιούσις.	20					» 460
Αιούσις.	20					» 465
Αιούσις.	20					» 470
Αιούσις.	20					» 475
Αιούσις.	20					» 480
Αιούσις.	20					» 485
Αιούσις.	20					» 490
Αιούσις.	20					» 495
Αιούσις.	20					» 500
Αιούσις.	20					» 505
Αιούσις.	20					» 510
Αιούσις.	20					» 515
Αιούσις.	20					» 520
Αιούσις.	20					» 525
Αιούσις.	20					» 530
Αιούσις.	20					» 535
Αιούσις.	20					» 540
Αιούσις.	20					» 545
Αιούσις.	20					» 550
Αιούσις.	20					» 555
Αιούσις.	20					» 560
Αιούσις.	20					» 565
Αιούσις.	20					» 570
Αιούσις.	20					» 575
Αιούσις.	20					» 580
Αιούσις.	20					» 585
Αιούσις.	20					» 590
Αιούσις.	20					» 595
Αιούσις.	20					» 600
Αιούσις.	20					» 605
Αιούσις.	20					» 610
Αιούσις.	20					» 615
Αιούσις.	20					» 620
Αιούσις.	20					» 625
Αιούσις.	20					» 630
Αιούσις.	20					» 635
Αιούσις.	20					» 640
Αιούσις.	20					» 645
Αιούσις.	20					» 650
Αιούσις.	20					» 655
Αιούσις.	20					» 660
Αιούσις.	20					» 665
Αιούσις.	20					» 670
Αιούσις.	20					» 675
Αιούσις.	20					» 680
Αιούσις.	20					» 685
Αιούσις.	20					» 690
Αιούσις.	20					» 695
Αιούσις.	20					» 700
Αιούσις.	20					» 705
Αιούσις.	20					» 710
Αιούσις.	20					» 715
Αιούσις.	20					» 720
Αιούσις.	20					» 725
Αιούσις.	20					» 730
Αιούσις.	20					» 735
Αιούσις.	20					» 740
Αιούσις.	20					» 745
Αιούσις.	20					» 750
Αιούσις.	20					» 755
Αιούσις.	20					» 760
Αιούσις.	20					» 765
Αιούσις.	20					» 770
Αιούσις.	20					» 775
Αιούσις.	20					» 780
Αιούσις.	20					» 785
Αιούσις.	20					» 790
Αιούσις.	20					» 795
Αιούσις.	20					» 800
Αιούσις.	20					» 805
Αιούσις.	20					» 810
Αιούσις.	20					» 815
Αιούσις.	20					» 820
Αιούσις.	20					» 825
Αιούσις.	20					» 830
Αιούσις.	20					» 835
Αιούσις.	20					» 840
Αιούσις.	20					» 845
Αιούσις.	20					» 850
Αιούσις.	20					» 855
Αιούσις.	20					» 860
Αιούσις.	20					» 865
Αιούσις.	20					» 870
Αιούσις.	20					» 875
Αιούσις.	20					» 880
Αιούσις.	20					» 885
Αιούσις.	20					» 890
Αιούσις.	20					» 895
Αιούσις.	20					» 900
Αιούσις.	20					» 905
Αιούσις.	20					» 910
Αιούσις.	20					» 915
Αιούσις.	20					» 920
Αιούσις.	20					» 925
Αιούσις.	20					» 930
Αιούσις.	20					» 935
Αιούσις.	20					» 940
Αιούσις.	20					» 945
Αιούσις.	20					» 950
Αιούσις.	20					» 955
Αιούσις.	20					» 960
Αιούσις.	20					» 965
Αιούσις.	20					» 970
Αιούσις.	20					» 975
Αιούσις.	20					» 980
Αιούσις.	20					» 985
Αιούσις.	20					» 990
Αιούσις.	20					» 995

τος εις αὐτοὺς γηπέδου δικαίωμα των, καὶ παραχωρεῖται τοῦτο εις τοὺς μετὰ ταῦτα παρουσιασθησόμενους Χίους.

3. Ἄν ὑπάρχῃ μέρος οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἀποζημιούται ὁ ἐνάρξας αὐτὴν ἀπ' ἐκείνου, ὅστις θέλει λάβει τὸ γηπέδον τοῦτο.

4. Αἱ ἀτομικαὶ αὗται ὑποχρεώσεις δὲν ἀκυρόνουσι τὰς γενικὰς τοῦ συναισθημοῦ τῶν Χίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1837.

460. Δ. Περὶ τῆς δοθείσης ἀμνηστίας εἰς τοὺς λειποτάκτας τοῦ ναυτικοῦ.

Δηλοποιεῖ κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, ὅτι ἡ κατὰ τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. δοθῆσα γενικὴ ἀμνηστία πρὸς τοὺς λειποτάκτας τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς δοθείσα κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ πρὸς τοὺς λειποτάκτας τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1837.

461. Δ. Περὶ τοῦ φόρου τῆς βοσκῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ τὰ ποιμνία κατοίκων τινῶν δόμων δι' ἑλλειψιν χειμερινῶν ἢ θερινῶν λειβαδίων μεταφέρονται τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος καὶ βόσκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐτέρου δήμου· ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων ἐπιβαλλόμενος, δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρίου 1836, διατάγματος, δημοτικὸς φόρος ἀνήκεν ἀναλόγως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους, τοὺς περιέχοντας τὰς βοσκὰς.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Γραμματείας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρ. 1836 διατάγματος ἐπιβαλλόμενος δημοτικὸς φόρος κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον εἰσπράττεται ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκείνων, τὰ ὅποια βόσκουσι τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ ἐτους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1837.

462. Δ. Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλέως ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου διαταγμάτων καὶ νόμων, τῶν ἐχόντων ἰσχύον προσωρινὸν νόμον.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δίδομεν τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν εἰς τὰ διατάγματα καὶ εἰς τοὺς νόμους, τὰ λαβόντα ἰσχύον προσωρινὸν νόμου καὶ ἐκδοθέντα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας ὑπὸ τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ συνέπειαν τῆς δοθείσης πρὸς αὐτὸ παρ' ἡμῶν ἀδείας ἀπὸ (23) Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Ἐκρίναμεν ὅμως ὁρθόν, θέλοντες ἀμεταθέτως ἐξ ἐνός μὲν μέρους νὰ συστήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πιστὸν λαὸν Μας περιπλέον δείγματα τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ προσπαθείας Μας διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, νὰ διατάξωμεν ταχυτάτην ἐπιθεώρησιν μερικῶν ἐκδοθέντων προσωρινῶν νόμων, καὶ ἑξῆς:

1. Τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 6 (18) Ἰουλίου π. ε. περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων

2. Τοῦ τῶν 13 (25) Νοεμβρίου π. ε. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὁμοῦ καὶ τῶν προλαβόντων διαταγμάτων, τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲς αὐτόν.

Αἱ ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἡμετέρου διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλ, 1837.

ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1836.

Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων.

Διατίρησις τοῦ Γραφείου ἀπὸ Ἀθήνας (Διοικήσις Ἀττικῆς.)

Ταχυδρομεῖα	Διατάγμα ἀπ. γρ. μ.	Ταχυδρομεῖα	Διατάγμα ἀπ. γρ. μ.	Ταχυδρο- μεῖα	Διατάγμα ἀπ. γρ. μ.	Διαβάθμισις τοῦ γράμ. καὶ πληρωὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος τῶν γραμμάτων καὶ φακέλων.	Μέχρι τῶν 10 π. μ.	Ἀπὸ 10 ἕως 20 π. μ.	Ἀπὸ 20 ἕως 40 π. μ.	Ἀπὸ 40 ἕως 80 π. μ.
Ἀγία Ἀννη.	30	Κούμη.	20	Σέρρος (Ν.)	40	Μέχρι τῶν 7 π. μ. ὅπου τὸ δικαίωμα ἀπλοῦ γράμ.	40	20	30	40
Ἀργεῖον.	30	Κρανίδι.	20	Ἰφνός (Ν.)	40	Ἀπὸ 7, ἕως 4 π. μ. ἀπλοῦ γρ. ἀπλοῦ γρ.	15	0	45	60
Ἀίγινα (Νῆσος)	40	Κύθνος (Ν.)	40	Σιάθως (Ν.)	30	" 40 — 45 " " 2 1/2 " "	20	40	10	80
Ἀθήναι.	40	Κυλλίνη.	40	Σκόπελος (Ν.)	30	" 45 — 50 " " 3 1/2 " "	25	40	75	4
Ἰγνύον.	30	Κοναύτη.	30	Σκύρος (Ν.)	30	" 50 — 55 " " 4 1/2 " "	30	60	90	1 20
Ἀμουργός (Ν.)	40	Κυπαρισσία.	30	Σπάρτη.	30	" 55 — 60 " " 5 1/2 " "	35	70	105	1 40
Ἀμυρσία.	30	Λαμία.	30	Σύρα (Ν.)	10	" 60 — 65 " " 6 1/2 " "	40	80	120	1 60
Ἀνδρος (Ν.)	40	Λαυρεῖα.	30	Τήνος (Ν.)	40	" 65 — 70 " " 7 1/2 " "	45	90	135	1 30
Ἀνδρούσα.	30	Λεβαδία.	20	Τρίφυλλον (Ν.)	40	" 70 — 75 " " 8 1/2 " "	50	1	1	50 2
Ἀργος.	20	Λεωνίδει.	30	Τρίπολις.	20	" 75 — 80 " " 9 1/2 " "	55	4	40	4 65 2 20
Ἀρκαδία.	30	Λιβαδίου.	20	Τρίπολις.	30	" 80 — 85 " " 10 1/2 " "	60	4	20	4 80 2 40
Ἀτακάς.	40	Μακρυγιάννη.	30	Ψάρα (Ν.)	40	" 85 — 90 " " 11 1/2 " "	65	4	30	4 95 2 60
Ἀστρας.	30	Μαγνησία.	30	Φούρια.	30	" 90 — 95 " " 12 1/2 " "	70	4	40	2 10 2 80
Βαλάντι.	20	Μεγάλη Πόλις.	40	Φούρια.	30	" 95 — 100 " " 13 1/2 " "	75	4	50	2 25 3
Βιάντζα.	40	Μεθώνη.	40	Χαλκίδα.	30	" 100 — 105 " " 14 1/2 " "	80	1	60	2 40 3 20
Βιολιάδι.	30	Μεσσηνία.	30	Χαλκίδα.	30	" 105 — 110 " " 15 1/2 " "	85	1	70	2 55 3 40
Βιστωνή.	40	Μύκονος.	40	Νάξος.	40	" 110 — 115 " " 16 1/2 " "	90	1	80	2 70 3 60
Βύστιον.	30	Νάξος.	40	Νησί.	30	" 115 — 120 " " 17 1/2 " "	95	4	90	2 85 3 80
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 120 — 125 " " 18 1/2 " "	1	5	2	40 3 15 4 20
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 125 — 130 " " 19 1/2 " "	1	40	2	20 3 0 4 40
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 130 — 135 " " 20 1/2 " "	1	45	2	30 3 45 4 60
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 135 — 140 " " 21 1/2 " "	1	20	2	40 3 60 4 80
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 140 — 145 " " 22 1/2 " "	1	25	2	50 3 75 5
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 145 — 150 " " 23 1/2 " "	1	30	2	60 3 90 5 20
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 150 — 155 " " 24 1/2 " "	1	35	2	70 4 5 5 40
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 155 — 160 " " 25 1/2 " "	1	40	2	80 4 20 5 60
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 160 — 165 " " 26 1/2 " "	1	45	2	90 4 35 5 80
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 165 — 170 " " 27 1/2 " "	1	50	3	4 50 6
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 170 — 175 " " 28 1/2 " "	1	55	3	40 4 65 6 20
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 175 — 180 " " 29 1/2 " "	1	60	3	20 4 80 6 40
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 180 — 185 " " 30 1/2 " "	1	65	3	30 4 95 6 60
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 185 — 190 " " 31 1/2 " "	1	70	3	40 5 10 6 80
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 190 — 195 " " 32 1/2 " "	1	75	3	50 5 25 7
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 195 — 200 " " 33 1/2 " "	1	80	3	60 5 40 7 20
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 200 — 205 " " 34 1/2 " "	1	85	3	70 5 55 7 40
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 205 — 210 " " 35 1/2 " "	1	90	3	80 5 70 7 60
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 210 — 215 " " 36 1/2 " "	1	95	3	90 5 85 7 80
Βυρσάννα.	20	Ναύπλιο.	20	Νησί.	30	" 215 — 220 " " 37 1/2 " "	2	4	6	8

Καὶ οὕτω καθέξῃ μισὸν δικαίωμα περισσότερον διὰ κάθε πεντάγραμμον αὔξησιν.

ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1836.

Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων

Διατίμησις τοῦ Γραφείου ἀπὸ Ναύπλιον (Διοικήσις Ἀργολίδος.)

Ταχυδρομεία	Δικαίωμα ἀπ. γραμ.	Ταχυδρομεία	Δικαίωμα ἀπ. γραμ.	Ταχυδρομεία	Δικαίωμα ἀπ. γραμ.	Διαβάθμισις τοῦ ζυγίου καὶ πληρωμὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαίωματος τῶν γραμμάτων καὶ φακέλων.	Μέχρι τῶν 10 ὥρ. ἡμ. περιλ.	Ἀπὸ 10 ὥρ. ἡμ. περιλ.	Ἀπὸ 20 ὥρ. ἡμ. περιλ.	Ἀπὸ 40 ὥρ. ἡμ. περιλ.
Ἀγία Ἀννη	30	Κούμη	30	Σέρφους	20	Μέχρι τῶν 7½ γραμ. ἀποκλ. τὸ δικαίωμα ἀπλοῦ γραμ.	40	20	30	40
Ἀργεῖον	30	Κρανίδι	40	Σίφνος (N.)	20	Ἀπὸ 7½ ὥρ. ἡμ. ἀπὸ 40 γρ. ἀποκλ. 1½ φορὰ τὸ δικαίωμα	45	30	45	60
Ἀίγινα (Nήσος)	20	Κύθνος (N.)	20	Σκιάθος	30	» 40 » 45 » » 2½ φορὰς τὸ »	20	40	60	80
Ἀθήναι	20	Κυλλήνη	30	Σκόπελ. (N.)	30	» 45 » 20 » » 2½ » »	25	50	75	100
Ἀίγιον	20	Κυνάθη	20	Σκύρος (N.)	30	» 20 » 25 » » 3 » »	30	60	90	120
Ἀμουργός (N.)	20	Κυπαρισσία	30	Σπάρτη	20	» 25 » 30 » » 3½ » »	35	70	105	140
Ἀμφισσα	30	Σύρα (N.)	20	Τήνος (N.)	20	» 30 » 35 » » 4 » »	40	80	120	160
Ἀνδρος (N.)	20	Λαμία	30	Τρίκαλα	40	» 35 » 40 » » 4½ » »	45	90	135	180
Ἀνδρούσα	20	Λεβαδία	20	Τρίπολις	40	» 40 » 45 » » 5 » »	50	100	150	200
Ἀργος	40	Λεωνίδι	40	Ἰδρα (N.)	10	» 45 » 50 » » 5½ » »	55	110	165	220
Ἀριστοῦλις	30	Λίμναι	30	Φοῦρκα	30	» 50 » 55 » » 6 » »	60	120	180	240
Ἀστακός	30	Λοιδορίκη	30	Χαλκίς	30	» 55 » 60 » » 6½ » »	65	130	195	260
Ἀστρός	40	Μεγαλόπολις	20	Μέγαρο	20	» 60 » 65 » » 7 » »	70	140	210	280
Ἀταλάντη	30	Μεθώνη	30	Μεθώνη	40	» 65 » 70 » » 7½ » »	75	150	225	300
Βόνιτζα	40	Μεσολόγγι	30	Μήλος (N.)	20	» 70 » 75 » » 8 » »	80	160	240	320
Γαλαξίδι	20	Μύκονος (N.)	20	Μύκονος	40	» 75 » 80 » » 8½ » »	85	170	255	340
Γαστούνη	30	Νάξος (N.)	20	Νάξος	40	» 80 » 85 » » 9 » »	90	180	270	360
Γύθειον	20	Νησί	20	Νησί	30	» 85 » 90 » » 9½ » »	95	190	285	380
Δημητζίαν	20	Ναύπακτος	30	Ναύπακτος	40	» 90 » 95 » » 10 » »	100	200	300	400
Ἐλευσίς	20	Ναύπλιον	40	Ἐλευσίς	30	» 95 » 100 » » 10½ » »	105	210	315	420
Ἐπίδ. Λιμηρᾶ	20	Ξεροχώρι	30	Ἐπίδ. Λιμηρᾶ	30	» 100 » 105 » » 11 » »	110	220	330	440
Ἐρμιόνη	40	Οἶτυλον	30	Ἐρμιόνη	20	» 105 » 110 » » 11½ » »	115	230	345	460
Θήβαι	20	Πάρος (N.)	20	Θήβαι	40	» 110 » 115 » » 12 » »	120	240	360	480
Θήρα (N.)	20	Παρόρασις	20	Θήρα (N.)	40	» 115 » 120 » » 12½ » »	125	250	375	500
Ἰο (N.)	20	Πάτρα	30	Ἰο (N.)	30	» 120 » 125 » » 13 » »	130	260	390	520
Καινούριον	30	Πελοπείδος	20	Καινούριον	30	» 125 » 130 » » 13½ » »	135	270	405	540
Καλάμαι	20	Πέτρες (N.)	40	Καλάμαι	40	» 130 » 135 » » 14 » »	140	280	420	560
Καλαύρια (N.)	30	Πολύκανδρ. (N.)	20	Καλαύρια (N.)	40	» 135 » 140 » » 14½ » »	145	290	435	580
Καλλιδρόμη	30	Πύλος	20	Καλλιδρόμη	40	» 140 » 145 » » 15 » »	150	300	450	600
Κάρυστος	30	Πύλος Τριφ.	30	Κάρυστος	40	» 145 » 150 » » 15½ » »	155	310	465	610
Καρύταινα	20	Σαλαμίς (N.)	20	Καρύταινα	40	» 150 » 155 » » 16 » »	160	320	480	620
Κέα (N.)	20			Κέα (N.)	40	» 155 » 160 » » 16½ » »	165	330	495	630
Κόρινθος	40			Κόρινθος	40	» 160 » 165 » » 17 » »	170	340	510	640
Κορώνη	30			Κορώνη	30	» 165 » 170 » » 17½ » »	175	350	525	650

Καὶ οὕτω καθέξῃς μισὸν δικαίωμα περισσύτερον διὰ κάθε πεντάγραμμον αὐξήσιν.

ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1836.

Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων

Διατίμησις τοῦ Γραφείου ἀπὸ Σύρα (Διοικήσις Κυκλάδων.)

Ταχυδρομεία	Δικαίωμα ἀπ. γραμ.	Ταχυδρομεία	Δικαίωμα ἀπ. γραμ.	Ταχυδρομεία	Δικαίωμα ἀπ. γραμ.	Διαβάθμισις τοῦ ζυγίου καὶ πληρωμὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαίωματος τῶν γραμμάτων καὶ φακέλων.	Μέχρι τῶν 10 ὥρ. ἡμ. περιλ.	Ἀπὸ 10 ὥρ. ἡμ. περιλ.	Ἀπὸ 20 ὥρ. ἡμ. περιλ.	Ἀπὸ 40 ὥρ. ἡμ. περιλ.
Ἀγία Ἀννη	30	Κούμη	20	Σέρφους (N.)	40	Μέχρι τῶν 7½ γραμ. ἀποκλ. τὸ δικαίωμα ἀπλοῦ γραμ.	40	20	30	40
Ἀργεῖον	30	Κρανίδι	20	Σίφνος (N.)	40	Ἀπὸ 7½ ὥρ. ἡμ. ἀπὸ 40 γρ. ἀποκλ. 1½ φορὰ τὸ δικαίωμα	45	30	45	60
Ἀίγινα (Nήσος)	40	Κύθνος (N.)	40	Σκιάθος (N.)	30	» 40 — 45 » » 2½ » »	20	40	60	80
Ἀθήναι	40	Κυλλήνη	40	Σκόπελ. (N.)	30	» 45 — 20 » » 2½ » »	25	50	75	100
Ἀίγιον	30	Κυνάθη	30	Σκύρος (N.)	30	» 20 — 25 » » 3 » »	30	60	90	120
Ἀμουργός (N.)	40	Κυπαρισσία	30	Σπάρτη	30	» 25 — 30 » » 3½ » »	35	70	105	140
Ἀμφισσα	30	Σύρα (N.)	40	Τήνος (N.)	40	» 30 — 35 » » 4 » »	40	80	120	160
Ἀνδρος (N.)	40	Λαμία	30	Τρίκαλα	20	» 35 — 40 » » 4½ » »	45	90	135	180
Ἀνδρούσα	30	Λεβαδία	20	Τρίπολις	30	» 40 — 45 » » 5 » »	50	100	150	200
Ἀργος	20	Λεωνίδι	30	Ἰδρα (N.)	40	» 45 — 50 » » 5½ » »	55	110	165	220
Ἀριστοῦλις	30	Λίμναι	20	Φοῦρκα	30	» 50 — 55 » » 6 » »	60	120	180	240
Ἀστακός	40	Λοιδορίκη	30	Χαλκίς	20	» 55 — 60 » » 6½ » »	65	130	195	260
Ἀστρός	30	Μεγαλόπολις	40	Μέγαρο	40	» 60 — 65 » » 7 » »	70	140	210	280
Ἀταλάντη	20	Μεθώνη	40	Μεθώνη	40	» 65 — 70 » » 7½ » »	75	150	225	300
Βόνιτζα	40	Μεσολόγγι	30	Μήλος (N.)	20	» 70 — 75 » » 8 » »	80	160	240	320
Γαλαξίδι	30	Μύκονος	40	Μύκονος	40	» 75 — 80 » » 8½ » »	85	170	255	340
Γαστούνη	40	Νάξος (N.)	40	Νάξος	40	» 80 — 85 » » 9 » »	90	180	270	360
Γύθειον	30	Νησί	30	Νησί	30	» 85 — 90 » » 9½ » »	95	190	285	380
Δημητζίαν	30	Ναύπακτος	30	Ναύπακτος	30	» 90 — 95 » » 10 » »	100	200	300	400
Ἐλευσίς	30	Ναύπλιον	20	Ἐλευσίς	30	» 95 — 100 » » 10½ » »	105	210	315	420
Ἐπίδ. Λιμηρᾶ	30	Ξεροχώρι	30	Ἐπίδ. Λιμηρᾶ	30	» 100 — 105 » » 11 » »	110	220	330	440
Ἐρμιόνη	20	Οἶτυλον	30	Ἐρμιόνη	20	» 105 — 110 » » 11½ » »	115	230	345	460
Θήβαι	40	Πάρος (N.)	40	Θήβαι	40	» 110 — 115 » » 12 » »	120	240	360	480
Θήρα (N.)	40	Παρόρασις	30	Θήρα (N.)	40	» 115 — 120 » » 12½ » »	125	250	375	500
Ἰο (N.)	40	Πάτρα	40	Ἰο (N.)	40	» 120 — 125 » » 13 » »	130	260	390	520
Καινούριον	30	Πελοπείδος	40	Καινούριον	30	» 125 — 130 » » 13½ » »	135	270	405	540
Καλάμαι	30	Πέτρες (N.)	40	Καλάμαι	40	» 130 — 135 » » 14 » »	140	280	420	560
Καλαύρια (N.)	40	Πολύκανδρ. (N.)	40	Καλαύρια (N.)	40	» 135 — 140 » » 14½ » »	145	290	435	580
Καλλιδρόμη	30	Πύλος	30	Καλλιδρόμη	40	» 140 — 145 » » 15 » »	150	300	450	600
Κάρυστος	30	Πύλος Τριφ.	40	Κάρυστος	40	» 145 — 150 » » 15½ » »	155	310	465	610
Καρύταινα	20	Σαλαμίς (N.)	40	Καρύταινα	40	» 150 — 155 » » 16 » »	160	320	480	620
Κέα (N.)	40			Κέα (N.)	40	» 155 — 160 » » 16½ » »	165	330	495	630
Κόρινθος	20			Κόρινθος	40	» 160 — 165 » » 17 » »	170	340	510	640
Κορώνη	30			Κορώνη	30	» 165 — 170 » » 17½ » »	175	350	525	650

Καὶ οὕτω καθέξῃς μισὸν δικαίωμα περισσύτερον διὰ κάθε πεντάγραμμον αὐξήσιν.

ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1836.

Γεν. Διοικήσεις των Ταχυδρομείων

Διατίξεις του Γραφείου από Πάρος (Διοικήσεις Αρχαίαι).

Ταχυδρομεία	Δικαιώμα ἐπ. γράμ.	Ταχυδρομεία	Δικαιώμα ἐπ. γράμ.	Ταχυδρομεία	Δικαιώμα ἐπ. γράμ.	Διαβάθμις τοῦ ζυγίου καὶ π. κωμ. τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος τῶν γραμμάτων καὶ φακέλων.	Μέχρι 10 ἐπ. γράμ.	Ἀπὸ 10 ἐπ. γράμ.	Ἀπὸ 20 ἐπ. γράμ.	Ἀπὸ 40 ἐπ. γράμ.
Ἀγία Ἄννη	30	Κούμη	40	Σέριφος.	30	Μέχρι τῶν 7 γράμ. ἀπ. κλ. τὸ δικαίωμα ἀπὸ τοῦ γράμ.	40	20	30	40
Ἀγρίνιον	40	Κρανίδι	30	Σίφνος (N.)	30	Ἀπὸ 7 ἐπ. γράμ. ἄνω	45	30	45	60
Ἀίγινα (Nῆσος)	30	Κύθνος (N.)	30	Σκιάθος.	30	ἄνω 10 γράμ. ἄνω	20	40	60	80
Ἀθήναι	30	Κυλλίνη.	20	Σκόπελος (N.)	30	ἄνω 15 γράμ. ἄνω	25	50	75	1
Ἀίγιος	40	Κυαθ. .	40	Σκύρος (N.)	30	ἄνω 20 γράμ. ἄνω	30	60	90	1 20
Ἀμουργός (N.)	30	Κυπαρισσία.	30	Σπάρτη	30	ἄνω 25 γράμ. ἄνω	35	70	1 05	1 40
Ἀμφισσα	20	Σύρα (N.)	30	Σύρα (N.)	30	ἄνω 30 γράμ. ἄνω	40	80	1 20	1 40
Ἀνδρος (N.)	30	Λαμία .	30	Τήνος (N.)	30	ἄνω 35 γράμ. ἄνω	45	90	1 35	1 80
Ἀνδρούσα.	30	Λεβαδία .	30	Τρίκαλα.	20	ἄνω 40 γράμ. ἄνω	50	1 10	1 65	2 20
Ἀργός	30	Λεωνίδα .	30	Τρίπαλις.	20	ἄνω 45 γράμ. ἄνω	60	1 20	1 80	2 40
Ἀριούπολις.	30	Λίμνη .	30	Ἰδρυα (N.)	30	ἄνω 50 γράμ. ἄνω	65	1 30	1 95	2 60
Ἀστακός .	30	Λοιδόρικι .	20	Φοῦρκι .	30	ἄνω 55 γράμ. ἄνω	70	1 40	2 10	2 80
Ἀστ. ος .	30	Μεσολογγί.	40	Χαλκίς .	30	ἄνω 60 γράμ. ἄνω	75	1 50	2 25	3
Ἀταλάντη .	30	Μέγαλα	30			ἄνω 65 γράμ. ἄνω	80	2 00	2 40	3 20
Βόνιτσα.	20	Μεθώνη .	30			ἄνω 70 γράμ. ἄνω	85	2 10	2 55	3 40
Γαλαξίδι .	40	Μεσολόγγι .	40			ἄνω 75 γράμ. ἄνω	90	2 20	2 65	3 60
Γαστούνη.	20	Μήλος (N.)	30			ἄνω 80 γράμ. ἄνω	95	2 30	2 85	3 80
Γύθειον	30	Μύκονος (N)	30			ἄνω 85 γράμ. ἄνω	1 00	2 40	3 00	4
Δημητσάνα	20	Νάξος (N.)	30			ἄνω 90 γράμ. ἄνω	1 05	2 50	3 15	4 20
Ἐλευσίς .	30	Νησί .	30			ἄνω 95 γράμ. ἄνω	1 10	3 00	3 30	4 40
Ἐπιδ. Λιμηρά.	30	Νάυπλιον .	30			ἄνω 100 γράμ. ἄνω	1 15	3 10	3 45	4 60
Ἐρμιόνη .	30	Νάυπλιον .	30			ἄνω 105 γράμ. ἄνω	1 20	3 20	3 55	4 80
Θήβαι .	30	Οἶτυλον .	30			ἄνω 110 γράμ. ἄνω	1 25	3 30	3 65	4 80
Θήρα (N.) .	30	Πάρος (N.)	30			ἄνω 115 γράμ. ἄνω	1 30	3 40	3 75	5 00
Ἰο. (N.) .	30	Παρόρσια .	20			ἄνω 120 γράμ. ἄνω	1 35	3 50	3 85	5 20
Καινούριον .	30	Πάτραι .	40			ἄνω 125 γράμ. ἄνω	1 40	4 00	3 95	5 40
Καλάμαι .	30	Περαεὺς .	30			ἄνω 130 γράμ. ἄνω	1 45	4 10	4 05	5 60
Καλαύρια (N.)	30	Πέττσι (N.)	30			ἄνω 135 γράμ. ἄνω	1 50	4 20	4 15	5 80
Καλλιδρόμη	20	Πολύκανδρ. (N)	30			ἄνω 140 γράμ. ἄνω	1 55	4 30	4 25	6 00
Κάρυστος .	40	Πύλος .	20			ἄνω 145 γράμ. ἄνω	1 60	4 40	4 35	6 20
Καρύταινα .	20	Πύλος Τριφ.	30			ἄνω 150 γράμ. ἄνω	1 65	4 50	4 45	6 40
Κέα (N.) .	30					ἄνω 155 γράμ. ἄνω	1 70	5 00	4 55	6 60
Κόρινθος .	20	Σαλαμίς (N.)	30			ἄνω 160 γράμ. ἄνω	1 75	5 10	5 05	6 80
Κορώνη .	30					ἄνω 165 γράμ. ἄνω	1 80	5 20	5 15	7 00
						ἄνω 170 γράμ. ἄνω	1 85	5 30	5 25	7 20
						ἄνω 175 γράμ. ἄνω	1 90	5 40	5 35	7 40
						ἄνω 180 γράμ. ἄνω	1 95	5 50	5 45	7 60
						ἄνω 185 γράμ. ἄνω	2 00	6 00	5 55	7 80
						ἄνω 190 γράμ. ἄνω	2 05	6 10	6 05	8 00

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μισὴν δικαίωμα περισσώτερον διὰ
κάθε πεντάγραμμον αὐξήσιν.463. Δ. Περὶ ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ
τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας πεμπόμενα
γράμματα.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασί-
σμεν καὶ διατάττομεν.1. Τὰ μετακομιζόμενα διὰ τακτικῶν
ταχυπλοῶν ἢ ἄλλως πως δι' ἐξόδων τῆς
ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας μας εἰς τὰ ἐκτὸς
τῆς ἐπικρατείας διὰ θαλάσσης πεμπό-
μενα γράμματα θέλουσιν ὑπόκεισθαι ἐκτὸς
τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων ταχυ-
δρομικῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ τρέξιμον
τοῦ γραμματος ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου τῆς
παρὰθέσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς
ἐξόδου διὰ τὰ ἐξωτερικὰ κράτη καὶ εἰς
τὴν πληρωμὴν τῶν ἀκολουθῶν δικαιο-
ματίων.Διὰ τὴν μετακόμισιν ἀπὸ τοῦ ταχυδρο-
μείου τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ κατὰπλου τῶν
ταχυπλοῶν τὸ ἀπλοῦν γράμμα, δηλ. ὁ
μέχρι τῶν 7 1/2 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους,
πληρώνει λεπτὰ 50, πλὴν διὰ τὴν
Μεσσήνην καὶ τὰς Ἰονικὰς νήσους μόνον
20 λεπτὰ.2. Ἡ περιπλέον διαβάθμις τοῦ ζυ-
γίου καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος
κατὰ τὰς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἀρθρ. 1 σημειω-
θείσας σχέσεις κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ
20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 δια-
τάγματος.3. Ὅποτεν τὰ διὰ ἐξωτερικὰ κράτη
γράμματα μετακομίζονται με ἐμπορικὰ
πλοῖα ἢ με πλοῖα πολεμικὰ ξένων ἐθνῶν, με-
τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει ῥητὴ ταχυδρομικὴ
σύμβασις, τότε θέλει πληρῶναι δίκαι λε-
πτὰ περιπλέον τὸ γράμμα χωρὶς παρα-
τήρησιν τοῦ βάρους διὰ τὴν μετακομι-
σιν τὴν διὰ θαλάσσης, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ τα-
χυδρομείου τοῦ ἀπὸπλου μέχρι τοῦ τῆς
παρὰθέσεως ἀπὸ τὸ πλοῖον.4. Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς ταῦτο
ῥισμοὶ μένουσιν ἄκυροι ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου
(1 Ἰουνίου) 18 7.5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματέως θέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν
ΣΥΛΛΟΓ. ΤΟΜ. Α'διάταγμα, τὸ ὅποῖον θέλει δημοσιεῖσθαι καὶ
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

464. Δ. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν
δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητούμενας
ὑποθέσεις (α)

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπι-
κρατείας, θέλοντες νὰ διακρίνωμεν τὰς
δικαστικὰς ἀπὸ τὰς διοικητικὰς διαφορὰς
καὶ νὰ προλάβωμεν οὕτω τὰς ἐνδεχομέ-
νας μεταξὺ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων
καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν συγκρούσεις,
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασί-
σαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτι-
κῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάγονται τὰ ἐξῆς
ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀποφασίζονται κατὰ
τὸ ἀρθρὸν 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς
διοικουσίας ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς
κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κειμένων καὶ ἐκ-
δοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.1) Πᾶσα ἐνοικιαστικὴ πρὸς τὸ δημό-
σιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ,
προερχομένη ἀπὸ δημοσίους ἀμέσους φό-
ρους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ
δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δη-
μοσίων εἰσπρακτόρων τῆς αὐτῆς φύσεως
διαφορὰ.2) Πᾶσα περὶ ἐμμέσων δημοσίων φό-
ρων διαφορὰ, ἐν ὅσῳ κείμεναι ἢ ἐκδοθη-
σόμεναι νόμοι διατάξεις δὲν ἤθελον πα-
ραπέμπεαι αὐτὰς εἰς τακτικὰ δικαστήρια.
Τὰ εἰς τοὺς προηγουμένους δύο παραγρά-
φους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα
ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ
ἐμμέσους δημοτικούς φόρους.3) Πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπι-
κευὴν, καθάρσιν καὶ διατήρησιν δημοσίων
ὁδῶν, ἀτραπῶν, γεφυρῶν, διορύγων, ὀχε-
τῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων δημοσίων(α) Σ. Σ. κατηγγέθη διὰ τοῦ 101 καὶ ψηφ.
ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ Συντάγματος.

ἔργων μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορὰ.

4) Πᾶσα διαφορὰ ἕνεκα ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σποπῷ ἐξαίρουμένης τῇ; περὶ ἀποζημιώσεως διαφορὰς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

5) Πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξύ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορὰ.

6) Πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξορλίσεως τῶν παλαιῶν ἐθνικῶν χρεῶν προσερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 23 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδικαίους.

7) Πᾶσα μεταξύ ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα.

8 Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενεστέρων Βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐφαρκετηρίσθησαν καὶ ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

2 Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι μὴτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 § 8 ῥηθέντων νόμων καὶ διατάξεων μὴτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν ὑπάγονται ἐξ ἑναντίας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἰδίως δὲ αἱ ὅλαι ἀνεξαίρετως αἱ περὶ κυριότητος, ιδιότητος προσώπων ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ. β'. αἱ περὶ ἐρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ, καθὼς καὶ αἱ ἐκ τοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντος δικαιώματος τῆς λύσεως τοιαύτων συναλλαγμάτων περὶ ἀποζημιώσεως διενέξεις, φυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 § 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐξαίρεσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1837.

465. Α. Περὶ διορισμῶν γυμνασίων διὰ τῆς ἐξέτασιν καὶ ἐκδόσιν ἀπολυτηρίων διὰ τοὺς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰσερχομένους φοιτητάς.

II ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως γραμματεία τῆς ἐπικρατικῆς δηλοποιεῖ, ὅτι·

Κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἀπριλίου ε. ε. Β. διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ πανεπιστημίου, προσδιορίζεται ὡς γυμνάσια ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ μαθηταὶ δύνανται ἐξεταζόμενοι νὰ λαμβάνωσι τὰ διὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἀναγκαίᾳ ἀπολυτήρια, τὰ γυμνάσια τῶν Ἀθηνῶν, τὸ τῆς Ναυπλίας καὶ τὸ τῆς Σόφρας· αἱ ἐξετάσεις, αὗται θέλουσι γίνεσθαι συγχρόνως μὲ τὰς δημοσίου τοῦ ἀνήκοντος γυμνασίου, ὃ δὲ προσερχόμενος διὰ νὰ ἐξετασθῇ μαθητὴς, θέλει συνεξετασθῆαι μετὰ τῶν τῆς αὐτῆς τάξεως τοῦ γυμνασίου ἐκείνου. Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1837.

466. Α. Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀποδείξεως ἀμνηστίας εἰς τοὺς γενομένους ἐνόχους τῶν κατὰ τὸ 1834 ἀποστατικῶν καὶ ἀγροικῶν κινήματων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν περισσοτέραν ἔκτασιν εἰς τὴν ἀμνηστίαν τὴν διὰ τῶν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) καὶ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) π. ε. ἡμετέρων διαταγμάτων ἀπονεμηθεῖσαν εἰς τοὺς γενομένους ἐνόχους τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1836 κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀποστατικῶν καὶ ληστρικῶν κινήματων, καὶ νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ὅπουδῆποτε τοῦ Βασιλείου ἐξοικείλαντας εἰς τοιαύτας κακουργίας καὶ μεταμεληθέντας, τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἀπερασίσαμεν μὲ πατρικὴν μετριότητα καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπονέμομεν πλήρη συγχώρησιν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Ἑμῶν, ὅσοι ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως ἢ καὶ πρότερον, γενομένοι ἐνόχοι στάσεως ἢ ληστείας, μετεμελήθησαν ἐμπρακτῶς καὶ προσῆλθον ἤδη αὐθόρμητοι εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ δὲν ἐδικάστησαν, ἢ ἤθελον παρασθῆναι αὐθόρμητοι.

τοι μέχρι τῆς 30 ἰουνίου* (42 ἰουλίου) 1837, εἰς οἰανδήποτε στρατιωτικὴν, πολιτικὴν, ἢ δημοτικὴν ἀρχήν, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς δημάρχους, τοὺς διοικητάς, ὑποδιοικητάς, εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ στρατιωτικὰς διοικήσεις, καὶ δεῖξωσι πραγματικὴν μεταμέλειαν ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν εἰρηνικὸν καὶ νόμιμον τοῦ πολέτου βίον.

2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀμνηστία ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ υποχρεώσει τοῦ νὰ διδῶσιν οἱ ἀπαλαυνόντες αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τοὺς παρὰ πρωτοδ. εἰσαγγελεῖς, διοικητάς καὶ ὑποδιοικητάς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 ἐδαφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 (48) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνας τῶν δῆμων νόμου ὠρισμένα* ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, νὰ υποβάλλωνται εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφείῳ 2 τοῦ εἰρημένου ἄρθρου διαλαμβανόμενα.

Ἐνεκα τοῦτου αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρχαὶ θέλουσι διευθύνει τοὺς εἰς αὐτάς προσερχομένους εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς διοικητάς καὶ ὑποδιοικητάς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφείῳ διαλαμβανόμενων ὅρων.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι νὰ ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τοὺς διαφόρους καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, ἐκείνων τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος συγχωρηθησομένων, ὅσοι ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες ἔγειναν ἔνοχοι στάσεως ἢ ληστείας.

4. Τῆς συγχωρήσεως ταύτης ἐξαίρουται α) Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀμνηστίας κατασταθοῦν ἔνοχοι τῶν εἰς αὐτὴν ἐνδιαλαμβανόμενων κακουρηγμάτων. β) Ὁ ἄνθρωπος Τζέλιος, Ν. Ζέρβας, Καινούριος, Γ. Πεσλῆς, Σωτήριος Στράτος, Καλαμάταις, Καρατάσιος, Γ. Χουμχοῦμας, Γκέκας, Κούτρης, Παλασκάκης Σπανός, Γ. Νιάφας, Χ. Κότζις, Α. Θεοχάρης, Δημήτριος, Νικολετέας, Ἀἷμος Ἀληγεώργης, Ἡλίας Χονδρογιάννης, Αναστάσιος Χονδρογιάννης, Καραπαρίσης, Γεώργιος Σκουλάκης, Δημήτριος Κουτσοράκης καὶ Βασίλειος Κεψάλης γ)

Ὅσοι τυχόντες ἀπαξ τῆς παρούσης ἀμνηστίας ἀποπληρωθῶσιν αὐθις καὶ ἐνωθῶσι μετὰ φυγάδιον ληστῶν ἢ ἀποστατῶν.

5. Ἡ παρούσα ἀμνηστία δὲν ἐπεκτείνεται εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, ἀλλ' ὡς πρὸς ταῦτα ἐπιφυλάττεται διὰ τοῦτου ρητῶς εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ νὰ κάμωσιν ἀγωγὴν περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει κηρυχθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν τοῦ Βασιλείου τρεῖς κυριακάς κατὰ συνέχειαν μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.

7. Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐκτελέσεως παραγγέλλονται νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1837.

467. Α. Περὶ τῆς κατ' οἶκον παρὰ τῶν κλητῶν διανομῆς τῶν ἐπιστολῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 27 Μαρτίου προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1836 διάταγμα Μας, ἐγκρίνομεν ὅπως ὅλα τὰ ἐπιδεχόμενα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον γράμματα μένωσιν εἰς αὐτὸ δύο ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἂν δὲν παρουσιασθῶσιν οἱ ἰδιῶται νὰ λάβωσι τὰς ἐπιστολάς των, τότε νὰ τὰ πηγαίνουν οἱ κλητῆρες τοῦ ταχυδρομεῖου εἰς τὰς οἰκίας των, πληρωομένου τοῦ ἐπὶ τούτου δικαιώματος τῶν 5 λεπτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1837.

468. Α. Περὶ ἐγκληματικῶν τιμῶν δικῶν, δικασθεῖσων πρωτοκλήτως πρὸ τῆς κατὰ τὴν 1832 διαλύσεως τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πληροφορηθέντες ὅτι ἐγκληματικαὶ τιμαὶ δίκαια δικασθεῖσαι πρωτοκλήτως πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 διαλύσεως τῶν δικαστηρίων δὲν ἐπρόφθικαν νὰ δικασθῶν εἰς

τὸ ἐκκλησιον, ὡς τότε ἡ ἐσχύουσα νομοθεσία τὸ ἐπέτρεπε, λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰς ταιαύτας πρωτοδικίας δικασθεῖσας δίκας ἐσυγχωρεῖτο τότε ἡ κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐκκλησις, ἡ δὲ νῦν ἐσχύουσα νομοθεσία δὲν ἐπιτρέψει. οὐκ ἔτι τὴν ἐκκλησίαν καὶ οὕτε διαλαμβάνει καμμίαν περὶ τοῦτου διάταξιν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπερρασίσαμεν καὶ δικτάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Αἱ ἐγκληματικαὶ δίκαι ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὀκτωβρίου) γενομένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων πρωτοκλήτως δικασθεῖσαι ἐξακολούθησαν νομίμως, ἔμειναν δὲ καὶ μένουσι εἰσὶ ἐκκαρμείς, θέλουσι δικασθῆ ἀνεκκλητίως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 829 ἐκδοθείσης ἐγκληματικῆς διαδικασίας· παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησέων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται καμμία περαιτέρω προσφυγή.

2. Ἡ κατ' ἐκκλησίαν δίκη θέλει εἰσέλθῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν ἐδρὰν τοῦ τὸ πρωτοδικίως δικάσαν δικαστηρίου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1837,

469 Δ. Περί τῆς ὀνομασίας τοῦ πελωνεῖου Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Επὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 4 Μαΐου ἀρ. 4552, ἐγκρίνομεν κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πειραιῶς, νὰ ὀνομάζεται εἰς τὸ ἐξῆς «τελωνεῖον Πειραιῶς» τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον τελωνεῖον, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ὀνομασίας «τελωνεῖον Ἀθηνῶν» καὶ διατάττομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονο-

μικῶν Γραμματείας νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (30) Μαΐου 1837.

ΔΗΛΟΣ.

Περὶ παραδύσεως τοῦ διὰ τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην προσδωρισμένου ἐνὸς ἀντίτυπου ἐκ τῶν ἐκδιδομένων βιβλίων.

Θεωροῦσα ὅτι πολλοὶ τῶν συντακτῶν ἡ ἐκδοτῶν βιβλίων ἡ ἐφημερίδων, ἀμφιβάλλοντες εἰς τίνος χρεωστοῦν νὰ πεμπῶσι τὸ διὰ τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην προσδωρισμένον ἀντίτυπον τοῦ συγγράμματος τῶν, προαμελοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 περὶ ἀρχαιοτήτων νόμου, καὶ καθιστῶνται ἐπομένως ὑπεύθυνοι τῆς εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ὀριζόμενης ποινῆς, γνωστοποιεῖ ὅτι τὰ ἀντίτυπα ταῦτα θέλουσι στέλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀμέσως ἀπὸ τοῦς συντάκτας ἢ ἐκδότας πρὸς τὸν Ἐφορον τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης, χορηγεῖ δὲ συγχρόνως καὶ δέμνησον θυρίαν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν μηκέτι πεμφθέντων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τῶν 10 (22) Μαΐου 1834, ἐπὶ ἀποφυγῇ τῆς ρηθείσης ποινῆς. Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1837.

470. Δ. Περί γενικοῦ ἐξοφλητικοῦ τῶν ὑπολόγων.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν § 49 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου 1833 Β. διατάγματος περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, οἱ ὑπόλογοι τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὀπίλων ἐκδοθῶσι ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, ὀφείλουσι ν' ἀποδείξωσι διὰ γενικοῦ ἐξοφλητικοῦ, ὅτι παρέδωκαν τὰ εἰς ἐξόφλησιν κατὰ τὰς ἀποφάσεις χρήματα, διὰ νὰ λήθωσι παρὰ τοῦ συνεδρίου ἐξοφλητικόν.

Ἐπειδὴ ἄχρι τῆς σήμερον οὐδεὶς ὑπόλογος ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ συνέδριον τοιοῦτον ἐξοφλητικόν, μολοντί πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παρέδωκαν εἰς τὰ ἀρμόδια ταμεῖα τὰ κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν

εκδοθείσας ἀποράσεις εἰς ἐξόφλησιν χρήματά.

Προσκαλεῖ ἀφ' ἐνός τοῦς τοιοῦτους ὑπολόγους, νὰ παρουσιάσωσι τὰ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμείων δοθέντα εἰς αὐτοῦς γραμματῖα παραλαβῆς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν εἰς ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν χορήματα διὰ νὰ τοῖς δοθῶσι παρὰ τοῦ συνεδρίου τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπολυτήρια ἢ ἐξόφλητικά.

Εἰδοποιεῖ ἀρ' ἐτέρου τοῦς ΚΚ. ταμίαις τοῦ κράτους, ὅτι ὁσάκις εἰς τὸ ἐξῆς εἰσπράττωσι παρὰ τῶν ὑπολόγων τὰ κατὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρος αὐτῶν χορήματα δεξιλοῦν νὰ τοῖς ὑπενημιζῶσι τὸν § 49 τοῦ ἀνωτέρου διατάγματος, προτρέποντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν του, καὶ ἐξηγούντες πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ συνεδρίου τοὺς ἀπολύει ἀπὸ πάσαν εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν διαχειρίσιν τῶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐξεδοθέν ἢ ἀπόρασις τοῦ συνεδρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 48 Μαΐου 1837.

471. Α. Περὶ ἀνταδιώξεως τῶν καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωρῶντες ἀναγκάσιον νὰ λάβωμεν πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας δραστηρικὰ μέτρα κατὰ τῆς καθυστέρησεως τῶν εισδημάτων καὶ νὰ τροπολογήσωμεν ἀναλόγως μὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον, ζήτορα τινὰ τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς ἐκάστου πρὸς τὸ δημόσιον χρέους, ἀποστέλλει ὁ διοικητικὸς ταμίης, ἀπ' εὐθείας καὶ χωρὶς ἄλλης προηγουμένης, ποινήτορα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου, διὰ τοῦ ὁποῖου τὸν προσκαλεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλον τὸ χρέος του ἐντὺς ὁκτὼ ἡμερῶν.

2. Ὁ ποινήτορα οὗτος διαμένει ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ὡς πρόστιμον ἀνά 2 δρ. δι' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ προσέτι ἀνά λεπ. 15 δι' ἐκάστην ἡμέραν ὅραν τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς ἕως τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου.

3. Ἄν ὁ αὐτὸς ποινήτορα ἀποστέλλεται εἰς πολλοὺς χρεώστους συγχρόνως, δύναται κατ' ἰδίαν ἀεσκαίνειν νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς ὅπουδῆποτε τούτων, ἢ εἰς ὅλας διαδοχικῶς, ἀλλὰ λαμβάνει παρ' ἐνὸς ἐκάστου ὀλοκληρον τὸ πρόστιμον καὶ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὸν δρόμον, κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρ. καὶ χρεώσται νὰ παρουσιάζεται διὰ τοῦτο εἰς ἐκάστον αὐτῶν καθ' ἡμέραν.

4. Ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ προστίμου καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δρόμου, ὁ χρεώστης δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τίποτε ἄλλο εἰς τὸν ποινήτορα εἰμὴ μόνον ὅ,τι ἀναγκασίον διὰ τὸν ὕπνον του ἐντὸς τῆς οἰκίας του.

5. Ἢ ἀποστολὴ τῶν ποινήτορων ἐνεργεῖται πάντοτε ἀπὸ μόνους τοὺς ταμίαις, ἀλλ' οἱ διοικεῖται ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσι πρὸς αὐτοὺς προσκαλοῦμενοι πᾶσαν βοήθειαν καὶ νὰ ἐνεργώσιν, ὥστε πᾶσα πρὸς τὸν ποινήτορα ἀντίστασις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κλήροντων του, θεωρουμένη ὡς πράξις ἀξιοποινισ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 470 τοῦ ποιν. νόμου, νὰ καταμηνύεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εισαγγελέα.

6. Ἐὰν εἰς τὴν περιστάσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν προβλέπει τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀρνεῖται νὰ διορίσῃ τὸν ὑπάλληλον αὐτῆς, ἢ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ποινήτορος, ἡ ἀρχὴ αὕτη καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ ταύτην τὴν ἀρνησιν, ὁ δὲ ποινήτορα διαμεινόμενος ἢ ἐγγραφῶς ἢ στοματικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων διὰ τὴν ἀρνησιν ταύτην, προχωρεῖ ὅμως εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ χρεώστου κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον.

7. Τὰ ἐξαίρουμένα ἀπὸ τὴν κατάσχесιν ἢ μεσεγγυήσιν μέρη τῆς περιουσίας τοῦ χρεώστου εἶναι μόνον καὶ μόνον ὅσα

αὐτολεξεῖ ἀναφέρει τὸ ἄρθρ. 885 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

8. Τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ᾔθελεν ἀρνηθῆ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ διοικητοῦ τὴν κατὰ-σχυσιν περὶ ἧς διπλασιθάνει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος.

9. Ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμίᾳ νὰ κάμῃ χρῆσιν πρῶτον ὁποιοῦδήποτε τῶν 4 μέσων νομίση καταλληλότερον κατὰ τοῦ χρεώστου ἢ τὴν πώλησιν τῆς κινήτης περιουσίας του, ἢ τὴν πώλησιν τῆς ἀκινήτου, ἢ τὴν μεσεγγυήσιν τῶν ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ ἄλλους, ἢ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, πάντοτε ὅμως κατὰ τοὺς ἔρους τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τῶν ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος. Οὐδὲν τῶν τοιούτων μέσων ἀποκλείει τὰ ἄλλα, ἀλλὰ μάλιστα ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ ὅλα συνάμα.

10. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ τόπου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν περὶ ἀκτημοσύνης τοῦ χρεώστου διαθεσκάσις περὶ ἧς διπλασιθάνει τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος.

11. Τὸ πρὸς τοῦ 43 ἄρθρ. τοῦ ῥηθέντος διατάγματος χορηγούμενον εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς δικαίωμα ἐπεκτείνεται εἰς αὐτοὺς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς, καὶ εἰς τοὺς ὑπενοικιαστὰς ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πύει ποσῶς ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς τοὺς πρῶτους ἐνοικιαστὰς καταδιώξει.

12. Πῶς περίστασιν διενέξεως μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ὑπενοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων, ἀφοῦ περὶ προτάδων ἐνοικιασθέντων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος δοθῇ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὴν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς πρωτεύουσας τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Ἐπὶ δὲ τῇ

θάσει τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς γίνεται ἡ καταδίωξις.

13. Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος, ὅσαι ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν, ἀκυροῦνται, αἱ δὲ λοιπαὶ διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

472. Α. Περὶ διορθώσεως τοῦ ἄρθρ. 288 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 288 τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ποινικοῦ νόμου παρελείφθησαν μετὰ τὴν λέξιν «ἐξετέλεσαν» αἱ λέξεις «τὴν παρ' αὐτοῦ πρᾶχθεῖσαν» ἐπομένως διορθοῦται τοῦτο, ὡς ἐφεξῆς.

«Ὡς φανερὸν τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπεράσειν ἢ ἐσχεμμένως ἐξετέλεσα τὴν παρ' αὐτοῦ πρᾶχθεῖσαν ἀνθρωποκτονίαν.»

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 49 Ἰουνίου 1837.

473. Α. Περὶ χρήσεως τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατήρος κτλ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Θεωροῦντες τὴν δυσκολίαν, ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς κατασκευῆς μεγάλων ζυγίων, καὶ πολλῶν σταθμῶν διὰ τὸ ζυγίσμα βαρῶν πραγμάτων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὰ ἐμπορικὰ συναλλάγματα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν. α. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἡ χρῆσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατήρος συγχωρεῖται δι' ὅλας ἐγγένει τὰς πραγματείας, ὅσας αὐταὶ ζυγίζουσι περισσότερον τῶν δύο μινῶν. β. Αἱ μικρότερα ποσότητες πρέπει νὰ ζυγίζωνται μὲ πλάστιγγα, καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς δι' αὐτὰ ὁ στατήρ. γ. Οἱ ὑπάρχοντες στατήρες εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ μετασκευασθῶσι κατὰ τὸν νέον μετρικὸν σύστημα, καὶ νὰ ἐγχαρᾶθωσιν, ἢ ἐσφραγισθῶσι, καθὼς καὶ ὅλα λοιπὰ μέτρα καὶ σταθμά. δ. Πᾶσα πρᾶξις τοῦ β' καὶ γ' ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος τιμωρεῖται κατὰ

ἄρθρον 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου. ἐ. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, καὶ ὅν θέλει γενῇ ἢ μετασκευῇ τῶν ἐναστώτων στατι-
ρων. 5. Ἡ ἐπὶ τῶν νέων πηγῶν σημειώσεις τῆς ἀναλογίας τῶν παλαιῶν μέτρων θέλει παραλειφθῇ.

Τοιοῦτοτρόπως τροποποιούμεν τὸ 5 καὶ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1837.

474. Περὶ ἐποχῆς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συστήματος τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν.

Κατὰ συνέπειαν βασιλικοῦ διατάγμα-
τος ἀπὸ 34 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τ. ε. τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλει εἰσχυρῇ εἰς μὲν τοὺς δήμους τοῦ τμήματος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὴν 1 (13) Αὐγούστου 1837, εἰς δὲ τοὺς δήμους τῆς περιφερείας Σέρρες καὶ Πατρῶν τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου εἰς τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Τριπολιτσᾶς τὴν 1 (43) Ὀκτωβρίου, Σπάρτης καὶ Καλαμάκας τὴν 1 (43) Νοεμβρίου καὶ εἰς τοὺς τῆς Χαλκίδος, Λαμίας καὶ Μεσολογγίου τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου ἢ δὲ εἰσαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ βασιλείου, πρέπει νὰ γενῇ ἐν ἔτει 1838 κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς μηνιαίας προθεσμίας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1837

475. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐν Ναυπλίῳ συνηθισμένης χρηματιστικῆς πρακτικῆς.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 22 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας καὶ συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 40—45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Ναυπλίᾳ συσταταμένη ἀνώ-
νυμος ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἢ ἐν Ναυπλίᾳ χρηματιστικὴ τράπεζα ἐγκρί-
νεται

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἐταιρείας ταύτης, αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικὸν κατὰ τὴν 44 Ἰουνίου 1837 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ναυπλίας, καὶ τὸ ὑποῖον μένει ἐπισυνημμένον, εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἐγκρίνονται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκρι-
θεῖσιν διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δι-
καιωμάτων ἑνὸς τρίτου.

4. Ἡ ἐταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ διευθλῇ κατὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν ἐν ἀπόσπασμα ση-
μειώσεως τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἀργολίδος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1837.

476. Ἡ Περὶ ἀπείλειας ταχ. δικαιογνώτων διὰ τὰ δικηγόρα πενήτων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρή-
σαντες ὅτι ἡ φιλόνηθρωπος καὶ δικαία τοῦ ἄρθρ. 223 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διά-
ταξις, ἡ ἀπαλλάττουσα παντός δικαστι-
κοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πενήτων ἐξέλε ματαιωθῇ κατὰ μέγα μέ-
ρος, ἂν οἱ τῆς πληρωμῆς παντός δικαστι-
κοῦ τέλους λόγω πενίας ἀπαλλαττόμενοι, δὲν συναππλάττοντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀποστολῆς τῶν δικηγόρων ταχυδρομικῆς δαπάνης, παραγγέλομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρα-
τείας νὰ διατάξῃ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτὸς τε καὶ οἱ πανταχοῦ τοῦ κράτους ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται πᾶσαν ἐπιστολὴν ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος « δικό-
γραφον πενήτος » χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγ-
γελέως, ἢ ἀντισειραγγελέως προέδρου ἐμπο-
ροδικῶν, ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ φέρουσαν τὴν ἐ-
πίσημον τῶν ἀρχῶν ταύτην σφραγίδα

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1837.

477. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν πλησίον τῶν νέων ἀνακτορίων

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου (10 Ἰουνίου) τ. ε. διατάγματος προσδιώρισε τὴν τροποποίησιν, τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ λάβῃ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν πλησίον τῶν ἤδη οἰκοδομουμένων ἀνακτορίων ὅθεν οἱ ιδιοκτῆται τοῦ μέρους τοῦτου εἶναι ἐλεύθεροι νὰ οἰκοδομήσωσιν εἰς τὰς κατ' ἐκείνου τὸ μέρος ιδιοκτησίας τῶν κατὰ τὸ ἐγκριθέν σχέδιον καὶ κοινοποιηθέν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς πόλεως οὐδὲ μὲ τὰς ὁδηγίας καθ' ἃς πρέπει νὰ ἐγείρονται αἱ οἰκοδομαὶ αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀνακτορίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1837.

ΔΗΛΟΣ

Περὶ προσφορῆς τῶν ἐν Γαλιτσῷ ὁμογενῶν πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ ἐν Γαλιτζίῳ τῆς Ῥωσσίας ὁμογενεῖς, Ζήλω πατριωτικῶ κινούμενοι ἀναγγέλλουν, ὅτι προσφέρουσι διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Πανεπιστημίου ξυλικὴν ἀναλογούσῃ μ' ἐν φορτίον πλοίου χωρητικότητος 200 τόνων.

478. Α. Περὶ παρατάξεως τῆς χρήσεως τῶν παρόντων μέτρων καὶ σταθμῶν

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ τ' ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἐμπόριον μέτρα καὶ σταθμὰ δὲν ἡτοιμάσθησαν εἰσέτι, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) ἐγκρίνομεν νὰ παρατεθῇ ἐτι ἓνα μῆνα ἢ διὰ τοῦ ἀπὸ 34 Μαΐου (4 Ἰουνίου) τ. ε. Ἡμετέρου διατάγματος προσδιορισθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἀλλεπαλλήλως εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουλίου 1837.

479. Α. Περὶ προσθέσεως διδασκάλου τῆς ναυτικῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα Σύρου καὶ Ναυπλίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν

καὶ τὴν πρόοδον τῆς ναυτικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν ἐκπαίδευσιν τῶν ματεργομένων τὴν ναυτικὴν καὶ ἰδίως τῶν διευθυνόντων πλοία, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ 44 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 45 Δεκεμβρίου 1836 νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαίδευσεως Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῇ Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 48 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν

α.) Εἰς ἑκάτερον τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Σύρου καὶ Ναυπλίας θέλει προστεθῇ ἀνὰ εἰς διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδασκῶσι καὶ θεωρητικῶς τὴν τέχνην ταύτην

β.) Ἡ σειρά τῶν ναυτικῶν μαθημάτων θέλει διδασκασθαι εἰς τριετίαν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην αὐτοῦ τὰξιν θέλει παραδίδεσθαι ἡ ἀριθμητικὴ μέχρι τῶν λογαριθμῶν. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ γεωμετρία μετὰ στερομετρίας καὶ ἐπιπέδου καὶ σφαιρικῆς τριγωνομετρίας εἰς τὴν τρίτην τέλος ἡ ναυτιλία ἐν γένει, ἐπίπεδος, σφαιρικὴ καὶ ἀστρονομικὴ.

γ.) Διὰ νὰ μένῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ναυτικῆς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὰς ναυτικὰς μελέτας, καὶ ἐπειδὴ αὐτοὺς ὁ διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς θέλει τοὺς παραδίδει καὶ ἔκτασιν τ' ἀναγκαῖα δι' αὐτοὺς μαθηματικὰ, θέλουν ἀπαλλαγθῇ τῆς ὑποχρέσεως τοῦ ν' ἀκούωσι τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῶς ἑλληνικῶν σχολείων παραδιδόμενα μαθηματικὰ, τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν ὅλα τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἶναι δι' αὐτοὺς ὑποχρεωτικά

δ.) Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τῆς περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτικῆς διατάγματος, οἱ πλοίαρχοι ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι καὶ θεωρητικῶς τὴν ναυτικὴν οὐδὲς θέλει λαμβάνει διπλωμα πλοίαρχου εἰάν μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκειμένης τῶν μαθημάτων δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον ἀπὸ

ἐν τῶν προκειμένων σχολείων, ἢ ἂν καθυποβληθεὶς εἰς εξέταση ἐντὸς ἐνὸς αὐτῶν, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ διδασκομένης γνώσεις ἐξαιρουνται μόνον ἐκεῖνοι περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἀρθ. 46 τοῦ ἀνωτέρου διατάγματος.

ε.) Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν ναυτικῶν τούτων σχολείων καὶ τῶν δι' αὐτὰ ἀπαιτούμενων βιβλίων καὶ ἐργαλείων ἀνήκει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 34 Ἰουλίου 1837.

180. Δ. Περί ἀπελλαγῆς τόκου διὰ τοὺς χρεωστούμετας εἰς τὸ Δημόσιον ὀλιγότερον τῶν 100 δραχμῶν.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Λαβόντες ὑπὲρ ὅσιν τὰς πολυειδεῖς δυσκολίας ὅσας ἐπιφέρει καὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ἢ εἰσπράξεις τῶν ἐπὶ μικρῶν ποσοτήτων τόκων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 25 Αὐγούστου ἀπορραϊζόμεν καὶ διατάττομεν.

α.) Πᾶς χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον, τοῦ ὁποῦ το ῥηκόν, δηλαδὴ τὸ ἀνευ τόκων χρεὸς δὲν φθάνει εἰς τὴν ποσότητα τῶν 80. ἑκατὸν, ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τόκου εἰς τὸν ὅρισμόν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται ὅσοι χρεωστούμετες ἀπ' ἀρχῆς ποσότητος ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν δραχμῶν καταδιώκονται διὰ καθυστερήσαντα ὑπόλοιπα κατώτερα τοῦ ὅρου τούτου.

β.) Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου 1837.

181. Περί κλήσεως σφραγιστοῦ χάρτου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν διανομὴν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ μέρη ὅπου ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

δὲν ὑπάρχουν οὔτε ταμίαι, οὔτε ἰδιῶται ἐπιφορτιζόμενοι τακτικῶς τὴν πώλησιν, καὶ ν' ἀραιώσωμεν ἀπὸ τοῦς ὑπακόους Ἑμῶν τὰς δυσκολίας τὰς ὑποκίς ἀπαντῶσι προμηθευόμενοι τὸν ἀναγκαζοῦντα εἰς αὐτοὺς χάρτην ἀπὸ μακρυνὰ μέρη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν διοικητικοὶ ταμίαι, ἢ ἀντιπρόσωποι ταμιῶν, ἢ διανομὴ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δύναται ν' ἀνατελῇ εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας.

Β. Οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι, ἀφοῦ προσφέρωσιν ἀξιώσεων ἐγγύησιν, θέλουν λαμβάνει, εἰς πίστωσιν τὸν ἀναγκαζοῦντα εἰς αὐτοὺς σφραγιστὸν χάρτην, ἀπὸ τῶ γενικόν ἢ τὰ διοικητικὰ ταμεία, θέλουν ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς πωλουμένης ποσότητος τὸ νόμιμον κέρδος τῶν 10 ὀ 10 καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας θέλουν δίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ διαχειρήσεως τῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1837.

182. Δ. Περί φορολογίας τῶν βαλανδοκινιδόδενδρων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ ἀπὸ ἰδιόκτητη βαλανδοκινιδόδενδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

2. Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανδοκινιδόδενδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πῶς διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀπολειπτικῶς εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συναρξῇ ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καὶ ὁ ὑπαγορεύουσι τὰ συμπερόντά του.

3. Ἀπὸ τὰ βαλανδοκινιδόδενδρα τῆς Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων

οἱ καρποὶ ἐσυνάζοντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τῶν περιόικους κοινῶς, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχη οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἰδιοκτησίας, θέλουν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περίοικοι ἄνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0/0.

4. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιιδίων φόροι θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τὸς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τοῦ 1836 καὶ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐκρμζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανιδοκιιδόδενδρα, μὲ τὴν παρκαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὅποιον μένει μετὰ τὴν ἀραίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὡς αὐτῶ: μέχ: τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγήν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖται τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρ. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανιδοκιιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

6. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γυνῇ εἰς δύο ἔσας δόσεις· ἡ μὲν τὴν α'. Οκτωβρίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν α'. Νοεμβρίου π. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1837.

483. J. Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων.
ΟΘΩΝ κλπ.

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κατὰ τὸ ἔδαφ. 10.

τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ δῆμων νόμου ἐδωκε χώραν εἰς πολυειδεῖς καταχρήσεις, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν χρηματικὴν κατάστασιν τῶν δῆμων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν νὰ κανονίσωμεν τὰ τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ὡς ἐφεξῆς.

1. Εἰς τοὺς δῆμους α'. τάξεως ἡ ἐτησίᾳ ἀντιμισθία τοῦ δημάρχου δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπερβαῖν τὰς δύο χιλιάδας τετρακοσίας (2,400) δραχμὰς, ἐκτὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ὅπου ἔμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τρεῖς χιλιάδας (3,000) δραχμὰς.

2. Εἰς τοὺς δῆμους β'. τάξεως προσδιρίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν· Εἰς δραχμὰς 600, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 2,000 ἕως 2,500 κατοίκους.—Εἰς δραχ. 780, διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι τῶν 5,000.—Εἰς 1,000, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν μέχρι τῶν 7,500.—Εἰς 1,500, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν ὑπὲρ τοὺς 7,500 κατοίκους.

3. Εἰς τοὺς δῆμους τῆς γ'. τάξεως ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας προσδιρίζεται ἐπίσης ὡς ἐφεξῆς· Εἰς δραχ. 200 διὰ τοὺς δῆμους τοὺς συνισταμένους ἀπὸ 300 μέχρι τῶν 500 κατοίκων. Εἰς 300 διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 500 μέχρι 750. Εἰς 400, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 750 μέχρι 1,000. Εἰς 500, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 1,000 μέχρι 1,500 καὶ εἰς 600 δι' ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 1,500.

4. Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων προσδιορισμένη ποσότης ὡς μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας ἐνὸς δημάρχου δὲ πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ δημάρχου, ἐνὸς κατὰ τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως ἀκολουθοῦντος δήμου.

5. Εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου καὶ διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ καὶ διὰ τὰς λιπρὰς ἀνάγκας.

τοῦ γραφείου, ἀλλὰ ταῦτα θέλουν διδασθαι χωριστά, προσδιορίζόμενα παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

6. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη ἐμπορεῖ νὰ πληρώνεται καὶ κατὰ μῆνα ἀναλόγως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰουλίου 1837.

ΔΗΛΟΣ.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πεμπομένων ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ἐπειδὴ οἱ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας Πρέσβεις καὶ Πρόξενοι τῆς Α. Μ. δὲν δύναται νὰ δέχωνται οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζωσιν ἐπίσημα ἐγγράφα, εἴτε δικαστικά εἴτε ἄλλα, παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀρχῶν ἐκδομένα, μὴ ὄντα δὲ ἐπικυρωμένα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματείας, ἅπαντες οἱ πέμποντες τοιαῦτα ἐγγράφα εἰς ξένην γῆν ἢ παραλαμβάνοντες ταῦτα ἐξερχόμενοι τοῦ Βασιλείου πρέπει, ἂν προτίθενται νὰ κάμωσι χρῆσιν τινὰ αὐτῶν ἀκολουθῶς, νὰ φροντίζωσιν νὰ ἐπικυρώσῃ ἡ γενισιότης τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς κατὰ τὴν τάξιν παρὰ τῆς Γραμματείας, καθότι, ἄλλως, τὰ τοιαῦτα ἐγγράφα δὲν θέλουν φέρει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας τὴν παραμικρὰν ἐπιστημότητα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Σεπτεμβρ. 1837.

Διαταγὴ τῆς ἡμέρας διὰ τὸν Βασ. στρατὸν.

Ο Θ Ω Ν . λ. π.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσθημεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλάβομεν πολλάκις εὐκαιρίας νὰ βεβαιωθῶμεν μὲ πόσῃ ἀφοσίωσιν καὶ καρτερίαν ἐπροσπάθησαν νὰ μᾶς ὑπηρετήσουν οἱ εἰς Βαθάρειαν συλλεχθέντες καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκολουθήσαντες Ἡμεῖς ἐθελονταὶ Γερμανοί. Εἶδομεν μὲ βαθύ αἶσθημα συμπαθείας αὐτοὺς ὑπερασπιζόμενους τὸν Θρόνον καὶ τὸν τόπον, ὑποφέροντας τὰς μεγελητέρας στερήσεις καὶ ταλαιπωρίας μὲ ἀδιάκοπον ζῆλον, καὶ τοὺς διαφόρους κινδύνους μὲ ἀκλόνητον γενναϊότητα παρετηρήσαμεν πολλάκις μὲ

μαγίστην εὐχρέσκειαν, ὅτι τὰ στρατεύματα ταῦτα πάντοτε ἐφιλοτιμήθησαν νὰ διάγωσιν ὡς καλοὶ στρατιῶται μὲ τὰ ἀνδρεία Ἡμετέρας ἐθνικῆς στρατιώματα εὐρισκόμενα εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς καλλίστην ἁρμονίαν μὲ τοὺς πολυαγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα καθ' ἣν διανέμομεν εἰς τοὺς εἰσέτι ἐνταῦθα εἰς τὴν Ἡμετέραν ὑπηρεσίαν εὐρισκόμενους ἀνδρείους τὸ παρ' Ἡμῶν συστήθην νομισματόσημον τῶν Γερμανῶν ἐθελοντῶν, χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τῇ ἐπιθυμητῇ εὐκαιρίᾳ νὰ διώσωμεν εἰς αὐτοὺς δεῖγμα πασιφανῆς τῆς Ἡμετέρας Β. εὐαρεσκείας, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν ἐν ταυτῇ τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ἔχομεν νὰ διατηρήσωμεν τὰ σώματα ταῦτα εἰς τὴν παρούσῃ των δυνάμει, καθόσον κενὸν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία των διὰ τὴν τακτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἡμετέρων ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, ἥτις πρέπει νὰ προοδεύῃ χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ εἰσέτι ὀλίγους κατόικους ἔχων τόπος.

Ἡ παρούσα ἡμέρα χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐκαιρίαν, ἐκπράξοντες τὴν Ἡμετέραν εὐαίρετον Βασιλικὴν εὐχαρίστησιν πρὸς ὅλον ἐν γένει τὸν Ἡμέτερον στρατὸν, νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν ἐν ταυτῇ ὅτι μὲ μαγίστην δυσαρέσκειαν ἠκούσαμεν τὰς συκοφαντίας καὶ προσβολὰς ἐφημερίδων τινῶν κατὰ ἀνδρῶν τῆς Ἡμετέρας ἐκλογῆς, χαίρομένων τὴν Ἡμετέραν ἐμπιστοσύνην, καὶ ὅτι θέλομεν ἡμεῖς πῶς νὰ διατηρήσωμεν ἀνέπαφον τὴν τιμὴν ἐκείνου χρηστοῦ ἀνδρός, καὶ ἐπομένως πρὸ πάντων τὴν τῶν Ἡμετέρων γενναίων ἀξιωματικῶν τάσιν ἐκ τῆς θέσεώς των πλησιεστέρων Ἡμῶν ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἢ ξένων.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμ. τῶν Στρατ. νὰ γνωστοποιήτῃ τὰ παρόντα δι' ἡμερουσίας διαταγῆς πρὸς ὅλα τὰ σώματα τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 (30) Σεπτεμ. 1837.

254. Δ. Περὶ βαθμολογίας καὶ στολῆς τῶν ἱατρῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ διώσωμεν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ δεγματοῦς Ἡμετέρας εὐχαριστήσεως διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐκδουλεύσεις των, καὶ πεποιθότες εἰς τὰς δσας παρ' αὐτῶν ἀνέμνη καὶ εἰς τὰ ἐξῆς περιμένονμεν, ἀπερσάσαμεν καὶ διατάττομεν ἐν τῷ παρόντι τὰ ἐξῆς.

1. Εἰς ὅλους τοὺς παρ' Ἡμῶν διορισθέντας ἱατροὺς καὶ διοικητικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ διδομεν ἀγκυλόως τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον βαθμὸν, τὸν ὅποιον ἔχουσι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς. α. Εἰς τὸν ἀρχίατρον τῶν ἐπιτελῶν καὶ εἰς τὸν ἐπιμελητὴν, τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. β. Εἰς τοὺς ἱατροὺς τῶν ἐπιτελῶν καὶ εἰς τοὺς ὑπεπιμελητάς, τὸν τοῦ ταγματάρχου. γ. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους στρατιωτικὸς ἱατροὺς (μέχρι τοῦδε ἱατροὺς συντάγματος), εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἱππίατροὺς, εἰς τοὺς ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς φαρμακοποιούς, καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους καταλυματίας I καὶ II τάξεως (τοὺς μέχρι τοῦδε καταλυματίας συντάγματος) τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ. δ. Εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἱατροὺς (μέχρι τοῦδε ἱατροὺς τάγματος λεγομένους), εἰς τοὺς ἱππίατροὺς (μέχρι τοῦδε ἱππίατροὺς συντάγματος) εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς φαρμακοποιούς καὶ καταλυματίας (μέχρι τοῦδε καταλυματίας τάγματος τῆς αἰτίας), τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ. ε. Εἰς τοὺς ὑποἰατροὺς, εἰς τοὺς ὑποἰππίατροὺς, εἰς τοὺς ὑποφαρμακοποιούς καὶ εἰς τοὺς ὑποκαταλυματίας (μέχρι τοῦδε καταλυματίας τάγματος II τάξεως) τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς γραμμῆς. ς. Εἰς τοὺς δοκίμους ἱατροὺς καὶ εἰς τοὺς λογιστάς τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου τῆς γραμμῆς.

2. Ἡ στολὴ πασῶν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν μένει ἡ αὐτὴ ὡς μέχρι τοῦδε, θέλουν δὲ φέρεῖ ἐπὶ τοῦ περιλαμίου τῆς

στολῆς των οἱ εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας στοιχ. γ, δ καὶ ε. ὑπαγόμενοι, οἱ πρῶτοι τρία κατὰ τὸν τωρινὸν τρόπον κεντημένα χρυσῷ ἢ ἀργυρῷ περιτίττα κατὰ τὸ χρῶμα τῶν κομδίων, οἱ δεῦτεροι δύο, καὶ οἱ τρίτοι ἐν, ὡς δικαιοκρινόν σημείον τοῦ βαθμοῦ των.

3. Θέλουν φορεῖ προσέτι οὗτοι καὶ λειψιδωτὰς ἐπωμίδας, ὡς φοροῦσιν αὐτὰς οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ ἰδίου μέταλλον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον εἶναι τὰ κομδία τῆς στολῆς.

4. Αἱ ἐν τῷ §. I σημειωθείσαι διαφοραὶ κατηγορίαι ἀντιστοιχοῦσιν ὡς πρὸς τὴν διαβαθμῆσιν μετὰ τὰς ἰσοβαθμούς αὐτῶν κατηγορίας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἐπέχουσιν τὸν τύπον τῶν νεωτέρων κατὰ τὸν βαθμὸν εἰς τὰ διαφορὰ ἀποσπίσματα.

5. Πρὸς τὴν ὑπηρεσίανσχεσίς των εἰρημένων κατηγοριῶν μετὰ τοὺς ἀξιωματικούς, καθόσον ἀφῆρτ' αὐτὴν τῷ ὄντι στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, μένει ἡ αὐτὴ, ὡς ἦτον μέχρι τοῦδε, ὅ ἐστὶ μήτε ὁ ἀνώτατος βαθμὸς των δὲν συγχωρεῖται νὰ ἔχη ἐπιβρόχον εἰς τὰς σχέσεις αὐτὰς τῆς ὑπηρεσίας.

6. Ὡς πρὸς τὰς ἀποδιδόμενας εἰς τὰς ἀνωτέρας κατηγορίας τιμὰς, ἰσχύουν οἱ μέχρι τοῦδε ὁρίσμοι.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμ. θέλει ἐνεργῆσαι ἐπὶ τούτοις τὰ ἀνήκοντα. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (30 Σεπτεμβρ. 1837.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῶν διαπρυψίντων κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐν Πύρῳ πανώλους.

Ἡ Α. Μ. διὰ τῆς ἀπὸ 16 (24) Σεπτεμβρ. Βασ. ἀποφάσεως ἐξέφρασεν εἰς τὴν Γραμματεῖαν αὐτὴν τὴν Ὑψηλὴν Ἱερεῖαν εὐαρέσκειαν διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκριβείαν. τὰ ὅποια κατέδειξεν εἰς τὴν στιγμιαίαν διάταξιν τῶν μέτρων καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Βασιλικῶν διαταγῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐν Πύρῳ πανώλους.

Θέλουσα δὲ ἡ Α. Μ. νὰ δείξῃ, πόσον ἐπαξίως ἐκτιμᾷ τὰς ὑπὲρ τῶν ἀγαπητῶν ὑπηκόων Ἱερεῖαν προσφερομένης ἐκδουλεύσεως,

ἀπένειμεν ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας ταύτης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐσ-
τῆς τοῦ νόματός Της τὸ τάγμα τοῦ Σω-
τῆρος εἰς τινὰ ἄτομα εὐδοκίμησαντα κατ'
αὐτὴν τὴν περίστασιν.

Συγχρόνως διέταξεν ἡ Α. Μ. νὰ ἐκφρα-
σῇ εἰς τὸν Κύριον Δουμὸν (Dumonl)
μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου, εἰς τὸν ὅποιον
ἀπενεμήθη ἐσχάτως ὁ χρυσοῦς σταυρὸς
τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἡ ἰδιαιτέρα
παρέσκειά τῆς διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν
ἡραστήρησιν αὐτοῦ, τὰ ὅποια καὶ εἰς
αὐτὴν τὴν περίστασιν ἔδειξεν. Ὁμοίως
ἐπέμεινε ἡ Α. Μ. νὰ δοθῶσι κατ'ἀλληλοὶ
ἀνταμισθίαι εἰς τοὺς Κ. Κ. Ταμπακάκην,
ἐκτεκτον ἀπεσταλμένον ἐν Πόρῳ, Δουμόντ
(Dumonl), μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου,
Ἠπίπην, μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ
καθηγητὴν, ὀρχηραρματοποιὸν καὶ καθη-
γητὴν Ἀνδρεῖν, δόκτορα ἱατρὸν Σκαμ-
πέλην, ἱατρὸν τάγματος Δ. Σάιμπερτ, ἱα-
τρὸν τάγματος Δ. Ερμάν, καὶ εἰς τὸν ἐν
Πόρῳ φαρμακοπώλην Κ. Παπάζογλου.
Τέλος διέταξεν ἡ Α. Μ. νὰ πεμφθῶσιν
εἰς τὴν μητέρα τοῦ γενναίως ἀποθανόντος
ἱατροῦ Δ. Ρότλαου 2000 δρ
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1837.

485. Δ. Περί παρατάσεως τῶν συνεδριά-
σεων τῶν Κακουργιοδικίων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Γραμματεῖος τῆς πικρατείας.

Παρατηρήσαντες ὅτι τινὰ τῶν κακουρ-
γιοδικίων στηρίζοντα εἰς τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ ἀρθροῦ 409 τῆς ποινικῆς δικα-
νομίας λέγον « εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκά-
στου ἐφετείου συσταίνεται κατὰ πᾶσαν
τριμηνίαν δικαστήριον κακουργιοδικίων ἢ
ἐνόμισαν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ παρατείνωσι
τὰς συνεδριάσεις τῶν πέραν τῆς τριμη-
νίας, δι' ἣν ἐσυστήθησαν, ἂν καὶ δὲν ᾔθε-
λον κρίνει περὶ ὧλων τῶν δικῶν ὅταν
παρεσκευασμένοι κατὰ τὴν ἐναρξιν αὐτῶν
ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ἐρμηνείας, ἣτις δὲν
πράγεται συνάδουσα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νό-

μου, μὴ περιορίζοντος τὰς ἐργασίας τῶν
δικαστηρίων τούτων εἰς ὠρισμένου χρόνου
διάστημα, ἐγενήθησαν παράπονα ἐκ μέλους
τῶν κατηγορουμένων ἐνεκα τῆς ἀπὸ μιᾶς
εἰς ἄλλην σύνοδον ἀναβολῆς τῆς δίκης τῶν
καὶ τῆς ἐντεῦθεν παρατάσεως τῆς προφυ-
λακίσεως αὐτῶν.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν τὴν ὥς ἐκ
τῆς ἀσφαλείας τοῦ νόμου καὶ τῆς γενο-
μένης παρὰ τῶν δικαστηρίων ἐξηγήσεως
προξενουμένην εἰς τοὺς κατηγορουμένους
ἐλάβην καὶ νὰ περιορίσωμεν τὴν προφυ-
λάκειν εἰς τὸν ἀπυλύτως ἀναγκαῖον
καιρὸν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου
τῆς ἑπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάττομεν τὰ ἑξῆς Α'. Τὰ δικαστήρια
τῶν κακουργιοδικίων δὲν θέλουσιν διαλύσθαι
πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι περὶ ὧλων τῶν κατὰ
τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐτοίμων
δικῶν, καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ
ἐντὸς τῆς τριμηνίας, εἰς ἣν ἐσυστήθησαν,
θέλουσιν παρατείνει τὰς συνεδριάσεις τῶν
καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν μέχρι
τῆς ἐντελοῦς ἐλδικάσεως τῶν ἐν τῇ πι-
νακίῳ δικῶν ἐξακουσμένων ἐκείνων, τῶν
ὁποίων ᾔθελε διὰ νομίμους λόγους ἀπο-
ρασισθῇ ἢ εἰς ἄλλην σύνοδον ἀναβολῇ. Β'.
Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρ-
ξεως τῶν ἡτοιμασμένων δικῶν, τὰ δικα-
στήρια τῶν κακουργιοδικίων θέλουσιν δική-
ζει προσέτι καὶ τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν
τῆς διαρκείας αὐτῶν ὠρίμους γενομένας,
ἂν ὁ παρὰ τοῖς κακουργιοδικίαις εἰσαγγε-
λὸς ᾔθελε τὸ ζητήσει, καὶ συναινέσει
εἰς τοῦτο ὅ,τι πρόεδρος τῶν κακουργιοδι-
κίων, καὶ ὁ κατηγορούμενος.

Γ'. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσί-
ευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρ. 1837.

486. Δ. Περί ἀποζημιώσεως τῶν εἰς ποινι-
κὰς ὑποθέσεις προσακαλουμένων μαρτύρων

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Θεωροῦντες ὅτι τινὲς τῶν προέδρων

τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἡννήθησαν νὰ κηρύξωσι πληρωτέαν τὴν ἀποζημίωσιν μαρτύρων, οἵτινες κλητευθέντες καὶ παρουσκασθέντες δὲν ἐξετάσθησαν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελησέως τῶν καὶ τοῦτο στηριζόμενοι εἰς τὸ γράμμαμα τοῦ παραγράφου 2 τοῦ ἀρθ. 128 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Θεωροῦντες ὅτι ἐντεῦθεν παρεξηγήθη ἡ ἀληθὴς τῆς διατάξεως ταύτης ἔννοια, καθότι, ἡ ἀποζημίωσις τῶν μαρτύρων δὲν γίνεται λόγῳ τῆς ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν προερχομένης ὠφελείας, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς ὁδοιπορίας, τῆς τρεφῆς καὶ τῆς διαμονῆς τῶν, ὡς ἄλλως καὶ ὁ νόμος αὐτὸς τὸ λέγει· ὅτι ἐπομένως εἶναι ἀναγκασίον νὰ γενῇ ἐπίσημος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρθροῦ ἐρμηνεία ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐκαστος εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκληθεὶς ἢ προσαρχθεὶς μάρτυς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν παρά τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως ὀριζουμένην ἀποζημίωσιν λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς πορείας καὶ διαμονῆς του, καὶ ἐὰν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελησέως του δὲν ἐμπόρεσε νὰ ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἢ ἐμφανισθεὶς νὰ ἐξετασθῇ παρά τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας προσεκληθῇ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 24 Σεπτεμβρ. 1837.

487. Δ. Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νομβρίου 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ τεμαχίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νομβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος παρεξηγήθην παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐφηρμόσθη κακῶς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. ἀποφασίζομεν.

Τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἀρθ.

13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος μεταβαίνουν ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ μετολῃθῇ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν κυριότητα τῶν παρακειμένων οἰκοδομημάτων, θέλουσιν ἐκτιμᾶσθαι ὑπὸ δύο διαιτητῶν διορισθεμένων ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ μέρη· ὅταν εἰς ἐξ αὐτῶν δὲν τὸν διορίσῃ ἐμπροθέσμῳ, θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀρθ. 26 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος.

Ὁ δῆμος τότε μόνον λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, ὅταν τὸ ἰδιόκτητον τεμαχίον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰς ὁδοὺς πλατείας.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Σεπτεμβρ. 1837.

ΚΟΙΝΟΝ.

Περί συστάσεως πολυτεχνικοῦ σχολείου.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης διὰ νὰ προάγῃ τὴν βιομηχανίαν τοῦ κράτους, ἐπέστη σχολεῖον πολυτεχνικὸν καὶ ἀποθήκην βιομηχανικῶν προπλάσμάτων. Ἡ παραδοχὴ τῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι τὰς κυμακὰς καὶ ἐορτάς καθ' ἃς σχολάζουν βιομήχανοι. Ἡ ἐναρξίς γίνεται τὴν 1 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς τὴν ποτὲ οἰκίαν τοῦ Βλαχούτσι κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Παιριῶ καὶ κατὰ τὸ παρὸν θέλουσιν παραδοθῇ στοιχειώδη μαθήματα, ἢ ἀρχιτεκτονικὰ καὶ ἰχνογραφία· προσκαλοῦνται ἐπομένῳ οἱ θέλοντες ν' ἀκολουθήσωσι τὰ μαθήματα ταῦτα νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν φορὸν τῆς πολυτεχνικῆς συλλογῆς τὸν χαγὸν τοῦ μηχανικοῦ κύριον Τσέντερ νὰ καταγραφῶσιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1837.

488. Δ. Περί προσδιορισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὅλων τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ ταῖς προτάσεις τῶν Ἡμετέρων πουργείων καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ μετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὁ περὶ ὅλων τῶν Δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837.

προϋπολογισμός, προσδιορισθείς ενεκρίθη, ως ὁράται εἰς τὰ παραρτήματα.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκανονίσθη διὰ τῶν κειμένων γενικῶν καὶ ἐιδικῶν διατάξεων τῶν ταμειῶν διὰ τῶν ἐιδικῶν περὶ ὑπολογισμῶν διαταγῶν καὶ τῶν περὶ ἐνταλμάτων Διαταγμάτων, ὡς περιπλέον καὶ διὰ τῶν ἀναγκαίων διδακτικῶν ἀσφαρῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 42 Νοεμβρ. 1837.

488. Περί τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.
Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὸν ἀπὸ 6 (18 Ἰουλίου) 1836 ἐκδοθέντα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμον κατὰ τὴν παρῶσαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κατάστασιν, καὶ νὰ εἰσάξωμεν ἐν φορολογικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου παραδεχθεῖσας ἀρχὰς ἀπὸ τὰ ἐννοούμενα θύνη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν, καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836, νόμος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μεταρρυθμίζεται ὡς ἀκολουθοῦσι

2. Ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου, καλουμένου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, κατὰ τὰς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐπισυνημμένας δύο διατιμήσεις.

Ὅσοι μετέρχονται ἐν ἑκ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις διατιμήσεσι διαλαμβανομένων ἐπιτηδεύματι, εἴτε Ἕλληνες εἴτε μὴ, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἄδειαν, γεγραμμένην ἐπὶ χαρτοσήμου, πληρόντες τὸν διὰ τὸν ἄθλον, εἰς τὴν μετέρχονται τὸ ἐπιτήδεμα, προσδιορισμένον φόρον.

3. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦτον ἁ. Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἐπασχολοῦνται ἰδίως εἰς γεωργίαν γῆς, δένδρουφύτεαν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γεωπονικὴν βιομηχανίαν β'. Οἱ ποιμένες καὶ βοσκαὶ δια-

φόρων ζώων γ'. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἡρεῶν τῶν, εἴτε ὠρισμένων μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων εἰσοδημάτων, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τῶν, ἐκτὸς τῶν Δικηγόρων. δ'. Αἱ Μαῖαι ε'. Οἱ Συγγραφεῖς, οἱ Διδάσκαλοι γραμμάτων, καὶ ἐπιστημῶν ς'. Οἱ ἐφημεριδογράφοι ζ'. Οἱ ζωγράφοι, ἀγαλματοποιοὶ, καὶ γλύπται. η'. Οἱ ἀχθοφόροι (χαμάλιδες, ὑδροφόροι, ἐπιδιορθωταὶ ὑποδημάτων. θ'. Τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, μήτε οἱ διεσθύνονται αὐτῶν, μήτε καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ τέλη, ὅσα πληρόνουν καὶ μέχρι τῆς, σήμερον δυνάμει τῶν περὶ ναυτιλίας κανονισμῶν καὶ διατάγμάτων.

4. Ἡ ἄδεια ἰσχύει μόνον διὰ τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδοσθέν. Οἱ συντρόφοι τοῦ προϊσταμένου ἐμπορίου καὶ βιομηχανίου θέλουν λαμβάνει ἑκάστος ἰδιαιτέραν ἄδειαν, πληρόνουντες ἑκάστος τὸ ἐν τέταρτον τοῦ φόρου, τὴν ἐποίησαν πληροῖν κατὰ τὰς δύο διατιμήσεις ὁ προϊστάμενος τοῦ βιομηχανικοῦ, ἢ ἐμπορικοῦ καταστήματος. Ὁ φόρος τῶν συντρόφων τοῦ προϊσταμένου θέλει πληρόνεσθαι ἀπ' αὐτοῦς τοὺς ἰδίους, καὶ ἔτι ἀπὸ τὸν προϊστάμενον εἰς τὸν ἴδιον φόρον τῶν συντρόφων, τούτεστι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ φόρου τὸν ὁποῖον πληρόνουν οἱ προϊστάμενοι τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ὑπόκεινται ἀνεξαιρέτως, καὶ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὰ ὡς βοηθοί. Τὸν φόρον δ' ἑκάστου τῶν βοηθῶν θέλουν τὸν πληροῖν ἀπ' εὐθείας οἱ προϊστάμενοι τῶν καταστημάτων ἐπομένως αἱ βοηθοὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ λάβουν ἄδειαν.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τοῦ φόρου τούτου τὰ τέκνα τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχανῶν, ὡσάντις αὐτὰ ἐργάζονται πλησίον τῶν γονέων τῶν, καθὼς καὶ οἱ μαθητευόμενοι, οἵτινες δὲν ἐτελεύσαν τὸ τρίτον ἔτος τῆς μαθητείας τῶν, (ὅταν ἀπαδείξωσι τοῦτο ἀποχρύντως) καὶ οἱ ἐντὶς ἐμπορικῶν τινος, ἢ

βιομηχανικοῦ, ἐργασταρίου ὑπηρεταί, τῶν ὁποίων ὁ μνηκίος μισθός δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 δρ.

8. Ὅσα ἐπιτηδεύματα δὲν ἐνπεριέχονται εἰς μίαν τῶν δύο διαιτητάσεων, θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὸν προσήκοντα φόρον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς διαιτητάσεσι λοιπῶν ἐπιτηδεύματων. Πρὸ τοῦ δὲ κατατάξῃ εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἀρεῖται νὰ καθυποβάλῃ, χωρὶς ἀναβολῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων τῆς ἐπικρατείας, σημείωσιν αὐτῶν, περιέχουσαν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὅποιον ἐγγράφει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ἐπιτηδεύματων, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Γραμματείας.

9. Ὅταν τις μετέρχεται εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστημα, περισσότερα ἐπιτηδεύματα, τὰ ὅποια μεταξὺ τῶν ἔχουν σχέσιν, λαμβάνει τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐπιτηδεύμα του, καὶ εἰς τὸ ὅποιον μᾶλλον ἀσχολεῖται, πληρόντων δι' αὐτὸ μόνον φόρον, χωρὶς νὰ πληρῶνῃ κἀνέκα ἄλλον φόρον διὰ τὰ λοιπὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ὅποια ἐν παρόντι μετέρχεται.

10. Ὅστις κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ῥηθείσας ἀναλογίας, ἀρχίζει ἐπιτηδεύμα, ὑποβαλλόμενον εἰς ἀνώτερον φόρον ἐκείνου τὸν ὅποιον ἐπλήρωνε διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτηδεύμα του, υποχρεοῦται μόνον νὰ πληρῶνῃ ἀπὸ τὴν τριμηνίαν καθ' ἣν ἀρχίτῃ τὸ νέον ἐπιτηδεύμα, τὸ περίπλεον τοῦ δι' αὐτὸ προσδωρισμένου φόρου, ἂν ἤδη ἐπλήρωσε τὸν διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτηδεύμα του, φόρον.

Ἐσαύτως ὁ εἰς ἀνώτερον κατὰ τὴν διατίμησιν τόπον μεταβαίνων βιομήχανος, θέλει πληρῶσαι τὸν διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον τόπον προσδωρισμένον φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τόσον διὰ τὴν τριμηνίαν, καθ' ἣν ἀρχίζει ἐκεῖ τὸ ἐπιτηδεύμα του, ὅσον καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῇ ἐκεῖ τὸ ἐπιτηδεύμα του.

8. Ὅσοι ἔξοι ἐπιχειρήσων ἐπιτηδεύματα τι προσωρινῶς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρῶσωσι τὸν φόρον κατὰ τριμηνίαν καὶ ἂν ἤθελε παύσει τὸ ἐπιτηδεύμα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς τριμηνίας.

Πρὸς ἐμβύλωσιν τῶν νεοσυστάτων ἐργαστασίων, τεχνουργείων, καὶ ἐπιτηδεύματων, ἀρτίζεται εἰς τοὺς μετερχομένους αὐτὰ ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας. Περὶ συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν.

9. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, θέλουν παραλαμβάνει τρεῖς ἐκ τῶν εὐύποληπτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ἐκάστης συντεχνίας, καὶ θέλουν συντάττει ἐντὸς τοῦ δεκαμῆ. μηνὸς τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν βιομηχανῶν ἐν γένει, ἐξαίρουμένων μόνον ἐκείνων, οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 3. Οἱ δὲ κατάλογοι οὗτοι θέλουν γίνεσθαι κατὰ δήμους. Ἐπομένως δι' ἕκαστον δήμον θέλει συντάττεσθαι ἰδιαιτέρως κατάλογος. Ἄλλ' εἰς τοὺς δήμους, ὅσοι σύγκεινται ἀπὸ διαφόρων χωρίων, ἢ ἀπὸ μίαν πόλιν καὶ προάστειον ἢ χωρίον, θέλει γίνεσθαι ἰδιαιτέρος κατάλογος, δι' ἕκαστον πόλιν προάστειον, ἢ χωρίον ἐκάστου δήμου· οἱ δὲ βιομήχανοι ἐκάστου ἐπιτηδεύματος θέλουν ἐπίσης σημειοῦσθαι χωριστὰ, τοῦτέστιν αἱ βιομήχανοι ἐκάστου ἐπιτηδεύματος θέλουν σημειοῦσθαι ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου.

10. Ὅπου οἱ ἄνω εἰρημένοι τρεῖς βιομήχανοι δὲν ὑπάρχουν, καὶ προσκληθέντες παρὰ τοῦ ἀνέκοντος δημάρχου, κατ' αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ἀρεῖται τότε νὰ προσδεύσῃ μόνος του εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων βιομηχανῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, σημειοῦνται αἱ γνώμαι τῶν εἰς

τὸν παρ' αὐτοῦ συνταττόμενον φορολογικὸν κατάλογον, διὰ τὰ χρησιμεύουσιν ὡς πληροφορίαι εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ἀρ. 13.

14. Μετὰ τὴν κατάστροφαι τῶν φορολογικῶν καταλόγων, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ θέλουν ἐκτίθει αὐτοὺς διὰ τῶν διοικητικῶν εἰς τὰ δημαρχικὰ κατὰστημα πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

12. Ὅσον τῶν ἡμερῶν καὶ λοιπῶν δημοτικῶν ὑποθέτουν ὅτι φορολογηθήσονται πρὸς τὸν θάνατον, θέλουν φέρεи τὰ παράπονα τῶν εἰς τὴν διοικητὴν ἐντὸς 12 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἔκδοσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

11. Ὡς οὖν εἰς τὴν προθεσίαν ταύτην, καὶ παρὰ τὸν τῶν φορολογουμένων θέλει εἰσθαι ἀπαράδεκτον ἵσταύτως ἕκαστος θίναται νὰ παραπονεθῇ ἐναντίον τῆς ὀλοτελοῦς παραλείψεως ἄλλων βιομηχανῶν, καὶ ἄλλων οἷτινες δὲν ἐφορολογήθησαν προσηκόντως ἄλλὰ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ παραπονόμενος δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὴν προθεσίαν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὰ παράπονα τοῦ ἐντὸς 12 ἡμερῶν ἐπὶ πονῇ ἐκπτώσεως.

13. Οἱ κατάλογος, καὶ τὰ παράπονα θέλουν ἐξετάζεσθαι ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Δήμαρχον, καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παραπόνων, πρὸ τοῦ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐνστάσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἂν ἔχῃ, ὁ ὅποιος ὀφείλει νὰ κάμῃ αὐτάς, ὅταν ᾖ οὕτως ὀφείλει νὰ κάμῃ αὐτάς, ὅταν ᾖ οὕτως πεπεισμένος, ὅτι τὰ παράπονα δὲν στηρίζονται εἰς τὸ δίκαιον, καὶ νὰ διευθύνῃ, ὅσας αἱ ἐνστάσεις αὗται δὲν παραδεχθῶσιν ἀπὸ τὸν ρηθείσαν ἐπιτροπὴν, ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἀναφέρων ταυτοχρόνως καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς αἱ ἐνστάσεις δὲν ἔγιναν δεκταί. Ἡ ἐξέτασις δὲ πρέπει νὰ γίνεσθαι ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διὰ πᾶσαν περαιτέρω χρονοτριβήν.

14. Κωλυμένου τοῦ διοικητοῦ, ἀνα-

πληροὶ αὐτὸν ὁ διοικητικὸς γραμματεὺς κωλυμένου τῷ δημάρχῳ, ἀναπληροὶ αὐτὸν ὁ πρῶτος πᾶρεδρος· αὐτὸν δὲ ὁ δεῦτερος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Κωλυμένου δὲ τοῦ πᾶρεδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαθὼν κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν πλειοτέρας ψήφους δημοτικοῦ συμβουλίου.

15. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξέτασεως, ὁ διοικητὴς διορίζει ἐκτελεστοὺς τοὺς καταλόγους διὰ τῆς λέξεως « ἐκτελεσθήτω », καὶ διευθύνει αὐτοὺς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπιτροπον.

16. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπιτροπος, ἀφοῦ διευθύνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, συνωδευμένα μὲ λεπτομερῇ ἔκθεσιν τῶν μὴ παραδεχθεισῶν παρὰ τῆς διαληθείσεως ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων τοῦ, τοὺς μὲν πρωτοτύπους καταλόγους θέλει διευθύνει πρὸς τὸν ἀρμόδιον διοικητικὸν ταμίαν, ἀντίγραφον δὲ αὐτῶν ὀφείλει ἐπίσης νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

17. Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων ὁ Οἰκονομικὸς ἐπιτροπος προετοιμάζει τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἑκάστον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον· ἐκάστη ἀδεῖα ἐκδίδεται εἰς ὄνομα τοῦ δημάρχου δι' ἐν ὀλόκληρον ἔτος.

18. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰς ἀδείας ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐγχειρίζουν ἐκάστην αὐτῶν εἰς ἅποιον ἀνήκει, ἀμα λάθως παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειώνεται ἐκάστοτε εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

19. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφεί-

λουσιν ἐπὶ προσωπικῇ τῶν εὐθύνῃ νὰ ἐμ-

ἔαζωσιν εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικά ταμεία τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐκάστης τριμηνίας, ἀφοῦ ἐκπέσωσι τὸ κατὰ τὸ ἄρθ. 24 ἐν πέμπτον, παραχωρούμενον εἰς τοὺς δήμους.

20. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν, ἐκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος, καὶ ὅστις κάμνη ἑναρξὶν ἐπιτηδεύματος τινος ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς τριμηνίας· καὶ ὅστις παύσει τοῦ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπιτήδευμά του ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ πληρωμὴ γίνεται μέχρι τέλους αὐτῆς τῆς τριμηνίας. Ἀρχαὶ τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολουθῶς τῆς πληρωμῆς εἶναι ἡ ἀ. Ἰανουαρίου, ἡ ἀ. Ἀπριλίου, ἡ ἀ. Ἰουλίου καὶ ἡ ἀ. Ὀκτωβρίου.

24. Τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων λογίζονται εἰς θάρος τῶν δημοτικῶν ταμείων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικά ταμεία τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ δῆμον συναχθησομένου ὀλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου. Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ πέμπτου τούτου θέλει ἐξοδεύσθαι ῥητῶς εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

22. Ὁ περίεκτελεστικῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων νόμος θέλει ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῶν ἀρνούμενων τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, καὶ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ θέλει ἐνεργεῖ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τούτου πρός τοὺς διοικητικοὺς ταμίας ἀνατιθέμενα χρέη.

23. Ὁ Αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆς σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

24. Ἡ ἑμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐφοδίσσει τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τὰς διοικητὰς καὶ δημοτικὰς Ἀρχάς, μὲν τὰς προσηκούσας ὁδηγίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρίσμενα.

25. Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836, περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμος πύει πλέον ἀπὸ τὸ νὰ ᾔναι εἰς ἰσχὺν διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ διὰ τὸ μέλλον· ἀντὶ δὲ τούτου ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν νόμος.

26. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὰς ἑμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματειάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Νοεμ. 1837

Τιμολόγιον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1. τοῦ ἐτησίου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ κλάσεις
καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ.

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.			
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.	ἀπὸ 3000 μέχρι τῶν 5000.	ἀπὸ 1000 μέχρι τῶν 3000.	ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.
		δραχ.	δραχ.	δραχ.	δραχ.
Α'. Κλάσεις ἀπὸ 40—75.	1. Ἀρχιτέκτων (ἢ ἐργολάβος νέων οἰκοδομῶν.	75	60	50	40
	2. Δικηγόρος	75	60	50	40
	3. Πραγματευτῆς οἰκιακῶν σκευῶν μεμαγαζεῖον	75	60	50	40
	4. Πραγματευτῆς ρούχων (τζοχατζῆς.)	75	60	50	40
	5. Φαρμακοπώλης	75	60	50	40
Β'. Κλάσεις ἀπὸ 25—50.	1. Κοφρεπώλης με μπιλιάρδον	50	40	30	25
	2. Κρασποπώλης με τὴν ὄκιν	50	40	30	25
	3. Ξενοδόχος	50	40	30	25
	4. Παντοπῶλαι διζφόρων εἰδῶν ἐμπορεύματος λιανικῶς	50	40	30	25
	5. Πραγματευτῆς βαμβακερῶν λινῶν καὶ μεταξωτῶν πανικῶν με ἐργαστήριον.	50	40	30	25
	6. Πραγματευτῆς τῶν χάριν καλλωπισμοῦ νιψήματος κοσμημάτων (quincaillerie)	50	40	30	25
	7. Ράπτοπραγματευτῆς.	50	40	30	25
Γ'. Κλάσεις ἀπὸ 20—40.	1. Ἰατροί.	40	30	25	20
	2. Πραγματευταὶ ὠμοῦ καὶ δουλευμένου μεταξίου, μαλλίου καὶ βαμβακίου.	40	30	25	20
	3. Πραγματευταὶ δέρματος καὶ πετρίων λιανικῶς.	40	30	25	20
	4. Πωληταὶ φαρφουρίων με ἐργαστήριον ἢ μαγαζεῖον.	40	30	25	20
	1. Ἀδαμαντοπώλης	30	25	20	15
	2. Ἀρωματοπώλης	30	25	20	15
	3. Βαφοπώλης	30	25	20	15
	4. Βιβλιοπώλης με ἐργαστήριον.	30	25	20	15
	5 Γούναρης	30	25	20	15

Κλάσεις	Ἐπιτεθεύματα.	Πληθυσμός			
		ἀπὸ 5000 φυγὰς καὶ ἐπέκεινα	ἀπὸ 3000 ἕως 5000	ἀπὸ 1000 ἕως 3000	ἐντὸς τῶν 1000 φυγῶν
		δραχ.	δραχ.	δραχ.	δραχ.
Δ. Κλάσεις ἀπὸ 15—30,	6. Δήμοιοι κήρυκες	30	25	20	15
	7. Ζαχαροπλάστης	30	25	20	15
	8. Λαδὰς μὲ ἐργαστήριον	30	25	20	15
	9. Διανοπώλης διαφόρ. ὑλῶν (τζερτζής)	30	25	20	15
	10. Λουτράρης	30	25	20	15
	11. Ξυδοπώλης μὲ μαγαζέιον.	30	25	20	15
	12. Πραγματευτὴς σιδερεῶν	30	25	20	15
	13. Πωλητὴς σιδήρου καὶ ματὰλ. λιανικῶς	30	25	20	15
	14. Πωλητὴς ὑαλικῶν καὶ λιθοπυλίων ἀγγείων	30	25	20	15
	15. Πωλητὴς ξυλικῆς χωρὶς μαγαζέιον.	30	25	20	15
	16. Σανιδὰς χωρὶς μαγαζέιον, ἢ σίβαν	30	25	20	15
	17. Σαπωνὰς καὶ ἀλειμματοκαρπωπώλης	30	25	20	15
	18. Ταμβακοπώλης καὶ καπναπώλης λιανικῶς.	30	25	20	15
	19. Ταβερνάρης	30	25	20	15
	20. Τυπογράφος	30	25	20	15
	21. Ὑποδηματοπώλης	30	25	20	15
	22. Χρυσοχόος.	30	25	20	15
	23. Ψωμᾶς.	30	25	20	15
Γ. Κλάσεις ἀπὸ 10—20.	1. Ἀλευρᾶς εἰς μικρὰς ποσότητας	20	15	12	10
	2. Ἀραξᾶς ἀγωγιάτης.	20	15	12	10
	3. Γούναρης βράπτης	20	15	12	10
	4. Κατασκευαστὴς σκιαδίων	20	15	12	10
	5. Κατασκευαστὴς βοσολίων.	20	15	12	10
	6. Κρεωπώλης μὲ κρεοσφάγιον.	20	15	12	10
	7. Πωλητὴς ψευδολουλουδίων	20	15	12	10
	8. Πωλητὴς κλωστῆς λιανικῶς	20	15	12	10
	9. Πωλητὴς σκιαδίων.	20	15	12	10
	10. Πωλητὴς βοσολίων	20	15	12	10
	11. Πωλητὴς εἰδῶν νεωτερισμοῦ.	20	15	12	10
	12. Πωλητὴς μυραλειφῶν	20	15	12	10
	13. Πωλητὴς ἐφιπυίων	20	15	12	10
	14. Πωλητὴς σαπουνίων καὶ ἀλειμματοκρήνου (ἀλλ' ὅχι καὶ κατασκευαστής.)	20	15	12	10
	15. Πωλητὴς ὀξύγγειου, ἀλείματος πάχους, καὶ κρέατος (χωρὶς κρεοσφαγ.)	20	15	12	10
	16. Ρακοπώλης λιανικῶς, 17. Χειρουργοί.	20	15	12	10

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός			
		ἀπὸ 5000 ψυχῶν καὶ ἐπέκεινα	ἀπὸ 3000 ἕως 5000	ἀπὸ 1000 ἕως 3000	ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν
		δραχ.	δραχ.	δραχ.	δραχ.
5. Κλάσις ἀπὸ 6—12.	1. Ἀγωγιάτης	12	10	8	6
	2. Ἀμαξοποιός.	12	10	8	6
	3. Βαρελάς	12	10	8	6
	4. Δισακῆς	12	10	8	6
	6. Ἐμπορὸς ἀνθρώπων	12	10	8	6
	7. Ζυγιστής	12	10	8	6
	8. Κατασκευαστὴς ῥηνίων	12	10	8	6
	9. Καφφετζῆς χωρὶς μπιλιάρδον	12	10	8	6
	10. Κατασκευαστὴς χωματένιων φούρνων.	12	10	8	6
	11. Καλαφάται πρωτομάστορες	12	10	8	6
	12. Κηροπώλης.	12	10	8	6
	13. Κηροχύτης (λαμπαδόχτης.)	12	10	8	6
	14. Λαχανοπώλαι.	12	10	8	6
	15. Μάγειρος	12	10	8	6
	16. Μεταπράτης	12	10	8	6
	17. Μετρητὴς γεννημάτων μὲ τὸ κοιλόν	12	10	8	6
	18. Μολυβδοδουλεутής	12	10	8	6
	19. Μπαρπέρης	12	10	8	6
	20. Ναυπηγός	12	10	8	6
	21. Ξυλουργὸς καὶ μαρμαρῶς	12	10	8	6
	26. Σκουπῆς καὶ φρεσῆς	12	10	8	6
	27. Σχοινοπλέτης	12	10	8	6
	22. Πράγματευτὴς παλαιῶν φορμαίων.	12	10	8	6
	23. Πωλητὴς θαυματουργίων	12	10	8	6
	24. Πωλητὴς στύπλου ἐκ λιναρίου καὶ κανναβίου λιανικῶς	12	18	8	6
	25. Συνασπολιστὴς τῶν οἰκων.	12	10	8	6
	28. Ταινωπλέτης	12	10	8	6
	29. Τέκτων.	12	10	8	6
	30. Τενεκετζῆς	12	10	8	6
	31. Χαλκωματῆς	12	10	8	6
	32. Χρυσοκεντητὴς (συρμακῆζης).	12	10	8	6
	33. Χρυσωτὴς καὶ ἀσημωτὴς	12	10	8	6
	34. Ψωμῆς χωρὶς ἐργαστήριον	12	10	8	6
	1. Ἀκόνιστὴς μαχαιρίων καὶ ψαλιδίων	10	8	6	4
	2. Ἀλατοπώλης λιανικῶς.	10	8	6	4
	3. Ἀμαξοποιός	10	8	6	4
	4. Ἀσβεστοπώλης	10	8	6	4

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.			
		ἀπὸ 5000 ψυχῶς καὶ ἐπικείμενα	ἀπὸ 3000 ἕως 5000	ἀπὸ 1000 ἕως 3000	ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν
		δραχ.	δραχ.	δραχ.	δραχ.
Ζ'. Κλάσεις ἀπὸ 1—10.	5. Βιβλιοδέτης	40	8	6	4
	6. Γανωτὴς περιφερόμενος	40	8	6	4
	7. Γυψοδουλευτὴς	40	8	6	4
	8. Ἰχθυοπώλης	40	8	6	4
	9. Καληγωτὴς καὶ πεταλάς. . . .	40	8	6	4
	10. Καροφοποιὸς	40	8	6	4
	11. Καθαριστὴς καπνοδοχείων . . .	40	8	6	4
	12. Κατασκευαστὴς διαφόρων μεταλ- λουργημάτων.	40	8	6	4
	13. Κατασκευαστὴς ποτάσης. . . .	40	8	6	4
	14. Κατασκευαστὴς ψαθίνων σκιαδίων.	40	8	6	4
	15. Καλτζοπλέκτης καὶ καλτζοπώλης.	40	8	6	8
	16. Καδόδοποιὸς, σκαφοποιὸς . . .	40	8	6	4
	17. Κατασκευαστὴς χαρτίνων κουτίων.	40	8	6	4
	18. Καρβουνάρης.	40	8	6	4
	19. Καλαθάρης	40	8	6	4
	20. Καλαποδάς	40	8	6	4
	21. Καλαϊτζής	40	8	6	4
	22. Κτενάς	40	8	6	4
	23. Κτίστης	40	8	6	4
	24. Κλειδαρᾶς	40	8	6	4
	25. Κοσκινᾶς, κρησαρᾶς	40	8	6	4
	26. Λιθογλύπτης	40	8	6	4
	27. Λιθογράφος	40	8	6	4
	28. Λιθοζόος	40	8	6	4
	29. Λινοϋφαντής	40	8	6	4
	30. Μαχαιρᾶς	40	8	6	4
	31. Μπασματζής.	40	8	6	4
	32. Μπαλωτής χαλκείων ἀγγείων .	40	8	6	4
	33. Ευδοπώλης	40	8	6	4
	34. Ὀργανοποιὸς ἢ κατασκευαστὴς μου- σικῶν ὀργάνων	40	8	6	4
	35. Ὁ ἀσπρίζων μὲ ἀσβέστην . . .	40	8	6	4
	36. Παπλωματᾶς	40	8	6	4
	37. Παλαιοβιβλιοπώλης	40	8	6	4
	38. Παιγνιδιᾶτορες μουσικοί	40	8	6	4
	39. Πλακοστρώτης	40	8	6	4
	40. Πηγαδᾶς	40	8	6	4
	41. Πωλητὴς ὀπῶρων λιχνικῶς . .	40	8	6	4
	42. Πωλὼν πετῶμενα διάφορα . .	40	8	6	4

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός			
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινται	ἀπὸ 3000 ἕως 5000	ἀπὸ 1000 ἕως 3000	ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν
		δραχ.	δραχ.	δραχ.	δραχ.
Ζ'. Κλάσεις ἀπὸ 4—10	43. Πωλητὴς ξυλίνων πραγματειῶν.	40	8	6	4
	44. Πωλητὴς παιδιλῶν παιγνιδίων.	40	8	6	4
	45. Πωλ. μελοπήττων ἢ λουκουματζῆς.	40	8	6	4
	46. Πωλητὴς πηλίνων ἀγγείων . . .	40	8	6	4
	47. Πωλητὴς ἀγριμίων.	40	8	6	4
	48. Ῥακοπώλης	40	8	6	4
	49. Ῥάπτης χωρὶς ἐργαστήριον . . .	40	8	6	4
	50. Ῥητινοποιὸς (κατρυμτζῆς) . . .	40	8	6	4
	51. Σαμαρᾶς	40	8	6	4
	52. Σαρματοδέτης.	40	8	6	4
	53. Σανδαλοποιὸς (παπουτζῆς) . . .	40	8	6	4
	54. Σφρηγιδοποιὸς	40	8	6	4
	55. Στιλβωτὴς	40	8	6	4
	56. Σχοινοπώλης.	40	8	6	4
	57. Στολιστὴς θαλάμων	40	8	6	4
	58. Στρωματᾶς.	40	8	6	4
	59. Τζαμτζῆς.	40	8	6	4
	60. Τορνευτὴς	40	8	6	4
	61. Στουκαλᾶς	40	8	6	4
	62. Τορνευτὴς μετάλλων	40	8	6	4
	63. Τσοκαροποιὸς	40	8	6	4
	64. Τζυμουκτζῆς	40	8	6	4
	65. Τιγανοδιορθωτὴς	40	8	6	4
	66. Ὑφαντὴς βαμπακερῶν.	40	8	6	4
	67. Ὑφαντὴς μεταξωτῶν	40	8	6	4
	68. Ὑφαντὴς μαλλίνων ρούχων . . .	40	8	6	4
	69. Ὑφαντὴς βαμβάκερῶν καὶ λινῶν .	40	8	6	4
	70. Φραντζολᾶς.	40	8	6	4
	71. Χαλκιᾶς μικρῶν πραγμάτων. . .	40	8	6	4
	72. Χορδᾶς	40	8	6	4
	73. Χρωματιστὴς	40	8	6	4
	74. Ψαθᾶς	40	8	6	4
	75. Ὠρολογᾶς.	40	8	6	4

Τιμολόγιον ὑπ' ἀριθ. 2. τοῦ ἐτησίου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ κλάσεις καὶ χωρὶς παρατήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὀνομασίαι τῶν ἐπιτηδευμάτων.

1. Τραπεζίτης δρ. 375, 2. Πραγματευταὶ διαφόρων ἐμπορευμάτων κατὰ ποσότητας δρ. 150, 3. Ἀδαμαντοπώλης (τζίβαϊρτζής) δρ. 100, 4. Ἀρωματοπώλης δρ. 100, 5. Βαμβακῆς πωλὼν μεγάλας ποσότητας δρ. 100, 6. Πραγματευτῆς κρασίῳ ὀλικῶς δρ. 100, 7. Πραγματευτῆς ξυλικῆς (κερεστετζής) δρ. 100, 8. Πραγματευτῆς ξυλικῆς μετ' στίβαν δρ. 100, Διὰ πᾶσαν δὲ περιπλέον ξυλοστήβαν εὐρισκομένην ἐντὸς τοῦ δήμου τὴ ἡμισυ εἶτι.

9. Τζοχατζής πωλὼν εἰς ποσότητας δρ. 100, 10. Λαδᾶς πολλῶν ὀλικῶς δρ. 75, 11. Ἐμπορομεσίτης δρ. 75, 12. Πραγματευτῆς μαλλίων ὀλικῶς δρ. 75, 13. Πραγματευτῆς μεταξωτῶν ὀλικῶς δρ. 75, 14. Πραγματευτῆς κομισιναρίου δρ. 75, 15. Πραγματευτῆς σκεπῶν καὶ ἄλλων λεπτῶν ὑφασμάτων κατὰ ποσότητας δρ. 75, 16. Πραγματευτῆς θαμβακερῶν κατὰ ποσότητας δρ. 75, 17. Πραγματευτῆς σιδήρων καὶ μεταλλῶν ὀλικῶς δρ. 60, 18. Πραγματευτῆς λιναρίου ὀλικῶς δρ. 60, 19. Ἀλευράς ὀλικῶς δρ. 50, 20. Κατασκευαστῆς βακοπώλης ὀλικῶς δρ. 50,

(Ἐξαιροῦνται οἱ κατασκευάζοντες ρακὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν κτημάτων των).

21. Πραγματευτῆς καπνοῦ εἰς φύλλα ὀλικῶς δρ. 50, 22. Πραγματευτῆς αλόγων δρ. 50, 23. Πραγματευτῆς δερμάτων καὶ πετζίων ὀλικῶς δρ. 58, 24. Εὐδοπώλης ὀλικῶς δρ. 40, 25. Πραγματευτῆς ποτάσης (ἄλματος ἀλλυλικῆς) ὀλικῶς δρ. 40, 26. Πραγματευτῆς ζώων (βοῶν ἀγελάδων καὶ χοίρων) δρ. 40, 27. Πραγματευτῆς τῆς φάγνης τῶν ζώων δρ. 30, 28. Ἐργολάβος ναυπηγίας δρ. 25, 29. Κηροκατασκευαστῆς παντὸς εἶδους δρ. 25, 30. Πραγματευτῆς ἀνθράκων ὀλικῶς ἔχων μαγαζίον δρ. 25, 31. Πραγματευτῆς

(ἐκσπεδιτόρος) δρ. 25, 32. Πραγματευτῆς κανναβίου καὶ στουπίου ὀλικῶς δρ. 25, 33. Πραγματευτῆς ὠπορικῶν ὀλικῶς δρ. 25, 34. Τουτουτζής δρ. 25, 35. Πραγματευτῆς γύψου δρ. 20, 36. Πραγματευτῆς λίθων καὶ πλακῶν δρ. 20, 37. Κεραμιδᾶς τουβλάρης διὰ καθὲς καμίνι δρ. 15, 38. Κατασκευαστῆς ρακῆς ἀπὸ γεωμῆλα (οἱ οἰκονόμοι εἶναι ἐλεύθεροι) δρ. 15, 39. Ἀλευρομυλωνᾶς διὰ καθὲς πέτραν δρ. 10, 40. Βυρσοδέψης δρ. 10, 41. Κατασκευαστῆς πορσελινᾶς δρ. 10, 42. Κατασκευαστῆς λιθοπηλίων ἀγγείων δρ. 10, 43. Κατασκευαστῆς ὀσίδιου δρ. 40, 44. Κατασκευαστῆς χρωμάτων βαφῆς δρ. 10, 45. Κατασκευαστῆς ἀμύλου (νισοσιτί) δρ. 10, 46. Κατασκευαστῆς νίτρου δρ. 10, 47. Κατασκευαστῆς θαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεβάτην ὀλικῶν δρ. 40, (διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον).

48. Κατασκευαστῆς μεταξωτῶν πανίων διὰ μίαν κρεβάτην δρ. 40, (διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον), 49. Κατασκευαστῆς λινῶν πανίων διὰ μίαν κρεβάτην δρ. 40, (διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον), 40. Κατασκευαστῆς λινῶν πανίων διὰ μίαν κρεβάτην. δρ. 10, (διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον), 50. Κατασκευαστῆς ρούχων διὰ μίαν κρεβάτην δρ. 40, (διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον), 51. Κατασκευαστῆς λινοθαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεβάτην δρ. 40, (διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον), 52. Λινθομυλωνᾶς δρ. 10, 53. Μυλωνᾶς, ἄλλου βελανιδιον διὰ καθὲς πέτραν δρ. 10, 44. Μυλωνᾶς τοῦ ἐργάσματος δρ. 10, 55. Πραγματευτῆς σχιτιανίων παντὸς εἶδους δρ. 10, 56. Προμυλωνᾶς διὰ καθὲς πρῶτον δρ. 10, 57. Ἀσβεστῆς διὰ καθὲς καμίνιον δρ. 8, 58. Κατασκευαστῆς καπνῆς διὰ πᾶν καπνοδοχεῖον δρ. 8, 59. Μυλωνᾶς γύψου. δρ. 6.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐλαιῶνος
Ἀττικῆς, καὶ τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως.

Ο Ἑθνικὸς ἐλαιὼν Ἀττικῆς θέλει
ἐνοικιασθῇ κατὰ τμήματα ἐπὶ δημοπρα-
σίας διὰ εικοσιεννέα ἔτη.

Εἰς ἰδιαίτερον πῖνακα θέλει σημειωθῇ ἡ
κατὰ τμήμα διαιρέσις τοῦ ἀνωτέρω ἐλαι-
ῶνος, ἡ διαγραφὴ τῆς ὁροθεσίας ἐκάστου
τμήματος καὶ τὰ συμπεριλαμβανόμενα
ὡς ἔγγιστα εἰς ἕκαστον τμήμα ἐλαιό-
δενδρον.

Ὅμοι μὲ τὰ ἐλαιόδενδρα ἐκάστου
τμήματος συνεννοικιάζεται καὶ ἡ συμπε-
ριλαμβανομένη ἐντὸς τῆς ὁροθεσίας αὐ-
τοῦ ἐθνικὴ γῆ.

Ἐνωσις περισσοτέρων τμημάτων εἰς ἓν
δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Ὁ ἀνωτέρω ἐλαιὼν θέλει δημοπρατηθῇ
ἐνταῦθα ἐπιτοπίως καὶ τελειωτικῶς, ἀρ-
χῆς γενομένης ἀπὸ τὴν α. Δεκεμβρίου
Τ. Ε.

Ἡ δημοπρασία τοῦ ἐλαιῶνος θέλει
διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς κατὰ συνέχειαν
δι' ἕκαστον τεμάχιον, καὶ τὴν τρίτην
περὶ τὴν μεσημβρίαν θέλει κηρυχθῇ
ἐπ' ἐνόματι τῶν πλειοδοτησάντων, μίαν
ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν,
καθότι παρελθούσης αὐτῆς τῆς προθεσμίας
οὐδεμίαν προσφορά δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ.
Ἡ κηρυχθῆσα ὁμῶς τῆς δημοπρασίας
δὲν θέλει ἔχει κλῆρος εἰμὴ ἀφοῦ ἐπικυρωθῇ
παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπαμ-
ματείας.

Συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως.

Α'. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκρίζωσῃ
τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικια-
σθέν τμήμα ἐλαιόδενδρων, ἄγρια δένδρα,
χαμόκλαδα καὶ βότους, καὶ νὰ καλλιεργῇ
τὰ ἐν αὐτῷ ἐλαιόδενδρα ὡς νὰ ἦσαν ἤδη
ιδιοκτησίᾳ του, ἐμφυτεύων εἰς τὰ κενὰ
διαστήματα νέας ἐλαίας, κεντρῶνων (ἐμ-
φυλιάζων) τὰς ἀγρίας ἢ ἐξηγερωμένας
καὶ λαμβάνων ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς
βελτίωσιν τῆς ἐλαιοφυτείας μέτρα.

ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

Β'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικια-
στὴν νὰ κόψῃ οὐδὲ ἐν ἐλαιόδενδρον, ἐκτός
μόνον ἂν ἦναι κατὰξήρον ἢ ἀνεπίδεκτον
πλέον καλλιέργειας, καὶ τότε πρέπει
προηγουμένως νὰ ἔχη τὴν ἔγγραφον ἀδει-
αν τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς
Διοικητικῆς ἀρχῆς. Διὰ πᾶσαν παράδοσιν
καθυποβάλλεται εἰς πληρωμὴν δραχ-
25 — 60 πρὸς τὸ δημόσιον ἀνὰ ἕκαστον
παραινόμενος ἐκκοπὴν ἐλαιόδενδρον.

Γ'. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ εὐ-
θὺς τὸν πρῶτον χρόνον ἐνάρξιν τῆς καλ-
λιέργειας καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἐμφύ-
τευσιν καὶ ἐγκέντρωσιν, ὥστε εἰς διὰ-
στήμα ἐπτά ἔτων νὰ ἦναι ὅλον τὸ παρ'
αὐτοῦ ἐνοικιασθέν τμήμα ἐμφυτευμένον
μὲ τόσα ἐλαιόδενδρα ὅσα ἐπιτρέπει ἡ χω-
ρητικότης τοῦ τόπου, ἄλλως θέλει θεωρη-
θῇ ὡς παραβάτης τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου
συμφωνίας καὶ θέλει πληρώσῃ πρόστι-
μον ἀναβαῖνον εἰς τὸ ἐν δεκατημόριον τοῦ
ὅλικοῦ 29ετοῦς ἐνοικίου· ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ
δεκάτου ἔτους δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς διὰ τοῦ
παρόντος ἀόριτον ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὡς
πρὸς τὴν καλλιέργειαν ὑποχρεώσεις, γίνε-
ται καὶ ἐκπτώσις τῆς ἐνοικιάσεως καὶ
υπογενοῦται περιπλέον νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ
ἐπιβάλλον εἰς τὴν δεκαετίαν μέρος ἀπὸ
τὸ ὅλον τῆς 29ετοῦς ἐνοικιάσεως.

Δ'. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπεύθυ-
νος πρὸς τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν βλάβην,
προξενηθησομένην εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνοι-
κισμένα ἐλαιόδενδρα ἀπὸ ἐμπρησμοῦ ἢ
ὁποιανδήποτε ἄλλην συμφορὰν προξενη-
θησομένην παρὰ τοῦ ἰδιοῦ, τοῦ ἀντιπρα-
σώπου του, ἢ τοῦ ἐπιστάτου του.

Ε'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν
νὰ βάλῃ εἰς διωρισμένας ἐποχὰς ἐν αἷς
δὲν προξενεῖται βλάβη ἐντὸς τοῦ παρ' αὐ-
τοῦ ἐνοικιασθέντος τμήματος ὁποιανδή-
ποτε ζῶον, ἐκτός μόνον κτηνίων, αἰγῶν
καὶ χοίρων.

ΣΤ'. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς τμήματος
ἔχει τὴν ἀδειαν ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνοι-
κισθείσης γῆς νὰ κατασκευάσῃ ἐν ἐλαι-
οταβείῳ καὶ ἐν οἴκημα πρὸς κατοικίαν
τῶν ἐπιστατῶν του, ὠφελούμενός διὰ τὴν

οικοδομήν καὶ ἀπὸ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένου τμήματος ἐρείπια ἐθνικῶν κτιρίων. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ὁμοῦς τῆς 29 τοῦς ἐνοικιάσεως αἱ ἀνωτέρω οικοδομὴ μὲν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, χωρὶς ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ κηρύξῃ ἀποζημιώσεις δι' αὐτάς. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐνοικιαστῶν δύναται ἕκαστος ἐνοικιαστὴς νὰ διωρῇ ἓνα ἢ πλεονέκτους φύλακας πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἐνοικιασθέντων παρ' αὐτοῦ ἐλαιοδένδρων. Δύναται δὲ νὰ συμφωνήσῃ καὶ μὲ τὴν ἀρμοδίον Διοικητικὴν Ἀρχὴν νὰ φυλάττωνται τ' ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν ἐλαιόδενδρα ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς ἀγροφύλακας, πληρόνων ὁμοῦς τὴν ἀναλογίαν τοῦ.

Ζ'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν δέχεται εἰς βάρος τῆς κατὰ ἐξοδὸν μὴτε διὰ τὰ δέματα μὴτε διὰ τὸ πότισμα τοῦ ἐλαιῶνος.

Η'. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ἀπλοῦ ἐγγείου φόρου δι' ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ ἐλαιῶνος, καὶ τῆς μετ' αὐτῆς συνεννοικιασμένης γῆς. Ὁ φόρος οὗτος διὰ τὸ προϊόν τῶν ἐλαιοδένδρων θέλει διδασθαι εἰς ἕλκιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεύα ἂν δὲ ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἐνοικιάσεως τὸ δέκατον τοῦτο ἤθελεν ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου φόρου, θέλουν πληρόνει καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ὅμοιον φόρον μὲ τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν ἐλαιοδένδρων.

Θ'. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ εἰς 29 ἴσας δόσεις πληρωτέας κατὰ τὴν 15 ἰαν. ἐκάστου ἔτους, ἀρχῇ γινωμένης ἀπὸ α'. ἰανουαρ. 1838.

Ι'. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἔξιόχρεον ἐγγυητὴν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἑλλειψίν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς πρὸς τὸν ὀρισμὸν τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ὑπόχρεον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐνοικιάσεως. Μετὰ δὲ τὴν τριετίαν ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρουσιάσῃ ἄλλον τοιοῦτον, καὶ οὕτω μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς 29 τοῦς ἐνοικιάσεως.

ΙΑ'. Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνοικιάζει ὅλα τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα, ἐννοεῖται ὅτι

συνεννοικιάζει καὶ ὅσα κατακρατοῦνται ἀπὸ διαφόρους ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι ἰδιοκτησίαι τῶν ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς τὰ οικονομικὰ κατὰστῆχα σημειούμενα εἴτε ὡς ἐθνικὰ, εἴτε ὡς διαφιλονεικούμενα θέλουν δημοπρατηθῇ. Ὅστις δὲ νομίζει ὅτι ἔχει ἰδιόκτητα ἐλαιόδενδρα μετὰ τῶν ἐνοικιασθέντων, ὀφείλει μετὰ τὴν ἐνοικιασθῆναι παρουσιάσῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ. Ἡ Διοικητικὴ Οἰκονομικὴ καὶ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ὁμοῦ μὲ δύο ἀμερολήπτους καὶ τιμῶς πλείους, συνερχόμενοι εἰς ἐπιτροπὴν, θέλει ἐξετάσῃ ἀκριβῶς τοὺς τίτλους καὶ ἀποφασίσουν περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν τὴν ἀπόφασίν των ταύτην θέλει ὑποβάλλουν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν συνοδευμένην μὲ τὰς ἀναγκαῖας παρατηρήσεις των.

Ἡ Γραμματεία εἰς εὐρὴ τὴν ἀπόφασιν ὁρθὴν θέλει σημειῶσι τὸ, «ἐθεωρήθη καὶ ἔχει κύρος» ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ οἱ παρουσιαζόμενοι τίτλοι ἦναι πάντῃ ἀνυπόστατοι, τότε ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Γραμματεία διατάττει καὶ καταλαμβάνονται τὰ κατακρατούμενα ἐλαιόδενδρα.

Εἰς αὐτὴν ὁμοῦς τὴν περίστασιν, ἐὰν ὁ ἀντιπικνόμενος θεωρεῖ τὸν ἐαυτὸν τοῦ ἀδικοῦμενον δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τακτικὰ δικαστήρια.

Ἡ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν παρουσιάσεις τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας πρέπει νὰ γενῇ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀρ. ἢς ἡμέρας κηρυχθῇ ἡ ἐνοικίασις παρελθούσης δὲ αὐτῆς τῆς προθεσμίας θέλει θεωρηθῇ τὰ ἀντιπικνόμενα ἐλαιόδενδρα ἀναντιρρήτως ὡς ἐθνικὰ.

ΙΒ'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐγγυᾶται μὴτε περὶ τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν ἐνοικιαζομένων ἐλαιοδένδρων, μὴτε περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς τῶν εἰς ἕκαστον τμήμα ὡς ἐγγιστα σημειωθέντων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀκριβοῦς κατὰ τὰ σημειωθέντα ὅρια παραδόσεως τοῦ τμήματος. Ἐπομένως πᾶσα περὶ τούτου ἀπαιτήσις τοῦ ἐνοικι-

ἢ θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτος καὶ ἀνί-
μος.

ῥόσ·εὐκολίαν τῆς ἐλαιοφυτείας ἐπιτρέπε-
εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐθνικῶν ἐλαι-
νδρῶν νὰ ἐκφύζωσιν ἄγρια ἐλαϊόθεν-
ἀπὸ ἐθνικούς· δασώδεις τόπους, ἅτινα
αφαιρούμενα νὰ ἐμφυτεύονται εἰς τὰ
αὐτῶν ἐνοικισμένα τεμάχια· ὅρσι-
ν ὅμως προηγουμένως νὰ ζητήσουν
ἐναντὶ τοῦ ἀρμοδίου Β. Οἰκονομ-
Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δασονομικοῦ Ὑ-
πάλλου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

Αἱ ἀρμοδίαι Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομ-
Ἄρχαί εἶναι εἰς χρέος ἀπὸ καιρὸν εἰς
καὶρόν νὰ κάμνουν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐλαϊώ-
καὶ νὰ παρατηροῦν ἂν οἱ ἐνοικιασταὶ
οργοῦν τὰς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ἐπιβλη-
σας ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν καλλιέρ-
κην καὶ λοιπὰ, καθὼς θέλει ἐπιτηροῦν
τὴν ἐν καιρῷ κατασκευὴν τῶν δέσεων
ποτίσματος τοῦ ἐλαϊῶνος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1837.

490. Δ. Περὶ ἀπογραφῆς.

Ο Θ Ν κλπ.

ἔχοντες σκοπὸν νὰ σχηματίσωμεν ἐ-
κὸν στρατὸν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν
10 Σεπτεμβρίου 1825 ὑπ' ἀριθ. 53
ον, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ
ἐτέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
φασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Χρέος ἐκάστου Ἑλλήνος εἶναι νὰ
ἀρετῇ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν ἐθνικὸν
κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦν ὅρισμούς.

2. Ὁ ἐθνικὸς στρατὸς θέλει σχηματί-
σθαι διὰ κατατάξεως ἐθελοντῶν καὶ διὰ
ἀπογραφῆς. Ἡ διάρκεια τοῦ καιροῦ τῆς
ἡρεσίας μένει· προσδιορισμένη διὰ τέσ-
α ἔτη λογιζομένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν
κατατάξεως εἰς ἓν τῶν σωμάτων τοῦ
στρατοῦ.

3. Ἡ συμπλήρωσις τῶν στρατευμάτων
ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ θέλει γίνεσθαι
ἐκ τῶν κατοικῶν τῶν νήσων καὶ
ξηρᾶς.

Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουν συν-

εἰσφέρει εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρα-
τοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅταν τὸ ἀναλογεῖν εἰς
αὐτοὺς μέρος υπερβαίνει τὴν ἀνάγκην τῆς
ὑπηρεσίας τοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ ἐκ τούτων διδόμενοι στρατιῶται
πρέπει νὰ χρησιμεύουν πρὸ πάντων πρὸς
ὑπεράσπισιν τῶν παραλίων καὶ καθ' ὅσον
εἶναι δυνατόν, εἰς τὸ πυροβολικόν, ὥστε
χρεῖας τυχοῦσης, νὰ δύνανται νὰ γίνωνται
δεκτοὶ καὶ εἰς τὸ πυροβολικόν τοῦ ναυ-
τικοῦ.

Ὅταν δὲ οἱ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς· πρέπει
νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ
ναυτικοῦ, θέλουν προσδιορισθῇ εἰς τοῦτο,
ὅσον δυνατόν, οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων.

4. Ἡ διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν συμ-
πλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαίᾳ ποσό-
της στρατιωτῶν θέλει διανεμέσθαι εἰς τὰς
διοικήσεις, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυ-
σμοῦ των· ἐπίσης δὲ διανέμεται αὕτη ἀπὸ
τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους εἰς τὰς κοι-
νότητας. Ἐωσότου δὲ νὰ συσταθῶν οἱ
ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, ἡ ἐπὶ τῶν δήμων
αὕτη διανομή θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν
διοικητῶν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον ἀπόκειται
ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον
ποσότητος.

5. Μετὰ δὲ τὴν διανομὴν τοῦ ἀναλο-
γοῦντος μεριδίου καὶ πρὶν νὰ γενῇ ἡ στρα-
τολογία, θέλουν προσκαλεσθῆαι δημοσίως
ἀπὸ τοὺς δημάρχους, ὅσοι θέλουν νὰ κα-
ταταχθῶν ἐκουσίως.

Οἱ ἐθελονταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ
ἐκλέξουν τὸ εἶδος τοῦ ὅπλου, εἰς τὸ ὁποῖ-
ον ἐπιθυμοῦν νὰ καταταχθῶν, ἂν ἔχουν
τὴν εἰς τοῦτο τὸ ὅπλον ἀπαιτουμένην
ικανότητα, καὶ καθόσον ὑπάρχει ἀνάγ-
κη ἐκπυξήσεως.

Ἡ ποσότης τῶν ἐθελοντῶν τούτων θέ-
λει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὴν εἰς τὸν δῆμον
ἀναλογουσαν ὀλικὴν ποσότητα διὰ δὲ
τοὺς λοιποὺς θέλει ἀποφασίζει ὁ λαχρὸς.

6. Πρὸς ἐκούσιον κατὰταξιν ἀπαιτεῖ-
ται ἡλικία ἀπὸ 18 ἕως 30 ἔτη. Ὅστις
ὅμως ὑπηρετήσεν ἤδη καὶ προτῆτερα ὡς
στρατιωτικὸς ἡμπορεῖ νὰ γενῇ δεκτὸς καὶ
μέχρι τοῦ 35 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πρέπει

νὰ ἔχη μέγεθος 4,56 μέτρ. καὶ νὰ μὴν ἔχη σωματικά ἐλαττώματα τὰ ὅποια καθιστοῦν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, χρεωστεῖ δὲ νὰ παρῇσιάζῃ καὶ ἀνήκουσαν ἀποδείξιν διαγωγῆς παρὰ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας διαμονῆς του.

7. Ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπογραφὴν ὅλοι οἱ ἀπὸ 18 ἔως 24 ἐτῶν Ἕλληνες, καὶ ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ τὴν πρώτην συλλογὴν οἱ ἀπὸ 18 ἔως 30 ἐτῶν.

8. Μένουν ἐξηρημένοι τῆς τιμῆς τοῦ νὰ κατατάττωνται εἰς τὸν στρατὸν, ὅσοι ἀποκλείονται κατὰ τὰ άρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Γενικοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

9. Ὁ δῆμος εἶναι ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ἱκανότητα τῶν νεοσυλλέκτων του, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντικαθιστᾷ ἕκαστον, ὅστις ἐξ αἰτίας νομίμων ὑπαρχόντων λόγων, δὲν γίνεταί δεκτὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμα του, καὶ ὅποιος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεώς του θέλει λαιποτακτῆσαι.

10. Κατὰ τὸν νόμον δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν

1. Ὅλοι οἱ ἔγγαμοι, καθὼς καὶ οἱ γηρεύοντες πατέρες οἰκογενειῶν, ὅσοι ἤδη πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπανδρεύθησαν.

2. Ὅλοι, ὅσοι μετὰ τὴν ἡμετέραν εἰς Ἑλλάδα ἀφίξιν ἐξεπλήρωσαν ἤδη τὸ στρατιωτικὸν χρέος των διὰ τετραετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν.

3. Ἐκεῖνοι οἱ νέοι, οἵτινες εἶναι τακτικοὶ μαθηταὶ καὶ τακτικοὶ ἀκροαταὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἢ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, κατὰστημα εἰς τὸ ὅποιον προετοιμάζονται οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ ὡς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι προετοιμάζονται ἀπόφαστικῶς εἰς τὸ ἱερτικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἐν γένει ἐκεῖνοι οἵτινες διδάσκονται μὲ ἐξόδα τοῦ δημοσίου εἰς διδασκτικὸν τι κατὰστημα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, ἐὰν παρέχουν τὰ ἀνήκοντα ἐν

δεικτικά περὶ ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των.

4. Ὅσοι ἀνέλαβον τὸ ἐπάγγελμα ἱερέως, διδασκάλου, ἢ ἱατροῦ.

5. Οἱ μονογενεῖς υἱοὶ καὶ οἱ μόνον μένοντες, ἀποθανόντων τῶν ἄλλων, ὁ μεγαλύτερος υἱὸς δύο ἢ πολλῶν διὰ τοῦ κληροῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προδιοριζομένων, ἂν ὅλοι οὗτοι ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος υἱὸς, ὅστις ἐτελείωσεν τοὺς 18 χρόνους. Ἐὰν δὲ οὗτος ὁ μεγαλύτερος εἴναι τυφλὸς ἢ ἀνίκανος νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἢ χάρις αὕτη μεταδῶναι εἰς τὸν δεύτερον ἀποθανόντων δὲ ὅλων τῶν υἱῶν, οἱ ἀνωτέρω διορισμοὶ θέλουσιν ἐφαρμοῇσθαι εἰς τὸν μεγαλύτερον ὅλων τῶν ἐγγόνων θέλουσιν ἐφαρμοῇσθαι ἐπίσης καὶ εἰς τὸν μονογενῆ ἢ μεγαλύτερον ὀρφανὸν κάθε οἰκογενείας ξεχωριστὰ, ἐὰν αὕτη εἶναι ἰδιοκτητὴς γαιῶν. Τέλος πάντων εἶναι ἐξηρημέσας κάθε ἀδελφὸς ὅστις ἐπιτροπεύει ἢ κηδεμονεύει τοὺς ἀνηλικίους ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς του.

6. Ἐκκτος, ὅστις δὲν ἔχει μέγεθος 1.50 μέτρ. καὶ τοῦτο διὰ τὴν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς κατατάξιν του.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἱατροὶ δίδουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ἀποκτήσει τὸ προδιωρισμένον μέγεθος, ἐκλείπει καὶ ὁ λόγος οὗτος τῆς ἐξαιρέσεως.

7. Ἐκκτος, ὅστις ἐξαιτίας σωματικῶν ἐλαττωμάτων καθίσταται ἀχρηστὸς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

11. Καθεὺς ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς, ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἀντικαταστάσεως ἄλλου ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποχρεώσεώς του.

Ὁ ἀντικαθιστὸν πρέπει νὰ κατέχῃ ὅλους τοὺς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει διὰ τὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν κατατάξιν ἀπαιτουμένας ιδιότητες, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ ἰδιαιτέραν τιμὴν στρατολογικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν ὁ στρατολογούμενος κατετάχθῃ ἤδη ὀριστικῶς εἰς ἓν σῶμα, πρέπει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄνδρα, ὅστις ὑπηρετήσεν ἤδη τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν τακτικὸν στρα-

τόν. Ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἔτι ὑπηρετούν-
τα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην καλῆς
διαγωγῆς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν
υπηρεσίας νὰ καταταγῇ, ὡς ἀντικαταστή-
νων, πλὴν χρεώσεται πάντοτε νὰ τελειώσῃ
τὸν ὑποῖον αὐτοῦ, ἔχει καὶ τὴν ὑπηρε-
σίας.

42. Ὅσοι νομίζονται κατεχόμενοι εἰς
τὸν ἀρχὸν τῶν στρατολογημέων ἐναν-
τίον τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ νόμου, καθὼς καὶ
ἔσται ἔχον περὶ τὴν, ὅτι δὲν κατεγρά-
φει εἰς τοὺς ἐλεγχούς, ἀπομένει τὸ ὑποῖον
πρὸς νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν,
ἐάν τοῦ ἀνακρίνω νὰ διαβιβασθῇ τὰ πρ-
αγμάτων τῶν εἰς τὸν ἀντικαταστή-
σαν ἀπομαρτυροῦν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμ-
βούλιον. Ἐναντίον τῶν ἀποράσεων τοῦ
διοικητοῦ δύνανται νὰ καταφύγῃσιν εἰς
τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείων,
χωρὶς μὴδὲν τοῦτο διὰ τοῦτου νὰ δύνανται
νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀπογραφῆς.

Αἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τῶν
Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Γραμμα-
τείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 28 Νοεμβρίου 1837.

491 J. Περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν,
καὶ τῶν περιπτώσεων καθ' αὐτὰ πρέπει νὰ
ἐφαρμοζῶνται.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ
τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς ἐπικρα-
τείας ὑπ' ἀριθμὸν 658, καὶ πρὸς συμ-
πλήρωσιν τοῦ τίτλου Η. κεφαλ. Γ. τοῦ
κανονισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων Βασι-
λικῶν πλοίων ὑπηρεσίας, προσδιορίζομεν
τὰς ναυτικὰς πειθαρχικὰς ποινὰς, καὶ
τὰς περιπτώσεις, καθ' αὐτὰ πρέπει αὐταὶ
νὰ ἐφαρμοζῶνται, ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύ-
τας ἐπιβάλλονται αἱ ἀκόλουθοι ποιναὶ
1. Ἐπιπλήξεις, 2. Στέρησις τοῦ οἴνου μέ-
χρι πέντε ἡμερῶν. 3. Ποινὴ ἐργασίας
ἥτοι 4. Ἐκτακτοὶ φυλακαί. 5. Καθαρσμός
τῶν ὅπλων εἰς τὴν ὀπλοθήκην, καὶ τῶν

μαγειρικῶν ἀγγείων. γ'. Νέα γυμνάσια
ταῦτα δὲ ἐπαναλαμβάνονται παρ' ἐκεί-
νων, ὅσοι ἐδείχθησαν ἀδιάφοροι καὶ ἀμε-
λεῖς εἰς τὰς ἐξασκήσεις. Αἱ ποινικαὶ αὐ-
ταὶ ἐργασίαι ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τοὺς
ναύτας. 4. Κρατήσεις ἥτοι 4. Περιορι-
σμοὶ τῆς ἀδείας τῆς ἐκ τοῦ πλοίου ἀπου-
σίας. 5. Σίδηρα μεθ' ἐνὸς κρίκου εἰς τὸν
πόδα. γ'. Σίδηρα μεθ' ἐνὸς κρίκου, καὶ
μίας ἀλύσου συρμένης. δ'. Σίδηρα ἐπὶ
τοῦ καταστρώματος, τὸ πολὺ δύο ἡμέ-
ρας καὶ μίαν νύκτα. ε'. Ἐπὶ μιᾶς κεραίας,
τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας ἀνά δύο ὥρας, καθ'
ἐκάστην. 6. Δέσιμον εἰς τὸν μεγάλον ισ-
τόν τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας, ἀνά δύο ὥρας
καθ' ἐκάστην.

5. Φυλάκισις ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀπο-
βαίνουσα αὐστηροτέρα διὰ τῆς προσθέσεως
ἀλύσεων, πέντε ἡμέρας τὸ πολὺ κατὰ
συνέχειαν.

6. Παῦσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δι' ἓνα μῆ-
να τὸ πολὺ, ἐν τῷ διαστήματι τῆς ὑποίας
δὲν λαμβάνει μισθὸν ὁ τιμωρούμενος.

Β'. Τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν τιμω-
ρούμενα σφάλματα εἰναι τὰ ἐπόμενα. α'.
Πᾶσα παρακοή ναύτου εἰς τὸν ὑπαξιωμα-
τικὸν ἢ ἀξιωματικὸν τοῦ, καὶ ὑπαξιωμα-
τικοῦ πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ, ἐάν δὲν
συννοθεῖται ἀπὸ ἑπὶ τὴν ἀρνησιν ὑπακοῆς.
β'. Ἡ μέθη, ἐάν δὲν συννοθεῖται καὶ ἀπὸ
ἀταξίας. γ'. Αἱ μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ
πληρώματος ἐριδῆς, ὅταν δὲν συνῆθῃ πλῆ-
γῃσι, καὶ δὲν ἔγινε χρήσις ὅπλων καὶ
ράβδων. δ'. Πᾶσα ἀπουσία ἐκ τοῦ πλοίου
ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ἀνωτέρου. ε'. Τὸ
ἄνγμα τῶν φώτων, ἢ ἡ ἐκ τῆς ξηρᾶς με-
τακόμισις αὐτῶν, εἰς καιρὸν καθ' ὃν τοῦ-
το δὲν συγχωρεῖται, καὶ εἰς μέρη τοῦ
πλοίου, ὅπου εἶναι ἀπηγορευμένον ν' ἀνά-
πτωνται καὶ νὰ φέρονται. 6. Πᾶσα πα-
ράβασις τῶν διατάξεων τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου
ἀστυνομίας. 7. Πᾶσα ἔλλειψις ἀπὸ τὰς
κλήσεις, ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ ἐν γένει
ὅλα τὰ σφάλματα τὰ ἐναντίον τῆς πει-
θαρχείας καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοίου,
τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἀμέλειαν, ἢ ἀκη-
ρίαν.

Γ'. Τὰ ἀνωτέρω σφάλματα θεωροῦνται ὡς μᾶλλον ἀξιόποινα, ὅταν πράττωνται ἐν κειρῷ νυκτός· ὅθεν καὶ δύναται νὰ διπλασιασθῇ ἐκείνη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν, ἥτις ἤθελεν ἀποφασισθῇ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ἀμαρτήσαντα.

Δ'. Αἱ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

1. Ἐπὶ πλῆξιν τοῦ προεστῶτος, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος τις παρὼν, ἢ ἐπὶ παρούσῃ τῶν παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένων ἀξιωματικῶν, ἢ καὶ ἐνώπιον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

2. Κράτῃσι εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον, μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

Ε. Ἄλλαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, παρὰ τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας, δὲν συγχωροῦνται· παρατηρητέον δὲ, ὅτι σπανίως, ὅσον ἐνεστί, πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται αἱ φανεραὶ ποιναὶ, διὰ νὰ μὴν ἀδυνατίζεται ἡ φιλοτιμία.

ς'. Τὰ λοιπὰ παραπτώματα θέλουν δικάζεσθαι συνήθως παρὰ ναυτοδικείων, ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ζ'. Οἱ ἀνωτέρω ὅρισμοί, θεωρούμενοι ὡς παράρτημα τοῦ κατὰ τὴν 29 Δεκεμβρίου 1835 ἐγκριθέντος παρ' Ἡμῶν ναυικοῦ κανονισμοῦ, θέλουν δημοσιευθῇ ἀνεκόντως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1837.

492. Α. Περί συστάσεως εἰρηνοδικείου εἰς τοὺς δήμους Φαρῶν, Δύμης, Τριταίας, Ἐριμανθίας καὶ Νεζερέων, ἱπογομένους ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ τῶν Πατρῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 4 (13) Νοεμβρίου π. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1.) Εἰς τὴν διοίκησιν Ἀγαίας ἄχρι τοῦδε ἔχουσιν ἐν μόνον εἰρηνοδικεῖον συσταίνεται ἤδη καὶ δεύτερον, τὸ ὅποιον ἐδρεῦον εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου Φαρῶν καὶ εἰρηνοδικεῖον Φαρῶν ὀνομαζόμενον, θέλει περιληχθῆναι εἰς τὴν δικαιο-

δοσίαν τοὺς δήμους Φαρῶν, Δύμης, Τριταίας, Ἐριμανθίας καὶ Νεζερέων, τοὺς πρώτους τέσσαρας ὑπαγομένους τὸ νῦν εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Πατρῶν, τὸ δὲ τελευταῖον αποτελοῦντα μέρος ἄχρι τῆς σήμερον τοῦ εἰρηνοδικείου Κυναίθης· ὥστε τὸ εἰρηνοδικεῖον Πατρῶν θέλει περιορίσῃ τοῦ λοιποῦ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰς τοὺς δήμους Πατρῶν, Παναχαΐας, Ἀργυράς, Ἐρριανείας· τὸ δὲ εἰρηνοδικεῖον Κυναίθης θέλει ἐκτείνεται εἰς τοὺς δήμους Καλαβρύτων, καὶ Κερπηνῆς, Δελιγόνος, Λαπαθῶν, Βλασσίας, Σουδεῶν, Καλλιφωνίας, καὶ Σειρῶν.

2) Τὸ εἰρηνοδικεῖον Φαρῶν θέλει ἀποτελέσῃ ἰδιαιτέρον γραφεῖον ὑποθηκῶν.

3.) Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1837.

ΔΙΑΘΗ.

Περί εὐκολύνσεως εἰς τὰ Ἑλλήν. ἐμπορικὰ πλοῖα ὡς πρὸς τὰ ναυτιλιακὰ, ὕγειονομικὰ καὶ τελωνιακὰ ἔγγραφα τῶν.

Θεωροῦσα ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλουν εἰς τὰ ἔτοιμα ν' ἀποπλεύσῃ διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μέρη Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, νὰ φροντίζωσι νὰ ἐπικυροῦνται καὶ παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης τὰ ναυτιλιακὰ, ὕγειονομικὰ καὶ τελωνιακὰ ἔγγραφα τῶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου κοινοποιήσεως ἡμῶν δημοσιεύσεως εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 34 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ συμβῇ ἐκ τούτου βραδύτης δυναμένη νὰ βλάβῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἀπεφασίσας νὰ λάβῃ ἐξαιρετικὸν μέτρον ὡς πρὸς τὰ ἔγγραφα ταῦτα, καὶ δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρούσης, ὅτι ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας προξένους τῆς Α. Μ. τὴν ἀδειαν τοῦ ν' ἀναγνωρίζωσιν αὐτὰ καὶ χωρὶς νὰ φέρωσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Γραμματείας ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1837.

493. Δ. Περί διατίμησης τῶν ἐπιτοπίων γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ διατίμησης δι' ἐπιστολάς καὶ φακέλλους διδομένους εἰς τὰ ταχυδρομεῖα διὰ νὰ διανεμηθῶσιν ἐπιτοπίως, προσδιορίζεται.

Ἡ ἀπλοὺν γράμ. 15 δρ. ἀποκλιεῖ. λεπ. 10.
ἀπὸ 15 » μέχρι τῶν 30 » 20.
ἀπὸ 30 » » » 60 » 30.

Καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ 30 εἰς 30 δρ. περιπλέον 40 λεπ.

2. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 Δεκεμβρίου τ. ε. ὅποτε παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1837.

494. Δ. Περί διατίμησης τῶν γραμμάτων

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ διατίμησης τῶν γραμμάτων τῶν ἐγχειριζομένων ἀπὸ τὰ ξένα ταχυδρομεῖα, καὶ προσδιορισμένων διὰ τὰ ταχυδρομεῖα τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, ἅτινα εἶναι εἰς ἡμῶν ἀνταπόκρισιν μ' ἐκεῖνα τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἐναλλάξ, προσδιορίζεται εἰς 40 λεπτά δι' ἑκάστον ἀπλοὺν γράμμα, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ τρέξιμον ὀφειλομένου δικαιώματος εἰς τὰ ξένα ταχυδρομεῖα, κατὰ συνέπειαν τῶν διατιμῆσεων τῶν ταχυδρομείων ἐκείνων.

2. Ἡ διαλαμβανομένη εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 Βασ. Διάταγμα διατίμησης ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἀνωτέρω γράμματα.

3. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 4 Δεκ 1837 ὅποτε καὶ παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1837.

495. Δ. Περί τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι πλέον τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνταπόκρισιν τῶν ἀγαπητῶν Μας ὑπηκόων, καθ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπει ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τόπου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἀπὸ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1837 ἐπιφορτίζομεν τὰ ταχυδρομεῖα Μας νὰ δέχονται γράμματα, ἐφημερίδας κ.τ.λ. διὰ μέρη τοῦ Βασιλείου, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

2. Τὰ παρὰ τῶν ταχυδρομείων λαμβανόμενα γράμματα δι' ἑν τῶν μερῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει τακτικὸν ταχυδρομεῖον, θέλουν παραπέμπονται εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν μὲ τὰς τυχούσας εὐκαιρίας, καὶ συντροφεύονται μὲ ἑν ἐγγράφον εἰδοποιήσεως.

3. Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνόμοι ἐκάστου τόπου ὀφείλουν νὰ εἰδοποιοῦν τὰ ταχυδρομεῖα καθ' ἑκάστην περὶ τῶν ἀναχωρήσεων διαφόρων πολιτῶν, ὥστε νὰ ἐπιφορτίζουν εἰς αὐτοὺς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

4. Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πάρεδροι (κατ' ἐπιταγὴν αὐτῶν) τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα ὀφείλουν ἅμα λάθωσι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις ἀπὸ ἐν ταχυδρομείον νὰ διαφροντίζουσιν

διὰ τὴν διανομὴν τῶν γραμμάτων πρὸς οὓς ἐπιγρίφονται ἀνευ ἀναβολῆς.

5. Οἱ δῆμαρχοι καθόσων δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται δι' εἰδικοῦ Διατάγματος, δὲν δύνανται ἐπὶ πληρωμῇ νὰ δέχωνται γράμματα τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ διευθύνουν αὐτὰ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τῶν, οὔτε νὰ ἐκτελοῦν ταχυδρομικὰ χρῆσι, παρὰ τὰ προσδιορισθέντα εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

6. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρατῆται λογαριασμός μεταξὺ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ γράμματα ἐπιβεβαιωμένα με ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τοῦτο εἰς περίστασι τοιαύτην τὰ ταχυδρομεία θέλουν ἐκδίδει γράμματα εἰδοποιήσεως πρὸς οὓς ἐπιγράφονται τὰ ἐπιβεβαιωμένα γράμματα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ τοὺς εἰδοποιῶν περὶ τῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν εὐρισκομένων γραμμάτων, διὰ νὰ διαφροντίζουσιν νὰ τὰ παραλαμβάνωσι πληρόντες τὰ ἀνήκοντα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

7. Τὰ γράμματα ταῦτα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν σύμφωνα με τὰ ἄρθρα. 2, 3, καὶ 4.

8. Γράμματα ἐπὶ συστάσει διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικά ταχυδρομεία δὲν λαμβάνονται.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 44 Νοεμβρίου 1837.

496. Δ. Περί διατίμησεως γραμμάτων διευθυνομένων εἰς κοινότηας ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεία.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἡ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς μίαν κοινότητα ὑπαγομένην εἰς τὴν περιφέρειαν πῆς διοικήσεως ὅπου ἐδρεῖται τὸ διευθύνον

ταχυδρομείον, καὶ ὅποτα εἰς τὴν κοινότητα ἐκείνην δὲν εἶναι συστημένον ταχυδρομείον τακτικόν, θέλει λαμβάνεται χωρὶς νὰ παρατηρῆται ἡ ἀπόστασις, ὡς ἔπεται δι' ἑκασ. ἀπλοῦν γράμ. 74 | 2 δρ ἀπ. λ. 40 ἀπὸ 74 | 2 δρ. ἔως 45 " 20 ἀπὸ 45 " " 30 " 30 ἀπὸ 30 " " 60 " 40 καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ 30 εἰς 40 δρ. περὶ πλεον 10 λεπ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρ. 1837.

497. Α. Περί διατίμησεως γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Ἡ διατίμησις ἐπὶ τῶν διευθυνομένων γραμμάτων διὰ κοινότητας καὶ λοιπὰ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον εἶναι ἡ αὐτὴ διατίμησις, ὥς ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνομένων εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, εἰς τοῦ ὅπου τὴν περιφέρειαν ὑπάρχονται αἱ κοινότητες.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως νὰ ἐνεργῇ καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρ. 1837.

ΔΗΛΩΣΗ.

Περί τῆς γενομένης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνθήκης.

Ἡ ἀκόλουθος ὑπουργικὴ διακήρυξις περὶ τῆς γενομένης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνθήκης ἀφορώσης τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων κτλ. δικαιωμάτων ἀνταλλαχθεῖσα μ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Ἑλβετικῆς Διαιτήτης, μνηολογουμένην τὴν 18 ἰουλίου 1836, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστί, Γαλλιστί καὶ Γερμανιστί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1837.

Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Διαιτης ἀποφασίσασαι κατὰ κοινὴν συγκατάθεσιν νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ν' ἀκυρώσωσι μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων» φόρος μεταναστεύσεως καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα.

4. Τὰ δικαίωματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, καὶ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων» δὲν θέλουν τοῦ λοιποῦ ἀπαιτεῖσθαι οὐδὲ εἰσπράττεσθαι, ὅποτε ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, πωλήσεως, μεταναστεύσεως ἢ ἄλλης τινὸς περιστάσεως, πρόκειται περὶ μεταχομίσσεως ὑπαρχόντων ἢ κινήτων κτημάτων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἴτε ἐκ τῆς Ἑλβετίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθότι πᾶς τοιοῦτος φόρος εἶναι καὶ μένει ἄκυρος μεταξὺ τῶν δύο εἰρημένων ἐπικρατειῶν.

2. Διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐννοοῦνται οὐχὶ μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιούτου εἶδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι πρὸς ὄφελος ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν συντεχνιῶν, κοινοτήτων ἢ ἀτόμων, εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ἐνεργούντα τοιαύτας ἐξαγωγὰς ὑπαρχόντων άτομα, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλας εἰσπράξεις ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως ἢ ἀνταλλαγῆς ὀποιαδήποτε ιδιοκτησίας εἶναι ἐπίσης ἐπιβεβλημένοι καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, κατὰ τοὺς εἰς ἑκάστην τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἰσχύοντας νόμους, διατάξεις καὶ διατάγματα.

3. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσιν εἶχει πλήρως καὶ ὁλοσχερῶς κύρος, ἀφ' ἧς
ΣΤΑ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

ἡμέρας ἀνταλλαγῆς ἢ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως· ἀλλ' ἐν τούτῳ διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ὅσον τάχιον οἱ ὑπῆκοοι ἐκατέρων τῶν συμφωνησάντων μερῶν τὰς ὠφελείας, αἵτινες ἤθελον προκύψει εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεφασίσθη ῥητῶς, ὥστε αἱ εἰρημέναι συμφωνίαι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀπὸ τοῦδε ὡς πρὸς ὅλα τὰ μὴ εἰσέτι ἐξαχθέντα ὑπαρχόντα, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν Κυβερνήσεων.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παρούσα διακηρύξις ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, φέρουσα καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας ταύτης διὰ ν' ἀνταλλαγῆ μ' ἑτέραν ὁμοίαν ἐκδοδομένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Διαιτης.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ιου-
νίου 1837.

498. Α. Περί αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδικείοις δικαστῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδικείοις τακτικῶν δικαστῶν συνεχεῖς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον παραπομπὰς, καὶ νὰ μετριάσωμεν τὰς ἀπὸ τῶν παραπομπῶν τούτων, ὁσάκις εἶναι ἀναπόφευκτοι, προξενουμένας εἰς τὸ ἐμπόριον δυσκολίας καὶ ζημίας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ ὅποια ἄχρι τοῦδε ἐσβύγκετο, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν συμβολαιογραφῶν νόμου, ἐκ δύο δικαστῶν καὶ τεσσάρων παρόδρων, θέλουν τοῦ λοιποῦ συγκροτεῖσθαι ἐκ τεσσ-

σάρων δικαστῶν καὶ δύο παρέδρων.

Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ παρέδροι θέλουν συνεδριάξει μετὰ τοῦ προέδρου πρὸς μὀρφωσιν τοῦ δικαστηρίου, λαμβανόμενοι εἰς ἐκάστην συνεδρίαν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των, ὥστε, κωλυομένου τοῦ πρώτου δικαστοῦ, καταλαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ δεύτερος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ τρίτος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῶν παρέδρων.

2. Αἱ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικείων γεννητέαι παραπομπαὶ δύνανται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως πρὸς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ἐμποροδικεῖα.

3. Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Δεκεμβρίου 1837.

499. Α. Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖας τῆς Ἐπικρατείας.

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν ἀσφαλέστεραν καὶ τακτικωτέραν τὴν μισθοδότησιν τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων, καὶ γραφέων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων θέλει ἀφιερωῖσθαι ἑτησίαι τις ἐπιχορήγησις, ὁποῦτα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματέων κατὰ δωδεκαμηρίαν, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφέων.

2. Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικὰ τέλη, τὰ ἡμῖς τῶν ὁποίων ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ γραφέων ὑπαλλήλων, θέλουν ἀποκλάσθαι τοῦ λοιποῦ ὁλόκληρα εἰς τὸ ἀποδοῖναι ταμείοις, ἢ δὲ δικαστικοῖς

γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, ν' ἀπαντῶσι καὶ λαμβάνωσι τὴν προκαταβολὴν τῶν τελῶν τούτων, κατὰ τὸ 33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καθιστάμενοι ἕνεκα τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

3. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνεργίαν τὴν 1 τοῦ ἐγγίζοντος Ἰανουαρίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Δεκεμβρ. 1837.

500. Α. Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς δύο τμήματα.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, εἴτε ὡς πολιτικά, εἴτε ὡς ποινικά δικαστήρια, δύνανται, ὅσκις ἡ χρεὶα τὸ καλέσει, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τμήματα.

2. Ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν τμημάτων θέλει ὀρίζεσθαι διὰ κανονισμοῦ, συντασσομένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ διαιρουμένου δικαστηρίου, καὶ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

3. Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1837.

501. Α. Περὶ προσθήκης ἑκτου μέλους εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

1. Τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἄρθρον 9. §. 1. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834

συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πέντε δικαστὰς, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἐξ δικαστὰς, φυλαττομένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1837.

502. Δ. Περὶ διατιμήσεως ἑφημερίδων κ.τ.λ.
ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

1. Ἡ διατίμησις διὰ τὰς σταυροειδῶς περιτελιγμένας Ἑφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, καθ' ὅσον αὐτὰ ἐν μέρει, ἢ καθ' ὅλοκληρίαν διαπραγματεύονται περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, μετακομιζόμενα ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Διοικήσεως, ὅπου ταῦτα ἐκδίδονται, καὶ ὅποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις, τὴν ὁποίαν ἤθελον διατρέξει ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, προσδιορίζεται εἰς 4 λεπτὰ δι' ἑκάστον φύλλον, ἢ μέρος φύλλον ἐκτυπώσεως τριᾶκοντα ὑποδεκαμέτρων, καὶ κάτωθεν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει αὐξάνει ἀπὸ 4 λεπτὰ διὰ κάθε 30 ὑποδεκαμέτρα, ἢ μέρος 30 ὑποδεκαμέτρων, καὶ καθεξῆς.

Τ' αὐτὰ φύλλα δὲν θέλουν πληρώσει, παρὰ τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθέντων δικαιωμάτων, ὡσάκις ἀποστέλλονται διὰ τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Διοικήσεως ὅπου ἐκδίδονται.

Αἱ ἐρχόμεναι ἑφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἀπὸ ξένα Κράτη πληρῶνουν διὰ τὸ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τρέξιμον τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον προσδιορίσθη ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 δι' ἑφημερίδας, καὶ περιοδικὰ συγγράμματα κοινοποιούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Τὸ δικαίωμα δι' ἑφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἐκδιδόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διευθυνόμενα διὰ ξένα Κράτη, θέλει λαμβάνεται κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου Διατιμήσεως, πλεόν τῶν ἀνήκοντων εἰς τὰ ἑξωτερικὰ Ταχυδρομεῖα, διὰ τὸ τρέξιμον τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἰς τὰς ξένας

ἐπικρατείας σύμφωνα μὲ τὰς ἐνυπαχούσας Ταχυδρομικὰς Συμβάσεις.

3. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838, ὅποτε καὶ παύουν ὅλκι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

4. Ὁ ἐπὶ πᾶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1837.

503. Δ. Περὶ διατιμήσεως περιοδικῶν συγγράμμάτων κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

1. Ἡ διατίμησις διὰ συλλογὰς, περιοδικὰ Συγγράμματα, περιοδικὰ φυλλάδια τῶν Νόμων, ἢ χρονικὰ ὑπομνήματα κοινοποιούμενα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφιερωμένα μόνον εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας ἢ Βιομηχανίαν προσδιορίζεται εἰς 3 λεπτὰ τὸ Τυπογραφικὸν φύλλον, καὶ εἰς 1 1/2 διὰ ἥμισυ φύλλον Τυπογραφικόν, ὅποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τρέξιματος.

2. Ἐκεῖνα τῶν ἐντύπων, τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου, ὅταν σύγκεινται ὀλιγώτερον ἀπὸ 1 1/2 φύλλον Τυπογραφικόν, πληρῶνουν τὴν διατίμησιν ἐνὸς ἡμίσεως φύλλον.

3. Τὰ αὐτὰ ἐντυπα, σχηματιζόμενα εἰς τετράδια ραμμένα δι' ἀπλοῦ ράμματος, ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν κατηγορίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2.

Τὰ φύλλα, τὰ περιτελιττοντα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 προσδιορισθέντα ἐντυπα, καταλογίζονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἀνήκουσαν διατίμησιν, καθ' ὅσον ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι αὐτόγραφα.

Ἡ διατίμησις διὰ βιβλία χαρτόδετα, φυλλάδια, προγράμματα, καταλόγους φύλλα μουσικῆς, εἰδοποιήσεις, καὶ λοιπὰ ἐντυπα τοιαύτης εἴδους τυπομένων, ἀφ' ὧν καὶ

σημένα, ἡ αὐτοῖς γραφὰ προσδιορίζεται ὡς ἀκόλουθος. 1 Δι' ἑκκιστον φύλλον Τυπογραφικὸν λεπτὰ 4. 2 Διὰ τὸ ἥμισυ λ. 2. 3 Διὰ τὸ τέταρτον. λ. 1.

6. Ἐκεῖνα ἐκ τῶν ἐντύπων τοῦ ἀνωτέρω άρθρου, τὰ ὁποῖα εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἐν τέταρτον τοῦ Τυπογραφικοῦ φύλλου, πληρώνουν τὸ δικαίωμα, τὸ προσδιορισθὲν δι' ἐν τέταρτον φύλλου.

Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τὰ εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν προσδιορισθέντα εἶδη, ὁσάκις διευθύνονται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, θέλουν λημβάνεσθαι κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διατιμῆσεως, πλέοντων ἀνηκόντων Ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων εἰς ἕνα Ταχυδρομεῖα.

8. τὸ ἀρθρ 3 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ διατιμῆσεως τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων κτλ. Διατάγματος, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

9. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1838. ὁπότε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις.

10. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεῦς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1837.

ΔΗΛΩΘ.

502. Περί τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου Πειραιῶς.

Ἐπειδὴ ἤδη τὸ λοιμοκαθαρητήριον Πειραιῶς κατεσκευάσθη ὡς ἔπρεπε, καὶ δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι χωρὶς κίνδυνον, διὰ τοῦτο συγκαταριθμοῦντες καὶ αὐτὸ μὲ τὰ κεντρικὰ λοιμοκαθαρητήρια τοῦ Κράτους, δίδομεν τὴν ἄδειαν νὰ ἐκκαθαρίζωνται εἰς αὐτὸ μόνον ἐπιβάται καὶ πλοῖα προσρχόμενα ἀπὸ ὑποπτα ἢ μολυσμένα μέρη, μὴ φέροντα ὅμως ἐπιδεικτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1837.

503. Δ. Περί συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.
Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐδιστασάμεν νὰ ἀφίσωμεν ἀμετάβλητον τὸ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας ἐκδοθὲν διάταγμα τῶν 24 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ στερεωθῇ καὶ νὰ ἐπικυρώσωμεν, ὡς καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ περιεχομένους διορισμοὺς τῶν διδασκάλων, προσκαλέσαντες τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ Μᾶς ἀναφέρῃ κατ' ἐπανάληψιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν, καὶ εἰς τὸ ἐπισυνημμένον μετ' αὐτῆς σχέδιον ὀργανικοῦ διατάγματος περὶ τοῦ συστήσανμένου πανεπιστημίου παρετηρήσαμεν ἡδὲ ὡς τὴν σπουδὴν περὶ τῆς Ουμελιώσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου τισυτοτύπως, ὥστε νὰ ἐμπορέτῃ νὰ τελειοποιηθῇ κατὰ τὰς πραγματικὰς χρεῖας τοῦ Βασιλείου Μας βαθυμδόν, ἐπιδίδον συγχρόνως μὲ τὰ ὑποθεσθηκότα εἰς αὐτὸ διδασκαλεῖα, καὶ ὠφελοῦμενον ἀπὸ τὴν πείραν τὴν πηγαζούσαν ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν μετ' ἐπιμελείας ὅλους τοὺς ὁρισμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐμποροῦσαν νὰ προξενήσουν βλάβην εἰς τὴν ἐλευθερὰν ὀργανικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου τούτου, ἐνυμίζομεν ἔρθόν.

1) Ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τοῦ νέου σχεδίου νὰ ἐπικυρώσωμεν, τὰ ὁποῖα εἶναι κατάλληλα νὰ δημοσιευθῶσιν ὡς προσωρινός κανονισμός, ὅθεν καὶ ἐξεδώκαμεν διὰ τοῦτο σήμερον ἕνα τοιοῦτον.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ὀριστικὰς διατιμώσεις τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν σχολῶν του, θέλομεν διατάξαι τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διαίρεσιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς σχολὰς, τὴν σημείωσιν τῶν διαφόρων κλάδων τῶν μαθημάτων ἐκάστης αὐτῶν, τοὺς διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν τήρησιν αὐτῆς ἀναγκαίους ὁρισμοὺς καὶ καθεζῆς. Ὅθεν ἐπιφορτίζομεν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

νισμὸν τοῦ ὁποῖου θέλουν διευθύνει τὰς προτάσεις των πρὶν τοῦ τέλους τῆς πρώτης ἐξαμηνίας.

4.) Ὡσαύτως πρέπει νὰ προσκληθῶν καὶ οἱ διὰ τὴν θεολογίαν διαρισθέντες καθηγηταί, διὰ νὰ καταστρώσουν ἐν σχέδιον δι' ὅσα, τυχόν, ἀναγκαιοῦσιν εἰς πρόοδον τῶν σπουδασμάτων τῆς σχολῆς των, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ πρὸ πάντων καὶ εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδον διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, καὶ συνωδευμένον μὲ τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρέπει νὰ μᾶς καθυποβληθῇ.

5.) Εἰς τὴν διανομὴν τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐξαιρέτως τοιοῦτοι μαθηταὶ ὑπ' ὧν, αἵτινες κοίνονται ἄξιοι νὰ λάβωσι μέρος ὡς τακτικά μέλη εἰς τὰς γυμνάσεις τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ θεολογικοῦ διδασκαλείου, ὑποτιθεμένου, ὅτι κρίνεται ἀναγκαῖον καὶ τὸ τελευταῖον. Περιμένοντες δὲ συγχρόνως μὲ τὰ σχέδια περὶ ὀργανισμοῦ ἐνὸς τοιοῦτου διδασκαλείου καὶ τὰς προτάσεις τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὀρισθησομένης ποσότητος ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας.

6.) Οἱ μὲ τὴν ἐναρξίν τοῦ πανεπιστημίου εἰς ἐνέργειαν ἐμβαίνοντες καθηγηταί, τόσον οἱ ἐπιτίμιοι, ὅσον καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ ἐκτακτοὶ θέλουν συνέλθει τὸ συντομώτερον εἰς τὴν ἀνήκουσαν σχολὴν τοῦ ἑκάστος, προεδρεύοντος τοῦ σχολάρχου, διὰ νὰ συντάξουν τοὺς ἀνήκοντας καταλόγους τῶν μαθημάτων τῆς προσεχοῦς ἐξαμηνίας, καθυποβάλλοντες αὐτοὺς διὰ τοῦ πρωτάνεως εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐρχομένης θερινῆς ἐξαμηνίας θέλουν περιορισθῇ εἰς προεισαγωγικὰς παραδόσεις, ἀρχίζοντες τὴν ἐτήσιον σειράν μετὰ τὸ τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται

τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1837.

504. Α. Περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συστήθησομένου πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Α'. Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

1. Θέλει συστήθῃ δι' ὅλον τὸ Κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήναις, περιλαμβάνον ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως. Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ συστήσαντος αὐτὸ, θέλει φέρεται τὴν ἐπωνυμίαν «Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωνος.»

2. Ἀπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀναλώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταμείων, καθόσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἐωσότου δὲ νὰ ἐξαρκεώσιν τὰ μέσα ταῦτα, θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαὶ ἀπὸ τῶν δημοσίων ταμείων.

Β'. Περὶ διδασκαλίας.

3. Τὸ πανεπιστήμιον σύγκειται πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τέσσαρας σχολῶν, δηλαδή

1) Τὴν τῆς θεολογίας, 2) Τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν, 3) Τὴν τῆς ἱατρικῆς, 4) Τὴν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἄλλης ἐγκυκλίου παιδείας.

Περὶ δὲ τοῦ ἀν ἦναι καταλληλότερον ἢ ὄχι, ἀντὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, νὰ τεθῶσι δύο ἄλλαι, ἢ νὰ διαιρεθῇ αὕτη εἰς τμήματα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς περισεύσῃ, τοῦτο, ὡς καὶ ἡ δῆλωσις τῶν εἰς ἑκάστην σχολὴν ἀνηκόντων κλάδων, ἀπόκειται εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τῶν ὀριστικῶν διατυπώσεων τοῦ πανεπιστημίου, αἱ ὁποῖαι ἐκδοθήσονται παρ' ἡμῶν ἐπομένως, καὶ πρὸς σύνταξιν τῶν ὁποίων θέλομεν συστήσαι μετ' οὐ πολὺ ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν.

4. Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὠρισμένον ἀριθμὸν καθηδρῶν, καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἀνεξάρτητον σύλλογον λογίων ὡς πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ, ἀδικίρετον ὅμως

τὸ σῶμα τοῦ πανεπιστημίου, καὶ ὄντα εἰς διηνεκὴ ὀργανικὸν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης σχολῆς, καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθηδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς διατάξεις· ἐξαιρουμένης δὲ τῆς ὥτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουν εἶσθαι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι ἤθελον φανῇ ἀναγκαῖοι ἑκτακτοὶ καθηγηταί, καὶ οἱ ἀνήντες διδάσκαλοι ἰδίως διὰ τὰς ἀναγκαῖας καθομιλουμένας γλώσσας, δι' ὥραιας ἡμέρας, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαιὰ ἀνείμμενα σπουδῆς, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἀπερληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστήθῃ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

5. Ἡ σειρά τῶν διαφόρων μαθημάτων ἐκάστην σχολὴν εἶναι τριετής συμφῶν μετ' αὐτῶν τῶν ἀρθρ. 17, ἡ δὲ διὰ τὴν ἀρχαίαν θέλει εἶσθαι ἀκροαματικὴ μετὰ φιλοσοφικῶν γυμνασμάτων, γινομένη συνήθως εἰς τὴν καθομιλουμένην ἑλληνικὴν, καὶ ἐλεύθερον μένει εἰς ἕκαστον καθηγητὴν νὰ κανονίζῃ τὰ κατ' αὐτὴν ὡς πρὸς ἴδιον μάθημα.

6. Περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

6. Οἱ καθηγηταὶ θέλουν διορίζεσθαι ἑσῶς παρ' Ἡμῶν κατὰ πρότασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπιτομῆς. Ματὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐπίστασως τοῦ πανεπιστημίου, θέλουν ἀντελέσει, τὸ πανεπιστήμιον, καὶ αἱ σχολαί, διὰ τῆς συμμετοχῆς των, (ἥτις θέλει προσδιορισθῇ ἐντοσούτω ἀκριβέστερον), καὶ νὰ ἀναπληρωθῶσιν αἱ χρεώσεις καθέδραι.

7. Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπιτηθεύωσιν, ἐντὸς τῆς ἰδίας παραδόσεως ἑκάστης, τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητευομένων, ὁδηγοῦν αὐτοὺς διὰ λόγου καὶ παραγγέλματος, καὶ νὰ προσφέρωνται πρὸς

αὐτοὺς ὡς πρὸς ἀνθρώπους ἀνεπτυγμένους ἤδη λογικῶν δυνάμεων· ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμβουλεύωσι καὶ προσκαλῶσιν εἰς εὐταξίαν, προσέτι δὲ νὰ μακρύνωσι στιγμιαίως τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως τοὺς ἀπακτοῦντας μαθητευομένους. Διὰ σημαντικωτέρας παρεκτροπὰς, ἀπαιτούσης ποινὰς βαρυτέρας, ἀναφέρονται πρὸς τὸν πρύτανην.

8. Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς παραδόσεις κατὰ τὰς προσδιορισμένας ὥρας, νὰ διαμένουν εἰς αὐτάς, ὅσον εἶναι προσδιορισμένον, καὶ ν' ἀποφεύγουν δι' ἀκριβείας περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὰ μεταξὺ των περὶ αὐτοῦ συγκρούσεις.

9. Τὸ πρωτοπικὸν τῶν διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου ἐμπεριέχει·

1. Καθηγητὰς τακτικούς·

2. » ἐπιτιμίους·

3. » ἐκτάκτους·

4. καὶ διδάκτορας τῶν ἰδιαίτερων παραδόσεων τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ τῶν γλωσσῶν.

Ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ μαθητευομένου τὰ χάριν τῆς παραδόσεως των πληροφόρητα διδάκτρα, οἱ δὲ τακτικοὶ καὶ ἑκτακτοὶ καθηγηταί, καὶ οἱ διδάκτορες τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ τῶν γλωσσῶν λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ἀνάλογον μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν.

Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοὺς τακτικούς καὶ τοὺς ἐπιτιμίους δίδομεν τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου, εἰς δὲ τοὺς ἐκτάκτους τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ παρεδρου.

Καθηγητὰς ἐπιτιμίους θέλομεν διορίσει ἄνδρας, διαπρέποντας κατὰ τὸν νοῦν καὶ παιδείαν, καὶ ἔχοντας τὴν ικανότητα καὶ τὴν προθυμίαν νὰ συντελέσωσι κατὰ μέρος μετ' αὐτοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

10. Τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι-μαθητὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θέλει δίδεσθαι ἀπὸ τὰς σχολῶν, (ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως ἀπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως) εἰς πεπαιδευμένους, ἀποκτῆ-

σαντας ἤδη τὸν ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν τοῦ προλύτου, καὶ οἱ ὅποιοι διὰ τῆς λοιπῆς τῶν εὐδοκιμήσεως, τῆς ἀκριβοστερον προσδιορισθησομένης, ἀπέδειξαν ἐαυτοὺς ἀξι-
ους τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Οἱ ἰδιαιτέραι διδάσκαλοι, ὡς τοιοῦτοι, δὲν θέλουν ἔχει δικαίωμα προβιβασμοῦ καὶ μισθοδοτήσεως. Ἐν ὅμως συνετέλεσαν διὰ τινα κκιρῶν, ὠφελήσαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, τότε θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν.

Δ'. Περὶ φοιτητῶν.

11. Ἐκαστος, εἴτε ἰθαγενὴς, εἴτε ξένος δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς φοιτητῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον, χρεωστῇ δὲ πρὸς τοῦ-
τη νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρύτανιν ὑφ' ἐνὸς κτηματίου, ἢ σταθεροῦ κατοικοῦ τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν ὅποιον αἱ ἀρχαὶ τοῦ πανεπιστημίου θέλουν διευθύνεσθαι, ὅσας ἔχουν νὰ πέμψουν εἰς τὸν φοιτητὴν κοινοποιήσεως προσκλήσεις, κτλ. Ὁ κτηματίας, ἢ κάτοικος οὗτος, θέλει ἐγγράφει τὸ ὄνομα τοῦ εἰς ἐν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῇ πρυτανίᾳ κρατούμενον βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον θέλει σημειοῦσθαι ἐκάστοτε καὶ ἡ κατὰ καιρὸν κατοικία τοῦ φοιτητοῦ.

12. Ἐκαστος μαθητῆς ἰθαγενὴς χρεωστῇ, πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ ἐμφάνισῃ τὰ ἀπολυτήριόν του ἀπὸ ἐν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γυμνασίων, ἢ ἂν ἐσπούδασεν εἰς ἰδιαιτέρον διδασκαλεῖον, ἢ κατ' οἶκον, νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἐνὸς γυμνασίου, διορισθησομένου ἀπὸ τῶν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐμφάνισῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς τιαυτῆς ἐξετάσεως.

13. Ἐκαστος ἐκπληρώσας τὰς προε-
ρημέναις ὑποχρεώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν ἐγγράφην γραμματίον, δηλοῦν τὴν πα-
ραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογράφειν. Δι' αὐ-
τοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἢ διαμονὴν εἰς τὸ πανεπιστή-
μιον, ἢ φοίτησιν εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ

ἢ χρῆσιν ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύ-
σεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

14. Τὸ γραμματίον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν φοιτητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφύωσι δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξέτασεως, δὲν δύναται ὁ φοιτητῆς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀ-
δειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ τοῦ νὰ συγχάξῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ τὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐπαρκούσαν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένας ὑπο-
χρεώσεις.

15. Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστή-
μιον εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν, καὶ ἐπι-
στρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ ν' ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστῇ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγράφην.

16. Ἐκτὸς τούτου, ἕκαστος μαθητῆς χρεωστῇ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούσῃ τὸ μάθημα, καταγραφῆς ἀδειαν, ἐγγράφων τὰ ὀνόματι τοῦ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀκροα-
τῶν, τὴν ὁποίαν ὁ καθηγητῆς παραδίδει εἰς τὸν λογιστὴν διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν διδάκτρων.

17. Ὁ βουλούμενος νὰ σπουδᾷ εἰς τὴν σχολὴν τῆς φιλοσοφίας, χρεωστῇ νὰ ἐνδιατρίψῃ τρία ἔτη εἰς αὐτήν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλύτου.

Ὁ σπουδᾷζων εἰς μίαν τῶν λοιπῶν σχολῶν, χρεωστῇ νὰ διαμείνῃ τρία μὲν ἔτη εἰς αὐτήν διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλύτου, ἐκτὸς τούτου, ν' ἀκολουθῇ καὶ ἐνὸς ἔτους μαθήματα τῆς φιλο-
σοφίας, ἱστορίας καὶ φιλολογίας. Ὁ δὲ μαθητῆς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, ἐκτὸς τού-
του, καὶ τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος τῆς φυσικομαθηματικῆς.

18. Ἀλλ' εἰς τοὺς φοιτητὰς δὲν ἐπι-
βάλλεται ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν οὐδεμίαν βίαν δύναται δὲ ἕκαστος ἐλευθέρως νὰ ἐκλέξῃ ὅποιονδήποτε κλάδον, καὶ ὅποιονδήποτε μάθημα προαιρεῖται. Ὁμοίως ἀνα-
τίθεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκλογὴ τῆς τάξεως, καθ' ἣν θέλουν ἀποκτᾶσθαι τὰς διχοφύους γνώσεις, καὶ μόνος ἐλεγχος αὐτῶν εἶναι

εξετάσεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κά-
νῃ, διὰ νὰ ἀναβῇ εἰς ἀκαδημαϊκὸν
μόν, καὶ νὰ λάβουν θέσιν δημόσιον.

19. Ἐκαστος φοιτητῆς χρεώσται ἀπὸ
ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς του νὰ ὑποτάσ-
σῃ εἰς ὅλας τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ κατα-
ματος διατάξεις καὶ εἰς τὰς ἀρχά-
ς. Διὰ δὲ ἀπείθειαν, ἢ παραβάσεις
κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου, τι-
μείται κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους μετ'
τον ἀκαδημαϊκούς νόμους, χωρὶς νὰ
αβλάπτεται ἐκτούτου ἡ δικαιοδοσία
πολιτικῶν καὶ ποινικῶν νόμων, εἰς
ὅποιους καὶ οἱ φοιτηταὶ ὑπόκεινται
ἑκαστος πολίτης.

Ὁ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς
συνεδρίας μὴ ἐγγραφεὶς εἰς τιμῶν μα-
θημάτων, δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ εἰς αὐ-
τὴν δι' ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν· ὁ δὲ ἐλλείψας
ἡμισίαν ἐξαμηνίαν, θεωρεῖται ὡς χρη-
σίσεως ἀπὸν εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ διά-
μα.

20. Οἱ φοιτηταὶ καθυποβάλλονται εἰς
τὴν καὶ μόνον εξέτασιν κατὰ τὴν ἐξο-
τὴν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου. Κατὰ
ἐξέτασιν ταύτην, γινομένην ἐνώπιον
συνελθόντων καθηγητῶν τῆς ἀνηκού-
σχολῆς, καὶ περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν
τομεριῶν τῆς ὁποίας αἱ διατυπώσεις
συνεπείχονται τοὺς ἀκριβεῖς ὅρους, ἐξε-
κρίνεται οἱ φοιτηταὶ εἰς ὅλα τὰ ἀντικεί-
μενα, τ' ἀπαρτίζοντα τὸν κλάδον, δι' ὃν
φοιτητῆς προσδιορίζει ἑαυτὸν, καὶ χρε-
στοῦν νὰ ἐμφανίσουν ἐκθεσιν εἰς τὸ ἀρ-
χὸν ἐλληνικὸν περὶ ἐνὸς τινος ἀντικεί-
μενου τοῦ αὐτοῦ κλάδου, καὶ νὰ συζητή-
σιν διὰ στόματος τὰ εἰς αὐτὴν ἐμπερι-
εχόμενα. Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις κατατίθεν-
ται ὡς ὕλην διηρημέναι εἰς τὰ ἀρχεῖα
πανεπιστημίου.

21. Ὁ μὴ θέλων νὰ ἐξετασθῇ, λαμ-
βεῖ κατ' αἴτησίν του μετὰ τὴν ἀποπε-
ρας τῆς σπουδῆς του ἐνφράγιστον ἀ-
ποδεικτικὸν, περιέχον· α'. Ὄνομα, ἡλι-
κίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ φοιτητοῦ. β'.
Ἰδιότητα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐ-
κπαιδεύσεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτι-
κῶν.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α.

κῶν περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων καὶ
τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα
τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ
τὴν εἰσόδον αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον·
γ'. Τὴν δὴλῶσιν τοῦ καιροῦ, ἐξ ὅτου ἐμ-
βήκεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. δ'. Ἀποδει-
κτικὸν ἡθῶν εἰς ἀποδεικτικὴν ἐπιμελείαν·
Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει γέρει τὴν σφρα-
γίδα καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρυτάνεως,
εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σχολάρχου τῆς
ἀνηκούσας σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ
γραμματέως. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀπο-
δεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφεσθαι εἰς
ἰδιαιτέρον βιβλίον κρατούμενον ὑπὸ τοῦ
γραμματέως, ἐπιτηρουμένου ἀμέσως τοῦ
πρυτάνεως, ὅστις τὸ ἀριθμεῖ καὶ μονο-
γραφεῖ, καὶ διατηρεῖ εἰς τὸ μυστικόν,
καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπι-
μελείας μαρτυρίαν. Ὁ ἀπολέσας τὸ πρω-
τότυπον ἀποδεικτικόν, δύναται νὰ λάβῃ
αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

22. Ὁ εὐδοκίμησας εἰς τὴν ἀπολυτή-
ριν ταύτην εξέτασιν, εἰμὲν διέτρεξε τὸ
ἐν τῷ πανεπιστημίῳ στάδιον εἰς τριετίαν,
λαμβάνει δίπλωμα προλύτου.

Τὰ διπλώματα ταῦτα ὑπογράφονται
ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως, προσυπογραφομένου
τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπιτιθεμένης τῆς
σφραγίδος, φερούσης, ἐν μὲν τῷ μέσῳ τὰ
βασιλικὰ Ἡμῶν παράσημα, πέριξ δὲ τὰς
λέξεις βασιλικὸν Πανεπιστήμιον Ὁθωαν.

Περὶ ὁρισμῶν περὶ μικροτέρων ἀκαδη-
μαϊκῶν βαθμῶν, καὶ καθόσον οὗτοι, καὶ
ὁ βαθμὸς τοῦ προλύτου, ἀπαιτοῦνται, διὰ
ν' ἀπολαύσῃ τις διμυσίῳ τινὰ θέσιν ἐπε-
φυλάχθημεν νὰ ὀρίσωμεν εἰς τὰς διατυ-
πώσεις τοῦ πανεπιστημίου, καὶ εἰς τὸ διά-
ταγμα τὸ περὶ ἐξετάσεως τῶν διὰ τὴν
δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Τὰ περὶ ἐπιμελείας, ἀκριβοῦς καὶ προ-
σεκτικῆς φοιτήσεως, καὶ προόδων, ἀπὸ
τοὺς μαθητὰς ζητούμενα ἀποδεικτικὰ, δι-
δονται ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς μόνον ἰδιαι-
τέρως.

23. Εἰς ἑκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται
νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια, ἀνεὶ ἰδι-
αιτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἂν

ποτέ ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινεν εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἔν ἔτος τοῦλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

24. Αἱ χρηματικαὶ συνεισφοραὶ τῶν φοιτητῶν εἰς τὸ πανεπιστήμιον εἶναι, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τάξιν χαρτοσήμου, αἱ ἀκόλουθοι. α. Διὰ τὴν ἐγγραφὴν, καὶ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, θέλουν πληρῶναι ἀνὰ δέκα δραχμᾶς. β. Διδάκτρα μέτρια, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς 40, καὶ μὴ ἐλλειπνύμενα τῶν 10 δραχμῶν κατ' ἔτος διὰ τὰς ἰδιαιτέρας παραδόσεις· προσδιοριζόμενα δὲ δι' ἕκαστον μάθημα εἰς τὸ ἐτησίως ἐκδιδόμενον πρόγραμμα. γ. Πληρωμὴ ποσότητος, προσδιορισθησομένη· ἀκριβέστερον, διὰ τὰ ἀπολυτήρια καὶ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς βαθμούς· Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὅποιον ἐπληρώθησαν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἔμισον τῆς ἐξμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι πρὸς τοὺς φοιτητάς. Δι' ὁριστικὰ διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν, θέλουν περιέχῃ ὁρισμοὺς περὶ τῶν δωρεᾶν (δημοσίως) παραδιδόμενων μαθημάτων, ὡσχύτως καὶ περὶ τῆς χρήσεως τῶν συναζομένων δικαιωμάτων ἀπὸ τὰς ἐγγραφάς, τοὺς προβιβάσματος, καὶ τὰ ἀπολυτήρια διπλώματα.

25. Τῶν διδασκτρῶν, καὶ, κατὰ περιστάσεις, τοῦ δικαίωματος τῆς ἐγγραφῆς, δύνανται ν' ἀπαλαχθῶσιν οἱ φοιτηταί, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου ὡσάκις φέρουν ἀποδείξεις τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν τοῦ μέρους, ὅπου διατρίβουσι, περὶ τῆς πενίας των. Γ' ἀποδεικτικὰ ταῦτα θέλουν περιέχει. α) Ὄνομα καὶ κατεῖκίαν τοῦ αἰτούντος· β) Κατάστασιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων· γ) Ἄν ὁ πατὴρ, ἢ ἡ μήτηρ, ἢ οἱ δύο, ἀπέθανον· δ) Τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώντων ἀδελφῶν, καὶ ἂν οὗτοι· ἔχουσιν τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ οὐκ

ε) Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος καθόσον αὕτη εἴμπορεῖ νὰ γνωστοποιηθῇ δι' ἐξετάσεως· ς. Τὴν ἐκμισθοῦ κτλ., πρόσδοτον· ζ. Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ. Ὅστις φοιτητὴς ἐπὶ τῇ θάσει τοιοῦτου ἀποδεικτικοῦ ζητεῖ τὴν τῶν διδασκτρῶν ἀπαλλαγὴν, θέλει, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ, παρουσιάζει αὐτὰ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ μάθημα καταγράφεται.

26. Καὶ μὴ ἐγγραφείς φοιτητὴς δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ ὡς ἀκροατὴς τὰ μαθήματα, λαμβάνων ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ διδάκτρου γραμματίον εἰσόδου, καὶ εἰς τὰ τέλει τῆς σειρᾶς διὰ δραχμὴν πάλιν ἀποδεικτικὸν τοῦ καθηγητοῦ.

Ὁ βουλούμενος ἀκροατὴς, δύναται νὰ ἐξετασθῇ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως· λαμβάνει ἀποδεικτικὰ ἀπὸ τὰ πανεπιστήμιον, τὰ ὅποια αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ οὐδεμίαν ἔχουν ἰσχύν, ἀλλὰ συνοδεύοντα ἄλλα διπλώματα ἐπαυξάνουν αὐτῶν τὴν ἀξίαν.

Ε'. Περὶ διοικήσεως τοῦ πανεπιστημίου.

27. Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἐν δίκῃ αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα πρύτανιν (recteur) ἐκαστῆς δὲ σχολῆς· εἰς ἓνα σχολάρχην (doyen). Τοῦτους δὲ θέλομεν διορίσει ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς, ὁ μὲν πρύτανις θέλει ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίης ἀπὸ τοὺς καθηγητάς, πρᾶξι νομένων δύο ὀνομάτων εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν, οἱ δὲ σχολάρχαι ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς σχολὰς των διὰ πλειοψηφίας.

28. Ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πανεπιστημίου, καθόσον εἶναι ὑπόχρεως πρὸς ταῦτα, ἐπιμελούμενος, ὥστε νὰ φυλάττεται πάντοτε ἡ ἀπαιτούμενη ἀρμονία καὶ σύμφωνία

νὰ ἐκτελῶνται κατὰ γράμμα αἱ περὶ ἐπιστημίου ὁδηγίαι καὶ διατάξεις.

29. Ἐπὶ φοιτητῶν ξένων, καὶ μὴ ἐχόντων ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου εἰς, πλησίον συγγενεῖς, ἢ ἐπιτρόπους ὥστε νὰ ἐπαγρυπνῇ ὁ πρύτανις, εἰδῶν τοὺς οἰκείους αὐτῶν, ὁσάκις τοὺς περὶ παρεκτρεπομένους τῆς ὁδοῦ τῆς τῆς καὶ τῆς εὐπρεπειᾶς. Διὰ τοῦτο θέσθω ὥς ἐν τῶν χρεῶν του νὰ γνωρίζῃ τὰς σχέσεις, τὰς συναναστροφάς, τοὺς ὁρίμους, κτλ. τῶν φοιτητῶν.

30. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας, ἢ ἄλλης ὥς παρεκτροπῆς ἀπὸ μέρους τοῦ καθηγητοῦ, ὁ πρύτανις ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκκαταστάσιν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

31. Εἰς τοὺς παρεκτραπέντας μαθητὰς ὡς τοῦ καστῆματος δύναται νὰ ἐπιπλήσῃ ὁ πρύτανις, ἐπιφυλαττομένων καὶ διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰς ἐπιπλήξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου. α) Ἐπίπληξιν ἰδιαιτέρως. β) Ἐπίπληξιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου. γ) Κράτησιν ὡς τοῦ καταστήματος μέχρι 24 ὥρων. Διὰ πταίσματα ἀπαιτοῦνται βαρυτέρας, ἀναφέρεται πρὸς τὸ ἀκαδημαϊκὸν βούλιον.

32. Ὁ πρύτανις συγκαλεῖ, τοῦλάχιστον ἐξ τοῦ μὲν, εἰς συνεδρίασιν τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων καταστήματος, καὶ μάλιστα περὶ τῆς κτλ. διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ σχολμάτων, τὰ ὅποια δὲν ἀνετίθησαν τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τῶν θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα πανεπιστημίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸν ἐκκαταστάσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ὁποίου δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκδίδονται αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅταν καταδικάζωσιν εἰς κράτησιν περισσότεραν τῶν τεσσάρων ἐβδομάδων, ἢ εἰς παντελὴ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ ἐπιτροπῆς, ἐπιφυλαττομένη νὰ ἀποφασίσωμεν.

33. Τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου συγκροτεῖται ἀπὸ τῶν νῦν πρυτάνων καὶ ἀπὸ τῶν πρῶτων, ἀπὸ τοὺς τέσσαρας σχολάρχας. καὶ ἀπὸ τρεῖς ἄλλους καθηγητὰς. Ὁ εἰς ἐκ τῶν τελευταίων ἀλλάζει κατ' ἔτος.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ πρύτανις, καὶ ἰσοψηφίας οὐσας, ἀποφασίζει ἢ ψήφους του.

34. Τρεῖς μῆνας, πρὶν τελειώσῃ τὸ ἔτος τῶν μαθημάτων, συγκαλεῖ ὁ πρύτανις τὴν ἐκκαταστάσιν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ἥτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν του ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας. α) Δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν πρυτανίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους (κατὰ τὸ ἀρθρ. 28) καὶ β) Δικαιουμένην εἰς σχολὰς. τοὺς τέσσαρας σχολάρχας διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Διὰ νὰ ἔχωσι κύρος αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀπαιτεῖται νὰ ψηφισθῶσιν τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα, ὅντος ἐκάστου αὐτῶν ὑποχρέου νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῆς ἐκλογῆς χωρὶς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Ὅταν δὲ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἐκτεθέντες λόγοι κριθῶσιν εὐλογοὶ παρὰ τῆς συνέλευσεως, τότε γίνεται δεκτὸν τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιναπτόμενον ἐν τῷ γράμματι ψηφοδέλτιον.

Μέχρι δὲ νεωτέρας διατάξεως, ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς καθηγητὰς, τὸσον τοὺς ἐπιτιμίους, ὅσον καὶ τοὺς ἐκτάκτους, νὰ ἔχωσιν ἔδραν καὶ ψῆφον ἐν τῇ συνέλευσει ταύτῃ, ὡσαύτως καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἀξιώματα.

35. Τὴν ἐν τῇ προλαβόντι ἀρθρῷ δηλωθεῖσαν συνέλευσιν συγκαλεῖ ὁ πρύτανις ὡσαύτως καὶ ἐν τέλει τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων. α. Διὰ νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς διοικήσεώς του, καὶ περὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν συμβάντων, τῶν ἐν τῇ διαστάσει τούτῃ. β. Διὰ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβουλίου (κατὰ τὸ ἀρθρ. 34), καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν δι' ἡ

τριῶν, νέων συμβούλων, ἐν περιστάσει, ὅτε δηλ. ἤθελον διορισθῇ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, εἰς, ἢ καὶ δύο, ἀπὸ τοὺς μὴ ἀλλάχθέντας εἰς πρύτανιν, ἢ σχολάρχην καὶ γ'. Διὰ τὰ καμὴ τὴν παρτίτησιν τοῦ ἀξιώματός του, καὶ νὰ εἰσάξῃ τὸν διάδοχόν του εἰς αὐτό.

36. Τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων συνέρονται καὶ αἱ σχολαί, κατ' ἰδίαν ἐκάστη, διὰ νὰ προσδιορίσων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σχολάρχου τὸν κύκλον τῶν ἐντὸς αὐτῶν παραδοθησομένων μαθημάτων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τὰ προγράμματα τῶν διαφόρων σχολῶν συναθροίζων ὁ πρύτανις, καθυποβάλλει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ γενομένης τῆς ἐγκρίσεως, τὰ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου.

37. Ὁμοίως θέλει συγκαλεῖ ἕκαστος σχολάρχης τὴν ἰδίαν σχολὴν εἰς συνέλευσιν, ὅσαςκις τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον, ἢ ὅσαςκις δύο μέλη τῆς σχολῆς προστείνωσι περὶ τούτου, διὰ νὰ συσχεθῶσιν περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὴν σχολὴν.

Ἐκτὸς τούτου, διὰ νὰ δύναται ὁ φοιτητῆς, εἰσαρχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκειμένων σπουδῶν, ἐκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου, τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἢ δὲ διδασκαλίαν αὐτὴ θέλει διδασθῇ εἰς ἕκαστον φοιτητὴν, ὅταν ἐγγράφηται.

38. Ὁ κατὰ καιρὸν πρύτανις θέλει ἔχει, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία του, βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατείας καὶ ἐπιμισθιον 400 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ζ'. Ἀχροτελεύτιοι ὅρισμοί.

39. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν αὐτοῦ, θέλουσι συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ἰδιαιτέροι κανονικοὶ ὅρισμοί, ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

40. Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν, καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν, δὲν γίνεται καμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ σφίνοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διαρκοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλ. ἕως 1 Ὀκτωβ. καὶ τοῦ Πάσχα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ Πάσχα ἐβδομάδος.

41. Ἐπεὶ δὴ τόγε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

42. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαιτέρα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἀπριλίου 1837.

ΔΗΛΟΣ.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας δηλοποιεῖ ὅτι,

Τὴν 3 (15) Μαΐου ε. ε. ἡμέραν δευτέρην θέλει γίνεῃ ἡ πρώτη ἐναρξίς τοῦ ἐλληνικοῦ πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ. Προσκαλοῦνται ἐπομένως ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μαθητεύσωσιν εἰς μίαν τῶν σχολῶν αὐτοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν ἀνήκοντα σχολάρχην διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1837.

506 Α. Περί διακρίσεως κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦ. ΠΡΩΤΟΝ.

Περί διακρίσεως κτημάτων.

1. Κτῆμα ὀνομάζεται πᾶν ὅ,τι ἐμ-

ρεῖ νά ᾖναι ἀντικειμένον ἰδιοκτησίας
μοσὶ υἷ ἰδιωτικῆς.

2. Τὰ κτήματα εἶναι· ἐνσώματα ἢ
ῶματα, ἀντικαταστατὰ ἢ ἀναντικα-
ταστατα, κινητὰ ἢ ἀκίνητα.

3. Ἐνσώματων εἶναι πᾶν κτῆμα τοῦ
οἰοῦ διὰ τῶν αἰσθητῶν ἀντιλαμβα-
θεῖα, τὰ δὲ κτήματα τὰ μὴ ὑποπίπτον-
τῇ αἰσθήσει εἶναι ἀσώματα.

4. Ἀντικαταστατὰ κτήματα εἶναι, ὅσα
ἀνταντίζονται ὁ ἀποδοῦσι δι' ἄλλων κτημά-
ων τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ποιότητος
εἶνα δὲ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν δύ-
ναι νά γενῇ δι' ἄλλων, ἀλλ' ἀποδίδον-
αὐτὰ ταῦτα, καλοῦνται ἀναντικατά-
στα.

5. Τὰ κτήματα τὰ ἄνευ βλάβης τῆς
οἰας αὐτῶν δυνάμενα νά μεταφερθῶσιν
ὁ τόπου εἰς τόπον, λέγονται κινητὰ τὰ
τῆς ἐναντίας ιδιότητος, ἀκίνητα.

6. Κτήματα φύσει κινητὰ λογίζονται
κίνητα, ὅταν, ἢ τῇ δυνάμει τοῦ νόμου,
ἢ προθέσει τοῦ ἰδιοκτῆμονος, ἀποτελοῦν
ρακολούθημα ἀκινήτου τινός.

7. Παρακολούθημα λέγεται πᾶν τὸ
τὰ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου κτήματος εἰς
ρκῆ σύνδεσμον τεθειμένον· εἶναι δὲ ὅχι
ων τὸ προσαύξημα κτήματος τινος, ἐφ'
δὲν χωρισθῇ ἀπὸ τούτου, ἀλλὰ καὶ
παραρτήματα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν
δυνάτναι νά γενῇ χρῆσις τοῦ κυρίου
κλήματος, ἢ τὰ ὅποια ὁ νόμος, ἢ ὁ ἰδι-
κτήτης ἐπροσδιόρισεν εἰς διαρκῆ ὑπηρε-
(service) τοῦ κυρίου κτήματος.

8. Τοιαῦτα παρακολούθημα ἀκινήτου
κλήματος εἶναι ἰδίως τὰ ἐξῆς.

1. Πᾶν ὅ,τι εἶναι συμπεπηγμένον μετ'
τοῦ διὰ γύψου, ἀσβέστου ἢ ἀμμοκοινίας
δὲν δύναται ν' ἀπαχωρισθῇ, χωρὶς νά
θῇ αὐτὸ συντριβὴν ἢ χειροτέρευσιν, ἢ
ρις νά διαρράγῃ ἢ νά χειροτερευθῇ τὸ
ρο· τοῦ κτήματος, μεθ' οὗ εἶναι συμ-
πηγμένον, ὡς καθρέπται καὶ εἰκόνες,
αν τὸ περιζώμα των ἀπατελῇ ἐν σώμα
τὸν τοῖχον.

2. Τὰ φυτὰ, τὰ δένδρα, τὰ ὀπωρικά,
δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ὅσα ἢ ἢ πει-

ράγει χρῆσμα πράγματα, ἐν ὅσῳ δὲν ἐκ-
κοπῶσιν ἀπ' αὐτῆς.

3. Ὁ αἶτος, ἡ ξυλική, ἡ φορβή καὶ πᾶν
ἄλλο προϊόν, καὶ συνειλεγμένον ἂν ἢ, ἢ
κόπρος, τὰ ζῶα καὶ τὰ ἐργαλεῖα καὶ
σκεύη, ὡς ληνοὶ, λέβητες, ἄμβυκες, πίθοι,
κάδοι, σχοινιά, ἄλυσσοι, πυρσοβεστήρες,
τὰ εἰς κτῆμα ἢ ἐργαστάσιον τι ἀνήκοντα,
καθ' ὅσον ὅλα ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα, καὶ
ἐξειδικασμένως προσδιωρισμένα εἰς τὴν τα-
κτικὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματος, ἢ τὴν
τακτικὴν χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου.

4. Αἱ κυψέλαι τῶν μελισσῶν, αἱ πε-
ριστεραὶ τῶν περιστερῶνων, καθ' ὅσον
εἶναι προσδιωρισμένα εἰς κτῆμα τι, ὡσαύ-
τως δὲ καὶ οἱ ἐν λίμναις ἰχθεῖς.

9. Ἡ οἰκοδομικὴ ὕλη ἢ ἐκ τῆς κατε-
δαρίσεως κτιρίου τινος προερχομένη, θεω-
ρεῖται ἀκινήτος, ἐν ὅσῳ εὐρίσκεται ἐπὶ
τοῦ τόπου τοῦ κατεδαφισθέντος κτιρίου·
ἢ δὲ πρὸς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίου
τινός· προσαυθεῖσα, εἶναι κινήτη, ἐν ὅσῳ
ὁ ἐργάτης δὲν τὴν μεταχειρισθῇ εἰς οἰ-
κοδομήν.

10. Ἐπιπλα καλοῦνται ἐκεῖνα μόνον
τὰ κίνητα, ὅσα συντείνουσι εἰς χρῆσιν καὶ
καλλωπισμὸν τῶν οἰκημάτων, ὡς, τὰ-
πτες, κλῖναι, καθῆκλαι, καθρέπται, κρε-
μαστά ὡρολόγια (pendules), τράπεζαι,
εἰκόνες, ἰχνογραφήματα, ἀγάλματα καὶ
ἄλλα τοιαῦτα· ἀλλ' ὅχι καὶ αἱ τῶν τριῶν
τελευταίων ἀντικειμένων συλλογαί, αἵτι-
νες δύνανται νά εὐρίσκωνται εἰς ἀποθήκας
ἢ καὶ ἰδιαιτέρους θαλάμους.

11. Ἡ πώλησις ἢ δώρησις οἰκίας μετ'
τῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβάνει ὅλα τὰ κίνητα
πράγματα, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ μετρητὰ
χρήματα, οὐδὲ τὰς ὁμολογίας καὶ ἄλλα
δίκαια, τὰ περὶ τῶν ὁποίων ἐγγράφα ἐμ-
ποροῦν νά ᾖναι κατατεθειμένα εἰς τὴν
οἰκίαν.

Ὅλα τὰ δίκαια θεωροῦνται ὡς κτήματα
κίνητα, ἐξαίρουμένων τῶν ἐπὶ τινος ἀκι-
νήτου δουλειῶν, καὶ τῶν πρὸς διεκδίκησιν
ἀκινήτου τινός ἀγωγῶν, ὅτινα θεωροῦνται
ὡς ἀκίνητα.

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΩΝ.

Περὶ τῶν κτημάτων, θεωρουμένων ὡς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν.

13. Τὰ κτήματα εἶναι, ἢτοι δημόσια ἢ ἰδιωτικά.

14. Δημόσια κτήματα εἶναι, ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπικράτειαν.

15. Αἱ ὁδοὶ καὶ αἰγιατοὶ, αἱ διατηρούμεναι μ' ἐξόδα τοῦ δημοσίου ταμείου, οἱ δυνάμενοι νὰ κατασταθῶσι πλευστοὶ ποταμοὶ μὲ τὰς ὄχθας τῶν, οἱ αἰγιατοὶ, οἱ λιμένες, οἱ ὅρμοι (rades), καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας ὅσα δὲν δύνανται νὰ γενῶσιν ἰδιοκτησία ἰδιωτικῇ, θεωροῦνται ὡς κτήματα δημόσια.

Ὅχθαι καὶ αἰγιατοὶ, εἶναι ἡ περιτοχοῦσα τὴν θάλασσαν ἢ τοὺς ποταμοὺς γῆ, καθ' ὅσον μέρος βρέχεται ἀπὸ τὰς μεγίστας, πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν ὑδάτων ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους πλημμύρας.

16. Ὅλα τὰ παρ' ἰδιωτῶν, ἢ κοινοτήτων, μὴ δεσποζόμενα, δηλαδή ὅλα τὰ ἀδέσποστα, καὶ τὰ τῶν ἀκλήρων ἀποθανόντων κτήματα, ἢ τὰ ἐγκταλελειμμένα ἀπὸ τῶν κληρονόμων κτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν ἄλλων ἀποδεδειγμέναι ἀπαιτήσεις, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον.

17. Αἱ πύλαι, τὰ τεῖχη, αἱ τάφροι καὶ αἱ ἐπάλξεις, καὶ ἐν γένει τὰ ὀχυρώματα τῶν φρουρίων ἢ ἄλλων πολεμικῶν χωρίων, ἀποτελοῦν μέρος τῆς δημοσίου κτήσεως.

18. Ἐπίσης τὰ γήπεδα, τὰ ὀχυρώματα καὶ αἱ ἐπάλξεις τῶν χωρίων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι πλέον χωρία πολεμικά, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν ἐγκύρως δὲν ἀπηλλοτριώθησαν, ἢ δὲν ἔγιναν ἰδιοκτησία ἰδιωτικῇ διὰ παραγραφῆς.

19. Ἰδιωτικά κτήματα εἶναι τ' ἀνήκοντα εἰς ἓν, ἢ καὶ πλείω, κατὰ μέρος ἄτομα, ἢ εἰς κοινότητά τινα.

20. Κτήματα κοινότητος εἶναι τ' ἀνήκοντα εἰς τὸ σύνολον ἀνθρώπων, ἀποτελούντων ἐν ἰδανικῶν πρόσωπον, καὶ οὐχὶ

ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἄτομα, ἐξ ὧν σύγκαιται τὸ ἰδανικὸν πρόσωπον.

21. Αἱ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀπικτάται, διατηρεῖται καὶ μεταδίδεται ἐγκύρως ἡ ἰδιοκτησία τῶν κτημάτων, ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ περιεχόμεναι διατάξεις, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δημόσια κτήματα, καθ' ὅσον εἰδικοί νόμοι δὲν διατάττωσιν ἄλλως περὶ τῆς διοικήσεως τῶν κτημάτων τούτων.

22. Δίκαια ἐγκείμενα εἰς τὸ κτήμα εἶναι τὰ τῆς διακατοχῆς, τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς κληρονομίας, τῶν δουλειῶν, τῆς ὑποθήκης καὶ τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1837.

507. Δ. Περὶ τροπολογήσεως τοῦ § 2 τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ Β. διατάγματος περὶ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίου ἁλατος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ὑπ' ἀρ. 12,404 τῆς 7 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν·

α. Ὅσοι ἐξάγουσι διὰ ξηρᾶς ἐγγύριον ἄλας, δύνανται νὰ δίδωσιν ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἀντὶ τῆς χρηματικῆς καταβολῆς τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει ὁ β'. παράγραφος τοῦ 6 ἀρθ. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1825, περὶ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίου ἁλατος Β. διατάγματος, δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

β'. Ὁ ἐγγυητὴς θεωρεῖται ἐλεύθερος τῆς ἐγγυήσεως, ἅμα παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀποθηκάριον τῆς ἀλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἤγοράσθη τὸ ἄλας, ἐπίσημον ἀποδεικνύον κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, διαλαμβάνουσιν, ὅτι τὸ ἀγορασθὲν ἄλας ἐξήχθη ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) Ἰ. Β. διατάγματος.

γ'. Ἄν ὁ ἀγοραστὴς, ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δὲν παρουσιάσωσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω 6 ἀρθρον,

ποδείξιν τῆς ἐξαγωγῆς, τότε θέλει ὑπο-
λλεσθαι ὁ ἐγγυητής εἰς τὴν πληρωμὴν
τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ ἀλατος, τῆς
οσοδιωρισμένης διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνά-
σιν καὶ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία
ἀπορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσί-
σιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθيناίς, τὴν 24 Ἰουνίου 1837.

8. Ν. Περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ
τύπου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
ἀμμάτων τῆς Ἐπικρατείας, παραη-
σαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορθώσω-
ν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον καὶ πληρέστε-
ρας περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει διατάξεις
ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποι-
οῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰς περὶ τύπου

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν
ἡ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδό-
χου, τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν καὶ
τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α. Εξυβρίσεις τοῦ Βασιλέως.

1. Μὲ θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπι-
λλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερὸν πρό-
σωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐ-
τὸ αἰκίαν.

2. Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους
τιμωρεῖται: 1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ
ἐν δημοσίῳ τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ
ἐν δημοσίῳ ἐγγράφῳ, ἢ συμβολικῶν
πραστάσεων, ἢ δι' ὅποιονδήποτε αἰσθη-
τικὴν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακοινώσεων πρὸς
δημόσιον, α) Ὑβρίζει, χλευάζει, δυσφη-
μεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν
Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν β) Προσπαθεῖ
διεγείρει μῆτος ἢ περιφρόνησιν κατ' αὐ-
τὸν γ) Αποδίδει εἰς ἄλλον πρὸς τὸν

Βασιλέα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς
Ἑλλάδος ἢ δ') Καθ' οἰονδήποτε ἄλλον
τρόπον προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ Βα-
σιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει, ἢ διαδί-
δει ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἐγγράφα, ἢ πα-
ραστάσεις

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ
Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς
πράξεως.

3. Εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο
ἐτῶν καταδικάζεται, ὅστις, ἐκτὸς τῶν
εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανο-
μένων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν
πρὸς τὸν Βασιλέα, καθόσον ἀφορᾷ τὸ
ἱερὸν αὐτοῦ πρόσωπον, ἢ τὴν Βασιλικὴν
αὐτοῦ ἐξουσίαν.

4. Ὅστις ἀποδώσει εἰς τὸν Βασιλέα
τὸ ὄνειδος, ἢ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων
τῆς Κυβερνήσεώς του, τιμωρεῖται μὲ φυ-
λάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους, καὶ
μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεν-
τακοσίων δραχμῶν.

5. Ὡς ὑβριστὴς τῆς Βασιλικῆς Μεγα-
λειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστάς ἐνοχος
τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, καὶ 3
ἀναφερομένων πράξεων κατὰ τῆς Συζύγου
τοῦ Βασιλέως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρόσω-
πον αὐτῆς.

Β. Περιύβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων
τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

6. Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν
τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημόσιον τόπον ἢ
παρόντων πολλῶν, περιύβριζει ἢ διὰ μῖσος,
ἢ περιφρόνησιν, ἀφαιρεῖ, ἢ βλάπτει, τὰ
Βασιλικά σύμβολα, ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς
ἀξίας σημεῖα.

Γ'. Εξυβρίσεις τοῦ διαδόχου τοῦ
Βασιλέως.

7. Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ δια-
δόχου τῆς Βασιλείας, τιμωρεῖται, εἰς
μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 1 μὲ πρό-
σκαιρα δεσμὰ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ
ἁρθροῦ 2, μὲ φυλάκισιν ἐννέα μηνῶν
μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτω-

σιν τοῦ ἄρθρου 3, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Δ. Ἐξυβρίσεις τοῦ διεπόντος τὴν Βασιλείαν.

8. Ἐξυβρίσεις, γενόμεναι κατὰ τοῦ διεπόντος τὴν Βασιλείαν, τιμωροῦνται καθόσον μὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 7, καθόσον δὲ περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 4, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ε'. Ἐξυβρίσεις τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

9. Ἡ ἐκτέλεσις ἀξιοποῖνου πράξεως κατὰ τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ ἐξυβρίσεως ξένων ἡγεμόνων καὶ κυβερνήσεων, τῶν διπλωματικῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

10. Μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει, ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως, τοὺς ἡγεμόνας ξένων ἐπικρατειῶν.

11. Φυλάκισις ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους καταγινώσκεται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα, ἢ δυσφημοῦντα, δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τοὺς παρὰ τῷ Βασιλεῖ συστημένους πρέσβεις, ἢ ἄλλους, διπλωματικὸν χαρακτήρα ἔχοντας, πληρεξουσίου ξένων δυνάμεων, ὡς τοιούτους.

12. Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοσίας ὁμιλίας, εἰς κοινῶς διαδεδομένα συγγράμματα, ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ ἀρχὰς ξένων ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ ἄλλων δυσμενῶν αἰτιάσεων, ἢ προσκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

13. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων

10, 11, καὶ 12 δὲν γίνεται ποινικὴ καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἐγκλήσιν τοῦ ὑβρισθέντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἄρθρ. 10 καὶ 12 ἡ ἐγκλήσις δύναται νὰ γενῇ καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διπλωματικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ προσβληθέντος ἡγεμόνος, ἢ τῆς προσβληθείσης κυβερνήσεως, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἀπεσταλμένους διπλωματικούς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν καθεστώτων νόμων.

14. Ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θρησκείας εἰς παρεμβάσιν τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐλύσῃ προσηλύτους εἰς λεγόμενα θρησκευτικὰ δόγματα, μὲ τὰ ὅποια ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβαστος ἢ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, υποβάλλεται εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέτι, ἐὰν ᾖναι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

15. Εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους καταδικάζεται, ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίαν ἐγγράφον καὶ παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ, περιφρονητικῶς χλευάζει τὸ πολίτευμα, τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ἢ τοὺς ἀπαρτίζονται τὸ πολίτευμα νόμους, ἢ προσβάλλει αὐτῇ ζητῶν νὰ τὰ ἀνατρέψῃ.

Προσβολὴ διὰ βλασφημίας, λοιδορίας ἢ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων, ἐπισύρει φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

16. Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις προκαλεῖ, ἢ διεγείρει εἰς ἀπειθεῖν κατὰ τῶν καθεστώτων νόμων εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίου

γγράφου, ἢ ἄλλης ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον. Ἐάν διὰ τοιαύτης προκλήσεως, διεγέρσεως, παρεκινήθωσιν τινόντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθειαν, καταγινώσκεται φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο τῶν.

47. Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ ὑποτροπὴ τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν ἐπιβάλλεται ἐκείνων, ὅστις εἰς δημοσίαν ὁμιλίαν γγράφως ἢ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν χλευασμῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων τὰ δόγματα, ἢ διατάξεις, καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἀναβολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλης θρησκείας, ἢ ἰσχυρισταμένης μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ὑπερνήσεως.

48. Ὅστις διὰ δημοσίου ὁμιλίας, διδασκαλίας, συγγράμματος, ἢ συμβολικῆς παραστάσεως ἐκφράζεται εἰς πρόσκομμα ἄλλων μὲ τρόπον, προσβάλλοντα τὸ ἀρειόμενον σέβας πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ ἀντὶς ὅστις ἐκφράζει τοιαύτας ἀρχάς, ἤξεις, ἢ φρονήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιβαίνειν ἐν γένει εἰς τὰς θάσεις τῆς θρησκείας, καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι ἐπιβλαβῆς τὴν θρησκείαν, ἢ εἰς τὰ ἥθη, ὅστις προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ πράξεις, χαρκτηρισζομένας, ὡς πλημμελήματα, ἢ κτυγήματα, παρὰ τοῦ νόμου, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

ΚΕΦ. Δ'.

περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας.

Περὶ ὑβριστικῶν δηλοποιήσεων καὶ ἀπογραφῶν τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

49. Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται, ὅστις αὐτονομῶνως σχίζει, ἀφαιρεῖ, βλάπτει, ἐκτελεῖ ἢ παραμορφώνει τὰ παρὰ τῆς ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν τοιχοκολλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Μὲ φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται, ὅστις περιυβρίζει δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς ἀρχῆς.

Ε'. Εξύβρισις τῆς εἰς ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

20. Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ μὲ περιφρονητικὸν χλευασμὸν, ἢ δι' ἀπειλητικῶν ἢ στασιαστικῶν ἐκφράσεων, προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μίσος, ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πράξεων τῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ὅστις ὁμῶς ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς εὐσχήμου συζητήσεως τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν.

21. Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις καθυβρίζει δι' ἐνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων, ἢ ἀπειλῶν, ἐλασφημεῖ ἐγγράφως διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ διὰ ζωσῆς χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ, Βασιλικόν, ἀξίωμα, ἢ ἀρχὴν, ὀρκωτὸν κριτήριον, ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἑνα τῶν ὀρκωτῶν, ἐνῶ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινὰ σχέσιν τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὑβριστὴν, ἢ καθόσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημοσία καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν, ἕνεκα τινὸς διατάξεως τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Ἐάν ἡ ὑβρις γενῇ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, καταγινώσκεται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

22. Ὅστις δι' ἐνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων, ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακὰς, χωροφύλακας, κλήτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers) συμβολαιογράφους ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρέτας, διὰ τὰς ἐξουσίας των,

ἢ ἐνῷ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων.

23. Ἐὰν οἱ εἰς τὸ 21 ἄρθρον ἀναφερόμενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ ἀρχαί, αἰκισθῶσιν, ἐνῷ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντά των, καὶ ἐνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν· γενομένης δὲ τῆς αἰτίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἰρκῆς.

24. Ὅσακις αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰτίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐνεκα τῶν ἔργων τῆς ὑπερεσίας των ἢ διαρκούντων αὐτῶν, οἱ πράξαντες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως ἐξ μηνῶν.

Γ. Περίυβρισις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

25. Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἐνοχὸς περιυβρίσεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Διάταξις γενικῇ.

26. Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις ἀναφερομένων ἐξυβρίσεων, μόνον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 δυσμενῶν αἰτιάσεων ἢ ἀλήθειας, ἀποδεκνυμένη, ἀπαλλάττει τὸν προσβάλλοντα τῆς ἐνεκα τούτων ποινῆς· διὸ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἀπαραδέκτος.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α. Ψευδὴς καταμνήσεις.

27. Ὅστις καταμνησθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐνεκα ἀξιοποιήσεως τινὸς πράξεως, ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου γνωρίζει τὴν ἀθωότητα, ἢ δὲ καταμνησθεὶς τοῦ, εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται νὰ δώσῃ ἀφαιρητὴν εἰς ἀνάκρισιν κατὰ τοῦ καταμνησθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδεὶ καταμνήσεσι μὲ φυλάκισιν.

1.) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμνησθεῖσα πράξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα.

2.) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμνησθεῖσα πράξις ᾖ καὶ πλημμέλημα.

3. Δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ πειθαρχικὴν τιμὰν παράσας, ἢ πταίσμα.

Β. Συκοφαντία.

28. Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνῶσει δι' ἐξωδίκου διαφημίσεως, ἢ διάδοσεως, ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, δημοσίως ἢ κρυφίως, πρᾶξιν τινὰ, ἣτις, ἐὰν ἀλήθειαν, ἤθελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ μὲ φυλάκισιν.

1.) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ προσάπτομένη πράξις ᾖ κακούργημα.

2.) Δύο ἐβδομάδων μέχρις ἐνὸς ἐτους, ἐὰν αὕτη ᾖ καὶ πλημμέλημα.

3. Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἐὰν ᾖ καὶ πειθαρχικὴ παράσας, ἢ πταίσμα.

Γ. Εξίβρισις τῆς τιμῆς.

29. Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμνήσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου, ἢ δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημῶν, λοιδορῶν, χλευάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, δόξας, ἢ φρονήματα περιφρονητικὰ, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἷον δῆποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

1.) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς διενάται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβὴ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπάγγελματός του, καὶ εἰς τὴν πρόδοσιν τοῦ.

2.) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τύπου τοῦ χρόνου, καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, διὰ γαιρεν ἰδίως τὴν κοινὴν περιεργεῖται.

3.) Ἐὰν αὕτη ἀπετίνατο εἰς πρόσωπα, τὰ ὅποια διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δικαίον ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαιτέρον σέβας καὶ τιμὴν.

II παρούσης δύο, ἢ πλειοτέρων τούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυνούσα αἰτία.

30. Φυλάκισις δύο ἐβδομάδων μέχρι

ὅσοι ἐπὶ καταγινώσκειται, ὅσακις ἢ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀπευθύνεται εἰς οἰκογενεῖαν εἰς πολιτικόν, ἢ θρησκευτικόν σωματοῖον, ἢ κοινωνίαν, εἰς τάξιν ἢ εἰς κλάσιν ἀνθρώπων, ἢ εἰς ἔθνος ὁλόκληρον, ἢ ὅσακις ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον τοιαύτης ὁμάδος δόξαι, ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσιν αὐτὴν εἰς γενικὴν καταφρόνησιν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Αἱ κατὰ τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἀπευθυνόμεναι προσβολαὶ καταδιώκονται κατ' ἐγκλησιν ἐκάστου μέλους τῆς προσβαλλομένης τάξεως, ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἢ δὲ ἐγκλησιν ἐκάστου μέλους τοῦ προσβληθέντος ἔθνους τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ προσβληθέντος ἔθνους.

34. Ἐὰν συνηπηρετοῦντες καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των, προσβάλλωσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μεταξὺ αὐτῶν ὑπηρετήσῃ τὴν συγκαχωρημένα ὅριζ' ὡς πρὸς τὸν ὑπάλληλόν του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκείνον τὴν χρεωστούμενην ὑποταγήν, ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπῆς τις πράξις ἢ ἔκφρασις μεταξὺ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦται περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται, ὅχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς περὶ παράβας τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπερετῶν ὁρισμούς.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί

32. Ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ψευδεὶ καταμηνύσει, ἢ συκοφαντίᾳ, ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 27 καὶ 28 ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης προσάψεως· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς διὰ πᾶσαν ἄλλην ὕβριν, ἢτις δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαιῶς συντηρημένη μετὰ τὴν προσκαπομένην πρᾶξιν.

33. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρ. 29 καὶ 30 εἶναι ἀπαραίτητος.

δεκτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσβολὴ, καίτοι μὴ ἐκθέτουσα τὸν προσβαλλόμενον εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν, ἀπευθύνεται εἰς δημόσιον ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετὴν τοῦ Κράτους, καὶ ἀφορᾷ σχέσιν τινὰ τῆς δημοσίου αὐτοῦ ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις δὲν εἶναι δεκτῇ.

34. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας συγχωρεῖται, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων ἀποδείχθῃ ἐντελῶς, τιμωρεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὁ προσβάλλων μετὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ᾗτον χωρὶς ἀνάγκην ἰδίως δυσμενὲς ἢ ἐὰν ὁ τόπος, ὁ χρόνος, καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔγινεν ἡ προσβολὴ, τὴν κατέστησαν ἰδίως δυσμενὲς ἢ ἀπρεπῇ.

35. Ὅστις ἀνταπεδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξόδρῳσιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην ἐμπεριεχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς, μολοντοῦτο ὁ προηγηθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνθυβρίσαντα αἰτία μετριάσεως τῆς ποινῆς.

36. Αἱ εἰς τὰ ἀρθρα 27—30 ἀναγερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπτώσει τοιούτων προσβολῶν γενομένα ἔγγραφα, σημεία, ἢ συμβολικὰ παρυστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Ἰδιαιτέροι ὁρισμοὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας προερχομένων κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Α'. Ἐπιβαρύνουσα ἰδιότης

37. Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως, καὶ χωρὶς ἀποδείξεως αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

δραχμῶν· εἰς δὲ τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος, ἐπὶ μὲν κακουργημάτων καταγνώσκειται συγχρόνως καὶ παῦσι· τοῦ ἐπιτηδεύματός του πανταχῶς, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων κατὰ μὲν πρώτην καὶ δευτέραν φοράν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ παῦσις προσωρινὴ ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπιβάλλεται πάντοτε παῦσις τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους. Ἐάν δὲ οὗτος περιπέσῃ καὶ αὖθις εἰς τοιοῦτον πλημμέλημα, παύεται ὁλοτελῶς.

Β'. Ἀποτελέσεις.

38. Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ ἀπετελέσθησαν ἤδη.

Ἀποτετελεσμένα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ ἀξιοποιεῖν σύγγραμμα, ἢ συμβολικὴ κηρύσσεισις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον ἀνακοίνωσις δημοσίως ἢ κρυφίως· δοθῇ εἰς ἐμπόριον, ἢ ἄλλως πως βληθῇ εἰς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

39. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορώσα τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναγόμενα κακουργήματα, ἢ πλημμελήματα, πρέπει, ἅμα κατασταθῇ τελειόδικος, νὰ δημοσιεύεται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου προσδιοριζομένων ἐγγυηρίων ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, μὲ δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐάν δὲ ἡ κατηγορία ἔχῃ ἀντικείμενον ἐγγώριον τινὰ ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, ὃ ἐκδότης χρεώσται νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ἐκτὸς προσεχῶν ἡμερῶν ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἰκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὴν καταχωρήσῃ.

40. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐπακόλουθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ καταδικασθέντος συγγραμματος.

Δ'. Ἐξακολούθησις τῆς καταχείρισις τοῦ τύπου.

41. Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, καταδικαζούσης σύγγραμμά τι, ἐξακολουθεῖ νὰ διαδίδῃ ἢ νὰ τυπώῃ ἐκ νέου, νὰ ἐκδίδῃ ὡς ἐκδότης, κατ' ἐμπορίαν τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπιδύρει εἰς ἑαυτὸν τὸν μέγιστον ὄρον τῆς ποινῆς.

Ε'. Εὐθύνη.

42. Ἰπόκεινται εἰς εὐθύνην διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα συγγράμματα· 1) Ὁ συγγραφεὺς, ἐάν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι, οὔτε εἰς τὴν τύπωσιν, οὔτε εἰς τὴν ἐκδοσιν, ἔλαβε μέρος· 2) Ὁ ἐκδότης, ἐάν δὲν παραστή, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ συγγραφεὺς, καὶ ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσιν· 3) Ὁ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ἐάν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἐκδότην· 4) Ὁ τυπογράφος, ἐάν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην· 5) Ὁ διαδίδων τὸ σύγγραμμα, καὶ ὁ παραγγέλλας τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, ἐάν δὲν φανερώσῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν, ἐκδότην, ἢ τὸν τυπογράφον.

43. Ὅμοιος μὲ τὸν διαδίδοντα (ἄρθρ. 42 ἀριθ. 5) εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὁ βιβλιωπώλης, ἐάν πωλῇ ἀξιοκατάκριτόν τι σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον παρέλαβε δι' ἄλλης παρὰ τὴν τακτικὴν ὁδὸν τῆς βιβλιοπωλείας, ἢ τὸ ὁποῖον δὲν φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συγγραφέως, τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν, ἐκδότου ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν συνθήκην χρονολογίαν τῆς τυπώσεως, ἢ τοῦ ὁποῖου ἐγνώριζε τὴν ἤδη γενομένην κατάσχεσιν.

44. Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὁρίζονται ἰδίως τὰ ἑξῆς· 1) Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος, δίδει λόγον ὅτε ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτῶν, καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἁρθροῦ. 2) Ἐάν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς ἀπαδείξωσιν ὅτι αὐτοὶ

εἰδήσεως τῶν, καταχωρίσθη αξιοκατάκρι-
τόν τι ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ εἰς τὸ
περιοδικὸν σύγγραμμα ἢ εὐθὺν ἐπίκειται
εἰς τὸν ἐργολάβον, τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ'
ἐμπορίαν ἐκδόσαν, ἢ πάντα ἄλλαν αἰτίον
τῆς καταχωρίσεως. Ἡ ἐπαγομένη ὁμοίως
παρὰ τοῦ συντάκτου ἀποδείξις τῆς ἀ-
γνοίας εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐν τῷ φύλλον,
ἐκτεμάχιον ἢ τετράδιον, εἰς τὸ ὁποῖον πε-
ριέχεται τὸ ἀξιόποιον ἄρθρον, ὑπεγράφη
διωχέει· παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον,
καὶ παρεδόθη εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτο-
δικαῖς εἰσαγγελέα. 3) Ἡ κατὰ τοῦ ἐνός
τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ §. 4 ἀναφερο-
μένων προσώπων καταδίδωσι δὲν δύνα-
σθαι νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λόγος ἀναβολῆς
τῆς δίκης τοῦ ἐτέρου ἐξ αὐτῶν ἰδίᾳ κα-
ταγορηθέντος,

§ 5. Ἐάν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ
ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου ἀποφύγῃ τὴν
δικαστικὴν καταδίωξιν δι' ἀποδρά-
σεως, ἢ διὰ τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους δια-
κριβῆς, δίδει τότε λόγον ὁ ἀμέσως ἐπὶ
αὐτοῦ κατὰ τὴν διὰ τῶν ἄρθρων 42 καὶ
44 ἀριθ. 1 καὶ 2 διαγραφείσαν σειρᾶν.

§ 6. Ἡ παραγραφή τῶν κακούργημά-
των καὶ πλημελημάτων τῆς ἐλευθερο-
τυπίας ἀκολουθεῖ τοὺς περὶ παραγραφῆς
γενικοὺς ὅρισμούς (ἄρθρ. 419-422 τοῦ
ποινικοῦ νόμου).

Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγ-
γράμματα ἢ παραγραφή ἄρχεται ἀφ' ἧς
μέρας τὸ παρὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου
συμμορφῶν ἀντίτυπον παρεδόθη εἰς τὸν
παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πταίσματα ἀναγόμενα εἰς τὸν τύπον
καὶ βιβλιοεμπορίαν.

Κατάχρησις τοῦ τύπου καὶ τῆς βιβλιοε-
μπορίας.

Ὅστις τυπῶναι καὶ ἐκδίδει συγγράμ-
ματα, ἢ ἄλλα φύλλα, διὰ τινος ἰδιωτικοῦ
εργαστηρίου, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ
ἐτερέχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα, τι-
μωρεῖται μὲ πρόστιμον εἰκοσι μέχρι δια-

κοσίων δραχμῶν, καὶ μὲ κράτησιν δύο ἡ-
μερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων.

Τὰ ὑπάρχοντα ἀντίτυπα τῶν ἄνευ
ἀδείας τυπωθέντων συγγραμμάτων, τὰ
σκέυη τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας
δημεύονται.

§ 8. Μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι
δύο ἐβδομάδων, καὶ μὲ πρόστιμον δέκα
μέχρι διακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται,
ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς
τέχνης, μετέρχεται βιβλιοεμπορίαν, ὅστις,
ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς, κρατεῖ ἰδιαίτερον
ἀναγνωστήριον, ἢ συγγραμμάτων δανειστή-
ριον, ὅστις, ὁ ἴδιος ἢ δι' ἄλλου βωποπωλεῖ
(colporteur) συγγράμματα, κυρύττει αὐτὰ
δημοσίως ἢ τὰ προσφέρει εἰς ἀγοράν, τὰ
τοιχοκολλᾷ, ἢ τὰ διατπείρει εἰς ὁδοὺς
καὶ εἰς πλατείας, ἢ διαδίδει ἀντίτυπα
κατασχεθεῖσων ἐφημερίδων, ἢ οἰουδήποτε
ἄλλου κατασχεθέντος συγγράμματος.

Τὰ δι' ἀσυγχώρητον ἐμπόριαν προμη-
θευόμενα, ἢ παρὰ νόμους εἰς πώλησιν ἐκτι-
θέμενα συγγράμματα, συλλαμβάνονται καὶ
πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαρια-
σμῶν τοῦ πταίστου.

§ 9. Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκλήποι (bou-
quinistes), κύριοι λιθογραφικοῦ κατα-
στήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἢ ἀ-
ναγνωστηρίου, χαλκογραφῶν καὶ εἰκό-
νων ἔμποροι, ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι περὶ
τῶν παρ' αὐτοῖς, χάριν πωλήσεως, ἢ κυ-
κλοφορίας ἐναποταμιευμένων συγγράμ-
μάτων, κατάλογον μονογραφημένων παρὰ
τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας
τῶν, καὶ φέροντα αὐξοῦντας ἀριθμοὺς σε-
λίδων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάλογον
νὰ δεικνύουσιν εἰς τὸν διοικητὴν ὅσας
ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅχι ἐκτὸς τῆς
οἰκίας, ἢ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν. Ὅστις πα-
ραλείπει νὰ κρατῇ τὸ τοιοῦτον κατάλο-
γον, ἢ ὅστις δὲν τὸν συμπληρῶναι τοῦ-
λάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται εἰς
πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχ-
μῶν.

Μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνδέεται καὶ
κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ὅταν
ἀληθῶς ὑπάρχοντα συγγράμματα παρε-

γείφθησαν επίταδες εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ εἰς τὰς συμπληρώσεις τούτων, ἢ ἀναφέρονται μὲ παρῃλαγμένην ἐπιγραφὴν, ἢ ἄλλως πῶς κρύπτονται.

50. Πᾶς κύριος τυπογραφίας, ἢ λιθογραφίας, ὀφείλει νὰ καταχωρίζῃ καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, καὶ σημειωμένων μὲ αὐξοῦντας ἀριθμοὺς σελίδων, ὅσα ἀναδέχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία, ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παραδόσεως, καὶ μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως, ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο κατ' οἶκον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου του, ὑπ' ὄψιν τοῦ διοικητοῦ, σάκκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἢ δὲν τὸ κρατᾷ κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον δύο ἡμερῶν.

51. Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, καὶ τὴν κατὰ τὸ συνῆθες χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τὴν σημείωσιν ταύτην, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

52. Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ προσέτι κράτησις τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν κατατίθεται εἰς τὸν τυπογράφον, τὸν ψευδογραφούντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον υποβάλλεται, ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὅποια δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν, ἢ τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ κυρίου, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου ἢ τοῦ τυπογράφου, ὁμοῦ μὲ τὴν κατὰ τὸ συνῆθες χρονοσημείωσιν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχες.

53. Πᾶσις ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδομένης ἐφημερίδας, ἢ παντὸς περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αἰδια-

κόπως ὑπεύθυνός τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, ἐφημερίδος τινός, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

54. Δὲν εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης 1) Ὅστις δὲν ἔχει κεκτημένον πρὸς δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας· 2) Ὅστις δὲν συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· 3) Ὅστις εἶναι ἀνεπίδεκτος καταλογισμοῦ, ἰδίως δὲ ὅστις εὐρίσκεται εἰς μίαν τῶν ἐν τοῖς τριῶν πρώτοις παραγράφοις τοῦ ἀρθρ. 86 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων· 4) Ὅστις εἶναι φυσικῶς ἀνίκανος νὰ ἐνεργῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ ἔργα τοῦ ὑπευθύνου συντάκτη· 5) Ὅστις διάγει εἰς ὑπηρεσίαν ἰδιωτικὴν ὑπὸ ἄλλον· 6) Ὅστις δὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐδιδάχθη τοῦλάχιστον τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς ὅποιονδήποτε διδάσκαλον· μετὰ δὲ πάντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς ἓν πανεπιστημεῖον ἐντός, ἢ ἐκτός, τοῦ κράτους· 7) Ὅστις δὲν ἔχει ἰδίαν ἀκίνητον περιουσίαν πεντακισχιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον, ἐλευθέραν πάσῃ ὑποχρέωσιν, οἷον ὑποθήκῃς, κτλ. 8) Ὅστις κατεδικάσθη ἀπαξ ἐφ' οἰσδήποτε κκυουργήματι, ἢ τετράκις ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου.

55. Ὁ θέλων νὰ γενῇ ὑπεύθυνος συντάκτης, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ νὰ βεβαιώσῃ προσηκόντως ὅτι ἔχει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ σημειούμενα προσόντα· ὁ δὲ διοικητής, ἂν δὲ ἔχῃ κάμμίαν ἐνστάσιν, περὶ τῆς ἀποφασίζει ἐπὶ ἀναφορᾷ, καλεσθέντος τοῦ διοικητοῦ καὶ ἀλουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον ἀναγνωριστικὸν τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ ὡς ὑπευθύνου συντάκτη. Ἡ δὲ ὑπεύθυνος, μὴ ἔχοντας τὸν ἀνωτέρω ἄδειαν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐκδοσὲς ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος ἐμποδίζεται μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων, ὁ δὲ ἐκδοσὲς τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

56. Παύει τῶν ἔργων τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, διὰ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ ἢ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅστις ἐγίναε δεκτός, χωρὶς νὰ ἔχη τὰ ἀνωτέρω προσόντα, ἢ ἀπώλεται ἐν ἐξ αὐτῶν. Συμπεσοῦσης περὶ τούτου φιλονεικίας, ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ὀρεῖται, ἀμὰ λαβὼν τὴν διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἢ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσιν τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀπέχη τῶν ἔργων αὐτοῦ, μέχρις ἀποφασισθῇ ἀμετακλήτως παρὰ τῆς ἀρμοδίου δικαστικῆς Ἀρχῆς τὸ ζήτημα· ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐδαφίῳ δευτέρῳ, ὠρισμένην ποινὴν.

57. Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι ὡς ἐγγυήσιν πέντε χιλιάδας Δραχμὰς μετρητάς, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνονται ἐκάστοτε τὰ πρόστιμα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναί, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα αἱ δαπάναι καὶ ἀποζημιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς ἃς καταδικάσθῃ ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης. Ἐάν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ αὐτῇ παρὰ χρῆμα καὶ ἐντελῶς.

58. Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρώνεται παρ' αὐτοῦ 4 τοῖς 0/0. Ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὁσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 57 πρόκειται νὰ ἐνθῇ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅστις κάμνει περὶ τούτου μνείαν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ἐκδιδόμενον ἀναγνωριστικὸν ἔγγραφον.

Ἡ ἀνευ τῆς παρακατάθεσεως τῆς ἐγγυήσεως ἐκδοεῖ, ἢ ἐξακολουθεῖται ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πέντε χιλιάδων μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν.

59. Συντάσσεται ἐφημερίδων φιλολογικῶν, ἐπιημονικῶν, τεχνολογικῶν, ἢ καὶ ἀπλῶς ἐκπαιδευτικῶν, ἐξαιρουμένων τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 54 ἀναφερομένων ἰσότητων καὶ ὅρων.

Ὅσας δὲ ὁμοίως αὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι ἀπλῶς φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν, ἢ τεχνολογικόν, οὐδὲ φέρουσι τὸν χαρακτῆρα ἀπλῆς εἰδοποιήσεως, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦνται αὗτοι, ἐπὶ ποινῇ πρόστιμου πενήντα μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν νὰ ἐκπληρώσουν, πρὶν ἢ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου, πάντα τὰ πρὸς ἐκδοσιν πολιτικῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένα.

60. Ἀμὰ πᾶσι ἢ ἐκδοσίς τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, διὰ τὰ ὅποια ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, πρέπει πάραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγγράφῳ, ὁ Διοικητής, ὅστις ἐρεῖται νὰ ἐκδόσῃ ἔγγραφον δηλοποιητικὸν τῆς παύσεως, καὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ συντάκτου καμία κατηγορία, ἀρρωστής τὴν ἐκδιδόμενν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα· τὸ δηλοποιητικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τὰ δημόσια χρεωλυτικὰ ταμεῖον, τὸ ὁποῖον παραλαβὼν αὐτὸ, ἀποδίδει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐβδομάδων, τὴν κατατεθεῖσαν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως.

61. Ἐξ ἐκάστου φύλλου, τετραχίου, ἢ τετραδίου, ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδιδόμενου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παραδίδεται πρὸ πάντων εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως, ἢ ἀντεισαγγελέως παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ἀμὰ ἀρχίσῃ ἡ διανομή, ἢ ἀποστολὴ, ἐν ἀντίτυπον, φέρον ἐφ' ἐκάστης σελίδος τὴν ἐκδομένην ὑπογραφὴν τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, καὶ ἐπὶ τέλους σημειώσιν ὀλόγραφον τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἣν ἐγένεν ἡ παράδοσις.

Ἐκ τῆς παραδόσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ ὁ μὴ συμμορφούμενος μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, εἴτε ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν αὐτὴν, εἴτε ὡς πρὸς τινὰ τῶν διατυπώσεων τῆς παραδόσεως φύλλου, τετραδίου, ἢ τετραχίου, ἐρ-

γολάθος, τιμωρεῖται· μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

62. Καταδικαζθέντος ὑπευθύνου τινὸς συντάκτου ἕνεκα πλημμελήματος, ἢ πταίσματος ἀναγομένου εἰς τὸν τύπον ἢ διαρκούσης τῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ποινῆς δημοσίευσις τῆς ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ δι' ἄλλου ὑπευθύνου συντάκτου, ἔχοντος τὰς πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας ιδιότητες. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, καὶ μὲ πρόστιμον πενήντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

63. Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν προσεχῆς ὄλλων, τεμάχιον, ἢ τετραδίων, πρὸ παντὸς ἄρθρου διωρᾶν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον, ἢ ἐπισήμως ἐπικυρωμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ δημοσιευθέντα πράγματα, ὡσπύτως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς αὐτὸν πεμπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος ιδιώτου καθόσον ἢ ιδιωτικῇ αὐτῇ διόρθωσιν δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἑκτασιν τὸ διπλοῦν τοῦ ἁρθρου, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ὁποίου ἔγινεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ καταχώρισις εἶναι οὐδὲν ἥττον ὑποχρεωτική· ὁ ἐκδότης ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ τὴ σύνηθες τῆς καταχώρισεως δικαίωμα διὰ τὸ ἐπέκεινα τοῦ διπλασίου μέρους τῆς ἀνασκευῆς. Ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἀρμοδίων καταναγκαστικῶν μέσων εἰς τὴν καταχώρισιν.

64. Ὅστις παραβαίνει τὰς διὰ τῶν ἁρθρῶν 54-63 ὁρισμένας ὑποχρεώσεις τυπώνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποβάλλεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῆς παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων ταύτων ποινάς, ὡς νὰ ἐγίνετο ἡ τύπωσις ἢ ἡ ἐκδοσις ἐντὸς τοῦ Κράτους.

65. Ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ φυλάκισις ἐνὸς μέχρις 2½ μηνῶν καὶ πρόστιμου πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν αἱ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἢ εἰς ἄλλα συγγράμματα, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεων, καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ διασκέψεων πάσης διχῆς ἐπὶ ἐξουρίσει καὶ προεβόλῃ κατὰ τῆς τιμῆς. Συγχωρεῖται δὲ μόνον ἀπλῶς ἡ καταχώρισις τῆς ἀποφάσεως, καὶ, κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος, τῆς ἐγκλήσεως.

66. Μὲ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ ποινὰς τιμωρεῖται, ὅστις ἀπευθύνει προσκλήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, ἢ συνάγει ὑπογραφὰς πρὸς συνδρομὴν ἕνεκα ἀποζημιώσεως τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποράσεως ἐπιβληθέντων πρόστιμων, ἐξόδων, δαπανῶν καὶ ζημιῶν, ἢ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν ἢ ὅστις ὑπογράφει εἰς κατάλογον τοιούτων συνδρομῶν. Τὰ δὲ συναθροισθέντα χρήματα δημεύονται.

67. Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται, ὅσα ἐκδίδονται τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἴτε εἰς τακτικὰς, εἴτε εἰς ἀτάκτους περιοδούς, ἢ εἰς μικρότερα ἢ εἰς μεγάλητερα, ἢ εἰς τέλεια, ἢ διακεκομμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον, ἢ εἰς ἀνόμοιον σχῆμα, ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφὴν.

68. Πάντα τὰ εἰς τὰ ἁρθρα 47-66 ἀναφερόμενα πταίσματα τιμωροῦνται, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐὰν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπῃ κακοῦργημα, ἢ πλημμέλημα, ἐπιβάλλεται ἢ ἐπὶ κακοῦργηματι, ἢ πλημμελήματι, ποινὴ, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρῃσιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταίσμα ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικαὶ τὰ κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἁρθρου 37 ἀκριβέστερον ὁριζόμενα.

69. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταργοῦνται α' ἁρθρα 137-153 καὶ 158-163, 196334-353 καὶ 535-549 τοῦ ἀπὸ 1830 Δεκεμβρίου 1831 ποινικοῦ νόμου αἱ δὲ τοῦ

συντάκτας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγράμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδοσις ἤρ-
τισε πρὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου τοῦ πα-
ρόντος ἔτους δίδεται ἐμμηνος προθεσμία
ἐκ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐκ-
πληρώσασιν τὰς υποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου
ὑπὸ §. 7.

Μετὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διάστημα ὁ-
ρεῖται νὰ συμμορφωθῶσι καὶ ὡς πρὸς
αὐτὰς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
νόμου.

70. Αἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
καὶ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἐ-
πιφορτισθέντες τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου 1837.

09. Α. Περὶ παραχωρήσεως ἔθνικων γαιῶν
εἰς τοὺς φαλαγγίτας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἀσφαλῆ καὶ διαρ-
κῇ ὑπαρξίᾳ εἰς τοὺς ἤδη εἰς τὴν φαλαγγα-
καταταχθέντας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κατατα-
θησομένους ἀξιωματικούς καὶ εἰς τὰς οἰ-
κογενεὰς των, διὰ παραχωρήσεως ἔθνικων
αἰῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων φθαρτῶν κτη-
μάτων εἰς ἐντελῇ ἰδιοκτησίᾳ των, καὶ
χάσαντες ἰδίως πρὸ φθαρτῶν τὸ Ἡμέτε-
ρον διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (4 Ἰουνίου)
1834 περὶ παραχωρήσεως ἀκαλλισεργήτων
ἐν, ἀλλὰ καλλισεργήτων γαιῶν πρὸς
τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἐνδεῖς ἀξιωματικούς
τ.τ.λ. τοῦ Ἡμετέρου κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν
στρατοῦ, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κατὰ
τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐκδουλεύ-
σαντων των, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ
Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἐπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑ-
ξῆς.

1. Ἐκαστος εἰς τὴν φαλαγγα πρὸ τῆς
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἤδη κα-
τατεταχμένος ἀξιωματικὸς, ὅστις ὡς
ποιοῦτος λαμβάνει μισθὸν ἀπὸ τὸ ἔθνικόν
ταμεῖον, δύναται, ἐν θέλῃ, παραιτούμε-
νος τοῦ μισθοῦ του, νὰ λάβῃ ὡς πλήρη ἰ-
διοκτησίαν, γῆν ἢ κτῆμα τι φθαρτὸν μέ-

χρι τοῦδε ἔθνικόν ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὅρους.
α. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 140
δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρ-
τὸν ἀξίας 8,400 δραχμῶν. β. Ὁ λαμ-
βάνων μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 90, θέλει
λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 5,400
δραχμῶν. γ. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μι-
σθὸν 60 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆ-
μα φθαρτὸν ἀξίας 3,600 δραχμῶν. δ. Ὁ
λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 48 δραχμῶν
θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας
2,880 δραχμῶν.

Ὅσοι λαμβάνουν μισθὸν κατώτερον μὲν
τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, πλειότερον δὲ ἢ ὀλι-
γώτερον τῶν ἄλλων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ
διαλαμβανομένων ποσοτήτων τοῦ μηνιαίου
μισθοῦ, θέλουν λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρ-
τὸν ἀξίας πενταπλασίου τῆς ποσότητος
τοῦ ἑτησίου μισθοῦ των.

2. Ὅσοι φαλαγγίται λαμβάνουν κατὰ
μῆνα ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ
ἄρθρῳ παραγράφῳ α. διαλαμβανομένου
μισθοῦ δὲν δύναται νὰ λάβουν αὐτὸ αὐτοῦ
γῆν ἢ ἄλλο κτῆμα υπερβαῖνον τὴν εἰς ἐ-
κεῖνο ὠρισμένην ἀνωτάτην ἀξίαν, ἀντι-
στοιχοῦσαν μὲ τὸ αὐτῷ ἀναφερόμενον
ποσὸν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ· οὗτοι ὅμως
λαμβάνουν κατὰ μῆνα τὸ περιπλέον τοῦ-
του τοῦ μισθοῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε, λόγῳ κα-
νονικοῦ μισθοῦ.

3. Εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην θέλει ἀ-
νοιχθῇ πίστωσις τῆς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ
ἄρθρ. 1 ἀνηκούσης ποσότητος, καὶ θέλει
τῷ δοθῇ γραμματίον πιστώσεως μὲ τὸ ὁ-
ποῖον ἡμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ ὅποιαδήποτε
διαθέσιμα καὶ πωλητέα ἐθνικὰ ἀκίνητα
κτῆματα ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ἐὰν ἡ τιμὴ ἀδιωρέτου τινὸς κτήματος
ὑπερβαίῃ τὸ γραμματίον τῆς πιστώσεως,
πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ περιπλέον ἀμέσως
εἰς μετρητά.

4. Ἡ εἰς τοὺς φαλαγγίτας παραχωρη-
θεῖσα γῆ, ἢ ἄλλο κτῆμα, δὲν δύναται νὰ
ἐκποιηθῇ κατὰ τὰ πρῶτα τρία ἔτη ἀνευ
Βασιλικῆς ἀδείας· μολοντοῦτο ἡμπορεῖ νὰ
δοθῇ εἰς ὑποθήκην ἐπὶ ταυτῇ συμφωνίᾳ.

5. Ἐκτός τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 παραχω-

ρήσεως γῆς ἢ κτήματος, θέλει χορηγηθῇ εἰς ἑκάστον φαλαγγίτην, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν τελειωτικὴν κατακύρωσιν τοῦ κτήματος ἢ τῆς γῆς, καὶ χρηματικὴ ποσότης ἴση μὲ τὸν μισθὸν ἐνό, ἔτους, πληρωτέα εἰς εἰκοσιτέσσαρας μηνιαίας δόσεις καὶ ὑπολογιζομένη κατὰ τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναφερομένας ποσότητας τῶν μηνιαίων μισθῶν.

Συγχωρεῖται ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσι καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἐτήσιου τούτου μισθοῦ εἰς γαίας ἢ ἄλλα φθαρτὰ κτήματα, ἀλλὰ περὶ τούτου θέλουν ἀναφέρεισθαι ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ λάβωσι καὶ περὶ τῆς ποσότητος ταύτης τὸ ἀνήκον γραμματίον τῆς πιστώσεως.

6 Οἱ φαλαγγίται δύνανται νὰ δανεισθῶσιν τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρηματικὴν ποσότητα μὲ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως· ὁ τρόπος δὲ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης θέλει προσδιορισθῇ ἰδίως δι' Ἡμετέρου διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

7. Ὅσοι φαλαγγίται ἀγοράσωσιν ἐπὶ δημοπρασίας ἀκαλλιέργητον, ἀλλὰ κηλουργίας ἐπιδεκτικὴν γῆν, ἀπελλάττονται, ὡς πρὸς ταύτας τὰς γαίας, διὰ τρεῖς ἔτη, ἂν ᾖ ἡ γῆν εἰς αὐτοὺς ἢ κατακύρωσις, τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου.

8. Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καταταχθῶσι παρ' ἡμῶν εἰς τὴν φάλαγγα καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνδείς, θέλουν λάβει, κατὰ τοὺς εἰς τὸ 4. ἄρθρον ἐμπεριεχομένους ὁρισμούς, ἐν μέρος ἑθνικῆς γῆς, ἢ ἄλλο κτῆμα φθαρτὸν ἀνάλογον μὲ τὴν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των ἀνήκουσαν χρηματικὴν ποσότητα· δὲν θέλουν ὑπόκεινται πρὸς τούτοις διὰ τρεῖς ἔτη εἰς τὸν φόρον τοῦ δεκάτου ἂν λάβωσι γῆν, κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενα· θέλουν δὲ λάβει τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ὡρισμένην χρηματικὴν ποσότητα κατὰ τοὺς ἐκεῖ τεθέντας ὅρους.

Ἐπίσης ἐπεκτείνονται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρ. 6, δὲν λαμβάνουν δὲ

τὸ περιπλέον τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 1. ὡρισμένου ἀνωτάτου ὅρου οὔτε εἰς κτήματα, οὔτε εἰς κτῆματα.

9. Ὅσοι τῶν ἤδη καταταγμένων φαλαγγιῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσωσι τὴν θέσιν των εἰς τὴν φάλαγγα, χωρὶς νὰ λάβωσι γῆν, ἢ ἄλλο κτῆμα ἀντ' αὐτῆς θέλουν συγκεντρωθῇ εἰς ὀλιγοτέρας τετραρχίαις δι' ἰδιαιτέρων Βασιλ. Διαταγμάτων, τὰς ὑποίας ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διαθέσωμεν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἀπόκειται ὅμως εἰς ἡμᾶς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς ἀδείας ἀπουσίας, κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ ἄρθρου 48 καὶ 49 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 διατάγματος περὶ ὁργανισμοῦ τῆς φάλαγγος, ἢ νὰ τοὺς θέσωμεν εἰς κατάστασιν ἀπουσίας μὲ τὴν κανονικὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, νὰ τοὺς μεταθέσωμεν εἰς τοὺς πρεσβύτες, τοὺς μὴ ἱκανοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

10. Εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὅσοι ἀπεξτιμώθησαν ἤδη μὲ γαίας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1830 διατάγματος, καὶ τὰς ἔλαβον εἰς τὴν κατοχὴν των, ἢ ἀξία των γαιῶν τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὁρελλομένης ἀποζημιώσεως, ἢ ἐκ τοῦ μισθοῦ των, ἂν δὲν λάβωσι τοιαύτην ἀποζημίωσιν.

11 Ὅσοι ἀξιωματικοί, κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος, λάβωσι γαίας ἢ ἄλλα κτήματα, θέλουν διατηρήσει, τιμῇ· χάριν, τὸν βαθμὸν των, καὶ δύνανται καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις νὰ ὀφρῶσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Πρὸς τούτοις δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀξιωματικοί τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ τῆς ἐθνοστρατείας. ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ τὴν σχηματίσῃ.

12. Ὅσοι φαλαγγίται ἀπολαύσωσι τὰς ὠφελείας τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχουν κἀνὲν δικαίωμα εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (4 Ἰουνίου) 1834 Βασιλ. Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

43. Εἰς τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως παρόντος νόμου διορισθέντας φαλαγγιστάς διδεται προθεσμία δύο μηνῶν ἀπὸ δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ δηλώσωσιν ἂν θέλουν νὰ μετέβῃσι τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὅποια ὁ νόμος οὗτος ὀρρηγῇ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας συνεννοούμεναι ἐπιφορτίζονται τὴν ἀνυπέρθετον δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1838.

10. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) Νόμου, περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Προνοῦντες διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀνυποτάκτους τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων Γραμματεῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ἑσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι ἐν συνόδῳ, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 44 τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν συμβουλιῶν νόμου τῶν 48 (30) Δεκεμβρίου 1836, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ, θέλουν κάμνει τὸν ἀναλογισμὸν εἰς τοὺς δήμους τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαίων στρατιωτῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, καθὼς καὶ ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τὰς διοικήσεις, θέλουν προσδιορίζεσθαι δι' ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας.

Ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τοὺς δήμους θέλει ἵστασθαι κατὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν. Ἐπὶ οὕτῳ οἱ διοικηταὶ θέλουν ὑποβάλλει ἀνέκτοτε εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀντίγραφον τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων ἐκαστοῦ δήμου.

Ὅπου εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἂν ἐσυγκροτήσων, οἱ διοικηταὶ θέλουν

κάμει ἀντὶ αὐτῶν τὸν ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς δήμους.

2. Οἱ δῆμαρχοι ὀφείλουν νὰ ἐμφυλῶνσι μὲ πάντα τρόπον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐθελοντῶν διὰ τοῦτο, ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς προσδιορίζουσης τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν εἰς τὰς διοικήσεις ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πρὶν ἀρχίσει ἡ στρατολογία θέλουν δημοσιεύσει προκηρύξεις προτρεπτικάς εἰς ἐθελούσιν ἀπογραφὴν, εἰς τὰς ὅποιας πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται ῥητὴς τὸ δεύτερον ἔδαφος τοῦ ἀρθρ. 3. τοῦ περὶ ἀπογραφῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Αἱ προκηρύξεις αὗται θέλουν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ 3 συνεχεῖς ἑορτὰς ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὰ δῆμαρχεῖα καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων.

3. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπογραφῶσιν ὡς ἐθελονταὶ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου τῶν διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν.

4. Οἱ δῆμαρχοι κρατοῦν ἰδιαιτέρα βιβλία, ὅπου καταγράφουν τὰς ἐθελουσίους ἀπογραφάς, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἐνόματος, ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, μεγέθους, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀπογραφομένου ἐθελοντοῦ.

5. Ὁ δῆμαρχος καταστρώνει τὴν πρᾶξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον εἰς τὸ παρὸν Διατάγμα τύπον ὑπὸ στοιχ. Α.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφομένων καὶ δεκτῶν γενομένων ἐθελοντῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ δήμου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως, δημοσιεύσεως καὶ εἰστάσεως τῶν Στρατολογικῶν πινάκων.

7. Οἱ δῆμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάξωσι τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας μὲ δὴν τὴν προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν.

Εἰς πρὸς τὴν ἡλικίαν θέλουν ἔχει ὡς

ἀδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου, τὰς ἐκθέσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληρορορίας ἀξιοπίστον δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα ἱερέων, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν δημοσίον φήμην.

8. Ὁ στρατολογικὸς πίναξ θέλει περιέχει· α'. τὸν αἰζῶντα ἀριθμὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τεταγμένο· ἐκαστος· β'. τὸ ὄνομα καὶ ἐπωνυμιὸν αὐτοῦ· γ'. τὴν ἡλικίαν· δ'. ἂν ᾖναι ἐγγαμοὶ ἢ χερεῦντες· πατέρες οἰκογενειῶν, ἢ δὲν ὑπανδρεύθησαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου· ε'. Ἐκ ποίης ἐποχῆς ἔχει τὴν σκεθερὰν διαμονὴν του εἰς τὸν Δήμον· ς'. τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τοῦ.

9. Ἐὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸν πίνακα κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν.

10. Ἄμα ὁ Δήμαρχος συντάξῃ τὸν πίνακα, ὁρεῖται νὰ τὸν δημοσιεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς Δημότας διὰ τοιχοκαλλήσεως τόσον εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρόρων τῶν χωρίων, ὅπου μένει ἐκθεμένος ὁκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας.

11. Συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν στρατολογικῶν πινάκων, οἱ Δήμαρχοι θέλουν δημοσιεύσει προγράμμα, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει προσδιορίζεσθαι ὁ τόπος ἢ ἡμέρα καὶ ὥρα, κατ' ἣν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας. Ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ 9. ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ στρατολογικὸς πίναξ.

12. Τόπος τῆς ἐξετάσεως προσδιορίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, καὶ ὁ Δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις.

13. Ὁ Δήμαρχος ἀναγινώσκει μετὰ φωνῆς εἰς τὸν προσδιορισμένον τῆς συνάξεως τόπον τὸν στρατολικὸν πίνακα τοῦ Δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκόμενους, ἂν γνωρίζωσι νέους ἰκανοὺς πα-

ραλειφθέντας, ἢ ἂν αὐτοὶ ἔχουν νὰ κάμωσι παράπονα κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν· δηλ. ἂν νομίζουσιν, ὅτι δὲν ἔχουν, ἢ ὑπερέβησαν τὴν σημειωθείσαν δι' αὐτοὺς ἡλικίαν, ἢ ὅτι ὑπάγονται εἰς τινὰ τῶν ἐξαίρέσεων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

14. Ὅσοι ἔχουν νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα, ὁρεῖται νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς προτάσεις τῶν μὲ τὰς ἀναγκαίους ἀποδείξεις.

15. Ὁ Δήμαρχος ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει αἰτιολογημένως περὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἢ παραπόνων καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους.

16. Αἱ τυχὸν ἐκκλήσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δήμαρχου πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς ἐπιούσης· παραδίδονται δὲ ἀμέσως εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὰς διευθύνει, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν Διοικητὴν, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτόκολλον τῶν ἀποφάσεων του. Οὗτος χρεωστεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν του, ἥτις ἐπίσης πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη.

17. Ἄμα λάβῃ ὁ Δήμαρχος τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ, γνωστοποιεῖ αὐτάς εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἀφορῶσι καὶ συγχρόνως ἐπιδιορθᾷ κατ' αὐτάς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας.

Μετὰ τὴν ἐπιδιορθώσιν τῶν πινάκων δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ πλέον προσθήκη εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' οἱ τυχὸν παρालειφθέντες στρατεύσιμοι, ἐγγράφονται κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

18. Οἱ ἔχοντες νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα κατὰ τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδιορθώσεως τῶν πινάκων δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Ἀλλ' ἡ προσφυγὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ.

49. Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τινος τῶν προϋπόντων καὶ προσδιορισθῇ οὗτος διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τότε ἀπαλλάττεται καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν μετ' αὐτὸν ὃν ἀμέσως ἀνώτερον ἀριθμὸν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ κληρώσεως.

20. Τὴν 18 ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ στρατολογικὸς πίναξ, ἀρχίζουν αἱ ἐρρεαίαι τῆς κληρώσεως.

21. Ὁ Δήμαρχος ἔχει προητοιμασμένον τὸν πίνακα τῆς κληρώσεως τοῦ δήμου, ὅστις συντάσσεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα τύπον ὑπὸ στοιχ. Β.

22. Ἡ κληρώσις γίνεται διὰ ψηφοδελτίων ὁμοιομόρφων, ἐντύπων ἢ γραπτῶν, καστον τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ ἓνα ἀριθμὸν. Εὐστρέφονται δὲ κυλινδροειδῶς.

23. Ἐκαστον ψηφοδέλτιον φέρει διάφορον ἀριθμὸν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ψηφοδελτίων νὰ σχηματίζῃ συνεχῇ εἰρὰν ἀριθμῶν ἴσων μετ' αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν ποί εἶχον νὰ λάβωσι κλήρον.

24. Ὁ Δήμαρχος ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ἴσος ἐτὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληροθετημένων, θέλει τὰ μονογράψῃ τ' ἀνακατώσει καὶ τὰ ἰψῇ εἰς κάλπην πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν προητοιμασμένην.

25. Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ δήμου προκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν τάξιν, ἐτὶ τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸν στρατολογικὸν πίνακα.

26. Ἐκαστος νέος προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην θεμένην εἰς τράπεζαν λαμβάνει ἀνὰ ἓν ψηφοδέλτιον.

Οἱ γονεῖς τῶν ἀπόντων, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν ὁ Δήμαρχος, λαμβάνουν τὰ ψηφοδέλτια ἀντ' αὐτῶν.

27. Ἐκαστος τῶν στρατευσίμων νέων λαμβάνων τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἀνοίγει αὐτό καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὸν δήμαρχον εἰς τὸν γραμματέα τῆς δημαρχίας, ὅστις ἐγγράφει τὸν ἐμπεριεχόμενον ἀριθμὸν

εἰς τὸν κληρωτικὸν πίνακα θεμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἀντικρὺς αὐτοῦ, τὸ ὄνομα ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτὸν καὶ τὰ ἐνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

28. Εἰς καμμίαν περὶ στασις ἡ κληρώσις δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου, καὶ ἂν κατὰ παραδρομὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων τῶν ριφθέντων εἰς τὴν κάλπην εὑρεθῇ κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι ψηφοδέλτια θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

29. Ἐκ τῶν λαβόντων τὰ ψηφοδέλτια νέων ἐκείνοι θέλουν σχηματίσει τὴν ἀναλογηθεῖσαν εἰς τὸν δήμον μερίδα τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες εἶναι πρῶτοι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ π. χ. ἂν εἰς δήμος ἔχῃ πεντήκοντα στρατευσίμους, καὶ ὀφείλῃ νὰ δώσῃ δέκα στρατιώτας, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ ἑνὸς ἕως δέκα.

30. Οἱ ἀπόντες ἀπὸ τὴν κλήρωσιν καὶ οἱ μὴ διορίσαντες ἐπίτροπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν κλήρον ἀντ' αὐτῶν θέλουν καταταγῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ τρέχοντος ἔτους, τῶν ἀναλογούντων εἰς τὸν δήμον.

Θέλουν δὲ ληφθῇ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τῶν ἄλλων ἀρρεσίων ἀρχῶν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν νέων, ἂν ᾖναι ὑγιεῖς καὶ ἔχουσι τὸ προσδιορισμένον μέγεθος.

31. Τὴν 23 ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων, πρέπει νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως οἱ προσδιορισθέντες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν νέοι, διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν ἂν ᾖναι ἐντελῶς ὑγιεῖς, καὶ ἔχωσι τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένον μέγεθος· συνοδεύονται δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως παρ' ἐνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις χρεώσται νὰ φρον-

τις ἐπεὶ τῆς τροποδοσίας τῶν νεοσυλλέκτων, κατὰ τὰς ἰδίως δοθησομένας ὁδηγίας.

32. Ἐκαστος δῆμος θέλει προσθέσει εἰς τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τοῦ κλήρου νέους καὶ ἐν τρίτῳ τοῦ ἀριθμοῦ, λαμβανόμενον ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔτυχον τοὺς ἀμέσως μεγαλητέρους ἀριθμούς, μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀνίκανοι.

33. Ἐν συμβούλιον κελούμενον Στρατολογικὸν Συμβούλιον καὶ συγκείμενον ἀπὸ 3. μέλη, τὸν Διοικητὴν, τὸν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τὰς διοικήσεως Μοισαρχον ἢ Ἱππομοισαρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸν Διοικητικὸν ἱατρὸν, θέλουν ἐξετάζει τοὺς εἰς αὐτὸ σταλμένους νέους, ἂν ᾖναι ἢ δὲν ᾖναι σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄν τὰ τρία μέλη δὲν μείνωσι σύμφωνα, ἢ ὅταν ἔχῃ τις ἐξ αὐτῶν ἀμφιβολίας περὶ τινος ἀτόμου, τοῦτο στέλλεται ὡς εἰς λοιποὶ, παρὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστούν νὰ συναθροισθῶσιν οἱ νεοσύλλεκτοι, διὰ νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν κοινοποιουῦνται ἐνταυτῷ δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις.

Θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἱατρὸν διὰ νὰ συμμορφωθῶν αἰδιαιτέρας ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 σημειωθέντας ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς, καὶ ἐπομένως ὁ διοικητικὸς ἱατρός ἢ ὁ ἐκ πληρῶν τὰ χρεῖα αὐτοῦ ἱατρός, μένει ὑπόλογος διὰ κάθε ἀτόμημα ἢ ζῆμιαν προσελθούσαν ἀπὸ σφάλμα του.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητικὸς ἱατρός, θέλει εκπληρώσει τὰ χρεῖα αὐτοῦ εἰς τῶν κωνονικῶν ἱατρῶν, τῶν διαμενόντων εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς διοικήσεως, θέλει δὲ δοθῇ ἀνάλογος ἀντιμισθία εἰς αὐτόν.

34. Πρὸς καταμέτρειν τῶν νέων θέλει σταλῆ μέτρων εἰς ἐκαστὴν διοίκησιν.

Εἰς τὴν καταμέτρειν οἱ νέοι θέλουν ἵστασθαι ὄρθοι, ἔχοντες γυμνὴν τὴν καφαλὴν καὶ ἀνυπόδητοι,

35. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ἂν τις τῶν παρουσιαζομένων δὲν τοῦ φαίνεται ἱκανός, διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

36. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως ταύτης οἱ νεοσύλλεκτοι διευθύνονται εἰς τὰς διὰ τὴν συνάθροισιν καὶ διαμονὴν των προσδιορισμένας πόλεις ὡς ἐφεξῆς· α'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀχαΐας, Λιτωλίας, Ἀκαρνανίας, Εὐρυτανίας καὶ Τριγωνίας εἰς Μεσολόγιον· β'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀμφισσάν· γ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φθιώτιδος, Θηβῶν καὶ Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα· δ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Ἀττικῆς εἰς Ἀθήνας· ε'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀργολίδος, Κορινθίας, Κυνουρίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς Ναύπλιον· ε'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μήλου, Θήρας, Νάξου, Σύρου καὶ Τήνου συγκεντρώνονται πρῶτον εἰς τὴν Σύρον καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Νάυπλον· ζ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας εἰς Ἀραιοῦπολιν· ζ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μαντινείας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Ἠλείας, Κυλληνίας καὶ Γόρτυνος εἰς Τρίπολιν.

37. Οἱ νεοσύλλεκτοι μετακομίζονται εἰς τὰς ῥηθείσας πόλεις παρ' ἀποσπασμάτων τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ δὲ διοικεῖται τῶν ἀποσπασμάτων φροντίζουν διὰ τὴν τροποδοσίαν αὐτῶν.

38. Εἰς τὰς πόλεις ταύτας εἶναι διωρισμένοι στρατιωτικαὶ ἐπιτροπαὶ συγκείμεναι ἐκ τοῦ Φρουράρχου, ἢ ἄλλου ἐπιτελῆδες στελλομένου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουροῦντος τῆς πόλεως, ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτου διορισμένου δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ ἐξ ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προσκολλᾶται καὶ στρατιωτικὸς ἱατρός.

39. Διανέμονται εἰς τὰ διάφορα στήματα καὶ σύμματα τοῦ στρατοῦ οἱ

νεοσύλλεκτοι, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν ἀνγκῶν, αἱ ὁποῖαι γνωστοποιῦνται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τῶν δι' ἕκαστον σύστημα ἀπαιτουμένων ιδιοτήτων.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν Νήσων καθ' ὅσον δὲν ἀναγκαιοῦν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ κατατάσσονται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ πυροβολικόν, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες, ἂν δὲ στερῶνται αὐτῶν, κατατάσσονται εἰς τὰ λοιπὰ συστήματα.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διαικίσσεως Λακωνίας τάσσονται εἰς τὸ 3, ἢ 4 ἐλαφρὰ τάγματα τῆς Μάνης, ἂν ταῦτα δὲν ᾖναι ἤδη πλήρη διὰ τῆς κατατάξεως ἐθελοντῶν.

Ὁ στρατιωτικὸς ἱατρός, ἐξετάζει σωματικῶς τὸν νεοσύλλεκτον, ὅποτε ἔχει βασίμου· λόγους διὰ νὰ στοχασθῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀνίκανον, διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἄν αὗτος ἀναγνωρισθῇ ὡς τῶ ὄντι ἀνίκανος, γίνεται ἡ ἔγγραφος ἐκθεσίς τῶν αἰτιῶν, ἐξετάζεται παρὰ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἂν αὕτη ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τοῦ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, τότε ὁ ἀρμόδιος δῆμος χρεωστῇ νὰ στείλῃ, ἀντὶ τοῦ ἀποδεγθέντος ἀνίκανου, ἕτερον τὴν λαβόντα τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν τελευταῖον τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου.

40. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διανομῆς, οἱ νεοσύλλεκτοι ὀρκίζονται τὴν ὁρκον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου καὶ παραδίδονται μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀποσπασμάτα τῶν σωμάτων ἐκεῖνων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιωρίσθησαν. Οἱ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων χρεωστοῦν νὰ τροφοδοτῶσι τοὺς νεοσύλλεκτους ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν φρουράν.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

41. Ἡ ἀντικατάστασις ἐνεργεῖται διὰ συμφωνητικοῦ διομολογουμένου μεταξὺ τοῦ ἀντικατασταίνοντος καὶ τοῦ ἀντικαταστατινομένου.

Τὸ συμφωνητικόν γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνίκαντος συμβολαιογράφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμφωνητικά.

42. Ὁ ἀντικαταστάνων πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ μέγεθος, καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ιδιότητάς, τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου προσδιορίζει διὰ τοὺς ἀπογραφομένους.

43. Ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀντικατασταίνοντος, πρὶν ἀναχωρήσῃ οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸν δῆμον, γίνεται ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ὅστις κάμνει ἐκθεσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ λαμβάνει συγχρόνως σημείωσιν ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ.

44. Ἄρα γίνῃ δεκτὸς ὁ ἀντικατασταίνων, παρὰ τῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν προσδωρισμένων ἐπιτροπῶν, ὁ ἀντικαταστατινόμενος δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς καμμίαν εὐθύνην ἕνεκα τούτου, ἐκτὸς μόνον ἂν ἦτολε λειποτακτήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους αὐτῆς ἡμέρας ἔδωκε τὸν ὄρκον.

45. Ὁ διοικητὴς εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν ἀντικατασταθέντα περὶ τῆς λειποταξίας ταύτης καὶ τὸν προσκαλεῖ ν' ἀπέλθῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα, διὰ νὰ λάβῃ τὸν τόπον του.

46. Ἄν ὁ ἀντικατασταθεὶς ζητήσῃ προθεσμίαν, πρὸς εὔρεσιν ἄλλου τινὸς ἀντικατασταίνοντος, ὁ διοικητὴς θέλει χορηγήσῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη δὲν εἰσπορεῖ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

47. Ὁ διοικητὴς θέλει εἰδοποιήσῃ τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα, περὶ τῆς διαθέσεως προθεσμίας πρὸς γνῶσιν του.

Ἀκροτελεύτιον Ἄρθρον

Ἐπειδὴ τὸ ἡμέτερον Ναυτικὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην ναυτῶν, κατὰ τὴν παρούσαν πρώτην στρατολογίαν, θέλομεν ἐκδώσει ὡς πρὸς τοῦτο ἐγκαίρως τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἰδιαιτέρους ὅρισμούς.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1838.

511. Δ. Περὶ κρίσεως τῆς ἐν Σύρῳ ἀνανομίτης ἐκονήσεως ἐταιρείας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ συμφώνως μετὰ τὰ ἄρθρα 40—45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

I. Ἡ ἐν Σύρῳ ἀνανεουμένη ἀνώνυμος ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἑλληνικὴν ἀσφαλιστικὴν κατὰστημα ἐγκρίνεται.

II. Αἱ διατάξεις τῆς ἐταιρείας ταύτης, ὅσαι διαλαμβάνοντα εἰς τὸ γινόμενον συμφωνητικὸν κατὰ τὴν 9 Νοεμβρίου 1837, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σύρου, καὶ τὸ ὅποιον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

III. Εἰσφυλλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτέλεσεως τῶν ἐγκριθεῖσων διατάξεων, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

IV. Ἡ ἐταιρεία ὑποχρεοῦνται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἐν ἀπόσπασμα σημειώσεως τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

V. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 49 Δεκεμβρ. 1837.

512. Δ. Περὶ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν τοῦ Βασιλείου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 4 (16) Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρ. 1834 Διαταγμάτων Μας, περὶ διαιρέσεως καὶ ὑπηρεσίας τῶν λιμενικῶν τοῦ Βασιλείου, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

A. Τεσσαράκοντα πέντε λιμενικαὶ θέσεις προσδιορίζονται τοῦ λοιποῦ καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

B. ἐκ τῶν θέσεων ταύτων αἱ μὲν πέντε

κεντρικαὶ τῶν λιμεναρχείων μένουσιν ὡς μέχρι τοῦδε, κατασταίνονται δὲ, 1. Ἐκαὶ ὑπολιμεναρχεῖα, ἔσονται Ὁ Πειραιεύς, ἡ Ναυπλία, αἱ Πέτσαι, καὶ ὁ Πόρος, — Τοῦ πρώτου ναυτικοῦ τμήματος — Ἡ Θήρα, ἡ Μόκκνος, καὶ ἡ Ἀνδρος, — Τοῦ δευτέρου ναυτικοῦ τμήματος — Ἡ Χαλκίς, — Τοῦ τρίτου ναυτικοῦ τμήματος — Αἱ Πάτραι, καὶ τὰ Γαλαξιδίων, — Τοῦ τετάρτου ναυτικοῦ τμήματος. — 2. Εἰκοσιεπτὰ ἐπιστάσεις λιμένων, ἔσονται Τὸ Γύθειον, ἡ Αἴγινα, ἡ Σαλαμίς, τὸ Καλαμάκιον, καὶ ἡ Κορώνη, — τοῦ πρώτου ναυτικοῦ τμήματος — Ἡ Ἱθάκη, ἡ Κέα, ἡ Νῆλος, ἡ Ἴος, ἡ Πάρος, ἡ Νάξος, ἡ Ἐρέτρια, καὶ ἡ Κάρυστος, — Τοῦ δευτέρου ναυτικοῦ τμήματος — Ἡ Σκόπελος, ἡ Κούφη, ἡ νέα Μιτζέλα, καὶ ἡ Ἀγία Μαρίνη, — Τοῦ τρίτου ναυτικοῦ τμήματος — Ἡ Βόνιτσα, ἡ Ναύπακτος, τὸ Αἴγιον, τὸ Λουτράκιον, ὁ Ἀστακὸς καὶ ἡ Κυλλήνη, — Τοῦ τετάρτου ναυτικοῦ τμήματος — Αἱ Καλάμαι, τὸ Πεταλίδιον, ἡ Μεθώνη, καὶ τὸ Οἶτυλον, — Τοῦ πέμπτου ναυτικοῦ τμήματος —

3. Διορίζονται καὶ τρεῖς λιμενοφυλακαὶ, ἔσονται Ἡ Σάφνος, ἡ Τριφυλλία, καὶ τὰ Κατάκωλον.

Γ. Εἰς τὰ ὑπολιμεναρχεῖα διορίζονται πάντοτε ὑποπλοίαρχοι, εἰς τὰς ἐπιστάσεις λιμένων σημειωθέντες, καὶ εἰς τὰς λιμενοφυλακάς ναύκληροι πρώτης τάξεως καθόσον δι' εἰδικοῦ Διατάγματος Μας δὲν ἔθελε διατάξωμεν περὶ τούτου ἄλλως πῶς.

Δ. Καταργοῦνται αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι λιμενικαὶ ἀρχαί, Κορώνης, Ἐπιδαύρου Διμητρᾶς, Ἀγγελείου, Μεζάπου, Σκύρου καὶ Μυτίκου καὶ παύουν οἱ γραφεῖς, οἱ ναῦται καὶ αἱ λέμβοι. Τὰ δὲ λιμενικὰ χρέη θέλουσιν ἀνατεθεῖ εἰς τὰς κατὰ τόπον δημοτικὰς ἀρχάς, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, εἰς τὰς πελοποννησιακάς.

Ε. Παύουν οἱ ναῦται καὶ αἱ λέμβοι ἀπὸ τὰς ἐπιστάσεις τῶν λιμένων, Νάξου, Ἴου, Κάρυστος, Σαλαμῖνος, Καλαμακίου, Λουτράκιου, Βονίτσας, Ἀστακοῦ, Οἶτύλου καὶ ἀπὸ τῶν ὑπολιμεναρχείων Πόρου.

— Ἡ ἐποπτεία ἐκαστοῦ λιμενικοῦ ἀρτῆ

πτεναι ὡς μέχρι τοῦδε, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρον διάταγμα ὑπάρχουσιν δικαίρεσιν τῶν λιμένων, καὶ αἱ καταργηθεῖσαι θέσεις ὑπάγονται κατὰ τὸ αὐτὸ διάταγμα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρμοδίου ἀξιοματικοῦ τοῦ λιμένος.

2. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐπιφυλάττεται νὰ τροπολογήσωμεν, ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν λιμενικῶν θέσεων, καθόσον αἱ περιστάσεις ἤθελον ἐν καιρῷ ἀπαιτήσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρ. 1837.

§ 13. Δ. Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1838.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι προσόδους ἐκ περιουσίας δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικά πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ Σταθμοῦ καὶ κοιλοῦ δικαίωματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοί, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν ἑσωτερικῶν διαβατηρίων τέλη, τὰ μὲν παρέχουσι μικρότατον εἰσόδημα, τὰ δὲ εἰς ὀλίγους τῶν Ἀθμῶν ἐφαρμόζονται, καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀναποφεύκτους ἐτησίους αὐτῶν δαπάνας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Περὶ ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

1. Ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῶν δημοτικῶν κτημάτων πρόσδοσις, τὰ πρόστιμα, τὰ μετρικὰ δικαίωματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων πόροι, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν ἑσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς κατεπείγουσας καὶ ἐπωφελεῖς τοῦ Δήμου χρεῖας, τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται

νὰ ἐπιβάλῃ ἑμμέσον φόρον ἐπὶ τῶν ἑξωθεν τοῦ δήμου, καὶ πρὸς ἑσωτερικὴν αὐτοῦ ἐξόδουσιν εἰσχομιζομένων ἀναλωσίμων ὀνίων, ἐκλεγομένων βαθμηδὸν ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγώτερον ὀχληρά.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὄνια, ὅταν ᾖναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ πωλοῦνται, καὶ δὲν εἰσπράχθῃ δι' αὐτὰ ἄμέσως ἢ ἐμμέσως ἕτεροι δημοτικὸς φόρος.

3. Ὡς ἀναλώσιμα ὄνια κυρίως θεωροῦνται τὰ ἐδώδιμα, τὰ πνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα εἶδη.

4. Ὁ ἑμμέσος οὗτος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δύο τοῖς ἑκατὸν 2 0]0, ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἄλλα εἶδη ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

5. Τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐμμέσου φόρου, καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν εἰδῶν, τὰ ὅποια θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Περὶ ἀμέσων εἰσφορῶν.

6. Ἐάν καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐμμέσου φόρου ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ πρόσδοσι τοῦ δήμου δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ ἐξόδων, τότε, ἀναλόγως τοῦ ἔλλειμματος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν προϊόντων ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κειμένων κτημάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δύναται ἡ εἰσφορὰ αὕτη νὰ ὑπερβαίῃ τὸ μέτρον δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐθνικοῦ φόρου.

Δὲν ἐξαίρουνται τῆς εἰσφορᾶς ταύτης οἱ καλλιεργηταὶ τῶν Ἑθνικῶν, τῶν Μοναστηριακῶν, καὶ τῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικῆς

χοῦ Ταμεῖου κτημάτων. Ἄλλα καὶ ἐνταῦθα ὁ φόρος πρέπει νὰ λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαρῶς εἰσοδήματος αὐτῶν, ὃ ἐστὶ, μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων, τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, πληρωνομένου εἰς τὸ ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἐξαίρουνται δὲ τὰ Μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξαρκούσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀναγκαῖα.

7. Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρου ἀρθρ. 6 ἐπιβαλλομένη εἰσφορά ἐφαρμόζεται ἐνταυτῇ καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποιμνία κατὰ λόγον τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος. Ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου τῆς εἰσφοράς ταύτης, πρέπει νὰ θεωρηται. α') Ἐπὶ μὲν τῶν μεγάλων ζώων, οἷον βοῶν, ἵππων κτλ. τριάκοντα λεπτά ἕκαστον. β') Ἐπὶ δὲ τῶν μικρῶν, οἷον προβάτων καὶ αἰγῶν, ἑπτὰ λεπτά ἕκαστον.

Ἐξαίρουνται τὰ ἐργατικά ζῶα καὶ τὰ θηλάζοντα νεογνά. γ') Ἐπὶ τῶν μελισσίων, πέντε λεπτά ἕκαστον.

8. Ὡσάκις δι' ἑλλείψιν ὁριστῶν ἢ χειμερινῶν νομῶν μεταφέρονται τὰ ποιμνία ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον δῆμον τὸ ἔαρ ἢ τὸ φθινόπωρον, ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἥμισυ παρ' ἑκάτερου τῶν δύο δήμων, τῶν παρεχόντων τὰς νομάς. Διὰ πρόσκαιρον δὲ διαμονὴν τῶν ποιμνίων εἰς τὴν περιφέρειαν τινὸς δήμου, δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ παρ' αὐτοῦ κανὲν μέρος τοῦ φόρου.

9. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα 6 καὶ 7 ἄμετος εἰσφορά δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθεῖσα μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ γίνεται ἔρσεις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείων.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

40. Ὁ πῖναξ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ δήμου πρέπει νὰ διαλαμβάνη κατὰ τοὺς

προσδιορισθέντας τύπους καὶ καθ' ἕκαστον ἄρθρον ἀκριβῶς ὑπολελογισμένα τάπηται ποσὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰς διατεταγμένας, καὶ ἐνδεχομένας δαπάνας. Ὅθεν ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ μετοχευτῇ ἐπὶ τῷ τῷ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας φῶτά του χάριν ευκολίας τῶν συζητήσεων του, κατὰ τὰ ἀρθ. 405 καὶ 406 τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

41. Ἀπὸ τῆς 1^{ης} Μαρτίου 1838, καμία εἰσπράξις ὁποιοῦδήποτε δημοτικοῦ φόρου οὔτε δαπάνη δημοτικὴ δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου. καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦ, ἐὰν ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ἐψηφισμένος καὶ ἐπικυρωμένος κατὰ τὴν τάξιν, ὥστε ἡ διαχείρισις νὰ γίνεταὶ συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθ. 409 τοῦ περὶ Δήμων νόμου. Οἱ δὲ Διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παραμέλησιν τῶν τοιούτων παραβάσεων τῶν ρητῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διατάγματος.

Διὰ τῆς διατάξεως ὅμως ταύτης δὲν ἐννοοῦνται συγχωρημένοι αἱ μέχρι τοῦδε τυχόν παραβάσεις τοῦ ἀρθρ. 409 τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

42. Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

43. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείων ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν ἈθINAς, τῇ 14 Ἰανουαρίου. 1838.

514. Δ. Περὶ τῆς κατὰ τὸ θεῖόν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῆς γῆς.

ΟΘΩΝ. κλπ.

Ἐπειδὴ ἡ εὐρισκομένη εἰς διάθεσιν τοῦ Δημοσίου, καὶ κειμένη εἰς τὸ προσδιορισμένον διὰ τοὺς Χίους θεῖον μέρος τοῦ Πειραιῶς γῆς πῖναξ ἀπὸ 200 περίπου ὁρίσθη

καὶ στρέμματα, τὰ ὅποια εἶναι ἀρκετὰ δι' ἐπέκεινα τῶν 500 οἰκιῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνήκουσα εἰς ἰδιοκτητίας γῆ, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 30' στρέμματα, δὲν αὐξάνει πολὺ τὸ ἐμβαδόν· τῆς Χιακῆς πόλεως. ἥτις, ἄνευ τῆς γῆς ταύτης, ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησμένων, καὶ ἂν ἀκόμη δεῖξωσι περισσότεράν προθυμίαν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμενοι Χῖοι, καὶ ἐπειδὴ ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπαλλοτριώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τὰς γαίας των.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες νὰ διατάξωμεν καὶ διαττάτομεν τὰ ἐφεξῆς.

Α'. Ἀκυροῦμεν τὸ ἀρθ. 8 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουν.) 1836, περὶ συνοικισμού τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ Βασιλικῷ Διατάγματος, καὶ ἐπομένως τὸν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836, νόμον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Β'. Ὅλαι αἱ γαίαι, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς Χιακῆς πόλεως παραχωροῦνται εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 Βασιλικῷ Διατάγματος.

Γ'. Ὅσοι ἰδιοκτητῆται ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο γαίας, ἀφ' οὗ ἀποδεικνύσιν τὴν νόμιμον κατοχὴν αὐτῶν, θέλουν τὰς διαθέσει ὅπως βούλωνται.

Δ'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν παρεχώρησαν ἤδη τὰς γαίας των, ἔλαβον ἀντ' αὐτῶν ἄλλας εἰς ἀποζημιώσεις, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ γέοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ ἂν αὐταὶ αἱ πρόην γαίαι των ἐπαρχωρήθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἄλλους, ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ὀρισμὸν, διότι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θεωρεῖται ἀποπερατωμένον.

Ε'. Ἐὰν ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν γαιῶν παρεχωρήθησαν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Χίους δυνάμει Βασιλικῷ Διατάγματος, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀνηρέθησαν ἤδη οἱ ἀποζημιώσεις, ἡ ἀποζημιωσις πρέπει νὰ γίνῃ ἀ-

μέσως εἰς τοὺς πρόην κτηματίας μετὰ ἄλλας γαίας κειμένας, εἰς ἀναλόγους θέσεις. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1838.

— — —

515. Α. Περί ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίαις.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀνατρέχοντες εἰς τὸ Ἡμέτερον Διατάγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπικειμένην εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίαις εὐθύνην καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ ἀκόμη, καθ' ὃν ἐρίσκονται ἀπόντες μετὰ ἀδείας, παρακινούμεθα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἐξῆς.

1. Ὅταν διοικητικὸς τις ταμίης, ζητήσας ἀδειαν ἀπουσίας, λάβῃ αὐτὴν παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, τότε παύει πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐν τέταρτον τοῦ μισθοῦ του, λογιζόμενον ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ μετὰ τὰς πρώτας ἑκτὼ ἡμέρας τῆς ἀπουσίας του ἐωσότου ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὰ χρεὴ του.

2. Οἱ διοικητικοὶ ταμίαι, ὅσοι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ποσοστῶν Ἡμετέρου διατάγματος ἐφθασαν νὰ λάβωσιν ἀδειαν ἀπουσίας, δὲν θέλουν ὑποφέρει διὰ τοῦτο ἀφαιρέσιν τινὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ των. Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκ. (8 Ἰαν.) 1837[8].

ΔΙΑΚΗΡ.

516. Περί συνοικισμού τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ.

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἰανουαρίου Βασιλικῷ Διατάγματος.

1. Ἀκυροῦνται τὸ ἀρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 περὶ συνοικισμού τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ Διατάγματος καὶ ἐπομένως ὁ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρίου) 1836 Νόμος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

2. Ὅλαι αἱ γαίαι, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς Χιακῆς πόλεως παραχωροῦνται εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων.

κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου (6 Ιουνίου) 1836 Διατάγματος.

3. Ὅσοι ἰδιοκτητῆται ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο γαίαις, ἀφ' οὗ ἀποδείξωσι τὴν νόμιμον κατοχὴν αὐτῶν, δύνανται νὰ τὰς διαθέσωσι κατὰ τὴν θέλησιν των καὶ συμφώνως μὲ τὸ κατ' ἐκείνο τὸ μέρος σχεδίου τῆς πόλεως.

4. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν παρεχώρησαν ἤδη τὰς γαίαις των, ἔλαβον ἂν τὰ αὐτῶν ἄλλαι εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ νέοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ ἂν αὐταὶ αἱ πρόηκ γαῖαι των παρεχωρήθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἄλλους, ἐξαιρούνται τοῦ ἀνωτέρω ὁρίσμου, διότι τὸ συνῆλ λαμνα τοῦτο θεωρεῖται ἀποπερατωμένον.

5. Ἐάν ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν γαιῶν παρεχωρήθησαν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Χίους δυνάμει Β. Διατάγματος, καὶ ἂν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀνηγγέθησαν ἤδη οἰκίαι, ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ γενῇ ἀμέσως εἰς τοὺς πρόην ἰδιοκτητὰς μὲ ἄλλας γαίας κατεμέναις εἰς ἀνάλογους θέσεις.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν μένει ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτητήτους γαίας ἐντὸς τῆς Χιακῆς πόλεως νὰ τὰς διαθέσωσι κατ' ἀρέσκειαν, ἐξαιρούνται δὲ οἱ αὐτοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 4 καὶ 5 ἄνωρου.

Ἐπὶ τούτῳ προσκαλοῦνται αἱ τοιοῦτοι ἰδιοκτητῆται νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς 3 μηνῶν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των, ἐντὸς τῆς Χιακῆς πόλεως διὰ νὰ διαγνωσθῇ αὐτὴ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τὰ ὅποια εἶναι προσδιορισμένα νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους ἐκεῖ Χίους.

Ὅσοι ἐκ τῶν συνοικισθησομένων εἰς Πειραιᾶ Χίων ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσιν ἐθνικὰ οἰκόπεδα πρὸς οἰκοδομήν ἐντὸς τῆς Χιακῆς πόλεως κατὰ τὰ μέχρι τούδε περὶ τούτου ὠρισμένα, θέλουν διευθύνει τὰς τοιαύτας αἰτήσεις των εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήραις, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1838

517. Α. Περί ἰποχορώσεως τῶν ἐπαλλήλων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. λ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν σοικτικῶν γλωσσῶν.

Ο Θ Π Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γνώσις τῶν λαοικῶν γλωσσῶν, κυρίως τῆς Τουρκικῆς, εἶναι σχεδὸν ἐκ τῶν ὄν οὐκ ἀνευ δὲ ἐκείνων ἐκ τῶν ἡμετέρων ὑψηλῶν σῆμας προτιθενται νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν στάδιον ὀφελόντες νὰ προσδιορίσωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ τῶν ἐριμένων νὰ ὑπηρετήσωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ προβῶσιν ἐντὸς τῆς Γραμματείας ταύτης ἢ νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν καὶ προξενικὸν στάδιον. ὅποια, ὅσα τοῦ λοιποῦ πρὸς τοῦτο θέλουν εἶσθαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀναγκαῖα, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 4848 ἀναγραφῇ τῆς ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, διατάξασμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

4. Πᾶς ὅστις ἤθελε τοῦ λοιποῦ ζητήσει νὰ ὑπηρετήσῃ παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἣθελε προβληθῇ ἐπὶ τούτῳ εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ τῇ Γραμματείαν ταύτην ἐπιτετραμμένου, οφείλει ὄχι μόνον νὰ ᾔναι ἤδη προικισμένος μὲ τὴν συνήθως εἰς πάντα δεκτὸν ἐντὸς μιᾶς Γραμματείας ἀπαιτουμένην παιδείαν, ἥτις εἰδὼς πρέπει νὰ συμπεριλαμβανῇ ἐνταῦθα τὴν γνώσιν τῆς Γαλλικῆς γλώττης καὶ τὴν σπουδὴν τῶν νομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν γενομένην ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ προσέτι τοσοῦτον καλῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν ἢ ν' ἀναλάβῃ ῥητῶς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ν' ἀρχίσῃ τὴν σπουδὴν τῆς γλώττης αὐτῆς μετὰ τὴν εἰς τὴν Γραμματείαν εἰσόδον του, καὶ ν' ἀποδείξῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους δυνάμει ἀγγράφου τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κα

θέορ· διαερμηνεύει· Ἡμῶν ἐπὶ τῶν Ἀσια-
τικῶν γλωσσῶν, ὅτι ἔκαμεν ἤδη πρό-
δους εἰς τὴν ἐκμάθησίν τῆς.

2. Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Γραμματείᾳ τοῦ
Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν ὑπηρετυνόντες ὑφείλουν νὰ μανθάν-
ωσι τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας· ἐκεῖνοι δὲ
οἵτινες· μεταξύ τῶν ὑπαλλήλων τούτων
ἤθελον διακριθῇ διὰ τὰς περὶ τὴν σπουδὴν
τῆς τουρκικῆς προόδους των, θέλουν κατὰ
προτίμησιν προτείνεσθαι εἰς Ἡμᾶς διὰ τε
τὰς εἰς τὸ ἔξωτερικὸν διπλωματικὰς θέσεις
καὶ τὰς ἐντὸς τῆς Γραμματείας χηρευούσας,
ὑποθετομένου ὅτι ἔχουσι καὶ τὰς λοιπὰς
ἀναγκαίαις ἰδιότητας.

3. Οἱ νεώτεροι τῶν ὑπαλλήλων τῆς
Γραμματείας ταύτης θέλουν ὑπὸ τὴν διεύ-
θυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν
Ἡμετέρου Διερμηνεύος ἐκτελεῖ τὰς διὰ τὸν
κλάδον τούτον τῆς ὑπηρεσίας· ἀναγκαίαις
ἐργασίας· τινὲς δὲ καὶ θέλουν στέλλεσθαι
ἐκαστοῖς· εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως
τελειοποιῶνται ἐκείσε κατὰ τε τὸ θεω-
ρητικὸν καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος παρὰ
τῷ διπλωματικῷ γραφεῖῳ τῆς Ἡμετέρας
εἰς τὴν καθέδραν ἐκείνης πρεσβείας.

Ἀθῆναι, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

ΕΙΔΟΠ.

518 Περί διατηρήσεως τῆς ἐν Καλλιζαῖς μονῆς.

Ἐν καιρῷ τῆς διελύσεως τῶν μονη-
δρίων ὅσα δὲν εἶχον τὸν ἀπαιτούμενον ἀ-
ριθμὸν τῶν μοναχῶν ἢ ἐν Καλλιζαῖς μονὴ
τοῦ ἁγίου Νικολάου εἶχε κατηριθμηθῇ εἰς
τὴν τάξιν τῶν διαλελυμένων, διότι ἐλ-
λειπόντων ἀλλαχοῦ τῶν πλειοτέρων μονα-
χῶν δὲν εἶχον εὐρεθῇ τότε εἰμὴ τέσσα-
ρες μόνον ἐντὸς τῆς μονῆς. Μετὰ ταῦτα
ἐξητήθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἡ διατήρη-
σις τῆς μονῆς ταύτης. Ἡ Α. Μ. ὁ Σ. ἡμῶν
Βασιλεὺς ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ ἐπίσημον
δειγμα τῆς Βασιλικῆς αὐτοῦ εὐμενείας
πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο καταγώγιον, ἀξιο-
μνημόνευτον ἄλλως διὰ τὸν ἐν αὐτῷ γε-
νόμενον πρῶτον, κατὰ τὸ 1824 Σύλλογον
τῶν Πελοποννησίων, ἐξέδωκε κατὰ τὴν

20 τοῦ παρόντος μηνὸς Διάταγμα ὑπ' ἀρ.
25482 δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ κατὰ τὴν
Μαντινείαν διαλυθεῖσα πρότερον μονὴ τοῦ
ἁγίου Νικολάου διατηρεῖται κατὰ τοὺς
αὐτοὺς ἀπαρχλλάτους τύπους τῶν λοι-
πῶν διατηρουμένων μονῶν τοῦ Βασιλείου.
Ἐν Ἀθῆναις τὴν 30 Ἰανουαρίου 1838.

ΕΙΔΟΠ.

519. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀστικὴν ὁδὸν.

Ἡ Α. Μ. εὐχαρίστως θεωρήσασα εἰς
τὴν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1837 (5 Ἰανουα-
ρίου 1838) ἀναγορὰν τῆς Γραμματείας
τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι· αἱ πλειότεραι τῶν
κατὰ τὴν Ἀστικὴν ἰ. ἐπαρχικῶν ἐδῶν
κατεσκευάσθησαν ἤδη ἀμαξωτοὶ πικρὰ
τῶν δημωτῶν τῶν ἀμοιβαίων δῆμων, διὰ
τῶν ἀξιεπαίνων προσπαθειῶν τοῦ διοικη-
τοῦ Κ. Κ. Ἀζώτη, καὶ συνεργείᾳ τῶν
δημάρχων, διέταξε τὴν Γραμματείαν ταύ-
την διὰ τῆς ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου 1837
Βασ. ἀποφάσεως νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἱψηλὴν
τῆς εὐαρέσκεϊαν εἰς τοὺς ἀνω εἰρημένον
διοικητὴν διὰ τὸν ἀοκνὸν ζῆλον του περὶ
τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς
ἀνήκοντας δημάρχους, διὰ τὴν ὁποίαν
δεικνύουσιν ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν συμπε-
ρόντων των προσπάθειαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 5 Ἰανουαρ. 1838.

ΕΙΔΟΠ.

520 Περὶ ἐπιθεωρήσεως διαβατηρίων δια το
Πατικὸν κράτος.

Ὅτι ἡ Α. Ἀγιότης ὁ Πάπας· ἐξέδωκε
διάταγην νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὸ
Πατικὸν Κράτος, ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν Ἑλ-
λῆνων προερχόμενοι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν
Ἐπικράτειαν καὶ διαβαίνοντες ἀπὸ τὴν
Κέρκυραν δὲν ἔχωσι τὸ διαβατήριόν των
ἐπιθεωρημένον ἀπὸ τὸν κατὰ τὰς Ἰονικὰς
νήσους γενικὸν πρόξενον τῆς Α. Ἀγιό-
τητος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1838.

521. Συνθήκη περί ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ὑπογραφείσα ἐν Λονδίνῳ τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρ.) καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντιπληρώθησαν ἐπίσης ἐν Λονδίνῳ τὴν 3 (15), Ἰανουαρίου 1838.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1837 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας συνθήκης περί ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη Βασιλίσσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτείνωσι καὶ ρυθμίσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ὑπαρκῶν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεις δι' ἐπὶ τούτῳ συνθήκης, διώρισαν πρὸς συντάξιν αὐτῆς πληρεξουσίου τῶν: ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπη, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, ἑκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίσσῃ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας ἡ δὲ Μεγαλειοτάτη Βασιλίσσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Ἑρρίκον Ἰωάννην Ἀντικόμητα Πάλμερστονα, Βαρὼν Ἰντρεπ, Πάτριον τῆς Ἰρλανδίας, Σύμβουλον τῆς Βρεταννικῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὸ ἰδιαιτέρῳ Αὐτῆς Συμβούλιον, Ἰππότην Μεγαλόσταυρον τοῦ ἐντιμοτάτου τάγματος τοῦ Λευτροῦ, μέλος τῆς Βουλῆς, καὶ πρῶτον Αὐτῆς Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργεῖον, οὕτως κατὰ τὴν κοινωμένη-

σιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφῳ εὐρεθέντων ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνθέντο καὶ συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

4. Ἀπὸ τῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης ἀλλαγῆς καὶ μετ' αὐτὴν, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ Ἀγγλικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς δικαίωμα ἢ βάρη ὅποιαςδήποτε φύσεως ἄλλα, ἢ μεγαλητέρα, παρ' ὅσα ἔδῃ ἐπιβαλλομένη, ἢ ἀκολουθῶς δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι παρ' ἑκατέρως τῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, κατὰ τὴν εἰσὸδὸν τῶν εἰς τοὺς λιμένας αὐτοὺς ἢ κατὰ τὴν ἐξόδον τῶν.

2. Ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ κράτος τῶν ὕψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὧσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ ὧσων ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων εἶναι συγκεχωρημένη, ἢ θέλει συγχωρηθῇ εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν.

3. Ὅλα τὰ εἶδη ὧσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς μόνα τὰ δικαίωμα ὧσα ἔθελον πληρῶνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ εἶδη ἐν εἰσέγοντο ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων καὶ ἀμοιβαίως, ὁ αὐτὸς κανὼν θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου

της Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὰ εἶδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ὑπακείμενων ἐπαρχιών, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

4. Ὅλαι αἱπραγματεῖαι καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου, ἔσων ἢ εἰσαγωγῇ εἰς τοὺς λιμένας ἐκατέρως τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένα, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ ἐπὶ πληρωμῇ ἴσων δικαιωμάτων, εἰσαγόμενα εἴτε δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπιτροάτειαν, καὶ θέλουν παρχωρεῖσθαι δι' ὅλας τὰς πραγματείας καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου ὅσα ἐννόμως ἐξάγονται ἐκ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ (primes) ἀποδόσεις δικαιωμάτων (remboursements de droits) καὶ ὠφέλειαι, εἴτε ἐξάγονται δι' ἐπιχωρίων πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπιτροάτειαν.

5. Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις ἐταιρία ἢ σωματεῖον, ἢ πρᾶκτωρ, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐκατέρως τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐνεργούντες, δὲν θέλουν διώσει ἐμμέσως ἢ ἀμέσως οὐδεμίαν τινὰ προτίμησιν εἰς τὴν ἀγορὰν προϊόντος τινος τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένου εἰς τὴν Ἐπιτροάτειαν τῆς ἄλλης, λόγῳ ἢ αἰτίᾳ τῆς ἐθνικότητος τοῦ μετακομίσαντος τὸ προϊόν τοῦτο πλοίου, καθότι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς καὶ θέλησις τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία διαφορὰ, ἢ ὅποιαδὴποτε διακρίσεις.

6. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης προεξηγήσεως ὡς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς προσδιορίζοντας τοὺς ὅρους οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν πλοίων Ἑλληνικὸν ἢ ἐν πλοίων Ἀγγλικόν, συμφωνεῖται ὅτι θέλουν θεωρεῖται ὡς Ἑλληνικὰ ὅλα τὰ πλοία τὰ κατασκευασμένα ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας τὰ κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ

ἀπὸ πολεμικὰ πλοία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ ὑπακόους Ἑλλήνων ἐρωδιασμένους μὲ καταδικωτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ὅποια ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἐνός ἐπὶ τῶν Λειῶν δικαστηρίου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤθελον εἶσθαι πλήρως ιδιοκτησίᾳ ἐνός ἢ πολλῶν ὑπακόων Ἑλλήνων, καὶ τῶν ὁποίων ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος εἶναι ὑπάκοοι Ἑλλήνων. Θέλουν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι ὡς πλοία Ἀγγλικά ὅλα τὰ εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος κατασκευαζόμενα καὶ ὅλα, ὅσα κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοία τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἢ ἀπὸ ὑπακόους τῆς ἐρωδιασμένους μὲ καταδικωτικὰ τοῦ Ναυάρχου, ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἐνός δικαστηρίου ἐπὶ τῶν Λειῶν τῆς εἰρημένης Μεγαλειότητος· προσέτι δὲ καὶ ὅλα ὅσα ἤθελον καταδικασθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ περὶ αἰτίας τῶν κατὰ τῆς σωματεμπορίας τῶν Μαρῶν ὑπαρχόντων νόμων, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον κατέχεσθαι, ἤθελον πλεῖς καὶ ἤθελον εἶσθαι καταχωρημένα εἰς τὰ νηολόγια, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας.

7. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον ἐνός τῶν δύο Ἑθνῶν ναυαγήσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ἑτέρου, ὅλα τὰ λείψανα τῶν ἐμπορικῶν ἢ πολεμικῶν τούτων πλοίων ἢ τῶν ἀρμένων καὶ τῆς συσκευασίας (agres et appareaux), ὅλα τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύβον ἐξ αὐτῶν, προσέτι δὲ καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ εὕρεθησόμενα ἐπὶ τοῦ πλοίου θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς μεχριστού ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ παρὰ τῶν τακτικῶς διωρισμένων ἐπιτρόπων τῶν, ἢ παρὰ τῶν ἀμοιβῶν προξένων ἐνεργούντων ἐντὸς τοῦ τμήματος ὅπου ἤθελε συμβῇ τὸ ναυάγιον, ἐὰν ἢ ζητήσις τῶν γίνῃ ἐντὸς τῶν προθεσμίων τῶν ὁριζομένων παρὰ τῶν νόμων τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ κράτη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ἢ δὲ πρόξενος, ὁ ἰδίως

κτῆτης, ἡ δ' ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν θέλει υποβληθῇ εἰς ἄλλην τινα πληρωμὴν διὰ τὰς δαπάνας τὰς γενομένας πρὸς συντήρησιν τῆς ιδιοκτησίας, ἡ ἕνεκα τῆς ναυαγιαρέσεως, εἰμὴ εἰς ἐκείνην εἰς ἣν ἤθελεν υποβληθῇ εἰς παρομοίαν περιστάσιν ἐν ἐθνικὸν πλοῖον, τὰ δὲ διασωθέντα τοῦ ναυαγίου ἀντικείμενα ταῦτα καὶ αἱ πραγματεῖαι δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν πρόκηται νὰ καταναλωθῶσιν ἐντὸς τοῦ τόπου.

8. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συμφώνησαν, ὅτι ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ Γεν. Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅπου οἱ ὑπάλληλοι αὗτοι ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ πρὸς υπεράσπισιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τοῦ ἑτέρου Κράτους. Συμφωνεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι εἰς τοὺς Προξένους τούτους, ὅποιαιδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσιν, θέλουν ἀπονέμεσθαι εἰς τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, τὰ ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἑθνους τοῦ μάλλον εὐνοουμένου.

9. Ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συγκατατίθεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὰς Ἑλλάδος τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια, καθόσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων γινόμενον ἐμπόριον μὲ τοὺς κατὰ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας τόπους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν Α. Βρεταννικὴν Μεγαλειότητα, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν, ἡ δύνανται ν' ἀπολαύσουν δυνάμει συνθήκης τινος, ἡ πράξεως τῆς Βουλῆς οἱ ὑπήκοοι, ἡ πολῖται τοῦ ἑθνους τοῦ μάλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται ἐν τούτοις, ὅτι οἱ νόμοι, κανόνες, διατάξεις καὶ περιορισμοί, οἵτινες ἐφαρμόζονται ἤδη, ἡ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἑτέρου ἑθνους κράτους ἀπολαύοντος τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια διὰ τὸ μετὰ τῶν εἰρημένων τόπων ἐμπό-

ρίοντου, θέλουν εἶσθαι ἐπίσης ἐφαρμοστέαι καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

10. Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἔχει εἰς ὅλην τὴν ἐπικρατείαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἀπαραλλάκτως, ὥς οἱ ἐγγώριοι, (ὁμοεθνεῖς) πλήρη ἐλευθερίαν νὰ διευθύνουν αὐτοὶ μόνοι τὰς ἰδίας υποθέσεις των, ἢ νὰ ἐμπιστεύονται τὴν διεύθυνσίν των εἰς πάντα ἄλλον τὸν ὅποιον ἤθελον εὐχαριστῆθαι νὰ διαρίσωσιν ὥς μεσίτην, ἐπίτροπον ἢ διερμηνέα.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δὲν θέλουν υποβληθῇ εἰς περιορισμὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκειμένων τῶν μελλόντων νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὰς ῥηθείσας ἰδιότητας καὶ δὲν θέλουν υποχρεωθῇ νὰ δώσωσι μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν τινὰ εἰς ἄτομον, τὸ ὅποιον δὲν ἤθελον εὐαρεστηθῇ νὰ μεταχειρισθῶσι. Πλήρης ἐλευθερία θέλει ἐπίσης παραχωρηθῇ εἰς πᾶσαν περίστασιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ εἰς τὸν πωλητὴν νὰ κλείσωσι συμφωνίαν καὶ νὰ προσδιορίσωσι μετὰξὺ των, ὥς ἤθελον κρίνει κατάλληλον, τὴν τιμὴν πάσης πραγματείας, ἡ παντὸς ἀντικειμένου ἐμπορίας, εἰσαγομένων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἡ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τούτου, τηροῦντες ὅμως τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ Κράτος νόμους καὶ τὰ ἔθιμα.

Τὰ αὐτὰ προνόμια θέλουν παραχωρηθῇ κατὰ τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Μεγαλειότητος Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας.

11. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φύρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορικῶν εἰδῶν, ἄλλων ἀντικειμένων πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι ἐκαστῆς τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ὑποκείμενοι ἐπιχωρίως ἀνευ διαφορᾶς, ἡ διακρίσεως, εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τῆς ἑτέρας, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν ἑκτασὶν τῶν

ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπαγομένων τόπων δι' ἑαυτοὺς, καὶ διὰ τὰς ἰδιοκτησίας των πλήρη καὶ τελείαν ἐλευθερίαν, θέλουν ἔχει ἐλευθερίαν καὶ εὐκόλῳ εἰσόδῳ εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς καταδίωξιν καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων' θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς δικηγόρους, τοὺς πληρεξουσίους ἢ τοὺς ἐπιτρόπους ὅποιονδήποτε ὄνομα καὶ ἂν φέρουν οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἔθελον κρίνει καταλληλοτέρους εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι καὶ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντά των, συμμορφούμενοι ὅμως κατὰ ταῦτα μὲ τὰς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ὑποχρεώσεις. Θέλουν ἀπολαύει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὰ αὐτὰ προνόμια, δικαιώματα καὶ ἀτελείας, ὅποια καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, καὶ δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας εἰς κανέν ἄλλο δικαίωμα ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα υποβάλλονται καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Θέλουν ἐξαίρεσθαι ἀπὸ πάσας ἀπογραφῆς διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ ζήρην ἢ κατὰ θάλασσαν. Οὐδὲν βίαιον δάνειον ἐπιβληθήσεται αὐτοῖς, αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς ἄλλα βάρη, ἀπαιτήσεις ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ὅσα καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἰθαγενῶν αὐτῶν.

42. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, συμφωνοῦν, ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῆς μιᾶς τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ἀπολαύει ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἄλλην, ὅλας τὰς ὠφελείας ἐντελοῦς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ὅποیان οἱ ἤδη ὑπάρχοντες εἰς ἀμφοτέρα τὰ Κράτη νόμοι χορηγοῦσιν εἰς τοὺς προσέδοντας ὅποιονδήποτε θρησκευτικὴν δοξασίαν.

43. Οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος καὶ οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Μεγαλειότητος Βασίλισσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α.

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος θέλουν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαθέτουν ἀπάσας τὰς ἰδιοκτησίας των ὅποιανδήποτε καὶ ἂν ἔθελον αὐταὶ ἀποκαλεῖσθαι διὰ πράξεως τελευταίου ὀρισμοῦ, ἢ διαθήκης, καθ' ὅν τρόπον ἔθελον τὸ νομίσαι κατάλληλον. Καὶ ἂν ὑπήκοος Ἀγγλὸς ἀποδιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑπήκοός τις Ἑλλήν ἀποδιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Βασίλισσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπῃ πρᾶξιν τινὰ τελευταίου ὀρισμοῦ, ἢ χωρὶς διαθήκης, οἱ ἀμοιβαίως Πρόξενοι ἢ ὑποπρόξενοι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθετῶσι πρὸς ὄφελος τῶν νομίμων κληρονομῶν καὶ δανειστῶν, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοὺς ἀμοιβαίους ἐπιχωρίους νόμους, τὴν ἰδιοκτησίαν των ὁμογενῶν των τῶν ἀποδιούντων ἀδιαθέτων.

44. Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συντίθενται ὅτι τὰ διὰ τῆς παρούσης συνθήκης συμφωνηθέντα θέλουν ἐφαρμοῇ εἶσθαι εἰς τὴν Γιβραλτάρην καὶ εἰς τὴν νήσον τῆς Μελίτης.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει εἰσγεῖ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ τὸ ἐν τῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ ἕτερον τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του. Ἐκαστον δὲ τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τοιαύτην διακήρυξιν μετὰ τὴν παρελευσιν τῶν δέκα εἰρημένων ἐτῶν, ἢ εἰς ἑτέραν τινὰ ὅποιονδήποτε ἐποχὴν, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην. Καὶ συμφωνεῖται μεταξύ των, ὅτι μετὰ παρελευσιν δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ ἡ διακήρυξις τοῦ ἐνὸς τῶν μερῶν ληφθῇ παρὰ τοῦ ἑτέρου, ἡ συνθήκη αὕτη καὶ ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ ὀριζόμενα θέλουν παύσει ὁλοκλήρως τοῦ νὰ ᾖναι ὑποχρεωτικά.

46. Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαγθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι τριῶν

μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἡμερομηνίας τῆς.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφοτέροι οἱ πληρεξούσιοι γράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα των.

Ἐν Λονδίῳ, τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1837 ἔτους.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τῷ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπανεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Θῆν αἱ πίστῳσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλεῖος ἡμῶν σφραγίδα.

Ἀθήναις τὴν 14 (26) Νοεμβρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ οκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἑκτῷ.

522. Ν. Περί τροπολογήσεως τοῦ ἄρθρου 490 ἐδαφίου 1 καὶ §. 1. τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν κατὰ τὸ δικαίον τὰς ἐκ τῆς ποσότητος καὶ λόγῳ τῆς ιδιότητος τῶν ἀντικειμένων τῆς στενῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν προσερχομένας δυσκολίας. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 490 §. 1 τῆς Πολ. Οἰκονομίας.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ ἄρθρον 490 ἐδάφ. 1 καὶ §. 1. τῆς Πολ. Οἰκονομίας τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς.

» Εἰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν, οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἀνεκκλητῶς » μὲν μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἐκ » κλητῶς δὲ ὅλας τὰς προσωπικὰς καὶ

» τὰς ἀφορώσας τὰ κινητὰ κτήματα » ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀγωγὰς, τῶν ὁποίων » τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς » τριακοσίας δραχμάς. »

Τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ἁρθρου τοῦτου μένουσι ἀμετακίνητα.

Ἐν Ἐπίδ. Διμηρᾷ, τῇ 4 Φεβρ. 1838.

523. Ν. Περί τῆς πρὸς τῶν διοικητῶν ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων δικαστῶν ὅπου δὲν ἐυσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τὰ ὅποια, κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, νόμον, λαμβάνουσι μετοχὴν εἰς τὴν ὀριστικὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἡ δὲ ὀριστικὴ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ περαιτέρω, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Τὰ εἴκοσι ἐνόματα τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐνόρκων, τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 Νόμον, ἔπρεπεν ἐπὶ τῶν ἤδη σχηματισθέντων καταλόγων νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ διοίκειν ἐξ ἡμετέρας παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν, θέλουσι ἐκλεχθῇ ἅπαντα παρὰ τῶν διοικητῶν, ὅπου δὲν ἐυσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Β'. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαρ. 1838.

524. Ν. Περί ἐκτιμήσεως καὶ ἀπαιζημώσεως τῶν λαμβανόμενων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Σύρου ἰδιοκτησιῶν κ. τ. λ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρ.)

βρουαρίου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ὥστε τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νομβρ. 1836 ὑπ' 46347 ἡμετέρου Διατάγματος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Σχεδίου Ἀθηνῶν νά ἔχῃ ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Συροῦ ἰδιοκτησιῶν, καθὼς καὶ πρὸς πᾶσαν ὁμοίαν ρύσεως περίπτωσιν ἀναγενομένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τῶν λοιπῶν πλοίων τοῦ Βασιλείου μας.

Ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Λιμένι, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1838.

ΕΙΔΟΠ.

525. Περὶ τῶν σπουδαζόντων ναυτῶν.

Εἰς τὸν 28 ἄρ. τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος τοῦ 1837 ἔτους κατεχωρήθη τὸ Διάταγμα δι' οὗ συνιστῶνται δύο θέσεις ναυτικῶν διδασκάλων εἰς Ναυπλίον καὶ Σύρον, καὶ προσδιορίζονται τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νά γνωρίζωσιν οἱ μέλλοντες νά διευθύνωσι τοῦ λοιποῦ πλοῖα ἐμπορικοὶ πλοίαρχοι.

Ἐπειδὴ ἐμάθομεν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν τελευταίων, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ παραδρομῆς, δὲν φροντίζουν νά σπουδάζωσιν ὅλα τὰ μαθήματα ὅσα εἰς τὸ ἔρῃεν διάταγμα ἀναφέρονται, καὶ ἐπειδὴ ἡ παράλειψις αὕτη θέλει ἀκολούθως ἀποβῇ πολλὰ ἐπιζήμιος εἰς αὐτοὺς, καθόσον δὲν θέλουν λάβει τὴν ἀδειαν νά διευθύνωσι πλοῖα β'. κλάσεως ἐθεωρήσαμεν συμφέρον νά δημοσιεύσωμεν καὶ αὐτὴς διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος, καθὼς καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Σύρου τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα καὶ νά εἰπώμεν κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι, ἐάν κατὰ τὸ ἄρ. δ' δὲν ἀποδείξωσι μετὰ τριετίαν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν προκειμένων σχολείων, ὅτι γνωρίζουν τὰ εἰς αὐτὰ ὡς καὶ τὰ εἰς Ἑλληνικὰ διδασκόμενα μαθήματα, δὲν θέλουν ποτὲ ἀναγνωρισθῇ ὡς πλοίαρχοι ἐμπορικοί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1838.

Θ Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόδον τῆς ναυτικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν ἐκπαίδευσις τῶν μετερχομένων τὴν ναυτικὴν καὶ ἰδίως τῶν διευθυνόντων πλοῖα, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς τε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 18 Ἰουνίου 1837 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Α'. Εἰς ἑκάτερον τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Σύρου καὶ Ναυπλίας θέλει προστεθῇ ἀνά εἰς διδασκαλὸς τῆς ναυτικῆς, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νά διδασθῶσι καὶ θεωρητικῶς τὴν τέχνην ταύτην.

Β'. Ἡ σειρά τῶν ναυτικῶν μαθημάτων θέλει διδάσκεται εἰς τριετίαν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην αὐτοῦ τάξιν θέλει παραδίδεσθαι ἡ ἀριθμητικὴ μέχρι τῶν λογαριθμῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ γεωμετρικὴ μετὰ τῆς στερεομετρίας καὶ ἐπιπέδου καὶ σφαιρικῆς τριγωνομετρίας, εἰς τὴν τρίτην τέλος ἡ ναυτικὴ ἐν γένει, ἐπίπεδος, σφαιρικὴ καὶ ἀστρονομικὴ.

Γ'. Διὰ νά μένη εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ναυτικῆς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὰς ναυτικὰς μελέτας, καὶ ἐπειδὴ αὐτοὺς ὁ διδασκαλὸς τῆς ναυτικῆς θέλει τοῖς παραδίδει κατ' ἑκτασιν τὰ ἀναγκαῖα δι' αὐτοὺς μαθηματικὰ, θέλουν ἀπαλλαγθῇ τῆς ὑποχρέωσιν τοῦ ν' ἀκούωσι τὰς εἰς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων παραδιδόμενα μαθηματικὰ, τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν ὅλα τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου εἶναι δι' αὐτοὺς ὑποχρεωτικά.

Δ'. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Διατάγματος, οἱ πλοίαρχοι ἀπαιτεῖται νά γνωρίζωσι καὶ θεωρητικῶς τὴν ναυτικὴν, οὐδεὶς δὲν λαμβάνει διπλωμα πλοίαρχου,

ἐὰν μετὰ τὴν τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων δὲν φέρει ἀπολυτήριον ἀπὸ ἐν τῶν προκειμένων σχολείων, ἢ ἂν, καθυποβληθεὶς εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἐνὸς αὐτῶν, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ διδασκομένας γνώσεις· ἐξαιρούνται μόνον ἐκείνοι περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος.

Ε'. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν ναυτικῶν τούτων σχολείων καὶ τῶν δι' αὐτὰ ἀπαιτούμενων βιβλίων καὶ ἐργαλείων ἀνέχει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1838.

526. Δ. Περί συστάσεως σχολῆς διὰ τὰς μαιάς.
ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσκειν καὶ διατάττομεν. α) Εἰς τὴν πρωτεύουσαν θέλει συσταθῇ σχολὴ διὰ τὰς μαιάς. β) Αἱ μαθητευόμεναι τὴν μαγειρικὴν θέλουν διδασθῇ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὰ τῆς μαγειρικῆς. γ) Ἡ διδασκαλία αὕτη, ἥτις θέλει διδασθῇ δωρεὰ, θέλει γίνεσθαι ἐν διαστήματι τεσσάρων μηνῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαγειρικῆς, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος ἐν γένει καὶ μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς. Θέλει δὲ διορισθῇ καὶ ἑμπειρὸς μαία διὰ τὰς πρακτικὰς ἐξασκήσεις τῶν μαιῶν εἰς τὰς ἐγγύους καὶ ἐπιτόχους γυναικας καὶ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διδασκομένων μαθημάτων θέλει εἶναι ὑποχρεωμένη, ὅχι μόνον νὰ ἐπισκέπτεται μὲ τὰς μαθήτριας τὰς εἰς τὸ κατὰστημα εὐρισκομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκτὸς τούτου ἐνδεδεῖς γυναίκας. δ) Κατ' ἔτος θέλουν γίνεσθαι δύο σειραὶ μαθημάτων, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀρχίζει τὴν 1 Μαΐου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου. ε) Διὰ νὰ ᾖναι τις δεκτὴ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις τοῦ νοῦς καὶ τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἔχῃ καλὴν διαγωγὴν ὅσον δὲ διὰ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦν οἱ δῆμοι νὰ στέλλουσι δι' ἐξόδων των, χρειά-

ζεται νὰ μὴ ὑπερβαίνουσι τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν, καὶ, ἂν δυνατόν νὰ ἡξιώσων ἀναγινώσκουσι, καὶ νὰ γράφωσιν. ς) Αἱ θέλουσαι νὰ μαθητευώσων εἰς τὴν σχολὴν, διευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν, ἐπισυνάπτουσαι ἀποδεικτικὰ τοῦ δῆμου, ὡς αὐτὸς ἀνήκουν, περὶ τῆς διαγωγῆς των, αἱ δὲ παρὰ τῶν δῆμων στέλλόμεναι πρέπει νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ ἱατροῦ περὶ τῆς ἱκανότητός των ὁ καθηγητῆς ὅμως τὰς ἐξετάζει ὅλας, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες, καὶ ἀποφασίζει ἂν ᾖναι δεκταί, ἢ ὄχι. ζ) Ἀμέλεια μεγάλη ἢ κακοῦθρα τῶν μαθητευομένων δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν καθηγητὴν νὰ τὰς ἀποβάλλῃ ἀπὸ τῆς σχολῆς. ἡ) Ἀρὸς τελειώσωσι τὴν σειρὰν τῶν τεσσάρων μηνῶν αἱ μαθήτριαι ἐξετάζονται παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἱατροσυνεδρίου, καὶ αἱ μὲν ἱκαναὶ λαμβάνουν δίπλωμα μαιάς, εἰς τὸ ὅποιον σημειώνεται ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητός των, ἢ πογεγραμμένον παρὰ τῶν εἰρημένων ἱατρῶν πρὸς τοῦτοις θέλει λάβει ἐκείνη ἡ ὁποία ἐφάνη ἱκανώτερα ἐν ἰδιαιτέρον ἀοργουῶν νόμισμα αἱ δὲ μὴ ἱκαναὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ δευτέραν σειρὰν, ἢ ἀποβάλλονται· εἶναι ὅμως δεκταὶ κατ' ἐξίρασιν εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ὅσαι γυναικας παρουσιάσωσι ἀποδεικτικὰ, ὅτι ἐσπούδασαν τὴν μαγειρικὴν ἀπὸ ἐπιστήμονα ἱατροῦ, ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. θ) Αἱ λαμβάνουσαι δίπλωμα μαιάς, ἀπολαμβάνουν δυνάμει αὐτοῦ τὰ δικαίωματα καὶ ἀναδέχονται τὰ χρέη, τὰ ὅποια διορίζουν τὰ περὶ τούτων διαταχθέντα. ι) Ἡ σχολὴ αὕτη διὰ τὰς μαιάς ὑπόκειται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ αὐτὰς διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, ὅστις εἶναι ὁ καθηγητῆς τῆς μαγειρικῆς· εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. ια) Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1838.

§27. Α. Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ἀφορώσης τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ὠθῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Γνωστοποιούμεν, ὅτι κλεισθείσης καὶ ὑπογραφείσης τὴν 3 (18) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837 ἀπ' ἐνὸς μέρους μὲν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων Κ. Κ. Τακῶδου Ρίζου Νερούλου, Ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἰακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ Γ. Λασσάνη, Ἡμετέρου Γεν. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἀπ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ, ἀξιωματικοῦ τοῦ Διδανίου γ' τάξεως, τῆς εἰς τὴν παρούσαν ἐπισυνημμένης συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀποπεράτωσιν τῶν συζητήσεων τῶν ὑπαρχουσῶν περὶ τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ὠθῶν ἰδιοκτησιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα εἶχε παρουσιάζει ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπηκόων τῆς καὶ τῆς εἰρημένης συμβάσεως ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Α. Υ. τοῦ Σουλτάνου, διακηρύττομεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι, ὡς διὰ τῆς ὑπ' ἡμερομηνίαν 10 (21) Σεπτεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 24, 573 Ἡμετέρας Βασιλικῆς ἀποφάσεως, εἶχομεν ἐπιτρέψει εἰς τὸν τότε ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἔξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ἰππότην Ἰγνατίου Ρουδάρτ, νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν σύμβασιν ταύτην, οὕτως ἀναθετομεν ἤδη διὰ τῆς παρούσης Ἡμετέρας Βασιλ. ἀποφάσεως τὴν φροντίδα ταύτην, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Κύριον Κωνσ. Ζωγράφον τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν εἰρημένην σύμβασιν κλεισθείσαν καὶ ὑπογραφείσαν, ὡς προεῖρηται, ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 3 (18) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837.

Ἐγένετο ἐν Κυπριαστίᾳ τὴν 17 Φεβρουαρίου 1838.

Οἱ ὑπογραψόμενοι, ὅτε πληρεξούσιος τῆς Υ. Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντης καὶ οἱ ἐπιτρόποι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ι. Ρίζος καὶ Γ. Λασσάνη, συνελθόντες σήμερον, ἀπεφάσισαν νὰ διαλύσωσιν ὀριστικῶς καὶ ἀμετατρέπτως τὰς ἐκ μέρους τῆς Υ. Ὀθωμανικῆς Πόρτας δι' ἐαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς ἀπαιτήσεις, διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ὠθῶν κτήματα ὡς ἑπεται.

1. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κινουμένη ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Υ. Πόρταν φιλικὰ αἰσθημάτων τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἐφασιν τὴν ὁποίαν τρέφει εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ὑπάρχουσαι φιλικαὶ καὶ γειτονικαὶ σχέσεις, συγκατατίθεται, ὅπως, περὶ ὧν τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ὠθῶν ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας δι' ἐαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐνυπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖναι αὗται, πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ἢ ποσότητος γροσίων δύο ἐκατομμυρίων ἑκατὸν ἑξήντα τεσσάρων γιλιὰδων καὶ πεντάκονσιων γροσ 2,464,500.

2. Ἡ πληρωμὴ τῆς εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον πρῶτον διαλαμβανόμενης ποσότητος θέλει γενῇ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας μηνιαίας δόσεις.

Γρ. 216,450 τὴν 15 Σεπτεμ. 1837
 » 216,450 τὴν 15 Ὀκτωμβρίου »
 » 216,450 τὴν 15 Νοεμβρίου »
 » 216,450 τὴν 15 Δεκεμβρίου »
 » 216,450 τὴν 15 Ἰανουαρίου 1838
 » 216,450 τὴν 15 Φεβρουαρίου »
 » 216,450 τὴν 15 Μαρτίου »
 » 216,450 τὴν 15 Ἀπριλίου »
 » 216,450 τὴν 15 Μαΐου »
 » 216,450 τὴν 15 Ἰουνίου »

3. Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα ἀπεκδέχεται διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον δι' ἐαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς πᾶν δικαίωμα ἐπὶ παντὸς κτήματος καίμενου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ὠθῶν, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ

ἂν ἤθελεν εἰσθαι αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἢ ὑπὸ ὅποιανδήποτε μορφήν καὶ ἂν ἤθελε παρήρσιασθῇ τοιοῦτόν τι, καὶ δὲν ἤμπορεῖ τοῦ λοιποῦ νὰ παρουσιάσῃ καμμίαν ἀπαίτησιν, οὔτε νὰ μετολάβῃσιν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὑπέρτινος ὁποιοῦδήποτε, ὅστις ἤθελε προβάλλει ἀπαίτησιν τινα τοιαύτην ὅσον ἐλαχίστη καὶ ἂν ἤθελε εἰσθαι.

4. Τῆς παρούσης συμφωνίας ἐγένοντο δύο ὅμοια πρωτότυπα ὑπογεγραμμένα παρ' ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστον μέρος ἀνὰ ἓν θέλει δὲ λάβει ἰσχὺν αὐτῇ, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὰς δύο Κυβερνήσεις καὶ ἀνταλλαχθῶσι τὰ ἐπικυρωμένα ἔγγραφα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους.

Ἡμεῖς Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὴν ἀνωτέρω σύμβασιν ὑπογραφείσαν ἐν Ἀθήναις, ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους παρὰ τῶν Κ. Κ. Ἰακώβου Ῥίζου, Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ Γ. Λεωσάνῃ Γ. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, διορισθέντων ἐπὶ τούτῳ ἀμφοτέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων παρὰ τῆς Α. Μ. ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ Ἰσμάηλ Κουδοῦ Ἐγγέντη ἀξιωματικοῦ τοῦ Διθανίου τῆς γ' τάξεως, ἐπιτρόπου τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ ἀφορῶσαν τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κείμενα κτήματα, ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὅψιν τὸ ἀπὸ 40 (22) Σεπτεμβρ. 1837 καὶ ὑπ' ἀρ. 24,573 Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν ὀνόματι Του τὴν εἰρημένην σύμβασιν, ἐγκρίνομεν ἐπομένως καὶ ἐπικυρώμεν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν σύμβασιν αὐτήν, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῇ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν

τὴν 41 τοῦ Σεβ. 1253 (27 Δεκεμβρ. 1837 ε. π.) ἐπικυρωθείσης παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψ. Πόρτας.

Εἰς ἐνδειξιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὰς παρούσας, σφραγίσαντες αὐτάς μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) τοῦ 1838 ἔτους.

528. Α. Περί ἀνταποκρίσεως ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐκαστος ἀνταποκρινόμενος, ἔχων ὑπ' ὅψιν τὰ ὑπάρχοντα μέσα τῆς συγκοινωνίας μεταξύ τοῦ Βασιλείου Μας καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἔχει τὸ δικαίον νὰ ἐκλέξῃ ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων, διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ γράμμα του.

2. Ἡ θέλησις αὕτη τοῦ ἀνταποκρινομένου πρέπει νὰ ἐξηγητῇ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γράμματος.

3. Τὸ παραλαμβάνον Ταχυδρομεῖον εἰσφέρει νὰ διατιμᾷ ἕκαστον γράμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξηγείται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντες νόμους, καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τοῦ ἀναλόγως τῆς ἐκφρασθείσης θέλησεως τοῦ ἀνταποκρινομένου.

4. Ὡσάκις δὲν ἐξηγῇται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, τὰ Ταχυδρομεῖα Μας ἀφείλουν νὰ τὰ διατιμῶν, σύμφωνα μετὰ τὰ ἐν ἰσχύϊ Διατάγματα, καὶ νὰ τὰ διευθύνουν διὰ τῆς καταλληλοτέρας ὁδοῦ.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1838

529. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐν Σύρῳ ἀνα-
νευμένης ἐταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐταιρία τῶν
φίλων ἀσφαλιστῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 11 (23)
Φεβρουαρίου τ. ε. ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν Γραμματείας μετὰ τῶν ἐν
αὐτῇ ἐπισυνημμένων, καὶ συμφώνως μὲ τὰ
ἄρθρα 40 — 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Ἡ ἐν Σύρῳ ἀνευρεμένη ἐταιρία ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν, ἐταιρία τῶν φίλων ἀσφα-
λιστῶν ἐγκρίνεται παρ' ἡμῶν.

Β. Αἱ διατάξεις τῆς ἐταιρίας αὐτῆς ὅσαι
διαλαμβάνονται εἰς τὸ 44 μετόχους γενό-
μενον συμφωνητικὸν τῇ 49 Ἰανουαρίου
1838 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Σύ-
ρου, καὶ τὸ ὅπσιον μένει ἐπ. συνημμένον
εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐγκρίνεται ἐπίσης.

Γ. Ἐπιφυλαχθέντα ὡς ἀνακαλέσωμεν
τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην, ἐν περιπτώσει
παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγ-
κριθεισῶν τούτων διατάξεων, χωρὶς βλά-
βην τρίτου τινός.

Δ. Ἡ ἐταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ δι-
ευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἐν ἀπόσπασμα τῆς
καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν διοικη-
τὴν Σύρου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ
δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 12 Μαρτίου. 1338.

530. Δ. Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τινῶν καὶ
ἔργων ἐκκρεμῶν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου
διοικητικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,
παρατηρήσαντες, ὅτι μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς
νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γένεσιν
καὶ εἰσέτι ἐκκρεμῶν κατ' ἔτος δικῶν τοῦ
ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑπάρχουσι
τινες, αἵτινες, ὑπαγόμεναι τότε, κατὰ
τὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ὑπαρχούσας διατά-

ξεις, εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον διοικητικόν,
ἀνήκουν ἤδη διὰ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀντι-
κειμένου αὐτῶν καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν
διατάξεων τῶν νῦν νόμων, εἰς τὴν κοινὴν
τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν.
παρατηρήσαντες ὅτι ἡ κοινὴ δικαιοδοσία
πρέπει νὰ ἐπικρατῇ, αἱ δὲ εἰδικαὶ νὰ πε-
ριορίζωνται στενῶς εἰς τ' ἀντικείμενα, τὰ
ὅποια ῥητῶς εἰς αὐτὰ, ἀνετέθησαν, τὴν δ'
ἀρχὴν ταύτην καθιερεῖ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀμ-
φισβητουμένου διοικητικοῦ τμήμα τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασί-
μενον ἑαυτὸ ἀναρμόδιον νὰ ἐκδικᾷ τὰς
τοιούτου εἶδους μετεώρους ἐφεσεις.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν δυσκο-
λίαν, δυναμένην ὡς ἀναρῆναι εἰς τὰ τακτικὰ
δικαστήρια, ὅταν οἱ διῆδικοι ἤθελαν ἐπι-
καλεσθῇ αὐτὰ, νὰ δικάσουν τὰς τοιαύτας
εἰσέτι ἐκκρεμῆς κατ' ἀποράσεων διοικη-
τικῶν ἐφεσεις τινῶν, λαβόντες καὶ τὴν γνώ-
μην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀ-
πεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ
1830 λαβουσῶν γένεσιν καὶ εἰσέτι ἐκκρε-
μῶν κατ' ἔργων δικῶν τοῦ ἀμφισβητου-
μένου διοικητικοῦ, ἀφορῶσιν ἀντικείμενα
ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη
νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν
δικαστηρίων δικαιοδοσίαν, θέλουσιν ἐκδικα-
σθῇ παρὰ τῶν ἀρμολίων ἐφετῶν.

Τὸ μέσον τῆς ἀναρρέσεως καὶ τῆς ἐπα-
νελήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται
καὶ εἰς τὰς τοιούτου εἶδους υποθέσεις, ὡς
καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς δυνάμει τῶν ὑπαρ-
χόντων νόμων ὑπαγομένους εἰς τὰ τακτικὰ
δικαστήρια.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Μαρτίου 1838.

531. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐν Σύρῳ ἀσφα-
λιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἡ Ἑλλάς ».

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 26 Φεβρουα-
ρίου ἀναφορὰν τῇ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματείας μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων,
καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 4 — 45 τοῦ
ἐμπορικοῦ Κώδικος ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐν Σύρῳ συστημένη ασφαλιστικὴ ἑταιρεία ὑπὸ τὸ ὄνομα, ἢ Ἐλλάς, ἐγκρίνεται.

Β'. Αἱ διατάξεις τῆς ἑταιρείας αὐτῆς, αἵτινες διχλαμβάνονται εἰς τὸ γενόμενον συμφωνητικόν τῇ 24 Ἰανουαρίου 1838 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμοπολέως Σύρου καὶ τὸ ὅποιον μένει ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐγκρίνεται ἐπίσης.

Γ'. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνκαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν τούτων διατάξεων χωρὶς βλάβην τρίτου τινός.

Δ'. Ἡ ἑταιρεία αὕτη υποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἐν ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1838.

532. Α. Περὶ ἀνεγείσεως ναοῦ τοῦ Σωτῆρος ἐν Ἀθήναις.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀφοῦ ἐξεγράψαμεν ἤδη διὰ τ.ὑ. ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1834 Ἡμετέρου Διατάγματος τὴν θέλησιν Μας τοῦ ν' ἀνεγείρωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μας τὰς Ἀθήνας Ναόν τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ΣΩΤΗΡΟΣ, πρὸς αἰωνίαν μνήμην τῆς θαυματουργοῦ ἀντιλήψεως τῆς θείας Προνοίας, τῆς βυσαμένης τὸν Ἑλληναῖον λαὸν ἀπὸ θεινῶν καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μεταγενεστέρων εἰς τὴν Πίστιν, δι' ἧς οἱ προπάτερές των ἀνεκτήσαντο τὴν ἀνεξαρτησίαν των ἀποφασίζομεν.

Ἐγκριθέντων ἤδη παρ' Ἡμῶν τῶν ὑποβληθέντων παρὰ τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διωρισμένου ἀρχιτέκτονος σχεδίων, ὡς ἀξίων κατὰ πάντα, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ συμβάντος, πρὸς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται, προσδιορισθείσης δὲ καὶ τῆς θέσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας μέλλει

ταχίστα ἢ ἀνεγείρειν τοῦ μνημείου τοῦτου.

Ἀποφασίζομεν ὅθεν νὰ γένῃ ἤδη τῶρα ἑναρξίς τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, καὶ νὰ προχωρήσῃ ἡ οἰκοδομὴ ἀναλόγως τῶν ἐκαστοτε ὑπαρχόντων μέσων.

Θεωροῦντες τὸν ἀνεγερθῆσόμενον τοῦτον Ναὸν ὡς ἐθνικὸν τιμῶντι μνημεῖον, ἐκφράζον τὴν πρὸς τὸν Ἰψίστον εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, ἐλπίζομεν ὅτι ἕκαστος Ἕλλην θέλει φιλοτιμηθῆ, ἀπὸ ἀληθῆ πατριωτικὰ αἰσθήματα κινούμενος νὰ συνεισφέρῃ εὐχαρίστως τὸ κατὰ δύναμιν θέλωμεν προσδιορίσει καὶ Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου Ἡμῶν ταμείου ἀνάλογον τιμὴν ποσότητα.

Διατάττεται δὲ ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τὸσον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ Κράτους, καὶ τὰς δημοτικάς Ἀρχάς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ἡμετέρους Πρέσβεις καὶ Προξένους διὰ νὰ συναρῶσι τὰς ἐκούσιους συνδρομὰς, τὰς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προσφερθείσας.

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν συνεισφερόντων εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ ἑθνικὸν τοῦτον σκοπὸν, θέλουσι καταγραφῇ εἰς ἰδιώτερον βιβλίον, διὰ νὰ φυλάττωνται εἰς τὸν ναὸν τοῦτον εἰς αἰωνίαν αὐτῶν μνήμην.

Τὸ δὲ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1838.

533. Ν. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἐφέταις παρέδρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1) Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 δι-

ρά τοις ἐρεταίοις πρέδρον, προστίθενται ἐπὶ δύο, εἰς τρόπον ὥστε τὰ δικαστήρια τῶν ἐρετῶν θέλουν ἔχει τοῦ λοιποῦ ἕκαστον τρεῖς παρέδρους.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 40 Ἀπριλίου 1838.

534. Δ. Περί σχηματισμοῦ τῆς διοικήσεως τῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀκούσcentes τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ ἐλαττώσεως τῶν διοικητικῶν ἐξόδων, καὶ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀπερὰ σίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐνέξῃς.

1. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι δασαρχίαι, ἐγκλεισμένου τοῦ δασονομείου Ἀττικῆς, ἀναρροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου ὑποτάσσονται εἰς μίαν ἀνωτέραν ἐπιθεώρησιν, καὶ διαρροῦνται εἰς τέσσαρες ὑποεπιθεωρήσεις.

α) Ἡ πρώτη ὑποεπιθεωρήσις, μετὰ τὴν ἔδραν εἰς Τρίπολιν, ἐμπεριέχει τὴν μεσημβρινο-ανατολικὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν δασονομείων. 1. Πύλου. 2. Μεγαλοπόλεως. 3. Κυνουρίας. 4. Ἐπιδαύρου. 5. Γόρτυνος.

Τέσσαρες σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων, καὶ εἴκοσι ἔξ δασοφυλάκων.

β) Ἡ δευτέρα, μετὰ τὴν ἔδραν εἰς Πύργον θέλει ἐμπεριέχει τὴν βορειο-δυτικὴν Πελοπόννησον μετὰ τὰ δασονομεία. 1. Κυλλινίας. 2. Ἀλητζίεπλου. 3. Γαστούνης. 4. Βελιτζῆς. 5. Ὀλυμπίας καὶ 2. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ 26 γαθ. δασοφυλάκων. γ) Ἡ τρίτη τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἔδραν εἰς Χαλκίδα. θέλει ἐμπεριέχει τὴν Εὐβοίαν, συμπεριλαμβανομένων τῶν Σποράδων μετὰ τὰ δασονομεία. 1. Καλιτζάδων. 2. Μαντουδίου. 3. Ἀττικῆς. 4. Λεβαδίας. 5. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ 24 γαθ. δασοφυλάκων.

δ) Ἡ τετάρτη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος,

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α΄.

μετὰ τὴν ἔδραν εἰς Βραχῶρι, θέλει ἐμπεριέχει τὰ δασονομεία. 1. Βονιτζῆς. 2. Β. του. 3. Ξηρομέρου. 4. Βλογῶ. 5. Π. τρατζικίου. 6. Σαλώνων. 7. Καρπενχαιο. 3. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ 40 γαθ. δασοφυλάκων.

3. Ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν, ἀκολουθοῦν τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντας καὶ μέλλοντας ὁρισμούς.

4. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐμπεριεχομένων τῶν δασονομίων, καθὼς ἐκείνοι τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ δασοφυλάκων μένουσι οἱ αὐτοί, καθὼς προσδιορίζει τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 Σεπτεμβρ. 1836.

Διὰ τοὺς βοηθοὺς, νῦν δὲ γραμματεῖς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διορίζεται μισθὸς 400 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

5. Ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου ἔχει Βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου, οἱ δὲ ὑποεπιθεωρηταὶ ἔχουσι βαθμοὺς ὑπουργικοῦ παρέδρου, προσέάρχοντος τοῦ τελευταίου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 25 Μαρτίου 1838.

535. Περί δημοσίευσως τῶν ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὴν πώλησιν τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐγκρίνουμεν νὰ δημοσιευθοῦν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. α. Ἡ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1832 διακήρυξις τῆς κατὰ τὴν Εὐβοίαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν. β. Ἡ κατὰ τὴν 28 Μαρτίου 1835 κλεισθεῖσα ἐνταῦθα συμβίβασις μεταξὺ τῶν ἀπεσταλημένων τῆς Υ. Πόρτας καὶ τῆς τότε ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς. γ. Τὸ ἀπὸ 4 (16) Ἀπριλίου 1835 Ἡμέτερον Βασ. Διάταγμα, τὸ ὅποσον ἐγκρίνει κατ' ὁλοκληρίαν τὸ 5 ἄρθρον τῆς συμβάσεως ταύτης.

Αἱ Ἡμέτεραι, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Διακισιόνης Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἐκάστην, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1838.

ΔΙΑΚΗΡ.

536. Τῆς κατὰ τὴν Εἰβορίαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιουκτησίων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 555 ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς ἐπέτροψε, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀντιπροσέβων, τὴν ἀγορὰν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Εὐβοίᾳ ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν, ὅσαι ἤθελον γενῆ νομίμως καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῶν ἐν Λοδίνῳ συνδικαζέων. Κατὰ συνέπειαν τούτου δὲν ἔπαυσεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν προλαβουσῶν προκηρύξεων τῆς νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ γίνωνται προσεκτικοὶ εἰς τὰς ἀγοράς των, διὰ νὰ μὴν ἐμπεδωθῶσιν ἀγοράζοντες εἰς ἀπροσεξίαν βακουφία, μαχλουλίκια, ἢ ἄλλου τοιούτου εἶδους κτήματα, τὰ ὅποια ἀναφανέντα τοιαῦτα εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔχει πλῆρες δικαίωμα νὰ τὰ ἐξειδικασῇ, ὡς ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἐν Λοδίνῳ συμφωνίας, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἐμελλον νὰ τὰ χάσωσι χωρὶς νὰ ἔχουν πολλὰκις τὸν ἀποζημιώσουντα. Ἄφ' ὅτου μάλιστα ὁ πληρεξούσιος τῆς Πόρτας διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἐγγυᾶται πλέον εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὴν ἀποζημιώσιν τῶν τοιούτων ἀπαρδεκτῶν ἢ ἐπισηφάων ἀγορῶν. Ὅτε ἔπειτα ἡ ἐπιτροπὴ μεσεγγυάσεν ὅσας εὖρε κτήματα ὀθωμανικά, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημιώσιν ἄλλων ἀπαρδεκτῶν πωλήσεων, δὲν ἔλειψε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ ἔρχωνται πρὸς αὐτὴν νὰ θεωρῶσι τὸν καταλογὸν τῶν μεσεγγυηθέντων κτημάτων, διὰ νὰ μὴ μένῃ εἰς βῆρος των τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγοραθέντος κτήματος τὸ ἐν ἀποζημιώσιν.

Μὲ ἀρκύαν τῆς ἀπορίας βλέπει, ὅτι πολλοὶ εἰς αὐτῶν ἐπὶ ἔχ: μόνον τούτο δὲν κάμνουν, ἀλλὰ καὶ τινες ἀγοράζουσι κτήματα μὲ ἰδιαιτέρον μόνον ἐγγράφον τοῦ πωλητοῦ, χωρὶς νὰ ζητῶσι παρ' αὐτοῦ τὴν συμφωνίαν νὰ τοῖς δοθῇ τουρκικὴν γοτζέτιον, ἐν ᾧ τοῦλαχιστον, κατὰ τὸ ληφθὲν μέτρον μετὰ ὁ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, ἀπαλλάττονται ἢ αὐτοῦ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας δύνανται νὰ κάμνωσι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἄλλοι συγκαληρονόμοι τοῦ πωλητοῦ, ὅταν αὐτὸς πωλῇ κληρονομικὸν τι κτήμα' τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχουσι ἐπίσης καὶ ὅσοι ἀγοράζουσιν ἀπὸ ἐπιτρόπους, τοὺς ὁποίους οἱ ἐντολαῖς των δύνανται πάντοτε νὰ ἀρνήθωσιν ὡς τοιούτους. Ὅσας δὲν ἔχουσιν οἱ ἀγορασταὶ τακτικὸν τουρκικὸν πωλητήριον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποδείξωσι νόμιμον τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαναλαμβάνουσα καὶ αὐθις εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὅσα διὰ τῶν προλαβουσῶν προκηρύξεων τῆς τοὺς εἰδοποίησε περὶ βακουφίων, μαχλουλίων καὶ μεσεγγυημένων κτημάτων, κρίνει χρήσις τῆς, πρὸς μόνον τὸ συμφέρον αὐτῶν ἀποβλέπουσα νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ ὅτι μέχρις οὗ ληφθῇ μέτρον περὶ πωλήσεως, μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴν ἀγοράζωσι Τουρκικά κτήματα μὲ μόνον Γραμμά ἐγγράφα ἀλλὰ νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τῶν πωλητῶν τὴν ἔδωσιν τῶν Τουρκικῶν πωλητηρίων, τὰ ὅποια δύνανται νὰ τοὺς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκαληρονόμων τῶν πωλητῶν, ἢ τῶν ἐντολῶν αὐτῶν, ὅταν πωλοῦσι δι' ἐπιτροπῆς ἄλλως δὲ δὲν μένει λόγος δι' αἰολογήματος εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, ἀλλ' ὅλον τὸ βῆρος θέλει μένει εἰς αὐτοὺς χωρὶς νὰ ἔχωσι πῶθεν νὰ ἀποζημιωθῶσιν ἢ ζημιώματα ὅτι οἱ πωληταὶ ἔχουν πωλημένα τὰ πλεονόττερα σχεδὸν κτήματα των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρ. 1832.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

537. Τῆς ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Ὑ. Πόρτας.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ συνδιαλεχθεῖσα μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Πόρτας συνδιετέθη εἰς τὰ κατωτέρω.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἔχει ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως, δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 24 Ὀυλίου τοῦ 1832 ἔτους, προστετέθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπ' αὐτῶν ἡ ὀθωμανικὴ κυβερνήσις.

Β'. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς μερικὰς τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, ὅσοι θέλουν ν' ἀποδημήσουν, ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ πωλήσωσι τὴν ἦν ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐξουσίας εἶχον ὑπὸ κτήσιν καὶ χρῆσιν περιουσίαν τῶν, τῆς περιουσίας αὐτῆς ἡ παρελθούσα καὶ μέλλουσα ἐκποίησις νὰ τρέχῃ προσαρμοζομένη τῷ ἐν πληρεστάτῃ ἐνεργείᾳ σουλτανικῇ καιοναμέ.

Γ'. Ἀ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφόμενων ἐν τοῖς ταπουτεμεσσουκλερί εὐρισκόμενα παρχητήματα τῶν τοφλικῶν λογιζόμενα χερμάδια, ἐαρινὰ δάση καὶ ἄλλα, νὰ κρατῶνται καὶ νὰ ᾖναι ὑπὸ χρῆσιν κατὰ τὸν τύπον ἐλαῖνον μετὰ τὸν ὅποιον ἦσαν ὑπὸ χρῆσιν τῶν ἐχόντων αὐτὰ ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας.

Δ'. Ως πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν συνεσιῶν ὁ ἐπιτροπὸς τῆς Πόρτας συμφωνῶς μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴν, θέλουν ἔχει ὁδηγόν τῶν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐννοίαν τοῦ καιοναμέ.

Ε'. Ἐπειδὴ τὰ σενέτια τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν κτημάτων ἐράθησαν ἐξ αἰτίας τῶν περιστάτικῶ τοῦ πολέμου, καὶ πιθανόν νὰ ἠκολούθησε τὺτο καὶ εἰς ἄλλα μέρη, αἱ μωρτυρίαι ἀξιολύμων ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θέλουν ἰσχύει πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς ἀληθείας. Ταῦτα ἐγκριθέντα κοινῇ γνώμῃ ἐγράφη ἐν τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

538. Ἀ Περί ἐγκρίσεως τῶν ἀφ' ὧν ἀφορῶντων τὴν μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ὑ. Πόρτας Σελὴν Ἐφέντη καὶ τῆς Ἑλλήν. ἐπιτροπῆς συμβιβασιν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὰ ὑποβληθέντα ἡμῖν μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς 24 Ἀπριλίου Ε. Ε. πάντα ἄρθρα, ἀφορῶντα τὰς θάψεις τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ὑ. Πόρτας Σελὴν Ἐφέντη, ἐγκρίνονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1835.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

539. Μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων.

Γνωστοποιούμεν πρὸς οὐστίνας ἀνήκει ὅτι κλεισθείσης τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1838 ε. ν. μετὰξὺ Ὑμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων συμβάσεως διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μετὰξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας, ἥτις ἔπαται αὐτολεξεῖ ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἐπιθυμῶντες νὰ κανονίσωσι τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀνταποκρίσεων μετὰξὺ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν τῶν καὶ νὰ προσδιορίσωσι τοὺς πρὸς τοῦτο ὅρους διὰ τῆς συμβάσεως, διώρισαν ἐπ' αὐτῷ ἐπιτρόπους τῶν.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἰωάννην Κωλλέτην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ἰπουργόν παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῶν Γάλλων, ἀνώτερον Ταξiάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων τὸν Κ. Ἰωσήφ Εξαιερίν Αντόνιον Κόντε, Ταξiάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τῆς Τιμῆς, ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Λατοῦ τῆς Πρωσίας τῆς δευτέρας τάξεως καὶ

καὶ ὑπὸ εἰδικῶν ὑπεράσπισιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτης.

8. Τὰ ῥηθέντα ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐμβιβάζουσιν καὶ ἀποβιβάζουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, νομίσματα εἰδῆ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ, καθὼς καὶ ἐπιβάτας ὁποιοῦδήποτε ἔθνους μὲ τὰ πρός ἀτομικὴν τῶν χρῆσιν ἐνδύματα καὶ πράγματα, ὑποχρεομένων ὡμὸς τῶν πλοιάρχων νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὅλους τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς τῶν λιμένων τούτων, ἀφορῶντας τὴν εἰσόδον καὶ ἐξόδον τῶν ἐπιβατῶν. Μολταυτὰ οἱ εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα ταῦτα ἐπιβάται, οἵτινες δὲν ἤθελον κρίνει εὐλόγον ν' ἀποβιβαζθῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν διαρκοῦντος τοῦ ἐλλειμνισμοῦ τῶν, δὲν ἔμπορῶν ἐπὶ οὐδεμιᾷ προορατεὶ νὰ συρθῶσιν ἔξω τοῦ πλοίου, μήτε ὑποβιβαθῶσιν εἰς καμμίαν ἐξέτασιν, οὐδὲ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ περυσιάσωσι τὰ διαδεχτήριά τῶν διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν.

9. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνταναγκάζει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάσῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοταχυπλόων καὶ κατὰ τὰ ἐπομένως συμφωνηθησάμενα μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεων τῶν, τὰς ἀνταποκρίσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς νήσου Μελίτης καὶ τὰς τῶν διαφόρων τούτων μερῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

10. Ἡ διευθύνσις τῶν Γαλλικῶν ταχυδρομείων θέλει μετακομίζει διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων ὅλας τὰς ἐμπειστημένους αὐτοῖς ἀνταποκρίσεις εἰς ἐγκλείστους φακέλους παρὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τ' ἀτμοταχύπλοα ταῦτα θέλουν ἐλλιμενίσθῃ, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους ἐπὶ πληρωμῇ 40 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου (44 λεπτῶν) διὰ πᾶν καθαρὸν ἑξῆς γραμμῶν τριάκοντα.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ῥηθέντων ἀτμοταχυπλόων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐντὸς τῶν πλοίων τούτων ἐπιφο-

τισμένους ὑπαλλήλους τὴν φροντίδα τῶν φακέλων, νὰ δέχωνται, ἐνῷ διαμένουν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κἀνὲν γράμμα, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλ. Ταχυδρομείων παραδιδόμενον αὐτοῖς φακέλων.

Τοῦ μέτρου τούτου ἐξαιροῦνται αἱ μεταλλατόμεναι ἐπίσημοι ἀνταποκρίσεις μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῶν διπλωματικῶν, καὶ ἄλλων, πρακτόρων, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν.

12. Πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα, εἴτε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώος Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ἔπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἀπὸ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώος Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, δύναται κατ' ἐκλογὴν, 1. ν' ἀρίνη ἐθόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς ἑᾶς τοῦ λαμβάνοντος, 2, νὰ προπληρώσῃ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τέλους τῆς διευθύνσεως.

13. Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀρθρ. προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος πληρωμῆς διὰ τὰ συνθήκη γράμματα, εἶναι ἐπαρμολογία καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλους τοὺς ἐμπεριέχοντας δείγματα προχρηματιῶν.

14. Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα προχρηματιῶν φακέλοι, ἀποστελλόμενα ἐξ ἑνὸς Κράτους εἰς τὸ ἄλλο, πληρωμένα ἢ μὴ, θέλουν χαίρειναι τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωμάτων αἱ ὅποιαι παραχωροῦνται εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ διατάξεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

15. Τὸ δικαίωμα τῶν δύο Ἐπικρατειῶν δύναται νὰ πέμπῃ ἐκ τοῦ ἑνὸς τόπου εἰς τὸν ἄλλον γράμματα ἐνομαζόμενα συστημένα. τὸ δικαίωμα τούτων τῶν προχρηματιῶν θέλει προσδιορισθῇ καὶ λαμβανέσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδιασμένας διατιμήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας,

προπληροῦσθαι πάντοτε μέχρι τοῦ τοῦ
ποῦ τῆς διευθύνσεως τῶν.

46. Ἀμφότεραι αἱ διοικήσεις τῶν
Ταχυδρομείων θέλουν κρατεῖ ἀμειβόμε-
νος λογαριασμόν τοῦ δικαιώματος τῶν συνή-
θων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ τῶν
δειγμάτων τῶν πραγματείων τῶν προ-
πληρωμένων μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευ-
θύνσεως μίας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν κατὰ
τάς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τῶν
δύο εἰδῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦν ἡ πληρωμὴ
αὕτη χρειάζεται νὰ γίνῃ.

47. Ἡ ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγρά-
ματα, βιβλία ἄλλα φυλλαδία, χροπία
μουσικῆς, κατὰλογοι, προκηρύξεις εἰδο-
ποιήσεις καὶ ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμένοι,
λιθογραφημένα, ἢ χειρόγραφα, ὅπου τὰν
στέλλονται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Γαλ-
λίαν, ἢ ἀπὸ τοὺς τόπους ὅπου ἡ Γαλλία
διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὴν
Ἑλλάδα, καθὼς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν
Γαλλίαν καὶ τοὺς τόπους, ὅπου παραδί-
δεσθαι εἰς ἀμοιβὰς τῶν μερῶν εἰμὴ
προπληρωμένα ἕως εἰς τὰ ἐκδοθέντα τῆς
δικαιοδοσίας ἐκάστης τῶν δύο διευθύν-
σεων Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Ἐν τούτοις αἱ ἐφημερίδες καὶ περιο-
δικὰ συγγράματα δὲν θέλουν γίνεσθαι
ἀεκτὰ εἰς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ
καθόσον ἤθελον ἐκπληρωθῇ ἡ ἡ πρὸς τοῦ-
το οἱ νόμοι, ἀποφάσεις καὶ διατάξεις αἱ
προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύ-
σεως τῶν καὶ τῆς εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη
κυκλοφορίας τῶν.

18. Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρως γράμ-
ματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἢ
τὰ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρος τῆς ἀρ-
κτώσεως φρικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν
παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλ. Ταχυδρομεῖα ἐπὶ
τιμῇ πρᾶκτων 5 δι' ἑκάστον τρίκοντα
γραμμῶν καθαρὸν ἔξρος ἐκ τῶν ὁποίων
φρικῆς 3 θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ
θαλάσσης κύμιστρον.

Τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἶδη τὰ προερχό-
μενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς ὅπου

λάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐπίσης ἐπὶ τιμῇ
ἐνὸς πρᾶκτου δι' ἑκάστον τριάντα
γραμμῶν καθαρὸν ἔξρος.

19. Καὶ ἀμοιβὰς τὰ συνήθη καὶ ἀπ-
πληρωμένα γράμματα προερχόμενα
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ διευθύνεσθαι εἰς τὴν
Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξου-
σίαν μέρος τῆς ἀρκτώσεως Ἀφρικῆς, καθὼς
καὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς,
ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία ταχυδρομικὰ κα-
ταστήματα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ
Γαλλικὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ 60 ἐκ-
τοστ ν τοῦ πρᾶκτου δι' ἑκάστον καθαρὸν
ἔξρος: τριάντα γραμμῶν.

20. Τὰ δείγματα πραγματείων τὰ
προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς παραγωγῆς
καὶ πεμπόμενα εἰς τὰ μέρη τῆς διευθύν-
σεως τὰ σημειωθέντα εἰς τὰ προηγούμενα
ἄρθρα 18 καὶ 19 θέλουν ἀμειβόμε-
νος ἀντιπαραδίδεσθαι ἀπὸ τὰς δύο ταχυδρομι-
κὰς διευθύνσεως Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐπὶ
τῷ τρίτῳ τῆς ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἀθρῶν
συμμεριωνόμενης τιμῆς.

21. Τὰ συνήθη ἢ συστημένα γράμ-
ματα τὰ δείγματα πραγματείων, ἐφημε-
ρίδες, περιοδικὰ συγγράματα καὶ ἔντυπα
παντός εἶδους ξένης παραγωγῆς καὶ δια-
μετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν
Ἑλλάδα, καὶ ἀμοιβὰς τὰ εἶδη τῆς αὐ-
τῆς φύσεως Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ
Κράτη, πρὸς τὰ ὁποῖα διὰ νὰ εἶναι ἐπὶ
πρᾶκτι νὰ διέλθωσιν τὴν Γαλλικὴν ἑπι-
κρατείαν, θέλουν ἀμοιβὰς ἀντιπαραδί-
δεσθαι παρὰ τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος
καὶ Γαλλίας ἐλευθερὰ παντός ταχυδρο-
μικοῦ δικαιώματος.

22. Ἡ δύο γενικαὶ διοικήσεις τῶν
ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας δὲν
θέλουν δέχεσθαι πρὸς ἀπ' αὐτῶν δι' ἐν
μέρος τῶν δύο ἑπικρατειῶν ἢ ἐκείνων
τῶν τόπων, οἵτινες μεταχειρίζονται τὴν
μεσολάβησιν αὐτῶν, κανὼν γράμματα ἐπὶ
συστάσει, ἐμπεριέχον εἴτε χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ
νομίσματα, εἴτε ἀδάμαντας καὶ λοιπὰ πο-
λύτιμα πράγματα εἶδη ὑποβιμένα εἰς

συστημένων ἀπωλεσθῇ. ἐκείνα τῶν δύο ταχυδρομίων εἰς τὴν περιέλευσιν τοῦ ἑποίου ἐχ. θη, ὅς ἐι πληροῦν εἰς τὸ ἄλλο δι' ἀποζημίωσιν εἴτε τοῦ πρὸς ὃν διευθύνετο, εἴτε τοῦ ἀποστέλλοντος, κατὰ τὴν περίστασιν, μίαν ποσότητα ἐκ φορέων, 50 ἐν δικαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποτίσεως.

Αἱ ἀπαιτήσεις δὲ θέλου εἶσθαι ἡταιρ. εἰρη' ἐντὸς ἐξ μηνῶν, καὶ ὅς ἐστι ἐν τῇ-α ρακαταθήκῃ ἢ ἡ ἀποστολὴ τοῦ συν-θέν-τος ἀνταγωνιστοῦ παρ. ὁδοῦ τῆς προ-θεσμίας ταύτης, τὰ δύο ταχ. δρ. ματὰ δὲν ὑποχ. εἰσὶναι τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο εἰς ἑμ-μὴν ἀποζημίωσιν.

24. Τὰ καθὼς ἐπιγραφόμενα ἢ διευ-θυνόμενα γράμματα θέλου ἐπιστρέφου-αι ἀνευ ἀνδοκῆς εἰς ἐν τῶν γραμμάτων τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀποστέλλοντος ταχυδρομίου καταλογιστέων εἰς βάρος τοῦ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μετὰ τὰ ὅποια εἶχε χρεώσῃ δι' αὐτὰ τὰ γράμματα τὸ ἄλλο ταχυδρομίου.

Καθὼς ἀφορᾷ τὰ ἐπιγραφόμενα γράμ-ματα εἰς ἄτομα ἄτινα ἤλλαξαν διανοήν, καὶ ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν θέλουν εἶσθαι ἡ παραγωγὴ τῶν γραμμάτων τούτων θέ-λουν ἀμοιβαίως ἐπιστρέφου-αι ἐπιθε-ρυμένα μετὰ τὰ ταχυδρομικά δικαιώματα ἄτινα ἐπρεπε νὰ πληρῶσιν οἱ παρα-λαμβάνοντες πρὸς τὸ ἀντεπιστέλλον τα-χυδρομίου.

25. Τὰ δι' ὁποιοῦδήποτε λόγον μεί-ναντα ἄχρηστα γράμματα θέλου ἐπιστρέ-φου-αι ἐκαστέρωθεν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, καὶ εἰ δυνατὸν πρότερον ὅσα δὲ ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων καταλογισθη-σαν εἰς βάρος τοῦ ἐτέρου μέρους, θέλου παραδιδεσθῇ κατὰ τὸ αὐτὸ βάρος καὶ πληρωμὴν, ὡς παρ. ὤθησαν κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸ ἀποστέλλον ταχυδρομίου τῆς διευθύνσεως.

26. ἃ ταχυδρομικά Ἑλλάδος καὶ Γαλ-λίας θέλου κατατρεῖν κατὰ μῆνα τοὺς λογαρισμοὺς τῶς προκύπτοντας ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίας διανδύσεως τῶν ανταποκρί-σεων.

ἐπεξεργασίαν καὶ ἐκ συμφώνου ἐκατέρω-θεν παραδοχὴν, θέλου ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας παρ' ἐκείνου τῶν δύο ταχυδρομικῶν γραμμάτων τὸ ὁ-ποῖον θέλει ἀναδειχθῇ χρεώστης πρὸς τὸ ἄλλο.

27. Ὁ τύπος καθ' ὃν θέλου κατα-στρωθῇ οἱ λογαριασμοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ρθρον καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον τακτοποιήσεως καὶ λεπτομερείας τοῦ ὅποιον ἐκ συμφώνου θέλει ληφθῇ πρὸς ἐμπλήρωσιν τῶν ἔρων τῶν ἐνδιαλαμβανο-μένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, θέλου κανονισθῇ παρὰ τῶν δύο γενικῶν διευ-θύνσεων τῶν δύο Ἑπικρατειῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Σημειώνεται ἐπίσης ὅτι τὰ μέτρα τῆς λεπτομερείας, παρ' ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, δύνανται νὰ τροπολο-γηθῶσι παρ' ἀμφοτέρων τῶν γενικῶν διοι-κήσεων τῶν ταχυδρομείων, ὅσκις ἐκ συμφώνου θέλουν ἀναγγεῖλαι αὐταὶ ὅτι αἱ τροπολογίαι αὐταὶ τείνουν εἰς τὸ συμ-φερον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομείων ἀμφοτέρων τῶν Ἑπικρατειῶν.

28. Τελου-αῖον, διὰ ν' ἀπολαύσων ἀμφοτέρωθεν ἀσφαλῶς ὅλας τὰς ἐκ τῶν ανταποκρίσεων τοῦ ἐνὸς τόπου πρὸς τὸν ἄλλον ἐνδείξεις, τῶν ὁποίων ανταποκρί-σεων ἡ ἀνταλλαγὴ ἐσυμφωνήθη δὲ τῆς παρούσης ταχυδρομικῆς συνθήκης, αἱ Κυ-βερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνα-λαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμποδί-ζον δι' ὅλων τῶν ἐν αὐταῖς μέτρων τοῦ νὰ διέρχωνται αἱ ανταποκρίσεις αὐταὶ δι' ἄλλων ὁδῶν ἢ διὰ τῶν ἀμοιβαίων ταχυ-δρομείων των.

29. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαυξήσῃ ἀκολούθως τὰς συγκοινωνίας τὰς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης συνθήκης συστα-θείσας, διὰ μέσου ἀεριοπλοίων τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ του, τὰ ὅποια εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλου ἀπολαμβάνει κατ' ἐπιβιβασμὸν ὅλα τὰ προνόμια, ὡ-

ὑπὲρ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων. Θέλει δὲ κρατεῖσθαι τότε λογαριασμός πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλ. ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς μετακομισθησομένας διὰ τῶν Ἑλλ. ἀτμοταχυπλοίων ἐπὶ ἐκτιμῇσι ἐνὸς ταχυδρομικοῦ δικικώματος διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν ὁμοίου μὲ τὸ προσδιορισθὲν πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

30. Ἡ παρούσα συνθήκη ἔγινε δι' ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη, καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ισχύει δι' ἑτέρα ἐννέα ἔτη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, παρακτὸς ἂν ᾔθελε γίνεαι ἐναντία τις κοινοποιήσας ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν δύο συμφωνησάντων μερῶν ἑξ' ἡμέρας πρὶ τῆς λήξεως ἐκάστης προθεσμίας. Κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους τούτους ἑξ' ἡμέρας ἡ συνθήκη θέλει ἐκτελεῖσθαι κατ' ὁλοκληρίαν χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἐπενεχθῇ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν ἑξ' ἡμερῶν.

31. Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσι ἀνταλλαχθῇ εἰς Παρίσιους ἐν δικαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, καὶ θέλει ἐμβῇ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστῳσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ ἐπίτροποι ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐπέθετον τὴν σφραγίδα των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Παρίσι τοὺς τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰαννουαρίου τοῦ 1838 ἔτους.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιουῦμεν τὴν εἰρημένην σύμβασιν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα ὑποσχομένοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλάχιστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέθετομεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 τοῦ μηνὸς Ἰα-

νουαρίου (4 Φεβρουαρίου) ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἑκτῷ.

540 Δ. Περί τῆς Ἑλληνικῆς
Φαρμακοποιίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 9 (24) Φεβρουαρίου. τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκθετομένους λόγους περὶ τοῦ ἐκδοθέντος ἤδη συγγράμματος «τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας» ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

α) Τὸ σύγγραμμα τοῦτο θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος ὡς Ἑλληνικὴ Φαρμακοποιία καὶ θέλει πωλεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ δημόσια βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὴν Βασ. Τυπογραφίαν ἀνὰ ἑξ' δραχ. ἑκάστον σῶμα αὐτοῦ.

β) Ἐγκρίνομεν νὰ δοθῶσιν εἰς ἑκάστον τῶν τριῶν συγγραφέων τοῦ συγγράμματος τούτου ἀνὰ πεντακόσια δραχ. χάριν ἀμοιβῆς διὰ τοὺς ὅσους κατέβαλον κόπους.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμμ. θέλει ἐνεργῆσαι τὰ κατὰ συνέπειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1838.

ΔΗΛΟΣ.

541. Περί γραφικῆς παραδρομῆς εἰς τὸν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἐξυβρίσεως νόμον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 36 (343) τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837 περὶ ἐξυβρίσεως νόμου, στοιχ. πρῶτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄρθρων 27—30 ἐτέθη κατὰ παραδρομὴν γραφικὴν ἀντὶ τῶν ἄρθρων 28—30 τούτεστιν εἰκοσιοκτῶ μέχρι τριάκοντα, ὡς ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἀρχικῷ τοῦ ποιν. νόμου ἄρθρῳ 343, τὸ ὅποιον δὲν ἐμνημόνευσεν εἰμὴ τῶν ἄρθρων 335—338.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1838.

542. Α. Περί συνοικισμού Ὑδαίων εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐγκρίνοντες ἤδη τὸ συνταχθὲν σχέδιον διὰ τὸν συνοικισμόν τοῦ παρὰ τῷ λιμένι καὶ πρὸς τὴν Τελωνεῖον δυτικωμεσημβρινῶς καυμένου μέρους τοῦ Πειραιῶς λαθόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3775 πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ εἰς Πειραιᾶ ἀποκαταστηθήσμενοι Ὑδαῖοι, θέλουσιν συσσωματωθῆ μετὰ τὸν ἤδη ἐκεῖ σχηματισθέντα δῆμον, ὡφελούμενοι ἀπὸ ὅλα τὰ ὀφέλη, καὶ ὑποχρεούμενοι εἰς ὅλα τὰ βάρη τοῦ δήμου τούτου ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται.

2. Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θέλουσιν χορηγηθῆ αἱ εἰς τὰ 48 παραλληλόγραμμα τοῦ ἐγκριθέντος σχεδίου, συμπεριλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι, θέλουσιν δι' ἀειρεθῆ αἱ γαῖαι αὗται εἰς γήπεδα, ὧν τὸ ἐλάχιστον θέλει ἔχει ἑκτασι 412 4 [2 μ. Βασιλ. πηλῶν, ἢ 240 πηλῶν Ἀττικῶν καὶ τὸ μέγιστον 337 4 [2 μ. Β. π. ἢ 500 μ. Ἀττικῶν.

Ἄν τυχόν αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐπαρκέσουν διὰ τὸν οἰκισμόν ὅλων τῶν ἀποίκων, ἐμπορεῖ νὰ ἐκτανθῇ τὸ σχέδιον πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, διὰ προσθήκης νέων παραλληλογράμμων ὁμοίων μετὰ τὰ σχεδιασθέντα ἤδη.

3. Ἡ παρχώρησις τῶν οἰκοπέδων τούτων θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς συνοικισθησόμενους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1835 Νόμου τῆς προικοδοτήσεως, μὴ λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν τοῦ ἄρθρ. 10, διότι δὲν θέλει γίνῃ συναγωνισμός.

4. Δι' ἑκάστον τετραγωνικὸν Βασ. πηλῶν θέλουσιν πληρῶσαι οἱ συνοικισθησόμενοι δραχμὴν μίαν ἢ διὰ τὰς ὁδοὺς ὅμως καὶ πλατείας γῆ θέλει τῆς παρχωρηθῆ δωρεάν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 27, στοιχ. Ζ, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Τὰ συναχθησόμενα χρήματα ἐκ τῶν μοναστηριακῶν οἰκοπέδων θέλουσιν παραδοθῆ ἐπίσης εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

5. Ἡ παραχώρησις τῶν γηπέδων θέλει

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'

ἐνεργηθῇ διὰ κληρώσεως, ἑκάστος δὲ ἀποικὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸ γήπεδόν του κατὰ τὴν τάξιν τοῦ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ τοῦ κλήρου του.

6. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τινὰ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ οἰκοπέδον του πρὶν ἢ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκίαν ἢ ἀποθήκας. Συγχωρεῖται ὅμως ἡ ἀλλαγὴ μετὰ ἄλλο γήπεδον, ὅταν ἀμοιβαίως συμφωνήσουν μεταξὺ τῶν οἱ συναλλαττόμενοι. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίστασιν χρεωστοῦν νὰ προειδοποιούν τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶς διὰ νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ κτηματολόγιον τὴν ἀλλαγὴν ταύτην.

7. Ἐκάστος ἀποικὸς χρεωστῇ ν' ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν του ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 γεννησομένης πληρώσεως, καὶ ἐντὸς ἐξ μηνῶν μετὰ τὴν ἐναρξιν νὰ τὴν τελειοποιήσῃ.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν χορηγεῖται, εἰμὴ παρὰ τῆς Γραμματειᾶς τῶν Ἑσωτερικῶν κατὰ πρότασιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς.

8. Ὅσαι ἐκποιήσεις γίνουσιν ἐναντίον τῶν ὄρων τοῦ ἄρθρ. 6 εἰσὶν ἄκυροι, καὶ τὸ γήπεδον δημεύεται. Ὅσα δὲ γήπεδα μεινῶσιν ἀνοικοδόμητα μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοθείσης ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 7 προθεσμίας, θέλουσιν μεταβαίνειν εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα, διὰ νὰ διαθέττωνται πρὸς ὄφελος ἄλλων ἀποίκων ἱκανωτέρων νὰ οἰκοδομήσουν.

9. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶ ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Μαΐου 1838.

543. Α. Περί ἐξελέξεως παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν συνταχθέντων πρωτοκόλλων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν Νεοφύτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 10 Μαΐου) 1836 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων, κατὰ τὸ ὅποιον τὰ παρὰ

τῶν δινηκτικῶν, οἰκονομικῶν ἐπιτροπῶν καὶ δημάρχων συντασσόμενα πρωτόκολλα διὰ παραχώρησιν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς νεοφύτους, καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν Μας ἀπὸ τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας μετὰ γνωμοδότησεως.

Πληροφορηθέντες, ὅτι πολλαὶ καταχρήσεις παρεισέφθησαν εἰς τὰς πληροφορίες ἐπὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ βληθέντος διατάγματος, ἐσχηχίθησαν τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, τόσον ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῶν προσώπων, καὶ τὸ ποσὸν τῶν παλαιῶν κτημάτων τοῦ νεοφύτου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημιώσιν κτημάτων.

Καὶ θεωροῦντες, ὅτι ὁ ἐναποταθεὶς εἰς τὰς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἑλεγχὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καλῆτερον καὶ ἀσφαλέστερον παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὅποιον, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθήκοντων του, ἔχει πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐξελέγξεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφαίζομεν καὶ διατάττομεν.

4. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος συνταχθέντα πρωτόκολλα δι' ἀποζημιώσιν νεοφύτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὰ παραχωρητήρια, θέλουσι καθυποβληθῆναι ἀνεχθῆναι εἰς τὸν ἑλεγχον τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνδριον θέλει ἐξετάζει διὰ τῶν ἀνηκόντων μέσων, ἂν εἰς τὴν προβαλλομένην παραχώρησιν, διετηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 48 '6 διατάγματος, καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 7, ἀρρῶντες τὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου τοῦ νεοφύτου, τὰ κληρονομικὰ τοῦτου δικαιώ-

ματα ἐπὶ τῶν παλαιῶν του κτημάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τούτων, τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τῇ σήμερον εὐρίσκονται, ὡς πρὸς τὸ δημίσιον, καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημιώσιν κτημάτων.

3. Ἄν, διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Συνεδρίου, ἀποδειχθῇ ἡ διατήρησις τῶν βληθέντων ὁρῶν, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν βάσεων τοῦ πρωτοκόλλου, ἡ παραχώρησις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν μετέραν ἐγκρίσιν τῶν Ἡμετέρων Γραμματεῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἡταιρεῖται μολταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς γνωμοδότησεως.

4. Ἄν τὸ Συνδριον λάβῃ αἰτίαν νὰ ὑπαπτεύσῃ, ὅτι οἱ βληθέντες ὅροι δὲν διετηρήθησαν, ἢ ὅτι αἱ ταθεῖσαι βάσεις δὲν εἶναι ἀληθεῖς, τὸ πρωτόκολλον θέλει θεωρηθῇ δι' ὅλα, ἢ δι' ἓν ἐκαστὸν τῶν μερῶν του, ὡς μὴ γινόμενον, καὶ θέλει διαταχθῇ διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἡ σύνταξις νέου πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας θέλει θέσει τὸ Συνδριον, καὶ τὰς ἀνηκόντως δοθησομένας ὁδηγίας, καὶ τὸ ὅτι ἰον ἐκ νέου θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν του.

5. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ἤδη κατ' ἐγκρίσιν Μας τὰ παραχωρητήρια παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) διατάγματος δι' ἀποζημιώσιν νεοφύτων, ἐλομεν ὥστε τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνδριον, νὰ ἐξετάσῃ καὶ περὶ τούτων ἀριθμῶς, ἂν αἱ παραχωρήσεις αὐταὶ ἔγιναν συμφώνως κατ' ὅλα μὲ τὸ βληθὲν διάταγμα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὸ ἐξαγόμενον τῶν γενησιμῶν ἐξετάσεων θέλει μὲς καθυποβληθῇ πρὸς πληροφориαν, καὶ διὰ ν' ἀποφασίσωμεν τὰ ἀνήκοντα, χωρὶς βλάβην ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων.

6. Εἰς τὴν ἀκεραιότητα, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φρόνησιν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐμπιστευόμεθα τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια, δι-

νάσει του από 28 Ἀπριλίου (40 Μαΐου) 1836 διατάγματος, οἱ νεόφυτοι δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι, διὰ νὰ γνωρῇσθῇ πασιφανῶς ὅτι ἂν ἐκρεστήθημεν νὰ περιθάλψωμεν ἀναλόγως τῆς ἀπολεσθείσης περιουσίας των, τοὺς δυστυχῆσαντας νεοφύτους, δὲν ἐνόησαμεν ποτὲ διὰ τοῦτου νὰ δώσωμεν αἰτίαν καὶ ν' ἀνοίξωμεν δρόμον εἰς καταγρήσεις πολυμεθεῖς, πρὸς τὴν δημοσίαν, καὶ μὲ σκανδαλὸν τῶν ἀγαπῶντων ἡμῶν ὑπηκόων.

7. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (49 Μαΐου) 1838.

344. Α. Περὶ συστάσεως γενικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ ἀναπτύξωμεν ἐπὶ τὸ κράτος τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σύστημα, νὰ φέρωμεν εἰς πλείοτεράν τελειοποίησιν τοὺς οἰκονομικοὺς Νόμους καὶ Διατάγματα, καὶ νὰ ἐσθώμεν ταχύτεραν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Συσταίνεται πρὸς καιρὸν γενικὸν ἐπιμελητήριον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ θεωρητικὸν καὶ κανονιστικὸν αὐτῆς μέρος, καὶ τὸ τῆς γενικῆς ἐπιτηρήσεως.

2. Καθήκοντα τοῦ γενικοῦ ἐπιμελητηρίου εἶναι τὰ ἀκόλουθα. α. Νὰ ἐπαγρύπνη εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἀπορρόντων τὴν διαχείρισιν τῶν ἐσθῶν καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διὰ νὰ συντελῇ διὰ τῶν προτάσεων του εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν. β. Νὰ προβάλλῃ γνώμην ἐπὶ τοῖς ἐτησίοις γενικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς μηνιαίους ὑπολογισμοὺς τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ὡς πρὸς τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπαρξούσης ἰσορροπίας αὐτῶν μετὰς ἐπιστάσεως ἐγκριθείσας πιστώσεως, καὶ μὲ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν.

πιτηρῇ τὸ λογιστικὸν σύστημα τοῦ Κράτους, συνεπαικόμενον καὶ γνωμοδοτοῦν ἀνηκόντως περὶ τροποποιήσεως τῶν μερῶν ἐκείνων τοῦ συστήματος αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ ἐπιδικαστικὰ τελεοποιήσεως. δ. Νὰ προτείνῃ περὶ ὅλων τῶν ἀπορρόντων τὴν νομιμοσπορίαν. ε. Νὰ καθυποβάλλῃ σχέδιον περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξορλήσεως τῶν παλαιῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους. ς. Νὰ συντελῇ ἐν γένει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ Βασιλείου διὰ τῆς προτάσεως σχεδίων Νόμων, Διαταγμάτων, καὶ Κανονισμῶν, τὰ ὅποια ἤθελον ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτὸ ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον καὶ ὠφελίμον, νὰ μὲς καθυποβάλλῃ.

3. Τὸ γενικὸν ἐπιμελητήριον εἶναι ἀεξάρτητον ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐνεργείαν τῶν χρεῶν του, καὶ διὰ τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ καθυποβάλλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς Ἡ.Μ.τ. τὰς πληροφορίες περὶ πάσης παρακρυπτικῆς ἐκ τῶν καθεστῶν διατυπώσεως· ἀλλὰ θέλει μὲς ὑποβάλλεσθαι διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ὁποιαδήποτε πρότασις, ἀφορώσα οἰκονομικοὺς Νόμους, Διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς, μετὰ πραγματοποιήσεως συναννοήσεως μετὰ τὴν βεβησάν Γραμματείαν.

4. Ἡ σύστασις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν ἐπιφέρει οὐδαμῶν ἀλλ' ὥσιν εἰς τὰ διὰ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων κανονισθέντα καθήκοντα καὶ χρεῖα τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ὁ Ἡμέτερος, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1838.

ΔΗΛΩΣΗ.

345. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρὸς σύστασιν τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιτελεμένης μνημῆς, ἀπὸ τῆς 3 εἰς τὴν 20 Μαΐου.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας, ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

παιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐγκρίνομεν νὰ καθιερωθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ μνῆμη τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημείου, μεταφερομένης τῆς ἐορτῆς ταύτης ἀπὸ τῆς 3 εἰς τὴν 20 Μαΐου.

Χάρης δὲ τούτου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον αὐτὸ ἀρμόδιος τελετὴ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, παρόντων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως, τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Δημάρχου καὶ ὅλου τοῦ συλλόγου τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου (41 Μαΐου) 1838.

546. Δ. Περί δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1833 Διατάγματος περὶ προσφορῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν τοῦ Κράτους κ. τ. λ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῶν 49 Μαΐου διατάττομεν αὐτὴν, νὰ δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1838 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πληρωμῆς χρεῶν τοῦ Κράτους τῆς πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου (4 Φεβρουαρίου) 1833 ἐποχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1838.

547. Δ. Περί ἀπαγορεύσεως πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπειδὴ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους εἶναι πάντων προσδιωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπειδὴ ἐκρίναμεν ἰδιαίτερον Μας χρεός, ὥστε ἀπὸ 1. Φεβρουαρίου (20 Ἰανουαρίου) τρ. ἔτους τὰ ἔσθδα τοῦ Κράτους νὰ ᾖναι εἰς τὸ ἐξῆς ἀκριβῶς θεμελιωμένα ἐπὶ καθυποβληθέντων εἰς Ἡμᾶς καὶ ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν, καὶ νὰ εἰσέλθῃ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους διαχείρισιν ἡ αὐστηροτάτη τάξις, διατάττομεν τὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ νὰ μὴ

διατάξῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προτάσει πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν τῆς παρελθούσης περιόδου, χωρὶς τὴν Ἡμετέραν εἰδὴ περὶ ταύτης πληρωμῆς ἄδειαν.

Τῷ κάμνομεν δὲ τὴν παρατήρησιν, ὥς πρὸς τὰ καθυστερήσαντα ταῦτα ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἐν κ. τ. ἀναγκῇ γενικὰ μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1838.

548. Περί ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ γαλιεσιτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 Προσθέτου Πράξεως ὑπογραφείσης τῶν Ἰουλίων (7 Ἀυγούστου) 1837 καὶ τῆς ὁμοῦ ἐπικυρώσεως ἀντιπραχθέντων ὡσαύτως ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Φεβρουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὐστίνας ἀντὶ συνταθείσης τὴν 22 Νοεμβρ. (4 Δεκ.) μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἣν προτετέθη τὴν 26 Ἰουλίου (7 Ἀυγούστου) 1837 Πράξις Προσθέτου, τῆς ποίων, τῆς τε συνθήκης καὶ τῆς πρὸς τὸν πράξεως, τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἐπεται.

Ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας, ἐπιθυμοῦντες ὥστε νὰ στερεώσωσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ γίνωσι πάλιν μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν ἐμπορικῆς σχέσεως, καὶ πεπεισμένοι ὡς οὗτος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ πευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως, εἰς τὴν παραδοχὴν συστήματος ἐντελὲς μοιβασιότητος, βάσιν ἔχοντος ἀρχαίας συνειρήνευσαν νὰ διαπραγματεύωνται τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξούσιους: ὁ μὲν Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἰάκωβον Ρίζον Νεοσύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ, τὸν ὑπηρεσίαν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ

καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλ. τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας, ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας τὸν Κ. Κάρολον Πέτρον Εἰδεστάμ, Κλειδοῦχον Αὐτοῦ, ἐπιτετραμμένον τὰς υποθέσεις, αὐτοῦ παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀντισυνταγματάρχην εἰς τὸν στρατὸν Αὐτοῦ, ἱππότην τοῦ τάγματος Αὐτοῦ τοῦ Εἰρους, ἀνώτερον Ταξιαρχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, αἰτινας μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας.

2. Ἐπομένως οἱ ὑπηκοοὶ τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο ἑπικρατειῶν ἴσῃ ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τὸσπον ὥστε θέλουν ταῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθόσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) τινάς, αἱ κατὰ τὸπον ἀρχαί θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπαρالياκτῶς καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθόσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια βάρη.

3. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολιορκηθῆναι λαθρεμπορίας καὶ τῆς ἀκτεμπορίας, συνιστάμενα εἰς ἐντόπια καὶ ἔξω προϊόντα καὶ στελλόμενα ἀπὸ τινος εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ Κράτους λιμένα. Ἡ ἀκτεμπορία αὕτη δὲ δύναται νὰ γίνῃ εἰ μὴ δι' ἐντοπίων πλοίων· ἀλλ' οἱ ὑπηκοοὶ τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, δύνανται νὰ φορτώσων τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματα τῶν εἰς τὰ εἰρημένα πλοῖα, πληρόνοντες ἑκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

4. Τὰ πλοῖα τῶν ὑπηκόων ἑκατέρων

τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουν πληρόναι εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὁρμούς τῆς ἑτέρας, μόνον τὰ ναυηγέσια δικαιώματα (droits de pilotage) κατὰ εἰς τὰ ὅποια ὑπόκειται ἡ θέλουν ὑποβληθῇ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα.

5. Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Σουηδικὰ καὶ Νορβηγικὰ ὅσα πλέουν καὶ διακινεῖν κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυοῦσας διατάξεις.

6. Ὅλα τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ Κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων προερχόμενα ἀκατέργαστα καὶ καταργασμένα προϊόντα (bruts et manufacturés) ὅσων ἡ δι' ἐντοπίων πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς τῶν ἑπικρατειῶν εἰσχωρῇ ἢ ἐξαιχωρῇ εἶναι κατὰ νόμους συγκαταρτάμενους ἢ θέλει συγχωρηθῇ τοῦ λοιποῦ, δύνανται νὰ εἰσχωρθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσιν ἐπίσης καὶ διὰ τῶν εἰς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας Δυνάμεως ἀνηκόντων πλοίων, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν μεγαλητέραν δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιονδήποτε παρ' ὅσα πληρόνονται ἢ θέλουν πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅταν εἰσάγωνται ἢ ἐξαγῶνται δι' ἐπιχωρίων πλοίων.

7. Ὅλα τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι καταργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσχωρθῶσιν εἰς τοὺς Σουηδικούς καὶ Νορβηγικούς λιμένας, θέλουν ὑπόκεισθαι, ὅντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἰς μόνον τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ πράγματα ἐὰν εἰσῆγοντο ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων. Τὸ αὐτὸ ἀκριβὲς θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικούς λιμένας περὶ τῶν Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων ὡς πρὸς τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι καταργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας ὑποκειμένων γαιῶν δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσχωρθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικούς λιμένας.

8. Τὰ καταργασμένα ἢ ἀκατέργαστα

πρόσβντα των Επικρατειων εκατέρων την
συνομολογούντων Βασιλέων, ἢ πῶς ἢ εἰς
τὴν Ἐπικρατείαν τοῦ ἑτέρου, εἰσαγωγῇ
ἦναι κατὰ νόμους συγκεκριμένους, δὲν
θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρω-
μὴν δικαιωμάτων μετ' ἄλλων ἢ ἄλλων
ὁποιωνδήποτε, παρ' ἑκείνα εἰς τὰ ὁποῖα
ὑπόκεινται ἢ θέλουν υποβληθῇ τὰ τοῦ
αὐτοῦ εἶδους προϊόντα ἄλλου τόπου, ἐκτός
μόνον ὅταν εἰς τὴν Ἐπι κρατείαν τοῦ
ἑτέρου τῶν Βασιλέων τὰ εἰς τὰ κατερι-
γασμένα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἄλ-
λου τινὸς τόπου ἐπιβεβλημένα δικαιώ-
ματα ᾗθελον ἐλαττωθῇ δι' ἐπισήμου συν-
θήκης, ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδιαιτέρων ἐμπορι-
κῶν πλεονεκτημάτων, ἢ ἀναλόγου ἐλατ-
τώσεως δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτω-
σιν ταύτην ἡ ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θέλει
δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δι-
καιωμάτων ἐλάττωσιν εἰμὴ παρέχουσα τὰ
αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν
ἀπολαυθάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καὶ
ἦν ᾗθελον ἀσφαλίσαι εἰς τὴν ἄλλην τὰ
εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἂν δὲν ὦναι αἱ
νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἑκτασιν
καὶ πίστητά, ἀποῦ ὁδὸς ἀντάξια ἄλλα
πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πέπει νὰ
διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ
περὶ τούτου.

40. Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων,
καθὼς οὔτε τις πράκτωρ, ἐταίρις, ἢ συν-
τεχνία, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διατα-
γὰς αὐτῆς πράττοντες, δὲν θέλουν ἀποι-
μεῖ προτίμησιν τινὰ περὶ τὴν ἀγορὴν καὶ
πώλησιν κατεριγασμένων ἢ ἀκατέργαστων
προϊόντων, προερχομένων ἐκ τῆς Ἐπικρα-
τείας, μίαν τῶν δύο Ἐψηλῶν συνομολο-
γούσων Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένων εἰς
τὴν Ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης λόγῳ τοῦ
ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει τὸ πλοῖον, καθὼς αἱ
συνομολογούσαι Δυνάμεις προέβητο νὰ
μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο κάμμία δια-
φορὰ ἢ διάκρισις.

41. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον
τῆς ἑλληνικῆς ἢ τῆς Σουλτικῆς καὶ Νορβι-
γίας ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς
ἀκτὰς τῆς ἐτέρας τῶν Ἐπικρατειων, θε-
λει τῶν δοθῇ ἢ κατὰ τὸ δυνατόν μετ' ὅσον
ἀντιλήψις πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν πρὸς
τῶν διασωθέντων ἀντιεισεμένων οὐροῦν
καὶ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ πώλησιν αὐτῶν.
Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουν καθυ-
ποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων,
εἰμὴ ἐὰν μετὰ ταῦτα ᾗθελον διατεθῇ πρὸς
καταναλώσιν.

42. τὰ Ἐψηλὰ συνομολοῦντα μέλη συμ-
φωνούν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς ἀνάγκη
λίαν, μολὸν λίαν ἢ ἄγχι τοῦ ὁρίων τῶν
Ἐπικρατειων τῶν καὶ νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὰς
τῶν νόμων αὐστηράς ποινὰς πάντας τοὺς
ἐπὶ πειρατεία ἐγκλωμένους, καὶ πάντας
τοὺς ἐπὶ τὰς Ἐπικρατίας αὐτῶν κατα-
κοιτάς, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναιτίαι τῶν
πορεύτων ἢ συνενομένων μετ' αὐτῶν.
Ὅσα πλοία καὶ φορτία, ἀνήγοντα εἰς τὴν
πικύου ἐκατέρων τῶν συνομολογούντων
Δυνάμεων, πωλῶμενοι οἱ πειραταὶ αὐ-

εφόρουν εἰς τοὺς λιμένας μὲς τῶν δύο ἑπιτρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἢ εἰς τοὺς προσκλιόντας διωρισμένους πληρεξουσίου τῶν, ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἐν τῷ ζητούμενῳ τράγμα εὐρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτῆσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

13. Ἐὰν ὁ ἐν Κράτῳ ᾗθειν ἔχῃ πόλεμον καὶ ὁποῖαδήποτε δυνάμειος καὶ ὁποῖα οὐδήποτε ἐθνὸς ἢ Κράτους, οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολούθουν τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν μετὰ τῆς ἑπικρατείας ταύτης, ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θαλάσσαν ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλὰ κατ' οὐδένᾳ λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπῆκοις, ἐκτὸς τῶν νὰ ἐμπορεύωνται πρᾶγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολυμερῶν λατρεμπορίαν.

14. Ἐκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ Γεν. Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Πιστάτορας εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς πόλεως τῆς ἄλλης, ὅπου εἶναι καὶ ᾗθειν κρητὴ ἀνάγκη αὐτῶν πρὸς ἀπόπυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ὑπῆκοις τῆς. Οἱ Προξένοι, ὁποῖαδήποτε τάξις καὶ ἂν ᾖ, διορισθέντες προσκλιόντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἑπικρατείαν τῆς ὁποίας ᾗθειν διορισθῇ. Θέλουν δὲ ἀπολαμβάνει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τύπους διὰ τὰ ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἰσῶν δικαιοῦμα.

15. Ἡ παρούσα περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἐτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως ὡςδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀπὸ ἧς ἡμῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνά-

μειῶσαι τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν τῆς.

16. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαγθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον ἐὰν ᾖναι δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφοτέρω: οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) τοῦ χριστοῦ ὀκτακοσμοῦ τριακοστοῦ ἑκτοῦ σωτηρίου ἔτους.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ.

Διὰ νὰ προσδιορίσωσιν ἀκριβέστερον καὶ συμπληρώσωσιν ὅρους τινὰς τῆς κατὰ τὴν 22 Νοεμβρ. (4 Δεκεμ.) 1836 ὑπογραφείσης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκης, οἱ πληρεξούσιοι τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, δηλαδή ἐκ μερὸς τοῦ Μεγαλειστάτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὁ τῆς ἑπικρατείας Γραμματεὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἱπουργῶν αὐτοῦ Κύριος Ἰππότης Ἰωάννης Ρουδάρτ, διορισθεὶς παρὰ τῆς ἑλεμένης αὐτοῦ Μεγαλειστάτης διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων γενομένων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, καὶ ἐκ μερὸς τοῦ Μεγαλειστάτου βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὁ Κ. Κάρολος Πέτρος Εἰδενστάμ, κλειδοῦχος αὐτοῦ καὶ ἐπιτατραχημένος τῆς υποθέσεως αὐτοῦ παρὰ τῆς βασιλικῆς ἑλληνικῆς αὐλῆς, συνεφώνησαν νὰ προσθεώσωσιν εἰς τὴν εἰρημένην συνθήκην τὴν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφείσαν τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρ.) 1836 ὑπὸ Κ. Ρίξου Νερούλου τότε Γραμματέως τῆς ἑπικρατείας ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Κυρίου Καρόλου Πέτρου Εἰδενστάμ ἐπιτατραχημένου τῆς υποθέσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ

λεν ἐπιθυμήσαι, καὶ ὃ ἀπέρχονται ἐλευ-
θέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ υποβάλ-
λονται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους,
καὶ βάρη ὅποιονδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ
εἰς τὴν γῆν ἀνυποβιβασθὲν μέρος ὅπερ θέλει
σημειοῦσθαι καὶ σθενώσεσθαι ἐν τῷ δηλω-
τικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπακρίθουσιν τῶν
εἰδῶν ἐξ ὧν εἶναι φορτωμένον τὸ πλοῖον
καὶ τὸ ὅποιον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκλη-
ρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον
τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθῃ τὸ πλοῖον·
δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κερμὰς πληρωμῇ
διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὅποιον μένει
εἰς τὸ πλοῖον ἀπεργόμενον καὶ μεθ' οὗ
δύναται νὰ διεκδύνη τὸν πλοῦν του εἰς
ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐ-
πικρατείας καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν
τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκριται ἀπὸ
εἰδῆ τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται,
πληρῶνον τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια εἰσιν
ἐκεῖ ἀφαιρούμενα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλ-
θῃ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον Ἐπικρατεῖαν.
Ἐννοεῖται μολαταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα,
φόροι ἢ ἑτέρα ὅποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενα
ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέ-
λουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα.
ἔνθα ἡνωθῇ τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, ἢ
ἀνυποβιβασθῇ ἐν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν
δικαίωμα, φόρος, ἢ ἑτέρα τοιαῦτα δὲν θέ-
λουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς
αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα
πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖν, παρε-
κτός ἂν ἤθελον ὑποβιβασθῇ καὶ τὰ ἐπι-
χώρια εἰς τῆς αὐτῆς περιστάσεις εἰς ἰδιὰ
τινα δικαιώματα.

3. Ὡς προξένου, ὅποιονδήποτε τάξεως
καὶ ἂν ᾧσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς
τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσῃ χρεὴ δικαστῶν
καὶ δικαιοκτῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιαρ-
χῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων
τοῦ ἔθνους τοῦ ὁποῖου ἐπιβλέπουσι τὰ
συμφέροντα ἀναφυητομένους τυχόν διενέ-
ξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ
νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτός μόνον ἂν ἡ
διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιαρ-
χου ἤθελε διαταραχῇ τὴν τακτὴν ἢ τὴν
ἀσφάλειαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν εἰς αἰετοῖς

Πρόξενου ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολά-
βησιν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν
ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἰ-
δος τοῦτο τῶν δικαστῶν ἢ δικαιοκτῶν
ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ δια-
φερόμενα μέρη τοῦ ὁποῖου ἔχουσι δικαι-
ώματος τοῦ νὰ καταρτίωσι μετὰ τὴν
ἐπιστροφὴν των εἰς τὰ λοιπὰ μέσα τὰ
πλοῖα δύναται νὰ τοῖς χορηγήσῃ ὁ νόμος
τῆς πατρίδος των.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους τοῦ-
τους νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν
ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κρά-
τησιν καὶ φυλάκισιν τῶν δραπέτῶν πλε-
μικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρα-
τείας των. θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ
τοῦτο εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστάς
ἢ ἄλλους ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέ-
λουν ζητεῖν ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δρα-
πέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιή-
σεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυ-
τολογίων (rolles de l'équipage) ἢ δι' ἰδι-
αιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα
ἔτομα ἀποτελέσαν μέρος τῶν δεῖνα πλη-
ρωμάτων τῆς αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυ-
ομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις.
ὕλλαμξανόμενοι αἱ τοιοῦτοι δραπέται,
θέλουν τιθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν των περὶ
ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ
Πρακτόρων δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν
εἰς τὰς δημοσίους φυλάκας ἐπὶ τῇ αἰτήσει
καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ
νὰ παραβῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὅποια
ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ'
ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα τριῶν
μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των,
θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμ-
βάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννο-
εῖται μολαταῦτα, ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης συγ-
χάνῃ πράξας ἥδη κακούργημα ἢ πλημμέ-
λημα μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του, ἢμπορεῖ
ν' ἀναβληθῇ ἢ ἀπόδοσις του μεχρινοῦ τὸ
ἐπὶ πληρὴν τῆς υποθέσεως ταύτης δικαστή-
ριον ἤθελον ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ
ἤθελον αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

7. Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σου-
ηίας καὶ Νορβηγίας συγκατατίθεται

ὥστε τὰ συμφωνηθέντα διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου 1836 καὶ τὰ διὰ τῆς παρούσης Προσθέτου Πράξεως νὰ ᾖναι πληρέστατα ἐφαρμοστέα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοία ὅσα ἤθελον μεταβῇ με φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου εἰς τὴν κατὰ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας Νῆσον τοῦ ἁγίου Βερθελεμῆ καὶ τὰ ἐπ' αὐτὴν μέση, ἀποικίαν τῆς Σουηδικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἴτε ᾔθελον τὰ πλοία ταῦτα ἀποπλεύσει ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, εἴτε ἐκ παντός ὁποιοῦδή ποτε ἐτέρου μέρους ἢ ἤθελον ἐξέλθαι ἐκ τῆς ἂνω εἰρημένης ἀποικίας με φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου πλέοντα διὰ τὴν Σουηδικὴν ἢ Νορβηγίαν, ἢ δι' ὅποιοιδήποτε ἄλλο μέρος.

8. Τὰ ἐπὶ ἀνωτέρω ἄρθρα θέλουν ἔχει τὴν αὐτὴν δυνάμιν καὶ ἰσχὺν ὥσάν ᾔθελον εἶσθαι αὐτοεὐθείᾳ καταχωρημένοι εἰς τὴν κυρίαν Συνθήκην.

Οἱ πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ἐπίσης νὰ παρατείνωσι τὴν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς κυρίας συνθήκης προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν, ὥστε ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀνταλλαγὴ νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην καὶ διὰ τὴν παρούσαν Προσθετὸν Πράξιν μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς τελευταίας ταύτης.

Ἔως πίστῳσιν τούτων ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν πρᾶξιν καὶ ἐπέθεντο τὴν σφραγίδά των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν ἑκτὴν Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) ἐν ἑταί χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ.

Ἐγκρίνομεν ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην μετὰ τῆς Προσθέτου Πράξεως κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἑμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωσιν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τῷ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέ-

θέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) ἐν ἑταί μιν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ, τῆς δευτέρης Βασιλείας, τῷ πέμπτῳ.

448. Α. Περί ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 24 Δεκεμβρ. 1837 (2 Ἰανουαρίου 1838) Ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπερσάμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑποιοί.

4. Ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (4 Ἰουνίου) τρέχ. ἔτους, πᾶς τις θέλων νὰ διεσθῇ γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, ὡς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, δύναται κατ' ἐκλογὴν ν' ἀρίστην ὁλοκλήρου τὴ Ταχυδρομικὴν δικαίωμα εἰς βαρὺς τοῦ λαμβάνοντος, ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τύπου τοῦ προσδιορισμοῦ, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῇ χορηγούμενης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοικοῦς τῆς Γαλλίας, καὶ τῶν ἄλλων εἰρημένων μερῶν, διὰ τ' ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεῖθερος, ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος τῆς πληρωμῆς διὰ τὰ συνθή γράμματα ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλους περιέχοντας δείγματα πραγματειῶν.

3. Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν φακέλοι ἀποστελλόμενοι προπληρωμένοι ἢ μὴ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, ὡς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τ' ἀνάπαλιν τὸ τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἀντιτίθεται ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν Γαλίαν.

λίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωμάτων, αἱ ὅσαι παραχωροῦνται κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ Διατάξεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

4. Δύνανται νὰ πέμπωσι γράμματα συστημένα. Τὸ δικαίωμα τῶν γραμμάτων τούτων θέλει λαμβάνεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδυασμένας διατιμήσεις τῶν Ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, προπληρωνόμενον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ των.

5. Τὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα διὰ τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τ' ἀνάπαλιν τὸ αὐτὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα, ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται δι' ἕκαστον γράμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν ἀναλόγως τῆς θαλασσοπορείας τοῦ κατὰ τὴν ἀπ' εὐθείας γραμμῆς ἀπόστασιν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ λιμένος τοῦ ἐπιβιβασμοῦ καὶ τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἀκόλουθον διατίμησιν.

ἀπὸ 50	λέγας Γαλλικὰς ἐμπεριληπτικῶς	λεπ.	80.
ἀπὸ 54	ἕως 100	»	60.
ἀπὸ 104	ἕως 150	»	70.
ἀπὸ 154	ἕως 200	»	80.
ἀπὸ 204	ἕως 300	»	90.
ἀπὸ 304	ἕως 400	»	100.
ἀπὸ 404	καὶ περισσότερον	»	110.

Ἡ διαβάθμισις τοῦ δικαιωματος ἐκείνων τῶν γραμμάτων τῶν δύο μνημονευμένων λιμένων, τῶν ὁποίων τὸ θέτος εἶναι

ἴσον ἢ πλέον τῶν 7 1/2 γραμμῶν, θέλει εἶσθαι ὡς ἡ προσδιορισθεῖσα παρὰ τοῦ 3 ἀρθροῦ τοῦ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1836 Διατάγματος.

6. τὸ Δικαίωμα ἐπὶ τῶν πεμπομένων γραμμάτων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν κτλ. καὶ ὀφειλόμενον εἰς τὴν Δημόσιον διὰ τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διατρεχομένας διαστάσεις, προσδιορίζεται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρ. 1836 καὶ 28 Αὐγούστ. 1837 νόμων.

7. Ὅταν τυχὸν παρουσιασθῇ περίστασις νὰ ἐνωθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ δικαίωματα τὰ προσδιορισθέντα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ἀνήκον δικαίωμα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γαλλίας, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι παρὰ τῶν ἀποστελλόντων, ἢ παρὰ τῶν πρὸς οὓς διευθύνονται τὰ γράμματα συμφώνως μὲ τὴν ἐν χρήσει διατίμησιν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Γαλλίας.

8. Αἱ ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτὰ μουσικῆς, κατάλογοι, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις, ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμένοι, λιθογραφημένα ἢ χειρόγραφα, ὅποταν γέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καθὼς καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς ξένα κράτη θέλουν προπληρώνεσθαι μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ αὐτῶν, ἥτοι μέχρι Πειραιῶς ἢ Σύρας συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 διατάγματος.

9. Τὸ δικαίωμα τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων ἐκάστου εἶδους προερχομένων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ

που τοῦ ἀποβιδασμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς προοριζομένη εἰς τὸ προηγουμένον ἀρθρον. τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦς πρὸς οὗς διευθύνονται.

40. Αἱ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγραμματα στελλόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τ' ἀνάπαλιν δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, εἰ μὴ καὶ ὅσον ἤθελον ἐκπληρωθῇ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀποφάσεις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεως τῶν καὶ τῆς εἰς ἀμφοτέρω τὰ κράτη κυκλοφορίας τῶν.

41. Τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δειγματα πραγματειῶν Ἑλ. παραγωγῆς διὰ τὰ Κράτη πρὸς τὰ ὅποια διὰ τὴν φθάσσει πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν ἐπικράτειαν, θέλουν εἶσθαι προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιδασμοῦ, ἤτοι μέχρι Πειραιῶς ἢ Σύρας, κατὰ τὰ διατάγματα τῶν 12 (24) Ἰουνίου καὶ 10 (22) Αὐγούστου 1866.

42. Εἰς τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δειγματα πραγματειῶν ξένης παραγωγῆς, καὶ τὰ διαμετακυριζόμενα διὰ τῆς Γαλλίης, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιδασμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει ἐφαρμόζεσθαι τὸ αὐτὸ δικαίωμα κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον. τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦς πρὸς οὗς διευθύνονται.

43. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1868.

ΕΙΔΟΜ.

449. Περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐν Σύρῳ Ἑπικράτου τῆς Δυναμῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Μαΐου τ. ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος ἡ Α. Μ. εὐχρηστῶς ἔχει ἀναγνωρίσῃ τὸν ἐν Σύρῳ Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον τῆς Αὐτῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκκλησίας Κύριον Ἀγιώτατον Μαρίαν Βλαφυκὴν, ὡς ἐπιφορτισμένον μὲ τὰ ἐπισκοπικὰ καθήκοντα δι' ἅμυνα τὰ μέλη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 34 Μαΐου 1868.

550. Δ. Περὶ τελευταίας παραστάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς προκηδοτικούς καταλόγους τῶν ἔχοντων δικαίωμα προκηδοτέσεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 18 (30) Μαΐου τ. ε. προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας διατάσσεται.

Ἡ κατὰ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. ἐκπένουσα προθεσμία τῆς εἰς τοὺς προκηδοτικούς καταλόγους ἐγγραφῆς τῶν ἔχοντων τὸ δικαίωμα εἰς τὴν προκηδοτέσιν ἀρχηγειῶν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν παρατείνεται διὰ τελευταίαν ὁρὰν μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1868.

Ἐλπίζομεν, ὅτι τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γένει πρόσφορος χρῆσις, διὰ συμπληρωθῶν οἱ κατάλογοι οἱ δὲ ἐκπνέοντες νὰ ἐγγραφῶσι θέλουν σπεύσει τὸ κάμουν τώρα, ἐπειδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ προκηδοτεθῇ, ἀνεὺ τῆς προμνησθείσης ἐγγραφῆς.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1868.

ΔΗΛΩΣΗ.

551. Περὶ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως τῶν συμβολαίων δημοτικῶν ἐγγράφων, τῶν ἐξερχομένων Ἐπικρατείας, παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς.

Θέλουσα ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν βραδύτητα καὶ πᾶν πρόσκομμα δυνάμενον προκύβῃ εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ ἐκτελεσθέντος τελευταίου ἀρτήματος.

όμενα τῆς ἐπικρατείας ἐγγράφα πα-
τὴς Γραμματείας ταύτης, ὡς διαλαμ-
νῇ ἡ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρ. 1837 δηλο-
σις αὐτῆς ἐνύμιθεν ἀναγκαῖον ντ παύ-
σῃ ἐνέργειαν τοῦ μέτρου τούτου ὡς
τὰ συμβόλαια καὶ ἄλλα διοικητικά
αὐτῆς.

Δηλοποιεῖ ἔθεν, ὅτι

Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων
δόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι
ἐπικρατείας ἐγγράφα, δὲν θέλουσι φέ-
του λοιποῦ τελευταίαν ἄλλην ἐπιχώρω-
εῖμῃ τὴν τῶν προέδρων τῶν ἀρμο-
δίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν, καὶ
τὰ μέρη ὅπου δὲν ἐδρεύουσι τοιαῦτα
δικαστήρια, τὴν τῶν διοικητῶν

Τὰ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοι-
κτικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα
ὕτως νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας,
οὐν φέρεῖ ὡς τελευταίαν ἐπιχώρῳσιν
τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς δικαστικάς
φάσεις καὶ λοιπὰ δικόγραφα, τὰ τοια-
υθὲν θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ κοινοποιῶν-
εῖς ὅντινα ἀνήκει ἐκτὸς τῆς ἐπικρα-
τείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Γραμματείας ταύ-
της, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 145 τοῦ διορ-
ισμού τῶν δικαστηρίων καὶ τὸ ἄρ-
θρον 146 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1838.

ΔΗΛΟΠ.

532. Περὶ στολῆς τῶν διερχομένων.

Ἡ Α. Μ. διὰ τῆς ἀ.δ. 2 14) Ἰουνίου
ἐκ αποφάσεως ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς πρῶ-
τος διερχομένους τοὺς παρὰ τοῖς κατὰ τὴν
Ἑλλάδα, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἡγεμονί-
κας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, Γεν-
ταίους, καὶ Προξενεῖους ὁρχηγοὺς
καὶ ἑταίρους, νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τὴν
προσδιορισθεῖσαν διὰ τοῦ ἀκολουθίου τῶν
ἐπιστολῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (24) Ὀκτω-
βρίου 1834 Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ
ἐπὶ τῆς Α. Μ. διωριζομένου Γραμματεῖς
ἐκδοθέντος τῶν Γραφείων τῶν Προξενείων.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1838.

Ἀπὸ τῆς ἑξῆς ἀκολουθεῖται τὸ πρῶτον τὸ
ἀπὸ 7 (16) Φεβρουαρίου 1838 Νόμον.

Ο Θ Ε Ν . κ τ λ .

Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν τὸν τρό-
πον, καθ' ὃν τὰ ἡμετέρα δικαστήρια, ὅ-
σοι εἰσὶν νὰ ἐκτελῶσι τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ
8 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου, καὶ
θεωροῦντες ἀναγκαῖον, ν' ἀφαιρεθῶσιν ὅλα
τὰ μὴ ἀναγκαῖα καὶ βραδύνοντα τὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ ρηθέντος Νόμου προσκόμ-
ματα, ἐπὶ τῇ ἐν συμφώνῳ προτάσει τῶν
ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ
ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀπεφασίσαντες καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπογραφὴν τῆς κινή-
της περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οἱ ποιη-
τορες θέλουν συντάττει καὶ κατάλογον τῶν
ἀκινήτων αὐτοῦ κτημάτων, ὅταν καὶ δι-
ὅσα ἐξ αὐτῶν θέλουν διαταχθῇ παρὰ τῶν
ἀρμοδίων ταμιῶν. Εἰς δὲ τὴν σύνταξιν
ταύτην τοῦ καταλόγου, θέλουν ἐφαρμό-
ζεσθαι ἀνκλόγως τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7
(19) Φεβρουαρίου 1835 καὶ τὸ ἄρθρ. 6
τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

2. Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 14
(26) Ἰουνίου 1837 Νόμου ὁ ἀρμοδίος
ταμίας νομίμῃ κατ' ἀλλήλῳ τὴν ἐκποίησιν
ὅλης ἢ μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ
ὀφειλέτου, ἀπειθύνεται δι' ἀναφορᾶς τοῦ
πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου, εἰς
τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μέλ-
λον νὰ ἐκποιηθῇ κτήμα, καὶ ἐπισυνάπτον
τὸ δημόσιον ἐγγράφον, ἐκ τοῦ ὁποίου πε-
ργάζει τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὸν
κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. γενόμενον
κατάλογον τῶν ἀκινήτων κτημάτων, πα-
ρακαλεῖ αὐτὸν νὰ διορίσῃ κλητῆρα, διὰ νὰ
ἐπιχειρήσῃ τὴν καὶ ἀσχεῖσιν τοῦ ρηθέντος
κινήματος.

3. Ὁ ταμίας προσδιορίζει ἀφ' ἐαυτοῦ τὸν
εἰρηνοδίκην, ἢ συμβολαιογράφον, ἐνῷπιον
τοῦ ὁποίου θέλει γενεῖ ὁ πλειστηριασμός
κατὰ τὸ ἄρθρ. 695 τῆς πολιτικῆς δικονο-
μίας.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρώτης τοῦ τα-

μίου, ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἀνευ ἀναβολῆς πράξιν διὰ τῆς ὁποίας διορίζει ἓνα τῶν κλητῆρων, διὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ προκειμένου κτήματος.

4. Ὁ κλητὴρ ἀμέσως ἀφοῦ λάβῃ τὴν πράξιν ταύτην, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 957 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, χωρὶς παρατήρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862—866 ὠρισμένων.

5. Ὡς προθεσμία μετὰ τῆς κατασχέσεως, καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διορίζεται.

1. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, δύο ἐβδομάδες τοῦλάχιστον.

2. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδες.

6. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνη, θέλουν κοινοποιεῖσθαι διὰ τοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς ἐξῆς διακρίσεις.

1. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ἡ κοινοποίησις γίνεται ὡσαύτως κατὰ τὸ ἄρθρ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ δι' ἅπας γενομένης δημοσιεύσεως, διὰ τινος ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένου φύλλου προσδιορίζεται δὲ ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ἡ τριακοστὴ μετὰ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν τῆς κοινοποιήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου· μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν γίνεται ἐπιτοπῶς καὶ ἑτέρα κοινοποίησις, προσδιοριζομένης ῥητῶς τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

7. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένη ἐπίδοσις τοῦ ἀντιτύπου τοιχογραφητοῦ γραμματίου πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους ἐγγεγραμμένους δανειστάς, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος Νόμου ὠρισμένας προθεσμίας.

8. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ §. 3 τοῦ ἄρθρ. 954 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δὲν ἔχουν ἰσχὺν πρὸς τὸ δημόσιον.

9. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύει διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας (μὴ παραβλεπομένων τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου (3 ὁκτωβρίου) 1836 Νόμου, κατόπιν ὠρισμένων), καθόσον αὗται αἱ διατάξεις δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς τῶν ἄρθρ. 5—8 τοῦ παρόντος.

10. Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύσωσι τὸ παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1838.

554. Α. Περί σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν τρακτιωτικῶν Γραμματείας καὶ ἐκ συμφώνου μὲ τὰ λοιπὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐλάβαμεν ἡμεῖς διὰ νὰ ἰσοσταθμίσωμεν τὰ ἔσοδα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὰ ἔσοδα, ἀποφασίσαμεν τὴν ἐρεξῆς ἐλάττωσιν αἱ τὸ Ἡμέτερον πεζικὸν καὶ ἱππικόν.

Ἄρθρ. 1. Σχηματισμὸς τοῦ πεζικοῦ.

§. 4. Ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ἡμετέρας προσδιορίζεται εἰς (5) ἀντὶ τῶν μέγιστου δὲ ὀκτώ (8).

2. Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐλαττώσεως ταύτης α. Διαλύεται τὸ 4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, καὶ οἱ λοχοὶ αὐτοῦ συσσωματώνονται μὲ τὰ τρία διατερούμενα τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς εἰς τρόπον, ὥστε οἱ μὲν δύο λοχοὶ ἐκ Γερμανῶν, δηλαδὴ ὁ τῶν Ἐπιλεκτῶν καὶ ὁ τῶν Εὐζώνων μεταβαίνουν εἰς τὸ 3, ὁ 2 λόχος τῶν Ὀπλιτῶν εἰς τὸ 1. Ὁ δὲ 1.

λόγος τῶν ὀπλιτῶν εἰς τὸ 2 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῶν τελευταίων δύο λόγων θέλουν διανεμηθῆ εἰς τοὺς λόγους τῶν τελευταίων ῥηθέντων ταγμάτων, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Οἱ πρῶτοι ὁμῶς δύο λόγοι τάττονται εἰς τὸ 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς λόγοι τοῦ τάγματος τούτου. 6'. Τὸ 4 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Ἀθηναί) ἐνώνεται μετὰ τὸ 2 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ (Μεσολόγγιον) γ'. τὸ 4 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἐνώνεται μετὰ τὸ 2 τάγμα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ τῆς Μάνης.

3. Ἰὰ τρία τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἀκολουθοῦν νὰ φέρουν τοὺς μέγχοι τοῦδε ἀριθμοὺς ἀπὸ 1 μέχρι 6. Ἰὰ δύο τάγματα τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ λαμβάνουν τὸν ἀριθμὸν 4 καὶ 5. Καὶ τὸ μὲν ἐνωθέν 1 καὶ 2 ἄγμα τὸν ριθμὸν 4. τὸ ἑνωθέν 3 καὶ 4 τάγμα τὸν ἀριθμὸν 5. Ἰὰ τάγματα ἐπομένως ὀνομάζονται, 2 3 ἄγμα τοῦ πεζικοῦ (τῆς γραμμῆς) 4 καὶ 5, ἄγμα τοῦ πεζικοῦ ἀκροβολιστοῦ).

4. Βασιστὸν τῶν πέντε τούτων ταγμάτων θέλει εὐχρησθῆαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ἐξ λόγων.

5. Οἱ ἐπιτελεῖς ἐνὸς τάγματος συνίστανται. Ἐξ ἐνός (1) πρώτου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ (ἀντισυνταγματάρχου ἢ ταγματάρχου) ὡς διοικητὴ τοῦ 4 δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ (ταγματάρχου), 1 ὑποσπιστοῦ (υπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχαγοῦ), 1 καταλυματίου, 1 στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, 1 στρατιωτικοῦ ὑποἰατροῦ, 1 στρατιωτικοῦ ἱερέως, 1 ἀνθυποσπιστοῦ, 1 λογιστοῦ 2 πᾶσις, 1 δεσμοφύλακος, 1 ὑποδεσμοφύλακος, 1 ἀρχιτυμπανιστοῦ εἰς τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἢ 1 ἀρχιτυμπανιστοῦ εἰς τὰ τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, καὶ 1 ὀπλοποιοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων προσδιρίζεται διὰ μὲν τὸν διοικητὴν εἰς 2. διὰ δὲ τὸν δεύτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν 2, διὰ δὲ τὸν ὑποσπιστὴν 1.

6. Οἱ ἐξ λόγοι σχηματίζουσι, α. Εἰς

μὲν τὰ τρία τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς. Ἐνα (1) λόγον ἐπιλέκτων, Τέσσαρας (4) λόγους ὀπλιτῶν, μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ 1 μέχρι 4. Καὶ ἕνα (1) λόγον εὐζώνων. 6'. Εἰς δὲ τὰ δύο τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν. διὰ (2) λόγους ἐκλεκτῶν, ὀνομαζομένους 1 καὶ 2. λόγους ἐκλεκτῶν, Τέσσαρας (4) λόγους ἀκροβολιστῶν, φέροντας ἀριθμοὺς 1 μέχρι 4. Ὄταν τὸ τάγμα παρτάσσεται, οἱ λόγοι τάττονται ἐκ τοῦ δεξιῦ πρὸς ἀριστερά κατὰ τὴν ἀνω τάξιν.

Ἐκαστος τῶν λόγων τούτων θέλει συνίστασθαι ἐξ 1 Λοχαγοῦ ἐξ ὧν εἰς ἕκαστον τάγμα οἱ τρεῖς 1. κλάσεις, καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς 2. 1 ὑπολοχαγοῦ, 2 Ἀνθυπολοχαγῶν, 1 Ἐπιλοχοῦ, 1 Στιστοῦ, 2 Λογιῶν, 8 δεσμοφύλων ἐξ ὧν 6 πραγματικοὶ καὶ δύο ἀντιδεκανεῖς, 3 τυμπανιστῶν 1 πρώτης κλάσεως, 2 δευτέρας κλάσεως, καὶ ἀντ' αὐτῶν, εἰς τοὺς λόγους τῶν εὐζώνων τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, καὶ εἰς τοὺς λόγους τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν, 3 κερυλλητῶν, ἐξ ὧν εἰς πρώτης κλάσεως, 2 δευτέρας.

Ἐν χειρὶ εἰρήνης ὁμῶς μία θέσις τιμηνιστοῦ ἢ κερυλλητοῦ θέλει μένει κενή.

124 ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτικῶν.

Ὅταν αἱ περιστάσεις δὲν ἀπαιτοῦν ἄλλως πῶς, ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνει τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀνελευτῶς ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν εἰς τὴν φρουράν, καὶ ἐπομένως οἱ περιπλέον τῆς τελευταίας τάξεως δυνάμεις ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται πρέπει νὰ ᾔναι εἰς ἀδειαν.

8. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἀδειῶν, εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ληφθῇ φροντίς, ὅπως πᾶς νεοκαταταχθεὶς στρατιώτης νὰ ᾔναι παρὼν κατὰ τὸ μείζον μέρος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐν γένει ὅπως μεταλλάσσωνται ἀρμυδῶς οἱ στρατιῶται, πρέπει τακτικῶς νὰ ἐνεργῇται εἰς τῆς φρουράς τῶν σωμάτων κατὰ λόγον τῆς ὑπηρεσίας αὐ-

των, εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν παρόντων ἀνδρῶν ἤμπορεῖ νὰ ᾖναι μικρότερος εἰς τὸ τάγμα καὶ μεγαλύτερος εἰς τὸ ἄλλο, εἰς ὅλα ὅμως τὰ τάγματα ὁμοῦ ἡ ὅλη ἰσχύς τῶν ἀνδρῶν. ὅσοι ἀναγκάζονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς συνήθειαι περιστάσεις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαῖν τὸν παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας προσδιορισθόμενον ἀριθμὸν, ἀναλόγως τῶν ὁδηγίων τὰς ἐποίας ἐδόσαμεν εἰς αὐτήν.

9. Οἱ εἰς ἄδειαν εὐρισκόμενοι δὲν ἤμποροῦν ν' ἀνακληθῶσιν εἰς τὸ τάγμα ἀνεῦ Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως, ὅταν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς των ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερβαῖν τὴν διὰ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν ἀναγκαίαν δύναμιν τῶν παρόντων ἀνδρῶν.

10. Εἰς τὰ τάγματα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια πρὸς ζημίαν τοῦ ταμείου δὲν εἶναι κατὰ τὸ παρὸν δυνατόν νὰ δοθῶσι τόσαι ἄδειαι, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων ἀνδρῶν νὰ ᾖναι ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ κατάταξις τῶν ἐθελοντῶν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὸν ἰδιαιτέρον ἐλεγχον τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ἥτις δι' ἐκδοθησομένων εἰδικῶν διατάξεων θέλει περιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν παρόντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀνδρῶν εἰς τὸ προσδιορισθὲν ποσόν.

§. 44. Κατὰ τοὺς §§. 5 καὶ 7 ἡ ὅλη ἰσχύς ἐκάστου τῶν πέντε ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἐπιτελεῖς. 1ος Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς διοικητῆς 1, 2ος Ἀνώτερος ἀξιωματ. 4 Ὑπασπιστῆς 1, Καταλυματίας 1, Στρατ. ἰατρός 1, Στρατ. ὑποϊκτρός 4, Στρατ. ἱερεὺς 4, Ἀνθυπασπιστῆς 1, Λογιστῆς 1, Δεσμοφύλαξ 1, Ἀρχιτυμπανιστῆς ἢ Ἀρχισαλπιστῆς 1, Ὀπλοποῖς 1.

Λόχος Λοχαγὸς 1, Ὑπολοχαγὸς 1, Ἀνθυπολογ. 2, Ἐπιλογίας 1, Σιτιστῆς 4, Λογία 2, πεκανεῖς καὶ Ἀντιδεκανεῖς 8, Τυμπανισταὶ ἢ Σαλπισταὶ 3, Ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται 124. Ἐπομένως κατὰ λόγον 440. Ὅλου τοῦ τάγματος

ἀξιωματ. 41, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατ. 882, ἵπποι ἀξιωματ. 5.

Τουτέστι. Τριᾶκοντα καὶ εἰς ἀξιωματικοί, ὀκτακόσιοι εἴκοσι δύο ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, πέντε ἵπποι ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρ. II. -χηματισμὸς τοῦ ἱππικοῦ

42. Τὸ ἱππικὸν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ θέλει σύγκεισθαι ὡς μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπὸ 6 (18) Νοεμβρίου 1837 ἀρθ. 255¹⁹ ἐκ δύο (2) αὐθιγὰς μοιρῶν ὀπλισμένων καὶ ἐνδεσμεύων ὡς ἐδικλωμβάνεται εἰς τὸ βιβλ. Διάταγμα.

43. Αἱ δύο αὗται μοῖραι ἐξακολουθοῦν νὰ φέρωσι τοὺς εἰς τὸν § 3 τοῦ βιβλ. Διάταγματος ἐνδιαλαμβανομένους ἀριθμοὺς καὶ ὀνόματα δηλ. 1. Μοῖρα ἱππικοῦ (Ἀττική). 2. Μοῖρα ἱππικοῦ (Ἀρτολίς).

Ἄρθρ. III. Μοῖρα τοῦ ἱππικοῦ.

44. Ἐκάστη μοῖρα εἰς τὴν ἑξῆς θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ἐκ δύο μόνον ἱλῶν.

45. Οἱ ἐπιτελεῖς μιᾶς μοῖρας εἶναι 1 Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς (ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης) διοικητῆς, 1 Ὑπασπιστῆς (ἀνθυπολοχαγός), 1 Ὑποκαταλυματίας, 1 Στρατ. ἰατρός, 1 Στρατ. ὑποϊκτρός, 1 ἱππιατρός, 1 Ἀνθυπασπιστῆς, 1 Λογιστῆς 2 κλάσως, 1 Δεσμοφύλαξ, 1 Ὀπλοποῖς.

Ὁ πελαιοτέρως τῶν σαλπιστῶν 1 κλάσως τῆς μοῖρας θέλει ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχισαλπιστοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱππῶν τῶν ἀξιωματικῶν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὸν διοικητὴν τῆς μοῖρας εἰς 3 διὰ δὲ τὸν ὑπασπιστὴν εἰς 2.

46. Αἱ ἱλῆαι διὰ νὰ διακρίνωνται εἰς τὴν μοῖραν λαμβάνουν τοὺς ἀριθμοὺς 1 ἱλῆ 2 ἱλῆ τῆς N μοῖρας.

Παραταττομένης τῆς μοῖρας αἱ ἱλῆαι τάσσονται ἐκ τοῦ δεξιῦ πρὸς ἀριστερὰ κατὰ τὴν ἐνθάδε τῆς τάξης.

47. Ἡ ἱλῆ σύγκειται ἐξ 4 ὀπλισμένων

τικῶν, διακόσιοι δεκαπέντε ἵπποι ὑπη-
ρεσίης.

Ἄρθρ. IV Γενικοὶ ὅρισμοί.

22. Ἄπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέν-
τες καὶ ἀντιβαίνοντες ὅρισμοὶ εἰς τὸ πα-
ρὸν Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πε-
ζικοῦ καὶ ἵππικοῦ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ
μένουν ἔκυροι.

Ὁ παρὸν σχηματισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐ-
νέργειαν τὴν 1 Ἰουλίου π. ε. ἡ δὲ ἐπὶ τῶν
τρατιωτικῶν Ἡμετέρα Γραμματεία θέλει
ἐνεργήσῃ τὰ παραιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου 1838.

555. Α. Περὶ καταργήσεως διαφόρων λιμε-
ναρχικῶν ἐπιστασιῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Συμφώνως μὲ τὰ ληφθέντα γενικὰ μέ-
τρα, ὡς πρὸς τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐξόδων
μὲ τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους, καὶ κατὰ συ-
νέπειαν τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς,
22 Δεκεμβρίου 3 Ἰανουαρίου 1837(8,
καὶ τῆς καθυποβληθείσης εἰς Ἡ.μ.ς ἀναφο-
ρᾶς τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας,
ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.
α. Νὰ καταργηθῶσιν αἱ ἐπιστασίαι τῶν
λιμένων Γουδείου, Αἰγίνης, Σαλαμῖνος, Κα-
λαμακίου, Τήνου, Κέας, Ίου, Πάρου, Νά-
ξου, Ἐρετρίας, Καρύστου, Ἀγίας Μαρίνης
Βονίτσας, Ναυπάκτου, Αἰγίου, Ἀστακοῦ,
Πεταλιδίου, Μεθώνης, καὶ Οἰτύλου, καὶ
αἱ λιμενοφυλακαὶ Σύρνου, Τριφυλλίας καὶ
Κατακόλου νὰ παύσῃσι δὲ οἱ βοηθοὶ τῶν
γραφείων καὶ οἱ ναῦται μὲ τὰς λέμβους.
β. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἀνωτέρω καταρ-
γουμένων θέσεων, μένουσι διαθέσιμοι ἡ δὲ
μέχρι τοῦδε περιφέρειαι τῆς δικαιοδοσίας
ἐκαστοῦ θέλει ἐνωθῇ, κατὰ τὸ ἀπὸ 9
(24) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμέτερον Δι-
άταγμα, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρμο-
δίου ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένος· τὰ δὲ λι-
μενικὰ χρεὴ τῶν καταργουμένων θέσεων,
θέλουσι ἀνατεθῆ εἰς τὰς κατὰ τόπον δη-
μοτικὰς ἐκκλῆς, κατὰ τὰ διατάγματα
τῆς 9 αὐτ. 28 Σεπτεμβρίου 1834.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1838.

ΔΗΛΟΠ.

556. Δ. Περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων Α' καὶ Β'. τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου Δηλοποιήσεως τῆς περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χορηγοῦμεναι εὐκολίᾳ, δυνάμεναι γὰρ παρεξηγηθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐναντίον τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὠρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α' Τὰ περὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας ἐγγράφα δύνανται νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προέδρων τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ περὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὸν αὐτὸν προσδιορισμὸν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν.

Β' Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀπαλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας πρὸς πλειοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῆς Γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπευθύνονται καὶ πρὸς αὐτήν, φροντίζοντες ὅμως τότε ν' υποβάλλωσι τὰ ἐγγράφα τῶν προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἢ ἐτέρας ἀρμοδίου Γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1838.

55. Ν7. Περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ἀναγκάσιον ὅτι εἰς τινὰ μέρη τοῦ Βασιλείου γίνεται φθορὰ δένδρων καὶ ἄλλων φυτειῶν, ἐνεργουμένη κρυφίως, καὶ διὰ τοῦτο καθιστώσα δύσκολον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ φθορὰ τῶν δένδρων καὶ φυτειῶν προξενεῖ σημαντικὴν ζημίαν καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆμονας αὐτοῦς, καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ παρεμποδίζει τὴν προόδον τῶν φυτειῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ πιάσουν τὰ φθοροποιὰ τῶν τοιούτων πράξεων ἀποτελέσματα, καὶ θεωροῦντες ὡς μέσον κατὰλληλον πρὸς κατάπυσιν αὐτῶν, τὴν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν αὐταὶ ἐνεργοῦνται.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐρεξής.

Α' Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις ἐνεκα πάσης φθορᾶς δένδρων, σταφυδιῶν καὶ ἀμπελώνων, καὶ ἄλλων πολυτῶν (μὴ ἐπετειῶν) φυτειῶν, ἐντός τῆς περιφερείας τοῦ πραγματοποιήσης δι' ἐκκοπῆς, ἀποφλοιώσεως, βλάβης τοῦ ἐνοσθαλισμοῦ τῶν δένδρων, ἢ ἄλλως πως, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ζώων προξενουμένων ζημιῶν, περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροῦς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων Νόμος. Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πραχθείσης φθορᾶς διατελοῦντες μὴ δημότιοι ἀγοροφύλακες, οἱ φυλάττοντες τὰ μέρη ὅπου ἐπράχθη ἡ φθορὰ, ἢ τὰ παρακείμενα μέρη τὰ ἐντός ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, βοσκαὶ ποιμαίνων, ἢ ἄλλων ζώων, τῶν ἐν καιρῷ τῆς γενομένης φθορᾶς ἐως ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἐυρισκομένων, καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα.

Β. Μεγοισότου προσδιορισθῶσιν ὁριστι-

να παρέχῃ ἐνοπλίον δύνάμιν, ὅσας ἢ ἀρχαι-
τική ἀρχὴ τὸ αἰτήσῃ.

Γ. Κανείς τῶν φορολογουμένων δὲν
δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ
ἐπιβάλλοντος μέρους λόγῳ ἀδίκου διανο-
μῆς, δύναται ὅμως ἀφ' οὗ πληρώσῃ, νὰ
παρκαταβῇ εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις ἀπο-
φασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλλάττωσιν αἰτή-
σεως, ἄνευ περαιτέρω δικτυπώσεως.

Ζ'. Ἄν ἡ πληρωρὴ δὲν γείνη ἐντὸς 50
ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ
διοικητοῦ ἐνοπλὸς δύνάμεις ἀποχρῶσα,
καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκδιώσῃ τὴν πλη-
ρωμὴν.

Η'. Τὰ ἔξοδα τῆς τε ἀποστολῆς καὶ
τῆς διατροφῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐνό-
πλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ πᾶσιν
τῶν ἀπορρασισθέντων ἐράνων, καὶ πληρό-
νονται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν
πληρωμὴν δημοτῶν.

Κ'. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ
διοικητικὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρη-
μάτων, ὁ ταμίας ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ
διοικητοῦ παρκαθίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δι-
καίωμα, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν
ποσὸν ἀποζημιώσεως.

Ι'. Ἐάν ἡ φθορὰ ἐπράχθῃ εἰς φυτείας
δένδρων, ἀμπελώνων, σταφυδαμπέλων, ἢ
εἰς ἄλλας πολυετεῖς φυτείας, ἐπὶ τῶν ὁ-
ρίων δύο ἢ πλειόνων δήμων κειμέναις, ὑ-
ποχρεῶνται ὅλοι οἱ δῆμοι, ἐπὶ τῶν ὁρίων
τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ φθαρέντα, εἰς τὴν
πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων κατ' ἀνάλο-
γίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐντὸς τῆς περιφε-
ρείας των κειμένου φθαρέντος μέρους. Περὶ
τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐπράχ-
θη ἡ φθορά, ἀποφασίζει τὸ ἀμύδιον δικα-
στήριον. Ἐν περιπτώσει ἀμφοτερότητας, εἰς
τίνα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς
τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἀμφοδία διοικητική
ἀρχή.

ΙΑ'. Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρω-
μὴν ἀποζημιώσεως ἕνεκα φθορᾶς φυτειῶν,
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ
τὴν πλήρη ἀποζημιώσιν. Ἀ. Ἀπὸ τὴν κινή-
την καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων
τῆς φθορᾶς οὐροῦ ἀλλ' ἡλεγχύτως κατὰ

τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ Νόμου. καὶ β'. Ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν κατὰ τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον.

16'. Ἡ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποιθητὴν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀρεῖται κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητὴν. Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρῶνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδύσεις, τὰ ἐξόδα καὶ χρηματικὰς ποινάς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῇ ἐκείνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδωκεν ἐγγυήσιν, εἰς περίστασιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελε πράξει φθορὰν δεινροφυτειῶν, καὶ δὲν ἤθελεν εἰσθαι ἐκνός, πρὸς ἑκτίσιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ᾔναι μέλλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχη ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον 200 δραχμῶν. Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κανένα δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν. Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποιν. Νόμου. Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4, τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ. Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γῇ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγυήσις.

17. Α'. Διατάξεις τοῦ ἀπὸ 34 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων Νόμου μένου ἐν ἰσχύει, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα.

18'. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται διὰ πέντε ἔτη, καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν θέλει ἐξακολουθεῖ, ἐὰν ῥητῶς Νόμος δὲν τὸν ἀκυρώσῃ.

19'. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς ἐπιφορτιζοῦνται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1838.

558 Δ. Περὶ διαλύσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν δημόσιον διοίκησιν ἡ ἀρχὴ ὅσον τῇ δυνατῇ οἰκονομικῇ τῶν ἐξόδων, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὅτι δὲν ἀναγκαῖον πολυμελὲς ἐπιτροπὴ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ ὅτι αἱ ἐργασίαι αὐταί, ἀνατιθέμεναι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐμποροῦν νὰ ἐνεργῶνται ἀπὸ ἑνα τῶν παρ' αὐτῇ ἵπουργικῶν Συμβούλων μὲ τὴν συνδρομὴν δύο ἄλλων ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Εκπαιδεύσεως Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 19879, ἀπεφασίσαιμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττουμεν.

Α'. Ἡ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 4 (13) Δεκεμβρίου 1834 ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου διαλύεται.

Β'. Τα ἔργα τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ εἰρημέ-νου Διατάγματος τῆς 4 (13) Δεκεμβρίου 1834 ἦσαν ἀνατεθειμένα εἰς τὴν διαληφθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἀνατίθενται διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν θέλουσιν δὲ ἐνεργεῖσθαι, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιματείας, ἀπὸ τὸν ἵπουργικὸν Σύμβουλον τὸν τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις παρ' αὐτῇ εἰσηγόμενον.

Γ'. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπιματείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1838.

559 Δ. Περὶ τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντας ἀριστείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου (1 Ἰουνίου) 1834, καὶ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 Διατάγματος Μας ἀποφασίζομεν, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 22 Ἰουνίου (4 Ἰουλίου) τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 9881 προτάσει τῆς

§. 3. Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν προσδιορίζεται ὡς ἔπεται, παραφυλαττομένων τῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας αἱ ἔκτακτοι ἀνάγκαι δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι.

1 Ἰπποπόταμος ἀξιωματικός, διοικητὴς ἐπιθεωρητῆς (ταγματάρχης ἢ ἐξαιρετικῶς ἀντισυνταγματάρχης), 1 Ὑπασπιστῆς (ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγός), 2 Λοχαγοὶ α. κλάσεως, 2 Λοχαγοὶ β. 6 Ὑπολοχαγοὶ, 6 Ἀνθυπολοχαγοὶ, 6 Ἀνθυπασπισταί, 4 Στρατιωτικὸς ὑπαίατρος, 4 Ὑποκαταλυματίαι, 4 Λογισταὶ α. κλάσεως, 3 Λογισταὶ β., 40 Ἐπιστάται οἰκοδομῶν, φρουρῶν καὶ ὀλικοῦ (ἐπιλοχαίαι, λοχαίαι καὶ δεκανεῖς.

§ 4. Οἱ ἐξαιρετικῶς δι' ἄλλας γραμματείας ἐνησχολημένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ θέλουν φέρεσθαι ἐκτὸς τῆς δυνάμεως, καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλουν ταχθῆναι εἰς τὴν ἐφεδρείαν, μέχρις οὗ παύσωσιν αἱ μὴ στρατιωτικαὶ ἐργασίαι τῶν.

§. 5 Ὁ λόχος τῶν σκαπανέων θέλει σύγκεισθαι ἐξ 4 Λοχαγοῦ α. κλάσεως, 4 Ὑπολοχαγοῦ, 2 Ἀνθυπολοχαγῶν, Ὀλον 4 ἀξιωματικῶν, 4 Λογιστοῦ β. κλάσεως, 2 Ἐπιλοχίῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν, 4 Ἐπιλοχίῳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, 8 Λοχίῶν, 12 Δεκανέων, 4 Σαλπιστοῦ α. κλάσεως 4 Σαλπιστοῦ β. κλάσεως, 75 Σκαπανέων α. κλάσεως, 75 Σκαπανέων β. κλάσεως, 50 Μαθητευομένων, 226 Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Τὸ ὅλκον ἐκ 230 ἀνδρῶν. Οἱ μὴ ἐντελῶς ἐνησχολημένοι ἐξ αὐτῶν θέλουν τίθεσθαι εἰς ἄδειαν.

§. 6 Εἰς τὸν ἐσώκλητον πίνακα στοιχ. Α'. ἐνδιαλαμβάνονται τὰ περὶ κατὰ τὰς ἐργασίας καὶ χρήσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ὑπαλλήλων καὶ τοῦ λοιποῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῶν ἐπιτελῶν εἰς τὰς νεοσχηματισθησόμενας διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ καὶ εἰς τὴν ἐπιβόρῃσιν τοῦ μηχανικοῦ, οὕτω δὲ καὶ περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν σκαπανέων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Κράτους.

§. 7. Ὁ πῦνξ στοιχ. Β'. περιέχει τὰς

είναι η βία του σχηματισμού του λογού των σκαπανέων, χωρίς όμως να εμποδισθῇ δι' αὐτοῦ νὰ ὑπάρχωσι στιγμιαίως περισσότεροι ἐνὸς ἀπαγγέλματος τῶν τοῦ ἄλλου, τὸ ὅποιον χρεωστεῖ νὰ κανονισθῇ ἀρμοδίως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία.

II. Σχηματισμὸς τῆς ἐπιθεώρησης τοῦ μηχανικοῦ.

§. 8. Ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης διοικήσεως τοῦ μηχανικοῦ σώματος καὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος διαλυομένης διοικήσεως τῆς διλογίας τῶν σκαπανέων συνιστᾶται μία ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ, τῆς ὁποίας προϊστάμενος εἶναι ὁ ἀνώτερος αξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

9. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ λαμβάνει τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τὴν διὰ προσωρινῆς διατάξεως τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῶν 30 Δεκεμβρίου 1837 (4 Ἰανουαρίου 1838) ἀριθ. 48333 εἰς τὴν διοίκησιν τῆς διλογίας τῶν σκαπανέων δοθίσαν ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

§. 10. Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ μηχανικοῦ εἶναι ἐνταυτῷ εἰσηγητὴς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν περὶ ὅλων τῶν ἀποβλεπόντων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μηχανικοῦ ἀντικειμένων τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, καὶ κατὰ τοῦτο θέλει βοηθεῖσθαι παρὰ τοῦ ὑπασιπιστοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει, καὶ παρὰ τοῦ ἀνθυπαπιστοῦ, ὅστις χρησιμεύει ὡς σχεδιαστής.

Ἀκριτοελεύτιον ἄρθρον.

§. 11. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἰουλίου μηνός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουλίου) 1838.

ὁπλ. 14. Πρὶν ἐξαίρεσις δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς ἀκυκλώσεως Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάτομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅταν, εἴτε δι' ἐξαίρεσις κατὰ μέρος δικαστῶν, εἴτε διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ὁλοκληρώων τῶν δικαστηρίων, εἴτε διὰ τὴν ποινὴν ἄλλων λόγων, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεία κωλύονται νὰ δικάσωσι δικὴν τιμὴν, ὁ Ἄρειος Πάγος, ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα ἐφετείου, δικάζει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀπορρασισθῇ κατὰ νόμον τὴν ἐξαίρεσιμον τῶν δύο ἐφετειῶν.

Αἱ τοιαῦται ἀποράσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ἀμετάκλητοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδίκων μέσων, τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνγκοπῆς.

2. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκληρῶς ἡ ἐξαίρεσις, οὐδ' ἡ κατὰ μέρος ἐξαίρεσις τόσων δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς, νὰ μὴ εἰσπορῇ ν' ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τηνῶνται τυχόν προβληθεῖσαι ἐξαίρεσις θέλων θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων, μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τσσάρων Ἀρειοπαγιδῶν, ἐξαίρεθῇ ἀφ' ἐκιντοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλαι τινὲς, ὁ Ἄρειος Πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρέρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαίρεσις τῶν ἐφ' ἐαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδὲν λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 49 §. 4 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 §. 1 καὶ 64 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατασσόμενων· καὶ ἂν αὗται ἐγκληθῶσι, προσκαλούνται οἱ ἐξαίρεσιντες δίκαιοι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ

υπάρχουν πλέον δικασταὶ δυνάμενοι ἐξαρθῶσιν, ἕνεκα τοῦ ἀπαιτουμένου ὁμοῦ τακτικῶν μελῶν, ἢ περὶ ἐξαίρε-
αἰτήσεως θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως
ρος.

οὐκὺν συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου Πά-
ἐκ παρῶν καὶ ἄλλων ἀναπληρω-
ῶν δικαστῶν γίνεται καὶ ὅταν, ἀφ' οὗ
εἰθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων
παλαιοὶ ἐξαίρεσις, μέλη τινὰ τοῦ δι-
τηρίου ἐξαρθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν.

ὅ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν
κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρω-
του δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς
τακτικῶν μελῶν κολοῦσθαι διὰ
ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεως τῶν ἐρ-
τῶν ἐξαρθέντων.

δ. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγου-
ρου ἄρθρ. οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν
αστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀντει-
γγελέως προσλαμβανόμενοι πάρεδροι ἢ
οἱ ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν ὑπό-
ται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς ἐάν ἐξαρθῶ
ἀφ' ἑαυτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 37 τῆς
κτ. δικονομίας· ἀλλ' ἕκαστος διάδι-
δύναται εἰς τοὺς οὕτω προσληφθέντας
πληρωτικούς δικαστὰς νὰ κάμῃ παρα-
ήσεις περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων
ων τῆς ἐξαίρεσεως, καὶ νὰ τοὺς πα-
νήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν
ρεσίαν των, ἂν ᾖσιν συνειδότες τῶν
των λόγων τῆς ἐξαίρεσεως.

οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαί-
σεως τῶν Ἀρειοπαγитῶν ἀπόφασιν ἀνα-
ρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ
οὖν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς
ίας τῆς ὑποθέσεως, ἂν, ἐγκριθέντων
ἐξαίρεσεων, πρόκειται ἤδη νὰ συμ-
ρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτι-
μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς
υποθέσεως.

4. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κάμνουν
νησιν περὶ ἐξαίρεσεως Ἀρειοπαγитῶν,
δὲ ἐξαίρουμένοι εἶναι πλείονες τῶν
νυμένων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον,
ἐξαρθῶσι, τότε ἑκάτερος αὐτῶν ἐ-
τὴ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσιν ἕσαν ἀντι-

μὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαίρε-
οισμένων ᾖ ἰσὺς ἀρτίος, ἐὰν δὲ ᾖ ἰσὺς πε-
ριττός, ὁ πρῶτος αἰτήτης τὴν ἐξαίρεσιν
δύναται νὰ ἐξαίρεσιν ἓνα περισσότερον.

5. Ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων ἢ ἀμφότεροι
ομοῦ ἐξαίρεσιν πλείονας τῶν δυνάμενων
κατὰ νόμον νὰ ἐξαρθῶσι δικαστῶν,
ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον συγκαίμενον ἐκ
τῶν ἐξαρθέντων καὶ μὴ ἐξαρθέντων
δικαστῶν ἀποφατίζει προηγουμένως περὶ
τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑνός, ἢ παρ' ἑκα-
τέρων τῶν διαδίκων ἐξαρθησομένων δι-
καστῶν. ἐν δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζε-
ται ἑκτὸς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς
ὁποίας πρέπει νὰ γίνη ἡ περὶ ἐξαίρεσεως
νέα αἴτησις.

Ὁ παραμελήσας τὴν προθεσμίαν ταυ-
την διάδικος γίνεαι τὸ δικαίωμα τῆς ἐ-
ξαίρεσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μετα-
βαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀντίδικόν του,
ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ ἐξαίρε-
σεως αἴτησιν, καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχουσι
δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαρθῶσι.

6. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἀνα-
τίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ
παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουλίου 1838.

ΣΥΝ. IV. Περὶ ἀγωγῆς κακοδικαίου.

Ο Ο Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖας, ἀκούσαντες
καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν
τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ θέλων νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ
πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὁρισμένας
περιπτώσεις, ἀγωγὴν κακοδικαίου, ἢ νὰ
ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς
ἄρθροις 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς
ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεις, κατὰ
δικαστικὸν τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ'
ὁλόκληρον δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἐνεργήσῃ
τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 60 τῆς πολιτικῆς
δικονομίας περὶ ἡσαρπείας διαταγόμενα

δεν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ἵποιν, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ειδικώτερον ὥρισμένα, ἥτελεν εἶσθαι ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κακοδικείου.

2. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, υπογεγραμμένης, ἥτοι παρὰ τοῦ νομίζοντος αὐτὸν ἡδικημένον ἡσάδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου, ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχόν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας.

Ὅταν δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητας, νὰ ᾖναι τοῦλάχιστον βεβαιωμένοι.

3. Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἀντὶ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίᾳ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀκουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἥτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἁπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ὅπως περιπτώσιν, ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως ἰσχύει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, περιεχούσης ὅλα τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 182 καὶ 183 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἐκθεσιν συνοπτικῇ ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως.

Κατὰ τὸν τοιοῦτον ἀποφάσεων ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς ταιαύτην περίπτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἄδειαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπ' ἧς ἡμέρας ἐπιδόθῃ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις, ἐπιμελεῖται τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου τὸ ὅποιον θέλει δικάζει ἐπίσης κατὰ τὸν ἀνω ἐκθέντα τρόπον, καὶ τοιοῦτου δικαστηρίου μὴ ὄντος, ἡ ἀπόφασις μένει ἀνέκκλητος καὶ ὁριστικῇ.

Αἴτησις ἀναίρεσως δὲν ἐπιτρέπεται,

οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς τὰς περὶ κακοδικείου δίκας.

4. Εἰὰ ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτη, ὁ ἀπὸ ὑπὸν διάδικος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὰ πολὺ διανοσίων δραχμῶν, φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας ταιούτων, νὰ ζητήσωσι καὶ ἀποζημιώσιν ἕνεκα τῶν ἐκ τούτου προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

5. Ἄν ἡ αἴτησις γυνῇ δεκτὴ, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς τοῦ κακοδικείου ἀγωγῆς ἄδεια, πράττονται τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ (ἄρ. 61—64) ὥρισμένα ἄλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀπ' ἧς ἡμέρας ἔγινε πρὸς αὐτὸν, ἐπιμελεῖται τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγή ἀπορρίπτεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλματι, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται πρὸς εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διανοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημιώσιν καὶ πληρωμὴν ἐξόδων.

6. Εἰς πᾶν ἔγγραφον ἀγωγῆς κακοδικείου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληρθεῖσα ἄδεια, ἄλλως ἡ ἀγωγή θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀκυρὸς.

7. Ἡ πρὸς ἀγωγὴν κακοδικείου αἴτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος ἐξαίρεσως, καὶ ἂν ταιαύτη ἐξαίρεσις προβληθῇ, δὲν ἀναβάλλει τὴν πρόδον τῆς δίκας, οὔτε τὰ ἔργα τῶν προσβαλλομένων δικαστικῶν ἢ παλλήλων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

8. Ἄν ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κακοδικείου γενομένη περὶ ἀδείας αἴτησις, ἢ ἂν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀδείας ταύτης ἡ ἀγωγή τοῦ κακοδικείου ἀπορρίψῃ ὁριστικῶς, δὲν δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τούτου λόγος ἐξαίρεσως καθ' ὅλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητηθῇ ἕνεκα τούτου ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως.

9. Εἰς τὸν ἑμμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσιεύσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1888.

363. Δ. Περί καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 40 τοῦ ἀπὸ 7 (49) Φεβρουαρίου 1833 περί καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι μὲ τὸν ὀφειλέτην πρὸς τὸ δημόσιον, διὰ τὰ καθυστερούντα χρέη, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν οὗτοι θέλουσιν πληρῶσαι διὰ τὸν ὀφειλέτην, δίκαιον εἶναι ν' ἀπολαμβάνωσι τὰ κατὰ περί καταδιώξεως δικαιώματα κατὰ τοῦ πρωτοελλέτου, ὅσα τὸ δημόσιον ἔχει κατὰ τῶν ἐγγυητῶν, ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ ἀπὸ 4½ (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείως τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες, καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐνεργεῖ τὸ δημόσιον κατὰ τῶν ὀφειλετῶν του, διὰ τῶν περί καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμων, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καὶ ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν κατὰ τῶν πρωτοελλέπων ὀφειλετῶν, δι' ὅσα ἐκ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων οἱ ἐγγυηταὶ ἐπλήρωσαν διὰ τοὺς πρωτοελλέτας.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1838.

364. Δ. Περί τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μηχανικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, κατὰ συνένεπιν τοῦ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2454 ἀποφασισθέντος νέου ὄργανου τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, καὶ σκοπεύοντες νὰ καταστήσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλουστεράν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

4. Πάουν αἱ μέχοι τοῦδε ὑπάρξασαι θέσεις τῶν 9 νομορμηχανικῶν.

2. Διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ μηχανικοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουσιν κυρίως, α') τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων, β') τὴν οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν τῶν φρουρίων καὶ ὀχυρωμάτων, γ') τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καὶ τὴν διατήρησιν τῶν, δ') τὴν ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν κτιρίων καὶ θέσεων τοῦ δημοσίου, τῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὅσα ἀποβλέπουσιν τὴν διατήρησιν καὶ προφύλαξιν τῶν ἀπὸ ζημίας καὶ ἀπὸ βλάβας προξενουμένων παρ' ἄλλου ὀποιουδήποτε, σχηματίζονται τέσσαρες διευθύνσεις μηχανικοῦ. Ἡ πρώτη τῶν ἐργασιῶν τῶν διευθύνσεων, καθὼς καὶ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ ἐν γένει, θέλει προσδιορισθῇ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

3. Ἡ α' διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἑδρὰν τῆς εἰς Αὔθνας, περιλαμβάνει τὰ μέρη τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, καὶ ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰ φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς νουσηματισθείσας διοικήσεις Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Εὐβοίας καὶ τῶν Κυκλάδων.

Ἡ β' διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἑδρὰν τῆς εἰς Λαμίαν, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τὰς σχηματίζουσας τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας, καὶ τὰ εἰς αὐτὰ φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ γ' διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἑδρὰν τῆς εἰς Μεσολόγγιον, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας, τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰς διοικήσεις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κατὰ τὴν στερεάν, καὶ τὴν διοίκησιν Ἀργαίας κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰ φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ δ' διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ τέλος πάντων περιλαμβάνει τὴν Πελοπόννησον, ἐξαιρουμένης τῆς ἐρηθείας διοικήσεως Ἀργαίας καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπάρχοντα φρού-

ρια, ὄργανα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

4. Ἀρχηγὸς ἐκάστης τῶν τεσσάρων διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἶναι εἰς λοχαγὸς ὡς προϊστάμενος αὐτῆς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ νοποιοῦ τίθεται δὲ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποαπιστῶν, καὶ οἱ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν ἀπαιτούμενοι ὑπάλληλοι.

Ὅλοι οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστης τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ ἀποσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν πρὸς ταύτην τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχὴν, καὶ λαμβάνουσι διαταγὰς καὶ ὁδηγίας παρ' αὐτῆς.

Διὰ τὴν οικονομικὴν ὑπηρεσίαν χωρεῖται εἰς ἐκάστην τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἰς λογιστὴς.

5. Ἡ καθ' ὑπηρεσίαν θέσις τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ τέσπον ὡς πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Στρατιωτικῶν προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἀρθ. II §. 9 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6) Ἰουλίου τ. ε ἀριθ. 2154 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, καὶ διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος περὶ ἀρμολογίας καὶ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιθεώρησης τοῦ μηχανικοῦ.

6. Τὰ περὶ συνεργείας τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὰς πολιτικὰς κατασκευὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δαμῶν, ἐξ ὧν ἡ ὁδοποιία καὶ γεφυροποιία διὰ τοῦ ἀρθ. II τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνετέθησαν εἰς αὐτὸ διευθυνόμενον παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐνταυτῷ, θέλουσι ἐνεργεῖσθαι ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως, ὅποτε ἐπιφορτίζεται αὐτὰς ἰδίως πολιτικὰς τις ἀρχιτέκτων, ἢ ὅποτε ἀξιωματικὸς τις τοῦ μηχανικοῦ εἶναι διωρισμένος εἰς τὰ μέρη ἐξαίρετικῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν, καὶ ἐπομένως αἱ περὶ αὐτῶν προσλήσεις διευθύνονται παρὰ μὲν τῶν διοικητῶν πρὸς τοὺς σχετικὰς διευθυντὰς τοῦ μηχανικοῦ

ἢ πρὸς τοὺς ἀποσπασμένους ἀξιωματικούς τοῦ σώματος τούτου, ἢ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

7. Προσδιορίζονται δὲ τὰ ἐρεῖξῃς, διὰ τὰ συμμορφωθῶσιν οἱ διοικηταὶ καὶ διὰ τὰ ὁρισθῇ σαφῶς εἰς ποῖον ἕκαστος ἐξ αὐτῶν χρεωστῇ νὰ διευθύνῃ τὰς προσλήσεις του. α) Οἱ διοικηταὶ Ἀττικῆς καὶ Κικλάδων ἀποτείνονται εἰς τὰς τυχούσας περιστάσεις κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 1. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ἀθήνας, β) Οἱ διοικηταὶ Βιωτίας καὶ Εὐβοίας πρὸς τὸν εἰς Χαλκίδα ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ, γ) Οἱ διοικηταὶ Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 2. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Λαμίαν, δ) Οἱ διοικηταὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 3. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Μεσολόγγιον, ε) Ὁ διοικητὴς Λατῆος πρὸς τὸν εἰς Πάτρας ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ, ς) Οἱ διοικηταὶ Ἀργολίδος, Ἰδρας, Κορίνθου, Κυναιθῆς, Μαντινείας, Γόρτινος καὶ Λακεδαιμονίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 4. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ναύπλιον, ζ) Οἱ διοικηταὶ τῆς Ἠλίδος, Τριφυλλίας, Μεσσηνίας καὶ Ἀσκωνίας πρὸς τὸν εἰς Νεόκαστρον ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουλίου 1838.

565. Α Περὶ τῶν ὑποπροξένων Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 2374 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Π διὰ τοῦ ἀρθρου 12 τῶν προσθέντων προξενικῶν ὁδηγίων συστηθεῖσα διαίρεσις δεκτὴρεῖται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἡμετέρα ὑποπροξενεῖα Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας.

2. Αἱ λοιπαὶ μὴ συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀνωτέρω προ-

Ξενείων νῆσοι καὶ θεμιμένοι διὰ τοῦ αὐτοῦ
ἄρθρου 12 τῶν ὁδηγίων ὑπὸ τὴν ἡμεραν
τοῦ Ἡμετέρου Γεν. εἰς Κέρκυραν προξένου
διεβήνουν, θέλουν ὑπάγεσθαι, ἐφ' ὅσον
μένει κενὴ ἡ θέσις αὕτη τοῦ γενικοῦ
προξενείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του διὰ
τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 (14) Δεκεμβρ.
ὑπ' ἄρθρ. 25877 Ἡμετέρου Διατάγματος
προσωρινῶς συστηθέντος ὑποπροξενίου
Κερκύρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 τοῦ Ἰουλίου 1838.

566. Α. Περί συστάσεως φαρμακολογικῆς
καθέδρου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ συμπληρώσῃ μὲν εἰς τὸ Ἡ-
μέτερον Πανεπιστήμιον τὰ μαθήματα τῆς
ιατρικῆς διδασκαλίας, ἀπερχόμενοι καὶ
διεπιδιόκοντες κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέ-
ρας ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δη-
μοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τὰ ἀ-
κόλουθα.

1. Συνιστάται καθέδρα τῆς φαρμακο-
λογίας ἀνήκουσα εἰς τὴν σχολὴν τῆς ια-
τρικῆς τοῦ πανεπιστημίου.

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλου-
ν παραδίδεσθαι ἐντὸς τριῶν ἔξαμηνιῶν εἰς
τὴν ἱατρικὴν σχολὴν τὰ διὰ τὴν ἐπιστή-
μην τῶν ἀναγκαζία μαθήματα ὡς τοιαῦτα
δὲ προσδιορίζονται.

Α'. Ἐξαμηνία Β'. Ἐξαμηνία Γ'. Ἐξαμηνία.

Φυσικὴ Φυσικὴ φαρμακολογία.

Χημεία Χημεία λεξικολογία.

Φυσικὴ ἱστορία Φυσ. ἱστορ. Χημ. καὶ φαρ.

Ἱατρικὴ ὕλη βοτανικὴ κολογικὴ ἐργασία.

3. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλου-
ν ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τοῦ χημείου
τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ταμείου τῆς φυ-
σικῆς ἱστορίας, τοῦ βοτανικοῦ κήπου κτλ.
ἕκαστος τῆς σπουδῆς τῶν.

4. Καθ' ἑκάστην ἔξαμηνίαν ἐξετάζον-
ται οἱ μαθηταί, καὶ ἂν δὲν εὐρεθῶσιν ἱκα-
νοί, ἀποχρεοῦνται ν' ἀκολουθήσωσι τὰ αὐ-
τὰ μαθήματα.

5. Ως μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας γί-
νονται δεκτοὶ μόνον ὅσοι ἔχουσι τὰς συνή-
εις σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότη-
τας, ὑπερέβησαν τοὺς 16 χρόνους τῆς ἡ-
λικίας ἠκολούθησαν τὸ Ἑλληνικὸν σχο-
λεῖον, καταλαμβάνουσιν ὁπωσὺν τὴν Λα-
τινικὴν γλῶσσαν καὶ ἔμειναν εἰς τι φαρ-
μακοπωλεῖον τρεῖς χρόνους ὡς μαθηταί,
ἀποδεικνύοντες διὰ μαρτυριῶν ταῦτα πάν-
τα, καθὼς καὶ τὴν καλὴν τῶν διαγωγῆν,
καὶ ὅτι ἔχουσι τὰ ἀναγκαζία εἰς τὴν σπου-
δὴν ὕλικά μέσα.

6. Ὁ θέλων νὰ μαθητεύσῃ διευθύνεται
πρὸς τὸν πρύτανιν μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀποδει-
κτικά, καὶ ἐξεταζόμενος ἔπειτα ἀπὸ τοῦς
καθηγητὰς τῆς ἀρμοδίας σχολῆς γίνεται
δεκτός ἢ ἀποπέμπεται.

7. Ὁ τελειώσας τὴν σπουδὴν του πρέ-
πει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ Ἱατροσυμβού-
λιον διὰ νὰ ἐξετασθῇ καὶ λάβῃ τὸ δίπλω-
μα φαρμακοποιοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (27) Ἰουλ. 1838.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

567. Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ
τοῦ Βασιλείου τῶν δύο Σικελιῶν, ἀφορῶσα
τὴν ἀκύρωσιν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν
τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, ἐπὶ
τοῦ κληρουμένου τοῦς ξένους κ. τ. λ. εἰσφρά-
ξιαν, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλ-
λάχθησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) αὐγούστου
1838.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει, ὅ-
τι, ὑπογραφείσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέ-
ρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν Ὑθέσεων Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰπουρ-
γοῦ Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειστάτου Βα-
σιλέως τῶν δύο Σικελιῶν ἀφ' ἑτέρου, δια-
κηρύξεως, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἐ-
πεται.

Ὁ ὑπογρανόμενος Γραμματεὺς τῆς Ἐ-
πικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑθέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ
Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διακηρύττει διὰ
τῆς παρούσης, ὅτι συνέβητο μετὰ τοῦ Ἰ-
πουργοῦ Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας ἐ-
πὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειστάτου

Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἐκ αὐτῶν τῶν Βασιλέων, τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν ἀμοιβαίαν ἀπόρριψιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census emigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων.

1. Δυνάμει τῆς παρούσης διακηρύξεως τὰ δικαιώματα τὰ γνωστά, ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως (census emigrationis) καὶ ἄλλα τοιούτα, καταργεῖται ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν. Επομένως οἱ ὑπῆκοι ἐκ αὐτῶν τῶν συνιστολογουμένων Δυνάμεων, ἀπαλλάττονται τῆς ἐπιβουλῆς τῶν εἰρημικῶν δικαιωμάτων ἐν πάσῃ περιπτώσει κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἥτις ἔχει παρυσιασθῆναι ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης.

2. Τοιοῦτῃ ὁτέλειαν παντὸς δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census emigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων, θέλει χαρῆσθαι εἰς τοὺς ὑπῆκοις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσει τὴν διαμονὴν τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν καὶ εἰς τοὺς ὑπῆκοις τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσει τὴν διαμονὴν τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς ὑπῆκοις ἐκ αὐτῶν τῶν Ἐπικρατειῶν ἐντὸς τῆς ἄλλης ἀνέχοντα κινήτα καὶ ἀκίνητα κτήματα.

3. Ἡ ἀτέλεια αὕτη περιορίζεται εἰς μόνον τὰ δικαιώματα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census emigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς φόρους εἰς οὓς ὑποβάλλονται οἱ ὑπῆκοι τῶν δύο Ἐπι-

κρατειῶν, δυνάμει τῶν νόμων οἵτινες τοὺς διοικοῦσι καὶ εἰς τοὺς ὑποίους ἰδίως μάλιστα ὑπόκεινται οἱ ὑπῆκοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ὡς εἰσι, λόγου χάριν τὰ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλα τοιούτα δικαιώματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1838.

Ἐγκρίνομεν, ἐπιθεῖα οὐμὲν καὶ ἐπικυροῦμεν διὰ τῆς παρούσης ὁλοῦς τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀνωτέρως διακηρύξεως, ὑποσχεμένον τὸν τοῦ φυλάττωμεν ἀκριβῶς χωρὶς νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπενεχθῇ αὐτοῖς ἡ ἐλαχίστη προσβολή. Ὦσαν εἰς πίστῳσιν ὑπογράφοντες τὴν παρούσαν ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοιστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῇ δὲ ἡμετέρᾳ Βασιλείᾳ τῷ ἑκτῷ.

558. 3 Πρὸς σχηματισμὸν τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὀπλοστασίου.

Ο Θ Θ Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀπολυσθῶντες νὰ ἐνεργῶμεν τὰς ἐλαττώσεις τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἰσορροπῶσιν τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὰ ἔσοδα, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὀπλοστασίου καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κλάδων.

1. Σχηματισμὸς τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὀπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὕλικου.

§. 4. Τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὀπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὕλικου, τῶν ἐποίων ἡ ἀρμοδιότης προσδιορίσθη δι' ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου (40 Αὐγούστου) 1833, μετὰ τὴν ἥδη διαταττομένην διάλυσιν ἐνὸς λόγου τεχνιτῶν, θέλει συγκολληθῆναι ἐν τῶν ἑξῆς. 1. Διευθυντοῦ, ἀνωτέρου ἐξοπλιστικοῦ τοῦ πυροβόλικου (αὐτῷ

ματάρχου ἢ ἐξαιρετικῶς ἀντισυνταγματάρχου), 4 Προϊσταμένου τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐργασταίου καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ (νιτροκαθαρτηρίου πυριτιδομύλου), λοχαγοῦ 4. κλάσεως, 4 Ἀρχιεφύλακος, λοχαγοῦ 2. κλάσεως ἢ ὑπολοχαγοῦ, 4 Ἀρχιμποθηκοφύλακος, λοχαγοῦ 2 κλάσεως, 4 Ἀποθηκοφύλακος, ὑπολοχαγοῦ, 3 Ἀποθηκοφύλακων, ἀνθυπολοχαγῶν, 4 Ἀξιωματικῶ ἐπιθεωρητοῦ τῶν καταστημάτων, ἀνθυπολοχαγοῦ, 1 Οἰκονόμου, ἐπικαταλυματίου 2. κλάσεως, 4 Ταμίου, ὑποκαταλυματίου, 2 Ἀρχιπυροτεχνικῶν, ἀνθυπασπιστῶν ἢ ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ, 4 Πολυμορφοποιοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ, 2 Λογιστῶν 2. κλάσεως, 5 Ὑποαποθηκοφύλακων, ἐπιλοχιῶν, 4 Ἐπιστάτου τοῦ Νιτροκαθαρτηρίου, ἐπιλοχιῶν, 42 Ὑπηρετῶν τοῦ ὕλικου ἐξ ὧν 4 Με βαθμὴν ὑπαξιωματικῶν, 8 Με βαθμὴν πυροτεχνιτῶν.

§. 2. Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πῖνακα τοῦχ. Α'. ἐνδιαλαμβάνεται ἡ κατάταξις καὶ ἡ ἀξιωματικὴ τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ἐφορίαν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὀπλοστασίων, ἐργασταίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.

Ι. Σχηματισμοὶ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

§. 3. Ἀντὶ τῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς 4 (25) Ἰανουαρίου 1836 ὑπαρχόντων δύο λόγων τεχνιτῶν, εἰς τὸ ἔξος εἶναι ὑπάρχει εἰς ἓνα.

§. 4. Ο ἰσχυρὸς οὗτος τῶν τεχνιτῶν ὁρίζεται ἐξ. 4 Λοχαγοῦ 4. κλάσεως, 4 ὑπολοχαγοῦ, 2 Ἀνθυπολοχαγῶν, Ὅλον ἀξιωματικῶν, 4 Λογιστῶν 2 κλάσεως, 5 Ἐπιλοχιῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν, 4 Ἐπιλοχιῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, 8 Λογιῶν, 42 Ὑπηρετῶν, 4 Σελπιστοῦ 4. κλάσεως, 4 Σελπιστοῦ 2. κλ. 50 Τεχνιτῶν 4. κλ. 50 Τεχνιτῶν 2. κλ. 30 Μαθητευομένων. Ὅλον 439 ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, Ὀλικῶν 46: ἀνδρῶν.

§. 5. Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πῖνακα τοῦχ. Β'. ἐμπεριέχεται ἡ ἀναλογία τῶν

διαφόρων ἐπαγγελματῶν καὶ ἡ διαμοίρασις τῶν ἐργασταίων.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

§. 6. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1838.

— — —

559. 2. Περὶ σχέσεων ὑπηρεσίας καὶ περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματικῶν τῆς 42 (24) Ἰουλίου ἀριθ. 42248 καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 44 §. 9 καὶ 40 τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. περὶ τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς, διὰ νὰ ὁρισθῶσι θετικῶς τὰ περὶ σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ ἀρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

4. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ σχηματίζεται.

α) Τὴν διοικητικὴν τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σαπανέων καὶ ὡς ταύτη ἀναφέρεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματικῶν δι' ἅπαντα τὰ ἀποβλέποντα τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν προσωπικὴν τοῦ σώματος τούτου, διὰ τὰ ὅποια ἡδὴ ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα καὶ ἀποφασιστὴ ἀπ' ἑαυτοῦ τῆς.

β). Σχηματίζει πρὸς τούτους εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματικῶν ἐν ἰδιαιτέρον τμήμα ἐπιφορτισμένον τὴν εἰσήγησιν ἁπάντων τῶν ἀνηλόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ἀντικειμένων, τὸ ὅποιον λαμβάνει τὸν τίτλον « Τ μ ῆ μ α τ ο ὕ μ η χ α ν ι κ ο ὕ » ἀντὶ τοῦ δι' ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 44 (23) Ἰουνίου 1836 σχηματισθέντος τμήματος τῶν οἰκοδομῶν.

II. Κατὰ συνέπειαν τοῦ χωρισμοῦ τούτου τῶν χρῶν οἱ διευθυνταὶ τοῦ μηχανικοῦ ἀναφέρονται.

Πρὸς μὲν τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ περὶ πάντων τῶν ἀποβλεπόντων τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαλλήλων, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίας.

Πρὸς δὲ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν περὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων ὅσα ἀποβλέπουν τὰς ἐργασίας καὶ οἰκοδομὰς, τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι.

Ὁ λόγος τῶν σκαπανέων ἀποτείνεται δι' ὅλας τοὺς τὰς ὑποθέσεις πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ πρὸς τὴν ὁποίαν θέλει εὐρίσκεσθαι εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὡς ἡ διαλυθεῖσα διλογίᾳ τῶν σκαπανέων.

III. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ὡς διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ σώματος φροντίζει.

α. Περί τῆς μισθοδοτοροδοσίας καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν τοῦ σώματος ὅσαι δὲν ἀποβλέπουν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκοδομῶν.

β. Περί τοῦ ἐνεργεῖν καὶ τοῦ λογίζεσθαι τὰ λοιπὰ ἐξόδα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν καθ' αὐτὸ ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, εἰς τὰ ὑποῖα περιλαμβάνονται ὡς μέχρι τοῦδε τὰ ἐξόδα τῶν γραφείων τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ, τὰ ἐξόδα ὁδοιπορίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν εἰς περιστάσεις ὅτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν οἰκοδομῶν.

Τὰ ἐξόδα ταῦτα θέλουν συμπεριληφθῆναι ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοὺς ἰδίους τίτλους εἰς τὸν ἀποδοθησόμενον χρηματικὸν λογαριασμὸν ὅλου τοῦ σώματος, ἀφ' οὗ ἐξελεγχθῶσι καὶ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως.

γ. Περί τῆς κανονικῆς κρατήσεως τῶν μεταβολῶν, τῶν μηνιαίων ἀναφορῶν καὶ καταστάσεων δυνάμεως, τῶν πινάκων τοποθετήσεως, τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος καὶ τοῦ λόγου τῶν σκαπανέων.

δ. Περί τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός τῆς καὶ περὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ τῆς αὐτοῦ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος εἰς ὅλας

τὰς αἰτήσεις, τὰς ἀποβλεπούσας τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν.

Λι' ἀποφάσεις περὶ ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σώματος πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται πάντοτε, ὡς ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἡ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ αὐτῶν.

Ἦς πρὸς τὰ λοιπὰ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ἔχει ὅλην τὴν εἰς διοίκειν αὐτοῦ ἀρχὴν τῆς τάξεως ἡ μοίρας ἀνέκους δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα.

IV. Τὸ τμήμα τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εὐρίσκεται ἀπέναντι αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς ἡγεσίας Γραμματείας.

Τὸ λογιστικὸν τῶν οἰκοδομῶν ἀνάγκη εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ μόνον καθ' ὅσον ἀποβλέπει.

α. Τὴν ἐξέλεγχξιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν προϋπολογισμῶν.

β. Τὰς προτάσεις πειρώσεων καὶ τὰς περὶ αὐτῶν κοινοποιήσεις πρὸς τὰς διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

γ. Τὴν σύνθεσιν τοῦ γενικοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ τῶν οἰκοδομῶν.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αἱ ἀποβλέπουσαι τὸ λογιστικὸν καὶ τὰς οἰκοδομὰς ἐναπόκεινται εἰς τὸ 2. τμήμα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν λογιστήριον, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀνθεώρησις καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις ὅλων τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἡ ἀποδοσις τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

V. Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ τῶν ἐξόδων ὁδοιπορίας, ὅσοι πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν διὰ τὰς οἰκοδομὰς χρημάτων διευθύνονται πα

τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

»Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας»
(Στρατιωτικὸν Λογιστήριον)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουλίου 1838:

370. Α. Περὶ διορισμοῦ τῶν δασονομείων
Ο Θ Ω Ν κλπ'

Μολονότι διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγμα-
τος τῶν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) τ. ε
κατεστήσαμεν ἤδη ἀπλούστερον τὸν διορ-
γανισμόν τῶν δασονομείων, μ' ὅλον τοῦτο
θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γενῇ ση-
μαντικὴ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων τῆς τοῦ-
των διοικήσεως, καὶ προβλέμενοι σκοπὸν
τὴν γενικὴν ἰσορροπίαν εἰς τὰ ἔσοδα καὶ
ἐξόδα τοῦ Κράτους, παρακινούμεθα ἐπὶ
τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου
τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἐξῆς.

1. Διὰ τὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν ὑποθέ-
σεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δασονομι-
κὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους μένει προτιθε-
μενος παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ἰδιαίτερός τι εἰσηγητὴς πεπιχιδευ-
μένος τὰ δασονομικά.

Χάριν δὲ βοηθείας, καὶ ῥητῶς διὰ τὴν
κράτησιν τῶν οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς
δασογραφίας κ. τ. λ. δίδεται εἰς αὐτόν
δικτὸ ἐξῆς εἰς δασονόμος.

2. Ἡ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα ἀνωτάτη
ἐπιθεώρησις, ὡσαύτως καὶ αἱ τέσσαρες ὑ-
ποεπιθεωρήσεις ἀναιροῦνται διὰ τοῦ πα-
ρόντος.

3 Τὰ πρὸς ἐπίβλεψιν, ἐλέγχον καὶ
βοήθειαν τῆς ἐξῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας
ἀναθετόμεν εἰς δύο ἐπιθεωρητάς, διατε-
λοῦντας ἀπ' εὐθὺς ὑπὸ τὴν Γραμμα-
τεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς κινητὰ ὄργανα.
Οὗτοι πρέπει νὰ διατρίβουν τοῦλάχιστον
ὅκτω μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν
τῶν ἐξῶ δασονομικῶν ἀρχῶν καὶ πάντοτε
εἰς τὴν ἐκείθεν ἐπιστροφὴν των νὰ καθυ-
ποβάλλωσι τὰ ἡμερολόγια των ἀποδεικνύ-
οντες τὰ ἀποτελέσματα διὰ συνειληζόμε-
νων πρωτοκόλλων συνταττομένων ἐπὶ τοῦ
τόπου καὶ ὑπογράφουμένων ἀπὸ τῶν ἀνταπο-

τα δασονομικῶν πρόσωπων καὶ ἀναφέροντες
τὰ πάντα δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως, ὅπου
πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται καὶ αἱ ἀναγκαι-
αὶ προτάσεις. (ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτοι
πρὸς τὸ παρὸν θέλουν ἐδρεύει εἰς τὴν πρῶ-
τεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ἐνασχολούμενοι
ἐν τῷ δικαστήματι τούτῳ, ὅτε δὲν εἶναι εἰς
ἐπιθεώρησιν ἀπόνει, μετὰ τὴν κατὰστρωσιν
τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τοῦ ὕλικου.

4. Τὰ κυρίως ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς
δασονομικῆς διοικήσεως καὶ τῆς προφυλά-
ξεως τῶν δασῶν, περὶ τοῦ ὁποῖου ἀποκα-
θίστανται εἰδικῶς ὑπεύθυνοι, εἶναι οἱ δα-
σονόμοι, εἰς τοὺς ὁποίους Ἡμεῖς, ὡς βετη-
νητικὰ ἄτομα προσθέτομεν τοὺς δασορύ-
λακας. Οἱ δασονόμοι ἴστανται ἀμέσως
ὑπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Οἱ μέχρι τοῦδε 46 σταθμοὶ δασο-
νομικῶν ἀρχιφυλάκων ἀναιροῦνται διὰ τοῦ
παρόντος, ὑποβαλλομένων τῶν εἰς αὐτοὺς
ἀνηκόντων δασῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλε-
ψιν τῶν δασονόμων.

6. Τὰ δάτη τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται
εἰς 20 δασονομικὰ τμήματα (δασονομεία)
καὶ εἰς 400 σταθμοὺς φυλάκων.

1. Δελφ. Πύλου	ἔδρα Χωρakis.
2. » Μεγαλοπόλεως	» Αἰοναρίου.
3. » Κορινθ. καὶ Λακεδ.	» Σπάρτης.
4. » Ἀγολίδος	» Καϊδαρουός.
5. » Γορτύνης	» Βιάνος.
6. » Καλλιφύας	» Καλιόβοντα.
7. » Ἀγαθῆς	» Ἀλφ. Τσελεπή.
8. » Ἠλίδος	» Λοκῆς.
9. » Ὀλυμπίας	» Κρεσσινῶ.
10. » Τριφυλίας	» Τσουρτσά.
11. » Ἀρκτικῆς Εὐβοίας	» Πύλου.
12. » Μεσσην. Εὐβοίας	» Ψαχνῶ.
13. » Ἀττικῆς	» Καλύβια Κάζα.
14. » Βοιωτίας	» Λαβαδία.
15. » Ἀχαρνανίας	» Κομπύτη.
16. » Βάλτου	» Καρθυσιαρῶς.
17. » Αἰτωλίας	» Βραχῶρι.
18. » Φωκίδος	» Λαμία.
19. » Φωκίδος	» Αἰδασακή.
20. » Εὐβοικῆς	» Κορινθίας.

Κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν τὸ μέχρι
τοῦδε δασονομικὸν Ἐργονόμιον διελύθη
συμπεριλήθη μετὰ τῆς Βονίτιδος ὑπὸ τὸ
ὄνομα τοῦ δασονομείου Ἀχαρνανίας· τὰ
δὲ δασονομεία Γαστηνῆς καὶ Βιλλίτσας
συνενώθησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἠλίδος.
Περὶ τοῦ ἐπικρατεῖος καὶ δασονομείου

χωριστόν διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Ἰνδίας.

Εἰς ἕκαστον δασονομεῖον δίδονται ἀνὰ πέντε δασοφυλάκες· αἱ τινες πρέπει νὰ τοποθετηθῶσι καταλλήλως.

7. Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιθελέσεως μένουσι τὰ αὐτὰ, ὡς προσδιωρίσθησαν ἐν τῷ ὀργανικῷ Διατάγματι τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836 μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι οἱ δασονόμοι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσι πέμπει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν αὐτὴν ὅλας τὰς ἀναφοράς, προτάσεις καὶ εἰδοποιήσεις τῶν. Οὗτοι θέλουσι προσφέρει εἰς ἄκρον ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητάς, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὰ δασονομεῖα.

8. Ὁ μισθὸς καὶ βαθμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ εἰσηγητοῦ τῶν δασονομικῶν, καὶ τῶν δύο δασονομικῶν ἐπιθεωρητῶν μένει ὁ αὐτός ὡς ἐπροσδιωρίσθη διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῶν ὑποεπιθεωρητῶν, ἔσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἱπποφορέας, οἱ ἐπιθεωρηταὶ δὲν χρεωστῶν εἰς τὸ εἶδος νὰ ἀποδεικνύουν, ὅτι τρέφουν ἵππον τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ μισθὸς τῶν δασονόμων προσδιορίζεται γενικῶς εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τριάντα· ὁ δὲ τῶν δασοφυλάκων εἰς δραχμὰς τριάκοντα κατὰ μῆνα.

9. Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ ἀνεκατέστη μᾶλλον ἀναγκαῖότερον, ὥστε ἐν τῷ διορισμῷ τῶν θέσεων νὰ λησθῶσιν ὑπ' ὅψιν ἄξια ἄτομα, ἔχοντα τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, ἐξάπαντος ὅμως ἡξέροντα νὰ ἀναγινώσκουσιν, ὡς πρὸς τὴν γαῖαν καὶ δυνατὴν καὶ ὑγιεινὴν κρασίον τοῦ σώματος. Ὅθεν ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιτερεῖ διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς οἱ ὁρίσμοι τοῦ §. 19 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμὲν εἰς αἱ ἐνέργειαν μετὰ τὴν 15 (25) Αὐγούστου τ. ε. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1838.

571. Περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὑπογραφίσα ἐν Λονδίῳ τὴν 10 (22) Δεκεμβρίου 1837, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπιμερώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Λονδίῳ τὴν 18 (25) Ἰουνίου 1838.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὐςτινας ἀνήκει ὅτι, συντεθείσας τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέραν) Δεκεμβρ. 1837 μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Συνθήκη· περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται·

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ὁμοσπονδοὶ Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλλήλοτερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαῖότητος βάσει ἐχούσης ἀρχὰς δικαιοῦς καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, συναφόντων νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξούσιους ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας αὐτοῦ εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν, ἑκτακτὸν αὐτῷ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργόν παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Βασιλ. αὐτοῦ τμήματος τοῦ Σωτήρος Μεγαλόσταυρου τοῦ ὀργανικοῦ τμήματος τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἀμερικῆς, ὁ δὲ ἑξῆς ὁμοσπόνδων τῆς Ἀμερικῆς, τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Στεφενσὸν, ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργόν τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν παρὰ τῇ Αὐλῇ, αἱ τινες, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων

ἡ δὲ πῶς ἐγγράφων ἐμπεθέεντων κατὰ τοὺς ἀ-
κατατοκμένους τόπους, συνέθεντο τὰ ἐξῆς
ῥοθία.

4. Οἱ ὑπάρχοντες καὶ πολῖται ἐκατέρων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομοσπονδούντων μερῶν ἔλθουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλῆθει ἀσφαλείᾳ ἐαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των εἰς τοὺς λιμένας πεπραγίας πόλεις καὶ ποταμούς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Νύκτανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρόνως νᾶ ἐνδιαμεύωσιν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νᾶ ἐνοικιάσων καὶ καθέξων οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των καὶ θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει πληρεστάτην ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις των, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νᾶ ὑποκύπτου ἀμοιβῆως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ μέγιστα ἐκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

2. ὠθένοντα τὰ ἑλληνικὰ πλοία εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν καὶ Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιοδήποτε τόπου προερχόμενα, κενὰ ἢ φέροντα φορτίον, ἔλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀριζὸν, διαμονήν, καὶ ἀπέλευσιν των, ἀπαραλλάτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύχρια πλοία τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιοκρατῶν χωροφυλακτικότητος, φάρων, ναυπηγείων καὶ ὅρου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπαρέτας χρησιμοποιούμενας ἀτιμιότητας, καὶ ὡς πρὸς παν ἄλλο δικαίωμα ἢ χάρος ὁποιουνδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διατεθειται ἢ εἰδικῶν καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ ἀνοσιβίου ἐπὶ πλοίοις τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦς λιμένας του καὶ ὡς ἐξ ὁποιουνδήποτε τοῦτο προερχόμενα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἔλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀριζὸν, διαμονήν καὶ ἀπέλευσιν των, ἀπαραλλάτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύχρια πλοία τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιοκρατῶν χωροφυλακτικότητος, φάρων, ναυπηγείων καὶ ὅρου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπαρέτας χρησιμοποιούμενας ἀτιμιότητες, καὶ ὡς πρὸς παν ἄλλο δικαίωμα ἢ χάρος ὁποιουνδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διατεθειται ἢ εἰδικῶν καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ ἀνοσιβίου ἐπὶ πλοίοις τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦς λιμένας του καὶ ὡς ἐξ ὁποιουνδήποτε τοῦτο προερχόμενα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἔλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀριζὸν, διαμονήν καὶ ἀπέλευσιν των, ἀπαραλλάτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύχρια πλοία τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιοκρατῶν χωροφυλακτικότητος, φάρων, ναυπηγείων καὶ ὅρου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπαρέτας χρησιμοποιούμενας ἀτιμιότητες, καὶ ὡς πρὸς παν ἄλλο δικαίωμα ἢ χάρος ὁποιουνδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διατεθειται ἢ εἰδικῶν καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ ἀνοσιβίου ἐπὶ πλοίοις τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦς λιμένας του

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α.

ρητικότητας, φάρων, ναυπηγείων και ορμου, καθώς και ως προς τας εις τινα; δημοσίας υπέρτας χρησιμοποιήσας αντιμισθίας και ως προς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βῆρος, ὁποιοδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ἐιδικῶν καταστημάτων ὁποιοδήποτε.

3. Πάν ὅτι δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν Ὁμοσπονδῶν Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνωτέρα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ νομοσχίσας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ἐπινοηθέντες, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγυαίων πλοίων.

Καὶ ἀποβιβάζουσιν πᾶν ὃ, τι δύναται ἐννό-
μως νὰ εἰσυχθῇ εἰς τὰς Ὀμοσπονδίας Πο-
λιτείας τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰ-
ρημικῶν Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰ-
συχθῇ καὶ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποι-
οῦδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ
υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιο-
ματα ἢ ἐξουσία ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνο-
μασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς
ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν
διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὡν-
δήποτε, εἰμὲν ὅς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἤθελε
γίνει ἐπὶ ἐνγωρίων πλοίων.

8. Πάν ὅ, τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξα-
χθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλλη-
νικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ
καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν ὑποπλυνδῶν Πολι-
τειῶν, χωρὶς νὰ ὑπεβάλληται εἰς ἄλλα ἢ
ἀντικεινὰ δικαιώματα ἢ βάρος ὁποιοῦδήποτε
εἴδους ἢ νομοσχίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ἐνό-
ματι ἢ πρὸς ὀφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν
τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστη-
μάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰς τὴν ὥς ἐν τῇ ἐξαγωγῇ
ὀφείλει νῦναι ἐπὶ ἐγγυωμένων πλοίων.

καὶ ἀμοιβῆτος πᾶν ὃ, τι δύναται ἐννό-
μητος γὰρ εἶναι τῶν Θεοσπόνδων Πολι-
τεῶν.

τειών, τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὅποιουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἷων ὅτιποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγή ᾔθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγυρίων πλοίων.

5. Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτυπλοῖαν ἐξ ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς ἕτερον λιμ. να αὐτοῦ τοῦ Βασιλείου, οὐδὲ εἰς τὴν ἀπὸ ἑνα λιμένα τῶν Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἕτερον τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν λιμένα ναυτιλίαν, καθότι ἑκάτερα τῶν δύο ὕψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὴν θαλάσσιον πλοῖον ταύτην.

6. Ἐκαστοὶ τῶν ὕψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ ἢ ἀπὸ μέρους ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος, ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογούν μέρος.

7. Ἀμφοτέρω τὰ ὕψηλὰ συνομολογούντα μέρη ἀναλαμβάνουσιν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθεώρουν ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος ἢ ἄλλα ὅποιουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθόσμενα ἐφ' ὅποιουδήποτε ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρουμένης τῆς παρ' ἑκατέρω ἀμοιβῆς ἐπιφυλάχσεως διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τῆς παρούσης συνθήκης.

8. Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ὀμοσπόν-

δων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ὡς δὲ ἀπαγορεύσεις ἢ περιορισμός εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὅποιουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ᾔθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβῆς δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς Ὀμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν ἀπαγορεύσεις ἢ περιορισμός εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὅποιουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ᾔθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

9. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursement des droits) ἧτις ᾔθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρω τῶν ὕψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὅποιουδήποτε ἀντικειμένου, θάλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

10. Φθάνοντες οἱ ὑπὸ τοῦ ἑκατέρω τῶν ὕψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ πρὸς θέμενοι δὲ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸν λιμένα εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβῶσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουσι εἰσελθῆαι ν' ἀπερχόμενοι καὶ νὰ ἐξαχθῶσιν τὸ ταξιδίδιον των, χωρὶς νὰ ἐπιβληθῶν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόροι ἢ ἄλλα ὅποιουδήποτε ἐνεκα τοῦ σκάφους τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσῶν καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ ὁρίων, ἀπὸ τῶν τὰ δικαιώματα ταῦ-

πιβάλλονται καὶ εἰς τὰ ἐγγύχωρα πλοῖα
εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ
ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ
πρὸς τοὺς ἀφορώντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ
ἐμπορεύματα ἢ τοὺς λιμένας, ἐνθα ἤθελον προσ-
πορεύσθαι, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα
ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ
τὰ ἐγγύχωρα, πλοῖα καὶ ὅτι θέλει εἰσθαι
ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνίων
ἀπὸ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ
μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ
ἄλλας προφυλάξεις, ὅποια ἤθελον εἰσθαι
ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παρά-
νομος ἐμπορία, ἐξέσση μὲν ὃν τὰ πλοῖα εἰς
τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

41. Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι, τὰ
πλοῖα ἐκαστέρας τῶν συναμολογουσῶν Δυ-
νάμεων ἐμδάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλ-
λῃς, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν'
ἀποβιβάσασθαι ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτί-
ου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτή-
της ἤθελον ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται
λευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑπα-
βάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους
καὶ βάρη ὅποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ
εἰς τὴν γῆν ἀποβιβάσασθαι μέρος, ὅπερ θέ-
λει σημειοῦσθαι καὶ σθενώσει ἐν τῷ δη-
λωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρρησίαν
τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ
πλοῖον, καὶ τὸ ὅποιον δηλωτικὸν πρέπει
νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελω-
εῖον τοῦ τόπου ἐνθα προσωρμίσθη τὸ
πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία
ἐμπόρευσις διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ
ποῖον μὲν εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον,
καὶ μετ' οὗ δύναται νὰ διεκδύνη τὸν πλοῦν-
του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρου λιμένας τῆς αὐ-
τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθεσθῇ ἐκεῖ τὸ
λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται
ἀπὸ εἶδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέ-
τεται, πληρῶν τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια
ἐκεί ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν'
ἐπιβλήθῃ εἰς ὅποιανδήποτε, ἄλλην Ἐπικρά-
τειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ
δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὅποιαδήποτε,
ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβλητέα εἰς τὰ
πλοῖα αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὴν

πρωτὴν λιμένα ἐνθα ἡνοίχθη τὸ φορτίον
τοῦ πλοίου ἢ ἀποβιβάσθη ἐν μέρος αὐτοῦ·
ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοι-
αῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς
λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ
εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελ-
θεῖν, παρεκτός ἂν ἤθελον ὑποχρεῖσθαι καὶ τὰ
ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς
ἰδίαν τινα δικαιοσύνην.

42. Συμφωνεῖται ὅτι ἐκαστὴ τῶν Ὑ-
ψηλῶν συναμολογουσῶν Δυνάμεων δύνανται
νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμ-
πορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας Προξένους, Ὑ-
ποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵ-
τινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἀπασαν τὴν
προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν
πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν
τῶν ἄλλῃς ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν
περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικτείου ἐκ μέ-
ρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους
ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς
τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρό-
ξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον δια-
μένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τι-
μωρηθῶσι σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ
στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν
τὰ χρεῖα των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβλη-
θείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστα-
ποιεῖ εἰς τὴν ἐτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας
τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους. Ἐννο-
εῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσις
ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξένου
ἢ ὑποπροξένου δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευ-
νᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμε-
λῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν Προξένων Ὑπο-
προξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων καὶ τῆς
ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπροξένοι καὶ ἐμπορι-
κοὶ Πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμ-
μένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι θέλουν ἔχει
τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσι
χρεῖα δικαστῶν καὶ δικηγμάτων εἰς τὰς με-
ταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμά-
των τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου
ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναρρησο-
μένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται
καὶ ἐγγύχωρα ἀρχεῖα νὰ μετεβιβάσθαι πα-

ρεκτός μόνον ἂν ἡ διαγωγή τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιοῦρου ᾗτολε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι Προξένοι, Ὑποπροξένοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ᾗτολον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησιν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαίωματος τοῦ νὰ καταφύγῃσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

43. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγυρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπέτων τῶν πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουσι ζητεῖν ἐγγράφους τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (*rolles d'équipage*) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστημῶν ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπέτελλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως αὐτῶς ἀπαδεικνυμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδωσις. Πυλλυμδανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουσι τιθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν των περὶ τῶν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοτικὰς φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, διὰ νὰ πεμθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουσι ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των θέλουσι ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουσι συλλημδανέσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολταυτὰ ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχῇ πρᾶξας ἡδονικῶς ἢ κερδοσκοπικῶς ἢ πλημμελῆμα, ἢ μπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἢ ἀπόδωσις του μετὰ τὸ ἐπληρῆν τῆς

ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ᾗτολεν ἐκδῶσι τὴν ἀπόφασιν του καὶ ᾗτολεν αὐτῇ ἐκτελεσθῇ.

44. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ᾗτολε ναυαγήσει, ᾗτολεν ὑπέρβει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ᾗτολεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγῆσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουσι τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανεέλωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύβον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπολιθῇσαν, θέλουσι ἀποδιδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συγμάχους (*ayaul cause*) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ᾗτολεν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαίσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις· καὶ μετὰ τὴν παρελευσιν τῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ᾗτολε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγυρίων πλοίων ἄλλως τε ἐκάτεροι αἱ Κυβερνήσεις θέλουσι ἐπαγγυρεῖν ὅτι οἱ ἐργολαβῆται αὐταὶ ἀπέχῃσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ ἀνυπαίρετων πράξεων.

45. Συμφωνεῖται ὅτι, τὰ ἐκ τοῦ Παισιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθείαν εἰσάγοντα εἰς ἓνα λιμένα τῶν Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς πλοῖα ἢ τὰ ἀπὸ τὰς εἰρημέναις Ὀμοσπόνδους Πολιτείας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὅποια ᾗτολον εἰσβαῖν προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικῆν πιστοποιήσιν ἐκδιδόμενην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ τῶν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιώσιν ὅτι οὐδεμίαν λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον ὑπέχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην καθόρσιν εἰμὴ

εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένας, ὅπου ἤ-
θελον προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέ-
λει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀ-
μέσως καὶ ἀποβιβάζωσι τὰ φορτία των
Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνε-
σθαι, ὅποταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τοῦ-
τοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διαρ-
κειαν τῆς θαλασσοπολοῦς ἀπὸ λοιμικῆν
ἢ κολλητικῆν νόσον, ὅποταν τὰ πλοῖα
ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνῆσαι καθ' ὁδὸν
αἱ πλοῖα ἕτερον εὐρισκόμενον καὶ αὐτό
εἰς στάσιν νὰ υποβληθῇ εἰς καθάρσιν, καὶ
ὅποταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤ-
θελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ
ὑπόποτος, ὥστε νὰ ἐδώσιν αἰτίαν, πρὸ τῆς
ἀντιρρίξεώς των, εἰς ἐκδοσιν Διατάγματος
θεωρουμένου ἀπαντὰ τὰ ἐκείθεν προερχόμενα
πλοῖα ὡς ὑπόπτα καὶ ἐπομένως ὑποκεί-
μενα εἰς καθάρσιν.

46. Ἐνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχω-
ριζούσης ἐκαστέραν τῶν Ἑπικρατειῶν τῶν
Γαλλικῶν συνομολογούντων ἐνάσεων, καὶ
τῆς ἐντεῦθεν προκύπτουσας ἀδελφαιότητος
πρὸς τὰ διάφορα ἀναφανόμενα συμ-
βάντα, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖα ἐμπορι-
κῶν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσ-
διωρισμένον διὰ τινα λιμένα, ὑποτιθέμενον
ἀποκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀ-
ναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύσθαι ἢ
καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρῶτην
φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα, παρα-
κτός ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον
αὐτοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ καθ' ὁ-
δὸν ὅτι διέρχεται εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμός τοῦ
περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὰ ἀπαξ
μὲν ἀπολυθέντα πλοῖα ἀποπειραθέντα
δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξιδιόν
των νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλει-
σμένον λιμένα, διαρκούντος τοῦ ἀποκλει-
σμοῦ τούτου, θέλουν εἰσθαι τότε ὑπο-
κείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικα-
σθῶσιν.

47. Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει
δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ
ἐν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐνταύ-
των ἔτων ὁ ἕτερον τῶν Γαλλικῶν συνομο-

λογούντων μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγεῖλαι
τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του
τὴν περὶ πύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης
πρόθεσιν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἐν
προσέτι ἔτος ὑποχρεωτικῇ καὶ οὕτως ἐφε-
ξῆς· μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν
μετὰ τὴν τοιαύτην δηλώσιν εἰς ὑποινδύ-
ποτε ἐποχὴν καὶ ἢ θέλει γίνεαι αὕτη.

48. Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυ-
ρωθῇ παρὰ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος· καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν
Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς
γνώμῃ καὶ συγκαταθέσει τῆς συγκλήτου·
αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαθῇ ἐν
Λονδίνῳ ἐν διαστήματι δώδεκα μηνῶν ἢ
καὶ πρότερον ἢ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι αἱ
πληρεξούσιοι τῶν Γαλλικῶν συνομολογούν-
των μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην
ταύτην εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ἰ-
δίωμα, ἐπίθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλὸν ἐν Λονδίνῳ τὴν
δεκάτην (εἰκοστήν δευτέραν) τοῦ Δεκεμ-
βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τρια-
κοστοῦ ἐξέδομο σωτηρίου ἔτους.

Ἐγράφομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαι-
οῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα
τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχό-
μενοι δι' ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς ἑμετέ-
ρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν
φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσ-
βάλωμεν τῷ παραμικρῶν, οὐδὲ νὰ συγχω-
ρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη
προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν
παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπε-
θμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) τοῦ μηνὸς
Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ
ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ
ἑμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

272. Περί της μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι οὐδ' ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰουλίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (24) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης δικαίωμα μεταναστεύσεως Ὀθωμανούς, οὐδ' ἡ παρὰ τῆς τῆς προθεσμίας πύτης ἐπεκταθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837 Ἡμετέρου Βασιλ. Διατάγματος μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δὲν ἐξήρκεσαν ὥστε ἅπαντες οἱ ἔχοντες περὶ ἀκινήτων κτημάτων πραγματικὰς, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν προερχομένας προσωπικὰς ἀγωγὰς, νὰ εἰσάξωσιν αὐτάς εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τῆς ὅλως ἐξαιρετικῆς στάσεως τῶν εἰσέτι μέχρι τοῦδε διαμενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα Ὀθωμανῶν, ἕνεκα τῆς μεγάλης διαφορᾶς τῆς διακρινούσης τὴν ἤδη ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ ἔθιμα τὰ ἐν χρήσει, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβον γένεσιν τὰ δικαίωματα καὶ αἱ ἐνοχαὶ ἐξ ὧν πηγάζουσιν αἱ μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ Ὀθωμανῶν διαφοραὶ, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως μέσων ἀσφαλῶν καὶ ἀναντιρρήτων διὰ νὰ κατασταθῇ ἡ τότε ἰσχύουσα νομοθεσία γνωστὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἕνεκα τελευταίου τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν ταχείαν καὶ ὀριστικὴν ἀποπεράτωσιν ὅλων τῶν μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχουσῶν διαφορῶν ἀπαιτεῖται ἐπιμένως διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀρμοδιότης τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ διευκολυνθῇ ἡ ταχυτάτη ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεών της, ἀπομακρυνομένων τῶν ἐκ τῶν διαφορῶν τύπων παρεμβαλλομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμποδίων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Διακρινούσης Πραγματικῆς τῆς

Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

4. Δίδεται νέα προθεσμία ἐξ μηνῶν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (24) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανούς, διὰ νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου, ἡ ἀνατιθεμένης σήμερον διὰ τοῦ παρόντος εἰς αὐτήν. Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν εἰκοσίων ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρὼν Νόμος.

2. Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ θέλει διακρίνει τὰς ἀκολουθοῦσας διαφορὰς, καθόσον ἤθελον εἰσαχθῇ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, α'. ὅλας τὰς μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς πρὸς τὰς ὅποιαι ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως, κατὰ τὴν ἀπὸ 9 (24) Ἰουλίου 1832 συνθήκην, καὶ τῶν αὐτόθι κατοίκων τοῦ Βασιλείου πραγματικὰς, προσωπικὰς τε καὶ μικτὰς ἀγωγὰς, β'. πᾶσαν περὶ ἀκινήτων κτημάτων πωληθέντων ἀπὸ Ὀθωμανούς μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διαφορὰν, ὅσας ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπίδικου κτήματος οἰονδήποτε δικαίωμα τοῦ πωλήσαντος, Ὀθωμανοῦ.

3. Ὅσαι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσωπικῶν, πραγματικῶν καὶ μικτῶν διαφορῶν εἶναι ἤδη ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐμποροδικῶν, πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, μεταβιβάζονται ὡσαύτως εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεκκλητῶς δεδικασμένων, αἵτινες, τότε μόνον ὑπάγονται εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὅταν, γενομένης ἐν καιρῷ χρήσεως τοῦ ἐνδίκου τῆς ἀναιρέως μέσου, κατασταθῶσιν ἐκ νέου ἐκκρεμεῖς διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου διακρινούσης πρὸς ἀναδίκαριον πα-

που πῆς εἰς ἐν τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων δικαστηρίων.

4. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τοιοῦτοῦ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ὁφείλει νὰ κηρύττῃ αὐτὴν ἐκτελεστέην ἄνευ ἀναβολῆς κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων· περιλαμβέντος δὲ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ ἐκτέλεσις γίνεται, ἐπιλείψαντος τῶν διαδίκων, διὰ τινος κλητῆρος.

5. Ἄν ὁ ὀφειλέτης προσκληθεῖς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἡ ἐκτελεστέον τι συμβόλαιον, δὲν τὰ ἐκτελεῖ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἐνεργεῖται διὰ τοῦ κλητῆρος, κατ' ἐκλογὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἡ κατάσχεσις τῆς κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας του, ἡ ἀποστολὴ πονήτορος. καὶ, ὅταν διὰ τῶν οἰοῦντων μέσων δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐκτέλεσις, ἡ προσωπικὴ κράτησις. Ἡ προσωπικὴ κράτησις καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ πονήτορος δὲν δύναται νὰ γενῇ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ ἢ υποδιοικητοῦ, ὅστις τὴν ἐκδίδει, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν διάθεσιν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ περὶ προσωπικῆς κράτησεως διαταγὴ εἶναι καθ' ὅλον τὸ γένος ἐκτελεστή.

6. Ἀρμοδίᾳ διοικητικῆς ἀρχῆς εἶναι· κατὰ μὲν τὰς περὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν ἐκτελέσεις, ἡ τοῦ τόπου, ἐνθα ὑπάρσκει τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως κατὰ δὲ τὰς προσωπικὰς ἡ τοῦ τόπου, ἐνθα ἔχει τὴν κατοικίαν του ὁ ὀφειλέτης.

7. Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίων ἐκτελεστέων, ἡ ἀποφάσεων ἐκδοθέντων παρὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀναρροῦμεναι ἐνστάσεις ἢ ἄλλαι δυσκολίαι, μεταξὺ κατοίκου καὶ ἀλλοτρίου τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ ὁθωνοῦντων ἐχόντων τῆς μεταναστεύσεως τὸ δικαίωμα, ἀφαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀνατίθενται εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρμοδίους διοικητὰς ἢ υποδιοικητὰς.

8. Οἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αποφάσεων τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τῶν ἐκτελεστέων συμβολαίων, διεξάγοντες τῆς κατασχέσεως

καὶ ἐκποιήσεως τῆς κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν, θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲν τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ διατάξεις, καθόσον ἀφορᾷ τὰς κοινοποιήσεις τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, φυλάττοντες καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθροῦ 885 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

9. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς ψυχρὰν πλειστηρίαζονται δημοσίως παρακρήμα, ἢ ἐντὸς βραχείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου προθεσμίας διὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ ἐκ πλειστηρίασμα δὲ προσωρινῶς παρακατατίθεται εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον ἕως τοῦ ἀποφασισθῇ ἑριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει.

10. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως δίκας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καὶ υποδιοικητῶν.

11. Ἄν τινα τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου διεκδικῶσι τρίτοι, ὡς ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς, δύναται συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἐκδοθέντων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀφείλουν οὗτοι νὰ διευθυνθῶσι δι' ἀναφορὰς πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ.

19 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀρμοδίον πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 634 καὶ 944 διατάττει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων.

12. Ὁ τρίτος διάδικος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπ' ἧς λάβῃ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων ἀπόφασιν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν του, ἥτις διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῳ 944 τῆς πολιτικῆς δικονομίας εἰδικώτερον ὠρισμένᾳ· αἱ τοιαῦται ἀγωγαὶ θεωροῦνται ὡς τὰ μάλιστα κατεπείγουσαι καὶ προτιμῶνται τῶν ἄλλων συνοπτικῶν.

13. Διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἀναβάλλεται ἡ ἐκποίησις μόνον τῶν διεκδικουμένων κτημάτων, μετρίσθαι ἐκδοθῇ περὶ τοῦτου ἀνέκλητος ἀπόφασις· δὲν ἀναστέλλεται δὲ παντελῶς ἡ ἐνέργεια τῶν πρὸς

ἐκτέλεσιν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέσων.

14. Ἡ χωροφυλακὴ καὶ πᾶσα ἐνόπλιος δύναμις ὀφείλει νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἅμα κ' ὡς εἰς πρὸς τοῦτο προσκληθῇ προσήκόντως παρὰ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ κλητῶν.

15. Αἱ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφωμένων ἐνστάσεων ἀποφάσεις τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν εἶναι ἀμεστὰ κλητοί, ὡς καὶ αἱ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπρόσβλητοι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

16. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 ἐξαμήνου προθεσμίας, κάμμία μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανῶν διχορᾷ, περὶ δικαίωμα τῶν τὰ ὑποία κατέστησαν ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐξημένης προθεσμίας, δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴ οὔτε εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, οὔτε εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν.

17. Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι. Νόμῳ, αἱ ἀπορῶσαι δικαιώματα τὰ ὑποία ἐγένοντο ἀπαιτητὰ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας, ἀνήκουσιν αὐτοδικαίως εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

18. Ὁ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1836 Νόμος ἀκυροῦται ὡσαύτως· ἀκυροῦνται οἱ ὅρισμοί καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836. καθόσον ἀντίκεινται εἰς τὴν παρούσαν καὶ διατηροῦνται δι' ὅλα τὰ λοιπὰ.

19. Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης, συνάμα δὲ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τῶν λοιπῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας καθόσον ἀφορᾷ ἐκάστου τὴν ἀρμοδιότητα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστ. 1838.

573. Ν. Περί παραβολίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ

Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἀρθρ. 795 καὶ 823 τῆς πολιτικῆς καὶ 483 §. 1 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς διακοσίας καὶ εἰς ἑκατὸν δραχμὰς ὁρισμένον ἀποτυχίας πρόστιμον (παραβόλιον), καταδικάζεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δραχμὰς ἑκατὸν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς δραχμὰς πενήκοντα.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου γενομένας περὶ ἀνακρίσεως ἢ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις. Ἐν Ἀθῇ αἰς, τὴν 40 Αὐγούστ. 1838.

574 Δ'. Περί τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον κατὰστημα τῆς Βασιλικῆς τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ὀργανισμὸν ἀπλούστερον καὶ οἰκονομικότερον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία ἀποτελοῦσιν ἐν καὶ μόνον κατὰστημα ἀ-δικάρετον, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς Διευθυντοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς ἀμέσους διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἀνατίθεται ἰδίως καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν δικαστικῶν κοινοποιήσεων, καθόσον δημοσιεύονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοῦτο προσδιωριζόμενον φύλλον.

2. Μετὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἐπινο-ται εἰς λιθογράφος, ὅστις ἐνταυτῷ ὑπο-χρεοῦται νὰ διδάσῃ τὴν τέχνην του, εἰς οἰκονόμος τοῦ ὕλικου, καὶ ἐνταυτῷ γραμ-ματεὺς τοῦ κατὰστηματος.

Δύο ἐργοστασιάρχαι, εἰς ὧν ὁ εἰς διὰ τὴν τυπογραφίαν, καὶ ἕτερος διὰ τὴν λιθογραφίαν.

Διο ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος καὶ διανομῆς τῶν ἐφημερίδων.

3. Τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον εἰδικὸν ταμῖον διαλύεται διὰ τοῦ παρόντος.

Αἱ πληρωμαὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐξόδων γίνονται ἐντὸς τῶν προσδιορισθέντων ὁρίων παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμείου Ἀττικῆς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν τοῦ καταστήματος σύγκειται ὡς ἀκολούθως:

Α'. Διὰ τὴν Τυπογραφίαν.

Ἀπὸ 6 στοιχειοθέτας α'. τάξεως, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς εἶναι καὶ ἐργοστασιάρχης. 2 στοιχ. β'. τάξ. 1 στοιχ. γ'. τάξ. 1 τυπωτῆς α'. τάξ. 2 τυπ. β'. τάξ. 6 μελαινωτάς.

Β'. Διὰ τὴν Λιθογραφίαν.

Ἀπὸ 5 τυπωτῶν α'. τάξεως, ἐξ ὧν 1 ἐργοστασιάρχης. 4 τυπ. β'. τάξ. 3 βοηθοὺς α'. τάξ. 2 βοηθοὺς β'. τάξεως καὶ τὸ χυτήριον ἀπὸ ἑνα πρῶτον στοιχοῦντι, 3 ἑτέροις στοιχειοῦντι, 2 βοηθοὺς διὰ στίλβωμα τῶν στοιχείων.

5. Ἀνάγκης τοχρῶς δύνανται νὰ ἀποληφθῶσι καὶ ἐκταχῶν ἐργάται μετ' ἐμπορίσθων ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ ἀπογορευμένης πάντοτε βῆτης καὶ εἰδικῆς αἰτίας τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

6. Τὰ κύρια ἔργα τοῦ καταστήματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας εἰσὶν αἱ: 1. Ἡ τύπωσις τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. 2. ἡ τύπ. τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος. 3. ἡ τύπ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Παιδοδρόμου. 4. ἡ τύπ. τῆς Ἀνθολογίας τῶν κοινοφελῶν γνώσεων. 5. ἡ τύπ. τῶν ἀκρόφων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Β. Ἀρχῶν υποχρεωμένων νὰ τυπώσιν αὐτὰ ἀποστικτικῶς εἰς τὴν Β. Τυπογραφίαν, ἢ Λιθογραφίαν, διὰ πληρωμῆς τῆς αἰτίας τῆς τυπώσεως κατὰ τὴν διατάξιν.

7. Παρεκτὸς τῶν ἔργων τούτων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ

τὰ ἑξῆς. 1. Ἡ τύπωσις λαμπρῶν, καὶ τὰ μάλιστα ἐπωφελῶν συγγραμμάτων, τὰ ὅποια σκοποῖ νὰ ἐκδώσῃ ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἤθελον ἡμπορεῖ νὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων τόσον ἐντελῇ καὶ εὐθυσῇ. Ἡ τύπωσις παρομοίως τῶν συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων ἐκείνων, τῶν ὁποίων, ὡς ὠφελήμων εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἐπιφυλάττειται εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν, περὶ καταργήσεως τοῦ Β. βιβλιοπωλείου Ἡμετέρον Διάταγμα, νὰ διατάξωμεν τὴν τύπωσιν δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, συναινέσει καὶ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστών.

2. Ἡ διὰ τῆς Λιθογραφίας ἐκδοσις ἰδιωτικῶν πινάκων, ἐγγράφων ἢ σχεδίων, ὅταν τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς βλάβης τῆς κυρίας ὑπηρεσίας, καὶ χωρὶς ζημίας τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ὅταν ᾖ ἰδιαιτέρα ἐκάστοτε ἀδεια παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος. Τὰ ἐξόδα τῆς τούτων ἐργασίας θέλουν καταστρωθῇ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς κεχωρισμένως.

3. Ἡ τύπωσις τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας Ἀρχῶν, ὅταν αὗται τὸ ζητήσωσι διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος.

8. Ἡ διατίμησις τῶν τυπογραφικῶν καὶ λιθογραφικῶν ἐξόδων, γενομένη εἰς βάσεις ὁμοιομόρφους καὶ σταθεράς, καὶ ἀναλόγως μετὰ τὰς τρεχούσας τιμὰς τῆς πρωτεύουσας, θέλει καθυποβάλλεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἡμετέρου Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἐνστάτος ἔτος ἢ διατίμησις αὕτη θέλει κανονισθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

9. Αἱ εἰσπράξεις τῶν παρὰ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν ὀφειλομένων τυπωτικῶν δικαιοματίων θέλουν γίνεσθαι κατὰ μῆνα, αἱ δὲ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων κατ' ἐξαμηνίαν.

10. Αἱ εἰσπράξεις ὅλων ἐν γένει τῶν τυπωτικῶν δικαιοματίων καὶ συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων θέλουν ενεργεῖσθαι διὰ

τῶν ἀρμολίων ταμειῶν, ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων, ἀποστέλλομένων ἐγκρίτως, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὅταν δὲ πρόκειται διὰ λιθογραφικᾶς ἐργασίας συμφωνηθείσας μετ' ἰδιώτας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων ὑποχρεώσεων τῶν, ὁποῖαι θέλουν συνοδεύει τὰς σημειώσεις ταύτας.

41. Ἐκάστη Γραμματεία καὶ ἑκάστη Ἀρχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβοῦς τῶν χειρογράφων τῆς. Ἐκάστη δὲ ζῆμια προεργασμένη ἀπὸ ἀτέλειαν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐξοδα τῆς μετατυπώσεως, ἥτις διὰ τοῦτο ἔθελε χρειασθῇ, εἶναι εἰς βάρος τῆς.

42. Αἱ συνδρομαὶ διὰ τῆς ἐφημερίδας θέλουν γίνεσθαι παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις, οἵτινες θέλουν ἀποστέλλει διὰ τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας τοὺς καταλόγους τῶν συνδρομητῶν, διὰ νὰ ἐνεργήνται τὰ παραιτέρω.

43. Τὰ περισσεύοντα φύλλα τῶν ἐφημερίδων θέλουν διανεμηθῆναι εἰς τὰ διάφορα ταμεία, διὰ νὰ πωλῶνται κατὰ φύλλα, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατιμήσεις. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περὶ αὐτοῦ λογιστικᾶς ἐδήξεις.

44. Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἰδιώτας, διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν διὰ λιθογραφικᾶς ἐργασίας.

45. Μεταξὺ διαφόρων ἰδιωτικῶν λιθογραφικῶν ἐργασιῶν, ἀνατεθεισῶν εἰς τὸ κατὰστῆμα προτιμᾶται ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει πλεονέκτημα συμφωνία.

46. Τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῇ προσεχῶς δι' ἰδιαίτερας διατάξεις.

47. Ὁ οἰκονόμος τοῦ ὕλικου εἶναι ὑποχρεωμένος, ὡς τοιοῦτος, νὰ προσφέρῃ τὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 24 Αὐγούστου (8 Σεπτεμβρίου) 1836 ἀπαιτούμενην ἐγγύησιν.

48. Τὸν Διευθυντὴν, τοὺς δύο ἐργασταρχάς, καὶ τὸν οἰκονόμον τοῦ ὕλικου καὶ γραμματέα τοῦ κατὰστῆματος, θέλο-

μεν διορίσαι ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν· οὗτος δὲ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, θέλει διορίσει τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ὑπηρετήν.

49. Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κατὰστῆματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ μῆνα Δρ. 300 τοῦ Λιθογράφου Δρ. 200 τοῦ ἐργασταρχοῦ τῆς Τυπογραφίας Δρ. 130 τῆς Λιθογραφίας Δρ. 120 τοῦ οἰκονόμου τοῦ ὕλικου καὶ γραμμ. τοῦ κατὰστῆματος Δρ. 150 ἂν μισθία τοῦ διορθωτοῦ Δρ. 30 μισθὸς ἐνὸς ὑπρέτου καὶ δικονομῆος τῶν ἐφημερίδων Δρ. 65.

Α'. Τυπογραφία

Μισθὸς τοῦ στοιχειοθέτου α. τάξεως κατὰ μῆνα Δρ. 90 στοιχ. β. τάξ. 75 στοιχ. γ. τάξ. 50 τοῦ τυπωτοῦ α. τάξ. 90 τοῦ β. τάξ. 65 τοῦ γ. τάξ. 40.

Β'. Λιθογραφία

Τοῦ τυπωτοῦ α. τάξεως κατὰ μῆνα Δρ. 80 τοῦ β. τάξ. 70 τοῦ βοηθοῦ α. τάξ. 60 τοῦ βοηθοῦ β. τάξ. 50 τοῦ πρώτου στοιχειοθέτου 200 τῶν ἐτέρων 60 τοῦ βοηθοῦ 40.

20. Ὁ Λιθογράφος τοῦ κατὰστῆματος θέλει λάβει ὡς ἰδιαίτεραν ἀντιμισθίαν διὰ τὰ περ' αὐτοῦ ἐργασθέντα σχέδια τὸ ἴμισυ τῆς ὀλίγης τιμῆς τῆς ἐργασίας.

21. Διὰ τὸ ὕλικόν τοῦ κατὰστῆματος προσδιορίζομεν ὡς μέγιστον ὄρον α. διὰ τὸν χρειάζομενον χάρτην τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας κατ' ἔτος δραχμὰς 42,000, β. διὰ τὸ ὕλικόν, τὸ ὁποῖον χρειάζεται καθ' ἡμέραν, κατ' ἔτος δραχμὰς 3,500, γ. δι' ἐργαλεῖα τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τοῦ χυτηρίου Δρ. 4,000. Διὰ γραφικὰ ἐξοδα, προσδιορίζομενα κατ' ἔτος δραχμὰς 360, διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ταχυδρόμου κατ' ἔτος δραχμὰς 6,600. Αἱ ἐξοδα τῆς διοικήσεως τοῦ κατὰστῆματος κατ' ἔτος Δρ. 500, ἂν μέχρι τοῦδε γινόμενα εἴ-

καταστήματι βιβλιοδετικῇ ἐργασίᾳ πύ-
ουσις εἰς τὸ ἐξῆς.

22. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα
ἀντιβαίνοντες ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦδε ὀρι-
σμοῦ, καὶ ῥητῶς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα
τῶν 47 (29) Μαΐου 1835 ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστ. 1838.

376 Α. Περί ἀνανεώσεως ἐκασφαλιστικοῦ
καταστήματος εἰς Σύρον.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 40 (30)
Αὐγούστου ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτε-
ρικῶν Γραμματείας μετὰ τῶν ἐπισυνημ-
μένων, καὶ σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρ. 40 καὶ
45 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος, ἀποφασίσαντες
καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ ἐν Σύρῳ ἀνενεχόμενον ἀσφαλι-
στικὸν κατάστημα ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ὁ Ἑρ-
μῆς » ἐγκρίνεται.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἐταιρίας τοῦ ἀνω-
τέρω καταστήματος, αἵτινες διαλαμβά-
νονται εἰς τὸ γνωόμενον μετὰ τῶν ἐται-
ριῶν συμφωνητικῶν ἐνώπιον τοῦ συμβολαι-
ογράφου Σύρας, καὶ τὸ ὅποιον μένει ἐπι-
σημειωμένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐγ-
κρίνεται.

3. Ἐπιφυλακτόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν
τὴν ἐγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει
παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγ-
κριθεισῶν τούτων διατάξεων χωρὶς ἑλάτθην
τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἐταιρία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ
διευθίῃ κατὰ πᾶν ἔτος ἐν ἀπόσπασμα
τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑ-
σωτερικῶν Γραμματείᾳ καὶ εἰς τὸν διου-
κτικὴν Σύρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστ. 1838.

376 Α. Περί ἐπιθεωρήσεως τῶν καταλόγων
τῆς προικοδοτήσεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Ἰουνίου τ. ε. ἀναφορᾷ
τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματείᾳ τῆς Ἑπιμαρτίαις, ἀπαλλάτ-
τομεν τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκεί-

νων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ κατάλογοι τῶν
Ἑλλήνων οἰκογενειαρχῶν δὲν ὑπεθεωρήθη-
σαν εἰσέτι ὑπ' οὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀπὸ τὴν
ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης ἐπι-
βαλλομένης ἀπὸ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου
τῆς προικοδοτήσεως τῶν 1835, καὶ δια-
τάττομεν νὰ γινεταὶ αὕτη ἀπὸ τοὺς δη-
μάρχους καὶ τὰ δημοτικά συμβούλια ἐκά-
στου δήμου κατὰ πλειονοψηλίαν. Ἐπισυ-
λάττομεν ὁμῶς εἰς ἕκαστον Ἑλλήνα οἰκο-
γενειαρχὴν τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς
ἀπαιτήσεις τοῦ εἰς τὸν ἀρμοδίον διοικητὴν,
καθὼς καὶ βαθυκαθὼν εἰς τὰς λοιπὰς διὰ
τοῦ εἰρημένου Νόμου διὰ τοῦτο προσδιω-
ρισμένης ἀρχῆς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν
δὲν ᾔθελε συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κατάλο-
γον καὶ ἐξαίτιας τούτου δὲν ᾔθελε λάβε-
ι τὸ πιστωτικὸν γραμματίον του. Ἐὰν δὲν
ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμά του, θέλει κα-
ταγράφεσθαι εἰς τὸν κατάλογον καὶ θέλει
λαμβάνει οὗτος τὸ πιστωτικὸν γραμματίον
του μετὰ ταῦτα, ἐπιφυλακτομένην τῶν
εἰς τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ εἰρημένου νόμου ὁρι-
σμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1838.

ΔΗΛΟΘ.

377. Πρὸς τοὺς ἔχοντας διαφορὰς ὑπαγομένης
εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Μικτῆς Επιτροπῆς.

Ἀπαρτισθεῖσα διὰ τοῦ διαρισμοῦ τῶν
Ἑλληνικῶν μελῶν ἔρχισεν ἤδη τὰς ἐργα-
σίας της σύμφωνα μετὰ τὸν ἀπὸ 27 Αὐγού-
στου Νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθη νὰ ἐ-
ξάμηνος προθεσμίᾳ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν
δικαστῶν τῆς ἀρμοδιότητός της· προσκαλε-
ῖται τοὺς ἔχοντας τοιαύτης φύσεως διαφο-
ρὰς νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν εἰσαγωγὴν τῶν
συμφορῶν μετὰ τὸν προδεδειγμένον Νόμον
καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 περὶ
συστάσεως αὐτῆς Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρ. 1838.

378. Ν. Περί διαρκείας τῶν ἱερῶν τῶν ἀνα-
κρίτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῆς Διαρκείας τῶν ἱερῶν τῶν ἀνακρίτων

καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 448 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων Νόμου ἐπὶ ἑνὶ ἐνιαυτὸν περιοριζομένη διάρκεια τῶν ἔργων τῶν ἀνακριτῶν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τρία ἔτη.

2. Οἱ ἤδη διὰ τὰ ἐνεστῶς ἔτος διωριμένοι ἀνακριταὶ θέλουσιν διαμνεῖν τριετίαν ὡσαύτως, ἂν κατὰ τὴν πρώτην τοιμηνίαν τοῦ ἐλευσμένου ἔτους ὁ Βασιλεὺς δὲν διορίσῃ ἄλλους, κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ εἰρημένου ἁρθροῦ 448.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 44 Ὀκτωβρ. 4838.

570. Ν. Περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων τῶν προκιντόνων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

4. Οἱ διάδικοι οἱ παραγγέλλοντες ἐπίδοσεις ἀναγομένης εἰς τὸν παραγράφων

6. τοῦ ἁρθρ. 445 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἢ ἄλλας οἰαδήποτε κοινοποιήσεις πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμείνοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὀφείλουσιν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδόμενων δικηγόρων ταχυδρομικὰ τέλη ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμήσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουσιν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφο τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, διότι θέλουσιν σταλῆναι τὰ διαγράφα εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχήν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδωτηρίου ἢ ἄλλου τινος ἐπιστρεπτεύου δικηγόρου μέχρι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, παρὸς ὃ γίνεται ἡ δίκη τοῦ Κεντρικοῦ

2. Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδόμενου δικηγόρου· ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπεσούσης δὲ φιλονικίας μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ διαγράφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειώνει ἐπ' αὐτῶν τὰ νόμιμον τέλη, ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαίρουσινται οἱ ἀπολαύοντες δικημάτων πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 24 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικηγόρων τῶν πενήτων Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 49 Ὀκτωβρ. 1838.

580. Δ. Περὶ εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀρ. 41357, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

4. Τὸ ἄρθρ. 4. τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀρ. 3756 Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου, τὸ ὅπου ἐσχευέμεν μέχρι τοῦδε διὰ μόνην τὴν Σύρον, θέλει ἰσχύει εἰς τὸ ἐξῆς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχουν καταστήματα διαμετακομίσεως.

2. Ἡ παρούσα ἀπόφασις ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

3. Εἰς ὅσα εἶδη εἶχον ἐναποτεθῆ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως (ἐξαίρουμένης τῆς Σύρας), πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἐφαρμόζεται τὸ μέτρον τοῦτο.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν δικημάτων ἀρχίζει, ἀφ' οὗ τελευτᾷ

ἡ τρέχουσα τριμηνία τῆς ἐναποθέσεως πάσης πραγματείας.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 14 Ὀκτωβρ. 1838.

ΔΗΛΟΣ.

581. Α. Περί εἰσπράξεως τῶν δασονομικῶν δικαιωμάτων.

Πρὸς τοὺς Δασονόμους τοῦ Κράτους.

Μολονότι κατὰ συνέπειαν διαφόρων διαταγῶν ἡ εἰσπραξίς τῶν δασονομικῶν δικαιωμάτων παντός εἶδους ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς ταμίαις καὶ τελωνιαῖς, δὲν ἐφυλάχθη ὁμως, καθόσον παρατηροῦμεν, ἡ προσήκουσα ὑπακοή εἰς τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, καθότι πολλοὶ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι εἰσπραττοῦν ἀμέσως τὰ ἐκ τῶν ἐκποιουμένων δασικῶν προϊόντων εἰσπραττόμενα χρήματα, διὰ τὰ παρὰ τὴν ἀκολουθίαν εἰς τὸ ταμεῖον.

Δι' αὐτὸ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὰς προτέρας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παραγγελίας, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς δασονομικοὺς ὑπάλληλους ὅποιουδήποτε βαθμοῦ, νὰ εἰσπραττοῦν οἱ ἴδιοι δασονομικὰ δικαιώματα ὅποιουδήποτε εἶδους. Ὅσοι ἤθελον ὑποπέσει εἰς τοιοῦτον ἀτόπημα, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς σφετερισθέντες καὶ ἐκποιήσαντες προϊόντα τῶν δασῶν πρὸς ἴδιον ὄφελος, καὶ ἐπομένως θέλουν καταδικάζεσθαι ὡς καταχρασταὶ καὶ σφετερισταὶ δημοσίων χρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρ. 1838.

582. Δ. Περί ἐξελέξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

Καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γραμματεῖαν καθυποβληθεῖσαν γνωμοδότησιν, θέλει ζητεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἀπαιτούμενας ἐνόρκους μαρτυρίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει λαμβάνει αὐτὸ ἀπ' εὐθείας, ἡ ἐνεργεῖ διὰ παραγγελίας πρὸς τὰ ἀρμοδία πρωτοδικεῖα, ἡ εἰρηνοδικεῖα ἐνόρκους ἐξετάσεις μαρτύρων, καὶ ὁρκώσεις πραγματογνωμόνων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων ἐθνικῶν κτημάτων Διατάγματος. Αἱ δὲ εἰρημέται πράξεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐνώπιον ἐκείνου τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, τὸ ὁποῖον κεῖται πλησιέστερον εἰς τὴν δικαμονὴν τῶν ἐξετασθησομένων ἡ ἐρρητισθησομένων ἀτόμων.

2. Ὁ ὄρκος καὶ ἡ ἐξετάσις τῶν μαρτύρων, καθὼς καὶ ὁ ὄρκος τῶν πραγματογνωμόνων θέλει γίνεσθαι ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον συνεδριάσεων, παρόντος τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦ νεοφύτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, δεόντως καλεσθέντος καὶ ἐνώπιον ἱερέως πέροντος τὴν ἱερατικὴν σπαθὴν, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ὁρκος τῶν μαρτύρων.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ὅτι πείσῃς ὅσα ἐρωτηθῶ θέλω εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν ὅλην τὴν ἀλήθειαν τίποτε πλεον παρὰ τὴν ἀλήθειαν. »

Ὁρκος τῶν πραγματογνωμόνων.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν διορίζομαι νὰ κάμω θέλει εἶσθαι δικαία καὶ ἀληθής, χωρὶς νὰ χαρισθῶ εἰς κανένα καὶ διὰ τίποτε. »

3. Ἡ κλήσις καὶ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Πᾶσα δὲ ἐξέτασις μάρτυρος καὶ ὀρκίσις πραγματοποιώμενος, γινόμενη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, εἶναι ἄκυρος.

4. Ἡ κλήσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματοποιώμενων, ὡς καὶ αἱ παρὰ τῶν πρωτοδικῶν περὶ ἐξετάσεως καὶ ὀρκίσεως αὐτῶν γινόμεναι ἐκθέσεις, θέλουσι γράφεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ ἀσήμεου χάρτου· ἐνώπιον δὲ τῶν εἰρηνοδικῶν θέλει γίνεσθαι περὶ τούτων ἐκθέσεων χρήσις καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς συνήθους ἐνήμεου χαρτίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρ. 1838.

ΔΗΛΟΘ.

583. Δ. Περί τῆς ἐλευθέρου κοινωνίας τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι εἰς Σουηκίαν καὶ Νορβηγίαν προσερχομένων πλοίων.

Κατὰ συνέπειαν τῶν παρὰ τῇ Σουηκικῇ Κυβερνήσει γενομένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παραστάσεων περὶ τῆς ἐπικρατοῦσης καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν ἐντελοῦς ὑγείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προσαρμοσθέντων αὐστηρῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας ἀπεφάσισεν, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ συμπεριλαμβανέται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μερῶν ἐκείνων, ἐπομένως εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἤθελε κηρυχθῆ δι' εἰδικοῦ Διατάγματος τοῦ ἐμπορικοῦ Σουηκικοῦ Συνεδρίου μολυσμένον, ἢ ὑποπτον μολυσμοῦ, τὰ εἰς τῶν λιμένων αὐτοῦ προσερχόμενα καὶ ἐρωδιασμένα μὲ καθαράς πιστοποιήσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι Γενικοῦ Προξένου, ἢ τῶν ὑποπροξένων τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας πλοίων, νὰ δύνανται νὰ προσορμίζωνται ἀπ' εὐθείας καὶ ἐλευθέρως εἰς τὰ μέρη τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας, εἰς τὰ ὅποια ἤθελον διευθύνεσθαι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 40 Δεκεμβρ. 1838.

ΔΗΛΟΘ.

584. Δ. Περί τῆς ἐν Σαρδινίᾳ ἐξοριώσεως τῶν ξένων πλοίων μὲν τὰ ὑπὸ Σαρδινιακὴν σημαίαν ὡς πρὸς τὴν κατήργησιν διαφορῶν δικαιωμάτων.

Ἡ Σαρδινιακὴ Κυβέρνησις κατήργησεν ἐσχάτως, μέχρι τῆς 34 Μαΐου τοῦ 1839 ἔτους, τὰ διαφορὰ ἐξαιρετικὰ δικιώματα, τὰ ὅποια ἐπεδύρανον ἅπαντα τὰ τῶν ξένων Δυνάμεων πλοία, τὰ φέροντα εἰς τὴν Σαρδινίαν δημητριακοὺς καρποὺς, ἐξοριώσας κατὰ τοῦτο τοῦ λοιποῦ αὐτὰ μέχρι τῆς εἰρημένης ἐποχῆς· μὲν τὰ ὑπὸ Σαρδινιακὴν σημαίαν πλοία.

Ἐν Ἀθήναις, τῆς 10 Δεκεμβρ. 1838.

ΔΙΑΚΟΥΡΤΕΙΣ

585. Περί νεοφύτων.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρ. (5 Δεκεμβρ.) 1838 Νόμου, καὶ περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων καὶ ὀρκίσεως πραγματοποιώμενων διὰ τὰς εἰς τοὺς Νεοφύτους δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (40 Μαΐου) 1836, Β. Διατάγμ. ἀνηκούσας παραχωρήσεις τῷ Ἐλεγκτ. Συνεδρίον ἐσπευσεν νὰ ἐκδώσῃ γενικὴν ἐντολὴν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα καὶ Εἰρηνοδικεῖα τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὰς παρὰ τοῦ ρηθέντος Νόμου ἀπαιτούμενας ἐνόρκους ἐξετάσεις μαρτύρων καὶ ὀρκίσεις πραγματοποιώμενων.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν διὰ τῆς παρούσης ὅσοι τῶν Νεοφύτων νομίζουσιν ὅτι ἔχουσι, κατὰ τὸ ρηθὲν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (40 Μαΐου) 1836 Διάταγμα, δικαίωμα ἀποζημιώσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαιτήσεως, ὡς παρουσιασθεῖσιν ταύτης πρὸ τῆς 4. Ὀκτωβρίου 1837, δὲν παρεγράφη, νὰ κλητεῦσωσι τοὺς μάρτυρας τῶν ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὴν διαμονὴν τῶν μαρτύρων τούτων δικαστηρίου, διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομ. Ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, εἰς τὸ διαγραφόμενον παρὰ τοῦ Νόμου καὶ τῶν παραγγελιῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέμα.

Σφραγίσαντες τὴν εἰς ἡμᾶς κοινοποι-

θείσαν Πράξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ ἐπιθιμῶν νὰ κλητεῖσθῃ μάρτυρας Νεόφυτος, χρεωστῇ πρῶτον νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ ἑγγράφων διαβεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅτι ἡ αὐτῆς του δὲν εἶναι ἐκπρόθεσμος, δηλ. δὲν παρουσιάζῃ μετὰ τὴν 4. Ὀκτωβρίου 1837, κατὰ πρῶτην φορὰν.

Δυνάμει τῆς διαβεβαίωσης ταύτης, ὁ Νεόφυτος δύναται νὰ κλητεῖσθῃ τοῦ μάρτυράς του ἐνώπιον οὗτινος Πρωτοδικαίου ἢ Εἰρηνοδικείου θελήσῃ ἐξαίρεμένων τῶν Εἰρηνοδικείων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐδρεύουν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, ὅπου καὶ τὰ Πρωτοδικεία, διότι εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μόνον εἰς τὰ Πρωτοδικεία πρέπει νὰ γίνεταί ἡ κλήτευσις. Χρεωστῇ προσέτι νὰ κλητεῖσθῃ δεόντως καὶ τὴν ἀρμόδιον Οἰκονομ. Ἐπίτροπον, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου, διότι πᾶσα ἐξέτασις, γενομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀρκίωσιν τῶν πραγματογνωμόνων, ἢ τὴν ἐνορκον ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων τῆς ἀνταποδείξεως, τοὺς ὁποίους ἤθελε παρουσιάσει εἰς τὸ Δικαστήριον ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομ. Ἐπίτροπος, ἐδόθησαν ἤδη αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ διὰ νὰ κλητεῖωνται δεόντως οἱ Νεόφυτοι περ' οὗτινος ἀνήκει.

Εἰδοποιοῦνται τελευταῖον οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος Νεόφυτοι, ὅτι ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὰς προγενομένας ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐξετάσεως ἑγγράφα, ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Οἰκονομ. Ἐπιτρόπους, πρὸς τοὺς ὁποίους δύναται νὰ διευθυνθῶσιν οἱ ἔχοντες συμφέρον, διὰ νὰ λάβωσιν, ἂν τοὺς ἀναγκάσωσιν, ἀντίγραφα ἐκ τῶν τυχόν ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δοθεισῶν προηγουμένων μαρτυριῶν, ἢ ἄλλων ἀποδείξεων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Δεκεμβρίου 1838.

586. Δ. Περί συστάσεως Ναυτικοῦ Σχολείου εἰς Ἰδραν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρέξωμεν εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Νήσου Ἰδρας εὐκαιρίαν πρὸς ἀπόκτησιν καὶ τῶν θεωρητικῶν γνώσεων τῆς Ναυτικῆς, ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ ἔκει Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, καὶ Καθέδραν τῆς Ναυτικῆς.

Θεωροῦντες δὲ τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, τῶν σπουδαζόντων ἐν Ναυπλίῳ τὴν ἐπιστήμην ταύτην, καταργούμεν συγχρόνως τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διαταγματος τὴν 31 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους συστηθεῖσαν ἐν τῇ ῤηθείᾳ πόλει καθέδραν αὐτῆς. Ὅλα τὰ ναυτικά ἐργαλεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, τὰ δημοσία προαποκτηθέντα δαπάνῃ θέλουν μετακομισθῇ εἰς Ἰδραν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 44 Δεκεμβρ. 1838

587. Δ. Περί διορθώσεως γραφικοῦ λάθους εἰσφορέοντος εἰς τὴν ἄρθρα β' καὶ γ' τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστ. τ. ε. Βασ. Διατάγματος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας παρατηρήσαντες, ὅτι εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, εἰσέφρουσε γραφικὸν λάθος, εἰς τὰ ἄρθρα β, καὶ γ, αὐτοῦ, διατάττομεν τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς.

Α'. Διὰ τὰ συγγίζοντα γράμματα ἀπὸ 7 1 | 2 γραμμάς μέχρι τῶν 10 ἀποκλειστικῶς θέλει λαμβάνεσθαι μίαν καὶ ἡμισίαν φορὰν τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμματος.

Β'. Γράμματα συγγίζοντα ἀπὸ 10—15 γραμμάς, ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρῶναι δις τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὐξάνει.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 13 Ὀκτ. 1838.

ΔΗΛΟΗ.

588. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ XI ἄρθρου τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκης.

Κατὰ συνέπειαν συνεννόσεως μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, αἱ περὶ τῆς πληρώμης τῶν δικαιωμάτων εἰς ἐκάτερα τὰ συνομολογοῦντα Κράτη ἐπὶ τῶν ἐν περιστάσει ναυαγίου διασωθέντων ἀντικειμένων

διατάξεις τοῦ XI ἄρθ. τῆς μεταξὺ τῶν δύο Δυνάμεων Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλεισθείσης ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας συνθήκης, δὲν συμπεριλαμβάνουν μὲ τὴν ἐκφρασιν διασωθέντων ἀντικειμένων (articles sauvés) τὸ σκάφος τοῦ πλοίου ἢ τὰ λείψανα αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρμενα (le corps et les agrés du bâtiment) καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρ. 1838.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

589. Α. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραγματοποιέας ληστείας.

ΟΘΩΝ κτλ.

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμον ὡς πρὸς τὰς πραγματοποιέας ληστείας, δὲν ἔπαυσαν εἰσεῖτι ἐντελῶς, καὶ προνοοῦντες περὶ τῆς τελείας ἀποκαταστάσεως καὶ στερεώσεως τῆς ἰσχύος καὶ ἀσφαλείας τῶν ἡμετέρων ὑπκόων.

Ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἰσχύς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραγματοποιέας ληστείας παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος, ἕτοι μὲχρι τέλους τοῦ 1839.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 34 Δεκεμβρίου 1838 (12 Ἰανουαρίου 1839).

ΟΔΗΓΙΑΙ

590. Περὶ ὁροθεσίας τῶν δήμων.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Διοικητάς, Ὑποδιοικητάς καὶ Δημάρχους τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833, (8 Ἰανουαρίου) 1834 περὶ διοργανισμοῦ τῶν δήμων Νόμου, τὰ ὅρια αὐτῶν πρέπει νὰ διωρεθῶσιν ἀκριβῶς καὶ νὰ σημειωθῶσιν ὁρατῶς ὅπου ὑπάρχουν ἤδη φυσικαὶ ὁροθετικαὶ γραμμαὶ, οἷον σειραὶ ὁρέων, χαράδραι, βύακες, λίμναι, ἢ καὶ ὁδοί, θέλει γίνεσθαι ὅσον τὸ δυνατόν αὐτῶν χρῆσις, καὶ μόνον ἐν ἑλλείψει τούτων θέλουν τίθεσθαι τεχνικὰ ὁροθετικὰ σημεῖα ἢ λίθου. Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ δήμοι τοῦ Κράτους ἐσχηματίσθησαν ἤδη, καὶ ἡ Διοίκησις τῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ διατάσσεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ γενικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ρηθέντος ἀρθρου τοῦ νόμου, διὰ τὸ ὁμοιόμορφον δὲ κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὁροθεσίας ἐκδίδομεν τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδη-

γίας, κοινοποιουμένης εἰς τοὺς Διοικητάς Ὑποδιοικητάς καὶ Δημάρχους διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς.

Ἄρθ. 1. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει διορισθῇ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημάρχου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν τὸ ἐν τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ᾔῃαι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου γέροντες ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου, ἢ πρὸ πολλοῦ ἀποκαταστημένοι εἰς αὐτόν, εἶναι οἱ καταλλελοτέρου διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σύνορον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ Δημάρχος θέλει ἀναφέρεσθαι περὶ αὐτῆς εἰς τὸν Διοικητὴν, ἢ Ὑποδιοικητὴν, ὅστις ἀμέσως θέλει προσκαλεῖ ἀνὰ ἓν μέλος ἐκάστης τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ Ὑποδιοικήσεως, διὰ νὰ ἐξηγῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας τῶν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ μετ' αὐτῆς τὴν σειρὰν, καθ' ἣν πρέπει νὰ προχωρῇ ἡ ὁροθεσία ἀπὸ δῆμον εἰς δῆμον, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ ἐμποδίων, δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ταυτάχρονον τῆς ἐργασίας διάταξιν. Πρὸς τοῦτο φαίνεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀξιοσύστατος ἡ ἀκόλουθος τάξις τῆς ὁροθεσίας ἑναρξίς δύναται νὰ γίνηται ἀπὸ τὸν ἀρκτικοανατολικώτερον δῆμον ἐκάστης διακίσεως, μετὰ τὸν ὁποῖον θέλει ἔπεσθαι ὁ ἀμέσως δυτικὸς ὡς πρὸς αὐτὸν κείμενος, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς διοικήσεως ἐκείθεν ὁροθετεῖται ὁ μεσημβρινὸς τοῦ ἐσχάτου κείμενος δῆμος, μετ' αὐτόν ὁ ἀνατολικὸς τούτου, καὶ οὕτως οἱ ἐπόμενοι πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρι πάλιν τῶν ἀνατολικῶν τῆς διοικήσεως συνόρων, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις ὅτου ἡ ὁροθετικὴ ἐργασία λάβῃ πέρας εἰς τὰ μεσημβρινὰ ὅρια τῆς διοικήσεως. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ ὁροθεσία θέλει προβαίνει βουτροφηδόν, ἀρχομένη κατὰ τὰ ἀρκτικοανατολικά ἐκάστης διοικήσεως, προχωροῦσα πρὸς δυσμὰς ἐπανερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἐκείθεν πρὸς

δυσμᾶς πάλιν κτλ. καὶ περατουμένη τέλος εἰς τὴν μεσημβρίαν.

3. Προσδιορισθέντος τοιουτοτρόπως τοῦ δρόμου τῆς ὁροθεσίας, θέλει ἀρχεσθαι ἡ ἐργασία εἰς τὸν πρῶτον δῆμον, διευθύνοντος τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ, καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ Δήμου, καὶ εἰς τῶν γειτνιαζόντων τοὺς δημάρχους προσκλήσεις, προσδιορίζουσας τὴν ἡμέραν καὶ τὴν θέλει γίνεαι ἐκάστου ἡ ὁροθεσία, καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπιτροποὶ θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνελεύσεως.

Διὰ τὰ μὴ συγχισθῇ καὶ ἐμποδισθῇ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, οἱ γειτνιαζόντες δημάρχου πρέπει νὰ συμμορφοῦνται κατὰ γράμμα μὲ τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ νὰ στέλλουν εἰς τὸν ἀνήκοντα καιρὸν καὶ τόπον τοὺς ἐπιτρόπους των

Ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως πρέπει νὰ προσδιορίζεται πάντοτε εἰς ἓν μέρος κατὰ τὸ ὅποιον τρεῖς δῆμοι νὰ συνέχωνται.

4. Ἀπ' οὗ συνέλθουν δύο τοιαῦται ὁροθετικαὶ ἐπιτροπαί, ἡ ἐργασία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζητοῦν τὰς παλαιὰς ὁροθετικὰς γραμμάς καὶ σημεῖα (ἂν ὑπάρχουν ἤδη τοιαῦται) καὶ νὰ ἀνανεώσουν τὰ ὅρια, ἢ ἂν δὲν ὑπάρχουν νὰ προσδιορίζουν καὶ νὰ θέτουν τοιαῦτα σημεῖα. Ἄν ὑπάρχουν ἀμφισβολαὶ περὶ τῆς διευθύνσεως γραμμῆς τινος, ἢ ἂν ᾖ ἡ ἀμφισβητούμενη, ἀμφοτέραι αἱ ἐπιτροπαὶ πρέπει μετὰ σπουδῆς νὰ φροντίζωσι νὰ διαλύωσι καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ ἀμφισβολὰς φιλικῶς καὶ εἰρηνικῶς καὶ νὰ προσδιορίζουν τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα, διότι ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ τοῦ κατωτέρου εἰς τὰ ἀρθρ. 12 καὶ 13 ἀναφερομένου τρόπου, ἐπιφέρει ἀργαπορίας καὶ ἐξοδα τὰ ὅποια οἱ γείτονες συνεννοούμενοι εἰδόναντο νὰ ἀποφύγουν εὐκόλως.

5. Κατὰ τὴν εξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὁρίων ἀμφοτέραι αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖν τὰ ὅρια ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον, καὶ θέλουν ἀνανεῶσαι τὰ παλαιὰ σημεῖα, καθαρίζουσαι αὐτὰ ἀπὸ τοὺς θάμνους κτλ., ὅσοι τυχὼν τὰ ἔχουν κατα-

καταλυμένα, ὥστε ν' ἀνευρίσκωνται εἰς πᾶσαν περίεσιν. Περὶ τοὺς ὁροθετικοὺς λίθους ἡ γῆ θέλει καθαρίζεσθαι μέχρι μιᾶς πῆχους ἀπὸ χόρτα καὶ ἀκάνθας, καὶ θέλει ἀνασκάπτεσθαι. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς ταύτης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει σημειοῦσθαι τὸ εἶδος τῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἡ διευθύνσις, καὶ τὸ ὡς ἔγγιστα μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

6. Εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει συμπεριλαμβανέσθαι περιγραφή τῶν ἀμφισβητομένων, ἢ ἀμφισβητούμενων ὁρίων καὶ ὁ τρόπος τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτῶν.

Επὶ τοῦ πεδίου θέλουν σημειοῦσθαι κατ' ἀρχὰς τὰ νέα ταῦτα ὁροθετικὰ σημεῖα, τὰ προσδιοριστέα κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ διὰ τάφρων ἢ δι' ἐπισωρευμένων λίθων, τοὺς ὁποίους μετὰ ταῦτα μόνον θέλουν ἀντικαθιστᾶ ὁριστικῶς ὁροθετικοὶ λίθοι κατὰ τὸν § 16.

7. Ὅσακις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς ἀμφισβητούμενην, ἢ ἀμφισβητούμενην γραμμὴν ὁρίων, ἐκαστον μέρος θέλει προσδιορίζει τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα ὁροθετικὰ σημεῖα κατὰ τὸν ἄνω τρόπον τοῦ ἀρθροῦ 6. εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ἡ ὡς ἔγγιστα ἔκτασις τῆς ἀμφισβητούμενης ἐπιφανείας.

8. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν ὅλων νέων ὁροθετικῶν γραμμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἔχει διηγετικῶς ὑπ' ὅψιν τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ περὶ δῆμων νόμου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ ἅπου τοῦτο κατορθοῦνται, χωρὶς νὰ βλάπτωνται μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας καὶ τῶν δῆμων, θέλουν ἐκλέγει φυσικὰς ὁροθετικὰς γραμμάς καὶ σημεῖα, καὶ μόνον, ἂν τοῦτο ᾖ ἀδύνατον, θέλουν μεταχειρίζεσθαι τεχνητά. Διὰ τὰ μὴ πολλαπλάσιασθῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, αἱ νέαι αὗται ὁροθετικαὶ γραμμαὶ θέλουν ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν (3—400 β, πῆχεις ἢ 6—800 παλαιὰς ἀρχιτεκτονικὰς) ὥστε πόσῃ ἀπόστασιν θέλουν ἔχει μεταξύ των οἱ ὁροθετικοὶ λίθοι, πρὸς τοὺς κατὰ τὰ πέρατα αὐτῶν.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νέων τούτων ὁροθετικῶν γραμμῶν, καὶ τῶν παλαιῶν σημείων αὐτῶν, θέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, καὶ τὰ σημεῖα θέλουν προσδιορίζεσθαι προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

9. Ἀφ' οὗ τὰ μεταξὺ δύο δήμων ὄρια ἐπιδιορθωθοῦν καὶ τεθοῦν, ὅλα τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, οὕτως τὰ ὄρια προσδιορίζονται διὰ πάντοτε καὶ ἀμεταθέτως ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 μὴ προσδιορισθείσας ὁροθετικὰς γραμμάς, θέλει ἀναφέρεσθαι ἐκάστη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Δημοτικ. Συμβούλιον τοῦ ἰδίου δήμου, τὸ ὁποῖον σκεφθὲν θέλει ἀποφασίζει ἂν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη περὶ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα μετὰ τοῦ γειτνιάζοντος δήμου, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ δήμαρχος στέλλει εἰς τὸν γειτονά του ἐν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τὴν πρότασιν· ἂν αὕτη γίνῃ δεκτή, ἐκάτερος τῶν δήμων διορίζει ἀνά μίαν νέαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν συμβιβασμὸν περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου ὁροθετικοῦ σημείου. Ἄν οἱ ἐπιτροπῆς οὗτοι συμβιβασθοῦν ὡς πρὸς ὅλα, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούμενων σημείων, ὑπογράφοντες τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν τοιαύτων σημείων περὶ ὅσον ἔγινε συμβιβασμὸς, θεωρεῖται ὡς ἀμεταθέτως ὀριστικὸς, καὶ μόνον τὰ ἐπὶ ἀμφισβητούμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν Διοικητὴν, διὰ ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ διοικητικὸν δίκαιον.

40. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐνεργεῖ ἡ ὁροθετικὴ ἐπιτροπὴ μετ' ὅλων τῶν γειτνιάζοντων δήμων, μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ σύνορα τοῦ δήμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, καὶ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ γενόμεναι διορθώσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁροθεσία πάντοτε γίνεται μεταξὺ δύο δήμων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὄριων ἐκάστου ἐπομένου δήμου, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσδιορίζωνται μόνον αἱ γραμμαὶ, ὅσαι δὲν εὐθε-

ρήθησαν εἰς μίαν τῶν προηγουμένων ἐξετάσεων.

41. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως συνωδευμένα μετὰ ἀναφορὰν ἀπὸ τοῦ δημαρχεῖον εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν καὶ οὗτος θέλει τὴν διευθύνει εἰς τὸν ἀνήκοντα Διοικητὴν εἰς τὴν ἀναφορὰν θέλει γίνεσθαι λόγος ἂν τὰ ὄρια τοῦ δήμου προσδιορίσθησαν ἐντελῶς ἀνευ σημείου ἀμφισβητουμένου, ἢ ἂν ὑπάρχουν δυσκολίαι, καὶ ὅποιαι. Ὁ Διοικητὴς θέλει καταχωρίζει ἐκάστην ἀμφισβήτησιν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, καὶ ἐπιθέτει καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πρωτόκολλα τὴν ἐπίσημόν του ἐπικύρωσιν.

42. Ἀφ' οὗ ὅλα τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θεωρηθοῦν κατὰ τὸν ἀνω τρόπον καὶ σημειωθοῦν αἱ ἀμφισβητήσεις, μεταβαίνει ὁ διοικητὴς προσωρινῶς εἰς τὸν δήμον ἐκείνον ὅπου ὑπάρχουν ἀμφισβητούμενα ὄρια, διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ τόπου τὰς ἐξετάσεις, ὅσαι θέλουν τὸν ὁδηγήσει διὰ ν' ἀποφασίσῃ ὅπου ὑπάρχει ὑποδιοικητής, οὗτος θέλει κάμει τὰς ἐπὶ τοῦ τόπου ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας ὁ διοικητὴς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαις.

Πρὸς τοῦτο ὁ διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητὴς μεταβαίνει συνωδευόμενος ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίως ὅπου κείνται αἱ ἀμφισβητούμεναι γραμμαὶ καὶ τὰ σημεῖα, ἀκούει καὶ καταγράφει εἰς πρωτόκολλον τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους των, καὶ ἐκδίδει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς ἀπολογίας.

Εἰς τὸν δήμον ὅστις δὲν ἤθελεν εὐχαρίστηθαι ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ.

Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ ἀπαίτησις θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, καὶ οὗτος χρεωστῆ νὰ τὴν καθυποβάλλῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν μετὰ τῶν περὶ

δροθεσίας ἀμφισβητηθείσων πράξεων, ἐπισυναπτων καὶ τὴν δικαιολογητικὴν ἀναφορὰν τοῦ.

13. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία συζητεῖ τὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτιολογιῶν τῇ ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της, περιέχουσαν ἐπίσης τὰς αἰτιολογίας. Ἄν τὰ ἔγγραφα δὲν φαίνονται ἱκανῶς ἐντελῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ὥστε νὰ ἐξάξῃ ἐξ αὐτῶν ἀπόφασιν βέβαιον, δύναται νὰ διατάξῃ ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν, καὶ ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

Ἐάν τὰ ἀμφισβητούμενα δύο δῆμων ὅρια ἀνήκουν εἰς δύο διοικήσεις, ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ὁνομάζει ἓνα τῶν διοικητῶν αὐτῶν διὰ ν' ἀποφασίσῃ πρωτοκλήτως.

14. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἂν ᾖναι σύμφωνα μετὰ τὴν τοῦ διοικητοῦ καθίσταται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὑποχρεωτικὴ καὶ κατὰ πάντα λόγον ἀνέκλητος.

Διαφερουσῶν τῶν δύο ἀποφάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἐκκλησις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκκλησίσεως θέλει διδασθαι ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν.

15. Πρὶν γίνῃ ἀναφορὰ εἴτε εἰς τὴν διοικητὴν εἴτε εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν, δύναται οἱ διαδίκου δῆμοι τὰ ζητήσωσι τὴν διὰ διαιτητῶν ἀπόφασιν· χρεωστεῖ μάλιστα ὁ διοικητὴς νὰ πασχίξῃ εἰς τὸ νὰ καταπέλθῃ αὐτοὺς νὰ προτιμοῦν τὸ μέσον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀργοποριῶν καὶ ἐξόδων. Ἄν ἡ δίκη γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἐκλέγει ἕκαστος τῶν δύο διαδίκων δῆμων ἀπὸ ἓνα διαιτητὴν ἀπὸ τοὺς πλησιεστέτους μὴ διαδίκους δῆμους, καὶ ὁ διοικητὴς τὸν τρί-

τον ὡς ἐπιδικαιτητὴν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο τῶν διαιτητῶν συζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ὁρίων καὶ ὅλας τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐπιτοπίως, καὶ δόξαν τὸν κατὰ νόμον ὅρκον, ἀποφασίζει κατὰ συνειδήσιν. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐγγράφῃ τῆς συνυποσχέσεως εἰς πρωτόκολλον γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνηκόντος εἰρηνοδίκου, ἐκκλησις τῆς συνυποσχέσεως δὲν συγχωρεῖται.

Μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν καὶ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν (ἄρθρ. 12 καὶ 13) σημειοῦνται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ τόπου τὰ οὕτω προσδιορισθέντα ὁριστικὰ σημεία, ὡς ἐβρέθη ἄνω εἰς τὰ ἄρθρ. 6.

16. Ἄμα λάβῃ ἐντελὴς πέρας ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δῆμων, εἴτε διὰ συνυποσχετικοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 12, 13 καὶ 14 ῥηθείσων ἀρχῶν, ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρ. 6 καὶ 12 προσωρινῶς σημειωθέντα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύο δῆμων ὁροθετικὰ σημεία, θέλουν σημειωθῆναι ὁριστικῶς καὶ ὁριστικῶς δι' ὁροθετικῶν λίθων, καὶ θέλει συντελεσθῇ περὶ τούτου πρωτόκολλον. Οἱ λίθοι αὗτοι πρέπει νὰ εἶναι λευκισμένοι, καὶ θέλουν φέρει σημεῖόν τι ἰδιαιτέρον.

17. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὁροθεσίας θέλουν κατατίθεσθαι καὶ διατηρεῖσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητοῦ, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀμφισβητῶν ἢ διενέξεων, νὰ ληφθῶσι διασαφήσεις, καὶ νὰ γίνηται ἀπόφασις.

Ἐκαστος δῆμος δύναται ἂν τὸ ζητήσῃ νὰ λάβῃ μετὰ τῆς τοῦ ἐξοδῶ ἐπικυρωμένον αὐτῶν ἀντίγραφον, διὰ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς τὰ δημοτικὰ ἀρχεῖα.

18. Προσδιορισθέντα ἀπαξ κατὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας τὰ ὅρια ἑκάστου δῆμου πρέπει νὰ διατηρῶνται καταφανῆ. Πρὸς τοῦτο θέλει γίνεται ἐτησίως ἐπιθεώρησις αὐτῶν καὶ ἀναζήτησις τῶν ὁροθετικῶν λίθων, ἡ ἐργασία αὕτη θέλει γίνεται ἀπὸ δύο μέλη τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν γειτνιαζόντων δῆμων κοινῶς, καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων θέλει ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν ἴδιον δῆμαρχον περὶ τῆς

καταστάσεως τῶν ὄρων, καὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς· οἱ ἀπωλεσθέντες ὄροι θέλουν ἐντικαθιστάσθαι ἀμέσως ὑπὸ τῶν δύο μελῶν κοινῶς.

19. Τὰ ἐξόδα τῆς ἐπιδιορθώσεως ἀναπληρώσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ὁρίων θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ συνορεύοντος δήμου ἀνά δύο καὶ κατ' ἕνα μέρος διὰ τοῦτο ὁ λογαριασμός τῶν ἐξόδων τούτων θέλει κρατεῖσθαι πάντοτε ἰδιαίτερος.

Τὰ ἐξόδα τῆς διὰ τοῦ διοικητοῦ, τῆς Γραμματείας τῶν ἑσωτερικῶν, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τῶν διατεταγμένων συζητήσεως καὶ ἀποστάσεως προσδιορίζονται κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

20. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξηγηθῇ ἀντικρίτως ὑφ' ἑκάστου διοικητοῦ καὶ ὑποδιοικητοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἀντὶ συνελθόντας ἀρχαρχούς τῆς ἰδίως διοικήσεως, ὡς τοῦτο διατάχθη προηγουμένως περὶ τῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν προκηρυσσίνην.

Ἐκαστος διοικητὴς καὶ ὑποδιοικητὴς θέλει ἐπαρτυρεῖ, ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, διὰ τὴν ἀκριβὴ αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐν τῇ τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεώς του, ὑποσυντάξας ἰδίως ὥστε νὰ διδῶνται εἰς τοὺς δήμους μὲ ἰδίαν αὐτῶν ἐξόδα ἀνθρώποι ἱκανοὶ διὰ νὰ κρατοῦν τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Δεκεμβρίου 1838.

— — —

591. Α. Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) νόμου, περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ.

ΘΘΩΝ κλπ.

Προνοοῦντες διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν ἡμετέρων Γραμματέων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἑσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι ἐν συνόδῳ, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 44 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ, θέλουν κάμνει τὸν ἀναλογισμὸν εἰς τοὺς δήμους τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαιῶν στρατιωτῶν, τῶν ὁπλῶν ὁ ἀριθμὸς, καθὼς καὶ ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τὰς διοικήσεις, θέλουν προσδιορίζεσθαι δι' ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας.

Ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τοὺς δήμους θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν πληθυσμὸν των. Ἐπὶ τούτῳ εἰ διοικηταὶ θέλουν υποβάλλει πάντοτε εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀντίγραφον τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων ἐκάστου δήμου.

Ὅπου εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐσχηματίσθησαν, οἱ διοικηταὶ θέλουν κάμει ἀντὶ αὐτῶν τὸν ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς δήμους.

2. Οἱ δήμαρχοι ἐρεῖλουν νὰ ἐμφυγόνται μὲ πάντα τρόπον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐθελοντῶν διὰ τοῦτο, ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν ἑσωτερικῶν τῆς προσδιορίζουσης τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν εἰς τὰς διοικήσεις ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πρὶν ἀρχίσῃ ἡ στρατολογία θέλουν δημοσιεύει προκηρύξεις προτρεπτικὰς εἰς ἐθελούσιον ἀπογραφὴν, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται ῥητῶς τὸ δεῦτερον ἐδάφους τοῦ ἀρθρ. 6. τοῦ περὶ ἀπογραφῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Αἱ προκηρύξεις αὗται θέλουν ἀνγκινώσασθαι κατὰ 3 συνεχεῖς ἑορτὰς ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὰ δημαρχεῖα καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων.

3. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπογραφῶσιν ὡς ἐθελονταὶ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου των διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των.

4. Οἱ δήμαρχοι κρατοῦν ἰδιαίτερα βιβλία, ὅπου καταγράφουν τὰς ἐθελούσιους ἀπογραφὰς, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόμα-

τος, ἐπώνυμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, μεγέθους, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀπογραφομένου ἐθελοντοῦ.

5. Ὁ δήμαρχος καταστρώνει τὴν πρᾶξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα τύπον ὑπὸ στοιχ. Α.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφομένων καὶ δεκτῶν γενομένων ἐθελοντῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ Δήμου.

ΜΕ ΟΣ Β.

Περὶ συντάξεως, δημοσιεύσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν Στρατολογικῶν πινάκων.

7. Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάττωσι τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἀκριβείαν.

Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν θέλουν ἔχει ὡς ὀδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου, τὰς ἐκθέσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίας ἀξιοπίστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα Ἰερέων, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν δημόσιον φήμην.

8. Ὁ στρατολογικὸς πίναξ περιέχει ἅ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τεταγμένος ἕκαστος β'. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ γ'. τὴν ἡλικίαν δ'. Ἄν ᾖναι ἑγγαμοὶ ἢ χηρεύοντες πατέρες οἰκογενειῶν, ἢ δὲν ὑπανδρεύθησαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου ε' ἐκ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονὴν του εἰς τὸν Δήμον ς'. τὸ ἐπιτάγῃμα ἢ ἐπαγγέλμα του.

9. Τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίων θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸν πίνακα κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν.

10. Ἄμα ὁ Δήμαρχος συντάξῃ τὸν πίνακα, ὀρεῖται νὰ τὸν δημοσιεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς δημότας διὰ τοιχοκολλήσεως τόσον εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων, ὅπου μένει ἐκθεμένος ὁκτώ ὁλοκλήρους ἡμέρας.

11. Συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν

στρατολογικῶν πινάκων, οἱ δήμαρχοι θέλουν δημοσιεύσαι πρόγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει προσδιορίζεσθαι ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἣν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας. Ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ 9 ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ στρατολογικὸς πίναξ.

12. Τόπος τῆς ἐξετάσεως προσδιορίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, καὶ ὁ δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις.

13. Ὁ Δήμαρχος ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῆς συναθροίσεως τόπον τὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ Δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκομένους, ἂν γνωρίζωσι νέους ἱκανοὺς παραλειφθέντας, ἢ ἂν αὐτοὶ ἔχουν νὰ κάμωσι παράπονα κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των δὴλ. ἂν νομίζουν, ὅτι δὲν ἔχουν, ἢ ὑπερέβησαν τὴν σημειωθείσαν δι' αὐτοὺς ἡλικίαν, ἢ ὅτι ὑπάγονται εἰς τινὰ τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 40 περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

14. Ὅσοι ἔχουν νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς προτάσεις των μὲ τὰς ἀναγκίας ἀποδείξεις.

15. Ὁ Δήμαρχος ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει αἰτιολογημένως περὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἢ παραπόνων καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους.

16. Αἱ τυχόν ἐκκλήσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δημάρχου πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς ἐπιούσης παραδίδονται δὲ ἀμέσως εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὰς διευθύνει, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν Διοικητὴν, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτόκολλον τῶν ἀποφάσεων του. Οὗτος χρεωστεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του, ἥτις ἐπίσης πρέπει νὰ ᾖ αἰτιολογημένη.

17. Ἄμα λάβῃ ὁ δήμαρχος τὰς ἀπο-

φάσεις τοῦ Διοικητοῦ, γνωστοποιεῖ αὐτὰς εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀφορῶσι καὶ συγχρόνως ἐπιδιορθώνει κατ' αὐτὰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας.

Μετὰ τὴν ἐπιδιορθώσιν τῶν πινάκων δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ πλέον προσθήκη εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' οἱ τυχόν παραλειφθέντες στρατεύσιμοι, ἐγγράφονται κατὰ τάξιν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

18. Οἱ ἔχοντες νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα κατὰ τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδιορθώσεως τῶν πινάκων δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν, ἣτις ἀποφασίζει ὀριστικῶς. Ἀλλ' ἡ προσφυγὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ.

49. Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖα ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τινος τῶν προσφύγοντων καὶ προσδιορισθῇ οὗτος διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τότε ἀπαλλάττεται καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν μετ' αὐτὸν τὸν ἀμέσως ἀνωτέρων ἀριθμὸν.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Περὶ κληρώσεως.

20. Τὴν 18 ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ὁ στρατολογικὸς πίναξ, ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως.

24. Ὁ Δήμαρχος ἔχει προηποτασμένον τὸν πίνακα τῆς κληρώσεως τοῦ δήμου ὅστις συντάσσεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα τύπον ὑπὸ στοιχ. Β.

22. Ἡ κλήρωσις γίνεται διὰ ψηφοδελτίων ὁμοιομόρφων, ἐντύπων ἢ γραπτῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ ἓνα ἀριθμὸν. Συστρέφονται δὲ κλινοδροειδῶς.

23. Ἐκαστον ψηφοδέλτιον φέρει διάφορον ἀριθμὸν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ψηφοδελτίων νὰ σχηματίζῃ συνεχῆ σειρὰν ἀριθμῶν ἴσων μετ' ὁ ἀριθμὸν τῶν ὅσοι ἔχουν νὰ λάβωσι κλήρον.

24. Ὁ Δήμαρχος ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ἴσος μετ' ὁ ἀριθμὸν τῶν κληρωθησομένων, θέλει τὰ μονογράψει, τ' ἀνακατώσει καὶ τὰ ῥίψει

εἰς κάλπην πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν προηποτασμένην.

25. Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ δήμου προσκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν τάξιν, μετ' ὅποιαν εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸν στρατολογικὸν πίνακα.

26. Ἐκαστος νέος προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην θεμένην εἰς τὴν τράπεζαν λαμβάνει ἀνὰ ἓν ψηφοδέλτιον. Οἱ γονεῖς τῶν ἀπόντων, ἢ εἰς ἑλλειψίν των ὁ δήμαρχος, λαμβάνουν τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν.

27. Ἐκαστος τῶν στρατευσίμων νέων λαμβάνων τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἀνοίγει αὐτὸ καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὸν δήμαρχον ἢ εἰς τὸν γραμματέα τῆς δημαρχίας, ὅστις ἐγγράφει τὸν ἐμπεριεχόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν κληρωτικὸν πίνακα θεμένον ἐπὶ τῆς τράπεζης, καὶ ἀντικρὺς αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτὸν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

28. Εἰς καμμίαν περίστασιν ἡ κλήρωσις δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου, καὶ ἂν κατὰ πικροδρμήν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων τῶν ῥιφθέντων εἰς τὴν κάλπην εὐρεθῇ κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι ψηφοδέλτια θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

29. Ἐν τῶν λαβόντων τὰ ψηφοδέλτια νέων, ἐκεῖνοι θέλουσι σχηματίσει τὴν ἀναλογηθεῖσαν εἰς τὸν δῆμον μερίδα τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες εἶναι πρῶτοι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ π. χ. ἂν εἰς δῆμος ἔχῃ πεντήκοντα στρατευσίμους, καὶ ὀφείλει νὰ δώσῃ δέκα στρατιώτας, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ ἑνα ἕως δέκα.

30. Οἱ ἀπόντες ἀπὸ τὴν κλήρωσιν καὶ οἱ μὴ διορίσαντες ἐπίτροπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν κλήρον αὐτῶν αὐτῶν, θέλουν καταταχθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ τρέχοντος ἔτους, τῶν ἀναλογούντων εἰς τὸν δῆμον. Θέλουσι δὲ ληρῇ τὰ ἐνταχθεῖν καὶ μέτρα παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τῶν

ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῶν.

ΜΕΣΟΣ Δ'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν νέων, ἂν ἦναι ὑγιεῖς καὶ ἔχουσι τὸ προσδιωρισμένον μέγεθος.

34. Τὴν 33 ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων, πρέπει νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως οἱ προσδιορισθέντες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν νέοι, διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν ἂν ἦναι ἐντελῶς ὑγιεῖς, καὶ ἔχουσι τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένον μέγεθος· συνοδεύονται δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως παρ' ἑνὸς δημοτικῷ ὑπαλλήλῳ, ὅστις χρεώσται νὰ φροντίῃ περὶ τῆς τροφοδοσίας τῶν νεοσυλλέκτων, κατὰ τὰς ἰδίως ὁδηγησάμενας ὁδηγίας.

32. Ἐκαστος δῆμος θέλει προσθῇσει εἰς τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τοῦ κλήρου νέους καὶ ἕν τρίτον τοῦ ἀριθμοῦ, λαμβανόμενον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔσυχον τοὺς ἀμέσως μεγαλητέρους ἀριθμούς, μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὅσοι ἤθελον ἀποδεῖχθαι ἀνίκανοι.

33. Ἐν συμβούλιον καλούμενον Στράτολογικὸν ἢ Συμβούλιον καὶ συγκείμενον ἀπὸ 3 μέλη, τὸν Διοικητὴν, τὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως Μοίραρχον ἢ Ἱπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν, θέλουν ἐξετάζει τοὺς εἰς αὐτὸ σταλμένους νέους, ἂν ἦναι ἢ δὲν ἦναι σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄν τὰ τρία μέλη δὲν μείνωσι συμφωνοῦν, ἢ ἔταν ἔχῃ τις ἐξ αὐτῶν ἀμφιβολίας περὶ τινος ἀτόμου, τοῦτο στέλλεται, ὡς οἱ λαοί, παρὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὅποιαν χρεωστοῦν νὰ συναθροισθῶσιν οἱ νεοσύλλεκτοι, διὰ νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὅποιαν κοινοποιῶνται ἐνταυτῷ δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις.

Θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἱατρὸν διὰ νὰ συμμορφωθῇ αἱ ἰδιαιτέρας ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 39^ο σημειωθέντας ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς, καὶ ἐπομένως ὁ διοικητικὸς ἱατρὸς ἢ ὁ ἐκκληρὼν τὰ χρέη αὐτοῦ ἱατρὸς μένει ἡ πόλογος διὰ κάθε ζημίαν προσελθούσαν ἀπὸ σφάλμα του.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει διοικητικὸς ἱατρὸς θέλει ἐκκληρώσει τὰ χρέη αὐτοῦ εἰς τὸν κανονικὸν ἱατρὸν, τῶν διαμενόντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως· θέλει δὲ δοθῇ ἀνάλογος ἀντιμισθία εἰς αὐτόν.

34. Πρὸς καταμέτρησιν τῶν νέων θέλει σταλῇ μέτρον εἰς ἐκάστην διοίκησιν. Εἰς τὴν καταμέτρησιν οἱ νέοι θέλουσιν ἵστασθαι ἔρβιοι ἔχοντες γυμνὴν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνυπόδητοι.

35. Ὁ ὀφειώματις τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις ἂν τις τῶν παρουσιαζομένων δὲν τοῦ φαίνεται ἱκανὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

36. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως ταύτης οἱ νεοσύλλεκτοι διευθύνονται εἰς τὰς διὰ τὴν συνάθροισιν καὶ διανομὴν τῶν προσδιωρισμένας πόλεις ὡς ἐρεξῆς ᾧ. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀχαΐας, Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας, Εὐρυτανίας καὶ Τριφυλίας εἰς Μισολόγγιον β'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀμφίπολιν γ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φθιώτιδος, Θηβῶν καὶ Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα δ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Ἀττικῆς εἰς Ἀθήνας ε'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀργολίδος, Κορινθίας, Κυνουρίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς Ναύπλιον ς'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μήλου, Θήβας, Νάξου, Σύρου καὶ Τήνου συγκεντρώνονται πρῶτον εἰς τὴν Σύρον καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Ναύπλιον ζ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας εἰς Ἀρσίουπολιν η'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μαντινείας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Ἠλείας, Κυλληνίας καὶ Γόρτυνος εἰς Τρίπολιν.

37. Οἱ νεοσύλλεκτοι μετακομίζονται

εἰς τὰς ἐρηθείας πόλεις παρ' ἀποσπασμάτων τῆς χωροφυλακῆς, οἱ δὲ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων φροντίζουν διὰ τὴν τροφοδοσίαν αὐτῶν.

38. Εἰς τὰς πόλεις ταύτας εἶναι διωρισμένοι στρατιωτικαὶ ἐπιτροπαὶ συγκείμεναι ἐκ τοῦ φρουράρχου ἢ ἄλλου ἐπιτηδεις στελλομένου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουροῦντος τάγματος, ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτου διοριζομένου δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ ἐξ ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προσκολλᾶται καὶ στρατιωτικὸς ἰατρός.

39. Διανεμονται εἰς τὰ διάφορα συστήματα καὶ σώματα τοῦ στρατοῦ οἱ νεοσύλλεκτοι, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι γνωστοποιούνται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τῶν δι' ἕκαστον σύστημα ἀπαιτούμενων ιδιοτήτων. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν νήσων καθ' ὅσον δὲν ἀναγκαιοῦν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ κατατάσσονται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ πυροβολικόν, ἂν ἔχουσιν τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας τάσσονται εἰς τὸ 3 ἢ 4 ἐλαφρὰ τάγματα τῆς Μάνης, ἂν ταῦτα δὲν ἦναι ἤδη πλήρη διὰ τῆς κατατάξεως ἐθελοντῶν.

Ὁ στρατιωτικὸς ἰατρός ἐξετάζει σωματικῶς τὸν νεοσύλλεκτον, ὁπότε ἔχει βασίμους λόγους διὰ νὰ στοχασθῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἄν οὗτος ἀναγνωρισθῇ ὡς τῷ ὄντι ἀνίκανος, γίνεται ἡ ἐγγράφος ἐκθεσίς τῶν αἰτιῶν, ἐξετάζεται παρὰ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἂν αὕτη ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τοῦ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, τότε ὁ ἀρμόδιος δῆμος χρεωστεῖ νὰ στείλῃ, ἀντὶ τοῦ ἀποδειχθέντος ἀνίκανου, ἕτερον τὸν λαβόντα τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν τελευταῖον τῆς ἀναλογίας τοῦ δῆμου.

40. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διανομῆς, οἱ νεοσύλλεκτοι ἐρχίζονται τὸν ἔρκον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ παραδίδονται μετὰ ταῦτα

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Α'.

εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν σωματίων ἐκείνων, εἰς τὰ ὅποια ἐδιωρίσθησαν. Οἱ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων χρεωστοῦν νὰ τροφοδοτῶσι τοὺς νεοσύλλεκτους ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν φρουράν.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ ἀντικατάστασως

41. Ἡ ἀντικατάστασις ἐνεργεῖται διὰ συμφωνητικοῦ ὁμολογουμένου μεταξὺ τοῦ ἀντικατασταίνοντος καὶ τοῦ ἀντικατασταίνουμένου.

Τὸ συμφωνητικὸν γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνέκοντος συμβολαιογράφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμφωνητικά.

42. Ὁ ἀντικατασταίνων πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ μέγεθος καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ιδιότητας, τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου προσδιορίζει διὰ τοὺς ἀπογραφομένους.

43. Ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀντικατασταίνοντος, πρὶν ἀναχωρήσασιν οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸν δῆμον, γίνεται ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ὅστις κάμνει ἐκθεσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ λαμβάνει συγχρόνως σημείωσιν ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ.

44. Ἀμα γίνῃ δεκτὸς ὁ ἀντικατασταίνων, παρὰ τῶν εἰς τὴν εξέτασιν προσδιωρισμένων ἐπιτροπῶν, ὁ ἀντικατασταίνουμος δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς καμμίαν εὐθύνην ἕνεκα τούτου, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελε λειποτακτῆσθαι ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀφῆς ἡμέρας ἔδωκε τὸν ὅρκον.

45. Ὁ διοικητὴς εἰδοποιεῖ ἁμέσως τὸν ἀντικατασταθέντα περὶ τῆς λειποταξίας ταύτης καὶ τὸν προσκαλεῖ ν' ἀπέλθῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα, διὰ νὰ λάβῃ τὸν τόπον του.

46. Ἄν ὁ ἀντικατασταθεὶς ζητήσῃ προθεσμίαν, πρὸς εὑρεσιν ἄλλου τινὸς ἀντικατασταίνοντος, ὁ διοικητὴς θέλει χορηγήσῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ υπερβαίνῃ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

47. Ὁ διοικητὴς θέλει εἰδοποιήσῃ τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα, περὶ τῆς δοθείσης προθεσμίας πρὸς γνῶσιν του.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἡμέτερον ναυτικὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην ναυτῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν πρῶτην στρατολογίαν, θέλομεν ἐκδώσει ὡς πρὸς τοῦτο ἐγκαίρως τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἰδιαιτέρους ὁρισμούς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Ἰανουαρίου 1838.

ΔΗΛΟΦ.

592. Περὶ τοῦ φόρου τῆς ξυλείας.

Διὰ τὰ ἀποφύγωμεν ἀφ' ἐνὸς μέρους τὰ ἐπανεληλυμμένα παράπονα τῶν ξυλευομένων ὡς πρὸς τὴν ὑπέρμετρον δῆθεν ἐκτίμησιν τῆς ξυλείας ἐκ μέρους τῶν δασονόμων, ἀφ' ἐτέρου δὲ διὰ τὰ περιστῆλωμεν καταχρήσεις αἰτίνες προσέκυψαν ἐκ τῆς αὐθαιρέτου ταύτης ἐκτιμήσεως, ἐγκρίνομεν νὰ ληφθῶσιν προσωρινῶς, διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὡς θάσις τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ξυλείας, αἱ διατιμήσεις αἰτίνες κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ' 30150 ἀπὸ 8 Ὀκτωβρ. π. ε. Διαταγῆς μας, ἐξετέθησαν παρ' ὑμῶν, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ ταμιῶν, καὶ ὑποβλήθησαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν. Τὴν διατίμησιν ταύτην θέλετε ἔχει ὑπ' ἄψιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς ξυλείας, καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου, κατὰ δημορχία, καὶ δὲν δύνασθε νὰ κάμετε τὴν ἐλαχίστην τροποποίησιν εἰς τὰς τιμὰς ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Γραμματείας.

Σὰς κάμνομεν δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ φόρος τῆς κατεργασμένης ξυλείας (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πουρκάδων), ἥτις ὡς τοιαύτη κατεχωρήθη εἰς τὰς ἀδείας ὑλοτομίας, καὶ εἰς τὰ διβλία εἰσπράξεως, προσδιορίζεται πρὸς 20 ο|⁰ καὶ 10 ο|⁰ διὰ τὰ κωσόξυλα, καὶ ἀκατέργαστον ξυλικὴν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὀνομαζομένων βουδῶν, πληρόνεται φόρος 15 ο|⁰ καὶ 25 ο|⁰—διὰ τοὺς ἀνθρακας 15 ο|⁰ καὶ 10 ο|⁰. Διὰ δὲ τὰ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα καθὼς διὰ τὴν ῥητίνην πληρόνεται φόρος 10 ο|⁰ καὶ 25 ο|⁰ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀσβέστου καὶ τῶν κεράμων 10 ο|⁰.

Εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀδείων ὑλοτομίας θέλει γίνεσθαι ἡ παρατήρησις εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὴν ἀδειαν, ὅτι, ἐὰν οὗτος δὲν δυνηθῇ ἐντὸς τῆς προσδιορισθεσμένης προθεσμίας νὰ ὑλοτομήσῃ τὴν ἐνδιαλαμβανομένην εἰς τὴν ἀδειαν ποσότητα, φεῖλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὴν δασονομικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἀδείας, εἰδεμὴ εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ὑλοτόμος δι' ὅλην τὴν εἰς τὴν ἀδειαν διαλαμβανομένην ποσότητα.

ἄς προσκαλοῦμεν δὲ νὰ προσέγαιε ἀκριβῶς εἰς τὴν τακτικὴν κατάστρωσιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ σὰς κοινοποιούμεν ὅτι ὑμεῖς φέρετε τὴν εὐθύνην δι' ὅσα τυχὸν ἤθελον παρεισθῶσει λάθη εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῶν λογαριασμῶν τούτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1839.

ΔΗΛΟΦ.

593. Περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἀσβέστου καὶ κεράμων.

Οἱ ἀσβεστολίθοι, καὶ ὁ πηλὸς ὅστις χρησιμεύει εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κεράμων, θεωροῦνται ὡς ἰδιαίτερα προϊόντα, καὶ ἐπομένως ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ § 16 τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρ' 1836 Β. Διατάγματος. Ὁ ἐπ' αὐτῶν φόρος ἐπροσδιορίσθη ἤδη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 13780 ἀπὸ 13 Σεπτεμβρ. 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 14174 ἀπὸ 2 Ἰουνίου 1838 ἐγκυκλίων Διαταγῶν μας ἄλλ' οἱ δασονόμοι ἐπροσδιόρισαν ἔχρι τοῦδε τὸν φόρον τῶν ἰδιαιτέρων τούτων προϊόντων ποτὲ μὲν πρὸς 25 ο|⁰ ποτὲ δὲ πρὸς 10 ο|⁰. Ἐπομένως ἀναγκάζομεθα νὰ διασαφίσωμεν τὰς διαληφθεῖσας ἐγκυκλίους ὡς ἐφεξῆς.

« Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἀσβεστολίθων καὶ πηλοῦ προσδιορίζεται πρὸς 10 ο|⁰, » κατὰ προϊόν αὐτῶν, ἥτοι διὰ τὴν ἀσβέστον κατὰ καντάρι, διὰ δὲ τοὺς κεράμους κατὰ κομάτι κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν, ἀφ' ὅποιον δῆποτε προέρχεται μέρος εἴτε ἐθνικόν, εἴτε ἰδιόκτητον. Ἐὰν ὅμως ἡ πρὸς κατασκευὴν ἀσβέστου καὶ κεράμων ξυλεῖα δὲν ᾖ ἐκ τῆς πρῆ-

ποριζομένης¹ ἐλευθέρας φόρου ξυλείας εἰς
ὃν § 10 τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβ. Β. Διατάγ-
ματος, τότε αὕτη συμφωνίᾳ με τοὺς ὀρι-
σμούς τοῦ § 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος
πόκειται εἰς φόρον 25 0|0 καὶ 45 0|0,
κατὰ τοῦ ἔναι διαληφθέντος φόρου 10 0|0.
Εἰς τοιαύτην περίστασιν πρέπει ν' ἀναφέ-
ρῃται εἰς τὰς ἀδείας ὅχι μόνον ἡ ποσότης
καὶ ὁ φόρος τῆς ἀσδέσου ἀλλὰ καὶ ἡ ποσότης
καὶ ὁ φόρος τῶν ἀναλισκομένων καυσοξυ-
λων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρ. 1839.

ΔΙΑΛΟΓΗ

92 Περί τῶν διδομένων εἰς τὰ ταμεῖα ἀπο-
δεικτικῶν ἀφωρόντων τὴν παραλα-
βὴν χαρτοσήμου.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ὅποια
ἰδονται εἰς τὰ ἀρμόδια ταμεῖα, ἀπὸ τὰ
πολλὰ λαμβάνουν αἱ διάφοροι ἀρχαὶ ἐπὶ
ιστώσει σφραγιστὸν χάρτην, μένει πολ-
λᾷκι σημειωμένον ὁλόκληρον τὸ ποσὸν
οὗ ἐπὶ πιστώσει ληφθέντος χάρτου, μὴ
ἐνομένης φροντίδος, ὅταν μετὰ ταῦτα
ληφθῶνται εἰς λογαριασμὸν αὐτοῦ χρή-
ματα καὶ ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου
ἀμῖα γραμμάτιον παραλαβῆς, νὰ σημει-
νῇται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τὸ πα-
ραδοθὲν ποσόν, ἢ ν' ἀναγνωῖται τὸ ἀπο-
δεικτικὸν διὰ τὸ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον
μόνον, καὶ ὥς ἐκ τῆς παραμελήσεως ταύ-
της τὸ χρέος τῶν πιστωσίων ἀρχῶν μένει,
εἰρηται, ἀκέραιον ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ.

Ἐπειδὴ ἐντεῦθεν διὰ τῶν ἐπιθεωρήσεων
ἐν ἑμπορεῖ νὰ προκύβῃ ἀκριβὲς ἐξελεγχί-
ς πρὸς τὴν διαχειρίσιν τοῦ χαρτοσήμου
εἰς τὰ ταμεῖα, μένουν δ' ἂν ἑτέρου καὶ
ἔσται αἱ πιστώσιμοι ἀρχαὶ ὑπὸ εὐθύνην
τὴν ἀκέραιον ποσόν, ἐν ὅσῳ δὲν ἔχουν
καθαρισμένην τὴν μετὰ τοῦ ἀρμοδίου
ταμεῖου ληψοδοσίαν των.

Τὸ Συνέδριον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ
προκαλέσῃ ἐπισήμως διὰ τῆς παρουσίας
ἑκαστῆς ἀρχῆς, ὅσαι λαμβάνουσιν ἐπὶ
πιστώσει χαρτόσημον, παραδίδουσαι τοῦ
λοιποῦ εἰς τὰ ἀρμόδια ταμεῖα χρήματα
εἰς λογαριασμὸν τοῦ ληφθέντος παρ' αὐτῶν

ἐπὶ πιστώσει σφραγιστοῦ χάρτου, νὰ ση-
μειώνωσιν ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ
τῶν τὰ πληρωθὲν ποσόν, τὸν ἀριθμ. καὶ
τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐκδοθέντος γραμμα-
τίου παραλαβῆς τοῦ ταμεῖου, ἢ ν' ἀναγνω-
νῶσι τὰ ἀποδεικτικά των λαμβάνοντες,
ὀπίσω τὰ προγενέστερα, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ
πάντοτε παρ' ἐκάστῃ ταμεῖῳ ἀποδεικτι-
κὸν μιᾶς ἐκάστης πιστωσίμου ἀρχῆς διὰ
τόσον μόνον ποσόν, ὅσον πραγματικῶς ὀ-
φείλεται ἐπὶ πιστώσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1839.

595. Α. Περί ἐγκρίσεως ἐπιτροπῆς δεχομένης
τάς πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Πανεπιστημίου
προσφοράς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείας τῆς
Ἑπικρατείας περὶ τῆς κάτω σημειουμένης
ὑποθέσεως:

Α'. Ἐγκρίνομεν εὐχαρίστως, ὥστε ἡ παρὰ
τῶν Κ. Κ. Γ. Α. Πάλλη, Θ. Πάλλη, Γ. Κουν-
τουριώτη, Γ. Γενναδίου Α. Ζαήμεν, Βράνδης,
Θ. Κυλοκοτρώνη, Ν. Βάμβας, καὶ Κ. Σχινᾶ
συγκειμένη ἐπιτροπὴ νὰ δεχθῇ τὰς μέχρᾳ
τουδὲ παρὰ φιλογενῶν τινῶν προσφερθεί-
σας ποσότητας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ κατα-
στήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου
καὶ τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν συλλογὴν συνεισφορῶν, ὅσαι Ἑλ-
ληνες καὶ Φιλέλληνες ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς
Ἑλλάδος ἤθελον φιλοτιμηθῇ νὰ κάμνουν
πρὸς τὸν ἀξιώπαινον τοῦτον σκοπόν.

Β'. Διὰ νὰ θεωρῇται πλήρης ἡ ἐπιτροπὴ,
πρέπει νὰ ᾖναι πρᾶντα τουλάχιστον πέν-
τε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς αἱ δὲ πράξεις αὐ-
τῆς καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγράφα νὰ σφύρουν τὴν
υπογραφήν τοσούτου ἀριθμοῦ.

Γ'. Χορηγοῦμεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύ-
την τὴν ἀδειαν νὰ φερῇ σφοχγίδαν μετὰ τὴν
Γλαυκὰ εἰς τὸ μέσον, καὶ περὶ τὴν ἐπι-
γραφὴν «Ἡ ἐπὶ τῶν συνδρομῶν πρὸς ἀνέ-
γερσιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπι-
τροπὴ.»

Δ'. Ἄμα ᾔθελε συλλεχθῇ ποσότης ἰκανὴ
πρὸς ἐνάρξιν τῆς αἰκοδομῆς, ἡ ἐπιτροπὴ

θέλει αναφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ζητήσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἡμετέραν ἀδειαν· δοῦναι δὲ αὐτῇ ἡ ἐπιτροπὴ συνεννοουμένη μετὰ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου διορισθέντος ἀρχιτέκτονος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβούλου Κυρίου Σάουβερτ, θέγει φροντίσει ἀμέσως τὴν ἀνεγερσιν τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὸ ἐγκριθένον σχεδίον, καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ συνδεύοντος αὐτὸ ὑπολογισμοῦ.

Ε'. Ἄν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς ἤθελε μείνῃ περισσευμά τι τῆς συλλεχθσομένης ποσότητος, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπαγορεύσῃ νὰ μείνῃ ἀριστευόμενον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ νὰ μεταχειρισθῶσιν οἱ τόκοι τοῦ τοιουτοτρόπως σχηματισμένου κεφαλαίου πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν.

Ζ'. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀκριβὲς λογαριασμὸς τῶν τε εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν μετὰ τὸν κατὰ τύπους ἀποδείξεων. Ὁ ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κ. Σάουβερτ θέλει ἀναφέρει ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν περὶ τῆς προόδου τῆς ἐργασίας.

Ζ'. Ἐν τέλει ἐγκρίνομεν, ὥστε τὰ ἀνόματα τῶν συνδρομητῶν, καὶ τῶν συνδρομῶν αἱ ποσότητες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς βιβλίον διατηρηθησόμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Πανεπιστημίου, νὰ χαραχθῶσιν εἰς στήλας μαρμαροῦ ἀνεγερτέας εἰς τοῦ Πανεπιστημίου τὴν πύλιν, καὶ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 23 Σεπτεμβρ. 1839.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἡ ἐπομένη διακήρυξις ἀφορῶσα τὴν συνθήκην τὴν περὶ ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων κ.τ.λ. μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλ-

λάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, ἀπὸ ἀντιλήχθη μὲ ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, μνησολογούμενην τὴν 7 Φεβρουαρίου ν. ε. 1839, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστῆ καὶ Γαλλιστῆ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 6 Μαρτίου 1839.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαρδηνίας κοινῇ γνώμῃ ὁποφασίσασαι νὰ ευκολύνωσι τὴν ἐπὶ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικρατείαν μεταδιδομένην τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἐνῆκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ νὰ τωρῶσιν ἐπὶ τούτῳ μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀδικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (*droit d'aubaine*) ἀδικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (*droit de détraction*) φόρος μεταναστεύσεως (*impôt d'émigration*) καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ἐρεῖξῃς ἄρθρα.

4. Ἀπασαί αἱ εἰσπράξεις, οἷον δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (*droit d'aubaine*) δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (*droit de détraction*) καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτάς καὶ τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (*impôt d'émigration*) τείνουσαι εἰς φορολογίαν τῶν μεταδιδομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην Ἐπικρατείαν ὑπαρχόντων, εἶναι καὶ μένουσιν ἀμοιβαίως ἀκυρωμένοι μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σαρδηνίας.

2. Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ὑπηκοοὶ ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ εἰσπραττῇται ἐπὶ τούτῳ κανὼν φόρος, τὰ ὑπάρχοντα ὅλα, ὅσα ἤθελον ἀποκτήσῃ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐτέρας κατὰ δικαίωμα εἴτε κληρονομίας, εἴτε δωρεᾶς, εἴτε ἀνταλλαγῆς, εἴτε καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλο δικαίωμα.

3. Διὰ τῶν ἁρθρῶν τούτων ἐννοοῦνται οὐχὶ μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιοῦτου εἶδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦν

ρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ ρους ἐπαρχικῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν ὧν, συντεχνιῶν ἢ κοινοτήτων.

4. Ἐξαίρουνται τῶν ἁρθρων τούτων πρᾶξεις ὁποιαυδήποτε πρὸς ὄφελος εἴτε Κυβερνήσεως, εἴτε συντεχνιῶν, εἴτε πωτῶν, προσδωρισμέναι ἢ προσδιορισθη- μέναι ἐπομένως ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, ἐξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τὴν πε- πτευσιν καὶ ἀφορῶσαι τοὺς αὐτόχθονας ἢ ὕς ξένους.

5. Αἱ ἀνωτέρω συμφωνίαι θέλουσιν ἔχει ρος ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικυ- ρωσις τῆς παρούσης διακηρύξεως ἀλλ' ἐν ὅτοις διὰ τὸ ἀπολαύσιν ὅσον τάχιστα οἱ ἄλλοι ἐκατέρωθεν τῶν συμφωνησάντων με- τὰ τὰς ὁρελάς, ὅσαι θέλουσι προαύξει πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συμβά- ρως, ἀπερσίσθη, ὅπως ὅλα τὰ μὴ ἐξαγ- γωντα εἰσέτι ὑπάρχοντα ὅσα ἡδὴ ἀνήκου- ν ἐπὶ τοὺς βρεθέντας ἐντὸς τῶν Ἐπικρα- τῶν ἐκατέρωθεν τῶν Κυβερνήσεων, χαί- ρει τὴν αὐτὴν ἀπὸ εἰσπραξείας ἐλευθερίαν. ν συμφωνηθεῖσαν καὶ διὰ τὰς μαλλούσας υσκατήσαι.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ πα- ὅσα διακηρύξις παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. κικοῦ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως διὰ τὸ ἀνταλλαχθῇ μετ' ἄλλαν ὁμοίαν ἐκδο- σαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. ὁ Βασιλέως τῆς Σαρδινίας.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρ. 338 (3 Ἰανουαρίου 1839).

ΔΗΛΩΣΗ.

596. Ἡ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτε- ρικῶν Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ διακηρύξεων ἀνταλλαχθεῖσων με- τὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Α. Μ. τοῦ ασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ ασιλέως τῆς Σαρδινίας, ἀπερσίσθησαν μωφῶνως παρ' αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα.

Τοῦ λοιποῦ ἀπὸ 4 (13) Ἀπριλίου 1839 ἂν ἐμπορικὸν Σαρδινιακὸν πλοῖον προ- ορμίζομενον ἐξ ἀνάγκης (en relâche for-

cée) εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Σαρδῆς ἢ τῶν Νήσων τῆς Ἑλλάδος, θέλει εἶσθαι ἀ- πηλλαγμένον παντὸς λιμενικοῦ καὶ θαλασ- σοπλοικοῦ δικαιώματος (droit de port et de navigation) εἰσπραττομένου ἤδη ἢ προσδιορισθεμένου μετὰ ταῦτα πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας, ἀν τὰ αἷτια τὰ καταστήσαντα ἀναγκάζει τὴν προσόρμισιν αὐτοῦ ἦναι πραγματικὰ καὶ προσωρμῆς, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ τοιοῦτον πλοῖον δὲν ἤθελεν ἐνεργῆσαι κἀμμίαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν φορτῶν ἢ ἐκφορτῶν πραγμα- τείας· ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ φορτώσεις καὶ ἐκφορτώσεις αἱ γινόμεναι ὑποχρεωτικῶς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ πλοίου δὲν θέλουσι παντελῶς θεωρεῖσθαι ὡς ἐμπορικαὶ πρά- ξεις προκαλοῦσαι ἀποτίσεις δικαιομάτων. Τὸ τοιοῦτον πλοῖον δὲν θέλει ἐπίσης ἀπο- λαμβάνει ἐξαίρεσιν πληρωμῆς τῶν τοιού- των δικαιομάτων εἰς περιστάσιν, καθ' ἣν ἤθελε παρατείνει τὴν εἰς τὸν λιμένα τῆς προσωρμῆσεως τοῦ δικαιοκτῆν αὐτοῦ πλέον τοῦ ἀναγκάζον καιροῦ ἀναλόγως τῶν αἰ- τιῶν, αἵτινα ἔδωκαν χώραν εἰς τὴν ἐκεί- προσωρμίσιν του.

Τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουσι ἀπολαμβάνει ἐξ ἀμοιβαιότητος εἰς Σαρδι- νίαν ἀπαρράλλεκτως τὰ τοιαῦτα ὡς ἀνω- τέρω δικαιώματα, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν ἢ θαλασσοπλοῖ- κῶν δικαιομάτων ἐν περιστάσει, καθ' ἣν ἤθελεν προσωρμισθῇ ἐξ ἀνάγκης en relâ- che forcée) εἰς τινὰ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Σαρδινίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1839.

597. Ν. Περὶ πενταετοῦς ἐνοικίσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κ. τ. λ. τοῦ Κράτους.

ΕΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάτταμεν·

1. Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυνεῖα, οἱ ἰχθυο- τρόφοι ποταμοὶ ἢ αἱ λίμναι, τὰ ἰχθυοτρό- φα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐνοικίασις ἐλήξεν, ἢ ὅσα

δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, καὶ παρχωρηθῇ, κατ' ἐγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ἂν ἡ ἐνοικίασις φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον καὶ δώσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

2. Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῇ χωριστὰ δι' ἕν ἕκαστον, ἐκτὸς μόνον, ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτεῖται ἡ ἔνωσις δύο ἢ καὶ πλειοτέρων συνάμα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημιῶν διενέξεων.

3. Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κ. τ. λ. θέλει ἐνοικιασθῇ, πρέπει νὰ σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακηρύξιν ἐκδοθησομένην καὶ δημοσιευθησομένην διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀγγελιῶν προσδιορισμένης ἐφημερίδος διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἀνηκούσης διοικήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακηρύξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληθῶσι πρὸ πάντων ὑπ' ὅψιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτήσῃ διαφόρους ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις, τεινούσας εἰς τὸ ν' ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως· ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσαφείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαιωμάτων, ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

4. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης διοικήσεως κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ῥητὴ ἄδεια τῆς ἐπὶ τῶν Οἶκον. Γραμματείας.

5. Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, αἰσίκους, κλισίους, φραγμούς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

6. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἄνευ ἁ-

δείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλίευσις, ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχεων. Ἐάν τις φωραθῇ ἢ συλληφθῇ ἀλιεύων, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πράξις του θεωρεῖται ὡς λαθροαλιεῖα, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πάντε μὲχρι πεντήκοντα δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσι τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

7. Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσδοσις, παρὰ τὴν πρόσδοσιν τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσιῶν ἢ λιμναίων καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους κανονισμούς.

8. Τὰ καλάμια, σωμακία, ἢ φλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἑθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνἐνοικιασμένα ὡς πρότερον, μὲ τὰ ἰχθυοτροφεῖα. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδοσις θέλει διατεθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων τῶν.

9. Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννείων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὀψάρια, αὐγοτάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσδοσιν τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

10. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ φλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἀλιεῖα. Ὁ φωραθεὶς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὅποιο ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πεντήκοντα δραχμαί, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιοι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώ-

των, αἵτινες θέλουν ζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον τίμημα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀλλευτικῶν μέσων.

14. Εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρὸς ποινὴν προστίμου ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἢ χρήσις ἐκτάκτων ἀλλευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐὰν ᾖναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ προσενηθῶσι τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προνόμου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκδεδιασμένης ἀλιεύσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἀλλευτικῶν ὀργάνων καὶ ὅποια θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, αἵτινες δικάζουσιν ἐκκλητικῶς ἢ ἀνεκκλητικῶς, συμφώνως μὲν τὰς περὶ τοῦτου διατάξεις τῆς παινικῆς δικονομίας.

12 Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρειᾶς τυγούσης, νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν τὴν ἀλίευσιν, ὑπερμετροῦ ἀναφέρουσι πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διατάγας τῆς. Ἀλλὰ προαπαταιεῖται νὰ συντάξῃσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παύσιν τῆς ἀλιεύσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἐν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ κἀνενὸς εἶδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν ἀποδειθῇ αὐθαίρετος καὶ ἀναιτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἀλιεύσεως.

13. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραστήσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεία εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμάτων, εἰς καλὴν κατάστασιν, μὲ φρακτάς τερεοὺς, τὰς αὐλάκας καθαρισμένας καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατεσκευασμένας. Ἐξ ἄλλων πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, ὅλῃς ἐπὶ τῇ πρῶτῃ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν τακτικὸν παρὰ

τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

14. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προῖον χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ἐλλείπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

15. Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

16. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἐξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογιζομένης τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἐγκρίσις τῆς ἐνοικιάσεως ἢ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῇ συνάμα μὲ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἀν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταδῇ εἰς αὐτὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξαμηνίαν.

17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον· ἐὰν δὲ, μὴ ἐξοφληθείσης τῆς μιᾶς δόσεως ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἢ ἐνοικίασις ὀφείλει λύεσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυναιὸν κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐὰν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπληροῦσθαι προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῇ εἰς βάρος τοῦ καθυστερήσαντος ἐνοικιαστοῦ, ἡ δὲ αὐξήσις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

18. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1839.

598. Ν. περί συμπληρώσεως τινων διατάξεων
ἀφορῶσάν τὴν διεκδικασιν ἐνώπιον τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως· τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ τῶν 27
Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833, 18
(30) Σεπτεμβρίου 1835, καὶ 23 Ὀκτω-
βρίου (4 Νοεμβρίου) 1836 περὶ ὀργανι-
σμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγματα
παράτηρήσαντες ὅτι τὸ ἄρθρον 22 τοῦ
εἰρημένου ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτω-
βρίου) 1833 Διατάγματος, τὸ ὅποιον δι-
δει εἰς τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπι-
κρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ
καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους τὸ δικαίωμα νὰ
καταφύγῃσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-
κρατείας, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου, διὰ τὰς τυχόν ἐν αὐ-
ταῖς παραβιάσεις· τῶν τύπων ἢ τοῦ Νόμου,
ἢ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τινι, δὲν ἐρμηνεύθη
κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐννοίαν, ἀποδοθεί-
σης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
οὐχὶ ἀκυρωτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἐρετείου
ἐξουσίας, τοῦτο δὲ, διότι τὸ κατὰ τὴν
κλὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
Διάταγμα παραπέμπει τὰ πρὸς ἐκδικασιν
τῶν τοιούτων δικῶν εἰς τοὺς πρὸ ἐφέταις
διαγεγραμμένους δικαστικούς τύπους· ὅτι
ἂν καὶ ἄρθρα τινὰ τῆς διαδικασίας τῶν
ἐρετῶν μένων ἀνεξάρμωστα εἰς δικαστή-
ριον ἔχον ἐξουσίαν ἀκυρωτικὴν, μ' ὅλον
τοῦτο ἢ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῆς διατάξεις
δὲν ἐδύνατο ν' ἀντρέψῃ τὴν ῥητὴν περὶ
ἀρμοδιότητος· ἐννοίαν τοῦ 22 ἁρθρου, τὸ
ὅποιον τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν περὶ τού-
τους τύπους· καὶ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἐφαρμογὴν
αὐτοῦ παραβάσεων ἀνατιθεῖν εἰς τὸ Συμ-
βούλιον τοῦ Κράτους, τὸ κατεστήσεν ἀκυ-
ρωτικὴν μόνον ἀρχὴν, δὲν ἐπέστρεψε δὲ καὶ
τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφά-
σεων τοῦ Συνεδρίου ἐξέτασιν, τὸσῳ μάλ-
λον, ὅσον τὸ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας Διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ
εἰρημένου ἁρθρου γενομένου, δὲν ἠδύνατο

κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ἐρμηνευτικῆς (καὶ
ἂν ἤθελεν ὑποτεθεῖ ὅτι ὑπῆρξε μεταξὺ τού-
του καὶ ἐκείνου δυσσυμβιβαστός τις ἐναν-
τιότης), νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον σκοπὸν ν' ἀνα-
τρέψῃ τοῦτο σιωπηλῶς χωρὶς νὰ προσθήσῃ
τι περὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀ-
ποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, ἐνῷ ῥητῶς πα-
ραπέμπει εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον
παρατηροῦντες· τέλος, ὅτι εἶναι ἀνάγκη
νὰ συμπληρωθῇ καὶ ἄλλαι τινες διατά-
ξεις, ἀφορῶσαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων δι-
κῶν διεκδικασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας· ἀκούσαντες τὴν γνώμην
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερα-
σίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
χρηγούμενη ἐξουσία τοῦ νὰ ἐξετάσῃ καὶ
νὰ κρίνῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτ. Συν-
εδρίου ὡς πρὸς τὴν παράβασιν τῶν τύπων
καὶ τοῦ Νόμου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς του, δὲν
ἐκτελεῖται καὶ εἰς τὴν τοῦ πραγματικοῦ
μέρους αὐτῶν ἐξέτασιν.

2. Ἡ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας
διαδικασία ὅλως εἶσθαι δημοκράτης· μετὰ
τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκτὸς τῆς δημοσύ-
νητος τῶν συζητήσεων, καὶ τῶν ἐν τῷ πα-
ρόντι Νόμῳ ῥητῶς διατεταγμένων.

3. Ὁ ὑπόλογος ἔστι, διὰ τοὺς ἐν τῷ
πρῶτῳ ἁρθρῷ συμειωθέντας λόγους, κάμνει
χρησὶν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως
ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἐπιδίδει, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὴν
περὶ ἀναιρέσεως αἴτησιν του, ἐντὸς τριῶ-
ντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποι-
ήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν παρὰ τῷ
Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον
τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις ὀφείλει ἀμέσῳ
νὰ κοινοποιήσῃ τὴν τοιαύτην αἴτησιν εἰς
τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὐρισκομέ-
νους ὑπολόγους, ἢ προθεσμίας πρὸς ἀναίρε-
σιν εἶναι. Ἐξ μηνῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν Γραμ-
ματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίδοσιν. Τὸ αὐ-
τὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτι-
κῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας
ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 30 ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

περί ἀναίρεσεως αἰτήσις θέλει διαλαμ-
άνει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 849 τῆς πολιτι-
κῆς Δικονομίας περιεχόμενα προσόντα, καὶ
εἰσι ἐπιδιδεσθαι διὰ τινος δικαστικοῦ
λητῆρος, κατὰ τοὺς περὶ ἐπιδόσεως δρι-
μύους τῆς πολιτικ. Δικονομίας· ἂν δὲ ὑέλ-
η νὰ ἐπιδόθῃ το παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπι-
τρόπου παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ
ἔγγραφον ἀναίρεσεως εἰς ὑπόλογον διατρί-
οντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πέμπεται τοῦτο
π' εὐθείας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς
τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐντὸς
τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 30 ἡμε-
ρῶν, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλῃ περαιτέρω. Ἡ
τῆς τήσεως τῶν διαγεγραμμένων προθε-
μιῶν θέλει φέρει τα ἀπορρέοντα τῆς
ἀναίρεσεως, ὥστε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-
κρατείας ὀφείλει καὶ εἰς ἐπαγγέλματος νὰ
ναγγεῖλῃ τοῦτο.

4. Ὁ ὑπόλογος, ἢ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγ-
τικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος, τῆς
ἐπικρατείας, δύναται, ἂν θέλῃ νὰ κήρῃ
πάντησιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπι-
δόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναίρεσεως. Οἱ
κτὸς τοῦ Κράτους εὐρισκόμενοι ὑπόλογοι
ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρὸς ἀπάντησιν προθε-
μίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεῖαν ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς
ἀναίρεσεως, ὅσην καὶ πρὸς αἰτήσιν ἀναί-
ρεσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας,
ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων ἐγγράφει
τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ παραδίδει συγ-
κρινόμενως εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὰ πρὸς ὑπο-
κρίσειν τῆς αἰτήσεως ἐγγραφα. Περὶ τοῦ
πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις
170, 578 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας δια-
τεταγμένα.

5. Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ
δὲν Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι
συνήθως ὁ πληρεξούσιος τοῦ Δημοσίου εἰς
τὰς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας
κατὰ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνε-
δρίου δίκας, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλος διὰ
τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, δυνά-
μις Β. Διτάγματος· τὰ δὲ ἔργα τοῦ

Εἰσαγγελέως ἐκπλήροῖ, καὶ κατὰ ταύτας
ἀκόμη τὰς δίκας, ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ
Εἰσαγγελεὺς.

6. Γενομένης τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ πινά-
κιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ὅ,τε παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπί-
τροπος τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ ὁ
ὑπόλογος, ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτή-
σωσι τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρα-
τείας ἀποστολὴν τῆς δικογραφίας ἀπὸ τοῦ
Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου, ὁ μὲν Ἐπίτροπος
τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀπ' εὐθείας προσκλή-
σεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτι-
κοῦ Συνεδρίου, ὁ δὲ ὑπόλογος διὰ μέσου
τῆς προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας. Τὰ ἐγγραφα ὅλα τῆς δικογρα-
φίας, ὅμοι μὲ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς
προσθιλλομένης ἀποφάσεως, παραδίδονται
ἐπισήμως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀρ' οὐ τακτοποιηθῶσι πρότερον πα-
ρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου, προσκινόντως ἀριθμογρα-
φούμενα καὶ μονογραφούμενα, καὶ ἀντίτυ-
πον τοῦ καταλόγου τῶν ἐγγράφων, ἐπι-
κυρωμένον παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μένει
εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου,
ἕτερον δὲ εἰς τὰ πρὸς τὸ Συμβούλιον
παραδιδόντα ἐγγραφα. Γενομένης δὲ τῆς
ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἐπιστρέφονται ταῦτα πάλιν εἰς
τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ
ἀποδείξει γενομένη ἐπὶ τοῦ καταλόγου
τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμ-
ματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
ἐνκαπομένοντος.

7. Ὁ ὑπόλογος ὀφείλει, πρὸ τῆς ἐν
τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας συζητή-
σεως, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον
τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Δεκεμβ.
(9 Ἰανουαρ.) 1836—1837, Πιμέτερον
Διάταγμα, τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ σημείου
περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ
προστίμου, καὶ τὴν ἀποδείξιν τῆς ἐξορή-
σεως τοῦ χρέους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπο-
φάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ τὴν
τῆς δολείσεως ἐγγήσεως. Ἀλλὰ τὸ Συμβού-

λιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαράδεκτον τὴν αἰτήσιν.

8. Ἄν εἰς τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι προσεκληθῇ προσηκόντως, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Ἀλλ' οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐντὸς ὅκτῳ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως αὐτῆς, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

9. Τὸ πολὺ ἐντὸς ὅκτῳ ἡμερῶν μετὰ τὴν συζήτησιν, ἐκδίδει τὸ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀπόφασίν του αἰτιολογημένην, ἥτις κοινοποιεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ κοινοποιήσεως ἀποφάσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀπόφασις γίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἐφαρμόζονται οἱ τῆς πολ. Δικονομίας ἐν γένει ὅρισμοι.

Τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, δικάζον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει σύγκαισθαι ἐξ ἑπτὰ μελῶν, λαμβανομένων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ εἰς τὸ τμήμα τοῦτο διορισμοῦ τῶν ἐν περιπτώσει δὲ νομίμου κωλύματος, ἡ ἐξαιρέσεως, θέλουν ἀναπληροῦσθαι ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐπομένων.

10. Ἀνίσως ἡ λογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναιρεθῇ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ ἂν μὲν ἡ ἀναίρεσις, ἔγινε διὰ παράβασιν τύπων, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διορθώνει τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις τῶν τύπων, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ὑποθέσεως, καθόσον αὕτη ἔγινεν ἀναγκαία ἐκ τῆς συμβάσεως ἀκυρώσεως τῶν τύπων, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἂν δὲ ἡ ἀναίρεσις ἔγινε διὰ παράβασιν Νόμου, ἡ κακὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἄνευ νέας ἐπεξεργασίας διασκέπτεται καὶ ἐφαρμόζει τὸ κατὰλληλον ἄρθρον τοῦ Νόμου.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις, ὁ ὑπόλογος προσκαλεῖται νὰ δώσῃ ἐγγρά-

φως, ἐντὸς τῆς ὁρισμένης προθεσμίας, δ-
σας παρατηρήσεις νομίῃ ἀναγκαίον νὰ κάμῃ.

11. Ἄν ἡ ὑπόθεσις καταντήσῃ πάλιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τότε πρέπει νὰ τὴν ἀναδεχθῇ πάντοτε τὸ ἄλλο τμήμα, τὸ ὅποιον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀναίρεθῆσαν ἀπόφασιν.

Ὅχι μόνον ὁ εἰσηγητὴς πρέπει νὰ ᾔσῃ ἄλλος, ἀλλὰ καὶ νὰ ᾔσῃ ἄλλο μέλος, τὸ ὅποιον εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν ἔλαβε μέρος, δύναται νὰ συμμεθεῖξῃ εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῆς νέας ἀποφάσεως. Εἰς τὸ διορισθὲν περὶ τούτου τμήμα πρέπει νὰ προδρῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου, προσθετομένων καὶ ἑτέρων δύο μελῶν, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει εἶναι ἐκ τῶν δικαστῶν τοῦ Ἐφετείου τῶν Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ἐκ τῶν τῆς α. τάξεως λογιστῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διορίζεσθαι παρ' ἡμῶν, τῶν ἐκ τούτων ὅσον καὶ ἐξ ἐκείνων, ἀνά τρία μέλη ἀναπληρωτικὰ. Ἄν εἰς τὸ δευτερον τμήμα δὲν ὑπάρχῃ ἀριθμὸς ἱκανὸς μὴ ἐξαίρουμένων Ἐλεγκτῶν, διὰ νὰ κατασταθῇ νόμιμος ἡ τοῦ τμήματος σύνθεσις προσλαμβάνονται, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, Ἐλεγκταὶ ἢ Παρέδροι ἐκ τοῦ πρώτου μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ἐκ τῶν παρέδρων Ἐφετῶν, καὶ ἐκ τῶν λογιστῶν α. τάξεως τῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατάξιν διορισθησομένων ὡς ἀναπληρωτικῶν μελῶν.

Ἐναντίον τῆς ἐκ νέου ἐκδιδομένης λογιστικῆς ἀποφάσεως δὲν χωρεῖ πλέον ἄλλη αἴτησις ἀναίρέσεως πλὴν πρέπει νὰ γίνε-
ται ἡ ἀναθεώρησις παρὰ τῷ ἰδίῳ τμήματι, καθ' ἃ ὥριστα ἐν τῷ §. 24 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Οκτωβρ.) 1833.

12 Τὰ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πεμπόμενα ἐγγράφα, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόσθετον ἐνσημον χάρτην, ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου

ὅσα ὁ ὑπόλογος παρουσίασῃ ἀπ' εὐθείας αὐτὸς εἰς τὴν Γεν. Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλ. (7 Μαΐου) 1839.

Εἰς δὲ τοὺς γραμματ. τῆς 1 * » 20
τῆς 2 * » 20
τῆς 3 » » 45

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1839.

599. Α. Περὶ χορηγήσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ γραμματεῖς αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστ. 1836 Ἡμέτερον Διάταγμα δι' οὗ παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, εἰρηνοδικακοὺς γραμματεῖς καὶ κλητῆρας πενήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λόγῳ ἀποδοχῶν ἐπὶ τῶν τελῶν τοῦ παρ' αὐτοῖς δαπανωμένου σφραγιστοῦ χάρτου.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ποσότης αὕτη, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, δὲν εἶναι ἀντιμισθία ἀνάλογος μὲ ὅσα οἱ δικαστικοὶ οὗτοι ὑπόλληλοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι χρέη, οὕτε ἱκανὴ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀναπορεύτους ἀνάγκας τοῦ βίου.

Θέλοντες ἐπομένως νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἐπαρκεστέρην τινὰ ἀντιμισθίαν μεχριστοῦ δυνηθῶμεν νὰ κανονίσωμεν ὀριστικώτερον τὰ περὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἡμίσεως τῶν ἀπὸ τοῦ χαρτασήμου εἰσπραττομένων ἐν τοῖς εἰρηνοδικαίοις τελῶν θέλει διδέσθαι ἀπὸ 1 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου τ.ε. εἰς τε τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, διακριθέντας ἑκατέρους εἰς τ εἰς τὰς εἰς τὰς εἰς τὸ πικρὸν Διάταγμα παραρτημένον καὶ ἐγκριθέντος παρ' Ἡμῶν πίνακος μνηστῶν ἐπιμισθίων

Εἰς μὲν τοὺς εἰρηνοδ. τῆς 1 τὰς δρ. 40
τῆς 2 » » 30
τῆς 3 » » 20

600. Α. Περὶ τοῦ Βασ. Ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλείντων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τοὺς εἰς τὰ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρούμενα Μοναστήρια ἐνδιατωμένους μοναχοὺς, καὶ διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 25383 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Τὸ Β. Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τὸ διαλαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων μοναστηρίων, δὲν θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως χωριστὰ ὡς ἐγένετο πρότερον, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἐνὸς ἑκάστου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐπὶ διετίαν λογιζομένην ἀπὸ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, τὴν εἰσφορὰν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τὸν προσδιορισθέντα ὑπὸ τῆς ἐιρημένης Γραμματείας ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐνοικιάσεων τῶν προλαβόντων τριῶν ἐτῶν 1836, 1837 καὶ 1838.

Β. Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλεινόμενων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῇ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου.

Γ. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα Α' καὶ Β. εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου, θέλει γένει εἰς τρεῖς δόσεις: τὴν 1 Σεπτεμβρίου, τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ἐν Ἰπάρη, τὴν 2 Μαΐου 1839.

601. Δ. Περὶ διαμετακομίσεως πραγματειῶν ἀπὸ Π. Πάτρως διὰ Λαμίας, εἰς τὰ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν.

Ο Θ Ν Ν κλπ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ ἐμπορίου διαμετακομίσεως ἀπὸ Π. Πάτρως διὰ Λαμίας εἰς Θεσσαλίαν ἡμετέρου Δικτάγματος ἐγκρίνομεν τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 48 (30) Ἰανουαρίου ἀναφοράς καθυποβληθέντα εἰς ἡμᾶς μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων μὲ τινὰς τροποποιήσεις, ὡς ἀκολούθως.

1. Ὁ ἔμπορος ὅστις εἰσάγει εἰς Π. Πάτρως πραγματείας τῆς διαμετακομίσεως καὶ θέλει νὰ μεταφέρῃ αὐτάς ὡς τοιαύτας διὰ τῆς Λαμίας εἰς τὰ μέρη τῆς Γουρκίας, νὰ ᾖναι εἰς χρέος νὰ αἰτῇ τοῦτο δι' ἀναφοράς τοῦ πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν του, καὶ συγχρόνως νὰ δίδῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρεי ἀπόδειξιν τοῦ τελωνείου Λαμίας τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ὅτι αἱ πραγματεῖαι τοῦ ἐξήχθησιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου.

2. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου νὰ ἐξετάζωσι καὶ καταμετρῶσιν ἢ ζυγίζωσι τὰς πραγματείας νὰ φροντίζωσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν, νὰ τίθενται παρὰ τοῦ ἐμπορίου εἰς δοχεῖα ἢ δεμάτια, ἅτινα νὰ δένονται καὶ σφραγίζωνται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ τελωνείου, καὶ νὰ ἐκδίδωσιν ἐπίσημον ἔγγραφον πρὸς τὸν τελώνην Λαμίας, εἰς τὸ ὅποιον νὰ καταγράφονται ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ δοχεῖα ἢ δεμάτια, τὰ σημεῖα αὐτῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἕκαστον ἐμπεριεχομένων πραγματειῶν, ἢ ἐκτίμησις αὐτῶν, καὶ τὸ πληρωθὲν δικαίωμα διαμετακομίσεως. Ὁ δὲ ἔγγραφον, μὲ τὸ ὅποιον θέλουσι συνοδεύεσθαι αἱ πραγματεῖαι, νὰ παραδίδεται εἰς τὸν ἔμπορον.

3. Ὁ ἔμπορος νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν δι' ἄλλον μέρος, εἰμὴ μόνον διὰ

τῆς Ἀμφίσσης, ὅπου νὰ ᾖναι εἰς χρέος νὰ τὰ παρουσιάξῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον μετὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτάς ἔγγραφου. Ὁ δὲ τελώνης τῆς Ἀμφίσσης, ἀφοῦ παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δεμάτια καὶ τὰ δοχεῖα εἶναι σύμφωνα κατὰ τὸν ἀριθμὸν μὲ τὸ εἰρημένον ἔγγραφον, ὅτι εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, νὰ προσθέτῃ εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ ἐθ ε ω ρ ἡ θ η, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ δεμάτια ἢ δοχεῖα εὐρέθησαν σῶα, καὶ σύμφωνα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν μὲ τὸ συνοδεῖον ἔγγραφον, καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, καὶ νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἔμπορον νὰ μεταφέρῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν.

4. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου τῆς Λαμίας καὶ ὁ ἐλεγκτὴς αὐτοῦ νὰ ᾖναι ὑπόχρεοι νὰ παρατηρῶσιν ἂν αἱ σφραγίδες ᾖναι ἀνέπαφοι καὶ δοχεῖα ἐν ᾗναι σῶα, νὰ λύωσι καὶ ἀνοίγωσιν αὐτὰ καὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἂν αἱ ἐμπεριεχόμεναι πραγματεῖαι ᾖναι σῶα καὶ ἀνελλειπεῖς κατὰ τὸ ἔγγραφον τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως Πατρῶν ἔπειτα νὰ δένωσι πάλιν τὰ δεμάτια καὶ τὰ δοχεῖα, νὰ τὰ σφραγίσωσι, καὶ νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἔμπορον νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων, συνοδεύοντες αὐτὰ μὲ ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου μέχρι τοῦ σταθμοῦ διὰ τοῦ ὁποίου θέλουσι ἐξαχθῇ ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ὁ ἀρχιστάτης τοῦ ἀρμολογίου σταθμοῦ ἐξετάζει ἂν τὰ δεμάτια καὶ δοχεῖα ᾖναι σῶα καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, καὶ πληροφορεῖ τὸν τελώνην Λαμίας δι' ἔγγραφου, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ προσυπογράφεται πρὸς ἐπιβεβαίωσιν καὶ ὁ συνοδεύων τὰς πραγματείας ὑπάλληλος, ὅτι αὐταὶ ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ἀκολούθως δὲ ἐκδίδει ὁ τελώνης οὗτος ἔγγραφον ἐπίσημον πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πατρῶν, δι' οὗ νὰ βεβαιοῖ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἐξαγωγὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματειῶν, καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐγγεγραμμένον εἰς τὸν ἔμπορον, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ δύναται οὗτος νὰ λύσῃ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ἐν Πάτραις

καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως ἐγγυήσιν.

5. Τὰ αὐτὰ νὰ γίνωνται κατ' ἀνάπληριν, ὅταν ἔμπορός τις ἔχη νὰ μεταφέρει πραγματείας ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Λαμίας εἰς Πάτρας χάριν διαμετακομίσεως, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν, ἢ αὐθόρως εἰς τὸ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖται, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ ἐκδίδῃ τὸ πρὸς τὸν τελωνεὺν τῆς Λαμίας ἔγγραφον, χωρὶς νὰ περιμείνῃ νὰ ἐξαχθῶσιν αὐταὶ ἀπὸ τοῦ Κράτους.

6. Ὅταν τοχὺν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου ἠμύσης παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δέματα ἢ δοχεῖα δὲν εἶναι σφραγισμένα, καὶ αἱ σφραγίδες αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνέπαφοι, νὰ εἶναι εἰς χρέος νὰ ἀναιρέσῃ αὐτὰ καὶ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐὰν εὐρεθῶσι σύμφωνα μὲ τὸ συνοδεῖον ἔγγραφον, τὰ σφραγίζει καὶ ἰδίαι τὴν ἀδειαν νὰ μετακομίζωνται διὰ Λαμίας, καὶ μὲν εἰς τὸ συνοδεῖον ἔγγραφον τὴν ἀνέγκουσαν παρατήρησιν, εἰδὲ καὶ ὅσοι εἰς αὐτὰ περισσοτέρας ἢ ἐλιγώτερας ἄλλου εἶδους πραγματείας, καθὼς ἂν ὅρη περισσύτερα ἢ ἐλιγώτερα δέματα ἢ δοχεῖα παρὰ τὰ εἰς τὸ εἰρημένον ἔγγραφον σημειούμενα, ὁφείλει νὰ θεωρῇ τὴν ἐκ τούτου προκύψασαν διαφορὰν ὡς λαθρεμπόριον, καὶ νὰ υποχρεώσῃ τὸν ἔμπορον εἰς τὴν νόμιμον ποινὴν.

7. Ὅταν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Λαμίας, ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν παρατηρήσῃ, ὅτι ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀπὸ Πάτρας εἰς Λαμίας πραγματειῶν ὑπάρχουν περιπλέον ἐκ τῶν αναφερομένων εἰς τὰ συνοδεύοντα αὐτὰ ἔγγραφα, ἢ ἑλλείπουν ἐξ αὐτῶν, ὁφείλει ὁ ὑποχρεῖται τοὺς ἔμπορους εἰς τὴν νόμιμον ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐν Οὐγγαλίᾳ, τὴν 8 Μαΐου 1839.

602. Περὶ διαμετακομίσεως ἐμπορίου

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες χάριν τῶν Ἡμετέρων ἑ-

πηκῶν νὰ ἐμφυχώσωμεν τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασιλεῖον ἐμπόριον τῆς διαμετακομίσεως, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Ἐπιτρέπομεν, ὥστε αἱ πρὸς διαμετακομίσειν διωρισμέναι πραγματεῖαι αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις ἐπὶ τούτῳ κατάστημα, νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται διὰ τῆς Ἀμύσης εἰς Λαμίας, καὶ ἐκείθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου Μας.

2 Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσερχωνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὐταὶ διὰ τῆς Ἀμύσης εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλισκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖαι βέλουν ὑπὸ κατὰ τὸ ἐννοημένον διατάγμα τῆς διαμετακομίσεως (§ 47 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 4018) ἰδ'. ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει πληροῦνται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 5756 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ἰανουαρίου 1838 ὑπ' ἀριθ. 1914 Ἡμετέρων ἀποφάσεων.

4. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ὁμοῦ μὲ τὰς παρ' ἡμῶν ἐγκριθείσας διατάξεις, ἐφορῶντας τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων ὡς πρὸς τὴν προκείμενὴν ὑπόθεσιν κατὰ χρήσεων.

Ἐν Οὐγγαλίᾳ, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839.

603 Α. Περὶ αἰτήσεων ἀδειας ἀπουσίας

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Παρακινούμεθα νὰ διατάξωμεν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις, ἐνεκὰ ἀσθενείας, νὰ ἐπισυνάπτεται τοῦ λοιποῦ ἐνδεικτικῆς υπογεγραμμένη ἀπὸ δύο ἀναγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνή-

σεως ιατρούς, ἥτις πρέπει νὰ φανερώνη, ἂν ὁ ζητῶν ἄδειαν ἀπουσία· ὑπ' ἀλλήλους ἔχη τῶνόντι ἀνάγκην ταύτης, πρὸς ἀνάβρῳσιν τῆς υγιείας του.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κερκυραῖ τὴν 15 Μαΐου 1839

604 Ν. Περὶ χρεῶν τῶν κατοίκων

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν δήμων τοῦ Κράτους, καὶ θέλοντες νὰ συμβιβάζωμεν, ὡς πρὸς τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως αὐτῶν, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν μετὰ τὴν σημερινὴν τῶν δήμων ἐνδεῖαν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ τὴν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατασχέσεις διὰ χρέη αὐτῶν, προγενέστερα τῆς συστάσεως των, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως των γενόμενα, εἶναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφοῦ δικαστικῶς διακριθῶσιν αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ πεμπτημῶριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαιρέτως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἀν ἡ κοινότης ἔχουσα τοιαῦτα χρέη δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, οἱ δανειστὰι ἔχουν τὸ δικαίω-

μα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους κατασχέσιν τσαύτης ποσότητος χρημάτων, ὅση ἐξισοῦται μετὰ τὸ πεμπτημῶριον τοῦ ὅλου χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1837.

605 Ν. Περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων, τὸ ὁποῖον συνέκειται μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρου 34 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ. λ. Νόμου, ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως, θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως λαμβανομένων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε καθὰ ὄρισται ἐν τοῖς ἄρθροις 37, 38, 43, καὶ 44 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς τυχόν ἤδη συγκατηθέντας κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1839.

606. Δ. Περὶ μεταβολῆς τῆς ὀνομασίας «Νέα Μιντεῖλα» εἰς «ΑΜΑΛΙΟΥΠΟΛΙΝ»

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς Νέας Μιντεῖλας, ἀποδεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν αἰτησίαν των, καὶ ἐγκρίνομεν νὰ ὀνομασθῇ

τοῦ λοιποῦ ἡ νέα αὕτη πόλις των ΑΜΑΛΙΟΥΠΟΛΙΣ κατὰ τὸ ὄνομα τῆς Βασιλείσσης καὶ ἀγαπητῆς Ἡμῶν συζύγου ΑΜΑΛΙΑΣ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόν- διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 44 (23) ἰουν. 1839

607 Δ. Περὶ τῶν διαβαίνοντων πλησίων Ἑλληνικοῦ λιμένος πλοίων.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ πρὸς χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν ὁποίαν προσθέμεθα πάντοτε νὰ παρέχωμεν τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ἀπεφασίσχμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α. Ὅσα πλοῖα, προσερχόμενα ἀπὸ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε μὲ φορτίον εἴτε κενὰ καὶ ὠρισμένα ὄντα διὰ ἄλλους λιμένας, θέλον ζῆτῆσαι, διαβαίνοντα πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος, νὰ προμηθευθῶσι, μένοντα εἰς τὰ πανία καὶ χωρὶς νὰ ἀγκυροβολήτωσι, τροφίμων, ὕδατος καὶ προπάντων ἀναγκαιῶν εἰδῶν διὰ μικρὰν ἐπιδιόρθωσιν των, ἥτις δὲν κατασταίνει ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὸν λιμένα προσόρμισίν των, τὰ τοιαῦτα πλοῖα, καθόσον δὲν ἐκφορτώσωσι μῆτε φορτώσωσι πρᾶγμα- τείας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

Β. Ἐξ ὧρας μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἀνωτέρω πλοῖα νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανία πλησίον τοῦ λιμένος, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουσι οἱ πλοίαρχοι νὰ προμηθεύωνται τῶν ἀναγκαιῶν καὶ νὰ ἀνχω- ρῶσι παρελθούσης δὲ τῆς διορίσεως ταύτης, ὑποβάλλοντα καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ λοι- πὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, εἰς τὰ ἴδια λιμενικὰ δικαιώματα, τὰ ἀπὸ τὴν διατί- μῃσιν κανονισμένα.

Γ. Αἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονο- μικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπι- φορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Διατάγματος καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσιν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 42 (24) ἰουν. 1839.

608 Δ. Περὶ καταργήσεως τῆς τρίτης προπαι- δευτικῆς κλάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ σχολείου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Μαΐου (42 Ἰουνίου) τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 8485 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, διατάτ- τομεν νὰ καταργηθῇ κατὰ τὸν ὅρισμόν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ ἀπὸ 40 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1834 ὑπ' ἀριθ. 43 διατάγ- ματος, διὰ τὸ σχολαστικὸν ἔτος 1839— 1840 ἡ τρίτη εἰς τὸ Στρατιωτικὸν σχο- λεῖον εἰς Παιραιᾷ προπαιδευτικὴ κλάσις, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφη- μερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 (47) Ἰουνίου 1839.

609 ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἑξω- τερικῶν Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας.

Δ η λ ο π ο ι ε ῖ, ὅτι

Ἡ ἐπομένῃ Ὑπουργικῇ Διακήρυξις δια- λαμβάνουσα τὴν Σύμβασιν τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ κληρο- νομοεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγω- γῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι- λέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βα- σιλέως τῆς Πρωσίας ἀφ' οὗ ἀντηλλάχθη μὲ ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας μηχανολογου- μένην τῆς 29 κ. ε. Μαρτίου 1839 δημο- σιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1839.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι ν' ἀκυρώσωσιν ἐν γένει εἰς τὰς Ἐπικρατείας των, πρὸς ὅσε- λος τῶν ὑπάρχον ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρα- τειῶν, τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους» (droit d'aubaine) καὶ δικαίωμα

ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) (gabella hareditaria et census émigrationis), ἐσυμ-
φώνησαν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα.

4. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) δὲν θέλει παντελῶς τοῦ λοιποῦ εἰσπράττεσθαι ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων ὁποιοῦνδήποτε ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἐπικράτ. τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, καὶ ἐναλλάξ, ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας εἰς τὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἡ ἐξαγωγή αὕτη ἤθελε προέρχεσθαι ἐκ μεταναστεύσεως, κληρονομίας, κληροδοσίας, πωλήσεως, προικοδοσίας, ἡ δωρεάς, εἴτε ἐξ οἰαζομένης ἄλλης αἰτίας. Ἡ ἀτέλεια αὕτη συμπεριλαμβάνει οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεία τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεία τῶν Ἐπαρχιῶν, πόλεων, κομποπόλεων, χωρίων, εὐλαβῶν κα-
ταστημάτων, προπαιτορικῶν ἢ πατροπα-
ραδότων δικαιοδοσιῶν (juridictions pa-
trimoniales) σωματείων, κοινοτήτων ἢ ὁποιοῦνδήποτε ἀτόμων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ζέ-
νους (droit d'aubaine) ἀκυροῦται ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πρωσίας.

2. Οἱ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Α. Α. Μ. Μ. δὲν ἀπαλλάττονται διὰ τῆς ἀνωτέρω Συμ-
βάσεως τοῦ νὰ πληρόνται, τυχούσης περι-
στάσεως, τὰς εἰσπραξίας ἢ φόρους ἑτέρους παρὰ τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὸ δικαί-
ωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, οἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς ἕκτος τῶν τε ἰθαγενῶν καὶ ξέ-
νων δι' ὁποιοῦνδήποτε μεταβολὴν ιδιοκτη-
σίας, ἀδιάφορος ἂν τὰ ὑπάρχοντα μένωσιν ἢ οὐ εἰς τὸν τόπον, ὡς λ. χ. τὸν γενικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἄλλα τοιούτου εἶδους δικαιώματα.

Δὲν ἀπαλλάττονται ὡσούτως κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὑπαρχόντων, τῆς πληρω-

μῆς τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων εἰς ἅτινα ὑπόκεινται ἐπίσης καὶ οἱ ἰθαγενεῖς.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι τὰ ἄτομα τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῆς μιᾶς τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, κἂν τοῦτο ἤθελε γίνεαι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπακατασταθῶσιν εἰς τὴν ἑτέραν, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσιν ὅλας τὰς προσωπικὰς υποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρχοντες ἢ μέλλοντες νόμοι τῆς πα-
τρίδος τῶν, κυρίως δὲ οἱ ἀφορῶντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῖς ἐπιβάλλου-
σιν, ὥστε οὐδεὶς περιορισμὸς παρεστέταται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἢ μέ-
λουσαν νομοθεσίαν τὴν ἐπὶ τῶν ἀντικει-
μένων περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ.

3. Ἡ ἀνωτέρω συμφωνηθεῖσα ἀτέλεια ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἡδὴ ἐγκραμῆς καὶ εἰς τὰς μελλούσας περιπτώσεις, ἐννοοῦν-
ται δὲ διὰ τῆς λέξεως ἐγκραμῆς περιπτώ-
σεις αἱ ὑποθέσεις καθ' ἃς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) gabella hareditaria et census émigrationis, δὲν ἔθελεν εἶσθαι ὁριστικῶς πληρωμένον τὴν ἡμέραν τῆς ἡ-
μοιβῆς ἀνταλλαγῆς τῶν περὶ τῆς συμβά-
σεως τῶν διακυρῶν ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων.

4. Ἡ παρούσα διακέρυξις γενομένη καὶ ὑπογραφεύσα, κατ' ἀνωτέραν διατα-
γὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλά-
δος, ὅπως ἀνταλλαγῇ μ' ἑτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι-
λέως τῆς Πρωσίας, θέλει εἶσθαι ἐν πληρῇ ἰσχύϊ καθ' ὅλον τὴν Ἑλλάδα τὸ Βασίλειον ὁμοίως ἀφ' ἧς ἡμέρας πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνταλλαγή.

Ἐν Ἀθῆναις, τῆς 24 Ἰουνίου (3 Ἰου-
λίου 1833).

Οἱ Ν. Περὶ ἀναστάσεως καταθετικοῦ
ταμείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις ἐνός κα-
ταστήματος, ὀρισμένου εἰς τὴν ἀποτα-
μίευσιν καὶ διατήρησιν παρακαταθηκῶν,

εἴτε δικαστικῶν εἴτε ἐξωδίκων, καὶ εἰς τὴν καταθέσιν ἄλλων κεφαλαίων, ἢ ἀξίων προσδιορισμένων ἀμεταθέτω· εἰς χρῆσιν ὠρισμένων, δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίου πίστεως, τὸ μὲν διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, τὸ δὲ διὰ τῶν εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας εἰμπορεῖ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν καθ' ὠρισμένας περιπτώσεις. Πεισιμένον, ὅτι τὸ τοιοῦτον κατὰστημα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του, πρέπει νὰ ᾔναι ἀνεξάρτητον, νὰ διοικῆται ἀπὸ αὐστηροῦς κανόνας, καὶ νὰ ἐπαγγράπηται δικηκεῖας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπιτῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, στηριζόμενῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συστάσεως Καταθετικοῦ Ταμείου, καὶ περὶ διοικήσεως αὐτοῦ.

4. Συσταίνεται Καταθετικὸν Ταμεῖον, ὠρισμένον εἰς παραδοχὴν καὶ διατήρησιν παρακαταθηκῶν, εἴτε δικαστικῶν εἴτε ἐξωδίκων, καὶ εἰς κατάθεσιν ἄλλων κεφαλαίων ἢ ἀξίων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν του θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

2. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θέλει διοικεῖσθαι καὶ ἐφορεῖσθαι ἀπὸ τριμελῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξειδικὴν καὶ ἀνεξάρτητον, ὑποκειμένην εἰς τὴν ἐξέλεξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις καὶ θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ ἑνὸς ταμίαν ὑπεύθυνον διατελοῦντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ θέλει σύγκαισθαι.

α. Ἀπὸ ἑνὸς Σύμβουλου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεγόμενον διὰ πλειονότητάς ἐκ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

β. Ἀπὸ ἑνὸς ἐλεγκτῆς τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου, ἐκλεγόμενον ὡσαύτως παρὰ τοῦ Συνεδρίου. γ. Ἀπὸ ἑνὸς Βασιλ. Ἐπιτροπον, διοριζόμενον παρ' ἡμῶν.

Ἐκαστον τῶν ἀνω τριῶν μελῶν θέλει ἔχει τὸν τοποτηρητὴν του, διοριζόμενον κατὰ τὴν ἀνωτέρω τῶν ἐν περιπτώσεσι ἀποσιῶς ἢ κωλύματος· ὁ δὲ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας θέλει προεδρεύει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

4. Δι' ἐργασίας τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθοὶ καὶ ἐπίτιμοι· ὁ διορισμὸς των ἰσχύει ἐν ἔτος· εἰμποροῦν ὅμως νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δίδουν τὸν ὅρκον ἐνώπιον ἡμῶν.

5. Ὁ ταμίης, ὅστις θέλει ἐμπληροῖ καὶ χρῆν γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνει μισθὸν καὶ δίδει ἐγγυήσιν. Εἰδικὸν διατάγμα θέλει κανονίσαι τὰ περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἐγγυοδοσίας του, καὶ τοὺς λογιστικούς τύπους, τοὺς ὁποίους ὀρεῖται ν' ἀκολουθῇ ὡς ὑπόλογος· δίδει δὲ τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

6. Τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον ἔχει ἐν κύριον καὶ γενικὸν κιβώτιον, καὶ ἕτερον πρόχειρον καὶ μερικόν. Τὸ κύριον κιβώτιον θέλει κλειεῖσθαι μὲ τρία διάφορα κλειῖθρα, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει κρατεῖ ἀνὰ μίαν τῶν τριῶν κλειδῶν. Τὸ πρόχειρον κιβώτιον, διαχειριζόμενον ἀπὸ τῶν Ταμίαν, θέλει χρησιμεύει εἰς τὴν καθημερινὴν λαμβοδόσιαν, κατὰ τὴν ἐδηγίαν καὶ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἕως οὗ ἐγκατατεθῶσι τὰ χρήματα εἰς τὸ κύριον κιβώτιον. Τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται ταυτάςτον ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος, ἢ καὶ ἀσάκις τὰ ἐν τῇ προχείρῳ κιβώτιῳ χρήματα ὑπερβαίνουσι τὴν ποσότητα τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

7. Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου θέλει συντάττεσθαι ἔκθεσις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ καταχωρημένη εἰς ἐπίτηδες βιβλίον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ παραδοχῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν
παρκαταθηκῶν.

8. Πᾶσα δικαστικὴ παρκαταθήκη, δια-
τασσομένη κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους,
θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ Καταθετικὸν
Ἰαμεῖον ἐκδιδομένου γραμματίου παρα-
λαβῆς ἀπὸ τὸν Ταμίαν· τὸ δὲ γραμμα-
τίον τοῦτο πρέπει νὰ θεωρῇται ἐντὸς 24
ὥρων ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον μέλη τῆς ἐπι-
τροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡς πρὸς τὸ
δημόσιον, ἐκτὸς ἂν δι' ἄλλων ἀποδεικτι-
κῶν μέσων ᾗθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι πραγ-
ματικῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ κύριον καὶ γενι-
κὸν κιβώτιον ἢ παρκαταθήκη· ἄλλως τὸ
μὴ ἐπιθεωρημένον γραμματίον φέρει πλή-
ρη ἀποδεικτικὴν δύναμιν καὶ ὑποχρέωσιν
ὡς πρὸς τὸν παραλαβόντα τὴν παρκα-
ταθήκην, καὶ ἐκδόντα τὸ γραμματίον τα-
μίαν.

9. Ὅλαι αἱ παρκαταθήκαι, εἴτε δι-
καστικαὶ εἴτε ἐξώδικοι, ὅσαι εὐρίσκονται
εἴτε εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, εἴτε εἰς ἄλ-
λο ταμεῖον τοῦ Κράτους, θέλουν μεταβι-
βασθῇ εἰς τὸ Καταθετικὸν Ἰαμεῖον.

10. Τὰ δικαστήρια καὶ πᾶσα ἄλλη δη-
μόσιος ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψωσιν
ἢ νὰ διατάττωσι καμμίαν παρκαταθήκην
ἄλλοχθι, παρὰ εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος
νόμου συσταίνόμενον πρὸς τοῦτον τὸν σκο-
πὸν Ταμεῖον.

11. Αἱ ἐξώδικοι καὶ ἐκούσιοι παρκα-
ταθήκαι, θέλουσι εἶναι δελταὶ παρὰ τῷ
Καταθετικῷ Ταμεῖῳ κατ' ἀπλὴν αἰτησιν
ἐνὸς τῶν ἐνδοχόμενων μερῶν, ἐπὶ ἀποδείξει
παραλαβῆς, ἰσχυρισμῶν καὶ ἐνταῦθα τῶν ἐν
τῷ ἄρθρῳ 8 διατάξεων.

12. Καμμία δικαστικὴ ἢ ἐξώδικος πα-
ρκαταθήκη δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ, πα-
ρὰ δύναμει βουλεύματος τῆς ἐπιτροπῆς,
αἰτιολογημένου καὶ μνημονεύοντος τὰ δι-
καιολογούντα τὴν ἀπόδοσιν ἐγγράφα. Δὲν
δύναται κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ν' ἀ-
ποδοθῇ ἢ παρκαταθήκη, ὑπαρχούσης δι-
καστικῆς ἐνστάσεως, νομίμως κοινοποιη-
θείσης πρὸς τὸ ταμεῖον. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφεί-

λει νὰ ἐκδώσῃ τὸ περὶ τούτου εἴτε κατ-
φατικὸν εἴτε ἀποφατικὸν βούλευμά της,
ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς
τῆς αἰτήσεως.

13. Αἱ δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι παρκα-
ταθήκαι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἱεραὶ καὶ
ἀπαρβίσιμοι· αἱ δὲ παραδόσεις καὶ ἀπο-
δόσεις αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλο
ἐξοδον παρὰ εἰς τὸ χαρτόσημον τῶν ἐγ-
γράφων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Καταθετικοῦ Τα-
μείου πρὸς τὸ Γενικόν.

14. Εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον θέλει
τεθῇ ἐν κεφάλαιον ἀποθεματικὸν προσδιω-
ρισμένον εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐργα-
σίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, θεραπεύον τὰς
ὀρισμένας μακρὰς προθεσμίας, καὶ τὰς
ἐνδοχόμενας βραχύτητας τῆς πληρωμῆς
δικηφόρων εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, ἢ δι'
χρήσεως αὐτοῦ κανονίζεται κατὰ τοὺς ἐφε-
ξῆς ὅρους.

α. Ὅσῳκις τὸ Γενικὸν Ταμεῖον λάβει
χρεῖαν νὰ διαθέσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἀ-
ποθεματικοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀπαιτεῖται
ἀπαραιτήτως νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν
διὰ Βασιλικῷ Διατάγματι, προσδιορίζον-
τος τὸ εἶδος καὶ τὴν ἄξίαν τῶν εἰς ἀν-
ταλλαγὴν παραχωρηθέντων εἰσοδημάτων,
τῶν ὁποίων ἢ εἰσπραξίς θέλει ἐπιτροπῇ
εἰς τὸ καταθετικὸν ταμεῖον δι' εἰδικῆς ἐ-
πιτροπικῆς.

β. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπικὴ δὲν
εἰμπορεῖ νὰ γίνεσθαι, εἰμὴ εἰς ὀρισμένα εἰ-
σοδήματα μῆπω λήξαντα τῆς τρεχοῦσης
χρήσεως, ἢ εἰς ἐκκαλοχρισμένα καθυστε-
ροῦντα ἀξιοχρεῶν ὀφειλετῶν.

15. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ᾗθελεν
ὑπάρχει εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον κε-
φάλαιον ἀποθεματικόν, τὸ δὲ Γενικόν
περιστοιχίζεται ἀπὸ ἀνάγκας χρηματικῆς,
δύναται λαμβάνον τὴν Βασιλ. ἄδειαν νὰ
παρχωρήσῃ εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον
ὀρισμένον καθυστεροῦντα ἢ μῆπω λήξαντα
εἰσοδήματα, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσπρα-
ξίν των εἰς αὐτὸ δι' ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου.

Τὰ εἰσodήματα ταῦτα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γραμματίων, μὴ ἐλαττουμένης παντάπασι ἀλλοίως τῆς εὐθύνῃς τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὴν μὲν πρόθεσμον ἐξόφλησιν αὐτῶν.

16. Γενομένης τῆς παραχωρήσεως ταύτης καὶ ἐπιτροπείας τῆς εἰσπράξεως εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον, ἀνοίγεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος πίστωσης ὁρισμένου εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ποσοῦ, τὴν ὁποίαν ἐπιτροπικοποιεῖ τοῦτο δι' ἐκδόσεως γραμματίων εἰς ἄλλοις τοῦ Καταθετικοῦ Ταμεῖου. Ταῦτα τὰ γραμμάτια, ὀνομαζόμενα γραμμάτια τοῦ Γεν. Ταμεῖου, θέλουν ἀναγνωρίζεσθαι διὰ τοῦ «ἐθεωρήθη» ὡς τοῦλάχιστον παρὰ δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλουν δηλώσει πάντοτε τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐπιτρέποντος Διατάγματος.

17. Ἡ γραμμάτια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Γεν. Ταμεῖου ἢ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν των, καὶ ἔχει συμφωνηθῇ δι' αὐτὰ τὸ πολὺ 80]0 ὀνόματος.

18. Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν γραμματίων θέλουν τηρεῖσθαι αἱ ἐξῆς ὁροι: α'. Τὰ γραμμάτια δὲν ἔχουν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν. β'. Δὲν θέλουν ἐκδίδεσθαι γραμμάτια διὰ ποσότητα μικροτέραν τῶν 500 δραχμῶν. γ'. Τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον δι' ἐπιτροπικῆς εἰσδημάτων, θέλουν ἔχει ἀξίαν ἀνωτέραν κατὰ ἓν τρίτον, ἀπὸ τὰ ἐκδοθησόμενα παρὰ τοῦ Γεν. ταμεῖου γραμμάτια, καὶ ἡ ἀποθεσμία τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν θέλει τηροῦσθαι πάντοτε τῆς λήξεως τῶν γραμματίων· ἐξ ἐναντίας ὅσον δὲ περισσούσης μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων, ἀνήκει εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον, τὸ ὅποῖον δύναται νὰ τὸ διαθέσῃ ἄλλως πως.

19. Τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ἐφ' ὧν θέλει στηρίζεσθαι ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 14 §. καὶ 15 ἐπιτροπικῇ, θέλουν διαλαμβάνει πεπομενῶς τὰς παραδοθησομένας ὁμολογίας ἢ ἄλλα ἔγγραφα, δι' ὧν βεβαιούται τὸ ὅτι τὸ δημοσίον χρέος, τοῦ ὁποίου ἐπιτίθεται ἡ εἰσπραξίς, καὶ θέλουν προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῶν γραμ-

ματίων. Τὸ δὲ ἔγγραφο τῆς ἐπιτροπικῆς ἔχει ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' ἑνὸς καὶ παρὰ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑτέρου.

20. Τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον θέλει συνεννοεῖσθαι ἀπ' εὐθείας μετὰ τὰ διάφορα Ταμεῖα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ γίνωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων τῶν ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων αἱ εἰσπράξεις, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀπ' εὐθείας πάλιν τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα. Ὅλα δὲ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἔχουν τὴν ἀδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν δυνάμει τοῦ παρόντος νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεις τοῦ Καταθετικοῦ Ταμεῖου, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συγχέωσι τὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰσπραττόμενα μετὰ τὰ δημόσια εἰσodήματα.

21. Ἡ χρήματα, τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ταῦτο ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων θέλουν ἐγγράφεσθαι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 14, εἰς πίστωση τῆς μερίδος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τὸ ὅποῖον νανερούμενον τοιοῦτοτρόπως καὶ κτιστασινόμενον πάλιν διαθέσιμον κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, θέλει παρέχει εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον σταθερὸν βοήθημα εἰς τὰς χρηματικὰς του ἀπορίας κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 15 εἰς πίστωση τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου.

22. Ὅλα τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ὅσα ἀποβλέπουσιν ὅποιανδήποτε ληψοδοσίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμεῖου μετὰ τὸ Γενικόν, θέλουν δημοσιεύεσθαι ἀνυπερθέτως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμεῖου ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

23. Βιδικὰ Διατάγματα θέλουν κανονίσει τὰ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1839.

611. Ν. Περὶ φορολογίας τῆς σταφίδος

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀποφασίσαντες νὰ εἰσπράξωμεν τὸν διὰ τὸ 1839 φόρον τῶν σταφιδοδεκάτων εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμχ μετὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς προσδιοριζομένης κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθους τιμῆς, κατὰ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν Διάταγμα· διὰ νὰ προλάβωμεν ἀφ' ἐτέρου τὴν ζημίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἣτις ἤθελεν ἀφεύκτως προκύβει ὡς ἐκ τῆς ἐλαττωμένης τιμῆς, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπολογισθῇ ὁ φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καθ' ὅσον ἡ τιμὴ αὐτῇ ἔπεται νὰ κοπῇ μεταξὺ τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀφ' οὗ ἀραιρεθῇ πρὺν-γομένως ὁ παρὰ τοῦ τελευταίου πληρω-θῆσόμενος φόρος τοῦ δεκάτου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαν-τες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-τομεν.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραχθῇ-σόμενον δέκατον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων στα-φίδων, καθὼς καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίω-μα, θέλουσι ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθους προσδιορισθησο-μένης τιμῆς τῆς σταφίδος, προστιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑποθετικῶς 40 τοῖς 0]0 περι-πλέον. Ἢ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποθε-τικῶς αὐξηθεῖσα γενικὴ τιμὴ θέλει θεω-ρεῖσθαι ὡς θάσις τῆς ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἀ-ποδεκατώσεως καὶ ἐκεῖνων τῶν σταφίδων, διὰ τὰς ὁποίας προσδιωρίσθη ἕως ἄλλῃ τι-μῇ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

2. Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μετὰ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνω μνημονευμένου Δια-τάγματος, ὀρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέ-σῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ πρὶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

3. Οὐδεμίαν τιμὴν δὲν θέλει λαμβά-νεσθαι ὡς ὀριστικὴ, πρὶν ὑποβληθῇ προ-γουμένως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἣτις διατάττει τὰ δέοντα. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

612. Ν. Περὶ τοῦ φόρου τῶν

βαλανοικιδίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονο-μικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀ-κούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβου-λίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐκ τῶν βαλα-νοικιδίων ἐγκλητικῶν φόρου μένει διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁ ἴδιος μετὰ τὸν διὰ τοῦ Νό-μου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1837 διατε-ταγμένον καθὼς καὶ διατηροῦνται οἱ περὶ μετακομίσεως τοῦτου τοῦ προϊόντος ὀρι-σμοὶ αὐτοῦ.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ εἰσπραχθῇ κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ τμήματα συμφώνως ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ἀ-πριλ. (9 Μαΐου) 1839 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

3. Ἐὰν ρεῖται ὁ ἔγγειος φόρος (τὸ δι-εκάτον) τῶν βαλανοικιδίων τῆς Λακω-νίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις θέλει εἰσ-πραχθῇ συνάμχ μετὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίω-μα εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρ. (7 Ὀκτωβρίου) 1838 ἡμετέρου Διατάγ-ματος εἰς πρὸς ἐκεῖνα τὰ βαλανοικίδια τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὁποία οἱ ἰδιο-κτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μετὰ τοὺς ἀγορα-στὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ πρὶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

4. Ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοικι-δίων τῆς Λακεδαιμόνος θέλει διατεθῇ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ἀνω ἄρθρ. 2. Ὅτι

ζομεν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς νὰ πληρῶσιν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸ ὡς ἄνω κανονισμένον δέκατον.

5. Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλκανοικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλκανοικιδίων τῆς Κέας, εἰς Κέα ἡ δευτέρα εἰς Ἐρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλα καὶ λοιπὰ θέλουσιν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως εἴτε τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν ὑπάρχει εἶσα διοίκησις.

6. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς τρεῖς ὅσοις, τὴν α. Δεκεμβρίου 1839, τὴν α. Ἰανουαρίου καὶ τὴν α. Φεβρουαρίου 1840.

7. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάσῃ ἢ δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἐλάχιστον ὄρον, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀν τοῦτο κρίνεται συμφερότερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκασίους ὑπαλλήλους. Εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας φόροι τῶν βαλκανοικιδίων θέλουσιν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστικοῦ καὶ Καρδαρά, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουσιν ἀποδιδεσθαι εἰς χρήματα, ἀνὰ 3 ἄρ. ἐπὶ χιλίων λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ ἄρ. 48 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνὰ 30 λεπ. δι' ἐκάστην ὁκτὼν κικιδίων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγή ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἀρθρ. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Σεπτ. 1839.

618. Ν. Περί φορολογίας τῶν βαλκανοικιδιοδένδρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμ-

βουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ ἀπὸ ιδιόκτητα βαλκανοικιδιοδένδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον,

2. Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλκανοικιδιοδένδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πῶς διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημοσίον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συνάξει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καὶ ὁ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

3. Ἀπὸ τὰ βαλκανοικιδιοδένδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ συναρῶντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τοῦς περιοίκους κοινῶς χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχη οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ἐνοικτεσίας, θέλουσιν συλλέγειν τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περιοίκαι ἄνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδειν φόρον 25 | 0.

4. Οἱ ἐκ τῶν βαλκανοικιδίων φόροι θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲς τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30 Ἀπριλίου) 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀρθρ. 44 τοῦ Νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλκανοικιδιοδένδρα, μὲ τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τῶν μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὅποιον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἡ διδομένη ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

5. Οἱ φορογόμενοι κατὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φέρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖ τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περί τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ

τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανιδοκιχιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

6. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γίνεαι εἰς δύο ἴσας δόσεις· ἡ μὲν τὴν 4. Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 4. Νοεμβρίου τ. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (49) Αὐγούστ. 1837.

614 Περὶ δικαιοτηνῶν παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, θεωροῦντες ὅτι τὸ ἄρθ. 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου καθίστησιν ἀποκλειστικῶς ἓνα τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιαιτητὴν εἰς τὰς ἐν τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν μελῶν αὐτῆς περὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὑποδίκων ὑποθέσεων συμβαινούσας διχοψφίας· θεωροῦντες ὅτι, κωλυμένων συγχρόνως τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀσθένειαν, ἢ ἀπουσίαν, ἢ δι' ἄλλο τι κώλημα, ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου καὶ βλάπτονται οὐσιωδῶς τῶν δικαζομένων τὰ συμφέροντα.

Θεωροῦντες, ὅτι πρὸς εὐκολίαν καὶ ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, συμφέρεαι νὰ λαμβάνωνται πρὸς διάλυσιν τῆς διχοψφίας, ἢ καὶ ὡς ἀπλᾶ μέλη ἀναπληρωτικὰ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

4. Παρεκτός τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ὧν, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου, λαμβάνεται ἀποκλειστικῶς, ἐφ' ἅπαξ διοριζόμενος, ὁ πρὸς διάλυσιν τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, συμπεσούσης διχοψφίας, ἐπιδιαιτητής, δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ

κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ἅπαξ δηλαδὴ, καὶ πᾶς τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους δύναται ὡσαύτως ν' ἀνατεθῶσι καὶ ἔργα ἀναπληρωτικοῦ μέλους τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορισμὸν δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου τροπολογεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τὸ ἄρθρ. 276 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (43) Ὀκτωβ. 1839

615 Α. Περὶ διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἰκοπὸν ἔχοντες νὰ τελειοποιήσωμεν τὸν ὀργανισμὸν διαφορῶν κλάδων τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θεωροῦντες κατ' ἀλλήλων νὰ συστήσωμεν παρὰ τῷ προϋσταμένῳ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαιτέρου Συμβουλίου διὰ τὴν συζήτησιν διαφορῶν σπουδαίων οἰκονομικῶν ἀντικειμένων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

4. Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς Διευθυντής, εἰς τὸν ὅποιον ἀνατίθενται ὅλα τὰ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ ἰδιαιτέρου Ἡμῶν Διατάγματος ρητῶς ὀρισθησομένων περιπτώσεων, καθ' ἃς δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ. εἰμὴ διὰ συμπράξεως ἐνὸς ἰδιαιτέρου Συμβουλίου, συγκατεμένου ἐκ δύο τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας, τοῦτέστιν Ἰπουργικῶν Συμβούλων ἢ Παρέδρων, ἐκλελεγμένων παρ' Ἡμῶν. Ὁ Διευθυντής ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει δὲ προηγέσθαι αὐτοῦ.

2. Καθ' ὅλα τὰ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἰδιαιτέρου Συμβουλίου ἀπαραιτήτως ὑποβληθόμενα ἀντικείμενα, ἢ συγκαταθε-

εις ενός τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ ἀρκεῖ, διὰ νὰ καταστήσῃ ταύτην ἰσχύουσαν. Ἐν δὲ τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει, καὶ καθόσον αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους ἢ Διατάγματα, ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ ἀποφασίσῃ οἰκοθεν, ἐκτελεῖται ἀμέσως ἡ γνώμη τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, ὡς αἱ ἐπικρατείας κύνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Πρέπει δὲ πάντοτε νὰ Μᾶς ὑποβάλλεται ἄνευ ἀναβολῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορᾶ, διὰ νὰ ἀποφασίζωμεν τὰ πραιρετέρω. Παρομοίως καθόσον τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Γραμματεία δὲν ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ διατάξῃ κατὰ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως Μᾶς. Ἡ πρὸς Ἑμᾶς ἀναφορὰ θέλει περιέχει, πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ, τότε μόνον ἰδίως καὶ τὴν γνώμην ενός ἐκάστου τῶν μελῶν, ὡς αἱ αἱ γνώμαι αὐτῶν εἶναι ἀντίθετοι εἰς τὴν τοῦ Διευθυντοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλας τὰς πράξεις, εἰς ὅσας θέτει τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρ. 1839.

516 Δ. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπαρξείας τοῦ ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέν ὀργανικὸν Διάταγμα Μᾶς περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίσασμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν προσέτι τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν συζήτησίν του, δύναται τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματός Μᾶς, συστηθέντος ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, καθόσον αὐτὰ, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα, ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα

τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰσι τὰ ἀκόλουθα.

α) Πᾶσα περὶ εἰσαγωγῆς, καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως Οἰκ. νομικῶν Νόμων καὶ ὀργανικῶν διαταγμάτων πρότασις, ἰδίως δὲ περὶ βελτιώσεως τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθὼς καὶ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

β) Πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένη, ὁδηγία καὶ ἐξήγησις.

γ) Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὰς μετοδοσίας τῶν διὰ τὸ δημοσίον προμηθειῶν.

δ) Ἡ ἐγκρίσις ἢ ἀπόρριψις τοῦ ἀποτελέσματος παντὸς εἶδους δημοπρασίας μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς. Τὰ πρακτικὰ αὐτὰ θέλουσι ἐξελεῖσθαι πρῶτον μὲν δι' ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας, διορισθησομένου ἐκαστοτε παρὰ τοῦ Συμβουλίου, μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ἀρμαδίου εἰσηγητοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὴν διπλὴν ταύτην ἐργασίαν εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἐξαίρουνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης αἱ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων δημοπρασίαι, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα καθυποβάλλονται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ἄμεσον ἐξέλεξιν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833 ὀργανικὸν αὐτοῦ Διάταγμα.

ε) Ὅλαι αἱ περὶ παρατάσεων πληρωμῆς αἰτήσεις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

ζ) Ὅλαι αἱ περὶ ἀποζημιώσεων καὶ δικαιωμάτων αἰτήσεις.

η) Ὅλαι αἱ περὶ ὁποιοῦδήποτε εἶδους παραχωρήσεως προτάσεις ἢ διαταγαί.

θ) Ὅλαι αἱ συζητήσεις περὶ ἐπιχειρήσεως, ἐξακολουθήσεως ἢ πύσεως διχῆς, ἀφώρῃς διενεξίν μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν.

ι) Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων, ἐκτιμητῶν καὶ τῶν φυλάκων, τῶν

ὑπαγομένων εἰς τοὺς διαφοροὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

κ) Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ὁδῶν, ὡς αἰεὶ πρόκειται περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

λ) Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ ὁδηγίων ἀνακαλυφθεῖσαι ἐλλείψεις ἢ δυσκολίαι.

μ) Ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν παραπόνων καὶ καταμνήσεων κατ' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ αἱ κατὰ συνέπειαν τούτων καὶ υποβληθῆσόμεναι εἰς Ἡμᾶς προτάσεις, καὶ τέλος.

ν) Ἡ ἐξέτασις πάσης προτάσεως, γενομένης παρ' ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, ἀφορῶσης τὴν δημοσίον περιουσίαν.

2. Τὸ ἰδιαιτέρον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον συνεδριᾷ συνήθως τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὡς αἰεὶ ἢ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτῇ τὴν συγκαλήσιν του.

3. Αἱ ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 4. σημειούμεναι περιπτώσεις εἰς Ἡμᾶς γινόμεναι ἀναφοραί, καὶ ἐκ τῆς Γραμματείας ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων ἢ Βασιλικῶν Διαταγμάτων διαταχαὶ καὶ ὁδηγεῖαι ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ προσυπογράφονται παρὰ τῶν δύο μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὸ εἰς μειοψηρίαν εὐρισκόμενον μέλος δύναται πρὸς ἀπόφασιν τῆς ἰδίας του εὐθύνης νὰ καταθέσῃ τὴν γνώμην του εἰς ἰδιαιτέρον πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέλη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβ. 1839.

617 Δ. Περί συστάσεως νέου εἰρηνοδικείου εἰς Λαρίδα.

ΘΕΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου Λαρίδος συσταίνεται καὶ δευτέρον τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ δικαστήριον, συμπερι-

λαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς δήμους Ποτιδανείας καὶ Κροκυλίου, καὶ φέρον τὴν ἐπωνυμίαν, εἰρηνοδικεῖον Ποτιδανείας τὸ ὅποῖον θέλει ἐδρεῖν εἰς τὸ κατὰ Παλαιοζάρι. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λαρίδος θέλει ἐπομένως περιορίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του εἰς μόνους τοὺς δήμους Αἰγιτίου καὶ Τολοφώνος.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο θέλει συγκαταρτηθῇ μεταξὺ τῶν τῆς δευτέρας τάξεως, ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀντιμισθίαν τοῦ προσωπικοῦ του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. 1839.

618 Δ. Περί διαμετακομίσεως ἐμπορίου

ΘΕΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου (2 Νοεμβρ.) ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπομεν, αἱ πρὸς διαμετακομίτην διωρισμέναι πραγματεῖαι, αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Παιραιᾷ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως νὰ μετακομίζονται ὡς τοιαύται εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ τῆς Στιλίδος εἰς Ἀσκήαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσερχονται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Ἀσκήας πραγματεῖαι, χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὗται εἰς τὸ ἐν Παιραιᾷ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετατακομίσεως (§. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 1018 1Δ'. Πηρίσματος) τὸ ὅποῖον θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 13 (27) Ἰανουαρ. 1836 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρ. 1838 Ἡμετέρων Ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην περίπτωσιν καταναλίσκωνται ἐντὸς τοῦ

ράτους θέλουν καθυπεβλήθη προσέτι, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νεοορισμένου δικαιοῦστος τῆς εἰσπληρώσεως.

4. Π. ὁ ἀπορρήν ἐνδεχομένων κατα-
 ῖσιν θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀνάλογα με-
 α τὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Μαΐου ε. ε. Ἡμε-
 ροῦ 1839 ἡμετέρας ἐγκριθέντα μέτρα.

Αθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. 1839

ΔΗΛΩΣΗ.

1. Τῇ διασωφρονίᾳ τῶν ἐπαγομένων εἰς τὴν
 φορολογίαν τοῦ χαρτοσήμου ἐγγράφων

2. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία
 τῆς Ἐπικρατείας δηλοποιεῖ, ὅτι.

Ἐλάβαμεν συνεχῶς ἀφορμὴν νὰ περαι-
 ρώσωμεν ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει ἐφαρ-
 μόσιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ὡς
 πρὸς τὴν διάκρισιν δηλ. τῶν ἐγγράφων ἐ-
 ῖσιν τὰ ὅποια ὑπάγονται εἰς τὴν φορο-
 λογίαν τῆς σημαίνσεως, ἀπὸ τὰ ἐγγράφα
 σα, θεωρούμενα δημοσίου ὑπηρεσίας, πρέ-
 πει νὰ γράφονται ἐπὶ ἀσῆμου χάρτου,
 πολλὰ τῶν τοῦ Κράτους Ἀρχῶν ὑπέπε-
 σαν εἰς λάθη, καὶ κατεδικάσθησαν εἰς νό-
 μιμον πρόστιμον. Θέλοντες διὰ τοῦτο νὰ
 προφυλάξωμεν καὶ ταύτας ἀπὸ τὴν ζη-
 μίαν τῶν προστίμων, καὶ τὸ δημοσίον
 ἰσμεῖον ἀπὸ τὴν ζημίαν ἐκείνην, ἥτις ἔθε-
 λε συμβῆ ἔκ τῆς μη παρατηρήσεως τυχόν
 τῆς ἀταξίας ταύτης, σπευδόμεν νὰ σῶς
 ὡς ὡς ὡς, Κύριοι, διὰ τῆς παρούσης συν-
 τήμου μὲν τινὰς καὶ γενικάς, ἀλλὰ σαρκεῖς
 καὶ ἀρκούσας ὁληγίας ἐπὶ τοῦ προκει-
 μένου.

αὐτὰ νὰ γνωρίσκατε ἂν πρέπη τις νὰ μα-
 ταχθεῖσθαι ἀσῆμον ἢ ἐνσῆμον χάρτην εἰς
 τὰς ἀναρτὰς καὶ τὰ λοιπὰ περ αὐτοῦ εἰς
 τὰς διαφόρους Ἀρχὰς παρουσιαζόμενα ἐγ-
 γραφὰ, δὲν ἔχετε ποσὺς νὰ παρατηρήσετε
 ἐὰν γράφονται ἢ ὄχι ἐπὶ ἀσῆμου, ἂν θέ-
 τε καὶ ἐπὶ ἀσῆμον καὶ σφαγίδα ὑπηρεσίας
 καὶ τὰ ἐγγράφων αὐτοῦ ἀφορᾷ τὴν
 ὑπηρεσίαν, ἢ ἰδιαιτέρον συμφέρον
 τοῦ ἰδιοῦς. ὁ Νόμος φορολογεῖ τὸ

συμφέρον ἢ εἶναι ἡ γενικὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς
 ὁποίας ὁ Νόμος οὗτος στηρίζεται, καὶ τὴν
 ὁποίαν ὅταν ἔχηται ὑπ' ὄψιν, δὲν θέλετε
 σφαλῆαι ποτέ. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὁ
 ὑπάλληλος ζήτων προβέβαστον, μετὰ θέσιν,
 παραίτησιν, ἀδειαν ἀπουσίας, ὁ παρουσια-
 ζων ἀποδείξει πληρωμῆς, ἢ τὰ ἐγγράφα
 τῆς διαχειρίσεως τοῦ πρὸς ἐξελεγχῆν, ὁ ἐν
 εἶδει ἀπολύσεως ἐξαιτούμενος τὴν ἀπαλ-
 λαγὴν προστίμων κ.τ.λ. ὑπάγεται φυσικῶς
 εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ χαρτοσήμου. Ἀπε-
 ναντίας, ἰδιώτης ἐπιφορτισθεὶς δημοσίου
 τι χρέος, καὶ ἀνασφύζοντας καὶ πληροφο-
 ρὸν περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια δὲν ἀφο-
 ροῦσι καθόλου αὐτόν, ἀλλὰ τὴν ὑπηρεσίαν
 (ἐκτὸς ἂν ᾖ λόγος περὶ ἀπαιτήσεως ἀν-
 τιμισθίας ταυτοχρόνως ἢ ἀμοιβῆς), δὲν
 ὑπάγεται εἰς τὴν ἐκθεῖσαν φορολογίαν.

Ἀκολουθῶς πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχετε ὑπ'
 ὄψιν, ὅτι δὲν εἶναι μόνον οἱ ἰδιῶται (ὑπὸ
 τὴν στενὴν τῆς λέξεως ταύτης σημασίαν)
 οἱ εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ χαρτοσήμου ὑ-
 ποκείμενοι. Σωματεῖα ὁποιαδήποτε, κατα-
 στήματα δημοτικά, μοναστηριακά καὶ
 δημοτικά ἀρχαῖ, ὅταν, πρὸς τὸ συμφέρον
 τῶν δήμων καὶ τῶν μοναστηρίων ἀναφέ-
 ρονται, ἐπίσης ὑπάρχοντες εἰς τὴν φορο-
 λογίαν τοῦ χαρτοσήμου, διὰ τὴν αὐτὴν
 προεκτεθεῖσαν ἀρχήν. Μόνον τὸ Δημοσίον
 ἐξαιρεῖται διὰ τὴν ἐκφραζομένην ἐν τῷ
 Νόμῳ ἀρχήν, ὅτι « τὸ δημοσίον δὲν φο-
 ρολογεῖ τὸ δημοσίον » ἢ δὲ ἐξαιρέσει αὐ-
 τὴ εἶναι μοναδικὴ καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐνισχυεῖ
 τὴν γενικότητα τοῦ κανόνος. Εἶναι εὐκο-
 λον ἄλλοθεν, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην
 περιστάσιν, νὰ διακρίνῃτε τὴν αἰτούσαν
 καὶ διεκδικουμένην ἀρχὴν ἀπὸ τὴν μετα-
 βιβάζουσαν αἰτησιν καὶ ἐνεργουσαν ὑπηρεσίαν.
 Ὅταν ὁ δήμαρχος δήμου τινὸς διεκδικῇ δικαίωμα τι τοῦ δήμου ἐαλείνου
 ἀπ' εὐθείας, φορολογεῖται ὅταν ὁ αὐτός
 δήμαρχος μεταβιβάζῃ αἰτησιν δημοσίων ἢ
 τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν φορολο-
 γεῖται, διότι τότε ἐνεργεῖ ἅπλως καθήκον
 τα ἀρχῆς. Ἀλλὰ τότε ἡ φορολογία πέπτει
 εἰς τοὺς δημότας ἢ τὸ δημοτικὸν συμβού-
 λιον, καὶ ὁ δήμαρχος δὲν δύναται νὰ

δεχθῇ τὰ ἐγγράφα των ἐπὶ ἀσθήμου χά-
του.

Ἐλπίζομεν, Κύριοι, ὅτι διὰ τῶν ἀρχῶν
τούτων θέλετε εὐκόλως λύσει καὶ ὅποιαν-
δήποτε ἄλλην τῆς αὐτῆς φύσεως ἀπο-
ρίαν, μὴ προβλεφθεῖσαν ῥητῶς ἐν τῇ πα-
ρούσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1839.

ΔΗΛΟΘ.

20 Περὶ ἐφοδιασεως μετὰ τὸ ἀνῆκον δίπλωμα
τῶν ἐλευσομένων ἱατρῶν παρὰ διαφορῶν Πα-
νεπιστημίων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς
Ἐπικρατείας.

Θέλουσα νὰ κανόνισῃ τὴν τάξιν ὡς πρὸς
τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν
ἱατρῶν ἐκείνων, οἵτινες εἰς Εὐρωπαϊκὰ
Πανεπιστήμια σπουδάσαντες, ἔρχονται ν'
ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλ-
λάδα καὶ νὰ μετέρχωνται ἐν αὐτῇ τὴν
ἱατρικὴν καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 6
Μαρτ. 1835 προηγουμένην προκήρυξιν
τῆς, ἀκούσασα καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ
παρ' αὐτῇ ἱατροσυνεδρίου.

Δηλοποιεῖ,

Α. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ
εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἐπομένως δὲν θέλουν
λαμβάνει παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἱατροσυνε-

δρίου τὴν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἱατρικὴν
ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ ἄδειαν, οἱ
τῶν ἐξωθεν ἐλευσομένων ἱατρῶν δὲν εἰ-
ἐφοδιασμένοι μετὰ τακτικὸν δίπλωμα
Πανεπιστημίου ἐν ᾧ ἤκουσαν τὰ ἱατρικὰ
μαθήματα, ἢ μετὰ δίπλωμα ἄλλου τι-
ἐγνωσμένου καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὄντος Πα-
νεπιστημίου.

Β'. Ἐκτὸς τούτου ἀπαιτεῖται νὰ παρ-
σιάζῃσι προσέτι καὶ ἀποδεικτικὸν ὅτι ἐν-
μνάσθησαν τοῦλάχιστον τρεῖς μῆνας
τὸ ἐνταῦθα Στρατιωτικὸν ἢ Πολιτικὸν
Νοσοκομεῖον, διὰ νὰ γνωρίζῃσι τὴν φύ-
καὶ χαρακτῆρα τῶν ἐνταῦθα ἐπικρατοῦ-
νόσων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1839.

621 Δ. Περὶ δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδικοῦ
Πανόρμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐν
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπι-
κρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν
τὰ ἐξῆς:

1. Ὁ Δῆμος Περαίας, ἀποτελῶν μέρ-
τοῦδε μέρος τοῦ ἐν Τήνῳ εἰρηνοδικεῖ
Πανόρμου, θέλει τοῦ λοιποῦ ἀνήκει εἰς τὴν
δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικεῖου Τήνου
Ἐν Ἀθήναις. 7 19 Νοεμβρίου 1839

ΠΙΝΑΞ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

Τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ περιεχομένων Νόμων, Διαταγμάτων κλπ.

Σημείωσις. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐμφαίνει τὴν σελίδα, ὁ δὲ δεύτερος τὸν ἀριθμὸν τοῦ Νόμου κλπ.

1852

Δεκ.	9	Συνθήκη συμμαχίας μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ τῆς Βαυαρίας.	54-58
»	»	Συνθήκη περὶ στρατολογίας Βαυαρῶν μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ τῆς Βαυαρίας.	62-41
27	»	Διακήρυξις τῆς Ἑλλ. Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ὁθωμαν. κτημάτων.	878-536

1853

Ἰαν.	25	Προκήρυξις τοῦ Βασιλέως πρὸς τοὺς Ἕλληνας.	1-1
»	»	Σχηματισμὸς Ὑπουργείου.	4-3
26	»	Περὶ τῶν παρασῆμων τοῦ Κράτους.	5-4
30	»	Ὁρκοδοσία τῶν ὑψηλῶν.	5-5
Φεβρ.	1	Σύστασις Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.	3-1
7	»	Ἐγκύκλιος περὶ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης.	4-2
8	»	Περὶ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος.	7-7
»	»	— παραβολῆς καὶ διατιμῆσεως τῶν ξένων νομισμάτων πρὸς τὰ Ἑλληνικά.	9-9
9	»	Δ. Περὶ διορισμοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ.	53-34
9	»	Περὶ ἀμνηστείας.	13-16
10	»	Προκήρυξις περὶ τῆς κατοχῆς Εὐβοίας καὶ Λαμίας.	6-6
14	»	Ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. πρὸς τὰς ἀναφορὰς τῶν Ἐπαρχιῶν.	9-8
18	»	Περὶ ὀπλοφορίας Διάταγμα.	14-12
25	»	— διαλύσεως τῶν τακτικῶν στρατευμάτων καὶ διοργανίσεως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.	16-13
»	»	— προσδιορισμὸν τῆς μισθοδοσίας τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.	26
»	»	— μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν.	29

Φεβ.	26	Περὶ σχηματισμοῦ τριῶν πεζικῶν ταγμάτων.	22-17
27	»	— τοῦ λόχου τῶν ξενιτιῶν.	20-15
28	»	— τῆς δικιήσεως τοῦ συντάγματος τῶν λοχιοφόρων ιππέων.	19-14
Μαρ.	2	Δ. Περὶ διορισμοῦ δέκα ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν.	20-16
9	»	Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς τοὺς Ἕλληνας περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡουχίας.	32-19
13	»	Δ. — συστάσεως ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων.	30-18
15	»	— συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μονῶν.	34-22
17	»	Εἰδοποιήσις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ τῆς σχέσεως τῶν Προξένων τῆς Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας.	33-20
22	»	Δ. — συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.	34-21
25	»	— ἐπεκτάσεως τῶν τελωνιακῶν διατάξεων εἰς τὸ τμήμα Ζητουνίου καὶ Εὐβοίας.	54-35
»	»	— διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς Νομοὺς καὶ Ἐπαρχίας.	34-23
»	»	— συστάσεως τῶν γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.	38-24
»	»	— τῆς διευθύνσεως αὐτῶν.	40-25
»	»	— τῆς τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.	42-26
»	»	— τῆς Δικαιοσύνης.	43-27
»	»	— τῆς τῶν Ἐξωτερικῶν.	44-28
»	»	— τῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐκπαιδεύσεως.	46-29
»	»	— τῆς τῶν Οἰκονομικῶν.	48-30
»	»	— τῆς τῶν Στρατιωτικῶν.	50-31
»	»	— τῆς τῶν Ναυτικῶν.	50-32
»	»	— σχολῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους.	67-42
11	»	— ἀλλήλων τοῦ Κράτους καὶ καλλιέργειας τῶν.	51-33

Ἀπρ.	Δ. — πολεμικῆς ναυτικῆς ση- μαίας.	117-46	Νοεμ	νοῦ.	158-74
24	» — διορισμοῦ καὶ ὁρκοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων.	55-36	3	Δ. διακριτικῶν σημείων καὶ ἱμα- τισμοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ.	166-80
26	» — μισθοῦ τῶν ἐν ταῖς Γραμ- ματεῖαις.	56-37	20	Δ. διαμερίσεως τῶν ἐπισκοπῶν.	156-73
28	» — παρατάξεως τῆς χορηγη- θείσης ἀμνηστίας.	117-48	21	Δ. συστάσεων Γυμνασίου εἰς Ναύπλιον.	162-77
Μαί.			29	Δ. περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταμε- τρήσεως τῶν πλοίων.	162-78
29	» — τῶν καθηκόντων τῶν βοη- θῶν τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐ- πικρατείας.	117-47	Δεκε	Δ. διοργανισμοῦ τοῦ Β. Τυπο- γραφείου.	
20	» — συστάσεως τοῦ τάγματος Ἀριστείας.	59-39	27	Δ. Περί ηχηματισμοῦ τῶν Δή- μων.	168-81
Ιουν					
2	» — ἀρμυδιότητος τῶν στρατιω- τικῶν δικαστ.	125-52			
20	» — σχηματισμοῦ τῆς χωροφυ- λακῆς.	68-43	Ἰαν.		
Ἰουλ			2	Περί ὀργανισμοῦ τῶν Λιμενίων ἀρχῶν.	196-81
9	» — σχηματ. τῆς διοικήσεως τοῦ Προβολικοῦ.	147-66	5	Δ. περὶ πληρωτέων τέλους ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν πλοίων.	206-88
20	» — διοργαν. τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυ- τικῶν διευθυντηρίου.	125-53	8	Δ. Καθίσκοντα τῶν Πρωτοσυγγέ- λων καὶ Ἀρχιδιακόνων.	204-86
23	» — διακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτη- σίας τῆς Ἑλλ. ἐκκλησίας.	118-49	14	Δ. — ἀτελείας τῶν εἰς φυτεῖαν χρησίμων καρπίμων δένδρων.	203-84
23	Κοινοποιήσεις τῆς Γραμ. τῶν Ἐκ- κλησιαστικῶν περὶ τῶν πρά- ξεων τῶν Ἐπισκόπων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας.	122-50	12	Δ. — Ὑποτροφίῶν κορασίων.	206-89
25	» — διορισμοῦ τοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.	125-51	11	Δ. — στολῆς Προξένων καὶ ὑποπροξένων.	209-93
27	» — συστάσεως λόχου τῶν ἀπο- μάχων.	143-64	11	Δ. — ἀνεγέρσεως Μνημείων εἰς Πύλον.	205-87
Αὐγ.			21	Δ. — δημοσιεύσεως τῶν κληρο- δοτημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.	208-91
1	» — συστάσεως τοῦ Μηχανικοῦ.	144-65	25	Δ. — ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος.	204-85
15	» — ἐργασιῶν τῆς Συνόδου.	136-55	27	Δ. — τῶν ἐν Ἀγκῶν περὶ ἑλα- τος διατάξεων.	209-92
16	» — συστάσεως νέων ὁδῶν.	142-62	Φεβ.		
17	» — ἀπαγορεύσεως τῶν Τουρκι- κῶν νομισμάτων.	135-54	6	» — ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων.	225-90
27	» — στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν.	148-67	6	» — Δημοτικῶν Σχολείων.	213-97
28	» — μισθοδοσίας προξενίων.	141-57	8	» — Λιμενικῶν δικαιωμάτων.	209-94
30	» — στολῆς τῶν προξένων.	141-58	8	Διατίμησις τῶν πληρωτέων λι- μενικῶν δικαιωμάτων ἐν Ἑλ- λάδι.	211-95
30	» — βιβλίων ποιῶν. τῶν ὑπελ.	155-71	9	Δ. — διαιρέσεως λιμένων καὶ τῆς περιφερείας τῶν.	212-96
Σεπ.			19	Δ. ὄργαν. τῆς σχολῆς τῶν εὐελ- πίδων.	277-113
3	» — συλλήψεως τῶν λειποτακτῶν.	148-68	23	Δ. — παύσεως τῶν ἀναπληροῦν- των χρήθ. λιμενικῶν.	224-98
5	Ν. — ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης.	137-56	25	Δ. — γυναικείων μοναστηρίων.	248-101
11	Δ. — τοῦ μετέρχεσθαι τοῦ τυπο- γραφείου καὶ Ἀθρογ.	151-59	Μαρ		
22	» — μεταβ. τοῦ νομοῦ τῆς Πρωτεύ. Ἀχαρν.	143-63	16	Δ. Περί τῶν διατηρουμένων γυναι- κειῶν μοναστηρίων.	246-102
27	» — συστάσεως ἐλεγκτικοῦ συ- νεδρίου.	148-70	14	Δ. — ἀγρεύσεως τῶν σαρκελῶν.	301-126
Ὀκτ			22	Δηλ. — ἀπαγορεύσεως ξένου ἄλλοτος εἰς τοὺς λιμένας Ἀθ- στροῖας.	247-104
23	Δ. διοργαν. τοῦ ἐν Ἀίγιῳ ὀφθα- τροφείου.	161-76	28	Δ. — νεκροταφείων καὶ ἐνταφι- ασμοῦ τῶν νεκρῶν.	246-103
27	Δ. μεταθέσεως τῆς Πρωτενοῦσης τῆς ἐπαρχίας Γορτύνης.	156-72	Ἀπρ.		
29	Κατονισμός τῆς χωροφυλακῆς.	73-44	4	» — ἀτελείας τῶν πραγμάτων τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνεχομ-	
Νοεμ					
2	Δ. τῶν ἐργασιῶν ὥρων εἰς τα γραφεία.	160-75			
3	Δ. διοργανισμοῦ τοῦ Β. Ναυτι-				

1854

Απρ.	νων πρὸς ἀποκατάστασιν.	245-106	Σεπ.	Ταμιῶν	304-132
6	Δηλ. — τῶν ἐλλειπόντων ἀρχαιο-		18	» Περί μεταθίσε. τῆς Β. Κα-	
	στητῶν ἐπὶ Μουσιχοῦ τῆς	299-122		θίδρας εἰς Ἀθήνας	305-133
8	Δ. — ὁδοιπορίας τῶν δῆμων τοῦ		24	» — ἐξηγήσεων τῶν § 31 καὶ	
	νομοῦ Ἀργολίδος	253-146		35 τοῦ περὶ Ταμιῶν Διαιτ.	310-142
25	» — συστάσεως σώματος πρε-		26	Δηλ. — τῶν διευθυνομένων εἰς	
	σβυτῶν τοῖ ναυτικοῦ	275-112		εἰς τὸ Ἰ. Κράτος διὰ θα-	
26	» — ἰδιοκτητῶν μοναστηρίων	297-120		λάσεως.	306-137
29	» — συστάσεως γραφείου δημο-		27	Κοινοποιήσεις συνδήμης μετα-	
	σίου οἰκονομίας παρὰ τῇ			ἐν Ἐλ. καὶ Βιτεμβέργης.	311-143
Μαί.	Γραμ. τῶν Ἐσωτερ.	247-105	29	» — δημοσιεύσεως τῆς Πολι-	
9	Ν. Περί ἐκτελέσεων τῶν θανα-			δικονομίας	305-134
	τικῶν ἀποφάσεων.	293-115	Οκτ.		
10	» — τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ		3	» — διορισμῶν καὶ προβιβα-	
	τεχνολογικῶν συλλογῶν καὶ	260-109		σμῶν τοῦ στρατοῦ	308-140
13	» — συστάσεως ἱατροσυνηδριῶν	272-110	4	» — διατηρήσεως τοῦ ἐν Τήνῳ	
14	» — ὑποτροφίας ἱεροδιακόνων.	300-125		γυναικείου μοναστηρίου	305-135
14	» — τῶν μετερχομένων τὴν ἰα-			» — ἀποδοχὰς τῶν μαθητινο-	
	τρικὴν, ὀδοντικὴν, χειρουργί-			μένων εἰς τοὺς λόγους τῶν	
	ον, φαρμακοποιίαν, μαικευτι-	292-114		δικαστηρίων	306-139
	κὴν, καὶ κτην αἰρίων.		9	» — στολῆς τῶν ἀκολοῦθων	
20	» — διανομῆς ἀριστείου εἰς			τῆς Γραμ. τῶν ἔξωτ.	310-141
	τοὺς ἀγωνιστάς.	254-107	16	» ἀριθμοῦ τῶν δικαστ. καὶ τῆς	
20	» — τῶν ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματι-			δικαιοδοσίας τῶν	307-136
	κῶν κλπ. τῆς ξηρᾶς καὶ θα-	256-108	19	» — τοῦ ποτὲ ἐμβαίνει εἰς	
	λάσεως.			ἐνέργειαν ὁ Ὅργαν. τῶν Δικ.	306-138
Ιουν.			30	» — συστάσεως ἱατρῶν κατὰ	
1	Δ. Ὁργανισμὸς τοῦ στρατ.			Νομοῦ καὶ τῶν καθηκόντων	
	λογιστηρίου	299-123		τῶν	207-90
8	» Ὁδηγίας περὶ τῶν δημοκ-		Νοε.		
	ρεσιῶν.	185-82	13	» — καλουργίας τοῦ ὀριζίου	318-149
23	Δ. — τῶν πιστοποιητικῶν ἐγ-		13	» — ἐκδόσεως τῆς ἐπισκοπῆς	
	γραφῶν καὶ ἐξετάσεως τῶν			Καρδαμύλης εἰς τὴν τῆς Λα-	
	δυνάμει τοῦ ἀρθ. 2 §. τοῦ			κεδαιμονος	318-148
	ἀπὸ 20 Μαΐου Νόμ. τοῦ		9	» — σχηματισμοῦ τῶν δῆμων τοῦ	
	1834.	293-117		Νομοῦ Ἀρκαδίας	350-191
28	Δηλ. περὶ τῶν πληρωτέων λια-		Δεκ.		
	νικῶν δικαιομάτων τῶν ξέ-		1	» — σχηματισμοῦ τοῦ ἐκκλ. Γε-	
	νων πλοίων.	214-111		μεῖων καὶ ὀδηγίας	312-144
Ιουλ.				» — σχηματισμοῦ ἐπιτροπῆς	
21	Δ. — παύσεως Μάουρερ.	293-116		περὶ αὐτοῦ	314-145
15	» — ὀνοματοθεσία Σπετζίν	300-124	2	» — ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν ἐν	
Δυν.				Πειραιῶι	320-153
6	» — σχήματος τῆς δημοσίου		2	» — διαλύσεως τοῦ γυναικείου	
	σφραγίδος	302-128		μοναστηρ. Λουκοῦ καὶ Κα-	
6	» — Ναυτολογίου τῶν Ἑλλ.			σαριανῆς	318-147
	ἐμπορικῶν πλοίων	298-121	4	» — ἰδιοκτησίας τῶν μοναχῶν	
8	» ἐκτελέσεως τῶν § 19 καὶ 41			εἰς τὰ διαλυθέντα μοναστή-	
	τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγ-			ρια	316-146
	κτικοῦ Συνεδ. Διαιτ.	302-128	7	» — ἀδείας τοῦ ἐπαγγελλεσθαι	
13	» ἀμνηστίας περὶ τῶν παρα-			τὴν ἱατρικὴν, χειρουργικὴν,	
	χῶν Μάνης	296-118		φαρμακοποιίαν, μαικευτικὴν	328-166
	» ὡσαύτως	297-119	15	Διακηρύξεις περὶ τοῦ τρόπου	
20	» — ἀμοιβῆς τῶν ἐκδουλεύσ-			τῆς ἐκποιήσεως τῶν μηλοπε-	
	ων τῶν ἐγγάμων ἀξιωματ. κλπ.	303-130		τρῶν Μήλου	319-150
23	» — ὑδραγωγείων Ναυπλίας	302-129			
Σεπ.			Ἰαν.		
13	» — αὐλικῆς ἐπιτροπῆς εἰς		1	» — ἐνάρξεως τῶν ἐργεσιῶν	
	Μεσσηνίαν καὶ Καρϋταιναν			τῶν δικαστ.	319-151
	διορισθείσης	303-131		» — ἐποχῆς καθ' ἣν ἐμβαίνει	
15	» — ἐνάρξεως τοῦ λογιστικοῦ			εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα Νομοθ.	320-152
	συστήματος καὶ διορισμοῦ				

1855

3	» δικαιωμάτων επιβαλλομένων εἰς τὰ ἐμ. 'Ελ. πλοία εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος	321-154
9	» » ἐκλογῆς δημάρχου	322-155
18	» » μισθοδοσίας τῶν ἱατροσυνέδρων	330-167
20	» » ἀμοιβαιότητος ἐπὶ τῶν ἐμ. ἐλ. πλοίων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀστροφίας	321-155
Ἰων.		
22	» — ἐκδόσεως ἐφημερίδος 'Αγγελιών	322-156
24	» — παραχωρήσεως οἰκοπέδων ἐν Πειραιεὶ εἰς τοὺς Χίους	322-159
30	» » τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν φλεβοτόμων	331-170
30	» — τιμῆς τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων πρὸς τὰ Ἑλληνικά	327-163
φεβ.		
6	» — συνθήκη ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικά πλοία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σουηδίας καὶ Νοβηγίας	325-161
7	» » καταδιώξεως τῶν κατηστερουμένων	325-162
9	» » ἔγγυθοσίας τῶν συμβολαιογράφων	327-164
22	Κοινοποίησις συνθήκης περὶ ἐμ. καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀστροφίας	366-200
23	» — Περὶ πολιτικοῦ Κώδικος	328-165
μαρτ		
1	» διενέμεισις περὶ τῶν δικαιωμάτων εἰς ἃ ὑπόκεινται τὰ ἐμπορ. 'Ελ. πλοία	324-160
5	» » προσδιορισμοῦ ἱατρικῶν τιμημάτων	333-172
13	Δηλ. τῶν πληρωτῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων παρὰ τῶν πλοίων τῆς Τροάκης	331-169
13	» » παραχωρήσεως γηπέδων ἐν Πειραιεὶ	332-171
19	» » παραδοχῆς ξένων νομισμάτων εἰς τὰ Ταμεία	331-169
19	Περὶ συλλήψεως ληπτοπρατῶν	334-173
22	» » ἐλευθέρου λιμένος ὁδῶς	335-175
25	» » δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων εἰς πολ. ὑποθέσεις	338-181
27	» » πειρατίας	334-174
28	» » διαμετακομίσεως ἐν Πειραιεὶ	336-177
28	» » περὶ ἐσωτερικῶν διαβατηρίων	382-215
	» » συστάσεως δέκα 'Ελλ. σχολεία	335-176
29	» » πωλήσεως ἱατρικῶν	337-179
30	ἀνενέμοις τῶν δικαιωμάτων δι' ὧν ἡγοράσθησαν ἐθνικά κτήματα ἐπὶ ἐπαναστάσεως	341-182
31	» » ἀναπληρωτικῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.	343-183

Απρ.

2	» » πωλήσεως δηλητηρίων	338-197
2	Εγκύκλ. Συνόδου περὶ μὴ τελείσεως γάμων ἀνευ ἱεροσυλικῆς ἀδείας	337-178
2	» » μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς	351-193
3	» » συζητήσεων ὑπουργικοῦ συμβουλίου	343-184
4	Εἰσαγωγή τοῦ ἱμβολιασμοῦ	344-185
3	» » ὑγεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κωμῶν	355-196
3	Δηλ. ἀμοιβαιότητος μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας ὡς πρὸς τὰ πλοία	422-245
16	» » κενονισμοῦ τῆς συσταθησομένης φυσικοιστορικῆς ἑταιρείας	370-202
19	Κανονισμὸς αὐτῆς αὐτόθι	
19	Περὶ τῆς ἀμοιβαιότητος ἐπὶ τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κάτω Χωρῶν	338-180
19	» » ἐμπορικοῦ Νόμου	347-186
22	» » προικοδότησις τῆς θνητῆς Καραϊσίου	381-21
24	» » τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν διαλυθέντων Μοναστηρίων	348-18

Μαϊ.

1	» » τελωνεῖον τῶν προϊόντων τῶν ἐγχωρίων ἐργοστασ. κλπ.	348-18
2	» » ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων	349-18
8	» » δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων	352-19
11	Δηλ. περὶ τῶν δικαιωμάτων εἰς ἃ ὑπόκεινται τὰ Δανικά πλοία εἰς τοὺς Ἑλ. λιμένας	374-20
13	» » δικαιωμάτων πορείας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις	369-20
13	» » βλάβης εἰς τοὺς ἀγρούς ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων	380-21
11	» » τῶν ἐκκερμῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ὡς εἰς τρίτον βαθμὸν	350-19
12	» » παραστάσεως τοῦ δημοσίου, δήμεν κλπ. ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων	354-19
15	Ν. Περὶ Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας	364-18
15	» » συστάσεως διαμετακομίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις	351-19
17	» » Ὁργαν. τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας	374-20
18	Εἰδορροίησις πρὸς παρουσίαν τίτλων εἰς τὴν Ἑλληνικοθωμανικὴν ἐπιτροπὴν	374-20
18	» » φρόνον ἐπὶ τῶν μικρῶν ξυλῶν δοξαῖων	383-2
	Δ. Περὶ Νεκροσκοπίας	375-2
18	» » συστάσεως θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ καταστήματος, χει-	

Μαΐ. 1833

Οκτ. 1835

	φρονιμίας, φαρμακοποιίας	381-212
18	Δ — φθόρου ἐπὶ τῆς ναυπηγη- σμον ξυλίας	382-214
20	Ἀνάβασις τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν Θρόνον	386-219
20	Δ διορισμοῦ Ἀρχιγραμματέως	388-217
20	Δ — τῶν καθηκόντων αὐτοῦ	388-210
21	Δ ἀμνηστείας γενικῆς εἰς τοὺς λειποτάκτας	389-218
26	N Περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλ. οἰκογενειῶν	390-221
Ιούν		
6	Εἰδοποιήσεις τῆς φυσικοῖστορι- κῆς ἱταίας	373-204
11	Παραγγέλματα τοῖς νεκροσκόπ.	377-209
19	Δ ἀνεγέρσεως Μνημείου εἰς τὸν τάφον τοῦ Καραϊσκού	390-220
21	Δ — παραδόσεως ἀναφορῶν καὶ τῶν ἀποφάσεών των	396-222
Ἰούλ		
22	Δ Περὶ ἀμοιβαιότητος λιμενι- κῶν δικαιομάτων μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Βρεμης	
24	Δ μετατυπώσεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου	398-223
26	Περὶ τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰα- τρικὴν οἱ Ἐλεηνόδικαι	398-224
Αὐγ.		
2	Δ σπολῆς τῶν ὑπάσπιστῶν τῆς Α. Μ.	298-225
13	Δ σύστασις Ἑλληνικῶν σχολείων	399-226
19	Δ σύστασις γυμνασίου εἰς Με- σολόγγιον	399-227
Σεπ.		
1	Δ σύστασις Ἑλ. σχολείου ἐν Δημητριάδῃ	417-236
12	Δ ἐνώσεως τῆς ἐπαρχίας Διπο- ταμίας μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν Ἀ- χαΐας	411-233
18	Δ Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγ- γος	412-235
18	Δ δημοκρασία ἑθνικῶν γηπέδων Θηβῶν	411-234
18	Δ ἀπονομή νομίματος εἰς τοὺς συγκροτήσαντας τὴν ἐν Ἐπι- δαύρῳ συνέλευσιν	411-232
18	Δ Περὶ ἀριστείου εἰς τοὺς ἀγωνισθέντας	402-230
18	Δ ἀξιοματικοὶ ἀτάκτων στρα- τευμάτων	401-229
18	Δ σχηματισμὸς Ἑλληνικῆς Φά- λαγγος	400-229
18	Δ Περὶ συστάσεως Συμβουλίου Ἐπικρατείας	402-231
26	Δηλ. συνθήκη μεταξύ Ἑλλά- δος καὶ Ἀνοβέρου	417-237
Οκτ.		
12	Δ Καθίδρουσις τοῦ Συμβουλί- ου τῆς Ἐπικρατείας	416-238
17	Δ Ἀνεγέρσις πόλεως εἰς Κυλλή- νην	421-242

16	Δ Δικαστικαὶ παρακαταθέσθαι	420-240
19	Δ Διατίμησης ὕγειονομικῶν δι- καιωμάτων	419-239
24	Δ Ἀπαγόρευσις ἀγορῶν καὶ κλείσιμον τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἑορτὰς	421-241
28	Παραγγέλματα τοῖς ἐμβολι- ασταῖς	362-198
Νοέμ		
9	Δ Περὶ κυκλοφορίας τῶν ταλ- λήρων τῆς Ἀμερικῆς.	422-244
8	Δ συστάσεως βιβλιοθήκης ἐν ἐκάστῳ δημοσίῳ σχολείῳ	423-247
11	Δηλ. συνθήκης μεταξύ Ἑλλά- δος καὶ Αὐβέκης περὶ ἀμοι- βαίωτος λιμενικῶν δικαιο- μάτων	421-246
20	Δ ἔξαγωγή ἁλατος ἐκτὸς τοῦ Κράτους	425-248
30	Δ Προθεσμίας διὰ τὴν πληρω- μὴν τελωνιακῶν δικαιωμάτων	431-250
Δεκέ		
17	Δηλ. συστάσεως νεοφυτείου	432-251
1836		
Ιαν.		
9	Δ. Περὶ παραχωρήσεως τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ἐργασιῶν, οἰκοδομῶν κλπ.	423-248
13	» — σχηματισμοῦ τῶν στρα- τευμάτων τῆς ἑστῆς.	500-309
15	Δ » ἐνδολιῶν τοῦ διαμετακομι- σεως ἔμπορίου	435-253
»	Δηλ. » συνθήκης μεταξύ Ἑλλά- δος καὶ Βασιλείας.	437-255
24	N — συστάσεως ἑθνικ. Τραπεζῆς	432-252
Φεβρ		
16	Προκήρυξις τῆς Α. Μ. πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς στρεῆς Ἑλλάδος	436-254
18	Ἐθ. » συντάξ. Στατιστ. ἑθνι- κῶν κτημάτων κλπ. τοῦ Βα- σιλείου	427-249
19	Δ » ἔξαγωγῆς βδέλλων	438-256
25	» » συνδέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου	439-257
»	» » κλητήρων τῶν ταχυδρομ.	439-258
»	» » εισοδημάτων τῶν δήμων	440-259
»	» » ἱατρικῆ, θεραπείας τῶν χωροφυλάκων	440-260
Μάρ		
19	» » καταργήσεως τῶν ἐφόρων καὶ συστάσ. Οἰκονομ. Ἐπιτ.	441-263
20	» » προσωφ. σημειώσεως ὑπο- θηκῶν	440-261
21	N » συμβολαιογραφῶν καὶ τῶν χρεῶν αὐτῶν	441-262
28	Δ » συστάσεως δικαστομερίου εἰς Περαχώραν	441-269
Ἀπρί		
1	» συστάσ. βιβλιοπωλείου ἐν τῇ Β. Τυπογραφίᾳ	443-224
	Δηλ. περὶ προσθήκης τιμῶν εἰς 423	

Απρίλ. 1836

Ιούλ. 1836

	τὸ 3 ἄρθρ. τῆς μεταξύ Ἑλ-	
	λάδος καὶ Αὐστρίας συνθήκης	444-266
8	Δ » τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικούν-	
	των Ὁθωμανῶν	444-265
9	» » δημοτικῶν ἐλλογῶν	444-267
20	Δηλ. » τυπογραφικ. λάθους	
	τοῦ Γαλ. ἐμπορικοῦ Νόμου	448-270
21	» » ἀπαιτήσεων νεοφύτων	449-273
23	» » Κυβερνητ. ἐργασιῶν ἐν	
	τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Α. Μ.	440-271
24	N » τροπολογίας τοῦ ἁρθρ.	
	682 § 1. Πολ. Δικονομίας	445-268
28	» Περὶ χάριτος	448-272
Ματ		
12	» — δικαιωμάτων τῆς περι-	
	τιδος διὰ τὴν ἀποθήκην	
	Σύρου	433-277
30	» » μεταβολῆς ἁρθρ. τινῶν τοῦ	
	Ποιν. Νόμου	452-275
	» » συστάς δευτέρου εἰρη-	
	νοδικίου ἐν Ἀθήναις	453-276
	» » ἐκκλησιαστ. κτημάτων	453-278
	» » τῶν ἐπαναστατικῶν κινή-	
	ματων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος	457-280
22	» » συστάσεως ἐμπορ. ἐπιμε-	
	λητηρίων	» 281
25	» » συννοικισμοῦ Χίων ἐν Πε-	
	ραιῇ	455-279
29	» » δημοτικῶν ὑποθέσεων	459-282
Ἰούν		
1	» » Ἀχαΐκης ἀσφαλιστικῆς ἐ-	
	ταιρίας	309-312
8	» » φόρου βαλανοκινδίων	460-283
»	» » μεταθέσεως τῆς ἐδρας τοῦ	
	δικαστηρίου τῶν Ἐφεσίων	464-288
12	Δ » παραδόσεως εἰς τὰ ταχυ-	
	δρομεῖον συστημένον γραμ-	
	μάτων καὶ φακέλλων	467-291
15	» » ταχυδρ. ὑπηρεσίας	461-284
»	» » συστάσεως νομισματοκο-	
	πείου	463-286
»	» » τῶν μειῶν	» 287
16	Δηλ. » σφραγίδων τῶν μονα-	
	στηρίων	494-303
18	» » ταχυδρ. ὑπηρεσίας	462-285
19	» » κατασχέσεως μισθοῦ δι-	
	πλωματ. ὑπαλλήλων	466-290
20	» » διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ	464-289
26	Δ » συστάσεως εἰδικῆς μικτῆς	
	ἐπιτροπῆς τῶν μεταξύ Ἑλλη-	
	νων καὶ Ὁθωμανῶν διαφιλο-	
	πεικουμενων ἰδιοκτησιῶν	467-292
»	» » συνόδων δημοτικῶν Συμ-	
	βουλίων	470-293
»	» » τῶν ἁρθρ. 337 690 τοῦ	
	Ποιν. Νόμου	472-294
»	» » τοῦ ἁρθρου 688 Π. Νόμου	» 296
»	» » ταχυδρομικῶν δικαιωμ.	473-296
»	» » Ὁμ.	» 297
»	» » διακιμήσεως τῶν ἐπιστολ.	474-298
»	» » ἀρμοδιότητος τῶν Διοικη-	
	τῶν κλπ.	» 299
»	» » ὑποδιοικητῶν	489-300

2	Δηλ. τῶν γενομένων κρατήσεων	
	τῶν δημοσίων μισθῶν	498-307
3	» » συννοικισμοῦ τῶν Παρια-	
	νῶν εἰς Ἐφεσίαν	490-301
6	» » φόρων ἐπιτηδευμάτων	494-304
8	» » ἐμφανίσεως τῶν διαφορῶν	
	μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθα-	
	μανῶν	500-308
10	» » τῶν εἰς τὰ δαση γενομέ-	
	νων ἀνοχημάτων	493-302
13	» » ἔδρας διοικητηρίων τινῶν	498-305
»	» » δικαιωμάτων πορείας τῶν	
	ἱερῶν	» 306
27	» » ἐξετάσεως τῶν Δικηγόρ.	507-310
»	» » φόρου τῶν προνομίων	508-311
29	» » ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων	523-317
31	» » φόρου ἀποδευκασίας	
	πρὸ τοῦ ἔτους 1833.	510-313
»	» » ὑποθηκῶν.	» 314
»	» » φόρου αἰκοδομῶν	511-315
»	» » ὀργανισμοῦ τοῦ Γεν. Τα-	
	μείου	525-318
»	» » ἐνώσεως τῶν Δήμων Τα-	
	νάγρας καὶ Ὁρωποῦ	577-344
Αὐγ.		
4	» » ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων	
	τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν πρὸ τοῦ	
	1833 δεκάτων	523-316
10	» Περὶ διακιμήσεως ὕγειονομ.	
	δικαιωμάτων	573-337
10	» » γραμμῶν καὶ φακέλλων	
	ἐρχομένων ἐξωθεν τοῦ Βασι-	
	λείου	574-340
11	N » τῶν ὑποθηκῶν	513-315
14	N » χαρτοσήμου	526-319
»	Δ ἀποδοχῶν τῶν εἰρηνοδικῶν	
	Συμβολαιογρ. καὶ κλητῶν	539-320
»	» » χαρτοσήμου	540-321
»	» » σφραγίδος παιγνιογράφ.	540-322
17	» » νοθεύσεως χαρτοσήμου	541-323
24	» » ἐγγυήσεως υπαλλήλων	541-324
»	» » ἐφαρμογῆς τοῦ σφραγι-	
	στοῦ χάριτος εἰς τὰ τριπλό-	
	τυπα τῶν Ταμείων	544-325
»	» » σφραγίδος τῶν καταλόγ.	
	καὶ βιβλίων τῆς ὑπηρεσίας	» 326
28	» » ἐγκυρίσεως τῆς φιλελευθ.	
	ἐταιρίας καὶ διοργανισμοῦ	
	αὐτῆς	597-357
30	Δηλ. περὶ δημοσιεύσεως ἀδηνγι-	
	ῶν προσωρινῶν παραπληρω-	
	ματικῶν, καὶ προσθέτων τῶν	
	Προξένων	580 { 333
		334
		561 { 335
		564 { 336
Σεπ.		
1	Δηλ. Περὶ παροραμάτων εἰς τὸν	
	περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμον	549-332
»	Δ — ὀργανισμοῦ τοῦ λόγου τῶν	
	τεχνιτῶν	575-341
2	» » τυπογραφικῶν σφαλμά-	
	των εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου	

νόμον	549-331
Δ — τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν Δικηγόρων	576-342
Δ — τῆς ταχυδρομ. ὑπηρεσίας	573-338
Δ — κανονισμοῦ τῆς βοσκῆς τῶν δασῶν	544-327
Δηλ. μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαξωνίας συνθήκης	609-367
— παραδόσεως γροῦπων εἰς τὰ ταχυδρομεία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	574-329
Δ — τοῦ χαρτοσήμ. τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων	547-328
» — ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων	548-329
Δηλ. — τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὁθωμ. κτημάτων, Φιδιώτιδος	602-360
» — δικαιοματίων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων	549-330
Δηλ. — ἐφέσεων ἀποφάσεων τῶν ἐν Τουρκίᾳ Προξένων	573
» — κανονισμοῦ τῶν συνδριάσεων τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου	601-358
Δ — τῶν ἐξόδων πρὸς ταφὴν τῶν ξένων	577-343
» — προσδιορισμοῦ τῶν Γραφείων τῶν ὑποθηκῶν	579-347
» — τοῦ Νόμου τῆς ἀντιχρήσεως	579-346
» — τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 596 Πολ. Δικονομίας	594-352
» — διοργανισμοῦ τῆς ἐξωτερ. τελωνιακῆς διευθύνσεως	585-349
21 » — κλείσεως τῶν μέχρι τοῦδε προσωρ. βιβλίων, σημειώσεως ὑποθηκῶν καὶ ἐνάρξεως τῶν νέων	578-345
» — ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου	580-348
» — τῆς σταλῆς τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων	589-350
21 » — διοργανισμοῦ τῶν δασονομείων	590-351
» — διασφαρίσεως τοῦ ἄρθρου 293 § 1 τοῦ Δικαστικοῦ ὅργανισμοῦ	595-353
» — ἐκτελέσεως τῶν δικαστ. ἀποφάσ. περὶ παλαιῶν χρῶν	595-354
» — κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων	596-355
» — στολῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν δασονομείων	» 336
25 » — μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Πλαταιῶν εἰς Κόκλα	612-373
28 » — ἔδρας ὑποδιοικήσεως εἰς Σπέτσας	602-359
» — μέτρων καὶ σταθμῶν	603-361
2 » — διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν	607-362
3 Δηλ. — τῆς στρατιωτ. σχολῆς	613-374

7 Δηλ. περὶ εὐαρεσκείας πρὸς τὸν Δῆμαρχον Ὑδρας Κ. Α. Κουντουριώτην	608-365
8 » — ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ Λόφου Γαλφόρε	» 36
9 Δ — σφραγίσεως τῶν παιγνιοχόρων	608-363
» — μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τῆς Ἐπαρχίας Μεγαλονοπέλεως εἰς Σινάνον	» 364
10 Δηλ. — ἀμειψιότητος λιμενικῶν δικαιοματίων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμβούργου	617-379
12 Δ — ἐκλογῆς τῶν ὀρκωτῶν κριτῶν	610-369
15 » — προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἐνηλικιότητος	610-368
» — διανομῆς τῶν παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν συναγομένων δικαιοματίων τοῦ χαρτοσήμου	611-370
16 » — προειδοποιήσεως τῶν καταγινωσκομένων ποινῶν εἰς στρατιωτικοῖς καὶ ναυτικοῖς	615-377
» — τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ἐτῶν 1833-1835	617-380
16 » — ἐξηρνεύσεως τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων	612-372
16 » — τῶν ἐμποροδικείων	622-382
16 » — ὁρθοεισίας ὠθητῶν καὶ Λεβαδίας	624-384
» — τῆς ἐπὶ κακουργήματι καταδίκης τῶν κληρικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν	616-378
20 » — ληξιαρχικῶν βιβλίων	613-375
» — τῶν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἰδιωκτητῶν γηπέδων	» 376
20 » — λαχείων	635-392
» Δηλ. — δημοσιεύσεως ἀναφορᾶς τῆς Γραμμ. τῶν Οἰκονομ. περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κρατ. 1833-35	617-381 699-424
23 » — ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου.	611-371
» — τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου	623-383
26 Δ. Περὶ διορισμοῦ λειτουργῶν τῶν Διοικήσεων	626-387
27 » — ἐνώσεως τοῦ δήμου Κορωνείας μὲ τὸς τῆς Λαμίας καὶ Φαλάρων	626-386
30 Δ — ὁργανισμοῦ τῶν δήμων τῆς ὑποδιοικήσεως Διορίδος	625-385
» — ἐξόφλητος τῶν δήμων ὡς πρὸς τὰς ληστείας	627-385
» — τῶν ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικ. Γραμματείας 1833-35	768
Νοέ	
6 Δ — τῆς μὴ συναποσταλῆς σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ ἔκτος τῆς ἐπικρατείας στείλλόμενα ἐγγράφα.	627-388
» — τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀ-	

	ποφάσεων τῶν κοινοτήτων εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ Σπορά- δας	627-389
7 Δ	— τῶν πρὸς τοῖς Εἰρηνοδί- καις δικηγόρων	640-397
10 "	— μεταθέσεως τῆς Β. Τυπο- γραφ. εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμματείας	634-394
10 Δ	— μετακινήσεως τῶν Ὀ- θωμανῶν	733-433
10 "	— παρακαταθέσεως χρημά- των τῶν προσωποκρατουμένων	733-434
12 "	— σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθη- νῶν.	776-439
13 "	— τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνι- κῶν κτημάτων	628-390
" "	— τῆς προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν	632-391
14 "	— ἐμπορικῆς ναυτιλίας	634-395
17 "	— ἰδιωτικῶν δασῶν	639-396
20 "	— διοργανισμοῦ τῶν ταχυ- δρομείων	650-408
20 "	— ταχυδρομικῆς διατιμή- σεως τῶν ἀποστελλομένων γραμμάτων ἢ φακέλλων	633-393
" "	— παραδόσεως τῶν φθανόν- των εἰς τὰ ταχυδρομείων γραμ- μάτων καὶ φακέλλων	641-398
" "	— τῶν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις μενουσῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστο- λῶν	642-399
" "	— κτηματολογίων	643-400
" Δηλ.	— ἀμοιβαιότητος ἐκ μέ- ρους τοῦ Βασιλείου Ἀνδρέα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ δικαιώματα	676-415
22	Συνθήκη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σουηκίας	888-548
28 Δ.	— τῆς στολῆς καὶ τῶν δια- σήμεων τοῦ Κ. Κουμελᾶ	676-416
27 "	— χαρτοσήμου τῶν φορτωτι- κῶν ἐγγράφων	643-401
" "	— συγκαλέσεως γενικ. ἐμπορι- κοῦ συνεδρίου	644-402
" "	— φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους.	644-403
" "	— τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν τε- λων. Ταμείων	645-404
Δεκ.		
1 "	— ἐνεχύρων	645-405
" "	— διοικήσεως τῶν ἀγαθωε- γῶν καταστημάτων	647-406
" "	— ἐπιτηρῆς τῶν δημοσ. ὁδῶν	648-407
" "	— ἀδείας ὀπλοφορίας διὰ τοὺς ἀγοροπύλακας.	675-412
4 "	— ὕλοτομίας καὶ φόρου ξυ- λείας	654-409
5 "	Ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμματείας περὶ τῶν ἐξό- δων τοῦ 1833-35.	769
5 Δ.	— τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1837	658-410
7	Κατάλογος ναυπηγηθέντων καὶ ἀγορασθέντων πλοίων.	769
11 Δ.	— τοῦ σχήματος τοῦ χάρτου	

	τῶν πρακτικῶν	675-413
15 Δ	— ἀτυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας	659-411
" "	— δικαιώματος διὰ τὸ κάπνι- σμα τῶν γραμμάτων	676-414
18 "	— τῶν ἐπαρχιακ. συμβουλίων	676-417
20 "	Ἐκθέσεις ἐξόδων τῶν ἐτῶν 1833-1835 τῆς ἐπὶ τῶν Ἑ- σπερ. Γραμματείας	781-441
26 "	— διενθύνσεως τῶν πολ. δημ. οικοδομῶν	690-423
" "	Ἐκθέσεις τῆς Γραμματ. τῶν Οἰκονομ. περὶ τῶν ἐξόδων 1833-35	777-440
27 Δ	— διασαφίσεως τοῦ § 22 τοῦ Δ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἑ- λεγκτικοῦ Συνεδρίου	686-418
27 Δ	— σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτι- κοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν Ἑρμην. διαδικασίαν εἰς τὰς περὶ διοικητ. λογιστικῶν δικας	687-419
" "	— τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἱμπορικῶν ἐγγράφων	688-420
" "	— προσθήκης εἰς τὴν Ἀτυ- νομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτι- λίας	689-421
" "	— διορισμῶν γεν. Ἐμβολι- στῶν	" 422
29 "	ἀδείας ἀπουσίας τῶν ναυτι- κῶν ἀξιωματικῶν	717-431
31 "	— σωφρονιστικῆς φυλακῆς	700-425
" "	— προφυλάξεως τῶν δει- δροφυτείων	708-426
" "	— συμμετάσεως τῶν διαστημά- των τῶν ὁδῶν κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα	710-427
" "	— ἐγκαταθέσεως εἰς τὴν ἀρχι- τεκτονικὴν	711-428
31 Δ	περὶ ἐμποδίας μεταδόσεως μολυσματικῶν νοσημάτων	712-429
" "	— δημοτικῆς Ἀτυνομίας	718-432
" "	— συστάσεως Πανεπιστημίου	733-435
" "	— τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἑλ- ληνικῶν Σχολείων καὶ Γυ- μνασίων	448-436
Δ	Περὶ ὑποτρόφων ὑποψη- φίων διὰ τὰς διδασκαλικὰς θέσεις	764-437
" "	— τοῦ διοργανισμοῦ τῶν μα- θημάτων τῶν Ἑλλήν. σχολείων καὶ Γυμνασίων	870-438
Ἰαν.		
1 "		
6		
Δ	— δημαιοφειῶν τοῦ 1837	783-443
Δηλ.	— δικαιώματος μετανα- στεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους	784-444
12 "	— τῆς πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων δωρεᾶς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βασι- λείας	791-445

1837

Ἰαν. 1837

- 12 Δ — τῆς Μικτῆς Τουρκικῆς ἐπιτροπῆς 787-444
- 12 » — τῶν καθ' ὁδὸν συναντήσεως τῶν ἀμαξίων 788-445
- 19 » — τῆς διοικήσεως Ὑδάρας 796-455
- 22 Ν. — φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν 788-446
- » Δ — συμπληρώσεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρων 789-447
- 22 Δ — παραστάσεως τῶν καταδίκων διὰ πληρεξουσίων εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον 789-448
- 25 Δ — συστάσεως δωδεκαμελὸς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐξέμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας 790-452
- 26 Δ — συστάσεως Σχολείου τῆς ψαλτικῆς 796-454

Φεβρ.

- Δηλ. Περὶ ἐπικυρώσεως τῶν μεταφρασθέντων ἐκ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν 795
- Δ — ἀκυρώσεως τῆς πληρεξουσίου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 790-449
- » — ἀπολύσεως τοῦ Κόμητος Ἀρμασπέρου » 450
- » — καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας » 451
- Προκήρυξις τῆς Α. Μ. πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 795

Μάρ.

- » — ἀποστολῆς συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ὡς βασιλικῶν ἐπιτροπῶν εἰς τινὰς ἐπαρχίας 797-456
- » — κατοικήσεως τοῦ ἐλαφονησίου 798-452
- » Διατίμ. — λιμενικῶν δικαιωμάτων 799
- » Δηλοπ. — ἐξετάσεως τῶν ἀκηγόρων. 800
- » Δ — γενικῆς ἐμνηστείας εἰς τοὺς λιποτάκτας » 457
- 11 Δ — ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματεῶν 800-458
- 16 » τοῦ φόρου τῆς ροσκῆς. 802-461
- 18 Δ — συνοικισμοὶ τῶν χιῶν 801-459
- 20 » — ἐμνηστείας εἰς τοὺς λιποτάκτας τοῦ ναυτικοῦ 802-460

Ἀπρίλ.

- 14 » — προσχωροῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 844-504
- 17 » — ταχυδρομ. δικαιωμάτων μετὰ πίνακος. 807-464
- 22 » — συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου 842-503
- 23 » Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Α. Μ. ἐκδοθέντων Νόμων καὶ διαταγμάτων 802-460
- 26 Δηλ. — τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τοῦ Πανεπιστημίου 850

Μαΐ. 4837

- 7 — τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις 807-464
- » — τῆς κατ' οἶκον διανομῆς τῶν ἐπιστολῶν 809-467
- 8 » — διορισμῶν Γυναικείων διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκδόσιν ἀπολυτηρίων διὰ τοὺς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰσερχομένους φοιητάς. 808-465
- » — τῆς ὀνομασίας τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν 810-469
- 18 » — γενικοῦ ἐξοφλητικοῦ τῶν ὑπολόγων » 466
- 20 » — ἐκτελέσεως ἀμνηστείας 810-470
- 30 Δηλ. — παραδόσεως ἐνὸς ἀντιτύπου ἐξ ἐκάστου ἐκδιδομένου βιβλίου εἰς τὴν δημοσίᾳν Βιβλιοθήκην 810

Ἰούν.

- » — περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων 811-471
- 13 Δηλ. — τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνθήκης 838
- 14 Δ — χορήγησης τοῦ Ῥωμ. στατήρος 812-472
- 19 » — διαρρυθμίσεως τῶν ἄρθρων 288. τοῦ Ποιν. Νόμου 812-473
- 21 Δηλ. — εἰσαγωγῆς τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν 813-474
- » — ἀτελείας ταχυδρ. δικαιωμάτων εἰς τοὺς πέννητας 813-476
- » Δ — διακρίσεως κτημάτων 850-507
- » — τροπολογίας τοῦ Β. Διατάξεως περὶ ἐξέκδοσης ἄλλας 852-507
- 22 » — ἐκτίσεως τῆς ἐν Ναυπλίῳ Χρηματ. τραπεζῆς 813-475
- » — πώλησεως σφραγιστοῦ χάρτου 813-481

Ἰουλ.

- 7 Δηλ. — τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν 814-477
- » — προσφοράς τῶν ἐν Γαλιτζῷ ὁμογενῶν πρὸς ἀνέγκειν τοῦ Πανεπιστημίου 814
- 29 Δ — κανονισ. τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημόρων 819-483
- 30 Δ — παραστάσεως προθεσμίας τῆς χορήγησης τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν 814-478
- 31 » — προσθήκης διδασκάλου τῆς ναυτικῆς 814-479

Αὐγ.

- 7 Δ Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκοδένδρων 815-482
- 29 » — ἀπαλλαγῆς τόκου τῶν ὀφισσόντων 100 δραχ. ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου 815-480
- Σεπ.
- 17 Δ. περὶ β. ἀρμοδιότητος καὶ στοιχ. τῶν ἱατρῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ στατοῦ 814-482
- 20 Ἐκφράσις ἐλαφροῦς τῆς Α. Μ. 815
- 21 Περὶ παστάσεως τῶν ἀντιθέτων τῶν Κακουρηγοῦντων 819-485

Σεπτ. 1837

21	Δ Περί ἀποδημίας μαρτύρων καλουμένων εἰς ποιν. υποθέσεις	819-486
22	Δηλ. — ἐπιμνηστικῶς τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους περπομένων ἐπισημῶν ἐγγράφων	817
28	Διαταγή τῆς ἡμέρας τῆς Α. Μ. πρὸς τὸν στρατὸν	817
Οκτ.	— τὸν τεμαχίων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν	820-487
15	Δηλ. — συστάσεως Πολυτεχνικοῦ Σχολείου	820
25	Δ — ἐγκληματικῶν δικῶν διασθεσιῶν πρὸ τοῦ 1832	809-468
Νοέμ.	— συστάσεως εἰρηνοδικείου φαρῶν	836-402
4	— φέρου τῶν ἐπιτηρευμάτων	821-489
3	Πίναξ ἐπὶ τοῦ φέρου ἐπιτηρευμάτων κατὰ κλάσεις	825
6	— διατιμῆσεως τῶν πιτοπίων γραμμάτων	837-493
6	Ομοιον	837-494
12	— ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους 1837	820-488
13	Δηλ. — ναυτικῶν ἐγγράφων	836
14	Δ — ἀποστολῆς γραμμάτων εἰς τοὺς τόπους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεία	837-495
14	— διατιμῆσεως γραμμάτων	838-496
14	— ὁμοιον	838-497
14	Συνθήκη Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας	866-521
16	Δηλ. — ἐνοικίσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐλαιώδους Ἀττικῆς	831
17	Δ — ναυτικῶν παιδαρχικῶν ποιῶν	833-491
23	Ν — ἐξουβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου	853-508
28	— ἀπογραφῆς	833-490
29	Δηλ. — τοῦ λοιμοκαθάρ. Πειραιῶς	842-502
Δεκ.		
6	Δ — αὐξήσεως τῶν ἐμποροδικῶν	830-498
•	— μεθόδους τῶν δικαστ. ὑπογραφ. καὶ γραφῶν	840-499
8	— τῆς διαίρεσεως τῶν Πρωτοδικικῶν εἰς δύο τμήματα	840-500
•	— προσθήκης ἑκτον μίλου εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου	840-501
16	— διατιμῆσεως Ἑφημερίδων	741-502
•	— διατιμ. περιόδ. συγγράμμάτων	741-503
19	— ἐγκρίσεως τῆς ἐν Σύρῳ ἀνωτάτου ἐταιρείας	860-511
22	— λιμενικῶν ἄρχων	860-512
27	— ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς δικαστικὰς Ταμίας	863-515

1838

1	Δ Περί καταχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τοὺς φελαγγίτας	853-505
3	• — τῆς κατὰ τὸ δέξιον τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῆς γῆς	862-514
5	Δηλ. — τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὁδῶν	865-519
11	Δ — τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1838	861-513
18	• — ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ	855-510
•	Δηλ. — συννομισμοῦ τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ	863-516
23	Σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων	870-539
30	Δηλ. — διακηρύξεως τῆς ἐν Καλτεζῆς Μονῆς	865-518
1	Ν Περί τροπολογίας τοῦ ἀρθρου 290 Πολ. Δικον.	870-522
3	Δηλ. Περί ἐπιθεωρήσεως διαβεβαιῶν δια τὸ ναπικὸν κράτος	863-520
10	Δ — ἐκτιμῆσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς Σύρον ἀφαιρουμένων ἰδιοκτησιῶν	870-524
19	Δηλ. — μὴ ἐπιμνηστικῶς τῶν ἐξοχικῶν συμβολαίων διοικητικῶν ἐγγράφων	896-551
20	Δ — συμβάσεως τῆς υποθέσεως τῶν Θηρῶν	873-527
21	Δηλ. — τῶν σπουδαζόντων ναυτῶν	871-525
•	Δ — προσθήκης διδασκάλου τῆς ναυτικῆς εἰς τὰ Σχολεῖα Σύρον καὶ Νευπλίας	871
24	• — ἀνταποκρίσεως ταχυδρομ. ὑψηρείας	874-528
26	• — συστάσεως Σχολῆς διὰ τὰς Μαιῆς	872-526
Μάρ.		
1	• — ἀπαγορεύσεως πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς 20 ^{ης} Ἰανουαρ. 1833	888-547
2	Ν — ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων παρὰ τῶν διοικητῶν, ὅπου δὲν ἐνυστερήσαν Ἑπαρχικὰ Συμβούλια	870-523
12	• — ἐγκρίσεως τῆς ἐν Σύρῳ ἀνωτάτου ἐταιρείας ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας	875-529
18	Δ — ἐγκρίσεως τῆς ἐν Σύρῳ ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλάς	875-531
21	• — τῆς ἐκδικήσεως τῶν ἐκκερμένων δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ κατ' ἐφεξῆς	875-530

Μάρτ. 1838

24	Δ Περί της 'Ελ. φαρμακοποιίας	884-540
25	— σχηματισμοῦ τῆς διοικήσεως τῶν δασῶν	877-534
28	Συμβιβασίς τῆς ἐπὶ τῶν Ὁθωμανικῶν κτημάτων 'Ελληνικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀπεσταλλένων τῆς Ὑ. Πόρτας	870-537
3	Σύμβιβασίς μετὰ τῶν 'Ελλάδος καὶ τῶν ὅντα Σικελιῶν	911-567
3	Δ — ἀνεγέρσεως ναοῦ τοῦ Σωτήρος εἰς Ἀθήνας	876-532
4	— ἐγκρίσεως τῆς συμβιβάσεως τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ ἐπιτροποῦ τῆς Ὑ. Πόρτας	879-538
6	Συνθήκη μετὰ τῶν 'Ελλάδος καὶ Ὁμοσπονδίων πολιτικῶν	916-571
10	N — τοῦ ἀρχιμοῦ τῶν παρ' Ἐφείας Παρέδρων	876-533
26	Δ — δημοσιεύσεως τῶν ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὴν πώλησιν τῶν Ὁθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν	877-535
"	— πράξεις τῆς 'Ελλ. ἐπιτροπῆς ἀγορᾶς τῶν Ὁθωμ. ἰδιοκτησιῶν	876-536
"	Δηλ. — γραφικῆς παραβροῦς εἰς τὸν περὶ ἐκβυρίσεων Κόμον	884-541
29	Δηλ. — μεταθέσεως τῆς ποδῆς σύστασιν τοῦ Πανεπιστημίου τελευμένης μηνίης ἀπὸ τῆς 3 εἰς τὴν 20 Μαΐου	887-545
7	Δ — ἐξελέγξεως τῶν πρωτοκόλλων τῶν νεοφύτων παρὰ τοῦ ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου	885-543
18	" — συστάσεως Γεν. Ἐπιμελητηρίου	88-542
19	" — συντομισμού Ὑδαρίων εἰς Πειραιᾶ	887-544
20	" — ταχυδρ. συμβάσεως μετὰ τῶν 'Ελλάδος καὶ Γαλλίας	894-448
21	" — παρατίσεως προθεσμίας πρὸς ἐγγράφῃ τῶν ἐχόντων δικαίωμα προνομοθετήσεως	896-550
26	" — δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τῆς προσαρτηνῆς ἀπαγορεύσεως πληρωμῆς καθυστερούντων χρημ. προ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1833	888-546
31	Δηλ. — ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐν Σίρῳ ἐπισκόπου τῆς οὐτικῆς καθολικῆς ἐκκλησίας	896-549
8	Δηλ. — στολῆς τῶν διερχομένων	897-552
20	" — σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἵππικοῦ	898-554
23	Δ — ἐπιτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου	897-551
"	— ἐπιθεωρήσεως τῶν καταλόγων τῆς προνομοθετήσεως	927-576
"	Δηλ. — τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων	902-556
24	Δ — καταργήσεως διαφορῶν μενερχικῶν ἐπιστάσεων	901-555

Ἰούν. 1838

25	Δ — ἀριστείου εἰς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντας	904-559
1	N — τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν	902-557
"	Δ — διαλύσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστ. ταμείου	904-558
"	— σχηματισμοῦ τῆς διενθόνσεως τοῦ οὐλοστασίου	912-568
8	N — ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὁλοκληρῶν διαστήσεων	906-564
"	N — ἀγωγῆς κακοδικείου	907-562
15	Δ — τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μηχανικοῦ	909-563
15	" — σχέσεων ὑπηρεσίας καὶ ἀρμοδιότητος τῆς ἐπιθεωρησεως τοῦ Μηχανικοῦ	913-569
15	" — συστάσεως φαρμακολογικῆς καθέδρας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ	911-566
16	" — τῶν ὑποπροξένων Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας	910-565
20	" — καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων	909-563
24	" — σχηματισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων	906-560
Δύγ.	7 Δ — διορισμ. τῶν δασονομῶν	915-570
10	N — παραβολίου	924-573
19	Δ — ἀνανεώσεως ἐξασφαλιστικοῦ καταστήματος εἰς Σύρον	927-575
26	Δ — ὁργανισμοῦ τῆς Β. Τυπογραφίας	924-574
27	" — μικτῆς ἐπιτροπῆς	922-572
Σεπτ	22 Δηλοπ. Πρὸς τοὺς ἔχοντας διαφορὰς εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν	927-577
Οκτ.	13 Δ — διορθώσεως γραφικοῦ λάθους εἰς τὸ Διατ. τῆς ταχυδρ. διατιμῆσεως	931-587
14	N — διαρκείας τῶν ἔργων τῶν ἀναγκαιῶν	927-578
"	Δ — ἐνυμλίαις τοῦ χρόνι διαμετακομίσσεως ἐμπορίων	928-580
19	N — τῶν ταχυδρ. ἐξόδων τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστελλομένων δικαγράφων	928-579
26	Δηλ. — εἰσπραξέως δασονομικῶν δικαιωμάτων	929-581
Νοέμ.	23 Δ — ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παρεχόμενων	929-582
Δεκέ	2 Δηλ. — ἀπογραφῆς τῶν ὑπὸ πληλῶν τῆς ἐπὶ τῶν Εἰς Γραμ. εἰς τὴν σπουδὴν τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν	864-517
10	Δηλ. — ἀντιθέσεως κοινοσίας τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Σουηλίαν καὶ Νορβηγίαν προσερχομένων πλοίων	930-583
"	— τῆς ἐν Σαρδινίᾳ ἐξομω-	

Δεκτέμ.

- σεως τῶν ξένων πλοίων 930-584
 14 » — συστάσεως ναυτικοῦ Σχο-
 λείου εἰς Ὑδραν 831-586
 16 Ἀηλ. — ἐρημνείας τοῦ 11 ἄρθρ.
 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀν-
 στρίας Συνθήκης 932-588
 20 Διακήρυξις περὶ νεοφύτων 930-585
 25 Ὁδηγίαι περὶ ὁροθεσίας τῶν
 δῆμων 933-590
 31 Δ — παρατάσεως τῆς ἰσχύος
 τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δῆμων
 Νόμου ὡς πρὸς τὰς ληστείας 933-589

1859

Ἰαν.

- 11 Ἀηλ. — τῶν ἀποδεικτικῶν πα-
 ραλαβῆς χαρτοσήμου 913-594
 18 Δ — ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28
 Νοεμβρίου 1837
 Νόμου περὶ συμπληρώσεως
 τοῦ στρατοῦ 937-591
 21 Ἀηλ. — φόρον ξυλείας 942-592
 » — τοῦ φόρου τῆς ἀσβεστοῦ
 καὶ τῶν κεράμων » 593

Μάρ.

- 6 Ἀηλ. — συμβάσεως λιμενικῶν
 δικαιωμάτων μεταξὺ Ἑλλά-
 δος καὶ Σαρδηνίας 945-596
 6 Ἀηλ. — συμβάσεως μεταξὺ Ἑλ-
 λάδος καὶ Σαρδηνίας ὡς πρὸς
 τὴν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρ-
 χόντων 941-
 23 Ν — πενταετοῦς ἐνοικιάσεως
 τῶν ἰχθυοτροφείων 945-597

Ἀπρί

- 20 Δ — χορηγήσεως ἐπιμοδίου
 εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας 951-599
 25 Ν — συμπληρώσεως διατάξεων
 ἀφορῶσάν τὴν διεκδικάσιν
 ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς
 Ἐπικρατείας 948-598

Μαΐ.

- 2 Δ — δεκάτον τῶν διατηρουμέ-
 νων καὶ ἐπικαρπίας τῶν δια-
 λελυμένων Μοναστηρίων 951-600
 8 » — διαμετακομίσεως πραγμα-
 τειῶν εἰς Θεσσαλίαν ἐκ Πα-

Μαΐ.

- τρῶν 952-601
 8 Δ — διαμετακομίσεως ἐμπορίων 953-602
 15 » — αἰτήσεων ἀδείας ἀπουσίας 953-603
 5 » — καταργήσεως τῆς γ'. κλά-
 σεως τοῦ στρατιωτ. Σχο-
 λείου 955-608
 12 Δ. — τῶν διαβαινόντων πλη-
 σίων Ἑλλήν. λιμένων πλοίων 955-607
 11 » — μεταβολῆς τῆς ὀνομασίας
 τῆς νέας Μιντζέλιας εἰς Ἀμα-
 λιούπολιν 934-606
 21 Συνθήκη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ
 Πρωσίας. 955-609
 23 Ν. — χρῶσιν τῶν κατοικῶν 954-604
 30 Ν — περιστολῆς τοῦ ἀριθμοῦ
 τῶν Συνέδρων 954-605

Ἰούλ.

- 25 Ν — συστάσεως καταθετικοῦ
 Ταμείου 956-610
 5 Ν — φορολογίας τῆς σταφίδος 960-611
 7 Ν — φορολογίας τῶν βαλανιδο-
 κυκλοδένδρων 961-613

Σεπ.

- 1 Ν — τοῦ φόρου τῶν βαλανοκυ-
 κλιδίων 960-611
 23 Δ — ἐγκρίσεως ἐπιτροπῆς δε-
 χομένης τὰς πρὸς ἀνέγερσιν
 τοῦ Πανεπιστημίου προσφο-
 ράς 943-595

Οκτ.

- 1 Δ — διατητῶν παρὰ τῇ μικτῇ
 Ἐκτροπῇ 962-614
 16 Δ — τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Οἰ-
 κονομ. Συμβουλίου 963-616
 16 Δ — συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰ-
 κονομικοῦ Συμβουλίου 962-615
 16 Ἀηλ. διαφάσεως τῶν παραγομέ-
 νων εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ
 χαρτοσήμου ἐγγράφων 965-619
 20 Δ — συστάσεως νέου Εἰρηνοδι-
 κείου εἰς Ἀσπίδα. 964-617
 23 » — διαμετακομίσεως ἐμπορίων 964-618
 31 » — διπλώματος ἱατρῶν 966-620

- » — διαφάσεως τοῦ Εἰρηνο-
 δικτοῦ Πανόρμου 966-621

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

467

0	0	6	+
7	7	7	+
7	7	7	+
7	7	7	+
7	7	7	+

1000

375

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

